

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

Oktober 2007

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL I

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	65
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	83
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	231
Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.....	235
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	495
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	617
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	757
Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	829

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

KRIS PEETERS,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 59
van 4 juli 2007
van **JOS DE MEYER**

Vlaams Landbouwinvesteringsfonds - Evaluatie

De investeringen van vandaag in de land- en tuinbouwsector bepalen mee de dynamiek en de slagkracht van de sector morgen.

Via het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) steunt de Vlaamse overheid de land- en tuinbouwsector met rentesubsidies, investeringspremies en leningenwaarborg. De VLIF-steun kan worden verkregen voor de vestiging van jonge land- en tuinbouwers, voor de investeringen op land- en tuinbouwbedrijven en bij de oprichting van nieuwe groeperingen van land- en tuinbouwers.

De evolutie van de investeringsdossiers bij het VLIF geeft een goede aanduiding van de dynamiek en de toekomstperspectieven in de land- en tuinbouw. Hieraan kunnen ook beleidsconclusies verbonden worden.

1. Hoe is de evolutie per jaar van de dossiers (per provincie, aantal dossiers en bedragen) voor eerste installaties in de land- en tuinbouw de laatste tien jaar?
2. Hoe is de evolutie per jaar van de dossiers (per provincie, aantal dossiers en bedragen) voor investeringen in de land- en tuinbouw de laatste tien jaar?
3. Welke tendensen kan men in de investeringen terugvinden?

Hoe evalueert de minister de werking van het VLIF?

Worden wijzigingen of nieuwe klemtonen in de VLIF-steun in het vooruitzicht gesteld?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 59 van 4 juli 2007

van **JOS DE MEYER**

1. In onderstaande tabellen worden de gevraagde evoluties weergegeven. Het betreft gegevens over de aanvragen in een kalenderjaar en niet de besliste dossiers per jaar. Het aantal beslissingen wordt bepaald door de volledigheid en het beslissingsrijp zijn van de dossiers, de snelheid van afhandelen bij de provinciale organisatie van het VLIF, het beschikbare personeel, de budgetten e.a. waardoor schommelingen in de aantallen optreden.

Aantal aanvragen om vestigingssteun in de periode 1997-2006 per provincie

Jaar	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams-Brabant	Vlaanderen
1997	131	57	25	35	14	262
1998	121	77	50	23	16	287
1999	169	100	55	42	26	392
2000	46	31	13	7	10	107
2001	122	51	45	16	13	247
2002	78	48	17	20	12	175
2003	95	66	33	19	16	229
2004	77	48	20	32	16	193
2005	80	67	35	10	26	218
2006	168	116	77	37	30	428
Totaal	1087	661	370	241	179	2538

Aanvullend kan vermeld worden dat het totale aantal gunstig besliste dossiers met vestigingssteun in de periode 2000-2006 (= periode van het eerste Vlaams programma voor plattelandsontwikkeling) als volgt evolueerde:

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
257	215	207	195	168	196	204

Omvang van de vestigingskosten in de periode 1997-2006 per provincie in miljoen euro

Jaar	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams-Brabant	Vlaanderen
1997	24,42	8,56	4,63	5,76	1,82	45,19
1998	23,36	11,19	7,44	3,10	2,09	47,18
1999	34,20	18,26	9,91	7,15	3,96	73,47
2000	8,49	5,56	2,59	1,58	1,37	19,59
2001	23,67	8,63	8,81	2,73	1,81	45,64
2002	14,49	8,38	3,17	3,77	2,74	32,55
2003	16,81	11,82	5,07	3,88	3,09	40,66

2004	14,71	7,48	3,76	5,95	2,97	34,86
2005	17,48	13,62	6,69	2,08	5,33	45,20
2006	36,82	23,07	13,24	8,74	5,37	87,25
Totaal	214,45	116,57	65,31	44,74	30,55	471,59

2. In onderstaande tabellen worden de gevraagde evoluties weergegeven. Hier geldt dezelfde bedenking als voor de vestigingsdossiers.

Aantal aanvragen om investeringssteun in de periode 1997-2006 per provincie

Jaar	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams-Brabant	Vlaanderen
1997	1024	590	281	279	216	2390
1998	1030	724	466	292	297	2809
1999	1161	766	602	351	278	3158
2000	617	484	307	180	181	1769
2001	1490	984	863	378	343	4058
2002	1413	895	780	410	329	3827
2003	1248	862	747	378	307	3542
2004	1376	964	775	419	372	3906
2005	1625	1039	793	465	374	4296
2006	1805	1177	901	555	441	4879
Totaal	12789	8485	6515	3707	3138	34634

Aanvullend kan vermeld worden dat het totale aantal gunstig besliste dossiers met investeringssteun in de periode 2000-2006 (= periode van het eerste Vlaams programma voor plattelandsontwikkeling) als volgt evolueerde:

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
1746	3052	3845	3724	3091	2832	2965

Omvang van de investeringsbedragen in de periode 1997-2006 per provincie in miljoen euro

Jaar	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams-Brabant	Vlaanderen
1997	83,76	43,82	36,29	21,94	17,52	203,32
1998	75,50	54,79	51,76	21,45	21,76	225,27
1999	91,61	62,56	75,72	28,96	18,70	277,55
2000	41,57	38,23	31,13	11,57	12,99	135,49
2001	94,49	62,70	73,02	19,68	19,89	269,78
2002	87,51	57,42	60,61	27,92	20,85	254,31
2003	91,57	54,69	74,62	24,38	22,15	267,40
2004	101,07	61,63	62,33	30,82	24,35	280,19
2005	160,53	96,70	83,63	34,88	28,22	403,96
2006	173,19	101,31	127,60	49,31	34,18	485,58
Totaal	1.000,79	633,85	676,71	270,91	220,61	2.802,88

De VLIF-begroting betrekking hebbend op zowel vestigingen als investeringen, maar ook sinds 2005 op agrovoedings- en omkaderingsdossiers, werd de jongste 4 jaren telkens volledig uitgeput zoals navolgend overzicht aangeeft. De dossierbehandeling in de periode 2000-2006 kwam traag op gang door de laattijdige goedkeuring van de steunmaatregelen (programma plattelandsontwikkeling en aansluitend VLIF-besluiten). Tijdens de eerste 3 jaren van de programmeringsperiode kon het budget niet uitgeput worden. In 2001 en 2002 werd het budget verhoogd (begrotingsruiter) ingevolge onvoldoende uitputting in 2000. Vanaf 2005 wordt alleen het Vlaamse deel van de steun vastgelegd.

Besteding VLIF-budget in miljoen euro in de periode 2000-2006

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Vestiging producenten	4,498	11,720	9,978	9,212	7,513	5,585	5,943
Investeringen producenten	12,233	43,012	46,264	39,103	36,465	32,319	39,945
Coöperaties	0,067	2,099	4,490	0,098	4,180	2,701	2,599
Investeringen agrovoeding	-	-	-	-	-	3,484	2,428
Investeringen omkadering (proefcentra)	-	-	-	-	-	4,137	2,177
Anderen	6,827	0,772	2,241	3,522	2,491	2,848	1,947
Totaal	23,624	57,603	62,973	51,935	50,649	51,074	55,039
VLIF-budget	56,725	79,377(*)	77,139(*)	52,000	50,650	51,076	55,039

(*)begrotingsruiter

3. Niettegenstaande de verscheidenheid van invalshoeken op de toekomst van de sector en de evolutie van het aantal vestigingen in de land- tuinbouw wordt vastgesteld dat het aantal vestigingen waarvoor VLIF-steun verleend wordt zich in het jongste decennium op een relatief stabiel niveau handhaaft. Het aantal, abstractie makend van 2004, draait rond de 200 per jaar. De cijfers illustreren dat er naar het einde toe van een programmeringsperiode (in 1999 en 2006) een sterke toename is van het aantal aanvragen (zowel voor vestigings- als investeringssteun) en het volume investeringen. De steunmaatregelen zijn inmiddels voor die periode goed bekend en er wordt enige onzekerheid ervaren over de omvang van de steun in de volgende periode. Ook 2007 zal afsluiten met een duidelijker hoger getal dan gemiddeld. De bovenstaande investeringscijfers illustreren dat in de land- en tuinbouwsector nog sterk geïnvesteerd wordt parallel met de dwingende noodzaak tot investeren om diverse redenen. Iedere bedrijfsleider die de bedoeling heeft zich te handhaven in de sector en zijn of haar bedrijf concurrentieel te houden neemt de zich opdringende maatregelen. Dit betekent veelal investeringen uitvoeren. Een beperkt aantal bedrijfsleiders heeft geïnvesteerd in verbrede activiteiten maar het investeringsvolume blijft doorgaans beperkt. Andere bedrijfsleiders hebben geopteerd voor een grootschaliger bedrijf met zeer belangrijke investeringen zowel in land- als tuinbouw. Er werd in het voorbije decennium algemeen sterk ingespeeld op stimulerende VLIF-maatregelen m.b.t. milieuzorg en energiebesparing. Er werd belangrijke steun verleend aan allerlei vormen van diversificatie, energiebesparende investeringen (vooral schermen en buffers), opvang- en hergebruik van water, mestinjectie, ammoniakemissiearme varkensstallen en recent WKK-installaties en bedrijven geëxploiteerd in een samenwerkingsverband. Het

invoeren van een steunmaatregel (veelal met een hoge steunintensiteit) werd steeds gevolgd door een golf van aanvragen.

Hoe evalueer ik de werking van het VLIF?

Het VLIF heeft het voorbije decennium ongetwijfeld een sterk stimulerende rol gespeeld in de structurele ontwikkeling van de bedrijven. Zonder VLIF-steun zouden tal van bedrijven zich niet hebben kunnen handhaven. De aanwezigheid van een dynamische land- en tuinbouw in Vlaanderen is ongetwijfeld mede het gevolg van de stimulerende rol van het VLIF inzake vestiging en investeringen. Zonder de steunmaatregelen zouden bedrijven veel minder kunnen inspelen op nieuwe noden en zouden ze sneller in een niet levensvatbare situatie terecht komen. Omdat marginale bedrijven zich niet lang kunnen handhaven bij de huidige ontwikkelingen in de sector mag het belang van stimulerende maatregelen niet onderschat worden.

Worden wijzigingen of nieuwe klemtonen in de VLIF-steun in het vooruitzicht gesteld?

Ingevolge de opwaartse ontwikkeling van het investeringsvolume in de land- en tuinbouwsector moet zoals steeds nagedacht worden over de prioriteiten bij de VLIF-steunverlening. Een meer precieze afweging van de investeringen voor VLIF-steun gericht op een selectieve benadering in functie van bedrijfseconomische objectieven en gekoppeld aan aangepaste steunintensiteiten, is hierbij de aangewezen weg. Na de goedkeuring van het Vlaams programmeringsdocument voor plattelandsontwikkeling zullen hieromtrent gesprekken opgestart worden met de landbouworganisaties.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 60
van 4 juli 2007
van **JOS DE MEYER**

Landbouw- en visserijonderzoek - Financiële middelen

Onlangs waren er feestelijkheden rond de viering van 75 jaar landbouwonderzoek in ons land.

Het maatschappelijk belang van het Instituut voor Landbouw en Visserijonderzoek (ILVO) in deze kan hierbij niet voldoende benadrukt worden. Een toekomstgerichte, duurzame en competitieve landbouw is gesteund op onderzoek. Het ILVO heeft dan ook de taak de ganse keten, gaande van primaire producenten naar toelevering en verwerkende industrie, wetenschappelijk te ondersteunen teneinde hun toekomst in Vlaanderen te verzekeren. Dat onderzoeksresultaten een meerwaarde moeten hebben voor sector en maatschappij, is dan ook onlosmakelijk deel van de missie van ILVO.

Vooraf de samenwerking met het IWT via de Technologische Adviesdiensten (TAD's) voor de doorstroming van de onderzoeksresultaten blijkt heel nuttig. Toch is het jammer dat nog te veel primaire producenten, die meestal geen KMO zijn, tussen de mazen van het net vallen.

De naar Vlaanderen overgeheveldde middelen voor projectonderzoek (fondsen van het vroegere Instituut voor Wetenschap en Onderzoek in Nijverheid en Landbouw) worden beheerd door het Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen (IWT).

In een interview stelt één van de leidinggevende ambtenaren van het ILVO dat de beschikbare budgetten echter niet volstaan. Wat het landbouwprojectonderzoek betreft, kunnen gunstig gerangschikte projecten niet worden uitgevoerd. Het uitschrijven van een onderzoeksproject houdt heel wat werk in en dit blijktbaar met slechts een geringe kans op succes.

1. Hoeveel procent van de ingediende projecten m.b.t. landbouw- en visserijonderzoek konden bij elk van de laatste drie toekenningsrondes van het IWT op een uiteindelijke goedkeuring rekenen?
2. Ziet de minister mogelijkheden om de factor slaagkans, die een belangrijke drempel is voor het indienen van een onderzoeksproject, weg te werken of te verzachten?
3. Welke budgetten werden er de laatste vijf jaar specifiek voor landbouw- en visserijonderzoek uitgetrokken? En welke budgetten worden er voorzien voor 2008?
4. Over welke andere kanalen beschikken landbouw- en visserijgeoriënteerde onderzoeksprojecten nog binnen het IWT?

Heeft de minister er zicht op in welke grootteorde deze andere kanalen door landbouw- of visserijgerelateerde onderzoeksprojecten worden aangesproken?

5. Welke mogelijkheden ziet de minister om ook de ruime groep van kleine producenten door gericht onderzoek te helpen bij innovatie?
6. Hoe evalueert de minister de werking van het ILVO vanuit de optiek onderzoek, meer bepaald met het oog op de creatie van maatschappelijke meerwaarde?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 60) en Moerman (nr. 60).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 60 van 4 juli 2007
van **JOS DE MEYER**

Deze schriftelijke vraag zal beantwoord worden door Vlaams minister Moerman.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 64
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Correcte aanwending EU-landbouwsubsidies - Initiatieven

Naar aanleiding van de publicatie van de gegevens van de steunbijdragen in het kader van het Europese landbouwbeleid toegekend aan rechtspersonen werd door het Vlaams Parlement aan de Vlaamse Regering gevraagd blijvend aandacht te hebben voor een correcte aanwending van de Europese subsidies (Stuk 564(2005-2006)-Nr. 2).

1. Welke initiatieven heeft de Vlaamse Regering in het kader daarvan genomen?
2. Er werd o.m. gevraagd om de uitbetalingsgegevens op een transparante wijze beschikbaar te stellen binnen de grenzen van de openbaarheid van bestuur.

Welke inspanningen zijn er op dat vlak geleverd?

Wat zijn hiervan de resultaten?

3. Er werd gevraagd om oog te hebben voor een open en correcte communicatie over de aanwending van die Europese subsidies, zowel wat de individuele landbouwers als de volledige agrovoedingskolom betreft.

Welke initiatieven zijn er op dat vlak genomen?

Worden deze initiatieven geëvalueerd?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 64 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De maatregelen die binnen de Vlaamse overheid vandaag reeds toegepast worden om de correcte aanwending van de overheidsmiddelen in het kader van de rechtstreekse inkomenssteun aan de landbouwers (pijler 1 van het GLB) en deze in het kader van de indirecte steun met name inzake plattelandsontwikkeling (PDPO - pijler 2) te verzekeren zijn de volgende:

- Het uitvoeren van omstandige controles door de beherende overheidsdiensten, zowel administratieve controles als controles ter plaatse op de landbouwbedrijven en de landbouwgronden (de zgn. a priori controles). In 2006 werden bijvoorbeeld in het kader van de rechtstreekse inkomenssteun aan de landbouwers door de controle-agenten van de afdeling Markt- en Inkomensbeheer een totaal van 1.625 controles uitgevoerd, deels geselecteerd door toevalssteekproef (20%), deels op basis van een risicoanalyse (80%). Daarnaast werd in 2006 ook bij meer dan 600 landbouwers controle uitgevoerd met behulp van satellietbeelden.

- Het organiseren van bijkomende controles door de Cel Interne Kwaliteitsbewaking van het Agentschap voor Landbouw en Visserij. Deze cel waakt daarbij over de kwaliteit en uniformiteit van de controles, voornamelijk door het heruitvoeren van een aantal controles.

- Het uitvoeren van de controle door de interne audit van het Vlaams betaalorgaan. Overeenkomstig de Europese regelgeving verifieert de Interne Audit de uitgaven en de inkomsten die ten laste vallen van het Europees Landbouwgarantiefonds en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling. De opdracht van de Interne Audit binnen het Vlaams Betaalorgaan kan daarbij als volgt worden omschreven: per maatregel wordt gerapporteerd omtrent de juistheid, de volledigheid, de tijdigheid, de rechtmatigheid en de conformiteit van het onderliggend proces en de daaruit voortvloeiende financiële transacties.

- Het meewerken aan controles door de externe audit in het kader van de certificering van de jaarrekening van het Vlaams betaalorgaan. Deze stelde voor het jaar 2006 een accountantsverklaring op, waarin met redelijke zekerheid werd gesteld dat de bij de Commissie ingediende rekeningen waarheidsgetrouw, volledig en nauwkeurig zijn en dat de procedures voor de interne controle naar behoren functioneren, conform de terzake geldende Europese bepalingen.

- De zogenaamde a posteriori controles (administratieve, boekhoudkundige en fysieke regelmatigheidscontroles) in het kader van verordening 4045/1989 door de controlefunctionarissen van de Lidstaat waarbij wordt nagegaan of diensten daadwerkelijk zijn verricht, de gefinancierde projecten daadwerkelijk doorgang hebben gevonden en of een controlesysteem betrouwbaar is. Deze controles zijn vaak gebaseerd op een risicoanalyse, zoals door de communautaire regelgeving is voor-geschreven.

- De ad hoc controles door de diensten van de Europese Commissie en het Europees rekenhof: de belangen van de Europese Unie worden ook beschermd door deze auditdiensten op het gebied van de landbouwuitgaven, die in het kader van de goedkeuring van de rekeningen eveneens controles a posteriori op de beheers- en controlesystemen van de lidstaten uitvoeren.

Alle Vlaamse uitvoeringsmaatregelen die in regelgeving en administratieve dienstinstructies zijn vastgelegd, worden eveneens telkens onderworpen aan het toezicht van de auditdiensten van de Europese Commissie.

2. Op 14 oktober 2005 heeft de beroepsinstantie inzake de openbaarheid van bestuur zich uitgesproken over de toepasbaarheid van de bepalingen van het decreet van 26 maart 2004 betreffende openbaarheid van bestuur op de gegevens van begunstigen van landbouwsubsidies en besloten dat deze gegevens wat natuurlijke personen betreft persoonsgegevens uitmaken die in het kader van de privacywetgeving (de wet van 8 december 1992) pas kunnen worden vrijgegeven na uitdrukkelijke toestemming van de betrokkenen. De transparantie die de voormalige minister voor landbouw binnen de perken van de wettelijke mogelijkheden kon bieden, betrof dus enkel informatie inzake de niet-natuurlijke personen. Het Vlaams Betaalorgaan heeft op dit moment gegevens met betrekking tot het boekjaar 2003 (gedeeltelijk sinds de oprichting van het geïntegreerd Vlaams betaalorgaan), 2004, 2005 en 2006 gepubliceerd op de website van het beleidsdomein Landbouw en Visserij. Het betreft meer bepaald een reeks tabellen die de klasseverdeling van alle steun in het kader van pijler I (rechtstreekse inkomenssteun), pijler II (indirecte steun inzake plattelandsontwikkeling) en de Vlaamse cofinanciering bevatten die via het Vlaams betaalorgaan transiteert en een tabel die het geglobaliseerd steunbedrag (pijler I, pijler II en Vlaamse cofinanciering) per individueel begunstigde bevat voor zover het om een rechtspersoon gaat.
3. Gelet op de beperkingen die het decreet openbaarheid van bestuur en de wet van 8 december 1992 bijgevolg leggen op een verregaande transparantie in de uitbetalingsgegevens, ligt het voornaamste initiatiefrecht in handen van de Europese overheden. Momenteel wordt er dan ook op het Europese niveau een voorstel tot aanpassing van de financieringsverordening van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (Verordening (EG) nr. 1290/2005) uitgewerkt die uitvoering zal geven aan de algemene wens om meer openheid te kunnen verstrekken. Dit voorstel tot wijziging kadert in een uitvoering van de verplichting om informatie over de begunstigen van begrotingsmiddelen van de Gemeenschap bekend te maken. Het voorstel dat momenteel op tafel ligt bevat de organisatie van een jaarlijkse bekendmaking van informatie over begunstigen en de ontvangen steun van ELGF- en ELFPO-financiering. De Europese Commissie zou daartoe de opdracht krijgen om de uitvoeringsbepalingen vaststellen, met inbegrip van de gegevensbeschermingsaspecten.

De bevoegde administraties voeren een open communicatie over de aanwending van de Europese gelden via jaarverslagen (o.a. dit van het beleidsdomein voor Landbouw en Visserij en het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds), diverse persmededelingen, en publicaties op de website van de bevoegde overheidsinstellingen en bekendmakingen in het Belgisch Staatsblad (o.a. indieningsrondes voor investeringsprojecten inzake agrovoeding). Daarenboven zal vanaf 2008 door de beheersautoriteit van het programma voor plattelandsontwikkeling in lijn met art. 76 van verordening 1698/2005 jaarlijks, elektronisch of anders, een lijst van begunstigen die steun hebben ontvangen in het kader van het programma worden bekendgemaakt, met inbegrip van de namen van de betrokken concrete acties en de voor die acties toegekende bedragen aan overheidssteun. Ook dit zal gebeuren met inachtnaam van de geldende privacywetgeving in Vlaanderen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 66
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Landbouw - Aanpassing bedrijfsvoering

De Beleidsnota Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2004-2009 en de Beleidsbrieven Landbouw, Visserij, Platteland 2005-2006 en 2006-2007 formuleren een aantal belangrijke doelstellingen m.b.t. het landbouwbeleid, het zeevisserijbeleid en het plattelandsbeleid. Ik herneem er een aantal in de concrete vragen hierna.

1. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van de legislatuur genomen om voldoende aandacht te schenken aan de aanpassingen in bedrijfsvoering die de landbouwers moeten doorvoeren, door de steeds wijzigende Europese en mondiale markt, en hierbij rekening te houden met de waaier aan mogelijkheden die bedrijven hebben, zoals intensivering, uitbreiding, verbreding of een uitstap uit het beroep?
2. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van deze legislatuur genomen om er voor de uitstapregeling voor de meest kwetsbare groep landbouwers bij de federale regering op aan te dringen de vervroegde uittredingsregeling zo snel mogelijk opnieuw te starten?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 66 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Sinds het begin van deze legislatuur is ruime aandacht besteed aan de aanpassingen en de bedrijfsvoering die land- en tuinbouwers moeten doorvoeren om zich aan te passen aan de marktsituatie. Daarbij komen zowel de eerder grootschalige, intensieve, sterk gerationaliseerde bedrijven, die de concurrentie op de wereldmarkt willen aangaan, aan bod, als kleinschaliger bedrijven die produceren en diensten verlenen voor de lokale markt en waar verbreding een troef is.

Concrete initiatieven zijn onder meer:

- het stappenplan melksector waarbij de reglementering wordt aangepast teneinde onze melkvee-houders voor te bereiden op een meer geliberaliseerde markt;
 - bij investeringen, gesteund door het Vlaams Landbouw investeringsfonds (VLIF) werd extra aandacht besteed aan aspecten rond milieu en dierenwelzijn;
 - rationeel energiegebruik op land- en tuinbouwbedrijven wordt gestimuleerd evenals de toepassing van nieuwe technologieën voor alternatieve energie en de teelt van bio-energie-gewassen;
 - de realisatie van het Programma voor Plattelandsontwikkeling 2000-2006 en het uitwerken van een nieuwe maatregelenset in het kader van het programma voor Plattelandsontwikkeling 2007-2013;
 - het ontwikkelen van een actieplan jonge landbouwers, zodat met de noden van de jonge landbouwers kan rekening gehouden worden bij de beleidsvoorbereiding;
 - de uitvoering van het 2de actieplan voor de biologische land-en tuinbouw en het opstarten van een 3de actieplan;
 - de aanpassing en de modernisering van de naschoolse vorming met innovatieve vormings-projecten zoals e-learning en projecten van peterschappen;
 - de verbetering van de communicatie tussen de land- en tuinbouwsector en het onderzoek, aandacht voor innovatie, het bevorderen van de samenwerking tussen onderzoeksinstituten en de doorstroming van de resultaten van het onderzoek naar de praktijk via de voorlichtingsdienst, de praktijkcentra en de demonstratieprojecten. Naast de praktijkcentra voor de plantaardige sector, worden ook praktijkcentra voor de dierlijke sector opgericht;
 - het behartigen van land-en tuinbouw in alle beleidsdomeinoverschrijdende processen zoals de afbakening van het buitengebied en het integraal waterbeheer;
 - het uitvoeren van promotie-activiteiten voor land-en tuinbouwproducten via de VLAM;
 - de implementatie van het Europees kwaliteitsbeleid in Vlaanderen;
 - het opstarten van de maatregel zorgboerderijen;
 - de uitvoering van het tuinbouwbeleidsplan;
 - het uitgeven van publicaties ivm 'codes goede landbouwpraktijk';
 - extra aandacht voor milieu en dierenwelzijn in de voorlichting,
 - de oprichting van het fonds voor Landbouw en Visserij;
 - het invoeren van een regeling inzake landbouweducatie.
2. Uit diverse studies blijkt dat ongeveer 20% van de land- en tuinbouwbedrijfsleiders kampen met problemen en extra inspanningen moeten doen om aan alle financiële en sociale

voorwaarden te voldoen. Voor ca. 1% van de bedrijfsleiders (350 bedrijven) is het niet meer mogelijk om aan alle verplichtingen te voldoen. Om deze problemen op te vangen werd op 10 januari 2007 de vzw Boeren op een Kruispunt opgericht.

De vzw Boeren op een Kruispunt heeft tot doel: het welzijn van boeren en tuinders in moeilijkheden verhogen. Dit gebeurt enerzijds door preventie en sensibilisering en anderzijds door het verstrekken van individuele hulp, op psychosociaal, juridisch en bedrijfseconomisch vlak.

Bedrijven die met hun activiteiten wensen op te houden, kunnen worden geholpen bij de bedrijfsbeëindiging.

Uit contacten met de federale overheid blijkt dat er geen intenties zijn om de maatregel vervroegde uittredingsregeling in de landbouwsector terug op te starten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 68
van 6 juli 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Visverwerkende sector - Subsidies voor investeringsprojecten

Onlangs werd door de Vlaamse overheid geld vrijgemaakt voor investeringsprojecten in de visverwerkende sector.

Bedrijven die dachten in aanmerking te komen, konden tot eind juni een aanvraag indienen bij het departement Landbouw en Visserij.

1. Wat waren de modaliteiten en voorwaarden om in aanmerking te komen?
2. Hoeveel aanvragen werden ingediend?
3. Om welke bedragen gaat het hier? Hoe worden die toegekend?
4. Hoe werd de sector op de hoogte gebracht van dit project?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 68 van 6 juli 2007

van **STEFAN SINTOBIN**

1. De oproep liet de verwerkende nijverheid toe steun aan te vragen voor:
 - Uitbreiding van de verwerkingscapaciteit naar:
de betere verwerking van de aangelande vissoorten, in het bijzonder schol, bij voorkeur in de vissershavens zelf;
het creëren van een hogere toegevoegde waarde met consumentgerichte producten (product-vernieuwing).
 - Modernisering van bestaande bedrijven voor verwerking en/of afzet (inbegrepen vismijnen).

Daarbij golden de volgende voorwaarden:

- * De aanvang van de investering dient gebeurd te zijn na 1-1-2005.
- * Het minimum bedrag van de investering bedraagt 125.000 Euro (excl. BTW).
- * De financiering van het project moet verzekerd zijn.
- * Een noodzakelijk gunstig advies van het Vlaamse Gewest uitgedrukt door een regionale tussenkomst is noodzakelijk.

Naast projecten van de vismijnen komen ook projecten van groothandels- of verwerkingsbedrijven in aanmerking indien zij in een vissershaven of ander visserijcentrum zijn gelegen of indien het om bedrijven gaat met een belangrijke commercialisatie- of verwerkingsactiviteit (omzet >1.250.000 Euro). De groothandels- of verwerkingsbedrijven dienen tevens op jaarbasis een substantiële bijdrage te leveren tot de commercialisatie van visserijproducten van eigen bodem of aanlanding, voor zover deze soorten in voldoende mate in de Belgische havens worden aangeboden.

2. Gedurende de indieningsronde die liep van 1 juni 2007 tot en met 30 juni 2007 werden 8 bijstandsaanvragen ingediend.
3. Het totale investeringsbedrag van de 8 aanvragen samen is 16.781.290 euro of een gemiddelde van 2.097.661 euro per aanvraagdossier. Van elk dossier afzonderlijk zal onderzocht worden of de gedane of nog te verwezenlijken investeringen voldoen aan de voorwaarden zoals vermeld in het antwoord op de eerste vraag. Enkel de aanvaarde investeringen zullen in aanmerking komen voor subsidie.

De verwerkende industrie en de visveilingen konden gedurende de maand juni 2007 een aanvraag indienen voor steun aan investeringen die werden uitgevoerd na 1 januari 2005. Hiervoor waren € 2.000.000 FIOV-middelen en € 642.000 FIVA-middelen beschikbaar. De facturen dienen binnen te zijn uiterlijk op 31.05.2008.

De subsidie bedraagt maximaal 20% van de investeringkost. Drie kwart van deze subsidie wordt betaald met Europese middelen (FIOV), de rest met Vlaamse middelen (FIVA).

De middelen zullen volgens beschikbaarheid over de goedgekeurde projecten verdeeld worden.

4. De sector werd via verschillende kanalen op de hoogte gebracht van de oproep:

- Er verscheen een officieel bericht in het Belgisch Staatsblad op 1 juni 2007.
- Een persmededeling werd op 8 juni 2007 verspreid via Belga en VILT.
- Eveneens op 8 juni 2007 verscheen het bericht op de website van het Beleidsdomein Landbouw en Visserij.
- Daarnaast heeft de Dienst Zeevisserij op 8 juni 2007 het bericht ook via fax verstuurd naar volgende organisaties;
- Rederscentrale, Oostende
- Zeebrugse Visveiling, Zeebrugge
- EVO (Exploitatie Vismijn Oostende), Oostende
- Vismijn van Nieuwpoort
- SDVO (Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling), Oostende
- Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, Brussel en Oostende
- UNIZO, Brussel
- Federatie Visverwerkende Bedrijven, Brugge
- Vereniging van Visgroothandelaars, Oostende.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 69
van 19 juli 2007
van **JAN PEUMANS**

Grote infrastructuurprojecten - Risicobeheer

In de plenaire vergadering van 16 oktober 2002, tijdens de vorige legislatuur werd het voorstel van decreet “houdende controle op grote infrastructuurprojecten” goedgekeurd met eenparigheid van stemmen in dit Vlaams Parlement.

Het decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering voor het einde van het jaar 2003 een planning zou voorleggen aan het Vlaams Parlement, waarin de verschillende fases worden omschreven waarbinnen het systeem van risicobeheer wordt gerealiseerd.

Vanaf 2004 zou de Vlaamse Regering jaarlijks vóór 30 april een rapport voorleggen aan het Vlaams Parlement, waarbij de resultaten van de risicomonitoring worden toegelicht voor de projecten waar het risicobeheer is geïmplementeerd.

De aanleiding voor dergelijk systeem was onder meer de verdieping van de Westerschelde, die beduidend meer had gekost dan beraamd (zie Rekenhof en Algemene Rekenkamer. Auditrapport Verdieping Westerschelde. Stuk 37 (1999-2000) – Nr. 1).

Ik heb het belang van risicobeheer reeds aangeduid in een eerdere schriftelijke vraag (nr. 590 van 20 september 2006, Websitebulletin, publicatiedatum 21-11-2006). Ik stelde toen ook enkele vragen naar de stand van zaken.

Gegeven de engagementen van de toenmalig bevoegde minister en de eerder gegeven antwoorden, stelde ik graag volgende bijkomende vragen.

1. Het bureau Resource Analysis NV kreeg de studieopdracht voor opmaak van een standaardmethodiek maatschappelijke kosten-batenanalyse (MKBA) voor haveninfrastructuurprojecten. Deze studie zou, volgens het antwoord van de toenmalig bevoegde minister, afgerond zijn tegen eind 2006. Deze timing werd ook herhaald in de laatste Beleidsbrief Openbare Werken (Stuk 980 (2006-2007) – Nr. 1, p. 49).

Is men er in geslaagd deze studieopdracht tijdig af te werken? Is hierover gecommuniceerd naar het parlement? Zo neen, waarom niet?

2. De implementatie zou gebeuren op basis van deze studie en na een omzendbrief van de minister “welke de modaliteiten zal vastleggen voor de opmaak van MKBA voor haveninfrastructuurprojecten”. Volgens de laatste Beleidsbrief Openbare Werken wordt dit voorzien “in de loop van 2007”.

Wat is hier de stand van zaken?

3. Voor de tweede sluis in de Waaslandhaven en het Strategisch Haveninfrastructuurproject (SHIP) in de haven van Zeebrugge kondigde de minister MKBA's aan, waarbij hij "er zal op toezien dat in beide reeds gestarte studies de standaardmethodiek MKBA maximaal wordt gehanteerd."

In hoeverre is men hierin geslaagd, en in hoeverre zal men anderzijds elementen van de MKBA's van deze projecten overnemen in de standaardmethodiek? Kan de minister deze MKBA's aan het parlement bezorgen?

4. Inzake de ontwikkeling van een systeem van risicobeheer citeer ik uit het antwoord van de minister: "door de administratie werd een voorbeeldbestek opgemaakt voor de aanbesteding van een dienstenopdracht voor het 'toepassen van risicomanagement op een belangrijk infrastructuurproject'. Dit voorbeeldbestek kan door de verschillende infrastructuuradministraties gebruikt worden om, na raadpleging van de markt, met externe ondersteuning, een risicomanagementcyclus te doorlopen voor hun, in voorbereiding zijnde, belangrijke infrastructuurprojecten. Hierdoor wordt gebruik gemaakt van één van de aangeboden, en dus op de markt beschikbare, operationele risicomanagementmethoden. Door dit op meerdere projecten toe te passen, kunnen de verschillende op de markt beschikbare operationele risicomanagementmethoden geëvalueerd worden met het oog op de keuze van een standaardmethodologie."

Daarbij werden reeds een aantal projecten genoemd.

- a) Is voor al de genoemde projecten effectief risicomanagement gebeurd? Zo neen, waarom niet?

Voor welke infrastructuurprojecten werden uiteindelijk welke beschikbare operationele risicomanagementmethoden aangewend?

Wat was hiervan de kostprijs?

Kan de minister deze studies bezorgen?

Deloitte heeft een globale risicoanalyse uitgevoerd van de activiteiten van BAM.

Was Deloitte één van de meedingende bureaus?

- b) Wie heeft deze evaluatie uitgevoerd? Wat waren de resultaten?

5. Volgens het antwoord van de minister en volgens de laatste Beleidsbrief Openbare Werken zou een model van rapporteringsfunctie medio 2007 klaar zijn.

Aan welk studiebureau werd de opdracht uiteindelijk toegewezen?

Is dit model van rapporteringsfunctie klaar? Zo neen, waarom niet?

Hoeveel heeft de ontwikkeling van deze rapporteringsfunctie gekost?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 69) en minister Crevits (nr. 572).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 19 juli 2007

van **JAN PEUMANS**

1. De studieopdracht ‘standaardmethodiek maatschappelijke kosten-batenanalyse (MKBA) voor haveninfrastructuurprojecten’ is afgerond tegen eind 2006, zoals voorzien. Alsdan is het voorbereidend werk op ambtelijk niveau afgerond.
Een omzendbrief van de minister zal de modaliteiten voor de opmaak van MKBA inzake haveninfrastructuurprojecten formeel vastleggen. Voormelde omzendbrief is voor advies aan de Vlaamse Havencommissie voorgelegd. Het ontwerp-subsidiebesluit betreffende ‘de voorwaarden voor en de procedures tot toekenning, wijziging en intrekking van projectgebonden subsidies en medefinanciering aan de havenbedrijven, alsmede betreffende de subsidie- en medefinancieringspercentages’ vraagt dat onder bepaalde voorwaarden een MKBA volgens de omzendbrief wordt opgemaakt. Van zodra de omzendbrief van de minister formeel beschikbaar is, zal hierover vervolgens gecommuniceerd worden naar het parlement. Tot slot zal ook in de jaarlijkse rapportage aan het parlement in het kader van het decreet van 8 november 2002 houdende controle op grote infrastructuurwerken aandacht besteed worden aan de resultaten van de toepassing van de standaardmethodiek MKBA voor concrete projecten.
2. Het voorbereidend werk op ambtelijk niveau met betrekking tot de opmaak van voormelde omzendbrief is afgerond en voor advies aan de Vlaamse Havencommissie voorgelegd.
3. De opmaak van een MKBA voor een tweede nautische toegang tot de Waaslandhaven is nog lopende. Het eindrapport wordt verwacht in december 2007 en kan dan ter kennisgeving aan het Vlaams Parlement bezorgd worden. De standaardmethodiek MKBA zal maximaal worden gevolgd.

De opmaak van een MKBA voor het Strategisch Haveninfrastructuurproject (SHIP) in Zeebrugge is afgerond. Bij opmaak van voormelde MKBA is de standaardmethodiek MKBA maximaal toegepast. Het eindrapport kan aan het parlement worden bezorgd. Evenwel vormen de resultaten van de MKBA niet de enige relevante informatie voor de beleidsmakers. De conclusies van de MKBA moeten afgewogen worden tegenover de conclusies van andere projectevaluaties, bijvoorbeeld het MER. Een MKBA beoogt wel om zowel economische als niet economische effecten van een zeehavenproject te beoordelen, maar ze beoordeelt deze allemaal vanuit een economische invalshoek. Voor de beleidsmatige besluitvorming is de economische invalshoek een belangrijke, maar niet de enige invalshoek.

Van zodra voldoende ervaring is opgedaan met de toepassing van de standaardmethodiek MKBA voor concrete projecten, zal overwogen worden de standaardmethodiek MKBA te actualiseren op basis van voortschrijdend inzicht.

4. a) Voor al de projecten vermeld in het antwoord op uw vraag nr 590 van 20 september 2006, werd het risicomanagement opgestart, met uitzondering voor het project ‘Geïntegreerd Kustveiligheidsplan’ waarvoor de opdracht gegund is, maar pas op het einde van de opmaaktermijn van het Geïntegreerd Kustveiligheidsplan wordt voorzien. Voor de verkeerswisselaar E313/E314 te Lummen, de heraanleg Noord-Zuidverbinding (N74/N715),

de AX en de herinrichting van de Ring Noord in Vlaams Brabant werd er zeer recent gestart met het risicomangement, zodat er nog geen resultaten ter beschikking zijn en nog niet met zekerheid gezegd kan worden welke operationele risicomangementmethoden aan-gewend zullen worden. Voor het Scheldebossier, het Zwin, de N19 Kempense Noord-Zuid verbinding, de herinrichting Ring Noord in Vlaams Brabant en het Geïntegreerd Kustveiligheidsplan wordt de RISMAN-methode gebruikt. Het risicomangement voor het Geïntegreerde Kustveiligheidsplan is gegund als deelstudie en voorzien als voorbereiding op de uit het Geïntegreerd Kustveiligheidsplan voortvloeiende infrastructuurwerken. Deze deelstudie, met een duur van zes maanden, wordt uitgevoerd naar het einde toe van de studie over het Geïntegreerd Kustveiligheidsplan. Deze studie werd op 1 maart 2007 opgestart en duurt 40 kalendermaanden.

Overeenkomstig het decreet van 8 november 2002 houdende controle op grote infrastructuurprojecten zullen voor de hierin bedoelde grote infrastructuurwerken de resultaten van de risicoanalyses gerapporteerd worden aan het Vlaams Parlement.

Voor de verschillende projecten bedroeg de kostprijs respectievelijk:

- Nieuwe Scheldeverdieping: de risicoanalyses en de voortgangsrapportages worden door de projectleiders zelf opgemaakt, zodat de kosten enkel betrekking hebben op de gepresteerde uren van de betrokken ambtenaren;
 - Zwin: de initiële risico-analyse was een onderdeel van het opmaken van een procedureel handboek voor het project. De totale kostprijs voor het opmaken van dit handboek bedroeg 18.820 euro (excl. BTW), waarvan ongeveer 10% voor de eigenlijke risico-analyse. De risico-opvolging tijdens het projectverloop kost 11.000 euro (excl. BTW);
 - N19 Kempense Noord-Zuid verbinding: de kostprijs bedraagt 270.926 euro (incl. BTW);
 - Geïntegreerd Kustveiligheidsplan: de risicoanalyse vormt een deelopdracht van het Geïntegreerd Kustveiligheidsplan. De kost van deze deelopdracht bedraagt 58.260 euro (excl. BTW);
 - Verkeerswisselaar E313/E314 te Lummen: de kostprijs bedraagt 126.945,94 euro (incl. BTW);
 - Heraanleg Noord-Zuidverbinding (N74/N715): de kostprijs bedraagt 126.945,94 euro (incl. BTW);
 - AX: de kostprijs bedraagt 351.726,00 (incl. BTW);
 - Herinrichting Ring Noord in Vlaams Brabant: kostprijs 123.291,74 euro (incl. BTW)
- Voor de projecten Geïntegreerd Kustveiligheidsplan, N19 Kempense Noord-Zuidverbinding, Verkeerswisselaar E313/E314 te Lummen, heraanleg Noord-Zuidverbinding (N74/N715) en de herinrichting Ring Noord in Vlaams Brabant was de THV Grontmij – Deloitte één van de mede-dingende bureau's.

4. b) Aangezien het risicomangement zich bij de meeste projecten nog in beginfase situeert, is een evaluatie van de op de markt beschikbare risicomangementmethoden, met het oog op de keuze van een standaardmethodologie, nog niet aan de orde. Hierbij spelen ervaringsgetuigen een belangrijke en onontbeerlijke factor. Om deze ervaring uit te wisselen binnen het Beleidsdomein Mobiliteit en Open-bare Werken werd een forum 'risicomangement' voor projectleiders opgericht, dat op periodieke basis samen komt.
5. De opdracht voor de uitwerking van een model van rapporteringsfunctie voor het Vlaams Ministerie van Mobiliteit en Openbare Werken werd op 8 november 2006 toegewezen aan Deloitte Enterprise Risk Services, voor een bedrag van 123.783 euro (inclusief BTW), en werd op 31 mei 2007 afgerond. Tot de resultaten van deze opdracht behoren: sjablonen van jaarlijkse rapportages en voortgangs-rapporten, richtlijnen voor het invullen van deze sjablonen, een uitgewerkt rapporteringsproces binnen het ministerie, een voorstel van functiebeschrijving voor een departementale rapporteringscoördinator, een voorstel van procesindicatoren en een voorstel van indicatoren voor de interne controle.

VLAAMS PARLEMENT▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 72
van 9 augustus 2007
van **BART CARON**

Vogelschrikkanonnen - Richtlijnen

Het geluid van vogelschrikkanonnen wordt door omwonenden soms tot vaak als geluidsoverlast ervaren. Een vogelschrikkanon produceert zo'n 140 à 150 decibel en dat kan ver dragen. Terwijl de efficiëntie van die veldkanonnen verre van spectaculair is.

Wegens slaapverstoring en stress kan geluidsoverlast (in het algemeen) de gezondheid nadelig beïnvloeden. Dat blijkt ook uit onderzoek naar verlies aan gezonde levensjaren in Vlaanderen door milieufactoren waarbij geluid als tweede grootste oorzaak wordt aangeduid.

Evenwel is geluidshinder door vogelschrikkanonnen een gemeentelijke aangelegenheid en dient hiertegen door de gemeentelijke overheid opgetreden te worden en dient er vanuit de gemeentediensten voldoende toezicht op te zijn.

De wet bepaalt dat een vogelschrikkanon slechts kan wanneer geen omwonenden worden gehinderd en bij gebrek aan andere bruikbare alternatieven. Dit staat zo te lezen in de ministeriële omzendbrief van 25 mei 2004 van toenmalig bevoegd minister Tavernier. Die omzendbrief kwam er na een voorstel van resolutie betreffende de promotie van alternatieven voor vogelschrikkanonnen dat aangenomen werd tijdens de plenaire vergadering van 21 januari 2004 (Stuk 1981 (2003-2004) – Nr. 3). Ook het standpunt ingenomen door de bestendige deputatie van de provincie West-Vlaanderen wijst in die richting.

Momenteel bestaan er verschillende mogelijke alternatieven voor de geluidproducerende kanonnen. Ik denk maar aan een "scary man". Dit is een pop die zich regelmatig opricht. Of een imitatieroofvogel die onder meer duiven verjaagt. Er bestaan ook geluidssystemen met roofvogelgeluiden die eveneens een afschrikkend effect hebben. Verder bestaan er trillinten, netten, vogelverschrikkers, "scary eyes"-ballonnen, het strooien van pluimpjes waardoor de duiven denken dat er een roofvogel in de buurt aan de slag is, de bestrijdingsjacht, Echter blijkt dat het afwisselen van afweermiddelen de meest efficiënte oplossing is. Maar dit is dan weer vanwege het prijskaartje niet haalbaar wanneer elke land- of tuinbouwer al die producten moet aankopen.

Het onderzoekscentrum "Proclam" (Provinciaal Centrum voor Landbouw en Milieu) in Beitem-Rumbeke pleit daarom voor het oprichten van depots, waarbij de landbouwers de verschillende afweermiddelen gratis kunnen gebruiken. Dergelijke projecten zijn alvast in twee gemeenten – Hoogdele-Gits en Pittem – opgestart. In Hoogdele zullen negen landbouwers in groepjes van drie telkens drie afschrikmiddelen laten circuleren: de "scary-man"-opblaaspop, de imitatieroofvogel en een roofvogelschreeuwgeluidssysteem. De landbouwers staan zelf in voor het wekelijks wisselen van de afschrikmiddelen. Dit project wordt door de provincie gefinancierd en is één van de acties uit het provinciaal "actieprogramma vogelafweer 2007".

Ondanks het feit dat de omzendbrief heel duidelijk is, blijven verschillende steden en gemeenten deze regels aan hun laars lappen en kan er volop verder gebruik gemaakt worden van belastende vogelschrikkanonnen.

1. Hoe zit het met de uitvoering van de resolutie en de omzendbrief? Is de in de resolutie gevraagde sensibiliseringscampagne ook effectief gebeurd?

2. In hoeveel gemeenten in Vlaanderen worden de richtlijnen in de omzendbrief correct opgevolgd?

In hoeveel politiezones zijn deze richtlijnen opgenomen in het politiereglement? In welke politiezones zijn deze richtlijnen dan weer niet opgenomen in het politiereglement?

3. Worden de resolutie en de richtlijnen in de omzendbrief in de gemeenten Kortemark en Houthulst in het bijzonder nageleefd en uitgevoerd? Zo ja, wie voert hier de controle uit?

Zo neen, wat is hiervan de reden en neemt de minister initiatieven om deze gemeenten en mogelijk andere gemeenten die de richtlijnen uit de omzendbrief niet opvolgen, hierop te wijzen en hen aan te manen deze richtlijnen correct na te leven?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (nr. 72) en minister Crevits (nr. 579).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 72 van 9 augustus 2007
van **BART CARON**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door Vlaams minister Crevits.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 75
van 9 augustus 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Vogelschrikkanonnen - Geluidshinder

Recentelijk verschenen in de pers verschillende artikels over geluidsoverlast veroorzaakt door vogelafweersystemen. Het gaat daarbij meestal om veldkanonnen die luide knallen produceren om vogels te verjagen.

Het probleem is niet nieuw en keert jaarlijks tijdens deze periode van het jaar terug. De resolutie “betreffende de promotie van alternatieven voor vogelschrikkanonnen” van januari 2004 (Stuk 1981 (2003-2004) – Nr. 3) met de daaropvolgende ministeriële omzendbrief hebben het probleem niet volledig kunnen oplossen. Er bleven klachten komen onder andere bij de Vlaamse Ombudsdienst.

In de maand maart van dit jaar werd aan de bevoegde minister vanuit Proclam het document “Visietekst vogelafweer: landbouwschade door duiven en kraaiachtigen” bezorgd.

1. Welke middelen heeft de minister ter beschikking om het steeds weerkerende probleem op te lossen? In welke mate werden ze aangewend?
2. Werden steden en gemeenten verplicht om hun politiereglement ter zake aan te passen bijvoorbeeld via een dwingende omzendbrief zoals gevraagd in de resolutie van 2004?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 75) en minister Crevits (nr. 588)

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 9 augustus 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door Vlaams minister Crevits.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 79
van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering

Elk jaar zijn de verschillende administraties van de Vlaamse overheid verplicht om een jaarverslag op te stellen. Daar kruipt niet alleen veel tijd en energie, maar vooral ook veel geld in (lay-out, foto's, drukwerk,...).

Uit een overzicht dat ik begin vorig jaar van toenmalig minister-president Yves Leterme kreeg, blijkt dat zeer duidelijk. In het totaal kon ik de prijs achterhalen van 63 verschillende jaarverslagen. Deze lijst was bovendien onvolledig. Een simpel optelsommetje leerde me dat daar een bedrag van maar liefst € 727.052,52 meer gemoeid is.

Behoorlijk bestuur is ook zuinig bestuur. Door de jaarverslagen enkel elektronisch aan te bieden, zou de Vlaamse Regering een serieuze kostenbesparing doorvoeren, zonder aan de kwaliteit van de communicatie te raken. Het voorstel van resolutie dat ik daarover indiende, werd op 24 mei 2006 in het Vlaams Parlement unaniem goedgekeurd.

In opvolging van gelijkaardige vragen en het gecoördineerde antwoord van de vorige jaren en van mijn voorstel van resolutie, heb ik de volgende vragen.

1. Welke administraties maakten een jaarverslag voor 2006?
2. Hoe werd dit verspreid (gedrukte vorm en/of elektronisch)?
3. Graag een overzicht van de kostprijs (aanmaak en druk) van de verschillende jaarverslagen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 79, Moerman nr. 72, Vandenbroucke nr. 213, Van Mechelen nr. 157, Anciaux nr. 103, Bourgeois nr. 112, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 200, Vanackere nr. 266, Crevits nr. 621).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Vlaams minister-president Kris Peeters**Het beleidsdomein Landbouw en Visserij (Departement Landbouw en Visserij + Agentschap voor Landbouw en Visserij).**

Het drukken van het jaarverslag 2006 heeft aan het beleidsdomein Landbouw en Visserij in totaal 10.848,57 euro gekost (3000 exemplaren – Nederlandse taal), alles inclusief 6% BTW. In dit bedrag is ook het promotiemateriaal (aantal posters + uitnodigingskaarten) voor de persvoorstelling van het jaarverslag in het Ellipsgebouw inbegrepen.

De verspreiding gebeurt op basis van een algemeen adressenbestand bij de communicatiedienst (1600 adressen), via de portaalsite Vlaanderen (op aanvraag) en via de eigen website (www.vlaanderen.be/landbouw), waar het jaarverslag ook kan gedownload worden.

Instituut voor Landbouw en Visserijonderzoek (ILVO).

Het drukken van het activiteitenverslag 2006 heeft aan ILVO in totaal 8.738,68 euro gekost, 5.279,01 euro (1300 exemplaren – Nederlandse taal) en 3.459,67 euro (500 exemplaren – Engelse taal), alles inclusief 6% BTW.

Van de communicatieafdeling uit werden 1260 verslagen (Nederlands en Engels) per post naar binnen- en buitenland verzonden.

Dit jaar werd ook aandacht besteed aan het verspreiden per mail. Naar de contactpersonen binnen het beleidsdomein en andere contacten binnen universiteiten en bedrijven werd de link naar onze website gestuurd waar het activiteitenverslag kan gedownload worden.

Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM).

VLAM verspreidt enkel een gedrukte versie van het jaarverslag. Voor het jaarverslag 2006 ging het om 750 ex. voor de kostprijs van 5200 euro (inclusief BTW), zonder verzendingskosten.

Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid

De volgende administraties hebben een jaarverslag opgesteld:

- De Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur, die ressorteert onder de afdeling Kanselarij van het departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR), kreeg ingevolge het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur, de verplichting om jaarlijks een verslag op te maken van de ingediende beroepen. Een jaargang van de beroepsinstantie loopt steeds van 1 juli tot 30 juni. Tot op heden werden reeds twee jaarverslagen opgemaakt: 2004-2005 en 2005-2006. Momenteel wordt het jaarverslag 2006-2007 opgesteld.

- De dienst Taaladvies, ressorterend onder de afdeling Kanselarij, heeft eveneens een jaarverslag 2006 opgemaakt.

- De afdeling Communicatie verzorgde het Communicatiejaarverslag van de Vlaamse Regering over de periode juli 2005 tot december 2006. Het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur stelt immers dat de Vlaamse Regering jaarlijks een globaal, gecoördineerd verslag en een evaluatie van de communicatie en het communicatiebeleid van de Vlaamse ministeries, de intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid en de extern verzelfstandigde agentschappen, met betrekking tot het voorbije jaar, ter kennisgeving voorlegt aan het Vlaams Parlement.

- Het Contactpunt Vlaamse Infolijn bracht een eigen jaarverslag uit.

- De Interne Audit van de Vlaamse Administratie bracht eveneens een jaarverslag IAVA 2006 uit.

- Het intern verzelfstandigd agentschap (IVA) Studiedienst van de Vlaamse regering heeft tot op heden geen jaarrapport opgesteld. Dit zal wel gebeuren na de goedkeuring van de beheersovereenkomst.

De voormelde jaarverslagen werden onder de volgende vorm verspreid:

- Het jaarverslag van de Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur wordt enkel maar afgeprint en via mededeling voorgelegd aan de Vlaamse Regering, die het dan doorstuurt naar het Vlaams Parlement. Het jaarverslag wordt tevens kenbaar gemaakt via de website (www.vlaanderen.be/openbaarheid).

- Het jaarverslag 2006 van de dienst Taaladvies is alleen digitaal verspreid in pdf-formaat. Het kon onder meer gratis worden gedownload van de site van de Taaltelefoon (www.vlaanderen.be/taaltelefoon) en van de site Publicaties van de Vlaamse overheid via de link *Publicaties* op de portaal-site www.vlaanderen.be (<http://publicaties.vlaanderen.be/ebi-web/do/start/publiek>).

- Van het Communicatiejaarverslag van de Vlaamse Regering werden 250 exemplaren verspreid op milieuvriendelijk papier, een elektronische versie is beschikbaar via www.vlaanderen.be/publicaties en www.vlaanderen.be/overheidscommunicatie.

- Het jaarverslag van het Contactpunt Vlaamse Infolijn werd gedrukt op 2.100 exemplaren. Het is ook te downloaden in pdf-formaat via www.vlaanderen.be/publicaties en www.vlaamseinfolijn.be.

- Het jaarverslag IAVA 2006 werd gedrukt en elektronisch verspreid (via website).

Met de aanmaak en de druk van de jaarverslagen gaan de volgende kosten gepaard:

- Er zijn geen kosten verbonden aan het opmaken van het jaarverslag van de Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur.

- Doordat het jaarverslag 2006 van de dienst Taaladvies niet in gedrukte vorm werd verspreid, waren er geen kosten voor het drukken en distribueren ervan.

- Voor het Communicatiejaarverslag van de Vlaamse Regering werd 11.930,60 Euro (incl. btw) betaald voor de eindredactie door een externe partner, en 2.257,50 Euro voor het drukwerk (in de interne drukkerij).

- Voor het jaarverslag 2006 van het Contactpunt Vlaamse Infolijn waren er enkel drukkosten. De redactie was in eigen beheer. De kostprijs voor het drukwerk: 5.891,88 Euro (incl. btw). Er werd gewerkt met een externe drukker.

- Aan de opmaak van het jaarverslag IAVA 2006 zijn geen kosten verbonden (werd in de interne drukkerij gedrukt).

Vlaams vice-minister-president VandenbrouckeBeleidsdomein Onderwijs:Het agentschap voor Onderwijscommunicatie:

Het agentschap voor Onderwijscommunicatie rapporteert over zijn communicatiebeleid in het Communicatiejaarverslag van de Vlaamse regering. Ook coördineert het zijn gegevens met de input voor dit communicatiejaarverslag van de andere entiteiten van het Vlaams ministerie van Onderwijs en Vorming. Daar zijn voor het beleidsdomein geen specifieke kosten voor aanmaak en druk aan verbonden.

Het jaarverslag is een uitgave van de Diensten van het Algemeen overheidsbeleid (afdeling communicatie)

Het agentschap voor Hoger Onderwijs:

De afdeling Hoger Onderwijs en Studietoelagen heeft in 2007 een activiteitenverslag opgemaakt gaande over de periode 01-04-2006 tot 31-03-2007. Dit activiteitenverslag werd in gedrukte vorm verspreid aan een 120-tal personen (waarvan 90 extern aan de afdeling: hogescholen, universiteiten, andere administraties en andere belanghebbenden). Op de website van de afdeling Hoger Onderwijs werd dit verslag ook elektronisch gepubliceerd (www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs). Het activiteitenverslag werd volledig opgesteld door de afdeling: kostprijs 0,00 EUR (inherent aan de job). Het drukken van het verslag gebeurde door het copycenter van het beleidsdomein onderwijs.

De afdeling Volwassenenonderwijs en Studietoelagen van het AHOVOS hebben voor 2006 geen jaarverslag opgemaakt en bijgevolg werd er ook geen jaarverslag verspreid.

Het agentschap voor Infrastructuur:

AGION publiceerde in 2006 een jaarverslag. Het jaarverslag van AGION wordt in kleine oplage (400 ex.) gedrukt en zal ook via de website beschikbaar zijn. Een exacte kostprijs kan op dit ogenblik nog niet gegeven worden omdat de realisatie van het jaarverslag pas voorzien is eind september. Op basis van de offerteprijs kan de realisatie geraamd worden op 520 EUR.

Voor het overige publiceren de entiteiten van het ministerie van Onderwijs en Vorming geen andere jaarverslagen inzake de werking van hun administraties.

Beleidsdomein Werk:

Departement Werk en Sociale Economie

Het Departement heeft een Jaarverslag Inspectie voor het werkingsjaar 2006 gemaakt en een Jaarrapport 2005/2006 over Evenredige arbeidsdeelname en Diversiteit (EAD). Dat laatste rapport behandelt het werkjaar 2006 gedeeltelijk.

Het Jaarverslag Inspectie wordt overgemaakt aan het Vlaams parlement. Als het verslag daar besproken is, zal het op de website van het departement gepubliceerd worden. Het is ook de bedoeling om van het jaarverslag Inspectie een beperkt aantal exemplaren (75) in eigen beheer uit te geven. Die zullen verspreid worden aan de Arbeidsauditeurs en andere overheidsinstanties waarmee de Vlaamse inspectiedienst samenwerkt.

Het Jaarrapport EAD is enkel elektronisch verspreid en ook beschikbaar via de website van het departement.

http://www2.vlaanderen.be/ned/sites/werk/diversiteit_pub_studied.htm

Aan het Jaarrapport EAD waren geen kosten verbonden. Aangezien de voorziene druk van het Jaarverslag Inspectie in eigen beheer van het Departement zal worden uitgegeven, zullen hier geen drukkosten aan verbonden zijn.

Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie

Er is een jaarverslag van de werking 2006 opgemaakt.

Gedrukt: 300 exemplaren en gepubliceerd op internet op volgende webadres

http://www2.vlaanderen.be/ned/sites/werk/documenten/jvl_vsawse_2006.pdf

De kostprijs van het drukwerk bedroeg 1.557,00 euro. De personeelskosten worden geschat op 11.292,00 euro. Dat brengt de totale kostprijs op 12.849,00 euro.

VDAB

De VDAB maakt jaarlijks een jaarverslag.

Het jaarverslag wordt zowel in gedrukte vorm als elektronisch verspreid. Het jaarverslag is ook consulteerbaar op de website van de VDAB. De VDAB heeft de laatste jaren het aantal gedrukte exemplaren reeds sterk gereduceerd en probeert zoveel mogelijk dit op elektronische weg aan te bieden. Voor het jaarverslag 2006 werden er 1500 ex gedrukt.

www.vdab.be

De kostprijs van dit jaarverslag bedraagt 6285,41 euro

SYNTRA Vlaanderen

SYNTRA Vlaanderen publiceerde in 2007 een activiteitenverslag over haar eerste werkingsjaar 2006. er werd gekozen voor een sobere toch stijlvolle afwerking aansluitend bij de huisstijl van het Agentschap. (Afwerking: geniet, papier: maco mat 150 gram).

Verspreiding

Gedrukt – oplage 600 ex.

In het kader van de informatieverbreiding en netwerking binnen het SYNTRA-netwerk: naar de bestuurders van SYNTRA Vlaanderen en van de erkende centra (totaal 250 exemplaren).

In het kader van de persrelaties en netwerking door de woordvoerder naar de vakpers en belangrijkste Vlaamse media (150 exemplaren).

Restoplage van 100 exemplaren voor relevante contacten.

Digitaal

Via intranet en extranet voor het eigen personeel en de personeelsleden van de centra.

Voor het ruime publiek: downloadbaar op de website van SYNTRA Vlaanderen en die van de Vlaamse overheid.

Op CD-rom (die intern gekopieerd worden) in functie van de noden van de personeelsleden

Kostprijs

11.309 euro inclusief BTW, waarvan :

5.840 euro	lay-out, zetwerk en nettekening 44 pagina's binnenwerk + kaft
860 euro	pre-press + digitaal aanleveren materiaal
2.736 euro	druk en afwerking (recto-verso, quadri).
250 euro	Accounthandling

ESF-agentschap Vlaanderen

Het ESF-Agentschap maakte een jaarverslag 2006 voor het Vlaams Parlement.

Daarnaast ook telkens een jaarverslag ten behoeve van de Europese Commissie voor wat betreft de operationele programma's doelstelling 3 en Equal.

Het jaarverslag werd in kopievorm (3 ex) bezorgd aan het Vlaams Parlement en aan de ministers Vandenbroucke en Vanbrempt.

De jaarverslagen van doelstelling 3 en Equal werden zowel in elektronische vorm als in kopievorm (1 ex) bezorgd aan de Europese Commissie en de 30 leden van het Vlaams monitoringcomité.

De kostprijs voor de jaarverslagen bestaat uit personeelskosten (voor de opstelling) en kopiekosten. De kopiekosten zijn gering gezien het beperkt aantal en de elektronische verspreiding. Er zijn geen drukkosten. Voor de personeelskosten is er geen bedrag gekend aangezien er geen tijdsregistratie voor de opstelling van de jaarverslagen beschikbaar is. De verslagen worden samengesteld op basis van een reeks deelverslagen die door diverse personeelsleden worden uitgevoerd.

Vlaams minister Bourgeois

De afdeling Media stond in voor de opmaak van het jaarverslag 2006 van de Vlaamse Mediaraad.

De EVA Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) maakte een jaarverslag voor 2006.

De openbare omroep VRT - een NV van publiek recht - stelde voor 2006 een jaarverslag op, zoals opgelegd in de beheersovereenkomst 2002-2006. De VRT moet ieder jaar aan de Vlaamse Regering een door de Raad van bestuur goedgekeurde nota voorleggen die voor elk van de performantiecriteria opgenomen in de beheersovereenkomst aangeeft in hoeverre de vooropgestelde doelstellingen bereikt zijn.

Het jaarverslag 2006 van de Mediaraad werd niet meer in gedrukte vorm verspreid maar is enkel elektronisch beschikbaar. Het kan gedownload worden van de startpagina Media van de Vlaamse overheid (<http://www.vlaanderen.be/media>).

Het jaarverslag van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) werd zowel in gedrukte vorm als elektronisch verspreid.

Het jaarverslag van de VRT wordt zowel elektronisch als gedrukt verspreid. De gedrukte exemplaren werden verspreid naar organisaties uit verschillende sectoren. Burgers kunnen een gedrukt exemplaar opvragen. Het jaarverslag is ook te raadplegen op www.vrt.be.

De externe kostprijs van het jaarverslag 2006 van de Vlaamse Mediaraad bedroeg 0 (nul) euro.

Het ontwerp van het jaarverslag 2006 van de Vlaamse Regulator voor de Media kostte 2.289,60 euro.

Het drukwerk kostte 4.007,86 euro.

De VRT maakte voor het aanmaken van zijn jaarverslag gebruik van een bureau dat gespecialiseerd is in grafische vormgeving en corporate communicatie om de lay out van het document te verzorgen en de druk te regelen. Aan het bureau werd betaald voor advies, lay out en druk. Het bureau leverde 1.000 exemplaren in gedrukte vorm en een elektronische versie af. De VRT hield zich hierbij aan de toepasselijke wetgevende bepalingen, onder meer betreffende de overheidsopdrachten.

Departement internationaal Vlaanderen

Het Departement internationaal Vlaanderen maakt geen jaarverslag.

Toerisme Vlaanderen

1. Het Intern Verzelfstandigd Agentschap Toerisme Vlaanderen maakte in 2006 een jaarverslag

2. Dit jaarverslag wordt op twee manieren aangeboden:
 - in digitale vorm via de website van Toerisme Vlaanderen: www.toerismevlaanderen.be
 - als drukwerk
3. De kostprijs van dit jaarverslag bedraagt 33.043,89 euro (inclusief BTW), waarvan 8.288,5 euro voor het drukken van het jaarverslag.

Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking

1. Het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking maakte in 2006 een jaarverslag
2. Dit jaarverslag wordt op twee manieren aangeboden:
 - in digitale vorm
 - als drukwerk
3. De kostprijs van dit jaarverslag bedraagt 12.145,84 euro (inclusief BTW).

Door de entiteiten van het Beleidsdomein Bestuurszaken werden hierna opgesomde jaarverslagen 2006 opgemaakt (1), al dan niet elektronisch verspreid (2) en dat tegen vermelde kostprijs (3).

<i>(1) Jaarverslagen entiteiten Bestuurszaken</i>	<i>(2) verspreiding</i>	<i>(3) kostprijs</i>
<i>Departement Bestuurszaken</i>		
Jaarlijks gelijkedansen- en diversiteitsplan van de dienst Emancipatiezaken	gedrukt en elektronisch (3000 exemplaren)	14.921 euro
Voortgangsrapport reguleringsmanagement 2006	elektronisch	geen
Jaarrapport Personeel & Organisatie 2006 - Vlaamse overheid beleidsondersteunend document & managementsamenvatting	gedrukt en elektronisch	9.303,77 euro
Jaarverslag 2006 van de Vlaams Bouwmeester : momenteel in opmaak.	elektronisch en gedrukt (1000 exemplaren).	<u>Kostenraming:</u> redactie: 3.630 euro, vormgeving: 5.880 euro, druk [1000 ex.]: 4.632 euro. Alle prijzen incl. 21% btw.
<i>Vlaams Agentschap voor Facilitair Management</i>		
geen		
<i>Vlaams Agentschap voor Overheidspersoneel</i>		
geen		
<i>Jobpunt Vlaanderen</i>		
Jobpunt Vlaanderen terug-blik-vooruit 2006-2007	gedrukt en elektronisch	gescheiden financiële rapportering

Vlaams vice-minister-president Van Mechelen

Onder mijn bevoegdheid van Financiën en Begroting publiceren er vijf diensten een jaarverslag:

- het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eénmalige Investeringsuitgaven (FFEU);
- de Klachtendienst Financiën van het Departement Financiën en Begroting;

- het Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD);
- de afdeling Financieel Management van het Departement Financiën en Begroting;
- de IVA Vlaamse Belastingdienst.

Het jaarverslag van het Financieringsfonds voor Schuldaufbouw en Eénmalige Investeringsuitgaven (FFEU) wordt in gedrukte vorm en elektronisch verspreid (internetsite Financiën). De respectieve kostprijs van dit jaarverslag is 3.758,64 euro (excl. BTW).

In uitvoering van artikel 12 van het klachtendecreet (houdende toekenning van een klachtrecht ten aanzien van de bestuursinstellingen) van 1 juni 2001 (gewijzigd bij decreet van 20 februari 2004), brengt de Klachtendienst Financiën jaarlijks schriftelijk verslag uit bij de Vlaamse ombudsman over de ingekomen klachten en de bevindingen van de behandeling van deze klachten. Het jaarlijkse klachtenrapport wordt in 25 exemplaren gekopieerd; de beperkte kostprijs zit daardoor vervat in de huurprijs van de kopietoestellen. Het verslag wordt ook in elektronische vorm aan de Vlaamse Ombudsdienst bezorgd die het integraal als bijlage opneemt in het eigen jaarverslag.

Het jaarverslag van Het Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD) wordt elektronisch verspreid. De kostprijs is dus nihil.

In uitvoering van artikel 21 van het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, wordt jaarlijks door de afdeling Financieel Management van het Departement Financiën en Begroting een rapport opgemaakt over het gevoerde beleid inzake het kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. Dit schuldrapport wordt elektronisch verspreid en wordt in 35 exemplaren gekopieerd, de beperkte kostprijs zit daardoor vervat in de huurprijs van de kopietoestellen.

Het jaarverslag Onroerende Voorheffing van de IVA Vlaamse Belastingdienst wordt in gedrukte vorm en elektronisch verspreid (internetsite www.vlaanderen.be/belastingen). De kostprijs voor aanmaak en druk van deze jaarverslagen bedraagt 20.000 euro (excl. BTW).

Voor wat de beleidsvelden ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed betreft, hebben het **VIOE** (Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed), **VLACORO** (Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening) en de **Hoge Raad voor het Herstelbeleid** een jaarverslag gepubliceerd.

VIOE:

1. Het VIOE publiceerde een VIOE-jaarboek, met als titel “Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed – een nieuw perspectief voor erfgoedonderzoek”, en dit vooral op basis van het werkjaar 2005.
2. Dit jaarverslag werd in gedrukte vorm verspreid.
3. De totale kostprijs van de opmaak en druk bedroeg 10 365,59 EUR.

VLACORO:

1. VLACORO gaf in 2006 een jaarverslag uit.
2. Dit jaarverslag wordt verspreid in gedrukte en in digitale vorm, via de website van VLACORO.
3. De kostprijs doorheen de jaren schommelt steeds rond 5000 EUR

Hoge Raad voor het Herstelbeleid:

1. De Hoge Raad voor het Herstelbeleid gaf in 2006 een jaarverslag uit.
2. Het jaarverslag werd in druk- en elektronische vorm verspreid, via de website www.ruimtelijkeordening.be.
3. De kostprijs voor aanmaak en druk bedroeg 1599,94 EUR.

Vlaams minister Anciaux

Voor het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen wordt voor de activiteiten in 2006 nog een jaarverslag gemaakt door de afdelingen. De laatste publicatie van het Jaarboek van de afdeling VOB betreft 2005.

Vanaf jaarverslag 2007 zal één jaarverslag worden gemaakt voor het ganse agentschap. Dit zal nauw aansluiten bij de rapportage over de uitvoering van de beheersovereenkomst.

Binnen het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen werden 2 jaarverslagen opgesteld:

a) De Kroniek 2006 van de afdeling Jeugd is een jaarverslag over de werking van de afdeling en over de uitvoering van het jeugd(werk)beleid van de Vlaamse overheid.

b) Jaarboek 2005 - Cijfers en tekst bij Programma 45.2 - Volksontwikkeling en Openbare bibliotheken brengt verslag uit over de werking van de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken en geeft een overzicht van de beleidsuitvoering voor de sector van het sociaal-cultureel werk. Naast de subsidiecijfers bevat het jaarboek een uitgebreid kwantitatief en kwalitatief overzicht van de werking van bibliotheken, cultuurcentra, lokaal cultuurbeleid, het verenigingsleven, sociaal-cultureel werk en amateurkunsten.

De Kroniek werd in gedrukte versie verspreid naar de Vlaamse gemeente- en provinciebesturen, de Vlaamse bibliotheken, de gemeentelijke en provinciale jeugddiensten, de jongereninformatiepunten en naar alle door de afdeling gesubsidieerde verenigingen. Ook de leden van de adviescommissies kregen een exemplaar toegestuurd.

Een elektronische versie wordt ter beschikking gesteld (in pdf-formaat) op de website jeugdbeleid (www.vlaanderen.be/jeugdbeleid). Dit wordt bekendgemaakt in het e-zine van de afdeling.

Het jaarboek van de afdeling VOB werd op ruime schaal verspreid aan de organisaties uit de sector, politieke en administratieve overheidsinstellingen, onderwijsinstellingen, geïnteresseerden. Er verscheen zowel een gedrukt als een elektronisch exemplaar. De elektronische versie wordt ter beschikking gesteld op de websites van de afdeling: www.vlaanderen.be/sociaalcultureelwerk en www.vlaanderen.be/lokaalcultuurbeleid.

De kostprijs voor vormgeving en 4-kleurendruk (1.700 exemplaren) van de Kroniek 2006 van de afdeling Jeugd bedroeg 13.637,96 euro.

Vormgeving (inclusief uitwerking van een nieuw concept) en 2-kleurendruk (1800 exemplaren) van het Jaarboek 2005 van de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken kostte 7.018 euro.

Het agentschap Kunsten en Erfgoed maakte geen jaarverslag voor het jaar 2006. Het agentschap kiest ervoor een verslag op te stellen voor de periode 2006 – 2007. Voor de eindredactie van dat verslag is een bestek opgemaakt. Het totaalbedrag van de offerte mag niet hoger liggen dan 12.500 euro (excl. BTW).

Het departement CJSM maakte geen jaarverslag voor de periode 2006. Er zijn geen intenties voor de opmaak van een verslag in de nabije toekomst.

Binnen het beleidsdomein “Hoofdstedelijke Aangelegenheden” wordt er jaarlijks een jaarverslag gemaakt van het Vlaams Brusselfonds en de Taalwetwijzer.

De jaarverslagen zijn elektronisch beschikbaar op de website www.vlaanderen.be/brussel en werden enkel in gedrukte vorm verspreid voor de Vlaamse parlementsleden.

De aanmaak van de jaarverslagen gebeurt binnen de administratie en bijgevolg vallen de kosten (aanmaak en drukwerk) binnen het reguliere werkingsbudget.

Het Bloso maakte in 2006 een uitgebreid jaarverslag conform artikel 40&2 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid.

Het Bloso jaarverslag kan worden geraadpleegd op de Bloso-website www.bloso.be (infotheek), wordt elektronisch verspreid en op een beperkt aantal exemplaren gefotokopieerd en ingebonden. De verspreiding op papier van het Bloso-jaarverslag gebeurt enkel op aanvraag.

Vermits het Bloso-jaarverslag niet wordt uitbesteed, maar intern wordt geproduceerd (teksten, lay-out, fotokopies,...) zijn de kosten miniem.

Vlaams minister Vanackere

De antwoorden op vragen 1, 2 en 3 zijn te vinden in onderstaande tabel.

Entiteit	Oplage	Verspreiding drukwerk	Verspreiding elektronisch	Prijs druk (incl.BTW)
Departement WVG	400	ja	Ja, zie ook website www.wvg.vlaanderen.be/departementwvg/jaarverslag	huisuitgave
VIPA	1500	ja	ja, zie ook website www.vipa.be	3.519,20 €
Rusthuis- Infofoon	/	neen	Nog niet beschikbaar, anders op www.zorg-en-gezondheid.be	/
Vlaams Zorgfonds	/	neen	Nog niet beschikbaar, anders op www.zorg-en-gezondheid.be	/
Vlaamse Gezondheidsraad	800	ja	ja, zie ook website www.wvg.vlaanderen.be/vgr	4.169,17 €
VAPH	1000	ja	Ja, zie ook website www.vaph.be	19.840,41
Kind en Gezin	2500	ja	ja, zie ook website www.kindengezin.be	18.209,23
OPZC - Rekem 2005 – 2006 Tweejaarlijks	1500	ja	ja, zie ook website www.opzrekem.be	5.908,44 €
OPZC - Geel	3000	ja	neen	4.795,00 €

Opmerking bij het verslag van het OPZC - Rekem:

Een tweejaarlijks activiteitenverslag werd opgesteld, waarmee een beeld wordt gegeven van de organisatie aan hulpverleners en netwerken, ed. Het is een brochure/naslagwerk. Anderzijds wordt het ook intern gebruikt (personeel, patiënten, studenten en evenementen...).

De prijs van dit activiteitenverslag wordt door de zorginstelling gedragen door de lidgaprijs.

Opmerking bij het verslag van het OPZC - Geel:

Het OPZC Geel mag als ziekenhuis geen reclame maken en heeft slechts beperkte kansen om de werking en dienstverlening bij zijn hulpverleners, netwerken en andere actoren in de gezondheids- en welzijnsector bekend te maken. Dit jaarverslag is de enige gelegenheid om de buitenwacht duidelijk te maken wat we doen, hoe wij werken, wat we belangrijk vinden en welk beleid wij voorstaan. Het wordt dan ook opgevat als een beschrijvend en volop geïllustreerd document dat als visitekaartje en kennismakingsbrochure voor de instelling geldt en dat gedurende het gehele jaar ter beschikking kan

worden gesteld van hulpverleners, professionals uit de sector, bezoekers, studenten, enzo. Bij de appreciatie over de kostprijs moet dan ook het totale communicatiebeleid en -budget van de instelling bekeken worden, zeker in vergelijking met andere instellingen buiten de ziekenhuissector die gedurende het jaar de mogelijkheid hebben om mediacampagnes te voeren, publicaties aan te maken en te verspreiden,....

Algemene opmerking: De meeste jaarverslagen kunnen ook elektronisch worden geraadpleegd via de portaalsite: www.vlaanderen.be/publicaties

Vlaams minister Van Brempt

Mobiliteit

Door de afdelingen uit het beleidsdomein Mobiliteit die onder mijn bevoegdheid ressorteren, werden voor 2006 geen jaarverslagen opgemaakt.

Voor wat mijn bevoegdheid voor De Lijn betreft:

De Lijn maakte zoals elk jaar ook voor 2006 een Jaarverslag.

Het jaarverslag wordt in gedrukte vorm verspreid, maar is ook elektronisch beschikbaar

Aanmaak en druk, op 2.000 exemplaren, kostten voor het Jaarverslag 2006 het bedrag van 36.587 euro.

Sociale Economie

Departement Werk en Sociale Economie

Het Departement heeft een Jaarverslag Inspectie voor het werkingsjaar 2006 gemaakt en een Jaarrapport 2005/2006 over Evenredige arbeidsdeelname en Diversiteit (EAD). Dat laatste rapport behandelt het werkjaar 2006 gedeeltelijk.

Het Jaarverslag Inspectie wordt overgemaakt aan het Vlaams Parlement. Als het verslag daar besproken is, zal het op de website van het departement gepubliceerd worden. Het is ook de bedoeling om van het jaarverslag Inspectie een beperkt aantal exemplaren (75) in eigen beheer uit te geven. Die zullen verspreid worden aan de Arbeidsauditeurs en andere overheidsinstanties waarmee de Vlaamse inspectiedienst samenwerkt.

Het Jaarrapport EAD is enkel elektronisch verspreid en ook beschikbaar via de website van het departement.

Aan het Jaarrapport EAD waren geen kosten verbonden. Aangezien de voorziene druk van het Jaarverslag Inspectie in eigen beheer van het Departement zal worden uitgegeven, zullen hier geen drukkosten aan verbonden zijn.

Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie

Er is een jaarverslag van de werking 2006 opgemaakt.

Gedrukt: 300 exemplaren en gepubliceerd op internet op volgende webadres

http://www2.vlaanderen.be/ned/sites/werk/documenten/jvl_vsawse_2006.pdf

De kostprijs van het drukwerk bedraagt 1.557,00 euro.

Gelijke Kansen

De cel Gelijke Kansen in Vlaanderen maakt geen jaarverslag op.

Nihil.

Nihil.

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

AANVULLEND GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 12 september 2007

van **TOM DEHAENE**

Vlaams minister Ceysens**Beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie****Departement EWI**

Gelet op de overgang van de Administratie Wetenschap en Innovatie naar het departement Economie, Wetenschap en Innovatie in juli 2006 werd er geen jaarverslag opgemaakt.

Agentschap Economie

Het Agentschap Economie maakte voor het Fonds voor Economisch Flankerend Beleid (Hermesfonds), zoals elk jaar, een jaarverslag op voor het voorbije begrotingsjaar 2006.

Dit jaarverslag werd als volgt verspreid:

- Een papieren versie: deze werd in het eigen reprocenter van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap gekopieerd in 100 exemplaren. Deze werden - zoals wettelijk bepaald – bezorgd aan de leden van de Vlaamse Regering en aan de leden van de Commissie Economie van het Vlaams Parlement. Van de resterende exemplaren wordt een aantal naar de centrale bibliotheek gestuurd (archiefwet) en wordt een aantal in voorraad gehouden.
- Een elektronische versie: deze werd door het Agentschap Economie in pdf-formaat gepubliceerd op haar website www.vlaanderen.be/ondernemen.

De reproductie van dit jaarverslag heeft 219,19 euro gekost. De papieren reproductie werd bewust op een kleine oplage gehouden om de kostprijs te drukken en vooral omdat de grote verspreiding onder de geïnteresseerde ondernemingen en tussenpersonen gebeurt via het internet. Het jaarverslag werd autonoom aangemaakt door een team van ad hoc-redacteuren bij het Agentschap Economie – de kostprijs hiervan is niet bekend. Dergelijke werkwijze wordt al gevolgd voor de jaarverslagen voor het Hermesfonds van de voorbije drie jaar.

Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO)

VITO maakte in 2006 een algemeen activiteitenverslag zowel in een Nederlandstalige als een Engelstalige versie en een wetenschappelijk jaarverslag, enkel in Engelstalige versie.

Het algemeen jaarverslag wordt gedrukt en is beschikbaar in pdf-vorm op de VITO-website. De gedrukte jaarverslagen worden per post verspreid. Sedert dit jaar worden ze onder gedrukte vorm enkel op vraag naar de Vlaamse overheid verspreid. Het wetenschappelijk jaarverslag is enkel beschikbaar op cd-rom.

De externe kost voor de redactie van de jaarverslagen is 10.140 euro. De kostprijs voor de lay-out en het drukwerk bedraagt : 17.038 euro.

Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO)

Het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO) werd opgericht met ingang van 1 januari 2006. Aangezien 2006 als een transitiejaar moet worden beschouwd, werd geen jaarverslag opgemaakt.

Indien het VLAO in de toekomst jaarverslagen zal opmaken, zullen deze in principe in elektronische vorm worden verspreid. Het minimaliseren van de kostprijs is hierbij een belangrijk uitgangspunt.

Tot dusver heeft het VLAO voor de aanmaak en druk van een jaarverslag dus geen kosten gemaakt en wanneer dit het geval zal zijn, zal worden uitgegaan van het zuinigheidsprincipe.

Instituut voor de aanmoediging van innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen (IWT)

Voor 2006 maakte het IWT een jaarverslag in twee versies: een volledige versie zoals de voorgaande jaren, en een verkorte versie.

De volledige versie, in word-format, is te vinden op www.iwt.be.

Enkel de verkorte versie werd gedrukt, en dit zowel in het Nederlands (in 13.000 exemplaren) als in het Engels (in 500 exemplaren). Van de Nederlandstalige oplage werden ca. 12.500 exemplaren verstuurd naar het adressenbestand van 'De Innovatiekrant', de nieuwsbrief van het IWT. Beide verkorte versies zijn ook in pdf-format te vinden op de website.

De totale kostprijs voor copywriting, opmaak, vertaling en druk bedraagt voor 2006: € 23.460.

Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO)

Het FWO-jaarverslag was tot en met 2003 een verslag in twee boekdelen met ruime verspreiding. Het werd vanaf 2004 gereduceerd tot één deel, aangevuld met een CD-ROM, waarop alle gegevens van mandaat- en kredietgenieters. Vervolgens werd het bijkomend elektronisch aangeboden op de FWO-website en werd de verspreiding teruggedreven.

Vanaf 2006 is er slechts een elektronisch jaarverslag. Er is wel het Jaarboek: een beknopte brochure van 48 pagina's die de kerngegevens opneemt, zowel in druk als elektronisch.

Het Jaarverslag 2006 wordt nog enkel elektronisch aangemaakt en zal vanaf 2007 worden geïntegreerd in de FWO-website en niet meer afzonderlijk bestaan.

De kostprijs van het Jaarboek is 21.572,39 euro. Dit is de kostprijs voor het ontwerp, de foto's, de interviews en het drukken van 4.300 exemplaren, BTW inclusief.

Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB)

De VRWB brengt slechts om de twee jaar een activiteitenrapport uit. Het laatste beslaat de werkjaren 2004-2005 en werd in 2006 gepubliceerd. De activiteiten van de werkjaren 2006 en 2007 verschijnen dus volgend jaar in een rapport in 2008.

Het laatst gepubliceerde activiteitenrapport, verschenen in 2006, werd gedrukt op 1.200 exemplaren. De kostprijs hiervoor bedroeg 14.585 euro (exclusief BTW). Naast de drukvorm is dit activiteitenrapport ook elektronisch beschikbaar op de website van de VRWB, maar het werd niet actief verspreid in elektronische vorm.

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Het verslag over de activiteiten van de SERV wordt samen met dit van de Vlaamse Havencommissie (VHC) en de Stichting Technologie Vlaanderen (STV) gebundeld in één document. De VHC publiceert tevens een Jaaroverzicht van de havens met daarin een cijferoverzicht van de trafieken, de tewerkstelling, enz.

Deze documenten worden gedrukt en ook elektronisch verspreid via de website, met een aankondiging in de e-nieuwsbrief.

De kosten bedroegen voor het SERV-VHC-STV-jaarverslag over 2006 5.738 euro (voor de opmaak en de druk van 1.250 exemplaren) en voor het VHC Jaaroverzicht havens: 4.568 euro (opmaak en druk van 900 exemplaren).

Beleidsdomein Internationaal Vlaanderen

Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen

Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen heeft een jaarverslag 2006 gemaakt.

Dit jaarverslag wordt zowel elektronisch als op papier verspreid. Wat FIT betreft worden beide versies in het Nederlands en in het Engels aangemaakt. Voor FIT is het essentieel dit document op papier ter beschikking te hebben. Het wordt niet alleen gebruikt als jaarverslag as such, maar ook als werkinstrument. De gegevens die er in opgenomen zijn gaan ook ruimer dan een zuivere opsomming van wat we hebben gedaan en wat we plannen in de toekomst. U zal gegevens aantreffen over economische tendensen, over subsidie maatregelen, over investeren in Vlaanderen. Het is dus ook een soort naslagwerk/wegwijzer voor Vlaamse bedrijven en potentiële buitenlandse investeerders. Het wordt dan ook gebruikt op beurstanden, acties en events, zendingen en missies en liggen ter beschikking in alle provinciale en buitenlandse kantoren. Het is een instrument om Vlaanderen economisch te promoten in binnen- en buitenland. Dit is ook de stelling die FIT heeft ingenomen naar aanleiding van de laatste Beleidsraad IV, waar ook het Departement IV en minister Bourgeois de vraag naar nut en kostprijs hebben gesteld.

De kostprijs van het jaarverslag 2006 bedraagt € 12.726,29 waarvan € 9.811,29 voor de aanmaak en €2.915 voor de druk van 2.000 exemplaren. Deze bedragen zijn inclusief BTW.

Vlaams minister Crevits

Bij de volgende Agentschappen / Afdelingen van Mobiliteit en Openbare Werken is er een jaarverslag gemaakt voor 2006:

- Agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV
- Agentschap N.V. De Scheepvaart
- DAB Internationale Luchthaven Antwerpen
- DAB Internationale Luchthaven Oostende-Brugge
- Afdeling Waterbouwkundig Laboratorium
- Eigen Vermogen Flanders Hydraulics (1ste jaarverslag sinds oprichting, het is een verslag over de jaren 2004-2005-2006)

Voor Leefmilieu, Natuur en Energie:

- Het INBO, de VMM, de VREG, de VLM hebben een jaarverslag gemaakt voor 2006.
- De OVAM maakte geen jaarverslag, maar koos voor het opstellen van een activiteitenoverzicht, dat tevens als voorstellingsdocument wordt gebruikt. Het activiteitenoverzicht bevat bijgevolg twee documenten in één en zal het gehele jaar kunnen gebruikt worden bij presentaties, ontvangst van delegaties, studiedagen, ...
- De VREG splitste haar jaarverslag op in een jaarverslag (werking van het agentschap) en een Marktrapport (situatie Vlaamse elektriciteits- en gasmarkt).
- De VLM heeft een "jaarverslag 2006" uitgegeven. Er werd rekening gehouden met de aanbevelingen van het Vlaams Parlement. Het betrof hier geen klassiek jaarverslag, maar een publicatie onder de titel: "De VLM in tien thema's", totaal 56 bladzijden (cover + binnenwerk). De voorgaande jaarverslagen 2005 en 2004 bedroegen respectievelijk 92 bladzijden en 86 bladzijden.

- Het ANB dat met ingang van 1 april 2006 van start ging, heeft geen jaarverslag voor het jaar 2006 opgemaakt.
- Het Departement LNE maakt voor 2006 geen jaarverslag op gezien de BBB-operatie in dat jaar. Een jaarverslag is wel gepland voor 2007, waarin 2006 zal meegenomen worden. De manier waarop moet nog worden uitgewerkt. In elk geval zal rekening worden gehouden met de resolutie. Wel zijn er diverse diensten die werkingsverslagen opmaken (NME-centra, Mina-fonds, MOS, ...). Gezien de zeer beperkte oplage en verspreiding zijn ze niet in rekening gebracht. De vraag was duidelijk naar de administratie gericht, en daarmee wordt het Departement in zijn geheel bedoeld.

Manier van verspreiding:

Voor MOW:

- Agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV: gedrukte vorm + elektronisch
- Agentschap N.V. De Scheepvaart: gedrukte vorm (900 exemplaren) + elektronisch
- DAB Internationale Luchthaven Antwerpen: gedrukte vorm (beperkte oplage) + elektronisch
- DAB Internationale Luchthaven Oostende-Brugge: gedrukte vorm (beperkte oplage NL + ENG) + elektronisch
- Afdeling Waterbouwkundig Laboratorium: gedrukte vorm (50-tal exemplaren) + digitaal (per CD)
- Eigen Vermogen Flanders Hydraulics: gedrukte vorm

Voor LNE:

- Het jaarverslag van het INBO is gedrukt op 1500 exemplaren en is ook beschikbaar als PDF- file op de website van het INBO.
- Het jaarverslag van de VMM is gedrukt in een beperkte oplage, namelijk 200 exemplaren. Wie een gedrukt exemplaar wilde ontvangen, kon dit aanvragen bij het Infoloket van de VMM. Het jaarverslag is dus niet actief in gedrukte vorm verspreid. Er is een mailing per brief gebeurd waarin verwezen is naar de elektronische versie op de VMM website.
- Het jaarverslag van de VREG werd in gedrukte vorm verspreid over een kleinere oplage dan voorgaande jaren 200 exemplaren tegenover 1000 exemplaren voorheen. Het Marktrapport werd eveneens op 200 exemplaren gedrukt en verspreid.
- Daarnaast was er een Fiche (1 A4) die op 2000 exemplaren verspreid werd en die de geïnteresseerde attendeerde op de elektronische versie op de website of de mogelijkheid gaf om een gedrukte versie te bestellen. Via haar wekelijkse nieuwsbrief werden de lezers op de hoogte gebracht met een link naar de elektronische versie op de website.
- Het jaarverslag van OVAM werd elektronisch en niet meer onder gedrukte vorm aangeboden. Wel was er mogelijkheid tot aanvragen van een gedrukt exemplaar.
- De gedrukte oplage werd in vergelijking met de voorgaande jaren (1.500 exemplaren) verminderd tot 500 exemplaren. Het digitale bestand van de publicatie (PDF-file) is voor het publiek gratis downloadbaar van de VLM-website: www.vlm.be en van het centraal bestelloket Vlaanderen: www.vlaanderen.be.

Kostprijs:

Voor MOW:

- Agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV: 17.788,00 euro (excl. BTW)
- Agentschap NV De Scheepvaart: 7.580,00 euro (excl. BTW).
- DAB Internationale Luchthaven Antwerpen: De jaarverslagen en statistische jaarboeken worden in eigen beheer aangemaakt en gedrukt. De lay-out en druk worden verzorgd door de Digitale Drukkerij van het Agentschap Facilitair Management => 576,20 euro
- DAB Internationale Luchthaven Oostende-Brugge: 17.464,00 euro
- Afdeling Waterbouwkundig Laboratorium: De activiteit wordt volledig binnen het labo uitgewerkt (geen extra budget hiervoor). Kopiewerk en reproductie werden uitbesteed aan

de drukkerij van de Vlaamse Overheid en hebben aldus ook geen extra kosten met zich gebracht, andere dan interne werkingskosten => 6194,6 euro

- Eigen Vermogen Flanders Hydraulics: 1.875,00 euro + taalkundig nazicht: 130,00 euro

Voor LNE:

- INBO : 16.320 euro (exclusief BTW), 19.747,20 euro (inclusief BTW).
- VMM : De kostprijs was zeer beperkt. De copywriting is uitbesteed, kostprijs 1.548,80 euro (inclusief 21 % BTW). De lay-out is intern gerealiseerd. De kostprijs voor het drukken van 200 exemplaren bedroeg 1.081,20 euro (inclusief 6 % BTW).
- VREG : Kostprijs jaarverslag (aanmaak en druk): 16.823,84 euro (200 ex.). Kostprijs fiches jaarverslag: 2.377,65 euro (2.000 ex.). Totaal Jaarverslag: 19.201,49 euro
Totaal Marktrapport: 10.841,60 euro (200 ex.).
- OVAM : 2.395,80 euro (copy) + 1.974,72 euro (opmaak) + 2.440,12 euro (drukken) = 6.814,64 euro (totaal).
- VLM : De totale kostprijs voor interviews, redactie en coördinatie, opmaak, fotografie en drukwerk bedroeg 17.246,20 euro (6 % BTW inbegrepen). Ter informatie: de totale kostprijs van het VLM-jaarverslag 2005 bedroeg 25.831,14euro (6 % BTW inbegrepen.)

Vlaams minister Keulen

Binnenlands bestuur, stedenbeleid en inburgering

Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur publiceert geen jaarslag in de vorm van een document met opgave van de activiteiten van het Agentschap gedurende het afgelopen jaar. Het Agentschap publiceert wel een "jaarbeeld". Dit bevat statistische informatie over de lokale en provinciale besturen en hun werking. De publicatie van het jaarbeeld is een gevolg van een afspraak, gemaakt ter gelegenheid van het zogenaamde kerntakendebat, waarin werd overeengekomen om onder meer gegevens inzake de uitoefening van het toezicht op de lokale besturen bekend te maken, samen met informatie over de bestuurlijke ontwikkelingen in de gemeenten en provincies. Mijn bevoegdheden "Stedenbeleid" en "Inburgering" komen eveneens aan bod in het jaarbeeld.

Het jaarbeeld geniet veel bijval bij de lokale bestuurders. Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur neemt in dit document ook informatie op over de activiteiten van het Agentschap. Het jaarbeeld verschijnt in mei en wordt naar alle gemeenten, OCMW's, provincies en intergemeentelijke samenwerkingsverbanden gestuurd. Andere geïnteresseerden kunnen het opvragen, zolang de voorraad strekt. De publicatie wordt ook aangeboden op de website van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur als een pdf-bestand op volgend adres:

<http://www.binnenland.vlaanderen.be/publicaties/jaarbeeld2006.htm>

De kosten voor het verzorgen van de lay-out en het drukken van het jaarbeeld 2006 bedroegen 23.590,00 euro. De oplage was 3.600 exemplaren.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 80

van 13 september 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Staatshervorming - Uitspraken minister-president

In de Standaard van 31 augustus 2007 heeft de minister-president een duidelijk standpunt ingenomen voor het confederalisme, waarbij enkel defensie, het monetair beleid, en gedeeltelijk de fiscaliteit (“de sokkel van de personen- en vennootschapsbelasting moet federaal blijven”) op federaal niveau zouden blijven.

Is dat standpunt het standpunt van de voltallige Vlaamse Regering, aangezien dit verder reikt dan de resoluties van het Vlaams Parlement of de Regeringsverklaring?

Zo ja, op welk document baseert de minister-president zich?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 80 van 13 september 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Mijn visie op de staatshervorming en de toekomstige institutionele structuur van ons land, zoals verwoord in het interview dat op 31 augustus in De Standaard verscheen, verschilt helemaal niet van het standpunt dat daarover al meermaals werd ingenomen door de Vlaamse Regering en dat ook zo geformuleerd werd in het Vlaamse regeerakkoord.

Ik nodig de Vlaamse volksvertegenwoordiger uit het interview grondig en niet selectief te lezen.

Op de vraag van de interviewer of ik kies voor confederalisme zeg ik letterlijk:

'Hoe dik maak je de federale muur, dat is de vraag. De rest is spelerei met termen, pure semantiek. Mijn voorganger Leterme had het over "verantwoordelijk federalisme", ik noem het "open federalisme". Maar de naam van het model is in feite irrelevant.'

Ik zeg verderop inderdaad dat de materies defensie, monetair beleid en gedeeltelijk de fiscaliteit federaal moeten blijven. Maar ik heb het evenzeer over delen van het energiebeleid of over Justitie, Buitenlandse en Binnenlandse zaken waar we het debat moeten durven aangaan en ons afvragen wie wat doet.

Verder in het interview bepleit ik het behoud van de solidariteit en een minimumgarantie voor iedereen inzake sociale zekerheid.

In het bewuste interview wordt zelfs uitdrukkelijk door mij gesteld dat ik als minister-president de Vlaamse resoluties en het Vlaamse regeerakkoord verdedig. Mijn pleidooi voor een open federalisme is dan ook gebaseerd op die teksten en verschilt zoals gezegd niet van het standpunt van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 82
van 19 september 2007
van **KARLOS CALLENS**

Ophaling krenge - Bijdrageregeling

Iemand die een landbouwbedrijf in de loop van het jaar stopzet, is blijkbaar verplicht om de bijdragen voor de ophaling voor krenge door Rendac voor het ganse jaar te betalen.

Bovendien werd door de Vlaamse Regering tijdens de periode 1 januari - 31 december 2006 volgens een Vlaams ministerieel besluit van 23 maart 2006 een tussenkomst van 50 % voorzien. Bedrijven die dus in de loop van dat jaar werden stopgezet, hebben dus niet alleen het volle pond moeten betalen, maar de Vlaamse Gemeenschap heeft ook haar tussenkomst van 50 % voor dat ganse jaar betaald aan Rendac, terwijl het bedrijf slechts voor een deel van het jaar prestaties heeft moeten verrichten.

1. Hoeveel heeft de Vlaamse Gemeenschap in 2008 betaald aan tussenkomsten voor de ophaling van krenge door Rendac?
2. Hoeveel bedrijven werden in de loop van 2006 stopgezet?
3. Waarom worden landbouwbedrijven verplicht om tijdens het jaar van hun stopzetting toch een bijdrage voor het ganse jaar te betalen aan Rendac?
4. Zal de minister de huidige regeling herzien en aanpassen, zodat de bijdrageverplichting slechts in verhouding wordt berekend naargelang de periode van het jaar dat men nog actief is geweest?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 82 van 19 september 2007

van **KARLOS CALLENS**

Vooreerst wil ik het geachte parlementslid mededelen dat het ophalen en verwerken van dierlijk afval, en daaraan gekoppeld de krengefinanciering, een bevoegdheid is van de Vlaamse minister van Openbare werken, Energie, Leefmilieu en Natuur. Ter beantwoording van uw vragen ben ik daarom ten rade gegaan bij OVAM.

1. Wat vraag 1 betreft, worden vermoedelijk de tussenkomsten in 2006 bedoeld. Voor de ophaling en verwerking van krenge van grote en middelgrote veebedrijven werd in dat jaar vanuit het Mina-Fonds 6.580.672 euro (incl. BTW) betaald. Dit is een tussenkomst van ongeveer 50% van de werkelijke kosten. Voor kleine veebedrijven en particulieren werd een toelage van 577.944 euro betaald. Voor deze groep is de ophaling en verwerking volledig gratis en betaalt het Mina-Fonds 100 % van de kosten.
2. Volgens de voorlopige landbouwtelling van mei 2007 zijn in Vlaanderen 1390 landbouwbedrijven stopgezet (= 4.2% verlies). Voor België komt dit neer op 1821 bedrijven, wat een afname met 3.8% betekent.
3. Landbouwbedrijven zijn niet verplicht een abonnement voor een jaar te betalen. Zij zijn, volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2006 betreffende de ophaling en de verwerking van dierlijk afval, verplicht een overeenkomst te sluiten met een erkend ophaler van dierlijk afval over de financiering van de ophaling. Deze overeenkomst kan de vorm aannemen van een jaarabonnement. Er kan echter ook betaald worden met een vergoeding per prestatie. Iemand die zijn bedrijf wenst stop te zetten of heeft stopgezet kan dus vrij kiezen om de erkende ophaler te betalen met een vergoeding per prestatie, indien nodig. Indien het landbouwbedrijf de intentie van stopzetting vóór 1 april aan de ophaler meldt, moet het slechts een kwart van het abonnement betalen. Dit is een regeling die door de ophaler is ingesteld, niet door de wetgeving. Aangezien het abonnementensysteem reeds een financieel zeer gunstige regeling is in vergelijking met de werkelijke kosten, en de abonnementen bovendien slechts verstuurd worden omstreeks de helft van het jaar, krijgt de veehouder in kwestie voldoende de kans om af te wegen wat de voordeligste manier van betalen is.
4. Aangezien een veebedrijf dat werd stopgezet, geenszins verplicht is om voor een jaarabonnement te kiezen, is er naar mijn mening geen noodzaak om de huidige regeling op dit vlak aan te passen. Verder wil ik nog melden dat het Vlaams Gewest niet betaalt voor prestaties die niet werden verricht. De berekening van de abonnementen en overheidstoelagen zijn gebaseerd op de werkelijke kosten van de ophaling en vernietiging van krenge van landbouwdieren, dus die effectief werden opgehaald, en dit verloopt in samenspraak met de landbouworganisaties. De gegevens worden jaarlijks via de boekhouding van de erkende ophaler gecontroleerd door een extern

auditbureau, in opdracht van OVAM. Mochten er toch nog problemen zijn, dan kunnen die aangekaart worden in de Commissie Dierlijk Afval die advies aan OVAM uitbrengt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 83
van 19 september 2007
van **KARLOS CALLENS**

Promotiefonds pluimvee, eieren en kleinvee - Bijdrageregeling

Een besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 1997 (bijlage VI, punt 2, 7°), laatst gewijzigd door het besluit van 22 juli 2005, bepaalt dat invoerders en houders van een erkenning voor het produceren van mengvoeders bijdrageplichtig zijn aan het promotiefonds pluimvee, eieren en kleinvee. De jaarlijkse verplichte bijdrage werd vastgesteld op 50 euro.

De omvang van die bijdrage is forfaitair bepaald en geldt dus zowel voor kleine als grote producenten.

1. Waarom werd geopteerd voor een forfaitair bedrag en wordt er met andere woorden geen rekening gehouden met de productiehoeveelheid die een producent van pluimveevoeders realiseert?
2. Zijn er plannen om de huidige forfaitaire tarifiering te herzien en te komen tot een aangepast bedrag voor kleine producenten?

Welke bedragen en welke criteria stelt de minister voorop?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 83 van 19 september 2007

van **KARLOS CALLENS**

De beslissing om promotiefondsbijdragen te betalen, het bedrag en eventuele aanpassingen is een bevoegdheid van de sectorgroep 'pluimvee, eieren en kleinvee' binnen VLAM, die hiertoe het initiatiefrecht heeft.

In de sectorgroep in kwestie zetelen de representatieve organisaties in de sector, voor de mengvoederfabrikanten is dit BEMEFA.

Op advies van de sectorgroep - destijds nog bij de federale NDALTP - werd de forfaitaire minimumbijdrage voor de subsector mengvoederfabrikanten op € 50 bepaald per fabrikant/invoerder. Dit omwille van beschikbare erkenningen en een eenvoudige administratieve behandeling.

Momenteel betalen 173 mengvoederfabrikanten en invoerders van pluimveevoeders € 50 forfaitair. In 1998 waren het nog 675 firma's.

Mengvoederfabrikanten die enkel voor eigen gebruik mengen (dus niet commercialiseren) zijn vrijgesteld van deze bijdrage. Zij betalen al in het promotiefonds voor de subsector pluimveehouders.

In 2005 is binnen de sectorgroep overleg geweest om de structurele daling van het aantal bijdragebetalers te compenseren. De verschillende subsectoren pluimvee/eieren (broeiërs, vermeerderaars, mengvoerders, pluimveehouders, pluimveeslachterijen en uitsnijderijen, eigroothandel en pakstations) zijn echter niet tot een consensus gekomen voor een structurele oplossing, enkel de koppeling van de bijdrage aan de inflatie wordt opgenomen in het ontwerpbesluit dat normaal in november in het Staatsblad wordt gepubliceerd (de konijnsector heeft dit wel structureel en toekomstgericht aangepast).

Ik ben niet van plan een regeling op te leggen die niet kan rekenen op de unanieme instemming van de sector.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 86
van 20 september 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Promotiebudget landbouwproducten - Resultaten

In het Jaarverslag 2006 van de Vlaamse overheid, Beleidsdomein Landbouw en Visserij, vinden we op pagina's 34-35 de middelen terug die gespendeerd worden aan de promotie van landbouwproducten en aan de Europese kwaliteitsregelingen inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen.

Op drie jaar tijd werd door het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) en het Verbond van Belgische Tuinbouwveilingen (VBT) 3.795.000 euro – exclusief BTW – gespendeerd aan de promotie van landbouwproducten.

Aan de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen werd, eveneens op drie jaar tijd, 7.214.999 euro – exclusief BTW – gespendeerd.

Europa cofinanciert.

Dit zijn immense bedragen. Ter vergelijking: de vergoeding voor de geleden economische schade die vele pluimveebedrijven trof door de dreiging van vogelgriep was “slechts” 826.582 euro, een tiende van wat naar geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen gaat.

Vlaanderen steekt veel energie en middelen in de promotie van zijn landbouwproducten en in de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen.

Wat is de verwachte return? Zijn er al resultaten van deze acties?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 86 van 20 september 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Het betreft hier een verkeerde aanhaling van cijfers uit het jaarverslag 2006.

Vooreerst enige toelichting bij de budgetten van al de in 2004, 2005 en 2006 opgestarte Europees gefinancierde promotieprogramma's. Europese cofinanciering houdt in dat 50% van het budget van de goedgekeurde programma's vanuit Europa gefinancierd wordt. De resterende 50% worden gewoonlijk gefinancierd vanuit de betrokken sectoren, die hiervoor via de regeling van de promotiefondsbijdragen middelen samenbrengen in de schoot van VLAM.

In 2004 en 2005 werden in totaal zes Vlaamse promotiecampagnes opgestart waarvoor er Europese cofinanciering kon bekomen worden in het kader van de Raadsverordening (EG) 2826/2000 betreffende de promotie van landbouwproducten op de binnenmarkt. Vijf hiervan werden ingediend door VLAM en 1 meerlandencampagne (België, Frankrijk, Italië en Spanje) door de Europese beroepsorganisatie voor de champignonsector GEPC (Groupement Européen des Producteurs de Champignons). Het totale budget voor deze 6 programma's is 7.214.999 EUR (excl. BTW). Eén van deze zes campagnes, was het promotieprogramma voor de Europese kwaliteitssystemen Beschermd Oorsprongsbenamingen (BOB), Beschermd Geografische Aanduidingen (BGA) en Gegarandeerde Traditionele Specialiteiten (GTS) dat liep van 7 juli 2004 tot 6 juli 2007. Dit programma had een totaalbudget over 3 jaar van 240.000 EUR (en niet 7.214.999 EUR). Voor dit programma werd bovenop de eigen inbreng van de sector streekproducten bij VLAM, ook een jaarlijkse tussenkomst toegekend vanuit de Vlaamse overheid. Concreet werd de helft Europees gefinancierd, 20% door de Vlaamse overheid en 30% door VLAM.

In 2006 werden er bijkomend 4 nieuwe Vlaamse promotieprogramma's opgestart met Europese cofinanciering na goedkeuring door de Europese Commissie. Drie daarvan werden ingediend door VLAM en 1 door VBT (Verbond van Belgische Tuinbouwveilingen). Het totaalbedrag voor deze 4 programma's is 3.795.000 EUR.

Er werd in 2006 door de Vlaamse overheid een ernstige inspanning gedaan om de economische schade bij pluimveehouders die werden getroffen door vogelgriep, te compenseren. De totale vergoeding uitgekeerd aan pluimveebedrijven, bedroeg 826.582 EUR waarvan 50% door de EU werd gefinancierd. De betrokken pluimveebedrijven werden vergoed op basis van de in hun aangiftes opgenomen reëel geleden schade. Daarbovenop kende minister Leterme een bijkomende subsidie van 300.000 EUR toe aan VLAM om de consumptie van pluimveevlees aan te moedigen.

Al sedert 1992 bestaat de mogelijkheid voor producentengroeperingen om registratieaanvragen in te dienen tot het bekomen van een erkenning als geografische aanduiding, oorsprongsbenaming of traditionele specialiteit voor hun landbouwproduct of levensmiddel. Onderzoek gevoerd in 2003 in opdracht van VLAM toonde aan dat de producenten en consumenten de Europese erkenningen BOB, BGA en GTS niet kenden. Daarnaast bleek dat de producenten zich onvoldoende bewust waren van de waarde van hun streekproducten en de consument zich niet bewust was van de grote verscheidenheid, rijkdom en smaak van de vele streekproducten. Dit komt vooral doordat Vlaanderen geen streek- of erkenningslabel traditie had zoals de zuiderse landen en er tot op dat moment nauwelijks

voorlichtingsacties naar producenten waren gevoerd. Tegelijk maakte dit onderzoek duidelijk dat de consument heel geïnteresseerd was en een heel positief beeld heeft van streekproducten.

Met uitzondering van de 5 groepen van bieren door de Europese Unie erkend in 1997 en 1998 als traditionele specialiteit, had Vlaanderen in 2004 geen enkel erkend product. Dit stond in schril contrast met het aantal erkende producten die andere lidstaten hadden. De campagne die in 2004 van start ging, trachtte voor het eerst om deze Vlaamse achterstand te verminderen. Vandaar dat de campagne zich in eerste instantie richtte naar producenten om hen ervan te overtuigen registratieaanvragen voor de Europese kwaliteitsregelingen BOB/BGA/GTS in te dienen. Gelet op de langdurige Europese erkenningsprocedure besliste VLAM om een overgangslabel STREEKPRODUCT.BE op Vlaams niveau aan te maken, dat sneller kan worden toegekend en waarvoor ook individuele producenten in aanmerking komen.

Specifiek voor wat betreft de return van deze campagne, is de situatie als volgt. Voor elk van de door VLAM gevoerde campagnes worden er in overleg met de verschillende sectorgroepen (sectorale adviesorganen waarin de verschillende geledingen van de sector – productie, handel en verwerking – via de representatieve beroepsorganisaties vertegenwoordigd zijn) doelstellingen vastgelegd en jaarlijks worden de verschillende campagnes aan de hand van de vooropgestelde doelstellingen geëvalueerd:

- de communicatiedoelstellingen worden geëvalueerd aan de hand van het posttesten van campagnes;
- de marketingdoelstellingen aan de hand van een permanente opvolging van het consumentengedrag op de binnenlandse markt en van aanvullend marktonderzoek.

De meting van de campagne die werd gevoerd voor de Europese kwaliteitsregelingen BOB/BGA/GTS met de voormelde tools ligt moeilijk omdat het veelal gaat om kleinere, regionale producten. Er zijn wel andere parameters die een indicatie geven van de promotionele werking voor deze producten:

-Sedert het opstarten van de promotionele werking voor de streekproducten in 2004 werden in Vlaanderen reeds 69 producten erkend onder het Vlaamse VLAM-label STREEKPRODUCT.BE.

-Inzake Europese erkenningen heeft Vlaanderen een inhaalbeweging ingezet. In februari 2007 werd de 'Geraardsbergse mattentaart' erkend als BGA, in maart 2006 werden 3 registratieaanvragen (voor de 'Vlaams-Brabantse tafeldruif', het 'Brussels grondwitloof' en de 'Gentse azalea') bij de Europese Commissie ingediend en op dit moment buigt de Vlaamse landbouwadministratie zich over de registratieaanvraag van de 'Poperingse hopscheut' als BGA. Voor een 10-tal andere producten zijn nog registratieaanvragen in opmaak bij de producentenverenigingen.

FIENTJE MOERMAN,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 60
van 4 juli 2007
van **JOS DE MEYER**

Landbouw- en visserijonderzoek - Financiële middelen

Onlangs waren er feestelijkheden rond de viering van 75 jaar landbouwonderzoek in ons land.

Het maatschappelijk belang van het Instituut voor Landbouw en Visserijonderzoek (ILVO) in deze kan hierbij niet voldoende benadrukt worden. Een toekomstgerichte, duurzame en competitieve landbouw is gesteund op onderzoek. Het ILVO heeft dan ook de taak de ganse keten, gaande van primaire producenten naar toelevering en verwerkende industrie, wetenschappelijk te ondersteunen teneinde hun toekomst in Vlaanderen te verzekeren. Dat onderzoeksresultaten een meerwaarde moeten hebben voor sector en maatschappij, is dan ook onlosmakelijk deel van de missie van ILVO.

Vooraf de samenwerking met het IWT via de Technologische Adviesdiensten (TAD's) voor de doorstroming van de onderzoeksresultaten blijkt heel nuttig. Toch is het jammer dat nog te veel primaire producenten, die meestal geen KMO zijn, tussen de mazen van het net vallen.

De naar Vlaanderen overgehevelde middelen voor projectonderzoek (fondsen van het vroegere Instituut voor Wetenschap en Onderzoek in Nijverheid en Landbouw) worden beheerd door het Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen (IWT).

In een interview stelt één van de leidinggevende ambtenaren van het ILVO dat de beschikbare budgetten echter niet volstaan. Wat het landbouwprojectonderzoek betreft, kunnen gunstig gerangschikte projecten niet worden uitgevoerd. Het uitschrijven van een onderzoeksproject houdt heel wat werk in en dit blijktbaar met slechts een geringe kans op succes.

1. Hoeveel procent van de ingediende projecten m.b.t. landbouw- en visserijonderzoek konden bij elk van de laatste drie toekenningsrondes van het IWT op een uiteindelijke goedkeuring rekenen?
2. Ziet de minister mogelijkheden om de factor slaagkans, die een belangrijke drempel is voor het indienen van een onderzoeksproject, weg te werken of te verzachten?
3. Welke budgetten werden er de laatste vijf jaar specifiek voor landbouw- en visserijonderzoek uitgetrokken? En welke budgetten worden er voorzien voor 2008?
4. Over welke andere kanalen beschikken landbouw- en visserijgeoriënteerde onderzoeksprojecten nog binnen het IWT?

Heeft de minister er zicht op in welke grootteorde deze andere kanalen door landbouw- of visserijgerelateerde onderzoeksprojecten worden aangesproken?

5. Welke mogelijkheden ziet de minister om ook de ruime groep van kleine producenten door gericht onderzoek te helpen bij innovatie?
6. Hoe evalueert de minister de werking van het ILVO vanuit de optiek onderzoek, meer bepaald met het oog op de creatie van maatschappelijke meerwaarde?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 60) en Moerman (nr. 60).

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

GECOORDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 60 van 4 juli 2007

van **JOS DE MEYER**

De vragen één tot en met vier zijn beantwoord door Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel Fientje Moerman. Vraag vijf werd respectievelijk beantwoord door minister-president Kris Peeters en door Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel Fientje Moerman. Vraag zes behoort volledig tot de bevoegdheid van de minister-president.

1.

Aantal projecten	2004-2005	2005-2006	2006-2007
- ingediend	73	84	63
- goedgekeurd	26	28	9
slaagpercentage	35,6 %	33,3 %	14,3 %

2. De slaagkans bedroeg in het verleden gemiddeld 1 op 3 projecten. De sterk verminderde slaagkans in de laatste toekenningronde is enkel het gevolg van budgettaire implicaties.

Voor het IWT-programma Landbouwonderzoek is een budgettaire enveloppe voorzien van 9.602.000 euro. Een gedeelte van dit bedrag dient echter voorbehouden te worden voor de verlenging van lopende projecten. Hoewel de onderzoeksprojecten kunnen gesteund worden voor maximum 4 jaar, worden de kredieten bij goedkeuring maar vastgelegd voor de 1ste biënnale. Dit heeft te maken met de procedure van tussentijdse evaluatie waarbij een 20-tal maanden na de startdatum van een project beslist wordt over de verderzetting ervan (go/no-go). In 2005 zijn er 26 projecten gesteund, waarvan er 19 een looptijd hebben van meer dan 2 jaar en in 2007 tussentijds dienen geëvalueerd te worden. Daar de kredieten in 2005 maar vastgelegd zijn voor de 1ste biënnale, moeten er bij de verlenging van deze projecten opnieuw middelen vastgelegd worden voor de volgende periode van 1 of 2 jaar (voor projecten met een looptijd van 3, respectievelijk 4 jaar). In de veronderstelling dat al deze projecten positief geëvalueerd worden, dient er in totaal een budget van 6,5 miljoen euro voorbehouden te worden voor de verderzetting van deze projecten. Het saldo dat overblijft voor de toekenning van nieuwe projecten in 2007 bedraagt bijgevolg 3,1 miljoen euro (waarmee 9 projecten kunnen gefinancierd worden). In september-oktober van dit jaar als alle projecten tussentijds geëvalueerd zijn, zal duidelijk worden of er eventueel nog extra middelen vrijkomen voor de gunstig gerangschikte projecten die in afwachting op een reservelijst geplaatst zijn.

Dit heeft totnogtoe bij de voorgaande rondes niet meegespeeld omdat pas in 2005, bij het van start gaan van het programma Landbouwonderzoek, voor het eerst projecten gesteund konden worden voor 4 jaar met een tussentijdse evaluatie na 2 jaar.

3.

	2003	2004	2005	2006	2007
budget (in €)	9.265.000	9.265.000	9.602.000	9.602.000	9.602.000

Voor 2008 wordt hetzelfde budget voorzien als voor de laatste drie jaren. Zoals hoger reeds gesteld, dient een gedeelte van dit bedrag opnieuw voorbehouden te worden voor de verlenging van lopende projecten. Van de 28 projecten die in 2006 zijn gesteund, dienen er 20 projecten in 2008 tussentijds geëvalueerd te worden. Dankzij een verschuiving van kredieten naar het begrotingsjaar 2009, ingevolge de startdatum van een aantal van deze projecten, komt het totaal aan beschikbare middelen voor nieuwe projecten op 4,2 miljoen euro. Dit is reeds een substantiële verhoging ten opzichte van 2007.

Bij een gelijkblijvend budget zal er op termijn een evenwicht ontstaan tussen enerzijds de kredieten voor de verlenging van lopende projecten en anderzijds deze voor de toekenning van nieuwe projecten.

4. Naast het programma Landbouwonderzoek zijn er nog een aantal andere financieringskanalen waar landbouw- en visserijgeoriënteerde projecten kunnen ingediend worden.

De land- en tuinbouwbedrijven met een rechtspersoonlijkheid (NV, BVBA, EBVBA, CV, VZW...) kunnen een aanvraag indienen in het KMO-programma voor innovatiestudies en -projecten. Voor deze die gegroepeerd zijn in een sector- of een beroepsorganisatie bestaat tevens de mogelijkheid om te participeren in het programma voor Vlaamse Innovatie Samenwerkingsverbanden (VIS). Binnen dit programma zijn er twee projecttypes voor kennisoverdracht die goed aansluiten bij de noden van de land- en tuinbouwpraktijk. Het betreft de ondersteuning van Technologische Adviseer Diensten (TAD) en de projecten die eerder Thematische Innovatie Stimulering (TIS) beogen.

Indien we de agro-food keten in zijn geheel beschouwen dan kunnen we stellen dat heel wat bedrijven uit de toeleveringssector regelmatig beroep doen op het O&O-steunprogramma, waarvan de resultaten op (langere) termijn eveneens gevaloriseerd kunnen worden door de land- en tuinbouwsector.

Daarnaast zijn er de doctoraats- of specialisatiebeurzen (SB), alsook de onderzoeksmandaten (OZM) die de mogelijkheid bieden aan jonge wetenschappers om ook in het domein van het landbouw- en visserijgeoriënteerde onderzoek zich verder te verdiepen.

Er kunnen daarentegen geen aanvragen meer ingediend worden in het programma technologietransfer (TETRA-fonds) voor de Vlaamse instellingen van hoger onderwijs en het programma VIS-Collectief Onderzoek, omwille van de sterke overlapping inzake finaliteit met het bestaande programma Landbouwonderzoek. Het budget voor het TETRA-programma bedraagt in 2007 in totaal 7,4 miljoen euro en bij de laatste oproep van het programma VIS-Collectief Onderzoek werden 26 projecten goedgekeurd voor een steunbedrag van 6,82 miljoen euro. In vergelijking hiermee is het budget dat specifiek voor landbouwonderzoek wordt gereserveerd dankzij het IWT-programma Landbouwonderzoek, als relatief hoog te beschouwen.

Het programma voor Strategisch Basisonderzoek (SBO) dat eerder gericht is op de uitbouw van strategisch belangrijke kennisplatformen met ruime economische en/of maatschappelijke toepassingsmogelijkheden, leent zich minder voor het specifiek toegepast landbouw- en visserijonderzoek, zodat er ook in dit kanaal geen aanvragen worden ingediend.

Steun verleend door IWT aan landbouw- en visserijgerelateerd onderzoek (in €)
(bovenop het programma Landbouwonderzoek)

IWT-programma's	2004	2005	2006	gemiddeld
VIS-TAD/TIS	312.444	1.407.689	1.971.152	1.230.428
KMO	1.024.556	1.019.518	1.022.064	1.022.046
O&O	951.272	1.195.533	1.069.750	1.072.185
SB	1.432.936	1.978.197	1.534.773	1.648.635
OZM	189.733	0	197.306	129.013
Totaal	3.910.941	5.600.937	5.795.045	5.102.308

5. Minister-president Kris Peeters

Via het sectorale wetenschapsbeleid: Beleidsdomein Landbouw en Visserij

- De dotatie voor de Vlaamse wetenschappelijke instelling ILVO: deels bestemd voor onderzoek en ontwikkeling, deels bestemd voor wetenschappelijke en technologische dienstverlening;
- Via de werkingssubsidie en investeringssteun aan de erkende Praktijk- en Proefcentra;
- Vanuit het Departement Landbouw en Visserij, Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling (ADLO), zijn er budgetten voor vorming, demonstratieprojecten, (groeps)voorlichting en studies/onderzoek biologische landbouw, gericht op kennisuitwisseling en –doorstroming. De steun voor opleiding wordt op indirecte wijze toegekend via de verschillende opleidingscentra: deze rekenen de steun door in de prijs van de opleiding. De demonstratieprojecten dienen om de land- en tuinbouwers bewust te maken van nieuwe ‘innovatieve’ praktijken en technieken die bijdragen tot een meer duurzame land- en tuinbouw: de verworven onderzoek- en praktijkkennis wordt hierdoor bij de landbouwer gebracht. De afdeling organiseert ook groepsvoorlichting volgens thema onder vorm van studiedagen, voordrachten, sensibiliseringsacties, publicaties en demonstratieprojecten. Daarbij is samenwerking met derden (vb. praktijkcentra) mogelijk. Voor het onderzoek met betrekking tot biologische landbouw gebeurt jaarlijks een oproep voor indiening projecten binnen bepaalde thema's.

Vlaams minister Fientje Moerman van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel

Het IWT-programma Landbouwonderzoek is per definitie een programma van “toegepast collectief onderzoek voor de land- en tuinbouwsector”. Dit wil zeggen dat de projectresultaten ten goede moeten komen aan de ruime groep van land- en tuinbouwbedrijven in Vlaanderen.

De projectuitvoerders hebben in het raam van de valorisatieplicht ten aanzien van IWT namelijk de opdracht om via gerichte acties (bv. studiedagen en/of publicaties in vakbladen) de kennisdiffusie naar de praktijk te verzekeren. Daarnaast kunnen de producenten zelf actief betrokken worden bij het onderzoek als lid van de gebruikerscommissies die instaan voor de begeleiding en de opvolging van deze projecten.

Producenten met een rechtspersoonlijkheid kunnen zelfstandig of in samenwerking met een onderzoeks- of praktijkcentrum een aanvraag indienen in het KMO-programma voor een innovatiestudie of –project. Uit bovenstaande tabel blijkt dat heel wat bedrijven uit de land- en tuinbouwsector hiervan gebruik maken. Deze die niet over een rechtspersoonlijkheid beschikken, kunnen beroep doen op de talrijke Technologische Adviseerdiensten (TAD's) die de laatste jaren zijn opgericht met de steun van IWT-Vlaanderen. Er kan extra steun bekomen worden voor het laten uitvoeren van een Grondig Technologisch Advies (GTA) door één van de erkende kenniscentra. Het betreft hier studiewerk op maat van een individueel bedrijf.

6. Tweejaarlijks maakt ILVO een onderzoeksprogramma op, waarin het kennisopbouwende, beleidsonderbouwende en dienstverlenende onderzoek dat binnen de instelling uitgevoerd zal worden (via de dotatie van het Beleidsdomein Landbouw en Visserij en het eigen vermogen), beschreven wordt. Het ILVO onderzoeksprogramma wordt opgemaakt en aangepast in functie van de opdrachten vanwege de Vlaamse regering, het verkregen projectonderzoek, de gewijzigde marktomstandigheden, de algemene trends en technische ontwikkelingen binnen het beleidsdomein en is het resultaat van overleg tussen het beleidsdomein en ILVO. De administratie stelt voorafgaand een ‘kennisagenda’ op met relevante onderzoeksthema's voor het ILVO, waaronder thema's over maatschappelijke bekommernissen en opportuniteiten. Aan de administratie wordt door de minister gevraagd dit onderzoeksprogramma te screenen op beleidsrelevantie, waaronder maatschappelijke meerwaarde.

De definitieve scores beleidsrelevantie dienen als input voor de performantie-indicatoren die ILVO in het kader van de beheersovereenkomst tweejaarlijks dient op te stellen en te communiceren naar de minister bevoegd voor Landbouw en Visserij.

De performantie-indicatoren zijn een meet- en opvolgingssysteem en peilen naar de realisatie van de visie en de doelstellingen bij de werking van het ILVO, zowel naar de beleidsrelevantie van het onderzoek, de wetenschappelijke output, de samenwerking als het gebruik van de dotatie door het ILVO. Indien uit de jaarlijkse performantie-indicatoren blijkt dat de streefwaarden niet bereikt werden en dit niet te wijten is aan externe factoren, kan er een actieplan worden voorzien.

Verder werd in kader van Beter Bestuurlijk Beleid binnen het ILVO op 1 januari 2007 een kenniseenheid Landbouw en Maatschappij opgericht, door het samengaan van het Centrum voor Landbouweconomie (CLE) en het Steunpunt voor Duurzame landbouw (Stedula). Voor deze kenniseenheid werd tijdens de eerste helft van 2006 een visie en missie opgemaakt in nauwe samenwerking met het kabinet van de minister van Landbouw en de afdeling Monitoring en Studie van het Departement Landbouw en Visserij.

Dit resulteerde in een rapport dat als basis diende voor het opstellen van het onderzoeksprogramma van de Kenniseenheid. Het uitvoeren van maatschappelijk relevant onderzoek is een kerntaak van deze kenniseenheid. Verder zal deze kenniseenheid ook de socio-economische impact van de onderzoeksprojecten van de kenniseenheden Plant, Dier en Technologie en Voeding in kaart brengen en opvolgen, zodat de maatschappelijke meerwaarde van deze projecten eveneens bewaakt wordt.

De opmaak van het onderzoeksprogramma voor de nieuwe kenniseenheid gebeurde in het voorjaar van 2007 in een interactief proces tussen het Departement Landbouw en Visserij en de betrokken onderzoekers van de Kenniseenheid, met betrokkenheid van het kabinet van de minister-president.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FIENTJE MOERMAN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 65
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Wetenschap en innovatie - Middelenverdeling

Ik verwijs naar de Beleidsnota Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel 2004-2009 (Stuk 94 (2004-2005) – Nr. 1).

Het Vlaams Parlement heeft op 13 april 2005 een motie goedgekeurd naar aanleiding van deze beleidsnota (Stuk 94 (2004-2005) – Nr. 14).

Ik herneem een aantal van de concrete vragen in de vraagstelling hierna.

1. Welke initiatieven heeft de minister sinds het begin van deze legislatuur genomen om erop toe te zien dat de middelen voor wetenschap en innovatie evenwichtig worden verdeeld tussen het grensverleggend onderzoek, het strategisch basisonderzoek en de technologische innovatie?

Op welke wijze is deze verdeling gebeurd?

Kan de minister hiervan op jaarbasis een overzicht geven?

2. Welke acties heeft de minister ondernomen binnen alle economische sectoren om onderzoek, ontwikkeling en innovatie nadrukkelijker te valoriseren in ondernemingen, producten en diensten met een duurzame toegevoegde waarde, zoals uitdrukkelijk gevraagd in de door het Vlaams Parlement aangenomen motie (Stuk 94 (2004-2005) – Nr. 14)?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 65 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Het Vlaams regeerakkoord voorziet inzake wetenschap en innovatie in een dubbel evenwicht, enerzijds tussen de drie grote types van onderzoek (fundamenteel onderzoek, strategisch basisonderzoek en innovatie), anderzijds tussen de twee grote betrokken doelgroepen (publieke kennisinstellingen en bedrijven). Bij de jaarlijkse toekenning van de extra-middelen voor wetenschap en innovatie is dit evenwicht steeds maximaal gerespecteerd.

Figuur 4.5 in de “Beleidsbrief 2007 Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel” illustreert de evolutie van de totale kredieten voor het “eigenlijke wetenschapsbeleid” (begrotingsprogramma 71):

- het aandeel fundamenteel onderzoek evolueerde van 48% in 2005, over 46% in 2006 tot 49% in 2007;
- het aandeel strategisch basisonderzoek evolueerde van 24% in 2005, over 27% in 2006 tot 29% in 2007;
- het aandeel innovatie (“toegepast onderzoek”) evolueerde van 28% in 2005, over 27% in 2006 tot 22% in 2007. De relatieve daling van deze laatste categorie in 2007 is integraal te wijten aan het niet herhalen van de investeringen in het Vlaams Innovatiefonds (VINNOF). Deze bedroegen telkens 75 miljoen euro in 2005 en 2006.

Aan de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) heb ik in december 2006 de opdracht gegeven om mij een strategisch advies uit te brengen over de verdeling van de middelen op langere termijn. Dit advies werd begin juli van dit jaar geformuleerd. In het rapport pleit de VRWB ervoor om af te stappen van de tot nu toe gehanteerde driedeling inzake types van onderzoek, onder meer omdat dit regelmatig aanleiding geeft tot semantische, ja zelfs sloganske, discussies over wat nu al dan niet onder bijvoorbeeld strategisch basisonderzoek of innovatie moet worden gerekend.

De VRWB hanteert een tweedeling tussen gericht en niet-gericht onderzoek. Gericht onderzoek streeft een economische of maatschappelijke finaliteit na; wie het initiatief tot dit onderzoek neemt, is van bijkomstig belang. Niet gericht onderzoek daarentegen wordt gedreven door wetenschappelijke ambitie en nieuwsgierigheid.

Indien de totaliteit van de Vlaamse O&O-uitgaven (inclusief de investeringen vanuit andere beleidsdomeinen) wordt geanalyseerd, blijkt dat het relatieve aandeel van beide types onderzoek zich in 2007 nagenoeg op hetzelfde niveau als in 2004 situeert.

2. Het wegwerken van de innovatieparadox vormt één van de grootste uitdagingen voor het wetenschaps- en innovatiebeleid. Ik heb hiertoe verschillende maatregelen genomen, zoals de versterking van het Industrieel Onderzoeksfonds, de verdubbeling van de werkingskredieten voor de universitaire interfacediensten, en de goedkeuring van het beleidskader voor strategische onderzoekscentra en competentiepolen. Daarnaast is het budget voor O&O-bedrijfsprojecten substantieel opgetrokken.

De innovatieparadox blijft een constant aandachtspunt in mijn beleid. Zo heeft de expertgroep onder leiding van Luc Soete de opdracht gekregen om concrete aanbevelingen te formuleren met het oog op de uitwerking van een KMO-innovatie-actieplan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 71
van 5 september 2007
van **JAN PEUMANS**

Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid

Tegenwoordig kunnen uit plastic afval allerlei duurzame nieuwe producten worden gemaakt, zoals geluidswanden, straatmeubilair, verkeerssignalisatie. Een Vlaams bedrijf uit Houthalen is op dat vlak trouwens actief.

Er zijn ook steeds meer intercommunales en gemeenten die gebruik maken van producten uit gerecycleerd materiaal (bv. zitbanken en tafels).

Funderingslagen van wegenwerken kunnen perfect vervangen worden door gerecycleerd puinafval, hoogovencement is beter dan portlandcement, enzovoort.

Enkele jaren geleden werden er geluidswanden aangelegd met een systeem dat bestond uit gerecycleerd materiaal (o.m. langs de E 314 ter hoogte van Rotselaar). Het is niet helemaal duidelijk op welke manier dit project navolging heeft gekregen.

Kortom, tal van voorbeelden tonen aan dat er heel wat mogelijkheden zijn op het vlak van duurzaam, gerecycleerd materiaal.

Verplichtingen inbouwen in lastenboeken, is daarbij een belangrijke voorwaarde.

In het kader van een duurzaam en milieuvriendelijk beleid kan de Vlaamse overheid ter zake een voorbeeldrol vervullen.

1. Kan de minister een volledig en gedetailleerd overzicht geven, per Vlaamse overheidsdienst, IVA of EVA onder zijn/haar bevoegdheid, van de richtlijnen inzake het gebruik van gerecycleerde materialen en producten en van de reeds bestaande concrete toepassingen (welke en uit welk gerecycleerd materiaal)?
2. Welk vervolg kende met name het project inzake geluidswanden uit gerecycleerd materiaal?
3. Welke verdere maatregelen of acties zal de minister nog ondernemen om de voorbeeldrol van de Vlaamse overheid op dit vlak kracht bij te zetten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 78, Moerman nr. 71, Vandenbroucke nr. 211, Van Mechelen nr. 154, Anciaux nr. 98, Bourgeois nr. 110, Keulen nr. 181, Van Brempt nr. 192, Vanackere nr. 251, Crevits nr. 606).

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 71 van 5 september 2007
van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 74
van 18 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Ecologiepremie - Oproep en selectiecriteria

De ecologiepremie werd grondig hervormd. Op 16 mei 2007 besliste de Vlaamse Regering immers om de ecologiesteun voortaan te organiseren via een gesloten budgetsysteem en een oproep met wedstrijdformule.

Dit betekent dat de administratie driemaal per jaar een totaal bedrag van 46 miljoen euro zal toekennen aan de beste dossiers die op dat ogenblik ingediend zijn.

1. Voor wanneer plant de minister een oproep tot intekening van investeringsprojecten van performante technologieën die in aanmerking komen voor een ecologische subsidie?
2. Hoe en door wie zal dit concreet georganiseerd worden?
3. Wat zijn de precieze criteria waarop een selectie gebeurt?
4. Ontstaat er geen rechtsonzekerheid doordat bedrijven pas achteraf weten of ze in aanmerking komen voor een ecologiepremie en hoeveel hun premie zal bedragen?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 74 van 18 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Een eerste oproep voor de indiening van steunaanvragen voor de ecologiepremie werd gelanceerd bij ministerieel besluit van 1 oktober 2007. De indieningsperiode loopt van 1 oktober tot en met 21 december 2007. Voor elke call is overigens een budget van 25 miljoen euro uitgetrokken, wat op jaarbasis een totaal steunbedrag van 75 miljoen euro betekent.
2. De oproep en de volledige administratieve afhandeling van de call ecologiepremie zal via elektronische weg worden georganiseerd door de afdeling Economisch ondersteuningsbeleid van het Agentschap Economie. Aanvragen kunnen worden ingediend via de webapplicatie welke bereikbaar is op www.vlaanderen.be/ecologiepremie.
3. De ontvankelijke steunaanvragen worden beoordeeld op basis van de volgende criteria:
 - de mate waarin de ecologie-investering bijdraagt tot de realisatie van de Kyoto-doelstellingen of de doelstellingen vermeld in het Vlaamse milieubeleidsplan;
 - de economische leefbaarheid van de onderneming;
 - de toetreding tot een energiebeleidovereenkomst, afgesloten met het Vlaamse Gewest en voldoen aan de verplichtingen ten gevolge van de toetreding;
 - het beschikken over een milieucertificaat.

Deze criteria worden als volgt geconcretiseerd:

1. De mate waarin de ecologie-investering bijdraagt tot de realisatie van de Kyoto-doelstellingen of de doelstellingen vermeld in het Vlaamse milieubeleidsplan

Aan elke technologie die in aanmerking komt voor ecologiesteun heeft het VITO een performantiefactor toegekend. Dit is een geïntegreerde milieuscore, uitgedrukt op een schaal tussen 0 en 1 die aangeeft in welke mate de technologie bijdraagt tot de realisatie van de Kyoto-doelstellingen of de milieudoelstellingen van de Vlaamse overheid. Bij een steunaanvraag met meerdere technologieën wordt de performantiefactor van de technologie die meer dan 50% van het totale investeringsproject vertegenwoordigt, weerhouden. Indien er geen technologie meer dan 50% van het totale investeringsbedrag uitmaakt, wordt het op basis van het investeringsbedrag gewogen gemiddelde van de performantiefactoren berekend.

2. De economische leefbaarheid van de onderneming

Voor dit criterium wordt de ratio “cashflowgeneratie voor belastingen versus totale activa” in aanmerking genomen, waarbij de cashflow wordt gedefinieerd als de winst of het verlies voor belastingen, vermeerderd met de afschrijvingen. Voor ondernemingen waarvan de boekhoudkundige gegevens beschikbaar zijn in de referentiedatabank, worden de data opgehaald uit de laatst gepubliceerde jaarrekening. Ondernemingen die niet jaarrekeningplichtig zijn, dienen de gegevens uit hun laatst afgesloten resultatenrekening in te geven in hun steunaanvraag. De cashflowratio wordt via een normalisatieformule teruggebracht op een schaal tussen 0 en 1.

3. De toetreding tot een energiebeleidovereenkomst, afgesloten met het Vlaamse Gewest en voldoen aan de verplichtingen ten gevolge van de toetreding

De steunaanvragende onderneming kan op dit criterium scoren door toe te treden tot het auditconvenant.

4. Het beschikken over een milieucertificaat.

Het beschikken over een milieucertificaat geeft aan dat de investering is ingebed in een globale visie van de onderneming ten aanzien van het milieu, een rationeel energiegebruik en een duurzaam ondernemen. De certificaten die in aanmerking worden genomen zijn het Milieucharter, ISO14001 en EMAS.

Wat de weging van elk van deze criteria betreft, bepaalt het ecologiesteunbesluit van 16 mei 2007 dat bij elke oproep het grootste gewicht wordt toegekend aan het eerste criterium, waardoor de score op dit criterium doorslaggevend is in de bepaling van de rangschikking.

Voor de eerste oproep werden de volgende gewichten toegekend aan de verschillende criteria:

Criteria	Wegingscoëfficiënt
Performantiefactor	0,90
Cashflowratio	0,03
Auditconvenant	0,03
Milieucertificaat	0,04

4. Binnen de vier maanden na de afsluiting van de call weten de bedrijven of zij voor ecologiesteun in aanmerking komen en kunnen zij er in voorkomend geval ook een eerste schijf uitbetaald krijgen. De duurtijd van de beslissingsprocedure blijft daarmee in lijn met bijvoorbeeld de behandeling van een kredietaanvraag bij een financiële instelling. Mits een geschikte timing van hun steunaanvraag kunnen de ondernemingen derhalve hun investeringsbeslissing nemen met volledige kennis van zowel de financieringsmogelijkheden als de beslissing met betrekking tot de toekenning van een ecologiepremie. Bovendien zijn zij, aan de hand van de vaste steunpercentages en de vooraf gekende subsidiabele meerkost van elke technologie, perfect in staat om de omvang van de ecologiepremie te berekenen. In deze constellatie is bijgevolg elk risico van rechtsonzekerheid afgewend. Dit betekent een merkelijke verbetering ten opzichte van de voorgaande ecologiesteunregeling. In dat open systeem kwam elk dossier dat voldeed aan de wettelijke vereisten principieel in aanmerking voor een ecologiepremie, terwijl in de begroting een vast budget was ingeschreven. Het gevolg was dat, van zodra de beschikbare enveloppe was opgebruikt, de aanvragen zich opstapelden en de bedrijven moesten wachten op behandeling, met vertragingen en rechtsonzekerheid tot gevolg.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 183
van 4 juli 2007
van **BART VAN MALDEREN**

DAC-tewerkstelling - Stand van zaken

Uit de nota van de begrotingscontrole blijkt dat nog 734 werknemers met een DAC-statuuut (Derde Arbeidscircuit) zijn tewerkgesteld, dit zijn fulltime-equivalenten.

1. Hoeveel personen werken er in het totaal in een DAC-statuuut?
2. Waar en in welke sectoren zijn ze tewerkgesteld?
3. Wat is de geraamde kostprijs van een regularisatie?
4. Zijn er plannen voor een verdere regularisatie?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 183 van 4 juli 2007
van **BART VAN MALDEREN**

1. In het eerste kwartaal van 2007 werden in het totaal 967 personen of 752,93 voltijdse equivalenten tewerkgesteld in een DAC-statuut.
2. Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van waar en in welke sectoren de DAC'ers zijn tewerkgesteld.
3. Bij een regularisatie wordt het bedrag van de loonkost van het DAC-project van het voorbije jaar, vermeerderd met één index van 2%, overgeheveld naar de functioneel bevoegde minister. Voor een project dat dus in 2007 wordt geregulariseerd wordt het bedrag van de loonkost van 2006, vermeerderd met één index van 2%, overgeheveld naar de functioneel bevoegde minister.

De functioneel bevoegde minister zal na regularisering van het DAC-project zelf instaan voor de meerkost die daaruit voortvloeit. Deze meerkost volgt uit de toepassing van het paritair comité van de specifieke sector in plaats van de DAC-weddeschalen (oorspronkelijk waren de DAC-weddeschalen gekoppeld aan deze van de overheid maar vanaf 1 januari 2003 zijn er voor het DAC geëigende weddeschalen die niet langer gekoppeld zijn aan de evolutie van de wedden binnen de Vlaamse gemeenschap).

4. De regularisering van de DAC-projecten, opgestart in 2001, gaat nog steeds verder. Het merendeel van de arbeidsplaatsen, met name 5452,8 voltijdse equivalenten, is ondertussen geregulariseerd. Dit jaar werd 1 DAC-project (voor 1 voltijdse equivalent) geregulariseerd, op 1 januari 2008 volgen nog twee andere projecten (voor 2 voltijdse equivalenten).

BIJLAGE

Overzicht DAC-projecten 1ste kwartaal 2007

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/183/antw.183.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 184
van 4 juli 2007
van **SVEN GATZ**

Stadsklassen - Ondersteuning

Aan het begin van deze legislatuur werden de zogenaamde stadsklassen gelanceerd. Dit zijn, naar analogie van de bos- en de zeeklassen, periodes waarin leerlingen met de hele klas in een stad verblijven en rond allerlei stedelijke facetten werken (cultuur, leefmilieu, avontuur, diversiteit,...). Minister Keulen ondersteunt dit initiatief inmiddels vanuit het Vlaams stedenbeleid door de opmaak van een draaiboek op basis van proefprojecten in Gent en Brussel.

In een antwoord van de minister op een vraag om uitleg over deze thematiek (Handelingen C72 van 13 januari 2005, blz. 15-19) stelde hij dat hij het idee van de "stadsklassen" zeer genegen was, omdat de beeldvorming over steden een belangrijk onderdeel is van het maatschappelijk en politiek draagvlak van het stedelijk beleid.

De stadsklassen worden momenteel reeds georganiseerd in onder andere Brussel en Gent. Maar het project kan nog enige stimuli gebruiken.

In zijn antwoord verwees de minister ook naar het bestaan van de cultuurcel van het departement Onderwijs: "Canon". Deze cel biedt via het jaarlijks weerkerend project DynaMo² alle Vlaamse scholen de kans om een schooleigen project in te dienen binnen één van de vijf door Canon aangeboden thema's om zo originele schoolprojectwerkingen te stimuleren en mogelijk te cofinancieren.

De minister kondigde toen aan dat er in samenwerking met de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie) een beurs georganiseerd zou worden rond het thema "Projectmatig werken in de stad". De minister wou toen afwachten of er hierna initiatieven zouden komen en hij koppelde daaraan dat hij het succes van de DynaMo²-projecten zou afwachten vooraleer hij verder nog iets zou ondernemen.

Vanaf het schooljaar 2007-2008 dient de decretaal voorziene kosteloosheid van het basisonderwijs gerespecteerd voor de "echte onderwijskosten". Voor de kosten die toch nog kunnen worden doorgerekend, wordt stapsgewijze een plafonnering doorgevoerd in de vorm van een "minder scherpe maximumfactuur" voor meerdaagse uitstappen.

Een kordate uitvoering van het principe van kosteloosheid verhindert niet dat ouders van leerlingen in het basisonderwijs nog steeds geconfronteerd worden met bepaalde kosten.

1. Overweegt de minister concrete stappen ter ondersteuning van de stadskassen vanuit het departement Onderwijs voor uitbreiding van het DynaMo²-project?

2. Worden er vanuit het departement Onderwijs stappen ondernomen naar de verschillende onderwijsnetten om naast de bos- en zeeklassen ook de stadsklassen te promoten in het basisonderwijs?

Deze extra-murosactiviteiten wegen immers een stuk minder financieel door dan bijvoorbeeld sneeuwklassen die ook in het basisonderwijs georganiseerd worden, en zijn dus meer inpasbaar binnen de maximumfactuur.

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 184 van 4 juli 2007
van **SVEN GATZ**

Stadsklassen, zijn – naast andere werkvormen zoals bos-, zeeklassen, ... - inderdaad zeer waardevolle initiatieven. Het behoort evenwel tot de vrijheid van elke school om uit het aanbod een keuze te maken die aansluit bij het eigen pedagogisch project.

In die zin behoort het niet aan het departement Onderwijs om een voorkeur voor één of ander initiatief uit te spreken. De pedagogische begeleidingsdiensten zijn allicht beter geplaatst om scholen terzake te adviseren.

Vanaf het schooljaar 2008-2009, onder voorbehoud van goedkeuring van het decreet nieuwe financiering leerplichtonderwijs, dienen basisscholen zich inzake meerdaagse uitstappen wel te houden aan de maximumfactuur (0 euro voor het kleuteronderwijs, 360 euro voor het volledige lager onderwijs). Deze maximumfactuur kan scholen er toe aanzetten om te kiezen voor goedkopere werkvormen, wat de stadsklassen ten goede kan komen. Forse verhoging van de werkmiddelen moet de meerderheid van de scholen echter toelaten om het vandaag bestaande extra-muros aanbod op peil te houden.

Vanuit de Vlaamse Regering worden de stadsklassen momenteel inderdaad ondersteund door minister Keulen. Vanuit het departement Onderwijs is op dit ogenblik geen specifieke ondersteuning voorzien. Dit is evenmin het geval voor de andere initiatieven zoals bos- en zeeklassen.

Initiatieven die zichzelf kenbaar willen maken aan de scholen kunnen dit uiteraard steeds rechtstreeks doen, of binnen het departement Onderwijs eventueel contact opnemen met de redactie van Klasse.

De redactie van Klasse oordeelt dan autonoom, op basis van de inhoudelijke waarde, van welke initiatieven zij melding maakt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 185
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Resolutie Europese eenmaking - Initiatieven

Jongeren voelen zich wel Europeaan, maar weten niet wat dit Europese burgerschap inhoudt.

Vandaar dat het Vlaams Parlement gevraagd heeft om erop toe te zien dat binnen de eindtermen en leerplannen van het onderwijs de Europese eenmaking en de Europese Unie de nodige aandacht krijgen (Stuk 392 (2004-2005) - nr. 3).

1. Welke initiatieven heeft de minister inmiddels genomen om dit te verwezenlijken? Wat is de stand van zaken?
2. Welke aanpassingen zijn er inmiddels gebeurd:
 - a) voor het lager onderwijs;
 - b) voor het algemeen secundair onderwijs;
 - c) voor het technisch secundair onderwijs;
 - d) voor het beroepssecundair onderwijs?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 185 van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

De verantwoordelijkheid van de onderwijsoverheid voor het bepalen van de inhoud van het curriculum beperkt zich tot de eindtermen en ontwikkelingsdoelen. Wat naast eindtermen en ontwikkelingsdoelen als doelstellingen in leerplannen staat omschreven, is de verantwoordelijkheid van de onderwijsverstrekkers. Daarom beperk ik mij in dit antwoord tot de eindtermen.

Ten eerste is het zo dat in de huidige eindtermen en ontwikkelingsdoelen Europees burgerschap al aan bod komt. Zo moeten leerlingen op het einde van het basisonderwijs weten dat Vlaanderen één van de gemeenschappen is van het federale België en dat België deel uitmaakt van de Europese Unie. Ze weten daarbij dat elk een eigen bestuur heeft waar beslissingen worden genomen. Op het einde van het secundair moeten de leerlingen bijvoorbeeld de rol van onze gewesten als medespeler in Europese en mondiale context kunnen duiden.

Verder laten eindtermen en ontwikkelingsdoelen nogal wat ruimte voor scholen om zelf contexten te kiezen. Bijvoorbeeld: de vakoverschrijdende eindtermen bij burgerzin rond 'democratische raden en parlementen' laten scholen de vrijheid om raden en parlementen op lokaal, regionaal, nationaal of Europees niveau te benaderen.

Over de vraag of deze ruimte voor scholen een goede keuze is en of Europees burgerschap al dan niet voldoende in de eindtermen en ontwikkelingsdoelen aanwezig is, wil ik mij nu niet uitspreken. Ik heb in het Vlaams Parlement al eerder de beleidsplannen over het actualiseren van eindtermen toegelicht. Een belangrijk principe daarbij is dat eindtermen en ontwikkelingsdoelen worden herwerkt als er referentiegegevens beschikbaar zijn. Europees burgerschap sluit in de eindtermen het meest aan bij de vakoverschrijdende eindtermen. Naar deze eindtermen loopt momenteel in mijn opdracht een evaluatieonderzoek. Dit onderzoek peilt naar de haalbaarheid en naar de maatschappelijke en onderwijskundige relevantie van deze eindtermen. Op basis van de resultaten van dit onderzoek zal ik in 2008 een voorstel van geactualiseerde eindtermen ter advisering voorleggen aan de Vlaamse Onderwijsraad.

Als uit de wetenschappelijke evaluatie blijkt dat Europees burgerschap onvoldoende aanwezig zou zijn, moet het voorstel voor nieuwe eindtermen daarmee rekening houden. Op dergelijke conclusies kunnen we echter nu nog niet vooruit lopen. In ieder geval zal het debat over de inhoud van de vakoverschrijdende eindtermen uiteindelijk hier in het Vlaams Parlement moeten worden gevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 186
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Lager onderwijs - Inspraak en culturele activiteiten

Tijdens de vorige legislatuur in 2003 heeft het tijdschrift Yeti een onderzoek gedaan bij leerlingen van het vijfde en zesde studiejaar waarbij de leerlingen werden uitgenodigd punten te geven aan de school m.b.t. een aantal materies. De respons was groot.

Uit dit onderzoek is gebleken dat kinderen cultuur (50%) en inspraak (52%) zwakke punten vinden op school.

1. Welke initiatieven heeft de minister sinds het begin van deze legislatuur genomen om de scholen te stimuleren kinderen meer inspraak te geven?
2. De leerlingen ervaren dat de school amper ruimte laat voor cultuur, onder meer een bezoek aan een museum, een toneelstuk of een muziekvoorstelling.

Welke initiatieven heeft de minister genomen sinds het begin van deze legislatuur om cultuur in het onderwijs meer te stimuleren?

Is er hier samenwerking met de minister van Cultuur?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORDop vraag nr. 186 van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**1. Inspraak in het lager onderwijs

Het decreet betreffende participatie op school en de Vlaamse Onderwijsraad van 2 april 2004 regelt de formele inspraak van leerlingen in het lager onderwijs.

Art. 42 van dit decreet stelt dat in elke lagere school een leerlingenraad opgericht kan worden. De oprichting is verplicht wanneer ten minste tien procent van de leerlingen van de leeftijdsgroep elf- tot dertienjarigen erom vragen, voor zover dit percentage ten minste drie leerlingen betreft.

De wijze waarop een leerlingenraad in het lager onderwijs wordt samengesteld moet vastgelegd zijn in het schoolreglement. Deze raad kan via verkiezingen worden samengesteld maar ook minder formele wijzen, rekening houdend met de draagkracht en de leeftijd van de kinderen, zijn mogelijk.

Naast deze formele vorm van leerlingenparticipatie bestaat in vele basisscholen informele leerlingenparticipatie, zoals kringgesprekken, ideeënbusen, projectwerking met inspraak van de leerlingen etc.

In overeenstemming met het Vlaamse regeerakkoord en de beleidsnota van de minister zal de decretale regeling van de participatie op school in 2007 geëvalueerd worden. Dit gebeurt met de participatiebarometer, die werd ontwikkeld om de formele en informele participatie te peilen van leerlingen, leerkrachten en ouders aan het schoolbeleid.

Daarnaast zal de inspectie het participatief beleid op school in kaart brengen op basis van de informatie waarover ze nu al beschikt.

De pedagogische begeleidingsdiensten krijgen verdere ondersteuning van een gedetacheerde leerkracht om fora rond participatie te organiseren.

2. a) - Uitgangspunten

Het stimuleren van cultuur in het onderwijs binnen deze legislatuur steunt op 2 pijlers:

- het Vlaamse regeerakkoord, dat onder meer stelt: "We investeren in de bevordering van de cultuurparticipatie en -educatie door en voor allen. We doen dit onder meer in samenwerking met het gemoderniseerd deeltijds kunstonderwijs en door de cultuureducatie op school te versterken ('De brede school' en een Vlaams expertisecentrum Cultuur en Onderwijs)" (p.50)
- de beleidsnota Onderwijs en Vorming, waarin staat: "Kinderen en jongeren moeten dus worden uitgedaagd tot een kritisch, bewust actief en weerbaar omgaan met alles wat hen aan kunst en cultuur omringt, en dat gaat van het overgeleverde cultuurpatrimonium tot de multiculturele wereld waarin zij vandaag leven." (p.147)

Daarnaast blijft binnen deze initiatieven steeds de aandacht voor gelijke kansen centraal.

- Structureel

Naast het deeltijds kunstonderwijs en het hoger kunstonderwijs, welke een specifieke taak vervullen volgens onderwijsniveau, heeft CANON, de Cultuurcel van het ministerie, als opdracht cultuur en onderwijs dichterbij elkaar te brengen en cultuurprojecten te stimuleren en te ondersteunen. De Cultuurcel werkt voor alle scholen van de Vlaamse Gemeenschap, voor alle onderwijsniveaus en -vormen. Belangrijkste uitgangspunten in de werking van de Cultuurcel zijn:

- het informeren en sensibiliseren via gerichte communicatie;
- het vergroten van de expertise van de onderwijs- en cultuursector;
- het (financieel) ondersteunen van cultuureducatie;
- het stimuleren van overleg tussen onderwijs en cultuur.

- Concrete initiatieven

Binnen de huidige legislatuur werden reeds diverse concrete initiatieven genomen om de vooropgestelde doelen te bereiken:

- 1) **Tijdelijke projecten kunstinitiatie binnen het dko:** deze projecten, welke een samenwerking tussen het dko en een basis- en/of secundaire school nastreven, hebben als doel het zelfbeeld te bevorderen van leerlingen die risico lopen op schoolse achterstand, de cultuurcompetentie bij kansarme autochtone en/of allochtone leerlingen te bevorderen en de betrokkenheid van de buurt en ouders bij de school vergroten. 25 projecten startten in 2005 en lopen tot 2008, voor een totaal budget van 460.000 euro op jaarbasis;
- 2) **Brede School projecten:** 14 Vlaamse en 3 Brusselse proefprojecten Brede School werden in 2006 voor 3 schooljaren opgestart voor een totaal bedrag van 250.000 euro per jaar;
- 3) **Tijdelijk project muzische vorming DKO**

Doel: Professionalisering leerkrachten basisonderwijs door leerkrachten DKO op het vlak van muzische vorming.

Resultaten: (kwantitatief): 14.34 % van de basisschool stapten in het project en 1,52 % van het totaal aantal unieke personeelsleden in het basisonderwijs volgden het project.

Sinds de invoering van de wisselwerkers in 2003 is het aantal leerkrachten uit het basisonderwijs die zich inschreven voor dit tijdelijk project vervijfvoudigd.

- 4) De functie van een **expertisecentrum Cultuur en Onderwijs** wordt binnen het ministerie van Onderwijs en Vorming opgenomen door de CANON Cultuurcel. Jaarlijks worden talrijke initiatieven ondernomen om de hierboven geschetste uitgangspunten te concretiseren. De belangrijkste realisaties binnen de huidige regeerperiode zijn:
 - structurele uitbouw van de cel: sinds maart 2006 werd een coördinator toegevoegd aan de staf van de Cultuurcel. Vanaf september 2007 zal tevens een extra gedetacheerde uit het hoger onderwijs toegevoegd worden;
 - de verdere uitbouw van de website www.canoncultuurcel.be, waar leerkrachten en cultuur(educatieve) medewerkers diverse informatie over onderwijs en cultuur terugvinden;
 - Dynamo2: ook binnen deze regeerperiode hebben scholen de kans om een eigen projectidee financieel te laten ondersteunen. Het totale bedrag voor deze

ondersteuning werd met 1/3 opgetrokken: in 2005 ontvingen 207 scholen een totaal van 225.000 euro. Volgend schooljaar zullen 231 scholen op een totaal van 300.000 euro Dynamo2-subsidie kunnen rekenen.

- ondersteunen van pilootprojecten onderwijs/cultuur: deze projecten hebben tot doel om (experimentele) samenwerkingsinitiatieven tussen een school en een culturele instelling te stimuleren. Gelijke onderwijs-kansen en expertise-uitwisseling staan centraal bij de 4 projecten die in 2007 voor een totaal bedrag van 45.000 euro werden ondersteund;
- onderzoeksrapporten: om expertise en beleidsvoorbereidend werk kwalitatief te ondersteunen werden diverse onderzoeken uitgevoerd m.b.t. erfgoed-educatie in het Vlaamse onderwijs, auteurswetgeving en cultuur en muzische vorming in de lerarenopleiding. Op dit ogenblik wordt een algemeen onderzoek afgerond over de plaats van muzische vorming en cultuur(educatie) in het Vlaamse onderwijs. De resultaten hiervan worden op 25 september voorgesteld;
- recurrente studiedagen: deze beogen naast uitwisseling en verhoging van expertise ook een brede sensibilisering. Jaarlijks worden zo de 'Dag van de Cultuur-educatie', de 'Dagen van de literatuureducatie' en projectdagen (Dynamo²) georganiseerd, in samenwerking met onderwijs- en culturele partners. Gemiddeld bereikt een studiedag 250 deelnemers;
- diverse publicaties, waarbij opnieuw expertiseverhoging en sensibilisering centraal staan. Recent gerealiseerde publicaties handelen over creativiteitsontwikkeling, faalangst en vrijmoedigheid bij cultuur-educatie, beeldbeschouwing en danseducatie in het onderwijs;
- ondersteuning van vernieuwende methodes: deze methodieken worden steeds ontwikkeld in samenwerking met culturele- en onderwijsfactoren en hebben als doel de expertise van leerkrachten te verhogen. Belangrijkste realisaties zijn de media-modules Ingebeeld voor kleuter- en lager onderwijs en 'Trouwen met Tanja'/'De Mondenboom', drama-educatie voor het basis-onderwijs.

5) **Tijdschrift Yeti:** Yeti zelf heeft o.a. het initiatief genomen om in het blad meer aandacht te besteden aan inspraak en cultuur. Zoals u misschien hebt gemerkt is het blad ook dikker geworden. In samenwerking met Cultuurnet (Vlieg) besteedt Yeti extra pagina's en aandacht aan cultuurpromotie. Daarvoor geven bijvoorbeeld ook elke maand gewone kinderen cultuurtips door. In de pedagogische bijlage voor leraren worden sommige tips verder uitgewerkt. Ook het onderwijsbeleid en mogelijke inspraakthema's worden nu extra opgevolgd in nieuwe rubrieken in Yeti. Daarvoor werkt het blad bijvoorbeeld ook nauw samen met het Kinderrechtencommissariaat".

6) **Tijdschrift Klasse:** De verschillende communicatiekanalen van Klasse besteden extra veel aandacht aan de promotie van cultuur en van inspraak.

Via Klasse voor Leraren, de Lerarenkaart en de daarmee verbonden verschillende (op maat gemaakte) e-brieven stimuleert Klasse scholen en leraren om steeds nieuwe vormen van cultuur te leren kennen, onder andere via speciale lerarendagen en lerarenvisies. Speciale aandacht gaat naar minder bekende cultuurvormen en laagdrempelige of gratis initiatieven die nog te weinig bekend zijn.

Maks! stimuleert jongeren in het secundair onderwijs om extra te participeren aan cultuur. Dat gebeurt o.a. via de Leerlingenkaart met vele tientallen acties en samenwerkingsverbanden. Jongeren nemen er ook heel actief aan deel.

De pedagogische bijlagen die leraren ontvangen bij Maks! en Yeti geven veelvuldig tips om cultuur in de klas te halen en om daadwerkelijke participatie op klas- en schoolniveau aan te moedigen.

- b) Voor alle initiatieven die ontwikkeld werden en worden binnen het ministerie van Onderwijs, wordt steeds samenwerking nagestreefd met het ministerie van Cultuur, Jeugd, Sport en Media. De CANON Cultuurcel heeft een voortrekkersrol in het overleg tussen beide beleidsdomeinen. Via een structureel ambtelijke overleg bekijkt de Cultuurcel telkens met welke partner(s) zij een initiatief rond cultuur en onderwijs kan ontplooien. De collega's van CJSM worden ook steeds betrokken in adviesorganen en jury's voor projectbetoelaging, wat onder meer ook leidde tot gezamenlijke financiering van onderzoeksinitiatieven.

Daarnaast werden bij de voorbije zes edities van DynaMo² vertegenwoordigers uit het kabinet en de administratie Cultuur opgenomen in de DynaMo²-jury. Dit om een concrete doorstroming tussen het culturele en het onderwijsveld en de uitwisseling van know-how te garanderen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 187
van 4 juli 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Leerlingen uit Waalse faciliteitengemeenten - Evolutie

Kan de minister voor het afgelopen schooljaar meedelen hoeveel kinderen en jongeren uit de Waalse gemeenten met taalfaciliteiten voor Nederlandstaligen, ingeschreven waren in scholen in Vlaanderen?

Welke tendens tekent zich daarbij af over de jongste jaren?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORDop vraag nr. 187 van 4 juli 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In onderstaande tabel kan u - op basis van de gegevens beschikbaar in de databanken van het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming - een overzicht vinden van het aantal leerlingen die, afkomstig uit de Waalse faciliteitengemeenten grenzend aan het Nederlandse taalgebied (Edingen, Komen-Waasten, Moeskroen en Vloesberg) ingeschreven waren in een basis- of secundaire school erkend, gesubsidieerd, dan wel gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap.

Fusiegemeente	1994-1995			1996-1997			2001-2002		
	Basis	Secundair	Totaal	Basis	Secundair	Totaal	Basis	Secundair	Totaal
Edingen	91	36	127	65	40	105	198	75	273
Komen-Waasten	0	5	5	4	3	7	139	51	190
Moeskroen	99	76	175	201	82	283	242	99	341
Vloesberg	9	19	28	42	20	62	-	-	-
Totaal	199	136	335	312	145	457	579	225	804

Fusiegemeente	2002-2003			2003-2004			2004-2005		
	Basis	Secundair	Totaal	Basis	Secundair	Totaal	Basis	Secundair	Totaal
Edingen	210	77	287	230	88	318	260	87	347
Komen-Waasten	301	160	461	303	160	463	281	178	459
Moeskroen	398	155	553	397	169	566	425	175	600
Vloesberg	74	43	117	87	39	126	81	41	122
Totaal	983	435	1418	1017	456	1473	1047	481	1528

Fusiegemeente	2005-2006			2006-2007		
	Basis	Secundair	Totaal	Basis	Secundair	Totaal
Edingen	288	87	375	317	102	419
Komen-Waasten	277	183	460	287	184	471
Moeskroen	449	184	633	446	176	622
Vloesberg	83	50	133	77	52	129
Totaal	1097	504	1601	1127	514	1641

Anders dan in het antwoord op de schriftelijke vraag nr.53 van 16 december 2004 worden, conform de vraagstelling, enkel de cijfers van de Waalse faciliteitengemeenten grenzend aan het Nederlandse taalgebied weergegeven.

In de kering zijn de gegevens ruimer dan gevraagd door de vraagsteller. We zijn teruggegaan tot het schooljaar 1994/1995, het eerste schooljaar waarvoor in de databanken van het Ministerie gegevens voor zowel het basis- als het secundair onderwijs aanwezig zijn. Tot en met het schooljaar 2001-2002 gebruikte men bij de gegevensopvraging een ander "format", en zijn de gegevens niet helemaal

betrouwbaar. Dit verklaart wellicht waarom er voor Vloesberg in 2001-2002 geen gegevens beschikbaar zijn.

In het antwoord op de schriftelijke vraag nr.53 van 16 december 2004 ontbrak Vloesberg, dat in de database ten onrechte aan een andere Waalse gemeente was gekoppeld.

Uit de cijfers – hoe relatief men de oudere gegevens ook moet beschouwen - tekent zich een duidelijke en nog steeds voortdurende tendens af: steeds meer ouders gedomicilieerd in de Waalse faciliteitengemeenten sturen hun kinderen in toenemende mate naar het Vlaamse onderwijs: op vijf jaar tijd verdubbelde het aantal leerlingen dat school loopt in Vlaamse scholen.

Bij deze cijfers moeten ook de leerlingen (wellicht een tachtigtal) geteld worden van de Nederlandstalige (afdeling van een) vrije school in Moeskroen, gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap.

De cijfers van de Vlaamse school in Komen, die volledig door de Vlaamse gemeenschap gefinancierd wordt, zijn wel in deze cijfers begrepen.

Voor het schooljaar 2004/2005 waren er 14 kleuters en 12 lagere schoolkinderen ingeschreven. Voor het schooljaar 2005/2006 15 kleuters en 14 lagere schoolkinderen, voor het schooljaar 2006/2007 20 kleuters en 12 lagere schoolkinderen.

Zoals ik in mijn antwoord op de vraag om uitleg van de vraagsteller op 14 april 2005 heb gemeld, is het leerlingenaantal van deze school zeer beperkt en zelfs lager dan de norm voorzien voor de oprichting van een taalwetschool.

Toch volgen er thans 255 leerlingen uit Komen-Waasten basisonderwijs in andere Vlaamse scholen gelegen in het Vlaamse Gewest, voorbijgaand aan het bestaan van een Vlaamse school ter plaatse.

In Edingen en Vloesberg zijn er geen Nederlandstalige scholen, hoewel overeenkomstig artikel 6 van de onderwijstaalwet er slechts 16 ouders van Nederlandstalige leerlingen nodig zijn om de gemeente te verplichten Nederlandstalig kleuteronderwijs in te richten en er slechts 16 ouders van Nederlandstalige leerlingen nodig zijn om de gemeente te verplichten Nederlandstalig lager onderwijs in te richten. Dan wel in het kader van de “vrije keuze” aan de Franse Gemeenschap kunnen vragen een vrije Nederlandstalige school te subsidiëren of een Nederlandstalige gemeenschapsschool in te richten. Hetzelfde zou overigens ook kunnen gebeuren in Moeskroen.

Uiteraard zullen niet alle leerlingen uit de betrokken gemeenten die basisonderwijs volgen in een Vlaamse school, dan wel hun ouders Nederlandstalig zijn, zoals vereist in artikel 6 van de onderwijstaalwet. Maar de norm voorzien in artikel 6 van de onderwijstaalwet zullen ze alleszins bereiken.

Het blijft derhalve – zoals ik in mijn antwoord van 14 april 2005 heb aangegeven – merkwaardig dat de betrokken ouders van basisschoolleerlingen hun kinderen les laten volgen in een Vlaamse school, gelegen in het Vlaamse of Brusselse Gewest. Ook al is er in Komen een Vlaamse school en zou ook in Edingen, Moeskroen en Vloesberg getalsmatig de oprichting van een Nederlandstalige taalwetschool mogelijk zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 188
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Schooldoorlichtingen 2006-2007 - Resultaten

Sinds 1992 worden de secundaire scholen in Vlaanderen door de onderwijsinspectie doorgelicht, in principe eens om de zes jaar.

1. Kan de minister een overzicht geven van de scholen die gedurende het voorbije schooljaar 2006-2007 werden doorgelicht? Graag een overzicht per provincie.
2. Hoeveel van de doorgelichte scholen kregen een positief advies? Hoeveel een negatief advies?
3. Als de school een negatief advies krijgt, kan de minister sancties nemen.

Kan de minister meedelen tegen hoeveel scholen gedurende het voorbije schooljaar sancties zijn genomen, eventueel ook op basis van negatieve adviezen uit het verleden?

Werden er scholen gesloten? Zo ja, hoeveel?

4. In het verleden bleek herhaaldelijk dat vele scholen aarzelen en een gebrek aan inzet vertonen om de eindtermen te implementeren.

Wat is de stand van zaken?

5. In het verleden bleek eveneens dat vele scholen te veel tijd aan proefwerken besteden.

Wat is hier de stand van zaken? Hoeveel tijd wordt er gemiddeld besteed aan proefwerkperioden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 188 van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Hierbij bezorg ik de gevraagde gegevens m.b.t. de vragen over de doorlichtingen tijdens het schooljaar 2006-2007, voor het secundair onderwijs.

1. Dit overzicht wordt hierbij gevoegd. De scholen zijn volgens postnummer gerangschikt.
2. Alle scholen kregen een positief advies. In 116 gevallen werden aan dit advies voorwaarden gekoppeld: we spreken dan van een “gunstig advies beperkt in de tijd.”
3. Zoals al eerder gesteld, kreeg geen enkele school die tijdens het voorbije schooljaar werd doorgelicht een negatief advies. Een aantal andere scholen kregen een zgn. opvolgingsbezoek. In twee gevallen heeft die opvolging aanleiding gegeven tot een negatief advies. Het advies van het paritair college werd gevolgd. In het ene geval viel dit samen met de spontane afbouw door de school van het betrokken structuuronderdeel, in het tweede geval wordt de subsidiëring stilgelegd indien de school niet tegemoet komt aan het advies nl. het betrokken schoolgebouw binnen de gestelde termijn verlaten.
4. De inspectie stelt een gunstige evolutie vast m.b.t. de inspanningen die scholen leveren om de eindtermen te bereiken.
5. Als bijlage een overzicht per jaar, met onderscheid tussen de onderwijsvormen. De tabel moet toch met enige omzichtigheid benaderd worden: het gaat immers over gegevens die door de scholen zelf werden aangereikt en die niet systematisch werden gecontroleerd.

BIJLAGEN

1. Doorgelichte scholen
2. Gebruik schooltijd

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/188/antw.188.bijl.001.xls>
<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/188/antw.188.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 189
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Technisch en beroepssecundair onderwijs - Imago

Het technisch en het beroepssecundair onderwijs blijven kampen met een imagoprobleem en zijn daarom vaak te weinig aantrekkelijk voor jongeren als positieve studiekeuze.

Daarnaast is er in het secundair onderwijs ook een tekort aan technisch geschoolde leerkrachten.

1. Welke initiatieven heeft de minister sinds het begin van deze legislatuur genomen om het verkeerde beeld over het technisch en beroepssecundair onderwijs bij te stellen en positieve impulsen te geven?
2. Welke initiatieven heeft hij genomen om rekening te houden met de aanbevelingen in het rapport van de Koning Boudewijnstichting "Accent op Talent" m.b.t. de herwaardering van de technische en technologische opleidingen en beroepen? Wat zijn hiervan de resultaten?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om bij de CAO-besprekingen de waardering voor praktijkleraars op de agenda te plaatsen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 189 van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

1. Technisch en beroepssecundair onderwijs heeft een minder goed imago dan algemeen secundair onderwijs. Dit is echter niet enkel zo voor het onderwijs, maar ook voor de wereld van de beroepen. Technische beroepen worden als minder gunstig gepercipieerd. In tal van sectoren zijn de afgelopen jaren initiatieven genomen, die hun neerslag vinden in de zogenaamde sectorconvenants: dat zijn overeenkomsten met afspraken die sectoren op zich nemen. De vormingsfondsen van de sectoren zetten steeds vaker acties op, bv. de actie 'Toekomst op wielen' van de sector van de garagehouders en autoherstellers. In de automobielassemblagesector hebben rond iedere onderneming een netwerk gecreëerd van toeleveranciers en alle mogelijke opleiders, van technische scholen tot VDAB-competentiecentra. Maar dat zijn maar twee voorbeelden. Er zijn voorbeelden te noemen in bijna iedere economische sector.

Daarnaast ondersteun ik tal van acties die gericht zijn op de correcte oriëntering van leerlingen en op de juiste studiekeuze. Ik laat de CLB's trouwens weer meer sturende aandacht geven aan hun oriënterende rol.

Meer indirect maar daarom niet minder belangrijk is het feit dat door de investeringssteun die technische scholen krijgen voor hun machineparken én de werking van de Regionale Technologische Centra, deze scholen kunnen beschikken over moderne uitrusting. Ook dat heeft m.i. een niet te onderschatten effect op het imago.

Alle genoemde maatregelen laten scholen toe dicht aan te sluiten bij de sectorale realiteit.

2. In de beleidsnota zijn verschillende aanbevelingen uit het rapport "Accent op Talent" opgenomen. De nadruk op de ontwikkeling van alle talenten van iedere jongere strookt volledig met de kerngedachte van "Accent op Talent": 'anders leren, anders kiezen, anders (be)sturen en anders werken'. Ook inzake methodiek van innovatie inspireer ik mij op het rapport "Accent op Talent" door te opteren voor een geleidelijke bottom-up gerichte aanpak, waarbij de vernieuwing eerst in lokale proeftuinen wordt uitgebouwd en pas later - eventueel - naar het ganse onderwijsveld wordt uitgebreid door middel van organieke decreet- of regelgeving.

Op basis van het decreet op de tijdelijke projecten zijn in september 2005 41 driejarige proeftuinen gestart waarbij meer dan 250 scholen van het basis- en het secundair onderwijs zijn betrokken. Zij ontwikkelen projecten aangepast aan de lokale noden en situaties maar wel binnen een aantal vooraf bepaalde inhoudelijke thema's: talentontwikkeling, overgang van basis- naar secundair onderwijs, leren en werken, beleidsvoerend vermogen, technologie. De proeftuinen worden ondersteund door een team van coaches op het departement onderwijs en vorming én door pedagogische begeleiders bij de begeleidingsdiensten van de netten. De onderwijsinspectie is belast met een evaluatierapport naar het einde van de betrokken proeftuinperiode (einde schooljaar 2007-2008). Tussentijdse conclusies van deze proeftuinen werden intussen al voorgesteld, onder meer via brochurevorm. In hun derde en laatste projectjaar zullen de proeftuinen zich inhoudelijk nog meer focussen op die tussentijdse conclusies en zo hun werking verdiepen.

Onder voorbehoud van definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering zullen volgend schooljaar nogmaals 41 proeftuinen van start gaan, ditmaal rond de thema's studiekeuzebegeleiding en werkplekleren van de Competentieagenda zoals die door de Vlaamse overheid en de sociale partners werd goedgekeurd op 14 mei 2007.

3. In de CAO VIII die voor de sector onderwijs door de Vlaamse overheid en bepaalde representatieve vakorganisaties werd afgesloten voor de jaren 2005 tot en met 2009, zijn geen specifieke maatregelen opgenomen voor praktijkleraars. Uiteraard kunnen ook deze leraars genieten van de algemene maatregelen die er toe strekken om het pedagogische comfort van onderwijsinstellingen te verhogen en de werkdruk te verlagen, bv. via de nieuwe puntenenveloppe die vanaf het schooljaar 2007-2008 aan scholengemeenschappen (en scholen buiten scholengemeenschappen) secundair onderwijs wordt toegekend en die bestemd is voor taak- en functiedifferentiatie.

Een ander vermeldenswaard item, weliswaar buiten de CAO, zijn stages voor leraars technische en praktische vakken. De Competentieagenda, waarvan hoger sprake, voorziet dat de sociale partners zich engageren om vijfjaarlijks 30.000 stageplaatsen voor leraars beschikbaar te stellen. Door de overheid zal daarom verder worden onderzocht hoe onderwijsverstrekkers op dit aanbod maximaal kunnen inspelen zonder de schoolorganisatie, de permanente invulling van het personeelskader en de volledige afwerking van de leerprogramma's in het gedrang te brengen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 190
van 6 juli 2007
van **LAURENCE LIBERT**

Aanmoedigingspremie ouderschapsverlof - Toekenningsvoorwaarden

Ouderschapsverlof is een specifieke vorm van volledige of gedeeltelijke loopbaanonderbreking die de mogelijkheid biedt arbeidsprestaties tijdelijk te schorsen of te verminderen met het oog op de opvoeding van jonge kinderen.

Wie gebruik wenst te maken van ouderschapsverlof kan hiervoor een premie aanvragen bij de federale overheid alsook bij het Vlaams Gewest. Met betrekking tot de federale premie zijn er geen problemen. Voor het verkrijgen van de aanmoedigingspremie van het Vlaams Gewest blijken sommige ouders uit de boot te vallen.

De aanmoedigingspremie van het Vlaams Gewest is een mooi initiatief, ware het niet dat blijkbaar niet alle Vlamingen deze maatregel kunnen genieten. Men moet immers tewerkgesteld zijn in Vlaanderen alvorens hier recht op te hebben. Vlamingen, werkende in Brussel kunnen dit bijvoorbeeld niet. Dit is zeer discriminerend, aangezien kinderen van deze ouders evengoed recht hebben op extra zorg tijdens hun jonge levensjaren.

Tegelijkertijd stelt de maatregel van het Vlaams Gewest wel dat alle Vlamingen, die in Vlaanderen werken, recht hebben op de premie indien zij tijdens het ouderschapsverlof in België of een ander land van de Europese Economische Ruimte wonen.

Het is vreemd dat iemand die in Vlaanderen werkt en tijdens het ouderschapsverlof in het buitenland zou wonen, wel recht heeft op de aanmoedigingspremie van het Vlaams Gewest en een ouder die in Vlaanderen verblijft, maar niet in Vlaanderen werkt niet.

Erkent de minister deze discriminerende maatregel voor Vlaamse ouders werkende in Brussel of Wallonië?

Zo ja, heeft hij reeds maatregelen genomen om hier iets aan te doen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 190 van 6 juli 2007
van **LAURENCE LIBERT**

De Vlaamse aanmoedigingspremies worden toegekend, als aanvulling bij de federale onderbrekingsuitkering, aan werknemers uit de privé-sector die een tijdskrediet of thematisch verlof (zoals ouderschapsverlof) opnemen om zorgen te verstrekken. Om de premie te kunnen genieten moet de werknemer bovendien in het Vlaamse Gewest tewerkgesteld zijn (Besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2002, art. 6 en 10).

Van bij de opstart van het stelsel in 1994 werden de aanmoedigingspremies als een *tewerkstellingsmaatregel* beschouwd en kaderen zij als dusdaning binnen de *gewestbevoegdheden* van de Vlaamse Regering (Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, art. 6, §1, IX). Wat de territoriale bevoegdheid betreft kan deze maatregel bijgevolg uitsluitend van toepassing zijn op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, doch niet in het Waalse noch in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Een logisch gevolg van de gewestelijke autonomie houdt in dat gewestelijke overheden zelf kunnen bepalen of zij –naast een federale basisuitkering- al dan niet nog een bijkomende financiële incentive willen toekennen.

Verder laat ook de financieringswet (Bijzondere Wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten) niet toe dat in casu het Vlaamse Gewest een (tewerkstellings)maatregel zou financieren die op het territoriale vlak zijn uitwerking heeft op het grondgebied van een ander Gewest.

Gelet op voornoemde bevoegdheidsbepalingen moet ik u derhalve bevestigen dat Vlaamse werknemers die in Brussel of Wallonië werken, geen aanspraak kunnen maken op premies die de Vlaamse Regering voorziet in het kader van het opleidingskrediet, het zorgkrediet of bij arbeidsduurvermindering in ondernemingen in moeilijkheden of in herstructurering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 191
van 6 juli 2007
van **LAURENCE LIBERT**

Opleiding animator ouderenzorg - Opleidingsplaatsen en diploma

Op donderdag 5 juli 2007 berichtte Het Belang van Limburg over een specialisatiejaar in het TSO “animatie in de ouderenzorg”.

De opleiding zou enkel openstaan voor houders van een diploma secundair onderwijs. Een gelijkaardige opleiding zou al bestaan in het volwassenenonderwijs, de opleiding in het secundair onderwijs wordt echter beperkt tot één opleidingsplaats per provincie.

1. Waarom wordt deze nieuwe specialisatie-opleiding beperkt tot één opleidingsplaats per provincie, terwijl er vanuit de sector heel veel vraag is naar afgestudeerden uit dergelijke richtingen?

Op welke manier werden deze opleidingsplaatsen toegekend?

2. Welke kwalificatie ontvangen de afgestudeerden van deze nieuwe richting en hoe verhoudt die zich tot de kwalificatie die uitgereikt wordt door de gelijkaardige opleiding in het volwassenenonderwijs?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 191 van 6 juli 2007
van **LAURENCE LIBERT**

1. De studierichting animator in de ouderenzorg is een specialisatierichting van de derde graad TSO. Overeenkomstig de toelatingsvoorwaarden voor specialisatiejaren TSO kunnen enkel houders van een diploma secundair onderwijs (dat o.m. behaald wordt in het onderliggende zesde jaar TSO) zich als regelmatige leerling inschrijven.

Het is de bedoeling dat afgestudeerden uit bovenvermelde studierichting aan de slag kunnen als animator bij ouderen. Het gaat dus om een heel specifieke opleiding.

Het ministerieel besluit van 11 december 2003 tot "bepaling van de kwalificaties van de personen die in aanmerking komen voor de tewerkstelling als deskundige in animatie en activatie" regelt de toegang tot dit beroep. Deze toegang is echter vrij algemeen in die zin dat het reeds voldoende is om in het bezit te zijn van een diploma ASO, TSO of KSO. Het studiebewijs van het TSO-specialisatiejaar is dus niet de enige toegangspoort tot het beroep van animator in de ouderenzorg. Wel geeft vormt het een uitstekende inhoudelijke voorbereiding op deze functie.

Uit het beroepsprofiel opgesteld door de SERV blijkt dat de tewerkstellingskansen voor animatoren in de ouderenzorg de komende jaren ten gevolge van de vergrijzing gunstig zijn. De SERV stelt als minimum vereiste dat animatoren qua niveau tenminste over een diploma secundair onderwijs TSO zouden beschikken want de uitoefening van dit beroep vraagt een grote polyvalentie. Binnen de sector van de rusthuizen is het echter vaak zo dat voor het invullen van de functie van animator een beroep wordt gedaan op het reeds aanwezige personeel, al dan niet na het volgen van een extra cursus, opleiding via het volwassenenonderwijs.

Er was consensus over een relatief beperkt aanbod voor de nieuwe studierichting van animator in de ouderenzorg. De opleiding is heel specifiek bedoeld om afgestudeerden voor te bereiden op een functie als animator, deskundige bij ouderen en vraagt van de inrichtende scholen ook de nodige specifieke know how, ervaring en infrastructuur op het vlak van de personenzorg. De studierichting kreeg dan ook het label van een specifieke studierichting (S-richting). Eventuele toekomstige programmatieaanvragen kunnen met andere woorden enkel via een uitgewerkte goedkeuringsprocedure worden afgehandeld.

Er werden 13 programmatieaanvragen over de onderwijsnetten heen ingediend.

Mijn beslissing om slecht één opleidingsplaats per provincie toe te laten heeft dus te maken met de heel algemene toegang tot het beroep, de vaak interne recrutering van animatoren in de sector en de specificiteit van de opleiding. Bovendien is het aangewezen om bij totaal nieuwe studierichtingen slechts op enkele plaatsen te starten en vervolgens na te gaan in welke mate deze nieuwe studierichtingen beantwoorden aan de verwachtingen.

Rekening houdende met het respectieve aandeel van het aantal scholen van de onderwijsnetten heb ik beslist om drie opleidingsplaatsen te voorzien voor het vrij onderwijs, één voor het gemeenschapsonderwijs en één voor het stedelijk onderwijs. In overleg met de onderwijskoepels werd vervolgens beslist welke school per provincie kon starten met deze nieuwe studierichting.

2. Leerlingen van het 3de leerjaar van de derde graad (specialisatiejaar) animatie in de ouderenzorg TSO krijgen bij afstuderen een getuigschrift. Zij zijn immers al in het bezit van een diploma secundair onderwijs. Binnen het volwassenenonderwijs kan men de richting begeleider-animator voor bejaarden volgen. Cursisten ontvangen bij afstuderen ofwel een getuigschrift (lineaire opleiding) ofwel een certificaat (modulaire opleiding). Deze opleiding situeert zich op het niveau van TSO 3de graad. Overeenkomstig reeds hoger vernoemd ministerieel besluit kunnen afgestudeerden uit deze richting hiermee aan de slag als deskundige in animatie en activatie.

De nieuwe opleiding animator in de ouderenzorg, specialisatiejaar TSO staat momenteel niet expliciet vermeld in het ministerieel besluit maar gelet op de ruime toegang tot het beroep is dit op zich geen probleem.

Ik zal aan mijn collega, bevoegd voor Welzijn, vragen om de totaal nieuwe studierichting expliciet op te nemen in de lijst van opleidingen die toegang verlenen tot het beroep van deskundige in animatie en activatie.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 192
van 10 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Volkswagen Vorst - Begeleiding ex-werknemers

Op 22 november 2006 heeft het Vlaams Parlement een actualiteitsdebat gehouden over de geplande herstructurering bij Volkswagen Vorst en de toekomst van de auto-industrie (Handelingen Plenaire vergadering nr.9 van 22 november 2006, blz. 3-23).

Er werd toen aan de Vlaamse Regering gevraagd aandacht te besteden aan de begeleiding van de werknemers van Vorst, maar evenzeer van de getroffen werknemers bij de toeleveranciers. Zij moeten kunnen rekenen op een degelijke begeleiding (Stuk 1018(2006-2007)-Nr.2).

1. Welke initiatieven zijn er sindsdien genomen om meer aandacht te besteden aan de begeleiding van de werknemers van Vorst? Wat zijn de resultaten?
2. Welke initiatieven zijn er genomen naar de getroffen werknemers bij de toeleveranciers? Wat zijn de resultaten?
3. Op welke manier wordt erover gewaakt dat zij kunnen rekenen op een degelijke begeleiding?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 192 van 10 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

1. *Oprichting tewerkstellingscel*

Voor de ex-werknemers van Volkswagen Vorst is op 10 mei 2007 een tewerkstellingscel opgericht. De stuurgroep van deze tewerkstellingscel wordt voorgezeten door Actiris aangezien Volkswagen gevestigd is in het Brusselse gewest.

Rekening houdend met de geografische spreiding van de ex-werknemers is ervoor geopteerd om voor de ex-werknemers woonachtig in Vlaanderen 3 regionale "satellieten" van de tewerkstellingscel te installeren.

Deze "satellieten" zijn gevestigd in Aalst, Dendermonde en Vilvoorde.

Elke "satelliet" heeft een eigen stuurgroep samengesteld uit een vertegenwoordiger van Volkswagen / Audi, een vertegenwoordiger van het outplacementbureau, regionale vertegenwoordigers van de sectorale opleidingsfondsen, regionale werknemers-vertegenwoordigers, en tot slot de VDAB.

De VDAB AMB-regio-directeur van Aalst / Oudenaarde staat in voor de coördinatie van de werking van de Vlaamse "satellieten" en wordt hierbij ondersteund door een sociale interventieadviseur van de VDAB die werkzaam is in de provincie Oost-Vlaanderen.

Diezelfde AMB-regio-directeur is tevens voorzitter van de stuurgroepen van de Vlaamse "satellieten", dit in de hoedanigheid van "afgevaardigde van de directeur van de tewerkstellingscel" (met name Actiris). Hij zetelt eveneens in de stuurgroep van de tewerkstellingscel in Brussel en zorgt op die manier voor een rechtstreekse link tussen de "centrale" tewerkstellingscel en de regionale "satellieten".

Acties naar de ex-werknemers

Volgende acties werden / worden ondernomen ten aanzien van de werknemers:

A) Voorafgaand aan de opstart van de tewerkstellingscel:

- Het verzamelen van de vacatures van werkgevers die interesse hebben in de aanwerving van 1 of meer ex-werknemers, en de terbeschikkingstelling van die vacatures via een deeldatabank aan de ex-werknemers van VW, te raadplegen via de website van de VDAB.
- Organisatie op 5 april 2007 van een jobbeurs te Wieze in samenwerking met Volkswagen.

B) Acties in het kader van de tewerkstellingscel:

- bij de inschrijving van een ex-werknemer in de tewerkstellingscel werd een outplacementbegeleiding van (maximum) 1 jaar aangeboden, in dit geval verzorgd door Ascento.
- de RVA leverde een verminderingskaart "herstructureren" af bij inschrijving van een ex-werknemer in de tewerkstellingscel (basis: erkenning van Volkswagen als onderneming in herstructurering in het kader van het KB van 16/7/2004)
- Organisatie van collectieve infosessies "de tewerkstellingscel" waar de ex-werknemers wegwijs werden gemaakt in de werking en het doel van een tewerkstellingscel, de rechten en plichten van de ex-werknemer in die tewerkstellingscel, de rol van het outplacementbureau en

de VDAB in die tewerkstellingscel en de dienstverlening die de VDAB en het outplacementbureau hen zullen aanbieden in het kader van die tewerkstellingscel. Afgestemd op het profiel van de ex-werknemers die aanwezig waren op die infosessie (jonger of ouder dan 45 jaar, arbeiders of bedienden) werd meer specifieke informatie verstrekt met betrekking tot de verminderingkaart “herstructureren”, de inschakelingsvergoeding,... Deze infosessies werden verzorgd door de sociale interventieadviseurs van de VDAB in samenwerking met het outplacementbureau. Alle infosessies zijn ondertussen achter de rug. In het totaal waren 889 ex-werknemers aanwezig op deze sessies.

- Organisatie van collectieve “kennismakingsessies outplacement” waar de ex-werknemers meer informatie kregen i.v.m. het hoe en waarom van outplacement. Deze sessies werden verzorgd door het outplacementbureau. De kennismakingsessie vormde voor de ex-werknemers die een outplacementbegeleiding wensten tevens het startschot voor die begeleiding. Ook deze sessies zijn ondertussen allemaal achter de rug. Ascento heeft inmiddels voor 496 ex-werknemers een “attest outplacementbegeleiding” afgeleverd aan de VDAB. Dit attest bevestigt dat de ex-werknemer is ingestapt in een outplacementbegeleiding.

- Voorzien van een inschrijving van de ex-werknemer als werkzoekende bij de VDAB, gevolgd door een individueel gesprek met een sociale interventieadviseur met als doel de matching tussen het werkzoekendendossier (aanbod) en de beschikbare vacatures (vraag) te optimaliseren. Eind september 2007 zijn er in totaal 1744 ex-werknemers die beschikken over een werkzoekendendossier bij de VDAB. 627 zijn ondertussen uitgeschreven als werkzoekend, 493 ex-werknemers omwille van een nieuwe tewerkstelling. De individuele gesprekken met een sociale interventieadviseurs zijn nog volop aan de gang.

- voor de ex-werknemers die na de outplacementbegeleiding nog geen nieuwe tewerkstelling hebben gevonden, wordt voorzien in een overdracht naar de VDAB, dit d.m.v. een tweede individueel gesprek met een sociale interventieadviseur.

Resultaten (toestand 27/09/2007):

Tewerkstellingscel	Vlaanderen
Aantal werknemers met dossier bij VDAB	1744
Uitgestroomd uit werkloosheid	627
Uitgeschreven wegens werk	493
Collectieve info gehad over tewerkstellingscel	889
Individueel gesprek gehad met SIA	467
Opleidingen aangevraagd	73
Outplacement gestart	496
Ingeschreven in de TWC	1661

2. *Toeleveranciers gevestigd in Vlaanderen:*

- ArvinMeritor
- Decoma Belplas Industries
- Johnson Controls

Oprichting tewerkstellingscel

Alle toeleveranciers zijn overgegaan tot de oprichting van een tewerkstellingscel om de hertewerkstelling van de ontslagen werknemers te bevorderen.

Elke tewerkstellingscel wordt aangestuurd door een stuurgroep waar de VDAB (tevens voorzitter), de directie van de toeleverancier, werknemersvertegenwoordigers, het sectoraal opleidingsfonds en het outplacementbureau deel van uitmaken.

Acties naar de ex-werknemers toe

A) Voorafgaand aan de opstart van de tewerkstellingscel:

- de acties die werden ondernomen voor de ex-werknemers van VW waren tevens bestemd voor de ex-werknemers van de toeleveranciers

B) Acties in het kader van de tewerkstellingscel:

- de acties die ondernomen worden voor de ex-werknemers van de toeleveranciers zijn gelijkaardig aan die ondernomen voor de ex-werknemers van VW

- de verminderingkaart "herstructurerings" wordt door de RVA maar afgeleverd na een inschrijving van een ex-werknemer in een tewerkstellingscel in zoverre de toeleverancier in kwestie een erkenning heeft verkregen als onderneming in herstructurering in het kader van het KB van 16/7/2004 en / of het KB van 9/3/2006.

Resultaten:

Tewerkstellingscel	Arvin Meritor	Decoma	Johnson Controls
Aantal werknemers ingeschreven bij VDAB	173	32	32
Uitgestroomd uit werkloosheid	52	16	18
Uitgeschreven wegens werk	19	7	15
Collectieve info gehad over tewerkstellingscel	138	31	14
Individuele gesprek gehad met SIA	66	29	14
Opleidingen aangevraagd	4	6	9
Outplacement gestart	22	27	9
Ingeschreven in de TWC	44	27	9

3. De stuurgroep van de tewerkstellingscel heeft als opdracht om erover te waken dat de begeleidingsmaatregelen, zoals die voorzien zijn in het sociaal plan, naar behoren worden uitgevoerd.

Dit houdt in dat op elke bijeenkomst van de stuurgroep gerapporteerd wordt over de begeleidingsacties die ondernomen zijn met de ex-werknemers en de resultaten hiervan. Indien nodig kan bijgestuurd worden. Het outplacementbureau en de sociale interventieadviseur staan dan in voor de rapportering aan de overige leden van de stuurgroep.

Een stuurgroep komt maandelijks of tweemaandelijks samen waardoor er een regelmatige opvolging kan gegarandeerd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 193
van 19 juli 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Universiteitspersoneel - Fietsvergoeding

Zoals weergegeven in de omzendbrief 13AC/CR/JVM/JS wordt een fietsvergoeding toegekend voor het woon-werkverkeer van onderwijspersoneel, de personeelsleden van de universiteiten uitgezonderd. Dezelfde vergoedingsregeling geldt voor personeel van de diensten van de Vlaamse overheid en voor personeel van sommige federale overheidsdiensten, opgesomd in het koninklijk besluit van 20 april 1999 houdende toekenning van een vergoeding voor het gebruik van de fiets aan de personeelsleden van sommige federale overheidsdiensten.

Vanuit het onderwijsveld bereiken mij signalen dat universiteiten niet verplicht zijn om fietsvergoedingen te geven aan hun personeel. Zo goed als alle Vlaamse universiteiten zouden wel zorgen voor een vergoeding; de KULeuven, als uitzondering, niet.

Klopt het dat de universiteiten in de huidige regelgeving niet verplicht zijn om een fietsvergoeding te geven aan hun personeel?

Zo ja, neemt de minister initiatieven om zo'n verplichting toch in de regelgeving in te schrijven, gelet op het feit dat zovele andere personeelsleden in de openbare sector wel recht hebben op een fietsvergoeding?

Doordat de uitbetaling van een fietsvergoeding niet verplicht is, voelen personeelsleden van de KULeuven zich benadeeld tegenover collega's in andere Vlaamse universiteiten.

Wordt hiervoor een oplossing uitgewerkt?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 193 van 19 juli 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Het Universiteitendecreet bepaalt dat het universiteitsbestuur vrij de vergoedingen en toelagen voor het academisch en het administratief en technisch personeel bepaalt, met uitzondering van de haard- en standplaatstoelage, het vakantiegeld en de eindejaarstoelage. Het universiteitsbestuur kan daarnaast ook andere sociale voordelen aan het personeel toekennen. De regelgeving laat het dus aan de universiteiten zelf over om hun personeel al dan niet een fietsvergoeding toe te kennen.

De regelgeving rond de vergoedingen en toelagen is vrij recent aangepast (cf. het decreet van 30 juni 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006), precies met de bedoeling de universiteiten op dit domein een grotere bestuursautonomie te geven. Ik heb geen plannen om daarop terug te komen door een bijkomende verplichting in de regelgeving in te schrijven.

Voor de volledigheid wil ik daaraan toevoegen dat de keuze van de K.U.Leuven om geen fietsvergoeding toe te kennen niet betekent dat deze universiteit helemaal geen aandacht zou schenken aan haar fietsende personeel en aan een mobiliteitsbeleid waarin het (regelmatiger) gebruik van de fiets voor verplaatsingen van en naar het werk gestimuleerd wordt. De K.U.Leuven wijst in dat verband op haar 2WD-project voor het woon-werk-dienstverkeer, dat vanaf 2008 in werking treedt. Dit project houdt onder meer in dat de universiteit in ruil voor het inleveren van het recht op een gratis autoparkeerplaats aan haar personeelsleden een nieuwe stadsfiets ter beschikking stelt die gebruikt kan worden voor woon-werkverkeer en korte dienstverplaatsingen, en die ook thuis en tijdens de vakantie gebruikt kan worden.

VLAAMS PARLEMENT
 ▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 194
 van 26 juli 2007
 van **MONICA VAN KERREBROECK**

Inspecteurs secundair onderwijs - Weddeschalen

Er zijn duidelijke voorwaarden voor wie toegelaten wordt tot de onderwijsinspectie. Er wordt echter geen onderscheid gemaakt tussen een bachelor (geaggregeerde SO - GVSO) en een master (licentiaat - GHSO). Uiteindelijk worden de geslaagde kandidaten op een wervingslijst geplaatst in volgorde van het behaalde resultaat. Bij dit examen wordt er dus wel degelijk rekening gehouden met verworven competenties tijdens de beroepsloopbaan.

Er wordt sinds het decreet van 1991 geen onderscheid meer gemaakt in inspectieopdrachten en -bevoegdheden. Elk lid van het inspectiekorps wordt geacht alle opdrachten uit te voeren als inspecteur secundair onderwijs. De kwaliteit die hierbij in de dagelijkse praktijk vereist wordt, is voor iedereen dezelfde.

Bij de verloning wordt er dan weer uitsluitend rekening gehouden met het basisdiploma. Ter illustratie de vergelijking tussen de actuele weddeschalen:

Weddebarema's		anc 0 j	anc 25/26 j	
16/02/2007	code	brutoloon	brutoloon	brutoverschil
inspecteur secundair onderwijs(GVSO)	338	3.178,48 €	4.790,90 €	
inspecteur secundair onderwijs(GHSO))	514	3.596,79 €	5.606,29 €	815,39 €
directeur secundair onderwijs(GHSO)	511	3.332,04 €	5.341,52 €	

Hierdoor zijn er twee niveaus binnen hetzelfde korps.

1. Het gaat in totaal slechts over een kleine groep van inspecteurs met salarisschaal 338. Het loonverschil tussen inspecteurs met salarisschaal 338 en 514 is echter wel aanzienlijk. Alle inspecteurs hebben tijdens het examen en hun proefjaar aangetoond dat ze wel degelijk over de competenties beschikken die vereist zijn voor deze functie.

Hoe kan de minister dit loonverschil verantwoorden?

2. De gelijkschakeling van lonen zou een positief signaal van "levenslang leren" zijn, want op die manier zouden de verworven competenties gehonoreerd worden.

Zijn er plannen om in de toekomst de gelijkschakeling van lonen door te voeren? In welke mate? In welke tijdsspanne?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 26 juli 2007
van **MONICA VAN KERREBROECK**

1. Het is inderdaad zo dat er bij de verloning van de inspecteurs secundair onderwijs een onderscheid gemaakt wordt op basis van het diploma, terwijl dit niet het geval is om tot het inspectiekorps toegelaten te worden. Dit onderscheid i.f.v. het diploma is overigens niet alleen van toepassing op de inspecteurs secundair onderwijs, maar geldt ook voor de inspecteurs centra voor leerlingenbegeleiding, deeltijds kunstonderwijs en volwassenenonderwijs. Zo ontvangt wie over een diploma van “ten minste master” beschikt een hoger salaris dan wie over een diploma van een ander niveau beschikt. Dit onderscheid valt te verklaren vanuit het feit dat ook binnen het onderwijs zelf een onderscheid in verloning gemaakt wordt op basis van het diploma.

Wie met een diploma van “ten minste master” als leraar start, ontvangt het salaris verbonden aan de code 501. Wanneer dit personeelslid doorgroeit naar bv. het ambt van directeur ontvangt hij het salaris gekoppeld aan de code 511. Wie echter over een diploma van “ten minste professioneel gerichte bachelor” beschikt, ontvangt als leraar het salaris verbonden aan de code 301 en het salaris verbonden aan de code 348, wanneer hij doorgroeit naar het ambt van directeur. Zowel in het ambt van leraar als in het ambt van directeur is de verloning voor wie een diploma van bachelor/GLSO/GVSO-groep 1 heeft, dus lager dan bij wie over een diploma van master/licentiaat beschikt. Dit principe werd doorgetrokken naar alle inspecteurs (basis-, secundair, volwassenen-, deeltijds kunstonderwijs en centra voor leerlingenbegeleiding).

2. Momenteel wordt een eerste conceptnota voorbereid betreffende het decreet kwaliteitszorg waarvan ook de werking van het inspectiekorps een onderdeel vormt. Binnen dat kader wordt de mogelijkheid onderzocht om de verloning van de inspecteurs te herbekijken.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 195

van 2 augustus 2007

van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

Geïntegreerde opvang verkeersslachtoffers - Initiatieven

Slachtoffers van verkeersongevallen en hun naast- en nabestaanden verwachten opvang en ondersteuning van al diegenen met wie ze door het ongeval in aanraking komen. Te vaak echter komen ze van een kale reis terug. Ze voelen zich vaak voor een tweede keer slachtoffer omdat ze in al die contacten weinig begrip en steun ervaren.

Op 11 januari 2006 heeft het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie goedgekeurd betreffende de nood aan een inclusief beleid ten aanzien van verkeersslachtoffers en familieleden van verkeersslachtoffers (Stuk 267 (2004-2005) nr.3). Het voorstel bepaalt onder meer dat de Vlaamse Regering mee het voortouw neemt bij de oprichting van een Staten-Generaal voor de opvang van verkeersslachtoffers en dat er een Vlaams actieplan voor een geïntegreerd hulpverleningsbeleid op maat van de verkeersslachtoffers opgesteld wordt.

Op 16 februari 2007 vond de eerste Staten – Generaal voor een betere opvang en begeleiding van verkeersslachtoffers plaats. Doel daarvan was om een aantal aanbevelingen te formuleren die de opvang en begeleiding van verkeersslachtoffers moeten verbeteren.

In de verschillende werkgroepen werd een aantal algemene aanbevelingen geformuleerd zoals: het ontwikkelen van een trajectbegeleiding voor verkeersslachtoffers die van bij het begin ook de zorg en begeleiding naar reïntegratie kan organiseren en coördineren, meer informatiedoorstroming en heldere afspraken en taakverdeling tussen alle personen, diensten die verkeersslachtoffers opvangen. Het promoten van meer en aangepaste vorming voor alle betrokken actoren en wetenschappelijke onderbouwing voor de opvang van de verkeersslachtoffers. Die aanbevelingen zijn aandachtspunten voor de volledige Vlaamse Regering. Daarnaast werden ook nog heel specifieke aanbevelingen geformuleerd door de stuurgroep.

1. Het is erg belangrijk voor het herstel en aanvaarding van de slachtoffers dat de kloof met het normale leven zo klein mogelijk blijft. De stuurgroep dringt erop aan dat onderwijs bij kinderen die in een ziekenhuis liggen, moet worden voortgezet en zelfs uitgebreid.

Is aan deze vraag voldaan? Zo ja, op welke manier?

Zo neen, wanneer en hoe zal aan deze vraag voldaan worden?

2. Welke mogelijkheden bestaan er op maat van jonge, leerplichtige verkeersslachtoffers om onderwijs te volgen? Bestaan er naast ziekenhuisscholen nog andere mogelijkheden? Immers, niet elk ziekenhuis beschikt over een ziekenhuisschool.

Hoeveel ziekenhuisscholen telt Vlaanderen op dit moment?

Hoeveel lesuren zijn dat concreet?

Beschikt de minister over cijfergegevens in verband met het aantal jongeren dat de voorbije jaren les volgde in de ziekenhuisscholen?

Wordt het aanbod nog uitgebreid? Op welke manier?

3. Werden er door de minister nog andere initiatieven genomen om de discontinuïteit van het normale leven zo beperkt mogelijk te houden?

Op welke wijze wordt de overgang tussen een verblijf in een ziekenhuis en opleiding in de ziekenhuisschool en het terug naar een “gewone” school geregeld?

4. Een andere aanbeveling die werd geformuleerd is: “organiseer voldoende kennis en knowhow over jonge verkeersslachtoffers en hun schoolse mogelijkheden in de diverse onderwijsvormen en types.”

In hoeverre werd hier al aan voldaan?

5. Werd intussen al werk gemaakt van de aanbeveling om in aangepaste en flexibele onderwijsdoelstellingen te voorzien voor de verkeersslachtoffers? Wat houden die concreet in?
6. Hoe ver staat het met de uitvoering van de resolutie betreffende de nood aan een inclusief beleid ten aanzien van verkeersslachtoffers en familieleden van verkeersslachtoffers (Stuk 267 (2004-2005) nr. 3)?

N.B. Vragen over dit onderwerp werden ook gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 71) en de ministers Van Brempt (nr. 176) en Vanackere (nr. 240).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 195 van 2 augustus 2007
van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

1. Het Vlaams Ministerie van Onderwijs subsidieert binnen het buitengewoon onderwijs ziekenhuisscholen (type 5). De scholen zijn verbonden aan ziekenhuizen, waar o.a. leerlingen (2-18 jaar) na een verkeersongeval verpleegd worden. Het gaat om fysieke en psychische letsels. De ziekenhuisscholen verbonden aan universitaire ziekenhuizen(Gent, Antwerpen, Leuven) hebben basis- en secundair onderwijs. Verder zijn er 2 ziekenhuisscholen verbonden aan revalidatiecentra: Pulderbos te Zandhoven en Inkendaal te Vlezenbeek.

Daarnaast zijn er in het buitengewoon onderwijs specifieke types, waar ondermeer verkeersslachtoffers opgevangen worden binnen het onderwijsbestel.

Het type 1 is aangepast is aan de opvoedingsbehoeften van jongeren met licht mentale handicap. Hun mogelijkheden zijn van die aard dat zij elementaire schoolse kennis en vaardigheden kunnen verwerven en een beroepsvorming kunnen doormaken die voor hen een integratie in het gewoon sociaal en beroepsmilieu laat voorzien.

Het type 2 is aangepast is aan de opvoedingsbehoeften van jongeren met matig en/of ernstig mentale handicap. De doelstelling is beperkt tot de opname in een beschermd socio-professioneel milieu of de sociale redzaamheid bevorderen.

Het type 4 is aangepast is aan de opvoedingsbehoeften van kinderen en adolescenten met lichamelijke gebreken. Het is bestemd voor leerlingen met fysieke letsels die het onderwijs in een gewone school niet kunnen volgen omwille van de medische en paramedische behandelingen en orthopedagogische voorzieningen die zij regelmatig nodig hebben. Hier worden heel wat verkeersslachtoffers opgenomen.

Voor de ziekenhuisscholen kan ik de volgende cijfers mededelen:

a. Aantal uren

Antwerpen:	Secundair onderwijs	Basisonderwijs
pakket lesuren 05/06:	224	275
pakket lesuren 06/07:		
Leuven:		
pakket lesuren 05/06:	231	233
pakket lesuren 06/07:	244	226
Gent:		
pakket lesuren 05/06:	100	161
pakket lesuren 06/07:	140	158
Pulderbos:		
pakket lestijden 05/06:	-	195
pakket lestijden 06/07:	-	173
Vlezenbeek:		

pakket lestijden 05/06:	-	298
pakket lestijden 06/07:	-	298

b. Aantal leerlingen

	Secundair onderwijs	Basisonderwijs
Antwerpen:		
gemiddeld aantal leerlingen 05/06	35	57
gemiddeld aantal leerlingen 06/07	38	60
Leuven:		
gemiddeld aantal leerlingen 05/06	34	54
gemiddeld aantal leerlingen 06/07	37	54
Gent:		
gemiddeld aantal leerlingen 05/06	14	37
gemiddeld aantal leerlingen 06/07	21	39
Pulderbos:		
gemiddeld aantal leerlingen 05/06	-	41
gemiddeld aantal leerlingen 06/07	-	49
Vlezenbeek:		
gemiddeld aantal leerlingen 05/06	-	
gemiddeld aantal leerlingen 06/07	-	73

2. Naast de ziekenhuisscholen bestaat de mogelijkheid dat zieke leerlingen, en dus ook leerlingen die verkeersslachtoffer zijn geworden, in aanmerking komen voor tijdelijk onderwijs aan huis. Jongeren die thuis zijn na een verkeersongeval hebben recht mits een aantal voorwaarden om verder onderwijs te volgen, begeleid door het organiek onderwijspersoneel van de school.

Indien een leerling wordt opgevangen in een ziekenhuis dat niet beschikt over een ziekenhuisschool, komt hij eveneens in aanmerking voor uren onderwijsbegeleiding, maar dan in het ziekenhuis.

Aantal leerlingen met tijdelijk onderwijs aan huis voor het gewoon en buitengewoon onderwijs:

	Secundair onderwijs	Basisonderwijs
2005-2006	233	168
2006-2007	318	205

Ik ga ervan uit dat de voorzieningen opgesomd in punt 1) en 2) voldoende ruim zijn, zodat er geen wijzigingen van de wetgeving en uitbreiding van de voorzieningen noodzakelijk zijn.

3. Buiten de ziekenhuisscholen en het tijdelijk onderwijs aan huis wordt ook BEDNET gesubsidieerd door de Vlaamse overheid. Bednet creëert een virtuele schoolomgeving op het internet voor langdurig en chronisch zieke kinderen tussen zes en achttien jaar. Zo kunnen ze tijdens hun afwezigheid de lessen volgen, hun leerachterstand blijft beperkt en ze houden contact met hun klas. Het is een plek waar ze op afstand de lessen kunnen volgen en waar de interactie met hun leraren en klasgenoten zo spontaan mogelijk blijft doorlopen. Bednet zorgt voor aanvulling op het tijdelijk onderwijs aan huis en ziekenhuisonderwijs. Zie www.bednet.be

Het Vlaamse Ministerie van Onderwijs ondersteunt ook de aankoop van speciale leermiddelen voor ondermeer de verkeersslachtoffers. Zo is voor alle onderwijsniveaus (basis tot hoger onderwijs) voorzien in een subsidieregeling voor de aankoop van speciale onderwijsleermiddelen. Hiermee worden hulpmiddelen bedoeld die het kind met een handicap nodig heeft om het

onderwijsleerproces in de gewone school te kunnen volgen. Het kan gaan om technische apparatuur (aangepast zitmeubilair, stapmateriaal) of om omzettingen van leerboeken en studiemateriaal.

Ziekenhuisscholen hebben een intense samenwerking met de thuishoofschool van de leerling. Doel hiervan is een goede re-integratie na het herstel in de vroegere school en in het thuismilieu.

Het kan ook zijn dat de leerling tussen het verblijf in het ziekenhuis (en de ziekenhuisschool) en de heropname in de gewone school gebruik maakt van het tijdelijk onderwijs aan huis.

Als de leerling, voorafgaand aan het tijdelijk onderwijs aan huis, onderwijs heeft gekregen in een ziekenhuisschool, dan moet de directie van de school die het onderwijs aan huis organiseert overleg plegen met de directie van de ziekenhuisschool.

4. Klasse voor Ouders wordt bezorgd aan de ouders van kleuters tot en met leerlingen eerste graad secundair onderwijs. Het blad slaat de brug tussen thuis- en schoolcultuur. Klasse voor ouders heeft een webpagina die fungeert als soort hulplijn voor ouders.

Zie <http://www.klasse.be/ouders/help>.

Zo zijn er de thema's verkeer, handicap en met linken naar organisaties voor ondersteuning:

<http://www.vzw-verkeersslachtoffers.be/>

<http://www.mobiel21.be/>

<http://www.ovok.be/>

<http://www.bivv.be/>

<http://www.brussen.be/>

Maks! is het jongerenblad voor leerlingen van de tweede en derde graad secundair onderwijs. In het recente verleden zijn de volgende items aan bod gekomen: welke route neem jij naar school, verkeersslachtoffer over opgefokte brommers, de rijvaardigheid van jongeren, k-test over de verkeersveiligheid op en rond de school, verkeersspel in samenwerking met BIVV, alternatief vervoer naar school, portret van een verkeersslachtoffer in samenwerking met Zebra. Nieuwe campagnes van Zebra, ondermeer over de relatie van de klasgenoten met de verkeersslachtoffers komen aan bod in Maks.

Yeti is het tienermagazine voor leerlingen van de derde graad lager onderwijs en wordt elke maand verspreid in de scholen die zich inschrijven. Voor de toekomst zal Yeti samenwerken met Levenslijn om de betrokken jongeren verder te informeren.

5. In het kleuter-, lager en secundair onderwijs zijn er doelstellingen te bereiken en die te maken hebben met herkennen, begrijpen, e.a. van een handicap, overlijden na een verkeersongeval. Zo bevatten de eindtermen burgerzin, wereldoriëntatie en gezondheidseducatie enkele doelstellingen rond preventie inzake verkeer, belangstelling en respect voor medeleerlingen.

In veel scholen is er dan ook een draaiboek opgemaakt voor de opvang van leerlingen, leraars en ouders indien een medestudent overlijdt of betrokken is in een zwaar ongeval.

In de lerarenopleiding worden de eindtermen basis- en secundair onderwijs onder de aandacht gebracht. De hogescholen houden hiermee rekening in de basiscompetenties van toekomstige leraars.

In het secundair onderwijs gaat men een stap verder en zijn er flexibele leerwegen mogelijk. Zo kan de klassenraad sinds het schooljaar 2005-2006 voor de opvang van leerlingen die geconfronteerd worden met ziekte of een ongeval een aangepast lesprogramma voorzien.

Het lesprogramma kan de klassenraad over 2 schooljaren spreiden. Spreiding van de studiebelasting gebeurt in functie van de haalbaarheid en voor de leerling en voor de school. De eind-evaluatie vindt pas plaats in het tweede schooljaar, doch de leerling wordt elk schooljaar als een volle eenheid voor financiering in aanmerking genomen.

De klassenraad kan beslissen om een leerling voor bepaalde vakken of vakonderdelen vrij te stellen op voorwaarde dat gelijkwaardige vakken of vakonderdelen worden voorzien. In elk geval dient erover gewaakt te worden dat de eigenheid en leerdoelstellingen van de door de leerling gevolgde opleiding niet in het gedrang komen. De beide mogelijkheden kunnen in hoofde van dezelfde leerling gecombineerd worden.

Tenslotte bestaat de mogelijkheid tot het volgen van nascholing door het onderwijspersoneel. De overheid verstrekt hiervoor toelagen die onderwijskoepels en scholen naar eigen goeddunken kunnen aanwenden. Indien er op de nascholingsmarkt specifieke cursussen naar onderwijs voor jonge verkeersslachtoffers bestaan, dan kunnen zij hiervan gebruik maken. Dit laat toe dat de problematiek van verkeersslachtoffers beter geïntegreerd wordt in het dagelijks programma van het onderwijspersoneel en het CLB-personeel.

6. Het Vlaams Ministerie van Welzijn is de bewaker van het inclusief beleid ten aanzien van verkeersslachtoffers. Dat inclusief beleid wordt mede gestalte gegeven door hetgeen hierboven is opgesomd voor het beleidsdomein onderwijs.

Het beleidsdomein onderwijs zet zich trouwens ook in voor een aantal preventieve maatregelen.

Klasse voor leraren brengt nieuws, reportages, stimulerende voorbeelden en doetips voor de brede onderwijspraktijk. Het blad wordt elke maand verstuurd naar al wie onderwijs verstrekt in Vlaanderen: leraren, directies, CLB-medewerkers en administratief personeel en studenten in de lerarenopleiding en aggregaatsstudenten. In de afgelopen jaren is heel wat informatie gegeven over preventie inzake verkeer, gevolgen van verkeersincidenten :

- concrete reportages en getuigenissen;
- goede praktijkvoorbeelden over verkeer.

De Vlaamse overheid zet 106 startbaners in om preventief de verkeersproblematiek in en om scholen te verbeteren: opzichter, verkeerslessen, fietscontrole, verkeerseducatieve projecten, verkeerseducatief materiaal, infrastructuurproblemen, verkeersonderzoek, mobiliteit, folders, verkeersreglementen, optimalisatie openbaar vervoer, e.a.

Zie www.ond.vlaanderen.be/veve.

De taskforce STOP heeft een voorstel voor netoverstijgend leerlingenvervoer in het gewoon basisonderwijs uitgewerkt. De Vlaamse Regering gaf haar principiële goedkeuring om dit voorstel uit te proberen via pilootprojecten leerlingenvervoer in het gewoon basisonderwijs in een aantal gemeenten. De pilootprojecten gaan na of netoverstijgend leerlingenvervoer op deze wijze over Vlaanderen kan worden gerealiseerd. Leerlingenvervoer kan binnen het pilootproject bestaan uit woon-schoolvervoer, uit intern vervoer (bijzonder geregeld vervoer binnen de schooluren, bvb. zwembadvervoer), of uit een combinatie van beide soorten vervoer. De gemeente is initiatiefnemer en eindverantwoordelijke van het pilootproject. Ook dit project draagt bij tot sensibilisatie en verbetering van de verkeersproblematiek rond jongeren en school.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 196
van 2 augustus 2007
van **JAN LAURYS**

Werkzoekenden in opleiding - VDAB-registratie

In de nota “Acties tegen jeugdwerkloosheid: elementen voor een tussenstand” van 12 juli 2007 (nota t.b.v. de sociale partners) vinden we op blz. 11 het volgende terug:

“Er werden in het kader van dit plan nieuwe, intensieve maar ook collectieve begeleidingsmethodes uitgetoetst, de zgn. jobhuntingssessies, waarbij men een groep jongeren op een collectieve manier informatie verstrekt, vacatures aanreikt en het sollicitatiegedrag individueel opvolgt via gesprekken. Werkzoekenden die hieraan deelnamen, werden omwille van het collectieve karakter omschreven als “werkzoekenden in opleiding”.”

Het gaat daarbij niet om een eigenlijke beroepsopleiding. Bovendien blijven deze werkzoekenden wel degelijk beschikbaar voor de arbeidsmarkt.

Toen duidelijk werd dat het hier een omvangrijke groep betrof waarvan de omvang niet slonk (het gaat dus niet om een tijdelijke actie, die zichzelf als het ware “oplost”), werd aan de VDAB gevraagd om de registratiemethode te wijzigen. Dat geldt voor Aalst, Oostende en Ronse. Deze groep wordt voortaan (vanaf juni voor Oostende, vanaf juli voor Aalst en Ronse) geregistreerd als in begeleiding, maar niet in opleiding, en verdwijnt dus niet uit de gangbare, klassieke werkloosheidsstatistiek. Daardoor zijn we nog kritischer, maar dat lijkt aangewezen als we het duurzame effect van ondernomen acties, namelijk uitstroom naar werk, goed willen beoordelen.

Voor Aalst, Oostende en Ronse bevinden we ons met de cijfers onder de “minder strenge” (klassieke) definitie van werkloosheid, dus in een overgangperiode, waarbij jongeren die nieuw instromen in het programma van semi-collectieve jobhuntingssessies, niet langer geregistreerd worden als “in opleiding”, terwijl dat wel nog geldt voor degenen die reeds in dit programma zaten.

1. Over hoeveel gevallen (en in % van de betrokken populatie) gaat het concreet in Aalst, Oostende en Ronse?
2. Bestond deze aberratie alleen in Aalst, Oostende en Ronse?
3. Wordt de code “951011 - Collectief zoeken vacatures en opvolging sollicitatiegedrag” nog elders gebruikt voor jongeren en of andere werkzoekenden? Zo ja, wat zijn dan de consequenties voor de telling van het aantal NWWZ (niet-werkende werkzoekenden)?
4. Is het niet aangewezen dat VDAB in haar maandelijkse publicatie ook het aantal werkzoekenden in opleiding mee opneemt?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 196 van 2 augustus 2007
van **JAN LAURYS**

1. In Aalst, Oostende en Ronse gaat het concreet om volgende aantallen:
Aantal werkzoekenden bezig in jobhuntingssessies eind juni 2007:
Aalst: 46 werkzoekenden of 15 % van de betrokken populatie
Oostende: 147 werkzoekenden of 48,5 % van de betrokken populatie
Ronse: 17 werkzoekenden of 12,5 % van de betrokken populatie
(De betrokken populatie zijn het aantal NWWZ inclusief werkzoekenden in opleiding, eind juni 2007).
2. Deze afwijking bestond inderdaad alleen in Aalst, Oostende en Ronse.
3. De opleidingscode "951011" wordt gebruikt voor de registratie van de sollicitatietraining en – begeleiding die in Leuven in uitbesteding wordt gegeven. (Het is de registratie van een collectieve training.)

Eind juni 2007 waren in Leuven nog 4 werkzoekenden bezig met hun sollicitatietraining.
4. Het opnemen in de maandelijkse overzichten van de werkzoekenden in opleiding als afzonderlijke categorie lijkt mij een waardevol gegeven te zijn. Ik zal VDAB bijgevolg vragen dit in hun overzicht op te nemen. Op die manier worden de opleidingsinspanningen t.a.v. werkzoekenden meer zichtbaar.

Het aantal werkzoekenden in opleiding varieert tussen een 12.000 NWWZ in de vakantiemaanden tot 16 à 18.000 eenheden in de andere maanden.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 197
van 2 augustus 2007
van **HELGA STEVENS**

Scholen voor doven en slechthorenden - Dove schoolbegeleiders

Verschillende scholen voor dove en slechthorende kinderen en jongeren zouden graag dove medewerkers in dienst nemen om het vak dovencultuur en eventueel andere vakken te begeleiden.

De diplomavereisten voor onderwijzend personeel zijn echter vrij streng. Daardoor komen slechts dove mensen met een lerarendiploma in aanmerking om les te geven. Er zijn echter amper dove mensen met een lerarendiploma. De meeste voorzieningen lossen dat nu op door hun dove medewerkers op de loonlijst van het medisch-pedagogisch instituut te plaatsen. Eigenlijk is dat geen gezonde situatie. Als we structureel een plaats willen voor dove medewerkers in de BO-scholen type 7 (buitengewoon onderwijs), dan moeten ze ook echt tewerkgesteld kunnen worden in de school.

Momenteel is het zo dat er voor de basisschool geen oplossing mogelijk is tenzij de dove persoon leraar is of paramedicus. Voor secundaire scholen gelden dezelfde regels, met dien verstande dat ook een GPB (getuigschrift pedagogische bekwaamheid) een mogelijkheid is. GPB biedt de mogelijkheid om als leraar beroepspraktijk tewerkgesteld te worden, maar natuurlijk kan men dovencultuur of een vak VGT (Vlaamse Gebarentaal) bezwaarlijk beroepspraktijk noemen.

Ziet de minister mogelijkheden om dit op te lossen en eventueel dove medewerkers structureel een plaats te geven binnen de BO-school type 7?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 197 van 2 augustus 2007
van **HELGA STEVENS**

Momenteel moet men om in het buitengewoon basisonderwijs les te kunnen geven in de ambten van kleuteronderwijzer ASV of onderwijzer ASV altijd beschikken over een diploma van (kleuter)onderwijzer of regent. In het buitengewoon secundair onderwijs zijn de bekwaamheidsbewijzen voor het ambt van leraar ASV in onderwijsvorm 1, 2 of 3 ruimer, maar is het toch steeds nodig om over een diploma van hoger onderwijs samen met een bewijs van pedagogische bekwaamheid te beschikken. Tezelfdertijd zijn er inderdaad nog niet zo veel leraren met een auditieve handicap.

Het engagement van de Vlaamse Regering om financiële middelen toe te kennen aan projecten die een stimulerend beleid voeren om de participatie van de kansengroepen in de lerarenopleiding te vergroten, zal in de toekomst hopelijk het aantal leraren met een auditieve handicap doen toenemen. Door projecten te financieren waaruit feiten en good practices omtrent kansengroepen gedistilleerd kunnen worden, kan de Vlaamse Regering immers een coherenter beleid en een integralere aanpak voorbereiden, wat de betrokken doelgroep enkel ten goede kan komen.

De conceptnota leezorg stapt af van de verschillende types zoals die nu in het buitengewoon onderwijs bestaan en voorziet een indeling in doelgroepen en clusters. Daarom kan best in het kader van leezorg gezocht worden naar een structurele plaats voor de verschillende personeelscategorieën.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 198
van 9 augustus 2007
van **DIRK DE COCK**

Onderzoeksopdrachten en permanente vorming - BTW

Ik heb vernomen dat de universiteiten (en ik vermoed ook de hogescholen) normaal sinds 1 juli BTW moeten aanrekenen op onderzoeksopdrachten en op permanente vorming. Alleen wat strikt in hun openbare onderwijsopdracht past of fundamenteel onderzoek is, zou vrijgesteld van BTW blijven. Aanzet tot de verstrenging is een uitspraak van het Europees Hof van Justitie, dat een Duits consultancybedrijf gelijk gaf dat de universiteiten oneerlijke concurrentie verweet. Omdat nog niet alles is uitgeklaard, heeft de BTW-administratie uitstel gegeven tot 1 januari 2008. Overleg tussen de universiteiten en de BTW-administratie zou op dit moment nog bezig zijn. Vooral de vraag wat fundamenteel onderzoek is, is natuurlijk moeilijk te beantwoorden.

Universiteiten uiten de vrees dat de meerprijs kwalijke gevolgen kan hebben voor de vraag naar onderzoeken. Maar tevens kunnen problemen opduiken bij de activiteiten van permanente vorming.

Meer en meer komen openbare diensten onder druk te staan door Europese regelgeving. Een doorgedreven liberalisering en deregulering van dienstenactiviteiten zet ons sociaal model onder druk. De verdere democratisering van ons onderwijs, het streven naar gelijke kansen en heel het verhaal van levenslang en levensbreed leren staan diametraal tegenover het duurder worden van permanente vorming. Deze evolutie is verontrustend.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek? Volgt hij de gesprekken tussen de BTW-administratie en de universiteiten mee op? Zijn ook de hogescholen betrokken in deze gesprekken?
2. Heeft de betrokken uitspraak van het Europees Hof van Justitie ook gevolgen voor andere opleidingsverstreckers zoals VDAB, Syntra, het volwassenenonderwijs, de sociaal-culturele sector, ...?
3. Ook in het beleidsdomein Sport was er recentelijk enige commotie rond BTW-heffing. Minister Anciaux wil de kwestie ter sprake brengen op het Overlegcomité tussen de Vlaamse en de nieuwe federale regering.

Zal de minister deze problematiek m.b.t. het onderwijs ook aankaarten op het Overlegcomité? Wordt deze problematiek verder besproken binnen de Vlaamse Regering? Welke beleidsvisie hanteert de minister ter zake?

4. In het nieuwe model voor de financiering van het hoger onderwijs vormen onderzoekspublicaties een belangrijk onderdeel.

Zal de BTW-problematiek en de mogelijke daling van het aantal onderzoeksopdrachten gevolgen hebben voor het toekomstige financieringsmodel voor het hoger onderwijs?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 198 van 9 augustus 2007
van **DIRK DE COCK**

1. Ik ben op de hoogte van deze problematiek. Mijn administratie volgt de gesprekken tussen de instellingen en de BTW-administratie ook op. De hogescholen zijn daar vooralsnog niet bij aanwezig geweest.

De kern van de wijziging gaat niet zozeer over de vraag of de universiteiten nu al dan niet BTW-plichtig zijn (de privaatrechtelijke universiteiten waren overigens voorheen al gemengde BTW-plichtige instellingen), maar wel over het invoeren van de BTW-plicht voor overheden en publiekrechtelijke instellingen voor welbepaalde handelingen en werkzaamheden. Het gaat meer bepaald om handelingen en werkzaamheden die zij verrichten waarbij een behandeling als niet-belastingsplichtige tot concurrentieverstoring van enige betekenis zou kunnen leiden. Belangrijke criteria bij de afbakening zijn de vraag of de resultaten eigendom worden van de opdrachtgever dan wel van de universiteiten, en de vraag of er bij het toekennen van de opdracht in theorie ook concurrentie van enige betekenis kan zijn van andere bedrijven uit de private sector.

Deze wijziging heeft dus als gevolg dat alle universiteiten en hogescholen nu een gemengd statuut als BTW-plichtige zullen hebben. Het voorwerp van de onderhandelingen met de BTW-administratie is onder andere het bepalen van een forfaitair percentage dat voor de BTW-afrekening op hun omzet kan worden toegepast.

2. Voor het verstrekken van school- of universitair onderwijs, beroepsopleiding en –herscholing en het verrichten van daarmee samenhangende diensten en leveringen en goederen geldt een vrijstelling van BTW-plicht. Die vrijstelling geldt ook voor het geven van lessen met betrekking tot school- en universitair onderwijs, beroepsopleiding of –herscholing. Aan deze vrijstellingen verandert de nieuwe regelgeving niets.
3. De wijziging van de wetgeving volgt uit een uitspraak van het Europees Hof van Justitie en is een transpositie van de Europese regelgeving die overheden en publiekrechtelijke instellingen slechts vrijstelt van BTW voor zover ze handelingen en werkzaamheden verrichten die eigen zijn aan een overheid en voor zover de vrijstelling niet leidt tot concurrentieverstoring. Ten gronde zie ik vanuit het beleidsdomein onderwijs geen meerwaarde in het aankaarten van deze kwestie op het Overlegcomité.
4. De BTW-plicht geldt niet voor het universitaire basisonderzoek. De universiteiten en hogescholen zijn met andere woorden niet BTW-plichtig voor de werkzaamheden die ze verrichten voor de uitvoering van onderzoeksprojecten gefinancierd met hun eigen werkingsmiddelen of door de typische onderzoekskanalen als het FWO of het IWT. De publicaties die als parameter gebruikt worden in de financieringsformule, zijn vooral van dergelijk onderzoek het resultaat. Ik zie in de BTW-problematiek dan ook niet onmiddellijk een risico voor het nieuwe financieringsmodel.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 199
van 22 augustus 2007
van **JOS DE MEYER**

Onderwijspersoneel - Vakantieperiodes tussen onbezoldigde verloven

Uit concrete bezoldigings- en terugvorderingsdossiers blijkt dat AgODi (Agenstschap voor Onderwijsdiensten) de visie hanteert dat, wanneer een vakantieperiode zich bevindt tussen twee onbezoldigde dienstonderbrekingen, een personeelslid geacht wordt tijdens deze vakantieperiode geen prestaties te hebben verricht. Op basis van deze "visie" worden wedden voor vakantieperiodes niet uitbetaald en/of teruggevorderd.

Omdat de wettelijkheid van de visie van AgODI wordt betwijfeld en dus ook de handelingen die uit deze visie voortvloeien, werden dienaangaande al verschillende dossiers bij AgODi aangekaart, maar zonder enig resultaat. AgODi geeft zelfs de rechtsgrond van haar visie niet aan.

Mag ik daarom van de minister vernemen op welke wettelijke basis AgODI zich steunt om wedden niet uit te betalen en/of terug te vorderen?

Als deze wettelijke grond er niet is, welke stappen zullen er dan worden ondernomen om deze dossiers te regulariseren? Binnen welke termijn zal dat gebeuren?

Meer algemeen gesproken, zou ik van de minister willen vernemen of het geoorloofd is dat zijn administratie op basis van zelfgemaakte regels personeelsleden financieel benadeelt?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 199 van 22 augustus 2007
van **JOS DE MEYER**

Bij de vraagstelling wordt gealludeerd naar concrete dossiers waarbij een vakantieperiode die zich bevindt tussen twee onbezoldigde dienstonderbrekingen, eveneens niet wordt bezoldigd. Het is inderdaad correct dat de administratie geconfronteerd wordt met dossiers van personeelsleden uit het onderwijs die de intentie hebben of hadden om hun opdrachtenpakket gedurende een (heel) lange periode niet effectief op te nemen.

Dit blijkt uit de aaneenschakeling van diverse verlofstelsels, zorgvuldig gespreid van vakantie tot vakantie. Niet zelden wordt bijvoorbeeld doelbewust de periode tussen een bevallingsverlof en de zomervakantie zonder werkhervatting overbrugd.

In extreme gevallen gaat het zelfs om situaties waarbij personeelsleden tijdens een volledig schooljaar of een aanzienlijk deel ervan geen enkele prestatie hebben verricht en ook geen enkele intentie hadden dit te doen.

De geïsoleerde dossiers illustreren echter een ruimere problematiek waarmee de onderwijsadministratie van oudsher geconfronteerd wordt, namelijk de al dan niet bezoldiging van feestdagen, weekends, verlof- en vakantieperiodes die geïsoleerd zijn tussen twee onbezoldigde dienstonderbrekingen.

We moeten immers onderkennen dat de regelgeving in zake verlofstelsels voor de personeelsleden van het onderwijs een hele evolutie (uitbreiding) heeft ondergaan tijdens de laatste decennia. Voor een beperkt aantal verlofstelsels is de reglementering van meet af aan zeer duidelijk en ondubbelzinnig geformuleerd. Zo moet b.v. een borstvoedingsverlof onmiddellijk aansluiten op een bevallingsverlof en moet een loopbaanonderbreking die volgt op een bevallingsverlof, eveneens onmiddellijk daarop aansluiten.

In de regelgeving in zake loopbaanonderbreking vinden we verder ook nog duidelijk het principe terug dat bij de overgang van verschillende stelsels (bv. van een gedeeltelijke loopbaanonderbreking naar een volledige loopbaanonderbreking voor de verzorging van een zwaar ziek familielid), de tweede loopbaanonderbreking steeds onmiddellijk moet aansluiten op de eerste.

Sinds de jaren '90 wordt de onderwijsregelgeving gekenmerkt door een proliferatie aan mogelijke dienstonderbrekingen, niet enkel voor vast benoemde personeelsleden, maar vooral ook voor personeelsleden die tijdelijk aangesteld zijn.

We moeten inderdaad vaststellen dat de vigerende regelgeving, die overigens niet zelden ressorteert onder de bevoegdheid van de federale overheid of uit federale of overkoepelende akkoorden voortvloeit, letterlijk meestal geen duidelijk antwoord voorziet voor alle mogelijk denkbare interacties tussen de diverse verlofstelsels.

In de situaties waarvoor in de reglementering niets uitdrukkelijk wordt bepaald m.b.t. het al dan niet verplicht op elkaar aansluiten van dienstonderbrekingen en m.b.t. de mogelijke periodes ertussen, hanteert AgODi, zich baserend op het zogenaamde "gewoonterecht", thans nog steeds het door de voormalige weddendiensten en werkstations van het departement Onderwijs van oudsher gevolgde

principe dat geïsoleerde periodes (feestdagen, weekends, verlof- en vakantieperiodes, behoudens de zomervakantie) die zich tussen twee onbezoldigde dienstonderbrekingen bevinden, eveneens niet worden bezoldigd.

Deze werkwijze wordt trouwens sinds de invoering van Dimona in 2002 door de diensten van de Rijks Sociale Zekerheid in een aantal algemene situaties (meer bepaald voor de weekends) zelfs impliciet opgelegd aan alle werkgevers, en dit zonder onderscheid tussen de private en de publieke sector. Geïsoleerde periodes zoals hiervoor bedoeld, die, ofschoon ze geprangd zijn tussen twee onbezoldigde dienstonderbrekingen, toch zouden worden bezoldigd, worden immers na de verwerking van de kwartaalaangifte frequent als "bedreigende anomalie" gekenmerkt en als dusdanig gesignaleerd. Dit duidt uitdrukkelijk op een onregelmatigheid in de DMFA-kwartaalaangifte, wat meteen ook een vraag tot regularisatie inhoudt.

Zulke anomalieën nopen dus AgODi tot een correctie van het dossier, waaruit een wijzigende aangifte voortvloeit, dit ongeacht de statutaire toestand van de betrokkene.

Deze werkwijze kan m.i. als logisch, billijk en maatschappelijk verantwoord worden bestempeld, omdat het moeilijk te verklaren is dat personeelsleden die tijdens het volledige schooljaar of een aanzienlijk deel ervan geen prestaties hebben verricht, toch zouden betaald worden voor de tussenliggende weekends, feestdagen, verlof- en vakantiedagen.

Daarbij wil ik ook nog opmerken dat deze werkwijze - geen betaling voor een feestdag, weekend, verlof- of vakantieperiode, indien deze geïsoleerd is tussen twee onbezoldigde dienstonderbrekingen - recent, via OD XVII, in het kader van de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden algemeen werd aanvaard en in de decreten rechtspositie werd opgenomen.

Ik steun dan ook deze zienswijze en heb aan mijn administratie de opdracht gegeven om een regelgevend initiatief te nemen met het oog op een volledige reglementaire verankering van de door de administratie tot op heden gevolgde principes.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 200
van 30 augustus 2007
van **SABINE POLEYN**

Studierichtingen Textiel - Leerlingenaantal

Op 30 juni 2007 liep het sectorconvenant met de sector Textiel af.

De minister kondigde in zijn antwoord op een schriftelijke vraag van 3 mei 2007 aan dat in het nieuwe convenant extra maatregelen genomen zouden worden om het dramatisch dalend leerlingenaantal in de studierichtingen Textiel te keren (vraag nr. 147, Websitebulletin publicatiedatum 11-06-2007).

Welke maatregelen ter verbetering van het imago van de richtingen Textiel werden uiteindelijk opgenomen in het nieuwe convenant met de sector Textiel?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 200 van 30 augustus 2007
van **SABINE POLEYN**

Ik kan bevestigen dat het aantal inschrijvingen in het studiegebied Textiel dalend is. In het schooljaar 2003-2004 waren er in het voltijds secundair onderwijs in totaal 60 leerlingen die een diploma behaald hebben in het studiegebied Textiel. In het schooljaar 2005-2006 is dat aantal gedaald tot 28.

Ook in het hoger onderwijs is het aantal inschrijvingen zorgwekkend. In de opleidingen textieltechnologie hadden we in het academiejaar 2001-2002 in totaal 46 studenten. In de academiejaren 2002-2003 en 2003-2004 waren er respectievelijk 41 en 40 studenten. In het academiejaar 2004-2005 is dit aantal gedaald tot 19. Vanaf het academiejaar 2005-2006 hebben we cijfers over het aantal studenten met een diplomacontract. In 2005-2006 waren er 9 studenten met een diplomacontract en in 2006-2007 waren er 12 studenten. Deze gegevens zijn ontegensprekelijk zorgwekkend, maar we doen er alles aan om het tij te keren. In oktober 2007 zijn er onderhandelingen gepland over het nieuwe sectorconvenant.

We zullen nog meer aandacht besteden aan het imago van de textielsector door de tewerkstellingskansen in de sector extra te benadrukken. En dit in samenspraak met COBOT vzw, het sectoraal vormingscentrum voor de arbeiders van de textielsector waarmee we een goede samenwerking hebben.

In het opvolgingsrapport van het sectorconvenant staan verschillende samenwerkingsverbanden vermeld die we verder zouden willen initiëren. Zo werden vanuit de sector financiële middelen (50.000 EUR) vrijgemaakt voor de co-financiering van het project "Technisch textiel" van het RTC Zuid- en Midden-West-Vlaanderen. In dit kader hebben de secundaire textielscholen een gezamenlijk research- en ontwikkelingsproject uitgewerkt waarbij het bestaande machinepark in de scholen uitgebreid kon worden. Doel van het project is om nieuwe, hoogtechnologische machines in te zetten in het opleidingstraject voor jongeren én deze infrastructuur ook toegankelijk te maken voor de textielbedrijven. Ze zullen ook bijdragen aan het verhogen van de kwaliteit van de opleiding en het nauwer aansluiten ervan bij de reële situatie in de bedrijven.

In 2006-2007 werd zo nieuwe, geavanceerde opleidingsinfrastructuur geïnstalleerd in:

- het VTI-Waregem (twee weefmachines, een Sulzer P7300 en een Picanol Picoleno)
- het PTI-Kortrijk (een Jacquardmachine Unival 100, gemonteerd op een Somet Alpha weefmachine)

De aangekochte machines zullen ook ter beschikking worden gesteld van de industrie voor opleiding en industriële proeven. Daartoe wordt nog in overleg met Cobot vzw een afsprakenkader voor de ganse sector uitgewerkt. De aanwinsten in beide scholen werden via een persconferentie en demo's voor bedrijven en opleidingsverstreckers voorgesteld.

De betrokken leerkrachten volgen bijkomende opleidingen om het correct gebruik en de instellingen van de machines te kunnen overbrengen naar de leerlingen. Cobot vzw zorgt voor de promotie omtrent de faciliteiten die deze nieuwe infrastructuur biedt en initieert en coördineert concrete opleidingsprojecten op deze infrastructuur.

Naast de mogelijkheden die het sectorconvenant biedt en de investeringen van het RTC, is er ook de investeringsoperatie in uitrustingsgoederen waarbij, vanaf het schooljaar 2006-2007, ook het studiegebied textiel in aanmerking komt. In dat kader is voor het studiegebied Textiel in totaal 16 182

euro vrijgemaakt waar de vier scholen die het studiegebied inrichten (VTI Waregem, PTI Kortrijk, Instituut voor Buitengewoon Onderwijs Roeselare en BUSO De Kouter Kortrijk.) Voor de investeringsoperatie 2007-2008 zal het studiegebied Textiel opnieuw in aanmerking komen.

Er dient ook opgemerkt te worden dat de studiekeuze vrij is. Buiten het informeren en het zo aantrekkelijk mogelijk maken van studierichtingen, kan een overheid weinig andere beleidsmaatregelen treffen om het studiekeuzeproces van leerlingen en ouders te beïnvloeden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 201
van 30 augustus 2007
van **JEF TAVERNIER**

Commissie Leerlingenrechten - Klachten van geweigerde leerlingen

Volgens cijfers van de Commissie inzake Leerlingenrechten hebben vijftig Vlaamse leerlingen het voorbije schooljaar een klacht ingediend tegen een school omdat ze onterecht waren geweigerd. In twintig gevallen verklaarde de commissie de klacht gegrond (Het Belang van Limburg, 13/07/2007, p.13).

Conform artikel V.4 van het decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I kan de Vlaamse Regering een financiële sanctie treffen die kan bestaan uit een terugvordering of inhouding op de werkingsmiddelen van de school.

1. Welke sancties heeft de Vlaamse Regering opgelegd in deze dossiers? Indien mogelijk – met respect voor de privacy van de betrokken partijen – graag een korte schets met de besliste sanctionering per dossier.
2. In hoeveel van deze dossiers is de betrokken leerling alsnog in de school van aanmelding ingeschreven?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 201 van 30 augustus 2007
van **JEF TAVERNIER**

1. Tijdens het schooljaar 2006-2007 werden door de Vlaamse Regering geen sancties tot terugvordering of inhouding van de werkingsmiddelen getroffen.
2. Voor het basisonderwijs waren er tijdens het schooljaar 2006-2007 zestien klachten waarbij de Commissie inzake Leerlingenrechten van oordeel was dat de klacht inzake weigering gegrond was. In het basisonderwijs worden geen in- en uitschrijvingen geregistreerd, bijgevolg kunnen we enkel gegevens leveren van inschrijvingen tot de teldatum 1 februari. Acht van de zestien klachten dateren van vóór 1 februari 2007. Van deze 8 leerlingen werden er 6 ingeschreven in de school waartegen de klacht was gericht.

Voor het secundair onderwijs waren er 4 klachten met betrekking tot het schooljaar 2006-2007 waarbij de Commissie inzake Leerlingenrechten oordeelde dat de klacht inzake weigering gegrond was. Na deze uitspraak zijn 3 leerlingen effectief ingeschreven in de school waartegen de klacht was gericht.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 202
van 30 augustus 2007
van **VEERLE HEEREN**

Onderwijspersoneel - Vervrouwelijking

Op pagina 599 van het "Statistisch Jaarboek van het Vlaams Onderwijs" lezen we dat er bijna 150.000 personeelsleden werken in het onderwijs (148.455). Hiervan zijn er 100.705 vrouwen en 47.750 mannen. Met andere woorden, twee derden van het onderwijspersoneel zijn vrouwen, een derde zijn mannen.

We komen van een situatie in de jaren '60 waarbij de meisjesscholen door vrouwelijk personeel gerund werden, en jongensscholen door mannen, wat zorgde voor een fifty/fifty-genderverhouding.

Sedert het gemengd onderwijs opgang maakte in de jaren '70 werd ook het onderwijspersoneel gemengd. En dat was een gelukkige zaak, want het is niet goed dat de seksen opgevoed worden door uitsluitend mensen van hetzelfde geslacht en evenmin dat ze opgevoed worden in een unisekse school. Dat mannen de meisjesscholen bemannen en vrouwen nu ook jongensscholen bevrouwen, is dus een goede zaak.

Maar zoals uit de cijfers blijkt, is er van een 50/50-verhouding geen sprake meer. In sommige scholen worden de mannen zelfs schaars en varieert hun aantal tussen 10 en 20 procent.

Uiteraard heeft de vervrouwelijking van het personeel geen repercussie op de kwaliteit van het onderwijs. Maar ze heeft wel gevolgen op het vlak van de sociaal-emotionele opvoeding en op de waarde van de mannelijke inbreng in de opvoeding van kinderen, die even belangrijk dient te zijn.

Goede evenwichten tussen de seksen in het onderwijzend personeel komen de werking en de organisatie van de scholen en de opvoeding van de kinderen ten goede in plaats van een mogelijke scheefrekkende door de huidige toestand.

1. Is de minister zich bewust van bovenvermelde toestand?
2. Wat is de reden waarom mannen veel minder kiezen voor een loopbaan als leraar, met andere woorden, welke zijn de knelpunten die aan de basis liggen van het feit dat mannen steeds minder kiezen voor een onderwijsloopbaan?
3. Wordt er in de aanloop van het nieuwe schooljaar extra geïnvesteerd in de promotie van een loopbaan in het onderwijs voor de mannelijke studenten?
4. Heeft de minister een idee van de verhouding man/vrouw bij de inschrijvingen van dit schooljaar bij de onderwijsopleiding voor kleuter-, basis- en secundair onderwijs en hoe wil de minister aan het onderwijs meer aantrekkingskracht geven voor mannen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 202 van 30 augustus 2007
van **VEERLE HEEREN**

Het onderwijs is inderdaad een tewerkstellingssector die fel vervrouwelijkt. Wat het onderwijzend korps en de administratieve e.a. ondersteunende functies in scholen betreft, zijn er gemiddeld (veel) meer vrouwen dan mannen. Het is bekend: het sekse-onevenwicht in het onderwijs is nergens zo scherp als in het kleuter- en lager onderwijs: in schooljaar 2006-2007 zijn 16,2% (of 8.703 personen) van het bestuurs- en onderwijzend personeel in het gewoon basisonderwijs mannen. Dat een 3.000 onder hen 50 jaar of ouder is, betekent dat dit onderwijssegment de komende jaren in sneltempo verder zal vervrouwelijken.

Ik weet dat ook het gewoon secundair onderwijs gekenmerkt wordt door deze feminiseringstrend. Voor het voorbije schooljaar ging het nog om een aandeel van 40,4% mannen. Maar onder die 25.203 mannen tellen we goed 10.000 50-plussers.

De globale cijfers voor secundair onderwijs met 60% vrouwen en 40% mannen zijn het spiegelbeeld van de situatie aan onze hogescholen, waar we ongeveer 60% mannelijke en 40% vrouwelijke lectoren hebben. Hoewel zo'n cijfers een mate van evenwicht zouden suggereren, is er toch vooral sprake van een grote ondervertegenwoordiging van mannen of vrouwen in de concrete scholen. Denken we maar aan de vele secundaire scholen met studierichtingen die eerder als traditioneel mannelijk of vrouwelijk gepercipieerd worden, waar vaak slechts een handvol vrouwen of mannen aan het werk is.

Hoewel vrouwelijke leerkrachten in toenemende mate het onderwijsveld bevolken, zijn ze nog fel ondervertegenwoordigd op de beslissingsniveaus.

Ik ga akkoord met de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat jongeren opvoeden een maatschappelijke taak is die best door mannen en vrouwen in gelijke mate opgenomen wordt. Het is absoluut een meerwaarde om mannelijke en vrouwelijke leerkrachten te hebben, ook van allochtone origine, opdat onze scholen een ruimere waaier aan identificatiemogelijkheden biedt voor de diverse groepen leerlingen. Als minister van Onderwijs ben ik daarom bekommerd.

We wensen vanuit de overheid goed opgeleide en gemotiveerde leerkrachten en een evenwichtige man-vrouwverhouding na te streven. Deze houding is ook een maatschappelijke vraag. Alleen is de horizontale verticale segregatie op de arbeidsmarkt en in onderwijs hardnekkig en ook de sekseverhoudingen bij de studenten in de lerarenopleidingen, vormen in zekere mate een voorafspiegeling van de toekomstige instroom in de onderwijssector.

De recentste cijfers voor het academiejaar 2006-2007 geef ik in bijlage mee. Opnieuw valt op dat naarmate de leerlingen aan wie men les zal geven jonger zijn, de studentenpopulatie in de lerarenopleiding vrouwelijker wordt.

De laatste jaren werden, onder meer in opdracht van mijn departement, dan ook verschillende onderzoeken uitgevoerd in het kader van het aantrekken en behouden van leerkrachten. Ik noem hier twee belangrijke studies:

- *Aantrekken, ontwikkelen en behouden van leerkrachten? Achtergrondrapport Vlaanderen (ten behoeve van OESO Teacher Policies)*

Opgemaakt in het kader van het OESO-project (2002-2004) over aantrekken, ontwikkelen en behouden van leerkrachten. Het eerste deel van het rapport omvat een beschrijving van de huidige situatie in Vlaanderen inzake het rekruteren, opleiden, toewijzen en behouden van leerkrachten. In een tweede deel wordt samengevat wat de visie is van de belangrijkste stakeholders in het onderwijs (overheid, schoolbesturen, vakbonden) over deze problematiek.

- *Arbeidsmarkt wensen en –perspectieven van de afgestudeerden van de lerarenopleiding. De roeping tot leerkracht. Een onderzoek naar de aantrekkelijkheid van het leerkrachtenberoep in Vlaanderen anno 2002.* (OBPWO 01.02, promotoren: M. Elchardus, VUB, H. Cossey, KULeuven & P. Coppieters, UA, januari 2005)

Door deze onderzoeken werd nuttige informatie verzameld omtrent de sociografie, de tijdsbesteding, de werktevredenheid e.d. van leraren. Maar omdat mensen het leerkrachtenberoep afwegen in de context van de ruime arbeidsmarkt, loopt op dit moment in mijn opdracht het onderzoek:

Het beroep van leraar doorgelicht. Een cross-sectionele en longitudinale studie naar het profiel en de loopbaan van leraren in vergelijking met andere beroepsgroepen (OBPWO 06.02, promotoren: Mark Elchardus (VUB), Ignace Glorieux (VUB) en Dimokritos Kavadias (UA)) Daarmee wil ik een dieptezicht krijgen op de eigenheid, de aantrekkingskracht en de tekorten van het lerarenberoep in contrast met andere beroepsgroepen. In dit onderzoek zal de sociografie en de loopbaan van de lerarengroep vergeleken worden met deze van andere beroepsgroepen, waarbij cross-sectioneel en longitudinaal te werk gegaan wordt. Er wordt op bestaande onderzoeksgegevens verder gewerkt, maar leraars en ex-leraars worden ook via focusgroep-interviews bevraagd over hun motieven tot keuze voor het beroep, dan wel de keuze voor een ander beroep.

In het najaar van 2009 beschikken we over de onderzoeksresultaten, en daarbij zullen ook de gendermechanismen in kaart gebracht worden, wat een conditio sine qua non is om in de problematiek met kennis van zaken in te grijpen. In afwachting daarvan wil ik toch niet stil zitten. Het aantrekkelijker maken van het lerarenberoep werd reeds één van de beleidsprioriteiten onder de vorige legislatuur en mede door toedoen van een aantal maatregelen vanuit de overheid, zijn bijvoorbeeld de studentenaantallen in de lerarenopleidingen de voorbije jaren aanzienlijk toegenomen. Dat de populatie en de afgestudeerden in de lerarenopleidingen groter werd, is een verbetering voor de rekrutering. Het aandeel mannelijke studenten ligt de laatste jaren in een aantal types van lerarenopleidingen percentueel en/of in absolute aantallen hoger. Deze blijven ongewijzigd voor aspirant-leerkrachten kleuter- en lager onderwijs, maar bij de opleidingen voor secundair onderwijs (aan universiteiten en hogescholen) is het percentage diploma's bij mannen gestegen tot 41%, waar ze midden jaren '90 slechts een derde uit maakten.

We weten uit het onderzoek van Elchardus uit 2005 (OBPWO 01.02) dat mannelijke studenten in de lerarenopleidingen minder vaak dan hun medestudentes de opleiding tot een goed einde brengen. Vrouwen studeren vaker af en stappen daarenboven ook vaker in het lerarenberoep. Afgestudeerden uit de lerarenopleidingen aan onze universiteiten stromen aanzienlijk minder door naar de onderwijssector en ook hun uitstroom uit het lerarenberoep gedurende de eerste jaren is vrij groot. Naast hun lerarenopleiding hebben ze immers een basisdiploma dat hen veel mogelijkheden op de arbeidsmarkt biedt.

Om aan de instroom, doorstroom en uitstroom van lerarenopleidingen iets te doen, trek ik gedurende drie opeenvolgende academiejaren alvast een bedrag van 500.000 euro uit. Daarmee kunnen de lerarenopleidingen projecten opzetten in de schoot van de expertisenetwerken of regionaal platforms van lerarenopleidingen. De projecten dienen op experimentele basis de instroom, doorstroom en uitstroom van doelgroepen te bevorderen, in het bijzonder door middel van curriculumvernieuwingen, de organisatie van drempelverlagende informatieverstrekking over de specifieke lerarenopleidingen, de organisatie van aangepaste trajectbegeleiding, de organisatie van aangepaste stagebegeleiding of de uitbouw van netwerken tussen het Expertisenetwerk of regionaal platform, organisaties die de doelgroepen vertegenwoordigen, de scholen en het afnemend veld.

Ik wil bij de lancering van de oproep expliciet aandacht vragen voor de doelgroep mannen en voor de genderinvalshoek die de projectindieners kunnen inbouwen. De regelgeving hier rond is momenteel in voorbereiding.

Het beroep van leerkracht is meer dan ooit belangrijk in onze samenleving. De leraar is niet alleen een overdrager van kennis en een didacticus, maar ook een opvoeder en een gids die de zelfregulering van leerlingen bevordert. Omdat deze competenties meer en meer het sociaal en economisch functioneren van onze samenleving bepalen, neemt ook de vraag naar een kwalitatief hoogstaand onderwijs toe.

De hervorming die ik in de lerarenopleidingen heb doorgevoerd met het decreet van 15 december 2006, zal ertoe bijdragen dat het beroep verder geprofessionaliseerd wordt, wat ook afstraalt op het imago van de functie. Ik heb daarom in dit decreet een pakket van maatregelen ingeschreven die inwerken op verschillende domeinen: samenwerking tussen de opleidingen, tussen opleiding en school, vernieuwing beroepsprofiel en basiscompetenties.

Het decreet beklemtoont het belang van partnerschappen, zowel tussen de opleidingsinstituten zelf als tussen de opleidingsinstituten en het tewerkstellend veld. Dit heeft te maken met een visie op professionaliteit van de leraar waarbij een van de uitgangspunten is dat de lerarenopleiding en de scholen en leraren geen eilanden zijn die los van elkaar opereren, maar dat dankzij een intensieve samenwerking met gedeelde verantwoordelijkheid en inbreng van elks expertise de leraar die in de school tewerkgesteld wordt een leraar is die voorbereid is op het school- en klasgebeuren.

Een goede lerarenopleiding is enkel mogelijk mits een gedeelde verantwoordelijkheid van de opleidingsinstituten en het eigenlijke werkveld, i.c. de scholen. In de opleiding van leraren moet dus een partnership worden uitgebouwd tussen de eigenlijke opleidingsinstituten en de scholen. De mentor is de expliciete veruitwendiging van dit partnerschap, gerelateerd aan de praktijkcomponent van de opleiding. Mentoren zijn leraren die de coaching en begeleiding van student-leraren en ook beginnende leraren in de scholen superviseren. Ook biedt het decreet goede instrumenten om de samenwerking tussen de verschillende opleidingsinstituten te stimuleren. De instrumenten bij uitstek zijn hierbij de figuur van de Expertisenetwerken en Regionale Overlegplatforms.

Specifiek met betrekking tot het personeel aan de universiteiten zit het Equal-project in zijn eindfase (1 nov. 04-1 nov. 2007), dat tot een HRM-instrumentarium voor gelijke kansen aan (Vlaamse) universiteiten wil komen. Partners in dit EQUAL project van de VLIR-werkgroep gelijke kansen zijn naast mijzelf als Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, nog de administratie Wetenschap en Innovatie en de Vlaamse minister van Gelijke Kansen. Het eindrapport zal einde 2007 beschikbaar zijn. We zullen onderzoeken welke beleidsaanbevelingen we omzetten in regelgeving om ook in het academische milieu tot een evenwichtige man-vrouw verhouding bij het personeel te komen.

Tot slot nog dit: ik weet uit vorige onderzoeken dat ruim de helft van de afgestudeerden uit de lerarenopleidingen die niet in het onderwijs aan de slag zijn, toch overwegen om onder bepaalde voorwaarden de overstap te maken. Dat is een grote groep, onder wie een groot potentieel aan mannelijke leerkrachten, die we ook voor ogen moeten hebben in ons beleid. Ongetwijfeld zal het huidige wetenschappelijke onderzoek richtingen kunnen aangeven over hoe we in de toekomst en vanuit een genderbewuste optiek best sleutelen aan factoren als werkdruk, compensatie voor overwerk, onkostenvergoeding, fysieke werkomstandigheden, vakantieregeling, combinatiemogelijkheid werk-gezin, duur van het contract, jobzekerheid, geografische stabiliteit van de job, vlakke loopbaan en omvang van de betrekking.

BIJLAGEN

1. Overzicht

- aantal ingeschreven studenten in de professioneel gerichte bachelorsopleiding binnen het studiegebied onderwijs
- aantal ingeschreven studenten in de initiële lerarenopleiding van academisch niveau (ilo dans en iloan) in een hogeschool per opleiding

- aantal ingeschreven studenten in de academische initiële lerarenopleiding in een universiteit per studiegebied
- aantal ingeschreven studenten in de academische initiële lerarenopleiding in een universiteit per studiegebied en per opleiding
- aantal uitgereikte diploma's van bovenvermelde opleidingen. Let wel: het aantal uitgereikte diploma's in de initiële lerarenopleiding van academisch niveau (ilo en iloan) zijn niet opgesplitst per geslacht omdat deze gegevens apart opgevraagd worden en er daar geen opsplitsing gevraagd werd.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/202/antw.202.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 203
van 30 augustus 2007
van **VEERLE HEEREN**

Leraars katholieke godsdienst - Bekwaamheidsvereisten

In het secundair onderwijs bestaat er onduidelijkheid over wie precies rooms-katholieke godsdienst mag geven in de eerste en tweede graad van het secundair en in de derde en vierde graad van het beroepsonderwijs (BSO). Binnen deze groep bestaat er momenteel een tekort aan personeelsleden, zodat de vraag rijst of het wettelijk mogelijk is om alle gediplomeerden met een professionele bachelor voor onderwijs, uitgebreid met de noodzakelijke diploma's voor godsdienst, in dit vak tewerk te stellen.

In de lijst van de bekwaamheidsbewijzen is een HOKT (hoger onderwijs korte type) + BPB (bewijs van pedagogische bekwaamheid) + diocesaan diploma voor het vak R.-K. Godsdienst een vereist bekwaamheidsbewijs voor het geven van katholieke godsdienst in de bovenvermelde onderwijsniveaus en graden.

Indien een professionele bachelor voor het onderwijs gelijkgesteld is met een HOKT-diploma en vermits een BPB geïntegreerd is in deze bacheloropleiding, zou dit mogelijk moeten zijn.

1. Bezit iemand met het diploma van professioneel gerichte bachelor voor het onderwijs (kleuterleidster, onderwijzer) die het diocesaan diploma voor het vak Rooms-Katholieke Godsdienst, uitgereikt door een Hoger Instituut voor Godsdienstwetenschappen door de bevoegde kerkelijke overheid erkend, behaald heeft, inderdaad het vereiste bekwaamheidsbewijs om rooms-katholieke godsdienst te geven in de eerste en tweede graad van het secundair onderwijs, in de derde en vierde graad BSO, dit onder het barema 301?
2. Wat is de reden waarom de categorie van personen in de eerste vraag alsnog het bewijs van pedagogische bekwaamheid moet behalen, terwijl deze bekwaamheid in principe deel uitmaakt van de basisopleiding?
3. Op welke wijze wordt tegemoet gekomen aan de vraag om de vacatures op te vullen in de eerste en tweede graad van het secundair onderwijs en de derde en vierde graad van het beroepsonderwijs, rekening houdende met het feit dat deze personeelsleden beschikken over het vereiste diploma van professionele bachelor voor het onderwijs en het vereiste bekwaamheidsbewijs voor het geven van het vak R.-K. Godsdienst?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 203 van 30 augustus 2007
van **VEERLE HEEREN**

De bekwaamheidsbewijzen van de leermeesters godsdienst en de godsdienstleraars zijn geregeld via het besluit van de Vlaamse Regering van 26 september 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de salarisschalen en de bezoldigingsregeling van de leermeesters godsdienst en de godsdienstleraars en de bijhorende bijlagen die per godsdienst een gedetailleerd overzicht geven van de vereiste, voldoende geachte en de andere bekwaamheidsbewijzen.

De lezing van de regelgeving bekwaamheidsbewijzen is vrij complex. Duidelijkheidshalve wil ik graag meegeven dat de tekst van het besluit uitleg geeft over de bijhorende bijlage. Enkel door de twee samen te lezen is een goed begrip mogelijk.

Wat katholieke godsdienst betreft, onderging het besluit zopas enkele wijzigingen, die op 28 augustus 2007 met de sociale partners werden onderhandeld. Het wijzigingsbesluit bevindt zich momenteel bij de Raad van State.

Hierin werd expliciet gesteld dat ook de bachelors in onderwijs een vereist bekwaamheidsbewijs bezitten in de door de vraagsteller vermelde graden en onderwijsvormen, mits ze uiteraard nog in het bezit zijn van een aanvullend diploma zoals o.m. het diocesane diploma voor het vak rooms-katholieke godsdienst.

Technisch gezien wordt in de tekst van het wijzigingsbesluit de bachelor in het onderwijs gelijkgesteld met de bepaling "PBA (professioneel gerichte bachelor) + BPB (bewijs van pedagogische bekwaamheid)" uit de bijlage.

Deze personen moeten geen extra bewijs van pedagogische bekwaamheid behalen, aangezien zij immers een lerarenopleiding gevolgd hebben. Hun diploma wordt beschouwd als "professioneel gerichte bachelor" én als "bewijs van pedagogische bekwaamheid".

Het is reglementair bepaald dat de hoofden van de betrokken erediensten de bevoegdheid hebben om goedkeuring te verlenen aan de in de bijlagen opgenomen diploma's of om deze diploma's uit te reiken. In 2006 werden de bekwaamheidsbewijzen voor katholieke godsdienst volledig herbekeken, na grondig overleg met de bevoegde eredienst.

Ik zal aan mijn administratie de opdracht geven om na te gaan of er nieuwe voorstellen zijn.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 204
van 30 augustus 2007
van **LAURENCE LIBERT**

Instapopleidingen - Stand van zaken

Een instapopleiding is een tewerkstellingsmaatregel waarbij de beroepsopleiding of studie bedrijfsgericht wordt afgewerkt.

De instapopleidingen zijn voorzien voor werkzoekenden die aan een aantal voorwaarden voldoen.

Ze moeten een beroepsopleiding, georganiseerd of erkend door de VDAB, van minstens 400 uur gevolgd hebben binnen een periode van 9 maanden of ingeschreven zijn bij de VDAB als schoolverlater en maximaal een diploma of studiebewijs hebben van: eerste graad algemeen secundair onderwijs, derde graad technisch of kunstsecundair onderwijs, vierde graad beroepsonderwijs, middenstandsopleiding, deeltijds beroepssecundair onderwijs, alternerend beroepsonderwijs, buitengewoon secundair onderwijs.

1. Hoeveel instapkaarten werden er de afgelopen jaren per bovenstaande categorie uitgereikt?
2. Hoeveel keer werd er per bovenstaande categorie gebruik gemaakt van de instapkaart?
3. Heeft de VDAB met een aantal sectoren akkoorden afgesloten over instapopleidingen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 204 van 30 augustus 2007
van **LAURENCE LIBERT**

1. In de afgelopen jaren werden volgende aantallen instapkaarten uitgereikt:

in 2006:

aantal instapkaarten: 32948

waarvan aan schoolverlaters: 20159

ex-cursisten: 12789

in 2007 (t/m juli)

aantal instapkaarten: 18556

waarvan aan schoolverlaters: 12309

ex-cursisten: 6247

2. In de afgelopen jaren werd er hiervan als volgt gebruik gemaakt:

in 2006:

aantal instapopleidingen: 438

waarvan voor schoolverlaters: 150

ex-cursisten: 288

in 2007 (t/m juli):

aantal instapopleidingen: 280

waarvan voor schoolverlaters: 77

ex-cursisten: 203

Het gebruik van de kaart is bijgevolg laag. Voor 2006 kan de verklaring liggen in het feit dat deze maatregel pas tegen de zomer operationeel werd en bijgevolg nog onbekend was bij potentiële werkgevers. De belangrijkste doelgroep situeert zich immers bij de schoolverlaters.

Deze doelgroep kan eveneens verklaren waarom er eind juli 2007 slechts 280 opleidingen werden afgesloten. De meerderheid van de instapopleidingen voor schoolverlaters zal waarschijnlijk in de periode september-oktober afgesloten worden.

3. De VDAB heeft met geen enkele sector een akkoord gesloten i.v.m. de instapopleiding. De instapopleiding is immers een "automatisch voordeel" van de betrokken werkzoekenden; een akkoord met sectoren is dan ook niet nodig. Wel zijn via de gebruikelijke kanalen, bedrijven, sociaal secretariaten, werkgeversorganisaties en sectoren geïnformeerd voor deze maatregel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 205
van 30 augustus 2007
van **LAURENCE LIBERT**

Ervaringsbewijzen - Stand van zaken

Het ervaringsbewijs is een sterk beroepsgeoriënteerde vorm van erkenning van competenties. In een eerste fase werden tien beroepen geselecteerd waarvoor standaarden werden ontwikkeld. Het zijn beroepen die door ervaring geleerd kunnen worden, die tewerkstellingsperspectieven bieden voor kansengroepen en waarvoor vacatures moeilijk ingevuld raken. Een standaard geeft weer wat iemand moet kennen en kunnen om een beroep met succes uit te oefenen.

In testcentra, erkend door de Vlaamse overheid, kan men zijn bekwaamheid laten testen. Indien men slaagt ontvangt men een officieel document van de Vlaamse overheid dat een formele bevestiging is van de vakbekwaamheid.

De website www.ervaringsbewijs.be geeft hierover meer informatie. Op deze site staat te lezen dat deze lijst met beroepen voortdurend met nieuwe beroepen wordt aangevuld en dat vanaf 1 juli 2007 ook voor andere beroepen een ervaringsbewijs kan worden gehaald.

In de Beleidsbrief Werk 2006-2007 kondigt de minister aan dat er in 2007 een uitbreiding van het aantal beroepen en testcentra gepland is. De Vlaamse Regering keurde al een nieuwe lijst met 26 beroepen goed, waarvoor de standaarden nu worden ontwikkeld. Tegen eind 2007, zo staat te lezen, zal de Vlaamse overheid voor 21 beroepen een ervaringsbewijs uitreiken en tegen eind 2008 voor 36 beroepen.

1. Hoeveel ervaringsbewijzen werden er reeds voor welke beroepen uitgereikt en uit welke provincies komen deze personen?
2. Welke lijst van 26 beroepen werd door de Vlaamse Regering goedgekeurd?
3. Tegen wanneer zullen de standaarden voor deze nieuwe beroepen volledig ontwikkeld zijn?
4. Worden voor de huidig erkende tien beroepen ook nog andere testcentra gezocht?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORDop vraag nr. 205 van 30 augustus 2007
van **LAURENCE LIBERT**

1. Na de goedkeuring van het decreet inzake het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid en het uitvoeringsbesluit, heb ik op 1 juli 2006 vier testcentra erkend voor zes beroepen waarvoor een ervaringsbewijs kan worden behaald, namelijk callcenteroperator, begeleider buitenschoolse kinderopvang, industrieel schilder, torenkraanbestuurder, autobus en autocar chauffeur. Na een ontwikkel- en vormingsperiode is de effectieve dienstverlening naar kandidaten toe gestart op 1 november 2006. Op 1 januari 2007 heb ik nog twee nieuwe testcentra erkend voor vier beroepen, namelijk kapper, kappersalonbeheerder, verhuizer-inpakker en verhuizer-drager. De dienstverlening voor deze vier beroepen is operationeel sinds 1 juni 2007.
- Ruim 250 kandidaten vonden reeds de weg naar één van deze testcentra en hiervan slaagden 175 personen. In tabel 1 en 2 wordt een gedetailleerd overzicht per beroep gegeven.

Op 1 juli 2007 heb ik nog zeven nieuwe testcentra goedgekeurd. Deze testcentra werken momenteel hun testen verder uit volgens de standaard zoals opgesteld door de SERV en geven vorming aan hun begeleiders/beoordelaars. Verwacht wordt dat de dienstverlening in november 2007 van start zal gaan.

Voor een gedetailleerd overzicht verwijst ik graag naar tabel 3.

Tabel 1: Begeleidingen/Beoordelingen (stand van zaken 1/11/06 tot en met 31/8/2007)

	Begeleiding	Begeleiding en beoordeling	Beoordeling	Totaal per ervarings bewijs
callcenteroperator	7	35	19	61
Begeleider buitenschoolse kinderopvang	1	25	23	49
industrieel schilder			83	83
Torenkraan bestuurder	1		11	12
autobus chauffeur	6	44		50
autocar chauffeur	1	6		7
Kapper- salonbeheerder		2		2
Verhuizer-drager	2			
Totaal	18	112	136	266 personen die in bepaalde fase van het traject zitten

Tabel 2: Uitgereikte ervaringsbewijzen (stand van zaken 1/11/2006 tot en met 31/8/2007)

	1/11/2006- 31/12/2006	1/1/2007 tot 31/8/2007	Totaal

callcenteroperator	11	18	29
Begeleider buitenschoolse kinderopvang		27	27
industrieel schilder		65	65
torenkraanbestuurder		6	6
autobuschauffeur		43	43
autocarchauffeur		5	5
TOTAAL	11	164	175 ervaringsbewijzen

Gezien de administratieve verwerking van de gegevens in CVS steeds enige tijd in beslag neemt, werden nog geen ervaringsbewijzen uitgereikt voor kapper-salonbeheerders en verhuizers-dragers.

Provinciale spreiding van kandidaten voor begeleidingen/beoordelingen

Aangezien de kandidaten geregistreerd worden in het cliënt volgsysteem van de VDAB, wordt niet geregistreerd uit welke provincie ze komen, maar tot welke lokaal klantencentrum (LKC) van de VDAB ze behoren.

1. Aalst-Oudenaarde: 2 begeleidingen en 2 beoordelingen
2. Antwerpen-Boom: 22 begeleidingen en 66 beoordelingen
3. Brugge: 5 beoordelingen
4. Gent: 18 begeleidingen en 22 beoordelingen
5. Hasselt: 41 begeleidingen en 45 beoordelingen
6. Leuven: 5 begeleidingen en 4 beoordelingen
7. Mechelen: 4 begeleidingen en 19 beoordelingen
8. Oostende-Westhoek: 1 begeleiding en 6 beoordelingen
9. Sint-Niklaas-Dendermonde: 3 begeleidingen en 10 beoordelingen
10. Tongeren: 3 begeleidingen en 3 beoordelingen
11. Turnhout: 4 begeleidingen en 21 beoordelingen
12. Vilvoorde: 1 begeleiding en 2 beoordelingen
13. Kortrijk-Roeselare: 1 beoordeling

Totaal: 104 begeleidingen en 206 beoordelingen. Kandidaten kunnen zowel een begeleiding als een beoordeling volgen, waardoor dubbeltellingen mogelijk zijn.

Als men de gegevens van de LKC's verwerkt naar de provincies, bekomt men volgend resultaat:

1. West-Vlaanderen: 1 begeleiding en 12 beoordelingen
2. Oost-Vlaanderen: 23 begeleidingen en 34 beoordelingen
3. Antwerpen: 30 begeleidingen en 106 beoordelingen
4. Limburg: 44 begeleidingen en 48 beoordelingen
5. Vlaams-Brabant: 6 begeleidingen en 6 beoordelingen

Provinciale spreiding van kandidaten voor uitgereikte ervaringsbewijzen

1. West-Vlaanderen: 3 uitgereikte Ervaringsbewijzen
2. Oost-Vlaanderen: 31 uitgereikte Ervaringsbewijzen
3. Antwerpen: 91 uitgereikte Ervaringsbewijzen
4. Limburg: 45 uitgereikte Ervaringsbewijzen
5. Vlaams-Brabant: 5 uitgereikte Ervaringsbewijzen

2 en 3. De Vlaamse Regering keurde op 20 juli 2006 na advies van de SERV een lijst van 26 beroepen goed (dit is de lijst voor 2006, voor 2005 werd eerder een lijst van 10 beroepen goedgekeurd).

Deze lijst werd recent teruggebracht tot 24 beroepen. De SERV adviseerde immers 2 beroepen te schrappen. Voor 15 beroepen werden reeds standaarden ontwikkeld. Ik verwacht dat de overige 9 standaarden eind 2007-begin 2008 gefinaliseerd zullen worden.

Ondertussen heeft de SERV ook een advies gegeven aan de Vlaamse Regering voor een derde lijst van 20 beroepen. Deze lijst zal binnenkort aan de Vlaamse Regering voor goedkeuring voorgelegd worden.

Tabel 3: Overzicht lijst beroepen 2006

Lijst 2006: ervaringsbewijs	Standaard goedgekeurd door de SERV	Testcentrum
1. assistent podiumtechnicus	<i>In ontwikkeling</i>	
2.bestuurder mobiele kraan	22/11/2006	VDAB (vanaf 01.07.07)
3.calculator bouw	11/4/2007	Eerste oproep kandidaat-testcentra begin juli 2007
4. tapijt- en fluweelwever	Geschrapt omwille van opsplitsing op vraag van de sector: opsplitsing in dubbelstuk tapijtwever en dubbelstuk fluweelwever. Deze twee beroepen zullen worden opgenomen in de lijst van 2007.	
5.heftruckchauffeur	11/4/2007	Eerste oproep kandidaat-testcentra begin juli 2007
6. installateur liften	<i>In ontwikkeling</i>	
7. kapper-opleider	Deze titel is geschrapt, aangezien er in de lijst van 2007 een algemene titel opleider/begeleider zal voorgesteld worden.	
8.keukenmedewerker	17/1/2007	Eerste oproep kandidaat-testcentra begin juli 2007
9.koelmonteur	17/1/2007	Vormelek (vanaf 01.07.07)
10.magazijnmedewerker	17/1/2007	Eerste oproep kandidaat-testcentra begin juli 2007
11.mecaniciën vrachtwagens	<i>In ontwikkeling</i>	
12.monitor beschutte en sociale werkplaatsen	11/4/2007	Eerste oproep kandidaat-testcentra begin juli 2007
13.onderhoudstechnicus liften	<i>In ontwikkeling</i>	
14.pijpfitter	<i>In ontwikkeling</i>	
15.podiumtechnicus	<i>In ontwikkeling</i>	
16.productieoperator voeding	16/5/2007	Eerste oproep kandidaat-testcentra begin juli 2007
17.reachtruckchauffeur	11/4/2007	Eerste oproep kandidaat-testcentra begin juli 2007
18.rigger-monteerder	<i>In ontwikkeling</i>	
19.stellingbouwer	17/1/2007	Fonds voor Vakopleiding in de Bouw (vanaf 01.07.07)
20.stikster	22/11/2006	VDAB (vanaf 01.07.07)
21.toneelmeester	<i>In ontwikkeling</i>	

22.uitsnijder-uitbener	17/1/2007	Eerste oproep kandidaat-testcentra begin juli 2007
23.verhuizer-drager	12/7/2006	- OCMW Gent (sinds 01.01.07) - Belgische Kamer der Verhuizers (vanaf 01.07.07)
24.verhuizer-inpakker	12/7/2006	- OCMW Gent (sinds 01.01.07) - Belgische Kamer der Verhuizers (vanaf 01.07.07)
25.vrachtwagenchauffeur	<i>In ontwikkeling</i>	
26.Zelfstandige kapper	17/1/2007	Eerste oproep kandidaat-testcentra begin juli 2007

4. Zesmaandelijks wordt door ESF een oproep gelanceerd naar kandidaat-testcentra voor alle beroepen waarvoor een ervaringsbewijs kan worden behaald. Ook voor reeds eerder gelanceerde beroepen kan men een aanvraag voor erkenning als testcentrum indienen. Op basis van de verhouding tussen het aantal vooropgestelde begeleidingen en beoordelingen en een inschatting van het potentiële bereik, de regionale spreiding en de budgettaire ruimte wordt een beslissing tot een al dan niet bijkomende erkenning van een testcentrum genomen.

Concreet is voor het ervaringsbewijs verhuizer-drager, verhuizer-inpakker en kapper meer dan één testcentrum goedgekeurd en erkend. Namelijk:

- verhuizer-drager, verhuizer-inpakker: zowel het OCMW van Gent als de Belgische Kamer der Verhuizers treden op als testcentrum voor dit ervaringsbewijs
- kapper: zowel de Unie van Belgische kappers als Syntra Limburg treden op als testcentrum voor dit ervaringsbewijs.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 206
van 30 augustus 2007
van **LAURENCE LIBERT**

Individuele Beroepsopleiding in de Onderneming - Evaluatie

De Individuele Beroepsopleiding in de Onderneming (IBO) is bedoeld voor jobs waarvoor ondernemers geen geschikte kandidaten vinden. De ondernemer kan via dat systeem zelf een werkzoekende op maat van zijn of haar bedrijf opleiden.

1. De VDAB heeft met een aantal sectoren akkoorden afgesloten over IBO's wat duurtijd, doelgroep en opleidingsprogramma's betreft.

Met welke sectoren heeft de VDAB deze akkoorden afgesloten?

2. Hoeveel IBO's werden er in totaal in dienst genomen:

- a) door de privémarkt, en voor welke verschillende sectoren;
- b) door de openbare sector, welke;
- c) door vzw's?

3. Hoeveel IBO's ronden de opleiding succesvol af:

- a) in de privémarkt, en voor welke verschillende sectoren;
- b) in de openbare sector, welke;
- c) in vzw's?

4. Hoeveel succesvolle IBO's behoren tot de categorie:

- a) schoolverlater in wachttijd met diploma van het hoger of universitair onderwijs;
- b) niet-schoolverlater zonder uitkering, jonger dan 45 jaar, met een diploma van het hoger of universitair onderwijs en minstens 6 maanden ingeschreven als werkzoekende;
- c) deeltijds leerplichtig zonder overbruggingsuitkeringen;
- d) werkloze zonder diploma hoger secundair onderwijs;
- e) allochtone werkloze?

5. Hoeveel maal werd voor door de allochtone werkloze bij een IBO de speciale module met ondersteuning Nederlands en attitude gevolgd?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 206 van 30 augustus 2007
van **LAURENCE LIBERT**

1. De VDAB heeft met volgende sectoren akkoorden afgesloten over IBO's wat duurtijd, doelgroep en opleidingsprogramma's betreft:
 - binnenscheepvaart (Paritair Comité 139)
 - confectie (Paritair Comité 109, 110, 215)
 - groensector (Paritair Comité 145.070)
 - horecasector (Paritair Comité 302)
 - houtsector (Paritair Comité 126, 125.01, 125.02, 125.03)
 - restauratiesector
 - vervoersektor (Paritair Comité 140.09, 140.04)
2. Er zijn in de loop van 2006 in totaal 15.466 IBO's gestart.

a)door de privémarkt:

sector	
Andere dienstverlening	71
Banken, verzek., post en telecom	235
Bouw	3.726
Chemie, rubber en kunststof	163
Diensten aan personen	551
Dranken, voeding en tabak	362
Energie en water	9
Garages	386
Gezondheidszorg	126
Grafische nijv., papier, karton	208
Handel en verhuur	2.916
Horeca	870
Hout- en meubelindustrie	272
Informatica, diensten aan bedr.	1.540
Interim- en selectiekantoren	174
Land-, tuin- en bosbouw	326
Maatschappelijke dienstverlening	164
Metaal	2.229
Onderwijs	17
Ontspanning, cultuur en sport	179
Overige industrie	81
Productie van bouwmaterialen	122
Textiel, kleding en schoeisel	189
Transport en logistiek	514
Visserij	12
Eindtotaal	15.442

b)door de openbare sector (vooral lokale besturen):

Openbare besturen	24
-------------------	----

Opm.: er zijn geen afzonderlijke gegevens beschikbaar voor wat betreft de vzw's. Deze gegevens zijn opgenomen bij de "privémarkt".

3. Hiervan zijn er volgende aantallen succesvol afgewerkt:

sector	succesvol
Andere dienstverlening	62
Banken, verzek., post en telecom	185
Bouw	2464
Chemie, rubber en kunststof	117
Diensten aan personen	410
Dranken, voeding en tabak	284
Energie en water	6
Garages	287
Gezondheidszorg	109
Grafische nijv., papier, karton	157
Handel en verhuur	2173
Horeca	604
Hout- en meubelindustrie	195
Informatica, diensten aan bedr.	1262
Interim- en selectiekantoren	144
Land-, tuin- en bosbouw	235
Maatschappelijke dienstverlening	128
Metaal	1847
Onderwijs	13
Ontspanning, cultuur en sport	153
Overige industrie	58
Productie van bouwmaterialen	76
Textiel, kleding en schoeisel	128
Transport en logistiek	386
Visserij	4
Eindtotaal	11487

Openbare besturen	21
-------------------	----

4. Van deze succesvolle IBO's zijn er:

- schoolverlater in wachttijd met diploma van het hoger of universitair onderwijs: 671
- niet-schoolverlater zonder uitkering, jonger dan 45 jaar, met een diploma van het hoger of universitair onderwijs en minstens 6 maanden ingeschreven als werkzoekende: 58
- deeltijds leerplichtig zonder overbruggingsuitkeringen: 132
- werkloze zonder diploma hoger secundair onderwijs: 4085
- allochtone werkloze: 1742

5. Er kregen 33 IBO-cursisten lessen Nederlands tijdens de IBO.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 207
van 5 september 2007
van **JOS DE MEYER**

Energieprestaties schoolgebouwen - Nieuwe normen

De Vlaamse Regering heeft op 8 juni 2007 een voorontwerp van decreet betreffende energieprestaties in scholen goedgekeurd. Alle schoolbouwprojecten waarvan de bouwvergunning na 1 januari 2008 wordt aangevraagd, zullen moeten voldoen aan een energiepeil E70, dit amper een half jaar nadat de norm op E100 werd gelegd. Daarnaast voorziet het decreet in een aantal proefprojecten met passiefhuisstandaard.

Op een studiedag op 29 mei 2007 deed de minister reeds een oproep voor energiezuinige "passiefscholen". Ook via de nieuwsbrief Schooldirect en op de website van AGION (Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs) werd er reeds een oproep gedaan om projecten in te dienen. De uiterste deadline voor het indienen van projecten is 28 september 2007. Voor dit proefproject wordt zo'n 9 miljoen euro onttrokken aan de reguliere subsidie-enveloppe voor scholenbouw. Men rekent op de realisatie van een tiental projecten.

Eenzijds past deze nieuwe regelgeving de spelregels aan voor de projecten die reeds op de wachtlijst staan. Anderzijds laat het nieuwe ontwerpdecreet, dat voorlopig althans nog niet in overgangsmaatregelen voorziet, een aantal vragen onbeantwoord. Aangezien er nog geen decreet werd goedgekeurd, noch besproken in het Vlaams Parlement, maar de scholen toch op zeer korte termijn beslissingen dienen te nemen m.b.t. het al dan niet indienen van een kandidatuur voor het proefproject, hetzij binnen uiterlijk enkele maanden hun bouwprojecten dienen aan te passen aan de nieuwe normen, stel ik de minister graag volgende vragen.

1. Hoeveel projecten zijn er momenteel ingeschreven op de AGION-wachtlijst voor scholenbouw die:
 - voldoen aan de normen van de passiefhuisstandaard;
 - reeds zijn geconcipeerd volgens de E70 energieprestatiestandaard;
 - nog zijn geconcipeerd volgens de E100 energieprestatiestandaard?
2. Hoeveel langer wordt de wachttijd voor de huidige projecten op de wachtlijst (rekening houdende met de constante reguliere investeringsenveloppe en de gemiddelde stijging van de kostprijs van een bouwproject om een project aan de E70 standaard te laten voldoen)?
3. Wat gebeurt er met projecten op de huidige wachtlijst waarvan het ontwerp niet voldoet aan de E70 standaard?
4. Heeft de minister er een zicht op welke meerkosten er voor een schoolbestuur zijn verbonden aan een eventuele aanpassing van een voorontwerp om een volgens oudere normen geconcipeerd project zodanig aan te passen dat het aan de nieuwe norm voldoet?

5. Aangezien het Vlaams Parlement pas op 24 september 2007 opnieuw in zitting is, is de kans groot dat over het betrokken decreet niet voor 28 september gestemd zal worden.

Zal de minister dan ook de inschrijvingstermijn voor het passiefschoolproject verlengen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 207 van 5 september 2007
van **JOS DE MEYER**

1. De Vlaamse Regering keurde op 19 juli jl. het ontwerp van decreet betreffende de energieprestaties in schoolgebouwen principieel goed. De technische criteria voor de passiefhuisstandaard dienen nog te worden vastgelegd.
Tot op vandaag worden bij een subsidieaanvraag nog geen berekeningen van het E-peil opgevraagd.
2. In het ontwerp van decreet betreffende de energieprestaties in schoolgebouwen is opgenomen dat de meerkost die voortvloeit uit de opgelegde E70-norm overeenkomt met 21 euro per vierkante meter bruto-oppervlakte. Dit betekent een gemiddelde stijging van de kostprijs van bijna 2%, afhankelijk van de soort aanvraag.
De impact op de wachttijd van dit percentage is relatief laag gezien de verplichting te voldoen aan de E70-norm enkel van toepassing is op nieuwbouw en niet op moderniseringswerken. Nieuwbouw vertegenwoordigt jaarlijks ongeveer 20 à 25% van de goedgekeurde subsidieaanvragen.
3. De E70-norm is pas van toepassing op dossiers waarvan de bouwvergunning wordt verleend na 1 januari 2008.
4. Bij de studie van een voorontwerp wordt nog geen berekening van het E-peil uitgevoerd. Deze berekening kan pas gebeuren na het opmaken van definitieve plannen en lastenboeken.
5. Voorlopig blijft de inschrijvingsdatum voor het indienen van de kandidaturen als passiefhuisproject behouden op 28 september 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 208
van 5 september 2007
van **JOS DE MEYER**

Resolutie "rechtszekere start schooljaar" - Toetsing

Op 28 mei 2003 werd door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement unaniem de resolutie aangenomen betreffende tijdige indiening van ontwerpen van decreet inzake het onderwijs, met het oog op een rechtszekere en ordentelijke start van het schooljaar.

Hierin werd aan de Vlaamse Regering gevraagd om vanaf 1 september 2004 alle besluiten en omzendbrieven aan de scholen mee te delen uiterlijk op 25 juni, voor bepalingen die in werking treden op 1 september. Tevens wordt gevraagd geen omzendbrieven aan de scholen mee te delen waarvoor de wettelijke basis ontbreekt.

In het kader van een evaluatie van de start van het schooljaar 2007-2008 – wat dit formele juridische aspect betreft – stelde ik de minister graag volgende vragen.

1. Hoeveel uitvoeringsbesluiten die uitwerking hebben vanaf 1 september 2007 werden genomen na 25 juni 2007? Dit wat het onderwijs algemeen, het basisonderwijs, het secundair onderwijs, het hoger onderwijs en de permanente vorming betreft.
2. Hoeveel omzendbrieven die uitwerking hebben vanaf 1 september 2007, werden na 25 juni 2007 aan de scholen verzonden? Dit wat het onderwijs algemeen, het basisonderwijs, het secundair onderwijs, het hoger onderwijs en de permanente vorming betreft.
3. Hoeveel omzendbrieven werden verzonden aan de scholen waarvoor de wettelijke basis formeel nog ontbrak op het moment van verzending?
4. Welke evaluatie maakt de minister van de naleving van de resolutie inzake een ordentelijke start van het schooljaar en welke perspectieven zijn er voor dit aspect van de regelgeving naar het komende parlementair jaar en de daaropvolgende start van het schooljaar 2008-2009?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 208 van 5 september 2007
van **JOS DE MEYER**

1. Na 25 juni 2007 heeft/zal de Vlaamse Regering de volgende uitvoeringsbesluiten en - voor het hoger onderwijs - individuele erkenningbesluiten definitief goedgekeurd/goedkeuren waarin maatregelen zijn opgenomen die dit school- of academiejaar in werking zijn getreden. Besluiten met een (*) hebben echter zeer weinig of geen impact op de voorbereiding door de instellingen van het nieuwe school- of academiejaar. Ze hebben b.v. wel als ingangsdatum 1 september 2007, maar beïnvloeden de ordentelijke start van het school- of academiejaar niet. Specifiek voor het hoger onderwijs betreffen het besluiten die een procedure bekrachtigen en waarvan de kalender niet van de Vlaamse Regering afhangt. Voor alle besluiten was er een decretale basis (zie onder meer het decreet betreffende het volwassenenonderwijs van 15 juni 2007 en het Onderwijsdecreet XVII van 22 juni 2007).

Uitvoeringsbesluiten**A) ARBEIDSVOORWAARDEN EN PERSONEELSSTATUUT**

- BVR betreffende taak- en functiedifferentiatie in het secundair onderwijs
- BVR betreffende de taken die niet in de functiebeschrijvingen van het personeel van het basisonderwijs kunnen opgenomen worden (*)
- BVR betreffende de toekenning van middelen voor mentorschap
- BVR tot wijziging van het BVR van 27 juni 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling in het gewoon kleuter-, lager en basisonderwijs, en tot wijziging van het BVR van 31 juli 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldiging in het buitengewoon onderwijs (*)
- BVR tot wijziging van het BVR van 14 juni 1989 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling in het secundair onderwijs, tot wijziging van het BVR van 31 juli 1990 tot vaststelling van de gelijkwaardigheid van bepaalde bekwaamheidsbewijzen van godsdienstige of ideologische aard met de vereiste of de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in de door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde vrije onderwijsinstellingen en tot wijziging van het BVR van 26 september 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling van de leermeesters godsdienst en de godsdienstleraars (*)
- BVR tot wijziging van de regelgeving betreffende de bekwaamheidsbewijzen van de personeelsleden van de onderwijsinstellingen voor deeltijds kunstonderwijs (*)
- BVR tot wijziging van het BVR van 9 februari 2001 betreffende de bekwaamheidsbewijzen en de prestatie- en bezoldigingsregeling voor de personeelsleden van de centra voor volwassenenonderwijs (*)
- BVR tot wijziging van het BVR van 17 juli 1991 tot uitvoering van het decreet van 17 juli 1991 betreffende de inspectie, dienst voor Onderwijsontwikkeling en pedagogische begeleidingsdiensten, tot wijziging van het BVR van 15 december 1993 tot uitvoering van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken en tot wijziging van het BVR

- van 12 december 2003 tot vaststelling van de bekwaamheidsbewijzen en de salarisschalen van de personeelsleden van de centra voor leerlingenbegeleiding (*)
- BVR betreffende het ziekteverlof, het verlof voor verminderde prestaties wegens ziekte en de terbeschikkingstelling wegens ziekte voor bepaalde personeelsleden van het onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding (*)
 - BVR tot wijziging van het BVR van 16 december 1997 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan van de personeelsleden van het onderwijs en de psychomedisch-sociale centra (*)
 - BVR betreffende de procedure in beroep na een evaluatie met eindconclusie “onvoldoende” en betreffende de werking van het college van beroep (*)
 - BVR tot wijziging van het BVR van 5 maart 2004 betreffende de toekenning van een niet- verworven salarisschaal voor de houders van het getuigschrift grondige kennis verplichte tweede taal Frans, het BVR van 15 april 2005 betreffende de toekenning van een bepaalde niet- verworven salarisschaal aan sommige personeelsleden van het onderwijs en het BVR van 30 september 2005 betreffende de toekenning van een niet- verworven salarisschaal aan personeelsleden die houder zijn van een getuigschrift of diploma buitengewoon onderwijs (*)
 - BVR tot wijziging van het BVR van 14 maart 2003 betreffende de vastlegging van de prestaties van een ambt in het buitengewoon secundair onderwijs
 - BVR tot wijziging van het BVR van 27 januari 2006 tot invoering van een tijdelijk project betreffende vervangingen van korte afwezigheden, bedrijfsstages en mentorschap (*)

B) STUDIEFINANCIERING

- BVR betreffende de studiefinanciering (*)

C) BASISONDERWIJS

- BVR betreffende de toekenning van de puntenenveloppe zorg+
- BVR betreffende de extra GOK+ uren
- BVR tot wijziging van het BVR van 17 juni 1997 betreffende de personeelsformatie in het buitengewoon basisonderwijs en het BVR van 17 juni 10997 betreffende de personeelsformatie in het gewoon basisonderwijs

D) SECUNDAIR ONDERWIJS

- BVR tot vaststelling van indienings- en adviseringsprocedure voor voorstellen nieuwe structuuronderdelen in voltijds SO (*)
- BVR tot wijziging van het besluit van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds SO
- BVR tot organisatie van CLIL- projecten in het secundair onderwijs
- BVR tot wijziging van het BVR van 13 januari 2006 betreffende onderwijs aan huis voor zieke kinderen en jongeren (*)
- BVR m.b.t. investeringsoperatie 2007-2008 (*)
- BVR houdende toekenning subsidies schooljaar 2007-2008 voor leerlingen met autisme
- BVR betreffende de organisatie van tijdelijke projecten rond studie- en beroepskeuze en werkplekieren
- BVR betreffende de berekening van de puntenenveloppe voor het ondersteunend personeel in het buitengewoon secundair onderwijs

E) BASIS- EN SECUNDAIR ONDERWIJS

- BVR tot wijziging van het BVR van 16 september 1997 betreffende de controle op de inschrijvingen van leerlingen in het secundair onderwijs en het BVR van 12 november 1997 betreffende de controle op de inschrijvingen van leerlingen in het basisonderwijs

F) VOLWASSENENONDERWIJS

- BVR betreffende de organisatie van het opleidingsaanbod in het volwassenenonderwijs
- BVR tot regeling van een aantal aangelegenheden voor de Centra voor Volwassenenonderwijs
- BVR tot regeling van een aantal aangelegenheden voor de centra voor basiseducatie
- BVR betreffende de subsidiëring van de consortia volwassenenonderwijs tijdens het schooljaar 2007-2008 (*)
- BVR betreffende de studiebekrachtiging in het volwassenenonderwijs
- 3 BVR's betreffende de modulaire structuur van het secundair volwassenenonderwijs (het studiegebied bijzondere educatieve noden, het studiegebied informatie- en communicatietechnologie, het studiegebied auto) (*)
- BVR betreffende de modulaire structuur van de leergebieden basiseducatie (*)
- BVR houdende de erkenning van de proefcentra voor de organisatie van de tijdelijke projecten voor de opleiding voor opleiders van volwassenen (*)

G) DEELTIJDS KUNSTONDERWIJS

- BVR betreffende de administratieve omkadering in het deeltijds kunstonderwijs en tot wijziging van het BVR van 29 april 1992 betreffende de verdeling van betrekkingen, de ter beschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage

H) HOGER ONDERWIJS

- BVR tot erkenning van de professioneel gerichte bacheloropleiding 'bachelor in musical' als nieuwe opleiding van de Erasmushogeschool Brussel (*)
- BVR tot tijdelijke erkenning van de bachelor- en masteropleiding in de taal- en regiostudies arabistiek en islamkunde van de Katholieke Universiteit Leuven (*)
- BVR tot tijdelijke erkenning van de masteropleiding in de protestantse godgeleerdheid aan de Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid te Brussel (*)
- BVR tot erkenning van de masteropleiding Master of Theology in Evangelical and Pentecostal Studies als nieuwe opleiding van de Continental Theological Seminary (*)

2.+3. In totaal zijn er 21 nieuwe omzendbrieven na 25 juni 2007 aan de instellingen bezorgd met informatie over maatregelen die vanaf dit schooljaar ingaan.

Van die nieuwe omzendbrieven waren er 12, waarvoor de besluiten die de rechtsgrond vormen, nog niet definitief goedgekeurd waren door de Vlaamse Regering op het moment dat de omzendbrieven verstuurd werden. Deze besluiten waren echter wel allemaal minstens een eerste keer principieel door de Vlaamse Regering goedgekeurd en – indien het om personeelsaangelegenheden ging – onderhandeld met de sociale partners.

Wat hoger onderwijs betreft, kan ik melden dat de enige mededelingen die na de periode van 25 juni 2007 gedaan werden, uitsluitend aanvullingen betroffen van de rubriek “veel gestelde vragen” bij de invoering van het elektronische personeelsdossier.

Omzendbrieven

- Een omzendbrief betreffende de bevraging van de leerlingenkenmerken van de ingeschreven leerlingen in het kader van enerzijds de derde GOK-cyclus en anderzijds de berekening van de werkmiddelen en de simulaties in het kader van het nieuwe financieringssysteem. Op 1 oktober 2007 wordt de gebruikelijke telling van 1/10 daarom uitgebreid met een bevraging van leerlingenkenmerken van leerlingen ingeschreven op 1 oktober 2007. De omzendbrief geldt voor het gewoon basis- en secundair onderwijs. De gegevens dienen ten laatste op 12/10/2007 doorgestuurd te worden naar het ministerie.
- Een omzendbrief voor de basisscholen over de aanvulling van de bestanden van de leerlingengegevens met de leerlingenkenmerken in het kader van de financiering en subsidiëring en de uitleg over de nieuwe zending van identificatiegegevens van leerlingen en kleuters ingeschreven op de eerste, de tweede of de derde schooldag en voor leerplichtige leerlingen hun aanwezigheid of afwezigheidscode op de eerste, tweede en derde schooldag.
- Een omzendbrief geldig voor het schooljaar 2007-2008 omschrijft in uitvoering van het nieuwe decreet lerarenopleidingen hoe vanaf 1 september 2007 middelen voor mentorschap toegekend worden onder de vorm van lestijden (gewoon en buitengewoon basisonderwijs), uren-leraar (gewoon secundair onderwijs en deeltijds kunstonderwijs), lesuren (buitengewoon secundair onderwijs), leraarsuren (secundair volwassenenonderwijs) Naast de ondersteuning van studenten/cursisten tijdens de stage en tijdens de aanvangsbegeleiding gedurende het eerste jaar van de beroepsuitoefening als leraar wordt de ondersteuning van de leraar-in-opleiding als derde aspect van het mentorschap geïntroduceerd
- Een omzendbrief voor het secundair onderwijs over de extra middelen voor taak- en functiedifferentiatie in scholen en scholengemeenschappen, een over de elektronische zendingen van leerlingengegevens, een omzendbrief over de wijzigingen aan de salarisschalen in het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs in uitvoering van cao VIII en onderwijsdecreet XVII
- Drie omzendbrieven over de nieuwe richtlijnen en de overgangsmaatregelen in zake de organisatie van het volwassenenonderwijs, de basiseducatie en de richtlijnen in zake subsidiëring van de consortia die per 1 september 2007 in werking treden in uitvoering van het nieuwe decreet betreffende het volwassenenonderwijs. Eén omzendbrief beschrijft de prestatie- en bezoldigingsregeling voor de personeelsleden van de centra voor volwassenenonderwijs
- Een omzendbrief over de nieuwe modaliteiten in zake loopbaanonderbreking voor alle personeelsleden van scholen en CLB's
- 7 omzendbrieven (SO, buitengewoon basisonderwijs, buitengewoon secundair onderwijs, CLB, VO en DKO en ambten van godsdienstleraren) over de aanpassingen aan de bekwaamheidsbewijzen naar aanleiding van de BAMA-structuur
- Een omzendbrief die een overzicht van de prestatieregelingen in het buitengewoon secundair onderwijs geeft en die in uitvoering van cao VIII met ingang van 1 september 2007 een aanpassing doorvoert aan de prestatieregeling voor het paramedisch personeel

- Een omzendbrief van toepassing op alle academies voor deeltijds kunstonderwijs waarbij in uitvoering van cao VIII een uitbreiding van de administratieve omkadering wordt ingevoerd.
4. Ook dit jaar hebben mijn medewerkers van de administratie en het kabinet hun uiterste best gedaan om de resolutie met betrekking tot een rechtszekere en ordentelijke start van het schooljaar te respecteren. Helaas zijn we ook dit jaar niet helemaal in dat opzet geslaagd. Er waren dan ook bijzonder veel nieuwe maatregelen, vooral in uitvoering van cao VIII. Een ordentelijke start van een schooljaar houdt niet alleen in dat er snel wordt meegedeeld wat er wijzigt, maar dat accuraat wordt uitgelegd wat dit op de werkvloer betekent. Dit kan niet sneller dan het besluitvormingsproces zelf. De doorlooptijd van deze besluitvormingsprocessen wordt door vele actoren (administratie, IF, begroting, kabinet, sociale partners, Raad van State, Vlaamse Regering), hun werkagenda's en hun verschillende standpunten bepaald.

Er worden veel inspanningen geleverd om via allerlei kanalen rechtstreeks met het onderwijsveld te communiceren.

Ik denk hierbij aan School- en Lerarendirect en wil ook melding maken van de jaarlijkse Rondes van Vlaanderen die de administratie organiseert. In juni en juli 2007 werden de instellingen geïnformeerd over de nieuwe regelgeving die vanaf 1 september 2007 van kracht zou worden in het basis-, secundair, deeltijds kunst en volwassenenonderwijs. Die infosessies vonden plaats in alle Vlaamse provincies.

Met het oog op het respecteren van de resolutie, zal ik naar het volgende school- en academiejaar toe proberen er een nog strakkere timing op na te houden, maar er zijn altijd onverwachte omstandigheden die een snelle oplossing noodzakelijk maken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 209
van 5 september 2007
van **SABINE POLEYN**

Vredeseducatie - Initiatieven

In 1994 nodigde toenmalig Vlaams minister van Onderwijs Luc van den Bossche alle schooldirecties van het basis en secundair onderwijs uit om rond de datum van 8 mei te werken rond vrede, verdraagzaamheid en vooruitgang. Het initiatief kreeg de naam V-dag. Binnen het kader van dit initiatief werden voor de scholen een heel aantal uitstappen of activiteiten rond vredeseducatie aangeboden.

Op dit moment zou dit initiatief vervangen zijn door de Dag van de Democratie. Dit initiatief lijkt echter beperkter van karakter, het is immers beperkt tot één plaats (Breendonk) en tot één activiteit (bezoek, fietstocht). De website stelt dat in 2007 3000 leerlingen bereikt werden.

1. Klopt het dat de Dag van de Democratie vanuit de Vlaamse overheid in de plaats komt van de V-dag?

Waarom werd afgestapt van de V-dag?

2. Wat is de rol van de Vlaamse Gemeenschap bij de organisatie van de Dag van de Democratie?

Hoe evalueert de minister het initiatief?

3. Welke andere initiatieven van vredeseducatie voor het onderwijs steunt de minister? Op welke manier?

Heeft de minister verdere plannen hieromtrent?

4. Is de minister betrokken bij de ontsluiting van het oorlogserfgoed in het kader van het project "Inventaris 1914-2014" van minister Van Mechelen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 209 van 5 september 2007
van **SABINE POLEYN**

1. De Dag van de Democratie is geen initiatief van de Vlaamse overheid maar is een eerder kleinschalig project dat door diverse initiatiefnemers werd opgezet onder de auspiciën van het 'Platform Democratie en Burgerzin' van de Senaat. Het initiatief heeft uiteraard wel raakpunten met de doelstellingen en de timing van de V-dag. De doelstellingen van het 'Platform Democratie en Burgerzin' zijn tweeledig. In de eerste plaats wil het alle Belgische initiatieven rond democratie en burgerzin samenbrengen in een **portaalsite**. Alle personen en organisaties die zich met vorming in brede zin bezighouden (jongeren, leerkrachten, socioculturele verenigingen...) kunnen op deze portaalsite terecht voor informatie, voor antwoorden op hun vragen en vinden er interessante links naar de meest geschikte partners. Via interactie probeert deze platformsite de verschillende initiatieven met elkaar in contact te brengen.

Daarnaast wil het Platform Democratie en Burgerzin ruimte bieden voor **herinnerings-educatie**, meer bepaald rond het thema van de Tweede Wereldoorlog. Via de website en evenementen wordt gebouwd aan een actieve dialoog tussen oorlogsgetuigen en jongeren voor een beter burgerschap, meer solidariteit, vrede en democratie.

Eén van deze evenementen is de '**Dag van de democratie en verdraagzaamheid (Journée de la démocratie et de la tolérance)**'. Dit is een initiatief van ABVV - ACV (FGTB - CSC). In 2007 werd de projectorganisatie waargenomen door het Instituut Eduard Meys (Mechelen) en genoot het de steun van de Nationale Loterij. Het werd verwezenlijkt in samenwerking met het Nationaal Gedenkteken van Breendonk, het Joods Museum van Deportatie en Verzet (Mechelen), de Auschwitz Stichting en Les Territoires de la Mémoire.

Het kon rekenen op een 1000-tal deelnemende jongeren. Bedoeling van dit project is jaarlijks een dertigtal scholen samen te brengen uit de Vlaamse, Franse en Duitstalige Gemeenschap voor een uitwisselingsdag rond het thema democratie en verdraagzaamheid. Hiervoor is een taalgemeenschapoverschrijdend programma uitgewerkt.

Een greep uit het programma in Vlaanderen en Brussel:

- Bezoek aan het Nationaal Gedenkteken van Breendonk
- Bezoek aan het Joods Museum van Deportatie en Verzet (Mechelen)
- Bezoek aan het Parlement te Brussel
- Fietstocht voor enkele sportieve leerlingen van het Parlement naar Willebroek (Breendonk)
- Vertoning van een documentaire over extreem rechts vandaag
- Beurs voor democratie en verdraagzaamheid (+/- 15 stands en workshopsgeorganiseerd door Nederlandstalige leerlingen en verenigingen)
- Een theaterstuk (monoloog van Tobias Schiff, overlevende van de concentratiekampen)
- Een concert als afsluiting voor alle deelnemers (samenkomst te Willebroek op het einde van de namiddag)

Op het Programma te Luik :

- Het symbolisch parcours van Les Territoires de la Mémoire (permanente tentoonstelling, voor deze gelegenheid in het Nederlands vertaald)

- Vertoning van een documentaire over extreem rechts vandaag
- Een lezing van 'Bruine Morgen' (in aanwezigheid van de auteur), door J-P Hostijn
- Een parcours over de verschillende herinneringsoorden in Luik
- Een reizende tentoonstelling "Deportatie en genocide, een Europese tragedie" (gerealiseerd door het Nationaal Gedenkteken van Breendonk)

Wat V-dag betreft moeten we een onderscheid maken tussen V-dag als dag van de herinnering aan de oorlogsgruwel (8 mei) en het project dat 'V-dag vzw' gedurende meerdere jaren uitvoerde voor en met Vlaamse scholen.

In 1994 besloot het departement Onderwijs om van 8 mei een symbooldag te maken voor vrede, verdraagzaamheid en vooruitgang. Dit ging gepaard met een hele reeks activiteiten die toen ruime pers aandacht kregen.

Van 1995 tot 2003 werd **V-dag** als project voor scholen gecoördineerd door het Vredescentrum Antwerpen in samenwerking met een aantal vredescentra en musea. Dit mondde opnieuw uit in activiteiten voor scholen rond de datum van 8 mei.

Er werd aan het project V-dag een gedetacheerd leerkracht toegewezen.

Vanuit het departement Onderwijs werd daar bovenop ook een bijkomende jaarlijkse projectsubsidie toegekend om jaarprojecten te realiseren. Na advies van de administratie werd de betrokkenheid van de diverse partners bij het V-dag project in 2003 opengetrokken.

Daar waar eerst enkel de historische sites en een aantal vredeseducatieve organisaties betrokken waren, werd op vraag van het departement ook aan onderwijsdeskundigen (Dienst voor Onderwijsontwikkeling, Kleur Bekennen, CANON Cultuurcel...) gevraagd om mee in de stuurgroep rond het project te zetelen en de werking mee te sturen.

In 2005 werd het Vredescentrum Antwerpen gevraagd om een handboek voor vredeseducatie en een daaraan gekoppelde informatieve site te ontwikkelen, dit in samenwerking met CANON Cultuurcel, Kleur Bekennen en Jeugd en Vrede vzw.

Het boek '**Vrede kan je leren**' rolde van de pers en om het idee van vredeseducatie in het onderwijs verder ondersteunen werd praktische website <http://www.vredeseducatie.be> uitgebouwd. Bedoeling van de website was (en is) om:

- leerkrachten verder te informeren over het omgaan met actuele thema's i.v.m. vrede en conflictbeheersing in ruime zin van het woord (actueel bv. over de problematiek Irak, de tienermoorden in Vlaanderen etc.)
- organisaties die werken rond vredeseducatie voor te stellen;
- goede praktijkvoorbeelden van leerkrachten te ontsluiten voor collega's.

De website ging in januari 2006 online. Tot op heden blijft de informatie accuraat, maar er is onvoldoende aandacht voor de actualiteitspagina's en de dossiers. Hiervoor zoek ik nog een oplossing.

Momenteel is er interesse van het **Vlaams Vredesinstituut**, een onafhankelijke instelling bij het Vlaams Parlement, om de site binnen hun educatieve opdracht op te vissen. Waar het instituut in eerste instantie wetenschappelijk **onderzoek** over vredesvraagstukken uitvoert en op basis hiervan **advies** uitbrengt aan het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering, is er in het oprichtingsdecreet ook een **documentatieopdracht** omschreven: het Vredesinstituut verzamelt informatiebronnen over vrede en stelt die voor iedereen ter beschikking. Hierover meer onder punt 3.

Er werd niet afgestapt van de V-dag op zich, maar de samenwerking met de organisatie V-dag vzw (c.q. het Vredescentrum Antwerpen), die haar naam aan dit initiatief verbond, werd stopgezet.

Na evaluatie van de werking van V-dag vzw werd vanuit de administratie vastgesteld dat er een onzekere toekomst hing over de inhoudelijke in -en output en organisatorische onderbouw van het project:

De administratieve ondersteuning van de vzw was door een hervorming van vzw-structuren binnen de stad Antwerpen herleid tot een éénmanssecretariaat en daardoor een slecht werkend instrument geworden dat geen continuïteit kon garanderen. Nochtans was de toewijzing van een fulltime detachering aan een afgebakend project als V-dag in principe een bewijs dat het departement Onderwijs geloofde in de werkbaarheid van deze opdracht.

De activiteiten van V-dag vzw waren te beperkt geworden. Ondanks de verdienste van 10 jaar projectwerking, was er een te geringe output en een te beperkt onderwijsrendement vast te stellen bij het project V-dag.

Mee uitdenken van vredeseducatieve leerlijnen of concrete en haalbare voorstellen tot aansluiting bij de eindtermen burgerzin werden te beperkt ingevuld. Er was te weinig betrokkenheid vanuit een breed vredeseducatief en onderwijskundig platform en te weinig initiatieven in die zin. Er was een te geringe samenhang tussen de ingediende projectvoorstellen waardoor een transparante visie en een duidelijke boodschap naar het brede vredeseducatief en onderwijsveld achterwege bleef.

2. De Vlaamse Gemeenschap speelt hierin geen rol, tenzij een communicatieve door het initiatief bekend te maken via zoveel mogelijk kanalen (Klasse, elektronische nieuwsbrieven enz.)

Het initiatief is waardevol, maar ik wil benadrukken dat het tot de eigenheid van de Vlaamse scholen behoort om hun programma rond de vakoverschrijdende eindtermen burgerschapsvorming in te vullen zoals het hen past. Ze kunnen daarbij beroep doen op één van de vele organisaties met een educatief ondersteuningsaanbod voor scholen rond de thema's vredeseducatie, herinneringseducatie, opvoeden tot burgerzin, democratische denken etc.

3. Er bestaan veel initiatieven die ik een warm hart toe draag. Een aantal daarvan kan trouwens rekenen op één of meerdere leerkrachten die ik daarvoor een verlof wegens bijzondere opdracht toe heb gekend.

Ik geef enkele voorbeelden

- Het '*Knooppunt Democratie*' wordt geleid vanuit het programma Burgersamenleving van de Koning Boudewijnstichting. Deze stichting wil scholen ondersteunen in de politieke bewustwording van leerlingen en hen sensibiliseren voor de kern van burgerschapsvorming, met name de waarden en uitdagingen van onze democratie. De stichting ontwikkelt een veelzijdig aanbod m.b.t. democratie en politieke vorming ter ondersteuning van leerkrachten en leerlingen.
- De organisatie '*Vormen*' heeft heel wat ervaring opgebouwd op het vlak van onder meer materiaalontwikkeling en nascholing van leraren.
- Het Vlaams Parlement speelt een actieve rol met het project '*De Kracht van je stem*'. Dit pakket maakt jongeren vertrouwd met een aantal thema's zoals de werking van de democratische instellingen en zet hen op weg naar een volwaardig en actief burgerschap.
- Via het project DynaMo², een initiatief van CANON, de cultuurcel van het ministerie van Onderwijs kunnen scholen beroep doen op financiële ondersteuning van hun projectidee. Binnen het democratische werkveld is er zo ruimte om te werken rond vrede en herinnering, verdraagzaamheid en solidariteit en andere aangrenzende items. Jaarlijks ondersteun ik zo projecten die met een muzisch-creatieve invalshoek deze vakoverschrijdende thema's aansnijden.
- Via het maandblad Klasse en de Lerarenkaart brengen wij zoveel mogelijk mensen op de hoogte van het aanbod van de vele historische sites en vredescentra. Dit gebeurt tijdens speciale lerarendagen (VIP-dagen) waarvoor telkens vele leerkrachten gratis

intekenen. Zo wordt de educatieve werking voor geïnteresseerde leraren op een efficiënte en enthousiasmerende manier ontsloten.

- Op het vlak van onderzoek heb ik beslist dat Vlaanderen zal participeren aan de International Civic and Citizenship Education Study, een onderzoeksproject van de International Association for the Evaluation of Educational Achievement (IEA) dat in 2009 een aantal aspecten van burgerzin zal meten bij de leerlingen in het tweede leerjaar van de eerste graad secundair onderwijs.
- Ik verwijs in deze context ook naar de activiteiten van het Vlaamse Vredesinstituut. Binnen het programma 'Vrede in de Samenleving' stellen CESOR, VUB en het Instituut voor Onderwijs- en Informatie Wetenschappen (UA) in opdracht van het Vredesinstituut een staalkaart op van recente vredesopvoedingsinitiatieven van de onderwijswereld en het middenveld in Vlaanderen. Bovendien worden de geïnventariseerde projecten geëvalueerd: Welke projecten zijn het meest doeltreffend? Wat zijn goede praktijkvoorbeelden? En wat kan beter? Op basis van het uitgevoerde onderzoek zullen aanbevelingen worden geformuleerd voor de relevante actoren en beleidsmakers. Dit onderzoeksproject loopt van september 2007 tot september 2008. Ik wacht de resultaten eveneens met veel belangstelling af.

Ik besef dat er zowel aan de kant van de aanbieders als binnen het onderwijsveld nood bestaat aan meer coördinatie en afstemming. Ik zal bekijken op welke manier ik dit kan optimaliseren, niet alleen op het vlak van vredeseducatie, maar ook voor vakoverschrijdende thema's in het algemeen.

4. Tot op heden ben ik als minister niet betrokken bij het project "Inventaris 1914-2014". Het is een beleidsinitiatief dat Vlaams minister Dirk Van Mechelen ontwikkelde voor het Erfgoed van de Eerste Wereldoorlog. Het erfgoed van de Eerste Wereldoorlog werd tot nu toe nog niet systematisch in kaart gebracht. In het kader van de het project 'Oorlog en Vrede in de Westhoek' werkte de provincie West-Vlaanderen met de financiële steun van de Vlaamse overheid een eerste inventaris uit. Deze inventaris beperkt zich echter tot de Westhoek en behandelt nagenoeg uitsluitend het bouwkundig erfgoed. Dit project zal verder gefaseerd verlopen en heeft ook de bedoeling om educatieve insteken toe te laten. Daartoe werden er lokaal al initiatieven ondernomen met netoverschrijdende contacten tussen lerarenverenigingen.

Een kort overzicht van het door collega Dirk Van Mechelen voorziene traject:

Eerst en vooral kreeg het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed de opdracht om alle Vlaamse restanten van de wereldbrand systematisch in kaart te brengen. Het kader van deze "**Inventaris 1914-2014**" is de Eerste Wereldoorlog in al haar omvang en facetten. Deze facetten vertalen zich in een breed scala aan relictten, die zowel monumentaal, landschappelijk, archeologisch, als roerend van aard kunnen zijn. Er moet rekening worden gehouden met alle getuigen, en met het feit dat deze oorlog een wereldbrand was, waarin Vlaanderen één van de blikvangers was.

Dat betekent dat zowel de slagvelden, bunkerlijnes en andere versterkingen, rollend, rijdend, varend en vliegend materieel in kaart zal worden gebracht, maar evengoed aandacht zal worden besteed aan 'den ijzeren draad, de prikkeldraadversperring langs de Belgisch-Nederlandse grens, of aan de wederopbouwarchitectuur. De "Inventaris 1914-2014" zal het fundament worden van een gericht beleid, dat de 'Groote Oorlog', aan de hand van de materiële getuigen, tot leven wil wekken en zo de herinnering eraan levend kan houden.

In tweede instantie zal nagegaan worden hoe **deze sporen het best beschermd kunnen worden**. Dat kan onder andere via de klassieke instrumenten zoals een bescherming als onument, landschap, archeologische zone of stads- of dorpsgezicht. Tegelijkertijd wordt nagegaan of ook geen nieuwe instrumenten kunnen worden ontwikkeld die het behoud garanderen door een optimale afstemming met de ruimtelijke ordening. Het behoud van een

bunkerlinie als een nieuwe vorm van erfgoedlandschap bijvoorbeeld is zo'n piste. In ieder geval moet de bescherming rekening houden met de zeer diverse aard van het patrimonium en het verspreide karakter ervan.

Als ultieme vorm van bescherming wordt gestreefd naar een erkenning van de slagvelden van de Eerste Wereldoorlog als werelderfgoed. Enkele jaren geleden werden ze reeds op de indicatieve lijst geplaatst, maar het zou een meerwaarde zijn mocht dat in een ruim samenwerkingsverband met Wallonië en de ons omringende landen kunnen.

Dat **internationale karakter** van het Eerste Wereldoorlogserfgoed is meteen een belangrijk derde luik van het beleid. WO I trof immers evenzeer Wallonië, Frankrijk, Nederland, ... Al deze landen hebben oorlogserfgoed gemeen. De kans voor een erkenning als werelderfgoed is ook groter als transnationale dossiers worden ingediend, maar het biedt verder uitstekende mogelijkheden voor wisselwerking en informatie- en ervaringsuitwisseling.

Met vertegenwoordigers van lerarenverenigingen geschiedenis van de verschillende onderwijsnetten werd onlangs een resonantiegroep in het leven geroepen die mogelijke educatieve pistes gaat aftasten.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 210
van 5 september 2007
van **VERA JANS**

Studietoelagen 2006-2007 - Stand van zaken

Leerlingen die naar een secundaire school gaan die erkend is door de Vlaamse Gemeenschap en studenten die ingeschreven zijn in een erkende Nederlandstalige instelling voor hoger onderwijs in Vlaanderen of het Brusselse Hoofdstedelijke gewest kunnen, mits zij voldoen aan bepaalde voorwaarden, een studietoelage krijgen van de Vlaamse Gemeenschap. De aanvragen moeten uiterlijk op 30 juni van het desbetreffende school- of academiejaar ingediend worden.

Graag kreeg ik antwoord op de volgende vragen met betrekking tot het schooljaar 2006-2007.

1. Hoeveel aanvragen voor een studietoelage werden er ingediend voor het secundair onderwijs? Graag gegevens per provincie, een opsplitsing naar het type onderwijs (ASO, TSO, BSO, KSO en ASBO-4de graad) en inkomenscategorie/leefeenheid van de aanvrager.
2. Hoeveel aanvragen voor een studietoelage werden er ingediend voor het hoger onderwijs? Graag gegevens per provincie, onderwijstype (hoger niet-universitair en hoger universitair onderwijs) en inkomenscategorie/leefeenheid van de aanvrager.
3. Hoeveel bedraagt het totale budget voor de uitbetaling van de studietoelagen?
4. Hoeveel studietoelagen werden reeds toegekend en uitbetaald? Graag gegevens per provincie, onderwijsniveau en inkomenscategorie/leefeenheid van de aanvrager.
5. Hoeveel aanvragen kregen een negatieve beslissing en wat waren de meest voorkomende weigeringsgronden? Graag gegevens per provincie, onderwijsniveau en inkomenscategorie/leefeenheid van de aanvrager.
6. Hoeveel "uitzonderlijke" studiefinancieringen werden er uitgeschreven in 2006-2007?
7. Welk percentage van de aanvragers heeft het statuut van zelfstandige leerling of student?
8. Wat is de gemiddelde doorlooptijd vanaf de aanvraag tot de uitbetaling van een studietoelage?
9. Hoeveel aanvragen werden via papieren formulieren, dan wel via het internet ingediend? Graag gegevens per provincie, onderwijsniveau en inkomenscategorie/leefeenheid van de aanvrager.

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORDop vraag nr. 210 van 5 september 2007
van VERA JANS

1. Hieronder volgt een overzicht van het aantal aanvragen dat werd ingediend voor een schooltoelage voor het secundair onderwijs.

- a) Aanvragen per provincie, onderverdeeld per onderwijsniveau:

Onderwijsniveau	Antwerpen	VI-Brabant	W-Vlaanderen	O-Vlaanderen	Br. Hoofdsted. Gewest	Limburg
TSO	7.545	1.903	6.919	5.833	376	4.699
BSO	9.196	2.758	5.349	5.692	793	4.833
ASO	10.358	3.527	6.032	6.575	1.253	6.027
4 ^e graad	237	81	325	175	2	312
KSO	370	127	245	204	17	200
BUSO	1.871	503	1.487	1.353	105	1.084
TOTAAL	29.577	8.899	20.357	19.832	2.546	17.155

- b) Aantal aanvragen, onderverdeeld per leefeenheid:

Oudergelateerd	97.871
Gehuwde leerlingen	59
Zelfstandige leerlingen	297
Alleenstaande leerlingen	139
TOTAAL	98.366

- c) Aantal aanvragen, onderverdeeld per inkomstencategorie:

Deze informatie kan niet aangeleverd worden op het niveau van de aanvraag. Een onderverdeling per inkomstencategorie is pas mogelijk indien de behandeling van de aanvraag resulteert in een toekenning.

2. Hieronder volgt een overzicht van het aantal aanvragen voor een studietoelage voor het hoger onderwijs.

- a) Aanvragen per provincie:

Antwerpen	15.282
Vlaams-Brabant	6.578
West-Vlaanderen	10.257
Oost-Vlaanderen	10.812
Br. Hoofdstedelijk Gewest	830
Limburg	8.312
Henegouwen	99

Luik	35
Luxemburg	11
Namen	11
Waals-Brabant	58
Andere	140
Totaal	54.427

b) Aanvragen per onderwijstype:

Hoger niet-universitair onderwijs	31.607
Universitair onderwijs	14.088
Onderwijstype onbekend (*)	6.732
Totaal	52.427

(*) Wanneer een dossier afgewezen kan worden omwille van de nationaliteits- of financiële voorwaarden, worden geen gegevens geregistreerd over het onderwijstype.

c) Aanvragen per inkomenscategorie en per leefeenheid:

Een opsplitsing per inkomenscategorie/leefeenheid van de aanvrager, is voor het HO niet mogelijk op het niveau van de aanvraag. Bij de intake van de dossiers worden enkel de namen en adresgegevens van de kandidaten en van de onderhoudsverstrekker geregistreerd. Pas bij de behandeling van de dossiers worden alle bijkomende gegevens, waaronder het inkomen en de leefeenheid, geregistreerd.

3. Deze informatie is van begrotingstechnische aard, en kan daarom niet per school- of academiejaar worden aangeleverd.

Voor begrotingsjaar 2006 bedroeg het beschikbare krediet 76.371.000 euro. Met dit bedrag werden toelagen uitbetaald die betrekking hebben op de tweede semester van schooljaar 2005-2006, en de eerste semester van schooljaar 2006-2007. Voor 2007 klimt dit naar 83.584.000 euro, dit dankzij de soepelere inkomstengrenzen voor het SO vanaf 1 september 2007.

4. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van het aantal studie-financieringen dat reeds werd toegekend en uitbetaald.

a) Toekenningen voor het SO, onderverdeeld per provincie en per onderwijsniveau:

Onderwijsniveau	Antwerpen	VI-Brabant	W-Vlaanderen	O-Vlaanderen	Br. Hoofdsted. Gewest	Limburg
TSO	5.264	1.258	4.473	4.069	320	3.069
BSO	7.232	2.052	3.899	4.463	686	3.606
ASO	7.690	2.313	3.815	4.571	1.108	4.039
4 ^e graad	145	47	175	107	2	171
KSO	258	83	156	143	14	135
BUSO	1.641	437	1.239	1.193	100	928
TOTAAL	22.230	6.190	13.757	14.546	2.230	11.948

b) Toekenningen voor het SO, onderverdeeld per leefeenheid:

Oudergelateerd	70.526
----------------	--------

Gehuwde leerlingen	31
Zelfstandige leerlingen	214
Alleenstaande leerlingen	130
TOTAAL	70.901

- c) Toekenningen voor het SO, onderverdeeld per inkomstencategorie:

In het lager SO werden 38.931 toelagen uitbetaald, variërend van 93 euro tot en met 373 euro (93 euro, 111 euro, 149 euro, 186 euro, 223 euro, 298 euro, 373 euro). In het lager SO werden tevens de volgende maximale toelagen uitbetaald: 104 toelagen van 447 euro, 2 toelagen van 820 euro en 31 toelagen van 1.119 euro.

In het hoger SO werden 30.991 toelagen uitbetaald, variërend van 128 euro tot 515 euro (128 euro, 154 euro, 206 euro, 257 euro, 309 euro, 412 euro, 515 euro). In het hoger SO werden tevens de volgende maximale toelagen uitbetaald: 38 toelagen van 618 euro, 15 toelagen van 1.134 euro en 150 toelagen van 1.546 euro.

In het BSO 4de graad werden 621 toelagen uitbetaald, variërend van 292 euro tot 1.169 euro (292 euro, 350 euro, 467 euro, 584 euro, 701 euro, 935 euro, 1.169 euro). In het BSO 4de graad werden tevens de volgende maximale toelagen uitbetaald: 5 toelagen van 1.403 euro, 4 toelagen van 2.572 euro en 17 toelagen van 2.633 euro.

- d) Toekenningen voor het HO, onderverdeeld per provincie:

Antwerpen	11.238
Vlaams-Brabant	4.690
West-Vlaanderen	7.280
Oost-Vlaanderen	8.072
Br. Hoofdstedelijk Gewest	631
Limburg	6.244
Henegouwen	76
Luik	24
Luxemburg	8
Namen	6
Waals-Brabant	38
Andere	18
Totaal	38.325

- e) Toekenningen voor het HO, onderverdeeld per onderwijsniveau:

Hoger niet-universitair onderwijs	26.698
Universitair onderwijs	11.627
Totaal	38.325

- f) Toekenningen voor het HO, onderverdeeld per leefeenheid:

Oudgerelateerd of ten laste van niet-verwant	34.680
Zelfstandig	2.912
Gehuwd	392
Alleenstaand	341
Totaal	38.325

- g) Toekenningen voor het HO, onderverdeeld per inkomstencategorie:

Volledige toelage	11.003
Minimumtoelage of verminderde toelage	27.021
Uitzonderlijke toelage	301
Totaal	38.325

5. Het aantal weigeringen + de meest voorkomende afwijzingsgronden:

- a) Secundair Onderwijs:

Te hoog inkomen	23.682
KI-test	1.033
Andere (bissen bij meerderjarigheid, nationaliteit, studeren in het buitenland)	2.750
Totaal	27.465

- b) Hoger Onderwijs:

Financiële redenen	10.636
Andere (examen- en creditcontract, ingeschreven voor te weinig punten, ingeschreven voor Banaba, Manama, doctoraat, nationaliteitsvoorwaarden)	1.411
Totaal	12.047

6. Uitzonderlijke studiefinancieringen

In academiejaar 06-07 werden 301 uitzonderlijke studietoelagen voor het HO toegekend. Voor het SO wordt de uitzonderlijke toelage pas geïntroduceerd vanaf schooljaar 2007-2008.

7. Percentage van de aanvragers met zelfstandig statuut

- a) Secundair Onderwijs:

0,3 procent van de leerlingen die een schooltoelage krijgen, hebben het zelfstandige statuut aangetoond.

- b) Hoger Onderwijs:

7,6 procent van de studenten die een studietoelage krijgen, zijn zelfstandig.

8. Tussen september en januari worden de volledige individuele dossiers binnen de 2 maanden behandeld. Vanaf januari worden de dossiers binnen de maand behandeld.

Voor het SO kan deze informatie nog niet aangeleverd worden. De applicatie die aangewend werd voor de behandeling van dossiers SO, bevat geen informatie over de datum van aanvraag. Vanaf schooljaar 07-08 wordt een nieuwe applicatie in gebruik genomen, zodat deze informatie volgend jaar wel meegedeeld kan worden.

9. Wat betreft het SO, konden voor schooljaar 2006-2007 enkel aanvragen via papier worden ingediend. Pas vanaf schooljaar 2007-2008 is het mogelijk om via internet een aanvraag in te dienen.

Voor het HO werden 700 aanvragen online ingediend, tegenover 51.727 op papier. Het lage aantal online aanvragen is te verklaren doordat er nog geen campagne werd gevoerd over het online indienen. Deze campagne werd opgestart in het school- en academiejaar 2007-2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 211
van 5 september 2007
van **JAN PEUMANS**

Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid

Tegenwoordig kunnen uit plastic afval allerlei duurzame nieuwe producten worden gemaakt, zoals geluidswanden, straatmeubilair, verkeerssignalisatie. Een Vlaams bedrijf uit Houthalen is op dat vlak trouwens actief.

Er zijn ook steeds meer intercommunales en gemeenten die gebruik maken van producten uit gerecycleerd materiaal (bv. zitbanken en tafels).

Funderingslagen van wegenwerken kunnen perfect vervangen worden door gerecycleerd puinafval, hoogovencement is beter dan portlandcement, enzovoort.

Enkele jaren geleden werden er geluidswanden aangelegd met een systeem dat bestond uit gerecycleerd materiaal (o.m. langs de E 314 ter hoogte van Rotselaar). Het is niet helemaal duidelijk op welke manier dit project navolging heeft gekregen.

Kortom, tal van voorbeelden tonen aan dat er heel wat mogelijkheden zijn op het vlak van duurzaam, gerecycleerd materiaal.

Verplichtingen inbouwen in lastenboeken, is daarbij een belangrijke voorwaarde.

In het kader van een duurzaam en milieuvriendelijk beleid kan de Vlaamse overheid ter zake een voorbeeldrol vervullen.

1. Kan de minister een volledig en gedetailleerd overzicht geven, per Vlaamse overheidsdienst, IVA of EVA onder zijn/haar bevoegdheid, van de richtlijnen inzake het gebruik van gerecycleerde materialen en producten en van de reeds bestaande concrete toepassingen (welke en uit welk gerecycleerd materiaal)?
2. Welk vervolg kende met name het project inzake geluidswanden uit gerecycleerd materiaal?
3. Welke verdere maatregelen of acties zal de minister nog ondernemen om de voorbeeldrol van de Vlaamse overheid op dit vlak kracht bij te zetten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 78, Moerman nr. 71, Vandenbroucke nr. 211, Van Mechelen nr. 154, Anciaux nr. 98, Bourgeois nr. 110, Keulen nr. 181, Van Brempt nr. 192, Vanackere nr. 251, Crevits nr. 606).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 211 van 5 september 2007
van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 212
van 12 september 2007
van **JAN LAURYS**

VDAB - Personeelsinzet en efficiëntie

In een recent IMF-rapport (Internationaal Muntfonds) is er sprake van een EU-doelstelling van “100 clients for one staff member” (IMF, Finland Selected Issues, Country report no. 07/278, August 2007), waarbij “staff” blijkbaar wordt begrepen als “councillors/placements officers”.

Als we het gemiddeld aantal NWWZ in 2006 (217.000) delen door het aantal personeelsleden van de VDAB (4895), dan krijgen we een verhouding van 44.

1. Is er sprake van een EU-doelstelling?
2. Wat is de verdeling van het VDAB-personeel over de verschillende activiteiten van de VDAB?

Hoeveel personeelsleden van de VDAB zijn bezig met “adviseren en bemiddelen” van werkzoekenden?

Wat is de ontwikkeling daarvan sedert 2000?

3. Wordt de efficiëntie en effectiviteit van de VDAB systematisch vergeleken met andere “public employment services”? Wat zijn daarvan de resultaten?

Of wordt zulke evaluatie overwogen, bijvoorbeeld als onderdeel van periodieke heronderhandeling beheersovereenkomst?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 212 van 12 september 2007
van **JAN LAURYS**

1. In het IMF-rapport wordt gesproken van een EU-‘target’. Het gaat dus niet om een EU-‘directive’ of EU-richtlijn. Deze standaard van 100:1 vloeit voort uit een discussie die door de ILO begin jaren ’80 werd opgezet. In 1994 heeft het consultancybureau Arthur Andersen deze standaard aan de Zwitserse overheid voorgesteld en de OESO heeft vervolgens deze standaard overgenomen als referentie in verschillende van zijn landenstudies (PES).

In het kader van het Europese Benchmarking project onder leiding van de Oostenrijkse PES (AMS), waarbij ook VDAB betrokken is, is echter gebleken dat het zeer moeilijk is om te komen tot een gemeenschappelijke definitie om de caseload te bepalen. Het is vaak niet duidelijk welke acties wel en welke niet worden meegerekend. Ook is er een verschil in de opdracht van de respectievelijke Public Employment Services wat een eenduidige interpretatie van onderzoekresultaten niet evident maakt.

2. De verdeling van het VDAB-personeel over de activiteiten, uitgedrukt in VTE, is gemiddeld als volgt in 2006:

	2006
Totaal Arbeidsmarktbeheer	1.532
Totaal Competentiecentra	1.340
Totaal Ondersteuning	745
Totaal Innovatie	71
Totaal Regie	213

Het aantal personeelsleden bezig met “adviseren en bemiddelen” + evolutie sinds 2000:

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Totaal AMB (VTE)	1.163	1.198	1.212	1.217	1.319	1.416	1.532
gemiddeld aantal NWWZ		169651	187023	207806	225633	235344	216762
<i>ratio</i>		<i>142</i>	<i>154</i>	<i>171</i>	<i>171</i>	<i>166</i>	<i>142</i>

In deze tabel wordt het gemiddeld aantal personeelsleden bezig met arbeidsbemiddeling (basisdienstverlening, trajectwerking, werkgeversservices en begeleiding op de werkvloer) weergegeven, en afgezet tegenover het gemiddeld aantal NWWZ.

Deze ratio is wellicht niet de meest geschikte om de caseload te meten. De echte werkbelasting wordt beter niet gebaseerd op een gemiddelde van momentopnames van het aantal NWWZ maar op het totaal aantal op jaarbasis (cf. <http://www.vdab.be/trends/ontcijfert/ontcijfert2007nr5.pdf>). In 2006 kwamen er gemiddeld 29.000 nieuwe NWWZ bij per maand, wat het totaal aantal nieuwe NWWZ op jaarbasis rond 348.000 brengt.

Daarnaast worden niet alle NWWZ actief bemiddeld en begeleid. De begeleiding zelf is wel geïntensifieerd. Ten gevolge van Europese richtsnoeren en ook sluitende aanpak worden steeds meer NWWZ vroeger opgenomen in een traject. Het is bovendien zo dat door het Jeugdwerkplan

de jongeren nog vroeger zullen opgenomen worden in een traject dan voorzien in de Europese richtsnoeren.

Om deze redenen wordt in onderstaande tabel geopteerd om de ratio voor trajectbegeleiding afzonderlijk voor te stellen:

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Trajectbegeleiding (VTE)	490	639	675	636	709	741	813
Totaal aantal trajecten		66012	79386	89011	80515	85674	88206
<i>ratio</i>		<i>103</i>	<i>118</i>	<i>140</i>	<i>114</i>	<i>116</i>	<i>108</i>

- De efficiëntie en effectiviteit van de VDAB wordt vergeleken met andere Public Employment Services in het kader van een Europees databank project (PES monitor mbt innovatie en hervorming) en WAPES. In het najaar gebeurt een vergelijking met FOREM en de buurlanden (UK, Duitsland, Frankrijk en Nederland). Er zijn nog geen resultaten bekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 213
van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering

Elk jaar zijn de verschillende administraties van de Vlaamse overheid verplicht om een jaarverslag op te stellen. Daar kruipt niet alleen veel tijd en energie, maar vooral ook veel geld in (lay-out, foto's, drukwerk,...).

Uit een overzicht dat ik begin vorig jaar van toenmalig minister-president Yves Leterme kreeg, blijkt dat zeer duidelijk. In het totaal kon ik de prijs achterhalen van 63 verschillende jaarverslagen. Deze lijst was bovendien onvolledig. Een simpel optelsommetje leerde me dat daar een bedrag van maar liefst € 727.052,52 meer gemoeid is.

Behoorlijk bestuur is ook zuinig bestuur. Door de jaarverslagen enkel elektronisch aan te bieden, zou de Vlaamse Regering een serieuze kostenbesparing doorvoeren, zonder aan de kwaliteit van de communicatie te raken. Het voorstel van resolutie dat ik daarover indiende, werd op 24 mei 2006 in het Vlaams Parlement unaniem goedgekeurd.

In opvolging van gelijkaardige vragen en het gecoördineerde antwoord van de vorige jaren en van mijn voorstel van resolutie, heb ik de volgende vragen.

1. Welke administraties maakten een jaarverslag voor 2006?
2. Hoe werd dit verspreid (gedrukte vorm en/of elektronisch)?
3. Graag een overzicht van de kostprijs (aanmaak en druk) van de verschillende jaarverslagen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 79, Moerman nr. 72, Vandenbroucke nr. 213, Van Mechelen nr. 157, Anciaux nr. 103, Bourgeois nr. 112, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 200, Vanackere nr. 266, Crevits nr. 621).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 213 van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Kris Peeters, Minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 214
van 13 september 2007
van **HANS SCHOOFS**

Studierichtingen Fysica - Studentenaantal

Wetenschappelijke richtingen in het onderwijs zijn niet populair. Dit is geen nieuwigheid, het aantal inschrijvingen ligt al jaren bijzonder laag.

In het hoger onderwijs studeerden in 2003 nog geen honderd fysici af. Ook in het secundair onderwijs is deze trend voelbaar.

De Universiteit Antwerpen trekt dan ook aan de alarmbel. Van de Vlaamse beurzen voor de afdeling Fysica gaan er meer naar buitenlandse studenten dan naar eigen Vlaamse studenten. Dit laat zich dan weer voelen in een tekort aan leerkrachten Fysica in het secundair onderwijs die ook effectief fysica gestudeerd hebben.

Deze vicieuze cirkel loopt nu al 15 jaar in een neerwaartse spiraal. De UA heeft een poging gedaan om de opleiding Fysica interessanter te maken met een “fysicakoffer”.

1. Wat is de evolutie van het aantal studenten Fysica in het secundair onderwijs in de afgelopen vijf jaar?
2. Plant de minister nog initiatieven om de wetenschappelijke richtingen meer aantrekkelijk te maken?
3. Heeft de minister een overzicht van de studie-achtergrond van de leerkrachten Fysica in het secundair onderwijs? Hoeveel van de leerkrachten Fysica hebben effectief een hoger diploma in de fysica op zak?
4. Is de minister op de hoogte van het bestaan van de “fysicakoffer” en in welke mate wordt deze gebruikt in het onderwijs?
5. Hoeveel beursstudenten Fysica telt Vlaanderen in de afgelopen vijf jaar en hoeveel daarvan zijn buitenlandse beursstudenten?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORDop vraag nr. 214 van 13 september 2007
van **HANS SCHOOFS**

1. In het secundair onderwijs bestaat geen studierichting "fysica". De cijfers hieronder gelden voor alle studierichtingen van de tweede en de derde graad met in de benaming de component wetenschappen (ASO) of industriële wetenschappen (TSO). Deze cijfers zijn voor een optimale vergelijkbaarheid beperkt tot de laatste vier schooljaren.

onderwijsvorm	graad	studierichting	2003-2004	2004-2005	2005-2006	2006-2007
ASO	2e graad	Wetenschappen	16.107	16.362	16.563	16.899
		Wetenschappen-topsport	124	109	118	126
	3e graad	Economie-wetenschappen				2
		Grieks-wetenschappen	100	95	107	118
		Latijn-wetenschappen	2.027	2.180	2.347	2.479
		Moderne talen-wetenschappen	2.818	3.339	3.845	3.915
		Wetenschappen-sport		475	924	962
		Wetenschappen-topsport	98	94	62	59
		Wetenschappen-wiskunde	9.656	9.872	10.311	10.958
		TSO	2e graad	Industriële wetenschappen	2.117	2.120
3e graad	Industriële wetenschappen	1.476	1.382	1.402	1.379	
Totaal			34.523	36.028	37.709	39.023

2. De eindtermen voor wereldoriëntatie in het basisonderwijs en natuurwetenschappen in de eerste graad secundair onderwijs worden herzien met het oog op een betere oriëntering naar de tweede graad secundair onderwijs. Ook de eindtermen technologische opvoeding basisonderwijs, eerste graad secundair onderwijs en tweede en derde graad ASO, die verwant zijn met de natuurwetenschappen, worden herzien.
3. Op referentiedatum 1 mei 2007 waren er in het secundair onderwijs omgerekend 731,70 voltijdse equivalenten in de betrekking van leraar fysica of toegepaste fysica binnen de categorie "vereiste bekwaamheidsbewijzen". Leerkrachten hebben een vereist bekwaamheidsbewijs als ze een diploma van het hoger onderwijs in de vakspecialiteit hebben, aangevuld met een bewijs van pedagogische bekwaamheid.

Voor de categorie "voldoende geachte en andere bekwaamheidsbewijzen" gaat het om 239,38 voltijdse equivalenten. Een voldoende geacht of een ander bekwaamheidsbewijs situeert zich nog steeds op het niveau hoger onderwijs, maar buiten de vakspecialiteit en – voor wat de rubriek "andere" betreft – zonder dat de leerkracht over een bewijs van pedagogische bekwaamheid beschikt.

4. De experimenteerkit die de Universiteit Antwerpen heeft ontwikkeld, is mij bekend. Het project wordt zelfs financieel ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap, via de Administratie Wetenschap en Innovatie.

Het is ongetwijfeld een kwaliteitsvol instrument om jongeren door aangepast experimenteel en lesmateriaal te motiveren voor wetenschapsonderwijs. Het is echter noch de bevoegdheid noch de taak van de onderwijsverantwoordelijke om het gebruik van deze kit te promoten of te registreren. De onderwijswetgeving bepaalt immers uitdrukkelijk dat de overheid zich niet kan of mag inlaten met pedagogische en didactische methodes. Onderwijsverstrekkers moeten dus zelf de keuze maken of ze voor hun lessen de kit wensen in te zetten. Pedagogische begeleidingsdiensten van de netten kunnen daarin uiteraard wel een standpunt innemen en scholen advies geven.

5. In de veronderstelling dat de vraag slaat op *doctoraatsbursalen*, hebben de universiteiten mij de volgende informatie verstrekt:

- Universiteit Gent

2003-2004:	39 Belgen 9 buitenlanders
2004-2005:	44 Belgen 8 buitenlanders
2005-2006:	44 Belgen 12 buitenlanders
2006-2007:	43 Belgen 13 buitenlanders
2007-2008:	19 Belgen 10 buitenlanders

- Universiteit Hasselt

2002-2003:	16 Belgen 4 buitenlanders
2003-2004:	16 Belgen 4 buitenlanders
2004-2005:	16 Belgen 4 buitenlanders
2005-2006:	16 Belgen 4 buitenlanders
2006-2007:	16 Belgen 4 buitenlanders

- Vrije Universiteit Brussel

Aan de Vrije Universiteit Brussel wordt er niet ingeschreven voor een doctoraat in de Fysica maar voor een doctoraat in de Wetenschappen.

2005-2006:	11 Belgen 14 buitenlanders
2006-2007:	11 Belgen 9 buitenlanders

- Katholieke Universiteit Leuven

2002-2003:	74 Belgen 37 buitenlanders
2003-2004:	89 Belgen 31 buitenlanders
2004-2005:	75 Belgen

	39 buitenlanders
2005-2006:	69 Belgen 27 buitenlanders
2006-2007:	64 Belgen 23 buitenlanders
2007-2008:	54 Belgen 13 buitenlanders

- Universiteit Antwerpen

Aantal doctorandi in de Fysica:

2002-2003: 53 waarvan 18 buitenlanders

2003-2004: 56 waarvan 20 buitenlanders

2004-2005: 54 waarvan 21 buitenlanders

2005-2006: 57 waarvan 24 buitenlanders

2006-2007: 59 waarvan 24 buitenlanders

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 215
van 13 september 2007
van **AN MICHIELS**

Proeftuinendecreet - Projecten (2)

In zijn antwoord op een eerdere schriftelijke vraag (vraag nr. 144 van 20 april 2007, Websitebulletin publicatiedatum 07-06-2007) stelde de minister dat de volgende proeftuinen goedgekeurd zijn:

- 41 proeftuinen rond talentontwikkeling, beleidskracht van scholen, technologie, leren en kiezen en leren en werken, gedurende de schooljaren 2005-2006, 2006-2007 en 2007-2008;
- een opleiding voor opleiders van volwassenen in zes centra voor volwassenenonderwijs vanaf 1 september 2007 en gedurende 1 schooljaar;
- tijdelijke projecten in het deeltijds kunstonderwijs (goedgekeurd door de Vlaamse Regering begin juni).

1. In de krant lezen we echter ook over de “proeftuinen meertalig onderwijs” en over de “proeftuinen brede school”.

Klopt het dat deze projecten binnen het zogeheten “proeftuinendecreet” moeten gesitueerd worden?

Indien wel, kan de minister een overzicht bezorgen van de afwijkingen aangevraagd voor deze proeftuinen?

Indien niet, waar moeten deze “projecten” dan gesitueerd worden?

2. Het besluit van de Vlaamse Regering (BVR) stelt ook dat bijstellingen van tijdelijke projecten die kunnen leiden tot toepassing van andere afwijkingen dan deze vastgesteld in bijlage III van bewust BVR, moeten onderhandeld worden in de bevoegde lokale participatieve organen.

Deze proeftuinen gaan intussen hun derde jaar in.

Zijn er in de voorbije jaren andere afwijkingen aangevraagd dan deze vastgesteld in de bijlage? Zo ja, welke afwijkingen voor welke projecten?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 215 van 13 september 2007
van AN MICHIELS

1. De projecten meertalig onderwijs, waarvan sprake in de media, zijn de zogenaamde CLIL-projecten in het secundair onderwijs. CLIL staat voor Content and Language Integrated Learning en is een internationale gangbare en generieke benaming voor een functionele werkvorm waarbij het onderricht van een vreemde taal wordt gekoppeld aan het onderricht van een of meer zaakvakken of zaakinhouden. De projecten lopen over de schooljaren 2007-2008 tot en met 2009-2010 en zijn goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2007. Rechtsgrond voor dit besluit is inderdaad het proeftuinendecreet, nl. het decreet van 9 december 2005 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs. Voor deze projecten zijn er geen afwijkingen gevraagd of toegestaan. Dit betekent dat het besluit van de Vlaamse Regering geen bekrachtiging behoeft door het Vlaams Parlement, vermits het geen afbreuk doet aan de vigerende wettelijke en decretale onderwijsbepalingen.

Het gaat telkens om een experiment in de marge van het lessenrooster, van maximum 4 lestijden. Scholen in Brussel en de Vlaamse Rand komen, gezien hun specifieke taalsituatie, niet in aanmerking.

De scholen kiezen vrijwillig voor het proefproject en datzelfde geldt voor de leerlingen, voor wie steeds een parallel traject in het Nederlands georganiseerd blijft.

De beleidsbrief Onderwijs en Vorming 2006-2007 en de talenbeleidsnota, besproken in de onderwijscommissie van het Vlaams Parlement op 8 februari 2007, kondigen al dergelijke projecten aan.

De proeftuinen Brede School kaderen niet binnen het decreet van 9 december 2005 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs. Het gaat om subsidiebesluiten die niet gebaseerd zijn op voormeld decreet en waarin afwijkingen op onderwijswet- of regelgeving niet aan de orde is.

Het opzet van de tijdelijke projecten zoals bepaald in het decreet en de projecten Brede School is namelijk verschillend. De projecten Brede School hebben als doel om via een financiële injectie en ondersteuning, brede samenwerkingsverbanden uit de startblokken te laten schieten.

Er zijn geen afwijkingen op de regelgeving voorzien.

Dit is vergelijkbaar met de subsidies die CANON, de cultuurcel van het Ministerie van Onderwijs en Vorming ingedeeld bij het IVA Onderwijscommunicatie, toekent aan projecten rond cultuur, gezondheid, veiligheid, e.d. Deze projecten krijgen 'een duwtje in de rug'.

Het proeftuinendecreet is echter ook enkel van toepassing op onderwijs. De Brede Scholen daarentegen omvatten ook actoren buiten het onderwijs. In het kader van de Brede School wordt er gewerkt met een subsidiebesluit.

2. Het besluit waarnaar verwezen wordt, is het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het basis- en secundair onderwijs. Behoudens de afwijkingen die, per afzonderlijk project, zijn opgelijst in de bijlage aan dat besluit, werden er tijdens de looptijd geen aanvragen voor nieuwe afwijkingen ingestuurd.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 216
van 13 september 2007
van **AN MICHIELS**

Werkgroep planlast - Resultaten

Planlast is een oud zeer in het Vlaams onderwijs. Daarom werd, in het kader van CAO VII, een werkgroep-planlast opgericht die tot doel had de planlast in kaart te brengen en voorstellen te doen om deze terug te dringen.

Deze werkgroep zou reeds verschillende malen bijeengekomen zijn. In juli 2006 stelde de minister in het antwoord op een vraag om uitleg van collega Berx (VOU van 4 juli 2006) dat de gesprekken zouden hervat worden in het najaar van 2006. In december 2006 liet de minister echter weten dat er “enige vertraging” werd opgelopen. Hij verwees in het antwoord aan collega Berx ook naar een initiatief van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR), waardoor scholen zelf zouden kunnen nagaan wat er aan de hand is met de planlast in hun school. De minister stelde toen dat, wanneer dit instrument gerealiseerd is, daar in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement op zou worden teruggekomen.

1. Welke concrete resultaten kan de werkgroep-planlast intussen voorleggen?
2. Wat is de stand van zaken in verband met het initiatief van de VLOR, waar een instrument zou ontwikkeld worden waarmee scholen zelf een analyse kunnen maken van de planlast?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 216 van 13 september 2007
van AN MICHIELS

In antwoord op de vraag van de Vlaamse Volksvertegenwoordiger wijs ik inderdaad naar een aantal gelijkaardige vragen in het Vlaams Parlement.

Een vraag om uitleg van mevrouw Vanderpoorten werd in de Commissie Onderwijs behandeld op 14 april 2005. Verder waren er vragen van mevrouw Berx op 27 oktober 2005 en 4 juli 2006. Ook vragen om uitleg van 7 december 2006 van mevrouw Martens en van de heer Decock behandelden even de planlast.

1. Vereenvoudiging

Naarmate er middelen en personeel beschikbaar zijn, werkt mijn administratie systematisch verder aan het uitwerken van vereenvoudigingsprojecten. Dit heeft in sommige gevallen wel zijn tijd nodig, omdat er niet altijd informaticabudget beschikbaar is en omdat er samengewerkt wordt met diverse overheidsdiensten.

Recente realisaties in zake vermindering van formulieren en procedures zijn het elektronisch maken van de formulieren bestemd voor de fondsen kinderbijslag, de fusiereglementering in het basisonderwijs en een harmonisatie van de bepalingen met betrekking tot het ziekteverlof van het onderwijspersoneel.

Er wordt verder gewerkt aan het elektronische personeelsdossier. Voor de centra voor leerlingenbegeleiding en volwassenenonderwijs, de internaten en hogescholen lopen pilootprojecten die toelaten om later over de stappen naar een organiek systeem van elektronische communicatie met de onderwijsoverheid op het gebied van de documenten personeelsdossier. Deze projecten verminderen de administratieve planlasten vanuit de onderwijsoverheid ten aanzien van de scholen en hun personeel.

2. Planlast

Rond de interne planlast in de scholen geldt nog altijd een omzendbrief voor het basis- (17 juni 2002-BAO/2002/7) en het secundair onderwijs. (8 juli 2002-SO/2002/3). Daar wordt voor het beheersen van de planlast binnen de dagelijkse werking van een school een beroep gedaan op de verantwoordelijkheid van de directeur of het leidende team.

De werkgroep Planlast met de vakorganisaties en de onderwijsnetten was opgenomen in de vorige cao VII (2003-2004) en heeft in 2005 en 2006 een aantal keren vergaderd. Zo is de nieuwe omzendbrief met een afslanking van de formulieren bij indiensttreding van het onderwijspersoneel besproken en aangepast. (29 juni 2005 -PERS/2005/09).

Verder is ook de deontologische code van de onderwijsinspectie besproken. De code werd aangepast en wordt sinds dan gebruikt. Het is de bedoeling dat de inspectie bij het voeren van doorlichtingen de nodige aandacht besteed aan het vermijden van zoveel mogelijk planlast.

De werkgroep is verder niet meer bijeengekomen omwille van de besprekingen van cao VIII enerzijds en het vele regelgevende werk dat sindsdien is gebeurd waarvoor ook onderhandelingen met de sociale partners nodig waren.

Ook binnen de VLOR was er een werkgroep planlast actief. Vanuit die werkgroep werd een onderzoek opgezet naar de handelingen in scholen met schriftelijke neerslag. De VLOR- werkgroep planlast maakte met deze registratie een foto van de handelingen met schriftelijke neerslag die een bepaald personeelslid in een school uitvoert gedurende 1 week.

In een vooronderzoek werden 289 handelingen met schriftelijke neerslag opgelijst op basis van vergaderingen met 2 focusgroepen, één met zoveel mogelijk 'soorten' personeelsleden uit het basis-onderwijs en één met zoveel mogelijk 'soorten' personeelsleden uit het secundair onderwijs.

In een tweede fase werden deze lijsten met handelingen in een websurvey voorgelegd aan 289 personeelsleden, van wie er 131 participeerden. Zij gaven gedurende 1 week aan welke handelingen zij uitvoerden en hoeveel tijd zij besteedden aan elke handeling. De personeelsleden die participeerden waren vrij goed verdeeld over de verschillende niveaus en netten. Bij de besluitvorming hierover binnen de VLOR werd gesteld dat de focusgroepen en de groep van respondenten te weinig representatief waren om de resultaten van de bevraging te veralgemenen.

Omdat de VLOR zijn werkzaamheden over planlast toch wilde verder zetten, werd beslist om deze werkgroep een nieuwe opdracht te geven, namelijk een instrument voor scholen of scholengemeenschappen te ontwikkelen, waarmee zij zelf kunnen registreren met welk soort administratieve taken leraren worden belast. Die registratie moest scholen in staat stellen om zelf te evalueren welke van deze taken zinvol zijn en welke taken als (overbodige) planlast moeten beschouwd worden.

Er werd een nieuwe werkgroep samengesteld. Bij de oproep werd gevraagd om kandidaten aan te duiden die vertrouwd waren met ontwikkelingswerk. Deze werkgroep ontwikkelde PLEVIN (Planlast Evaluatie Instrument), een instrument dat als een halffabricaat aan de scholen wordt aangeboden en dat ze kunnen aanpassen aan hun context. Het instrument is zo opgesteld dat scholen het kunnen gebruiken voor hun zelfevaluatie. Het instrument heeft proefgedraaid in drie scholen. Zij vulden het instrument in tijdens het tweede trimester van het schooljaar 2006 – 2007. De resultaten van de proefafname worden nu teruggekoppeld aan de scholen die deelnamen. Later in 2007 komt de werkgroep samen om de resultaten van de proefperiode te bekijken en na te gaan in welke mate het instrument kan veralgemeend worden als een instrument voor zelfevaluatie in zake planlast.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 217
van 18 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Erkende dienstencheque-ondernemingen - Stand van zaken

Eind juli 2007 telde het Vlaamse Gewest 859 erkende DC-ondernemingen (Dienstencheque-ondernemingen).

Uit de RVA-statistieken van dit jaar blijkt dat het aantal door deze erkende ondernemingen ingediende dienstencheques zich zo goed als stabiliseert.

1. Wat is de verdeelsleutel van de erkende DC-ondernemingen met betrekking tot het soort diensten dat wordt aangeboden, en dit opgesplitst per provincie?
2. In welke mate wordt een verdere groei van het aantal erkende DC-ondernemingen gestimuleerd? Hoe worden personen die nog steeds officieus huishoudhulp verlenen aangezet om een arbeidsovereenkomst te ondertekenen?
3. In hoeverre is de Vlaamse markt van de diensten die via de dienstencheque worden betaald, al dan niet verzadigd?

Wat is de reden voor de stabilisatie van het aantal door de erkende DC-ondernemingen ingediende dienstencheques dit jaar ?

4. Kan de minister een overzicht geven van het aantal erkende DC-ondernemingen, eveneens van het aantal gebruikers, het aantal uitgegeven cheques en het aantal werknemers van DC-ondernemingen op vandaag, en dit opgesplitst per provincie?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 217 van 18 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Uw vraag betreft een bevoegdheid van de federale minister van Werk. Ik kan u bijgevolg hierover geen antwoord verstrekken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 228
van 20 september 2007
van **AN MICHIELS**

Vlaamse Rand - Subsidiëring verenigingsinitiatieven

In de nota “Vandenbroucke halfweg, Realisaties na 2,5 jaar beleid voor de Vlaamse Rand” lezen we op blz. 8 het volgende: “Verenigingen uit de 19 gemeenten van de Vlaamse Rand kunnen subsidies krijgen voor initiatieven in de Vlaamse Rand die hetzij integratiebevorderend werken, hetzij het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand bevorderen en versterken. Vanaf 2006 hebben wij hiervoor een budget van 225.000 euro vooropgesteld, waar dit vroeger 161.000 euro was.”

Kan de minister een oplijsting geven van alle initiatieven waarvoor in 2005, 2006 en 2007 dergelijke subsidies aangevraagd werden (graag opsplitsing per jaar, project, vereniging en gemeente en bedrag)?

Kan de minister een oplijsting geven van alle initiatieven die in 2005, 2006 en 2007 voor dergelijke subsidies in aanmerking kwamen (graag opsplitsing per jaar, project, vereniging en gemeente en bedrag)?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 228 van 20 september 2007
van AN MICHIELS

Als antwoord op de vraag i.v.m. de subsidiëring van initiatieven van verenigingen in de Vlaamse Rand die hetzij integratiebevorderend werken, hetzij het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand bevorderen en versterken, voeg ik als bijlage een tabel met de toegekende subsidies voor de jaren 2005, 2006 en 2007 (tot en met 30 september).

Voor de volgende initiatieven werd een subsidie aangevraagd doch niet toegekend:

- Ernest Soens ontmoetingsdagen, Grimbergen : onvoldoende motivering;
- Wijkcomité Scherendelle, Overijse : aanvraag voldoet niet aan criteria: het betrof geen subsidie voor een activiteit, doch voor de bouw van een wijkhuis;
- Tempo, Overijse : onvoldoende motivering;
- Jon Folk, Asse : aanvraag werd ingediend na plaatsvinden van de activiteit;
- BDH Football School, Dilbeek : Nederlandstalig karakter onvoldoende aangetoond;
- Vzw Jan Niklaasstichting, Beersel : geen project ingediend, betrof aanvraag subsidie algemene werking;
- Hoebelbike, Vlezenbeek : betrof in wezen een winstgevende activiteit;
- Koninklijke Fanfare Sint-Jozef, Dworp : betrof in wezen een winstgevende activiteit;
- Vzw Nganda, Sint-Pieters-Leeuw : betrof in wezen een winstgevende activiteit;
- Speelplein 3'sje, Wemmel : activiteit behoort tot de normale werking;
- VVKSM Orion, Wemmel : betrof in wezen een winstgevende activiteit;
- Vzw Jogging 80, Dilbeek : aanvraag 2007 werd te laat ingediend.

BIJLAGE

Tabel toegekende subsidies 2005, 2006 en 2007 (tot en met 30 september)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/228/antw.228.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 229
van 20 september 2007
van **AN MICHIELS**

Vlaamse Rand - Proefprojecten meertalige sportclubs

In de nota “Vandenbroucke halfweg, Realisaties na 2,5 jaar beleid voor de Vlaamse Rand” lezen we op blz. 8 het volgende: “We zullen ten slotte ook 3 pilootprojecten selecteren die een voortrekkersrol willen spelen en van meertaligheid in hun clubs een succes willen maken. We zullen hierbij een financiële ondersteuning bieden.”

1. Zijn deze projecten al geselecteerd?

 Zo ja, om welke projecten gaat het? Zo neen, wanneer voorziet de minister deze selectie?

2. Door wie en op welke basis gebeurt de selectie?

3. Hoe groot is de financiële ondersteuning, uitgesplitst per project?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 229 van 20 september 2007
van AN MICHIELS

Op 28 augustus werden de ingediende projecten voorgelegd aan een selectiecommissie, samengesteld uit vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap, de provincie Vlaams-Brabant, het centrum voor Taal en Onderwijs van de KUL en de vzw de Rand. De projecten werden aan volgende criteria getoetst:

- Helderheid van de doelstellingen;
- Conformiteit van de doelstellingen naar opvolging van de studie inzake taalgebruik in sportclubs;
- Grootte van het lokale draagvlak en het bereik om het project te laten slagen;
- Lange termijnvisie (doorstroming van het project naar de toekomst toe);
- Inhoudelijke kwaliteit van de uitvoering van het project;
- De mate waarin we iets kunnen leren.

Zoals vooropgesteld werden 3 proefprojecten op basis van deze criteria geselecteerd:

1. Project: Spelenderwijs Nederlands leren / Nederlands stimuleren bij kleuters in de gezinssportclubs
Uitvoerder: Gezinssportclubs

De GSF ontwikkelt twee kijk- en leesboekjes en bijhorende kijkwijzers. Een boekje over kleuterturnen, ander boekje over kleuterzwemmen. De kijkwijzers worden gebruikt door de sportclub, de boekjes worden aan de kleuters meegegeven. Tijdens de bewegingsspelen in de sportclub wordt telkens verwezen naar het boekje en worden de kleuters en hun ouders aangemoedigd om samen thuis het boekje te lezen.

2. Project: Sportclubs kiezen voor Nederlands: sportclubs met jeugdwerking doen aan taalstimulering
Uitvoerder: Sportregio Vlaams-Brabantse Ardennen

De sportregio ontwikkelt een pakket van hulpmiddelen om in de club het gebruik van het Nederlands (als voertaal) aan te moedigen. Het gaat hier om: een startgesprek van een deskundige met bestuur en trainers van de sportclubs, een taalcode met eenvoudige en duidelijke richtlijnen, affiches en folders over de taalcode, nuttige tips over taalstimulering in de sportclubs, tussentijds evaluatiegesprek met de deskundige, invoering van een kwaliteitslabel,...

3. "Pilotproject gebruik en promoten van het Nederlands in de sportclubs"
Uitvoerder: Voetbalclub Koninklijke Diegem Sport

Deze club zet zich in om trainers op te leiden op het veld tijdens de trainingen, opleiding aan de jeugdspelers te voorzien inzake sociale contacten op en rond het veld in het Nederlands, opleiding Nederlands gedurende, voor of na de training aan de ouders van de jeugdspelers in een ongedwongen aanpak en sfeer,...

In eerste instantie zijn deze opleidingen voorzien voor de recreatieve jeugdzuil van Koninklijke Diegem Sport.

Deze drie projecten krijgen elk een ondersteuning van 10.000 euro.

Omwille van de kwaliteit en de financiële mogelijkheden werd ook nog een vierde project geselecteerd:

4. “Taalpromotie en taalstimulering in sportclubs te Vilvoorde”

Uitvoerder: Stad Vilvoorde

Dit project wordt drieledig opgevat: ten eerste een sensibiliseringscampagne vanuit de stad, waarbij men taalsensibilisering wil doen specifiek gericht naar sportclubs. Ten tweede wil men een omnisportkamp taal aanbieden en aan de clubs vragen om tijdens hun sportkampen taallessen in te bouwen.

Tot slot wil men een pictogrammenboekje vrije tijd ontwikkelen, naar analogie met het pictogrammenboekje dat reeds bestaat voor de sensibiliseringscampagne bij de handelaars.

Dit project ontvangt een ondersteuning van 7.500 euro.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 1

van 26 september 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Rand - Nederlandsonkundige werkzoekenden

In de nota aangaande 2,5 jaar beleid voor de Vlaamse Rand, lees ik in verband met de Nederlandsonkundige niet-werkende werkzoekenden dat die niet zo maar kunnen weigeren van Nederlands te leren. Daarom werd aan de VDAB gevraagd om de namen van onwilligen op systematische manier door te geven aan de RVA, waardoor het recht op een werkloosheidsuitkering geschorst wordt.

1. Kan de minister bevestigen dat de VDAB op die vraag is ingegaan?
2. Werkt de RVA hieraan mee?
3. Is de minister op de hoogte van gevallen waarbij de werkloosheidsuitkeringen van werkzoekenden die weigeren een inspanning te doen om Nederlands te leren, werd geschorst?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 26 september 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. De VDAB heeft de verplichting om Nederlands te leren standaard ingebed als verplichte trajectstap in de trajectovereenkomst van werkzoekenden die het Nederlands niet machtig zijn indien ze er niet in slagen om snel zelf werk te vinden.
2. Als de werkzoekende een trajectstap in zijn trajectovereenkomst niet uitvoert, worden zijn gegevens doorgegeven aan de RVA. De RVA roept deze werkzoekenden op voor een verhoor. Als de RVA oordeelt dat de werkzoekende niet voldoende meewerkt aan zijn integratie op de arbeidsmarkt, worden zijn werkloosheidsuitkeringen geschorst.
3. De minister is op de hoogte van het aantal transmissies op basis van het weigeren van het uitvoeren van een trajectovereenkomst. De beslissing om al dan niet een sanctie op te leggen berust bij de RVA. Daarbij rangschikt de RVA de reden tot sanctie in een beperkt aantal hoofdcategorieën zonder systematisch een specifieke detaillering per transmissie op te nemen. Uit een eerder steekproefsgewijs onderzoek van VDAB bleek dat RVA het weigeren om Nederlands te leren in het kader van een traject naar werk in de Rand als een reden tot sanctie beschouwd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 7
van 26 september 2007
van **LOUIS BRIL**

Interregionale mobiliteit werkzoekenden - Afstemming bestanden

Op 4 mei 2006 werd een bijkomend bilateraal samenwerkingsakkoord afgesloten tussen Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake de bevordering van interregionale mobiliteit van werkzoekenden.

Nadat in 2005 een eerste samenwerkingsakkoord hieromtrent werd afgesloten, bleek dat de omzetting in de praktijk een aarzelende start kende.

Eén van de problemen om te komen tot een goede uitwisseling van informatie is het afstemmen van operationele bestanden van beroepen en functies, in eerste instantie werd daartoe een omzettingstabel van beroepen opgesteld, maar om de vacature-uitwisseling verder te verfijnen, is ook een gelijkaardige omzetting van studiedomeinen nodig. Dat ligt echter niet voor de hand, gezien de verschillen tussen de gemeenschappen in de gehanteerde termen in het onderwijs. Toch heeft de VDAB een initiatief genomen om over te gaan tot een omzetting van de door de FOREM gebruikte studiedomeinen in studiedomeinen gebruikt bij de VDAB.

1. Hoever is de VDAB gevorderd met de omzetting van de door FOREM gebruikte studiedomeinen?
2. Wordt er intussen verder gewerkt aan een verfijning van de afstemming van operationele bestanden van beroepen en functies?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 26 september 2007
van **LOUIS BRIL**

Op 4 mei 2006 werd een bijkomend bilateraal samenwerkingsakkoord afgesloten tussen Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake de bevordering van interregionale mobiliteit van werkzoekenden.

Nadat in 2005 een eerste samenwerkingsakkoord hieromtrent werd afgesloten, bleek dat de omzetting in de praktijk een voorzichtige start kende.

Eén van de problemen om te komen tot een goede uitwisseling van informatie is het afstemmen van operationele bestanden van beroepen en functies, in eerste instantie werd daartoe een omzettingstabel van beroepen opgesteld, maar om de vacature-uitwisseling verder te verfijnen, is ook een gelijkaardige omzetting van studiedomeinen nodig. Dat ligt echter niet voor de hand, gezien de verschillen tussen de gemeenschappen in de gehanteerde termen in het onderwijs. Toch heeft de VDAB een initiatief genomen om over te gaan tot een omzetting van de door de FOREM gebruikte studiedomeinen in studiedomeinen gebruikt bij de VDAB.

De VDAB heeft een omzettingstabel opgesteld die de VDAB-studiedomeinen omzet in studiecodes van Forem.

Ondertussen is de Raad van Bestuur van Synerjob, de federatie van publieke bemiddelings- en opleidingsdiensten, tot de conclusie gekomen dat de beroepen- en studieclassificatiesystemen niet enkel op elkaar moeten worden afgestemd, maar een zo groot mogelijke gemeenschappelijke basis moeten hebben.

De SERV, de VDAB, Le Forem en Franse ANPE (Agence National Pour l'Emploi) hebben daarom een principeakkoord gesloten over het gezamenlijk gebruik van ROME III, een repertorium van beroepen en functies. Dit repertorium is bedoeld om zo precies mogelijk de gevraagde (vacatures) en aangeboden (werkzoekenden/werknemers) competenties op de arbeidsmarkt te matchen. De betrokken organisaties engageren zich via dit akkoord om met een gemeenschappelijke competentietaal en competentie-managementsysteem te werken.

ACTIRIS, BRUXELLES FORMATION en ADG zullen zich binnenkort aansluiten bij dit akkoord.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 8
van 26 september 2007
van **LOUIS BRIL**

Interregionale mobiliteit werkzoekenden - Uitwisseling vacatures

Op 4 mei 2006 werd een bijkomend bilateraal samenwerkingsakkoord afgesloten tussen Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake de bevordering van interregionale mobiliteit van werkzoekenden.

Nadat in 2005 een eerste samenwerkingsakkoord hieromtrent werd afgesloten, bleek dat de omzetting in de praktijk een aarzelende start kende.

Het samenwerkingsakkoord van 4 mei 2006 bepaalt dat VDAB en BGDA (Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling) inzake uitwisseling van werkaanbiedingen binnen vijf maanden na het afsluiten van het akkoord de uitvoeringsmodaliteiten moesten uitvaardigen.

1. Werd aan deze bepalingen gevolg gegeven?
2. Zijn er specifieke moeilijkheden gerezen bij het vastleggen van de uitvoeringsmodaliteiten?
3. Werd er ook rekening gehouden met de verzuchting van de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) om de uitwisseling van vacatures niet te beperken tot langdurig openstaande vacatures en vacatures voor knelpuntberoepen, maar ook interimvacatures op te nemen in het aanbod?
4. Zal in het algemeen werk worden gemaakt van een uitdieping van de uitwisseling van vacatures?
5. Zal er tevens een mobiliteitsparameter worden uitgewerkt in het kader van de opvolging op Vlaams niveau?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 8 van 26 september 2007
van **LOUIS BRIL**

1. Sinds juni 2006 wisselen de VDAB, ACTIRIS en Le Forem automatisch alle vacatures uit die
 1. Betrekking hebben op knelpuntberoepen
 2. Langer dan 6 weken openstaan
 3. Betrekking hebben op een bedrijf dat zijn zetel heeft in een ander Gewest
 4. De consulent beoordeelt als moeilijk invulbaar.
2. Neen.
3. De interimvacatures die voldoen aan bovenstaande kenmerken worden sinds oktober 2006 ook uitgewisseld tussen de VDAB, ACTIRIS en Le Forem.
4. Midden 2007 werden actieplannen afgesproken tussen enerzijds de Vlaamse en de Waalse minister van Werk en Le Forem en de VDAB en anderzijds tussen de Vlaamse en de Brusselse minister van Werk en ACTIRIS en de VDAB. Deze actieplannen hebben als voornaamste doelstelling Waalse en Brusselse werkzoekenden actief toe te leiden naar Vlaamse (knelpunt)vacatures.
De VDAB engageert zich om op jaarbasis 5.000 Vlaamse vacatures te zoeken langs de taalgrens voor Waalse werkzoekenden. Voor de Brusselse werkzoekenden gaat de VDAB op jaarbasis op zoek naar 1.000 vacatures in de regio Vilvoorde-Zaventem.
Le Forem en ACTIRIS zullen resp. 50.000 en 6.000 werkzoekenden trachten te mobiliseren.

De actieve bemiddeling op deze vacatures wordt ondersteund door competentieversterkende acties, sollicitatietraining, taalondersteuning, enz.
5. Een werkgroep met vertegenwoordigers van de VDAB, Le Forem, ACTIRIS, ADG en BRUXELLES FORMATION werkt een rapporteringsmodel uit voor de hierboven omschreven actieplannen. Enerzijds zullen de concrete acties worden gemonitord: aantal actief behandelde vacatures, aantal plaatsingen, aantal opleidingen, ... Anderzijds zal ook de impact van de acties op de mobiliteit van de werknemers worden gemonitord.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 9
van 26 september 2007
van **LOUIS BRIL**

Interregionale mobiliteit werkzoekenden - Sociaal uitzendkantoor

Op 4 mei 2006 werd een bijkomend bilateraal samenwerkingsakkoord afgesloten tussen Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake de bevordering van interregionale mobiliteit van werkzoekenden.

Dat akkoord bepaalt in artikel 6 dat er in 2006 een sociaal uitzendkantoor wordt opgericht dat zich richt tot de jonge Brusselse werkzoekenden tussen zestien en dertig jaar. Tevens wordt in de loop van dit jaar bekeken of er een tweede kantoor zou worden geopend.

1. Welke zijn de concrete resultaten die de oprichting van een sociaal uitzendkantoor heeft opgeleverd?
2. Heeft de Brusselse minister van Werk intussen met de minister overleg gepleegd over de opstart van een tweede sociaal uitzendkantoor?
3. Is de analyse over de opstart van een tweede sociaal uitzendkantoor intussen gefinaliseerd en wat zijn de bevindingen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 9 van 26 september 2007
van **LOUIS BRIL**

Op 4 mei 2006 werd een bijkomend bilateraal samenwerkingsakkoord afgesloten tussen Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake de bevordering van interregionale mobiliteit van werkzoekenden.

Dat akkoord bepaalt in artikel 6 dat er in 2006 een sociaal uitzendkantoor wordt opgericht dat zich richt tot de jonge Brusselse werkzoekenden tussen zestien en dertig jaar. Tevens wordt in de loop van dit jaar bekeken of er een tweede kantoor zou worden geopend.

1. Het sociaal uitzendkantoor Aris interim werd opgericht in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. ACTIRIS, Fedecoop en Daoust interim zijn de partners. Aris Interim is zijn activiteiten begonnen in maart 2007. Tot op heden werden 78 interim-kandidaten tewerkgesteld bij 26 verschillende werkgevers. 7 personen hebben of zijn in onderhandeling voor een contract van bepaalde of onbepaalde duur.

- 2.3. Voor het zomerreces vond een overleg plaats tussen mijn medewerkers en medewerkers van mijn Brusselse collega, minister Cerexhe. Een projectoproep werd dan ook nog voor het zomerreces gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Deze werd eind augustus afgerond. Twee kandidaten dienden een geldig dossier in.

Opzet is om in november het advies van het Platform voor het Gemengd Beheer van de Arbeidsmarkt in te winnen en dan de noodzakelijke subsidiebesluiten te agenderen op de Brusselse regering. Timing van afronding is voorzien nog voor het einde van 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 10
van 26 september 2007
van **LOUIS BRIL**

Interregionale mobiliteit werkzoekenden - Evaluaties

Op 4 mei 2006 werd een bijkomend bilateraal samenwerkingsakkoord afgesloten tussen Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake de bevordering van interregionale mobiliteit van werkzoekenden.

In tegenstelling tot het samenwerkingsakkoord van 24 februari 2005 bepaalt dit akkoord niet dat er in een tweejaarlijkse evaluatie wordt voorzien. Nochtans lijkt een periodieke evaluatie van de gerealiseerde samenwerking en de meerwaarde ervan wenselijk.

Is het de bedoeling dat ook het bilateraal samenwerkingsakkoord van 4 mei 2006 op dezelfde manier periodiek zal worden geëvalueerd?

Zo ja, zullen ook de sociale partners in het VESOC (Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité) worden betrokken bij de evaluatie?

Zo neen, op welke manier zal de minister verzekeren dat er een gedegen opvolging van de concrete resultaten en meerwaarde gebeurt van dit bilateraal samenwerkingsakkoord?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 26 september 2007

van **LOUIS BRIL**

De sociale partners benadrukken in het advies van 12 december 2006 de noodzaak van een periodieke evaluatie van de gerealiseerde samenwerking en de meerwaarde ervan. In het samenwerkingsakkoord tussen alle actoren (het akkoord van 24 februari 2005) is dit expliciet voorzien. De SERV vraagt in zijn advies dat ze hierbij expliciet betrokken worden op het niveau van VESOC.

Tegelijkertijd vragen ze eenzelfde werkwijze voor het samenwerkingsakkoord met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het lijkt me logisch dat deze samenwerkingsakkoorden op eenzelfde wijze geëvalueerd worden en bijgevolg zullen de sociale partners in het VESOC bij beide evaluaties betrokken worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 12
van 27 september 2007
van **CARL DECALUWE**

VDAB - Communicatiebureaus

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 177 van 14 juni 2007 (gecoördineerd antwoord van de minister-president op zijn vraag nr. 55), blijkt dat de VDAB, via raamcontacten, met drie communicatiebureaus samenwerkt.

1. Kan de minister per jaar (vanaf medio 2005 tot 2007) telkens de specifieke aangerekende kostprijzen voor de samenwerking met deze drie communicatiebureaus opgeven?
2. Bevatten de opgegeven kostprijzen enkel de verrekening van de kosten en prestaties van de communicatiebureaus ter zake, of tevens de kosten bij derden (productie spot, aankoop mediaruimte, e.d.)?

Wat is telkens de juiste opsplitsing en wat zijn de effectief aangerekende prestaties van de communicatiebureaus ter zake?

3. Zijn de opgegeven bedragen inclusief BTW?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 12 van 27 september 2007
van **CARL DECALUWE**

De VDAB werkt samen met VVL/BBDO, Mindshare en Mosquitto

1. VVL/BBDO staat in voor strategische communicatieadvies.

Voor de geleverde prestaties zijn er contractueel uurtarieven vastgelegd (exclusief BTW):

Strategische directeur : 225 euro/uur

Copywriter : 135 euro/uur

Account manager : 115 euro/uur

Strategic Planner : 100 euro/uur

Assistant Strategic Planner : 90 euro/uur

2. Mindshare staat in voor media-advies, media-aankoop en mediaplanning. Mindshare is geen communicatiebureau maar een mediacentrale.

De VDAB betaalt aan Mindshare voor planning en aankoop van media 2,5% commissie aan te rekenen op het bruto betalend budget (budget bij aftrek van onderhandelingen).

Deze commissie dekt volgende diensten:

- strategische en tactische planning voor alle media behalve internet;
- onderhandelingen, aankoop, clearing en opvolging van de campagnes;
- aanwenden van alle tools, data en systemen in functie van de planning en aankoop van de mediaruimte voor de VDAB met uitzondering van Mindtrack;
- creatie en implementatie van een Mindshare-VDAB Extranet;
- ad hoc trainingen op maat van de VDAB;
- maximale informatie mbt de media (jaarlijkse mediagids, elektronische nieuwsbrieven,...)

VDAB betaalt aan Mindshare 7,5% commissie voor aankoop media op internet op het bruto betalend budget (na onderhandelingen) voor planning en aankoop.

3. Mosquitto staat in voor advies, creatie en uitvoering van acties in het kader van de interne en externe communicatie van de VDAB.

De prijsbepalingen werden contractueel vastgelegd (exclusief BTW):

Client Service Director : 92 euro/uur

Account Manager : 74 euro/uur

Junior Account Executive : 60 euro/uur

Creative Director : 92 euro/uur

Senior Art Director : 74 euro/uur

Junior Art Director : 60 euro/uur

DTP-er : 44 euro/uur

Copy Director : 74 euro/uur

Copywriter : 60 euro/uur

Production Manager : 60 euro/uur

Production Assitant : 44 euro/uur

Stiliste-castingverantwoordelijke : 52 euro/uur

Illustrator : 74 euro/uur

Administration : 39 euro/uur

Bij externe producties wordt er door Mosquitto geen toeslag aan de VDAB gerekend. VDAB krijgt inzicht in de originele offerte van produktiehuis of drukker.

Enkel uren qua coördinatie of opvolging worden gefactureerd.

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 191
van 21 juni 2007
van **FRANS PEETERS**

Hartcentra - Erkenningen

De op 1 januari 2007 in werking getreden koninklijke besluiten (KB) van minister Demotte maken het mogelijk om, in samenwerking met een bestaand centrum dat een Zorgprogramma “cardiale pathologie B” aanbiedt, onder een aantal strikte voorwaarden over te gaan tot het oprichten van een bijkomend Zorgprogramma. De uiteindelijke goedkeuringsbevoegdheid berust in deze bij de Vlaamse overheid.

Momenteel beschikt de Vlaamse Gemeenschap, met inbegrip van het UZ Brussel, over 13 hartcentra. In principe lijkt dit kwantitatief voldoende. Het grote probleem is echter de spreiding van deze centra. Een aantal regio's in Vlaanderen zijn nu al rijkelijk bedeed. Daartegenover staat dat er in andere regio's een blinde vlek is op het vlak van hartchirurgie.

Op 27 februari 2007 lees ik echter in de pers dat door het arrest van de Raad van State nr. 1680067 van 21 februari 2007 het KB van 1 augustus 2006, houdende vaststelling van de normen waaraan de zorgprogramma's cardiale pathologie moeten voldoen om erkend te worden, geschorst werd. Het KB werd geschorst na een klacht van een Luiks ziekenhuis, dat de negatieve gevolgen van dat KB op het eigen hartcentrum had aangeklaagd. Hierdoor is het KB van 15 juli 2004 opnieuw van toepassing.

Vanuit de bekommernis voor enerzijds het welzijn van de patiënt, maar anderzijds ook een realistische aanpak van de toekenning van bijkomende zorgprogramma's “cardiale pathologie B” teneinde een overaanbod met nefaste gevolgen te vermijden, heb ik een aantal vragen voor de minister.

1. Welke zijn de gevolgen van de schorsing van het KB? Er zijn diverse aanvragen ingediend overeenstemmend met de wetgeving in de periode dat het KB van 1 augustus 2006 van kracht was.

Is er al duidelijkheid over de correcte rechtsgrond om de aanvullende erkenningsnormen te bepalen?

In hoeverre brengt dit de vooropgestelde timing in gedrang?

2. Zijn de criteria die gehanteerd zullen worden om erkend te worden als gespecialiseerd hartcentrum, ondertussen vastgelegd?
3. Welke timing wordt aangehouden om de mogelijke nieuwe hartcentra te erkennen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 191 van 21 juni 2007

van **FRANS PEETERS**

1. Door het arrest van de Raad van State nr. 168.067 van 21 februari 2007 werd beslist tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 1 augustus 2006 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 juli 2004 houdende vaststelling van de normen waaraan de zorgprogramma's "cardiale pathologie" moeten voldoen om erkend te worden.

Hierdoor werd de verdere uitvoering of toepassing van de geschorste akte onmogelijk en wordt de feitelijke situatie die bestond vóór de geschorste beslissing hersteld.

Ondertussen is het K.B. van 8 maart 2007 gepubliceerd dat het K.B. van 15 juli 2004 opnieuw wijzigt met ingang van 1 januari 2007. Het K.B. van 8 maart 2007 verschilt van het K.B. van 1 augustus 2006 in die zin dat de voorwaarde tot afwijking van de gezamenlijke erkenning van de deelprogramma's B1-B2 omgezet werd van een afstandsbepaling van 60 km t.o.v. een ander zorgprogramma B naar een tijdsbepaling van 60 minuten.

Ook tegen dit KB is een verzoek tot schorsing en een verzoek tot vernietiging ingediend bij de Raad van State.

2. Door dit nieuwe K.B. wordt het opnieuw mogelijk dat vele bijkomende vestigingsplaatsen kunnen ontstaan. Om de kwaliteit van zorg en de patiëntveiligheid maximaal te garanderen in Vlaanderen acht ik het aangewezen om het aantal vestigingsplaatsen strikt te beperken, met in acht name van een goede toegankelijkheid.

De criteria daartoe zijn evenwel nog niet vastgelegd.

3. Ik bestudeer momenteel het dossier en wacht op een uitspraak van de Raad van State aangaande het verzoek tot schorsing van het voormelde K.B.

STEVEN VANACKERE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 194
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Rusthuizen - Brandveiligheidsvereisten

Op mijn schriftelijke vraag van 12 april 2006 antwoordde de voorganger van de minister dat 148 van 755 bestaande rusthuizen, al dan niet met een bijzondere erkenning als RVT, niet beschikken “over alle elementen die hen in staat stellen te voldoen aan alle gestelde brandveiligheidsvereisten” (vraag nr. 152, Websitebulletin publicatiedatum 02-06-2006).

1. Hoeveel rusthuizen beschikken vandaag niet “over alle elementen die hen in staat stellen te voldoen aan alle gestelde brandveiligheidsvereisten”?

Indien er een evolutie is, waaraan is die toe te schrijven?

2. Welke rusthuizen voldoen intussen wel aan alle gestelde brandveiligheidsnormen?
3. Hoeveel rusthuizen voldoen niet aan de brandveiligheidsnormen omdat ze vandaag niet beschikken over een formeel brandveiligheidsattest dat normaliter door de brandweer afgeleverd moet worden?
4. Hoeveel rusthuizen zijn erkend op basis van artikel 18 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, zoals gecoördineerd op 18 december 1991?
5. De voorganger van de minister stelde in haar antwoord op de bovenvermelde schriftelijke vraag van 12 april 2006: “Wanneer er echter een onvoorwaardelijk gunstig brandweeraattest ontbreekt en de mogelijkheid tot erkenning in het kader van artikel 18 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden uitgeput is, kan er bij strikte toepassing van de geldende regelgeving geen verdere erkenning meer toegestaan worden.” Toch neemt de uitvoerende macht nog steeds de verantwoordelijkheid op zich om “een verdere erkenning van beperkte duur te verlenen”.

Hoeveel rusthuizen vallen tegenwoordig onder deze regeling zonder decretale grondslag?

6. “De alternatieve financiering die binnen het VIPA momenteel uitgewerkt wordt, zal toelaten om ook voor de overblijvende rusthuizen de noodzakelijke investeringen met subsidiëring van de overheid door te voeren”, stelde de voorganger van de minister.

Welke rusthuizen met brandveiligheidsproblemen hebben reeds een dergelijke procedure doorlopen?

Hoeveel rusthuizen hebben nog een VIPA-dossier hangen dat ertoe strekt te kunnen voldoen aan brandveiligheidsnormen? In welk stadium verkeren deze dossiers?

7. De voorganger van de minister stelde in haar antwoord op mijn vraag van 12 april 2006 een nieuw uitvoeringsbesluit rond brandveiligheidsnormen in het vooruitzicht. Ook werd de oprichting gepland van een Vlaamse commissie voor de behandeling van afwijkingsaanvragen op de specifieke brandveiligheidsnormen voor de residentiële ouderenvoorzieningen en de thuiszorgvoorzieningen.

Wat is de stand van zaken?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

Over de bevroegde problematiek werden reeds diverse schriftelijke vragen gesteld die beantwoord werden door mijn voorganger. Ik verwijs in dit verband dan ook voor verdere inhoudelijke duiding van deze problematiek in eerste instantie naar:

- a) het antwoord op uw schriftelijke vraag nr. 152 van 12 april 2006;
- b) de bespreking in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin van uw vraag om uitleg nr. 1289 van 12 juni 2006;
- c) de bespreking in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin van de vraag om uitleg nr. 1352 van mevrouw Linda Vissers van 4 september 2006;
- d) het antwoord op uw schriftelijke vraag nr. 69 van 17 januari 2007.

Mijn antwoord beperkt zich dan ook tot een actualisatie van de informatie opgenomen in voorgaande stukken.

Concreet kan ik u op uw vragen het volgende meedelen:

1. Van de 749 bestaande rusthuizen beschikken er 164 vandaag niet over een onvoorwaardelijk gunstig brandweerattest. Opgesplitst per provincie geeft dit volgend overzicht:

Provincie	aantal
Antwerpen	86
Vlaams-Brabant	4
Limburg	15
Oost-Vlaanderen	41
West-Vlaanderen	18

Voor de identificatie van de individuele voorzieningen verwijs ik naar de bijlagen 1 en 2.

Ten opzichte van de cijfers vervat in het antwoord op de vraag van 12 juni 2006 betreft het hier een toename met 18 rusthuizen. Een fundamentele kentering van deze problematiek zal er pas komen nadat de ontwerpregelgeving die in ontwikkeling is (zie antwoord op vraag 7), goedgekeurd en geïmplementeerd zal zijn.

2. Van de 148 rusthuizen vermeld in de bijlage 1 en 2 bij mijn antwoord op uw vraag van 12 april 2006 zijn er ondertussen 26 die over een onvoorwaardelijk gunstig brandweerattest beschikken.
3. Alle voorzieningen moeten in het kader van het bekomen van de erkenning beschikken over een brandweerattest. Enkel indien dit brandweerattest geen opmerkingen bevat, kan gesteld worden dat de voorziening voldoet aan de brandveiligheidsvoorschriften. Wanneer het brandweerattest bemerkingen bevat, wordt de verantwoordelijke beheersinstantie gevraagd een verklaring van de burgemeester te bezorgen. Hiervoor wordt door mijn administratie een model ter beschikking gesteld. In deze verklaring bevestigt de burgemeester dat hij kennis heeft genomen van de door de brandweer vastgestelde tekorten en concludeert hij desgevallend dat hij geen bezwaar heeft tegen de (verdere) erkenning van de voorziening. Tevens wordt er bij de

uitbater een stappenplan opgevraagd met het oog op het wegwerken van de tekorten vermeld in het brandweerverslag.

In deze gevallen gebeurt het verlenen van een erkenning telkens op basis van een grondig onderzoek van de elementen zoals ze vervat zitten in artikel 18 van de decreten op de ouderen-voorzieningen.

Enkel wanneer de burgemeester concludeert dat er op veiligheidsvlak een bezwaar is tegen de (verdere) erkenning, kan er geen (verdere) erkenning verleend worden. Tot op heden is dit nog niet gebeurd.

4. Op basis van artikel 18 van de decreten inzake de voorzieningen voor bejaarden, zoals gecoördineerd op 18 december 1991, zijn er momenteel 96 rusthuizen erkend (bijlage 1).
5. Op basis van de regeling waarnaar verwezen wordt in de vraag zijn er momenteel 68 rusthuizen erkend (bijlage 2).
6. De alternatieve financiering die binnen het VIPA uitgewerkt is, is van start gegaan op 1 september 2006. Momenteel worden de dossiers die de afgelopen jaren op de wachtlijst stonden voor goedkeuring prioritair behandeld door het VIPA en binnen de beschikbare budgetten goedgekeurd. Gelet op het feit dat een bouwproject doorgaans ten vroegste twee jaar na definitieve goedkeuring van de subsidiëring in gebruik genomen en erkend kan worden, is het momenteel nog te vroeg om hiervan een effect te kunnen waarnemen.
Van de voorzieningen vermeld in bijlage 1 en 2 zijn er 59 die gevat worden door een ingediend of goedgekeurd zorgstrategisch plan. Voor 8 voorzieningen werd het technisch-financieel plan goedgekeurd vóór 1 september 2006 (ingangdatum alternatieve financiering) en zijn de werken in uitvoering. Voor 14 dossiers werd sinds 1 september 2006 een principieel akkoord aangevraagd en/of goedgekeurd. De werken hiervoor werden in een aantal gevallen reeds aangevat of zullen eerstdaags aangevat worden.
7. Zoals gesteld in het antwoord van mijn voorganger op uw vraag nr. 69 van 17 januari 2007 werden reeds in 2002 de werkzaamheden aangevat om het normenkader vervat in het federale koninklijk besluit van 12 maart 1974 tot vaststelling van de veiligheidsnormen waaraan de rustoorden voor bejaarden moeten voldoen, te vervangen door een specifieke Vlaamse regelgeving en dit nieuwe normenkader uit te breiden naar de serviceflatgebouwen, de dagverzorgingscentra en de centra voor kortverblijf.

Immers, het koninklijk besluit van 12 maart 1974 met zijn bijlagen is een allesomvattende regelgeving die nog dateert van vóór de regionalisering. Zo bevat deze wetgeving bepalingen die momenteel het voorwerp uitmaken van afzonderlijke federale regelgevingen van recentere datum, waardoor er overlappingsen en/of tegenstrijdigheden zijn ontstaan.

In dit opzicht dient ook verwezen te worden naar de geldende bevoegdheidsverdeling inzake brandveiligheid waarbij de federale overheid bevoegd is om basisnormen inzake de brandveiligheid uit te vaardigen, die gelden voor de diverse categorieën van constructies (bv. voor hoog- en laagbouw), ongeacht hun bestemming. In uitvoering van artikel 2 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen, heeft de federale overheid op 7 juli 1994 een koninklijk besluit uitgevaardigd tot vaststelling van de basisnormen voor de preventie van brand en ontploffing waaraan de nieuwe gebouwen moeten voldoen.

Bovendien zijn door de evolutie van de in de bouw gebruikte technieken en materialen een aantal normen vervat in het koninklijk besluit van 12 maart 1974 achterhaald, terwijl er geen vermelding is van nieuwe ontwikkelingen inzake brandveiligheid van de afgelopen 30 jaar (bvb. rook- en branddetectie is niet opgenomen in deze normen).

Wat de serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening betreft zijn de normen zoals opgenomen in artikel 1, 1° van het koninklijk besluit van 22 december 1980 houdende bekrachtiging van Belgische normen uitgewerkt door het Belgisch Instituut voor normalisatie ondertussen door de federale overheid vervangen door een nieuwe wetgeving.

De uiteindelijke nieuwe specifieke brandveiligheidsnormen voor de ouderen- en thuiszorgvoorzieningen zitten vervat in de bijlage 1 bij het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de normen inzake de specifieke veiligheidsaspecten waaraan de voorzieningen voor bejaarden en bepaalde welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg moeten voldoen en tot bepaling van de procedure voor het afleveren van het attest inzake de naleving van deze specifieke veiligheidsaspecten.

Dit besluit met zijn bijlagen werd op 31 juli 2006 voor advies bezorgd aan de Hoge Raad voor beveiliging tegen brand en ontploffing. Deze bestaande federale raad werd bij KB van 16 januari 2006 uitgebreid met een vertegenwoordiging van de gemeenschappen en gewesten en heeft o.a. tot taak advies te geven over ieder ontwerpbesluit betreffende de preventie van brand en ontploffingen.

De Hoge Raad heeft dit dossier in zijn zitting van 21 september 2006 een eerste maal behandeld. Aangezien de Hoge Raad oordeelde dat ze niet bevoegd is advies te verlenen over Vlaamse regelgeving werd door de vertegenwoordiger van de Vlaamse administratie gevraagd te onderzoeken of het ontwerpbesluit compatibel is met de bestaande federale normen ter zake. Op 16 november 2006 kwam de Hoge Raad opnieuw samen. Op deze bijeenkomst werd herhaald dat de Hoge Raad geen advies verleent over Vlaamse regelgeving. Er werd wel beslist om over dit gegeven juridisch advies te vragen aan de diensten van de ter zake bevoegde federale minister.

Op 6 december 2006 heeft mijn voorganger er bij betrokken federaal collega dan ook zelf op aangedrongen om in het kader van het nastreven van een goede samenwerking tussen de verschillende overheden in dit land er voor te zorgen dat de opmerkingen en aanbevelingen van de Hoge Raad over het ontwerpbesluit zo snel als mogelijk aan de Vlaamse gemeenschap kunnen worden overgemaakt. Het blijft immers de bedoeling om de Vlaamse regelgeving consistent te maken met de federale regelgeving. Het uitblijven van een advies of een aanbeveling van de Hoge Raad mag evenwel de werkzaamheden niet vertragen.

Tijdens de zitting van de Hoge Raad van 18 januari 2007 werd meegedeeld dat het adviseren van regionale wetgeving enkel mogelijk zou zijn mits er tussen de betrokken overheden een specifiek samenwerkingsakkoord hierover zou afgesloten worden. Een initiatief hieromtrent zou door het federale beleidsniveau pas genomen worden na het aantreden van de nieuwe federale regering aansluitend op de federale verkiezingen van 10 juni 2007. De in de federale wetgeving opgenomen taak van de Hoge Raad tot adviesverlening zou momenteel enkel slaan op ontwerpen van federale wetgeving.

Gelet op het hoogdringende karakter van het voor advies bezorgde Vlaamse ontwerpbesluit zouden evenwel de opmerkingen van de individuele leden van de Hoge Raad eerstdaags toch aan de Vlaamse overheid bezorgd worden.

Deze opmerkingen werden ondertussen ontvangen zodat de werkzaamheden konden aangevat worden om de bijlage 1 van het ontwerpbesluit aan te passen aan de gemaakte opmerkingen. Momenteel legt een beperkte werkgroep op Vlaams niveau de laatste hand aan de aanpassingen ingevolge de geformuleerde opmerkingen.

Hoewel ook ik de zorg deel om in dit dossier vooruitgang te boeken, wil ik toch benadrukken dat hierbij de doelstelling van de voorliggende operatie niet uit het oog mag verloren worden: het blijft immers de bedoeling om in het belang van alle betrokken partijen (voorzieningen, brandweerkorpsen, burgemeesters, architecten, personeel en bewoners) te komen tot een werkbaar,

consistent geheel van specifieke brandveiligheidsnormen. Deze mogen bovendien toekomstgericht geen of zeer weinig interpretatieproblemen inhouden. Ik blijf er van overtuigd dat de bijkomende tijd die hiervoor vereist is, op termijn zinvol zal blijken.

Behoudens de technische afwerking van de bijlage 1 is het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de normen inzake de specifieke veiligheidsaspecten waaraan de voorzieningen voor bejaarden en bepaalde welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg moeten voldoen en tot bepaling van de procedure voor het afleveren van het attest inzake de naleving van deze specifieke veiligheidsaspecten, volledig klaar.

Over het besluit werd ondertussen ook reeds het advies ontvangen van de inspecteur van Financiën en de minister bevoegd voor begroting.

Gezien de noodzaak aan het adviseren van afwijkingsaanvragen over specifieke Vlaamse brandveiligheidsnormen niet alleen voor de ouderen- en thuiszorgvoorzieningen bestaat, heeft de beleidsraad van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin in zijn zitting van 27 november 2006 beslist om een regelgevend initiatief voor te bereiden tot oprichting van een sectoroverschrijdende adviesraad voor de beoordeling van aanvragen tot afwijking van de brandveiligheidsnormen.

Na principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering zal het besluit voor advies aan de Raad van State bezorgd worden. Tevens zal het besluit op dat ogenblik ook in toepassing van de Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende de informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften ter kennis van de Commissie worden gebracht volgens de procedure en termijnen vervat in deze richtlijn

BIJLAGEN

1. Lijst erkenning rusthuizen artikel 18
2. Lijst erkenning rusthuizen brandveiligheid

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/194/antw.194.bijl.001.tif>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/194/antw.194.bijl.002.tif>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 195
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Beleidsdomein Gezondheidszorg - Aanbestedingen

De begrotingsprogramma's 42.1 (volksgezondheid), 42.2 (medisch-sociaal beleid) en 42.3 (psychiatrische verpleging) vertegenwoordigen begrotingstechnisch het deeldomein Gezondheidszorg binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

De Vlaamse overheid sluit in dat verband contracten af met derden teneinde haar beleidsdoelstellingen te kunnen realiseren.

Voor welke contracten werden in deze legislatuur (2004, 2005, 2006 en eerste helft van 2007) aanbestedingen uitgeschreven op rekening van het begrotingsprogramma 42.1, 42.2 of 42.3? Graag met vermelding van:

- jaartal, begrotingsprogramma en basisallocatie;
- het contract met omschrijving van de inhoud en looptijd ervan;
- de contractant aan wie de opdracht werd gegund;
- kostprijs;
- gevolgde aanbestedingsprocedure.

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 195 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

De contracten waarvoor in deze legislatuur aanbestedingen werden uitgeschreven op rekening van de begrotingsprogramma's 42.1, 42.2 en 42.3 voeg ik als bijlage.

BIJLAGE

Lijst uitgeschreven aanbestedingen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/195/antw.195.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 196
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Persoonlijke-assistentiebudget - Spoedprocedure

De spoedprocedure voor de toekenning van een persoonlijke-assistentiebudget (PAB) voor snel degeneratieve aandoeningen is geregeld in een besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 2006.

1. Hoeveel personen met een handicap riepen deze spoedprocedure in sinds de invoering ervan?
2. Bij hoeveel van deze personen leidde dit tot de toekenning van een persoonlijke-assistentiebudget?

Graag een opdeling volgens de diagnose (amyotrofe lateraalsclerose, primaire lateraalsclerose, progressieve musculaire atrofie, corticobasale degeneratie, multisysteematrofie of progressieve supranucleaire verlamming).

3. Bij hoeveel van de personen die in dit kader reeds gestart zijn met een PAB, werd het gebruik ervan stopgezet?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 196 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

De spoedprocedure voor de toekenning van een persoonlijke assistentiebudget voor snel degeneratieve aandoeningen is geregeld in een besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 2006, en trad in werking op 1 november 2006.

- 1) Tot op datum van 1 augustus 2007 riepen 74 personen de spoedprocedure in sinds de invoering ervan vanaf 1 november 2006. 7 aanvragers bleken niet aan de voorwaarden te voldoen om in aanmerking te komen voor de spoedprocedure.
- 2) Toegekende PAB's via spoedprocedure, opgedeeld volgens diagnose (situatie op 1/08/2007) :

Aandoening	Aantal toegekende PAB's sinds 1/11/2006	Overleden na toekenning	Effectief gestart (met contract*)	Stopzetting na opstart	Overleden na opstart
Amyotrofe lateraalslerose (ALS)	52	5	38	1	4
Primaire lateraalsclerose (PLS)	2	0	2		0
Progressieve musculaire atrofie (P (S)MA)	2	0	2		0
Corticobasale degeneratie (CBD)	4	0	4		0
Multisystematrofie (MSA)	6	0	5		0
Progressieve supranucleaire verlamming (PSP)	0	0	0		0
Andere	1	0	0		0
Totaal	67	5	51	1	4

* het aantal budgethouders dat effectief een PAB-contract met een assistent heeft afgesloten.

- 3) Van de 51 personen die reeds gestart zijn met een PAB, heeft 1 persoon het gebruik ervan stopgezet en zijn 4 personen overleden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 197
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Hartcentra - Erkenningen (2)

Op mijn schriftelijke vraag van 19 januari 2007 antwoordde de voorganger van de minister dat er elf aanvragen waren ingediend voor de erkenning als hartcentrum via associatie.

Op mijn vraag binnen welke termijn beslissingen mogen worden verwacht, antwoordde zij: “Na afronding van het onderzoek zullen de erkenningen worden verleend aan de initiatiefnemers die aan alle erkenningsnormen (inclusief eventueel aanvullende) voldoen” (vraag nr. 64, Websitebulletin publicatiedatum 05-03-2007).

1. Werden reeds beslissingen genomen en zo ja, met welk gevolg voor de elf verschillende aanvragen?

Zo neen, welke stappen werden in dit verband reeds gezet en kan de minister nu de termijn geven waarbinnen het onderzoek van deze aanvragen afgerond zal zijn?

2. Werden reeds bijkomende erkenningsnormen bepaald?
3. Welke geïsoleerde cardiale zorgprogramma's B1 worden nog uitgebaat?
4. Op welk niveau van zorgregio (cf. Zorgregiodecreet) worden de hartcentra in de Vlaamse Gemeenschap geprogrammeerd?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 197 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

- 1 Door het arrest van de Raad van State nr. 168.067 van 21 februari 2007 werd beslist tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 1 augustus 2006 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 juli 2004 houdende vaststelling van de normen waaraan de zorgprogramma's "cardiale pathologie" moeten voldoen om erkend te worden.

Hierdoor werd de verdere uitvoering of toepassing van de geschorste akte onmogelijk en wordt de feitelijke situatie die bestond vóór de geschorste beslissing hersteld.

Ondertussen is het K.B. van 8 maart 2007 gepubliceerd dat het K.B. van 15 juli 2004 opnieuw wijzigt met ingang van 1 januari 2007. Het K.B. van 8 maart 2007 verschilt van het K.B. van 1 augustus 2006 in die zin dat de voorwaarde tot afwijking van de gezamenlijke erkenning van de deelprogramma's B1-B2 omgezet werd van een afstandsbepaling van 60 km t.o.v. een ander zorgprogramma B naar een tijdsbepaling van 60 minuten.

Ook tegen dit KB is een verzoek tot schorsing en een verzoek tot vernietiging ingediend bij de Raad van State.

Ik wacht op een uitspraak van de Raad Van State aangaande dit verzoek tot schorsing. Er werden derhalve voor de elf aanvragen nog geen beslissingen genomen.

2. Door dit nieuwe K.B. wordt het opnieuw mogelijk dat vele bijkomende vestigingsplaatsen kunnen ontstaan. Om de kwaliteit van zorg en de patiëntveiligheid maximaal te garanderen in Vlaanderen acht ik het aangewezen om het aantal vestigingsplaatsen strikt te beperken, met in acht name van een goede toegankelijkheid.

De criteria daartoe zijn nog niet finaal vastgelegd.

3. Er zijn momenteel nog 4 erkende en geprogrammeerde cardiale zorgprogramma's B1.

Antwerpen: -Antwerpen: Fusieziekenhuis Monica campus Eeuwfeest
-Wilrijk: A.Z. St-Augustinus

West-Vlaanderen: -Oostende: A.Z. Damiaan
-Kortrijk: A.Z. Groeninge (in associatie met Gent AZ Maria Middelaes)

4. Vermits ik wacht op een uitspraak van de Raad van State aangaande het verzoek tot schorsing van het voormelde K.B., zijn er nog geen verdere criteria bepaald.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 198
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Armoedeverenigingen - Subsidiëring

De regelgeving bepaalt nog steeds dat het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, moet zorgen voor de inhoudelijke en financiële ondersteuning van de verenigingen.

Een beoordelingscommissie in de schoot van het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen beoordeelt de aanvraagdossiers voor subsidies van verenigingen waar armen het woord nemen.

1. Wie maakt deel uit van de beoordelingscommissie?
2. Hoeveel VTE (voltijds equivalenten) personeel wordt tewerkgesteld door het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen?

Wat zijn hun kwalificaties?

3. Het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, moet overeenkomstig artikel 20 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot uitvoering van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding, de subsidie aanwenden voor:
 - de betaling van zijn huisvestingskosten;
 - de betaling van zijn personeelskosten;
 - de betaling van zijn werkingskosten;
 - de financiering van de verenigingen;
 - de financiering van de overeenkomsten met derden.

Kan de minister de verdeling van de aanwending van de subsidie over deze vijf posten voor de jaren 2004, 2005 en 2006 aangeven?

4. Met welke derden sloot het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen overeenkomsten in 2004, 2005, 2006 en 2007 en wat was het voorwerp van deze overeenkomsten?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 198 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Volgende personen maken deel uit van de beoordelingscommissie van het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord Nemen:
- Pros Coulommier
 - Marie-Ann De Cocker
 - Barbara Demeyer
 - Ludo Fret (voorzitter)
 - Mattie Jacobs
 - Truus Roesems
 - Roger Vandebroek

De beoordelingscommissie is samengesteld op basis van een lijst die door de verenigingen werd opgesteld. Er werd de verenigingen gevraagd namen van onafhankelijke deskundigen door te geven.

De samenstelling van de beoordelingscommissie werd door de raad van bestuur van het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen bekrachtigd.

Daarnaast zetelen 2 niet-stemgerechtigde leden in de beoordelingscommissie:

- 1 waarnemend lid, afgevaardigde van de Vlaamse overheid - departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin – afdeling Welzijn en Samenleving
- 1 verslaggever, personeelslid van het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen

2. Op 1 september 2007 stelt het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord Nemen 7 voltijdse equivalenten (VTE) tewerk met middelen van het decreet betreffende de armoedebestrijding:
- 1 VTE coördinator (Hoger middelbaar)
 - 2,5 VTE educatieve medewerkers (Universitair)
 - 1 VTE participatiemedewerker (Universitair)
 - 1 VTE ervaringsdeskundige (Opgeleide ervaringsdeskundige De Link)
 - 1 VTE financieel en administratief verantwoordelijke (Hoger onderwijs lange type - gelijkgesteld met universitair)
 - 0,5 VTE administratief medewerker (Hoger middelbaar)

Op 1 september 2007 zijn 4,6 VTE tewerkgesteld met andere middelen dan die van het armoededecreet (projectsubsidies):

- 0,8 VTE communicatiemedewerker
- 0,8 VTE project Armoede-in Zicht
- 1 VTE ervaringsdeskundige Armoede-in Zicht
- 1 VTE project Activering van mensen in armoede naar Werk, communicatieproject
- 1 Gedetacheerde leerkracht voor onderwijs

3. Mijn administratie ging na welke uitgaven in de boekhouding van het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord Nemen analytisch werden geboekt onder de subsidies van de Vlaamse Gemeenschap (armoededecreet).

Voor het eerste jaar (2004-2005) liep het boekjaar van april 2004 t.e.m. maart 2005. Voor het tweede jaar (2005) liep het boekjaar van april 2005 t.e.m. december 2005 (deze periode beslaat dus slechts 9 maanden). Voor het derde jaar (2006) liep het boekjaar van januari 2006 t.e.m. december 2006.

	2004-2005	2005	2006
Betaling huisvestingskosten*	25.247,47 € (1,98%)	18.738,33 € (1,22%)	18.758,66 € (0,98%)
Betaling personeelskosten	296.988,58 € (23,25%)	225.531,34 € (14,73%)	300.852,97 € (15,73%)
Betaling werkingskosten	75.666,67 € (5,92%)	46.670,96 € (3,05%)	63.298,42 € (3,31%)
Financiering van de overeenkomsten met derden**	0,00 € (0%)	1.250,00 € (0,08%)	250,00 € (0,01%)
Subtotaal eigen uitgaven Vlaams Netwerk	397.902,72 € (31,15%)	292.190,63 € (19,08%)	383.160,05 € (20,03%)
Financiering van de verenigingen	879.677,35 € (68,85%)	1.239.037,45 € (80,92%)	1.529.625,05 € (79,97%)
Totaal uitgaven	1.277.580,07 €	1.531.228,08 €	1.912.785,10 €

De percentages in bovenstaande tabel wijzen op het aandeel per uitgavenpost in de totale uitgaven van het betreffende werkjaar.

* De totale huisvestingskost voor 2005 (9 maanden) bedroeg 23.554,75 euro. Daarvan kon 4.816,42 euro doorgerekend worden aan andere projecten. De totale huisvestingskost voor 2006 (12 maanden) bedroeg 30.563,75 euro. Daarvan kon 11.804,84 euro door-gerekend worden aan andere projecten.

** De 1.250 euro bedraagt de overeenkomst met de verenigde verenigingen, bestaande uit 750 euro als lidmaatschap en 500 euro als extra financiering voor de website en occasionele werkingskosten.

De 250 euro bedraagt de overeenkomst met de verenigde verenigingen. De lidmaatschapsbijdrage was gedaald van 750 euro tot 250 euro. De extra financiering hier viel weg.

4. Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen overeenkomsten die worden gefinancierd met middelen vanuit het armoededecreet en overeenkomsten die worden gefinancierd met andere middelen.

Samenwerkingsovereenkomsten die gefinancierd worden met middelen vanuit het armoededecreet:

- In 2005, 2006 en 2007 sloot het Vlaams Netwerk een overeenkomst met de Verenigde Verenigingen. De Verenigde Verenigingen fungeren als spreekbuis van het middenveld naar het beleid.
- In 2007 sloot het Vlaams Netwerk een overeenkomst rond de decenniumdoelen; dit betreft een samenwerkingsverband rond de armoedebestrijding in Vlaanderen en Brussel, periode 2006-2015.

Extra samenwerkingsovereenkomsten vanuit het *Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin*:

- Congres (2004)
- Lokaal Sociaal Beleid, in samenwerking met Samenlevingsopbouw (2005)
- Armoede (S)troef (2006)

Samenwerkingsovereenkomsten die gefinancierd worden met *andere middelen*:

- Samenwerkingsverband fonds cultuurparticipatie, samen met Samenlevingsopbouw, VOOB en Welzijnsschakels (vanaf 2004)
- Samenwerking met Samenlevingsopbouw, Vlaams minister mobiliteit, openbare werken en energie: project “Eén jaar vrijmaking van de energiemarkt in Vlaanderen. Ervaringen van mensen in armoede.” (2004)
Cera foundation: project “Armoede-in Zicht” (vanaf eind 2005)
- Project met provincie Antwerpen: “samenwerking rond ervaringsdeskundigen” (vanaf 2005)
- Engagementsverklaring “diversiteit als meerwaarde” van het Vlaams Hoger Onderwijs, samen met kabinet van Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming en 16 andere organisaties (vanaf 2005)
- Nationale Loterij: “communicatieproject” (vanaf 2006)
- Project “Activering van mensen in armoede naar Werk”, toegekend door de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming (2007)

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 199
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Rustoordwoongelegenheden - Reconvertie naar RVT

Sinds het begin van de legislatuur werden in de Vlaamse Gemeenschap 3.250 rustoordwoongelegenheden omgeschakeld naar RVT-bedden (rust- en verzorgingstehuis).

1. Welke zijn de rusthuizen waarvan rustoordwoongelegenheden omgeschakeld zijn naar RVT-bedden? Graag met vermelding van:
 - opdeling per provincie;
 - naam, rechtsvorm en locatie van het rusthuis;
 - per rusthuis aantal omgeschakelde rustoordwoongelegenheden.
2. Met welke bijkomende tewerkstelling gaat deze omschakeling gepaard (in het algemeen en op individueel rusthuis-niveau)?
3. Welke kwalificaties hebben deze bijkomend aangeworven personeelsleden?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 199 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Sinds het begin van deze legislatuur zijn er drie verdelingen van planningsvergunningen voor RVT (rust- en verzorgingstehuis) doorgevoerd, waarbij rustoordwoongelegenheden naar RVT-bedden omschakelden. Telkens betreft het verdelingen volgens vooropgestelde criteria die toegepast worden op al de in Vlaanderen erkende rustoorden.

Op 1 april 2005 ontvingen alle RVT's die over minder dan 25 RVT-bedden beschikten, een aanvullende planningsvergunning tot 25 RVT-bedden. Aanleiding hiertoe is een wijziging in de erkenningsnormen voor RVT, die bepaalt dat op termijn alle RVT's over minstens 25 bedden moeten beschikken.

Een lijst van de rusthuizen die bij toepassing hiervan een planningsvergunning ontvingen en accepteerden is bijgevoegd als bijlage 1.

Op 13 juni 2005 werd het derde protocolakkoord over het te voeren ouderenzorgbeleid afgesloten. In uitvoering hiervan kon een nieuwe reconversie van rusthuiswoongelegenheden naar RVT-bedden uitgevoerd worden. Een eerste schijf werd verdeeld op 1 oktober 2005, een tweede schijf werd verdeeld op 1 oktober 2006. Een lijst van de rusthuizen die bij toepassing hiervan een planningsvergunning ontvingen en accepteerden is bijgevoegd als bijlage 2 en 3.

Een volgende verdeling, die ingaat op 1 oktober 2007, wordt momenteel afgewerkt.

2. Het protocolakkoord nummer drie over het te voeren ouderenzorgbeleid bevat het engagement van de federale Regering om over een tijdspanne van zes jaar een investering in de ouderenzorg te realiseren die overeenkomt met een reconversie van 28 000 rusthuiswoongelegenheden naar RVT-bedden. Deze investeringen zijn gelinkt aan de sociale akkoorden van 2005, waarin is gesteld dat zulk een reconversie zal leiden tot de creatie van netto 2 613 VTE. Dit houdt in dat er gemiddeld 1 bijkomende VTE ontstaat per 10,72 gereconverteerde RVT-bedden. De bijkomende tewerkstelling, globaal en op het niveau van individuele voorzieningen, kan becijferd worden door het RIZIV. De RIZIV-forfaits zijn immers gebaseerd op de geregistreerde zorgzwaarte enerzijds en de effectieve personeelsomkadering anderzijds. Vlaanderen beschikt niet over deze cijfers.
3. De personeelsomkadering voor RVT-bedden is gereguleerd in de RVT-erkenningnormen, maar ook via de RIZIV-financiering. Op basis van de RVT-erkenningnormen lijkt het logisch dat er een toename is van het aantal verpleegkundigen, van verzorgenden en van kiné, ergo en logo. De voorzieningen dienen al de door het zorgpersoneel gepresteerde uren in bij het RIZIV. Vlaanderen beschikt niet over deze cijfers. Beter dan dezelfde gegevens opnieuw bij de voorzieningen op te vragen, onderhandelen we vandaag over een mogelijke overdracht van deze gegevens naar de Gemeenschappen binnen de werkgroep "Ouderenzorgbeleid". Deze werkgroep werd opgericht in het kader van het Protocol 3 over het te voeren ouderenzorgbeleid dat werd afgesloten tussen de federale overheid en de Gemeenschappen en Gewesten.

BIJLAGEN

1. RVT-reconversie april 2005
2. RVT-reconversie oktober 2005

3. RVT-reconversie oktober 2006

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/199/antw.199.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/199/antw.199.bijl.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/199/antw.199.bijl.003.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 200
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Borstkankerscreening - Stralingsrisico

Een mammografie is een onderzoek van de borsten bij vrouwen door middel van röntgenstralen. Hiervoor wordt speciale apparatuur gebruikt die een zo precies mogelijk beeld moet opleveren.

In antwoord op een vraag om uitleg van 26 april 2005 antwoordde de voorganger van de minister dat “er geen enkele studie van hoge kwaliteit is die kan aantonen dat borstkankerscreening bij vrouwen van 40 tot 49 jaar voordelig zou zijn. De nadelen van de screening van deze jongere groep zijn groter. Zo zijn er meer vals positieve resultaten. Dat leidt tot ongerustheid en overdiagnose en –behandeling. Er zijn ook meer vals negatieve resultaten. Dat leidt tot een onterechte geruststelling. Ook het verhoogde risico door de blootstelling aan stralen is niet te verwaarlozen” (Handelingen C185 van 26 april 2005, blz. 10-13).

1. Waaruit bestaat het risico op blootstelling aan stralen bij een mammografie?

Hoe wordt dit risico vastgesteld?

In hoeveel gevallen manifesteert het risico zich?

2. Waarom is er, luidens het vermelde antwoord, een “verhoogd” risico op blootstelling aan stralen bij de groep van vrouwen tussen 40 en 49 jaar?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 200 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

De vragen werden voorgelegd aan de experts van de Vlaamse Werkgroep Borstkankeropsporing (fysisch-technici, radiologen). Het antwoord is dan ook gebaseerd op hun wetenschappelijk advies.

1. Het risico waarvan sprake is het ontstaan van borstkanker door de röntgenstralen zelf. Over de inductie van borstkanker door straling bestaat een uitgebreide set van epidemiologische gegevens¹. Deze gegevens zijn vooral gebaseerd op patiëntengroepen, waarbij de borsten herhaaldelijk hoge dosissen röntgenstralen toegediend kregen door langdurige fluoroscopie (maken van bewegende beelden) van de thorax bij de behandeling van longtuberculose². Het risico op stralingsgeïnduceerde borstkanker blijkt zeer sterk afhankelijk te zijn van de leeftijd bij blootstelling: hoe ouder hoe lager het risico³. Recente in vitro experimenten met celculturen tonen verder aan dat de biologische effecten van röntgenstralen bij mammografie ongeveer vier maal groter zijn dan die van röntgenstralen gebruikt voor andere radiologische toepassingen⁴. Dit komt omdat bij mammografieën röntgenstralen met lage energie worden gebruikt. Die stralen veroorzaken een grotere ladingsdichtheid in het weefsel, zodat meer weefselschade (dubbelstreng DNA-breuken) kan ontstaan.

Vertrekkende van deze gegevens schat men het theoretische risico op stralingsgeïnduceerde borstkanker per deelname aan het Vlaamse bevolkingsonderzoek naar borstkanker voor een vrouw in de leeftijdsgroep 50-60 jaar op 14 op 100.000. Dit betekent dat we mogen verwachten dat op 100.000 gescreeende vrouwen er 14 gevallen van borstkanker door de röntgenstralen kunnen worden veroorzaakt. Voor de vrouwen in de leeftijdscategorie 60-70 jaar bedraagt dit risico 10 op 100.000. Voor deze risicoschattingen werden de stralingsdosissen van de borst gebruikt zoals nu van toepassing binnen het bevolkingsonderzoek naar borstkanker. Het risico van deze stralingsdosis correspondeert met de dosis die iedereen gedurende één kwartaal krijgt van natuurlijke stralingsbronnen als kosmische straling⁵. In dit licht kunnen de stralingsrisico's van de screening uiterst gering worden genoemd en vormen dus zeker geen reden om niet deel te nemen aan het bevolkingsonderzoek naar borstkanker. Het federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg verwoordt het als volgt: "Het risico op een stralingsgeïnduceerd carcinoom is tegenwoordig vermoedelijk relatief klein wegens de verbeterde radiologische technieken. Men schat het op 1 à 1,5 overlijden per 100.000 vrouwen die sinds hun vijftigste worden gescreeend (met tien tot twintig onderzoeken)(referentie: International Agency for Research on Cancer. Breast cancer screening. Press I, editor. Oxford,UK: Oxford University Press; 2002.).

2. Het stralingsrisico neemt echter toe naarmate het screeningsprogramma vroeger zou beginnen, omdat men over de jaren heen aan meer straling wordt blootgesteld. Men verwacht op basis hiervan

¹ UNSCEAR 1994 Report of the United Nations Scientific Committee on the Effects of Atomic Radiation. Sources and effects of ionizing radiation.

² Miller et al. Mortality from breast cancer after irradiation during fluoroscopic examinations in patients being treated for tuberculosis. N. Eng. J. Med. 321: 1285-1289 (1989);

Boice et al. Frequent chest X-ray fluoroscopy and breast cancer incidence among tuberculosis patients in Massachusetts. Radiat. Res. 125: 214-222 (1990).

³ Heyes et al. Enhanced biological effectiveness of low energy X-rays and implications for the UK breast screening programme. Brit. J. Rad. 79: 195-200 (2006).

⁴ Heyes and Mill. The neoplastic transformation potential of mammography X-rays and atomic bomb spectrum radiation. Radiat. Res. 162: 120-127 (2004).

⁵ Milieu- en natuurrapport Vlaanderen MIRA-T 2002.

10 à 20 stralingsgeïnduceerde overlijdens per 100.000 vrouwen die sinds hun veertigste jaarlijks worden gescreend⁶. Niet enkel het gecumuleerde stralingsrisico neemt toe bij blootstelling vanaf 40 jaar, het effect van straling zal bovendien extra groot zijn omdat jongere vrouwen ook denser borstweefsel hebben en het nemen van de mammografie daarom een hogere stralingsdosis vergt. Tot slot is het risico op kanker groter naarmate het borstweefsel actiever/ jonger is, wat het risico verder verhoogt. Het denser borstweefsel zorgt tevens voor een hogere kans op het missen van een beginnende kanker (detectiegraad daalt), waardoor het screeningsprogramma bij uitbreiding aanleiding zal geven tot meer vals negatieve resultaten. Om dit op te vangen (aantal vals negatieven aanvaardbaar houden voor screening) zouden er frequenter mammografieën moeten genomen worden wat het aantal geïnduceerde kankers verder zou doen toenemen.

⁶ Paulus D, Mambourg F, Bonneux L. Borstkankerscreening. Brussel : Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (KCE) ; 2005 April. KCE Reports vol.11A. Ref. D/2005/10.273/05, pagina 8.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 201
van 4 juli 2007
van **LAURENCE LIBERT**

Zelfdoding bij jongeren - Preventiemaatregelen

In De Standaard van 18 juni 2007 verscheen een artikel met de verontrustende titel “Meer zelfdoding bij jongeren in de blok- en examentijd”. Uit cijfers van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid blijkt dat in de jaren 1998 tot 2004 samengeteld 70 zelfdodingen bij 15- tot 24-jarigen geregistreerd werden in de blokmaand mei. In de andere maanden schommelde dit aantal voor dezelfde jaren rond de 50.

Een medewerker van het Centrum ter Preventie van Zelfmoord benadrukt dat zelfdoding altijd meerdere oorzaken heeft, waardoor de piekende cijfers tijdens examenperiodes niet enkel aan examenstress toe te schrijven zijn, maar toch staat het vast dat de studiedruk zwaar weegt op onze jongeren. De cijfers tonen bovendien aan dat er wel degelijk een probleem is.

In een vraag om uitleg van 26 juni 2007 aan minister Frank Vandenbroucke vroeg ik welke maatregelen genomen worden ten aanzien van jongeren rond zelfmoordpreventie, risicodetectie en begeleiding, zowel in het algemeen als specifiek toegespitst op blok- en examenperiode. In zijn antwoord lichtte minister Vandenbroucke een aantal maatregelen toe die genomen worden binnen de scholen. Tevens verwees hij naar een protocol dat de minister bevoegd voor Onderwijs samen met collega-ministers bevoegd voor respectievelijk Gezondheid, Landbouw en Jeugd afsloot om de gezondheid bij de schoolgaande jeugd te bevorderen, met een specifiek hoofdstuk rond de preventie van zelfdoding.

Naar aanleiding van deze vaststellingen, had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Welke maatregelen worden er genomen binnen de bevoegdheid Welzijn rond zelfmoordpreventie, risicodetectie en begeleiding, zowel in het algemeen als specifiek toegespitst op blok- en examenperiodes?
2. Welke maatregelen rond preventie van zelfdoding bij jongeren zijn in het bovenvermelde protocol opgenomen?
3. Is dit protocol gekoppeld aan specifieke doelstellingen? Zo ja, welke?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 201 van 4 juli 2007

van **LAURENCE LIBERT**

1. Sinds de gezondheidsconferentie van 2002 met betrekking tot depressie en zelfdoding werden in Vlaanderen vele acties ondernomen om het aantal zelfdodingen in Vlaanderen te doen dalen. Zo zijn er initiatieven opgestart met betrekking tot de preventie, risicodetectie en begeleiding. De gezondheidsdoelstelling en het Vlaams actieplan suïcidepreventie werden recentelijk door het Vlaams Parlement goedgekeurd en door de Vlaamse Regering bekrachtigd. Het actieplan, dat een vervolg was op de conferentie, bestaat uit de volgende 5 strategieën: (1) Het bevorderen van de geestelijke gezondheid met betrekking tot het individu én de maatschappij. (2) Laagdrempelige telezorg: anonieme hulpverlening via telefoon en internet versterken (3) Deskundigheidsbevordering van professionelen en netwerking (4) Het uitlokken van zelfdoding vermijden (5) Zorg voor belangrijke risicogroepen. (meer informatie met betrekking tot het actieplan, vindt u op de website: <http://www.zorg-en-gezondheid.be/preventiezelfdodingprof.aspx>). Dit is een globaal actieplan, waarin zowel jongeren, volwassenen als ouderen aan bod komen. De specifieke activiteiten voor schoolgaande jeugd moeten samen met de bevoegde ministers georganiseerd worden. Bij punt 2 bezorg ik u de stappen die reeds in dit kader genomen zijn of die ik plan te ondernemen.
2. Het protocol waar in de vraagstelling naar verwezen wordt, is een intentieverklaring die op 27 januari 2006 werd ondertekend door de ministers bevoegd voor Welzijn en Gezondheid (mijn voorganger Inge Vervotte), Onderwijs (Frank Vandenbroucke), Jeugd en Sport (Bert Anciaux) en Landbouwbeleid en Zeevisserij (Yves Leterme): de ondertekenende ministers zullen gezamenlijk bijdragen tot de gezondheidsbevordering in het basis- en secundair onderwijs. In het kader van de intentieverklaring wil ik het thema 'geestelijk gezondheidsbeleid op school', toegespitst op suïcidepreventie als volgende thema op tafel leggen bij mijn collega's. Ik bevestig dus wat mijn voorganger Inge Vervotte geantwoord heeft op vraag om uitleg 651 van Anne Marie Hoebeke. Dit vormt een onderdeel van het Vlaams actieplan suïcidepreventie. De partners uit mijn bevoegdheidsdomein hebben hierover een basistekst geschreven. De sector kwam tot de conclusie dat voor leerlingen een brede benadering (algemene geestelijke gezondheid) nodig is; voor jongerenbegeleiders is deskundigheidsbevordering op vlak van vroegdetectie en begeleiding nodig. Dit geheel kan worden aangestuurd door een schoolbeleidsplan of draaiboek. In afwachting van het overleg met onderwijs, wil ik reeds op korte termijn activiteiten opstarten door de locoregionale ondersteuning van het actieplan suïcidepreventie. Op 17 juli 2007 lanceerde ik een oproep naar alle provincies en Brussel Hoofdstad om een projectvoorstel in te dienen voor het ondersteunen en uitwerken van het Vlaams actieplan. In het kader van deze oproep kunnen de locoregionale partners - de Logo's, CGG's met hun suïcidepreventiewerkers en de overlegplatforms geestelijk gezondheid - een gezamenlijk voorstel indienen met betrekking tot onder meer initiatieven naar scholen.
3. De intentieverklaring is gekoppeld aan de bestaande **Vlaamse gezondheidsdoelstellingen**:
 - a. Het realiseren van gezondheidswinst op bevolkingsniveau door het gebruik van tabak, alcohol en illegale drugs terug te dringen.
 - b. de consumptie van vet- en suikerrijke dranken en voeding moet op significante wijze dalen ten voordele van vetarme en vezelrijke voeding. Ook een actieve bevordering van meer lichamelijke beweging is noodzakelijk.

- c. de preventie van infectieziekten moet op significante wijze worden verbeterd, met name door het verhogen van de vaccinatiegraad voor aandoeningen als polio, kinkhoest, tetanus, difterie, mazelen, bof en rubella alsmede door een efficiënte voorlichting betreffende de preventie van seksueel overdraagbare aandoeningen.
- d. het aantal dodelijke ongevallen in de privé-sfeer en in het verkeer moet met 20% dalen.
- e. En tot slot: preventie van depressie en suïcide: de sterfte door zelfdoding moet tegen 2010 gedaald zijn met 8% ten opzichte van 2000.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 202
van 4 juli 2007
van **GREET VAN LINTER**

Gezinsondersteuners Kind en Gezin - Afwezigheden

Bij het uitvoeren van consultaties door de verpleegkundigen maakt Kind en Gezin gebruik van “gezinsondersteuners” waar het nodig blijkt. Dit gebeurt vooral bij allochtone moeders. Deze gezinsondersteuners doen meer dan vertalen. Zij vormen als het ware een brug tussen de allochtonen en de diensten van Kind en Gezin. Zij zijn dan ook zeer vaak een vertrouwenspersoon.

Ik verneem dat de werking van die gezinsondersteuners, of de samenwerking met deze mensen, niet altijd optimaal verloopt. Zo zou er sprake zijn van een grote graad van afwezigheid. Vanuit de diensten van Kind en Gezin worden huisbezoeken in dat geval afgeraden: er zijn dan geen consultaties zonder Arabisch-sprekende of Turkse gezinsbemiddelaar. Tijdens de periodes van lange afwezigheid zou er een andere gezinsondersteuner gezocht worden of een beroep worden gedaan op tolken.

Dit wordt door de verpleegkundigen ervaren als een tekortkoming. Deze moeder of families hebben vaak hulp nodig en de consulenten zien zich genoodzaakt hun consultaties te onderbreken.

1. Is de minister hiervan op de hoogte?

Kan hij meedelen waarom dit zo is?

2. Welke initiatieven werden er genomen om dit te verhelpen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 202 van 4 juli 2007

van **GREET VAN LINTER**

1. Het werken met gezinsondersteuners binnen Kind en Gezin vormt een methodische bijsturing van het werken met ervaringsdeskundigen in de armoedebestrijding en intercultureel bemiddelaars. Deze bijsturing werd ingezet in 2004 en wordt door Kind en Gezin nauwlettend opgevolgd en verfijnd. In die zin is ook de afwezigheidsratio van de gezinsondersteuners bekend. De afwezigheid van gezinsondersteuners tijdens de dienst, heeft diverse redenen. Enerzijds is zwangerschap een belangrijke reden, maar daarnaast ook de vraag vanuit de organisatie zelf tot het volgen van vorming. Wat de afwezigheid wegens ziekte betreft, zal Kind en Gezin dit verder onderzoeken met het oog op het treffen van passende maatregelen.
2. Om bij afwezigheid van de gezinsondersteuner toch de continuïteit van dienstverlening te kunnen verzekeren wordt een beroep gedaan op een andere gezinsondersteuner of wordt zo nodig een beroep gedaan op een tolk via een dienst voor sociale tolken. In geen geval wordt er op aangestuurd de huisbezoeken of consulten te verdagen of af te raden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 204
van 4 juli 2007
van **PIETER HUYBRECHTS**

Hantavirus - Preventie

Dit jaar zijn er opvallend meer meldingen in Antwerpen en Limburg van personen die besmet zijn met het hantavirus dan de vorige jaren. Het virus wordt verspreid door de rosse woelmuis en kan ernstige nierschade veroorzaken. Volgens de Leuvense viroloog Marc Van Ranst herkennen vele artsen, ook specialisten, de ziekte niet.

Welke maatregelen worden genomen om besmetting met het hantavirus te voorkomen?

Neemt de minister initiatieven om artsen te informeren over het probleem?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 204 van 4 juli 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

1. Het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid verspreidt een reeks folders over de gevaren van recreatie in de natuur. Sinds 2004 is er de folder "Hantavirose? Daar heb ik nog nooit van gehoord!" toegevoegd aan deze reeks. Andere onderwerpen zijn tekenbeten, eikenprocessierups, berenklauw, vossenlintworm, insectenbeten en zonrecreatie. In deze folders wordt ruim aandacht besteed aan voorzorgsmaatregelen.

De brochurereeks rond buitenrecreatie wordt regelmatig bezorgd aan alle organisaties met regelmatige activiteiten in de natuur, zoals jeugdbewegingen, wandelclubs, boswerkers, enz. In de periode voor de grote vakantie krijgen deze organisaties hetzij een herinneringsbrief met verwijzing naar de website van het Agentschap Zorg en Gezondheid (<http://www.zorg-en-gezondheid.be>) en de folderreeks, ofwel de folderreeks zelf. De folders worden ook steeds op aanvraag aangeleverd. Deze folders staan ook ter beschikking van het medische korps.

2. De artsen worden over de epidemiologie van infectieziekten in Vlaanderen geïnformeerd via het Vlaams Infectieziektebulletin. Dit gratis tijdschrift telt op dit ogenblik ongeveer 4.000 abonnementen en wordt ook gepubliceerd op de website van het agentschap. Het bulletin is een vast communicatiemiddel tussen het artsenkorps en de overheid in verband met de aanpak en de profylaxe van infectieziekten.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 205
van 4 juli 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Adoptiecurssussen Kind en Gezin - Faciliteitengemeenten (2)

Voortgaande op het antwoord dat voormalig minister Vervotte gaf op mijn schriftelijke vraag nr. 183 van 1 juni 2007 inzake Franstalige adoptiecurssussen van Kind en Gezin voor inwoners van faciliteitengemeenten, had ik graag vernomen waar die sessies worden gegeven.

Kan de minister ook preciseren wie de sessies verzorgt?

Gaat het om personeelsleden van Kind en Gezin, dan wel van de Franstalige tegenhanger?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 205 van 04 juli 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De sessies voor Franstaligen uit faciliteitengemeenten worden gegeven in Brussel, in de gebouwen van Kind en Gezin. Het voorbereidingscentrum Triobla, erkend en gesubsidieerd door Kind en Gezin, organiseert de sessies. Het zijn de personeelsleden van dit voorbereidingscentrum die de adoptie-cursussen in het Frans verzorgen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 206
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Gezinsondersteunende pleegzorg - Evaluatie

Nog in de schoot van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn werd het experiment van de private gezinsplaatsing opgestart (1985). Dit is een laagdrempelige vorm van pleegzorg, waar ouders zelf rechtstreeks terecht kunnen indien ze de opvang van hun kinderen (tijdelijk) niet meer zien zitten.

Anno 2007 vertoeft deze gezinsondersteunende pleegzorg (de huidige benaming) nog steeds in de sfeer van het “projectmatige” binnen Kind en Gezin. Aan twee van de vier diensten voor gezinsondersteunende pleegzorg werden bovendien projectmiddelen toegekend via Jongerenwelzijn. Het Globaal Plan Jeugdzorg genereert voor deze diensten ook middelen voor de formule van de steungezinnen.

1. Erkent de minister de noodzaak van een structurele regeling voor de gezinsondersteunende pleegzorg (te onderscheiden van het toekennen van facultatieve subsidies)?

Zo ja, welke pistes ziet de minister met het oog op deze structurele regeling?

2. Meent de minister dat het huidige aanbod van diensten voor gezinsondersteunende pleegzorg gebiedsdekkend is?

Kan hij de geografische spreiding van het cliënteel van deze vorm van pleegzorg weergeven (per gemeente)?

3. Welke plaats neemt de gezinsondersteunende pleegzorg in binnen de integrale jeugdhulp?

Hoe wordt dit aanbod omschreven vanuit de modulering?

4. “De Mutsaard” uit Antwerpen ontvangt in 2007 projectmiddelen vanuit Jongerenwelzijn voor het project steungezinnen (49.000 EUR).

Zijn dit middelen voor projecten uit de Bijzondere Jeugdbijstand?

Betekent dit dat “De Mutsaard” in 2007 geen middelen voor steungezinnen zal krijgen vanuit de middelen die voorzien zijn via het Globaal Plan Jeugdzorg (200.000 EUR)?

5. Waarvoor dienen de projectmiddelen vanuit Jongerenwelzijn voor “Kinderdienst” in Brussel?

6. Hoeveel steungezinnen zijn momenteel actief?

Hoe worden steungezinnen gerekruteerd?

7. Welke conclusies trekt de minister uit de vergelijking op het vlak van subsidiëring tussen de diverse vormen van pleegzorg (bij Kind en Gezin, bijzondere jeugdbijstand en gehandicaptenzorg)?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 206 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Ik erken de noodzaak van een structurele regeling voor de gezinsondersteunende pleegzorg. Er zijn hiertoe reeds een aantal voorbereidende stappen gezet. Vooraleer er echter kan over gegaan worden tot een structurele regeling is het belangrijk dat deze pleegzorg duidelijk gepositioneerd worden binnen de ganse sector van de pleegzorg en dat er duidelijkheid is rond mogelijke bijkomende structurele middelen. Samen met de sector wordt aan deze verduidelijking van de positionering gewerkt.
2. In Vlaanderen zijn er momenteel vier diensten voor gezinsondersteunende pleegzorg. We stellen vast dat met dit aanbod kinderen uit diverse regio's bereikt worden. In de tabellen die als bijlage 1 gaan, wordt per dienst een overzicht gemaakt van de gemeenten waaruit de kinderen die in 2006 in een opvanggezin verbleven, afkomstig zijn. We dekken hiermee inderdaad niet gans Vlaanderen.
3. De gezinsondersteunende pleegzorg wordt binnen de integrale jeugdhulp in volgende modules omschreven:
 - Zeer kort verblijf in een pleeggezin (tot 1 maand) voor kinderen en mobiele en ambulante begeleiding voor hun gezin, met het oog op een terugkeer naar huis.
 - Kort verblijf (tot 3 maand) in een pleeggezin voor kinderen en mobiele en ambulante begeleiding voor hun gezin, met het oog op een terugkeer naar huis.
 - Onderbroken verblijf in een pleeggezin voor thuiswonende kinderen en mobiele en ambulante begeleiding voor hun gezin.
 - Kort verblijf in een pleeggezin voor kinderen en mobiele en ambulante begeleiding voor hun ouders, in het licht van een mogelijke adoptie.

Op dit moment wordt gewerkt aan een typemodule die betrekking heeft op het aanbod van steungezinnen. Typisch voor steungezinnen is het informele en het ondersteunend karakter van de relatie tussen het steun vragend en het steun biedend gezin. De vorm van steun kan heel gevarieerd zijn: een luisterend oor bieden, praktische steun aanbieden, een kind tijdelijk opvangen ...

4. De Mutsaard ontvangt inderdaad projectmiddelen uit de bijzondere jeugdbijstand. Deze middelen worden vanaf 2008 overgeheveld naar Kind en Gezin, zodat de gezinsondersteunende pleegzorg in 2008 volledig vanuit Kind en Gezin gesubsidieerd wordt. Dit betekent niet dat De Mutsaard geen middelen zal krijgen van de middelen die voorzien zijn voor de steungezinnen in het Globaal Plan Jeugdzorg.
5. De projectmiddelen vanuit Jongerenwelzijn voor Kinderdienst werden aanvankelijk (2005) aangewend voor het project steungezinnen. Dit project liep over een beperkte tijd van zes maanden.

In oktober 2006 werd gestart met het project "Netwerkvorming en uitwisseling tussen allochtone en autochtone gezinnen". Dit project is gelijkaardig aan het project steungezinnen. Dit betekent dat de projectmiddelen vanuit Jongerenwelzijn aangewend worden voor een module van de gezinsondersteunende pleegzorg.

6. De werkvorm steungezinnen is binnen de gezinsondersteunende pleegzorg is juni 2007 opgestart.

Het aantal steungezinnen dat momenteel actief is, is nog niet bekend.

We kennen wel het aantal steungezinnen dat in 2006 werd begeleid door de dienst De Mutsaard, die al langer werkt met de module steungezinnen. In 2006 werden er 13 kinderen begeleid in het kader van een steunrelatie door 9 gezinnen.

Verder is het zo dat er van de diensten gezinsondersteunende pleegzorg wordt verwacht dat ze via bijkomende middelen per dienst 25 steungezinnen op jaarbasis realiseren. In totaal betekent dit voor de diensten gezinsondersteunende pleegzorg in Vlaanderen op jaarbasis 100 bijkomende gezinnen.

Aangezien de diensten voor gezinsondersteunende pleegzorg pas gestart zijn met het implementeren van de module, zullen we pas na het eerste werkingsjaar een duidelijk zicht hebben op de door hun gehanteerde methodieken.

7. Uit een vergelijkende studie in opdracht van voormalig minister van Welzijn en Gezin Mieke Vogels, (*Pleegzorg in Vlaanderen in beeld. Een agenda voor de toekomst* (2004)) blijkt dat de manier van subsidiëring van de pleegzorg alsook de grootte van subsidie erg verschillend is over de sectoren heen. Deze ongelijke subsidiëring kan niet in een beweging gelijk getrokken worden. Vanuit het kabinet is er samen met de sector een werkgroep opgestart die de verschillende aanbevelingen uit het onderzoeksrapport stapsgewijze probeert te realiseren.

BIJLAGE

1. Tabellen herkomst van de opgevangen kinderen (2006).

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/206/antw.206.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 207
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning - Bijkomende plaatsen

Het Vlaams Parlement bood de Vlaamse Regering de budgettaire ruimte om 55 bijkomende plaatsen bij de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning goed te keuren.

De Vlaamse Regering besliste hiertoe op 30 maart 2007. Het besluit heeft uitwerking met ingang van 1 juli 2007.

De toekenning van bijkomende plaatsen zal gebeuren via het indienen van erkenningsaanvragen en mits toetsing aan objectieve criteria. De procedure van uitbreiding wordt opgestart in mei.

1. Aan welke initiatiefnemers werden de bijkomende plaatsen toegewezen? (naam van de welzijnsvoorziening, locatie en toegewezen plaatsen)
2. Kan de minister de verdeling van het extra budget per uitbreidende welzijnsvoorziening weergeven?
3. Met welke personeelsuitbreidingen zullen deze toewijzingen gepaard gaan?
4. Welke stappen gingen vooraf aan de toewijzing? Volgens welke criteria gebeurde de toewijzing?
5. Hoe groot is de hulpverleningscapaciteit van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning die gevestigd zijn in West-Vlaanderen, voor en na uitbreiding?

Hoeveel bedraagt deze in de Vlaamse Gemeenschap, voor en na uitbreiding?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 207 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De 55 bijkomende plaatsen werden toegewezen aan volgende initiatiefnemers:
 - CKG Kapoentje in De Haan: 14 bijkomende plaatsen wegens overbezetting
 - CKG Good Engels in Antwerpen: 7 bijkomende plaatsen wegens overbezetting
 - CKG Centrum voor het jonge Kind in Ganshoren: 10 bijkomende plaatsen voor Brussel en arrondissement Halle-Vilvoorde
 - CKG Don Bosco in Kortrijk: 5 bijkomende plaatsen voor arrondissement Roeselare
 - CKG Het Open Poortje in Schilde: 9 bijkomende plaatsen voor arrondissementen St-Niklaas en Dendermonde
 - CKG De Stap in Genk: 5 bijkomende plaatsen voor arrondissement Maaseik
 - CKG De Schommel in Averbode: 5 bijkomende plaatsen voor arrondissement Leuven

2. Omwille van het feit dat de beslissing met betrekking tot de verdeling van de bijkomende plaatsen slechts recent gevallen is, is het exacte budget per voorziening nog niet bepaald. Het budget is afhankelijk van het totaal aantal plaatsen per voorziening, omdat dit bepaalt in welke subsidieschijf de bijkomende plaatsen vallen. In onderstaande tabel vindt u het bijkomend jaarlijks subsidiebedrag (exclusief bijkomende VIA-middelen en anciënniteit 2007) dat een voorziening zou krijgen indien de bijkomende plaatsen vallen binnen de eerste subsidieschijf bovenop de minimumcapaciteit van 30 plaatsen.

Tabel 1: maximaal subsidiebedrag voor een bepaald aantal bijkomende plaatsen

	Maximaal subsidiebedrag
14 bijkomende plaatsen	334.256,27 €
10 bijkomende plaatsen	238.754,48 €
9 bijkomende plaatsen	214.879,03 €
7 bijkomende plaatsen	167.128,14 €
5 bijkomende plaatsen	119.377,24 €

3. De regelgeving voor de centra voor kindercare en gezinsondersteuning (CKG's) gaat uit van een minimaal personeelsbestand met een multidisciplinair team, zonder concrete personeelsnormen. Het personeelsbeleid, waaronder ook de samenstelling en grootte van het personeelsbestand is de verantwoordelijkheid van het centrum. Elk centrum stemt zijn personeelsbestand zo goed als mogelijk af op de aard van zijn modules en begeleidingsvormen. Capaciteitsuitbreiding gaat echter meestal gepaard met personeelsuitbreiding en met interne personeelsherschikking, wat bleek uit de ingediende aanvragen.

4. De bijkomende plaatsen zijn toegekend op basis van principes goedgekeurd door Inge Vervotte, voormalig minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Hierbij is rekening gehouden met de adviezen van het Raadgevend Comité van Kind en Gezin (met name van 26 juni en 25 oktober 2006 en van 28 februari 2007). Ook vond hierover tweemaal een sectoraal overleg plaats.

De doelstelling was door een éénmalige operatie de overbezetting in een aantal centra weg te werken en de resterende plaatsen te verdelen volgens een spreidingsplan. Het aantal bijkomende plaatsen voor overbezetting werd vastgelegd op 21 plaatsen en de resterende 34 plaatsen werden verdeeld volgens spreidingscriteria.

Voor het wegwerken van de overbezetting gebeurde de toekenning op basis van twee uitgangspunten:

- 100% is de grens waarboven een centrum in overbezetting gaat. Dit is conform het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2002 betreffende de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning;
- het gemiddelde bezettingspercentage over 2003, 2004 en 2005 kwam in aanmerking.

De 21 plaatsen werden proportioneel toegekend aan twee centra die voldeden aan dit criterium van overbezetting.

Voor de verdeling van de 34 plaatsen in het kader van de geografische spreiding werden een aantal parameters en principes vooropgesteld. Per bestuurlijk arrondissement werd de behoefte berekend op basis van het aantal kinderen onder de 12 jaar (met een gewicht van 30%), het aantal geboorten in kansarme gezinnen (met een gewicht van 50%) en het aantal kinderen in eenoudergezinnen (met een gewicht van 20%). De bijkomende plaatsen werden dan proportioneel toegewezen aan de bestuurlijke arrondissementen die op basis van deze parameters de hoogste nood aan uitbreiding hadden.

De aanvragen tot uitbreiding werden ten slotte afgetoetst aan volgende vier principes:

- de toekenning moest gebeuren met minstens 5 plaatsen;
 - de toekenning moest gebeuren in stedelijke gebieden;
 - voorrang werd gegeven aan de CKG's die plaatsen afbouwen op hun huidige locatie om ze over te brengen naar een andere locatie en die momenteel een lage bezetting hebben;
 - bij evenwaardige dossiers werd voorrang gegeven aan CKG's die werken met vernieuwende methodieken.
5. De capaciteit van de 3 centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning in West-Vlaanderen verhoogde van 180 plaatsen naar 199 plaatsen. Deze uitbreiding van 19 plaatsen is als volgt verdeeld: 14 plaatsen voor het CKG van De Haan wegens overbezetting en 5 plaatsen voor het CKG in Kortrijk in het kader van de geografische spreiding. In onderstaande tabel is een overzicht terug te vinden van de capaciteit van de CKG's die gevestigd zijn in West-Vlaanderen.

Tabel 2: overzicht hulpverleningscapaciteit CKG's gevestigd in West-Vlaanderen

CKG's West-Vlaanderen	aantal plaatsen voor uitbreiding	bijkomende plaatsen wegens overbezetting	bijkomende plaatsen wegens spreiding	aantal plaatsen na uitbreiding
CKG Don Bosco (Kortrijk)	65		5	70
CKG Kapoentje (De Haan)	50	14		64
CKG Sint-Clara (Brugge)	65			65

Totaal	180		199
---------------	------------	--	------------

Het totale plaatsencontingent van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning in Vlaanderen verhoogde met 55 plaatsen van 1450 plaatsen naar 1505 plaatsen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 208
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Algemeen welzijnswerk - Opmerkingen Rekenhof

Uit het rapport van het Rekenhof over de subsidiëring van het algemeen welzijnswerk bleken een aantal tekortkomingen (Parl. St. Vl. Parl. 2005-2006, nr. 37-D/1). Het Rekenhof formuleerde een aantal aanbevelingen.

De Vlaamse Regering dient een aantal bepalingen van het decreet van 19 december 1997 nog uit te voeren: zij moet werk maken van het opstellen van een programmatie en dient de kwalificatievereisten van de beroepskrachten en de vrijwilligers en de regels betreffende de gebruikersbijdrage vast te stellen.

De Vlaamse overheid dient naast een programmatie, zo stelt het Rekenhof, ook een taakomschrijving voor de centra voor algemeen welzijnswerk uit te werken om tot een coherent, gestructureerd en gedifferentieerd aanbod te komen: "Daarbij is het raadzaam de inhoud van de algemene taken te preciseren, minstens om vast te stellen voor welke vormen van hulpaanbod de centra voor algemeen welzijnswerk in ieder geval moeten instaan. Dat veronderstelt eveneens een zekere sturing vergelijkbaar met die voor de specifieke taken". De programmatie moet het mogelijk maken de personeels- en subsidiebehoeften voor de diverse centra op objectieve wijze vast te stellen, zodat de enveloppefinanciering die het decreet voorschrijft, eventueel gefaseerd, in werking kan treden.

Het Rekenhof stelt ook dat de door de centra voor algemeen welzijnswerk gemaakte keuzes inzake aanbod dienen aan te sluiten bij de omgevingsanalyse; de inbreng van de overheid in de beleidsplannen dient te vergroten. Wijzigingen in de beleidsplannen zouden de centra expliciet moeten aanvragen en degelijk motiveren. Minstens zou een centrum voor algemeen welzijnswerk het niet-behalen van doelstellingen afdoende moeten toelichten.

Het Rekenhof stelde ook dat de beleidsplannen van de centra voor algemeen welzijnswerk concrete afspraken dienen te bevatten rond doelstellingen, te leveren prestaties en maatschappelijke effecten, zodat de Vlaamse overheid zowel de uitvoering van het individuele beleidsplan als van het algemeen welzijnswerk-beleid beter kan volgen, toetsen, evalueren en zo nodig bijsturen. Dat veronderstelt het gebruik van SMART geformuleerde operationele doelstellingen, afgesproken resultaten en valide indicatoren: "Werken met beleidsplannen en een subsidie-enveloppe vergt een controle van het doelbereik en dus een rapportering op basis van prestatie- en effectmeting. Zeker als de CAW's veel vrijheid hebben om zelf hun doelstellingen in te vullen, kan het meten van bepaalde effecten en resultaten problematisch zijn binnen een sector als het algemeen welzijnswerk. Daarom is het raadzaam te streven naar een zekere uniformiteit in doelstellingen en indicatoren".

Volgens het Rekenhof is het raadzaam dat de administratie aan de centra voor algemeen welzijnswerk een evaluatie bezorgt van hun jaarlijkse rapportering om eventuele problemen in uitvoering of

rapportering te signaleren en bij te sturen. En verder: “Bij de follow-up en inspectie moet de administratie meer aandacht schenken aan financieel-boekhoudkundige aspecten. Aangezien de administratie veel belang hecht aan de boordtabellen, dient zij samen met de inspectie te waken over de juistheid van de bezorgde gegevens”.

Ten slotte dient de administratie volgens het Rekenhof inzicht te krijgen in de fusies, in de eerste plaats in de patrimoniale gevolgen, maar eveneens in het lot van de vroegere vzw's en hun verhouding tot het centrum voor algemeen welzijnswerk.

1. Hoever staat de minister met het opstellen van een programmatie voor de centra voor algemeen welzijnswerk en met de voorbereiding van een regeling omtrent de gebruikersbijdrage?
2. Zal de minister de kwalificatievereisten van de beroepskrachten en de vrijwilligers in het algemeen welzijnswerk vastleggen of acht de minister het opportuun om de decretale bepaling dienaangaande af te schaffen?
3. Op welke wijze wil de minister tegemoetkomen aan de aanbeveling van het Rekenhof dat de Vlaamse overheid ook een taakomschrijving voor de centra voor algemeen welzijnswerk moet uitwerken om tot een coherent, gestructureerd en gedifferentieerd aanbod te komen?
4. Welke timing voorziet de minister voor de invoering van de decretaal voorziene enveloppefinanciering?
5. Hoe zal de minister ervoor zorgen dat de door de centra voor algemeen welzijnswerk gemaakte keuzes inzake aanbod aansluiten bij de omgevingsanalyse?
6. Hoe zal de minister ervoor zorgen dat de inbreng van de overheid in de beleidsplannen vergroot en dat wijzigingen in de beleidsplannen expliciet door de centra voor algemeen welzijnswerk worden aangevraagd en degelijk worden gemotiveerd?

Hoe zal de minister ervoor zorgen dat een centrum voor algemeen welzijnswerk het niet behalen van doelstellingen afdoende toelicht?
7. Hoe komt de minister tegemoet aan de aanbeveling van het Rekenhof over de inhoud van de beleidsplannen? Hoe worden operationele doelstellingen, afgesproken resultaten en valide indicatoren ingebracht?
8. Bezorgt de administratie aan de centra voor algemeen welzijnswerk reeds een evaluatie van hun jaarlijkse rapportering om eventuele problemen in uitvoering of rapportering te signaleren en bij te sturen? Welke stappen werden hierin reeds gezet?
9. Schenkt de administratie meer aandacht bij de follow-up en inspectie aan financieel-boekhoudkundige aspecten? Zo ja, hoe komt men hieraan tegemoet?
10. Hoe waakt de inspectie samen met de administratie over de juistheid van de bezorgde gegevens? Welke stappen werden hierin gezet?
11. Hoe verkrijgt de administratie inzicht in de fusies, in de eerste plaats in de patrimoniale gevolgen, maar eveneens in het lot van de vroegere vzw's en hun verhouding tot het centrum voor algemeen welzijnswerk? Welke stappen werden hierin gezet?
12. Waarom werd met een wijzigend besluit van de Vlaamse Regering van 24 november 2006 de bevoegdheid inzake het erkennen en subsidiëren van centra voor algemeen welzijnswerk

overgedragen aan de secretaris-generaal, zijnde het personeelslid dat belast is met de leiding van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 208 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Eind 2006 heeft mijn voorganger een gemengde commissie opgestart met vertegenwoordigers uit de autonome centra voor algemeen welzijnswerk (CAW's), de Federatie van Autonome Centra voor Algemeen Welzijnswerk (FACAW), het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk (SAW), mijn administratie en mijn kabinet. Deze gemengde commissie heeft als opdracht om door middel van een goede omschrijving van de kerntaken en het basisaanbod van de CAW's een basis te leggen voor een programmatie. Op basis van de afgeronde werkzaamheden heeft de commissie mij een eindadvies bezorgd waarin de opdrachten van het autonoom algemeen welzijnswerk (AWW) en de positionering van deze sector in het Vlaamse welzijnsbeleid worden geschetst, evenals de relatie met de lokale besturen (gemeenten en OCMW's). Op basis van dit eindadvies zal ik in overleg treden met de sector en keuzes maken m.b.t. het basishulpaanbod van de autonome CAW's. Daarnaast wordt de basis gelegd voor het uitwerken van de programmatie.

Bovendien is het de bedoeling de programmatie te koppelen aan een monitoringsysteem. Het monitoringsysteem moet het CAW-aanbod permanent in kaart brengen op basis van de (type)modules, evenals de behoeften en deze behoeften koppelen aan hulpverleningscapaciteit. De monitoring heeft tot doel: nagaan of het gerealiseerde hulpaanbod voldoet aan de vastgestelde noden en behoeften en aan de prioriteiten die ter zake worden gesteld. Via de ontwikkeling van een sectoraal monitoringsysteem kunnen er vergelijkingen in de gehele sector worden uitgevoerd en kan een correctie gebeuren in de spreiding van de middelen over de sector (cfr. programmatie). Voor het ontwikkelen van de programmatie en een monitoringsysteem heb ik de opdracht gegeven een wetenschappelijk onderzoek uit te voeren. Ik heb hiervoor een budget van 100.000 euro voorzien.

Wat de gebruikersbijdrage betreft, heeft de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en het SAW een protocol afgesloten met betrekking tot de personen die verblijven in een residentieel opvangcentrum van een CAW. In het protocol is een maximumbedrag voor een verblijf in een opvangcentrum van een CAW afgesproken. Deze dagprijs wordt jaarlijks op 1 juli aangepast aan de index. De diensten die voor deze dagprijs worden aangeboden, zijn opgenomen in het protocol. Voor de ambulante hulp- en dienstverlening is er geen regeling voorhanden. Ik zal hieromtrent dan ook verder in overleg treden met de sector.

2. Artikel 12 van het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk stelt "de regering bepaalt de kwalificatievereisten waaraan de beroepskrachten, respectievelijk de vrijwilligers, moeten voldoen."

In het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2001 ter uitvoering van dit decreet wordt in artikel 3 gesteld dat de minimale bepalingen inzake de in artikel 12 van het decreet bedoelde kwalificatievereisten van de beroepskrachten en de vrijwilligers moeten opgenomen worden in het sectorprotocol.

Het sectorprotocol voor de autonome CAW's vermeldt m.b.t. de kwalificatievereisten van beroepskrachten en vrijwilligers dat elk centrum in zijn beleidsplan een multidisciplinaire functie kwalificatie uitwerkt, met inbegrip van corresponderende kwalificatievereisten. Deze kwalificatievereisten slaan zowel op diploma als ervaring.

Verder somt artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2001 ter uitvoering van het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk een aantal materies op betreffende de beroepskrachten en de vrijwilligers die moeten voldoen aan de minimale

normen inzake verantwoorde hulp- en dienstverlening, bedoeld in artikel 2, 6° van het decreet van 20 april 1996 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen (later vervangen door artikel 3 van het decreet van 17 oktober 2003). De centra voor algemeen welzijnswerk dienen deze minimale normen na te leven en te integreren in hun kwaliteitbeleid.

De normering betreffende de kwalificatievereisten van beroepskrachten en de vrijwilligers ligt zodoende verspreid over decretale bepalingen, uitvoeringsbepalingen, sectorprotocollen, beleidsplannen en kwaliteitshandboeken. De normatieve bevoegdheid van de overheid werd tevens verregaand gedelegeerd.

Niettegenstaande hieromtrent de afgelopen tien jaren geen problemen gerezen zijn, zal ik onderzoeken of de aldus ontstane praktijk zowel vanuit normatief als vanuit kwalitatief oogpunt al dan niet kan gehandhaafd blijven.

3. Hiervoor verwijs ik opnieuw naar de werkzaamheden van de gemengde commissie, haar eindadvies en de keuzes die ik daaromtrent eerlang zal maken. De gemengde commissie heeft in haar eindadvies de kerntaken en het basisaanbod van het autonoom algemeen welzijnswerk beschreven. Deze commissie onderscheidt drie kerntaken: beleidssignalering en algemene preventie, onthaal en begeleiding. Per kerntaak omschrijft het advies een aantal basisprincipes en de doelgroep.

Wat de CAW's in het kader van de ziekenfondsen betreft, heb ik een gemengde werkgroep met vertegenwoordigers van de verschillende landsbonden en mijn administratie gevraagd de doelstellingen, doelgroepen en werkingsprincipes van deze centra duidelijk te definiëren. Deze werkgroep heeft mij een conceptuele nota bezorgd waarin het aanbod van deze subsector is beschreven. De doelstellingen, doelgroepen en werkingsprincipes zijn zodanig omschreven dat de werking en kernopdrachten van deze centra worden geaccentueerd en inzichtelijk worden. Op basis van deze nota zal ik een weloverwogen keuze maken m.b.t. het hulpaanbod van deze centra.

4. De administratie heeft de enveloppefinanciering geëvalueerd en stelde vast dat de centra voor algemeen welzijnswerk ongelijk gesubsidieerd worden.
Voor de gelijkenschakeling van de subsidiëring van de CAW's in het kader van de ziekenfondsen heb ik reeds initiatieven genomen. Ik heb het ministerieel besluit houdende de definiëring van de objectieve parameters en de programmatie voor deze centra geactualiseerd en aangepast. Bovendien heb ik het subsidiebedrag per VTE bepaald op 30.400 euro per VTE. Tegen 2009 zal elk centrum voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen eenzelfde bedrag per VTE ontvangen en een proportioneel aandeel van de totale subsidie-enveloppe krijgen.
Wat de subsidiëring van de autonome CAW's betreft, ben ik van plan de ongelijke subsidiëring aan de sector te presenteren en hieromtrent op korte termijn een overleg met hen op te starten.
5. De doelstellingen uit de beleidsplannen moeten worden opgemaakt op basis van de noden en behoeften die blijken uit de omgevingsanalyse. Mijn administratie besteedt hier veel aandacht aan bij het screenen van de beleidsplannen. Daarnaast wordt ook gewaakt over de overeenstemming met het lokaal sociaal beleidsplan en de evoluties in de integrale jeugdhulp. Indien dit onvoldoende blijkt, vraagt mijn administratie aan het betrokken CAW om het beleidsplan op dit vlak bij te sturen.
6. Voor de opmaak en het indienen van de beleidsplannen zijn duidelijke richtlijnen uitgeschreven. In deze richtlijnen zijn de verwachtingen vanuit de overheid met betrekking tot de beleidsplannen opgenomen. Bovendien is een procedure m.b.t. de beoordeling van de beleidsplannen opgesteld. De centra zijn op de hoogte van deze procedure. Tijdens de beoordeling van de beleidsplannen gaat mijn administratie onder meer na of er bij het opstellen van het beleidsplan rekening is gehouden met de behoeften die blijken uit de omgevingsanalyse en met de beleidslijnen die ik op het vlak van welzijn heb genomen. Binnen deze procedure heeft mijn administratie ruimte voorzien om aan de verschillende centra feedback te geven over het ingediende beleidsplan, zodat er telkens een kwalitatief document ontstaat met doelstellingen die onder meer zijn afgestemd op

behoeften die blijken uit de omgevingsanalyse. De mogelijkheid bestaat ook dat er nog inhoudelijke wijzigingen in het beleidsplan worden aangebracht op vraag van mijn administratie. Om de inbreng van de Vlaamse overheid in de beleidsplannen te vergroten ben ik ook van plan de duurtijd van de beleidsplannen te verruimen naar vijf jaar. De beleidsplannen zullen ongeveer 1 jaar na de publicatie van de beleidsnota ingaan, zodat de CAW's in hun beleidsplannen maximaal rekening kunnen houden met de beleidslijnen die we hebben uitgezet.

Wat het aanbrengen van wijzigingen in goedgekeurde beleidsplannen betreft, heb ik een procedure beschreven in de omzendbrief van 1 juni 2007. Deze omzendbrief bepaalt dat ingrijpende wijzigingen aan het beleidplan steeds aan mij moeten voorgelegd worden ter goedkeuring.

Aan de centra is bovendien gevraagd jaarlijks in hun opvolgrapport weer te geven in welke mate zij hun doelstellingen hebben behaald. Indien bepaalde doelstellingen niet behaald zijn, wordt hen gevraagd dit te motiveren. Als de motivering ontbreekt, vraagt mijn administratie om verduidelijking. Ook andere onduidelijkheden worden telkens bevraagd.

7. Een beleidsplan dient te worden opgesteld volgens de richtlijnen in de omzendbrief van 19 november 2001 betreffende de meerjarenplanning voor het autonoom algemeen welzijnswerk. Dit betekent dat aan de centra wordt gevraagd om strategische doelstellingen op te stellen die aansluiten bij de omgevingsanalyse en deze te verfijnen in operationele doelstellingen. Bij de beoordeling van de beleidsplannen ziet de administratie ook toe op de goede formulering van de doelstellingen (SMART, gekoppeld aan indicatoren, ...).
8. Vanaf het boekjaar 2004 worden er financiële analyses van de jaarrekening doorgevoerd. Deze analyses worden sinds 2006 samen met de afrekening aan de CAW's bezorgd. De centra kunnen met de resultaten hiervan rekening houden bij het financiële beheer van hun organisatie. Bij ernstige of aanhoudende problemen wordt de situatie met de verantwoordelijken van het centrum besproken.
Ook het inhoudelijke verslag wordt grondig doorgelicht. Als er onduidelijkheden zijn, wordt bij het centrum in kwestie bijkomende informatie of een toelichting gevraagd.
9. Sinds 2006 gebeurt de financiële controle van de subsidiëring van de CAW's door een apart financieel team. Dit team zorgt voor een boekhoudkundige controle van de financiële verslagen van de centra. Hierbij worden de verschillende documenten van de financiële verslaggeving met elkaar vergeleken en wordt aan de centra gevraagd om vastgestelde verschillen op te helderen. De opgebouwde reserves worden eveneens in kaart gebracht en de begrotingen worden grondig gecontroleerd. Vanaf 2006 dienen de centra hun resultatenrekening uit te splitsen in activiteitencentra. Een activiteitencentrum valt samen met een erkende of gesubsidieerde entiteit of met de werking die wordt uitgevoerd met subsidies die apart moeten worden afgerekend. Hierdoor is niet alleen een uitsplitsing van de ontvangen subsidies beschikbaar, maar tevens een overzicht van de aanwending van deze subsidies. Daarnaast wordt een overzicht van het personeel opgevraagd met de barema's en de anciënniteit.
Er worden systematisch een aantal financiële inspecties uitgevoerd in de autonome centra. Hierbij wordt elk jaar in meer dan 10% (3 op 27) van de centra een financiële inspectie gehouden, waarbij de aanwending van de subsidies, de getrouwheid van de jaarrekening of de financiële gezondheid van de voorziening ter plaatse wordt onderzocht.
10. Met de IVA Inspectie WVG is afgesproken dat de inspecteurs bij elke inspectie de juistheid van de gegevens uit de boordtabellen controleren.
11. Wat de opvolging van het vermogen van de oorspronkelijke vzw's betreft, heb ik in een brief aan CAW Het Welzijnshuis gesteld dat ik wil stimuleren dat vroegere vzw's worden vereffend en dat de tegoeden overgaan naar de CAW's. De uitzonderlijke giften die bij de eventuele overgang van een dergelijke vzw aan het CAW zouden gebeuren, zullen niet worden meegerekend bij de reserves. De regelgeving bepaalt immers duidelijk dat het gaat om de niet aangewende middelen

van de subsidies vanaf 1 januari 1998. In een aantal CAW's is deze vereffening volop aan de gang.

Om dit gegeven onder de aandacht van de autonome CAW's te brengen, zal mijn administratie hierover in het najaar in gesprek gaan met de FACAW.

12. Enkel het administratieve aspect van het erkennen en subsidiëren van de centra voor algemeen welzijnswerk is gedelegeerd naar de secretaris-generaal van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De beslissingen die een beleidsmatig aspect inhouden, blijven een ministeriële bevoegdheid. Dit betekent dat de erkenningsbesluiten van de CAW's enkel nadat ik mijn principiële goedkeuring heb gegeven, worden gewijzigd en ondertekend door de secretaris-generaal.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 209
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Comités voor bijzondere jeugdzorg - Preventieve sociale acties

In het Globaal Plan Jeugdzorg maakt de voorganger van de minister gewag van een exponentiële groei van het budget voor plaatsingen in internaten en preventieve sociale acties (schoolvakanties, cursussen, ...).

Dit budget groeide exponentieel van 349.782 euro in 2000 naar 1.200.000 euro in 2005.

Over de precieze aanwending van deze middelen wordt geen duidelijkheid verschaft in de begrotingsdocumenten.

1. Hoeveel bedroegen de uitgaven voor preventieve sociale acties in 2006 in het algemeen en op het niveau van elk comité voor bijzondere jeugdzorg?
2. Kan de minister de uitgaven voor preventieve sociale acties uitsplitsen over de verschillende types van preventieve sociale acties (per comité voor bijzondere jeugdzorg)?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 209 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

In 2006 nam het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand voor een totaal bedrag van 1.399.000 euro PSA-programma's (preventieve sociale acties) ten laste.

Uit de registratiesystemen van het agentschap Jongerenwelzijn is het onmogelijk om een opsplitsing van het budget per comité voor bijzondere jeugdzorg of per type PSA te maken.

Wel bezorg ik u een overzicht van het type PSA-maatregel per Comité Bijzondere Jeugdzorg voor het jaar 2006. De gegevens komen uit een registratiesysteem dat momenteel nog specifiek voor PSA-maatregelen wordt bijgehouden. Dit registratiesysteem telde in totaal 2322 maatregelen. Hierbij geldt de opmerking dat 2 preventieve sociale acties van hetzelfde type toegewezen aan een jongere binnen hetzelfde jaar als één maatregel PSA wordt geteld.

Als aanvullende informatie deel ik u nog mee dat een ander registratiesysteem, geldend voor alle werkvormen en maatregelen (met name BJ_96), op een andere wijze telt. Dit systeem bekomt een totaal van 2384 maatregelen.

BIJLAGE

Een overzicht van het aantal minderjarigen voor wie in 2006 een preventieve sociale actie werd georganiseerd, opgesplitst per comité voor bijzondere jeugdzorg en per type PSA.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/209/antw.209.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 210
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Senioren - Participatiebeleid en woonzorgdecreet

Het regeerakkoord voorziet heel duidelijk dat senioren en seniorenorganisaties maximaal moeten worden betrokken bij het beleid in een stijl van openheid en partnerschap.

1. Welke initiatieven werden er genomen sinds het begin van deze legislatuur om dit te realiseren?
Wat is hier de stand van zaken?
2. Wat is de stand van zaken van de uitwerking van een geïntegreerd woonzorgdecreet?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 210 van 04 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, heeft deze Vlaamse Regering het Ouderen Overleg Komitee aangesteld als de Vlaamse ouderenraad die het beleid moet adviseren bij alle aangelegenheden die ouderen aanbelangen, en die hierover communiceert met de doelgroep. Daartoe is een jaarlijks geïndexeerde subsidiëring van dit orgaan structureel gegarandeerd tot het einde van de huidige legislatuur.

Om deze organisatie in een stijl van openheid en partnerschap haar adviesfunctie t.a.v. het beleid te laten uitoefenen heeft mijn voorganger de Vlaamse ouderenraad van bij het begin bij de opmaak van het eerste Vlaamse ouderenbeleidsplan betrokken. Naast de ambtenaren aangeduid vanuit hun specifieke beleidsdomein, zetelden ook de directeur en de voorzitter van de ouderenraad in de werkgroep die het ouderenbeleidsplan mee vorm moest geven. Na de eindredactie van het uiteindelijke ontwerp heeft minister Vervotte formeel het advies ingewonnen van deze organisatie. Dat resulteerde in een lijvige commentaar van 49 pagina's, gebaseerd op de inbreng van 22 lidorganisaties in 9 themacommissies en unaniem goedgekeurd in de algemene vergadering van 7 maart 2007.

Samen met het ouderenbeleidsplan werd dit advies in verkorte vorm, en de reactie erop van de Vlaamse Regering, aan het parlement bezorgd. Vooraf werd het plan ook toegelicht op een vergadering die door talrijke ouderen werd bijgewoond. Ook de visietekst rond wonen en zorg is trouwens uitgebreid voorgesteld binnen de Vlaamse ouderenraad.

In 2007 kon voor het eerst ook een inhoudelijke evaluatie van de werking gemaakt worden op basis van de met dit orgaan afgesloten beheersovereenkomst en het werkingsverslag voor 2006. Naast de eerder klassieke werking via de lidorganisaties, de nieuwsbrief en de website, en de organisatie van de Ouderenweek en het Ouderenparlement, zijn ook interactieve communicatie en een actieve aanwezigheid in pers en media cruciaal om de slagkracht te verhogen. Daartoe werden in een geest van openheid en wederzijds respect een aantal verbeteracties afgesproken die garant moeten staan voor het toekennen van de geïndexeerde subsidie voor 2008.

Om senioren en seniorenorganisaties ook op lokaal vlak dicht bij het beleid te betrekken, heeft mijn voorganger in 2006 werk gemaakt van de vorming en/of navorming van lokale ouderenbeleidscoördinatoren. Er is 148000,00 euro vrijgemaakt om in samenwerking met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten een projectplan te ontwikkelen om dit doel te bereiken. Het project wordt in het najaar beëindigd. Om de lokale besturen te ondersteunen stelde de VVSG alvast een informatiepocket ter beschikking die focust op de aandachtspunten voor een lokaal ouderenbeleid.

2. In het afgelopen voorjaar werd een conceptnota van mijn voorganger over een vernieuwd Vlaams woon, zorg- en welzijnsbeleid voor ouderen aan de actoren in de ouderenzorg ter advies voorgelegd. Het betrof zowel actoren uit de thuiszorg (waaronder diensten voor gezinszorg, diensten voor thuisverpleegkunde) als de residentiële zorgaanbieders (koepels van de rusthuizen). Ook de ziekenfondsen werden aangeschreven, net als een aantal verenigingen van 'eerstelijnsgezondheidsactoren'.

Deze actoren hebben intussen hun adviezen overgemaakt. Rekening houdend met hun opmerkingen en suggesties wordt een concept uitgetekend dat meer zorg op maat van de oudere moet mogelijk maken en een groter zorgcontinuüm kan faciliteren.

Het vernieuwde woon- en zorgbeleid voor ouderen willen we regelgevend mogelijk maken door het wijzigen van zowel het bestaande thuiszorgdecreet als het Ouderendecreet.

De ouderenzorg is vandaag sterk gefocust op het verstrekken van de zorg in een hiërarchisch systeem van thuiszorg, over serviceflat naar rusthuis en rust- en verzorgingstehuis. Het nieuwe woonzorgconcept wil meer zorg op maat van de individuele oudere inzetten. Dit betekent dat residentiële zorg en thuiszorg in de eerste plaats elkaar aanvullen; periodes van (semi-)residentiële zorg en periodes van thuis- en zelfzorg elkaar kunnen afwisselen op een wijze die het best antwoord biedt aan de individuele zorgnood van de oudere en aan zijn woonwens.

Een aangepast zorgbeleid voor ouderen wil een passend antwoord bieden op een aantal belemmeringen in de bestaande regelgeving en de gewijzigde verwachtingspatronen aan zowel de aanbod- als de vraagzijde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 211
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Welzijnsbeleid Vlaanderen-Nederland - Uitwisseling van ambtenaren

De Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland heeft als opdracht de Vlaamse en Nederlandse Regering te adviseren, onder meer met betrekking tot welzijn.

In het rapport “Welzijn in tijden van onbehagen” zijn een aantal aanbevelingen geformuleerd m.b.t. de uitwisseling van ambtenaren werkzaam op het gebied van het sociaal beleid.

1. Zijn er initiatieven genomen om de aanbevolen uitwisseling van ambtenaren werkzaam op het gebied van het sociaal beleid op het niveau van het departement WVC Vlaanderen en het Ministerie VWS Nederland te realiseren in de praktijk?

Zo ja, welke?

Van wie is het initiatief uitgegaan?

Gebeurt dit op een gestructureerde wijze? Wat zijn de resultaten?

2. Heeft de Vlaamse Regering hiervoor financiële middelen vrijgemaakt? Zo ja, graag een overzicht op jaarbasis.

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 211 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. In maart 2005 ging er in Scheveningen, onder impuls van de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland, een informatievergadering door tussen ambtenaren van het toenmalig departement WVC, administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn en het Ministerie VWS Nederland. Deze informatievergadering had tot doel om elkaar te leren kennen en informatie uit te wisselen over lopende beleidsinitiatieven.

In 2005 en 2006 hadden in Brussel een 3-tal bilaterale ad hoc overlegmomenten plaats tussen mijn administratie en ambtenaren van VWS.

Op 31 januari 2007 was mijn administratie actief aanwezig op het grote WMO-congres in Rotterdam, dat het startsignaal gaf voor de Nederlandse Wet Maatschappelijke Ondersteuning. Ambtenaren van mijn administratie participeerden aan het congres en leidden daar 2 workshops over het Lokaal Sociaal Beleid in Vlaanderen.

Ook buiten het departement WVG is er gestructureerd overleg met Nederlandse collega's. Zo heeft bijvoorbeeld het agentschap Jongerenwelzijn al meerdere jaren een samenwerkingsverband met de drie Zuid-Nederlandse provincies (Limburg, Noord-Brabant en Zeeland) rond de jeugdhulpverlening. Recente beleidsontwikkelingen en –vraagstukken of mogelijke samenwerking komen hierbij op de agenda. Een volgend overleg met de drie gedeputeerden en hun bevoegde administraties is nog dit najaar gepland.

Voorlopig gebeurt het overleg niet op gestructureerde wijze. Door de wijzigingen in beide administraties, enerzijds door Beter Bestuurlijk Beleid en anderzijds naar aanleiding van de WMO kon dit nog niet structureel worden verankerd. De afspraak is om dit vanaf 2008 op te nemen.

2. De onkosten in het kader van de vermelde overlegmomenten werden aangerekend op de werkingskredieten van mijn administratie. Voor de uitwisseling van ambtenaren moesten dus geen extra middelen worden vrijgemaakt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 212
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

De Hutten Mol - Maatregelen tegen ontsnapping

Naar aanleiding van de ontsnapping van een 17-jarige uit de gesloten jeugdinstelling in Mol heeft de voorganger van de minister in februari 2007 verklaard dat ze de opdracht had gegeven om na te gaan of de instelling het nodige heeft gedaan om de ontsnapping te voorkomen.

Daarnaast is er aan de administratie de bijkomende opdracht gegeven om te onderzoeken of er in de instellingen globaal een voldoende adequaat beleid gevoerd wordt om de garantie op behoud van de jongere te verzekeren.

1. Wat zijn de resultaten van het onderzoek of de instelling het nodige had gedaan om de ontsnapping te voorkomen?
2. Zijn er bijkomende veiligheidsmaatregelen genomen? Zo ja, welke?
3. Wat is de stand van zaken betreffende de opdracht gegeven aan de administratie om te onderzoeken of er in de instellingen globaal een voldoende adequaat beleid gevoerd wordt om de garantie op behoud van de jongere te verzekeren?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 212 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Ik verwijs naar het antwoord dat minister Inge Vervotte verstrekte in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement op 14 februari 2007: “Het intern onderzoek naar het individuele incident is afgerond. Daarbij is vastgesteld dat er onachtzaam is gehandeld. Er zijn dan ook bijkomende maatregelen getroffen over interne procedures inzake het bezoekrecht”. In de gemeenschapsinstelling te Mol zijn daarbij dus de regels verstrengd voor het ontvangen van bezoekers en het contact met derden binnen de instelling. Zo kunnen bezoekers in de centrale toegangshal geen contact meer hebben met jongeren.
2. Deze bijkomende maatregelen betreffen zowel de lokalen in de gesloten instelling waar contacten tussen de geplaatste minderjarigen en externe personen mogelijk zijn als de wijze waarop deze contacten kunnen doorgaan.
3. In de gesloten instellingen werden bijkomende maatregelen genomen om het behoud van de geplaatste jongeren in deze instellingen te garanderen, ondermeer:
 - de verbetering van fysieke beveiliging door bijkomende hekkens en poorten;
 - het uitrusten van de kamers en andere lokalen met veiligheidsdeuren en –sloten bij de verbouwing van een leefvleugel voor 20 plaatsen;
 - uniforme regels met betrekking tot de beslissingen over deelname aan externe activiteiten georganiseerd door de instelling conform de nieuwe bepalingen in de gewijzigde wet betreffende de jeugdbescherming;
 - jongeren die mogelijk uit handen gegeven worden kunnen slechts om uitzonderlijke redenen en mits toelating van de jeugdrechter de instelling verlaten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 213
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Bijzondere jeugdbijstand - 60-dagenregel

Het Globaal Plan Jeugdzorg stelt een aanpassing van een circulaire van 1976 in het vooruitzicht: om residentiële voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand in staat te stellen daadwerkelijk meer contextueel (met aandacht voor het netwerk van jongeren) te werken, zou de circulaire nr. 14 van 21 februari 1976 worden geactualiseerd “voor wat betreft de gelijkstelling van afwezigheidsdagen met aanwezigheid voor het uitbetalen van de verblijfssubsidies”. Deze circulaire bepaalt dat een minderjarige per jaar maximaal 60 dagen (exclusief weekends en vakantieperiodes) afwezig mag zijn zonder dat dit een impact op de verblijfssubsidies heeft. Dit is de zogenaamde 60-dagenregel.

Het Globaal Plan Jeugdzorg wil deze 60-dagenregel als volgt wijzigen.

Residentiële voorzieningen zouden de minderjarige maximaal 60 % van het effectief gerealiseerde aantal begeleidingsdagen in de context (netwerk van de jongeren) laten verblijven. Weekends en vakantieperiodes zouden niet langer expliciet in het contingent van 60 % opgenomen zijn, zodat het verblijf in de context kan plaatsvinden op die momenten dat het voor het gezin het beste schikt. De geactualiseerde omzendbrief zou uitdrukkelijk vermelden dat de wijze waarop geschakeld wordt tussen het gezin en de context in het handelingsplan opgenomen wordt, zodat het voor alle betrokkenen van bij de aanvang duidelijk is hoe de hulpverlening gestalte zal krijgen. De voorzieningen zouden in hun pedagogisch profiel moeten opnemen hoe ze flexibel omgaan met residentieel verblijf en begeleiding in de context, opdat hun aanbod voor de verwijzende instanties duidelijk en transparant wordt.

Aangezien dit een ingrijpende wijziging is, zou de administratie samen met de verwijzende instanties en de sector deze nieuwe regelgeving grondig evalueren en indien nodig bijsturen. Hierbij zouden ook afspraken worden uitgewerkt over de budgettaire impact op de voorziening en de subsidiërende overheid. Door de flexibilisering moeten per jaar meer jongeren van het hulpaanbod gebruik kunnen maken. De voorzieningen moeten de doorlooptijd bewaken en resultaatgericht werken naar zelfontwikkeling en emancipatie van jongeren en hun gezin (Globaal Plan Jeugdzorg, p. 25-26).

1. Gaat de minister ervan uit dat een dergelijke belangrijke subsidieregeling nog langer opgenomen kan zijn in een circulaire? Moet deze, de hiërarchie der normen indachtig, niet veeleer het voorwerp uitmaken van een besluit van de Vlaamse Regering?
2. Wat is de stand van zaken in de omschakeling van 60 dagen naar 60 %? Geldt de nieuwe regeling reeds? Werd reeds een evaluatie gemaakt?

Indien de nieuwe regeling nog moet worden ingevoerd, welke timing stelt men dan voorop?

3. Hoe gaan de residentiële voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand met deze nieuwe regel om?

Voorziet de minister een link in de regelgeving omtrent de opmaak van een handelingsplan (cf. supra)?

4. Welke zijn de prognoses omtrent het aantal bijkomende jongeren dat als gevolg van deze nieuwe regel gebruik zal kunnen maken van het hulpaanbod?

Werden in dit verband simulaties gemaakt? Welke inzichten leverden deze simulaties op?

5. Wat is de gemiddelde doorlooptijd van een jongere in een voorziening van de bijzondere jeugdbijstand (per erkenningscategorie en cijfers 2004, 2005 en 2006)?

6. Wat is de budgettaire impact van de nieuwe regeling voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand en de Vlaamse Gemeenschap?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 213 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Ik wil benadrukken dat een regeling inzake de met aanwezigheid gelijkgestelde afwezigheidsdagen nu geregeld is met een ministeriële omzendbrief; m.n. circulaire 14 van 21-1-1976. Een aanpassing van de met aanwezigheid gelijkgestelde afwezigheidsdagen is dus zeker geen nieuwe subsidieregeling.

Circulaire 14 gaf destijds uitvoering aan artikel 33 van het Koninklijk Besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de te volgen gemeenschappelijke regels voor de vaststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen en gehandicapten geplaatst ten laste van de openbare besturen.

Circulaire 14 bepaalt dat o.a. de afwezigheden tijdens de week-ends (minder dan 48 uren) en de wettelijke feestdagen, de verloven bij familie en eventueel in een onthaalgezin voor een maximumduur van 60 dagen per jaar, ..., gelijkgesteld worden met werkelijk verblijf.

Artikel 39, §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningvoorwaarden en de subsidienormen voor de voorzieningen van de Bijzondere Jeugdbijstand bepaalt inzake de subsidies voor het verblijf van de minderjarige: "(...) de Vlaamse minister kan bepaalde dagen afwezigheid met werkelijke aanwezigheid gelijkstellen (...)".

Met dit Besluit van de Vlaamse Regering wordt de bevoegdheid om bepaalde dagen, voor wat betreft de verblijfssubsidies, gelijk te stellen met werkelijke aanwezigheid aan de Vlaamse minister gedelegeerd.

2. Ik heb nog geen wijziging van de regelgeving inzake de met aanwezigheid gelijkgestelde afwezigheidsdagen doorgevoerd.
Het betreft immers een ingrijpende maatregel die dient te sporen met andere initiatieven inzake flexibilisering (zoals o.a. de proefprojecten "multifunctioneel centrum"). Momenteel informeer ik me grondig en wordt er overleg gepleegd met alle actoren. Zo moeten er met alle betrokkenen goede afspraken gemaakt worden inzake de registratie, het beheer en de evaluatie.
Met de koepels van de Bijzondere Jeugdbijstand werd overeengekomen dat voor het einde van het jaar een wijziging van de regelgeving inzake de met aanwezigheid gelijkgestelde afwezigheidsdagen zal uitgewerkt worden, zodat deze van toepassing kan zijn vanaf januari 2008.
Een voorlopig ontwerp legt de aangepaste norm vast op 50% op niveau van de voorziening. Om te bewaken dat de residentie niet overgaat in maximale overschakeling naar een ambulante traject, is in het ontwerp ook een ondergrens opgenomen: de jongere moet nog steeds bepaalde tijd in de residentie doorbrengen.
3. Als er een wijziging van de regelgeving inzake de met aanwezigheid gelijkgestelde afwezigheidsdagen wordt doorgevoerd, betekent dit uiteraard dat de voorzieningen hun pedagogisch profiel zullen aanpassen aan het flexibel werken met residentiële opname van de minderjarige en begeleiding in het gezin/de context.
Het flexibel werken zal in overleg met de verwijzende instantie worden vastgelegd en in het handelingsplan worden beschreven.

Uiteraard moet de wijze waarop geschakeld wordt tussen het gezin en de context in het handelingsplan opgenomen worden, zodat het voor alle betrokkenen van bij de aanvang duidelijk is hoe de hulpverlening gestalte zal krijgen.

In toepassing van artikel 11, punt 10 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de Bijzondere Jeugdbijstand wordt elke bijsturing van het handelingsplan aan het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg of aan de jeugdrechter en de sociale dienst van de Vlaamse Gemeenschap bij die jeugdrechtbank verstuurd.

De regelgeving voorziet ook dat de verwijzende instantie steeds op de hoogte wordt gebracht van onvoorziene aanpassingen van het traject. Dit kan via een bijsturing van het handelingsplan.

Ook inzake de kinderbijslag bij het schakelen van residentiële opvang en begeleiding naar ambulante begeleiding in de context zullen afspraken moeten worden gemaakt. Zo zou in een wijziging van de regelgeving inzake de met aanwezigheid gelijkgestelde afwezigheidsdagen een gelijkaardige regeling kunnen toegepast worden als bij de projecten “Gestructureerde Kortdurende Residentiële Begeleiding”; deze projecten verrekenen hoeveel kinderbijslag verkregen zou worden indien de minderjarige niet geplaatst werd en keert dit bedrag uit aan het gezin dat opnieuw instaat voor het verblijf van hun kind.

4. Hoofddoel van een wijziging van de regelgeving inzake de met aanwezigheid gelijkgestelde afwezigheidsdagen is om meer flexibel werken met minderjarigen en maximaal met/in de context werken mogelijk te maken. Dit past in de intenties inzake een bredere flexibiliseringbeweging. De wijziging is dus veeleer een kwalitatief dan een kwantitatief gegeven.

Als de huidige norm op het niveau van de jongere gewijzigd wordt met het invoeren van een norm op het niveau van de voorziening, wordt er een relatief grote winst inzake flexibilisering behaald. Door het wegvallen van de bovengrens op het niveau van de jongere en het berekenen van de met verblijf gelijkgestelde afwezigheidsdagen op het niveau van de voorziening, is het mogelijk langer ononderbroken op cliëntniveau in de context te werken: alzo kan de voorziening haar capaciteit meer op maat van de cliënt inzetten.

De impact op de beschikbaarheid van de capaciteit is moeilijk in te schatten. Deze impact hangt evenwel niet af van de keuze voor een cijfer of percentage om het maximaal aantal met verblijf gelijkgestelde afwezigheidsdagen te bepalen, maar wel van de wijze waarop voorzieningen met de mogelijkheid om flexibeler te werken zullen omgaan. Dit zal zeker het voorwerp vormen van een grondige evaluatie.

5.

gemiddelde doorlooptijd in maanden	2003	2004	2005	2006
begeleidingstehuizen	19,6	21,4	22,2	22,1
dagcentra	15,3	15,4	16,6	14,2
diensten begeleid zelfstandig wonen	13,0	14,9	16,4	14,0
diensten pleegzorg	47,7	50,4	48,4	45,0
onthaal en oriëntatie - onthaal en oriëntatie	1,8	1,8	1,9	2,0
thuisbegeleidingsdiensten	14,6	17,6	15,6	15,4

6. De budgettaire impact van dit voorstel voor het Fonds Jongerenwelzijn is nihil aangezien ook in de huidige situatie zowel het werkelijke verblijf als de met verblijf gelijkgestelde afwezigheidsdagen vergoed worden. Omwille van de huidige bezettingsgraad van de private voorzieningen in de bijzondere jeugdbijstand (ca. 94%) wordt nu al een quasi maximale verblijfssubsidie uitgekeerd.

Het is helemaal niet te voorspellen of een normering van het met verblijf gelijkgestelde afwezigheidsdagen op het niveau van de voorziening daadwerkelijk zal leiden tot meer met verblijf gelijkgestelde afwezigheidsdagen in de residentiële voorzieningen. Er zullen steeds jongeren in de residenties verblijven die geen context meer hebben, of waarvan de context zo problematisch is dat terugkeer onmogelijk is. Het is ook helemaal niet te voorspellen of voorzieningen met het invoeren van een regel of norm op het niveau van de voorziening hun werking plots ingrijpend zullen wijzigen.

Als het invoeren van dergelijke regel of norm al zou leiden tot meer met verblijf gelijkgestelde afwezigheidsdagen in de residentiële voorzieningen hoeft dit ook niet noodzakelijk een negatief effect te zijn. Een vermindering van het effectieve gebruik van de residentie (verblijf in de leefgroep) ten voordele van ondersteuning/begeleiding in de context (en dus ook verblijf in de context) sluit aan bij de hoger geformuleerde doelstellingen inzake flexibilisering van het hulpaanbod in de bijzondere jeugdbijstand.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 214
van 4 juli 2007
van **ELKE ROEX**

Zorgverzekering - Knelpunten

De zorgverzekering is een belangrijke verworvenheid om de zorg thuis en in het rusthuis betaalbaarder te maken, een doelstelling die ons zeer na aan het hart ligt, maar tegelijk vertoont het systeem een aantal gigantische mankementen die dringend geremedieerd moeten worden. Zo verneem ik dat er momenteel drie grote problemen rijzen m.b.t. de betalingen, waar vooral de mensen het slachtoffer van dreigen te worden.

Inning geldboetes

Van de ca. 4.353.000 Vlamingen die onder de zorgverzekering vallen, kwamen er vorig jaar 101.584 in aanmerking voor een geldboete. Dit is 2,3 %.

Uit het antwoord van de voorganger van de minister op een schriftelijke vraag van de heer Tom Dehaene blijkt dat er reeds 78.031 personen werden aangeschreven om boete en achterstallige bijdragen te betalen. Er blijven 20.911 personen over die in juni 2007 nog een aangetekende brief zouden moeten ontvangen. Van de 6,9 miljoen euro achterstallige bijdragen en de 18,4 miljoen euro boetes kon tot nu slechts 13 % gerecupereerd worden (3,2 miljoen euro). In haar antwoord gaf de toenmalige minister niet aan wat de redenen, al of niet vermoedelijk, zijn van niet-betaling bij 100.000 Vlamingen (vraag nr. 109, Websitebulletin publicatiedatum 25-04-2007).

Het fundament van elke verplichte verzekering is dat iedereen eraan deelneemt en dus zijn bijdrage betaalt. De vraag rijst echter of deze zware procedure opweegt tegen het kleine bedrag dat er tegenover staat. Er zullen gerechtelijke deurwaarders aan te pas komen om de jaarlijkse 10 tot 25 euro bijdrage, aangevuld met de opgelegde boetes, te innen. Dit is een armzalig bedrag voor mensen met een goed loon, maar een ellende en rompslomp voor kansarmen en gezinnen die het financieel moeilijk hebben. Ik verneem dat het kabinet van de minister momenteel wordt overrompeld met telefoontjes in verband met de gerechtsdeurwaarders die ondertussen zijn aangesteld voor de inning van de geldboete.

Administratieve fouten en kwijtschelding boetes en schorsing

Er rijzen nogal wat problemen in residentiële voorzieningen. Door administratieve vergissingen, vergetelheid of nalatigheid van beheerders, bewindvoerders en dergelijke, worden de bijdragen van de bewoners niet betaald. De bewoners worden vervolgens beticht van het niet tijdig betalen en lopen een schorsing en boetes op.

Dit is een concreet voorbeeld van de talrijke administratieve fouten, traagheid of misverstanden waardoor bijdragen niet betaald worden en mensen schorsingen en geldboetes oplopen terwijl de overtreding gebeurt buiten de wil van betrokkene. De bestaande regeling bepaalt dat boetes door een fout van de zorgkas, Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid of Vlaams Zorgfonds kwijtgescholden

kunnen worden. De schorsingen daarentegen kunnen niet kwijtgescholden worden. Dit betekent dat de betrokkene voor eenzelfde feit (= niet/laattijdige betaling bijdrage) enerzijds onschuldig (= vrijstelling geldboete) en anderzijds schuldig (= schorsing) wordt bevonden.

De zorgkassen krijgen op basis van de regelgeving de mogelijkheid over te gaan tot kwijtschelding van de schorsing, maar dit gebeurt voor eigen rekening. Een dergelijk beleid creëert willekeur en rechtsonzekerheid ten aanzien van de betrokkene die van de “goodwill” van zijn zorgkas afhankelijk is. Bovendien ontstaat zo een niet-wenselijke concurrentiestrijd tussen zorgkassen, waarbij de ene guller zal proberen te zijn met het kwijtschelden van schorsingen dan de concurrent om het aantal aansluitingen op te drijven.

Een “fout van derden” (bijv. residentiële voorziening, bewindvoerder, wettelijk vertegenwoordiger) is niet voorzien als aanvaardbare reden voor een vrijstelling van geldboete. De procedures via de bezwaarcommissie en het statuut van “financieel behartenswaardig” geven te weinig mogelijkheden om te corrigeren. De betrokkene zal in deze gevallen maar zelden overgaan tot een procedure voor de rechtbank.

Foutieve uitbetalingen van premies

Ik verneem dat verscheidene personen met een handicap die in instellingen verblijven onterecht een premie van de zorgverzekering zouden verkregen hebben. Een terugvordering van uitbetaalde premies is onvermijdelijk. Het probleem zou voortvloeien uit fouten in de software.

Rekening houdende met deze knelpunten wil ik volgende vragen stellen aan de minister.

1. Kan de minister een overzicht geven van de belangrijkste administratieve en betalingsproblemen die momenteel rijzen, alsook een inschatting van de grootte ervan?
2. Is het niet aangewezen dat de zorgbehoevende in het geval van overmacht geen enkele schade ondervindt, noch de vorm van een sanctie, noch in de vorm van een ander nadelig effect?

Wat zijn de mogelijkheden om een subrogatierecht in te stellen in hoofde van het Zorgfonds ten aanzien van aantoonbare fouten door derden, zodat de kosten verhaald kunnen worden, met als gevolg dat schorsingen en boetes vervallen, deze procedure is van kracht bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap?

3. Zijn er plannen om de uitgaven die voortvloeien uit kwijtgescholden schorsingen ten laste te laten nemen door het Zorgfonds?
4. Hoeveel zorgbehoevenden ontvingen onterecht een bijdrage van de zorgverzekering?

Over welke bedragen gaat het?

Waaraan is dit te wijten?

Int het zorgfonds deze bedragen terug?

5. Wegen de voordelen van het innen van een persoonlijke bijdrage wel op tegen de vele moeilijkheden en kosten die dit veroorzaakt voor de burger en de overheid, onder meer door het sturen van deurwaarders naar de personen die hun achterstallige bijdragen en boetes niet betalen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 214 van 4 juli 2007

van **ELKE ROEX**

1. In 2006 werden 78.031 personen aangeschreven in het kader van de administratieve geldboete. Dit geeft voorlopig volgend resultaat:

- 26% wordt door de post naar het Vlaams Zorgfonds teruggestuurd omdat de aangetekende zending zijn bestemming niet bereikt;
- 18% dient een bezwaar in.
- 12% heeft volledig betaald;
- 7% heeft gedeeltelijk betaald;
- 6% heeft een afbetalingsplan;
- De rest reageert niet.

Op basis van de bezwaren die in behandeling zijn (10.700 van de 13.850 bezwaren) kan geraamd worden dat ongeveer 35 % van de bezwaren gegrond is. De belangrijkste redenen hiervoor zijn:

- 19% is Europees of bij een internationale instelling verzekerd en hoeft niet aan te sluiten;
- 5% heeft een collectieve schuldenregeling of budgetbegeleiding;
- 5% ontving de regularisatiemailing niet, omdat een verkeerd of onvolledig adres werd gebruikt;

Uit de bezwaarschriften blijkt voorts dat men aangeeft niet te hebben betaald omdat men:

- de Vlaamse Zorgverzekering niet kent;
- de Vlaamse Zorgverzekering verwart met de ziekteverzekering;
- ervan uitgaat dat de Vlaamse Zorgverzekering een vrijwillige verzekering is.

2. Het is bijzonder moeilijk om het begrip “fout van derden” te definiëren. Bovendien heeft een derde in dat geval ook een verantwoordelijkheid. Het lijkt mij logisch dat in dergelijke gevallen de kosten verhaald worden bij de betrokken instantie die verantwoordelijk is voor de fout.

Weliswaar wens ik te bekijken op welke wijze nadelige effecten voor het aangesloten lid kunnen worden vermeden.

3. Voor alle duidelijkheid wijs ik er op dat zorgkassen binnen de bestaande regelgeving een schorsing niet kunnen kwijtschelden. Wel kan een zorgkas wanneer zij tenlastenemingen heeft uitbetaald waarop de zorgbehoevende geen recht heeft (bijvoorbeeld omdat een schorsing niet werd toegepast), beslissen om niet terug te vorderen en de kosten zelf ten laste te nemen. In de praktijk gebeurt dit vooral wanneer de zorgkas vaststelt dat zij zelf een fout gemaakt heeft.

4. Personen die voltijds in een residentiële voorziening van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) verblijven, hebben geen recht op tenlastenemingen in het kader van de zorgverzekering. Wanneer een zorgkas dit laattijdig vaststelt, dan moet zij de onterecht uitbetaalde tenlastenemingen bij de zorgbehoevende terugvorderen.

Tot nog toe konden onrechtmatigheden enkel ad hoc worden vastgesteld. Het Vlaams Zorgfonds, noch de zorgkassen beschikten over instrumenten om een systematische controle op de naleving

van de cumulbeperking uit te voeren. Vanaf oktober 2007 wijzigt deze situatie. De webapplicatie en databank 'Cliëntenregistratie' bij het VAPH zal op dat ogenblik voldoende operationeel zijn om kwalitatieve opnamegegevens te genereren. Aan de zorgkassen zal vervolgens maandelijks een overzicht worden bezorgd van de aangesloten leden waarvoor de cumulbeperking geldt.

De juiste omvang van het aantal personen met een handicap die onrechtmatig tenlastenemingen hebben genoten, zal pas duidelijk worden in de komende weken.

Niet het zorgfonds, maar wel de zorgkas is gehouden om de onrechtmatig verkregen tenlastenemingen terug te vorderen bij de zorgbehoevende. Ik zal in de komende weken aan de leden van de Vlaamse Regering voorstellen om de terugvorderingen in hoofde van de gebruiker te beperken voor de personen met een handicap die een aanvraag hebben ingediend vóór 1 oktober 2007. Op die manier kunnen de situaties uit het verleden, toen er nog geen mogelijkheid tot controle van de cumulbeperking was, naar billijkheid worden bijgestuurd.

Voor alle nieuwe aanvragen vanaf 1 oktober 2007, zal in mijn voorstel de algemene regel van kracht blijven.

5. Het niet langer innen van een persoonlijke bijdrage is een fundamentele keuze met belangrijke financiële implicaties. Bij de aanvang van deze legislatuur bestond er hiervoor geen politiek draagvlak. Daarnaast is het zo dat een volledige financiering uit algemene middelen gevolgen heeft voor het systeem van de Vlaamse zorgverzekering in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De denkpiste van een financiering uit algemene middelen vraagt dus nog ruimere exploratie.

De administratieve geldboete wenst de betalingsplicht en het solidariteitsprincipe te onderlijnen. Een evaluatie van de kosten en baten van de administratieve geldboete is niettemin aangewezen. Het innen van de administratieve geldboete is echter nog volop bezig. Het is dus voorbarig om nu reeds conclusies te trekken.

Een positief feit is in elk geval dat uit een eerste analyse blijkt dat van de personen met een boete die reeds aangeschreven werden bijna 96% zich in orde heeft gesteld met de bijdrage voor het jaar 2007. De administratieve geldboete genereert bijgevolg een duidelijk positief effect in de toekomst.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 216
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Kinderopvang - Ondersteuning samenwerkingsverbanden

Kinderopvang is een dynamisch gegeven en samenwerking tussen voorzieningen met vergelijkbare kwaliteitsgaranties zou toelaten om snel op nieuwe vragen in te spelen.

Vandaag voorziet de regelgeving geen ondersteuning voor contractuele samenwerkingsverbanden.

Vanuit de sector is er duidelijk vraag naar ondersteuning daarvoor.

Op welke wijze werd daar eventueel reeds op ingegaan?

Zijn er reeds initiatieven genomen om deze regelgeving te creëren?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 216 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Samenwerking tussen opvangvoorzieningen kan de effectiviteit van de kinderopvang inderdaad verhogen. Niet alleen in functie van het inspelen op opvangvragen, maar zeker ook in functie van kwaliteitsverhoging en een meer efficiënte werking. Vandaag bestaan daartoe meerdere voorbeelden, waarvan sommige door de Vlaamse overheid werden geïnitieerd.

Bepaalde organisaties beschikken over meerdere opvangvoorzieningen die samenwerken op het vlak van administratie, kwaliteitsbeheersing en -bewaking, logistiek, vorming, e.d. We stellen geregeld ook vast dat afzonderlijke opvangvoorzieningen fusioneren of onder eenzelfde organiserend bestuur komen, onder meer omwille van de voordelen van samenwerking.

In het kader van de werkdrukvermindering voorziet de Vlaamse overheid sinds 2006 in een specifieke subsidie voor diensten voor onthaalouders, exclusief aan te wenden voor het organiseren van onderlinge samenwerkingsverbanden. Met deze subsidies zijn in Vlaanderen 7 samenwerkingsverbanden van diensten voor onthaalouders ontstaan.

Om een beter toegankelijke opvang mogelijk te maken, heeft mijn voorganger het initiatief genomen om opvangvoorzieningen binnen een lokaal of regionaal werkingsgebied te laten samenwerken. Hiertoe werd het concept van Centra voor Kinderopvang ontwikkeld. Vanuit dit concept zijn sinds mei 2007 16 proefprojecten Centrum voor Kinderopvang (CKO) opgestart, verspreid over heel Vlaanderen. Het gaat om concrete samenwerkingsverbanden die volle aandacht hebben voor de economische, de pedagogische én de sociale functie van de kinderopvang. Ze werken ook aan een transparant, efficiënt en gecoördineerd opnamebeleid afgestemd op de lokale of regionale opvangbehoeften en met een coördinatiesysteem om opvangvragen zo efficiënt mogelijk te beantwoorden.

Om deze samenwerking te ondersteunen is voorzien in een forfaitaire projectsubsidie voor elk van deze proefprojecten.

In deze proefprojecten werken diverse opvangvormen samen: zowel groeps- als gezinsopvang, zowel dagopvang als buitenschoolse opvang, zowel erkende als zelfstandige opvang.

Opzet van de proefperiode is na te gaan welke de mogelijkheden en de knelpunten zijn in de samenwerking van opvangvoorzieningen, in functie van vernieuwde regelgeving.

Kind en Gezin stelt vast dat er in de praktijk nog meer samenwerkingsverbanden ontstaan, los van deze concrete proefprojecten.

2. Zowel de subsidie voor de samenwerkingsverbanden bij de diensten voor opvanggezinnen, als de financiële ondersteuning voor de proefprojecten CKO, zijn bij Besluit van de Vlaamse Regering geregeld.

De proefperiode voor de CKO loopt tot het najaar van 2008.

Via evaluatie op een aantal leerpunten, zullen we nagaan of en hoe samenwerkingsverbanden kunnen bijdragen tot de realisatie van de strategische doelstellingen voor de Vlaamse Kinderopvang, namelijk:

- dat alle gezinnen met kinderen terechtkunnen in een doorzichtig georganiseerde, toegankelijke en betaalbare kinderopvang;
- dat elk kind kan rekenen op kwaliteitsvolle kinderopvang;
- dat het opvangaanbod aan de lokale en regionale vragen beantwoordt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 217
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Kinderopvang in bedrijven - Initiatieven

Kinderopvang is een dynamische sector. Zo promoot de overheid de samenwerking tussen bedrijven en opvangvoorzieningen als een oplossing voor het plaatstekort.

Ondanks de fiscale voordelen die hieraan verbonden zijn, tonen de bedrijven onvoldoende interesse.

1. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van de legislatuur genomen om deze samenwerking te stimuleren?
2. Kan de minister cijfers meedelen betreffende het aantal bedrijven in Vlaanderen die kinderopvang op een structurele wijze organiseren? Graag een opsplitsing per provincie.
3. De regelgeving laat voor de erkende voorzieningen te weinig ruimte om aangepaste afspraken te maken met bedrijven.

Welke initiatieven zijn er genomen om ter zake aanpassingen aan te brengen aan de bestaande regelgeving?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 217 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De Vlaamse Overheid geeft informatie over alle opvangmogelijkheden, zo ook over de mogelijkheid van opvang door bedrijven. Op de website van Kind en Gezin is specifieke informatie beschikbaar over belastingsaftrek voor bedrijven die investeren in creatie van nieuwe kinderopvangplaatsen of het behoud ervan. Zowel de regelgeving en de toelichting daarbij, als alle nodige formulieren, zijn op de website te downloaden. Het is geen beleidsoptie om deze vorm van opvang meer te promoten dan andere. Over de verschillende mogelijkheden wordt op een evenwaardige manier gecommuniceerd.
2. Enerzijds zijn er bedrijven die investeren in opvangplaatsen bij een externe kinderopvangvoorziening en die gebruik maken van de mogelijkheid tot fiscale aftrek. Het gaat dan om afspraken tussen een kinderopvangvoorziening en een bedrijf, waarbij meestal ook een deel van de opvangcapaciteit gereserveerd wordt. De term ‘bedrijf’ moet hier soms begrepen worden als een zelfstandige die investeert in één of enkele opvangplaatsen voor eigen kind(eren). Anderzijds zijn er bedrijven die zelf op structurele wijze opvang organiseren, maar geen gebruik maken van de fiscale voordelen voor investeringskosten in de kinderopvang. Kind en Gezin beschikt enkel over cijfers inzake het aantal bedrijven die gebruik maken van de mogelijkheid tot fiscale aftrek en waarvoor een fiscaal attest werd uitgeschreven. In 2006 werd er voor 4 bedrijven in Limburg een fiscaal attest uitgeschreven die allemaal samenwerkten met dezelfde opvangvoorziening. Voor de provincie Antwerpen werden er in 2006 vooralsnog geen fiscale attesten afgeleverd in tegenstelling tot in 2005 waar er voor 7 bedrijven een fiscaal attest werd uitgeschreven. In de andere provincies wordt van deze mogelijkheid geen gebruik (meer) gemaakt.
3. Ik deel uw stelling niet dat de regelgeving te weinig ruimte zou laten aan erkende voorzieningen om aangepaste afspraken te maken met bedrijven en wel om volgende redenen:
 - Plaatsen in erkende en gesubsidieerde opvang moeten openstaan voor alle kinderen. Dit moet gewaarborgd blijven omdat gesubsidieerde opvang werkt met middelen van de overheid. Hier plaatsen voorbehouden voor kinderen van een bepaald bedrijf, zou anderen discrimineren.
 - De regelgeving sluit niet uit dat opvangorganisaties met een gesubsidieerd aanbod, bijkomende niet-gesubsidieerde plaatsen creëren mits financiering door bedrijven. Dit kan reeds vandaag zonder dat daartoe de regelgeving moet worden aangepast.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 218
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Motie ondersteuning mantelzorg - Initiatieven

Het Vlaams Parlement heeft op 7 juli 2005 een motie goedgekeurd over de ondersteuning van de mantelzorg en de specifieke problematiek van mantelzorgers van personen met een psychische problematiek (Stuk 426 (2004-2005)-Nr. 2).

Ik herneem een aantal van de concrete vragen in de vraagstelling hierna.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de uitvoering van een actieplan voor de ondersteuning van mantelzorgers?
2. Er werd voorzien dat er voordien overleg diende te gebeuren met vertegenwoordigers van de betrokken actoren.

Op welke wijze is dit overleg gebeurd? Welke actoren werden hierbij betrokken?
3. Wat is de inventarisatie van de problemen waarmee mantelzorgers in de Vlaamse gemeenschap worden geconfronteerd?
4. Op welke wijze gebeurt de versterking van de ondersteunende rol van de professionele hulpverlening ten aanzien van de mantelzorger?
5. Op welke wijze draagt het beleid bij tot het verstevigen van het sociale netwerk van de mantelzorger, bijvoorbeeld via het sociaal-cultureel werk?
6. Op welke wijze wordt er preventief opgetreden tegen sociale isolatie van de mantelzorger?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 218 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

- 1 + 2. Mijn agentschap bereidt een ruim overzicht voor van acties en initiatieven ter ondersteuning van de mantelzorg. Dit initiatief is overeengekomen tijdens een overleg met de erkende verenigingen van gebruikers en mantelzorgers op 4 juli ll. Het overzicht van acties en initiatieven zal vertrekken vanuit een inventaris van de problemen waarmee mantelzorgers geconfronteerd worden. Daarbij maken we gebruik van een recente CBGS-studie, maar ook van andere onderzoeken die beschikbaar zijn, zoals de studie van het Wit-Gele Kruis waarnaar verwezen wordt in het antwoord op vraag 3.

De erkende verenigingen van gebruikers en mantelzorgers worden verder betrokken bij deze oefening. Een eerstvolgende vergadering is gepland op donderdag 11 oktober 2007.

Daarnaast wil ik eraan herinneren dat de tegemoetkomingen voor mantel- en thuiszorg in het kader van de Vlaamse zorgverzekering vanaf 1 januari 2006 verhoogd werden van 90 euro per maand naar 95 euro per maand, en vanaf 2007 naar 105 euro. Dat bedrag wordt verder jaarlijks met 10 euro verhoogd tot 125 euro per maand in 2009. De maandelijkse tegemoetkoming voor mantel- en thuiszorg zal dan even hoog zijn als het bedrag van de Vlaamse zorgverzekering voor residentiële zorg.

3. Het is een algemene bevinding dat het volhouden van de mantelzorg en thuiszorg, afhankelijk is van meerdere factoren. Zo kunnen kenmerken van de zorgsituatie, van de persoonlijkheid van de gebruiker en mantelzorger, en van de professionele zorgverlening een aanzienlijke invloed hebben op de draagkracht van de mantelzorger. Uit diverse onderzoeken⁷ blijkt echter dat vooral organisatorische factoren, informatie/educatie, het sociale netwerk en de materiële aspecten determinerend zijn om de thuiszorg al dan niet vol te houden.

Wat de organisatorische aspecten betreft, blijkt dat de toegang tot de zorg niet steeds eenvoudig is. Soms is er een wachttijd of beschikt men over onvoldoende informatie over het aanbod. Bovendien voldoet het aanbod niet steeds aan de verwachtingen betreffende het tijdstip en de frequentie of regelmaat van zorg. De vakantieperiode blijkt een moeilijk te overbruggen periode.

Vele mantelzorgers ervaren ook een gebrek aan ruimere informatie en educatie, b.v. over de zorg, het ziektebeeld, de perspectieven, het omgaan met de zorgbehoevende,

Mantelzorgers kunnen de zorg ook langer aan wanneer zij kunnen terugvallen op een sociaal netwerk. Contact met 'lotgenoten', waarbij mantelzorgers kunnen reflecteren over hun situatie en ervaringen kunnen uitwisselen, is hierbij zeer belangrijk. Daarnaast wil de mantelzorger ook af en toe buiten de zorgcontext treden en dient men er over te waken dat bestaande sociale contacten niet verwateren ten gevolge van de zorgsituatie.

Verder ervaren mantelzorgers ook problemen in de zorg tengevolge van een onaangepaste woning of het onvoldoende aanwenden van hulpmiddelen, die de veiligheid of het veiligheidsgevoel kunnen verhogen.

⁷ Succesfactoren en hinderpalen in de thuiszorg: de beleving van de mantelzorger, Federatie van Wit-Gele Kruisverenigingen van Vlaanderen, 2004 en project Thuiszorg 2005 "E-Tandem" – vzw Tandem.

4. Er wordt via verschillende kanalen getracht de ondersteunende rol van de professionele hulpverlening ten aanzien van de mantelzorg te versterken.

Zo zijn er heel wat initiatieven ontwikkeld met het oog op het realiseren van een **bijkomend zorgaanbod** door vrijwilligers en professionelen. De uitbreiding van dit zorgaanbod vormt niet in het minst een belangrijke ondersteuning van de mantelzorg, die op de ogenblikken waarop vrijwilligerszorg of professionele zorg geboden wordt, tijdelijk ontlast wordt van een aantal activiteiten op het vlak van verzorging, huishoudelijke taken, toezicht, tijdelijke opvang, ...

De belangrijkste initiatieven betreffen de jaarlijkse uitbreiding van het urencontingent gezinszorg met respectievelijk 2,33% in 2005 en 2,5% in 2006 en 2007.

Daarnaast kenden de diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg in 2006 een uitbreiding met 126 VTE. Sedert 1 juli 2006 zagen de diensten voor oppashulp hun werkingsmiddelen uitgebreid met 50% op jaarbasis en werd het subsidieerbaar aantal te coördineren uren uitgebreid met ruim 34.000 uren. In 2007 werd opnieuw een uitbreiding van het subsidieerbaar aantal te coördineren uren met 49.000 uren voorzien.

Begin 2006 stelde de Vlaamse Regering het meerbanenplan "Samen voor meer banen" voor, dat als doel heeft om samen met de sociale partners meer mensen aan het werk te krijgen. Dit streven naar een toenemende participatie op de arbeidsmarkt vergt ook aanpassingen in het zorglandschap. In het Vlaamse meerbanenplan is er daartoe een budget van 1,5 miljoen euro opgenomen, waarmee 100 bijkomende arbeidsplaatsen gecreëerd worden in de dagverzorgingscentra, en 60 in de centra voor kortverblijf. Op die manier worden niet alleen 600 bijkomende plaatsen voor zorgbehoevenden gecreëerd, maar wordt ook de combinatie tussen arbeid en gezin makkelijker gemaakt voor de mantelzorgers van die zorgbehoevenden.

Daarnaast werden via **projectsubsidies thuiszorg** bijzondere inspanningen geleverd om mantelzorg te ondersteunen. Belangrijke projectthema's op dit vlak zijn:

- Tijdelijke opvang van ouderen, ter ondersteuning van de mantelzorg (2004);
- De realisatie van een geïntegreerde naadloze zorg door thuiszorg en residentiële ouderenvoorzieningen (2004)
- Technologie in de thuiszorg: het uitstellen of vermijden van een residentiële opname van personen met (beginnende) dementie, via aanwending van technologische hulpmiddelen in de thuiszorg (2005 en 2006);
- De bevordering van de zichtbaarheid en beschikbaarheid van het aanbod aan thuiszorg-ondersteunende initiatieven, gebruik makend van ICT (2006);
- De uitbouw van palliatieve zorg binnen de thuiszorgondersteunende initiatieven (2006);
- De uitbouw van een aanbod van partiële nachtopvang door dagverzorgingscentra en/of centra voor kortverblijf, aanvullend op en in samenwerking met de erkende diensten voor oppashulp, de diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg en de gezinszorg (2007);
- De uitbouw van coördinerende diensten voor gastopvang in Vlaanderen (2007).

Binnen het beleidsdomein Welzijn en Volksgezondheid bieden ook de verenigingen van gebruikers en mantelzorgers en de dienstencentra een belangrijke bijdrage in de ondersteuning van mantelzorgers.

- 5.-6. Wanneer we kijken naar de voorzieningen die opgenomen zijn in het thuiszorgdecreet, zijn het vooral de lokale dienstencentra die bijzondere aandacht besteden aan het verstevigen van het sociaal netwerk van zowel gebruikers als mantelzorgers. Door zijn lokale situering en zijn laagdrempelig karakter, beoogt een lokaal dienstencentrum het behoud en/of het versterken van

het sociale weefsel van de lokale bewoners. De organisatie van onder meer vormende en informatieve activiteiten draagt bij aan dit opzet.

Daarnaast kan gesteld worden dat het gehele thuiszorg- en thuiszorgondersteunende aanbod bijdraagt tot de versterking van het sociaal weefsel van de mantelzorger en dus ook preventief werkt tegen het dreigende probleem van sociaal isolement. De diensten voor oppashulp, de dagverzorgingscentra en de centra voor kortverblijf zijn er allemaal specifiek op gericht om de draagkracht van de mantelzorger in stand te houden. Door de mantelzorger in staat te stellen de zorg tijdelijk aan anderen over te laten, krijgt hij ook de kans om uit de zorgsituatie te treden en b.v. gewoon een avondje op stap te gaan of op vakantie te gaan.

Begin 2007 werd het thema “De uitbouw van coördinerende diensten voor gastgezinnen” vastgelegd als één van de thema’s voor de projecten thuiszorg. Opvang in gastgezinnen vormt een goede aanvulling op het hierboven vermelde, bestaande aanbod van tijdelijke opvang in de thuiszorg. Deze zorgvorm biedt aan zowel de zorgbehoevende als aan zijn mantelzorger de gelegenheid om nieuwe sociale contacten uit te bouwen en een nieuw sociaal netwerk te creëren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 219
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Motie ondersteuning mantelzorg - Initiatieven (2)

Aan de Vlaamse Regering werd gevraagd de samenwerking tussen mantelzorgers en de professionele zorgverleners verder uit te bouwen (Stuk 426 (2004-2005)-Nr. 2).

Ik herneem een paar van de concrete vragen in de vraagstelling hierna.

1. Kan de minister een overzicht geven van de initiatieven ter stimulering van de samenwerking en wederzijdse uitwisseling van expertise tussen de vijf erkende verenigingen van gebruikers en mantelzorgers en de Federatie van Vlaamse Simileskringen?
2. Op welke wijze zijn de resultaten van het Lucas-onderzoek over de vermaatschappelijking van de geestelijke gezondheidszorg in Vlaanderen verder geïmplementeerd?

Op welke wijze gebeurde het overleg met de betrokken partners? Wat zijn de resultaten?
3. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van deze legislatuur genomen om het structureel wetenschappelijk onderzoek over mantelzorg te bewerkstelligen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op schriftelijke vraag nr. 219 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Vanuit mijn beleidsdomein worden geen rechtstreekse impulsen gegeven die de toenadering tussen de verenigingen voor gebruikers en mantelzorgers en de Federatie van Vlaamse Simileskringen stimuleren.

Het Thuiszorgdecreet geeft de verenigingen voor gebruikers en mantelzorgers wel de opdracht om gebruikers en mantelzorgers te ondersteunen en hun gemeenschappelijke belangen te onderkennen en te behartigen. Zij hebben geen specifieke opdracht tot samenwerking met andere actoren maar worden wel geacht een antwoord te kunnen formuleren op alle voor gebruikers en mantelzorgers relevante vragen of hen gepast te kunnen toeleiden.

Vanuit die optiek kan er van uitgegaan worden dat zij de Federatie van Vlaamse Simileskringen voldoende kennen.

Het beleidsplan 2006-2009 van de Federatie van Vlaamse Simileskringen vermeldt geen doelstellingen met het oog op de uitbouw van een samenwerking met één of meer van de erkende verenigingen voor gebruikers en mantelzorgers. Desondanks is mantelzorg een belangrijk item binnen de werking van deze vzw, zoals blijkt uit de opdrachtverklaring (beleidsplan 2006-2009, p.29).

2. Het LUCAS-rapport (De Rick, Loosveldt, Van Audenhove & Lammertyn, 2003) had uitgebreid aandacht voor de 'vermaatschappelijking van de geestelijke gezondheidszorg'. Volgende thema's kwamen hierbij aan bod: 'de langverblijvers in de psychiatrische ziekenhuizen'; 'de ontwikkeling van laagdrempelige ontmoetingshuizen', 'ontwikkeling van zorgcoördinatieplannen' en 'destigmatisering'. Daarnaast werd door LUCAS onderzoek gedaan naar een aantal maatschappelijke tendensen (bv de zorgvernieuwingsprojecten 'activering' en 'psychiatrische thuiszorg').

Volgende evoluties kunnen hierbij vermeld worden:

- Psychiatrische Thuiszorg (PTZ):

In de loop van 2001 werden de voorzieningen van Beschut Wonen uitgenodigd door de Federale Overheid om zich kandidaat te stellen om een pilootproject m.b.t. 'psychiatrische thuiszorg' te organiseren. De opdracht bestaat erin om een coördinerende rol op te nemen m.b.t. de psychiatrische zorg in de thuissituatie (cfr de rol die de SITS's/SEL's opnemen in de reguliere thuiszorg). Hierbij is het niet de bedoeling om een alternatief circuit te laten ontstaan waarbinnen parallel aan of los van de reeds bestaande thuiszorgvoorzieningen gewerkt werd. Voor de pilootfase werden er 18 projecten in Vlaanderen, 11 in Wallonië en 1 in Brussel geselecteerd.

Het aantal PTZ-projecten heeft zich verder uitgebreid, maar het blijven nog steeds pilootprojecten, die gefinancierd worden door de federale overheid. Zij hebben vooral een opdracht in het sensibiliseren, coördineren, adviseren en coachen van de reguliere thuiszorg. Daarnaast spelen zij een belangrijke rol bij de ontwikkeling en uitwerking van therapeutische projecten en het transversaal overleg.

- Activering

Door de federale ministers van Volksgezondheid en Sociale Zaken werden in 2001 19 pilootprojecten, afkomstig uit Initiatieven Beschut Wonen (IBW, 16 in Vlaanderen, 3 in

Wallonië) geselecteerd om gedurende twee jaar de functie 'activering' in de GGZ te ontwikkelen. Activering wordt gedefinieerd als het toeleiden van personen met ernstige en langdurige psychische problemen naar zinvolle dagbesteding (ontmoeting – vrije tijd – opleiding en vorming – arbeid). De werking van deze projecten werd nog éénmalig verlengd tot en met 20 december 2005.

In het kader van de interministeriële conferentie gezondheidszorg werd een piste gezocht om de kerndoelstellingen van de functie 'activering' te continueren in het vooruitzicht van de toekomstige ontwikkeling van de zorgcircuits en netwerken in de geestelijke gezondheidszorg. Deze piste bestaat hierin dat vanaf 1 oktober 2005 de federale overheid, in de context van het federaal sociaal akkoord, voorziet in een bijkomende tewerkstelling van 86 VTE in de IBW. Het aantal VTE dat een IBW krijgt is afhankelijk van het aantal erkende plaatsen met een minimum van 0.5 VTE en een maximum van 3 VTE. Vanuit Vlaanderen werden er extra richtlijnen/spelregels opgelegd (m.b.t. de inhoud van de zorgfunctie 'activering').

Voor iedere bewoner van een IBW is activering reeds een basistaak. De bijkomende personeelsleden hebben vooral de taak om de zorgfunctie activering continu te ondersteunen, uit te breiden en verder te ontwikkelen. Activering is heel ruim gedefinieerd: het is werken met cliënten naar vermaatschappelijking en integratie wat arbeid (betaald of vrijwilligerswerk), opleiding, vrije tijd en ontmoeting betreft. Hierbij wordt de klemtoon gelegd op zorg-op-maat, inclusie en empowerment. Deze activiteiten kunnen zowel doorgaan in voorzieningen uit de sfeer van de geestelijke gezondheidszorg als in andere voorzieningen. Het doelpubliek betreft de brede doelgroep van volwassenen met ernstige en langdurige psychische problemen. Deze personen zijn zowel afkomstig van het eigen IBW als van andere ggz- en reguliere voorzieningen.

In het rapport van De Rick et al. (2003) werd gesproken over de organisatie van laagdrempelige ontmoetingshuizen. Het is belangrijk om hier aan te geven dat op vele plaatsen in Vlaanderen heel wat ontmoetingshuizen ontstaan zijn (en dit mede dankzij de stimulans van de extra personeelsleden voor de zorgfunctie 'activering').

- Langverblijvers in de psychiatrische ziekenhuizen (PZ)

Voor sommige patiënten is en blijft de psychiatrische problematiek dusdanig op de voorgrond dat het voor hen onmogelijk is en blijft om terug te keren naar huis of naar een semi-residentiële voorziening. Voor heel wat patiënten wordt er wel een plaats gevonden in initiatieven beschut wonen, psychiatrische verzorgingstehuizen (PVT) en/of onder begeleiding bij psychiatrische thuiszorg.

- Destigmatisering

Een belangrijke voorwaarde bij de integratie van cliënten in de samenleving is dat er in de samenleving een draagvlak is of gecreëerd wordt, zodat deze cliënten zich welkom voelen in de maatschappij. Dit is en blijft nog altijd moeilijk. Mensen met een psychiatrische problematiek worden nog steeds niet volledig opgenomen in de maatschappij en dit ondanks het feit dat er zoveel GGZ-voorzieningen investeren in destigmatiseringsprojecten, zoals kunstvoorstellingen, uitnodigen van de omgeving bij de opening van een PVT, ... Dit heeft als gevolg dat de beeldvorming positiever wordt, maar er is nog een lange weg te gaan.

In het bijzonder wil ik hierbij het project 'Te Gek!?' vermelden. Te Gek!? is een initiatief van het psychiatrisch ziekenhuis Sint-Annendael uit Diest, waarbij men via Te Gek!?-CD's, concerten, reportages en dergelijke een correcte en positieve beeldvorming ten aanzien van psychiatrie en geestelijke gezondheidszorg tracht te bekomen. Dit ziekenhuis kreeg van de Vlaamse overheid subsidies om in de tweede helft van 2007 een muzikale tournee voor te bereiden die in het voorjaar 2008 de culturele centra van Vlaanderen zal aandoen. Het wordt een muzikale productie rond het thema geestelijke gezondheidszorg. Doelstelling van de tournee is muziek als middel te gebruiken om het taboe/stigma rond geestelijke gezondheidszorg bespreekbaar te stellen bij het grote publiek. Daarom zal de tournee zich niet louter beperken tot een muzikale avondvoorstelling. Op elke locatie waar de voorstelling plaatsvindt, wordt een

samenwerkingsverband opgezet tussen het cultureel centrum en de plaatselijke geestelijke gezondheids- en welzijnszorgactoren (PZ, PAAZ, CGG, Samenwerkingsinitiatieven Thuiszorg, CAW's, Beschut Wonen, gemeentebesturen, scholen). De praktijk leert dat voor vele van deze actoren dit een eerste kennismaking is met elkaar. Deze tournee draagt dan ook bij tot de realisatie van(zorg)netwerken: naar aanleiding van een concert gaan diverse lokale actoren rond de tafel zitten en heel concreet samen aan de slag.

- Preventie

In mei 2006 werd door mijn voorgangster Inge Vervotte een publiekscampagne 'Fit in je hoofd, goed in je vel' gelanceerd. Deze campagne bracht het belang van een goede geestelijke gezondheid onder de aandacht en wilde het bespreken van die problemen uit de taboesfeer halen.

Tien concrete stappen bieden een leidraad voor een beter mentaal evenwicht. Hoe doorbreek ik een negatieve gedachtenspiraal? Hoe ontstress ik? Deze campagne was de eerste die preventie op het vlak van geestelijke gezondheid breed onder de aandacht bracht. (meer info: www.fitinjehoofd.be)

Gekoppeld aan dit concept, startte het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie met een project rond zelfzorg. Om de gebruiker aan te zetten tot zelfzorg, zal de mogelijkheid aangeboden worden om een zelfbeoordelingstest in te vullen. Na het invullen van deze test, via de website 'fit in je hoofd', zal de gebruiker een persoonlijk advies ontvangen over zijn profiel en ontvangt hij een persoonlijk actieplan, waarbij de 10 stappen als leidraad worden gebruikt. Als deze zelfbeoordelingstest positief geëvalueerd wordt, wil ik hieraan gekoppeld een grote publiekscampagne lanceren met betrekking tot geestelijke gezondheid en taboedoorbreking, dit allemaal in het kader van de recente nieuwe Vlaamse gezondheidsdoelstelling om het aantal zelfdodingen in Vlaanderen te verminderen.

Algemeen kan wel gesteld worden dat er in vergelijking met 2003 (= LUCAS-rapport) een evolutie merkbaar is in het GGZ-landschap. Er wordt nu veel meer gewerkt in de richting van zorgcircuits, zorgnetwerken, afstemming van zorg (ik denk daarbij vooral aan de ontwikkeling van de therapeutische projecten – transversaal overleg – zorgfunctie activering binnen beschut wonen).

Met betrekking tot overleg tussen de partners, kan ik meedelen dat er zowel op informele als formele basis heel wat overleg gebeurt tussen ggz-voorzieningen (psychiatrische ziekenhuizen – PAAZ-afdelingen – beschut wonen – psychiatrische thuiszorg - ontmoetingshuizen) en andere voorzieningen zoals bijvoorbeeld thuiszorg – arbeidscentra – VDAB – voorzieningen m.b.t. opleiding, vrije tijd. Dit overleg wordt gefaciliteerd door o.a. bovenstaande initiatieven zoals de zorgfunctie 'activering', psychiatrische thuiszorg, ...

3. In de huidige legislatuur is er geen wetenschappelijk onderzoek gevoerd rond het gegeven 'mantelzorg'. Het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie (CBGS) startte in 2003 een uitgebreid onderzoek naar mantelzorg en de randvoorwaarden en beperkingen ervan. De resultaten van dit onderzoek werden gebundeld in de publicatie "Grenzen aan de mantelzorg. Sociaaldemografische hypothesen over de toekomst van de zorg" (Garant, 2006).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 220
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Motie ondersteuning mantelzorg - Initiatieven (3)

In de met redenen omklede motie m.b.t. de ondersteuning van de mantelzorg en de specifieke problematiek van mantelzorgers van personen met een psychische problematiek, aangenomen door het Vlaams Parlement op 7 juli 2005, werd aan de Vlaamse Regering gevraagd de ondersteuning van de mantelzorger verder uit te bouwen (Stuk 426 (2004-2005) – Nr. 2).

Ik herneem een aantal van de concrete vragen in de vraagstelling hierna.

1. Welke initiatieven zijn er genomen om bij te dragen tot een optimalisering van de zorgrelatie tussen de mantelzorger en de zorgbehoevende persoon?

Wat is de inhoud van deze initiatieven?

Op welke wijze worden deze initiatieven verder opgevolgd?

2. Welke initiatieven zijn er genomen om de diensten voor gezinszorg verder te stimuleren en aan te zetten tot het uitbouwen van een hulp- en dienstverleningsprogramma aan mensen met psychische problemen en op welke wijze wordt dit aanbod via geëigende informatiekkanalen kenbaar gemaakt?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om de sociale en psychologische ondersteuning van mantelzorgers als een bijzonder aandachtspunt in de verdere uitbouw van de psychiatrische thuiszorg te hanteren?
4. Welke initiatieven zijn er genomen om de mogelijkheden van de Vlaamse Gemeenschap inzake dagbesteding voor mensen met een ernstige psychische problematiek te onderzoeken en te implementeren?
5. Op welke wijze wordt er verder bijzondere aandacht ontwikkeld voor Kinderen van Ouders met Psychiatrische Problemen (cf. KOPP-project)?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op schriftelijke vraag nr. 220 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De therapeutische projecten van de federale overheid, waarin Vlaanderen betrokken is, dragen bij tot de optimalisering van de zorgrelatie tussen de mantelzorg en de zorgbehoevende persoon. Deze federale therapeutische projecten bestaan uit samenwerkingsverbanden tussen psychiatrische ziekenhuizen of psychiatrische diensten van algemene ziekenhuizen, centra geestelijke gezondheidszorg en diensten in het kader van de eerstelijnsgezondheidszorg (voornamelijk GDT). Ook de psychiatrische thuiszorgprojecten zijn één van de verplichte partners bij de therapeutische projecten (en dit naast de centra voor geestelijke gezondheidszorg of de federale projecten 'outreaching'). Deze projecten hebben een looptijd van drie jaar en worden gefinancierd door de FOD Volksgezondheid en het RIZIV. De projecten worden ingedeeld op basis van hun specifieke doelgroep: kinderen en jongeren, volwassenen en ouderen. In totaal werden 46 projecten geselecteerd.

De hoofddoelstelling is de uitbouw van overlegfuncties tussen de zorgaanbieders op het niveau van de patiënt en op het niveau van het netwerk. Concreet betekent dit onder andere dat zorgplannen worden opgemaakt, die het resultaat zijn van overleg tussen de betrokken hulpverleners, de patiënt of zijn vertegenwoordiger en zijn mantelzorg. Het overleg op zich vormt reeds een ondersteuning voor de mantelzorg. Tijdens dit overleg kunnen ook andere mogelijkheden tot begeleiding van de mantelzorg besproken worden.

Meer informatie over deze therapeutische projecten vindt u op www.therapeutischeprojecten.be.

Ik volg deze initiatieven op in het kader van de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid.

2. In 2006 werd "*Optimalisering van de kwaliteit van zorg verleend aan thuisverblijvende cliënten met een psychische aandoening, door tijdelijke bijkomende inspanningen op het vlak van methodiekondersteuning en deskundigheidsbevordering van professionelen in door de Vlaamse overheid erkende en/of gesubsidieerde voorzieningen*", gedefinieerd als thema voor projecten in de thuiszorg. In totaal werden zes projecten binnen dit thema gehonoreerd, waarvan drie projecten in het kader van de diensten voor gezinszorg.

De projecten van de regionale dienst voor gezinszorg Welzijnzorg Kempen en van de vzw Thuiszorg Bond Moyson Oost-Vlaanderen beogen het opleiden van referentiepersonen in psychische problematieken. Deze referentiepersonen zullen de deskundigheid betreffende psychiatrische thuiszorg trachten aanwezig te stellen en te verhogen bij de specifieke doelgroepen van verzorgend en begeleidend personeel in de gezinszorg.

Daarnaast werd ook een project van de Vereniging van de diensten voor gezinszorg van de Vlaamse Gemeenschap geselecteerd. Via dit project wil men medewerkers uit de diensten voor gezinszorg helpen om de inzichten die zij verworven hebben via algemene vorming, te integreren in hun concrete handelen ten aanzien van cliënten met een psychische aandoening. Dit gebeurt via georganiseerde ervaringsgerichte vormingen (intervisies, videotrainingen, ...) die gegeven worden door experts op het vlak van zorg aan personen met een psychische aandoening. Met dit project bereikt de initiatiefnemer 1000 verzorgenden en begeleidende medewerkers die werkzaam zijn in de diensten voor gezinszorg over heel Vlaanderen.

De vernoemde projecten ontvangen samen een subsidiebedrag van 135.868 euro en lopen nog tot 15 oktober 2007.

3. Vooreerst spelen de psychiatrische thuiszorgprojecten (PTZ) een belangrijke rol. Hun takenpakket is zeer gevarieerd. Zo komt de psychiatrische thuiszorg niet enkel aan huis om de cliënt te ondersteunen maar er wordt ook aandacht besteed aan het netwerk van de cliënt en dus heel concreet aan de psychosociale ondersteuning van de omgeving van de patiënt (bron: Lucas onderzoek; Van Audenhove, Ch. & Boon, H. (2004). Evaluatie van de pilootprojecten psychiatrische zorg voor patiënten in de thuisituatie. Eindrapport. Leuven: LUCAS – KU Leuven). De psychiatrische thuiszorgprojecten zijn pilootprojecten die gefinancierd worden door de Federale Overheid.

Daarnaast heeft de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid in mei 2004 de basisprincipes goedgekeurd voor het werken met zorgcircuits en -netwerken in de geestelijke gezondheidszorg. Een eerste stap daarbij is het uitbouwen van een overlegfunctie tussen de zorgaanbieders op niveau van de patiënt. Hiertoe werden onder de vorm van een experiment, “therapeutische projecten” gecreëerd (zie antwoord op vraag 1).

Vanuit Vlaanderen kunnen ook de projecten thuiszorg 2006 een meerwaarde betekenen op dit vlak. In eerste instantie zijn deze projecten gericht op methodiekondersteuning voor en deskundigheidsbevordering van professionelen in de thuiszorg. Naast de diensten voor gezinszorg (zie antwoord op vraag 2), investeren ook de ingebouwde centra voor maatschappelijk werk in het kader van de ziekenfondsen in deze deskundigheidsbevordering en methodiekondersteuning van de hulpverleners. Zij bieden informatie, advies en psycho-sociale ondersteuning en zijn initiatiefnemer van twee projecten.

Het project van de initiatiefnemers CM Midden Vlaanderen en CM Waas en Dender beoogt de opleiding en vorming van een referentiewerker die als intermediaire figuur ingezet wordt ter ondersteuning van de maatschappelijk werkers van de ingebouwde centra voor algemeen welzijnswerk (ICAW) en de thuiszorgmedewerkers van de regionaal dienstencentra. Deze referentiewerker adviseert en begeleidt medewerkers in hun omgang met cliëntsituaties met een psychische of psychiatrische problematiek.

Het project van de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten reikt werkbegeleiders de kennis, vaardigheden en houding aan die nodig zijn om de medewerkers van de ICAW te begeleiden in de hulp- en dienstverlening aan personen met psychische problemen en hun omgeving.

4. Vlaanderen neemt een duidelijke rol op met betrekking tot de uitbouw van de zorgfunctie ‘activering’. Dit vindt zijn oorsprong in de pilootprojecten van de federale overheid. Sinds 2001 werden door de federale ministers van Volksgezondheid en van Sociale Zaken namelijk 19 projecten, afkomstig uit Initiatieven Beschut Wonen (IBW, 16 in Vlaanderen, 3 in Wallonië) geselecteerd om gedurende twee jaar de functie ‘activering’ in de geestelijke gezondheidszorg (ggz) te ontwikkelen. Activering wordt gedefinieerd als het toeleiden van personen met ernstige en langdurige psychische problemen naar zinvolle dagbesteding (ontmoeting – vrije tijd – opleiding en vorming – arbeid).

De werking van deze projecten werd nog éénmalig verlengd tot en met 20 december 2005. In het kader van de Interministeriële Conferentie Gezondheidszorg werd een piste gezocht om de kerndoelstellingen van de functie ‘activering’ te continueren in het vooruitzicht van de toekomstige ontwikkelingen van de GGZ zorgcircuits en netwerken. Deze piste bestaat erin dat vanaf 1 oktober 2005 de federale overheid, in het kader van het federale sociaal akkoord, voorziet in de bijkomende tewerkstelling van 86 VTE in de IBW. Het aantal VTE dat een IBW krijgt, is afhankelijk van het aantal erkende plaatsen met een minimum van 0.5 VTE en een maximum van 3 VTE.

Vanuit Vlaanderen werden er extra richtlijnen opgelegd. Deze hebben vooral betrekking op de inhoud van de functie 'activering' en de wenselijkheid tot het aangaan van functionele samenwerkingsverbanden met andere IBW en met reguliere en niet-reguliere voorzieningen in de samenleving.

Voor iedere bewoner van een IBW is activering reeds een basistaak. De bijkomende personeelsleden hebben vooral de opdracht om de zorgfunctie activering continu te ondersteunen, uit te breiden en verder te ontwikkelen. Activering is heel ruim gedefinieerd: het is werken met cliënten naar vermaatschappelijking en integratie wat arbeid (betaald of vrijwilligerswerk), opleiding, vrije tijd en ontmoeting betreft. Hierbij wordt de klemtoon gelegd op zorg-op-maat, inclusie en empowerment. Deze activiteiten kunnen zowel doorgaan in ggz-voorzieningen als in andere voorzieningen. Het doelpubliek betreft de brede doelgroep van volwassenen met ernstige en langdurige psychische problemen. Deze personen zijn zowel afkomstig van het eigen IBW als van andere ggz- en reguliere voorzieningen.

Het Vlaams Agentschap Inspectie neemt bij zijn erkenningsbezoek van het IBW de zorgfunctie 'activering' mee in de bevraging. Indien blijkt dat deze zorgfunctie op een onvoldoende of verkeerde manier geïmplementeerd is, kan dit leiden tot het intrekken van de erkenning van het IBW in zijn geheel.

Tenslotte lopen er bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding nog een aantal specifieke tenderingsprojecten. Eén daarvan richt zich expliciet tot personen met een psychische problematiek. In het kader van het meerbanenplan investeert de Vlaamse Regering namelijk extra middelen voor de begeleiding van langdurig werkzoekenden met een ernstige medische, mentale, psychische en of psychiatrische problematiek (MMPP problematiek) die omwille hiervan niet onmiddellijk kunnen instappen in een traject naar betaalde tewerkstelling (Normaal Economisch Circuit of beschermd circuit) en ook niet toeleidbaar zijn naar arbeidszorg. Doelstelling van dit project is het inschakelen van werkzoekenden met ernstige medische, mentale, psychische en of psychiatrische problematiek in het Normaal Economisch Circuit, beschermd circuit of arbeidszorg. Vanaf 1 maart 2007 doet VDAB beroep op niet-commerciële en commerciële begeleidingsorganisaties om deze begeleiding te realiseren.

Meer informatie over dit project is te vinden op <http://vdab.be/tenderingactivering>.

5. Het KOPP-project waarnaar u verwijst, is een project dat in 2004 werd opgestart naar aanleiding van de gezondheidsconferentie voor depressie en zelfdoding (in 2002). Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat 30% tot 70% van de kinderen van ouders met een psychisch probleem (= KOPP-kinderen) zelf een risicogroep vormen voor psychische stoornissen. Professionele ondersteuning van deze kinderen heeft in het buitenland aangetoond dat de ontwikkeling van depressies en andere psychische problemen in een latere fase vermeden kan worden. Het project gaat niet over de (mantel)zorg voor deze kinderen, maar vooral over het preventief ingrijpen vooraleer er geestelijke gezondheidsproblemen kunnen ontstaan. Er bestaan verschillende types preventieve interventies. De enige meermaals onderzochte KOPP-interventie is deze ontwikkeld door Beardslee. In december 2004 is een pilootproject opgestart om de effectiviteit van deze Beardslee-interventie na te gaan in een Vlaamse context. In december 2008 wordt het onderzoek afgesloten en zullen de resultaten, inclusief een beleidsadvies, bekend gemaakt worden.

Het KOPP-project is niet het enige initiatief in Vlaanderen naar KOPP-kinderen. Binnen de vzw Similes, dit is een organisatie voor gezinsleden en nabijbetrokkenen van personen met psychiatrische problemen, is er specifieke aandacht voor KOPP-kinderen. Zij bieden specifieke kinder- en jeugdboeken en een website (<http://www.koppvlaanderen.be/>) aan met handige tips.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 221
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Resolutie dementie - Initiatieven

Op 11 januari 2006 heeft het Vlaams Parlement een resolutie goedgekeurd betreffende een preventief en ondersteunend beleid rond dementie (Stuk 521 (2005-2006) – Nr. 3).

Hierbij werd gevraagd aan de Vlaamse Regering om een beleid te ontwikkelen waarbij de opname van dementerenden in rustoorden en RVT's (rust- en verzorgingstehuis) wordt verbeterd door overleg te plegen met de federale overheid m.b.t. een aanpassing van de KATZ-schaal wat de inschaling van dementerenden betreft.

1. Welke initiatieven zijn er genomen om dit overleg te realiseren? Wanneer heeft dit plaatsgehad?
2. Wat zijn de resultaten van dit overleg?
3. Zijn de rustoorden en RVT's ten gevolge van dit overleg thans in staat om een correcte vergoeding te kunnen geven voor de opvang van dementerenden?

Zo ja, op welke wijze?

Zo neen, wanneer worden hier verdere initiatieven genomen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 221 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Rustoorden en dus ook rust- en verzorgingstehuizen (RVT's) bepalen autonoom hun opnamepolitiek. Deze is afhankelijk van ondermeer de profileringsintentie van de voorziening, de regionale inbedding in het zorglandschap, de architectonische mogelijkheden en beperkingen, de personeelsomkadering.

Uiteraard moeten de opgenomen bewoners beantwoorden aan de in de erkenningsnormen bepaalde vereisten. Deze hebben hoofdzakelijk betrekking op de leeftijd van de opgenomen bewoners (60+ voor opname in een rustoord) of op nood aan ondersteuning van ADL-functies (activiteiten van het dagelijkse leven). Dit kan leiden tot een opname in een RVT, mits gestabiliseerde toestand en na exploratie van de mogelijkheden op thuiszorg.

De opname van dementerenden in RVT's is daarnaast ook afhankelijk van het lokale aanbod. De laatste jaren zijn enorme inspanningen geleverd om bewoners met een RVT-profiel ook effectief een RVT-omkadering te geven.

Begin 2005 kon slechts 55 % van de rustoordbewoners met een RVT-profiel ook effectief in een RVT-bed opgenomen worden. De opeenvolgende reconversies van rusthuiswoongelegenheden naar RVT-bedden hebben dit percentage inmiddels doen oplopen tot 82%, hoewel ondertussen ook de zorgvraag zelf is gestegen.

Naast dementerende ouderen met een RVT-profiel zijn er ook dementerende bewoners die niet over een RVT-profiel beschikken maar die wel degelijk toezicht, hulp en begeleiding nodig hebben. In het protocol 3 over het te voeren ouderenbeleid dat werd afgesloten tussen de federale overheid en de verschillende Gemeenschappen en Gewesten, werd een paragraaf opgenomen die voorziet in een aangepaste beleidsvoering voor deze groep ouderen met dementie: *"5. Er wordt overeengekomen dat een voorafname kan gebeuren op de in hoofdstuk 3, punt 3 bedoelde RVT equivalenten indien na overleg met de partijen die het protocol ondertekenen, de sector en de ziekenfondsen, dat zo snel mogelijk zal worden gevoerd, blijkt dat de actuele financiering voor zorg aan fysiek weinig afhankelijke dementerende ouderen in instellingen leidt tot een tekort in het aanbod"*.

Een specifieke personeelsomkadering, aangepast aan de zorgnood van deze groep ouderen, en de daarbij horende financiering kan een oplossing betekenen voor deze problematiek. Via Vlaamse erkenningsnormen alleen kan dit niet opgelost worden. Zorgaspecten behoren tot de federale bevoegdheden en worden door het RIZIV via zorgforfaits gefinancierd.

1. Via de interkabinettenwerkgroep ouderenbeleid heeft Vlaanderen de vinger aan de pols gehouden met betrekking tot deze problematiek. De federale overheid neemt zich alvast voor om een passende tegemoetkoming voor dementerenden in rustoorden te voorzien via een specifiek 'Ad-forfait'. Dit forfait beoogt een verhoging van de personeelsomkadering met 0.8 VTE per 30 Ad-bewoners.
2. Deze onderhandelingen spelen zich af op het federale niveau. Ik verneem dat de voorstellen zijn goedgekeurd door het Verzekeringscomité van het RIZIV, en dat het desbetreffend Ministerieel Besluit 'eerstdaags' zou gepubliceerd worden.

3. Voor de omkadering van deze ouderen met dementie in rustoorden is het dus wachten op de publicatie van de nieuwe federale regelgeving. Voor mensen met dementie met een RVT-profiel, die uiteindelijk het overgrote deel uitmaken van de grotere algemene groep bewoners met een RVT-profiel, verwijs ik naar de inhaaloperatie waarbij de RVT-dekkingsgraad systematisch wordt opgetrokken. Deze operatie zal de volgende jaren verder gezet worden. De middelen hiertoe zijn gereserveerd in het derde protocolakkoord inzake het ouderenzorgbeleid. Dit protocol loopt verder tot en met 2010.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 222
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Resolutie dementie - Initiatieven (2)

In opvolging van de resolutie goedgekeurd door het Vlaams Parlement op 11 januari 2006 betreffende een preventief en ondersteunend beleid rond dementie wens ik een aantal vragen te stellen betreffende de opvolging hiervan (Stuk 521 (2005-2006) Nr. 3).

Ik herneem in de hiernavolgende vragen een aantal doelstellingen uit de resolutie.

1. Welke initiatieven zijn er genomen ter bevordering van de ontwikkeling en de laagdrempelige aanreiking van vormingsprogramma's m.b.t. dementie en de omgang met dement gedrag aan mantelzorgers en vrijwilligers en hulpverleners?
2. Worden deze programma's geëvalueerd? Zo ja, door wie, wanneer en op welke wijze?

Wat zijn hiervan de resultaten?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 222 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Op 3 juni 2004 sloot de Vlaamse Gemeenschap een convenant met negen expertisecentra ter ondersteuning van de acties inzake de zorg voor dementerende personen en hun omgeving. De negen centra zijn verspreid over de vijf Vlaamse provincies en krijgen subsidies om hun doelstellingen, waaronder het organiseren van vorming, te kunnen realiseren.

In 2006 kregen in totaal 5899 personen vorming. 57,65 % waren professionele hulpverleners, 42,35 % bestond uit een breed publiek, waaronder vrijwilligers en mantelzorgers.

Sinds enkele jaren reeds geniet de opleiding Referentiepersoon Dementie bijzonder veel succes. Een Referentiepersoon Dementie is een professionele hulpverlener in de brede zorgsector, die zich voortdurend bijschoolt in de zorg voor en de begeleiding van personen met dementie en hun omgeving. Een Referentiepersoon Dementie engageert zich om een uitwisseling van kennis, attitudes en vaardigheden in het werkveld te stimuleren. De functie van Referentiepersoon Dementie kadert in een beleid van kwaliteitsvolle dienstverlening.

De opleiding Referentiepersoon Dementie vond in 2006 op zeven locaties plaats: Brugge, Dendermonde, Gent, Hasselt, Mechelen, Sint-Pieters-Leeuw en Westerlo. 158 professionele hulpverleners uit diverse sectoren namen eraan deel.

In 2006 verscheen voor de tweede keer een uitgebreide vormingsbrochure, die op 2500 exemplaren doelgericht naar de sector verzonden werd.

2. De deelnemers aan de specifieke vormingsdagen en bijscholingen georganiseerd door de expertisecentra dementie evalueerden de programma's. Zij evalueerden in hoeverre hun verwachtingen werden ingelost, beoordeelden de sprekers, het didactische materiaal, de praktische organisatie, ... De resultaten waren heel positief.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 223
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Resolutie dementie - Initiatieven (3)

In opvolging van de resolutie goedgekeurd door het Vlaams Parlement op 11 januari 2006 betreffende een preventief en ondersteunend beleid rond dementie wens ik een aantal vragen te stellen betreffende de opvolging hiervan (Stuk 521 (2005-2006) Nr. 3).

Ik herneem in de hiernavolgende vragen een aantal doelstellingen uit de resolutie.

1. Welke initiatieven heeft de Vlaamse Regering genomen om de ontwikkeling en de verspreiding van het kleinschalig genormaliseerd wonen te ondersteunen door de woon- en zorgvorm herkenbaar te maken in de geldende normering voor rusthuizen?
2. Op welke wijze voorziet de regelgeving in een aangepaste, soepele normering voor deze woon- en zorgvorm?
3. Welke initiatieven zijn er genomen betreffende de realisatie door de voorzieningen inzake de uitgangspunten en de wijze waarop het kleinschalig en genormaliseerd wonen wordt gerealiseerd? Wat is de impact op het gevoerde kwaliteitsbeleid?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 223 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Sinds 1985 werd de huidige regelgeving inzake voorzieningen voor bejaarden niet meer uitgebreid met nieuwe woon- en zorgvormen. Tot op heden beperkt deze regelgeving zich tot service-flatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen.
2. Mijn voorgangster Inge Vervotte pleit in haar conceptnota “Een nieuw woon-, welzijns- en zorgbeleid voor ouderen in Vlaanderen” voor het stimuleren van kleinschalig wonen en vormen van groepswonen. Zeker wat betreft de zorg voor mensen met dementie zal het rusthuis gestimuleerd worden om een totaalbeleid ten aanzien van deze doelgroep te ontwikkelen. Hierbij moet uit de klassieke structuur van het rusthuis gebroken worden en wordt de zorg voor mensen met dementie opengetrokken naar het hele woon- en zorgaanbod. Opvang en zorg voor deze groep kan georganiseerd worden binnen het klassieke rusthuis, binnen de assistentiewoningen (ondermeer met behulp van specifieke domotica), binnen vormen van kleinschalig genormaliseerd wonen, bij de mensen thuis. Hierbij zal de inrichting en de infrastructuur van de rusthuizen moeten aangepast worden aan de noden van deze specifieke doelgroepen.

Ik overleg vandaag met de sector van de residentiële ouderenzorg over de nieuwe erkenningsnormen voor de rusthuizen die ik wil uitvaardigen. Hiermee wil ik niet alleen het wooncomfort en de leefkwaliteit van de bewoners verhogen, ik wens ook de realisatie van aangepaste woonvormen in functie van doelgroepen te stimuleren. Daartoe zal de nieuwe regelgeving de initiatiefnemer enige speelruimte en vrijheid moeten gunnen om de erkenningsnormen in te vullen. Voor het kleinschalig wonen van dementerenden, bijvoorbeeld, kunnen de privékamers kleiner worden gebouwd ten voordele van de gemeenschappelijke vertrekken.

3. In het kader van het protocolakkoord 2 met de federale overheid ontwikkelde zich het innovatieproject “Stapstenen naar kleinschalig genormaliseerd wonen”. Het onderzoekscentrum Lucas onderzocht deze stapstenen naar kleinschalig genormaliseerd wonen in samenwerking met:
 - RVT Huis Perrekes vzw;
 - Goddelijke Voorzienigheid vzw – WZC Floordam vzw;
 - RVT De Bijster vzw en
 - RVT 't Gulle Heem (OCMW Wevelgem).

Dit project heeft vier doelstellingen.

Een eerste doelstelling is het inventariseren van de specifieke zorgkosten van het kleinschalig genormaliseerd wonen voor personen met dementie, in het kader van de geneeskundige verstrekkingen die worden gefinancierd in het raam van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

Een tweede doelstelling is het uitwerken van een voorstel voor een nieuw kostendekkend RIZIV-forfait voor de zorg voor personen met dementie binnen een genormaliseerd woon- en zorgconcept.

Een derde doelstelling is het opmaken van een draaiboek om de specifieke zorgaspecten van het kleinschalig genormaliseerd wonen te integreren in de zorginfrastructuur en werking van een klassiek rusthuis. Dit draaiboek omvat eveneens voorstellen van specifieke vormingsprogramma's die de personeelsleden kunnen ondersteunen bij de succesvolle integratie van de zorgaspecten op de concrete werkvloer.

De vierde doelstelling is het uitwerken van een intervisiemodel inzake het zorgconcept “genormaliseerd woon- en zorgconcept voor personen met dementie”.

In maart 2007 voltooide het onderzoekscentrum Lucas – KULeuven het eindrapport “Stapstenen naar kleinschalig genormaliseerd wonen”. Dit rapport is overgemaakt aan de federale overheid en zal in het najaar met de Gemeenschappen en Gewesten besproken worden.

Dit eindrapport bevat een aantal interessante aanbevelingen, waar ik rekening zal mee houden bij het verder uitwerken van een nieuw woon-, welzijns- en zorgbeleid voor ouderen in Vlaanderen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 224
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Resolutie dementie - Initiatieven (4)

In opvolging van de resolutie goedgekeurd door het Vlaams Parlement op 11 januari 2006 betreffende een preventief en ondersteunend beleid rond dementie wens ik een aantal vragen te stellen betreffende de opvolging hiervan (Stuk 521 (2005-2006) – Nr. 3).

Ik herneem in de hiernavolgende vragen een aantal doelstellingen uit de resolutie.

1. Welke initiatieven werden er in de loop van deze legislatuur genomen om bij te dragen tot een geïntegreerd aanbod van hulp- en dienstverlening, met als doel te komen tot een laagdrempelig en meer op concrete behoeften gericht zorgaanbod waarbinnen door verschuivingen vlotter kan worden ingespeeld op de steeds wijzigende behoeften van de personen met dementie en hun familie?
2. Op welke wijze is er een vlottere afstemming gerealiseerd tussen thuiszorg, semi-residentiële zorg, residentiële zorg en ziekenhuiszorg?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om voor jonge dementerenden geëigende vormen van hulp- en dienstverlening te ontwikkelen en te ondersteunen?

Wat zijn hiervan de resultaten?

Welke middelen worden hieraan op jaarbasis besteed?

4. Welke initiatieven zijn er genomen om de dagverzorgingscentra voor kortverblijf in staat te stellen om een bufferfunctie te vervullen?

Wat zijn hiervan de resultaten?

Welke middelen worden hiervoor vrijgemaakt?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 224 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De resolutie van 18 oktober 2005 aangaande een preventief en ondersteunend beleid rond dementie, vraagt om bij te dragen tot een geïntegreerd aanbod van hulp- en dienstverlening, met als doel te komen tot een laagdrempelig en meer op concrete behoeften gericht zorgaanbod waarbinnen door verschuivingen vlotter kan worden ingespeeld op de steeds wijzigende noden van de personen met dementie en zijn familie, in het bijzonder door:
 - a. een vlotte afstemming tussen thuis-, semi-residentiële, residentiële en ziekenhuiszorg;
 - b. voor jonge dementerenden geëigende vormen van hulp- en dienstverlening te ontwikkelen en te ondersteunen;
 - c. dagverzorgingscentra en centra voor kortverblijf in staat te stellen om een bufferfunctie te vervullen.

Het antwoord op vraag 1 zit vervat in de antwoorden op de vragen twee, drie en vier.

2. De noodzakelijke afstemming tussen thuis-, semi-residentiële, residentiële, nacht- en ziekenhuiszorg vergt zorgplanning en zorgcoördinatie. Hierbij vervullen de SIT's een essentiële rol in het geïntegreerd aanbod van hulp- en dienstverlening op laagdrempelig niveau. De SIT's werken nu reeds samen met de Expertisecentra Dementie (ECD).

In Vlaanderen zijn 9 Expertisecentra Dementie erkend en gesubsidieerd voor een totaal bedrag van 673.000 euro. Deze centra hebben tot doel om vanuit samenwerking en afstemming zonder concurrentie maar met respect voor ieders overtuiging te komen tot een kwalitatieve zorg voor de dementerende persoon en zijn omgeving. De Expertisecentra Dementie leggen contacten met binnen- en buitenlandse experts en vormen zodoende een brug naar de gebruiker. Zij verwerven kennis over de nieuwe tendensen en innoverende projecten zodat anderen zich door deze kennis kunnen laten inspireren.

De centra hebben een opleiding tot "referentiepersoon dementie" uitgewerkt. De 10-daagse cursus heeft tot doel professionele zorgverleners bij te scholen in de zorg voor en de begeleiding van personen met dementie en hun omgeving. Op hun beurt moeten de referentiepersonen dan de uitwisseling van kennis, attitudes en vaardigheden in het werkveld stimuleren.

Vermits naar schatting ongeveer 70% van de personen met dementie thuis verblijven hebben de Expertisecentra ervoor geopteerd om emanciperend te werken en om ook ondersteuning te verlenen naar de sector thuiszorg en ziekenhuiszorg. Ook uit wetenschappelijk onderzoek in het buitenland blijkt dat psycho-educatie en thuisbegeleiding een meerwaarde is. Het zorgt voor minder snelle opname in voorzieningen én voor een significante wijziging in het gedrag van personen met dementie.

Verder subsidieer ik innoverende projecten met de bedoeling dat de resultaten ervan, mits positieve evaluatie inzake efficiëntie en effectiviteit, op termijn implementeerbaar worden in het beleidsdomein.

Zo loopt sinds begin 2006 een gediversifieerd onderzoek in hoeverre het gebruik van technologische hulpmiddelen een middel kan zijn om personen met, al dan niet beginnende, dementie, langer in de thuissituatie te laten verblijven. Op de begroting van 2005 werden 7 projecten geselecteerd en gesubsidieerd voor een totaal bedrag van 370.576 euro. Voor de verdere uitdieping, effectmeting op een ruimere schaal en om te zorgen voor de verdere doorstroming van de informatie en resultaten naar de betrokken partners in de reguliere zorg werd 397.286 euro vastgelegd op de begroting van 2006.

Vanuit de vaststelling dat geestelijke of neuro-psychiatrische stoornissen bij ouderen nog veel te vaak gezien worden als een "normaal" verschijnsel inherent aan de veroudering, subsidieer ik het project "Outreach Centra Geestelijke Gezondheid in de rusthuizen" voor een totaal bedrag van 175.000 euro. Negen centra zoeken een antwoord op de nood aan overleg en vorming met als prioritair thema de psychologische ondersteuning en vorming van het personeel.

Verder hecht ik veel belang aan het ethische aspect en ga ik ervan uit dat de nadruk (en de middelen) niet enkel mag liggen op technische zorg. De vzw "Groepering Van voorzieningen voor Ouderenzorg" (GVO) was in 2005 met eigen middelen een project gestart "Ethiek in de ouderenzorg: naar een cultuur van zorgzaamheid". Voor de realisatie van een cruciaal deelproject, namelijk het project "Advance Care Planning" verkreeg de vzw een subsidie van 50.000 euro op de begroting van 2006.

3. In samenspraak met de federale overheid werden zorgvernieuwingsprojecten met als thema "genormaliseerd woon- en zorgconcept voor dementerende personen, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra" gesubsidieerd voor een bedrag van 1.280.000 euro. Momenteel zijn en worden een aantal rusthuizen gerealiseerd volgens het concept "genormaliseerd kleinschalig wonen". Dergelijke woonvorm biedt onder andere de mogelijkheid dat jonge dementerenden een geëigende zorg verkrijgen.
4. Uit de registratiecijfers van het Digitaal Netwerk CVK – Antwerpen (DIGINET) blijkt dat meer en meer dementerenden een beroep doen op kortopvang. Momenteel wordt 50% van de opnamecapaciteit van de centra voor kortverblijf ingenomen door personen met dementie. De erkende dagverzorgingscentra ontvangen gemiddeld 11 bezoekers, thuiswonende ouderen met een diverse problematiek, vaak ook personen met dementie. Bij verscheidene dagverzorgingscentra is meer dan de helft van het aantal gebruikers dementerend. Een aantal centra zijn bovendien gespecialiseerd in de opvang van personen met dementie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 225
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Resolutie dementie - Initiatieven (5)

Het Vlaams Parlement heeft op 11 januari 2006 een resolutie goedgekeurd betreffende een preventief en ondersteunend beleid rond dementie. (Stuk 521 (2005-2006) – Nr. 3).

Ik herneem in de hiernavolgende vragen een aantal doelstellingen uit de resolutie.

1. Welke initiatieven heeft de Vlaamse Regering genomen om de primaire preventie van vasculaire dementie uit te bouwen?

Op welke wijze past dit in een geheel van acties te voorkoming van diverse gezondheids- en welzijnsproblemen door middel van een gezonde levenswijze?

2. Welke initiatieven zijn er genomen om het wetenschappelijk onderzoek m.b.t. alle facetten van de dementie te stimuleren?

Wat is de stand van zaken van deze onderzoeken?

Aan wie zijn deze onderzoeken toevertrouwd?

3. Welke initiatieven zijn er genomen om sensibiliserings- en informatie-initiatieven te ondersteunen die het taboe rond de dementie doorbreken?

Op welke wijze zijn deze initiatieven georganiseerd?

Aan wie werd de uitvoering ervan toevertrouwd?

Op welke wijze gebeurt de opvolging?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 225 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Zoals u weet, kan vasculaire dementie voorkomen worden door een gezonde levensstijl. Regelmatige controle van de bloeddruk, voorkomen van overgewicht, cholesterolarme voeding, voldoende beweging zorgen voor een goede algemene gezondheid en goede doorbloeding van de hersenen. Er komen zelfs steeds meer aanwijzingen dat hoge bloeddruk, atherosclerose, type 2 diabetes en zelfs roken niet alleen de kans op vasculaire dementie verhogen, maar ook op Alzheimer dementie.

In het kader van de primaire preventie van vasculaire dementie, zijn er geen specifieke initiatieven opgestart die uitsluitend gericht zijn op vasculaire dementie. Ik ben ook niet van plan om dat te doen. Wel wil ik, zoals mijn voorgangster Inge Vervotte al gedaan heeft met de gezondheidsdoelstelling tabak, alcohol en drugs (hernieuwd in november 2007), door middel van de herformulering van de gezondheidsdoelstelling voeding en beweging (gezondheidsconferentie voorzien eind 2008) een nieuw elan geven aan de primaire preventie van niet overdraagbare aandoeningen, zoals vasculaire dementie, maar ook hart- en vaatziekten en andere voedings- en bewegingsafhankelijke ziekten.

Ondertussen blijf ik organisaties subsidiëren, zoals het Vlaams Instituut Gezondheidspromotie, die reeds vele methodieken ter beschikking hebben en aanbieden rond voeding, beweging en roken, specifiek aan 55-plussers (www.vig.be) en die voor de hernieuwing van de gezondheidsdoelstelling een zeer belangrijke plaats innemen.

2. De budgetten voor klinisch-wetenschappelijk onderzoek vallen niet onder mijn bevoegdheid. In antwoord op vragen in het verleden heeft mijn voorgangster, Inge Vervotte, u reeds op de hoogte gebracht van het onderzoek naar de inzetbaarheid van technologische hulpmiddelen in de thuiszorg bij personen met dementie. De bedoeling van deze projecten is dat wordt nagegaan of, en zo ja, hoe, technologische hulpmiddelen de draagkracht van de mantelzorger kunnen verhogen en er zo toe kunnen bijdragen dat personen met dementie zich langer kunnen handhaven in de thuissituatie.
3. Het taboe rond dementie is nog steeds groot, wat het sensibiliseren van de bevolking er niet eenvoudiger op maakt. De negen expertisecentra ter ondersteuning van de acties inzake de zorg voor dementerende personen en hun omgeving hebben een grootschalige sensibiliseringscampagne georganiseerd einde 2006 naar aanleiding van de honderdste verjaardag van de bekendmaking van de diagnose 'ziekte van Alzheimer'. Deze campagne, waarvan u de resultaten nog kunt zien op www.dementie.be heeft een enorme belangstelling opgewekt. Voor een correcte en professionele uitvoering hiervan werkten de expertisecentra dementie samen met het communicatiebureau Zeal (www.zeal.be) uit Wommelgem.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 226
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Opvang thuis- en daklozen - Initiatieven

Naar aanleiding van de bespreking van de Beleidsnota Welzijn, Gezondheid en Gezin 2004-2009 heeft het Vlaams Parlement uitdrukkelijk gevraagd aan de Vlaamse Regering om de ondersteuning en de mogelijkheden van opvang van thuislozen en daklozen te versterken vanuit de bestaande deskundigheid, hetzij preventief, hetzij vanuit crisissituaties, hetzij structureel remediërend (Stuk 93 (2004-2005) - Nr. 5).

1. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van deze legislatuur genomen om deze ondersteuning en de mogelijkheden van opvang van thuislozen en daklozen:
 - a) op een preventieve wijze te versterken;
 - b) dit te realiseren vanuit crisissituaties;
 - c) dit op een structureel-remediërende wijze te doen?
2. Welke initiatieven zijn er verder nog genomen om de afstemming tussen de beleidsdomeinen Welzijn en Volksgezondheid, Woonbeleid en Onderwijs te maximaliseren?

Wat is hier de stand van zaken?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 226 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Het HIVA-onderzoek “Zonder (t)huis” (2006) heeft voor het eerst de precieze oorzaken van thuisloosheid en de omvang van de problematiek in beeld gebracht. Het staat vooral stil bij het perspectief van de cliënt. Daarnaast zien we dat thuisloosheid vaak te maken heeft met een onvoldoende begeleide uitstroom uit de zwaardere zorgsectoren. Om tegemoet te komen aan de aanbevelingen uit het HIVA-onderzoek “Zonder (t)huis” stimuleer ik de autonome centra voor algemeen welzijnswerk (CAW's) om meer te werken aan de herankering van thuislozen door met deze doelgroep nog sterker vraaggestuurd te werken. Zo hebben de CAW's Regio Leuven, Stimulans (Kortrijk) en De Terp (Antwerpen) het initiatief genomen om hun hulpaanbod voor thuislozen te differentiëren. Ik heb bovendien aan het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk de opdracht gegeven om de autonome CAW's gericht te ondersteunen bij het opvolgen en toepassen van de aanbevelingen uit het HIVA-onderzoek ‘Zonder (t)huis’, en dit zowel in de hulpverleningspraktijk als in de organisatie van de hulpverlening en het beleid van deze centra. Het is de bedoeling de toegankelijkheid en de kwaliteit van de hulpverlening aan meervoudige gekwetsten en thuislozen te verbeteren en de participatie van deze cliënten te vergroten. Ook naar volgend jaar toe zal ik dit blijven ondersteunen.

In het kader van het meer flexibel en het meer op maat kunnen inspelen op de hulpvragen van de thuisloze, worden de werkingen omtrent de ‘verruiming van het begeleid wonen’ in 6 regio's gecontinueerd en heb ik zelfs de CAW's in Limburg extra erkend voor 3 VTE. Deze werkingen beogen enerzijds de uitstroom uit de opvangcentra te bevorderen door de toegankelijkheid tot de sociale huisvesting te verbeteren. Anderzijds wil men de instroom in de opvangcentra beperken door preventieve woonbegeleidingen te bieden aan personen die bedreigd worden met uithuiszetting. Centraal bij dit alles is de samenwerking tussen de huisvestingsactoren (sociale huisvestingsmaatschappijen en sociale verhuurkantoren), de welzijnssector (het algemeen welzijnswerk) en de lokale besturen (gemeenten en OCMW's), en dit vanuit ieders kerntaken.

Daarnaast heb ik aan het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk gevraagd een peiling uit te voeren naar de behoeften aan residentiële opvang van slachtoffers van intrafamiliaal geweld. In dit kader ben ik echter van mening dat er een geïntegreerd beleid moet worden gevoerd in het kader van de aanpak van intrafamiliaal geweld. Hier zal dan ook in de bovenlokale stuurgroep intrafamiliaal geweld de nodige aandacht aan worden besteed. Deze stuurgroep heeft immers tot doel de inzet van de extra middelen voor de versterking van de aanpak van intrafamiliaal geweld – partnergeweld in de CAW's op te volgen.

Teneinde al deze maatregelen een structurele basis te geven, voorzie ik om de verdere differentiëring van het hulpaanbod voor thuislozen in alle autonome CAW's een plaats te geven binnen de keuzes die ik zal maken omtrent het basishulpaanbod van de autonome CAW's.
2. Wat de samenwerking en de afbakening van de beleidsdomeinen wonen-welzijn betreft, heeft mijn voorganger, mevrouw Inge Vervotte, op 2 september 2005 een protocol gesloten met mijn collega-minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering. Hierin wordt bepaald dat een afzonderlijk protocol ‘Wonen-Welzijn’ zal worden gesloten dat de samenwerking en de afbakening van de beleidsdomeinen wonen-welzijn bepaalt onder meer in verband met de instroom, de begeleiding en de doorstroming van sociaal zwakkere groepen en subgroepen van ouderen in de sociale huisvesting en de welzijnsproblemen die de woonsector

niet aankan. De denktank Wonen-Welzijn heeft hieromtrent een aantal adviezen voorbereid die mij onlangs zijn bezorgd. Mijn administratie en mijn kabinet hebben meegewerkt aan deze adviezen. Er is bij de totstandkoming van het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode rekening gehouden met deze adviezen. Zo wordt de mogelijkheid gecreëerd voor sociale huisvestingsmaatschappijen om in het kader van lokaal sociaal woonoverleg samen met de lokale besturen en de welzijnsactoren een doelgroepenbeleid te voeren. Er wordt ook voorzien in een basiswoonbegeleiding van de huurders door de sociale verhuurder zelf teneinde – onder meer – tijdig eventuele problemen op het spoor te komen en daaraan te remediëren. Tenslotte worden enkele specifieke maatregelen voorzien om in bepaalde gevallen voorrang te verlenen aan de huisvesting van daklozen en in hun begeleiding te voorzien.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 227
van 5 juli 2007
van **ELSE DE WACHTER**

Adoptieprocedure - Wachtlijsten

In de Commissie voor Welzijn van 29 mei 2007 heb ik aan de voorgangster van de minister een vraag om uitleg gesteld m.b.t. uitspraken van de Vlaamse adoptieambtenaar in diverse media (Handelingen C201 van 29 mei 2007, blz. 10-14).

In dit kader heb ik de vraag gesteld of een concreet overzicht kon worden gegeven van de wachttijden per CAW (centrum voor algemeen welzijnswerk) en van het aantal lopende dossiers. De voorganger van de minister heeft in haar antwoord meegedeeld dat deze gegevens vooralsnog bij het verslag van voormelde commissie zouden worden gevoegd. Dit is tot op heden niet gebeurd.

Waarover gaat het?

Wanneer een CAW in het kader van een adoptieprocedure bijkomende gesprekken vraagt, gaat daar in praktijk dikwijls een hele tijd overheen, vermits dit eerst voor de rechter moet komen.

Indien de rechter beslist tot bijkomende gesprekken, gaat het dossier opnieuw naar het CAW en in zeer veel gevallen stelt het CAW dan onomwonden dat het lange wachtlijsten heeft en het dossier wordt dan terug bij de nieuwe dossiers gevoegd, niettegenstaande dit nochtans lopende dossiers zijn.

Dit is pure kafka, vermits het toch zo is dat de lopende dossiers met bijkomende gesprekken prioritair behandeld moeten worden. Mensen zijn in dat geval immers al twee keer voor de rechter verschenen, men heeft reeds gesprekken gevoerd en men is bereid om bijkomende gesprekken te doen.

Op die manier worden mensen in het kader van een lopende adoptieprocedure van het kastje naar de muur gespeeld. Ze denken immers dat het dossier de reguliere procedure doorloopt, maar tijdens de gesprekken blijkt dan dat het gewoon op de stapel belandt van de nieuwe dossiers.

Dit getuigt niet van behoorlijk bestuur.

1. Kan de minister per CAW zowel van de nieuwe als van de lopende dossiers een overzicht geven van de wachtlijsten, vermits deze niet werden toegevoegd bij het verslag?
2. Denkt de minister eraan om concrete stappen te ondernemen naar de bevoegde CAW's opdat de lopende dossiers prioritair behandeld zouden worden t.o.v. de nieuwe?
3. Kandidaat-ouders die bijkomende gesprekken dienen te ondergaan, worden automatisch doorverwezen naar hetzelfde CAW.

Acht de minister het in de toekomst eventueel mogelijk dat zij zelf aangeven of zij verdere gesprekken opstarten bij hetzelfde CAW dan wel of zij opnieuw wensen te beginnen bij één van de andere CAW's?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 227 van 05 juli 2007

van **ELSE DE WACHTER**

1. Overzicht van het aantal nieuwe en lopende dossiers per CAW die op datum 29/08/2007 op de wachtlijst staan. Onder lopende dossiers vallen enkel de dossiers waarin een aanvullend onderzoek werd bevolen door de jeugdrechter. Aanvragen voor 2de adopties en adopties van gekende kinderen vallen onder de nieuwe dossiers.

CAW	aantal nieuwe dossiers	aantal lopende dossiers
De Mare	74	5
De Viersprong	32	5
Mozaïek	62	2
Sonar	45	5
Visserij	52	2
Totaal	265	19

2. Naar aanleiding van uw vorige vraag is na een onderhoud met de Vlaamse Centrale Autoriteit beslist dat dossiers waarin een aanvullend onderzoek werd bevolen, met voorrang behandeld moeten worden. Dit werd op 26 juni 2007 ook zo meegedeeld aan de verschillende diensten voor maatschappelijk onderzoek en vanaf dan ook zo uitgevoerd.
3. Aangezien aanvullende onderzoeken bevolen worden omdat er onduidelijkheden zijn rond bepaalde thema's of omdat de kandidaat-adoptieouders niet akkoord gaan met bepaalde elementen die in het verslag werden opgenomen, is het logisch dat hetzelfde CAW de thema's verder uitdiept of dat kandidaat-adoptanten hun vragen/opmerkingen aan hetzelfde CAW kunnen voorleggen. Het CAW kan de kandidaat-adoptieouders dan bijkomende uitleg verschaffen en de kandidaat-ouders kunnen hun visie verduidelijken.
Rekening houdend met de nu al aanwezige werkdruk bij de verschillende CAW's en de toestroom van aanmeldingen, is het niet aangewezen om lopende dossiers opnieuw te laten beginnen bij een ander CAW.
Elk CAW volgt dezelfde visie en baseert zich op een wetenschappelijk onderbouwd draaiboek om tot een gemotiveerd advies te komen. Kandidaat-adoptanten krijgen wel steeds de kans om in het aanvullend onderzoek door een andere maatschappelijk werker of psycholoog van het CAW gehoord te worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 228
van 10 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Welzijn, Volksgezondheid en Gezin - Adviescommissie brandveiligheid

De voorganger van de minister heeft in maart 2005 naar aanleiding van de bespreking van het verzoekschrift over de brandveiligheid van rusthuizen aangekondigd dat ze zou nagaan of er op termijn voor het beleidsdomein Welzijn, Gezondheid en Gezin een globale adviescommissie kan worden geïnstalleerd voor alle sectoren.

Dit had voornamelijk betrekking op een eigen Vlaamse commissie voor behandeling van afwijkingsaanvragen (Stuk 271(2004-2005)-Nr.1).

1. Wat is hier de stand van zaken?

Welke initiatieven zijn er inmiddels genomen om deze adviescommissie te installeren?

2. Wie is verantwoordelijk voor het onderzoek ter zake?

Wat zijn de resultaten?

3. Welke sectoren zijn hierbij betrokken?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 228 van 10 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De oprichting van een sectoroverschrijdende adviesraad voor de behandeling van afwijkingen op de brandnormen werd opgenomen in een algemene planning voor regelgevende initiatieven inzake brandveiligheid binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Dit plan werd bevestigd in de beleidsraad van 29 januari 2007. Naast de oprichting van een adviesraad voor afwijkingen voorziet dit plan de oprichting van een technische commissie met adviesbevoegdheid voor alle nieuwe regelgevende initiatieven binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en de uitwerking van een generiek model dat als basis zal gelden voor de opmaak van nieuwe initiatieven. Na analyse van de bestaande toestand bleek immers dat er behoefte is aan een meer gecoördineerde benadering van de Vlaamse regelgeving inzake brandveiligheid. Aangezien er binnen de Vlaamse administratie onvoldoende expertise beschikbaar is op het gebied van brandveiligheid, is de oprichting van een technische commissie die een beroep kan doen op externe experts een eerste vereiste om te komen tot een gecoördineerde aanpak.
2. Het onderzoek voor de oprichting van de adviesraad gebeurt binnen het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Er werd geopteerd om de adviesraad voor afwijkingen en de technische commissie in één commissie te integreren. Algemeen spreekt men van een Technische Commissie Brandveiligheid (TCB) met adviesbevoegdheid voor zowel de nieuwe regelgevende initiatieven inzake brandpreventie als het verlenen van afwijkingen op de Vlaamse normen inzake brandveiligheid. De vereiste regelgeving wordt momenteel voorbereid.
3. Het is de bedoeling dat alle sectoren binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin in de toekomst een beroep kunnen doen op de Technische Commissie Brandveiligheid. In de praktijk zal de commissie worden gestructureerd als een commissie met een vaste kern van technische experts inzake brandveiligheid aangevuld met een vertegenwoordiging vanuit de verschillende sectoren van het beleidsdomein.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 229
van 10 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Voorzieningen bijzondere jeugdzorg - Brandveiligheidsnormering

In maart 2005 heeft de voorganger van de minister aangekondigd dat er in een aantal sectoren, onder andere, de gemeenschapsinstellingen en voorzieningen voor bijzondere jeugdzorg, werkzaamheden zijn opgestart om te komen tot een duidelijke wetgeving inzake de voor deze sectoren geldende brandveiligheidsnormering (Stuk 271(2004-2005)-Nr.1).

1. Wat is de stand van zaken betreffende het uitwerken van een duidelijke wetgeving voor de brandveiligheidsnormering?

Wat zijn de resultaten tot op heden?

2. Voor welke sectoren is deze normering inmiddels uitgewerkt?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 229 van 10 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Er werd een externe studieopdracht uitgeschreven betreffende de brandveiligheid binnen de voorzieningen van de Bijzondere Jeugdbijstand. Deze opdracht werd toegekend aan het Laboratorium voor Aanwending van Brandstoffen en Warmteoverdracht van de Universiteit Gent.

Deze opdracht had een drievoudige finaliteit:

- het voorbereiden van een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende brandveiligheidsnormen voor de gemeenschapsinstellingen en de erkende private voorzieningen van de Bijzondere Jeugdbijstand;
- het voorstellen van een realistisch stappenplan voor de invoering van deze reglementering, met oog voor overgangsmaatregelen en afwijkingen;
- het maken van een raming van de kosten van de implementatie van deze normen.

Deze opdracht is ondertussen afgerond en het eindrapport werd aan mijn administratie bezorgd. Ik verwacht dit najaar een advies van het agentschap Jongerenwelzijn over de inhoud van het rapport. Dit rapport zal tevens het voorwerp van bespreking vormen op Technische Commissie Brandveiligheid die zal opgericht worden binnen het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, zoals beschreven in het antwoord op vraag nr. 228.

2. De studieopdracht omvatte de gemeenschapsinstellingen evenals alle private voorzieningen en diensten van de Bijzondere Jeugdbijstand.
Er werd gevraagd naar normen toepasbaar voor bestaande en nieuwe gebouwen, rekening houdend met de verscheidenheid van de werkvormen en de infrastructuren binnen de sector. Vermits het eindrapport werd goedgekeurd door de stuurgroep die de studieopdracht opvolgde, ga ik er van uit dat hiermee terdege rekening werd gehouden.

Tevens kan ik u melden dat een recent Europees arrest over Waalse brandweernormen aanleiding geeft tot een verdere analyse van de door Vlaanderen gehanteerde normen. Deze Vlaamse normen inzake brandveiligheid zullen tegen het licht gehouden moeten worden van de Europese verordening. Voor mijn bevoegdheden moet hierbij gedacht worden aan (brandveiligheidsnormen voor) diverse sectoren als rustoorden, serviceflats en dagcentra voor bejaarden, kinderopvangcentra, VAPH-instellingen, jeugdinstanties...

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 230
van 10 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Ouderen- en thuiszorgvoorzieningen - Brandveiligheidsnormen

Naar aanleiding van een verzoekschrift over de brandveiligheid van rusthuizen heeft de vorige minister van Welzijn in haar antwoord op het verzoekschrift een aantal maatregelen aangekondigd (Stuk 271(2004-2005)-Nr.1).

1. Wat is de stand van zaken betreffende de procedure m.b.t. het afleveren van het attest inzake de naleving van de normen? Is deze procedure thans duidelijk en uniform?
2. Er werd aangekondigd dat een Vlaamse commissie voor de behandeling van afwijkingsaanvragen op de specifieke brandveiligheidsnormen voor residentiële ouderenvoorzieningen en thuiszorgvoorzieningen wordt opgericht.
 - a) Wat is hier de stand van zaken?
 - b) Op welke wijze is deze commissie opgericht? Hoe is deze commissie samengesteld?
 - c) Wat is de specifieke bevoegdheid ervan?
 - d) Hoeveel afwijkingsaanvragen zijn er inmiddels ingediend en behandeld?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 230 van 10 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Over de bevroegde problematiek werden reeds diverse schriftelijke vragen gesteld die beantwoord werden door mijn voorganger. Ik verwijs in dit verband dan ook voor verdere inhoudelijke duiding van deze problematiek in eerste instantie naar:

- a) het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 152 van 12 april 2006 van de heer Carl Decaluwe;
- b) de bespreking in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin van de vraag om uitleg nr. 1289 van 12 juni 2006 van de heer Carl Decaluwe;
- c) de bespreking in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin van de vraag om uitleg nr. 1352 van mevrouw Linda Vissers van 4 september 2006;
- d) het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 69 van 17 januari 2007 van de heer Carl Decaluwe.

Mijn antwoord beperkt zich dan ook tot een actualisatie van de informatie opgenomen in voorgaande stukken.

1. Zoals gesteld in het antwoord van mijn voorganger op de vraag nr. 69 van 17 januari 2007 van de heer Carl Decaluwe werden reeds in 2002 de werkzaamheden aangevat om het normenkader vervat in het federale koninklijk besluit van 12 maart 1974 tot vaststelling van de veiligheidsnormen waaraan de rustoorden voor bejaarden moeten voldoen, te vervangen door een specifieke Vlaamse regelgeving en dit nieuwe normenkader uit te breiden naar de serviceflatgebouwen, de dagverzorgingscentra en de centra voor kortverblijf.

Immers, het koninklijk besluit van 12 maart 1974 met zijn bijlagen is een allesomvattende regelgeving die nog dateert van vóór de regionalisering. Zo bevat deze wetgeving bepalingen die momenteel het voorwerp uitmaken van afzonderlijke federale regelgevingen van recentere datum, waardoor er overlappingsen en/of tegenstrijdigheden zijn ontstaan.

In dit opzicht dient ook verwezen te worden naar de geldende bevoegdheidsverdeling inzake brandveiligheid waarbij de federale overheid bevoegd is om basisnormen inzake de brandveiligheid uit te vaardigen, die gelden voor de diverse categorieën van constructies (bv. voor hoog- en laagbouw), ongeacht hun bestemming. In uitvoering van artikel 2 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen, heeft de federale overheid op 7 juli 1994 een koninklijk besluit uitgevaardigd tot vaststelling van de basisnormen voor de preventie van brand en ontploffing waaraan de nieuwe gebouwen moeten voldoen.

Bovendien zijn door de evolutie van de in de bouw gebruikte technieken en materialen een aantal normen vervat in het koninklijk besluit van 12 maart 1974 achterhaald, terwijl er geen vermelding is van nieuwe ontwikkelingen inzake brandveiligheid van de afgelopen 30 jaar (bvb. rook- en branddetectie is niet opgenomen in deze normen).

Wat de serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening betreft zijn de normen zoals opgenomen in artikel 1, 1° van het koninklijk besluit van 22 december 1980 houdende bekrachtiging van Belgische normen uitgewerkt door het Belgisch Instituut voor normalisatie ondertussen door de federale overheid vervangen door een nieuwe wetgeving.

De uiteindelijke nieuwe specifieke brandveiligheidsnormen voor de ouderen- en thuiszorgvoorzieningen zitten vervat in de bijlage 1 bij het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de normen inzake de specifieke veiligheidsaspecten waaraan de voorzieningen voor bejaarden en bepaalde welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg moeten voldoen en tot bepaling van de procedure voor het afleveren van het attest inzake de naleving van deze specifieke veiligheidsaspecten.

Dit besluit met zijn bijlagen werd op 31 juli 2006 voor advies bezorgd aan de Hoge Raad voor beveiliging tegen brand en ontploffing. Deze bestaande federale raad werd bij KB van 16 januari 2006 uitgebreid met een vertegenwoordiging van de gemeenschappen en gewesten en heeft o.a. tot taak advies te geven over ieder ontwerpbesluit betreffende de preventie van brand en ontploffingen.

De Hoge Raad heeft dit dossier in zijn zitting van 21 september 2006 een eerste maal behandeld. Aangezien de Hoge Raad oordeelde dat hij niet bevoegd is advies te verlenen over Vlaamse regelgeving werd door de vertegenwoordiger van de Vlaamse administratie gevraagd te onderzoeken of het ontwerpbesluit compatibel is met de bestaande federale normen ter zake. Op 16 november 2006 kwam de Hoge Raad opnieuw samen. Op deze bijeenkomst werd herhaald dat de Hoge Raad geen advies verleent over Vlaamse regelgeving. Er werd wel beslist om over dit gegeven juridisch advies te vragen aan de diensten van de ter zake bevoegde federale minister.

Op 6 december 2006 heeft mijn voorganger er bij betrokken federaal collega dan ook zelf op aangedrongen om - in het kader van het streven naar een goede samenwerking tussen de verschillende overheden in dit land - er voor te zorgen dat de opmerkingen en aanbevelingen van de Hoge Raad over het ontwerpbesluit zo snel als mogelijk aan de Vlaamse gemeenschap worden overgemaakt. Het blijft immers de bedoeling om de Vlaamse regelgeving consistent te maken met de federale regelgeving. Het uitblijven van een advies of een aanbeveling van de Hoge Raad mag evenwel de werkzaamheden niet vertragen.

Tijdens de zitting van de Hoge Raad van 18 januari 2007 werd meegedeeld dat het adviseren van regionale wetgeving enkel mogelijk zou zijn mits er tussen de betrokken overheden een specifiek samenwerkingsakkoord hierover zou afgesloten worden. Een initiatief hieromtrent zou door het federale beleidsniveau pas genomen worden na het aantreden van de nieuwe federale regering aansluitend op de federale verkiezingen van 10 juni 2007. De in de federale wetgeving opgenomen taak van de Hoge Raad tot adviesverlening zou momenteel enkel slaan op ontwerpen van federale wetgeving.

Gelet op het hoogdringende karakter van het voor advies bezorgde Vlaamse ontwerpbesluit zouden evenwel de opmerkingen van de individuele leden van de Hoge Raad eerstdaags toch aan de Vlaamse overheid bezorgd worden.

Deze opmerkingen werden ondertussen ontvangen zodat de werkzaamheden konden aangevat worden om de bijlage 1 van het ontwerpbesluit aan te passen aan de gemaakte opmerkingen. Momenteel legt een werkgroep op Vlaams niveau de laatste hand aan de aanpassingen ingevolge de geformuleerde opmerkingen.

Alhoewel ook ik de bekommernis deel om in dit dossier vooruitgang te boeken, wil ik toch benadrukken dat hierbij de doelstelling van de voorliggende operatie niet uit het oog mag verloren worden: het blijft immers de bedoeling om in het belang van alle betrokken partijen (voorzieningen, brandweerkorpsen, burgemeesters, architecten, personeel en bewoners) te komen tot een werkbaar, consistent geheel van specifieke brandveiligheidsnormen. Deze mogen bovendien toekomstgericht geen of zeer weinig interpretatieproblemen inhouden. Ik blijf er van overtuigd dat de bijkomende tijd die hiervoor vereist is, op termijn zinvol zal blijken.

Behoudens de technische afwerking van de bijlage 1 is het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de normen inzake de specifieke veiligheidsaspecten waaraan de voorzieningen voor bejaarden en bepaalde welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg moeten voldoen en tot bepaling van de procedure voor het afleveren van het attest inzake de naleving van deze specifieke veiligheidsaspecten, volledig klaar.

Over het besluit werd inmiddels ook het advies ontvangen van de inspecteur van Financiën en de minister bevoegd voor begroting.

Gezien de noodzaak aan het adviseren van afwijkingsaanvragen over specifieke Vlaamse brandveiligheidsnormen niet alleen voor de ouderen- en thuiszorgvoorzieningen bestaat, heeft de beleidsraad van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin in zijn zitting van 27 november 2006 beslist om een regelgevend initiatief voor te bereiden tot oprichting van een sectoroverschrijdende adviesraad voor de beoordeling van aanvragen tot afwijking van de brandveiligheidsnormen. Voor een stand van zaken hieromtrent verwijs ik naar mijn antwoord op uw schriftelijke vraag nr. 228 van 10 juli 2007.

Rekening houdend met wat voorafgaat zal het dossier technisch verder afgewerkt worden volgens de terzake geldende richtlijnen.

Na principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering zal het besluit voor advies aan de Raad van State bezorgd worden. Tevens zal het besluit op dat ogenblik ook in toepassing van de Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende de informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften ter kennis van de Commissie worden gebracht volgens de procedure en termijnen vervat in deze richtlijn

2. Voor een stand van zaken omtrent de oprichting van een Vlaamse commissie voor de behandeling van afwijkingsaanvragen verwijs ik naar mijn antwoord op uw schriftelijke vraag nr. 228 van 10 juli 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 231
van 10 juli 2007
van **PATRICIA CEYSENS**

Centra voor blindengeleidehonden - Erkenningsnormen

Het is duidelijk geworden dat de regeling in verband met de veralgemeende toegankelijkheid voor assistentiehonden geen federale aangelegenheid is. De Raad van State heeft zich hierover uitgesproken op 22 juni 2006. Hij heeft gesteld dat deze materie, voor het Nederlandstalig landsgedeelte, tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort.

Het KOC (Kennis- en Ondersteuningscentrum) heeft een nota klaar voor de minister met de principes en het actieplan voor een accurate adviesverlening en terugbetaling van assistentiehonden. Ook zou er nog een advies gevraagd zijn hierover aan het raadgevend comité en de administratie van het VAPH (Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap). Blijkbaar kunnen blinden en slechtzienden enkel nog bij vzw's terecht voor een blindengeleidehond, terwijl er voor alle andere hulpmiddelen geen beperkingen bestaan voor de aankoop. Hierdoor zullen blinden en slechtzienden, als zij hiervoor bij een ander bedrijf (geen vzw) aankloppen, geen subsidie meer krijgen waardoor de aankoop voor hen onbetaalbaar wordt. Blinden en slechtzienden dienen beschermd te worden tegen wanpraktijken.

Vanaf 1 januari 2007 werd de Belgian Guide Dog Federation (BGDF) opgericht. De BGDF is een overkoepelende vzw die tot doel heeft de niet-commerciële blindengeleidehondenscholen met een vzw-statuut te verenigen. Een andere doelstelling van deze federatie is het tegengaan van opdagende commercialisering in deze sector en ze zal met andere woorden enkel vzw's overkoepelen en vertegenwoordigen. Bedrijven worden dus uitgesloten.

1. Waarom wordt ervan uitgegaan dat enkel organisaties met een vzw-statuut blindengeleidehonden mogen opleiden en verkopen, terwijl er voor alle andere hulpmiddelen voor blinden en slechtzienden een dergelijke beperking niet wordt opgelegd?
2. Onderschrijft de minister de redenering van KOC om enkel vzw's toe te laten?
3. Of zijn er plannen om niet enkel vzw's maar ook bedrijven toe te laten om blindengeleidehonden op te leiden en te verkopen?
4. Zijn er eveneens plannen om de BGDF naast vzw's ook bedrijven te laten vertegenwoordigen en overkoepelen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 231 van 10 juli 2007

van **PATRICIA CEYSENS**

De nota van het KOC (Kennis- en Ondersteuningscentrum) bevat de principes en het actieplan voor een accurate adviesverlening en terugbetaling van assistentiehonden. Deze nota is opgemaakt voor het Vlaams agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) met het oog op een accurate advies- en dienstverlening. De nota van het KOC is niet bestemd voor het realiseren van een algemeen toegangsrecht voor assistentiehonden. Deze materie hoort tot het bevoegdheidsdomein Gelijke Kansen. Bovendien betreft het actieplan alle assistentiehonden en dus naast de blindengeleidehonden ook de hulphonden voor motorisch gehandicapten, de epilepsie- en signaalhonden voor personen met een auditieve handicap.

De rechtsvorm 'vzw' geldt ondertussen niet meer als erkenningsnorm voor de hondencentra. Het Raadgevend Comité van het agentschap sprak zich hierover in zijn advies niet uit, het VAPH heeft het vzw-statuuut niet weerhouden als erkenningsnorm.

1. Het vzw-statuuut was een basiselement van erkenning voor de bestaande hondencentra maar is nooit een norm geweest voor het KOC noch van de ad-hoccommissie en het Raadgevend Comité van het agentschap.
2. Het KOC heeft deze redenering nooit geponeerd. Het maakte dit duidelijk tijdens het overleg met de sector en verwoordde dit ook in voorbereidende nota's aan mijn voorgangster, mevrouw Inge Vervotte. Ik onderschrijf de stelling dat het vzw-statuuut geen erkeningsnorm is voor hondencentra.
3. Dit volgt uit het antwoord op de vorige vragen.
4. De Belgian Guide Dog Federation (BGDF) is een organisatie van een aantal hondencentra. Noch ikzelf noch het agentschap heeft daar enige bevoegdheid in. Het is positief dat er, via deze federatie, tussen de hondencentra een open dialoog is gegroeid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 232
van 10 juli 2007
van **SONJA CLAES**

Maatschappelijk opbouwwerk - Meerjarenplannen

Op 24 juli 2006 legde het Rekenhof zijn verslag betreffende de subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk neer. Dit verslag is een weergave van de bevindingen van het Rekenhof bij de evaluatie van de uitvoering van het decreet op het maatschappelijk opbouwwerk, bij het onderzoek naar de rechtmatigheid van de toegekende subsidies en bij het onderzoek naar de organisatie van een effectief intern controlesysteem door de administratie.

De aanbevelingen die in dit verslag weergegeven werden, bevonden zich op twee terreinen: enerzijds de inhoudelijke aansturing van de organisaties via de erkenningsdossiers en meerjarenplannen, anderzijds de financiële opvolging en administratieve controle van de organisaties binnen het opbouwwerk.

Als reactie op dit rapport werd door de voorgangster van de minister aangegeven dat het haar ambitie was om de in te dienen meerjarenplannen meer als beleidsinstrument te hanteren. Hierbij zou er geëvolueerd worden naar krachtige, eenduidige en resultaatgerichte actieplannen met veel aandacht voor opvolging en feedback in functie van de geformuleerde doelstellingen.

Tegen half 2008 moeten de organisaties binnen het maatschappelijk opbouwwerk hun nieuwe plannen 2009-2014 indienen. Deze organisaties zijn volop bezig met de voorbereiding van deze opdracht. Vandaar deze vragen.

1. Werden de lopende plannen geëvalueerd? Wat waren de bevindingen hieromtrent? Welke conclusies, aanbevelingen en aandachtspunten werden uit de lopende projecten gehaald?
2. Werd er een "Vlaamse omgevingsanalyse" gemaakt om prioriteiten vanuit het beleid aan te reiken?
3. Werd er reeds overleg gepleegd of gepland met de sector van het maatschappelijk opbouwwerk omtrent mogelijke prioriteiten voor de volgende meerjarenplannen?

Welke stappen werden reeds gezet om tot een versterking van de meerjarenplannen van het maatschappelijk opbouwwerk te komen? Welke stappen zullen nog gezet worden?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 232 van 10 juli 2007

van **SONJA CLAES**

1. De lopende meerjarenplannen 2003-2008 werden op verschillende momenten geëvalueerd:
 - In 2002 werd door mijn administratie per instituut of instelling een gemotiveerd advies over het erkenningsdossier 2003-2008 geformuleerd, met het oog op de erkenning en subsidiëring van de instituten en instellingen voor de periode 2003-2008. Dit advies bevatte een evaluatie van de omgevingsanalyse, de werkdomeinen en de doelstellingen van de organisatie.
 - In 2005 dienden de instituten en instellingen een tussentijdse evaluatie van het meerjarenplan in, gekoppeld aan eventuele voorstellen tot bijsturing in de periode 2006-2008. Mijn administratie stelde per instituut of instelling een advies op over deze bijsturing.
 - Uiterlijk op 1 mei 2009 moeten alle instituten en instellingen een eindevaluatie van het meerjarenplan 2003-2008 indienen.

De tussentijdse evaluatie van het meerjarenplan 2003-2008 in 2005 verschilt per instituut of instelling. Rode draad is echter dat er in de meeste instituten en instellingen een stijgende aandacht gaat naar de thema's wonen en armoedebestrijding. Ook is er een blijvende aandacht voor het bevorderen van sociale cohesie en het samenleven van verschillende bevolkingsgroepen. Dit duidt erop dat zich op deze domeinen nog steeds belangrijke maatschappelijke uitdagingen stellen.

2. Er werd geen afzonderlijke Vlaamse omgevingsanalyse opgesteld om de prioriteiten vanuit het beleid aan te reiken.

Door de Studiedienst van de Vlaamse Regering werden wel verschillende instrumenten ontwikkeld die behulpzaam kunnen zijn bij het opstellen van een omgevingsanalyse. Zo bevatten de Vlaamse regionale indicatoren (VRIND) en de Lokale Statistieken heel wat informatie over welzijn, kansarmoede en culturele diversiteit.

3. Op 3 mei 2007 vond een overleg plaats tussen mijn kabinet, mijn administratie en de sector samenlevingsopbouw waarop zowel de inhoudelijke prioriteiten als de richtlijnen voor de opmaak van de meerjarenplannen werden besproken.

Mijn inhoudelijke prioriteiten zijn:

- Armoede en sociale uitsluiting (categoriale invalshoek), met o.a. het begeleiden en ondersteunen van verenigingen waar armen het woord nemen en aandacht voor nieuwe groepen en nieuwe vormen van armoede;
- Participatie van kwetsbare groepen aan het lokaal sociaal beleid;
- Werken in achtergestelde buurten (territoriale invalshoek), met o.a. het opzetten van basisschakels, empowerment van wijkbewoners, aandacht voor landelijke kernen.

Alle instituten dienen deze drie programma's te ontwikkelen in het kader van hun decretale erkenning en subsidiëring. Als uit de regionale omgevingsanalyse andere

specifieke en zware vormen van achterstelling blijken, kan ook daarvoor een werking met decretale middelen worden uitgebouwd, mits een gemotiveerde aanvraag.

Op het overleg in mei 2007 werden ook de vormelijke richtlijnen voor het opstellen van het meerjarenplan besproken. Een meer uniform stramien, gekoppeld aan het gebruik van boordtabellen (reeds in gebruik sedert 2006), zal een betere opvolging van de geformuleerde doelstellingen mogelijk maken.

Al deze elementen worden via een omzendbrief aan de instituten voor samenlevingsopbouw meegedeeld.

Ik zal de meerjarenplannen van het Algemeen Welzijnswerk, de Samenlevingsopbouw en het Vlaams Netwerk qua timing op elkaar afstemmen. Dit moet hen in staat stellen om ook inhoudelijk sterker op elkaar in te spelen. Deze sectoren zijn voor mij essentiële instrumenten in de uitvoering van een Vlaams Welzijnsbeleid. De meerjarenplannen van deze sectoren zullen daarom lopen over 5 jaar en afgestemd worden op de Vlaamse legislatuur. Dit meerjarenplan is een strategisch plan, dat jaarlijks geconcretiseerd dient te worden in operationele doelstellingen, met indicatoren. Deze werkwijze sluit niet alleen aan bij de opmerkingen van het Rekenhof, maar kaderen ook in de uitgangspunten van Beter Bestuurlijk Beleid.

De timing van de meerjarenplannen voor de regionale instituten samenlevingsopbouw en voor Samenlevingsopbouw Vlaanderen zal dus ook worden aangepast. Ik voorzie een overgangperiode tot 31.12.2010, waarbij de instituten hun huidig meerjarenplan dienen te actualiseren en meer te richten naar de hierboven aangehaalde prioriteiten.

Het eerstvolgende langlopende beleidsplan gaat dan in op 01.01.2011 en loopt tot 31.12.2016.

De meerjarenplannen zullen door mijn administratie aandachtig worden geanalyseerd. Bij de jaarlijkse subsidietoekenning zal grondig worden nagegaan of de jaarplannen kaderen binnen het meerjarenplan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 233
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Geïntegreerde opvang verkeersslachtoffers - Initiatieven

In het hoofdstuk over het mobiliteitsbeleid van het Vlaamse regeerakkoord heeft de Vlaamse Regering zich geëngageerd tot “het bieden van zorgzame, integrale en efficiënte ondersteuning voor elk verkeersslachtoffer in Vlaanderen”.

Ook in het hoofdstuk betreffende de versterking van de gezinszorg wordt de ondersteuning voorzien van initiatieven gericht op een betere opvang en begeleiding van jonge verkeersslachtoffers.

1. Welke stappen heeft de Vlaamse Regering inmiddels ondernomen om een Vlaams actieplan op te stellen voor een geïntegreerd hulpverleningsbeleid op maat van de verkeersslachtoffers? Wat is hier de stand van zaken?
2. Hierbij zijn verschillende domeinen betrokken zoals welzijn, mobiliteit, gezondheid, sport, jeugd en vrije tijd, die ieder eigen opdrachten hebben.

Op welke wijze wordt de coördinatie georganiseerd bij dit Vlaams actieplan?

3. Ook de federale overheid draagt hierbij een belangrijke verantwoordelijkheid.

Welke initiatieven tot overleg zijn er geweest om een inclusief beleid ten aanzien van verkeersslachtoffers en familie van verkeersslachtoffers te realiseren? Wat zijn de resultaten van dit overleg?

Welke initiatieven zijn er genomen om een gezamenlijke strategie uit te stippelen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 233 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. en 2. In uitvoering van de engagementen van het regeerakkoord heb ik samen met de Minister-president en minister Van Brempt begin 2006 een stuurgroep en negen werkgroepen samengesteld om de Staten-generaal voor een betere opvang en begeleiding van verkeersslachtoffers en hun naastbestaanden voor te bereiden.

In de werkgroepen zetelden vertegenwoordigers en experts uit de verschillende geledingen en sectoren betrokken bij de opvang van verkeersslachtoffers.

De Staten-generaal vond plaats op 16 februari 2007 in het Vlaams Parlement. Op de Staten-generaal werd een rapport voorgesteld met 214 aanbevelingen ten aanzien van meerdere overheden en op het vlak van meerdere beleidsdomeinen. De volgende cruciale actiepunten kwamen naar voor:

- het ontwikkelen van trajectbegeleiding;
- meer en betere informatiedoorstroming;
- heldere afspraken en taakverdeling tussen de betrokken partners;
- meer inlevingsvermogen bij diegenen die met verkeersslachtoffers in contact komen;
- aangepaste vorming voor betrokken actoren;
- wetenschappelijke onderbouwing van de opvang van verkeersslachtoffers.

Het rapport vormt een belangrijk uitgangspunt voor het beleid dat binnen en tussen de onderscheiden beleidsdomeinen wordt ontwikkeld.

Om het belang en de omvang van deze problematiek te onderstrepen heeft de Vlaamse Regering op 16 maart 2007 een bijzondere commissaris voor de verkeersslachtoffers aangesteld. De bijzondere commissaris staat in voor de opvolging van de aanbevelingen van de Staten-generaal, voor de coördinatie van de initiatieven die in de onderscheiden beleidsdomeinen genomen worden, voor de communicatie tussen de overheid en de doelgroepen en hun verenigingen en voor de contacten met andere overheden (federale, provinciale, lokale, Europese).

Met het oog op de coördinatie en de opvolging van de initiatieven in de onderscheiden beleidsdomeinen, heeft de bijzondere commissaris een inventaris van de beleidsinitiatieven voor 2007 opgevraagd. Die biedt een overzicht van de acties die over heel de Vlaamse Gemeenschap zijn of worden genomen voor de verbetering van de opvang van verkeersslachtoffers. Het overzicht zal in de maand oktober aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd.

3. De federale overheid draagt zonder twijfel ook een belangrijke verantwoordelijkheid in de verbetering van de opvang van verkeersslachtoffers. Dit is duidelijk gebleken in het rapport van de stuurgroep van de Staten-generaal.

De bijzondere commissaris voor de verkeersslachtoffers heeft de opdracht gekregen de contacten tussen de overheden over deze problematiek te verzorgen. Tot nu toe is werk gemaakt van communicatie en overleg tussen de verschillende Vlaamse beleidsdomeinen. In een volgende stap zullen de contacten met de federale overheden worden uitgebouwd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 234
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Thuiszorgondersteuning - Initiatieven

De Beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009 besteedt uitgebreid aandacht in hoofdstuk 2.9 aan de thuiszorgondersteuning. Het continueren van de thuiszorg is vaak een duidelijke keuze van de persoon met een zorgbehoefte en zijn mantelzorger.

In de Beleidsnota wordt uitdrukkelijk aangekondigd dat de minister de thuiszorg ook zal ondersteunen (Stuk 93 (2004-2005) – Nr. 1).

1. Op welke wijze is het aanbod thuiszorg sinds het begin van deze legislatuur uitgebreid en het voorziene groeipad gerealiseerd? Graag een overzicht per jaar en een opsplitsing over de verschillende diensten.
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen om het onderzoek en de toepassing van ondersteunende e-care en e-nurse instrumenten te stimuleren?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om de tegemoetkoming voor thuiszorg in het kader van de zorgverzekering even hoog te maken als die voor de residentiële zorg?

Comfortflats zijn hierbij een belangrijk initiatief.

Is er ter zake reeds onderzoek gedaan om dit concreet te realiseren?

Welke initiatieven zijn er genomen om deze comfortflats te creëren?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 234 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. In de **gezinszorg** werd volgende uitbreiding van het urencontingent gerealiseerd:

Werkingsjaar	Urencontingent (uren)	groei urencontingent (%)
2004	14.102.156	
2005	14.430.446	2,33
2006	14.791.207	2,50
2007	15.190.237	2,70

De evolutie van het aantal erkende **lokale dienstencentra** (incl. met opschorting) voor de periode 2004 tot eind juni 2007 is de volgende:

Werkingsjaar	Erkenningen (aantal)	Erkenningen met opschorting (aantal)
2004	146	68
2005	151	62
2006	155	60
half 2007	163	52

Er werd in dezelfde periode één bijkomend **regionaal dienstencentrum** erkend. Er zijn nu in totaal 51 regionale dienstencentra.

De evolutie van het aantal erkende **diensten voor oppashulp** voor de periode 2004 tot eind juni 2007 verliep als volgt:

Werkingsjaar	Erkenningen (aantal)
2004	46
2005	47
2006	49
half 2007	49

Om de vrijwilligersoppas te stimuleren en te ondersteunen is vanaf 1 juli 2006 het subsidie-mechanisme van de diensten voor oppas omgevormd tot een deels prestatiegerichte subsidiëring van de uren gecoördineerde oppashulp door vrijwilligers. Jaarlijks wordt er nu een subsidiabel urencontingent vrijwilligersoppas aan de diensten toegekend. In 2006 werd het subsidiabele urencontingent vrijwilligersoppas van het tweede semester 2006 op 354.618 uren bepaald (of 709.236 uren op jaarbasis). Dit is een uitbreiding van ongeveer 48.000 uren vrijwilligersoppas ten opzichte van het referentiejaar 2004. Ook dit jaar zijn er extra middelen op de begroting beschikbaar voor vrijwilligersoppas, waardoor ik 49.019 bijkomende uren vrijwilligersoppas kan verdelen over de

verschillende diensten. Het subsidiabele urencontingent vrijwilligersoppas komt hiermee op 758.255 uren.

Sinds 2004 is het aantal woongelegenheden **kortverblijf** met 282 eenheden vermeerderd. Dit is een stijging van 51%.

Werkingsjaar	Aantal woongelegenheden kortverblijf
2004	548
2005	597
2006	722
2007	830

Vanaf 1 april 2006 wordt aan een centrum voor kortverblijf dat een gemiddelde bezetting van minstens 50% realiseert, de maximale subsidie-enveloppe uitbetaald. In 2007 bedraagt het subsidiebedrag voor 1 woongelegheden kortverblijf 2.174,06 euro.

Vanaf 1 januari 2006 komen de erkende woongelegenheden in de centra voor kortverblijf in aanmerking voor de berekening van de animatiesubsidies.

Sinds 2004 tot op heden is het aantal **dagverzorgingscentra** toegenomen met 15 voorzieningen of 17,85%.

Het aantal verblijfseenheden steeg in de periode 2004 tot 2007 van 1.157 eenheden naar 1.396 of 239 verblijfseenheden.

We kunnen dus vaststellen dat de totale capaciteit aan dagverzorging toegenomen is met 20,65%.

Werkingsjaar	Aantal erkende dagverzorgingscentra	Aantal erkende verblijfseenheden DVC
2004	84	1.157
2005	90	1.231
2006	96	1.335
2007	99	1.396

In het kader van de vervoersproblematiek en het stimuleren van de personeelsomkadering werd de subsidie-enveloppe voor een dagverzorgingscentrum verhoogd met een forfaitair bedrag.

In 2006 werd een bijkomende subsidie-enveloppe van 494,58 euro toegekend.

De totale maximale subsidie-enveloppe per jaar voor een dagverzorgingscentrum bedroeg toen 28.914,16 euro.

In 2007 wordt de maximale subsidie-enveloppe opgetrokken tot 30.094,09 euro.

Voor het werkingsjaar 2006 werd 320.322,21 euro besteed aan de ondersteuning van projecten in de thuiszorg. De voorgestelde thema's waren:

- Het concept comfortdag uit bouwen in een erkend centrum voor dagverzorging;
- Een mini-fitnesszaal voor ouderen realiseren in een erkend DVC;
- De zichtbaarheid en de beschikbaarheid van het aanbod aan thuiszorgondersteunende initiatieven bevorderen met behulp van ICT;
- Palliatieve zorg binnen de thuiszorgondersteunende initiatieven uit bouwen.

In het werkingsjaar 2007 heeft één thema van de vijf betrekking op de dagverzorgingscentra en de centra voor kortverblijf. Het betreft de uitbouw van een aanbod van partiële nachtopvang door dagverzorgingscentra en/of centra voor kortverblijf.

2. De volgende initiatieven werden ondernomen om het onderzoek en de toepassing van ondersteunende e-care en e-nurse instrumenten te stimuleren.

Personenalarmsystemen (PAS'en)

Momenteel kunnen de lokale (LDC) en de regionale dienstencentra (RDC) gesubsidieerd worden voor de aankoop van PAS'en. De subsidiemodaliteiten worden bepaald via het MB van 14 november 2000 houdende de vaststelling van de nadere regels betreffende de subsidieverlening voor het aankopen van personenalarmtoestellen.

Bij de evaluatie van de projecten 'Technologie en Dementie' 2006 is gebleken dat het personenalarmtoestel een beproefd systeem van thuisondersteuning is in Vlaanderen. Het toestel wordt door zowel de gebruikers als de sector positief geëvalueerd. Naar schatting zijn er 30.000 Vlaamse ouderen die gebruik maken van een PAS. Daarom besliste ik dan ook om via een éénmalig budget van 3.748.096 € de aankoop van 7.560 personenalarmsystemen in 2007 mogelijk te maken.

Bovendien bereikten mij signalen vanuit het werkveld die vooral betrekking hadden op de twee volgende aspecten: de beperkte bewegingsvrijheid van het klassieke personenalarmtoestel en de nood aan uitbreiding en differentiëring van het klassieke personenalarmsysteem.

Daarom besliste ik recent deze middelen te oriënteren naar de aankoop van PAS-toestellen met extra functionaliteiten. In concreto zullen de helft van de toestellen in de toekomst beschikken over minstens twee van volgende bijkomende functionaliteiten:

- 1/ bewegingsdetectie;
- 2/ CO-detectie;
- 3/ rook en branddetectie;
- 4/ valdetectie;

De regelgeving wordt in die zin aangepast.

Projecten technologie en dementie

Dit thema bij de projecten thuiszorg is er p gericht onderzoek te voeren naar de inzetbaarheid van technologische hulpmiddelen in de thuiszorg bij personen met dementie. De bedoeling van deze projecten is dat wordt nagegaan of, en zo ja, hoe, technologische hulpmiddelen de draagkracht van de mantelzorger kunnen verhogen en er zo toe kunnen bijdragen dat personen met dementie zich langer kunnen handhaven in de thuissituatie.

In **2005** werden voor dit thema 7 projecten geselecteerd en gesubsidieerd:

- Solidariteit voor het Gezin – "Technologische hulpmiddelen in de thuiszorg voor de dementerende oudere: haalbaar en efficiënt?";
- Wit-Gele Kruis Oost-Vlaanderen – "Zorgdomotica voor dementerenden - behoeftenanalyse als leidraad voor een technologisch antwoord op de hulpvraag van senioren en hun mantelzorgers";
- vzw Christelijk Algemeen Ziekenhuis Midden-Limburg - Sint Fransiscusziekenhuis – "Kan het introduceren van een tablet-pc tegemoet komen aan de individuele noden van de demente bejaarde, hun levenskwaliteit verhogen en een compensatie bieden voor hun cognitieve beperkingen?";
- vzw In-HAM – "Ondersteunende technologie in de thuisomgeving van personen met geheugenstoornissen: een onderzoek naar de matching tussen de noden en het aanbod";
- vzw Tandem - Expertisecentrum voor Dementie – "E-Tandem";
- vzw WZC Heilig Hart - ExpertiseCentrum voor Dementie Sophia – "Lokaliseren van dementerende personen met weglooptgedrag";
- vzw Thuishulp – "Ondersteuning van de mantelzorg bij personen met dementie in de thuiszorg d.m.v. mobiele technologie".

Op 10 november **2006** werden de resultaten van deze projecten aan een ruim publiek voorgesteld op de Projectendag “Technologie en Dementie – Uit zorg voor personen met dementie en hun familie”.

Daarnaast werd eind **2006** geopteerd voor een tweede werkjaar om de bevindingen te verfijnen en de introductie van de technologie in de thuiszorg voor te bereiden.

De geselecteerde vervolgprojecten zijn:

- vzw Thuishulp – “Aftoetsen van het bestaande en mogelijk ontwikkelbaar aanbod, door een samenwerking met partners die de in 2005 vastgestelde technologische en ergonomische onvolkomenheden van de GPS-technologie kunnen bijsturen”;
- vzw Tandem– “E-Tandem Live”;
- vzw WZC Heilig Hart - ECD Sophia– “Lokaliseren van dementerende personen met weglooptgedrag - verdere uitdieping”;
- vzw Solidariteit voor het Gezin– “Een opleidingspakket als basis voor een adequate aanbeveling van hulpmiddelen”;
- vzw Wit-Gele Kruis Oost-Vlaanderen– “Zorgdomotica voor personen met beginnende dementie - Het aanreiken van werkzame technologische antwoorden aan mantelzorgers en personen met dementie, vertrekkende van de gerealiseerde behoeftenstudie en de uitgevoerde experimentele fase. Focus op weglooptgedrag, valdetectie en structurering van het leefpatroon.”;
- vzw In-HAM– “Technologie ten behoeve van personen met dementie in het kader van de thuiszorg, een complementair tweeluik: sensibilisering van de eindgebruiker, in samenspraak met zijn familiale en professionele omgeving door te informeren, te demonstreren en uit te proberen; en een aanzet tot een doorgedreven evaluatie van het marktaanbod.”;
- vzw CAZ Midden-Limburg - Sint Franciskusziekenhuis– “ASTRID (A Supporting Technology for Rehabilitation in Dementia)”.

3. De tegemoetkoming voor thuiszorg in het kader van de Vlaamse zorgverzekering is met ingang van 1 januari 2006 verhoogd van 90 euro per maand naar 95 euro per maand. Vanaf 2007 wordt dit bedrag verder jaarlijks met 10 euro verhoogd tot 125 euro per maand in 2009. Het bedrag zal dan even hoog zijn als het maandelijks bedrag van de Vlaamse zorgverzekering voor residentiële zorg.

Het concept "comfort- of zorgflats" is niet opgenomen in de huidige regelgeving voor ouderen-voorzieningen. Ik exploreer hoe ik in het toekomstige ouderenbeleid een maximale differentiatie in zorgvormen kan ondersteunen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 235
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Mensen met psychische problemen - Thuiszorgondersteuning

Op 19 april heeft 2005 heeft de Vlaamse Gezondheidsraad een advies goedgekeurd inzake het gedeeld engagement van de sectoren thuiszorg en geestelijke gezondheidszorg inzake thuiszorg voor mensen met psychische problemen en/of psychiatrische stoornissen.

Omdat de zorg voor mensen met psychische problemen en psychiatrische stoornissen in verhouding meer tijd in beslag neemt en enkele specifieke vaardigheden vereist, zijn op Vlaams niveau een aantal bijstellingen noodzakelijk inzake thuiszorg.

1. Welke initiatieven zijn er genomen om het gefinancierde urencontingent voor de gezinszorgdiensten en de opdracht van de regionale dienstencentra uit te breiden voor de jaren 2005, 2006 en 2007?
2. Welke initiatieven werden er genomen om aan de Centra voor Algemeen Welzijnswerk meer middelen ter beschikking te stellen om de hulpverlening nog beter te laten aansluiten op de behoeften van de cliënten met een psychisch probleem en/of psychiatrische stoornis?
3. Welke initiatieven zijn er genomen sinds het begin van deze legislatuur om aan hulpverleners bijkomende vorming te geven zodat ze kunnen beschikken over een basisdeskundigheid inzake hulpverlening aan deze doelgroep?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 235 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Het subsidieerbare urencontingent voor de diensten voor gezinszorg, kende in de voorbije jaren volgende evolutie:

Werkingsjaar	urencontingent (uren)	groei urencontingent (%)
2004	14.102.156	
2005	14.430.446	2,33
2006	14.791.207	2,50
2007	15.190.237	2,70

De diensten voor gezinszorg kunnen in de vormingsprogramma's die ze uitwerken voor hun verzorgenden indien gewenst aandacht besteden aan de specifieke problematiek van personen met psychische problemen en psychiatrische stoornissen. De diensten kunnen bovenop het subsidieerbare urencontingent ten belope van 2% van dit urencontingent gesubsidieerde vorming organiseren voor hun verzorgend personeel. Aangezien de meeste diensten op dit ogenblik het percentage van 2% niet volledig benutten, is er nog ruimte om meer gespecialiseerde vorming te organiseren.

Er werden de voorbije jaren geen initiatieven genomen om de opdracht van de regionale dienstencentra op het vlak van de problematiek van mensen met psychische problemen en psychiatrische stoornissen uit te breiden.

2. De Centra voor Algemeen Welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen kennen gespreid over de periode 2007-2009 een uitbreiding met 20 VTE, waardoor een totaal van 410 VTE over gans Vlaanderen wordt bereikt. Deze diensten bieden informatie, advies en psychosociale ondersteuning. Zij richten zich niet exclusief, maar ook tot cliënten met een psychisch probleem en/of een psychiatrische stoornis.
3. In 2006 werd "*Optimalisering van de kwaliteit van zorg verleend aan thuisverblijvende cliënten met een psychische aandoening, door tijdelijke bijkomende inspanningen op het vlak van methodiekondersteuning en deskundigheidsbevordering van professionelen in door de Vlaamse overheid erkende en/of gesubsidieerde voorzieningen*", gedefinieerd als thema voor projecten in de thuiszorg. In totaal werden zes projecten binnen dit thema gehonoreerd.

Het project van de initiatiefnemers CM Midden Vlaanderen en CM Waas en Dender beoogt de opleiding en vorming van een referentiewerker die als intermediaire figuur ingezet wordt ter ondersteuning van de maatschappelijk werkers van de ingebouwde centra voor algemeen welzijnswerk (ICAW) en de thuiszorgmedewerkers van de regionale dienstencentra. Deze

referentiewerker adviseert en begeleidt medewerkers in hun omgang met cliënten met een psychische of psychiatrische problematiek.

Het project van de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten reikt werkbegeleiders de kennis, vaardigheden en houding aan die nodig zijn om de medewerkers van de ICAW te begeleiden in de hulp- en dienstverlening aan personen met psychische problemen.

De projecten van de regionale dienst voor gezinszorg Welzijnzorg Kempen en van de vzw Thuiszorg Bond Moyson Oost-Vlaanderen beogen eveneens het opleiden van referentiepersonen in psychische problematieken. Deze referentiepersonen zullen de deskundigheid betreffende psychiatrische thuiszorg trachten aanwezig te stellen en te verhogen bij de specifieke doelgroepen van verzorgend en begeleidend personeel in de gezinszorg.

Daarnaast ontwikkelt de vzw Hestia, een initiatief van Beschut Wonen, een VTO-pakket voor het bevorderen van de samenwerking tussen hulpverleners op de eerste, tweede en derde lijn m.b.t. de doelgroep van ouderen met een psychische aandoening in een thuissituatie. Het project voorziet in een helpdeskfunctie voor de reguliere thuiszorg.

Tenslotte werd ook een project van de Vereniging van de diensten voor gezinszorg van de Vlaamse Gemeenschap geselecteerd. Via dit project wil men medewerkers uit de diensten voor gezinszorg helpen om de inzichten die zij verworven hebben via algemene vorming, te integreren in hun concrete handelen ten aanzien van cliënten met een psychische aandoening. Dit gebeurt via georganiseerde ervaringsgerichte vormingen (intervisies, videotrainingen, ...) die gegeven worden door experts op het vlak van zorg aan personen met een psychische aandoening. Met dit project bereikt de initiatiefnemer 1000 verzorgenden en begeleidende medewerkers die werkzaam zijn in de diensten voor gezinszorg over heel Vlaanderen.

De vernoemde projecten lopen nog tot 15 oktober 2007. Zij ontvangen in totaal een subsidiebedrag van 275.000 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 236
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Mensen met psychische problemen - Thuiszorgondersteuning (2)

In haar advies van 19 april 2005 inzake thuiszorg voor mensen met psychische problemen en/of psychiatrische stoornissen heeft de Vlaamse Gezondheidsraad aan de minister aanbevelingen gedaan om de basis GGZ-expertise (geestelijke gezondheidszorg) in al de betrokken diensten te versterken.

1. Welke maatregelen zijn er inmiddels genomen om referentiewerkers aan te stellen binnen gezinszorgdiensten, de autonome en ingebouwde Centra voor Algemeen Welzijnswerk en regionale dienstencentra die onder meer als opdracht hebben de professionele en niet-professionele veldwerkers te vormen en te coachen?
2. Zijn er maatregelen genomen om ter zake de financiering uit te breiden? Zo ja, welke?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om de financiering van de verschillende eerstelijnsactoren aan te passen zodat deze actoren over de nodige middelen kunnen beschikken voor het ontwikkelen van de nodige expertise en het organiseren van en deelnemen aan structureel cliëntoverleg in het kader van expliciete GGZ-indicaties met andere eerstelijnsactoren en met de gespecialiseerde GGZ-actoren?

Wat dit laatste betreft is er ook een federale bevoegdheid.

Heeft er ter zake overleg plaatsgehad?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op schriftelijke vraag nr. 236 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. In 2006 werd “*Optimalisering van de kwaliteit van zorg verleend aan thuisverblijvende cliënten met een psychische aandoening, door tijdelijke bijkomende inspanningen op het vlak van methodiekondersteuning en deskundigheidsbevordering van professionelen in door de Vlaamse overheid erkende en/of gesubsidieerde voorzieningen*”, gedefinieerd als thema voor projecten in de thuiszorg. In totaal werden zes projecten binnen dit thema gehonoreerd.

Het project van de initiatiefnemers CM Midden Vlaanderen en CM Waas en Dender beoogt de opleiding en vorming van een referentiewerker die als intermediaire figuur ingezet wordt ter ondersteuning van de maatschappelijk werkers van de ingebouwde centra voor algemeen welzijnswerk (ICAW) en de thuiszorgmedewerkers van de regionale dienstencentra. Deze referentiewerker adviseert en begeleidt medewerkers in hun omgang met cliënten met een psychische of psychiatrische problematiek.

Het project van de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten reikt werkbegeleiders de kennis, vaardigheden en houding aan die nodig zijn om de medewerkers van de ICAW te begeleiden in de hulp- en dienstverlening aan personen met psychische problemen.

De projecten van de regionale dienst voor gezinszorg Welzijnzorg Kempen en van de vzw Thuiszorg Bond Moyson Oost-Vlaanderen beogen eveneens het opleiden van referentiepersonen in psychische problematieken. Deze referentiepersonen zullen de deskundigheid betreffende psychiatrische thuiszorg trachten aanwezig te stellen en te verhogen bij de specifieke doelgroepen van verzorgend en begeleidend personeel in de gezinszorg.

Daarnaast ontwikkelt de vzw Hestia, een initiatief van Beschut Wonen, een VTO-pakket voor het bevorderen van de samenwerking tussen hulpverleners op de eerste, tweede en derde lijn m.b.t. de doelgroep van ouderen met een psychische aandoening in een thuissituatie. Het project voorziet in een helpdeskfunctie voor de reguliere thuiszorg.

Tenslotte werd ook een project van de Vereniging van de diensten voor gezinszorg van de Vlaamse Gemeenschap geselecteerd. Via dit project wil men medewerkers uit de diensten voor gezinszorg helpen om de inzichten die zij verworven hebben via algemene vorming, te integreren in hun concrete handelen ten aanzien van cliënten met een psychische aandoening. Dit gebeurt via georganiseerde ervaringsgerichte vormingen (intervisies, videotrainingen, ...) die gegeven worden door experts op het vlak van zorg aan personen met een psychische aandoening. Met dit project bereikt de initiatiefnemer 1000 verzorgenden en begeleidende medewerkers die werkzaam zijn in de diensten voor gezinszorg over heel Vlaanderen.

De vernoemde projecten lopen nog tot 15 oktober 2007.

2. Aan de vernoemde zes projecten werd er in totaal een subsidiebedrag van 275.000 euro toegekend.
3. Er zijn geen specifieke Vlaamse initiatieven genomen om de financiering van de verschillende eerstelijnsactoren aan te passen in functie van de ontwikkeling van expertise en het organiseren en

deelnemen aan structureel cliëntoverleg in het kader van geestelijke gezondheidszorg met andere eerstelijnsactoren en met de gespecialiseerde actoren.

De federale overheid financiert de huidige therapeutische projecten. Deze projecten bestaan uit samenwerkingsverbanden tussen psychiatrische ziekenhuizen of psychiatrische diensten van algemene ziekenhuizen, Centra Geestelijke Gezondheidszorg en diensten in het kader van de eerstelijnsgezondheidszorg, meestal Geïntegreerde Diensten voor Thuisverzorging (GDT). De doelstellingen bestaan uit het uitbouwen van overlegfuncties tussen de zorgaanbieders op het niveau van de patiënt en op het niveau van het netwerk.

De deelname aan het individueel patiëntgebonden multidisciplinair overleg wordt door het RIZIV vergoed in het kader van een zorgplan dat door een Geïntegreerde Dienst voor Thuisverzorging (GDT) wordt opgesteld. Aangezien de Samenwerkingsinitiatieven inzake thuisverzorging (SIT) ook erkend zijn als GDT, is de Vlaamse overheid betrokken bij deze projecten.

Ik volg deze thematiek op in het kader van de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 237
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Mensen met psychische problemen - Activeringsbeleid

Met het oog op de re-integratie in de samenleving is het belangrijk dat personen met psychische problemen of een psychiatrische stoornis tewerkgesteld kunnen worden of een zinvolle dagbesteding hebben (zie o.m. Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad dd. 19 april 2005).

1. Welke initiatieven heeft de Vlaamse Regering genomen om erop toe te zien dat het begrip “persoon met een handicap” in het kader van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap voldoende ruim wordt gehanteerd?

Heeft de minister ter zake kennis van moeilijkheden wat deze interpretatie betreft, meer bepaald waarbij er een te strikte interpretatie is gebeurd?

2. Worden er door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap voldoende mogelijkheden geboden aan personen met psychische problemen of een psychiatrische stoornis voor activering door tewerkstelling of dagbesteding?

Welke initiatieven zijn er ter zake genomen?

Hoeveel financiële middelen worden er hiervoor vrijgemaakt op jaarbasis?

3. In het advies van de Vlaamse Gezondheidsraad werd aan de minister gevraagd om na te gaan wat op dit vlak de knelpunten zijn en op welke wijze deze bijgestuurd kunnen worden.

Welke initiatieven zijn er ter zake genomen? Wat zijn de resultaten?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 237 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

De doelgroep van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) wordt in het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het VAPH afgelijnd door het begrip 'handicap' als volgt te definiëren :

“Elk langdurig en belangrijk participatieprobleem van een persoon dat te wijten is aan het samenspel tussen functiestoornissen van mentale, psychische, lichamelijke of zintuiglijke aard, beperkingen bij het uitvoeren van activiteiten en persoonlijke en externe factoren”.

Uit deze omschrijving blijkt duidelijk dat ook ernstige en langdurige participatieproblemen ten gevolge van psychische aandoeningen als een handicap worden beschouwd en dat personen met een dergelijke handicap even goed tot de doelgroep van het VAPH behoren. Het toetsen of een persoon met een aanvraag voor inschrijving en ondersteuning aan deze criteria voldoet is de taak van de provinciale evaluatiecommissies. Voor zover mij bekend worden aanvragen van personen met psychische handicaps door de evaluatiecommissies niet anders behandeld dan de andere.

Aanvragers van wie de commissie oordeelt dat ze niet tot de doelgroep behoren, kunnen overigens altijd een heroverweging vragen door de Adviescommissie en desgevallend daarna nog bij de Arbeidsrechtbank beroep aantekenen.

Wel is het zo dat het VAPH zijn voorzieningen voor begeleiding en (semi-)residentiële opvang van volwassenen – en dus ook dagcentra voor volwassenen - *niet* openstelt voor personen met psychiatrische aandoeningen en wel omdat deze vorm van begeleiding en opvang (in psychiatrische ziekenhuizen en verzorgingstehuizen, beschut wonen en dergelijke) onder de federale bevoegdheden valt, in het bijzonder deze van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid.

De eigenlijke zorg voor dagbesteding van volwassenen met een psychiatrische problematiek behoort dus niet tot de opdracht van het VAPH.

Wat opleiding en tewerkstelling betreffen was dat tot 1 april 2006 wel het geval. Sindsdien echter bepaalt het VAPH enkel nog wie voor ondersteuning in aanmerking komt en wie niet, en personen met psychische problemen worden daarbij, zoals ik al aangaf, op dezelfde manier beoordeeld als personen met andere beperkingen en handicaps.

De bijstand zelf op het gebied van opleiding en tewerkstelling is sinds 1 april 2006 onttrokken aan het VAPH en overgeheveld naar de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding), en, wat betreft beschutte tewerkstelling, naar het VSAWSE (Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie). Voor deze aangelegenheden wil ik u daarom verwijzen naar de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming, de heer Frank Vandenbroucke, en naar de Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, mevrouw Kathleen Van Brempt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 238
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Pleegzorgvoorzieningen - Aantal plaatsingen

De vraag naar pleegzorg neemt toe. Reeds herhaaldelijk werd in de Commissie voor Welzijn voornamelijk naar aanleiding van begrotingsbesprekingen gesteld dat er meer middelen worden vrijgemaakt voor pleegzorg.

Ook in de sector pleegzorg blijven de wachtlijsten bestaan. Jongeren komen vaak niet in de geschikte voorziening door deze wachtlijsten.

1. Kan de minister een overzicht geven van de plaatsing in de verschillende soorten voorzieningen sinds het begin van deze legislatuur? Graag opgesplitst per soort voorziening (thuisbegeleiding, pleeggezinnen, gemeenschapsinstellingen, preventieve sociale actie, begeleidingstehuis, gezinstehuis, begeleid zelfstandig wonen, onthaal-, oriëntatie- en observatiecentrum en dagcentrum) en per gerechtelijk arrondissement.
2. Kan de minister per soort voorziening een overzicht geven van de wachtlijsten? Graag een opsplitsing per gerechtelijk arrondissement.

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 238 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Overzicht van de evolutie van het aantal maatregelen naar het soort voorziening, opgesplitst per gerechtelijk arrondissement op basis van de vestigingsplaatsen van de voorziening (bron registratiesysteem BJ96 - tabel als bijlage 1)

Een nulscore in een gerechtelijk arrondissement voor een bepaalde soort voorziening, betekent dat dit soort aanbod niet in het arrondissement aanwezig is (vb. in 2003 was er geen dienst voor begeleid zelfstandig wonen gevestigd in Dendermonde).

Preventieve sociale acties worden niet door erkende voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand uitgevoerd en kunnen bijgevolg niet in deze tabel worden opgenomen

Overzicht van de evolutie van het aantal maatregelen naar het soort voorziening, opgesplitst per gerechtelijk arrondissement op basis van de woonplaats van de jongere (bron BJ96 - tabel als bijlage 2)

2. Op dit ogenblik worden in de arrondissementen geen uniforme wachtlijsten bijgehouden waaruit betrouwbare en vergelijkbare gegevens kunnen worden gehaald.

Op basis van een analyse van de bestaande initiatieven van wachtlijstbeheersing laat ik een uniform beheerproces en -systeem betreffende de beschikbaarheid van open plaatsen ontwikkelen. De module "aanbod" van dit systeem wordt thans uitgewerkt. In deze module, beheerd door de voorzieningen, worden de vrij te komen plaatsen ingegeven met een tijdstip en probabiliteit van vrijkomen, waardoor een betere matching tussen hulpvraag en aanbod gerealiseerd zal worden.

BIJLAGEN

1. Overzicht van de evolutie van het aantal maatregelen naar het soort voorziening, opgesplitst per gerechtelijk arrondissement op basis van de vestigingsplaatsen van de voorziening (bron BJ 96).
2. Overzicht van de evolutie van het aantal maatregelen naar het soort voorziening, opgesplitst per gerechtelijk arrondissement op basis van de woonplaats van de jongere (bron BJ96).

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/238/antw.238.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/238/antw.238.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 239
van 26 juli 2007
van **KATLEEN MARTENS**

Patiëntveiligheid - Bevoegdheden en beleidsinitiatieven

In het Gentse Universitaire Ziekenhuis (UZ) hebben 17 patiënten met een hersentumor tussen december 2005 en september 2006 een verkeerde stralingsdosis gekregen.

In ons land sterven jaarlijks bijna 2.000 mensen aan de gevolgen van een medische fout en zijn meer dan 20.000 personen er het slachtoffer van. Deze cijfers zijn uiteraard een schatting, want tot op vandaag is er nog steeds geen registratie van het aantal medische fouten. De cijfers zijn een extrapolatie van de Amerikaanse bevindingen en daaruit blijkt dat er bij dringende ziekenhuisopnames 2,9 tot 10,8 procent kans is op een “ongewenste gebeurtenis” of medische fout.

Om die fouten terug te dringen, startte de Universiteit Hasselt in samenwerking met het Virga Jesseziekenhuis en het ziekenhuis van Zuidoost-Limburg nu een onderzoek naar patiëntveiligheid. Dat houdt in dat ze de oorsprong, de schade en het voorkomen van vermijdbare fouten in kaart willen brengen.

In Nederland sterven jaarlijks ongeveer 1.700 mensen als gevolg van een medische fout. Men heeft daar nu een 10-stappenplan opgesteld dat in januari 2008 van start zal gaan. De Nederlandse Orde van Medische Specialisten verwacht dat binnen vijf jaar het cijfer gehalveerd zal zijn.

Zoals in het regeerakkoord vermeld, is preventie één van de aandachtspunten van het Vlaamse gezondheidsbeleid.

1. Welke aspecten van patiëntveiligheid vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse overheid?
2. Welke inspanningen levert de Vlaamse overheid op het vlak van patiëntveiligheid?
 - a) Bestaat er een registratiesysteem vanuit de Vlaamse overheid, of zijn er plannen om dat in te voeren?
 - b) Gebeurt er overkoepelend onderzoek op dit vlak, met representatieve steekproeven bij ziekenhuizen in Vlaanderen, of wordt dit in het vooruitzicht gesteld?

Op welke aspecten wordt daarbij gescreend?
 - c) Wordt er vergelijkbaar onderzoek opgezet bij de medische zorgverlening buiten de ziekenhuizen (bv. huisartsenpraktijken)?
 - d) Worden de medische en paramedische opleidingen bijgestuurd op basis van de bevindingen van het onderzoek ter zake?

- e) Wordt er nascholing georganiseerd bij het (para)medisch personeel (ziekenhuizen, zelfstandig) gebaseerd op de bevindingen ter zake?
- f) Hoe verlopen de contacten ter zake met de Orde van Geneesheren, voor wie dit een uiterst gevoelig punt is?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 239 van 26 juli 2007

van **KATLEEN MARTENS**

1. Het antwoord op deze vraag is complex. Patiëntveiligheid omvat immers tal van deelaspecten in de zorgverlening, denken we hierbij aan de erkenningsnormen van diensten en voorzieningen (zoals onder meer de personeelsomkadering per dienst of functie en de infrastructurele normen), de programmering van het aantal diensten (belangrijk ondermeer inzake kritische massa en toegankelijkheid), de kwalificatie van het artsenkorps en het paramedisch personeel, de zorgprocessen op zich, ...

Voor deze zaken wordt de regelgeving bepaald door de FOD Volksgezondheid. Een deel van deze normering (bijvoorbeeld infrastructuur en personeelskader) wordt gecontroleerd door de Vlaamse inspectiedienst. Andere (federale) inspectiediensten zoals de farmaceutische inspectie, inspectie van het RIZIV, inspectie op stralingsblootstelling door het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle...) zijn evenzeer betrokken. Voor aspecten met betrekking tot de beroepsuitoefening zelf, zoals medische fouten, is de Vlaamse overheid niet bevoegd.

Daarnaast heeft de Vlaamse Regering eigen regelgeving opgelegd aan de Vlaamse ziekenhuizen. Zo is het naleven van het Vlaamse kwaliteitsdecreet sinds 1993 een bijkomende erkenningsvoorwaarde in de ziekenhuissector.

Patiëntveiligheid is bijgevolg een gedeelde bevoegdheid van meerdere overheidsinstanties, waarvan federaal via financieringsmechanismen, erkennings- en programmeringsnormen en de regelgeving met betrekking tot de (para)medische beroepen het grootste aandeel heeft.

2. De inspanningen vanuit de Vlaamse overheid zijn talrijk.

In 1993 werd het Vlaamse kwaliteitsdecreet ingevoerd in de Vlaamse zorgsector. Hierbij werden een aantal verplicht op te volgen thema's vastgelegd. Bijzondere aandacht ging naar het reduceren van ziekenhuisinfecties en medicatiefouten. Eind 2002 werden de resultaten een eerste keer bekend gemaakt in een rapport aan het Vlaamse parlement.

Sinds 2000 is het klassieke inspectiemodel voor verlenging van erkenning van een ziekenhuis vervangen door een auditmodel. Speciaal hiervoor opgeleide auditoren gaan hierbij op de verschillende diensten en functies in dialoog met de zorgverstrekkers op de werkvloer. Hierbij wordt veel aandacht geschonken aan verschillende aspecten rond patiëntveiligheid, zoals bijvoorbeeld de verschillende zorgprocessen, de medicatiedistributie, de eigen methodieken van het ziekenhuis om de patiëntveiligheid te bewaken, ... Ook de verplichte interne registratie van fouten, ongevallen en bijna – ongevallen wordt uitvoerig geëvalueerd. Voor de vastgestelde tekortkomingen wordt een opvolgingsprocedure gevolgd. Ziekenhuizen worden verplicht de remediëring aan het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid kenbaar te maken. Klachten worden actief opgevolgd. Waar nodig wordt bijsturing gevraagd.

In 2003 werd het Vlaamse kwaliteitsdecreet geactualiseerd. Belangrijke aanpassing is dat het decreet ook voor welzijnsvoorzieningen van toepassing is. Daarnaast wordt in de ziekenhuissector ook specifiek aandacht besteed aan de klinische processen. Ziekenhuizen

moeten zélf hun sterkten en zwakten inzake medische praktijkvoering in kaart brengen en aantonen dat zij actief verbeteracties opzetten.

- a) Per zorgsector is er een elektronisch registratiesysteem.

Voor de ziekenhuissector werd bijvoorbeeld IZAG (Informatiesysteem Ziekenhuizen Administratie Gezondheidszorg) ontworpen. Jaarlijks moeten de ziekenhuizen een aantal gegevens (onder meer het personeelsbestand en de activiteitencijfers) overmaken via deze weg. Ad hoc worden bijkomende data op deze wijze opgevraagd. Periodiek wordt, op basis van deze verwerkte gegevens, een feedback gegeven aan de respectievelijke sectoren. De data zijn ook een basis voor het verlenen van erkenningen en het uitvoeren van een audit.

Het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders voorziet dat de actoren in de eerstelijnsgezondheidszorg, op verzoek van de Vlaamse regering, deelnemen aan de uitbouw en aan de werking van een epidemiologisch informatiesysteem om het gezondheidsbeleid zoveel mogelijk wetenschappelijk te onderbouwen.

- b) Het kwaliteitsbeleid in de Vlaamse zorgsectoren werd een eerste keer geïnventariseerd eind 2002 en in een rapport verwerkt.

In 2004 gebeurde een onaangekondigde doorlichting van alle Vlaamse spoed- en MUG-diensten. De bevindingen werden gebundeld in een rapport.

In de eerste helft van dit jaar is er, op vraag van toenmalig minister Vervotte, een steekproefsgewijze terreinstudie gemaakt naar de preventie van ziekenhuisinfecties in de Vlaamse ziekenhuizen en rusthuizen. Het rapport wordt momenteel gefinaliseerd.

Elk rapport is te consulteren op de website van het Vlaams agentschap Zorg en Gezondheid. Telkenmale worden aanbevelingen, zowel organisatiespecifiek als sectorbreed, geformuleerd. Elk rapport werd daarom ook overgemaakt aan de federale overheidsdiensten en de sector.

- c) Het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders heeft als doel de eerstelijnsgezondheidszorg en meer bepaald de zorgverlening thuis te bevorderen door de samenwerking tussen de verschillende (professionele) zorgverleners te stimuleren. Deze samenwerking kan zowel op het niveau van de praktijkvoering, waar het individueel contact tussen de gebruiker en de verstrekker plaats vindt, als op het niveau van het afstemmen van de zorg tussen de verschillende zorgaanbieders, samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg, gerealiseerd worden. Samenwerkingsverbanden vergemakkelijken intercollegiale uitwisseling van kennis en multidisciplinaire samenwerking. Dit bevordert ook goede klinische praktijkvoering. Ik voorzie de eerste uitvoeringsbesluiten tegen het voorjaar van 2008.
- d) Met de Federatie Palliatieve Zorg Vlaanderen werd een convenant afgesloten waarin o.a. is opgenomen dat deze 'competentieprofielen voor hulpverleners in de palliatieve zorg' zal opstellen.

Ook met Domus Medica werd een convenant opgesteld waarin deze organisatie opdracht krijgt zorgtrajecten te ontwikkelen voor huisartsen.

De erkenning van de teams voor thuisverpleging wordt mede bepaald door het volgen (door de teamleden) van een jaarlijks minimale vorming.

- e) Het Vlaamse agentschap Zorg en Gezondheid heeft geen rechtstreekse impact op de inhoud van de vormingen en navormingen van het medisch en paramedisch personeel. Tijdens de audit wordt gecontroleerd of er voldaan wordt aan de (door de federale overheid) opgelegde navormingen. Federaal financiert, via de accreditering van artsen, medische bijscholing.

N.a.v. de audit en n.a.v. horizontale doorlichtingen worden aan het ziekenhuis en de sector aanbevelingen gedaan. We stellen vast dat heel wat ziekenhuizen aanbevelingen rond patiëntveiligheid meegenomen hebben in het intern vormingspakket. In veel ziekenhuizen is bijvoorbeeld ziekenhuisbreed vorming georganiseerd rond medicatiedistributie en rond preventie van “ziekenhuisinfecties”.

In 2006 financierde mijn voorganger een grootschalig vormingsproject met betrekking tot de preventie van “ziekenhuisinfecties” voor de rusthuizen.

- f) De Vlaamse overheid heeft geen bevoegdheid inzake de medische praktijkvoering. De Vlaamse overheid wordt door de Orde van Geneesheren niet gecontacteerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 241
van 2 augustus 2007
van **HELGA STEVENS**

Doofblinden - Ondersteuning

Volgens belangenverdedigers en doofblinden loopt Vlaanderen zwaar achterop tegenover de ons omringende landen wat de rechten van doofblinden betreft. In heel wat landen voorziet de overheid mogelijkheden om doofblinde mensen in heel veel situaties individueel te begeleiden. Dat is ook nodig om te kunnen functioneren.

Doofblinde personen (zowel kinderen als volwassenen) moeten ten gevolge van het extreme isolement en de zeer individuele communicatie bijna per definitie individueel begeleid worden. Dit betekent dat er in elk onderwijs of zorgsysteem voor doofblinde personen voldoende personeel moet worden voorzien om intensief individueel te begeleiden. De meeste ons omringende landen geven doofblinde kinderen en volwassenen een omkadering die dergelijke intensief individuele begeleiding mogelijk maakt. In Vlaanderen worden doofblinde kinderen nog steeds begeleid met de middelen voorzien voor hetzij dove, hetzij blinde kinderen. Dit is ontoereikend om de reële zorgbehoefte te beantwoorden. (onderwijs geeft via afwijkingsuren een beperkt aantal extra lestijden dat niet structureel verankerd is, zorg voorziet geen specifieke middelen voor doofblinde personen en in de lopende studie zorggradatie scoren doofblinde personen die geen ernstige gezondheids- of gedragsproblematiek hebben met de huidige inschalingsinstrumenten niet systematisch in de meest intensieve begeleidingsmodules)

1. Is de verklaring van het Europees Parlement van 12 januari 2004 omtrent doofblinden de minister bekend?

Onderschrijft de Vlaamse overheid deze verklaring en erkent ze doofblindheid als een specifieke handicap?

2. Welke concrete initiatieven plant de minister in het kader van deze verklaring?
3. Hoe zal de Vlaamse overheid deze verklaring implementeren in zorg en onderwijs?
4. Begeleiding van doofblinde personen vraagt specifieke expertise, de ontwikkeling en verspreiding van deze expertise gebeurt in Europese samenwerkingsverbanden.

Op welke wijze ondersteunt de Vlaamse overheid dit?

5. Uit de cijfers van het CAB (Vlaams Communicatie-assistentiebureau voor Doven) blijkt dat doofblinden vaak te weinig ondersteuning genieten met de maximale 72 tolkuren waar zij recht op hebben. Als uitgangspunt werd het dubbele genomen van het aantal uur waarop een doof persoon recht heeft. In Nederland heeft elke doofblinde recht op 168 tolkuren.

Acht de minister het opportuun na te gaan wat de werkelijke behoefte is van tolkondersteuning voor doofblinden en het urenpakket voor doofblinden vanaf 2008 uit te breiden?

6. De ondersteuning van doofblinden door tolken kan niet gelijkgeschakeld worden met PAB (persoonlijke-assistentiebudget). De huidige regeling stelt dat alleen het strikte tolkwerk vergoed kan worden met tolkuren via het CAB. De scheidingslijn is moeilijk te trekken, zeker als er geen ondersteuning is via het PAB.

Hoe evalueert de minister een systeem zoals in Zweden, waar doofblinde mensen een beroep kunnen doen op tolk-begeleiders die naast tolken ook begeleiden? Hoe kan dit eventueel ingepast worden in de Vlaamse regelgeving?

7. Hanteert de minister voor de toekenning van de nieuwe PAB's dezelfde criteria als zijn voorganger in 2006? Zo neen, waarom niet?

Wanneer wordt de PAB-prioriteitenlijst voor de uitbreiding in 2007 bekendgemaakt?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 241 van 2 augustus 2007

van **HELGA STEVENS**

1. De verklaring van het Europees Parlement over de rechten van doofblinden is mij inderdaad bekend en ik ondersteun deze verklaring waarin gesteld wordt dat doofblinde personen dezelfde rechten dienen te genieten als alle andere EU-burgers. De Vlaamse overheid erkent reeds sinds jaren doofblindheid als specifieke handicap. De criteria hiervoor zijn bepaald in het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 1994 houdende vaststelling van de regels volgens dewelke het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap de kosten van bijstand door tolken voor doven en slechthorenden ten laste neemt.
2. In de verklaring worden een aantal rechten opgesomd, maar ik kan me slechts borg stellen voor die domeinen waarvoor ik bevoegd ben, namelijk "1) het recht op gezondheidszorg en opvang die op de betrokkene zijn toegesneden en 2) het recht op individuele ondersteuning, waar nodig, door communicatiebegeleiders en gespecialiseerde tolken en/of tussenpersonen."
3. Bij de laatste aanpassing aan het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 1994 is er al een aanpassing geweest ten voordele van doofblinde personen. Personen die een auditieve handicap met een visuele handicap combineren kregen tot nu toe 36 tolkuren per jaar, en indien er sprake was van bijzondere individuele omstandigheden kon dit verdubbeld worden tot 72 uren per jaar. Uit cijfers van 2006 bleek echter dat 9 doofblinde personen 36 uren kregen en van die 9 kregen 7 een uitbreiding naar 72 uren. Voor 5 van die 7 personen bleek 72 uren te weinig. Op basis van deze vaststelling werd beslist om het aantal tolkuren waar deze personen een beroep op kunnen doen te verhogen. Vanaf 1 september 2007 hebben doofblinde personen recht op 50 tolkuren per jaar en indien er sprake is van bijzondere individuele omstandigheden kan dit verdubbeld worden tot 100 uren.
4. De Vlaamse overheid ondersteunt geen projecten of organisaties die specifiek gericht zijn op doofblinden, wat niet wegneemt dat er een aantal belangenorganisaties zijn die zich inzetten voor de doofblinden. Daarentegen betreft de Vlaamse overheid wel diverse organisaties voor doven en blinden bij beleidsontwikkeling. VZW Fevlado en VZW Spermalie zijn hier onder andere voorbeelden van. Dit zijn organisaties die evenzeer geconfronteerd worden met de problematiek van doofblinden. Ze bieden bijgevolg ook ondersteuning aan deze doelgroep.
5. Zoals al aangegeven werd het aantal tolkuren waar doofblinde personen recht op hebben verhoogd. Naar de toekomst toe is het zeker de bedoeling om de problemen waar deze groep mensen mee te maken krijgt op te volgen en te bekijken welke maatregelen getroffen kunnen worden om hen nog beter te helpen.
6. Zweden heeft op het vlak van tolkvoorzieningen één van de oudste tradities in Europa. Reeds in 1968 besliste het parlement daar dat dove mensen recht hebben op kostenloze tolkbijstand. Het is echter niet zo dat in Zweden tolken per definitie ook begeleiders zijn. Men maakt er eigenlijk onderscheid tussen drie begrippen: tolken (interpreters), gezellen (companions) en assistenten (assistants). Assistenten/gezellen voeren bijna steeds dezelfde taken uit voor / met de doofblinde persoon; namelijk het lezen van mails, het doen van aankopen, wandelen ... Wat is het verschil met de tolken? De tolk is er vanzelfsprekend om alles te vertalen. Hij vergezelt de doofblinde persoon steeds met het doel om voor hem te gaan tolken. In die situatie is het inderdaad mogelijk

dat hij even de rol van helper overneemt, bijvoorbeeld wanneer er ter plekke een maaltijd is tussen twee lezingen en er geen assistent is die de doofblinde persoon begeleidt. Maar ook hier staat het tolkwerk centraal. Het verschil tussen de tolk enerzijds en de gezelschap/assistent anderzijds wordt in Zweden ook geaccentueerd door het feit dat doofblinde personen voor het bekomen van een tegemoetkoming voor assistenten en gezellen bij de lokale overheid moeten aankloppen, terwijl voor tolkenbijstand een andere overheid bevoegd is. Dat blijkt uit een verslag van het Communicatie Assistentie Bureau (CAB) over de tolkdienst in Zweden. In Vlaanderen gebeurt de subsidiëring door dezelfde overheid, maar wordt een onderscheid gemaakt tussen de rol van tolken en de rol van assistenten. Met andere woorden: het CAB stuurt enkel tolken uit om te tolken, en niet om hulp te verlenen. Dit is zowel in het voordeel van de klant als van de tolk:

- Enkel een diploma van tolk geeft de gebruiker de nodige garanties op het vlak van kwaliteit van de vertaling.
- Tolken zijn gebonden door een speciaal voor hun taak ontwikkelde deontologische code, hetgeen een vitale garantie is voor de gebruikers op het vlak van objectiviteit en volledigheid van de vertaling, en op het vlak van zwijgplicht.
- De motivatie van een student om de studie van tolk aan te vatten wordt gevormd door het vooruitzicht om te vertalen, niet om te assisteren
- Het diploma van tolk houdt in dat men enkel geleerd heeft om te tolken en niet om de taak van assistent op zich te nemen. Dit geldt uiteraard ook voor het omgekeerde, namelijk assistenten die de rol van tolk zouden op zich nemen. Dit laatste wordt trouwens afgeraden omdat deze personen hiervoor noch voldoende opgeleid zijn, noch gebonden zijn door de specifieke deontologische code. Het blijft uiteraard begrijpelijk dat een assistent soms even de rol van "communicatie – assistent" op zich neemt, bijvoorbeeld bij heel eenvoudige conversaties zoals de communicatie bij de aankoop van een kledingsstuk of het vragen van informatie in het treinstation. Dit zijn geen echte tolksituaties waarvan de inhoud zo vitaal is dat zij de bijstand van een gediplomeerde tolk vereisen.

De doofblinde persoon even assisteren (wanneer geen assistent aanwezig is) gebeurt ook hier wel eens, maar is nooit doel op zich en kan niet losgekoppeld worden van de opdracht om te gaan tolken. Het CAB stelde nog geen inbreuken vast die er op zouden wijzen dat doofblinde gebruikers in deze context misbruik zouden maken van het Vlaamse systeem van tolkuren. Het CAB ontving evenmin klachten van tolken die zich zouden ergeren aan het feit dat zij tussendoor even een doofblinde gebruiker moeten helpen. In die zin meen ik dat het huidige systeem goed werkbaar is en op een redelijke manier door alle partijen wordt toegepast. In Denemarken wordt overigens om dezelfde argumenten een duidelijke scheiding weerhouden.

7. Minister Inge Vervotte ondertekende op 26 juni 2007 het prioriteitenbesluit 2007. Op 18-19 en 20 juli 2007 werden de prioriteiten 2007 schriftelijk bekend gemaakt vanuit de PAB-cel aan de PAB-aanvragers op de wachtlijst alsook aan de PAB-multidisciplinaire teams, de zorgconsulenten en de budgethoudersverenigingen.

Dit jaar worden de nieuwe persoonlijke assistentiebudgetten prioritair verdeeld aan de volgende groepen personen:

Groep 1: de personen die in 2006 prioritair in aanmerking kwamen voor een PAB maar nog geen PAB verkregen.

Groep 2: personen die voldoen aan de volgende voorwaarden:

- vóór 1 januari 2007 een PAB-aanvraag indienden;
- vóór 15 oktober 2007 een inschalingsverslag, opgesteld door een gespecialiseerd PAB-MDT hebben ingediend/indienen;
- door de deskundigencommissie ingeschaald worden voor een bedrag van minimum 36.069,69 euro (het startbudget voor personen met hoogste functioneringsscore V)

Binnen groep 2 wordt voorrang verleend aan de voorzieningenverlaters die op 31.12.2006 minimum 2 jaar opgevangen werden in één van de hieronder vermelde VAPH-voorzieningen: observatie- en behandelingscentrum, internaat, semi-internaat voor schoolgaanden, tehuis werkenden, tehuis niet-werkenden (bezigheid of nursing) dienst voor zelfstandig wonen, dienst

voor beschermd wonen. Binnen groep 2 wordt vervolgens gekeken naar de datum van aanvraag. Diegenen die het langst geleden een PAB-aanvraag indienden, hebben voorrang.

Met het oog op de toepassing van bovenvermelde voorrangsregeling, werden de personen die op 31.12.2006 behoorden tot de volwassenen met de hoogste categorie van integratietegemoetkoming (categorie V) of hulp aan bejaarden (categorie V) en de kinderen met de hoogste categorie van kinderbijslag (meer dan 20 punten), de groep van personen met de hoogste categorieën van tegemoetkomingen vanuit de FOD Sociale Zekerheid die vóór 1 januari 2007 een PAB-aanvraag indienden, opgeroepen om een inschalingsverslag te laten opmaken of dit indien nodig te laten actualiseren.

In tegenstelling tot vorig jaar worden de PAB's toegekend op basis van de beoordeling door de deskundigencommissie. Deze commissie beslist op basis van een inschalingsinstrument dat speciaal voor het PAB werd ontworpen. Er werd geoordeeld dat de toekenning van de ernstscore volgens dit instrument een nauwkeuriger beeld geeft. Om in aanmerking te komen voor een PAB dient de persoon te behoren tot de hoogste ernstscore (functioneringsscore V).

Vorig jaar werden de prioriteiten nog bepaald op basis van de categorieën van verminderde zelfredzaamheid volgens de schalen van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, gebruikt voor de toekenning van de verhoogde kinderbijslag, de integratietegemoetkoming voor volwassenen en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 242
van 2 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Onroerende voorheffing - Gehandicapten

De vermindering van de onroerende voorheffing voor één of meerdere gehandicapte personen is één van de forfaitaire verminderingen. De vermindering wordt toegekend voor de woning waarin een gehandicapte persoon op 1 januari van het aanslagjaar zijn officiële woonplaats heeft volgens het bevolkingsregister. De vermindering wordt automatisch toegekend op het aanslagbiljet van de belastingplichtige.

De wetgeving is gebaseerd op het Wetboek van Inkomstenbelastingen.

Artikel 257 § 3 bepaalt: “Onder gehandicapt persoon in de zin van § 1 wordt bedoeld de in artikel 135, 1° van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen als gehandicapt aangemerkte personen.”

Artikel 135, 1° bepaalt: “Als gehandicapt wordt aangemerkt: diegene van wie, ongeacht de leeftijd, is vastgesteld dat ingevolge feiten overkomen en vastgesteld vóór de leeftijd van 65 jaar...”

Hierbij dient opgemerkt dat bij vele – oudere – mensen een handicap pas wordt vastgesteld na de leeftijd van 65 jaar. Bijgevolg hebben deze mensen geen recht op een vermindering van de onroerende voorheffing.

1. a) Op welke motivering steunt de bepaling dat de feiten die de handicap veroorzaakt hebben, moeten overkomen én vastgesteld zijn vóór de betrokkene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt?
- b) Op welke motivering steunt bijgevolg de bepaling dat slechts de personen die aan dit criterium voldoen recht hebben op een vermindering van onroerende voorheffing?
2. Werd een aanpassing waardoor personen waarbij een handicap na de leeftijd van 65 jaar werd vastgesteld recht kunnen hebben op deze vermindering, ooit door de Vlaamse overheid onderzocht? Met welke resultaten?

Zo neen, neemt de minister daartoe een initiatief? Welke stappen dienen er dan ondernomen te worden om een dergelijke correctie door te voeren en wettelijk te verankeren? Welke bevoegdheden/hefbomen heeft de Vlaamse overheid ter zake?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 146) en Vanackere (nr. 242).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 242 van 2 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door Dirk Van Mechelen, Vlaams minister bevoegd voor financiën en begroting.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 244
van 9 augustus 2007
van **VERA JANS**

Centra voor geestelijke gezondheidszorg - Toewijzing extra personeel

De versterking van het aanbod in de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) wordt uitgevoerd via twee sporen. Enerzijds worden er extra begrotingskredieten toegewezen vanuit de vrije beleidsmarge, anderzijds is er een uitbreidingsbeleid dat voorzien is in het VIA-akkoord 2006-2011. (Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Socialprofitsector)

In de uitvoering van VIA 2006-2011 zal de CGG-sector uitgebreid worden met 40 voltijdse equivalenten. In 2006 werden er reeds 12 voltijdse equivalenten extra ingezet in achtergestelde gebieden. In de loop van 2008-2009 zullen er kredieten vrijgemaakt worden voor een volgend contingent van 6 voltijdse equivalenten.

Voor 2007 zijn in de begroting bijkomende kredieten ingeschreven voor een bijkomende toewijzing van 6 voltijdse equivalenten. Op basis van welke criteria deze toewijzing van deze extra personeelsleden zou gebeuren, zou met de sector overlegd worden, aldus de beleidsbrief van 2006-2007.

1. Werden deze criteria inmiddels vastgelegd?
Zo ja, welke zijn deze criteria?
2. Wie was er bij het overleg betrokken?
3. Werden de bijkomende personeelsleden reeds toegewezen?

Zo ja, aan wie werden deze bijkomende personeelsleden toegewezen? Graag een overzicht per provincie.

Zo neen, wanneer worden deze bijkomende personeelsleden toegekend?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr.244 van 9 augustus 2007

van VERA JANS

1. Voor 2007 zijn in het kader van de uitbreiding van de hulpverleningscapaciteit via het Vlaams Intersectoraal Akkoord 6 voltijdse equivalenten toegewezen aan de centra voor geestelijke gezondheidszorg. Meer specifiek werden de daderteams in de CGG versterkt.
In 1998 werd tussen het Ministerie van Justitie en de Vlaamse Gemeenschap een samenwerkingsakkoord afgesloten voor de begeleiding en behandeling van seksuele delinquenten. In het kader van dit akkoord waren er in elke provincie één of maximum twee erkende centra die een specialisatie op het gebied van de extrapenitentiaire behandeling van daders van seksueel misbruik ontwikkelde. In Vlaanderen zijn er negen erkende centra voor geestelijke gezondheidszorg die hulp verlenen aan daders van seksueel misbruik.
De vraag naar deze gespecialiseerde hulpverlening is sterk toegenomen ten opzichte van 1997, gezien de ernst van het maatschappelijke probleem, het toenemende belang van een preventieve aanpak en het vaker voorkomen van verplichte therapie in de uitspraak van de rechter. Sinds 1997 zijn er voor deze doelgroep geen personeelsuitbreidingen geweest. Vanaf 1 augustus werden 6 voltijdse functies toegekend aan de CGG met daderhulp zoals aangegeven bij vraag 3. Dit brengt het bestaande hulpverleningsaanbod in Vlaanderen voor deze doelgroep op 24 voltijdse functies.

Voor de bepaling van het aantal VTE per CGG en de keuze van de CGG werden volgende parameters gebruikt:

1. De subsidie Vlaamse Gemeenschap per inwoner per werkingsgebied van CGG met erkend daderhulpteam – de gemiddelde subsidie per inwoner Vlaams Gewest maal het bevolkingsaantal werkingsgebied CGG = het bedrag dat nodig is om het Vlaamse Gemeenschap gemiddelde te behalen.
 2. De bedragen, berekend in 1., worden opgeteld van de CGG die a) actief zijn rond hulpverlening aan daders én b) voor hun totale werking van de Vlaamse Gemeenschap een subsidie krijgen die in vergelijking met het aantal inwoners in hun werkingsgebied beneden het Vlaamse gemiddelde liggen.
 3. Het bedrag berekend in 1. wordt gedeeld door de optelsom in 2. en vermenigvuldigd met 6 (= het aantal voltijdse functies die toegekend worden aan de CGG).
 4. Het bereikte cijfer in 3. wordt afgerond naar de dichtstbijzijnde eenheid of halve eenheid.
 5. Het bereikte cijfer in 4. wordt vermenigvuldigd met 50.000 euro (= subsidie die vastgelegd werd voor een uitbreiding met één voltijdse functie).
2. Mijn voorgangster, Inge Vervotte, besliste de 6 VTE toe te wijzen aan de daderteams om verschillende redenen. Vanuit de CGG-sector en de koepels werd vaak de ondercapaciteit van de teams gesignaleerd en was de vraag naar personeelsuitbreiding groot. Daarnaast kende de doelgroep geen uitbreiding meer sinds 1997, maar is de maatschappelijke noodzaak intussen hoog. Ook de justitiehuisen, waar de erkende centra mee samenwerken, kaarten de dringende nood aan extra personeel voor deze doelgroep reeds meermaals aan. Het beleidsdomein gezondheidszorg heeft in tegenstelling tot de andere beleidsdomeinen geen budget om actief te participeren aan het Strategisch Plan voor Gedetineerden, ondanks de terugkerende grote vraag voor geestelijke gezondheidszorg in dit Strategisch Plan. Deze argumentatie maakte dat de toewijzing aan de daderteams door alle partijen ondersteund werd. Inge Vervotte kwam met haar beslissing tegemoet aan deze dringende oproep.

3. Met ingang van 1 augustus 2007 werden de 6 extra voltijdse personeelsleden als volgt toegewezen.

- Provincie Antwerpen: CGG De Pont Mechelen: 1 VTE
CGG Noorderkempen: 2 VTE
- Provincie Vlaams-Brabant: CGG Ahasverus: 1 VTE
CGG Vlaams-Brabant Oost: 0,5 VTE
- Provincie West-Vlaanderen: CGG Mandel & Leie: 1,5 VTE

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 245
van 9 augustus 2007
van **VERA JANS**

Gehandicaptensector - Zorguitbreiding en meerjarenplan

In 2003 werd een meerjarenplan opgesteld voor het gehandicaptenbeleid. In dit meerjarenplan werd opgenomen dat er van 2003 tot en met 2007 elk jaar een substantieel bedrag (van € 22,5 miljoen) naar de uitbreiding in het gehandicaptenbeleid moest gaan, teneinde de wachtlijsten weg te werken.

In 2007 is nog geen uitbreiding gerealiseerd.

Bovendien loopt het meerjarenplan af in 2007. Een tweede stappenplan lijkt noodzakelijk.

1. Heeft de minister reeds richtlijnen opgesteld voor een nieuwe uitbreiding? Zo ja, welke?

Zo neen, zal de minister dergelijke richtlijnen opstellen en binnen welke termijn mogen we deze verwachten?

2. Heeft het Vlaams Agentschap voor Personen met een handicap (VAPH) programmatievoorstellen opgemaakt voor elke Vlaamse provincie?

Zo ja, wat is de inhoud van deze voorstellen? Welke verdeelsleutel werd er gehanteerd?

Zo neen, op welke termijn mogen we deze voorstellen verwachten?

3. Overweegt de minister de opmaak van een nieuw meerjarenplan voor het gehandicaptenbeleid?

Zo ja, werd met de voorbereidingen daartoe reeds aangevangen? Wordt de sector hierbij betrokken? Op welke termijn mogen we het nieuwe meerjarenplan verwachten?

Zo neen, welke maatregelen neemt de minister om de wachtlijsten in de gehandicaptensector weg te werken?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 245 van 9 augustus 2007

van **VERA JANS**

1. Zowel mijn voorganger, Minister Inge Vervotte, als ik zijn in het lopende jaar 2007 de engagementen, waartoe wij ons krachtens de meerjarenplanning 2003-2007 hadden verbonden, trouw nagekomen. In de begroting 2007 van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) was het jaarlijks bijkomende budget, ter waarde van € 22,5 miljoen, al ingeschreven. Bovendien hebben wij een bijkomend budget, ter waarde van recurrent € 2 miljoen, vrijgemaakt voor een gerichte tweede fase van het uitbreidingsbeleid 2007.

Zowel voor de eerste als de tweede fase werden heldere richtlijnen aan alle partners in de Regionale Overlegnetwerken Gehandicaptenbeleid (ROG) gecommuniceerd en toegelicht. Deze waren vervat in twee omzendbrieven van het VAPH, gedateerd 4 april 2007 en 6 juni 2007. Ik vat de krachtlijnen van de richtlijnen kort samen:

Fase 1 (Uitbreidingsbudget van € 22,5 miljoen):

- Prioritaire opstart van bijkomende capaciteit in de infrastructuur die gerealiseerd werd met Vlaamse investeringsubsidies in het kader van de VIPA-buffer 2004.
- De verplicht te realiseren minima in de programmatie bij zorgvormen met grote vastgestelde tekorten, namelijk bezigheids- en nursingtehuizen, dagcentra en de ambulante werkvormen.
- Zorgvernieuwing als prioritaire beleidsopatie, zowel wat betreft de toekomstige opname van de functie trajectbegeleiding door de diensten voor thuisbegeleiding en begeleid wonen als de nieuwe zorgvorm geïntegreerd wonen, waarbij maximaal gestreefd diende te worden naar de doorschuif van bezigheids- en nursingtehuizen naar geïntegreerd wonen en/of beschermd wonen.
- Extra PAB-toekenningen voor 25% van het uitbreidingsbudget (€ 5,625 miljoen).

Fase 2 (Uitbreidingsbudget van € 2 miljoen):

- Extra PAB-toekenningen voor 25% van het uitbreidingsbudget (€ 0,5 miljoen).
- 2/3 van het budget voor zorg in natura voor thuisbegeleiding (€ 1 miljoen).
- 1/3 van het budget voor zorg in natura voor begeleid wonen en dagcentra (€ 0,5 miljoen).

Andere richtlijnen betroffen de advies- en beslissingsprocedure, de timing en de opnamemodaliteiten (personen met urgente en geregistreerde zorgvragen).

De ROG's stuurden alle zorgplannen voor de eerste en tweede fase in. Het VAPH beoordeelde, na advisering door het Raadgevend Comité en de Permanente Cel zorgregie en na overleg met het IVA Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, de voorgestelde zorgplannen. De ROG's zijn spoedig ingegaan op de opdrachten van het VAPH tot aanpassing van sommige zorgplannen. De goedkeuringen voor alle definitieve zorgplannen werden aan de ROG's verstuurd, zodat de vergunnings- en erkenningsprocedure voor de plaatsen uitbreidingsbeleid snel opgestart kon worden. Vele initiatieven zijn per 1 september 2007 effectief met hun bijkomende capaciteit gestart.

2. Voor het jaar 2007 heeft het VAPH, aan de hand van een berekening van de vastgestelde tekorten voor elke Vlaamse provincie programmatievoorstellen opgemaakt. Per ROG en per zorgvorm zijn deze programmatievoorstellen weergegeven in de volgende tabel:

Programmatie 2007	Antwerpen	Vlaams- Brabant en Brussel	Limburg	Oost- Vlaanderen	West- Vlaanderen	Totaal Vlaanderen
(SEMI-) RESIDENTIEEL						
Internaat	14	7	6	5	2	34
Semi-internaat schoolgaanden	-	3	4	6	3	16
Semi-internaat niet schoolgaanden	-	-	-	-	-	-
Dagcentra	22	16	9	17	13	77
Begeleid werken	2	1	1	1	-	5
Observatiecentra	-	1	2	-	-	3
Tehuizen werkenden	8	9	3	5	4	29
Bezigheidstehuis	39	17	12	27	25	120
Nursingtehuis	22	22	12	13	14	83
Kortverblijf	-	-	-	-	-	-
Gezinsplaatsing	-	-	-	1	-	1
WOP	-	2	-	1	1	4
Totaal (SEMI-) RESIDENTIEEL	107	78	49	76	62	372
AMBULANT						
Thuisbegeleiding	166	72	54	71	103	466
Begeleid wonen	54	30	16	35	25	160
Beschermd wonen	12	6	6	12	4	40
Geïntegreerd wonen	-	-	-	-	-	-
Zelfstandig wonen	4	3	1	2	1	11
Totaal AMBULANT	236	111	77	120	133	677
Totaal	343	189	126	196	195	1.049

De volgende verdeelsleutel werd gehanteerd:

Van het globale budget ging 25% naar de uitbreiding van het Persoonlijke Assistentiebudget (PAB) en 75% naar de zorg in natura. Deze verdeling werd gemaakt op basis van de afweging van het aantal urgente zorgvragen. Het budget voor PAB werd niet provinciaal verdeeld.

Van het budget voor zorg in natura werd bijkomend 7,5 % gereserveerd voor de inhaalbeweging op de nog bestaande achterstand in de regionale spreiding van voorzieningen en diensten. Dit budget werd als volgt verdeeld: voor de provincie Antwerpen 5 % en voor Brussel 2,5 %. Deze 2,5 % was bij voorrang in te vullen door initiatiefnemers in Brussel voor Brussel. Wat niet door Brussel opgenomen werd, kon ingevuld worden door initiatiefnemers uit Vlaams Brabant, op voorwaarde dat de ingediende initiatieven beantwoorden aan de vastgestelde uitbreidingsprioriteiten.

Van het resterende budget voor zorg in natura werd 80 % verdeeld over de provincies en Brussel in functie van de bevolkingsaantallen. Voor de andere 20% gebeurde de verdeling op basis van de vastgestelde tekorten zoals deze door het VAPH berekend werden, rekening houdend met de meest dringende zorgvragen (urgentiecode 1 en 2).

3. Ik heb de intentie om een nieuw meerjarenplan voor het gehandicaptenbeleid op te stellen. Daartoe gaf ik aan het VAPH verschillende voorbereidende studieopdrachten mee. De bespreking van deze voorbereidende analyses heeft geleid tot een eerste aanzet van een meerjarenplanning. Thans werken mijn diensten een concreet voorstel van meerjarenplanning uit.

De sector wordt inderdaad betrokken bij de opmaak van de meerjarenplanning. In het jaarplan 2007-2008 van de Permanente Cel zorgregie, waarin de verschillende geledingen van de sector vertegenwoordigd zijn, is de bespreking van de methodiek voor de opstelling van een meerjarenplanning voorzien in oktober 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 246
van 9 augustus 2007
van **VERA JANS**

Callcenter kindermishandeling - Haalbaarheidsstudie

In een persbericht (van 7 juni 2006) over de versterking van de aanpak van intrafamiliaal geweld kondigde de voormalige minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin aan een haalbaarheidsstudie te laten uitvoeren rond een Vlaams callcenter kindermishandeling.

In het antwoord van de minister op een schriftelijke vraag werd gesteld dat de resultaten van de haalbaarheidsstudie begin 2007 verwacht werden.

1. Zijn de resultaten van de haalbaarheidsstudie inmiddels bekend?
2. Wat zijn de belangrijkste resultaten van deze haalbaarheidsstudie?
3. Zijn er reeds stappen ondernomen om dit callcenter op te richten?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 246 van 9 augustus 2007

van **VERA JANS**

1. In 2006 gaf mijn voorgangster de opdracht aan Kind en Gezin tot het uitvoeren van een haalbaarheidsstudie met betrekking tot het oprichten van een call center/ adviescentrum kindermishandeling voor de Vertrouwenscentra Kindermishandeling in Vlaanderen. De onderzoeksopdracht werd uitbesteed aan een onafhankelijk consultancy bureau en resulteerde eind februari 2007 in twee adviserende rapporten: de uitklaring van het begrip 'melding kindermishandeling' en de evaluatie van de haalbaarheid van een centraal meldpunt kindermishandeling.
2. Een eerste resultaat van het rapport heeft betrekking op een duidelijke definitie van het begrip 'melding kindermishandeling' en het onderscheid met andere mogelijke contacten rond dit thema. Daarvoor maakte men een inventaris op van de verschillende bestaande definities in binnen- en buitenland, van de gangbare visies bij de verschillende vertrouwenscentra en van de gehanteerde definities bij belendende organisaties en bij justitie. Op basis van deze inventaris, werd een nieuwe definitie 'melding kindermishandeling' opgemaakt. Daarnaast werd ook een typologie opgemaakt van mogelijke oproepen bij een contactpunt kindermishandeling. In overleg met Kind en Gezin werken de vertrouwenscentra nu aan een implementatieproces rond een gestandaardiseerde methode voor de aanpak van meldingen, uitgaande van de definitie uit het rapport.

Een tweede resultaat heeft betrekking op gegevens rond de haalbaarheid van de invoering van een centraal meldpunt kindermishandeling. Aansluitend op een inhoudelijk onderzoek naar de concrete invulling van een centraal contactpunt, werd een impactanalyse voorgesteld en werd een voorstel van transitiepad voor de operationalisering van de gekozen modaliteiten geformuleerd. Na grondige analyse van het rapport bleek echter dat de impactanalyse onvoldoende onderbouwd was, zodat er niet onmiddellijk conclusies kunnen genomen worden in functie van de realisatie van een centraal contactpunt.

3. Een eerste stap die nu gezet wordt, is het invoeren van een meer gestandaardiseerde methode voor de aanpak van meldingen kindermishandeling binnen de verschillende vertrouwenscentra. Deze implementatie zal informatie opleveren rond de mogelijke operationalisering van een contactpunt. Op basis van het rapport heb ik aan de vertrouwenscentra ook een visietekst overhandigd met betrekking tot een centraal contactpunt kindermishandeling. De betrokken vertrouwenscentra zullen hier verder op werken en mede op basis van de gestandaardiseerde werking rond meldingen, nieuwe voorstellen voor de realisatie van een contactpunt formuleren. Zij hebben hierover dit najaar het nodige overleg gepland en Kind en Gezin zal dit proces begeleiden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 247
van 30 augustus 2007
van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

Ondervoeding bij bejaarden - Maatregelen

Ondervoeding bij bejaarden is een zwaar onderschat probleem.

Bij de groep van 60- tot 75-jarigen gaat het om 2 tot 4 procent van alle thuiswonende bejaarden. Bij de groep van 80- tot 85-jarigen gaat het zelfs om 10 procent. De cijfers van de bejaarden die in instellingen verblijven, zijn echter het meest schokkend. Daar zou 1 op 2 patiënten ondervoed zijn.

Gewichtsverlies bij bejaarden wordt vaak als een normaal en onvermijdelijk gevolg gezien van ouder worden. Het fenomeen blijkt echter veel ingewikkelder en ondervoeding bij bejaarden is een plaag die men zeker moet leren herkennen. Ondervoeding verzwakt immers zeer snel het lichaam. Een lichaam dat ondervoed is, kan verschillende proteïnes niet meer aanmaken en moet uit de eigen reserves (spiermassa) putten. Minder spieren betekent meer moeilijkheden om te bewegen en het begin van complicaties en afhankelijkheid.

1. Kent de minister het probleem van ondervoeding bij bejaarden?

Worden hierover gegevens verzameld? Zo ja, beschikt de minister over exacte cijfers en kan hij ze meedelen?

Zo neen, plant de minister een onderzoek naar het aantal ondervoede bejaarden?

Hoe wordt het probleem van ondervoeding concreet in kaart gebracht?

2. Bij bejaarden is ondervoeding een bron van complicaties die bovendien het risico op depressie verhoogt. Ook omgekeerd veroorzaakt een depressie een verminderde eetlust, wat leidt tot ondervoeding.

Plant de minister maatregelen om die vicieuze cirkel te doorbreken? Welke?

3. Er zijn verschillende mogelijke oorzaken voor het grote aantal ondervoede patiënten in de verzorgingsinstellingen. Zo blijkt bijvoorbeeld dat door personeelstekorten een aantal mensen niet of te weinig gevoed wordt.

Welke oorzaak ligt volgens de minister aan de basis van het grote aantal ondervoede patiënten?

Welke oplossing heeft hij hiervoor?

4. Grotere rustoorden hebben vaak een diëtiste in dienst die evenwichtige voedingsschema's uitwerkt. In kleinere rustoorden is dat vaak niet het geval.

Hoe wordt deze noodzakelijke dienst aan de bewoners toch verzekerd?

5. De huisdokter heeft ongetwijfeld een belangrijke rol in een snelle herkenning van ondervoeding bij oudere patiënten.

Plant de minister een actie naar de huisartsen waarin ze gestimuleerd worden meer aandacht te hebben voor het probleem?

6. Ook onze Noorderburen kampen met eenzelfde probleem. Daar stelt men voor om alle ouderen vanaf 65 jaar systematisch te screenen om de lichaamsmassa in het oog te houden.

Is de minister te vinden voor een dergelijk systeem?

7. Is bij inspectie van onze verzorgingsinstellingen voor bejaarden de problematiek van ondervoeding een specifiek aandachtspunt? Op welke manier?

Zo neen, wordt aan de inspectiediensten de opdracht gegeven om daarmee rekening te houden?

8. Ondervoede bejaarden worden vaak nog veel afhankelijker van hulp dan andere. Een degelijke preventie bij en voor ouderen op het vlak van voeding, kan dus de verhuis naar een verzorgingsinstelling of eenheid met hogere verzorgingsgraad nog wat uitstellen.

Hoe zal de minister ervoor zorgen dat de bejaarden zelf bewust zijn van de problematiek dat zij een zeer gevoelige groep zijn voor ondervoeding?

Worden er aparte preventieve acties over gezonde voeding gepland ten aanzien van bejaarden, zoals dat nu ook al gebeurt voor baby's, kinderen en jongeren?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 247 van 30 augustus 2007

van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

1. Er bestaat inderdaad een gevaar voor ondervoeding bij ouderen. Dit houdt in sterke mate verband met verlies van zelfredzaamheid. Om deze reden stelt dit probleem zich sterker in residentiële settings dan in de thuissituatie.
Op 22 en 23 november 2007 is een internationaal forum gepland over ondervoeding in rusthuizen en in de thuiszorg, waarin ondermeer de prevalentie, de gevolgen en de aanpak van ondervoeding aan bod komt, evenals aanbevelingen en kwaliteitscontrole over de aanpak van dit probleem. Ik heb aan dit congres mijn medewerking toegezegd. Deze internationale uitwisseling van ervaringen en standpunten zal er alleszins toe bijdragen om het probleem van ondervoeding nauwkeuriger in kaart te brengen..
2. Het doorbreken van de vicieuze cirkel tussen depressie en ondervoeding vergt een aanpak op twee fronten. De invalshoek ondervoeding komt verder in dit antwoord meer uitgebreid aan bod. Rond de invalshoek depressie is in mei 2006 door mijn voorgangster een publiekscampagne 'Fit in je hoofd, goed in je vel' gelanceerd. Deze campagne was de eerste die preventie op het vlak van geestelijke gezondheid breed onder de aandacht bracht. Meer info vind je op: www.fitinjehoofd.be.
3. Ondervoeding is een symptoom dat wijst op onderliggende problemen. Het verstrekken van doelmatige hulp vergt dus een voorafgaande probleemanalyse, die start bij de oudere zelf. Bij ouderen is vooral het verlies aan zelfredzaamheid een belangrijke oorzaak. Meer concreet kan dit wijzen op motorische stoornissen, op slikproblemen, op visuele problematiek of op psychische stoornissen en zelfverwaarlozing. Maar er zijn ook voedselweigerders en uiteraard is er de grote groep van dementerende ouderen, die problemen vertoont zoals het niet meer herkennen van voedsel, het niet meer herkennen of kunnen gebruiken van een bestek, het verlies van ieder besef over het zich voeden. Deze waaier van problemen toont aan dat ook de juiste hulp sterk persoonsgebonden is. Deskundige zorg richt zich in eerste instantie op het onderhouden en het faciliteren van zelfzorg en zal pas nadien gericht worden op ondersteuning of in de plaats treden van de betrokken bewoner zelf.

In de praktijk zijn er tal van voorbeelden waarbij deze problematiek op een creatieve wijze wordt aangepakt. Ik verwijs naar het faseren van het maaltijdgebeuren in of tussen afdelingen, waardoor niet alle bewoners tegelijkertijd moeten geholpen worden, naar de organisatie van de middagpauze en van de shiften op een afdeling, naar de inschakeling van huismoeders, logistieke hulpen, paramedisch personeel en van familieleden. Ook het belang van kinesitherapie, van ergotherapie en (bijv. bij slikstoornissen) van logotherapie is groot. Het verbeteren van de zelfredzaamheid, het spreiden van maaltijduren en het inschakelen van meer mensen in de maaltijdhulp voorkomt dat personeelstekort zou leiden tot ondervoeding van ouderen. Het is zonder meer duidelijk dat zowel de diagnostiek van ondervoeding als de wijze waarop hieraan gerelateerde zorgvragen worden beantwoord, in eerste instantie tot de bevoegdheid van de individuele voorzieningen en zorgverleners behoort. Personeelsomkadering in de rustoorden is een federale aangelegenheid. Het urencontingent in de thuiszorg, wat onder mijn bevoegdheid ressorteert, is recent nog verder opgetrokken met ruim 370.000 uren.

4. De inschakeling van een diëtist geeft inderdaad een bijkomende invalshoek in de aanpak van malnutritie in het algemeen en ondervoeding in het bijzonder. Toch hoeven voorzieningen niet noodzakelijk over een diëtist in dienstverband te beschikken, vaak volstaat ad-hoc consult. Gelet op de oorzaken van ondervoeding ligt bij de maaltijdbereiding het accent vooral op het mixen van de maaltijd, het indikken van dranken, het ter beschikking stellen van passende drinkbekers en andere passende hulpmiddelen. Verder is er momenteel, al dan niet op voorschrift van de behandelende arts, een ruim aanbod aan geconcentreerde eiwitrijke voeding en behoort uitzonderlijk zelfs parenterale voeding tot de mogelijkheden.
5. De rol van de huisarts is vooral belangrijk in de detectie van ondervoeding. De link tussen ondervoeding en zelfzorgverlies maakt dat dit probleem zich hoofdzakelijk stelt in settings waarin professionele hulp aangeboden, zo niet aangewezen is, hetzij onder de vorm van thuiszorg, hetzij als transmurale of als residentiële zorg. Dit maakt dat het probleem van ondervoeding in team wordt aangepakt. In de rustoorden is het multidisciplinair overleg, waarop de arts wordt uitgenodigd, het aangewezen instrument om zorgafspraken op maat van de bewoner te maken, te evalueren en bij te sturen. In RVT's heeft ook de Coördinerend en Raadgevend Arts in dit verband een coördinerende functie, zodat ook op het niveau van de voorziening een passend zorgbeleid kan uitgestippeld worden.
6. De evolutie van de gewichtscurve is een evidente en gemakkelijke parameter in de beoordeling van mogelijke ondervoeding. De inschrijving van de bevolking bij een huisarts naar keuze en het stimuleren van ouderen om tenminste jaarlijks hun huisarts te raadplegen, maakt dat een min of meer systematische controle mogelijk is. De gewichtscontrole is immers één van de routineonderzoeken bij consultatie. Ik ben van oordeel dat deze maatregelen, mits ze systematisch worden toegepast, voldoende zijn.
7. Ik heb reeds aangeduid dat zowel de diagnostiek van ondervoeding als de wijze waarop hieraan gerelateerde zorgvragen worden beantwoord in eerste instantie tot de bevoegdheid van de individuele voorzieningen en zorgverleners behoort. Deze individuele aanpak maakt deel uit van het kwaliteitsbeleid van de voorziening. In de ouderenvoorzieningen bevat het kwaliteitshandboek ondermeer een procedure voor de bereiding en de distributie van voeding en – voor wat de toediening zelf betreft – een procedure voor planning en organisatie van de begeleiding, verzorging en verpleging. Bij de kwaliteitsinspecties kijkt de inspectie na of deze procedures aanwezig zijn, gekend zijn en worden nageleefd. Daarnaast oefent de inspectie toezicht uit op de naleving van de erkenningsnormen. Het betreft hier de minimale vereisten waaraan voorzieningen moeten beantwoorden, ondermeer op het vlak van organisatie en personeelsomkadering. In deze context is er een controle van de effectieve omkadering van de diverse afdelingen en van de continuïteit op de diensten. Zeer regelmatig worden deze criteria getoetst aan de hand van het maaltijdgebeuren. Ook de zorgdossiers zelf worden nagekeken op volledigheid.
8. De sterke link tussen ondervoeding en zelfzorgverlies heeft tot gevolg dat bij dreigende ondervoeding doorgaans hulp op meerdere fronten aangewezen is. Zolang de toestand van betrokkene en de thuisomgeving zelf dit toelaat wordt deze hulp thuis aangeboden, eventueel met de hulp van thuiszorgondersteunende diensten zoals dagverzorging en kortverblijf. De volgende jaren plan ik een actief beleid te voeren om dit soort van thuiszorgondersteunende diensten verder uit te breiden en – waar nodig- verder te diversifiëren. Daarnaast heb ik naar aanleiding van de voorbereiding van de Vlaamse gezondheidsconferentie over Voeding en Beweging reeds een link met deze problematiek voorzien, zodat ook specifiek voor de ouderensetting gerichte acties kunnen worden uitgewerkt. Daartoe is in de stuurgroep onder andere prof. dr. Dirk Ysebaert, namens de Vlaamse Vereniging voor Klinische Voeding en Metabolisme, opgenomen. Tevens is er in deze stuurgroep een sterke participatie van de huisartsen, via Domus Medica.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 248
van 5 september 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Alternatieve financiering welzijnsvoorzieningen - Stand van zaken

Vorig jaar werd de alternatieve financiering ingevoerd voor de bouw van verzorgingsvoorzieningen, ouderenvoorzieningen, voorzieningen voor de thuiszorg en voorzieningen voor de opvang van personen met een handicap. Daartoe werd in juni 2006 het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden gewijzigd.

Alternatieve investeringssubsidies houden in dat de initiatiefnemers in de plaats van een subsidiebelofte een zogenaamd principiële akkoord ontvangen, waarbij het berekende basisbedrag wordt meegedeeld voor de bepaling van de jaarlijkse gebruikstoelage die de initiatiefnemer kan verkrijgen voor zijn goedgekeurd project vanaf de realisatie van het project, en dit over een periode van 20 jaar, te starten één jaar na het bevel van aanvang van de werken. Ook een systeem van alternatieve investeringswaarborg werd uitgewerkt voor dat deel van de kapitaalsuitgaven waarvoor geen investeringssubsidies worden verkregen (kapitaal dat geleend moet worden).

In september 2006 werden hiervoor de uitvoeringsbesluiten goedgekeurd door de Vlaamse Regering. De regelingen zijn ingegaan vanaf 1 november 2006.

Het systeem van de investeringswaarborg werd ook opengesteld voor commerciële initiatiefnemers voor de bouw van ouderenvoorzieningen. Deze regeling werd pas in februari 2007 in een uitvoeringsbesluit gegoten.

De bedoeling van deze alternatieve financiering was om sneller over te kunnen gaan tot de bouw van deze voorzieningen, die in vele gevallen al jarenlang op de wachtlijsten van VIPA stonden. Door deze regeling kunnen immers op korte termijn kredieten vrijgemaakt worden voor veel meer projecten.

1. Hoeveel aanvragen voor alternatieve financiering zijn er binnengekomen in 2006 en 2007?

Kan een overzicht gegeven worden over welke alternatieve financiering het gaat (alternatieve investeringssubsidies, alternatieve investeringswaarborg of beide), en welke de initiatiefnemers zijn, opgedeeld naar zorgsector en juridisch statuut?

Welke dossiers stonden al op de wachtlijst en welke zijn nieuwe aanvragen?

2. Welke van deze dossiers werden reeds goedgekeurd en “afgehandeld”? Welke dossiers zijn nog in behandeling?
3. Gelet op het feit dat de alternatieve financiering tot doel had om op relatief korte termijn de bouw van vele nieuwe voorzieningen mogelijk te maken, kan de minister meegeven hoeveel bedden er

de komende jaren in de ouderenvoorzieningen zullen bijkomen op basis van de reeds afgehandelde dossiers?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 248 van 5 september 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Zie bijlage.

2. Zie bijlage.

Opmerking: met “goedgekeurd en afgehandeld” wordt hier bedoeld dat het principieel akkoord verleend is. Het is evident dat na het verlenen van het principieel akkoord er elk jaar over een periode van 20 jaar nog een aanvraag tot gebruikstoelage wordt ingediend en administratief afgehandeld. Er is nog geen enkel dossier in deze fase.

3. Zie bijlage.

BIJLAGE

Overzicht VIPA-dossiers in de alternatieve financiering voor de periode 2006-2007.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/248/antw.248.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 249
van 5 september 2007
van **TREES MERCKX -VAN GOEY**

Jeugdhulpverlening - Bekendheid en toegankelijkheid

Driekwart van alle jongeren heeft wel eens problemen. Uit een recent onderzoek van het Kinderrechtencommissariaat rond de toegankelijkheid van jeugdhulpverlening blijkt dat een groot deel van de jongeren hulp zoekt in de directe leefomgeving van ouders, familie en vrienden. Zowat 45 % vindt hulp bij allerlei professionele jeugdhulporganisaties.

Eén van die hulporganisaties is de Kinder- en Jongerentelefoon (KJT). De Kinder- en Jongerentelefoon – onder de bevoegdheid van minister Anciaux – kent in Vlaanderen al jaren heel wat succes. De lijn werd in 1981 opgericht, en werd door de jaren aanzienlijk uitgebreid en aangepast. Kinderen en jongeren kunnen niet alleen meer bellen, maar ook chatten en mailen.

De opmars van KJT toont echter niet alleen aan dat laagdrempelige initiatieven werken, het scheidt ook een beeld van de problemen die jongeren ervaren. Eén vraag op vijf gaat over vormen van geweld: dat kan gaan van gepest worden tot uitgesloten worden op school, maar ook mishandeling binnen het gezin komt in de gesprekken vaak aan bod. Daarnaast blijft de scheiding van hun ouders een thema dat jongeren bezighoudt.

1. De nood aan laagdrempelige en toegankelijke jeugdhulpverlening is duidelijk. Vaak is een relatief eenvoudige ingreep – zoals het wijzigen van een telefoonnummer – voldoende om de bekendheid van een organisatie te vergroten.

Overlegt de minister in het kader van de kinderrechten met zijn collega van Jeugd over het vergroten van de bekendheid van andere diensten binnen de jeugdhulpverlening?

Op welke manier gebeurt dat? Met welk resultaat?

2. Uit de thema's die worden aangehaald in de gesprekken met de KJT blijkt dat een aantal thema's voortdurend terugkeert.

Wat gebeurt er met die informatie? Worden er in het kader daarvan door de minister – eventueel in samenwerking met de ministers van Jeugd en Onderwijs – preventieve en/of informatieve acties ondernomen?

Zo ja, voor welke thema's? Op welke manier gebeurt dat? Zo neen, heeft de minister plannen om dat in de nabije toekomst te doen?

N.B. Vragen over hetzelfde onderwerp werden gesteld aan de ministers Steven Vanackere (vraag nr. 249) en Bert Anciaux (nr. 97).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 249 van 5 september 2007

van **TREES MERCKX - VAN GOEY**

1) De toegankelijkheid van de jeugdhulpverlening verbeteren en lopende hulp coördineren zijn prioritaire opdrachten voor de Netwerken Rechtstreeks Toegankelijke Jeugdhulp (RTJ) die in het kader van de Integrale Jeugdhulp in heel Vlaanderen zijn gerealiseerd. Er is een plan om deze 25 netwerken met volgende instrumenten aan de slag te laten gaan:

- een overzicht van de modules aanwezig in een netwerk, aangevuld met alle relevante contactgegevens;
- een intersectoraal aanbod aan vaardigheidstraining met betrekking tot onthaal, vraagverheldering en kortdurende hulp;
- een zelfreflectie- instrument voor de voorzieningen over de kwaliteit van de toegang tot hun hulpverlening;
- netwerkafspraken om maximaal tegemoet te komen aan de verwachtingen van de cliënt met betrekking tot de toegang;
- intersectorale kwaliteitseisen en een typebrief bij verwijzingen;
- netwerkafspraken rond engagementen cliëntoverleg, waarbij voor een beperkt aantal situaties op beroep kan worden gedaan op externe begeleiding.

Het resultaat daarvan is een verbeterde toegang tot de hulpverlening en een betere hulpcoördinatie.

Om de bekendheid van het aanbod te verhogen, ook daar is ruimte voor verbetering blijkt uit het onderzoek van het Kinderrechtencommissariaat, worden aan elk netwerk middelen ter beschikking gesteld om communicatieve initiatieven te nemen.

De combinatie van beide acties, enerzijds het aanreiken van gestandaardiseerde werkinstrumenten en anderzijds inspanningen op het vlak van communicatie, zullen leiden tot een betere bekendheid van en een betere toegang tot de jeugdhulpverlening.

2) Er is geen rechtstreeks overleg tussen Welzijn, Jeugd en Onderwijs over de Kind- en Jongerentelefoon. Het is wel zo dat er een structurele werkgroep Kinderrechten en Jeugdbeleid is. Deze wordt voorgezeten door de administratie Jeugd. De administraties Welzijn en Onderwijs participeren daaraan zodat er een structureel forum is dat, wanneer dat nodig en aangewezen is, informatie-uitwisseling en overleg tussen de genoemde beleidsdomeinen mogelijk maakt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 250
van 5 september 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Kinderopvang - Stationsbuurten

Heel wat mensen pendelen dagelijks met de trein voor hun woon-werkverkeer. Onder hen ook veel ouders van jonge kinderen.

In Charleroi opent binnenkort een kinderdagverblijf in een leegstaand gebouw van de NMBS. Het betreft een samenwerkingsverband tussen de NMBS die een leegstaand gebouw ter beschikking stelde, en ONE, de Waalse tegenhanger van Kind en Gezin. ONE levert het budget voor de werkings- en personeelskosten, met steun van de Franse Gemeenschap. Er zullen 100 plaatsen zijn voor kinderen van pendelaars en de crèche zal flexibele uren hebben tussen 6u en 20u.

Recent bleek ook uit persartikels dat verschillende Vlaamse steden hun stationsbuurt willen opwaarderen en er fors in investeren.

1. Heeft de minister dergelijke samenwerkingsverbanden reeds onderzocht? En ziet hij mogelijkheden om dergelijke initiatieven ook in Vlaanderen te steunen?
2. Heeft de minister weet van Vlaamse kinderopvanginitiatieven specifiek in een station of in de buurt van een station?
3. Welke rol kan Kind en Gezin spelen in het uitbouwen van kinderopvang in de nabijheid van stations?

N.B. Vragen over hetzelfde onderwerp werden gesteld aan de ministers Steven Vanackere (vraag nr. 250) en Kathleen Van Brempt (nr. 191).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 250 van 5 september 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Tot hiertoe is er geen expliciete aanzet gegeven om tot samenwerkingsverbanden tussen Kind en Gezin of kinderopvanginitiatieven en de NMBS te komen. Wij hebben ook geen weet van eventuele lokale samenwerkingsverbanden. Indien de concrete vraag om een samenwerkingsverband tussen kinderopvang en de NMBS zich zou aandienen, kan de mogelijkheid daartoe onderzocht worden binnen het bestaande wettelijke kader.

De inplanting van kinderopvang in een gemeente wordt bepaald door de keuze van de initiatiefnemer, die zich meestal zal laten leiden door de beschikbaarheid van een geschikt pand enerzijds, en de nabije aanwezigheid van de vraag naar kinderopvang anderzijds. Uit onderzoek blijkt dat voor driekwart van de ouders die van opvang gebruik maken, de opvang op minder dan 5 km van hun eigen huis ligt.

2. Uit een beperkte navraag bij Kind en Gezin blijkt dat in de praktijk verschillende initiatiefnemers, zowel van de erkende sector als van de opvang met een attest van toezicht, een vestigingsplaats hebben vlakbij of in de buurt van een station. Dit is het geval in Gent, Denderleeuw, Izegem, Tienen, Brussel, Kortrijk, Berchem, Landen. Dit impliceert echter geen samenwerkingsovereenkomst met de NMBS.
3. Kind en Gezin kan dit meegeven als suggestie binnen het Lokaal Overleg Kinderopvang, zonder dit echter dwingend naar voor te schuiven. Er zijn nog andere belangrijke elementen die meespelen in de keuze van de inplanting van een initiatief, zoals de nabijheid van nieuwe woonwijken, van scholen, van grote invalswegen naar centrumsteden, de inplanting in kansarme buurten en dergelijke.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 252
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Geestelijke gezondheidszorg - Federale therapeutische projecten

In haar Beleidsbrief 2006-2007 kondigde de toenmalige bevoegde minister aan dat zij, bij de concrete uitwerking van de federale proefprojecten voor zorgcircuits en -netwerken voor mensen met een chronische en complexe psychiatrische problematiek, erop zou toezien dat de centra voor geestelijke gezondheidszorg betrokken zouden worden “als een noodzakelijke partner om het ambulante en gemeenschapsgerichte karakter van deze initiatieven te garanderen” (blz. 69).

Verder wou de toenmalige minister erover waken dat “de continuering van de bestaande pilootprojecten voor psychiatrische thuiszorg en activering maximaal gewaarborgd blijft en dat deze pilootprojecten volledig geïntegreerd worden in deze nieuwe netwerken” (blz. 69).

1. a) In welke mate kon wel of niet worden bewerkstelligd dat de centra voor geestelijke gezondheidszorg betrokken worden in deze zorgcircuits en -netwerken?
- b) Om welke centra voor geestelijke gezondheidszorg gaat het?
- c) Op welke wijze worden deze centra voor geestelijke gezondheidszorg hiervoor gehonoreerd?

Trekt de minister hiervoor zelf middelen uit, mede in het licht van artikel 9, § 1, 5° van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg?

2. In welke mate kon wel of niet worden bewerkstelligd dat de continuering van de bestaande proefprojecten voor psychiatrische thuiszorg en activering maximaal gewaarborgd blijft en dat deze proefprojecten volledig geïntegreerd worden in deze nieuwe netwerken?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 252 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. a) Met het KB van 22 oktober 2006 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder overeenkomsten kunnen gesloten worden voor de financiering van de therapeutische projecten inzake geestelijke gezondheidszorg zijn de centra voor geestelijke gezondheidszorg één van de drie verplichte partners.

In artikel 5 van het KB wordt gesteld dat “ om een minimale representativiteit te garanderen, bij elk project principieel volgende partners betrokken moeten worden:

- 1) minstens een psychiatrisch ziekenhuis of een psychiatrische dienst van een algemeen ziekenhuis;
- 2) minstens een centrum voor geestelijke gezondheidszorg. Als geen enkel centrum voor geestelijke gezondheidszorg binnen hetzelfde werkingsgebied naar voren is getreden als kandidaat-partner, moet minstens een pilootproject “psychiatrische zorg voor patiënten in de thuissituatie” of “outreaching”, dat afhangt van de FOD Volksgezondheid, deel uitmaken van de partners;
- 3) minstens een dienst in het kader van de eerstelijnsgezondheidszorg: vereniging van huisartsen, vereniging van thuisverpleging of -zorg of de geïntegreerde diensten voor thuisverzorging (GDT's).

Elk project moest door ten minste drie partners worden ingediend.

De centra voor geestelijke gezondheidszorg zijn dus betrokken als een noodzakelijke partner in de therapeutische projecten en dit om het ambulante en gemeenschapsgerichte karakter van deze initiatieven te garanderen.

- b) De CGG participeren aan de therapeutische projecten, zowel aan de projecten gericht op de doelgroep kinderen en adolescenten als aan de projecten rond volwassenen en ouderen. Het bijgevoegde overzicht geeft een duidelijk overzicht van de participatie van de CGG aan de verschillende projecten.

Kinderen en adolescenten

Participerende CGG	Projectomschrijving
CGG Mandel en Leie	Kinderen en jongeren op het scharnier Kinder- en Jeugdpsychiatrie en Bijzondere Jeugdzorg
CGG Eclips	Integraal Jongeren Drugoverleg vanuit de regio Gent – Eeklo
CGG Vlaams Brabant Oost + CGG Passant	Persoonlijkheidsstoornissen en persoonlijkheidsstoornissen in wording
RCGG (Gent-Deinze-Eeklo) + CGG Waas en Dender + CGG Zuid Oost-	Coördinatie van zorgtrajecten voor kinderen/jongeren met een complexe psychiatrische problematiek in Oost-Vlaanderen

Vlaanderen	
CGG LITP + CGG VGGZ + CGG DAGG	Verbeteren van de zorgcoördinatie van kinderen met ADHD-ontwikkelingsstoornis
CGG LITP + CGG VGGZ + CGG DAGG	Verbeteren van de zorgcoördinatie van pubers met oppositioneel-opstandige gedragsstoornis
CGG VAGGA + CGG Andante	Problematisch middelengebruik bij adolescenten
CGG Waas en Dender	Problematisch middelenmisbruik jonge gebruikers Dendermonde
CGG LITP + CGG VGGZ + CGG DAGG	Verbeteren van zorgcoördinatie van kinderen met een reactieve hechtingsstoornis

Volwassenen

CGG De Pont	Regionaal zorgprogramma voor mensen met een borderline persoonlijkheidsstoornis op basis van dialectische gedragstherapie in de regio Lier – Mechelen – Boom
CGG Brussel	Schizofrenie of andere langdurige psychotische problematiek
CGG VGGZ	Operationaliseren van een zorgcircuit voor "patiënten met een forensisch statuut"
CGG LITP + CGG DAGG	Organisatie en/of bevorderen van sectoroverschrijdende zorgcoördinatie en –overleg in de regio Noord-Limburg rond moeilijk bereikbare en/of zorgmijdende psychiatrische patiënten
CGG Vlaams Brabant Oost	Zorgcircuit sociale psychiatrie Hageland
CGG VAGGA	Afstemming zorgtraject voor mensen met een psychiatrische stoornis en een niet-aangeboren hersenletsel
CGG Passant + CGG Ahasverus	Mensen met langdurige stemmingsstoornissen en/of psychose waarbij nog andere problematische symptomen en situaties duiden op de complexiteit van het geheel
CGG VGGZ	Het organiseren van sociaal psychiatrische netwerken in de zorgregio Tongeren
CGG Vlaams Brabant Oost	C.O.A.C.H.
CGG VGGZ	Multidisciplinair regionaal -lokaal cliëntoverleg voor

	volwassenen met middelenmisbruik
CGG LITP + CGG VGGZ + CGG DAGG	Patiënten met schizofrenie of andere psychotische stoornissen
CGG Noord West-Vlaanderen	Psychosenzorg Noord West-Vlaanderen
CGG Largo	Regionaal intersectoraal drugoverleg
CGG Ahasverus	Zorgoverleg Drughulpverlening voor (jong)volwassenen
CGG Vlaams Brabant Oost en CGG Passant	Continuïteit in behandeling van personen met een verstandelijke handicap en psychiatrische problemen
CGG Vlaams Brabant Oost en CGG Ahasverus	Trajectbegeleiding van personen met een gerechtelijk statuut en psychiatrische problemen
CGG LITP	Zorgcoördinatie volwassenen sociaal psychiatrische patiënten regio West-Limburg
CGG Zuid Oost- Vlaanderen	Zorgtrajectbegeleiding en cliëntenoverleg voor personen met langdurig depressief lijden
CGG Eclips + RCGG (Gent-Deinze-Eeklo) + CGG De Drie Stromen	Zorgtraject voor patiënten met een borderlinepersoonlijkeitsstoornis
RCGG (Gent-Deinze-Eeklo)	Netwerking en coördinatie - toegankelijkheid patiënt- en hulpverlenersnetwerk verhogen
CGG Noorderkempen/Zuiderkempen	Netwerk Rehabilitatie
RCGG (Gent-Deinze-Eeklo)	Netwerk Sociale Psychiatrie Regio Deinze
CGG Waas en Dender	ALCOHOLTEAM – aanmelding en inschakeling in een zorgtraject voor volwassenen met een alcoholproblematiek
CGG Eclips	Assertieve Zorg in de Samenleving (AziS)
CGG Eclips + CGG Zuid Oost-Vlaanderen	Multizorg benadering en -behandeling van alcoholmisbruik en -verslaving bij vrouwen
CGG LITP + CGG VGGZ + CGG DAGG	Zorgcoördinatie voor patiënten met een complexe persoonlijkheidsstoornis of ontwikkelingsstoornis

Ouderen

CGG De Pont	Outreaching voor ouderen met dementie-depressie in de regio
-------------	---

	Mechelen
CGG Largo	Integrale begeleiding van ouderen met ernstige psychiatrische problemen
CGG Passant + CGG Vlaams Brabant Oost	Ouderen in hun natuurlijk leefmilieu met ernstige en langdurige stemmings- en angststoornissen
CGG Eclips	Zorg voor ouderen regio Gent
CGG Prisma + CGG Noord West-Vlaanderen	Suïcide bij ouderen Noord West-Vlaanderen
CGG DAGG + CGG LITP	Reïntegratie, rehabilitatie en resocialisatie van oudere psychiatrische patiënten
CGG Zuid Oost-Vlaanderen	Onderzoek naar de kritische succesfactoren en de mogelijke ICT-toepassingen bij de uitbouw van een zorgcircuit voor ouderen met ernstige en langdurige stemmingsstoornissen
CGG Noorderkempen	Geïntegreerde zorgondersteuning voor ouderen met een complexe en langdurige psychiatrische problematiek
geen CGG (wel project PZT als partner)	Chronisch depressieve ouderen in de thuissituatie die (nog) niet gekend zijn bij de GGZ in Zuid West-Vlaanderen
CGG Largo	Chronisch depressieve ouderen in de thuissituatie die niet actief in behandeling/begeleiding zijn bij de GGZ

c) De financiële structuur van de therapeutische projecten is vastgelegd. Het projectvoorstel voor een therapeutisch project wordt ingediend door de verschillende partners samen. Zij ondertekenen allen dit voorstel. In deze zin zijn alle partners gelijkwaardig en is er geen sprake van een hoofdcontractant. In hun onderlinge samenwerkingsovereenkomst leggen de partners samen vast wie van hen de rol van 'administratieve coördinator' opneemt. Deze vervult een brugfunctie tussen het project en Riziv. De financiering van het project, zowel het vaste bedrag als het variabele bedrag, dient via deze voorziening te gebeuren. Indien aan het project een geïntegreerde dienst voor thuisverzorging (GDT) participeert, neemt hij de rol op van administratieve coördinator. Deze ontvangt jaarlijks het vaste bedrag van het Riziv en factureert maandelijks de overlegmomenten aan de verzekeringsinstellingen. Indien er geen GDT participeert aan het therapeutische project, zal de partner die fungeert als administratieve coördinator jaarlijks het vaste bedrag ontvangen van het Riziv en trimestrieel de overlegmomenten factureren aan het Riziv.

Hoe het geld na ontvangst precies tussen de partners verdeeld wordt, leggen ze zelf vast in hun samenwerkingsakkoord. Dit geldt zowel voor het vast bedrag als voor het bijkomend variabel bedrag in functie van het werkelijke overleg rond de patiënt. In welke mate de CGG gehonoreerd worden is dus afhankelijk van de gemaakte afspraken en kan dus onderling sterk verschillen.

Op de vraag of de Vlaamse Gemeenschap hiervoor zelf middelen inzet mede in het licht van artikel 9, § 1, 5° van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg, dien ik ontkennend te antwoorden. Er worden geen extra subsidies toegekend.

2. Voor het antwoord op vraag 2 dienen we een onderscheid te maken tussen de psychiatrische thuiszorgprojecten en de activeringsprojecten.

Pilootprojecten 'psychiatrische thuiszorg'

De oorspronkelijke doelstelling van de Federale pilootprojecten 'psychiatrische thuiszorg' (PTZ) was vooral het coördineren van zorg aan huis voor mensen met psychiatrische problemen en het ondersteunen van intermediairen (= vooral hulpverleners uit de thuiszorg via uitwisseling van expertise en het aanbieden van vorming aan deze hulpverleners). Maar gaandeweg bleek dat het soms tevens noodzakelijk was dat PTZ aan huis zou komen gezien de complexiteit van de problematiek waarmee thuiszorg soms geconfronteerd werd en/of gezien het feit dat er een lacune in de zorg voor dergelijke mensen (mensen met een ernstige langdurige en psychiatrisch problematiek) bestond.

In 2001 gingen een 20-tal pilootprojecten in Vlaanderen van start. Dit is momenteel reeds uitgebreid tot een 40-tal pilootprojecten. Hun contract wordt jaarlijks verlengd door de FOD Volksgezondheid.

Bij de invulling van de therapeutische projecten zijn de pilootprojecten 'psychiatrische thuiszorg' een belangrijke partner. Immers, elk therapeutische project dient uit volgende verplichte partners te bestaan: (1) een psychiatrisch ziekenhuis of een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis; (2) een centrum geestelijke gezondheidszorg (of indien afwezig een pilootproject 'psychiatrische thuiszorg' of 'outreaching' van de FOD Volksgezondheid) en (3) minstens een dienst in het kader van de eerstelijnsgezondheidszorg (voornamelijk geïntegreerde diensten voor thuisbegeleiding).

Zorgfunctie 'activering'

In het kader van de interministeriële conferentie gezondheidszorg werd een piste gezocht om de functie activering te continueren in het vooruitzicht van de ontwikkeling van de zorgcircuits en de netwerken in de GGZ. Deze piste bestaat hierin dat de Federale Overheid vanaf 1 oktober 2005 voorziet in een recurrente, bijkomende personeelsbezetting van 86 voltijds equivalenten (VTE) voor de initiatieven beschut wonen (IBW) voor activering. Deze VTE worden verdeeld in functie van het aantal erkende plaatsen per IBW met een minimum en een maximum aantal VTE per IBW. Dit betekent concreet een toekenning van minimum 1/2 tot maximum 3 VTE per IBW.

De bijkomende VTE dienen om deze zorgfunctie 'activering' te ondersteunen, uit te breiden en verder te ontwikkelen. Deze VTE krijgen de opdracht om de structurering van de dagactiviteiten van cliënten met een psychiatrische problematiek te realiseren om aldus vanuit de IBW een bijdrage te kunnen leveren aan de toekomstige GGZ-zorgcircuits en -netwerken.

De zorgfunctie 'activering' wordt gedefinieerd als het werken naar integratie en inclusie van cliënten in het gewone, maatschappelijke leven. Activering omvat bijgevolg activiteiten die erop gericht zijn om de cliënten te ondersteunen bij het vinden van een geschikte dagbesteding onder de vorm van arbeid (al dan niet betaald), opleiding, vrije tijd en ontmoeting. Hierbij is het niet alleen de bedoeling om de bewoners van het eigen IBW verder te helpen, maar om het brede publiek van cliënten met een psychiatrische problematiek bij te staan in hun activeringsvraag.

De IBW en de zorgfunctie 'activering' kunnen ingeschakeld worden bij de therapeutische projecten. Zij hebben vooral een rol te spelen wanneer het erop aankomt om cliënten met psychiatrische problemen te reïntegreren in de maatschappij.

De therapeutische projecten worden gefinancierd door de FOD Volksgezondheid en het RIZIV; het transversaal overleg wordt gefinancierd door de FOD Volksgezondheid. Zowel de therapeutische projecten als het transversaal overleg hebben een looptijd van een drietal jaren. Op welke wijze de zorgfunctie 'activering' en de federale pilootprojecten 'psychiatrische zorg in de thuissituatie' zullen geïntegreerd worden in zorgcircuits en zorgnetwerken zal vooral binnen één à twee jaar concreet gestalte krijgen. Ik pleit er alleszins voor om dergelijk zorgvormen te blijven behouden gezien zij maximaal gericht zijn op reïntegratie in de samenleving.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 253
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Samenwerking beleidsdomeinen Wonen-Welzijn - Resultaten

In de Beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009 wordt gesteld:

“De sectoren huisvesting en welzijn kruisen m.a.w. elkaars terrein, wat een opportuniteit naar samenwerking aangeeft. Een geïntegreerd woon-zorgdecreet moet de kruisbestuivingen die in de praktijk al bestaan en op het veld nog toenemen, ondersteunen door het juridisch kader voldoende flexibel te maken om de zorg naar de bewoner te brengen en niet omgekeerd. (...) Wanneer de samenwerking tussen wonen en welzijn tot goede resultaten leidt, kunnen verdere stappen gezet worden om ook voor andere doelgroepen te kijken hoe deze samenwerking tot tastbare resultaten als nood- of crisiswoningen kan leiden” (p. 32-33). En verder: “Een belangrijk deel van het aanbod van het algemeen welzijnswerk situeert zich in de aanpak van de problematiek van de thuisloosheid. (...) Omwille van de raakvlakken tussen de domeinen wonen en welzijn zal ik in nauw overleg met de bevoegde Vlaamse minister treden om de samenwerking tussen beide te stimuleren” (blz. 52).

In de Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2005-2006 wordt gesteld:

“Het regeerakkoord bepaalt dat de beleidsdomeinen wonen en welzijn zowel om samenwerking als om afbakening vragen. In het protocol dat ik afsloot met de Vlaamse minister voor Wonen staat gestipuleerd dat er een afzonderlijk protocol “Wonen – Welzijn” komt, onder meer in verband met de instroom, de begeleiding en de doorstroming van sociaal zwakkere groepen en subgroepen van ouderen in de sociale huisvesting en de welzijnsproblemen die de woonsector niet aankan” (blz. 37).

In de Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2006-2007 wordt gesteld:

“In het kader van de opvolging van de programma’s ‘begeleid wonen en preventieve woonbegeleiding’ in het algemeen welzijnswerk heb ik een stuurgroep bestaande uit vertegenwoordigers van het algemeen welzijnswerk, mijn administratie en mijn kabinet, de opdracht gegeven op zoek te gaan naar de rol en de mogelijke bijdrage van het algemeen welzijnswerk in het lokale woonoverleg, het doelgroepenbeleid van de huisvestingsactoren en de verhoging van de toegankelijkheid van de sociale huisvesting voor sociaal zwakkere groepen. Daarnaast heb ik de administratie de opdracht gegeven na te gaan hoe op een bovenlokaal niveau de woonbehoeften van diverse sociaal-zwakke groepen geraamd kunnen worden. Het is mijn bedoeling om de resultaten en bevindingen uit deze stuurgroep en deze opdracht mee te nemen in de onderhandelingen omtrent het protocol Wonen-Welzijn met de Vlaamse minister bevoegd voor Wonen” (p. 48). En verder: “In de voorbereiding van het protocol Wonen-Welzijn wordt ook de toegang tot de sociale huisvesting voor slachtoffers van intrafamiliaal geweld als aandachtspunt meegenomen. In het advies van de denktank wonen-welzijn worden projecten i.v.m. de instroom van bijzondere doelgroepen – waaronder thuislozen, slachtoffers van partnergeweld, enz. – als een belangrijke opdracht van het lokaal woonoverleg gezien. Aan de administratie werd opdracht gegeven te verzamelen over de

concrete behoeften aan sociale huisvesting van het cliënteel van de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen” (blz. 48-49).

1. Kan de minister aangeven op welke punten er deze legislatuur reeds een reële samenwerking is geweest tussen de beleidsdomeinen Wonen en Welzijn?
2. Welke verwachtingen stelt de minister in dit protocol van minister tot minister?
3. Wat zijn de resultaten van de door de bevoegde minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin aangestelde stuurgroep?
4. Wat zijn de resultaten van de opdracht die de bevoegde minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin gaf aan de administratie om na te gaan hoe op een bovenlokaal niveau de woonbehoeften van diverse sociaal-zwakke groepen geraamd kunnen worden?
5. Wat zijn de resultaten van de opdracht die door de bevoegde minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin werd gegeven aan de administratie om gegevens te verzamelen over de concrete behoeften aan sociale huisvesting van het cliënteel van de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen?

STEVEN VANACKERE

VLAAM MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 253 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De samenwerking tussen de beleidsdomeinen Wonen en Welzijn heeft vorm gekregen in de 'denktank wonen-welzijn'. Deze bestaat uit vertegenwoordigers van de beide kabinetten, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten, het Vlaams Overleg Bewonersbelangen, het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk en de beide administraties. De denktank heeft drie adviezen uitgebracht, één over de sociale begeleidingstaak van de sociale huisvestingsmaatschappijen, één over de mogelijkheden om een doelgroepenbeleid te voeren en één over het lokaal sociaal woonoverleg.

De samenwerking tussen de beleidsdomeinen kreeg ook gestalte in het overleg betreffende de sociale huisvesting. Bij de totstandkoming van het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode werd rekening gehouden met de adviezen van de denktank. Zo wordt de mogelijkheid voorzien voor sociale huisvestingsmaatschappijen om, op basis van overleg en samenwerking met de lokale besturen en de welzijnsactoren, een doelgroepenbeleid te voeren; wordt lokaal sociaal woonoverleg gestructureerd en worden een aantal specifieke maatregelen op het vlak van voorrang voor en begeleiding van daklozen voorzien.

Daarnaast werden sedert 2002 extra middelen geïnvesteerd in de verruiming van het begeleid wonen in 6 regio's (Antwerpen, Gent, Kortrijk, Leuven, Turnhout en Brussel). Deze maatregel beoogde de uitstroom uit de opvangcentra te bevorderen door de toegankelijkheid tot de sociale huisvesting te verbeteren. Daarnaast was het de bedoeling de instroom in de opvangcentra te beperken door preventieve woonbegeleidingen te bieden aan personen die bedreigd worden met uithuiszetting. Tijdens deze legislatuur werden ook in Limburg extra middelen ingezet voor de verdere uitbouw van het begeleid wonen.
2. Het protocol van 2 september 2005 tussen de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, en mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, stelt in artikel 6 dat er een afzonderlijk protocol wonen-welzijn zal worden opgemaakt dat de samenwerking en de afbakening van de beleidsdomeinen wonen - welzijn bepaalt, onder meer in verband met de instroom, de begeleiding en de doorstroming van sociaal zwakkere groepen en subgroepen van ouderen in de sociale huisvesting en de welzijnsproblemen die de woonsector niet aankan. Er werd geen afzonderlijk protocol opgemaakt. Wel werd, zoals onder vraag 1 beantwoord, werk gemaakt van de uitklaring van belangrijke raakvlakken tussen Wonen en Welzijn en werd hiermee rekening gehouden in het ontwerp van nieuw sociaal huurbesluit. Ik ga thans na welke verdere stappen wij in samenwerking met het beleidsdomein Wonen kunnen zetten om de sociale huisvesting voor de doelgroepen van de welzijns- en gezondheidszorg te bevorderen.
3. De bovenlokale stuurgroep 'wonen-welzijn, doelgroep thuislozen' is tweemaal samengekomen. In deze stuurgroep werden de adviezen van de denktank 'wonen-welzijn' besproken vanuit het perspectief van welzijn. De adviezen werden getoetst aan de ervaringen van de centra voor algemeen welzijnswerk inzake het begeleid wonen in de samenwerking met de huisvestingsactoren. Verder werden de verwachtingen van de diensten voor woonbegeleiding m.b.t. de nieuwe regelgeving van de sociale huisvesting geïnventariseerd.

4. en 5. De vragen 4 en 5 hebben betrekking op hetzelfde onderwerp. De administratie heeft mij een overzicht bezorgd van de factoren die het realiseren van aangepaste huisvesting voor een aantal doelgroepen van het welzijnswerk belemmeren. Deze factoren hebben o.m. betrekking op het tekort aan sociale woningen, de huurprijs, de nood aan begeleiding van sociale huurders met betalingsachterstand en/of onaangepast woongedrag, het voorkomen van uithuiszetting, de nood aan een meer accurate beeldvorming omtrent de thuislozen, de nood aan overleg tussen huisvestingsactoren, lokale besturen en welzijnsactoren. De administratie heeft mij verder haar advies gegeven over de wenselijke taakverdeling tussen de sociale huisvestingsactoren en welzijnsdiensten. Met een aantal van de probleemstellingen werd reeds rekening gehouden in het ontwerp van nieuw sociaal huurbesluit.

Het is niet mogelijk gebleken een globale cijfermatige raming te maken van de woonbehoeften van de diverse doelgroepen van de welzijns- en gezondheidssector. De woonbehoeften van diverse doelgroepen is veelal gerelateerd met de lokale situatie en het lokale woon- en welzijnsaanbod. Daarom situeert de raming van de woonbehoefte van doelgroepen zich ook best op een lager niveau, met name het lokale. In de Vlaamse wooncode en het sociaal huurbesluit hebben we dan ook gekozen voor een grotere betrokkenheid van het lokale niveau bij het toewijzingsbeleid in de sociale huisvesting. Hierdoor wordt een doelgroepenbeleid mogelijk, op maat van de lokale wensen en behoeften. Dit doelgroepenbeleid is slechts mogelijk na overleg met de lokale overheid en de lokale huisvestings- en welzijnsactoren.

Tot slot maak ik melding van het feit dat in het sociaal huurbesluit is opgenomen dat ook moet worden voorzien in woonbegeleiding. Het takenpakket is opgesteld op basis van het advies van de denktank wonen-welzijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 254
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Decreet preventief gezondheidsbeleid - Stand uitvoering

Het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid bepaalt op voluntaristische wijze dat “een verbetering van de volksgezondheid (wordt beoogd), meer bepaald het behalen van gezondheidswinst op Vlaams bevolkingsniveau, om zo te kunnen bijdragen tot een verhoging van de levenskwaliteit” (art. 3, eerste lid). Daarnaast is er het besluit van de Vlaamse Regering van 31 juli 1991 inzake gezondheidspromotie, dat sinds de afkondiging van het voornoemde decreet nog tweemaal werd gewijzigd, namelijk met een besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 en een besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 2007.

Het decreet van 21 november 2003 bepaalt dat het decreet van 5 april 1995 betreffende de profylaxe van besmettelijke ziekten en het decreet van 6 juli 2001 houdende de primaire preventie van schadelijke effecten bij de mens, veroorzaakt door biologische agentia, worden opgeheven. In afwachting van het in werking treden van de besluiten ter uitvoering van het decreet van 21 november 2003 blijft de ter zake geldende regelgeving, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het decreet van 21 november 2003 van kracht is, van toepassing. Het betreft de regelgeving met betrekking tot de 1° gezondheidspromotie, 2° metabole aandoeningen; 3° borstkankeropsparing; 4° primaire preventie van schadelijke effecten bij de mens, veroorzaakt door biologische agentia; 5° profylaxe van besmettelijke ziekten en 6° centra voor menselijke erfelijkheid (art. 82).

1. Kan de minister de stand van zaken geven in de geplande uitvoering van het decreet van 21 november 2003, een decreet dat bijna vier jaar oud is?

Welke zijn de vertragende factoren bij de uitvoering?

2. Aan welke bepalingen van het decreet van 21 november 2003 werd wel reeds uitvoering gegeven?
3. In welke zin worden initiatieven rond geestelijke gezondheid gevat door het decreet van 21 november 2003?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 254 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Dit jaar werd op intensieve wijze aan de voorbereiding van een aantal ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering gewerkt.

Om de samenhang te bewaken, zowel binnen de uitvoering van het preventiedecreet als tussen het preventie- en het eerstelijnsgezondheidszorgdecreet, heb ik mijn visie rond bepaalde deelaspecten via een conceptnota voorgelegd aan de betrokken sectoren. Ik wacht nu hun reactie in en zal vervolgens de gedragen visie concretiseren in uitvoeringsbesluiten.

Concreet bereid ik momenteel de uitvoering voor van volgende deelaspecten:

- Erkennung en subsidiëring van **partnerorganisaties, organisaties met terreinwerking en individuele zorgaanbieders** (artikelen 21 tot en met 26 van het preventiedecreet).
 - Erkennung en subsidiëring van de **Logo's** (Locoregionaal gezondheidsoverleg en -organisatie) (artikel 28 tot en met 30 van het preventiedecreet).
 - Oprichting en erkenning van Vlaamse **werkgroepen** (artikelen 15, 16 en 20 van het preventiedecreet).
 - Basisvoorwaarden voor de organisatie van **bevolkingsonderzoeken** (artikel 31 van het preventiedecreet).
2. Volgende uitvoeringsbesluiten bij het preventiedecreet werden uitgevaardigd:
 - Besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 betreffende de preventie van de veteranen-ziekte op publiek toegankelijke plaatsen (BS 4 mei 2007);
 - Besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004 houdende maatregelen tot bestrijding van de gezondheidsrisico's door verontreiniging van het binnenmilieu (BS 19 oktober 2004).
 3. Op 19 juli 2007 heb ik een nieuwe gezondheidsdoelstelling officieel laten goedkeuren door de Vlaamse Regering, na instemming van het Vlaams Parlement. Deze gezondheidsdoelstelling luidt als volgt: "De sterfte door zelfdoding bij mannen en vrouwen moet tegen 2010 verminderd zijn met 8% ten opzichte van 2000", met als subdoelstellingen: daling van het aantal suïcidepogingen, daling van ernstige suïcidale gedachten en een daling van het aantal depressies. Het toevoegen van deze gezondheidsdoelstelling toont het belang aan van de geestelijke gezondheid en is daarmee ook bevat vanuit het preventiedecreet. Om tot deze doelstelling te komen werd de procedure gevolgd zoals vastgelegd in het preventiedecreet. Meer informatie over deze gezondheidsdoelstelling en de initiatieven vindt u op:
<http://www.zorg-en-gezondheid.be/preventiezelfdoding.aspx>.

De herziene gezondheidsdoelstelling rond borstkanker ligt momenteel voor ter goedkeuring in het parlement.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 255
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Geestelijke gezondheidszorg - Outreachprojecten voor ouderen

De financiële middelen zouden voorzien zijn om via tien projecten geïnteresseerde centra voor geestelijke gezondheidszorg de kans te geven om zich vanaf eind 2006 te richten op een specifiek aanbod voor ouderen via outreachprogramma's.

Volgens de Beleidsbrief 2006-2007 leert de ervaring immers dat het consultatiemodel van de centra voor geestelijke gezondheidszorg vaak een te hoge drempel vormt voor deze doelgroep (blz. 71).

1. Hoe verliep de procedure en de selectie?

Wie besliste over de toekenning: de minister of, in het kader van de hervormingen van "Beter Bestuurlijk Beleid", een eventueel bevoegd gemaakte ambtenaar?

2. Wie waren de kandidaat-projecthouders (met omschrijving van de projectinhoud)?

3. Welke waren de criteria?

Wat was het onderlinge gewicht van elk van deze criteria?

4. Welke projectaanvragen werden in aanmerking genomen? In welke mate verschillen de tien (?) projecten van elkaar?

5. Welke zijn de mogelijke pistes voor de structurele voortzetting bij een positieve evaluatie van de projecten, gegeven het Vlaams Regeerakkoord?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 255 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Officieel startte de procedure met de uitnodiging van minister Vervotte aan alle CGG om een projectvoorstel in te dienen rond het aanbieden van advies, coaching en indicatiestelling aan verschillende rusthuizen en het in kaart brengen van de zorgnoden. De CGG zouden hiervoor per project 0,25 VTE psychologische functie met enige ervaring gesubsidieerd krijgen voor de periode van één jaar.

Er kwamen bij de IVA Zorg en Gezondheid 13 projectaanvragen toe. De minister heeft op basis van de evaluatie door de IVA Zorg en Gezondheid beslist om een 9-tal projecten te selecteren. De toewijzing van de subsidiemiddelen gebeurde via een ministerieel besluit.

2. Van deze 13 projectaanvragen kwamen er :
 - drie aanvragen van CGG's vanuit de provincie Antwerpen: CGG Andante, CGG VAGGA en CGG De Pont Mechelen,
 - twee aanvragen vanuit de provincie Limburg: CGG LITP en CGG DAGG,
 - twee aanvragen vanuit de provincie West-Vlaanderen: CGG Noord West-Vlaanderen en CGG Largo,
 - vier aanvragen vanuit de provincie Oost-Vlaanderen: CGG Zuid Oost-Vlaanderen, CGG Deinze-Eeklo-Gent, CGG De Drie Stromen, CGG Waas en Dender,
 - één gezamenlijk projectvoorstel van de 3 CGG van provincie Vlaams-Brabant: CGG Passant, CGG Vlaams-Brabant Oost en CGG Ahasverus
 - en
 - één projectvoorstel van het CGG van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Een omschrijving geven van de inhoud van elk project zou ons hier te ver leiden. De bundels zijn wel beschikbaar bij het agentschap Zorg en Gezondheid.

3. Alle ingestuurde projectvoorstellen werden in eerste instantie inhoudelijk beoordeeld op een zestal criteria.
 - 1) De doelgroep: is de doelgroep duidelijk omschreven en in overeenstemming met de projectoproep?
 - 2) De visie en de doelstellingen: zijn er doelstellingen omschreven ? En zo ja, zijn deze meetbaar, aanvaardbaar en waardevol binnen het vooropgezette doel van het project?
Zijn deze doelstellingen tijdig haalbaar binnen de projectduur van één jaar? Kaderen deze doelstellingen in een globale visie op hulpverlening aan ouderen en is deze visie reeds gekend en ondersteund door de hulpverleners van het CGG?
 - 3) De werkwijze: op welke manier zal het project geconcretiseerd worden? Welke middelen en methoden zal men hiervoor inzetten?
 - 4) De partners: wie zijn de partners van het CGG bij het uitvoeren van het project? In welke mate zijn deze partners reeds gekend? Zijn er reeds contacten geweest met de partners in verband met het project?
 - 5) Inzet en ervaring: wie zal het CGG inzetten om het project uit te voeren: een psycholoog met ervaring in de problematiek of een nieuw aan te werven iemand? Kan dit personeelslid

bijkomend een beroep doen op ondersteuning in het CGG? In welke mate heeft het CGG reeds een ouderenwerking en een ouderenteam?

- 6) Evaluatie van het project: zijn er evaluatiemethoden en technieken bepaald om het project te evalueren?

De criteria met het meeste gewicht waren criterium 4 en 5. Rekening houdend met de projectduur van één jaar was het belangrijk dat de contacten met de partners reeds bestaande of ver gevorderd waren en dat er een psycholoog zou ingezet worden met ervaring in de problematiek. Deze persoon zou vanuit een duidelijke visie en doelstellingen gesteund moeten worden door een ouderenwerking in het CGG.

Naast de inhoudelijke beoordeling op basis van de 6 bovenvermelde criteria gebeurde nog een bijkomende beoordeling op basis van de criteria spreiding en middelen:

- 1) criterium spreiding: een gelijke spreiding over Vlaanderen werd overwogen.
- 2) criterium middelen: een gelijke verdeling van de middelen, i.c. 175.000,00 euro, werd voorzien zodat er 8 maal een bedrag van 17 500 euro en 1 maal een bedrag van 35 000 euro kon toegekend worden voor telkens 0,25, respectievelijk 0.50 VTE psychologische functie.

4. Uiteindelijk werden de volgende 9 projecten in aanmerking genomen voor subsidiëring.

CGG Andante Antwerpen	17.500,00
CGG De Pont Mechelen	17.500,00
CGG Brussels Hoofdstedelijk Gewest	17.500,00
CGG LITP Hasselt	17.500,00
CGG DAGG Hasselt	17.500,00
CGG Zuid-Oost-Vlaanderen	17.500,00
CGG Waas en Dender	17.500,00
CGG Largo	17.500,00
Gezamenlijk projectvoorstel CGG Vlaams-Brabant Oost + CGG Ahasverus + CGG Passant	35.000,00
Totaal	175.000,00 euro

Binnen de gesubsidieerde projecten zijn er nog een aantal verschillen.

- 1) In een aantal projecten kunnen reeds lopende samenwerkingsverbanden met woonzorgcentra en rust- en verzorgingstehuizen worden geconsolideerd en gecontinueerd, al of niet uitgebreid met nieuwe samenwerkingen. Voor andere projecten zijn er wel al vergaande gesprekken geweest met de partners maar dient de feitelijke samenwerking toch nog opgestart te worden.
 - 2) Niet alle participerende CGG hebben een ouderenteam. Voor een drietal CGG kadert het project binnen een bestaande ouderenwerking. Binnen andere CGG zal de psycholoog binnen het project geen beroep kunnen doen op een ouderenteam.
 - 3) Door het 'provinciale' project van de CGG Vlaams-Brabant wordt een provinciaal team ingezet dat zorgt voor onderlinge afstemming en overleg met het oog op het uitwisselen van ervaringen, het afstemmen van procedures en werkwijze en het registreren van de activiteiten. De 8 andere projecten opereren binnen hun werkingsgebied maar niet op provinciaal niveau.
 - 4) Op het vlak van de voorziene evaluatiemethoden en -technieken is er grote diversiteit tussen de verschillende projecten.
5. Zowel bij de projectoproep als in de ministeriële besluiten van de geselecteerde projecten, is expliciet vermeld dat het gaat om een éénmalig project voor de duur van één jaar. De bedoeling is wel om met de opgedane ervaring het aanbod voor ouderen via outreachprogramma's verder aan te sturen. Bijzondere aandacht gaat hierbij naar de ondersteuning van de zorgverleners in de ouderenzorg in het detecteren en het begeleiden van psychosociale noden van zorgbehoevende ouderen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 256
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Vertrouwenscentra kindermishandeling - Valorisatie directiefunctie

In de Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin “Beleidsprioriteiten 2006-2007” lees ik: “Het is van primordiaal belang dat de kerntaken op het gebied van intern en extern overleg en netwerking bij de vertrouwenscentra kindermishandeling verder kunnen worden geprofessionaliseerd. Ik maak voor de valorisatie van de directiefunctie binnen de Vertrouwenscentra Kindermishandeling in Vlaanderen een bedrag van ruim 500.000 euro vrij. Dat betekent een substantiële verhoging van de huidige managementsubsidie van 240.000 euro, die bovendien niet langer projectmatig en eenmalig is, maar elk jaar opnieuw wordt toegekend. De directeurs kunnen het nodige overleg en de professionele netwerking blijvend realiseren” (Stuk 998 (2006-2007) – Nr. 1, blz. 20).

Het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2002 betreffende erkenning en subsidiëring van de vertrouwenscentra kindermishandeling voorziet dat, als tegemoetkoming voor de maatregelen overeengekomen in het Vlaams akkoord voor de social profit van 6 juni 2005 met betrekking tot de eindejaarspremie en de managementondersteuning, met ingang van 1 januari 2006 de subsidie van de vertrouwenscentra kindermishandeling wordt verhoogd met een aanvullend bedrag per jaar, evenredig met de basis- en extra subsidie, te verdelen over de centra. Het te verdelen bedrag van die subsidie bedraagt: voor het jaar 2006: 11.979,62 euro, voor het jaar 2007: 25.842,76 euro; voor het jaar 2008: 39.704,43 euro; voor het jaar 2009: 53.473,33 euro; en vanaf het jaar 2010: 67.335 euro (art. 30, § 2ter).

1. Uit welke concrete bepalingen leidt de minister af dat de (globale) huidige managementsubsidie 240.000 euro bedraagt voor de vertrouwenscentra kindermishandeling?
2. Werd de aangekondigde substantiële verhoging van de huidige managementsubsidie reeds doorgevoerd? Kan de minister aantonen waaruit dit blijkt?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

antwoord

op vraag nr. 256 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. In 2006 ontvingen de vertrouwenscentra kindermishandeling elk 40.000 euro als éénmalige managementstoelage om te starten met de gedeeltelijke valorisatie van een directeursfunctie binnen elk centrum. Voor de zes centra samen betekende dit een totaal bedrag van 240.000 Euro. Vanaf 2007 werden de middelen verhoogd tot 502.217,5 euro voor de volledige valorisatie van de directeursfunctie per centrum.
2. De uitbetaling van deze middelen is in volle voorbereiding, nadat er met de sector grondig overleg geweest is over de parameters voor de verdeling van de middelen onder de centra. Momenteel wordt gewerkt aan de opmaak van de nodige besluiten van de Vlaamse Regering..

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 257
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Begroting Kind en Gezin - "Projecten"

In de uitgaven bij de begroting van Kind en Gezin is sprake van "projecten kinderopvang", "projecten DAC" en "projecten bijzondere opvang en kansarmoede" (Stuk 19-A (2006-2007) – Nr. 6, blz. 371).

1. Welke uitgaven worden precies bekostigd vanuit deze drie uitgavenposten?
2. Om welke voorzieningen of initiatiefnemers gaat het ?
3. Wanneer werden deze projecten opgestart en wat is de duurtijd ervan?
4. Door welke reglementering worden deze projecten beheerst?
5. Bij de begrotingscontrole 2007 vielen wijzigingen te noteren op deze drie uitgavenposten (respectievelijk +516.000 euro, +746.000 euro en +117.000 euro).

Kan de minister de stijging in deze bedragen toelichten en worden deze meeruitgaven naar verwachting effectief gerealiseerd?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 257 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Vanuit de uitgavenpost “projecten kinderopvang” worden concrete kinderopvanginitiatieven gesubsidieerd met een bijkomend specifiek aanbod, dat niet ingepast kan worden in de bestaande regelgeving. Daarnaast kunnen er ook onderzoeken of studiedagen met betrekking tot kinderopvang mee gefinancierd worden.

Vanuit de uitgavenpost “projecten bijzondere opvang en kansarmoede” worden initiatieven gesubsidieerd met een specifiek aanbod rond kansarmoede, preventieve gezinsondersteuning of adoptie.

De uitgavenpost “projecten DAC” omvat de subsidiëring van de gewezen DAC personeelsleden in kinderdagverblijven en enkele initiatieven buitenschoolse opvang.

2. en 3.

Projecten kinderopvang:

De projecten binnen de kinderopvang zijn kinderopvanginitiatieven met een basisaanbod kinderopvang, maar een bijkomend specifiek aanbod. Het specifiek aanbod is ofwel gericht op kansarme gezinnen ofwel op gezinnen met een kind met een handicap. Deze initiatieven krijgen extra projectmiddelen voor hun specifiek aanbod en dit voor onbepaalde duur.

Organiserend bestuur	Project	Start subsidiëring door Kind en Gezin
Vzw Elmer Vooruitgangstraat 317 1030 Schaarbeek	Elmer Noord en Elmer Zuid: deze projecten kregen ondertussen reeds erkenning en subsidiëring als regulier kinderdagverblijf	1 maart 1998
Vzw Wigwam Lolanden 12 3010 Kessel-Lo	Wigwam: dit project kreeg ondertussen reeds erkenning en subsidiëring als regulier kinderdagverblijf	1 juli 1995
Buurtwerk 't Lampeke vzw Riddersstraat 147 3000 Leuven	De Wurpskes Riddersstraat 60 bus 5 3000 Leuven	1 januari 1995
Vzw Zonnebloemen Beverhoutsveldstraat 2 8730 Oedelem	't Vliegend Paard Beverhoutsveldstraat 2 8730 Oedelem	1 januari 1999

Vzw Speelhuis Elief Patriottenstraat 62 2600 Berchem	Speelhuis Elief Ferdinand Coosemansstraat 116 2600 Berchem	1 januari 1998
--	--	----------------

Projecten DAC:

In bijlage vindt u de lijst van voorzieningen met DAC-personeel.

Projecten bijzondere opvang en kansarmoede

Organiserend bestuur	Voorziening / project	Duurtijd van het huidige project
Amber vzw Pompstraat 22 3012 Wilsele-Leuven	Amber	Vanaf 1/1/2007 - bij positieve evaluatie maximaal tot 31/12/2009
vzw De Keerkring Centrum voor Opvoedingsondersteuning Plezantstraat 165 bus 1 9100 Sint-Niklaas	De Keerkring (De Opvoedingstelefoon Vlaanderen)	Vanaf 1/1/2007 - bij positieve evaluatie maximaal tot 31/12/2008
vzw De Viertorre Hospitaalstraat 35 bus 1 8400 Oostende	Het Ruilhoekje	Vanaf 1/1/2006 tot en met 31/12/2007
vzw EVA-Vorming Osystraat 39 2060 Antwerpen	vorming kandidaten binnenlandse adoptie	van 1 januari 2007 tot 31 december 2007
CAW De Kempen vzw Nederrij 20 2200 Herentals	Opvoedingswinkel	Vanaf 1/9/2007 - tot beslissing erkenning opvoedingswinkels
vzw De Speelbrug Vrijheidstraat 52 2000 Antwerpen	De Speelbrug	Van 1/1/2007 tot en met 31/12/2007
vzw De Tuimel Auwersstraat 11 2600 Berchem-Antwerpen	De Tuimel	Vanaf 1/1/2007 - bij positieve evaluatie maximaal tot 31/12/2009
vzw Gewenst Kind – Amok Osystraat 39 2060 Antwerpen	Zoekregister	Vanaf 1/1/2007 - 31/12/2007 bij positieve evaluatie maximaal tot 31/12/2008
Koningin Fabiola Home vzw Weldoenerstraat 5 3630 Maasmechelen	Koningin Fabiola Home	1/1/1999 - ...

4. Artikel 13 van het Decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin stelt dat Kind en Gezin alle mogelijke activiteiten van welke aard ook kan ontwikkelen, opzetten en realiseren, in functie van het realiseren van zijn doelstelling:
- “Art.13, § 1. Het agentschap kan voor het realiseren van zijn doelstellingen, al of niet binnen het kader van de regels, vermeld in artikel 12, alle mogelijke activiteiten van welke aard ook ontwikkelen, opzetten en realiseren.”

5. De evolutie met betrekking tot de begroting van de projecten kinderopvang is sterk afhankelijk van de ingediende voorstellen. Meestal heeft men hier bij de initiële begroting slechts een beperkt zicht op. Dit maakt dat er aanpassingen kunnen gebeuren bij de begrotingscontrole.

Bij het opstellen van de initiële begroting 2007 was er nog geen saldoberekening gebeurd voor DAC-personeelsleden. De initiële saldoberekening bleek onvoldoende en werd bijgesteld.

De stijging van +117.000 euro op de begrotingspost “projecten bijzondere opvang en kansarmoede” is te verklaren door het feit dat er een aantal geplande projecten weggevallen zijn en er een nieuw is bijgekomen (EVA – vorming kandidaten binnenlandse adoptie).

BIJLAGE

Voorzieningen met DAC-personeel

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/257/antw.257.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 258
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Kind en Gezin - Dienstverlening "kleuterschoolparticipatie"

Het is de beleidsambitie om de participatiegraad van kleuters aan het kleuteronderwijs te verhogen.

De vorige minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin kondigde aan te willen “onderzoeken hoe vanuit de preventieve kindzorg en opvoedingsondersteuning Kind en Gezin kan meewerken aan een intensieve samenwerking met actoren uit het onderwijsveld in het bereiken van deze ouders en kinderen waarbij het behoud van de noodzakelijke vertrouwensband wordt gegarandeerd” (blz. 17).

Er zou een bijkomend aanbod “schoolparticipatie” worden uitgewerkt voor ouders van niet in de school ingeschreven kinderen, dat bestaat uit een tweetal huisbezoeken door de regioverpleegkundigen van Kind en Gezin. Tijdens die huisbezoeken zou worden ingegaan op de intenties en obstakels die ouders ervaren om hun kleuter al dan niet naar school te brengen en zou men ze motiveren om hun kind toch in te schrijven.

1. Wat is de stand van zaken in de ontwikkeling van dit aanbod “schoolparticipatie”?

Wat is de kostprijs ervan?

2. Meent de minister dat deze uitgaven lastens de begroting Welzijn, Volksgezondheid en Gezin dienen te vallen?
3. Met welke concrete richtlijnen vertrekken de regioverpleegkundigen dienaangaande op huisbezoek?
4. Welke eventuele andere initiatieven heeft de minister in dat verband reeds opgezet en wat is de kostprijs ervan?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 258 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Binnen de preventieve gezinsondersteuning wordt het thema “Kleuterschoolparticipatie” geïntegreerd in de basisdienstverlening. Tijdens de consulten bij de regioverpleegkundige wanneer het kind 15 en 24 maanden is, wordt het thema “Schoolkeuze en inschrijving in de kleuterschool” besproken. Tijdens het consult op 30 maanden komt het thema “Naadloze overgang van thuis op opvang naar de kleuterschool” aan bod. Deze acties richten zich naar alle gezinnen die op de dienstverlening van Kind en Gezin een beroep doen. Door de integratie van deze thema’s in de bestaande dienstverlening van Kind en Gezin, dienen geen bijkomende middelen te worden voorzien.

Voor de gezinnen die bijkomende en specifieke ondersteuning nodig hebben inzake schoolkeuze of het realiseren van de inschrijving wordt voorzien in de mogelijkheid van twee bijkomende huisbezoeken. Hiermee richten we ons voornamelijk op maatschappelijk kwetsbare gezinnen. Voor deze acties zijn de nodige bijkomende middelen voorzien. De uitvoering hiervan start vanaf 1 oktober 2007.

In 2008 zal ook voorzien worden in ouderbijeenkomsten voor maatschappelijk kwetsbare gezinnen met kinderen rond de 30 maanden. Bedoeling is om deze gezinnen beter voor te bereiden op de start in de kleuterschool. Dit aanbod wordt momenteel verder voorbereid. Ook voor deze acties zijn middelen voorzien.

Ten slotte wordt voorzien in de mogelijkheid om bijkomende ondersteunende huisbezoeken (2) te brengen aan ouders wier kinderen na 36 maanden nog niet ingeschreven zijn. Voor de realisatie van deze actie wordt overlegd met de administratie Onderwijs (Centra voor leerlingenbegeleiding) in functie van een structurele oplossing met betrekking tot de informatiedoorstroming. De realisatie van deze actie wordt voorzien in de loop van 2008.

Binnen de kinderopvang zal voornamelijk sensibiliserend gewerkt worden rond het belang van een tijdige inschrijving in de kleuterschool en van de naadloze overgang tussen kinderopvang en de school.

In het geheel van de acties worden een aantal communicatiemiddelen ontwikkeld. Het gaat hierbij om een schoolkieswijzer, die ouders kan ondersteunen bij het maken van een school-keuze, en een informatiebrochure rond het belang van de kleuterschool en de rol van de Centra voor Leerlingenbegeleiding.

De totale kostprijs van de verschillende acties zal op jaarbasis 700.000 € bedragen.

2. De middelen voor deze acties werden aan de dotatie van Kind & Gezin toegevoegd, wat mogelijk was door een uitbreiding van de begroting Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.
3. De concrete richtlijnen met betrekking tot het aanbod na 30 maanden (opvolghuisbezoeken) voor gezinnen van wie de kinderen niet ingeschreven zijn in de kleuterschool zijn in ontwikkeling. Eerst dient echter een structurele oplossing te worden uitgewerkt met betrekking tot de informatiedoorstroming tussen de Centra voor Leerlingenbegeleiding en Kind en Gezin. Hiertoe zijn de nodige gesprekken opgestart.

4. Alle initiatieven in het kader van kleuterschoolparticipatie werden onder de vorige punten opgesomd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 259
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Gehandicapten - Projectsubsiëring

Artikel 8 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap bepaalt:

“De Vlaamse regering kan binnen het kader van de aan het agentschap toegewezen middelen en binnen het kader van de taken van het agentschap, vermeld in artikelen 5, 6 en 7, nadere regels vaststellen betreffende de criteria, de voorwaarden, de gevallen, de bedragen, de organisatie, de erkenningsnormen en de subsidievoorwaarden inzake: (...) 4° het subsidiëren van projecten waarvoor geen programmatie of structurele subsidiëring is uitgetrokken”.

1. Bij wie ligt de bestuursrechtelijke autonomie inzake het uitschrijven van projectoproepen: bij de minister, de Vlaamse Regering of het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap?
2. Wordt het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 1995 tot vaststelling van de voorwaarden en modaliteiten volgens dewelke het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap bijzondere subsidies aan voorzieningen kan toekennen, impliciet opgeheven door het decreet van 7 mei 2004?

Wat is het statuut van de omzendbrief van 19 januari 2004 betreffende bijzondere subsidies aan voorzieningen in de gehandicaptensector?

3. Welke projecten werden gesubsidieerd sinds het in werking treden van artikel 8, 4° van het decreet van 7 mei 2004?
4. De vage begroting van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap zoals voorgelegd aan het Vlaams Parlement, laat niet toe te achterhalen voor welk bedrag aan projecten wordt voorzien (Stuk 19-A (2006-2007) – Nr. 6, blz. 377).

Voor welk bedrag wordt er aan projectuitgaven voorzien in 2007?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 259 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De bestuursrechtelijke autonomie voor het uitschrijven van projectoproepen berust – binnen het reglementair kader dat de Vlaamse Regering voor het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) heeft gecreëerd -, bij dit Agentschap.
2. Het besluit van de Vlaamse Regering (BVR) van 26 april 1995 tot vaststelling van de voorwaarden en modaliteiten volgens dewelke het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) destijds bijzondere subsidies aan voorzieningen kon toekennen, wordt niet impliciet opgeheven door het decreet van 7 mei 2004. Voormeld besluit blijft rechtsgeldig in uitvoering van art. 8, 4° van het oprichtingsdecreet van het VAPH. Een BVR moet steeds expliciet worden opgeheven.

De omzendbrief van 19 januari 2004 had het statuut van administratief document van het toenmalige VFSIPH, in uitvoering van het vigerende BVR van 26 april 1995. Die bewuste omzendbrief is nu te kwalificeren als ‘zonder voorwerp’, aangezien deze enkel betrekking had op de begroting 2004 en nu het begrotingsdienstjaar 2007 loopt.

3. Voor het overzicht van de toegekende projectsubsidies in de betreffende periode – bijzondere subsidies in uitvoering van het BVR van 26 april 1995 – wordt verwezen naar de exceltabel in bijlage.
4. De begroting van het VAPH wordt opgesteld, volledig conform de begrotingstechnische vereisten die opgelegd worden door het BVR van 21 mei 1997, betreffende een geïntegreerde economische boekhouding en budgettaire rapportering voor de Vlaamse openbare instellingen.

In het begrotingsdienstjaar 2007 zijn er 2 projectsubsidies ‘ad nominatum’ voorzien met als voorwerp:

- de samenwerkingsovereenkomst tussen een dienst voor thuisbegeleiding en 4 centra voor geestelijke gezondheidszorg ter bevordering van de hulpverlening voor personen met een verstandelijke handicap (135.000 euro)
- het project persoonlijke toekomstplanning (PTP) dat een uitvloeisel is van de trajectbegeleiding. Het bestaat uit drie deeltrajecten die begeleid worden door PLAN vzw en heeft als tijdshorizon 3 jaar (300.00 euro)

Met het eerstvolgende bijblad zal een derde projectsubsidie worden opgenomen die zich richt op het inzetten van een ervaringsdeskundige 'armoede' binnen een door het VAPH gesubsidieerd MPI voor een krediet van 40.000 euro.

bijlage

Overzicht projectsubsidiering 2004

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/259/antw.259.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 260
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Gehandicapten - Project "persoonlijke toekomstplanning"

In de ondersteuning van personen met een handicap loopt het project "persoonlijke toekomstplanning".

Dit project houdt in dat vrijwilligers in samenwerking met professionele diensten en voorzieningen de persoon met een handicap begeleiden om zijn of haar zorgvraag te expliciteren. Het experiment heeft als doel het sociale netwerk rond een persoon met een handicap te verstevigen en een zo groot mogelijke inclusie te bewerkstelligen.

In 2006 heeft de begeleidende stuurgroep zijn advies uitgebracht aangaande de onderzoeksopdracht voor de evaluatie. In 2007 zou het aantal processen met betrekking tot persoonlijke toekomstplanning aanzienlijk toenemen.

1. Wat is de stand van zaken in het project "persoonlijke toekomstplanning"?
2. Welke budget wordt hiervoor in 2007 uitgetrokken?
3. Wat was de inhoud van het advies van de begeleidende stuurgroep?
4. Hoeveel vrijwilligers zijn momenteel actief in dit project?

Wat is het profiel van deze vrijwilligers?

5. Met welke professionele diensten en voorzieningen werken deze vrijwilligers samen?
6. Hoeveel personen met een handicap nemen deel aan het project?

Hoe worden zij bereikt?

7. In welke mate onderscheidt het project "persoonlijke toekomstplanning" zich van eerdere initiatieven rond zorgtrajectbegeleiding?
8. Welke zijn de opties voor een structurele verankering bij een positieve evaluatie?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 260 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Het project Persoonlijke Toekomstplanning (PTP) werd door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) toevertrouwd aan het Vlaams Gebruikersoverleg voor Personen met een Handicap (VGPH). Voor de uitvoering doet het VGPH een beroep op Plan vzw. Het project startte op 1 april 2006 en wordt begeleid door een stuurgroep die verschillende geledingen van het werkveld en onderzoekers samenbrengt. Het evaluatieonderzoek is in het voorjaar 2007 uitbesteed aan de Hoger Instituut van de Arbeid (HIVA) te Leuven. In het projectplan was voorzien dat tegen eind 2007 250 PTP-processen moesten opgestart zijn. Gelet op de laatst beschikbare cijfers (157 in juli 2007) is deze doelstelling nog haalbaar, zij het dat een aantal van de processen nog in een beginstadium zal zitten.
2. Voor 2007 is een subsidiebedrag van 300.000 euro uitgetrokken voor het project Persoonlijke Toekomstplanning.
3. Het volgende advies over de voorwaarden en modaliteiten waaraan het onderzoek moet voldoen om toe te laten het pilootproject te evalueren werd tijdens de stuurgroepvergadering van 29 juni 2006 geformuleerd:
 1. Uitbesteden van de onderzoeksopdracht aan een universiteit of een onderzoeksinstituut, waarbij in een eerste fase (eind 2006) de onderzoeker (eventueel met studenten) een structuur uitwerkt waarbinnen het onderzoek kan uitgevoerd worden. De onderzoeker kan kijken welke gegevens er voor handen zijn en een voorstel uitwerken wat bijkomend nodig is. In een tweede fase (voorjaar 2008) wordt op basis van de opgestelde onderzoeksstructuur de informatie verzameld.
 2. Het lijkt de stuurgroep zinvol dat het onderzoek klaar is tegen 1 april 2008. De onderzoeksgegevens kunnen dan gebruikt worden bij de opmaak van de begroting 2009.
 3. Er dient een budget vastgelegd te worden.
4. Het jaarverslag 2006 van het project Persoonlijke Toekomstplanning vermeldt het aantal 'facilitatoren' die op 31 december 2006 actief waren in de tweede en derde fase van het project. In totaal betrof het toen 34 facilitatoren.

Hun profiel is als volgt:

Door P.L.A.N. vzw aangebracht	16
Kennis van familie buiten de steungroep	3
Buren	2
Dienstverlener die vroeger betrokken was	2
Dienstverlener actueel betrokken (ELP)	10
Nog niet beslist	4

5. Deze vrijwilligers (facilitatoren) krijgen een vorming en worden ondersteund door Plan vzw.
6. Eind 2006 waren er voor 70 personen met een handicap PTP-processen opgestart. Daarnaast waren er 13 vragen van personen die nog niet geleid hebben tot de start van een proces en werden 3 processen voortijdig stopgezet.

In juli 2007 waren er 157 processen gestart, waarvan een aantal nog in kennismakingsfase of startfase.

De personen met een handicap worden bereikt via een korte voorstelling van het project Persoonlijke Toekomstplanning, voordrachten voor gebruikersverenigingen en in voorzieningen. In het najaar 2007 wordt een folder over Persoonlijke Toekomstplanning verstuurd naar een groot aantal personen met een urgente zorgvraag bij de Centrale Registratie van zorgvragen (CRZ).

7. Persoonlijke Toekomstplanning is één van de drie sporen van zorgtrajectbegeleiding. Naast het project Persoonlijke Toekomstplanning zijn de twee andere sporen de ambulante ondersteuning in de fase vóór de zorgindicering en de verbetering van de organisatie en de kwaliteit van de indicering, de urgentiecodering en de zorgtoewijzing. De eigenheid van Persoonlijke Toekomstplanning spruit voort uit de achterliggende visie op de persoon met een handicap en de samenleving. Deze visie gaat uit van het actuele burgerschapsmodel, ook wel mensenrechtenmodel geheten. Vanuit het gezichtspunt van de persoon met een handicap doet het burgerschapsmodel hem het meeste recht aan, omdat het ervoor pleit dat de persoon met een handicap de regie van zijn eigen leven behoudt. Daarbij zijn een goed functionerend persoonlijk netwerk en een sociaal vangnet dat rechtstreeks aansluit bij de ondersteuningsvragen van de persoon met een handicap belangrijk. Om dit burgerschapsparadigma te implementeren, te bestendigen of te versterken zijn het verstrekken van concrete informatie over het traject, een vrijwilliger, die optreedt als facilitator, en een uitgebreide steungroep vereist. Precies die eigenheid onderscheidt Persoonlijke Toekomstplanning van andere vormen van trajectbegeleiding. Het betreft het niet professionele karakter van de ondersteuning, het niet bewandelen van de klassieke paden naar bestaand zorgaanbod en het streven naar dezelfde levenskwaliteit als andere mensen in niet materiële aangelegenheden, zoals relaties, keuzevrijheid, participatie aan de samenleving, respect en capaciteiten.
8. Wat de toekomstperspectieven voor het project Persoonlijke Toekomstplanning betreft, dient rekening gehouden te worden met:
 - De verschillende sporen in de uitbouw van een kwalitatieve en gedifferentieerde trajectbegeleiding;
 - Het externe evaluatieonderzoek;
 - De bevindingen van de projecthouders, projectsponsors, de verschillende geledingen uit de sector en experts uit andere sectoren, vertegenwoordigd in de stuurgroep.De chronologie van het evaluatieonderzoek, met een evaluatierapport dat tegen juli 2008 verwacht wordt, maakt dat het werkjaar 2007-2008 een transitiejaar zal worden. 2008 wordt een sleuteljaar voor het project Persoonlijke Toekomstplanning,

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 261
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Bijzondere jeugdbijstand - Multifunctionele centra

In de Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin “Beleidsprioriteiten 2006-2007” lees ik:

“Ik wil het probleem van het aanbodtekort niet uitsluitend oplossen door een groter zorg- en hulpverleningsnet uit te bouwen. We moeten ook op zoek durven gaan naar innoverende benaderingen van het bestaande aanbod. Ik wil binnen en tussen professionele jeugdhulporganisaties de flexibiliteit maximaliseren zodat hulp nauw kan aansluiten op de veranderende noden van de jongeren en hun gezin. Door de regelgeving en organisatie van het hulpaanbod aan te passen, zorg ik ervoor dat de verschillende werkvormen binnen één hulpverleningstraject vlot en naadloos kunnen worden aangeboden. In 2007 voorzie ik de volgende acties. (...) Een heel concrete invulling van flexibilisering introduceer ik met het multifunctionele centrum. In 2007 komen er een vijftal experimenten. In deze proefprojecten wordt geëxperimenteerd met naadloze overgangen tussen werkvormen, tussen residentiële en (semi-) ambulante hulpverlening. De centra moeten een flexibel en gevarieerd aanbod hebben van residentiële opvang, individuele en contextbegeleiding, projectwerking (bijvoorbeeld ervaringsleren, dagbesteding, time-outmogelijkheden) dat is afgestemd op de noden van de cliënt. Hierbij geldt het principe om eerst de lichtste en dan pas intensieve hulp te bieden. Ik zal de resultaten van deze experimenten grondig evalueren en op basis daarvan een eventuele verdere implementatie vorm geven”.

1. Staat de huidige regelgeving, deze met betrekking tot de bijzondere jeugdbijstand, de realisatie van deze multifunctionele centra in de weg, overwegende dat een dergelijke juridische vraag niet de inzet van een project kan zijn (*dura lex sed lex*)?

Zo ja, welke zijn de juridische bezwaren of beperkingen?

Zo neen, waarom is er dan sprake van flexibilisering van de regelgeving als er geen juridische bezwaren of beperkingen zijn?

2. Aan welke initiatiefnemers werden deze projecten reeds toegewezen?

Welke middelen werden aan elk van deze projecthouders toegewezen?

3. Hoe verliep de procedure tot toewijzing van deze projecten?

Wie waren de kandidaat-projecthouders en op welke gronden werden de projectaanvragen van kandidaat-projecthouders afgewezen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 261 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Het was van bij de aanvang van het experiment 'multifunctionele centra (MFC)' de duidelijke verwachting dat de proefprojecten binnen de bestaande regelgeving zullen werken. Dit betekent dat rekening moet worden gehouden met de formele, juridisch vastgelegde elementen voor de wijze van subsidiëren, het toewijzen van minderjarigen aan een MFC-traject en het formaliseren van de schakelmomenten. De instroom in een MFC-traject gebeurt bijgevolg steeds via een maatregel zoals beschreven in de wet op de jeugdbescherming, in de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, of in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 1998 betreffende de organisatie en de werking van de comités voor bijzondere jeugdzorg. Over de wijze waarop de hulpverleningstrajecten worden geformaliseerd, worden regionale afspraken gemaakt tussen de voorzieningen en de verwijzende instanties. Het is één van de doelstellingen van het experiment om op te volgen waar de huidige regelgeving het flexibele karakter van een MFC-traject beperkt. Om deze knelpunten bloot te leggen wordt een beroep gedaan op een intervisiegroep en een evaluatiegroep die de proefprojecten nauwkeurig opvolgen. Op basis van de bevindingen van de experimentfase zullen in de tweede helft van 2009 conclusies worden getrokken voor het verdere beleid inzake de multifunctionele centra.
2. In mei 2007 werden 7 initiatiefnemers geselecteerd om, binnen hun bestaande erkende en, desgevallend, projectmatige capaciteit, een multifunctioneel centrum op te richten. Deze initiatiefnemers zijn vzw Binnenstad, vzw Blij Leven, vzw Elegast, vzw De Waaiburg, vzw Wingerdbloei, vzw Sporen en het GROB (Gents Regionaal Overleg Bijzondere Jeugdbijstand, een samenwerkingsverband tussen vzw Hadron, vzw Stappen, vzw Jongerenhuis, vzw Centrum voor Ambulante Begeleiding, vzw De Totem, vzw Albezon en vzw De Bekwame Boon).

De initiatiefnemers krijgen geen extra middelen voor dit proefproject. Het opzet is om de MFC-projecten te realiseren als budgettaire nuloperaties voor zowel de overheid als de initiatiefnemers.

3. In de ministeriële omzendbrief van 22/12/2006 werden de modaliteiten voor de proefprojecten 'multifunctionele centra' beschreven en werd een oproep tot kandidaatsstelling voor een dergelijk proefproject gedaan. Diversiteit zowel inzake de organisatievorm (in een samenwerkingsverband of in één organisatie) als inzake het doelpubliek van de multifunctionele centra en de ingezette capaciteit werd hierbij beoogd, evenals een maximale regionale spreiding.

Naast de 7 geselecteerde kandidaturen, ontving ik eveneens een kandidatuur van de Ponyhoeve, CAW Middenkust, vzw De Trommel, vzw Cidar, vzw Kiosk en vzw Minor-Ndako.

De formele criteria waarop een eerste selectie werd gemaakt van de kandidaturen waren:

- sectoraal proefproject

Centraal in de opzet van het project MFC staat 'het realiseren van naadloosheid en eenduidigheid', waarbij het wegwerken van de tussenschotten tussen de werkvormen van de bijzondere jeugdbijstand wordt beoogd. Het wegwerken van tussenschotten tussen verschillende sectoren overstijgt de opzet van het MFC-experiment. Intersectorale initiatieven werden bijgevolg niet geselecteerd. Ik sluit niet uit dat, op basis van dit sectorale experiment, later ook intersectorale proefprojecten worden opgestart. De evoluties van de Integrale Jeugdhulp (toegangspoor, modulering, regionale netwerken) kunnen hier, samen met de sectorale conclusies, een raamwerk voor bieden.

- erkende capaciteit

De input in een MFC moet erkend zijn door het agentschap Jongerenwelzijn. De experimenten moeten, zoals in het antwoord op deelvraag 2 werd aangegeven, budgettair-neutraal zijn, waardoor het feitelijk onmogelijk was om initiatiefnemers zonder erkenning in het proefproject te betrekken.

- afbakening inzet capaciteit

Voor een snelle doorstart van het proefproject moest de ingediende kandidatuur maximaal operationaliseerbaar zijn uitgewerkt. Concreet moest expliciet worden afgebakend hoeveel capaciteit in het MFC zou worden opgenomen.

De inhoudelijke criteria waarop de overblijvende kandidaturen beoordeeld werden, zijn, conform de omzendbrief, het pedagogische profiel van het MFC, de invulling van het minimale aanbod, de invulling van de interne regiefuncties en het samenwerkingsverband met de verwijzers.

Na deze inhoudelijke beoordeling werden 7 kandidaturen geselecteerd.

De 7 geselecteerde initiatiefnemers werden door een vertegenwoordiging van de verwijzende instanties positief bevonden op volgende criteria:

- in welke mate is de initiatiefnemer goed geplaatst om een 'multifunctioneel centrum' te realiseren?
- in welke mate is de initiatiefnemer goed geplaatst om vanuit een 'multifunctioneel centrum' een intensieve samenwerking met de verwijzende instanties te realiseren?

BIJLAGE

Overzicht van de inzet in de MFC-proefprojecten per regio.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/261/antw.261.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 262
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Expertisecentrum relaties en zwangerschap - Subsidiëring

Het Centrum voor Relatievorming en Zwangerschapsproblemen (CRZ) is een expertisecentrum met een eigen hulpaanbod dat werkt rond ongeplande zwangerschap, tienerzwangerschap, (post)abortus en prenatale diagnose.

1. Hoeveel middelen trok de Vlaamse Regering sinds haar aantreden jaarlijks uit voor de subsidiëring van het CRZ? (opdeling per jaar en vermelding van begrotingspost met basisallocatie)
2. In welke mate gaat het hier om structurele middelen? Waarvoor werden de middelen van jaar tot jaar aangewend?

Indien het evenwel om projectmiddelen gaat, meent de minister dan dat een structurele financiering aan de orde is? Waarvoor werden de projectmiddelen aangewend? Welke projecten (betoelaagd door de Vlaamse Gemeenschap) lopen momenteel?

3. Tot welke decretale bepaling (incl. vermelding artikel) voert de minister de toekenning van deze middelen terug?
4. Welke beleidsrelevante gegevens worden in de Vlaamse Gemeenschap verwerkt rond ongewenste/ongeplande zwangerschappen?

Welke acties werden in deze legislatuur eventueel gestoeld op deze gegevens?

5. De Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2006-2007 stelt "In Vlaanderen staan tal van organisaties in voor de begeleiding van vrouwen die kiezen voor het behoud van de zwangerschap" (blz. 57).

Welke organisaties worden bedoeld?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 262 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. + 2 Sinds 2001 gaat 3/8 (67.875 euro) van de nominatimsubsidie aan de vzw Verbond van Instellingen voor Welzijnswerk (VIW) (181.000 euro) naar het cRZ Leuven (programma 41.7, basisallocatie 34.23 – subsidie aan de vereniging van instellingen voor welzijnswerk).

De provinciale werkingen waren tot 1 juli 2007 gesitueerd binnen de centra voor algemeen welzijnswerk. Hiervoor ontvingen 4 caw's sinds 1999 reguliere subsidies (programma 41.7, basisallocatie 34.04 - subsidies aan erkende centra en samenwerkingsinitiatieven in het kader van het algemeen welzijnswerk). De totale budgettaire implicatie van de provinciale ankerpunten op jaarbasis bedraagt in 2007 in totaal 92.942,26 euro (4 maal 23.235,74).

In de voorbije jaren hebben enkele evoluties plaatsgevonden waardoor de concrete opdrachten van de cRZ-medewerkers verder kwamen af te staan van de caw-opdrachten. In deze context is dan ook voorgesteld om de cRZ-werking verder uit te bouwen zonder personeelsbinding met caw's. Dit betekent dat de exclusieve band met de 4 caw's is verbroken en de middelen bestemd voor de cRZ-werking zijn gehegroepeerd en rechtstreeks zijn toegewezen aan cRZ. Deze hergroepering van middelen is in werking getreden op 1 juli 2007.

Het cRZ ontvangt in 2006 en 2007 (eveneens via programma 42.2, basisallocatie 34.05) twee projectsubsidies: 125.000 euro voor prenatale diagnostiek en 75.000 euro voor tienerzwangerschappen.

Vanaf 2008 zal het cRZ jaarlijks een werkingssubsidie van 211.000 euro ontvangen in het kader van een preventief gezondheidsbeleid (programma 42.2, basisallocatie 34.05: medisch sociaal beleid – subsidie in het kader van het preventief gezondheidsbeleid).

3. De toegekende subsidie is een ad hoc subsidie en gaat dus niet terug op een decretale bepaling.
4. Ik wil vooreerst benadrukken dat cijfergegevens omtrent zwangerschapsafbreking geen rechtstreekse indicator zijn voor het aantal ongeplande zwangerschappen. Uit de huidige cijfers vallen een aantal algemene trends op te merken. Een grondige analyse van het profiel van de vrouw die voor abortus kiest is evenwel niet te maken met het huidige registratiegegevens. Hiervoor dient een beroep gedaan te worden op bijkomend onderzoek. Daarenboven is het maken van een vergelijking tussen 1993 en 2006 niet correct, gezien de registratie zeker in het begin van de wet op zwangerschapsafbreking niet functioneel was.

Voormeld thema vormt een van de belangrijkste doelstellingen van de commissie anticonceptie van Domus Medica. Door het organiseren van bijscholingen, het overleggen met clb-artsen, het integreren van modules in de opleiding huisarts, het ijveren voor een zo toegankelijk mogelijke anticonceptie,... sensibiliseren, vormen en stimuleren zij artsen om dit thema op te nemen. Zoals u weet is dit opgenomen in de opdrachten van het convenant dat ik afsloot met Domus Medica.

Specifiek naar allochtone meisjes en vrouwen zijn er de laatste jaren heel wat aanzetten geweest. Sensoa beschikt ook over een programma 'Allochtonen en aidspreventie'. Het programma allochtonen legt zijn focus enerzijds op het cultuurgevoelig maken van het aanbod

op het gebied van seksuele gezondheid en anderzijds op het ondersteunen van specifieke interventies naar etnisch-culturele minderheden in Vlaanderen. Dit programma loopt nog maar vier jaar.

5. In Vlaanderen staan tal van organisaties in voor de begeleiding van vrouwen die kiezen voor het behoud van de zwangerschap.

Het Centrum voor relatieproblemen en zwangerschap (cRZ) staat specifiek in voor de begeleiding van allochone en autochtone tienermoeders en tienervaders bij hun keuze voor behoud of voor abortus. Het cRZ zorgt ook voor de verdere ondersteuning. Vrouwen met vragen over ongeplande zwangerschap kunnen bij het cRZ terecht op een telefonische hulplijn: de cRZ-luistertelefoon.

Ook de abortuscentra hebben de specifieke opdracht allochtone en autochtone vrouwen met een ongeplande zwangerschap te begeleiden bij hun keuze en indien ze voor het behoud van de zwangerschap kiezen door te verwijzen. In 2000 - 10 jaar na de legalisering van abortus in België - werd de Centrale Coördinatie van de Nederlandstalige abortuscentra – CCNAC vzw opgericht. Deze overkoepelende vzw heeft tot doel de werking en acties van de afzonderlijke Nederlandstalige abortuscentra te coördineren, de onderlinge solidariteit te versterken en hen met alle mogelijke middelen ondersteuning te bieden. Op hun website kan men terecht met specifieke vragen over abortus en uitleg over anticonceptie,

Daarnaast zijn er zes centra voor integrale gezinszorg (CIG's) die ambulante begeleiding en residentiële of semi-residentiële opvang en begeleiding aan ouders van kinderen en aan aanstaande ouders bieden. De opvang en/of begeleiding zijn gericht op het voorkomen van de gezinsdesintegratie, op het verhogen van de draagkracht en het verminderen van de draaglast van de gezinsleden, op relatiebekwaamheid, op emancipatie en op maatschappelijke integratie. CIG's nemen naast alleenstaande vrouwen met kinderen, tweeoudergezinnen, ook (aanstaande) tienermoeders in diverse probleemsituaties op. In twee CIG's is er een leefgroep voor tienermoeders, namelijk Ten Anker en De Merode. Onder andere het niet in de eigen sociale context kunnen opvangen van een (ongewenste) zwangerschap is een indicatie tot begeleiding in een CIG.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 263
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Extern beleidsrelevant onderzoek - Opdrachten 2006-2007

In haar Beleidsbrief 2006-2007 stelde de toenmalige bevoegde minister dat zij, via ad hoc opdrachten van extern beleidsrelevant onderzoek, op korte termijn wou beschikken over gegevens en inzichten om nieuwe beleidsinitiatieven te nemen of bestaande voorzieningen of regelgeving bij te sturen:

“Eind 2006 wordt een aantal studies afgerond. Zo lopen in de bijzondere jeugdzorg onderzoeksprojecten naar de juridische positie van de consultants van de sociale diensten en hun werklastnorm. Ook de gestructureerde kortdurende residentiële begeleiding (GKRB) en het initiëren van de effect- en effectiviteitsmeting binnen het privéhulpaanbod van de Bijzondere Jeugdbijstand zijn voorbeelden van lopend onderzoek” (blz. 80).

1. Welke bedoelde studies werden eind 2006 afgerond, door wie werden zij uitgevoerd, wat was hun duurtijd, wat zijn de onderzoeksconclusies, werd het onderzoek reeds vrijgegeven en op welke wijze worden de onderzoeksresultaten verdisconteerd in het beleid?
2. Welke ad hoc opdrachten van extern beleidsrelevant onderzoek werden in 2007 uitgeschreven, door wie worden zij uitgevoerd, wat is de duurtijd ervan en wat zijn eventueel reeds de onderzoeksconclusies?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 263 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. In 2006 werden 11 onderzoeksopdrachten afgerond, meer details als bijlage 1.

Binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin worden thema's voor mogelijke onderzoeken steeds gevoed vanuit specifieke beleidsgerichte vragen. Op basis van deze beleidsgerichte vragen worden de onderzoeken gestart en opgevolgd. Het resultaat en de conclusies van deze onderzoeksopdrachten worden meegenomen in het verder uitstippelen en ondersteunen van het beleid binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

2. Voor 2007 zijn er 6 lopende onderzoeksopdrachten (bijlage 2) en 5 onderzoeksopdrachten nog niet afgerond (bijlage 3).

BIJLAGEN

1. Overzicht van afgeronde onderzoeksopdrachten 2006
2. Overzicht lopende onderzoeksopdrachten 2007
3. Overzicht nog op te starten onderzoeksopdrachten in 2007
4. Overzicht ad hoc opdrachten via steunpunt WVG

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/263/antw.263.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 264
van 12 september 2007
van **RUDI DAEMS**

Kinderziekenhuis UZ Gent - Asbest

Ik verneem dat er mogelijk asbest aanwezig is in de plafonds van het kinderziekenhuis van het UZ in Gent.

Er bestaan al lang plannen voor een verhuis naar een nieuwbouw, maar deze lopen vertraging op. Intussen gebeuren in de bestaande kliniek allerlei opknapwerkjes, waardoor er mogelijk ook contact is met asbest.

Het is zo dat asbest in gebonden vorm niet onmiddellijk schadelijk is, maar dat deze niettemin op een milieu- en gezondheidsverantwoorde manier dient verwijderd te worden. Asbest in ongebonden vorm of gebonden asbest waar allerlei verrichtingen in gebeuren, zoals boren, slijpen en spuiten, zijn wel degelijk risicovol.

1. Is de minister op de hoogte van het dossier?

Kan hij de aanwezigheid van asbest in de kinderkliniek van het UZ Gent bevestigen? Zo ja, welke maatregelen zal hij nemen om dit probleem op korte termijn te verhelpen?

2. Heeft de minister weet van nog andere ziekenhuizen waar er asbest aanwezig is?

Zo ja, welke ziekenhuizen zijn dat en welke maatregelen worden getroffen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 264 van 12 september 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Mijn diensten vernamen, tijdens de laatste audit in maart 2007, dat er asbest aanwezig is in Kliniekgebouw 6. Het ziekenhuis is echter al langere tijd op de hoogte van dit probleem, dat trouwens ruimer is dan K6.

In juni 1997 werd, conform de regelgeving, een asbestbeheersplan overgemaakt aan de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg.

Het UZ Gent heeft een asbest – remediëringsplan, waarbij een systematische verwijdering van asbest door een gespecialiseerde firma is voorzien. Jaarlijks wordt hiervoor een budget van 150.000 Euro vrijgemaakt, waardoor ongeveer 5.000 m² asbestvrij kan worden gemaakt. Gezien de omvang van het probleem, is dit een project van meerdere jaren.

Intussen worden, behoudens noodzakelijke herstellingen, geen werken meer uitgevoerd in kliniekgebouw 6. Er is een definitieve verhuis van de kinderkliniek gepland. Hiervoor zijn uitbreidingswerken nodig aan K12, die in oktober van dit jaar zullen starten. De verhuis van de kinderkliniek en de afbraak van kliniekgebouw 6 is voorzien tegen begin 2011.

In afwachting dat alle gebouwen asbestvrij kunnen worden gemaakt, gebeuren continu metingen van de asbest in de lucht. Verder zijn er veiligheidsmaatregelen ter bescherming van patiënten, personeel en publiek en persoonlijke beschermingsmiddelen voor de werklieden.

Voor de infrastructuurwerken aan het UZ Gent staat de Vlaamse minister van Onderwijs in. Dit ziekenhuis is immers toegewezen aan zijn beleidsdomein en valt niet onder de VIPA-procedure.

2. Iedere werkgever moet een inventaris opmaken van het asbest en asbesthoudend materiaal in alle delen van de gebouwen en in de arbeidsmiddelen en de beschermingsmiddelen op de arbeidsplaats. Deze verplichting geldt uiteraard ook voor ziekenhuizen en zit vervat in het Koninklijk Besluit van 16 maart 2006 betreffende de bescherming tegen de risico's van asbest (BS 23/03/2006) dat de regelgeving bundelt in verband met asbest en in werking is getreden op 2 april 2006. De coördinatie van deze federale wetgeving berust bij de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, onder verantwoordelijkheid van federaal minister van Werk, Peter Vanvelthoven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 266
van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering

Elk jaar zijn de verschillende administraties van de Vlaamse overheid verplicht om een jaarverslag op te stellen. Daar kruipt niet alleen veel tijd en energie, maar vooral ook veel geld in (lay-out, foto's, drukwerk,...).

Uit een overzicht dat ik begin vorig jaar van toenmalig minister-president Yves Leterme kreeg, blijkt dat zeer duidelijk. In het totaal kon ik de prijs achterhalen van 63 verschillende jaarverslagen. Deze lijst was bovendien onvolledig. Een simpel optelsommetje leerde me dat daar een bedrag van maar liefst

€ 727.052,52 meer gemoeid is.

Behoorlijk bestuur is ook zuinig bestuur. Door de jaarverslagen enkel elektronisch aan te bieden, zou de Vlaamse Regering een serieuze kostenbesparing doorvoeren, zonder aan de kwaliteit van de communicatie te raken. Het voorstel van resolutie dat ik daarover indiende, werd op 24 mei 2006 in het Vlaams Parlement unaniem goedgekeurd.

In opvolging van gelijkaardige vragen en het gecoördineerde antwoord van de vorige jaren en van mijn voorstel van resolutie, heb ik de volgende vragen.

1. Welke administraties maakten een jaarverslag voor 2006?
2. Hoe werd dit verspreid (gedrukte vorm en/of elektronisch)?
3. Graag een overzicht van de kostprijs (aanmaak en druk) van de verschillende jaarverslagen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 79, Moerman nr. 72, Vandenbroucke nr. 213, Van Mechelen nr. 157, Anciaux nr. 103, Bourgeois nr. 112, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 200, Vanackere nr. 266, Crevits nr. 621).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 266 van 12 september 2007

van **TOM DEHAENE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 267
van 13 september 2007
van VERA JANS

Vlaams Infrastructuurfonds - Wachtijd subsidieaanvragen

Bij het decreet van 7 maart 2006 werd een artikel 7bis ingevoegd in het decreet van 23 februari 1999 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, waardoor aan het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) de mogelijkheid werd geboden om alternatieve vormen van investeringssubsidies en -waarborg te verstrekken aan initiatiefnemers van welzijns- en gezondheidsvoorzieningen.

77 voorzieningen in de welzijns- en gezondheidssector die op dat moment op de VIPA-wachttijst stonden, zouden bij invoering van de alternatieve financiering sneller van start kunnen gaan met hun bouwprojecten. Ook de gemiddelde wachttijd voor VIPA-subsidiëring zou door de komst van dit decreet drastisch beperkt worden.

Het was de betrachting van de Vlaamse Regering om de wachttijsten voor de financiering van welzijns- en gezondheidsvoorzieningen op anderhalf jaar weg te werken, zodat vanaf 2008 voor alle aanvragen tot investeringssubsidies en -waarborgen een normaal verloop van de alternatieve procedure kan worden gevraagd.

1. Wat was de wachttijd voor aanvragen van initiatiefnemers die op de wachttijst stonden en waarvan het dossier administratief was afgewerkt en ontvankelijk was verklaard **voor** 1 januari 2005?

Graag:

- opdeling naar de verschillende stappen in de procedure tot het verkrijgen van investeringssubsidies en -waarborg;
- opdeling per provincie;
- opdeling per type van welzijnsvoorziening, met aanduiding of het een nieuwbouw, dan wel een uitbreiding van een bestaande voorziening betreft, alsook de aard van de werken;
- opdeling naar gegevens van de initiatiefnemers (juridische structuur, naam,...).

2. Wat is de wachttijd voor aanvragen van de initiatiefnemers die (op de wachttijst stonden) en waarvan het dossier administratief was afgewerkt en ontvankelijk was verklaard **na** 1 januari 2005?

Graag:

- opdeling naar de verschillende stappen in de procedure tot het verkrijgen van investeringssubsidies en -waarborg;
- opdeling per provincie;
- opdeling per type van welzijnsvoorziening, met aanduiding of het een nieuwbouw, dan wel een uitbreiding van een bestaande voorziening betreft, alsook de aard van de werken;
- opdeling naar gegevens van de initiatiefnemer (juridische structuur, naam,..).

3. Wat is de wachttijd voor aanvragen van initiatiefnemers waarvan het dossier hetzij nog niet administratief was afgewerkt, hetzij nieuw ingediend werd op 1 november 2006?

Graag:

- opdeling naar de verschillende stappen in de procedure tot het verkrijgen van investeringssubsidies en -waarborg;
 - opdeling per provincie;
 - opdeling per type van welzijnsvoorziening, met aanduiding of het een nieuwbouw, dan wel een uitbreiding van een bestaande voorziening betreft, alsook de aard van de werken;
 - opdeling naar gegevens van de initiatiefnemer (juridische structuur, naam,...).
4. Wat is de stand van zaken in de inhaaloperatie teneinde de wachtlijsten weg te werken in de sector van de verzorgingsvoorzieningen, de sector van de ouderenvoorzieningen en de voorzieningen in de thuiszorg en de sector van de voorzieningen voor de opvang van personen met een handicap?
5. Wat zijn de belangrijkste gevolgen van de invoering van de alternatieve financiering voor de initiatiefnemers van infrastructuurwerken in de welzijns- en gezondheidssectoren in het algemeen, en voor de wachttijden van de aanvragen in het bijzonder?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 267 van 13 september 2007

van **VERA JANS**

1. Voor de sector van de “Voorzieningen voor Personen met een Handicap” stonden er op de wachtlijst geen dossiers die administratief afgewerkt en ontvankelijk waren **vóór 1 januari 2005**. Voor de sectoren van de “Verzorgingsvoorzieningen” en “Ouderenvoorzieningen” verwijs ik naar bijlagen 1 en 2.
2. Zie bijlagen 1, 2 en 3.
3. Zie bijlagen 1, 2 en 3.
4. Voor de sector van de “Voorzieningen voor Personen met een Handicap” zijn alle dossiers, die op de wachtlijst stonden en waarvan de aanvraag tot principieel akkoord ontvankelijk was, weggewerkt.
In de sector van de “Ouderenvoorzieningen en de voorzieningen in de thuiszorg” werd een principieel akkoord verleend voor 45 van de 63 dossiers die op de wachtlijst stonden. In de sector van de “Verzorgingsvoorzieningen” werd een principieel akkoord verleend voor 24 van de 43 dossiers die op de wachtlijst stonden.
5. Indien de initiatiefnemers die een dossier op de wachtlijst hebben staan, effectief een actualisering bij het VIPA indienen, dan kan de wachtlijst voor de sectoren van de “Ouderenvoorzieningen en de voorzieningen in de thuiszorg” en “Verzorgingsvoorzieningen” voor 2008 volledig weggewerkt worden. In tegenstelling tot de klassieke procedure, kan de initiatiefnemer onmiddellijk na het verkrijgen van het principieel akkoord, het bevel tot aanvang der werken geven. Voorheen moest men na het ontvangen van de subsidiebelofte nog de verschillende fasen van subsidiebeslissing en gunning doorlopen. De procedure is dus sterk vereenvoudigd.

Dossiers ingediend na 1 november 2006 zullen in 2008 in aanmerking komen voor een principieel akkoord. De wachttijd is dus fel gereduceerd en teruggebracht tot de normale behandeltermijn.

BIJLAGEN

1. Overzicht rusthuizen
2. Overzicht ziekenhuizen
3. Overzicht VAPH

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/267/antw.267.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/267/antw.267.bijl.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/267/antw.267.bijl.003.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 268
van 13 september 2007
van **VERA JANS**

Geestelijke gezondheidszorg - Proefproject zelfmoordpreventie

Het Vlaams Actieplan Suïcidepreventie 2006-2010 bevat een aantal initiatieven die gericht zijn op de verbetering van de hulpverlening voor personen met een depressie, suïcidale gedachten en risicogedrag binnen de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG). Hierbij wordt vooral aandacht besteed aan de meest kwetsbare groepen, zoals de jongeren, holebi's en senioren.

In dit kader financiert de minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin een proefproject in West-Vlaanderen, aansluitend op het EAAD-project (Europees project European Alliance Against Depression), waarin gewerkt wordt rond de optimalisatie van het methodisch werken en netwerkvorming tussen verschillende hulpverleners.

Het doel van het project is te komen tot een meer doeltreffende werkwijze in CGG's op basis van het getrapte zorgmodel (d.i. starten met een algemeen zorgaanbod en, indien nodig, stapsgewijs overgaan op meer gespecialiseerde hulp).

Het project bestaat uit 2 fases:

- evaluatie van de sterke en zwakke aspecten van de huidige werkwijze binnen de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) met betrekking tot patiënten met depressie;
- optimalisering van de zorg met betrekking tot depressie in de CGG.

De eerste fase was in april bijna afgerond, en de tweede fase liep tot 30 juni van dit jaar. Na positieve evaluatie zal het project uitgebreid worden tot alle CGG's, en dit vanaf juli 2007.

1. Wat zijn de belangrijkste resultaten uit de evaluatie van de sterke en zwakke aspecten van de huidige werkwijze binnen de centra voor geestelijke gezondheidszorg met betrekking tot patiënten met een depressie?
2. Op welke manier werd de zorg binnen het CGG van West-Vlaanderen geoptimaliseerd?
3. Kreeg het proefproject in West-Vlaanderen een positieve evaluatie?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 268 van 13 september 2007

van **VERA JANS**

1. Het onderzoeksrapport 'getrapte zorg voor personen met een depressie in de centra geestelijke gezondheidszorg (CGG)' werd door het interfacultair centrum LUCAS in september ingediend. Vier West-Vlaamse CGG werkten mee aan dit rapport, zijnde CGG Largo, CGG Prisma, CGG Mandel en Leie en CGG Noord-West Vlaanderen. De regio West-Vlaanderen werd gekozen voor dit onderzoek omdat het aantal depressies en het aantal zelfdodingen er hoger liggen dan in de rest van Vlaanderen. Het onderzoek richtte zich op personen met unipolaire depressies. Dit zijn enerzijds stoornissen waarbij voldaan wordt aan de DSM-IV criteria voor een depressieve episode (de majeure depressies) en anderzijds de stoornissen waarbij niet voldaan wordt aan deze criteria, namelijk de dysthyme stoornissen en de groep depressie 'niet anders omschreven'. De bipolaire depressies vormden geen onderwerp van onderzoek. In dit onderzoek is gekozen voor de methodiek van het actie-onderzoek. Dit type van onderzoek vertrekt vanuit een sociaalconstructivistische visie waarbij het verloop van het onderzoek bepaald wordt door een wisselwerking tussen het personeel uit de onderzoekssetting en de onderzoeksequipe. Daarbij werden de theoretische evidence-based concepten getoetst aan de huidige praktijk van het CGG om in een volgende fase een kwaliteitsbeleid met verbeterpistes uit te bouwen. Momenteel onderzoek ik de belangrijkste bevindingen met betrekking tot de sterke en de zwakke aspecten van de huidige werkwijze van de West-Vlaamse CGG. Deze bevindingen zijn geconcentreerd rond de aanpak van de doelgroep, het gebruik van diagnostiek, het inschatten van het suïciderisico, de wijze van indicatiestelling, het toepassen van een behandelplan, de samenwerking intern en met externe instanties en de kwaliteit van de dossiers. Eind deze maand heb ik een onderhoud met Lucas waarna ik de bevindingen openbaar zal maken.
2. Op basis van de onderzoeksresultaten en de bevindingen uit de denkdagen die de onderzoeksequipe had met de CGG, suggereerde LUCAS per CGG concrete veranderpistes en indicatoren. Deze veranderpistes werden vertaald in speerpunten om de kloof tussen het ideaal en de praktijk te dichten. Elk CGG heeft op zijn manier de analyse en evaluatie van LUCAS gebruikt om een individueel actieplan tot optimalisering op te stellen. Dit is conform met de methodiek van het actieonderzoek aangezien deze impliceert dat de CGG zelf de verantwoordelijkheid nemen voor de veranderprocessen in de eigen organisatie. De projecthouders boden hun kennis en ervaring aan om dit in goede banen te leiden.
3. Zoals ik in punt 1. vermeldde, zal ik binnenkort een onderhoud hebben met de onderzoekers van LUCAS. In dit gesprek zal het onderzoek geëvalueerd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 269
van 13 september 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Decreet eerstelijnsgezondheidszorg - Stand uitvoering

Op 3 maart 2004 werd het decreet betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders afgekondigd door de Vlaamse Regering. Het decreet legt de nadruk op een eerste lijn waar de samenwerking tussen de zorgaanbieders centraal staat om een kwaliteitsvolle eerstelijnsgezondheidszorg te bevorderen. Hiervoor zullen in de toekomst “samenwerkingsinitiatieven eerstelijns” (SEL’s) worden opgericht.

Drieënhalf jaar later is er nog steeds geen sprake van de uitvoeringsbesluiten voor dit decreet en verschillende deadlines die waren vooropgesteld, werden niet gehaald.

In een antwoord op een schriftelijke vraag van collega Tom Dehaene eerder dit jaar, antwoordde Inge Vervotte dat conceptnota’s worden besproken op het kabinet en dat vervolgens de sector zal geraadpleegd worden, om zo te komen tot een ontwerp van besluit (vraag nr. 83 van 7 februari 2007, subvraag nr. 9, Websitebulletin publicatiedatum 20-03-2007).

1. Wat is de stand van zaken?

Zijn de conceptnota’s reeds afgewerkt en vond reeds overleg plaats met de sector?

Wanneer voorziet de minister met een ontwerp van besluit naar de Vlaamse Regering te stappen?

2. Kan de minister de pistes schetsen die worden bewandeld in de conceptnota’s?

Welke feedback heeft de minister reeds mogen ontvangen vanuit de sector?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 269 van 13 september 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Een eerste conceptnota over de 'uitvoering decreet eerstelijnsgezondheidszorg en preventiedecreet', waarin ook sprake is van de samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg (SEL's), werd door mijn voorgangster Inge Vervotte voorgelegd aan de betrokken sectoren in het voorjaar 2007. Tijdens de zomermaanden werden de talrijke reacties verwerkt en werd een nieuwe conceptnota opgesteld. Deze werd begin september opnieuw voorgelegd aan de betrokken sectoren. Tevens verstrekte ik mondeling toelichting bij de nota op diverse fora met vertegenwoordigers van deze sectoren.
2. De reacties van de sector betreffen vooral de eerste conceptnota, die inmiddels werd bijgestuurd. De geuite kritiek betrof voornamelijk de voorgestelde structuren en de rol van de Samenwerkingsinitiatieven Eerste Lijn.

Na overleg met de betrokken sectoren kan ik de definitieve kadertekst gebruiken voor de erkenning en subsidiëring van de SEL's.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 274
van 20 september 2007
van **SONJA CLAES**

Preventieve gezondheidszorg - Allochtonen

Meerdere studies rapporteren over een in het algemeen slechtere gezondheidstoestand van personen uit Noord-Afrika, Turkije en Zuid-Europa:

- oudere mannen van vreemde herkomst worden vaker geconfronteerd met beroepsziekten omdat ze vaker tewerkgesteld zijn in zware en ongezonde sectoren;
- allochtone ouderen worden vaker geconfronteerd met psychosomatische klachten ten gevolge van stress die voorkomt uit de migratie-ervaring en het terugkeerdilemma;
- daarnaast zijn een deel van de gezondheidsverschillen tussen allochtonen en autochtonen te wijten aan verschillen in levensstijl, voedingsgewoonten en cultuur.

Het onderzoek “Ouderen van vreemde herkomst in het Vlaamse Gewest. Origine, sociaaldemografische kenmerken en samenstelling van het huishouden” van de studiedienst van de Vlaamse Regering bevestigt de bovenvermelde vaststellingen. Zo ervaart bijvoorbeeld één op de tien 65- tot 75-jarige autochtone mannen de gezondheid als slecht tot zeer slecht. Bij de mannen uit Noord-Afrika en Zuid-Europa is dat twee op de tien. Dubbel zoveel dus.

Ook het kwalitatieve onderzoek “Migratie en Vergrijzing – Syntheserapport” van de Koning Boudewijnstichting geeft aan dat de gezondheidsrisico’s bij allochtonen groter zijn onder de migrantenbevolking dan onder de autochtonen. Enerzijds wordt de toegang tot de zorg bemoeilijkt door het taalprobleem en de onbekendheid met het zorgsysteem. Daarnaast kampt de bevolkingsgroep met een lager onderwijsniveau, een lager loon en slechte woonomstandigheden – allemaal negatieve bepalende factoren voor de gezondheid.

Preventie is voor deze doelgroep een erg moeilijke boodschap – de groep ontbreekt een duidelijke preventielogica.

Welke specifieke maatregelen worden er genomen om deze moeilijke bereikbare doelgroep te bereiken binnen de zes doelstellingen van de preventieve gezondheidszorg?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 274 van 20 september 2007

van **SONJA CLAES**

Gezondheidsdoelstelling: vaccinatiebeleid

Specifiek voor mensen afkomstig uit het buitenland, kunnen de nodige inhaalvaccinaties aangeboden worden, zowel door CLB's als door huisartsen en kinderartsen. Ook die vaccins worden door de overheid gratis ter beschikking gesteld van de vaccinatoren. Een bijzonder aandachtspunt binnen de werking van de CLB's is precies het aanbieden van inhaalvaccinatie aan deze kinderen. Hun speciale aandacht gaat hierbij ook naar klassen voor anderstalige nieuwkomers. Voor nieuwkomers die als kandidaat vluchteling naar België komen, worden ook vaccins gegeven in de opvangcentra.

Uit de vaccinatiegraadstudie van 2005 is gebleken dat bepaalde groepen jongeren inderdaad minder of onvolledig gevaccineerd zijn. Een van de redenen is dat ouders het toestemmingsformulier onvoldoende begrijpen of vertrouwen. Dit is een inherent probleem dat niet enkel problemen stelt voor de gezondheidsdiensten en dat we dan ook structureel moeten aanpakken via taallessen en een gericht inburgeringsbeleid.

Gezondheidsdoelstelling: borstkankeropsporing

Bij de versterking van de sensibilisatie wordt er nu meer uitgegaan van wat de vrouw zelf belangrijk vindt. Daarom werden, na overleg met de vrouwenraad, een aantal concrete initiatieven genomen:

- een regelmatige bevraging van de deelnemende vrouwen, om de drempels tot deelname te kennen en deze trachten weg te werken en om te vermijden dat vrouwen afhaken. Daarnaast is een onderzoek naar niet-deelname gestart eind 2006, waarbij ook veel aandacht geschonken wordt aan het bevragen van de groep allochtone vrouwen. Resultaten van dit onderzoek worden verwacht tegen mei 2008;
- de inspanningen naar de doelgroep kansarme, laaggeletterde en anderstalige vrouwen worden eveneens opgedreven. Zo worden beter afgestemde brochures gemaakt, onder andere een uitgebreide brochure aan de hand waarvan de huisarts een gesprek kan voeren over deelname aan het bevolkingsonderzoek. Ook worden via de vrouwenverenigingen activiteiten opgezet om deze doelgroep meer te bereiken.
- Een gids voor hulpverleners: "Allochtonen en kanker". Het is voor de hulpverleners niet altijd eenvoudig om zich een duidelijk beeld te vormen van de persoonlijke waarden, vaak kaderend in de culturele achtergrond, van de patiënt. Daarom ontwikkelde de Vlaamse Liga tegen Kanker (VLK), met steun van alle betrokken ministers van de Vlaamse Gemeenschap, waaronder ook mezelf, een gids met antwoorden op veelgestelde vragen van hulpverleners (maatschappelijk werkers, psychologen, artsen, verpleegkundigen, tolken, vrijwilligers, zelfhulpgroepen).

Gezondheidsdoelstelling: preventie van zelfdoding

Mijn voorganger lanceerde de brede campagne "Fit in je hoofd, goed in je vel". In het najaar 2008 plan ik een vervolg publiekscampagne met betrekking tot geestelijke gezondheid. In deze campagne zal een vernieuwde website met de tien stappen van "fit in je hoofd, goed in je vel"

aan de bevolking gepresenteerd worden. Via de website kan de bevolking een zelfbeoordelingstest invullen die gelinkt is aan deze tien stappen. Het is heel belangrijk dat alle risicogroepen zich aangesproken, maar niet gestigmatiseerd voelen. Daartoe werk ik met locoregionale partners (centra geestelijke gezondheidszorg, LOGO's en overlegplatforms geestelijke gezondheidszorg) die ieder vanuit de eigen deskundigheid deze campagne lokaal voorbereiden en mee helpen implementeren. Ik heb daarvoor voor de komende drie jaren een extra budget voorzien. Het stimuleren van zelfeducatie is één van de vijf strategieën van het Vlaams actieplan suïcidepreventie.

Ongevallenpreventie

Het Vlaams beleid op vlak van ongevallenpreventie richt zich tot iedereen. Via Kind en Gezin worden ongevallen bij jonge kinderen aangepakt. Kind en Gezin speelt reeds jaren een pioniersrol in het bereiken van specifieke doelgroepen op een niet stigmatiserende wijze onder andere via het inzetten van gezinsondersteuners (voorheen interculturele bemiddelaars en ervaringsdeskundigen in de kansarmoede).

De voorbije jaren ging tevens veel aandacht naar valpreventie bij senioren. Dit blijft ook de volgende jaren een prioriteit op vlak van ongevallenpreventie, waarbij uiteraard ook de allochtonen in deze groep aangesproken worden.

Wat betreft ongevallenpreventie bij kinderen is er binnen het thema brandwondenpreventie aandacht voor kansarmen en allochtonen. In 2007 verleende de Vlaamse Gemeenschap een subsidie aan het Greet Rouffaerhuis voor het aanmaken en verspreiden van een preventiepakket op vlak van brandwondenpreventie voor kinderen. In dit pakket zit o.a. een cd-rom die kan gebruikt worden voor kansarme en allochtone doelgroepen (www.greetrouffaerhuis.be).

Gezondheidsdoelstelling: gezonde voeding

Na migranten uit Nederland en Italië vormen Marokkaanse (9,3%) en Turkse (6,84%) migranten de voornaamste groep van de allochtone gemeenschap in Vlaanderen. Net in deze twee laatste bevolkingsgroepen is de prevalentie van obesitas, diabetes type 2, hart- en vaatziekten en andere voedingsgerelateerde aandoeningen opmerkelijk hoog. Een preventieve aanpak van deze gezondheidsproblemen dringt zich op. Voeding speelt een grote rol in de ontwikkeling van bovenstaande ziekten. Naar analogie van de actieve voedingsdriehoek werd daarom een aangepast model ontwikkeld voor de Marokkaanse en Turkse gemeenschap.

Specifiek voor allochtonen heeft het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) de *voedingsdriehoek voor de Turkse en Marokkaanse gemeenschap* uitgewerkt. Om de Marokkaanse en de Turkse gemeenschap in Vlaanderen optimaal te informeren en te stimuleren evenwichtig te eten en voldoende te bewegen is de bestaande 'actieve voedingsdriehoek' een onvoldoende hulpmiddel. De Actieve Voedingsdriehoek is opgesteld met klassieke Vlaamse producten zoals witloof, bloemkool, aardappelen, enz. en is daardoor minder bruikbaar voor de allochtone bevolking. Voedingsmiddelen die door de Turkse of de Marokkaanse gemeenschap dagelijks gebruikt worden zoals bulghur, couscous, meloen, vijgen, karnemelk, aubergine, enz. vindt men niet terug in de actieve voedingsdriehoek.

Aan de voedingsdriehoek voor de mensen van de Marokkaanse en Turkse gemeenschap werd een gids voor de hulpverleners gekoppeld. Deze bevat informatie over de eetgewoonten van de Turkse en Marokkaanse gemeenschap in Vlaanderen. Deze gids kan gebruikt worden door diëtisten, gezondheidswerkers, artsen,...

De actieve voedingsdriehoeken worden centraal door het VIG verspreid. Verder is er een samenwerking opgezet tussen het Vlaams Minderheden Centrum, de Vlaamse WijkGezondheidsCentra en Kind & Gezin om het materiaal te verspreiden via hun kanalen en het gebruik ervan te integreren in hun werking.

Ook Kind & Gezin heeft er voor gekozen om voor peuters een driehoek te ontwikkelen voor verschillende culturen. Hierbij wordt zowel de Vlaamse, als de Turkse en de Marokkaanse actieve voedingsdriehoek verwerkt tot één model met aangepaste tekeningen op maat van zeer jonge kinderen. Deze ontwikkeling gebeurde in samenwerking met het VIG en de Vlaamse Vereniging voor Kindergeneeskunde (VVK). Eveneens voor kleuters zal vanaf het najaar 2007 een project starten om een multiculturele actieve voedingsdriehoek voor kleuters te ontwikkelen in samenwerking tussen VIG, Nutrition Information Centre (NICE), VVK en Kind & Gezin.

Gezondheidsdoelstelling: preventie middelengebruik

Binnen het Vlaamse tabaksbeleid zijn er momenteel weinig tot geen initiatieven die zich richten tot doelgroepen met een andere etnische achtergrond. Dat er een probleem is binnen deze doelgroep is duidelijk. Een recente analyse van de gegevens van de gezondheidsenquête 2004 door het Steunpunt Gelijke Kansenbeleid van de Universiteit Antwerpen komt tot de vaststelling dat in de Turks-Marokkaanse groep 39,71 % dagelijkse rokers zijn tov 23,07% bij de Belgen. Natuurlijk zijn alle bestaande initiatieven in principe ook toegankelijk voor allochtonen. Ook op het gebied van drugpreventie is er weinig beleid specifiek gericht op allochtonen. Er zijn wel signalen dat een specifieke aanpak nodig is.

In het kader van de opvolging van de gezondheidsconferentie rond middelengebruik van november 2006 wordt momenteel aan een concreet actieplan gewerkt. Daarin zal het bereiken van kansarme groepen een duidelijk aandachtspunt moeten zijn. Daarnaast heb ik voor 2007 reeds een projectoproep gelanceerd in het kader van de preventieve aanpak van middelengebruik; in de beoordelingscriteria wordt uitdrukkelijk rekening gehouden met het bereiken van de kansarmen.

Zeker nog het vermelden waard is het Centrum voor Alcohol en andere Drugproblemen van Limburg, dat twee interculturele medewerkers in dienst heeft. Zij werken zowel op het gebied van preventie als van hulpverlening en de link tussen de twee, specifiek voor de Turkse en Marokkaanse gemeenschap. 'Tuppercare' is een voorbeeld van een aangepaste methodiek, gebaseerd op het tupperwaresysteem, waarbij allochtone vrouwen in huiselijke kring voorlichting, informatie en advies krijgen rond drugs en middelen. Daarnaast heeft de Vereniging voor Alcohol en Drugproblemen (VAD) ook een vormingsaanbod voor drugpreventiewerkers en hulpverleners op het gebied van intercultureel werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 275
van 20 september 2007
van **SONJA CLAES**

Gehandicapten - Verbeterproject diagnostiek en indicatiestelling

In de Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2006-2007 wordt, inzake de ondersteuning van personen met een handicap, de uitwerking van een meer kwaliteitsvolle diagnose- en indicatiestelling aangekondigd: “De multidisciplinaire teams, die de diagnose- en indicatiestelling uitvoeren, moeten daarbij gebruik kunnen maken van actuele inschalinginstrumenten. De werking van de teams moet voor alle soorten ondersteuningsvragen rechtzekerheid garanderen aan de mensen met een handicap: voor vragen naar zorg, naar Individuele Materiële Bijstand (IMB) en naar een Persoonlijke Assistentie Budget (PAB). In 2006 is doorgewerkt op de resultaten van het verbeterproject Diagnostiek en indicatiestelling. Dat zal uitmonden in een concreet actieplan dat in 2007 in fasen wordt gerealiseerd” (blz. 36).

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. dit verbeteringsproject? Wat is de concrete inhoud van dit verbeterproject?
2. Wat is de stand van zaken rond dit actieplan? Wat is de concrete inhoud van dit actieplan?
3. Welke zal de finale impact zijn van dit verbeterproject en dit actieplan voor de diverse betrokkenen (multidisciplinaire teams, gebruikers, voorzieningen,...)?
4. Wat is de verhouding van dit verbeterproject tot de indicatiestelling zoals voorzien in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp?

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 275
van 20 september 2007
van **SONJA CLAES**

Gehandicapten - Verbeterproject diagnostiek en indicatiestelling

In de Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2006-2007 wordt, inzake de ondersteuning van personen met een handicap, de uitwerking van een meer kwaliteitsvolle diagnose- en indicatiestelling aangekondigd: “De multidisciplinaire teams, die de diagnose- en indicatiestelling uitvoeren, moeten daarbij gebruik kunnen maken van actuele inschalinginstrumenten. De werking van de teams moet voor alle soorten ondersteuningsvragen rechtzekerheid garanderen aan de mensen met een handicap: voor vragen naar zorg, naar Individuele Materiële Bijstand (IMB) en naar een Persoonlijke Assistentie Budget (PAB). In 2006 is doorgewerkt op de resultaten van het verbeterproject Diagnostiek en indicatiestelling. Dat zal uitmonden in een concreet actieplan dat in 2007 in fasen wordt gerealiseerd” (blz. 36).

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. dit verbeteringsproject? Wat is de concrete inhoud van dit verbeterproject?
2. Wat is de stand van zaken rond dit actieplan? Wat is de concrete inhoud van dit actieplan?
3. Welke zal de finale impact zijn van dit verbeterproject en dit actieplan voor de diverse betrokkenen (multidisciplinaire teams, gebruikers, voorzieningen,...)?
4. Wat is de verhouding van dit verbeterproject tot de indicatiestelling zoals voorzien in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp?

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 276
van 20 september 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Zorgverzekering - Regularisaties

Omdat in Vlaanderen heel wat mensen zich in het verleden niet hadden aangesloten bij de zorgverzekering heeft de Vlaamse overheid een regularisatieoperatie doorgevoerd. Tot 30 april 2006 kreeg iedere niet-aangeslotene de kans zich te regulariseren mits betaling van de achterstallige bijdragen.

242.932 mensen hebben van de regularisatie gebruik gemaakt. 101.584 lieten de termijn voor regularisatie voorbijgaan. In 2006 werden al 80.673 mensen aangetekend aangeschreven om hun bijdragen inclusief boete te betalen. Uit een antwoord van de minister in april leerden we dat 13.678 mensen die bijdragen en boeten hebben betaald, wat 3,2 miljoen euro opleverde.

In juni 2007 zouden de resterende 20.911 niet-geregulariseerden aangetekend aangeschreven worden.

1. Wat is het profiel van de mensen die geen gebruik gemaakt hebben van de regularisatiemogelijkheid en dus nog steeds niet zijn aangesloten bij een zorgkas, wat betreft leeftijd, socio-economische toestand, nationaliteit?
2. Wat is de stand van de inning van de achterstallige bijdragen verhoogd met een administratieve boete?

Hoeveel mensen betaalden inmiddels hun bijdragen en boete?

3. Wat is de impact van deze regularisatie voor de tussenkomsten van de zorgverzekering?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 276 van 20 september 2007

van VERA VAN DER BORGHT

1. Het profiel van de mensen aan wie in 2006 een administratieve geldboete werd opgelegd is als volgt:

a. leeftijd

Geboortejaar	% in boetebestand
1976 – 1977	5
1971-1975	16
1966-1970	17
1961-1965	17
1956-1960	16
1951-1955	12
1946-1950	8
1941-1945	4
1936-1940	2
1931-1935	1
1926-1930 en ouder	2

b. socio – economische toestand

Van de aangeschreven personen heeft 8% het statuut van verhoogde tegemoetkoming in de ziekteverzekering. In de totale populatie van aangesloten leden heeft 13,6% het statuut van verhoogde tegemoetkoming. Andere gegevens over de socio-economische toestand zijn niet beschikbaar.

c. nationaliteit

Nationaliteit	% in boetebestand
België	85
Nederland	5
Marokko	2
Turkije	1
Frankrijk	1
Italië	1
Andere	5

Van de 101.584 personen werden uiteindelijk 85.081 personen aangeschreven. De overige personen werden niet aangeschreven omdat ze tot één van de volgende categorieën behoorden: overleden, vrijgesteld van aansluiting, afgevoerd van ambtswege of personen zonder adres in Vlaanderen of Brussel...

2. Op 30 september 2007 heeft het Vlaams Zorgfonds in totaal 5.388.178 euro aan achterstallige bijdragen en administratieve geldboete ontvangen.
Er betaalden 20.659 personen, waarvan 14.511 de schuld volledig betaalden en 6.148 slechts gedeeltelijk.
3. Ten gevolge van de regularisatie werd in 992 dossiers retro-actief een tenlasteneming uitbetaald voor reeds uitgevoerde schorsingen vóór de regularisatie. Dit stemt overeen met een bedrag van 422.055 euro.
Het toekomstig effect van de regularisatie op de tegemoetkomingen kan moeilijk geduid worden. Dit is mede afhankelijk van het feit of een geregulariseerde persoon ooit zal voldoen aan de voorwaarden om effectief een tenlasteneming te genieten, en het ogenblik waarop dit gebeurt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 278
van 20 september 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Vlaamse Centrale Autoriteit voor adoptie - Beroepsprocedure

Kandidaat-adoptanten die zelfstandig adopteren, moeten hun buitenlands kanaal ter goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse Centrale Autoriteit voor adoptie.

Indien het buitenlands kanaal wordt afgekeurd en de adoptanten het niet eens zijn met de motivering van de afkeuring, lijkt er geen beroepsmogelijkheid te bestaan.

Is het inderdaad zo dat er geen beroepsmogelijkheid bestaat?

Indien die wel bestaat, deelt de Vlaamse Centrale Autoriteit dan aan de betrokkenen mee welke de beroepsinstantie is en binnen welke termijn het beroep moet worden ingediend?

Indien die niet bestaat, is het niet wenselijk een beroepsinstantie op te richten?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 278 van 20 september 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

Iedere kandidaat-adoptant kan binnen 60 dagen nadat een buitenlands kanaal werd afgekeurd, een beroepsprocedure instellen bij de Raad van State.

Iedere kandidaat-adoptant van wie een kanaal wordt afgekeurd, wordt op de hoogte gebracht van het feit dat hij via de Raad van State in beroep kan gaan tegen de genomen beslissing. Deze informatie wordt ook mee opgenomen in het vademecum zelfstandige adoptie, een brochure die iedere adoptant die zelfstandig wenst te adopteren ontvangt via de Vlaamse Centrale Autoriteit.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 279
van 20 september 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Vlaamse Centrale Autoriteit voor adoptie - Kanaalonderzoek

Kandidaat-adoptanten die door de rechter geschikt zijn bevonden om te adopteren, kunnen zelfstandig adopteren. Dat betekent dat zij zelf een kanaal in het buitenland zoeken.

Zij zijn verplicht dit kanaal ter goedkeuring voor te leggen aan de Vlaamse Centrale Autoriteit voor adoptie.

1. Hoeveel buitenlandse kanalen werden onderzocht sinds de inwerkingtreding van het decreet van 15 juli 2005 tot regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen?
2. In welke landen bevonden zich deze buitenlandse kanalen?
3. Hoeveel van deze buitenlandse kanalen werden goedgekeurd en hoeveel werden afgekeurd?
4. Wat waren de redenen van afkeuring van deze buitenlandse kanalen?
5. Welke kosten werden aangerekend aan de kandidaat-adoptanten voor elk kanaalonderzoek sinds de inwerkingtreding van het decreet?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 279 van 20 september 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Sinds de inwerkingtreding van het decreet van 15 juli 2005 werden 22 buitenlandse kanalen onderzocht. Er zijn op dit ogenblik 10 kanaalonderzoeken lopende.
2. De onderzochte kanalen bevonden zich in volgende landen: Burundi, Colombia (3), Democratische Republiek Congo, De Filippijnen, El Salvador, Haïti (4), Hongarije, Kazachstan, Kenia, Mongolië, Nepal (2), Oekraïne (2), Taiwan, Thailand, Vietnam.
De lopende onderzoeken bevinden zich in: Brazilië, Senegal, Sri Lanka, Rusland, Rwanda (3), Verenigde Staten (3).
3. Van de 22 onderzochte kanalen werden 19 kanalen goedgekeurd en 3 kanalen afgekeurd.
4. Het kanaal uit Kazachstan werd afgekeurd omdat de wetgeving van Kazachstan toelaat dat ouders zelf hun kind kiezen, iets wat niet kan volgens de Belgische wetgeving. Er kon met de contactpersoon van de zelfstandig adoptanten niet afgesproken worden dat het kindvoorstel zou gebeuren op basis van een professionele matching en dat de contacten met het kind niet aangevat zouden worden vooraleer de Vlaamse Centrale Autoriteit formeel zijn akkoord gegeven had over het kindvoorstel. Daarnaast werd dit kanaal ook negatief geadviseerd door Buitenlandse zaken.

Het kanaal uit Oekraïne werd een eerste maal afgekeurd omdat er zich op dat moment een wijziging in de procedure in Oekraïne voordeed, waardoor een concrete adoptiewerking tijdelijk niet mogelijk was. Oekraïne werd bij een tweede kanaalonderzoek afgekeurd omdat ook hier het probleem zich stelde dat ouders zelf hun kind kunnen kiezen zoals in Kazachstan. Ook hier konden geen concrete afspraken gemaakt worden zodat men aan de Belgische wetgeving zou kunnen voldoen.
5. Er werden tot nu toe nog geen kosten aangerekend voor de kanaalonderzoeken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 282
van 20 september 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Adoptiecurssussen Kind en Gezin - Faciliteitengemeenten (3)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 205 van 4 juli 2007 deelt de minister mee dat de sessies inzake Franstalige adoptiecurssussen ten behoeve van inwoners van faciliteitengemeenten, in de gebouwen van Kind en Gezin in Brussel worden verstrekt.

Kan de minister preciseren of dat ook geldt voor de faciliteitengemeenten Voeren en Ronse?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 282 van 20 september 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ja

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 283
van 20 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Kinderopvang - Stand van zaken - West-Vlaanderen

Het totale aantal plaatsen kinderopvang dat erkend is door of onder toezicht staat van Kind en Gezin bedroeg eind 2006 99.377.

Uit het jaarverslag van Kind en Gezin blijkt dat het aantal plaatsen in de mini-crèches het grootst is in West-Vlaanderen. Deze middelgrote vorm van kinderopvang (opvang van 8 tot 22 kinderen) geniet ook steeds meer de voorkeur bij Kind en Gezin.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal opvangplaatsen per Westvlaamse gemeente, opgesplitst volgens de soort opvang, en dit voor de laatste drie jaar?
2. In welke mate kan een groei van het aantal mini-crèches worden gestimuleerd?
3. Kan de minister een overzicht geven van de wachtlijsten voor kinderopvang per provincie en per soort opvang?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 283 van 20 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Dit overzicht is terug te vinden in de bijgevoegde tabellen.
2. Sinds 2001 wordt een financiële ondersteuning per plaats per jaar voorzien indien de mini-crèche aan een aantal voorwaarden voldoet. Het bedrag van deze ondersteuning is sindsdien enkele keren verhoogd. Door op deze wijze bij te dragen tot de leefbaarheid en de kwaliteit van deze opvangvorm, wil de Vlaamse overheid een stimulans geven tot uitbreiding en behoud van kwaliteitsvolle opvangplaatsen in deze opvangvorm.

Daarnaast zal Vlaanderen blijven pleiten voor een fiscale vrijstelling van deze tegemoetkomingen. Dit zou de stimulans tot leefbare mini-crèches nog versterken.

Ter ondersteuning van het zelfstandige initiatief in de kinderopvang bereidt Kind en Gezin momenteel ook andere acties voor. Kind en Gezin zoekt daartoe naar samenwerking met organisaties die rond het zelfstandig ondernemen actief zijn. Zo wordt er gezocht naar een verdere ondersteuning van de regionale trefpunten, waar zelfstandige ondernemers ervaringen kunnen uitwisselen en vorming krijgen. Er wordt ook gezocht om startende zelfstandige ondernemers zo maximaal mogelijk te informeren.

3. Dergelijk overzicht kan niet geboden worden. Er is geen centrale registratie van de wachtlijsten.

BIJLAGE

Tabel met overzicht kinderopvang in West-Vlaanderen van de laatste drie jaar

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANACKERE/283/antw.283.bijl.001.xls>

Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	1013
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	1099
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	1219
Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	1221
Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel	1253
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	1259
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening	1265
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	1279
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	1285
Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	1343
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	1447
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	1457
Nihil	1458
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	1459
Nihil	1460

Nr. 1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

Oktober 2007

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL II

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 122
van 20 juni 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

St.-Eustachiuskerk Zichem - Restauratiedossier

De Zichemse Sint-Eustachiuskerk is dringend aan restauratie toe. De plannen worden al decennia op de lange baan geschoven.

In 2004 leek er schot in de zaak te komen. Toen gaf Monumenten en Landschappen zijn fiat aan een voorlopig restauratiedossier. Het grootste probleem vormen de dringende herstellingswerken van de gevel en het koor. Van deze “dringende” herstellingswerken kwam echter niets in huis.

In 2006 zouden de restauratiewerken dan toch eindelijk starten. Het koorgedeelte van de kerk is al enkele jaren verboden terrein omdat de ijzerzandstenen afbrokkelen. Concreet zou er in 2006 gestart worden met twee dossiers, namelijk de uitvoering van de dringende herstellingswerken aan de gevel en het koor. Daarnaast moet eveneens het houten dakgeraamte een specifieke behandeling voor insectenaantasting ondergaan.

Vandaag stellen we vast dat de toren, het schip en de zijkapel van de Sint-Eustachiuskerk zijn afgesloten voor het publiek. De toren kampt met stabiliteitsproblemen. Het stadsbestuur neemt het zekere voor het onzekere.

Professor Dionys Van Gemert, expert bouwkunde aan de KU Leuven, voerde in opdracht van het stadsbestuur een stabiliteitsstudie uit in de kerk. Diezelfde professor voorspelde indertijd ook al het instorten van de kerk van Meldert, hij geniet dus een zekere autoriteit op het gebied van oude kerken. Na kennisname van de resultaten is beslist om het achterste gedeelte van de kerk af te sluiten. Ook de hoofdingang en de parkeerplaatsen in de omgeving van de kerk mogen voorlopig niet meer gebruikt worden. Sinds maart luiden de klokken al niet meer. De ijzerzandsteen waaruit de kerk is opgetrokken, is op bepaalde plaatsen in zeer slechte staat. Vooral de oostelijke pijlers van de toren zijn er erg aan toe. De instandhoudingswerken krijgen de hoogste prioriteit.

1. Wat is de stand van zaken in dit restauratiedossier? Graag een overzicht.
2. In 2004 en 2006 zouden de herstellingswerken aanvangen.
Om welke reden werden deze werken toen niet aangevat?
3. Wat is de concrete fasering en planning voor deze herstellingswerken?
4. Wat is de geraamde kostprijs voor de restauratie van de Sint-Eustachiuskerk in Zichem?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 122 van 20 juni 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. tot en met 4.

De verantwoordelijke kerkraad heeft de restauratie van de Sint-Eustachiuskerk te Zichem tot nu toe beperkt tot noodingrepen:

- Eind 2001 brachten vallende stenen in het koor een stabiliteitsprobleem aan het licht. De kerkraad stelde het stabiliteitsbureau Triconsult aan voor het uitwerken van een standzekerheidsoplossing. Het bleek noodzakelijk de koorgevel te consolideren en de houten dakstructuur te behandelen tegen insectenaantasting. Om voor deze werken een onderhoudspremie te bekomen, diende de kerkraad op 24 januari 2005 een aanvraagdossier in bij mijn administratie. Mijn administratie kende de onderhoudspremie toe op 20 april 2005. In het najaar van 2006 werden de werken uitgevoerd.
- Dit jaar werd een gevaarlijk scheurpatroon vastgesteld in de kerktoren. Op 13 maart 2007, kort na de vaststelling, werd een spoedoverleg georganiseerd tussen mijn administratie, de gemeente Scherpenheuvel-Zichem, de kerkraad en Triconsult. Er werd besloten een ingenieur aan te stellen om de meest noodzakelijke instandhoudingswerken in kaart te brengen en deze werken zo snel mogelijk te laten uitvoeren. De aangestelde ingenieur voltooide zijn werk in het voorjaar, en op 6 juli 2007 vroeg de kerkraad aan mijn administratie de toestemming om de in kaart gebrachte, dringende instandhoudingswerken uit te voeren. Op 10 juli kregen zijn hiervoor de toestemming. De werken zouden meteen na het bouwverlof worden gegund.

Parallel met de voorbereiding van de instandhoudingswerken aan de toren, is wel beslist om de kerk integraal te screenen, en 2 vooronderzoeken voor te bereiden: één inzake de globale stabiliteit van het kerkgebouw, en één inzake de glasramen van het koor, die behoren tot de oudste in situ bewaarde gebrandschilderde glas-in-loodramen van het land. Aangezien de kerkraad voor deze onderzoeken een restauratiepremie wil bekomen, kunnen ze pas worden uitgevoerd na het indienen van een aanvraagdossier, het administratief goedkeuren van dit dossier en het toekennen van de premie in kwestie.

Op basis van de vooronderzoeken zal een globaal restauratiedossier worden opgesteld. Tot dan is er uiteraard geen zicht op de kostprijs van de restauratie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 123
van 20 juni 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Bouwaanvragen gevel- en dakisolatie - Knelpunten

Vele Vlamingen willen graag energiezuinige woningen verkrijgen. Een goede isolatie is daarbij een eerste stap. Gevelisolatie en dakisolatie zijn mogelijk.

Toch worden er bij de bouwaanvragen knelpunten gesignaleerd.

- Bepleistering van gevels met een extra laag isolatie

Concreet houdt dit in dat de woning wordt voorzien van een isolerende laag met daarover bepleistering. De totale dikte van dit isolatiesysteem kan, naargelang het gebruikte isolatiemateriaal, variëren tussen 4 en 8 cm. Knelpunten hierbij zijn de beperkingen naar pleisterwerk volgens BPA-richtlijnen (niet overal is bepleisteren van gevels immers toegelaten) en overschrijding van rooilijnen (zowel openbaar domein als privédomein). Bijvoorbeeld woningen die tot tegen de straat gebouwd zijn, overschrijden door het aanbrengen van de isolatie de rooilijn. Ook treedt er soms een conflict op met de bestemmingszone: de bouwzone wordt overschreden en de isolatie/bepleistering bevindt zich in de bouwvrije zijtuinstrook, vrij van elke constructie.

- Isoleren van buitengevels met isolatie en bekleden van de gevel met diverse gevelmaterialen (hout, gevelbeplating,...)

De woning wordt langs buiten geïsoleerd en daarover komt een buitenbekleding. De totale dikte van dit systeem kan variëren tussen 6 cm en 20 cm, naargelang de dikte van de isolatie en het gebruikte gevelmateriaal. Hierbij gelden dezelfde knelpunten als bij punt 1, zij het dat ze hier nog meer uitgesproken zijn.

- Isoleren van het dak

Vele zolderkamers zijn ingericht als slaapkamer. Deze zolders zijn soms echter veel te weinig geïsoleerd waardoor slapen op zolder heel onaangenaam is (te warm in zomer en te koud in winter). De gemakkelijkste manier om daken te isoleren - waar er zich al ingerichte zolderkamers onder bevinden - is langs buiten isoleren. Concreet wil dit zeggen dat het dak verhoogd dient te worden. Deze verhoging hangt af van de dikte van de isolatie. De knelpunten hierbij zijn beperkingen naar nokhoogte en het feit dat het dak vaak niet meer even hoog is als het dak van de buur.

De invoering van de energieprestatieregelgeving en tal van subsidies is op zich een zeer positieve zaak, maar geeft knelpunten op het vlak van ruimtelijke ordening en haar voorschriften. Tal van gemeenten zullen vroeg of laat te maken krijgen met bovenvermelde knelpunten. Daarom lijkt een algemene richtlijn nuttig.

Graag verneem ik hoe deze knelpunten aangepakt worden. Acht de minister het wenselijk een richtlijn uit te vaardigen zodat gemeentebesturen uniforme beslissingen kunnen nemen? Zo ja, wat moet die volgens hem inhouden?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 123 van 20 juni 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

De energie prestatieregeling zorgt er inderdaad toe dat eigenaars hun woning wensen te isoleren. Voor bestaande woningen leidt dat vaak tot discussie, en zeker wanneer door het aanbrengen van isolatie de rooilijn of bouwzone wordt overschreden.

Zoals ik reeds heb gesteld in de commissievergadering van 14 juni 2007, waarbij deze problematiek werd besproken, is het niet eenvoudig om zomaar bijkomende vanuit Vlaams niveau bijkomende regelgeving op te stellen. U kan dit nalezen in het commissieverslag nr. **896** (2006-2007).

De stedenbouwkundige situaties verschillen van plaats tot plaats dat het quasi onmogelijk is om hieromtrent een relevante richtlijn op te stellen. Een aanpak op gemeentelijk niveau lijkt hier meer aangewezen. Bijkomend maakt de rooilijnproblematiek het soms onmogelijk om te kunnen voldoen aan de isolatie reglementering, echter behoort deze materie niet tot mijn bevoegdheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 127
van 4 juli 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Eperon d'Or Izegem - Restauratie en verbouwing

Het Eperon d'Or-gebouw in Izegem werd in 1930 opgetrokken. Aanvankelijk bood de prachtige art deco-infrastructuur nog onderdak aan een schoenfabriek, maar die kwam leeg te staan tijdens de grote teloorgang van de Izegemse schoennijverheid. Even werd Eperon d'Or zelfs bedreigd met de sloophamer, maar gelukkig kon het gebouw op tijd de status van "beschermd monument" krijgen.

In 2005 kocht stad Izegem het beschermde art deco-kantoorgebouw met de bedoeling er de Izegemse schoeisel- en borstelmusea, alsook een toeristisch infoloket voor de hele Leiestreek in onder te brengen. Uiteraard moet er nog heel wat gerestaureerd en gerenoveerd worden.

Onlangs werd deze opdracht toegewezen.

In de plannen is er bovenop het bestaande gebouw een nieuwe bouwlaag voorzien. Diezelfde bouwlaag zou achteraan het gebouw een deel van de fabriekshal overkappen die de stad nog niet verworven heeft.

1. In welk stadium zit het dossier van Eperon d'Or? Was er reeds een aanvraag tot subsidiëring? Werden reeds subsidies toegekend?
2. Kan het toevoegen van een bouwlaag op een beschermd monument niet voor problemen zorgen?
3. Wat met de overkapping van het nog niet verworven terrein?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 127 van 4 juli 2007

van **STEFAN SINTOBIN**

1. Voor het restauratieproject “Eperon d’Or” is een ontwerper geselecteerd via een “Open oproep”, zoals georganiseerd door de Vlaamse Bouwmeester. De ingediende projecten zijn beoordeeld door een multidisciplinair samengestelde jury, waarvan van mijn administratie deel uitmaakte. Het gekozen ontwerp wordt nu verder uitgewerkt. Daarbij wordt onder meer de noodzaak bekeken tot het toevoegen van een dakverdieping. Eenmaal ter zake een vergelijk is bereikt, zal een definitief restauratiedossier worden ingediend. Pas zodra mijn administratie dit officieel heeft goedgekeurd, komt het dossier in aanmerking voor een restauratiepremie.
2. Mijn administratie aanvaardt hedendaagse aanpassingen en toevoegingen, indien deze het goede gebruik van het monument garanderen en indien ze zijn uitgewerkt in een kwaliteitsvolle hedendaagse vormgeving.
3. Volgens de voorliggende plannen wordt de reconversie van de fabriekshal in een tweede fase voorzien. Met betrekking tot de overkapping heeft mijn administratie voorgesteld om de verwijderde “sheddaken” (“zaagtanddaken”) opnieuw aan te brengen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 128
van 4 juli 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Beschermd postgebouw Izegem - Instandhouding (2)

Op een eerdere schriftelijke vraag (vraag nr. 12, Websitebulletin publicatiedatum 15-12-2006) omtrent dit dossier antwoordde de minister dat "...het onderzoek met betrekking tot de eventuele onteigening van het postgebouw nog lopende is...". De herbestemming zou bekeken worden in het kader van het project "Monumentenstrijd".

Graag had ik van de minister de evolutie en de stand van zaken in dit dossier vernomen.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 128 van 4 juli 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

Omdat elk initiatief inzake het postgebouw van Izegem wordt bemoeilijkt door het feit dat de huidige eigenaar al sinds 2002 elke vorm van communicatie weigert, is het dossier overgemaakt aan het agentschap Inspectie RWO, dat met betrekking tot de klaarblijkelijke verwaarlozing van het gebouw een officiële procedure heeft opgestart, conform de handhavingsbepalingen, voorzien in het decreet van 3 maart 1976, tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, zoals gewijzigd. Op dit moment worden de nodige juridische stappen gezet om het postgebouw te kunnen betreden, een proces-verbaal op te stellen en een gerechtelijke procedure op te starten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 129
van 4 juli 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Kapucijnenklooster Izegem - Bescherming

Het heeft er alle schijn van dat binnenkort het Kapucijnenklooster in de Roeselaarsestraat in Izegem tegen de vlakte gaat.

De Kapucijnen hebben een overeenkomst gesloten met een bedrijf dat vooral seniorenprojecten realiseert en uitbaat. Bedoeling is om er een honderdtal serviceflats en appartementen te bouwen. Opschortende voorwaarde is uiteraard de goedkeuring van het bouwproject. Aanvankelijk wilde men het bestaande kloostergebouw ombouwen of minstens de kloostergevel in de Roeselaarsestraat bewaren, maar dat is blijkbaar niet mogelijk door de strenge bouwnormen voor seniorenflats. Eénmaal de bouwvergunning afgeleverd, zal het klooster gesloopt worden. De aanpalende Paterskerk zal gevrijwaard worden van afbraak.

Het klooster werd opgericht in 1900 en heeft reeds een rijke geschiedenis. Voor velen behoort dit klooster tot het historisch-cultureel waardevol patrimonium van Izegem. Ook het gebouw op zich verdient volgens sommigen beter dan de sloophamer.

1. Werd voorafgaandelijk onderzocht of het klooster het statuut van beschermd monument verdient?

Dient het initiatief hiervoor uit te gaan van het stadsbestuur?

2. Klopt het dat de voorgevel niet bewaard kan worden wegens de strenge bouwnormen voor seniorenflats?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 129 van 4 juli 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. In principe kan iedereen een beschermingsaanvraag indienen voor een bescherming op Vlaams niveau. Dergelijke aanvragen worden dan door mijn administratie onderzocht en desgevallend start zij aansluitend een beschermingsprocedure op. Mijn administratie kan ook zonder aanvraag beslissen om tot bescherming over te gaan. Zo heeft zij enkele jaren geleden, parallel met de globale inventarisatie van het bouwkundig erfgoed op het grondgebied van Izegem, een globale selectie gemaakt van gebouwen, die nog geen wettelijke bescherming genoten, maar hiervoor wel in aanmerking kwamen. Voor deze selectie werden alle in geïntariseerde panden getoetst op hun historische, artistieke, wetenschappelijke en sociaal-culturele waarde, alsook op hun zeldzaamheid, gaafheid, representativiteit en contextwaarde. Er werden 25 gebouwen weerhouden, die in 2001 definitief werden beschermd als monument. Het Kapucijnenklooster doorstond de toetsing niet, omwille van de relatief recente oprichtingsdatum en het relatief geringe intrinsieke architecturale belang van het complex.
2. De regelgeving inzake serviceflats behoort tot de bevoegdheden van mijn collega, de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De regelgeving inzake Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed voorziet ter zake geen bijzondere normen. De ervaring met andere projecten leert echter dat ook in monumenten serviceflats kunnen worden ondergebracht, zoals bijvoorbeeld het geval is in de Sint-Bernardusabdij van Hemiksem.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 130
van 4 juli 2007
van **GREET VAN LINTER**

Waterzuiveringsproject Meise - Opzet en impact

Er loopt een aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar m.b.t. een terrein, gelegen aan de Beekstraat in Wolvertem (2^e afdeling sectie C nr. 191 C). Op de aanplakborden wordt melding gemaakt van een project 21 096 A:Meise.

Het betreft naar verluidt een project van waterzuivering door middel van een rietveld. De omwonenden meldden zich bij de gemeentelijke diensten voor verdere inlichtingen, maar bleven in de kou staan wat concrete antwoorden betreft.

De omwonenden stellen zich de vraag waarom voor deze plaats gekozen werd. Het gaat hier om een wijk die bewoond is, terwijl er heel veel velden en landbouwgrond in de omgeving liggen. Men stelt zich ook vragen in verband met grondwater, eventuele insijpeling, vochtige kelders, enzovoort.

1. Om welk project gaat het hier?
2. Waarom werd de voorkeur gegeven aan deze locatie?
3. Welke zijn de gevolgen van dit project voor de omwonenden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 130) en Crevits (nr. 515).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 130 van 4 juli 2007

van **GREET VAN LINTER**

1. Het vermelde project 21096A "KWZI Imde" werd door het Vlaams Gewest ter uitvoering opgedragen aan nv Aquafin met het Investeringsprogramma 2005. Het betreft een kleinschalige waterzuivering voor de zuivering van het lokale afvalwater van 700 inwoners van Imde, deelgemeente van Meise. Op de installatie zal geen vuilvracht van andere gebieden meer aangesloten worden. Het zuiveringssysteem bestaat uit een biorotor met een aansluitend rietveld voor verdere zuivering van het effluent.
2. De locatie werd gekozen rekening houdende met de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV). Het RSV stelt bij de ontwikkeling van nieuwe RWZI's het principe van gedeconcentreerde bundeling voorop, waarbij de verenigbaarheid qua reuk-, lawaai- en visuele hinder met de woonfunctie maximaal is. De schaal van de RWZI moet aansluiten op de schaal van het landschap. De omvang van de RWZI mag de structuur en de functie van de structuurbepalende open ruimtefuncties natuur, landbouw en bos niet aantasten.

De gekozen locatie is in overeenstemming met deze bepalingen. Aansluitend bij het woongebied en gebundeld met de aanwezige lijninfrastructuren, in het bijzonder met de Molenbeek en met de Beekstraat. Er wordt geen open ruimte aangesneden. Het project is door zijn kleinschaligheid in verhouding met de schaal van de omgeving.

De zonerings volgens het gewestplan is een recreatiegebied, waardoor geen natuur, landbouw of bos wordt aangetast. Het project voldoet met andere woorden volledig aan de principes van het RSV.

Verder waren er technische aspecten waarmee rekening moest gehouden worden. De hoogteligging van het terrein is van belang omdat het collectorenstelsel gravitair werkt. De RWZI moet stroomafwaarts van de kern van de vervuiling gelegen zijn. Bovendien moet de gekozen locatie langs een waterloop liggen omdat de mogelijkheid moet bestaan om het effluent te lozen in een beek. Ook de grootte van het terrein is van belang omdat het terrein voldoende groot moet zijn om de installatie op te kunnen bouwen. Tenslotte moet het terrein bereikbaar zijn voor wagens en vrachtwagens.

Samen met dit project wordt ook een collector gepland die het afvalwater van de kern van Imde zal collecteren en naar de waterzuiveringsinstallatie zal vervoeren. Dit houdt in dat het afvalwater van Imde niet meer rechtstreeks in de beek zal geloosd worden maar eerst zal worden gezuiverd. Er zal dus zuiverder water door de Molenbeek stromen.

Dus besluitend kan ik stellen dat het een project van openbaar nut betreft, net ten dienste van de lokale bevolking. Men beoogt de zuivering van het rioolwater van de kern van Imde. In die zin is het eerder vanzelfsprekend dat deze installatie aansluitend bij de woonkern wordt voorzien. Het aantasten van de open ruimte is strijdig met de principes van het RSV en niet te verantwoorden. Samen met de technische vereisten en de beschikbaarheid aan gronden, was dit voor Aquafin een geschikte locatie.

Overigens staat de gekozen locatie mee vermeld in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dat werd goedgekeurd door de Bestendige Deputatie op 4 januari van dit jaar.

3. Voor de omwonenden zijn er geen gevolgen, afgezien van het feit dat hun afvalwater zal gezuiverd worden in plaats van rechtstreeks geloosd in de waterloop. Met uitzondering van het rietveld zijn alle onderdelen die potentieel overlast zouden kunnen geven, overkapt zodat er geen geluids-, noch geurhinder zal zijn. Bovendien wordt er rond het niet-groene deel van de installatie nog een groenscherm voorzien. De constructies worden waterdicht uitgevoerd, zodanig dat er geen doorsijpeling naar het grondwater mogelijk is. Ook de rietvelden staan niet in contact met het grondwater en dit door een dikke plasticfolie die gebruikt wordt. Voor vochtige kelders moet niet gevreesd worden. De komst van de waterzuiveringsinstallatie genereert geen extra water. Op dit moment komt al het afvalwater en regenwater samen in de Molenbeek. Na de uitvoering van zowel de collector als de KWZI zal het regenwater rechtstreeks in de beek geloosd worden. Het afvalwater wordt eerst vervoerd naar de KWZI, waar het gezuiverd wordt en nadien in de beek terecht komt. De hoeveelheid water blijft hetzelfde.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 131
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Windturbines - Aanvragen en vergunningen

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag van 15 april 2005 met als titel: “Windmolens – Aanvragen en vergunningen”. Hierin werd gesteld dat er tot dan toe ongeveer 500 aanvragen werden ingediend voor de bouw van windturbines. Een 115-tal hiervan waren ook effectief vergund. Voor een 30-tal aanvragen was er nog geen beslissing genomen (vraag nr. 130, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 22 van 22 juli 2005, blz. 2741).

De strenge normen die in België gelden voor de inplanting van windturbines was een voornamelijk reden waarom vele aanvragen geweigerd dienden te worden.

Daarom maakte de minister samen met de toenmalige minister bevoegd voor Energie een “Vlaams Actieplan Groene Stroom”. Medio 2005 werd hierover gecommuniceerd. Dit plan omvat twaalf voorstellen die de sector meer economische impulsen moeten bieden, twee voorstellen op federaal niveau en tien op Vlaams niveau.

Inzake de bebakeningsproblematiek werd aan de federale overheid gevraagd om bebakeningsvoorwaarden voor windturbines in te voeren die afgestemd zijn op die van onze buurlanden. De voorwaarden in onze buurlanden zijn veel minder streng dan die welke in België gelden, waardoor veel meer aanvragen voor vergunning in aanmerking zouden kunnen komen.

Verder zou de Vlaamse Regering de omzendbrief in verband met de inplanting van windturbines actualiseren om windenergie bijkomende ontwikkelingskansen te geven.

1. Hoever staat het met deze twee voorstellen uit het “Vlaams Actieplan Groene Stroom”? Wat werd hiermee concreet gewijzigd?
2. Blijken deze maatregelen efficiënt te zijn? Worden hierdoor meer projecten vergund? Kan de minister dit cijfermatig aantonen?
3. Kan de minister een overzicht geven van het aantal aanvragen per provincie?

Hoeveel aanvragen werden nog niet behandeld, eveneens opgesplitst per provincie?

4. Kan de minister een overzicht geven van de verleende bouwvergunningen voor windmolens opgesplitst per provincie?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 131 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Uit het recentste voortgangsrapport met betrekking tot het Vlaams Actieplan Groene Stroom blijkt het volgende ten aanzien van de door U bedoelde twee voorstellen:

A. Op verzoek van de Vlaamse Regering heeft de federale overheid de bebakeningsvoorschriften voor windturbines aangepast, en aldus enigszins in overeenstemming gebracht met de soepelere regelingen in de buurlanden. Windturbines van minder dan 150 meter hoogte worden voortaan niet meer geklasseerd als obstakels voor de luchtvaart, tenzij ze zich op militair domein of vlak bij een luchthaven bevinden. Daardoor vervallen een aantal verplichtingen, zoals rode merktekens en verlichting (circulaire CIR/GDF-03 dd. 12 juni 2006 van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, Directoraat-generaal Luchtvaart).

B. De aangepaste omzendbrief inzake windturbines dateert al van 12 mei 2006 (omzendbrief RO 2006/02 *“Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines”*). Die omzendbrief was na meer dan vijf jaar toepassing aan enige bijsturing toe. Nog meer dan in de vorige versie is het primordiale uitgangspunt dat de locaties voor grootschalige en middenschale windturbineparken worden afgebakend in ruimtelijke uitvoeringsplannen of aanlegplannen omdat op die manier wordt gestreefd naar een zo groot mogelijke clustering van windturbines op de in het Windplan Vlaanderen geselecteerde locaties. Met clusteren bedoelen we dat we er naar streven om windturbines niet enkel te groeperen zoveel mogelijk bij mekaar maar ze ook pogen te bundelen met bijvoorbeeld andere grote infrastructuren en installaties. We vermijden erdoor dat windturbines her en der in het landschap verschijnen en een verward beeld creëren. De in Vlaanderen bestaande windturbineclusters van meestal twee, drie of veel meer turbines situeren zich in de regel langsheen grote wegen, bakenen grote havens of waterwegen af, beklemtonen industriegebieden of vormen een poort voor een stedelijk gebied. We doen dit dus voor de grotere projecten bij voorkeur via een planningsinitiatief omdat we zo vaak tot grotere gehelen kunnen komen, los van de huidige gebiedsbestemming die een ruimtelijk verantwoorde inplanting soms in de weg staat, bijvoorbeeld omdat de ruimtelijk interessantste kant langs een grote weg in het landbouwgebied is gelegen. Een planningsinitiatief is dus de beste garantie voor een goed doordachte en gemotiveerde locatie, terwijl bij het voorbereidende proces de bekommernis van elke betrokken partij sneller tot uiting kan komen zodat er rekening mee kan gehouden worden. Een planningsinitiatief biedt tegelijk grotere inspraakmogelijkheden.

Dat betekent niet dat zonder ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg er geen vergunningen mogelijk zouden zijn. Voor de beoordeling van vergunningen, maar ook bij de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen, gaan we echter, terwille van een goede ruimtelijke ordening, uit van een aantal criteria. Wat die ruimtelijke afwegingselementen betreft gaat het om de volgende:

- Het principe van de plaatsdeling (*“site sharing”*). In plaats van een verspreide opstelling, her en der in het Vlaamse landschap, streven we naar een bundeling van gelijke, identieke windturbines bij mekaar, in groepjes of in lijnopstelling. Tegelijk worden ze dan best ook nog voorzien waar andere belangrijke ruimtedeterminerende zaken voorhanden zijn, zoals hoogspanningslijnen.
- Een streven naar een ruimtelijke concentratie in of in de nabijheid van de stedelijke gebieden of netwerken en de kernen van het buitengebied, om de open ruimte zoveel als mogelijk te vrijwaren van bebouwing (hoewel dat enigszins in tegenspraak lijkt met een basisvereiste voor het goed

functioneren van een windturbine, namelijk het voorhanden zijn van een degelijk windaanbod). Uiteraard moet de schaal en potentiële hinder van het windturbinepark in overeenstemming blijven met het belang van de kern: een grootschalig project is weinig of niet te verantwoorden bij een kleine kern, terwijl een grote stad vaak grotere projecten kan verdragen.

- Grootschalige industriegebieden, inzonderheid de Vlaamse havengebieden en de economische poorten, zijn dé gebieden bij uitstek voor grootschalige windturbineparken, denk aan de turbines in Zeebrugge, omheen het Kluisendok in de Gentse Kanaalzone en in de Antwerpse haven.

- Om hinder te vermijden en in functie van een beter windaanbod is vaak een inplanting aan de rand van een gebied te verkiezen boven een situering temidden van de bebouwing. Zo zijn we in de praktijk gekomen tot begrenzendende windturbineopstellingen (bijvoorbeeld ter hoogte van de grensovergang in Meer), aan grootschalige infrastructuur (Gistel en Kruibeke), langsheen waterlopen en kanalen (Boudewijnkanaal in Brugge), enz. Om een vergunningsbasis te scheppen is dan wel meestal een ruimtelijk uitvoeringsplan nodig.

- De locatiekeuze moet passen binnen een samenhangende visie op de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van het gebied. De open ruimte laten we zoveel mogelijk intact, niet enkel wat het landschap betreft, maar ook functioneel. In of aan de rand van de open ruimte zorgen we ervoor dat de schaal en opbouw van het gebied gerespecteerd blijven. In Eeklo staat bijvoorbeeld één kleinere windturbine bij het sportcomplex aan de stadsrand ten noorden van de stad en staan er drie grote in of aan de rand van het grote industriegebied aan de westzijde van Eeklo.

2. In het antwoord op de vorige gelijkaardige vraag van 15 april 2005 was een tabel gevoegd, waaruit bleek dat een 500 tal aanvragen voor windturbines hadden geleid tot 115 stedenbouwkundige vergunningen. Uit onderstaande tabel blijkt dat iets meer dan twee jaar later circa 645 aanvragen hebben geleid tot 167 vergunningen voor de bouw van windturbines. Er zijn met andere woorden een substantieel aantal meer vergunningen verleend. Zoals ook uitdrukkelijk gesteld in het Vlaamse regeerakkoord *“We kiezen resoluut voor een groter aandeel hernieuwbare energie uit windenergie, biomassa, zonne-energie. We stimuleren gemeenten, provincies én ondernemingen om een maximaal aandeel hernieuwbare energieproductie op hun grondgebied mogelijk te maken. We kiezen voor een realistische toename om, zoals de Europese doelstelling, te streven naar 6%.”* blijven we dus vanuit de ruimtelijke ordening bijzondere aandacht schenken aan de inplanting van windturbines. In de reeds geciteerde nieuwe omzendbrief zijn overigens daarom een aantal knelpunten bijgesteld om windenergie voldoende ontwikkelingskansen te geven, ook op land. De ruimtelijke uitgangspunten zijn hierboven opgesomd.
3. Wat het aantal aanvragen betreft, kan verwezen worden naar onderstaande tabel. Slechts een miniem aantal aanvragen voor het oprichten van windturbines is momenteel nog in behandeling (voor een tiental windturbines). Wel dient te worden beklemtoond dat voor één en dezelfde locatie vaak meermaals een alternatief voorstel is ingediend en dat anderzijds meerdere aanvragen om diverse redenen worden ingetrokken door de initiatiefnemer, bijvoorbeeld omdat de locatie op zich niet aangewezen blijkt, er geen vergunningsbasis is (bestemmingsstrijdigheid) en ook geen ruimtelijk uitvoeringsplan daartoe wordt overwogen. Bij de administratie impliceert elk alternatief een nieuwe aanvraag zodat het aantal aangevraagde turbines zeker niet gelijk staat met aantal gevraagde locaties. Bovendien is in de tabel het aantal turbines dat is aangevraagd weergegeven. Voor een locatie wordt soms een windturbinepark van meer dan vijf turbines aangevraagd. Het aantal turbines staat dus ook om die reden niet gelijk met het aantal locaties. Dat bedraagt dus maar een fractie van de weergegeven cijfers.
4. Ook wat het aantal vergunde windturbines betreft, kan worden verwezen naar onderstaande tabel. Ook hier dient een kanttekening te worden gemaakt, namelijk dat het aantal vergunde turbines niet gelijk staat met het momenteel aantal gerealiseerde turbines (uit de gegevens van ODE-Vlaanderen, de Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen, blijkt dat momenteel 109 windturbines in Vlaanderen staan opgesteld) omdat een aantal turbines niet of nog niet zijn gerealiseerd, ofwel omdat de initiatiefnemer daarvan heeft afgezien, ofwel omdat de milieu-

vergunning nog niet werd bekomen, ofwel omdat één van beide vergunningen, of beide, worden betwist, enz.

Provincie	Aantal aangevraagde turbines	Aantal vergunde turbines
West-Vlaanderen	± 370	64
Oost-Vlaanderen	± 130	41
Antwerpen	± 85	37
Vlaams-Brabant	± 10	4
Limburg	± 50	21
TOTAAL	± 645	± 167

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 132
van 4 juli 2007
van **LUDO SANNEN**

Volkstuinen - Ruimtelijke situering

Vanuit de Vlaamse Regering heeft de voormalige minister-president tijdens de voorbije Paasvakantie aandacht gevraagd voor de Vlaamse volkstuintjes, met name binnen een stedelijke en grootstedelijke context.

Toch zien we de laatste jaren ook in het kleinstedelijk gebied - en zelfs in buitengebiedgemeenten van minder dan 20.000 inwoners - ontwikkelingen qua huisvesting die randvoorwaarden scheppen waarbinnen nieuwe volkstuinen en gemeenschapstuinen aan een duidelijke nood zouden voldoen. Jonge gezinnen die om reden van betaalbaarheid moeten kiezen voor een appartement of een kleine woning met hooguit een voortuintje. Actieve medioren en vitale senioren die hun te groot geworden eigen woning hebben verkocht en ingeruild voor een appartement in het centrum. Gezinnen van allochtone origine die een tuintje missen om groenten te telen die niet courant in de handel te verkrijgen zijn.

Deze vernieuwde interesse hangt niet alleen samen met een groeiende belangstelling voor (moes)tuinieren en gezonde, "eerlijke" voeding. Ook het besef dat tuinieren als dusdanig een gezonde manier is om op eigen tempo fysiek actief te blijven, en de vaststelling dat publiek toegankelijke groene ruimtes in of nabij woonkernen onder sterke versteningsdruk staan, dragen hieraan bij. Tot slot is een volkstuin een manier om mensen met elkaar in contact te brengen: het ondersteunt niet alleen het groene weefsel van een woonkern, maar ook het sociale weefsel.

De nieuw verkozen lokale besturen zijn momenteel bezig met de voorbereiding van hun beleidsprogramma voor de komende jaren. Een consultatie van het internet leert dat al tijdens de voorbije bestuursperiode, en dus nog voor het initiatief van de Vlaamse Regering publiek werd gemaakt, in verschillende gemeenten voorstellen rond volkstuintjes werden gelanceerd.

In de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid van 24 april 2007 zei de voormalige minister-president desbetreffend:

"Het spreekt voor zich dat op het vlak van ruimtelijke ordening, ongeacht de concrete beleidsopties, ieder beleidsniveau - lokaal, provinciaal en Vlaams - in lijn met het principe van de subsidiariteit hierin zijn verantwoordelijkheid zal kunnen en moeten nemen. Ik verwijs ook naar het volgende nummer van het blad 'De Volkstuin', waarin ik dienaangaande nog een aantal zaken uiteenzet, onder meer ook over de concrete verankering."

Verwijzend naar een contact met de minister van Ruimtelijke Ordening deelde de voormalige minister-president verder mee dat "een aanpassing van het decreet op de Ruimtelijke Ordening terzake momenteel niet aan de orde is."

Het betrokken interview met “De Volkstuin” (editie mei 2007) bevat onder andere deze uitspraken van de voormalige minister-president:

“De meeste volkstuinparken worden gekenmerkt door een beperkte ruimtelijke kwaliteit als gevolg van een slechte inplanting. Deze problematiek heeft in de eerste plaats te maken met het ontbreken van een juridisch en planologisch kader waardoor de volkstuinparken meestal geen permanent statuut hebben.”

(...)

“Na de studie zal een grondige evaluatie worden gemaakt van de bevindingen en zal gekeken worden hoe vanuit het beleid passend kan worden gereageerd op de bevindingen van de studie. Zo zijn we er zeker van dat het beleid ten goede komt aan de noden en potenties van de Vlaamse volkstuinen. Hierbij zal de ruimtelijke situering van alle volkstuinparken in Vlaanderen aangegeven worden, zal nagegaan worden welke beperkingen en mogelijkheden er bestaan. Daarnaast gebeurt een behoefte-onderzoek vanuit ruimtelijk oogpunt. Zo zijn we er zeker van dat het beleid ten goede komt aan de noden en potenties van de Vlaamse volkstuinen. Hierbij zal de ruimtelijke situering van alle volkstuinparken in Vlaanderen aangegeven worden, zal nagegaan worden welke beperkingen en mogelijkheden er bestaan.”

Deze communicatie vanwege de voormalige minister-president over het beleidsdomein van de minister van Ruimtelijke Ordening kan bij lokale bestuurders en ambtenaren de indruk doen ontstaan dat momenteel, zonder de Gentse studieresultaten in detail te kennen, nieuwe volkstuininitiatieven niet aangewezen of zelfs onmogelijk zijn.

Toch is de basisuitrusting van een volkstuinproject zeer eenvoudig: een kleinschalig netwerk van paden en afgebakende perceeltjes met enkele eenvoudige centrale voorzieningen, zoals een materiaalhoek, een (regen)waterafnamepunt en desgewenst een composteringslocatie voor het lokale tuinafval.

Met name deze minimale investeringskosten bieden mogelijkheden aan lokale besturen om - al was het maar bij wijze van experiment - restruimtes aan de rand van of binnen in woonkernen te benutten als volkstuincomplex. Gezien de productiefunctie van de volkstuinen denk ik hierbij in de eerste plaats aan percelen met een agrarische bestemming op het gewestplan die verlaten zijn door de beroepslandbouw. Maar ook binnen ingesloten woongebieden waar een verdere inbreiding niet wenselijk of haalbaar is, of in woonuitbreidingsgebieden die op de korte tot middellange termijn niet zullen worden aangesneden, zouden hiervoor misschien in aanmerking kunnen komen.

Daarom zou ik graag het antwoord van de minister willen vernemen op de volgende vragen.

1. Uitgaande van bovenvermelde schets van de basisuitrusting van een volkstuincomplex, binnen welke bestemmingen op de geldende gewestplannen kunnen lokale besturen nu reeds nieuwe volkstuinprojecten initiëren zonder de dwingende noodzaak om eerst een RUP (ruimtelijk uitvoeringsplan) of ander planningsdocument te laten opmaken voor het betrokken gebied?
2. Op welke manier zal de minister de resultaten van de Gentse volkstuinenstudie verwerken in een gecoördineerde communicatie naar de lokale besturen en andere relevante actoren (intercommunales, huisvestingsmaatschappijen etc.) rond de ruimtelijke aspecten van nieuwe en bestaande volkstuinprojecten, bijvoorbeeld in de vorm van een praktische handleiding of voorbeeldenwebstek?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 132 van 4 juli 2007

van **LUDO SANNEN**

Het eindrapport van de studie 'Toestandsbeschrijving van de volkstuinten in Vlaanderen vanuit een sociologische benadering' (juli 2007, Universiteit Gent in opdracht van het Departement Landbouw en Visserij) geeft m.b.t. de planologische bestemming van de volkstuinten voor het Vlaams gewest het volgende aan:

<i>Planologische bestemming</i>	<i>Aantal gebieden</i>	<i>oppervlakte</i>	<i>%</i>
<i>woongebied</i>	28	21	17%
<i>woonuitbreidingsgebied</i>	16	23,3	19%
<i>parkgebied</i>	24	40,8	34%
<i>bosgebied</i>	1	1,1	1%
<i>natuurgebied of natuurreservaat</i>	4	3,3	3%
<i>gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen</i>	3	0,88	1%
<i>agrarisch gebied (met ecologisch of landschappelijk belang)</i>	7	6,3	5%
<i>gebied voor dagrecreatie</i>	6	9,1	7%
<i>bufferzone</i>	8	10,2	8%
<i>ontginningsgebied</i>	2	3	2%
<i>bedrijvzone voor ambachtelijke bedrijven en kmo's</i>	1	0,5	0,3%
<i>kleintuingebied</i>	1	2,3	2%

(bewerking gegevens door departement RWO)

In het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem is destijds een bijzonder gewestplanvoorschrift 'Kleintuingebieden' opgenomen, specifiek bedoeld voor de inrichting van een gebied als volkstuin, doch ook heel wat andere bestemmingscategorieën sluiten de inrichting van een gebied als volkstuin niet uit. Slechts 2% van de volkstuinten is in dergelijke zone gesitueerd. Het grootste deel ligt in een of andere vorm van groengebied (parkgebied, buffergebied, in totaal 42%) of in een gebied bestemd voor wonen (woongebied, woonuitbreidingsgebied, in totaal 36%). Een kleiner deel is gelegen binnen agrarisch gebied (5%) of recreatiegebied (7%).

Als antwoord op de eerste vraag kan gesteld worden dat vanuit het stedenbouwkundig beleid geoordeeld wordt dat volkstuinten in essentie beschouwd moeten worden als een residentieel-recreatieve voorziening. Nieuwe volkstuinten worden bijgevolg in principe geacht vergunbaar te zijn binnen de bestemmingscategorieën wonen en recreatie. Bij uitbreiding kunnen ze in bepaalde gevallen ook vergunbaar beschouwd worden in gebieden voor gemeenschaps- of openbare nutsvoorzieningen. In tegenstelling tot dit uitgangspunt suggereert de studie in zeer algemene termen en zonder concreet te worden dat de volkstuin in woon- of woonuitbreidingsgebied op korte of middellange dreigen te verdwijnen 'als gevolg' van deze planologische bestemming, hoewel ze er perfect in thuishoren. Een verdere detaillering van de op de gewestplannen als woongebied bestemde gebieden middels gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen kan een oplossing zijn om de beschouwde druk die op de niet-woonfuncties in het woongebied weg te nemen.

Uit de omzendbrief omtrent de toepassing van de gewestplanvoorschriften kan afgeleid worden dat nieuwe volkstuinten niet vergunbaar zijn in parkgebied. Het gewestplanvoorschrift geeft enerzijds aan dat parkgebieden 'in hun staat' bewaard moeten blijven, hetgeen aangeeft dat de bestaande volkstuinten, mits de constructies behoorlijk zijn vergund, daarin kunnen blijven functioneren. Anderzijds kunnen in parkgebied géén inrichtingen en activiteiten toegelaten voor residentiële of recreatieve functies. Het inrichten van nieuwe volkstuinten in parkgebieden is uitgesloten. Agrarische gebieden komen evenmin in aanmerking voor het inrichten van volkstuinten omdat het niet gaat om landbouwactiviteiten maar residentieel-recreatieve activiteiten.

Er kan geconcludeerd worden dat volkstuinten als een vorm van stedelijke groen- of recreatievoorziening in principe zowel in woon- als recreatiegebied ondergebracht kunnen worden, dan wel op specifiek daartoe bestemde zones in bijzondere plannen van aanleg of gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Volgens de omzendbrief RO97/2 over het gemeentelijk structuurplanningsproces behoort het tot de taken van de gemeenten om een visie en kader voor het opmaken van ruimtelijke uitvoeringsplannen uit te werken voor lokale recreatieve voorzieningen en lokale groenstructuren in of aansluitend bij de woonkernen. Gebieden voor volkstuinten kunnen daar een onderdeel van zijn.

Als antwoord op de tweede vraag kan vastgesteld worden dat de specifieke inbreng van de Vlaamse overheid met betrekking tot volkstuinten zich thans beperkt tot de subsidiëring van vormingsactiviteiten die door een aantal middenveldorganisaties hier rond opgezet worden (i.c. De Volkstuin vzw en VELT vzw) door het departement Landbouw en Visserij.

In de beleidsaanbevelingen bij de vermelde studie wordt gepleit voor een aanspreekpunt binnen de Vlaamse overheid voor het thema volkstuin. Binnen die context lijkt dit mij een taak voor de sectorale diensten die bevoegd zijn voor de ontwikkeling van het beleid inzake openbaar en (rand)stedelijk groen. Ik verwijs hiervoor naar de minister bevoegd voor het leefmilieu, verantwoordelijk voor de cel Groenbeleid van het Agentschap voor Natuur en Bos dat een stimulerende rol inzake de ontwikkeling van volkstuinten zou kunnen vervullen d.m.v. advisering, bewustmaking, vorming, financiële en praktische ondersteuning zowel gericht naar lokale besturen maar ook naar burgers.

Wat betreft het ruimtelijk beleid behoort de opvolging van het ruimtelijk beleid van de gemeenten tot de taken van het Agentschap R-O Vlaanderen dat de begeleiding van de gemeentelijke planningsprocessen doet o.m. binnen de context van de hoger vermelde omzendbrief over de inhoud van het gemeentelijk planningsproces. De goedkeuring van gemeentelijke structuurplannen behoort tot de bevoegdheid van de bestendige deputatie van de betreffende provincie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 134
van 4 juli 2007
van **BART VAN MALDEREN**

Stallingen in agrarisch gebied - Omzendbrief

De omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen stelt in artikel 11.4.1. over de agrarische gebieden:

“De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven.”

Op het terrein stelt men vast dat deze omschrijving voor interpretatieproblemen zorgt.

1. Wat wordt in de omzendbrief bedoeld met “integrerend”? Gelden er afstandsregels? Is een typologische eenheid nodig?
2. Wat wordt in de omzendbrief bedoeld met “leefbaar”?

Quid bijvoorbeeld met zelfstandigen in bijberoep, waarbij het bijberoep slechts een minimaal deel uitmaakt van het inkomen? Ik denk bijvoorbeeld aan het fokken van een zeer beperkt aantal paarden of runderen.

Kan de minister deze begrippen nauwkeurig specificeren?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 134 van 4 juli 2007

van **BART VAN MALDEREN**

1. De omzendbrief licht het begrip “integrerend” als volgt toe:

“Het is duidelijk dat de bedrijfsuitbater (eigenaar, pachter of bedrijfsleider) op het bedrijf moet kunnen wonen. De nodige woongelegenheden daartoe kan dan ook worden opgericht. Vermits binnen het agrarisch gebied woongelegenheden echter enkel kan worden toegelaten ingeval het de woning van een exploitant van een landbouwbedrijf betreft, kan een woning enkel worden vergund indien deze een integrerend deel uitmaakt van het bedrijf. Dit is het geval indien de woning fysisch geïntegreerd is in het bedrijf, of een integrerend deel uitmaakt van het gebouwencomplex van het bedrijf.

Ingeval de aanvraag een nieuwe woning betreft naast of ter vervanging van een bestaande woning, dient met bijzondere aandacht te worden onderzocht of deze woning daadwerkelijk een exploitantenwoning is. Tevens dient te worden toegezien op (de aard van) de bestemming die aan het oude gebouw zal worden gegeven. “

Het gaat met andere woorden om een ruimtelijk fysisch geïntegreerd zijn, een duidelijk horen bij het eigenlijke landbouwbedrijf. Daarbij is een typologische eenheid of zelfs een aanbouwen aan geenszins verordenend vastgelegd, hoewel dat in functie van een architecturale eenvormigheid en vanuit zuinigheidsprincipe wellicht vaak te prefereren zal vallen. Een maximum afstand tot de bedrijfsgebouwen is dus niet vastgelegd maar, om residentiële afsplitsing te vermijden, mag die uiteraard niet al te groot worden, in functie daartoe is een verstuiverde afstand van dertig meter vooropgezet, het begrip “onmiddellijke omgeving” opgenomen in diverse uitvoeringsbesluiten, waarbij deze dertig meter decretaal is vastgelegd.

2. De omzendbrief licht het begrip “leefbaar” als volgt toe:

”De leefbaarheid (economische rentabiliteit) van een bedrijf is geen determinerend criterium bij de beoordeling van de toelaatbaarheid van een agrarisch bedrijfsgebouw in het agrarisch gebied, maar niettemin zal de leefbaarheid van het agrarisch bedrijf een belangrijk gegeven vormen bij de beoordeling van de werkelijke bedoeling van de aanvrager. Een vergunningsaanvraag voor een bedrijfsgebouw voor een niet-leefbaar bedrijf zal immers vaak een verdoken aanvraag zijn voor gebouwen met een louter residentiële functie in het agrarisch gebied. Ingeval zou blijken dat het bedrijf waarop de aanvraag betrekking heeft, niet leefbaar is, kan de bouwvergunningsaanvraag dan ook enkel worden ingewilligd indien onomstotelijk vaststaat dat de inrichting waarop de aanvraag betrekking heeft, werkelijk een agrarisch bedrijf betreft.

Bij de beoordeling van de leefbaarheid van de inrichting worden de normen, opgesteld door de administratie bevoegd voor landbouw als richtinggevend vooropgesteld.“

In kader van een stedenbouwkundige aanvraag wordt hieromtrent advies gevraagd aan de afdeling Duurzame landontwikkeling, die nagaan of het bedrijf al dan niet leefbaar is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 135
van 5 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Bouwdossiers - Behandelingsduur

Ik verwijs naar mijn voorgaande schriftelijke vragen inzake de behandelingsduur van bouwdossiers bij de verschillende diensten van Arohm.

Door een decreetswijziging uit 2003 en een aantal concrete acties inzake procedurele vereenvoudiging is de doorlooptijd van de stedenbouwkundige vergunningsaanvragen sinds 2004 aanzienlijk gedaald.

1. Wat was de gemiddelde doorlooptijd van de stedenbouwkundige vergunningsaanvragen in 2005, 2006 en 2007? Kan dit opgesplitst per provincie?
2. Hoe evolueert deze doorlooptijd?
3. In welke mate wordt onderzocht hoe de doorlooptijd van de stedenbouwkundige vergunningsaanvragen nog sneller kan?
4. Neemt de minister hier nog bijkomende maatregelen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 135 van 5 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Terecht verwijst u naar voorgaande schriftelijke vragen m.b.t. de behandelingsduur van bouwdoSSIERS de voorbije jaren gesteld door verschillende Vlaamse volksvertegenwoordigers. Ik geef u een volledig overzicht van de doorlooptijden, genomen vanaf 2000.

	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Limburg	Vlaams-Brabant	totaal
2000	121	89	62	41	28	68,2
2001	91	78	68	38	27	60,4
2002	74	63	62	39	28	53,2
2003	79	71	57	46	27	56
2004	33	31	31	59	19	34,6
2005	41	35	34	27	20	31,4
2006	52	29	56	30	23	38
1e helft 2007	50	22	63	33	22	38

2. Zoals u kunt zien is de daling significant en de laatste jaren gestabiliseerd. We blijven gemiddeld onder de 40 dagen, waar dit in de beginjaren van mijn aanstelling in sommige provincies tot 4 maanden kon aanslepen.
3. De regelgeving m.b.t. de ruimtelijke ordening is de voorbije jaren reeds ingrijpend aangepast waardoor we deze snelle afhandeling gerealiseerd is. Hoewel ik deze opsomming eerder in deze commissie heb gedaan, nogmaals de belangrijkste wijzigingen:
- 1) voor een aanzienlijk aantal werken is de procedure vereenvoudigd of zelfs afgeschaft. Ik heb het hier over de aanpassing van de besluiten inzake de dossiersamenstelling, de verplichting tot medewerking van een architect en de werken die vrijgesteld zijn van stedenbouwkundige vergunning.
 - 2) ook de lijst van werken vrijgesteld van het advies van de gemachtigde ambtenaar werd aanzienlijk uitgebreid: dit betekent dat de gemeenten voor een groot aantal aanvragen rechtstreeks, dus sneller, beslissingen kunnen nemen.
 - 3) voor de werken waarvoor nog wel het advies van mijn administratie nodig is, is de termijn beperkt tot 50 dagen, zoals bepaald in de decreetswijziging van 2003.

De gemeentelijke verantwoordelijkheid inzake de besluitvorming in vergunningsaanvragen werd verhoogd. Bij 80% van de aanvragen worden nu reeds rechtstreeks door de gemeente, zonder voorafgaandelijk advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar, beslissingen genomen.

Ik blijf uiteraard een klantgerichte en snelle afhandeling als belangrijkste beleidsdoelstelling vooropstellen. In dit licht is mijn administratie volop bezig om de autonomie van de gemeenten, de zogenaamde 'ontvoogding', verder te stimuleren.

De huidige stand van zaken: momenteel zijn 19 gemeenten in Vlaanderen ontvoegd. Dit wil zeggen dat zij volledig autonoom kunnen beslissen inzake stedenbouwkundige aanvragen. Daarnaast voldoen er nog eens 8 gemeenten aan de vereiste 5 voorwaarden en 32 gemeenten aan vier voorwaarden. We kunnen er dus vanuit gaan dat deze ook zeer snel de autonomie zullen bereiken.

Het doel is natuurlijk om alle 308 gemeenten te ontvoegden. Deze begeleiding van de gemeenten naar autonomie wordt nauw opgevolgd en is een van de prioriteiten van mijn administratie. Elke provinciale afdeling heeft een infodesk voor de gemeentelijke stedenbouwkundige diensten en elke gemeente wordt op maat begeleid.

Daarnaast heb ik nog een aantal andere initiatieven genomen die zich situeren op het inhoudelijke vlak: de dienstverlening verloopt nu eenmaal efficiënter als de burger vooraf goed geïnformeerd is. Het infoloket ruimtelijke ordening is momenteel operationeel in 4 van de 5 provinciale afdelingen. De afdeling in Antwerpen heeft, door haar verhuis deze zomer even uitstel gekregen, maar zij starten deze maand. Het infoloket biedt concrete informatie over procedures en inhoudelijke dossiers, het is raadpleegbaar via alle kanalen: per mail, telefoon of gewoon ter plaatse.

Daarnaast is het zogenaamd 'driepartijenoverleg' tussen ontwerper, vergunningverlener en adviesinstanties stilaan een vaste waarde geworden. Dit is een forum waarop de aanvrager terecht kan om te vernemen wat de slaagkansen van zijn project zijn of om te weten te komen met wat hij zoals rekening moet houden. Hierdoor zal de aanvraag zelf ook veel vlotter verlopen.

4. Zoals u ziet heeft mijn administratie in de voorbije jaren, in goede samenwerking met de gemeentelijke diensten, al spectaculaire resultaten kunnen voorleggen. De gemiddelde doorlooptijd is reeds zeer scherp.

Er zijn een tweetal provincies die wat achterop lopen. West-Vlaanderen heeft te kampen met een hardnekkige achterstand, maar een proces van optimalisering en stroomlijning, gecombineerd met bijkomende wervingen om de personeelsverschuiving van maart 2006 te compenseren is hier volop aan de gang. Ik zal mij één dezer dagen persoonlijk verifiëren van de stand van zaken ter plaatse.

Maar het streven naar een snelle en efficiënte dienstverlening gaat door. Ik verwacht in eerste instantie het meeste heil van de volledige ontvoegding van de gemeentes inzake hun vergunningenbeleid. Zoals reeds gesteld is dit een absolute prioriteit voor mijn administratie.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 136
van 5 juli 2007
van **HELGA STEVENS**

St.-Adriaansabdij Geraardsbergen - Toegankelijkheid

Naar verluidt zijn er problemen omtrent de renovatie van de Sint-Adriaansabdij in Geraardsbergen.

Zo wou de stad Geraardsbergen met subsidies bij de renovatie van het abtenhuis een lift installeren. Subsidies voor de lift werden echter geweigerd. Wel zouden de bouwwerken die nodig zijn om de lift te installeren, gesubsidieerd kunnen worden.

Artikel 5, §2, 2° van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 20 september 2002, bepaalt dat restauratiewerkzaamheden die noodzakelijk zijn om het monument te ontsluiten voor personen met een handicap, zoals rolstoelgebruikers en blinden, gedeeltelijk gesubsidieerd kunnen worden.

1. Is de minister op de hoogte van dit concreet dossier?
2. Is het conform de geest van dit decreet om een onderscheid te maken tussen de kostprijs van de bouwwerken en bijvoorbeeld de kostprijs van een hellend vlak, lift,...?
3. Vindt de minister het kunnen dat voor gebouwen die met publieke middelen worden gerenoveerd de toegankelijkheid voor het hele publiek niet wordt gegarandeerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 136) en Van Brempt (nr. 165).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 136 van 5 juli 2007

van **HELGA STEVENS**

1. Met betrekking tot de restauratie van de Sint-Adriaansabdij in Geraardsbergen, vindt momenteel vooronderleg plaats tussen de bouwheer en mijn administratie. Pas op basis daarvan kan er een formeel dossier worden opgemaakt.
2. Conform artikel 11, §8 van het decreet van 3 maart 1976, tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, kunnen het Vlaamse gewest, de betrokken provincie en de betrokken een bijdrage leveren in de kosten van instandhoudings- of herstelwerken, noodzakelijk om de artistieke, wetenschappelijke, historische, volkskundige, industrieelarcheologische of andere sociaal-culturele waarde van een beschermd monument te bewaren. Het betreft met andere woorden een financiële toegemoetkoming, die nadrukkelijk het vrijwaren van een monument beoogt, en niet zozeer het ontstluiten ervan.

Dat is dan ook de geest van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001, houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten, dat uitvoering geeft aan het geciteerde decreetsartikel. Conform artikel 1, 1°, a) van dit besluit zijn restauratiewerken *“werkzaamheden in onroerende staat voor het behoud, de instandhouding of het herstel van een beschermd monument of van een gedeelte daarvan, met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken, die nodig zijn omwille van zijn artistieke, wetenschappelijke, historische, volkskundige, industrieel-archeologische of andere sociaal-culturele waarde”*. Conform artikel 1, 1°, b) betreft het daarenboven ook *“werkzaamheden of diensten, vereist voor de voorbereiding en uitvoering van de in litera a vermelde werkzaamheden, of vereist voor het onderzoek, de documentatie, de ontsluiting, de toegankelijkheid, de bereikbaarheid, de herbestemming of de valorisatie van een beschermd monument, met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken”*.

Deze definiëring geldt uiteraard ook voor de restauratiewerkzaamheden, bedoeld in Artikel 5, §2, 2° van het restauratiepremiebesluit, met name de *“restauratiewerkzaamheden, noodzakelijk om het monument te ontsluiten, voor personen met een handicap, zoals rolstoelgebruikers en blinden”*.

Mijn administratie interpreteert de regelgeving dan ook als volgt: enkel de ingrepen aan het historisch materiaal, noodzakelijk om ontsluitingsinfrastructuur te kunnen voorzien, zijn premiegerechtigd. Voor de ontsluitingsinfrastructuur zelf, of de plaatsing ervan, wordt geen restauratiepremie toegekend.

3. Uiteraard niet. Maar ruim 80% van het restauratiebudget is bestemd voor openbare gebouwen en gebouwen bestemd voor eredienst, en deze worden door hun functie sowieso geacht om volledig publiek toegankelijk te zijn. Dat geldt bijvoorbeeld ook voor de abtswoning van de Adriaansabdij te Geraardsbergen, die overheidsbezit is en daarenboven een museale functie heeft. Maar ook voor gebouwen in privébezit kan het bekomen van een restauratiepremie een toegankelijkheidseis impliceren. Dat geldt inzonderheid voor gebouwen die de hogere restauratiepremie van 80% bekomen.

Het is uiteraard uitermate belangrijk dat gebouwen die met publieke middelen worden gefinancierd, toegankelijk zijn voor iedereen. Als Vlaamse overheid hebben we hier een voorbeeldfunctie. De basis hiervoor is een degelijke Vlaamse regelgeving inzake de toegankelijkheid van publieke infrastructuur. In het decreet betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening is onder artikel 100 §4 reeds voorzien dat stedenbouwkundige aanvragen getoetst moeten worden aan de regels betreffende de toegankelijkheid van personen met een verminderde beweeglijkheid en dit voor al de delen van het gebouw toegankelijk voor het publiek. De bestaande toegankelijkheidswetgeving dateert uit 1975. Momenteel wordt vanuit het Gelijkheidsbeleid in samenwerking met het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening gewerkt aan de herziening van deze bestaande en verouderde toegankelijkheidswetgeving, Het is hierbij de bedoeling om de nieuw ontwikkelde basisnormen inzake toegankelijkheid in te bedden in de regelgeving op de ruimtelijke ordening.

In een volgende fase zal er vanuit het Gelijkheidsbeleid naar gestreefd worden om – in overleg met de andere Vlaamse bevoegdheidsdomeinen – binnen de bestaande Vlaamse subsidieregelingen expliciete toegankelijkheidseisen als subsidievoorwaarden op te nemen. De nieuwe geldende normen uit de verordening zullen hierbij als uitgangspunt fungeren. Gezien de richtlijnen van deze verordening zich enkel kunnen richten op elementen die van plan afleesbaar zijn (een logisch gevolg van het inschrijven binnen het bestaande vergunningenbeleid) zal echter worden getracht om in context van Vlaamse subsidieregelingen verder te gaan en een integrale toegankelijkheid af te dwingen zodat het gebouw werkelijk voor iedereen toegankelijk wordt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 137
van 6 juli 2007
van **KATLEEN MARTENS**

Project Mijnergoedsite Beringen - Stand van zaken

In februari 2005 werd de tijdelijke handelsvereniging Mijnsite Beringen geselecteerd als privaatspartner voor het PPS-project Mijnergoedsite Beringen.

De tijdelijke handelsvereniging Mijnsite Beringen moet een financieel plan ter financiering van de restauratiewerken opstellen. Dit financieel plan zou in december 2006 bij de Vlaamse Regering zijn ingediend, maar een antwoord laat op zich wachten. Dit heeft als gevolg dat de raad van bestuur van Lisom (Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij), onderdeel van de LRM (Limburgse Reconvertiemaatschappij), nog geen definitief businessplan kan voorleggen aan de Vlaamse Regering, ook al heeft Lisom in december 2006 een geactualiseerd businessplan ontvangen van de privé-investeerdere.

De doelstelling van het project is te komen tot een publieke en private ontwikkeling van het bestaand erfgoed met buiten het museale, aandacht voor wonen, werken en recreëren op deze site.

De vraag rijst wat de stand van zaken is, en de verdere planning van het project.

Trouwens de verhoudingen tussen de verschillende bestemmingen liggen nog steeds niet vast, en de tijd knaagt verder aan de staat van de gebouwen. Vijftien jaar na de sluiting mogen we stilaan verwachten dat een deel rijp is voor de sloop.

1. Klopt het dat er een financieel plan ligt bij de Vlaamse Regering?
2. Klopt het dat er een businessplan ligt bij Lisom?
3. Klopt het dat er vertraging zit in het dossier en wat is hiervan de oorzaak?
4. Zo ja, welke weerslag heeft dit op het project en het verdere tijdspad?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 137 van 6 juli 2007

van **KATLEEN MARTENS**

- 1+2. In uitvoering van de kaderbeslissing van 19 juli 2002 (VR/PV/2002/31 – punt 168), van de beheersovereenkomst tussen Lisom en het Vlaams Gewest, van het Limburgplan (VR/PV/2005/27 – punt 35) en van de beslissing van 24 maart 2006 (VR/PV/2006/10 – punt 45) heeft de raad van bestuur van Lisom op 27 december 2006 mij een voorlopig businessplan overgemaakt.

In hetzelfde schrijven meldt de raad van bestuur van Lisom dat een definitief businessplan aan de Vlaamse Regering zal over gemaakt worden op het ogenblik dat de privé-partner kan beschikken over een financieel plan ter financiering van de restauratiewerkzaamheden.

3. Het voorlopige businessplan samen met het verzoek om een financieel plan ter financiering van de restauratiewerkzaamheden is thans bij mij ter beoordeling. Niet alleen, omdat ik verantwoordelijk ben voor het economisch overheidsinstrumentarium, waaronder LRM en LISOM ressorteren, maar ook voor monumentenzorg.

Bij beslissing van de Vlaamse Regering d.d. 19/7/2002 met betrekking tot de reservatie van de LRM-middelen werd voor dit project 11,74 mln. euro voorzien, lastens LISOM.

Het voorlopige businessplan, met een investeringsraming van 185 mln Euro voor het totale project, houdt rekening met de bovenvermelde 11,74 mln. euro en voorziet 17,27 mln. euro aan restauratiepremies en ZEN*-premies, of in totaal ca. 29 mln. euro aan Vlaamse middelen te besteden tijdens de éérste twee realisatiejaren (2008 – 2009) van het project, waarvan de voltooiingsdatum zich in 2014 situeert.

Dit voorgestelde tijdspad betekent dat ik bijna mijn volledig budget op 2 jaar zou concentreren op één enkele restauratie, wat onrechtvaardig zou zijn t.a.v. de vele andere noden.

Daarom zoekt het desbetreffende Bestuur, het Vlaamse Agentschap voor Onroerend Erfgoed, in samenspraak met de promotor naar een evenwichtiger geschikt programma en budget.

Dit wordt mee bepaald door de middelen die ik hiervoor kan reserveren binnen de begroting 2008, die uiterlijk tegen einde oktober 2007 zal neergelegd worden.

4. Zodra het financieringsplan voor de restauratiewerkzaamheden is gekend, kan de mogelijke weerslag ervan op het project worden vastgesteld.

* ZEN = Zonder Economisch Nut

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 138
van 10 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Planschadevorderingen - Stand van zaken

De Vlaamse overheid moet planschade betalen wanneer blijkt dat een terrein door bestemmingswijziging in waarde daalt. Ik verwijs ook naar mijn vorige schriftelijke vragen inzake planschadevorderingen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de uitbetaalde planschade voor 2006 en 2007? Kan dit ook opgesplitst per provincie?
2. Welke evolutie wordt er vastgesteld in vergelijking met de vorige jaren? Wat is de reden hiervoor?
3. Hoeveel dossiers maken momenteel het voorwerp uit van een gerechtelijke procedure?
4. Wat is de budgettaire impact van deze dossiers?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 138 van 10 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Overzicht van de in 2006 en 2007 uitbetaalde planschade per provincie:

Voor de jaren 2006 en 2007 werd in totaal een bedrag van 4.761.084,67 euro betaald aan planschade. Voor het jaar 2006 was dit 1.900.967,52 euro, voor het jaar 2007 is er tot op heden een bedrag van 2.860.117,15 euro betaald aan planschade.

Uitgesplitst per provincie geeft dit het volgende resultaat (in euro):

Antwerpen:	4.232.196,07
Limburg:	-
Oost-Vlaanderen:	-
Vlaams-Brabant:	286.780,40
West-Vlaanderen:	242.108,20

Totaal: 4.761.084,67

2. Dit is een zeer aanzienlijke toename in vergelijking met de voorgaande jaren (zie mijn antwoord op uw schriftelijke vraag nr. 38 van 25 november 2005) , gelet op de veroordeling die werd opgelopen in twee belangrijke procedures m.b.t. planschade in de provincie Antwerpen, een in de gemeente Kapellen (1.604.264,55 euro), de andere in de gemeente Grobbendonk (2.618.008,95 euro). Hieruit blijkt dat de evolutie van de bedragen aan planschadevergoeding over de jaren heen niet steeds continu verloopt en o.m. in hoge mate afhankelijk is van de gerechtelijke afhandeling van individuele planschadedossiers.
3. Er zijn momenteel ongeveer 590 dossiers verwickeld in gerechtelijke procedures.
4. De budgettaire impact van deze dossiers voor het Grondfonds wordt voor de eerstvolgende jaren geraamd op ongeveer 2,3 miljoen euro aan schadevergoedingen per jaar. Opgemerkt wordt dat in bepaalde gevallen voor de vergoeding aanvullend beroep kan gedaan worden op het Vlaams Fonds voor de Lastendelging.

BIJLAGE

Antwoord op schriftelijke parlementaire vraag 38 van 25 november 2005 van Carl Decaluwé

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_MECHHELEN/138/antw.138.bijl.001.doc

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 139
van 19 juli 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Burchtruïne Kolmont (Tongeren) - Instandhouding en toegankelijkheid

Tussen Piringen en Overrepen, in de gemeente Tongeren, ligt de oude burcht van Kolmont, daterend uit de twaalfde eeuw. Dit is één van de oudste en meest merkwaardige nog bestaande vestigingen uit het oude graafschap Loon.

Er rijzen vragen over de huidige staat van de burchtruïne. De ruïne ligt in een natuurgebied dat volledig is afgesloten en niet meer toegankelijk is voor bezoekers. Dit is bijzonder jammer in het kader van de toeristische uitbouw van Haspengouw. Zelfs de nog betrekkelijk intacte toren geraakt steeds meer in verval.

1. Onderschrijft de minister het belang van deze burchtruïne als één van de laatste getuigenissen van ons middeleeuws verleden?

Onderschrijft hij eveneens het historisch-educatief en cultureel karakter van de site?

2. Wie beheert thans de ruïne en het gebied? Is dit de Vlaamse Gemeenschap zelf?
3. Welke instandhoudingswerken zijn er in de voorbije jaren uitgevoerd en welke worden eventueel in de toekomst gepland?
4. In welke mogelijkheden wordt voorzien om de toeristen de kans te geven deze oudste Limburgse plek te bezoeken? Met andere woorden, hoe wordt het restant van deze burcht geherwaardeerd en op een natuurvriendelijke manier opengesteld?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 139) en Crevits (nr. 570).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 139 van 19 juli 2007

van **JOHAN SAUWENS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 140
van 19 juli 2007
van **JAN PEUMANS**

Strategisch plan Albertknoop en leemzone Limburg - Stand van zaken

De Vlaamse Regering stelde op 22 september 2006 het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan “Oppervlakedelfstoffenzone Leem in Zuid-Limburg” definitief vast. Het RUP heeft betrekking op delen van het grondgebied van de gemeenten Bilzen, Hasselt, Hoeselt, Lanaken, Nieuwerkerken, Riemst en Sint-Truiden.

In juni 2007 werd het rapport “Albertknoop: grensoverschrijdend gebiedsgericht strategisch plan” voorgesteld. Deze studie werd uitgevoerd in opdracht van de gemeenten Lanaken en Maastricht en de provinciebesturen van Belgisch-Nederlands Limburg.

Beide provincies en beide gemeenten hebben de intentie uitgesproken om voor het totale gebied naar oplossingen toe te werken. De vijf thema's (en hun doelen) betreffen:

- oplossen van de problematiek van de leemwinning in het Zouwdal;
- vorm en inhoud geven aan de ontwikkeling van een duurzaam grensoverschrijdend bedrijventerrein;
- opheffen van het traktaat voor de reservering van het Cabergkanaal;
- bijdragen leveren aan het realiseren van een betere grensoverschrijdende ontsluitingsstructuur voor Maastricht in een bredere context;
- de grensoverschrijdende woonproblematiek onder controle krijgen.

Graag kreeg ik van de minister(s) een antwoord op volgende specifieke vragen m.b.t. het strategisch plan.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. elk van de thema's en doelen uit het plan? Welke stappen werden er tot op heden al genomen m.b.t. deze vijf knelpunten? Graag een volledig en gedetailleerd overzicht.
2. Welk karakter heeft dit strategisch plan? Met andere woorden: bevat het bindende en definitieve bepalingen? Zo ja, welke?

Zo neen, welke concrete stappen worden er nog gezet om definitieve uitvoering te geven aan de verschillende onderdelen van het plan?

Graag ook een antwoord op volgende vragen m.b.t. de leemwinning.

3. Wat is de exacte breedte van de bufferzone tussen het industrieterrein en de grens met Maastricht?

4. Mag deze bufferzone afgegraven worden? Zo ja, dient deze zone achteraf opnieuw opgehoogd te worden tot maaiveld?

Welke uiteindelijke nabestemming krijgt deze zone?

5. De studie vermeldt als eindprofiel voor afwerking: deel van de zone (watergebonden op Belgisch grondgebied) = 61 m. + TAW en overig deel (voornamelijk op Nederlands grondgebied) = 63 m. + TAW.

Zijn deze hoogtes definitief?

6. Mag de dieper gelegen leem worden afgegraven? Op basis van welke motivering?

Wordt er hiervoor achteraf opvulling voorzien?

7. Aanvullend vernam ik graag de stand van zaken m.b.t. het Economisch Netwerk Albertkanaal (ENA) en op welke manier er tot op heden gevolg en uitvoering werd gegeven aan de beslissing van de Vlaamse Regering van 23 april 2004.

Graag een volledig overzicht van de stappen die reeds gezet werden, de stand van zaken op dit moment, en de verdere planning ter zake.

Hierbij graag ook een volledig overzicht met de stand van zaken m.b.t. de verschillende zoekzones.

8. Op welke manier past de leemwinning (vergunningen), zoals hierboven omschreven, in de plannen voor het ENA? Welke bepalingen zijn hiervoor van toepassing? Is er met andere woorden coherentie of interferentie ter zake?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Moerman (vraag nr. 69), Van Mechelen (nr. 140) en Crevits (nr. 573).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 140 van 19 juli 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 141
van 26 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Participatiemaatschappij Vlaanderen - Raad van bestuur

Het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen benoemt de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) als een investeringsmaatschappij die onder de controle staat van de Vlaamse Regering.

1. Wie maakt deel uit van de raad van bestuur van de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV)?
2. Hoeveel bedragen de bestuurdersvergoeding en onkostenvergoeding die worden uitgekeerd aan de leden van de raad van bestuur van de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV)?
3. Volgens welke criteria worden deze bestuurdersvergoeding en onkostenvergoeding vastgesteld?
4. Wat is de jaarlijkse kost ten laste van de Vlaamse uitgavenbegroting die verbonden is aan de uitoefening van het ambt van regeringscommissaris bij de PMV?
5. In welke dossiers tekende de regeringscommissaris deze legislatuur beroep aan tegen een beslissing van de raad van bestuur of het managementcomité van de PMV?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 141 van 26 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De leden van de raad van bestuur zijn:
 - Clair Ysebaert (voorzitter)
 - Christine Claus
 - Greta D'Hondt
 - Rosette S'Jegers
 - Gwendolyn Rutten
 - Luc Jansegers
 - Guido Steenkiste
 - Raf Suys
 - Dirk Van Melkebeke

2. De forfaitaire vergoeding op jaarbasis bedraagt 6.198 euro. De vergoeding per zitting bedraagt 620 euro (enkel uitgekeerd als de bestuurder heeft deelgenomen aan de vergadering). Er worden geen onkostenvergoedingen betaald. De vaststelling van de vergoeding is gebeurd in 2002. Er hebben tot dusver geen aanpassingen plaats gevonden (ook geen indexatie).

3. Bij de operationele start van PMV in 2002 is door de voorgedijoverheid de vergoeding vastgesteld. Er is toen bepaald dat voor PMV zou worden uitgegaan van een bestuurdersvergoeding die de helft bedraagt van wat bij de GIMV in die tijd werd toegepast.

4. Vermits er geen regeringscommissaris is bij PMV, is deze vraag niet relevant.

5. Vermits er geen regeringscommissaris is bij PMV, is deze vraag niet relevant.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 142
van 2 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Leegstaande bedrijfsruimten - Inventarisatie en heffingen

Bij decreet van 19 april 1995 en het uitvoeringsbesluit van 1 juli 1997 voorziet de Vlaamse overheid in maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten.

1. In welke mate hebben de gemeenten in 2007 gevolg gegeven aan de bepalingen in het decreet m.b.t. de inventarisatie en meer bepaald het indienen van de gemeentelijke lijsten vóór 1 maart?
2. Welke gemeenten dienden de lijst laattijdig in en welke sancties werden er in deze gevallen opgelegd?
3. Kan de minister, aan de hand van de inventarisatie, het totale aantal leegstaande en beperkte – of algemeen verwaarloosde – bedrijfsruimten in Vlaanderen meedelen? (met onderverdeling in deze 3 categorieën)

Graag ontvang ik eveneens deze totale aantallen voor de voorgaande jaren vanaf het jaar 2000.

4. Hoe ziet het totaalcijfer voor de drie categorieën er voor de provincie Limburg uit en hoe evolueerde dit jaarlijks vanaf het jaar 2000?

Kan de minister voor deze drie categorieën ook het overzicht geven van de aantallen per gemeente voor de provincie Limburg?

5. Hoeveel eigenaars gingen er in 2007 in beroep tegen de opname in de inventaris? Met welk gevolg? Graag ook het overzicht per provincie.
6. Hoeveel eigenaars gingen er in 2007 in beroep tegen de heffingen? Met welk gevolg? Graag ook een overzicht per provincie.
7. Welk bedrag wordt er in 2007 vanuit deze heffingen gestort in het Vernieuwingsfonds? En welke stortingen werden er voorheen jaarlijks gedaan vanaf het jaar 2000?
8. Welk totaalbedrag wordt er vanuit de heffingen in 2007 doorgestort aan de gemeenten? Graag ook de jaarlijkse evolutie vanaf 2000.
9. Hoeveel gemeenten hadden recht op deze doorstortingen en wat is de evolutie van dit aantal sinds 2000?
10. Hoeveel gemeenten heffen opcentiemen op de geïnde heffingen? Graag ook een overzicht van de opcentiemen per gemeente.

11. In het kader van de vernieuwing voorziet het Vlaams Gewest via het decreet ook in een financiële tegemoetkoming in de verwerving van onroerende goederen en de saneringswerkzaamheden.

Hoeveel dossiers werden er in 2007 ingediend, en door welke rechtspersonen of natuurlijke personen? Graag een overzicht, alsook de evolutie van het aantal ingediende dossiers per jaar vanaf 2000?

12. Welk totaalbedrag werd er in 2007 voor deze financiële tegemoetkoming uitgekeerd? Welke waren de bedragen per jaar vanaf 2000?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 142 van 2 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft me met deze vraag gevat vanuit een dubbele bevoegdheid: enerzijds als Vlaams minister, bevoegd voor de ruimtelijke ordening voor wat betreft de inventarisaspecten van de heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, en anderzijds als Vlaams minister, bevoegd voor de financiën voor wat betreft de heffingsaspecten van deze maatregel.

1. Volgende gemeenten hebben vóór 1 maart 2007 hun gemeentelijke lijst ingestuurd:

Aalst	Gent	Kruishoutem	Ravels
Aartselaar	Geraardsbergen	Kuurne	Retie
Affligem	Gingelom	Laakdal	Roeselare
Alveringem	Gistel	Lanaken	Roosdaal
Antwerpen	Glabbeek	Landen	Rotselaar
Anzegem	Gooik	Langemark- Poelkapelle	Scherpenheuvel- Zichem
Ardooië	Grimbergen	Lede	Schilde
Asse	Grobbendonk	Ledegem	Schoten
Avelgem	Haacht	Leopoldsburg	Sint-Amands
Baarle-Hertog	Hamont-Achel	Liedekerke	Sint-Genesius-Rode
Beerse	Harelbeke	Lier	Sint-Gillis-Waas
Beersel	Hasselt	Lierde	Sint-Katelijne-Waver
Beringen	Heers	Lille	Sint-Laureins
Berlaar	Heist-op-den-Berg	Linkebeek	Sint-Lievens-Houtem
Bertem	Hemiksem	Lo-Reninge	Staden
Bever	Herent	Lokeren	Tervuren
Beveren	Herentals	Lommel	Tessengerlo
Bierbeek	Herenthout	Londerzeel	Tielt
Bilzen	Herk-de-Stad	Lubbeek	Tielt-Winge
Blankenberge	Herne	Lummen	Tienen
Bocholt	Herselt	Maarkedal	Turnhout
Boechout	Herstappe	Maaseik	Vilvoorde
Bonheiden	Herzele	Malle	Voeren
Boortmeerbeek	Heuvelland	Mechelen	Vorselaar
Borgloon	Hoegaarden	Melle	Waregem
Bornem	Hoeilaart	Menen	Wellen
Boutersem	Hoeselt	Merelbeke	Westerlo
Brakel	Hoogdele	Merksplas	Wetteeren
Brasschaat	Horebeke	Mesen	Wevelgem
Brecht	Houthalen-Helchteren	Meulebeke	Wezembeek-Oppem
Bree	Houthulst	Middelkerke	Wijnegem
Brugge	Hove	Moerbeke	Willebroek
Buggenhout	Huldenberg	Mol	Wommelgem
De Haan	Ichtegem	Moorslede	Wuustwezel
De Panne	Ieper	Mortsel	Zandhoven

Deerlijk	Izegem	Nazareth	Zedelgem
Deinze	Kampenhout	Niel	Zemst
Denderleeuw	Kapelle-op-den-Bos	Nieuwerkerken	Zomergem
Dessel	Kapellen	Nijlen	Zonhoven
Diepenbeek	Kaprijke	Ninove	Zonnebeke
Diest	Kasterlee	Olen	Zottegem
Dilbeek	Kinrooi	Oosterzele	Zoutleeuw
Drogenbos	Kluisbergen	Opglabbeek	Zuienkerke
Duffel	Knesselare	Opwijk	Zulte
Edegem	Knokke-Heist	Oudenaarde	Zwalm
Erpe-Mere	Koekelare	Oudenburg	Zwevegem
Essen	Koksijde	Overpelt	Zwijndrecht
Gavere	Kortemark	Peer	
Geetbets	Kortesseem	Pepingen	
Genk	Kortrijk	Poperinge	

2. Volgende gemeenten hebben na 1 maart hun gemeentelijke lijst ingediend.

Aalter	Ham	Maldegem	Spiere-Helkijn
Aarschot	Hamme	Meerhout	Stabroek
Alken	Hechtel-Eksel	Meeuwen-Gruitrode	Steenokkerzeel
Arendonk	Heusden-Zolder	Meise	Stekene
As	Holsbeek	Merchtem	Temse
Assenede	Hoogstraten	Neerpelt	Ternat
Balen	Hulshout	Nevele	Tongeren
Beernem	Ingelmunster	Nieuwpoort	Torhout
Begijnendijk	Jabbeke	Oostende	Tremelo
Bekkevoort	Kalmthout	Oostkamp	Veurne
Berlare	Keerbergen	Oostrozebeke	Vleteren
Boom	Kontich	Oud-Heverlee	Vosselaar
Borsbeek	Kortenaken	Oud-Turnhout	Waarschoot
Bredene	Kortenbergh	Overijse	Waasmunster
Damme	Kraainem	Pittem	Wachtebeke
De Pinte	Kruibeke	Putte	Wemmel
Dendermonde	Laarne	Puurs	Wervik
Dentergem	Lebbeke	Ranst	Wichelen
Destelbergen	Lendelede	Riemst	Wielsbeke
Diksmuide	Lennik	Rijkevorsel	Wingene
Dilsen-Stokkem	Leuven	Ronse	Wortegem-Petegem
Eeklo	Lichtervelde	Ruiselede	Zaventem
Evergem	Lint	Rumst	Zele
Galmaarden	Linters	Schelle	Zelzate
Geel	Lochristi	Sint-Martens-Latem	Zingem
Haaltert	Lovendegem	Sint-Niklaas	Zoersel
Halen	Maasmechelen	Sint-Pieters-Leeuw	Zutendaal
Halle	Machelen	Sint-Truiden	

Luidens de bepalingen van artikel 6 § 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juli 1997 tot uitvoering van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, meermaals gewijzigd, verliest de gemeente gedurende 3 jaar haar aanspraak op de forfaitaire doorstorting van 20 % van de geïnde heffingen indien de gemeente de lijst niet, niet tijdig of niet volgens de bepalingen van het besluit doorstuurt.

3. De Inventaris omvat slechts één lijst van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten. De Inventaris bevat geen afzonderlijke lijsten voor leegstand, beperkte verwaarlozing en algemene verwaarlozing.

De opname in de Inventaris kan gebeuren op basis van:

1. leegstand
2. verwaarlozing
 - minstens 1 algemeen kenmerk van verwaarlozing
 - minstens 2 beperkte kenmerken van verwaarlozing
 - combinatie van beperkte en algemene kenmerken van verwaarlozing
3. leegstand en verwaarlozing
 - leegstand en minstens 1 algemeen kenmerk van verwaarlozing
 - leegstand en minstens 1 beperkt kenmerk van verwaarlozing
 - leegstand en combinatie van beperkte en algemene kenmerken van verwaarlozing

Tabel 1: Aantal opnames in de Inventaris voor leegstand en/of verwaarlozing per registratiejaar en per provincie

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Antwerpen	829	753	686	715	770	824	800	678
Vlaams-Brabant	393	370	324	319	353	416	369	349
West-Vlaanderen	477	438	432	463	578	529	497	515
Oost-Vlaanderen	474	553	517	555	567	569	578	580
Limburg	421	458	435	447	437	406	420	379
Totaal	2.594	2.572	2.394	2.499	2.705	2.744	2.664	2.501

Tabel 2: Aantal dossiers uit tabel 1 welke kenmerken van leegstand vertonen.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Antwerpen	686	623	572	603	673	707	662	571
Vlaams-Brabant	348	308	277	246	271	318	292	305
West-Vlaanderen	402	369	367	410	487	430	420	459
Oost-Vlaanderen	398	442	412	452	457	452	455	507
Limburg	397	403	382	399	395	360	360	345
Totaal	2.231	2.145	2.010	2.110	2.283	2.267	2.189	2.187

Tabel 3: Aantal dossiers uit tabel 1 welke kenmerken van verwaarlozing vertonen.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Antwerpen	305	271	243	256	266	297	313	283
Vlaams-Brabant	121	124	104	95	97	112	113	105
West-Vlaanderen	122	110	88	90	119	123	122	114
Oost-Vlaanderen	112	143	126	126	135	148	164	167
Limburg	127	146	143	137	148	140	159	136
Totaal	787	794	704	704	765	820	871	805

4. Voor de provincie Limburg zien de cijfers er als volgt uit:

Tabel 1: Aantal opnamen in de Inventaris voor leegstand en/of verwaarlozing per registratiejaar en per gemeente voor de provincie Limburg.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Alken	23	17	11	10	5	4	1	0
As	0	1	0	0	0	0	4	5
Beringen	34	31	31	26	19	19	15	11
Bilzen	16	17	10	10	8	5	13	12
Bocholt	14	12	7	9	9	7	10	11
Borgloon	4	0	2	2	6	1	8	4
Bree	7	3	3	3	1	7	3	3
Diepenbeek	4	1	1	3	2	4	3	2
Dilsen-Stokkem	8	17	7	4	10	8	12	5
Genk	17	30	47	55	45	31	30	24
Gingelom	10	10	5	3	2	2	1	2
Halen	0	6	4	0	7	5	11	9
Ham	5	3	12	6	7	7	8	7
Hamont-Achel	3	6	3	4	3	7	4	8
Hasselt	11	17	24	39	27	26	19	22
Hechtel-Eksel	5	6	5	6	2	3	11	10
Heers	0	1	13	11	10	12	12	12
Herk-de -Stad	11	11	10	11	12	12	7	5
Herstappe	0	0	0	0	0	7	5	3
Heusden-Zolder	6	4	8	6	8	7	8	4
Hoeselt	10	10	9	8	7	10	9	6
Houthalen-Helchteren	9	8	10	12	13	13	10	12
Kinrooi	13	16	12	27	24	20	18	16
Kortesseem	3	4	3	3	2	2	3	4
Lanaken	3	3	2	1	16	17	13	16
Leopoldsburg	9	8	8	10	9	8	4	5
Lommel	25	23	23	19	12	16	16	19
Lummen	16	12	12	15	13	11	9	8
Maaseik	6	8	9	14	12	8	8	5
Maasmechelen	7	9	6	17	13	9	23	24
Meeuwen Gruitrode	2	18	17	11	11	12	21	19
Neerpelt	0	2	3	5	3	1	0	3
Nieuwerkerken	10	12	7	6	9	7	6	4
Opglabbeek	8	7	7	9	6	5	3	3
Overpelt	0	16	7	2	7	3	3	2
Peer	12	7	6	5	6	6	7	4
Riemst	11	10	8	6	9	5	6	8
Sint-truiden	38	32	32	18	27	25	27	22
Tessenderlo	8	5	6	10	10	10	10	7
Tongeren	18	25	21	17	29	27	25	19
Voeren	0	0	0	0	0	0	0	0
Wellen	18	14	11	11	5	5	4	3
Zonhoven	14	13	9	9	8	8	6	7
Zutendaal	3	3	4	4	3	4	4	4
Totaal	421	458	435	447	437	406	420	379

Tabel 2: Aantal opnamen uit tabel 1 welke kenmerken van leegstand vertonen.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Alken	21	14	9	9	5	4	1	0
As	0	1	0	0	0	0	4	5
Beringen	32	29	29	26	19	19	15	11
Bilzen	14	16	8	8	6	4	9	12
Bocholt	14	12	7	9	8	6	7	8
Borgloon	4	0	2	2	5	1	8	4
Bree	7	3	3	3	1	7	3	2
Diepenbeek	4	1	1	3	2	4	3	2
Dilsen-Stokkem	8	11	4	2	8	6	12	5
Genk	17	29	45	51	44	30	29	24
Gingelom	8	7	2	1	1	1	1	2
Halen	0	5	4	0	7	5	9	8
Ham	5	3	12	6	7	7	8	6
Hamont-Achel	3	6	3	4	3	7	4	8
Hasselt	10	14	21	33	22	22	14	17
Hechtel-Eksel	5	6	5	6	2	2	7	7
Heers	0	1	12	9	8	10	10	11
Herk-de -Stad	11	9	8	9	10	12	7	5
Herstappe	0	0	0	0	0	6	3	3
Heusden-Zolder	6	4	7	5	8	7	8	4
Hoeselt	9	9	7	7	6	7	6	6
Houthalen-Helchteren	9	8	10	12	13	13	9	12
Kinrooi	13	15	11	24	21	14	11	13
Kortesseem	2	3	2	2	2	2	3	4
Lanaken	2	2	1	0	14	14	10	14
Leopoldsburg	9	8	7	10	8	7	4	5
Lommel	25	22	18	14	8	11	11	16
Lummen	13	9	11	14	12	10	8	7
Maaseik	6	5	5	10	10	7	7	5
Maasmechelen	7	9	6	17	13	8	19	21
Meeuwen Gruitrode	2	17	16	11	10	11	19	16
Neerpelt	0	2	3	5	3	1	0	3
Nieuwerkerken	10	12	7	6	9	7	6	4
Opglabbeek	8	7	7	9	6	5	3	3
Overpelt	0	15	6	2	7	2	2	1
Peer	12	4	5	5	6	6	7	4
Riemst	11	10	8	6	9	5	6	8
Sint-truiden	36	31	31	16	25	23	25	21
Tessengerlo	7	3	4	6	7	5	6	6
Tongeren	16	19	14	14	25	25	23	19
Voeren	0	0	0	0	0	0	0	0
Wellen	17	10	10	11	5	5	4	3
Zonhoven	12	10	7	8	7	8	6	7
Zutendaal	2	2	4	4	3	4	3	3

Tabel 3: Aantal opnamen uit tabel 1 welke kenmerken van verwaarlozing vertonen.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Alken	14	17	11	10	5	4	1	0
As	0	1	0	0	0	0	4	5
Beringen	4	31	31	26	19	19	15	11
Bilzen	2	17	10	10	8	5	13	12
Bocholt	0	12	7	9	9	7	1	11
Borgloon	2	0	2	2	6	1	8	4
Bree	3	3	3	3	1	7	3	3
Diepenbeek	0	1	1	3	2	4	3	2
Dilsen-Stokkem	0	17	7	4	10	8	12	5
Genk	0	30	47	55	45	31	30	24
Gingelom	4	10	5	3	2	2	1	2
Halen	0	6	4	0	7	5	11	9
Ham	1	3	12	6	7	7	8	7
Hamont-Achel	0	6	3	4	3	7	4	8
Hasselt	1	17	24	39	27	26	19	22
Hechtel-Eksel	1	6	5	6	2	3	11	10
Heers	0	1	13	11	10	12	12	12
Herk-de -Stad	7	11	10	11	12	12	7	5
Herstappe	0	0	0	0	0	7	5	3
Heusden-Zolder	2	4	8	6	8	7	8	4
Hoeselt	4	10	9	8	7	10	9	6
Houthalen-Helchteren	2	8	10	12	13	13	10	12
Kinrooi	1	16	12	27	24	20	18	16
Kortesseem	3	4	3	3	2	2	3	4
Lanaken	1	3	2	1	16	17	13	16
Leopoldsburg	4	8	8	10	9	8	4	5
Lommel	2	23	23	19	12	16	16	19
Lummen	5	12	12	15	13	11	9	8
Maaseik	3	8	9	14	12	8	8	5
Maasmechelen	1	9	6	17	13	9	23	24
Meeuwen Gruitrode	0	18	17	11	11	12	21	19
Neerpelt	0	2	3	5	3	1	0	3
Nieuwerkerken	5	12	7	6	9	7	6	4
Opglabbeek	1	7	7	9	6	5	3	3
Overpelt	0	16	7	2	7	3	3	2
Peer	5	7	6	5	6	6	7	4
Riemst	1	10	8	6	9	5	6	8
Sint-truiden	22	32	32	18	27	25	27	22
Tessenderlo	1	5	6	10	10	10	10	7
Tongeren	12	25	21	17	29	27	25	19
Voeren	0	0	0	0	0	0	0	0
Wellen	9	14	11	11	5	5	4	3
Zonhoven	3	13	9	9	8	8	6	7
Zutendaal	2	3	4	4	3	4	4	4

5. Per provincie weergegeven, gingen volgend aantal eigenaars in beroep tegen de opname in de inventaris:

Provincie	Aantal	Inwilliging	Verwerping	In behandeling/ voor beslissing bij minister
Antwerpen	130	36	58	36
Vlaams-Brabant	70	34	31	5
West-Vlaanderen	102	39	45	24
Oost-Vlaanderen	129	56	50	18
Limburg	82	33	16	33
Totaal	513	198	200	115

6. Tot op heden werden er in 2007 440 aanslagen verstuurd. Het kohier werd uitvoerbaar verklaard op 17/07/2007. De bezwaartermijn bedraagt 3 maanden vanaf de datum van verzending zodat de bewaartermijn nog niet is verstreken. Op 29 augustus waren er 39 bezwaarschriften geregistreerd maar de ervaring leert dat een aantal belastingplichtigen hun bezwaartermijn quasi volledig uitput vooraleer een bezwaarschrift in te dienen. Het aantal van 39 zal dus nog substantieel stijgen.

De uiterste behandeltermijn bedraagt 6 maanden. Gelet op de zeer korte tijdspanne sinds het versturen van de aanslagen werden er nog geen bezwaarschriften afgehandeld; er dient immers na het ontvangen van de bezwaren nog informatie opgevraagd te worden, onder andere bij de inventarisbeheerder, alvorens een bezwaar kan worden afgehandeld. Tevens vraagt de overgrote meerderheid van de bezwaarindieners om een hoorzitting die in de meeste gevallen nog moet worden georganiseerd.

Op de vraag naar de provinciale verdeling van de ingediende bezwaren is de toestand momenteel als volgt: er komen 11 bezwaren uit de provincie Antwerpen, 2 uit de provincie Limburg, 14 uit Vlaams-Brabant, 7 uit Oost-Vlaanderen en 5 uit West-Vlaanderen.

7. Tot op heden werd in 2007 een bedrag van 3.137.766,49 euro doorgestort naar het Vernieuwingsfonds. Geraamd wordt dat voor het totale jaar 5.000.000 euro wordt gestort in het Vernieuwingsfonds.

De stortingen voor de jaren vanaf 2000 bedroegen:

Jaar	Bedrag
2000	2.684.081,22 euro
2001	3.742.740,98 euro
2002	4.642.375,37 euro
2003	2.960.394,53 euro
2004	2.529.317,89 euro
2005	3.032.114,52 euro
2006	5.613.221,53 euro

8. Artikel 16 van het uitvoeringsbesluit van 1 juli 1997 bepaalt het volgende: *“Het bedrag van de gemeentelijke opcentiemen op de geïnde heffingen, met uitzondering van de bedragen voortvloeiend uit de intresten en administratieve geldboetes, alsmede het bedrag zoals bepaald in artikel 14, wordt door de Vlaamse Belastingdienst voor rekening van het Vlaamse Gewest op rekening van de gemeente gestort voor het einde van de tweede maand, volgend op de maand waarop de verschuldigde heffing dient te worden voldaan, en dit voor zover deze heffing is geïnd en definitief is verworven.”*

Aangezien de betaaltermijn van het eerste kohier 2007 nog niet is verlopen (2 maanden te rekenen vanaf de datum van verzending) zijn er nog geen opcentiemen geïnd én definitief verworven (dat wil zeggen: niet meer aanvechtbaar door middel van een bezwaar of geschil, of na definitief besluit over het bezwaar of definitieve rechterlijke uitspraak).

In 2007 werd tot op heden een bedrag van 486.286,62 euro, zowel inzake vergoedingen als opcentiemen, doorgestort. Dit bedrag had uiteraard betrekking op vorige heffingsjaren. Geraamd wordt dat voor het totale jaar 600.000 euro zal worden doorgestort aan de gemeenten.

De jaarlijkse evolutie vanaf 2000 van de doorstorting is:

Jaar	Bedrag
2000	206.003,52 euro
2001	83.303,08 euro
2002	310.971,50 euro
2003	509.677,36 euro
2004	47.403,87 euro
2005	319.738,87 euro
2006	237.041,52 euro

9. Volgend aantal gemeenten hadden/hebben recht op deze doorstorting, zoals verstaan onder vraag 8:

Jaar	Aantal gemeenten
2000	36
2001	28
2002	46
2003	57
2004	70
2005	90
2006	101
2007	82

10. Voor 2007 (heffingsjaar 2006) heffen 25 gemeenten opcentiemen (opsomming volgt hieronder).

Gemeente	Opcentiemen 2007
Alken	20
Avelgem	50
Borgloon	20
Boutersem	100
Gent	200
Halle	100
Harelbeke	10
Herentals	40
Heusden-Zolder	100
Hoeselt	200
Hove	10
Kinrooi	20
Kuurne	75
Leuven	50
Liedekerke	30

Maasmechelen	100
Meise	50
Merchtem	50
Moerbeke-Waas	50
Oostende	10
Schoten	100
Tielt	50
Tienen	60
Willebroek	100
Zemst	50

11 en 12.

Goedgekeurde subsidiedossiers inzake verwerving en saneringswerken in 2007				
gemeente	project	aanvrager	object	subsidiebedrag
Sint-Niklaas	Van Haevermaetstraat 31 – fase 1	Vagaetrans bvba	gunning	252.233,65 EUR
Sint-Niklaas	Van Haevermaetstraat 31 – fase 2	Vagaetrans bvba	gunning	192.671,93 EUR
Kontich	Koningin Astridlaan 2 / Blauwesteenstraat 120	Trimo Real Estate bvba	gunning	362.958,62 EUR
Hulshout	Industriepark 19A	Elke en Kristof Oris	gunning	102.402,78 EUR
Gistel	Kanaalstraat 41	Verhaeghe-Schollier bvba	gunning	49.567,10 EUR
Brasschaat	Frilinglei 1	Gemeentebestuur	verwerving	390.000,00 EUR
Antwerpen	Vinçottestraat 76-78	P & S bvba	gunning	43.151,82 EUR
Antwerpen	Lammekensstraat 26	Ton Janssen	gunning	54.177,53 EUR
Antwerpen	Turnhoutsebaan 19 tot en met 29	Immo du quartier des Arts	gunning	69.651,73 EUR
Wichelen	Nieuwstraat 9	Gemeentebestuur	verwerving	39.000,00 EUR
Malle	Antwerpsesteenweg 236	Gemeentebestuur	verwerving	60.000,00 EUR
Antwerpen	Bosstraat 3	Parsifal Ontwikkeling nv	gunning	96.040,36 EUR
Gooik	Kerkplein 14	Klein Eikenveld nv	gunning	97.864,20 EUR
Antwerpen	Kloosterstraat 88-102 / Fortuinstraat 12-24	Finspico nv	gunning	105.353,56 EUR
Ieper	Polenlaan 3/7 - fase 3	Stadsbestuur	ontwerp	142.607,86 EUR
Ronse	Wolvestraat 37 – perceel 1	Stadsbestuur	ontwerp	936.535,64 EUR
Hasselt	Walenstraat 73 / +73	Stadsbestuur	verwerving	750.000,00 EUR
Hooglede	Hogestraat 123	gemeentebestuur	ontwerp	327.086,64 EUR
Sint-Amands	Kattestraat 45 / 45+	Intercommunale IGEMO	verwerving	195.000,00 EUR
Totaal				4.266.304,42 EUR

Goedgekeurde subsidiedossiers inzake verwerving en saneringswerken in 2006			
gemeente	project	object	subsidiebedrag
Antwerpen	de pottenfabriek + garage, Deurne Herentalsebaan, 27 en 41-49, fase 2	gunning	316.626,61 EUR
Antwerpen	brabo, Thibautstraat Deurne	gunning	36.000,00 EUR
Antwerpen	slachthuis, Slachthuislaan 70	gunning	277.542,75 EUR
Antwerpen	"liften Thiery" Violetstraat 33-35	gunning	59.365,86 EUR
Antwerpen	Levi Strauss, Bisschoppenhoflaan 275 Deurne	gunning	99.380,70 EUR
Berlaar	Lens Diamond, De Beerslaan 1	gunning	161.318,50 EUR
Mechelen	Schaliënhoevedreef 7 te Mechelen-Noord	gunning	30.603,60 EUR
Niel	Sint-Hubertusplein 27	ontwerp	19.983,15 EUR
Willebroek	KEMIRA laadgebouw Hoeikensstraat 60	gunning	137.369,48 EUR
Arendonk	"Karel I" , Wampenberg 24-26	gunning	143.178,04 EUR
Herentals	Verachttert, Belgiëlaan 60	gunning	157.454,08 EUR
Turnhout	ANCO Guldensporenlei 88 fase 2, deel A	gunning	771.295,00 EUR
Leuven	Industriecomplex Stordeur	eindafrekening	939,98 EUR
Halle	Arkenvest 20-22-26	gunning	38.477,13 EUR
Brugge	fabrieksgebouw Snaggaardstraat 64,66 en 68	eindafrekening	19.477,84 EUR
Brugge	de nieuwe molens, Koolkaai - Leopold II-laan 33	eindafrekening	990,87 EUR
Brugge	de nieuwe molens, Koolkaai - Leopold II-laan 33	eindafrekening	58.113,86 EUR
Ieper	Polenlaan 3/7 - Picanolsite	gunning	-257.487,81 EUR
Ieper	Polenlaan 3/7 - Picanolsite fase 2	ontwerp	185.248,66 EUR
Waregem	Vijfseweg WVI	gunning	-221.380,86 EUR
Aalst	Mouterij DeWolf - Cosyns : Gentsestraat - Nieuwbeekstraat - Arbeidsstraat - fase 1 Blok C, D, E	gunning	332.305,17 EUR
Aalst	Mouterij DeWolf - Cosijns - fase 3 - blok A	gunning	471.627,63 EUR
Aalst	Mouterij DeWolf - Cosyns - fase 2 - blok B	gunning	297.801,28 EUR
Aalst	Botermelkstraat	ontwerp	41.169,26 EUR
Zulte	Brouwerij Anglo Belge	eindafrekening	836.372,90 EUR
Sint-Niklaas	Onze-Lieve-Vrouwstraat 12 en 16	eindafrekening	67,19 EUR
Sint-Niklaas	Onze-Lieve-Vrouwstraat 12 en 16	eindafrekening	4.252,75 EUR
Ronse	Jan Van Nassaustraat 59	gunning	146.326,76 EUR
Ronse	Delbar	gunning	83.236,86 EUR
Geel	Vernieuwingsproject PIDPA	verwerving	129.370,50 EUR
Heusden-Zolder	Dossche Westlaan 327	gunning	265.182,30 EUR
Tongeren	hoeve gelegen Kraaibroek - Kapiteinstraat	gunning	24.038,15 EUR

Eeklo	Gebr Van de Woestijneplein 12 - lot 2	gunning	764.488,80 EUR
Eeklo	Gebr Van de Woestijneplein 12 - lot 3	gunning	481.302,90 EUR
Berlare	Galgenbergstraat 54	gunning	100.898,44 EUR
Totaal			6.345.243,50 EUR

De dossiers verwerving en saneringswerken werden tot het jaar 2005 behandeld door verschillende administraties.

A. Goedgekeurde subsidiedossiers inzake verwerving van 2000 tot en met 2005

2000:

gemeente	aanvrager	Betrokken goed	subsidiebedrag
Ronse	stadsbestuur	Leuzensesteenweg 142-144 en +208	196.331,67 EUR
Halle	Haviland Intercommunale	Derooverlaan 34	416.461,11 EUR
Antwerpen	stadsbestuur	Lange Beeldeckenstraat 104/Offerandestraat 65	29.747,22 EUR
Mechelen	stadsbestuur	Winketkaai 21-25	89.799,43 EUR
Waregem	Intercommunale WVI	Weverstraat 7-9	245.414,58 EUR
Totaal			977.754,01 EUR

2001:

gemeente	aanvrager	Betrokken goed	subsidiebedrag
Ronse	stadsbestuur	Politieke Gevangenestraat 22	27.888,02 EUR
Waregem	stadsbestuur	Veldkoopstraat 10+	74.368,05 EUR
Merksplas	gemeentebestuur	Industrieweg 3 - +3 - 5	371.840,28 EUR
Hoogstraten	stadsbestuur	Buizelstraat 11	81.804,86 EUR
Herzele	Intercommunale ILVA	Solleveld	90.729,03 EUR
Herzele	Intercommunale ILVA	Hoogstraat 1	70.649,65 EUR
Geraardsbergen	Intercommunale ILVA	Zakkaai 25	55.032,36 EUR
Zulte	gemeentebestuur	Staatsbaan 147	260.288,20 EUR
Vilvoorde	Intercommunale Haviland	Harensesteenweg 58 - 72	111.552,08 EUR
Totaal			1.144.152,53 EUR

2002:

gemeente	aanvrager	Betrokken goed	subsidiebedrag
Genk	stadsbestuur	Hasseltweg 131	130.110,00 EUR
Puurs	B.M. Klein-Brabant	Gezellelaan 57 +	15.600,00 EUR
Ronse	stadsbestuur	Jan Van Nassaustraart 13-15 en Zonnestraat 52-54	59.494,45 EUR

Opwijk	gemeentebestuur	Heiveld 17-19	156.172,80 EUR
Waregem	Intercommunale WVI	Vijfseweg	375.000,00 EUR
Wielsbeke	Intercommunale WVI	Heirweg-Rijksweg	100.842,17 EUR
Ronse	stadsbestuur	Wolvestraat 37	133.862,50 EUR
Stabroek	Intercommunale IGEAN	Dorpsstraat 45	312.345,84 EUR
Totaal			1.283.427,76 EUR

2003:

gemeente	aanvrager	Betrokken goed	subsidiebedrag
Nieuwerkerken	gemeentebestuur	Kerkstraat	4.738,80 EUR
Kluisbergen	Intercommunale ILVA	Stationsstraat 55-57 en Parklaan 3	145.761,00 EUR
Totaal			150.499,80 EUR

2004:

gemeente	aanvrager	Betrokken goed	subsidiebedrag
Ieper	stadsbestuur	Polenlaan 3 - 7	534.000,00 EUR
Roeselare	stadsbestuur	Zuidstraat 15 - 17	801.000,00 EUR
Niel	Intercommunale IGEAN	Antwerpsestraat +55	27.792,00 EUR
Merksplas	OCMW	Molenzijde 120	73.996,20 EUR
Hooglede	gemeentebestuur	Hogestraat 123	150.000,00 EUR
Maaseik	B.M. Ons Dak	Schillingstraat 10	52.500,00 EUR
Geraardsbergen	Intercommunale SOLVA	Driestraat 54 B	142.643,40 EUR
Arendonk	gemeentebestuur	Wampenbergh 26	203.507,72 EUR
Izegem	Intercommunale WVI	Nederweg 33	69.720,00 EUR
Totaal			2.055.159,32 EUR

2005:

gemeente	aanvrager	Betrokken goed	subsidiebedrag
Niel	Intercommunale IGEAN	Sint-Hubertusplein 27	28.404,00 EUR
Ravels	gemeentebestuur	Weeldestraat 66	220.500,00 EUR
Stekene	gemeentebestuur	Zavelstraat 37	168.600,00 EUR
Totaal			417.504,00 EUR

B. Goedgekeurde subsidiedossiers inzake saneringswerkzaamheden van 2000 tot en met 2005

Antwerpen	Garage Jules Moretuslei 518 Wilrijk	VMC	24.697,63 EUR
Antwerpen	Rokerij, Muggenberglei 51/57 Deurne	Kermag	58.136,49 EUR
Antwerpen	IMEA, Korte Ridderstraat 10-22	Antwerpen	132.515,86 EUR
Antwerpen	Begijnenvest 8-10	Pipenpoy	121.367,15 EUR
Antwerpen	Maasstraat 31/33, GLOBE II	GLOBE	55.348,45 EUR
Antwerpen	Vlaamse Kaai 20-23	Fairview	240.779,60 EUR
Antwerpen	Twee Netenstraat 55	CARDA	30.736,66 EUR
Antwerpen	Ijsfabriek, Kronenburgstraat 27 - Lepelstraat	Alta Build	497.909,29 EUR
Antwerpen	Lange Koepoortstraat 37/41	Hertog - De Pot	97.337,81 EUR
Antwerpen	TROPICA, Ten Eeckhovelei 15-17 Deurne	Groep STS	23.395,50 EUR
Antwerpen	Residence Maritime	A-Invest	899.715,29 EUR
Antwerpen	Oedenkovenstraat 43-45 te Borgerhout	Pittillion, van Seters e.a.,,	183.506,67 EUR
Antwerpen	Samberstraat 5/11	Erylmaz	38.558,36 EUR
Antwerpen	Vorstermansstraat 9	VERPO	124.330,94 EUR
Antwerpen	VTB-VAB Sint Jacobsmarkt - Lange Sint Annastraat 30-36	Sovinco	397.404,46 EUR
Antwerpen	Kattenberg 46/50 - Turnhoutsebaan 177	Canterbeke	322.953,08 EUR
Antwerpen	Oude Leeuwenrui 32/36/44	Verpo	712.547,65 EUR
Antwerpen	Terloostraat Florastraat	L' Ardennois deux	258.285,34 EUR
Antwerpen	de pottenfabriek + garage, Deurne Herentalsebaan 27 en 41-49, fase 1	Alta Build	231.639,62 EUR
Antwerpen	Belgiëlei 108-110	Fimpro	324.696,15 EUR
Antwerpen	Sint-Bernardsesteenweg 543-545, 539 Hoboken	't Landgoed	41.085,00 EUR
Antwerpen	maalderij, Van Straelenlei 70,72 te Merksem	Brabomills	77.697,90 EUR
Antwerpen	bouw opslagloods, Terbekenhofdreef 54, Wilrijk	Claver	62.902,80 EUR
Antwerpen	Oude Leeuwenrui 34	VERPO	71.368,42 EUR
Boechout	Sluys - De Welvaart, Heuvelstraat - Welvaartstraat	Himmos	103.631,89 EUR
Boom	Ontmantelen Maalderij Rypens, gebouw C	WILMA	247.789,23 EUR
Boom	Sloop silogebouw Rypens (gebouw B)	Wilma	200.807,74 EUR
Hemiksem	Herbekestraat 71	Immo Regency	530.087,97 EUR
Hove	J.F. Gellyncklaan	VMC	69.153,47 EUR
Kalmthout	BPA DRAKA POLVA	Kalmthout	181.182,12 EUR
Kapellen	AGORA, deel gebouwen tafic	Kapellen	52.116,27 EUR
Kapellen	KLINA - Kerkstraat 9	gemeente Kapellen	188.650,85 EUR
Schoten	Bedrijfspand hoek Zaatstraat / Fluitbergstraat	GKM Projects	217.620,00 EUR
Stabroek	Strabag, gelegen Dorpstraat 45	IGEAN	26.219,33 EUR

Zwijndrecht	Westpoort, Heidestraat 257	INVEST V.P.	527.938,83 EUR
Duffel	Stockletlaan 202	Electrum	267.662,99 EUR
Lier	Bloemmolens Hogevelweg	MAXI bouwpromotions	588.898,49 EUR
Lier	Hoeve - Beekstraat 81 te Koningshooikt	Verstraeten Stefan	24.094,80 EUR
Mechelen	site Lamot, Van Beethovenstraat 8-10, eerste fase	Mechelen	50.184,57 EUR
Mechelen	site Lamot, Van Beethovenstraat 8-10, tweede fase	Mechelen	303.237,03 EUR
Mechelen	site Lamot, Van Beethovenstraat 8-10	Lamot	818.262,59 EUR
Mechelen	Bonduelle - Marie Thumas - Eurocan, eerste fase, sloop funderingen	BPN	344.686,30 EUR
Mechelen	Guldendal 4	Guldendal 2-4	122.061,84 EUR
Mechelen	Vrouwvliet	Vrouwvliet	204.386,82 EUR
Mechelen	St-Gommarusstraat 42 en 54, 2800 Mechelen	Marc Lauwers e.a.	249.417,00 EUR
Mechelen	Huyghebaertgebouw - St. Katelijnestraat 45	GD Invest	459.539,97 EUR
Nijlen	De Vos - Kets, Stationssteenweg 232 te Kessel	Het Fort	251.994,07 EUR
Putte	slachthuis, Mechelbaan 361	Putte	35.205,60 EUR
Puurs	"PHILIPS" Guido Gezellelaan 45	Puurs	18.565,28 EUR
Puurs	sloop en ontmanteling brouwerij Villers, Liezeledorp 37	Van Ysendijk	88.058,40 EUR
Willebroek	fabriekshal Hoeikensstraat 60	albema	90.330,23 EUR
Geel	ALMA, Markt 55	DOMAN	167.826,35 EUR
Herentals	Nieuwstraat 77 - Blijdenberg 5	Ceulemans e,a,	57.974,85 EUR
Herentals	Welvaartstraat 3, Klein Gent	Beenckens	89.460,90 EUR
Hoogstraten	sloop wasserij Groenewoud - Buizelstraat 11 te 2320 Hoogstraten	Hoogstraten	19.174,28 EUR
Hoogstraten	Kinderboerderij - Kolonie 33 te Wortel	Somers	102.138,00 EUR
Meerhout	loods en krotwoning Molenstraat 57	Zuiderkempen	24.010,25 EUR
Merksplas	Confectieatelier MARKANT, Industrieweg 14	Merksplas	29.020,28 EUR
Merksplas	schrijnwerkerij "Rik De Keyzer"	Merksplas	53.003,96 EUR
Merksplas	superette Molenzijde 120	Merksplas	16.577,85 EUR
Mol	Verlipack	nv Maxi Bouwpromotions	349.429,39 EUR
Retie	Kempico kaasfabriek, Groenstraat 46-47	Hooyberghs	103.710,77 EUR
Turnhout	Steenweg op Antwerpen 101, voorheen Unic	Servicenter	130.362,67 EUR
Turnhout	ALTO, Gierledreef 53	Taxandria	390.667,50 EUR
Turnhout	ANCO - Guldensporenlei 88 fase 1	Wilma	555.940,16 EUR
Westerlo	Winkelruimte Zoerledorp 20	Schroven	34.313,42 EUR
Beersel	brouwerij Dworp, brouwerijstraat 4	Steerimo	73.886,82 EUR
Gooik	Vierkanthoeve - kwadebeekstraat 17 te 1755 Gooik	BVBA vogeeler Jaak	106.339,81 EUR
Grimbergen	drukkerij Schorpioen: Ringlaan 19-31 te 1853 Strombeek-Bever	Grimbergen	36.153,06 EUR
Halle	Suzy Buizingen	Haviland	124.497,24 EUR

Meise	Breekwerf Wandelstraat	Haviland	39.683,54 EUR
Merchtem	azijnbrouwerij Stooftstraat 11	SPACE4LIVING	80.390,24 EUR
Opwijk	drukkerij	Opwijk	52.615,57 EUR
Vilvoorde	Rollewagenstraat 16/30	Rollewagen	175.979,04 EUR
Vilvoorde	City park, Schaarbeeklei 214	DB INVEST	687.507,80 EUR
Vilvoorde	Parkeergebouw de Schapulier, Schapulierstraat 14	Scapulier	194.726,26 EUR
Vilvoorde	kachelfabriek Peeters Buelens	Haviland	33.217,07 EUR
Zaventem	Suchard, Keibergstraat	Zaventem	420.948,87 EUR
Zaventem	Fabrieksstraat 59	Darco	232.795,16 EUR
Sint-Genesius-Rode	Brouwerij Algoet - Dorpsstraat 3a	Oasis Rode	238.938,04 EUR
Herent	brouwerij st jozef	Duerinck - Vandersteen	108.720,47 EUR
Herent	Sloop brouwerij Veltem	Vander Elst	381.341,23 EUR
Hoegaarden	Lorierstraat	Markant Wonen	35.698,50 EUR
Leuven	Industriecomplex Stordeur	Brabant	280.315,13 EUR
Leuven	Industriegebouw Interleuvenlaan 60 Haasrode	Interleuven	33.800,08 EUR
Tienen	Bost - Gallic	Vlaams-Brabant	160.223,18 EUR
Tienen	Landbouwgebouwen Utsenakenweg 20	Diberjean	27.397,18 EUR
Beernem	sloop oude melkerij Oedelem	Interbrugse	43.263,70 EUR
Brugge	Mouterij Huys, Zuidervaartje - Dampootstraat	DRAGON	495.978,60 EUR
Brugge	fabrieksgebouw Snaggardstraat 64,66 en 68	Brugge	31.942,94 EUR
Brugge	de nieuwe molens, Koolkaai - Leopold II-laan 33	WVI	329.107,28 EUR
Brugge	Werfstraat 39 - 41	Steline	22.671,00 EUR
Brugge	bioscoop Zilverstraat 10-14	Richelieu	91.197,90 EUR
Oostkamp	Melkerij te Sijlostraat 75 - Ruddervoorde	Steven Vancompernel Reynaert	102.042,00 EUR
Ieper	Hollebeke Kasteelhoekstraat 5	Ward Verlinde	50.040,00 EUR
Ieper	Polenlaan 3/7 - Picanolsite	Stad Ieper	486.814,07 EUR
Poperinge	De Werkende Bie, Ieperstraat 24-26	De Steenoven	195.934,86 EUR
Wervik	Oude tabaksfabriek ARVIC, Speldenstraat 34	Wervik	59.339,99 EUR
Anzegem	weverij Bekaert, Vichteplaats, hoek Beukenhofstraat-Kerkdreef	HUKOR	674.169,81 EUR
Kortrijk	saneren fabriekshal en koetshuis Overleiestraat 15	vrijzinnige werken	71.279,20 EUR
Kortrijk	Stoopsfabriek, Stasegemstraat 137 - Groeningekaai	Kanaal Lofting	157.008,51 EUR
Kortrijk	Kortrijksestraat 387	POC INVEST	264.850,65 EUR
Kortrijk	Pegran Nv - Warande 9 te Heule	Pegran	135.322,83 EUR
Waregem	bakkerij Devreese, Veldloopstraat 10	Waregem	125.088,44 EUR
Waregem	Sofinalgebouwen - Vijfseweg	wvi	504.997,18 EUR
Ichtegem	Mitswegestraat 138 te 8480 Eernegem	Dhr. Koen Vandendriessche	57.484,55 EUR
Izegem	Gentsestraat-Papestraat	Dedeyne Construct	81.639,39 EUR

Roeselare	Beversesteenweg 78	Het Grondjuweel	64.609,22 EUR
Roeselare	Snauwaert, gelegen Vloedstraat 10	DEVAREC	358.488,02 EUR
Roeselare	Politiekantoor - Botermarkt 2	Roeselare	188.127,10 EUR
Dentergem	Kappellestraat 10 te Wakken	Immo Desan	109.898,43 EUR
Dentergem	hoeve gelegen Deinzestraat 88	Joost Degroote - Luc Boels	23.355,00 EUR
Wielsbeke	Superspan	WVI	351.563,62 EUR
Wielsbeke	werkhuizen Cuyle	Cuyle	22.984,19 EUR
Aalst	Bond Moyson, Sint-Kamielstraat 17	De Toekomst	263.939,19 EUR
Aalst	Silos - Frits De Wolfkaai 7	pipenpoy	120.257,36 EUR
Geraardsbergen	Swedish Match	REBUCO	817.449,30 EUR
Geraardsbergen	bedrijf Waterinckx	Land van Aalst	152.966,53 EUR
Herzele	Bedrijfsite l'Ouate, Solleveld 33/37	Land van Aalst	343.067,16 EUR
Herzele	Hoogstraat 1	Land van Aalst	31.858,70 EUR
Zottegem	Hoek Kappellestraat - Laurens De Metsstraat	Erik Pevenage	109.432,53 EUR
Zottegem	Laurent De Metsstraat 50 - Grensstraat	IMMO CLAES	62.803,82 EUR
Hamme	De Lijn - Koning Albertplein 6	gemeente Hamme	379.978,53 EUR
Waasmunster	Manta, Neerstraat deel 2	Land van Waas	59.493,16 EUR
Assenede	Bedrijfsruimte Trieststraat 29	Guy Neyt en Boudewijn Willems	118.094,78 EUR
Eeklo	Covina - Gebr. Van de Woestijneplein - Asbest	Amsto - Projectontwikkeling	428.541,63 EUR
Eeklo	Gentsesteenweg 27	Imabru	109.202,55 EUR
Eeklo	Zuidmoerstraat - Zandstraat	Hooyberghs	87.964,60 EUR
Aalter	Socother, Boomgaardstraat 14-16	Aalter	138.070,92 EUR
Destelbergen	Dendermondsesteenweg 41	Vanderdonck-Derijcke	38.714,54 EUR
Destelbergen	Fabrieksgebouw - Burg. Libbrechtstraat 2	Het Grondjuweel	68.400,00 EUR
Gent	Bomapark	Meyer	511.107,65 EUR
Gent	EXTRA 2+3: site Trefil-Arbed Zuid en Noord 2 te Gentbrugge	Sovape	1.521.087,99 EUR
Gent	EXTRA 4: site Trefil-Arbed Noord 3 te Gentbrugge	Sovape	1.301.528,19 EUR
Gent	kledingfabriek Drongensesteenweg 124-140	Bio & Co	177.586,78 EUR
Gent	Singel 22	IPES	482.099,04 EUR
Zulte	Brouwerij Anglo Belge	Zulte	698.300,53 EUR
Zulte	sloop handelsruimte Grote Steenweg 73	Roba	42.444,80 EUR
Kruishoutem	Herlegemstraat 14 te Nokere - fase 1	Immosu	170.367,81 EUR
Kruishoutem	Herlegemstraat 14 te Nokere - fase 2	Immosu	215.820,91 EUR
Ronse	Delbar	Ronse	164.300,70 EUR
Ronse	Holvoet Lecomte, Leuzesesteenweg 140-144 en +208	Ronse	106.454,54 EUR
Ronse	Dumoulin - Politiekegevangenenstraat	Stad Ronse	50.917,07 EUR
Kruibeke	scheepswerf Rupelmonde	Pullaar	1.334.084,10 EUR
Lokeren	Stanislas Cock, Kleine Dam 37	HUKOR	433.644,69 EUR
Sint-Gillis-Waas	landbouwgebouwen Loeverstraat 32	Slootmans De Bie	28.512,71 EUR

Sint-Niklaas	Nobels Peelman, Gasmeterstraat 83	Land van Waas	131.129,72 EUR
Sint-Niklaas	bedrijfsgebouw J, Lonckestraat 81B	Van Roeyen	31.907,08 EUR
Sint-Niklaas	Onze-Lieve-Vrouwstraat 12 en 16	Land van Waas	80.212,11 EUR
Diepenbeek	De Melkerij - Kapelstraat 46	nv ZIBC	62.631,00 EUR
Genk	Garage Hasseltweg 131 te Genk	Genk	47.049,40 EUR
Genk	Toonzaal - Hasseltweg 457	Bokrijk Park	445.516,20 EUR
Hasselt	ontmanteling torens tweetorenwijk	Hasselt IMMO	1.939.230,84 EUR
Hasselt	TT torens fase 2	TT Immo	814.238,73 EUR
Hasselt	Philips - Kempische steenweg	Hasselt	806.941,43 EUR
Hasselt	Simpernelstraat Braambesstraat	veka immo	39.195,00 EUR
Nieuwerkerken	cultureel centrum, Kerkstraat 129, te Nieuwerkerken	gemeente Nieuwerkerken	95.750,33 EUR
Peer	Eurocamping	Peer	27.268,68 EUR
Totaal			37.128.246,57 EUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 143
van 2 augustus 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Onbebouwde percelen - Stand van zaken

Betrouwbaar en werkelijkheidsgetrouw cijfermateriaal is belangrijk om het toekomstig beleid vorm te kunnen geven op het vlak van ruimtelijke ordening en wonen.

Uit een studie over het eigenaarsstatuut van onbebouwde percelen gelegen in woongebied van de West-Vlaamse Intercommunale – dienstverlenende vereniging (WVI) blijkt dat:

- 77 % in handen is van privé-eigenaars;
- 23 % in eigendom is van de “overheid” (in ruime zin).

De minister verwees tijdens de hoorzitting over de beschikbaarheid van betaalbare bouwgronden (Stuk 835 (2005-2006) – Nr. 1) naar de volgende cijfers:

- 41 % in handen van de gemeenten;
- 5 % in handen van de OCMW's;
- 18 % in handen van andere overheden, intercommunales en kerkfabrieken.

In tal van publicaties in de pers en media verschijnen cijfers die zeer uiteenlopend zijn.

Er zijn ook opmerkelijke verschillen met eerdere inschattingen door onder meer Vlaams Overleg Ruimtelijke Ordening en Huisvesting (vzw VLORO), de Vlaamse Confederatie Bouw (VCB), ...

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal onbebouwde percelen gelegen in woongebied, opgesplitst per provincie?
2. Kan de minister een overzicht geven van de onbebouwde percelen gelegen in niet-vervallen goedgekeurde verkavelingen?
3. Hoe werden de gegevens verzameld? Hoe worden de gegevens bijgehouden?
4. Kan de minister een overzicht geven van de eigendomsstructuur van de onbebouwde percelen in woongebied en de onbebouwde percelen gelegen in niet-vervallen goedgekeurde verkavelingen? Hoeveel is in handen van overheden, publieke en semi-publieke instellingen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 143 van 2 augustus 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Ook ik heb met bijzondere aandacht het onderzoek van de WVI naar de grondeigendommen van diverse overheidsinstanties in West-Vlaanderen gelezen. Het WVI merkt terecht op dat het zinvol is zicht te krijgen op de aandelen van gemeenten, huisvestingsmaatschappijen en dergelijke om een gericht lokaal woonbeleid te kunnen voeren. In debatten omtrent betaalbaar wonen werd het afgelopen jaar in het Vlaams parlement dit thema besproken. Net als u verwijst het WVI naar de discrepantie tussen de eigen resultaten en de standpunten van de VLORO en van de VCB.

Het verschil in de resultaten die ik in de hoorzitting over beschikbaarheid van betaalbare bouwgronden heb aangehaald zit hem erin dat die gegevens betrekking hadden op een steekproef van 140 gemeenten en enkel betrekking hadden op eigenaars die 10 of meer percelen in eigendom hadden. Het ging om ongeveer 2000ha. Deze gegevens kunnen dus niet zomaar geëxtrapoleerd worden naar heel Vlaanderen.

Wat betreft uw specifieke vragen kan ik u het volgende verduidelijken.

1.

Provincie	Aantal onbebouwde percelen	Oppervlakte (ha) aan onbebouwde percelen
Antwerpen	104006 (25%)	14393,65 (24%)
Oost-Vlaanderen	101106 (25%)	14768,84 (25%)
West-Vlaanderen	51590 (12%)	7706,98 (13%)
Vlaams-Brabant	64319 (16%)	10283,22 (17%)
Limburg	89836 (22%)	12312,80 (21%)
Totaal	410857 (100%)	59465,50 (100%)

Tabel 1: aanbod aan onbebouwde percelen (aantallen en oppervlakte) per provincie (situatie per 01/10/2006).

Voor het tot stand komen van deze cijfers verwijs ik naar mijn antwoord op vraag 3.

2. Het aantal percelen gelegen in goedgekeurde niet-vervallen verkavelingen is niet voor geheel Vlaanderen gekend. Niet elke gemeente beschikt immers over een dergelijke inventaris. Ook kunnen de gegevens niet achterhaald worden via vergunningenregisters of via het AKRED (federale digitale kadaster – Administratie Kadaster, Registratie en Domeinen) omdat enerzijds niet alle gemeenten beschikken over een vergunningenregister en anderzijds het AKRED geen juridische gegevens omtrent verkavelingen bijhoudt.

Verkavelingen zijn bovendien onderworpen aan een vervalregeling waardoor daaromtrent “betrouwbaar en werkelijkheidsgetrouw cijfermateriaal” minder gemakkelijk bij te houden is.

3. De gegevens die door mijn departement worden bijgehouden zijn gebaseerd op de gemeentelijke inventarissen van onbebouwde percelen. Nog niet elke gemeente beschikt over zo'n inventaris. Voor andere gemeenten is de inventaris gedateerd. De precieze werkwijze van bijhouden van de gegevens heb ik in het verleden al eens toegelicht (zie commissie-vergadering RO dd. 5/2/2004). In essentie komt het erop neer dat gemeenten volgens een aantal

gekende richtlijnen percelen digitaal bijhouden. Op de website www.ruimtelijkeordening.be vindt u daarover een specifieke rubriek voor de gemeenten.

Voor de toekomst streef ik ernaar om de gemeenten nog beter te ondersteunen in die decretaal opgelegde taak. Dit zal gebeuren via het e-governmentproject geGIS. Zodoende zullen gemeenten rechtstreeks op een centrale databank gegevens kunnen inlezen en bevragen, gekoppeld aan een geografisch informatiesysteem. Bedoeling is ook een koppeling met de plannen- en vergunningenregisters mogelijk te maken. In afwachting daarvan worden de wat archaische richtlijnen voor de opmaak van de inventaris opgekuist en afgestemd op moderne informaticatechnieken. Zo zijn ze niet langer gebonden aan specifieke software.

Voor gemeenten die nog niet beschikken over een inventaris worden bij het AKRED perceelsgegevens opgevraagd voor de percelen die gelegen zijn binnen bestemmingen van het gewestplan die bebouwing toelaten. Dit laat toe om tot een gebiedsdekkend overzicht voor gans Vlaanderen te komen.

Uit gegevens van gemeenten met een inventaris weten we dat er ook heel wat percelen zijn in verkavelingen gelegen buiten gewestplangebieden die bebouwing toelaten (vooral agrarische gebieden). Voor de gemeenten zonder inventaris kan noch worden nagegaan welke loten er zijn buiten gewestplangebieden die bebouwing toelaten, noch welke de loten zijn gelegen in de woongebieden.

4. Uit onderzoek van mijn departement blijkt dat 12 % van de onbebouwde percelen in de woonzones in geheel Vlaanderen in eigendom is van één of andere overheid (gemeente, gewest, kerkfabriek, huisvestingsmaatschappij, ocmw, enz.). Het gaat om 8 % van de onbebouwde oppervlakte. Deze cijfers sluiten meer aan bij de bevindingen voor West-Vlaanderen dan de gegevens van VLORO en VCB. Het gros van die 8%, m.n. 55% is in handen van steden en gemeenten; een 15-tal % is in handen van een huisvestingsmaatschappij. Blijkbaar scoort de provincie West-Vlaanderen op die laatste categorie een stuk hoger (50%). Dit is een pluspunt voor het aanbieden van betaalbare huisvesting gericht op zwakkere doelgroepen en kan inspelen op een aantal regionale woonbehoeften.

Voor de volledigheid wens ik op te merken dat de cijfers die ik aanhaalde in de hoorzitting van 20 april 2006 in het Vlaams parlement een screening betrof van de eigendomssituatie van grotere eigendommen (10 percelen of meer) en dit op basis van een steekproef bij 148 van de 308 gemeenten, en daardoor verschillen van de resultaten die geen rekening houden met dit aspect.

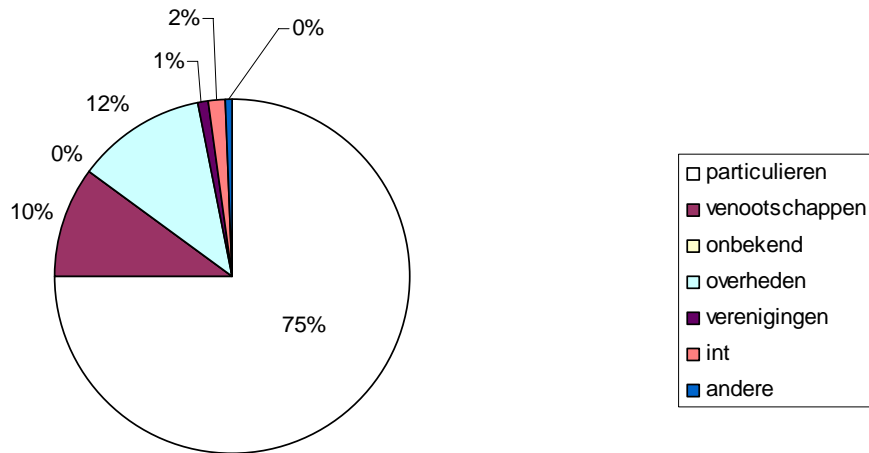
Eens alle gemeenten beschikken over een inventaris van onbebouwde percelen lijkt het me zinvol om deze berekening nog eens over te doen.

Hierbij geef ik u grafisch de gedetailleerde resultaten voor Vlaanderen:

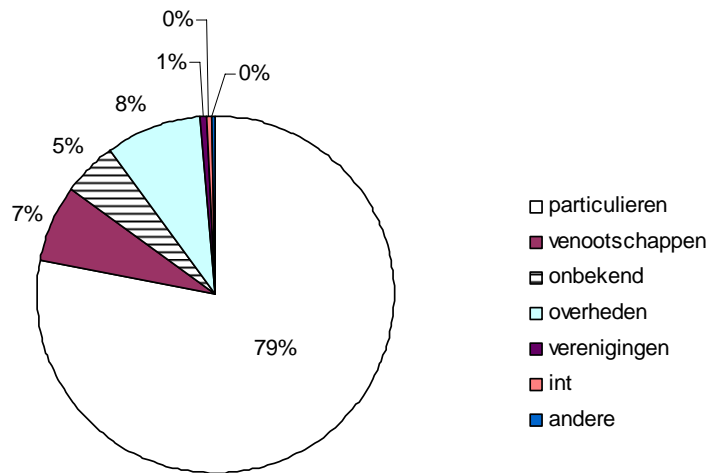
Onderstaande figuren verduidelijken de cijfers voor de woongebieden en verkavelingen buiten woonbestemmingen (excl. de woonuitbreidingsgebieden / situatie per 01/10/2006).

Een specifieke opdeling van de eigendomsstructuur van de onbebouwde percelen gelegen in niet-vervallen goedgekeurde verkavelingen wordt hierbij niet gemaakt :

Aandeel in de oppervlakte van onbebouwde percelen

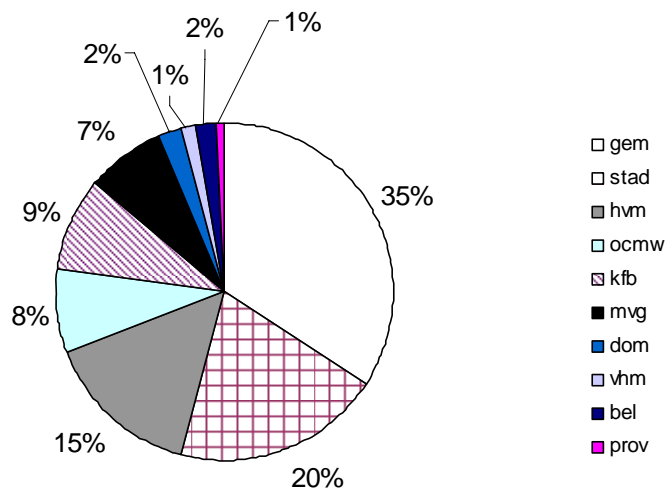
Aandeel onbebouwde percelen naar eigenaarsgroep

(noot: int = intercommunales)

Binnen het aandeel 'overheden' is de verdeling als volgt:

Aandeel aantal percelen binnen aandeel 'overheden'

Noot: gem = gemeente, stad = stad, hvm = specifieke huisvestingsmaatschappijen, ocmw = ocmw, kfb = kerkfabriek, mvg = Vlaamse overheid, dom = specifieke (allerlei) domeingoederen, vhm = Vlaamse huisvestingsmaatschappijen, bel = nationale overheid, prov = provinciale overheid)

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 144
van 2 augustus 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Begroting - Conjunctuurprovisies

In het Begrotingsadvies van de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) van juli 2007 (p.74) leest men:

“Deze conjunctuurprovisie is geen beleidskrediet maar enkel een beleidskrediet dat kan herverdeeld worden om de impliciete schuld af te bouwen. Deze provisie werd noch in 2005 noch in 2006 aangesproken maar volledig overgeheveld. De overdracht van 2005 bedroeg € 90 mln. Dit bedrag werd samen met de conjunctuurprovisie van 2006 ten belope van € 83 mln overgedragen naar 2007, in het totaal dus € 173 mln aan betalingskredieten en geen beleidskrediet”.

Waarom worden de conjunctuurprovisies overgedragen naar de volgende jaren? Is het dan toch de bedoeling om ze ooit te gebruiken?

Wat zal er gebeuren met de conjunctuurprovisie 2007 en met de 173 mln oude conjunctuurprovisies op het einde van 2007?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 144 van 2 augustus 2007

van **JOHAN SAUWENS**

Naar analogie met andere provisies (vb. indexprovisie) werd aan de conjunctuurprovisie - basisallocatie 01.02 van programma 24.2, provisioneel krediet voor het aanleggen van een conjunctuurreserve en voor de financiering van maatregelen in het kader van de Kyotodoelstellingen - een begrotingsruiter toegekend. Het doel van de conjunctuurprovisie is het hoofd te kunnen bieden aan plotse, sterke conjunctuurschommelingen.

De overdracht van de conjunctuurprovisies van vorige begrotingsjaren naar volgende begrotingsjaren - door de werking van de begrotingsruiter - komt neer op een verhoogde veiligheidsmarge. Met de overdracht van de beschikbare conjunctuurprovisie naar het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Toekomstfonds wil de Vlaamse Regering de nadruk leggen op bijkomende voorzichtigheid. Het IVA Vlaams Toekomstfonds beschikt op deze wijze over voldoende kasmiddelen om haar opdracht te realiseren.

Het enige gelijkwaardige alternatief in deze zou bestaan in een verdere schuldafbouw. Het hoeft intussen geen betoog meer dat de Vlaamse Regering inzake schuldafbouw het voorbije decennium een uitzonderlijke prestatie heeft geleverd. Eind 2008 tendeert de Vlaamse schuld immers naar een nulschuld. Alle uitstaande leningen die de laatste jaren op verval dag kwamen, werden terugbetaald. Het is bijgevolg niet meer mogelijk om inzake schuldafbouw de inspanningen nog op te drijven. Het dient benadrukt dat door de schuldafbouw ook de rentebetalingen fors gedaald zijn. De stevige kaspositie die hiervan het gevolg is, heeft bovendien geleid tot aantrekkelijke beleggingen en renteopbrengsten, die de algemene beleidsmarge opnieuw positief hebben beïnvloed.

Door het opsparen van de conjunctuurprovisies en door de gunstige kaspositie verstevigt de Vlaamse overheid trouwens ook haar onderhandelingspositie bij een volgende staatshervorming.

Tot slot -en niet in het minst- kan er desgewenst met de middelen van het IVA Vlaams Toekomstfonds effectief een anticyclisch economisch beleid gevoerd worden. Hierdoor voldoet de Vlaamse Regering meteen aan één van de verzuchtingen van de Hoge Raad van Financiën. Bijgevolg kan de Vlaamse Regering het zich veroorloven om in tijden van hoogconjunctuur de economische trend niet verder te versterken en haar uitgavencapaciteit niet maximaal te benutten. Omgekeerd, in tijden van laagconjunctuur, heeft de Vlaamse Regering wel de middelen om de economie te stimuleren. Met betrekking tot dit laatste geval kan trouwens verwezen worden naar de extra investeringsuitgaven die de Vlaamse Regering via het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eénmalige Investeringsuitgaven (FFEU) in de periode 2001-2003 heeft gedaan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 145
van 2 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Beschermde kerk Sluizen - Restauratiedossiers

Op 8 oktober 2004 stelde ik de minister een vraag over de beschermde kerk van Sluizen. (vraag nr. 6, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 16 december 2004, blz. 337)

Voor een stand van zaken kreeg ik van de minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. In 2004 antwoordde de minister dat de dringende instandhoudingswerken werden uitgevoerd, maar dat er van de restauratiedossiers geen werk werd gemaakt.

In april 2004 richtte de administratie bijgevolg een aangetekend schrijven aan de stad en aan de kerkfabriek. De stad stuurde daarop een aanmaning naar de kerkfabriek, maar deze had al jaren bezwaar tegen de aanstelling van de architect.

Wat is de stand van zaken m.b.t. de restauratiedossiers? Werden deze reeds opgemaakt?

2. Uit welke werken bestaan de dossiers? Welke werken werden reeds afgerond en welke worden er nog voorzien?
3. Werd er in het andere geval een proces-verbaal opgemaakt? Werden er nog andere stappen ondernomen? Met welke gevolgen?

Op welke manier werd hieraan gevolg gegeven door de parketten of de afdeling Monumenten?

4. In hoeverre wordt er rekening gehouden met het feit dat uitstel van dit soort restauraties achteraf de zaak nog duurder maakt?

In hoeverre kan men in dit verband een boeteclausule inbouwen ten aanzien van het opdrachtgevend bestuur dat uitstelt en daardoor de werken achteraf duurder maakt?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 145 van 2 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

1. en 2. In 2005-2006 werden bijkomende instandhoudingswerken uitgevoerd aan het dak, zodat de toestand van verwaarlozing van de kerk van Sluizen een halt werd toegeroepen. Deze werken werden betoelaagd met een onderhoudspremie. Ze vonden plaats na een schriftelijke aanmaning van mijn administratie. Ondertussen is er ook een restauratiedossier in opmaak, voor de eerste fase van de werken aan gevels en daken. Dit dossier zou in oktober ten gronde besproken worden.
3. Aangezien de nodige instandhoudingswerken zijn uitgevoerd, was het niet nodig een proces-verbaal op te stellen en een gerechtelijke procedure op te starten.
4. De regelgeving inzake onroerend erfgoed voorziet op dit moment nog geen antwoord op deze problematiek. Eén en ander wordt wel fundamenteel herbekeken in het kader van het nieuwe basisdecreet onroerend erfgoed, dat momenteel volop wordt voorbereid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 146
van 2 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Onroerende voorheffing - Gehandicapten

De vermindering van de onroerende voorheffing voor één of meerdere gehandicapte personen is één van de forfaitaire verminderingen. De vermindering wordt toegekend voor de woning waarin een gehandicapte persoon op 1 januari van het aanslagjaar zijn officiële woonplaats heeft volgens het bevolkingsregister. De vermindering wordt automatisch toegekend op het aanslagbiljet van de belastingplichtige.

De wetgeving is gebaseerd op het Wetboek van Inkomstenbelastingen.

Artikel 257 § 3 bepaalt: “Onder gehandicapt persoon in de zin van § 1 wordt bedoeld de in artikel 135, 1° van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen als gehandicapt aangemerkte personen.”

Artikel 135, 1° bepaalt: “Als gehandicapt wordt aangemerkt: diegene van wie, ongeacht de leeftijd, is vastgesteld dat ingevolge feiten overkomen en vastgesteld vóór de leeftijd van 65 jaar...”

Hierbij dient opgemerkt dat bij vele – oudere – mensen een handicap pas wordt vastgesteld na de leeftijd van 65 jaar. Bijgevolg hebben deze mensen geen recht op een vermindering van de onroerende voorheffing.

1. a) Op welke motivering steunt de bepaling dat de feiten die de handicap veroorzaakt hebben, moeten overkomen én vastgesteld zijn vóór de betrokkene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt?
- b) Op welke motivering steunt bijgevolg de bepaling dat slechts de personen die aan dit criterium voldoen recht hebben op een vermindering van onroerende voorheffing?
2. Werd een aanpassing waardoor personen waarbij een handicap na de leeftijd van 65 jaar werd vastgesteld recht kunnen hebben op deze vermindering, ooit door de Vlaamse overheid onderzocht? Met welke resultaten?

Zo neen, neemt de minister daartoe een initiatief? Welke stappen dienen er dan ondernomen te worden om een dergelijke correctie door te voeren en wettelijk te verankeren? Welke bevoegdheden/hefbomen heeft de Vlaamse overheid ter zake?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 146) en Vanackere (nr. 242).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 146 van 2 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Voor gehandicapten is in het Vlaamse Gewest een forfaitaire vermindering van onroerende voorheffing voorzien. Om hiervan te kunnen genieten is het inderdaad zo dat de feiten die de handicap veroorzaakt hebben, moeten overkomen én vastgesteld zijn vóór de betrokkene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt. Personen die 65 jaar of ouder zijn, worden niet als gehandicapten aangemerkt indien zij getroffen worden door een handicap die het gevolg is van een ongeval, een ziekte, of aandoening die hen na de leeftijd van 65 jaar is overkomen.

Personen van 65 jaar en ouder van wie de zware handicap reeds vóór de leeftijd van 65 jaar is vastgesteld en die het vereiste bewijs van hun handicap hebben geleverd, blijven ook na die leeftijd recht hebben op vermindering, mits inmiddels de geldigheidsduur van het verstrekte attest of bewijsstuk van de handicap niet verstreken is.

Een persoon wiens graad van handicap niet vóór zijn 65e verjaardag is vastgesteld, doch kan bewijzen dat die handicap het gevolg is van feiten die vóór de leeftijd van 65 jaar voorgevallen en vastgesteld zijn, heeft de mogelijkheid om zijn graad van handicap ook nog na die leeftijdsgrens te laten vaststellen. Ook dan kan de vermindering van de onroerende voorheffing toegekend worden.

De ratio legis van deze leeftijdsgrens is dat bij bejaarde personen ouderdomsverschijnselen vaak erg moeilijk te onderscheiden zijn van een echte handicap in de gebruikelijke zin van het woord (zie bijvoorbeeld Kamer, gewone zitting 1988-1989, Stuk 597/7, blz. 107 en 108).

Deze voorwaarde is overigens niet uniek voor de onroerende voorheffing. Het criterium wordt ook in andere fiscale regelgeving gehanteerd, onder meer voor de toekenning van de toeslag op de belastingvrije som in de federale personenbelasting.

Ook in de sociale regelgeving, bijvoorbeeld voor de tegemoetkoming aan gehandicapten (de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten) wordt hetzelfde criterium gehanteerd.

Voor verdere informatie hierover kan ik u hierbij verwijzen naar de volgende vragen die hierover in het verleden in het federale parlement reeds gesteld geweest zijn:

- Nr. 670 van 31 augustus 1993, van volksvertegenwoordiger Vandendriessche, *Vragen en Antwoorden*, Kamer, 1993-1994,
- nr. 78 van 12 oktober 1993, blz. 7429; vraag nr. 602 van de heer Anciaux van 7 november 1997, *Vragen en Antwoorden*, Senaat, 1997-1998, nr. 1-61, blz. 3136-3137;
- Nr. 3-1008 van mevrouw Van de Castele van 29 juni 2004, *Vragen en Antwoorden*, Senaat 2003-2004, nr. 3-20, blz. 1240-1241,
- Nr. 740 van mevrouw Meeus van 18 april 2005, *Vragen en Antwoorden*, Kamer, 2004-2005, nr. 082, blz. 13995-13998).

2. Het Vlaamse Gewest is terzake volledig en exclusief bevoegd om deze regelgeving te wijzigen. Overeenkomstig de bepalingen van de Bijzondere Financieringswet (artikel 4, §2), is het

Vlaamse Gewest immers bevoegd om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag, en de vrijstellingen van de onroerende voorheffing te bepalen.

Een specifiek gericht onderzoek naar deze problematiek werd in het verleden niet gevoerd.

Omwille van de hiervoor vermelde reden, en omwille van de consistentie met de andere fiscale en sociale regelgeving wordt een aanpassing aan de bestaande reglementering momenteel niet overwogen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 147
van 9 augustus 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Beschermde monumenten - Renovatiemogelijkheden

Een eigenaar of vruchtgebruiker van een beschermd monument draagt mee zorg voor het behoud van het onroerend erfgoed van Vlaanderen.

Inzake onderhoud en instandhouding vraagt dit erfgoed echter een bijzondere aanpak. Daarom zijn veel werken en werkzaamheden vergunningplichtig, dit zowel bij voorlopig als bij definitief beschermde objecten.

Een bescherming sluit een verbouwing, verbetering of aanpassing aan de nieuwe comforteisen niet uit. Wel moet er steeds voor gezorgd worden dat de historisch belangrijke elementen niet verloren gaan.

1. Welke beoordelingscriteria worden er bij de algemene adviesverlening door Monumenten en Landschappen gehanteerd wanneer er vergunningen worden aangevraagd voor verbouwingen, verbeteringen en/of aanpassingen van monumenten?
2. Probeert men energiebesparende maatregelen zoals bijvoorbeeld dubbel glas, zonnepanelen, en andere systematisch te integreren in de renovatieaanvragen? Aan welke voorwaarden/criteria moet er voldaan zijn opdat dergelijke maatregelen worden toegestaan bij de renovatie van monumenten?
3. Wanneer we te maken hebben met openbare gebouwen, wordt er dan rekening gehouden met de verplichte voorzieningen die getroffen moeten worden om een goede toegang voor mindervaliden te verkrijgen? Op welke manier?
4. Kortom, welk afwegingskader wordt er gebruikt om de stellingname dat “een bescherming geen verbouwing, verbetering of aanpassing aan de nieuwe comforteisen uitsluit” te ondersteunen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 147 van 9 augustus 2007

van **TINNE ROMBOUITS**

1. Uiteraard wordt elke aanvraag en elk dossier individueel beoordeeld. Dat neemt niet weg dat dit gebeurt binnen een globaal kader dat onder andere gebaseerd is op internationale normen, zoals het Charter van Venetië, het Internationaal Handvest voor behoud en restauratie van monumenten en stads- en dorpsgezichten. Uitgangspunt voor elke beoordeling van een (advies)vraag is de intrinsieke waarde van het specifieke monument. Die intrinsieke waarde wordt onder meer beschreven in de artistieke, wetenschappelijke, historische, volkskundige, industrieel-archeologische en/of andere sociaal-culturele waarde van het monument, zoals dat onder andere in het beschermingsbesluit beschreven wordt. Criteria zoals gaafheid, authenticiteit, zeldzaamheid, representativiteit, samenhang, enz. worden hierbij in overweging genomen, dit zowel voor het monument als geheel als voor elk individueel element of kenmerk.
2. Aangezien de Energieprestatienorm een uitzondering voorziet voor beschermd onroerend erfgoed, worden zeker niet bij alle aanvragen energiebesparende maatregelen geïntegreerd. Wanneer dat toch gebeurt, vindt de beoordeling plaats binnen het onder 1. geschetste kader. Vanuit mijn administratie worden in ieder geval de nodige inspanningen gedaan om hier op een adequate manier mee om te gaan. In dit verband verwijs ik graag naar mijn antwoord op vraag 98 van 24 april 2007 waarin ik de verschillende initiatieven hieromtrent bespreek en toelicht.
3. U zal begrijpen dat de beoordeling of bij een (restauratie)aanvraag voor een beschermd monument voldaan is aan de wet- en regelgeving voor de toegankelijkheid niet tot de opdracht van mijn administratie behoort. Het is de verantwoordelijkheid van de bouwheer om hier op de correcte manier rekening mee te houden. Dat neemt niet weg dat, bijvoorbeeld wanneer het gaat om een zgn. open monument, sommige kosten die gemaakt worden in functie van de toegankelijkheid betaald kunnen worden binnen de restauratiepremieregeling. Uiteraard ben ik van mening dat erfgoedsites in de mate van het mogelijke publiek toegankelijk moeten zijn. De toegankelijkheid van onroerend erfgoed draagt in belangrijke mate bij tot vergroting van het draagvlak voor dit erfgoed en vormt tevens een prioriteit voor het Vlaamse gelijkheidsbeleid. Alleen, en dat toont de praktijk aan, dient het gediversifieerd te gebeuren omdat op die manier het behoud van de intrinsieke erfgoedwaarden het best gegarandeerd kan worden. Ik verwijs in dit verband bijvoorbeeld naar een initiatief van de vereniging Levende Molens die een speciaal pakket ontwikkelden voor blinden en slechtzienden dat hen moet toelaten een molen optimaal te bezoeken. Het was een bewuste keuze van Levende Molens om zich vooral op de visueel andersvaliden te richten omdat zij ervan overtuigd waren dat ontsluiting voor deze doelgroep haalbaar en realistisch is. Ontsluiting van een historische windmolen voor een rolstoelgebruiker is in de praktijk feitelijk onmogelijk. Voor andere (categorieën van) monumenten zullen wellicht andere keuzes kunnen worden gemaakt. De praktijk toont alvast aan dat erfgoedeigenaars en beheerders wel degelijk aandacht hebben voor deze problematiek. Ik heb in 2007 aan het VIOE de opdracht gegeven om, in overleg met het Agentschap RO-Vlaanderen en het Departement RWO, 15 erfgoedsites te selecteren voor een screening op hun toegankelijkheid en bruikbaarheid. De screening zal gebeuren in samenwerking met ENTER vzw, het Vlaams Expertisecentrum Toegankelijkheid,

- en moet op termijn leiden tot een brochure met aandachtspunten en voorstellen inzake de toegankelijkheid van onroerende erfgoedsites.
4. Een bescherming sluit een verbouwing, verbetering of aanpassing aan nieuwe comforteisen niet uit. Er moet echter steeds voor gezorgd worden dat die elementen, die aanleiding geven tot de bescherming, niet verloren gaan of in het gedrang komen.
Iedere ingreep wordt getoetst aan zijn impact op de waarden, zoals geschetst onder punt 1.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 148
van 9 augustus 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Brownfieldconvenanten - Stand van zaken

Het Vlaams Parlement keurde op 21 maart 2007 het ontwerpdecreet betreffende de brownfieldconvenanten goed. Op 30 maart 2007 werd het decreet bekrachtigd en afgekondigd door de Vlaamse Regering (Belgisch Staatsblad van 19 juni 2007).

Het decreet laat een snellere herontwikkeling toe van verwaarloosde en vervuilde gronden, met kortere proceduretermijnen en versoepeling van de regelgeving.

De convenantenregeling is slechts een tijdelijke regeling en loopt na een wettelijke proefperiode in 2009 af.

De PMV (Participatiemaatschappij Vlaanderen), partner in het project, heeft 22 miljoen klaarliggen, waarvan reeds 7 miljoen euro voor Balmatt in Mol.

1. Heeft de Vlaamse Regering reeds een oproep gedaan voor mogelijke kandidaten?
2. Is er al een lijst van projecten opgesteld die in aanmerking komen voor de implementatie van het decreet betreffende de brownfieldconvenanten?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 148 van 9 augustus 2007

van **ERIK MATTHIJS**

1. In het Belgisch Staatsblad van 6 augustus ll. werd door de Vlaamse Regering een oproep gepubliceerd “inzake het indienen van een aanvraag tot onderhandelingen omtrent de totstandkoming van een Brownfieldconvenant”.
Deze oproep is, ter informatie, op dezelfde datum eveneens gepubliceerd op de website van het Vlaamse Agentschap Ondernemen (VLAO).

Deze oproep voorziet in de mogelijkheid om tot en met 21 december 2007 een aanvraag in te dienen.
De aanvragen zullen, naargelang de datum van indiening, beoordeeld worden tijdens de eerste, de tweede of de derde beoordelingsronde :
 - Aanvragen ingediend voor 24 september 2007 : eerste beoordelingsronde
 - Aanvragen ingediend na 24 september 2007 en voor 12 november 2007 : tweede beoordelingsronde
 - Aanvragen ingediend na 12 november 2007 en uiterlijk op 21 december 2007 : derde beoordelingsronde

2. De Vlaamse regering heeft beslist om via een publieke oproep brownfieldprojecten op te vragen. Dit betekent dat iedere oproep zal leiden tot een selectie van projecten die in aanmerking komen voor onderhandelingen en, eventueel, het afsluiten van een brownfieldconvenant. Er bestaat daarentegen geen vooraf bepaalde lijst van projecten die sowieso het voorwerp van een brownfieldconvenant zullen uitmaken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 149
van 17 augustus 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen - Bezwaarschriften

Tijdens deze legislatuur werden al heel wat gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) definitief goedgekeurd.

Vooraleer de Vlaamse Regering een RUP definitief goedkeurt, loopt er gedurende twee maanden een openbaar onderzoek waarbij burgers en verenigingen bezwaarschriften of adviezen kunnen indienen.

1. Hoeveel bezwaren werden er bij het openbaar onderzoek van volgende RUP's ingediend? Kan daarbij een onderscheid gemaakt worden tussen bezwaarschriften van individuele burgers en verenigingen (petities)?

Stedelijke gebieden

Afbakening stedelijke gebieden

Afbakening grootstedelijk gebied Gent
Afbakening regionaalstedelijk gebied Kortrijk
Afbakening regionaalstedelijk gebied Sint-Niklaas

Strategische stedelijke projecten

Stationsomgeving Gent-Sint-Pieters en Fabiolalaan in Gent
HST-station Antwerpen – omgeving Kievitplein in Antwerpen
Leuven Noord in Leuven
Henkelsite in Herent

Buitengebied

Afbakening van gebieden van natuurlijke en agrarische structuur

Onderdelen van Natuurgebieden “Ster der Zee” en “Schipgatduinen” in Koksijde

Onderdelen grote eenheid natuur

Boven- en middenloop Zwarte Beek in Hechtel-Eksel
“Mark-Waterschapsbeek” in Galmaarden
“Vallei van de Grote Nete benedenstrooms” in Heist-op-den-Berg, Herenthout, Hulshout en Nijlen
“Schulensbroek” in Herk-de-Stad en Lummen

“Gebieden van de overgang van polders naar zandstreek langs het kanaal Brugge-Oostende” in Jabbeke

“Bossen van Averbode” in Laakdal en Tessenderlo

“Stropersbos” in Sint-Gillis-Waas en Stekene

Golf

Golfterrein “Hof ter Hille”

Gebied voor golfinfrastructuur met natuurverwerving Golfterrein Koninklijke Golfclub Oostende

Nutsvoorzieningen

Hoogspanningsstation “Van Eyck” in Kinrooi en Maaseik

Hoogspanningsstation in Meerhout

Hoogspanningslijn Aftakking Lokeren: 150 kV

Televisie- en radiozendmast in Sint-Pieters-Leeuw

Ontginningen

Berggrindontginning Kempens Plateau in As, Dilsen-Stokkem en Maasmechelen

Oppervlaktedelfstoffenzone Leem in Zuid-Limburg in Bilzen, Hasselt, Hoeselt, Lanaken, Nieuwerkerken, Riemst en Sint-Truiden

Waterzuivering

Noordelijke ontsluiting van de luchthaven Brussel Nationaal

Economie

Historisch gegroeide bedrijven

Aertssen in Stabroek

Deba nv en Nevelland vzw

D’Ieteren in Kortenberg

Jonckvansteen nv in Zonnebeke

NV Willy Naessens Construct in Wortegem-Petegem

Terca in Zonnebeke

Drukkerij Verstraete in Knesselare

Agristo in Harelbeke

Orotex in Oostrozebeke

Belgomilk in Langemark-Poelkapelle

Regionale bedrijventerreinen

Regionaal Bedrijventerrein Chartreuse in Brugge en Zedelgem

Regionaal Bedrijventerrein Broekooi in Asse

Noordelijke ontsluiting van de luchthaven Brussel Nationaal

Bestaand regionaal bedrijventerrein Bomaco in Zellik (Asse)

Gemengd regionaal bedrijventerrein Simla NV in Grimbergen

Bestaand regionaal bedrijf NV Wijckmans in Ham

Bestaand regionaal bedrijf Makro in Antwerpen en Wijnegem

Economisch Netwerk Albertkanaal

Gemengd regionaal bedrijventerrein Portaal Lammerdries in Olen
Regionaal bedrijventerrein met watergebonden karakter Beverdonk in Grobbendonk

Zeehavens en luchthavens

Zeehavengebied Antwerpen – Waaslandhaven fase 1
Zeehavengebied Antwerpen Rechteroever – Slibverwerking Bietenveld
Zeehaven van Gent – Inrichting R4 Oost en R4 West
Noordelijke ontsluiting van de luchthaven Brussel Nationaal

Transportinfrastructuur

Lijninfrastructuren

E313/E314 verkeerswisselaar Lummen in Hasselt, Heusden-Zolder en Lummen
Park & Ride in Melsele
Noordelijke ontsluiting van de luchthaven Brussel Nationaal
Afbakening Zeehavengebied Gent – Inrichting R4Oost en R4West
Schakelpunt op de N49 in Moerbeke
Oosterweelverbinding
Spoorlijn 50A van Brussel tot Ternat
N16 Scheldebrug Temse-Bornem

Leidingen

Leidingstraat voor hoofdtransportleidingen Zomergem-Zelzate
Leidingstraat Zonhoven-Weelde
Leidingstraat Kluizen-Eeklo in Eeklo, Evergem, Lovendegem, Waarschoot en Zomergem
Leidingstraat ter hoogte van Heindonk
Leidingstraat Herentals – Zandhoven – Zoersel in Herentals, Lille, Vorselaar, Zandhoven en Zoersel
Leidingstrook tussen zandgroeve Berg en Mechelse Heide Zuid

2. Hoe maakt het Vlaams Gewest het openbaar onderzoek van een gewestelijk RUP bekend? Gebeurt dat steeds op dezelfde manier of zijn er verschillen naargelang de aard van het gewestelijk RUP?
3. Op welke manier verstrekken steden en gemeenten bijkomende informatie over het openbaar onderzoek van een gewestelijk RUP?
4. Zijn de minister klachten bekend van eigenaars of buurtbewoners die niet op de hoogte bleken te zijn van het openbaar onderzoek van een gewestelijk RUP?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 149 van 17 augustus 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. De Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening, VLACORO, leverde mij een overzicht van het aantal bezwaren dat bij de commissie werd ingediend ter gelegenheid van de openbare onderzoeken voor de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) die tijdens deze legislatuur door de Vlaamse Regering definitief werden vastgesteld. Er wordt in voorkomend geval een onderscheid gemaakt tussen individuele bezwaarschriften en petitie's. Volledigheidshalve kunnen bij onderstaand overzicht nog volgende opmerkingen worden gemaakt:
 - in het overzicht in de vraagstelling werd allicht per vergissing het RUP "HST-station Antwerpen – omgeving Kievitplein" vermeld; dit RUP werd definitief vastgesteld op 24 oktober 2003 en dateert dus niet van deze legislatuur – er is derhalve geen informatie daarover in onderstaand overzicht opgenomen;
 - in het overzicht in de vraagstelling komen enkele RUP's meerdere malen voor omdat de betrokken plannen relevant zijn voor meerdere thema's van de thematische indeling die in de vraagstelling is gebruikt (bijv. Het RUP Zeehaven Gent wordt vermeld onder de rubriek "zeehavens en luchthavens", maar regelde ook de inrichting van de R4 en is dus ook opgenomen onder de rubriek "lijninfrastructuren"); in het onderstaande overzicht wordt in die gevallen met verwijzingen gewerkt;
 - in het overzicht zijn de gegevens over het aantal bezwaarschriften niet gerelateerd aan onderwerp of omvang of geografisch toepassingsgebied van het plan, wat in de praktijk natuurlijk een rol speelt;
 - in onderstaand overzicht wordt voor een aantal dossiers ook melding gemaakt van laattijdige bezwaarschriften, wat dat betreft vermeldde de commissie dat zij, met toepassing van art. 42, §4 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, laattijdige bezwaren niet behandelt (als in het overzicht geen melding wordt gemaakt van laattijdige bezwaren, dan zijn er ook geen dergelijke bezwaren ingediend);
 - soms voldoen een aantal bezwaarschriften niet aan de decretaal bepaalde vormvereisten (bijv. ze worden niet aangetekend verstuurd of tegen ontvangstbewijs afgegeven); vermits het decreet hier geen expliciete sanctie op stelt behandelt de commissie in principe dergelijke bezwaren toch, ten minste als ze tijdig zijn;
 - de gegevens betreffen alle reacties uit het openbaar onderzoek, andere dan de decretaal geregelde adviezen van provincie-en gemeenteraden over de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (art. 42, §2, derde en vierde lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening); het gaat dus over reacties van particulieren, van organisaties, ... ; gemakshalve wordt de term "bezwaren" gehanteerd, maar het kan dus ook gaan om reacties die niet letterlijk als een bezwaar kunnen worden beschouwd.Volledigheidshalve vermeld ik dat de adviezen van VLACORO terug te vinden zijn op de website van VLACORO(www.vlacoro.be). In de aanhef van die adviezen wordt telkens onder meer vermeld hoeveel bezwaren zijn binnengekomen.

Stedelijke gebieden

Afbakening stedelijke gebieden

Afbakening grootstedelijk gebied Gent, advies VLACORO 28/6/05

Het openbaar onderzoek resulteerde in 12904 tijdige bezwaren.

Dit geheel bestaat uit 454 verschillende bezwaren, waaronder 11 petitie's. Het merendeel van de petitie's hebben betrekking op het deelproject Parkbos, nl. p1, p2, p3, p4, p6, p9 en p10 en vormen samen 11778 bezwaren, ongeveer 10 000 hiervan werden verzameld door Natuurpunt. Een petitie met betrekking tot het deelproject RSW Hoog-Latem (p7) is goed voor 506 bezwaren. Het bezwaar 116 werd ondertekend door 648 personen en heeft betrekking op het deelproject Groenpool Parkbos. Het bezwaar 247 van Actiegroep Kalevallei werd ondertekend door 1420 personen en handelt over het deelproject Kalevallei.

Er werden 9 laattijdige bezwaren ingediend.

Afbakening regionaalstedelijk gebied Kortrijk, advies VLACORO 20/9/05

Het openbaar onderzoek resulteerde in 232 tijdige bezwaren.

Hierbij hebben 2 bezwaren van Actiegroep "Geen LAR Zuid" de vorm van petitie's, ondertekend door 29 en 1511 personen.

Er werden 3 laattijdige bezwaren ingediend.

RUP Afbakening regionaal stedelijk gebied Sint-Niklaas, advies VLACORO 12/9/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 26 tijdige bezwaren.

Strategische stedelijke projecten

RUP Stationsomgeving Gent Sint -Pieters, advies VLACORO 27/6/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 554 tijdige bezwaren.

Daaronder waren 42 individuele bezwaren, 410 identieke bezwaren van het Buurtcomité Buitensporig, (petitie 1), en een reeks van 102 identieke bezwaren (petitie 2).

Er werden 4 laattijdige bezwaren ingediend.

RUP Leuven Noord, advies VLACORO 20/4/04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 4 tijdige bezwaren.

RUP Henkelsite, Herent, advies VLACORO 5/10//04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 7 tijdige bezwaren.

Buitengebied

Afbakening van gebieden van natuurlijke en agrarische structuur

RUP Natuurgebied Ster der Zee en Schipgatduinen, Koksijde, advies VLACORO 7/9/04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 4 tijdige bezwaren.

Onderdelen grote eenheid natuur

RUP GEN Boven- en middenloop Zwarte Beek, Hechtel-Eksel, advies VLACORO 7/9/04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 14 tijdige bezwaren.

Een bezwaar van een groep omwonenden werd door 42 personen ondertekend.

Er werd 1 laattijdig bezwaar ingediend dat ook niet aan de vormvereisten voldeed.

RUP AGR Mark en Waterschapsbeek, Galmaarden, advies VLACORO 7/9/04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 3 tijdige bezwaren.

Er werden 2 laattijdige bezwaren ingediend.

RUP GEN Vallei Grote Nete benedenstrooms, Hulshout-Nijlen, advies VLACORO 7/9/04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 53 tijdige bezwaren.

Er werden 4 laattijdige bezwaren ingediend.

RUP GEN Schulensbroek, Lummen – Herk-de-Stad, advies VLACORO 7/9/04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 18 tijdige bezwaren.

Er werden 2 laattijdige bezwaren ingediend.

RUP GEN Overgang polders naar zandstreek kanaal Brugge-Oostende, advies VLACORO 7/9/04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 10 tijdige bezwaren.

RUP GEN Bossen van Averbode, Laakdal – Tessenderlo, advies VLACORO 7/9/04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 12 tijdige bezwaren.

Er werd 1 laattijdig bezwaar ingediend dat ook niet aan de vormvereisten voldeed.

RUP GEN Stropersbos, Stekene, advies VLACORO 7/9/04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 2 tijdige bezwaren.

Golf

RUP Golfterrein Hof ter Hille te Koksijde, advies VLACORO 4/10/05

Het openbaar onderzoek resulteerde in 15 tijdige bezwaren.

RUP Koninklijke Golfclub Oostende – De Haan, advies VLACORO 24/01/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 4 tijdige bezwaren.

Nutsvoorzieningen

RUP Hoogspanningsstation Van Eyck te Kinrooi-Maasiëk, advies VLACORO 13/12/05

Het openbaar onderzoek resulteerde in 41 tijdige bezwaren.

RUP Hoogspanningsstation Meerhout, advies VLACORO 13/12/05

Het openbaar onderzoek resulteerde in 1 tijdig bezwaar.

RUP Hoogspanningslijn Aftakking Lokeren, advies VLACORO 13/12/05

Het openbaar onderzoek resulteerde in 1 tijdig bezwaar.

RUP TV- en radiozendmast, Sint-Pieters-Leeuw, advies VLACORO 19/12/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 1 tijdig bezwaar.

Ontginningen

RUP Leidingstrook zandgroeves Berg en Mechelse Heide-Zuid, Maasmechelen, advies VLACORO 19/12/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 1 tijdig bezwaar.

RUP Oppervlaktedelfstoffenzone Leem in Zuid-Limburg, advies VLACORO 23/5/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 48 tijdige bezwaren.

Eén bezwaar is ondertekend door 71 personen.

Er werden 10 laattijdige bezwaren ingediend.

Waterzuivering

RUP Noordelijke ontsluiting luchthaven+RWZI Zaventem, advies VLACORO 4/10/05

Het openbaar onderzoek resulteerde in 11 tijdige bezwaren.

Economie

Historisch gegroeide bedrijven

RUP HGB Aertssen nv, Stabroek, advies VLACORO 20/4/04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 3 tijdige bezwaren.

RUP HGB Deba & Nevelland, Nevele, advies VLACORO 17/3/05

Er werden geen bezwaren ingediend.

RUP Historisch gegroeid bedrijf D'Ieteren, Kortenberg, VLACORO 24/1/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 2 tijdige bezwaren.

RUP Historisch gegroeid bedrijf Jonckvansteen NV Zonnebeke, advies VLACORO 24/1/06

Er werden geen bezwaren ingediend.

RUP HGB Willy Naessens construct nv, Wortegem-Petegem, advies VLACORO 18/4/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 6 tijdige bezwaren.

RUP Historisch gegroeid bedrijf Terca, Zonnebeke, advies VLACORO 18/4/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 4 tijdige bezwaren.

RUP Historisch gegroeid bedrijf Drukkerij Verstraete in Knesselare, advies VLACORO 12/9/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 42 tijdige bezwaren.

RUP Historisch gegroeid bedrijf Agristo, Harelbeke, advies VLACORO 19/9/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 4 tijdige bezwaren.

RUP Historisch gegroeid bedrijf Orotex NV , Oostrozebeke, advies VLACORO 19/9/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 2 tijdige bezwaren.

RUP Historisch gegroeid bedrijf Belgomilk cvba, Langemark-Poelkapelle, advies VLACORO 19/12/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 2 tijdige bezwaren.

Er werd 1 laattijdig bezwaar ingediend.

Regionale bedrijventerreinen

RUP Chartreuse, Brugge, advies VLACORO 25/10/05

Het openbaar onderzoek resulteerde in 17 tijdige bezwaren.

RUP Regionaal bedrijventerrein Broekooi, Zellik, advies VLACORO 29/6/04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 5 tijdige bezwaren.

RUP Noordelijke ontsluiting luchthaven+RWZI Zaventem, advies VLACORO 4/10/05

Cf. supra, rubriek buitengebied, subrubriek waterzuivering.

RUP Bestaand regionaal bedrijf Bomaco, Zellik, VLACORO 24/1/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 2 tijdige bezwaren.

RUP Regionaal bedrijventerrein Simla, Grimbergen, advies VLACORO 18/4/06

Er werden geen bezwaren ingediend.

RUP BRB Wijckmans nv, Ham, advies VLACORO 18/4/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 6 tijdige bezwaren.

RUP Bestaand regionaal bedrijf Makro, Antwerpen en Wijnegem, advies VLACORO 19/12/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 4 tijdige bezwaren.

Economisch Netwerk Albertkanaal

RUP Gemengd regionaal bedrijventerrein Portaal Lammerdries, Olen, advies VLACORO 06/03/07

Het openbaar onderzoek resulteerde in 2 tijdige bezwaren.

RUP Regionaal bedrijventerrein met watergebonden karakter Beverdonk, Grobbendonk, VLACORO 24/1/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 7 tijdige bezwaren.

Zeehavens en luchthavens

RUP Waaslandhaven fase I en omgeving, advies VLACORO 4/7/05

Het openbaar onderzoek resulteerde in 30 tijdige bezwaren.

Een bezwaar van inwoners van Doel werd door 21 personen ondertekend.

RUP Zeehaven Antwerpen Rechteroever Bietenveld, Antwerpen, advies VLACORO 12/9/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 4 tijdige bezwaren.

RUP Afbakening Gent Zeehaven, inrichting R4oost - R4west, advies VLACORO 25/1/05

Het openbaar onderzoek resulteerde in 91 tijdige bezwaren.

Een bezwaar van een actiecomité werd door 36 personen ondertekend, een ander bezwaar door 23 personen. Er werden 28 identieke bezwaren ingediend door omwonenden, namelijk een reeks van 19 bezwaren (petitie 1) en een reeks van 9 bezwaren (petitie 2).

RUP Noordelijke ontsluiting luchthaven+RWZI Zaventem, advies VLACORO 4/10/05

Cf. supra, rubriek buitengebied, subrubriek waterzuivering.

Transportinfrastructuur

Lijninfrastructuren

RUP E313-314 Verkeerswisselaar, Lummen, advies VLACORO 27/6/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 11 tijdige bezwaren.

Een bezwaar werd ondertekend door 172 personen, en ander bezwaar door 36 personen.

RUP Park & Ride, Melsele, advies VLACORO 5/10/04

Het openbaar onderzoek resulteerde in 2 tijdige bezwaren.

Een bezwaar van omwonenden werd door 93 mensen ondertekend.

RUP Noordelijke ontsluiting luchthaven+RWZI Zaventem, advies VLACORO 4/10/05

Cf. supra, rubriek buitengebied, subrubriek waterzuivering.

RUP Afbakening Gent Zeehaven, inrichting R4oost - R4west, advies VLACORO 25/1/05

Cf. supra, rubriek economie, subrubriek zeehavens en luchthavens.

RUP Schakelpunt op de N49 in Moerbeke

Het openbaar onderzoek resulteerde in 1 tijdig bezwaar.

RUP Oosterweelverbinding, Antwerpen, advies van VLACORO 14/3/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 627 tijdige bezwaren.

Dit aantal wordt in hoofdzaak gevormd door twee reeksen identieke bezwaren (petities) van omwonenden, van respectievelijk 394 bezwaarindieners en 142 bezwaarindieners. De hoeveelheid niet identieke bezwaren bedraagt 93.

Er werden 8 bezwaren laattijdig ingediend waarvan er 5 ook niet voldeden aan de vormvereisten.

RUP Spoorlijn 50A Brussel-Ternat, advies VLACORO19/9/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 28 tijdige bezwaren.

Hierbij werden 2 bezwaren ondertekend door respectievelijk 22 en 24 personen. Ook werd één gestandaardiseerde tekst (petitie) ingediend, in een zeventigtal exemplaren door een Wijkraad.

RUP N16 Scheldebrug, Temse Bornem, advies VLACORO 19/12/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 15 tijdige bezwaren.

Leidingen

RUP Leidingstraat Zomergem - Zelzate, advies VLACORO 1/6/04

Er werden geen bezwaren ingediend.

RUP Leidingstraat Weelde-Zandhoven, advies VLACORO 20/9/05

Het openbaar onderzoek resulteerde in 6 tijdige bezwaren.

RUP Leidingstraat Kluizen - Eeklo, advies VLACORO 23/5/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 20 tijdige bezwaren.

RUP Leidingstraat Herentals-Zandhoven-Zoersel, advies VLACORO 18/4/06

Het openbaar onderzoek resulteerde in 1 tijdig bezwaar.

RUP Leidingstrook zandgroeves Berg en Mechelse Heide-Zuid, Maasmechelen, advies VLACORO 19/12/06

Cf. supra, rubriek buitengebied, subrubriek ontginningen.

- Ik wil vooreerst verwijzen naar het antwoord dat ik eerder al gaf op de vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren over de inhoud, de voorwaarden en de communicatie met de burger in het openbaar onderzoek over gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, behandeld in de

Parlementaire Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed, in vergadering van 26/05/2005 (verslag op www.vlaamsparlement.be, zie ook de Handelingen van de vergadering van de betrokken commissie, nr. 218, Zittingsjaar 2004-2005). De vraag van mevrouw Heeren ging over gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, maar in het antwoord vermeldde ik een aantal principes die gelden voor de openbare onderzoeken voor uitvoeringsplannen van gelijk welk niveau, en ik verwees in mijn antwoord ook naar de praktijk met de ruimtelijke uitvoeringsplannen op gewestelijk niveau.

Het decreet ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 bevat minimumnormen over de aankondiging van het openbaar onderzoek. Conform art. 42 van dat decreet wordt een openbaar onderzoek over ontwerpen van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen minstens aangekondigd door aanplakking in de betrokken gemeenten, door publicatie in het Staatsblad en drie Vlaamse kranten, en door een bericht dat drie keer op de radio wordt uitgezonden. In de praktijk komt daar steeds ook een vermelding op de website www.ruimtelijkeordening.be bij. De decretaal verplichte bekendmakingen en de publicatie op de website zijn dus standaard, die gebeuren voor elk gewestelijk RUP op dezelfde manier. Afhankelijk van het planningsproces komen daar soms specifieke acties bij, op initiatief van het gewest dan wel van andere partners in het planningsproces. Voor initiatieven van bijv. gemeenten verwijs ik naar mijn antwoord op vraag 3. Gewestelijke bijkomende initiatieven om het openbaar onderzoek aan te kondigen zijn niet zo frequent. Er zijn een aantal voorbeelden. Voor het planningsproces voor de Waaslandhaven bijvoorbeeld werd op het grondgebied van de betrokken gemeenten een specifieke nieuwsbrief gebust met de situering van het ontwerp RUP voor de Waaslandhaven en het openbaar onderzoek erover. Voor het RUP Liefkenshoekspoortunnel bijvoorbeeld werd recent een specifieke informatievergadering gehouden in Kallo, die aangekondigd werd bij brief van de gemeente Beveren. Die brief werd aan de inwoners van Kallo bezorgd, weliswaar op een ogenblik dat het openbaar onderzoek al gestart was, maar in een fase dat het zeker nog nuttig was om de betrokkenen nader te informeren. Bij het laatste voorbeeld ging het wel om een toelichting waar het Vlaamse gewest aan meewerkte, maar die gehouden werd op vraag van de betrokken gemeenten.

3. Steden en gemeenten zijn heel vaak rechtstreeks betrokken partners in gewestelijke planningsprocessen. Het gebeurt dan ook frequent dat gemeenten, zeker voor plannen met belangrijke impact op het terrein, bijkomend informatie verspreiden: vermelding in het gemeentelijk informatieblad, vermelding op een website, inrichten van een infopunt (bijv. bij de herinrichting van een stationsomgeving). De betrokken informatieverstrekking gaat dus vaak ook een stuk verder dan louter het aankondigen van een openbaar onderzoek.
4. Klachten van eigenaars of buurtbewoners die niet op de hoogte bleken te zijn van het openbaar onderzoek zijn niet frequent. Eerder bij uitzondering krijgt mijn administratie een telefoontje, of krijgen zij of ikzelf een schrijven waarin iemand stelt niet op de hoogte te zijn geweest van het openbaar onderzoek over een plan. Gelet op de "omvang" van sommige planningsprocessen, zoals bijvoorbeeld de planningsprocessen stedelijke afbakeningen, kan het aantal klachten post factum van mensen die niet op de hoogte waren, beperkt genoemd worden. In de gevallen waar mensen achteraf reageren blijken hun inhoudelijke opmerkingen over het plan vaak ook overeen te komen met de opmerkingen van anderen die wel in het openbaar onderzoek gereageerd hebben. In dergelijke gevallen kan men dan stellen dat er, zij het onrechtstreeks, wel een "antwoord" geboden wordt op de bewuste opmerkingen, omdat dat sowieso moet gebeuren voor opmerkingen of bezwaren die wel tijdig zijn ingediend. Aan tijdige opmerkingen of bezwaren moet namelijk, zoals bekend, worden tegemoetgekomen door aanpassing van het plan, of ze moeten gemotiveerd weerlegd worden in het advies van de betrokken adviescommissies of in het overwegend gedeelte van het vaststellingsbesluit voor het plan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 151
van 5 september 2007
van **SABINE POLEYN**

Project “Inventaris 1914-2014” - Opzet

De minister werkt aan een grootschalig inventarisatie- en beschermingsproject rond Wereldoorlog I-erfgoed in Vlaanderen, genaamd “Inventaris 1914-2014”.

In het persbericht van de Vlaamse Regering van 29 juni 2007 lezen we dat “het beheer, onderhoud, restauratie en herstel, en allerlei educatieve en sensibiliserende activiteiten moeten leiden tot een groot draagvlak voor het erfgoed” uit deze periode.

1. Welke “educatieve en sensibiliserende activiteiten “worden gepland?
2. Welke boodschap zal meegegeven worden?
3. Wie is de doelgroep? Gaat het om toeristen uit het buitenland of om Belgische jongeren?
4. Heeft de minister hiertoe overleg met organisaties gespecialiseerd in vredeseducatie, herinneringseducatie, of met de minister van Onderwijs?
5. Heeft de minister in het grensoverschrijdende overleg met Frankrijk over het WO I-erfgoed afspraken gemaakt voor een samenwerking rond de ontsluiting en de educatieve initiatieven?
6. Steunt de minister educatieve initiatieven van ander onroerend erfgoed in Vlaanderen? Op welke manier?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 151 van 5 september 2007

van **SABINE POLEYN**

Het persbericht waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst en uit citeert had betrekking op het afsluiten van een overeenkomst tussen Vlaanderen en Nieuw-Zeeland in functie van de herdenking van de beide wereldoorlogen.

Ik heb daarbij uitdrukkelijk verwezen naar het opzet van de "Inventaris 1914-2014", een grootschalig inventarisatieproject van al het erfgoed dat refereert aan de Eerste (en bij uitbreiding ook de Tweede) Wereldoorlog. Dit inventarisatieproject is de aanzet voor concrete thematisch-typologische beschermingen, zoals het recente dossier van de Belgische militaire begraafplaatsen, en moet uiteindelijk leiden tot de erkenning van de slagvelden uit de Eerste Wereldoorlog als Unesco-werelderfgoed. Zoals steeds is bescherming geen doel op zich, maar kan het mee zorgen voor gepast beheer en ontsluiting van dit oorlogserfgoed.

1. De Eerste en de Tweede Wereldoorlog mogen zich nog steeds in een toenemende belangstelling verheugen. Vanuit een integrale en geïntegreerde erfgoedbenadering neemt het onroerend erfgoed in de vorm van bunkers en andere materiële getuigen, slagvelden, sites met archeologische relevantie, daar een steeds belangrijker plaats bij in. Steeds meer initiatieven worden ontwikkeld om ervoor te zorgen dat iedereen er zich van bewust wordt dat de oorlog een verhaal van mensen is dat vorm werd gegeven door de context waarin ze zich bevonden. Dat gebeurt door publicaties, tentoonstellingen, terreinervaring,... Ook steeds meer onroerend erfgoed wordt geherwaardeerd en toegankelijk gemaakt. Heel vaak gebeurt dat in een wisselwerking met mijn administratie. Die was bijvoorbeeld betrokken bij de uitgave van de overzichtspublicatie "De laatste getuige. Het oorlogslandschap van de Westhoek", bij diverse inventarisatie- en consolidatieprojecten. In de toekomst wordt dergelijke participatie vanuit mijn administratie nog geïntensifieerd.
De concrete educatieve en sensibiliserende activiteiten waarnaar ik verwijs, hebben betrekking op de projectoproep 'oorlogserfgoed en jongeren' die begin oktober werd gelanceerd. Met deze project-oproep, gefinancierd met projectmiddelen van de Nationale Loterij, zal ik (ver)nieuwe(nde) educatieve en sensibiliserende activiteiten die worden ingericht door jongeren in groepsverband (schoolklassen, jeugdverenigingen,...) financieel mee helpen realiseren. De projectoproep werd net gelanceerd. Concrete resultaten zullen in de loop van 2008 zichtbaar worden.
2. De projectoproep heeft de bedoeling om kinderen en jongeren op een aangename manier te laten kennismaken met ons oorlogsverleden aan de hand van het onroerend erfgoed dat vandaag nog zichtbaar of herkenbaar is. In de praktijk merken we bijvoorbeeld dat kinderen en jongeren op 11 november-herdenkingen nauwelijks nog aanwezig zijn. In vergelijking met anderen landen zoals het Verenigd Koninkrijk, waar kennismaking met de Eerste Wereldoorlog en met het onroerend erfgoed dat ernaar verwijst, als vast onderdeel in het leerprogramma is opgenomen, resten ons nog heel wat uitdagingen. De projectoproep is alvast een concrete aanzet om dit ook in Vlaanderen in de praktijk te realiseren.
3. De projectoproep jongeren en oorlogserfgoed richt zich uiteraard in de eerste plaats op kinderen en jongeren uit het kleuter-, basis- of middelbaar onderwijs. Een project als Inventaris 1914-2014 richt zich, zeker op langere termijn, op quasi alle geledingen van onze maatschappij over de verschillende bestuursniveaus heen. Met als ultieme uitdaging de

erkenning als Unesco-werelderfgoed heeft het ganze opzet uiteraard ook een internationale dimensie en zullen ook vele buitenlandse toeristen zich hierdoor aangetrokken worden. Degelijke ontsluiting kan deze aantrekkingskracht alleen maar verhogen. Kortom, iedereen die geconfronteerd wordt met of kennis neemt van (bewust of onbewust) het WO I erfgoed is ons doelpubliek.

4. In functie van de globale initiatieven rond cultuureducatie zijn er een aantal verkennende gesprekken gepland met de minister van Onderwijs. Uiteraard zal daarbij ook aandacht worden besteed aan de mogelijkheden voor wisselwerking tussen onderwijs en de onroerend erfgoedsector m.b.t. het oorlogserfgoed. Globaal hou ik de nodige contacten met het maatschappelijk middenveld via VCM-Contactforum voor Erfgoedverenigingen vzw wiens werking ik structureel ondersteun. In aanloop van het project rond kinderen en jongeren rond oorlogserfgoed heb ik er bewust voor geopteerd om geen contact te hebben met organisaties gespecialiseerd in vredeseducatie of herinneringseducatie, omdat ik er van uitga dat zij eventueel geïnteresseerd zijn om zelf een project in te dienen en financiële steun te vragen.
5. In functie van de voorbereidingen van het voordragen van de slagvelden als Unesco-werelderfgoed in 2014 zijn er door mijn administratie, bijvoorbeeld in het kader van bijeenkomsten van het wereld-erfgoedcomité, uiteraard contacten met de betrokken administraties in Frankrijk. Deze contacten zullen in de toekomst geïntensifieerd worden in functie van de opmaak van een internationaal Unesco-dossier (met België/Vlaanderen als trekker). Dit aspect is ook opgenomen in de ontwerp-strategienota m.b.t. het buitenlands beleid t.o.v. Frankrijk. Tijdens dit overleg zal ook de samenwerking rond de ontsluiting en educatieve initiatieven aan bod komen.
6. Ten eerste verwijs ik graag naar het feit dat binnen de integrale en geïntegreerde benadering van de zorg voor ons onroerend erfgoed dat sinds meer dan 15 jaar wordt nagestreefd, is er steeds meer aandacht voor (educatieve) ontsluiting van het erfgoed. Steeds meer eigenaars/beheerders besteden daar de nodige aandacht aan. Erfgoedverenigingen die een beschermd monument beheren, kunnen een bijzondere restauratiepremie van 80 % (in plaats van 40 %) krijgen, wanneer ze voldoen aan een aantal voorwaarden onder andere inzake openstelling en ontsluiting.
Ten tweede is het gepast te wijzen op de ondersteuning van de organisatie van de Open Monumentendag, het grootste jaarlijkse cultuurevenement in Vlaanderen, dat bij uitstek educatief en sensibiliserend werkt. Traditioneel wordt op de maandag na Open Monumentendag 'OMD Junior' georganiseerd Dit initiatief is intussen een vaste waarde geworden in veel schoolagenda's. Speciaal voor jongeren in klasverband stellen de lokale OMD comités van een aantal gemeenten enkele van hun sites en monumenten nog eens open en richten ze activiteiten in 'op maat van de klas'. Omwille van het succes organiseren verschillende locale comités deze activiteiten niet alleen op maandag, maar ook op dinsdag. De meest inspirerende projecten kunnen jaarlijks een kleine tussenkomst in de werkingskosten aanvragen.
Ten derde kan ik wijzen op de werking van de Regionale Landschappen die in hun werking rond landschapszorg per werkingsjaar minstens één educatieve of sensibiliserende activiteit dienen te organiseren en ook een rubriek in elke landschapskrant verzorgen.
Tenslotte wijs ik op de jaarlijkse projectoproep 20 x 1.500 euro voor educatieve en sensibiliserende erfgoedprojecten van vrijwilligersverenigingen die VCM-Contactforum voor Erfgoedverenigingen vzw ieder jaar in mijn opdracht coördineert, en waarmee jaarlijks 20 voorbeeldprojecten financieel worden door ondersteund. Sinds dit jaar is daar nog een nieuwe projectoproep bijgekomen, met name die van 10 x 10.000 euro die zich specifiek richt tot erfgoedverenigingen met (beperkt) betaald personeel in dienst. Binnenkort worden de laureaten van deze editie voorgesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 152
van 5 september 2007
van **JOS DE MEYER**

Bedrijventerreinen - Arrondissementen St.-Niklaas en Dendermonde

Voorzien in een voldoende aanbod bedrijventerreinen is een belangrijke motor voor de economische ontwikkeling van een stad of streek. Enkele maanden geleden werd door de Intercommunale Land van Waas de sanering van de Manta-site in Waasmunster afgerond. Deze site was het typische voorbeeld van een brownfield: een voormalige textiel fabriek die reeds jaren verlaten stond en waarvan het terrein sterk vervuild was met asbest en andere achtergelaten producten.

Na het afgraven van tonnen vervuilde grond en het aanvoeren van zuivere grond zal de voormalige fabrieksite op korte termijn weer voorzien in 5 ha bedrijfsterrein. De voordelen zijn duidelijk: er is weer economische activiteit en tewerkstelling mogelijk, een gezondheidsrisico voor de buurt werd aangepakt, om nog niet te spreken van de esthetische meerwaarde.

Ongetwijfeld zijn er nog terreinen zoals dit voorbeeld te vinden. Graag stelde ik de minister dan ook de volgende vragen.

1. Hoeveel hectare grond is er momenteel nog beschikbaar in de arrondissementen Sint-Niklaas en Dendermonde (per gemeente) als reserve binnen bestaande bedrijventerreinen?

Graag tevens een uitsplitsing naar het type bestemming.

2. Hoeveel hectare grond is er momenteel nog beschikbaar in de arrondissementen Sint-Niklaas en Dendermonde (per gemeente) ter ontwikkeling van nieuwe bedrijventerreinen?

Graag tevens een uitsplitsing naar het type bestemming.

3. Hoeveel leegstaande bedrijfsgebouwen en verlaten bedrijfsterreinen met de bestemming van industriegebied/bedrijfsterrein zijn er in de arrondissementen Sint-Niklaas en Dendermonde (graag een overzicht van hun locaties)?

In welke gevallen gaat het om nog te saneren brownfields?

4. Welke mogelijkheden ziet de minister om leegstaande bedrijfsgebouwen en verlaten bedrijfsterreinen sneller een nieuwe economische bestemming te laten vervullen?

Welke maatregelen zijn er in voorkomend geval reeds van kracht om dit te bewerkstelligen? Hoe evalueert de minister de effectiviteit van deze maatregelen?

5. Hoe evalueert de minister het aanbod aan bedrijventerreinen in de arrondissementen Sint-Niklaas en Dendermonde?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 152 van 5 september 2007

van **JOS DE MEYER**

1 en 2

Onderstaande tabel geeft een overzicht per gemeente in de arrondissementen Sint-Niklaas en Dendermonde van het gebruik op 1/1/2007 van de bestemde bedrijventerreinen. De bedrijventerreinen die bestemd zijn na 1/1/2007, waaronder het afbakeningsplan van het regionaalstedelijk gebied Sint-Niklaas, evenals de projecten in de pijplijn, zijn niet opgenomen in deze tabel.

Het onderscheid dat hieronder wordt gemaakt is gebaseerd op de VLAO-inventaris, met een vervollediging met de bestemde terreinen uit de ruimteboekhouding. Aangezien niet voor alle percelen een detailopname door VLAO beschikbaar is, werden assumpties gemaakt om deze te vervolledigen. Een opsplitsing naar type-bestemming of tussen reservepercelen op bestaande terreinen, versus nieuw ontwikkelde terreinen is op niveau van een gemeente niet mogelijk.

De resultaten in onderstaande tabel zijn gebaseerd op een GIS-analyse aan de hand van basisdata die afkomstig zijn uit verschillende bronnen. De totalen geven geen zicht op de grootte van de beschikbare percelen, de vorm of bebouwbaarheid noch van de mate van clustering tot een groter geheel. Deze cijfers dienen aldus kritisch geïnterpreteerd te worden. Onderstaande tabel geeft per gemeente een betrouwbare benadering van oppervlaktes bedrijventerrein die nog in gebruik kunnen genomen worden zonder nieuwe planningsinitiatieven.

NAAM	NISNR	aanbod	bruto-aanbod	traag aanbod	gedeeltelijk in gebruik	zonevreemd gebruik
Berlare	42003	0,79	0,00	2,52	0,00	1,99
Buggenhout	42004	5,09	0,00	15,83	2,58	2,76
Dendermonde	42006	7,46	39,94	11,41	12,41	11,38
Hamme	42008	8,74	0,00	4,15	2,35	4,00
Laarne	42010	0,00	2,26	1,54	0,21	1,57
Lebbeke	42011	5,97	1,75	7,30	5,08	3,96
Waasmunster	42023	1,55	1,25	5,52	2,27	1,55
Wetteren	42025	10,84	0,49	13,35	22,94	8,74
Wichelen	42026	0,19	0,00	1,10	1,14	1,50
Zelee	42028	6,43	0,06	7,18	2,78	7,61
Beveren	46003	13,13	0,86	31,65	3,78	8,22
Kruibeke	46013	0,91	0,00	1,36	8,58	1,95
Lokeren	46014	14,06	0,25	8,08	43,04	10,51
Sint-Gillis-Waas	46020	2,73	3,59	2,42	14,43	2,49
Sint-Niklaas	46021	12,82	1,59	28,45	32,78	16,71
Stekene	46024	4,48	0,00	1,48	1,10	0,00
Temse	46025	7,59	0,34	7,34	23,37	9,58
Totaal		102,78	52,38	115,23	178,84	94,52

Aanbod: percelen (in ha) die volgens VLAO onmiddellijk beschikbaar zijn, of waar een leegstaand gebouw op staat.

Bruto-aanbod: percelen (in ha) die volgens VLAO nog moeten worden uitgerust, of die recent werden goedgekeurd in een RUP.

Traag aanbod: percelen (in ha) die volgens VLAO "tijdelijk niet realiseerbaar" zijn.

Gedeeltelijk in gebruik: percelen (in ha) die volgens VLAO gedeeltelijk in gebruik zijn + de niet door VLAO gekarteerde BPA's van na 2001.

Zonevreemd gebruik: percelen (in ha) die volgens VLAO een zonevreemd gebruik kennen.

3.

In de Inventaris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimte, opgesteld in toepassing van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, meermaals gewijzigd, zijn voor het arrondissement Sint-Niklaas 15 bedrijfsruimten en voor het arrondissement Dendermonde 7 bedrijfsruimten opgenomen voor leegstand (in onderstaande tabel worden per gemeente de in de inventaris opgenomen items met straatnaam en huisnummer vermeld.). Het voorkomen van eventuele bodemverontreiniging op één van onderstaande sites kan worden nagegaan in het register van verontreinigde gronden van OVAM

ARRONDISSEMENT SINT-NIKLAAS	
<i>BEVEREN</i>	Schaarbeekstraat 23
<i>LOKEREN</i>	Waaslandlaan 4
	Zelebaan 12
	Oeverstraat +7
<i>SINT NIKLAAS</i>	Europark-Noord 50
	Bellestraat +64
	Entrepotstraat + 35 (x2)
	Europark Oost 34
	Oostjachtpark +6
	Marktstraat +50 Belsele
<i>STEKENE</i>	Bettestraat 25
	Zavelstraat 37
<i>TEMSE</i>	Gentstraat 129
	Pontweg 11
ARRONDISSEMENT DENDERMONDE	
<i>BUGGENHOUT</i>	Brielstraat 27
<i>DENDERMONDE</i>	Fabrieksstraat 39 Baasrode (x2)
<i>HAMME</i>	Zwaarveld 22
<i>ZELE</i>	Gentsesteenweg 311
	Lindestraat 5

Heikensstraat 3

4.

Het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, meermaals gewijzigd, voorziet onder bepaalde voorwaarden een financiële ondersteuning van 90% van de kostprijs voor de uitvoering van saneringswerkzaamheden aan een in de Inventaris opgenomen leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimte.

Voor geen enkel van hogervermelde dossiers werd bij het agentschap RO-Vlaanderen een aanvraag tot financiële ondersteuning ingeleid.

Daarnaast bestaat er ook de mogelijkheid om dossiers in te dienen via het decreet Brownfield-convenanten.

Op 30 maart 2007 heeft het Vlaams Parlement het decreet betreffende de brownfieldconvenanten goedgekeurd. Dit is in het Belgisch Staatsblad verschenen op 19 juni 2007. Ook 3 uitvoeringsbesluiten werden reeds goedgekeurd nl. het besluit tot regeling van de bezwaren tegen erfdiensbaarheden tot openbaar nut, het besluit betreffende de informatieplichten en het besluit en het besluit betreffende de vorm van het attest tot het verkrijgen van kosteloze registratie. Via deze convenanten krijgen projectontwikkelaars en investeerders een aantal juridisch-administratieve en financiële voordelen bij de ontwikkeling van braakliggende en onderbenutte bedrijventerreinen. Daarmee wil de Vlaamse Regering hen ertoe aanzetten bij voorkeur verlaten sites (brownfields) te hergebruiken in plaats van nieuwe gebieden (greenfields) aan te snijden voor de ontwikkeling van industriële activiteiten, woningbouw of recreatie.

5.

Uit de tabel onder vraag 1 en 2 blijkt dat er een effectief en kwantitatief gezien een voldoende gespreid aanbod is aan bouwrijpe bedrijventerreinen van in totaal 100 ha in de arrondissementen Sint-Niklaas en Dendermonde. Daarnaast is er 50 ha uit te rusten bedrijventerrein beschikbaar, waarbij nog rekening moet gehouden worden met de 45 ha die recent (25 januari 2007) werden bestemd in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor het regionaalstedelijk gebied Sint-Niklaas, en de provinciale initiatieven die lopende zijn in de verschillende kleinstedelijke gebieden en in het economisch knooppunt Zele. Op basis van de lopende afbakeningsprocessen van Lokeren, Dendermonde, Beveren en Wetteren en de visie op het economisch knooppunt Zele is reeds duidelijk dat ook in deze gemeenten een aanzienlijke oppervlakte bedrijventerrein zal zijn opgenomen in de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen. Voor het economisch knooppunt Zele en het kleinstedelijk gebied Dendermonde werd reeds een voorontwerp ruimtelijk uitvoeringsplan op een plenaire vergadering voorgelegd.

De recente reconversie van een gedeelte van de voormalige Boelwerf in Temse zorgt reeds voor bijkomende percelen in deze gemeente.

Bovendien kan er een aanzienlijke subsidie worden bekomen voor de eventuele sanering die gepaard gaat met het in gebruik nemen van bedrijfsgebouwen uit de inventaris van leegstaande of verwaarloosde bedrijfsruimten.

In beide arrondissementen kunnen belangrijke inspanningen worden geleverd door de economische actoren om de beschikbare bestemde bedrijventerreinen beter te benutten. Ongeveer 115 ha is volgens VLAO tijdelijk niet realiseerbaar en nog eens 170 ha is slechts gedeeltelijk in gebruik. Het lijkt dan ook wenselijk om detailonderzoek te verrichten om zo veel mogelijk van deze onbenutte of onderbenutte terreinen zo snel mogelijk te activeren. Tegelijkertijd kan worden onderzocht hoe de 94 ha zonevreemd gebruik kan worden ingezet in functie van bedrijfsactiviteiten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 153
van 5 september 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Verbouwing gemeentehuis Niel - Vergunning - Dorpsgezicht

Het gemeentebestuur van Niel kon door de krappe behuizing in het gemeentehuis onvoldoende zijn burgers dienen, waarop werd beslist het gemeentehuis te verbouwen en uit te breiden. Het pand is een oud brouwershuis dat in 1890 werd ontworpen en een prachtig patrimonium vormt in het Nielse landschap.

Net omwille van dit prachtige patrimonium gaan vele Nielenars niet akkoord met de verbouwingswerken. Volgens velen wordt het beschermde dorpsgezicht als het ware verminkt. Volgens tegenstanders zou het Vlaams Gewest, dienst Stedenbouw en Onroerend Erfgoed, zijn job niet goed gedaan hebben. Het decreet tot bescherming van monumenten en stad- en dorpsgezichten is met voeten getreden, zo luidt het. Een actiegroep stelt dat er ook procedurefouten zouden gemaakt zijn.

1. Kan de minister medelen welke procedure deze stedenbouwkundige aanvraag doorlopen heeft?
2. Wat zijn de adviezen die door verschillende instanties werden gegeven?
3. Doen de verbouwingswerken volgens de minister al dan niet afbreuk aan het beschermde dorpsgezicht?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 153 van 5 september 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. en 2. Op 22 juni 2006 diende het gemeentebestuur een vergunningsaanvraag in bij mijn administratie, conform de bepalingen in artikel 127 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd. Het geplande uitbreidingsproject is gesitueerd binnen de grenzen van het goedgekeurde bijzondere plan van aanleg (BPA) 1 bis "Centrum", en meer bepaald in een zone voor gebouwen van openbaar nut. Voor deze zone stelt het BPA dat alle constructies uit esthetisch en stedenbouwkundig oogpunt verantwoord moeten zijn, voor wat betreft de aangewende materialen, de vormgeving en de inplanting. Mijn administratie stelt dat de vergunningsaanvraag conform deze voorschriften is, dus diende er geen openbaar onderzoek te worden georganiseerd. Mijn administratie evalueerde de aanvraag gunstig en leverde op 6 november 2006 een stedenbouwkundige vergunning af. Momenteel loopt tegen deze vergunning een beroep tot nietigverklaring en verzoek tot schorsing bij de Raad van State.
3. Het gemeentehuis is niet beschermd als monument, en is ook geen deel van een beschermd dorpsgezicht. Mijn administratie stelt dat het ook niet opportuun is om het gebouw te beschermen op Vlaams niveau. Het is wel opgenomen in de Vlaamse inventaris van het bouwkundige erfgoed en heeft erfgoedwaarde van lokaal belang. Die erfgoedwaarde wordt ook gerespecteerd bij de uitbreiding van het gebouw. Mijn administratie stelt ter zake dat de nieuwbouw aansluit bij de stijl van het bestaande gemeentehuis. Dezelfde architectonische elementen worden gebruikt om de eenheid in het gebouw te benadrukken. Door subtiele verschillen in plaatsing van de zandsteenornamenten wordt echter het eigentijdse karakter van de uitbreiding duidelijk gemaakt. De stijl van de uitbreiding reflecteert de stijl van het neorenaissancistische gemeentehuis en geeft hieraan een eigentijds karakter. De gevraagde uitbreiding brengt daarenboven de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 154
van 5 september 2007
van **JAN PEUMANS**

Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid

Tegenwoordig kunnen uit plastic afval allerlei duurzame nieuwe producten worden gemaakt, zoals geluidswanden, straatmeubilair, verkeerssignalisatie. Een Vlaams bedrijf uit Houthalen is op dat vlak trouwens actief.

Er zijn ook steeds meer intercommunales en gemeenten die gebruik maken van producten uit gerecycleerd materiaal (bv. zitbanken en tafels).

Funderingslagen van wegenwerken kunnen perfect vervangen worden door gerecycleerd puinafval, hoogovencement is beter dan portlandcement, enzovoort.

Enkele jaren geleden werden er geluidswanden aangelegd met een systeem dat bestond uit gerecycleerd materiaal (o.m. langs de E 314 ter hoogte van Rotselaar). Het is niet helemaal duidelijk op welke manier dit project navolging heeft gekregen.

Kortom, tal van voorbeelden tonen aan dat er heel wat mogelijkheden zijn op het vlak van duurzaam, gerecycleerd materiaal.

Verplichtingen inbouwen in lastenboeken, is daarbij een belangrijke voorwaarde.

In het kader van een duurzaam en milieuvriendelijk beleid kan de Vlaamse overheid ter zake een voorbeeldrol vervullen.

1. Kan de minister een volledig en gedetailleerd overzicht geven, per Vlaamse overheidsdienst, IVA of EVA onder zijn/haar bevoegdheid, van de richtlijnen inzake het gebruik van gerecycleerde materialen en producten en van de reeds bestaande concrete toepassingen (welke en uit welk gerecycleerd materiaal)?
2. Welk vervolg kende met name het project inzake geluidswanden uit gerecycleerd materiaal?
3. Welke verdere maatregelen of acties zal de minister nog ondernemen om de voorbeeldrol van de Vlaamse overheid op dit vlak kracht bij te zetten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 78, Moerman nr. 71, Vandenbroucke nr. 211, Van Mechelen nr. 154, Anciaux nr. 98, Bourgeois nr. 110, Keulen nr. 181, Van Brempt nr. 192, Vanackere nr. 251, Crevits nr. 606).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 154 van 5 september 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 157
van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering

Elk jaar zijn de verschillende administraties van de Vlaamse overheid verplicht om een jaarverslag op te stellen. Daar kruipt niet alleen veel tijd en energie, maar vooral ook veel geld in (lay-out, foto's, drukwerk,...).

Uit een overzicht dat ik begin vorig jaar van toenmalig minister-president Yves Leterme kreeg, blijkt dat zeer duidelijk. In het totaal kon ik de prijs achterhalen van 63 verschillende jaarverslagen. Deze lijst was bovendien onvolledig. Een simpel optelsommetje leerde me dat daar een bedrag van maar liefst

€ 727.052,52 meer gemoeid is.

Behoorlijk bestuur is ook zuinig bestuur. Door de jaarverslagen enkel elektronisch aan te bieden, zou de Vlaamse Regering een serieuze kostenbesparing doorvoeren, zonder aan de kwaliteit van de communicatie te raken. Het voorstel van resolutie dat ik daarover indiende, werd op 24 mei 2006 in het Vlaams Parlement unaniem goedgekeurd.

In opvolging van gelijkaardige vragen en het gecoördineerde antwoord van de vorige jaren en van mijn voorstel van resolutie, heb ik de volgende vragen.

1. Welke administraties maakten een jaarverslag voor 2006?
2. Hoe werd dit verspreid (gedrukte vorm en/of elektronisch)?
3. Graag een overzicht van de kostprijs (aanmaak en druk) van de verschillende jaarverslagen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 79, Moerman nr. 72, Vandenbroucke nr. 213, Van Mechelen nr. 157, Anciaux nr. 103, Bourgeois nr. 112, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 200, Vanackere nr. 266, Crevits nr. 621).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 12 september 2007

van **TOM DEHAENE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Minister-President van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 158
van 12 september 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Commissies ruimtelijke ordening - Vertegenwoordiging jeugdsector

Het decreet op de ruimtelijke ordening voorziet niet specifiek in vertegenwoordigers vanuit de jeugdsector in de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (Vlacoro) en de Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening (Procoro). Op het gemeentelijke niveau beslist de gemeenteraad over de samenstelling van de Gemeentelijke Commissie voor Ruimtelijke Ordening (Gecoro), waarin een minimaal aantal maatschappelijke geledingen vertegenwoordigd moeten zijn.

1. In welke mate is de jeugdsector vertegenwoordigd in de Vlacoro en de Procoro's?
2. Heeft de minister zicht op de samenstelling van de Gecoro's en de aanwezigheid van de jeugdsector hierin en zo ja, kan de minister hiervan een overzicht geven?
3. Is de minister de mening toegedaan dat de jeugdsector voldoende betrokken is bij de commissies voor ruimtelijke ordening op de verschillende beleidsniveaus?

Overweegt de minister bijkomende maatregelen om de betrokkenheid van deze sector te verhogen? En zo ja, welke?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 158 van 12 september 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. De Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening, VLACORO, bevindt zich in een overgangsfase. In het kader van de hervormingsoperatie Beter Bestuurlijk Beleid werd het decreet van 10 maart 2006 houdende de oprichting van de strategische adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) goedgekeurd. Eens die SARO functioneert, wordt VLACORO een technische adviescommissie, die onder meer verantwoordelijk blijft voor de behandeling van reacties uit openbare onderzoeken over gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. De SARO adviseert dan over algemene beleidslijnen, bijvoorbeeld over voorontwerpen van decreet of uitvoeringsbesluiten. Voor het heromschreven takenpakket krijgt VLACORO een aangepaste samenstelling: artikel 7 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DRO) werd vervangen bij decreet van 10 maart 2006, ditmaal het decreet "houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid". Eén en ander is niet zonder relevantie voor het antwoord op de huidige vraag.

De voorbereiding van de samenstelling van de SARO loopt, en in afwachting daarvan oefent VLACORO nog alle taken uit die de commissie tot hiertoe had, en wel in de "oude" samenstelling. In artikel 7 DRO zoals het tot voor de wijziging gold, was de samenstelling van VLACORO tot in detail geregeld, en in een specifieke vertegenwoordiging van de jeugdsector was in die decretaal geregelde samenstelling niet voorzien. Volgens het nieuwe artikel 7 DRO zetelen in de vernieuwde VLACORO onder meer "deskundigen inzake ruimtelijke ordening uit de homogene beleidsdomeinen met sectorale ruimtebehoeften, waaraan opdrachten inzake economie, toerisme en recreatie, cultuur, jeugd en sport, huisvesting, mobiliteit, landbouw, natuur en leefmilieu worden toevertrouwd". Eén en ander moet nog verder geregeld worden bij uitvoeringsbesluit, maar volgens de geciteerde bepaling zal dus minstens een Vlaamse ambtenaar van het Ministerie Cultuur, Jeugd, Sport en Media in de nieuwe VLACORO zetelen. In de SARO kunnen, aldus artikel 4 van het oprichtingsdecreet van 10 maart 2006, "namens het maatschappelijke middenveld", vertegenwoordigers worden benoemd van onder meer "organisaties die maatschappelijke belangen behartigen in de sectoren met ruimtebehoeften economie, toerisme en recreatie, cultuur, jeugd en sport, landbouw, leefmilieu en natuur, huisvesting en mobiliteit". De nieuwe decreetsartikelen over de samenstelling van SARO en VLACORO vermelden dus het beleidsveld jeugd, zij het in samenhang met andere beleidsvelden van het betrokken beleids-domein.

De samenstelling van de PROCORO's is ook door de BBB-decreten gewijzigd, maar minder ingrijpend. De samenstelling is ook hier in detail geregeld in het DRO zelf, in artikel 8. In een specifieke vertegenwoordiging van de jeugdsector is in die decretaal geregelde samenstelling niet voorzien.

Belangrijk is wel te vermelden dat zowel VLACORO als PROCORO steeds externe deskundigen kunnen uitnodigen voor toelichtingen en besprekingen (art. 7, §5 en art. 8, §5 DRO). Het staat die commissies dus vrij om, als ze het relevant achten in het kader van een adviesopdracht, vertegenwoordigers van de jeugdsector uit te nodigen om technische toelichtingen te komen geven of een standpunt kenbaar te maken. Ik neem aan dat dit nog niet vaak is gebeurd, om de eenvoudige reden dat vooral planningsinitiatieven in verband met de

lokale woonomgeving relevant zijn voor de jeugdsector, en die horen gelet op het subsidiariteitsbeginsel tot de bevoegdheid van steden en gemeenten. Dat brengt ons bij de vraag over de vertegenwoordiging van de jeugdsector in de GECORO's.

2. Zoals bekend bestaat de GECORO, conform artikel 9 DRO, uit enerzijds deskundigen en anderzijds vertegenwoordigers van "de voornaamste maatschappelijke geledingen binnen de gemeente". Welke die maatschappelijke geledingen zijn, wordt beslist door de gemeenteraad. In tegenstelling tot wat geldt bij VLACORO en PROCORO, is er dus voor de gemeentelijke overheid een beleidsvrijheid met betrekking tot de samenstelling van haar adviesraad. De gemeente kan dus opteren voor een permanente vertegenwoordiging van de jeugd als maatschappelijke geleding, voor zover ze dit kan verantwoorden vanuit het "profiel" van de gemeente.

Sinds 2004 wordt de samenstelling van de GECORO's goedgekeurd door de deputaties, en niet langer op Vlaams niveau. Noch de gemeente, noch de deputatie zijn verplicht om de betrokken beslissingen naar het gewest op te sturen. Het gebeurt in de praktijk wel, maar niet systematisch. Mijn administratie heeft dus niet zoveel, laat staan representatieve informatie over de samenstelling van de GECORO's. Ik verwijs wat dat betreft naar mijn antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger terzake, behandeld in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelands-beleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed van het Vlaamse Parlement in vergadering van 17/11/2004.

Voor zover de jeugdsector door de gemeentelijke overheid geen permanent zitje in een GECORO kreeg toegewezen, kan voor participatie en inspraak van de jeugd wel beroep gedaan worden op artikel 9, §5 DRO, analoog met de hierboven geciteerde bepalingen in verband met de werking van VLACORO en de PROCORO's. Vertegenwoordigers van de jeugdsector kunnen altijd uitgenodigd worden voor toelichtingen en besprekingen.

3. Zoals ik hierboven al vermeldde zijn het vooral planningsinitiatieven in verband met de lokale woonomgeving die relevant zijn voor de jeugdsector. Gelet op het subsidiariteitsbeginsel behoren die tot de bevoegdheid van steden en gemeenten. Die kunnen steeds in hun planningsprocessen de nodige initiatieven nemen om de jeugdsector gericht te betrekken (bijv. via de jeugdraad). Zoals gesteld kunnen steden of gemeenten ook onder randvoorwaarden opteren voor een permanente vertegenwoordiging in de adviescommissie ruimtelijke ordening. Bij vergaderingen van de GECORO's kunnen vertegenwoordigers van de sector uitgenodigd worden. Bepaalde leden van de GECORO kunnen trouwens, ook als ze niet rechtstreeks de vertegenwoordiger zijn van de jeugdsector, de verantwoordelijkheid op zich nemen om bijv. in samenspraak met vertegenwoordigers van de sector, de belangen van de jeugd te behartigen.

Bij sommige gewestelijke of provinciale initiatieven, bijvoorbeeld als ze betrekking hebben op bestemming en inrichting van belangrijke publieke ruimtes (denk maar aan stationsomgevingen) kan het nuttig zijn om de jeugdsector te betrekken, maar dit kan binnen het bestaande decretaal en reglementair kader. De sector kan in de planningsprocessen betrokken worden, of door de respectieve commissies uitgenodigd worden, of de belangen kunnen verdedigd worden door de lokale overheden die in het proces betrokken zijn.

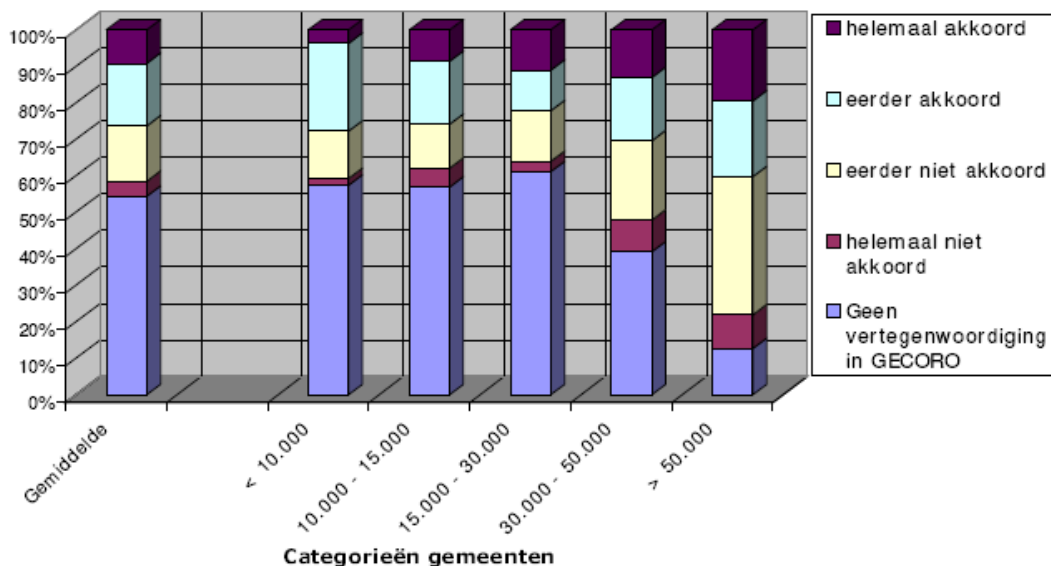
Ik ben dus van oordeel dat er geen bijkomende regelgeving nodig is om de participatie van de jeugdsector te garanderen.

Interessant om hier nog te vermelden is dat er specifiek onderzoek werd verricht over de participatie van de jeugd in het lokaal beleid. Dat onderzoek gebeurde door Stefaan Tubex (Hogeschool Gent), Prof Dr Filip De Rynck (Hogeschool Gent) en Filip Coussée (Universiteit Gent) in opdracht van de Afdeling Jeugd en droeg de titel "De inspraak en participatie van

kinderen, jongeren en het jeugdwerk in en aan het lokaal beleid". In dit onderzoek komt jeugdparticipatie in het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid als een deel van een groter geheel aan bod. In dit werk worden ook gegevens verzameld over de participatie van jeugddiensten en jeugdraden bij de GECORO.

Ik citeer: "In gemiddeld 50 % van de gemeenten worden kinderen en jongeren niet betrokken bij de GECORO, noch via de jeugddienst noch via jeugdraad. In meer dan de helft van de gevallen waar jongeren wel betrokken worden gaat het vooral om een formele betrokkenheid en minder over het inhoudelijk meedenken en het kunnen wegen via de GECORO. Hoe groter de gemeenten hoe vaker er iemand van jeugd (jeugdraad/ jeugddienst) in de GECORO zetelt, maar hoe meer dit ook als een louter formele representatie gezien wordt. In 15 % van de lokale besturen van minder dan 15.000 tot 30.000 geven jeugdconsulenten aan dat de betrokkenheid in de GECORO wel meer is dan alleen een formele vertegenwoordiging. Bij besturen boven de 50.000 inwoners bedraagt dit 30 tot 45 %." (Tubex ea p117)

De betrokkenheid van de jeugdraad of de jeugddienst in de GECORO is louter formeel

De resultaten van dit onderzoek sterken me in de overtuiging dat we beter geen decretale verplichtingen invoeren om de vertegenwoordiging van de jeugdsector in de adviesraden sowieso af te dwingen. Mijns inziens is het vooral de verantwoordelijkheid van beleidsmensen, van voorzitters en leden van de adviescommissies en ook van vertegenwoordigers van de jeugdsector zelf om binnen de bestaande marges en mogelijkheden een voldoende en relevante inbreng te verzekeren. Ik ben steeds bereid mijn medewerking te verlenen aan initiatieven voor sensibilisatie of informatieverspreiding. In het verleden heb ik terzake nog een vormingsinitiatief mee gesubsidieerd. Binnen mijn administratie wordt het onderwerp jeugdbeleid en ruimtelijke ordening op een structurele wijze opgevolgd, en leden van mijn administratie zijn al betrokken geweest bij overleg en toelichtingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 159
van 12 september 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Ruimtelijke planning - Participatie kinderen en jongeren

In de Beleidsbrief Ruimtelijke Ordening 2006-2007 (Stuk 967) verwijst de minister naar de resolutie van 14 december 2000 aangaande de ruimtelijke ordening en de nood aan beleidsaandacht voor kinderen en jongeren.

De resolutie, zoals aangenomen in plenaire zitting van 10 januari 2001, vraagt de Vlaamse Regering om te onderzoeken welke specifieke informatie- en inspraakmethodes ontwikkeld kunnen worden met het oog op een verhoogde participatie van kinderen en jongeren in de ruimtelijke planning op de verschillende niveau's, conform artikel 12 van het Kinderrechtenverdrag.

1. Werd door de Vlaamse Regering onderzoek verricht naar specifieke informatie- en inspraakmethodes met het oog op een verhoogde participatie van kinderen en jongeren in de ruimtelijke planning op de verschillende niveau's? Wat zijn de resultaten van dit onderzoek?
2. In welke mate werden deze specifieke informatie- en inspraakmethodes reeds in de praktijk gebracht bij de ruimtelijke planningsprocessen en wat zijn de ervaringen hiermee?
3. Acht de minister het wenselijk om nog bijkomende initiatieven te nemen om de participatie van kinderen en jongeren bij de planningsprocessen alsnog te verhogen? En zo ja, welke?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 159 van 12 september 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. In antwoord op de vraag inzake beleidsaandacht voor kinderen en jongeren binnen de ruimtelijke ordening wens ik vooreerst aan te geven dat in het verleden er vanuit het bevoegdheidsdomein ruimtelijke ordening een initiatief genomen is om een opdracht uit te schrijven voor vormingsbrochure voor leerkrachten van het secundair onderwijs. Daar was toen grote behoefte aan gezien de sterke veranderingen van het beleid in de jaren negentig. Inspectie van Financiën heeft toen geoordeeld dat het niet de taak was van ruimtelijke ordening om dergelijke doelgroepgericht initiatief te nemen en de opdracht doorverwezen naar onderwijs. Een initiatief naar een ruimere groep, "vormers" genoemd heeft toen geresulteerd in een pakket dat ook bruikbaar was voor de oorspronkelijke doelgroep. Sindsdien contacteert mijn administratie voorafgaand aan eigen voorstellen bij andere administraties of er bruikbaar onderzoek beschikbaar is of eventueel initiatief kan genomen worden als het gaat om zeer strikt doelgroepgerichte voorstellen voor onderzoek.

Uit het overleg met de jeugdsector, mijn administratie en mijn kabinet tijdens vorige legislatuur, bleek de vraag om onderzoek rond jeugdparticipatie. Mijn administratie heeft, gelet op de hiervoor vermelde ervaringen contact opgenomen met de administratie voor jeugd. Uit deze contacten bleek duidelijk dat in de begroting jeugd middelen voorzien zijn voor dit type onderzoek en dat er ook onderzoek in die zin gepland was. Ondertussen is er in opdracht van de bevoegde administratie voor jeugd onderzoek verricht over informatie- en inspraakmethodes.

In aansluiting hierop heeft mijn collega minister Anciaux, bevoegd voor Jeugd, de verantwoordelijkheid op zich genomen onderzoek te (laten) verrichten over informatie- en inspraakmethodes.

Het betrokken onderzoek werd uitgevoerd door Stefaan Tubex (Hogeschool Gent), Prof Dr Filip De Rynck (Hogeschool Gent) en Filip Coussée (Universiteit Gent) in opdracht van de Afdeling Jeugd. En het rapport draagt als titel "De inspraak en participatie van kinderen, jongeren en het jeugdwerk in en aan het lokaal beleid". In dit onderzoek komt jeugdparticipatie in het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid als een deel van een groter geheel aan bod. Ik geef een synthese van de aanbevelingen:

- De jeugddienst / jeugdraad / schepen van jeugd heeft een rol om de belangen van kinderen en jongeren mee op de agenda te plaatsen, ook bij het agenderen van projecten en de opmaak van lastenboeken. Andere diensten kunnen ook proberen zelf toetsen hoe eigen projecten effecten hebben op kinderen en jongeren. Deze onrechtstreekse belangenbehartiging is een eerste stap.
- Een professionele projectstructuur uitwerken om diverse diensten te betrekken (bijv. jeugddienst) en participatie te organiseren is belangrijk. Andere diensten worden gesensibiliseerd om ook voor kinder- en jongerenparticipatie te kiezen. Projectverantwoordelijken voor het uitwerken en opvolgen van het proces moeten open staan voor participatie.
- Niet alleen bij de uitvoering van projecten, maar ook bij het agenderen van projecten is participatie van kinderen en jongeren belangrijk. Het is belangrijk dat er ook nagedacht wordt of participatie iets kan opleveren. Het is belangrijk alleen participatie te voorzien als er echt tijd en (budgettaire en programmatorische) ruimte is om er iets mee te doen.
- Het is belangrijk om bij een projectdefinitie/lastenboek de participatie te voorzien.

- Participatie is breder dan klassieke hoorzittingen. Als er gekozen wordt voor inspraak is het belangrijk om aan andere vormen te gebruiken dan de klassieke vergaderingen.
- Participatie van kinderen- en jongeren en participatie van volwassenen uit de buurt kunnen elkaar versterken. Het zijn geen gescheiden processen.

De studie omvat geen concrete methoden om de inspraak en participatie aan te pakken.

Minister Anciaux subsidieert een aantal jeugdverenigingen structureel. Enkele van die verenigingen hebben het zoeken van manieren om jeugdparticipatie te verbeteren opgenomen bij hun opdrachten.

Kind & Samenleving is een dergelijke organisatie die methodieken uitwerkt, test en erover communiceert via de website, een nieuwsbrief, publicaties en studiedagen. Die open communicatie zorgt ervoor dat ook mijn administratie zich kan informeren over de initiatieven.

Participatie wordt in de benadering van Kind & Samenleving gedefinieerd als het leren kennen en inbrengen van het perspectief van kinderen en jongeren in de besluitvorming: "In ruimtelijke projecten is participatie in het bijzonder aan de orde:

- 1) bij de opmaak van een programma van eisen voor de ontwerper
- 2) bij de eerste toetsing van een voorontwerp.

Participatie vereist:

- het verzamelen van informatie over het ruimtegebruik en ruimtebeleving van kinderen en jongeren
- het inbrengen van die informatie in de besluitvorming
- rechtstreeks contact tussen jeugd, ontwerpers en beleidsmakers".

Kind & Samenleving heeft verschillende opdrachten om ondersteuning te bieden bij participatie en verfijnt al doende deze methodieken.

Er is vorig jaar een publicatie aangemaakt rond participatie van kinderen en jongeren in samenwerking van Kind| Samenleving met o.a. VVSG: Jan Van Gils & Sabine Van Cauwenberge (2006) "*Weet ik veel. Handboek voor kinder- en jongerenparticipatie*", Brussel, Politeia. Naast de algemene hoofdstukken, is er ook een onderdeel over ruimte met praktijkvoorbeelden. Het boek is zeer praktijkgericht.

2. Mijn administratie heeft kennis van enkele initiatieven die op het vlak van jeugdparticipatie genomen zijn. In deze initiatieven wordt gefocust op inspraak en participatie binnen het lokale beleid en bij de inrichting van de publieke ruimte. In ruimtelijke ordening is het zo dat de woon- en leefstructuur het dichtst staat bij de leefwereld van kinderen en jongeren. Het uitwerken ervan gebeurt op het lokale beleidsniveau (binnen het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en in RUP's en BPA's). Er wordt dan ook vooral gewerkt op participatie op dat niveau. Participatie bij de inrichting van publieke ruimte is niet uitsluitend gericht op de lokale overheid. Ook provincie en gewest richten soms publieke ruimte in. In de processen hierover kunnen ze dus participatie van kinderen en jongeren in overweging nemen. De werkwijze voor de participatie rond publieke ruimte verschilt niet voor de verschillende overheidsniveaus.

Participatie in planningsprocessen op Vlaams niveau, in het bijzonder voor kinderen en jongeren, is gelet op de onderwerpen van deze planningsprocessen en het abstractieniveau moeilijk. Daarom werken we met onrechtstreekse participatie; enerzijds betrekken we provincies en gemeenten bij de planningsprocessen en vermelden we duidelijk dat beslissingen in deze processen ook belangrijk kunnen zijn voor jeugd, anderzijds betrekken we de georganiseerde jeugdsector in bepaalde processen.

- In de planningsprocessen voor landbouw, natuur en bos schrijven we het Platform Groene Ruimte aan op dezelfde wijze als we andere partners in het proces aanschrijven. Het Platform Groene Ruimte is een samenwerkingsverband tussen jeugdorganisaties en open ruimte partners. Zij kunnen dus adviezen geven over de voorstellen van visie op landbouw, natuur en bos. In de praktijk blijkt dat hieruit wel een algemene vraag voor medegebruik voortvloeit, maar zelden

vragen gericht op bepaalde gebieden, wat eigenlijk de essentie is van de inspraak in de fase van de visievorming over deze gebieden.

- In uitvoering van de resolutie betreffende het voortbestaan van kampplaatsen van 24 mei 2006 heeft er op 2 juli een rondetafel plaats gehad rond jeugdverblijven. Een deel van de jeugdsector, waaronder de Vlaamse jeugdraad, en verantwoordelijke uitbaters voor jeugdverblijven waren er talrijk op aanwezig. We hebben hier een open discussie gehad over hoe we de concrete problematiek van de jeugdverblijven zouden kunnen aanpakken. De betrokken Vlaamse ministers hebben beslist hiervoor een task force op te richten en hebben een plan van aanpak uitgewerkt om deze problematiek op te lossen.

Ik weet dat er op lokaal en provinciaal niveau geëxperimenteerd wordt met kinder- en jongerenparticipatie. Mijn administratie probeert de resultaten van dergelijke projecten te volgen. Een volledig overzicht hiervan bijhouden is echter onmogelijk daarom worden hierna enkele initiatieven besproken :

- Waar het gaat over de aanleg van speelterreinen is het vrij gebruikelijk om op één of ander moment de gebruikers (lees “kinderen”) expliciet te betrekken. De ontwikkelde methodieken worden nog niet steeds toegepast. Knelpunt is dat er vaak gevraagd wordt naar uitrusting ('kiezen uit speeltuigencatalogus') i.p.v. naar ruimtelijke noden (activiteiten en functies, soort ruimtes).
 - Kinder- en jongerenparticipatie bij de inrichting en het ontwerp van publieke ruimte is minder gangbaar. Het initiatief “jeugdriendelijke infrastructuur” van de provincie Antwerpen is hierbij interessant. Kind & Samenleving heeft de opdracht uitgevoerd om, samen met een aantal kinderen en de jeugddienst, de kindvriendelijkheid na te gaan van een aantal provinciale groendomeinen. Op basis hiervan werden participatie-instrumenten uitgewerkt.
 - Bij planningsprocessen (vb opmaak RUP voor jeugdlokalen) worden door gemeenten soms initiatieven genomen om kinderen of jongeren te betrekken. Bij andere types RUP's is het eerder uitzondering dan regel.
 - In sommige steden en gemeenten zijn plannen in de maak of afgewerkt met titels als “speelruimteplan” of “speelweefselplan”, al dan niet voor de hele gemeente of stad. Daarbij worden de gebruikers telkens expliciet betrokken. Deze plannen richten zich op het eigen gebruik van de publieke ruimte door kinderen en jongeren.
3. Binnen de ruimtelijke ordening zijn er middelen beschikbaar voor subsidies voor strategische projecten. Ik verwijs hierbij naar het besluit van de Vlaamse regering van 4 juni 2004 (meermaals gewijzigd) houdende de voorwaarden voor de erkenning en/of subsidiëring van strategische projecten in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het criterium over de projectstructuur, waarin ook een goede strategie rond communicatie verwerkt is, is een belangrijk criterium voor de beoordeling en honorering van subsidieaanvragen. Hoewel participatie van kinderen en jongeren hierin niet formeel vermeld is, zorgt dit ervoor dat aanvragers van de subsidie nadenken over participatie over het algemeen.

Naar aanleiding van de rondetafel rond jeugdverblijven van 2 juli ll. heb ik op de jeugdsector uitgenodigd mee na te denken over de voorbereiding van de herziening van het RSV.

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 64
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

BLOSO - Erkenning reddersgetuigschriften

Over heel Vlaanderen zijn er verschillende duikclubs die de gemeentelijke zwembaden afhuren voor het beoefenen van hun hobby. Vlarem II verplicht hier het toezicht door een hoger redder van Bloso of een houder van een “ander gelijkwaardig getuigschrift” goedgekeurd door Bloso. Over de categorie “ander gelijkwaardig getuigschrift” bestaat heel wat onduidelijkheid.

Veel clubs kunnen via verschillende attesten aantonen dat ze wel degelijk kunnen redden, reanimeren, zuurstof toedienen en coördineren met de hulpdiensten zoals zowel de CEN-duiknormen als Vlarem II voorzien. Voorbeelden van dergelijke brevetten zijn de zogenaamde “Padi-gediplomeerden” en andere brevetten die voldoen aan de CEN-normen (Comité Européen de Normalisation). Bloso weigert blijkbaar dergelijke attesten als “ander gelijkwaardig getuigschrift” te erkennen, waardoor verschillende clubs wekelijks een hoger redder moeten inhuren. De reden voor deze weigering is niet duidelijk omdat objectieve criteria waaraan “andere gelijkwaardige getuigschriften” moeten voldoen, zouden ontbreken of alleszins niet publiek kenbaar zijn.

Voor de veiligheid van de sport is het uiteraard van belang dat men geen al te lakse regels oplegt en dus vrij streng is. Voor de duikclubs is echter ook duidelijkheid rond de erkenning van gelijkwaardige getuigschriften aan dat van Hoger Redder van Bloso belangrijk. Daarom had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Bestaan er objectieve criteria die Bloso hanteert voor de erkenning van de “andere gelijkwaardige getuigschriften” aan die van hoger redder? Zo ja, welke?

Zijn die publiek kenbaar?

2. Op basis van welke criteria worden de voornoemde Padi-diploma's en brevetten die voldoen aan CEN-normen EN14153-3, EN14413-1 en EN14413-2 geweigerd, vooral rekening houdende met het feit dat Vlarem II veel EN-normen bevat?

Is dit geen expliciete schending van dwingende wetgeving inzake de gelijkwaardigheid van diploma's?

Artikel 10 van de wet van 10 mei 2006 bepaalt uitdrukkelijk: “wanneer in België de toegang tot de uitoefening van een gereguleerd beroep afhankelijk wordt gesteld van het bezit van een bekwaamheidsattest, mag de Belgische autoriteit een onderdaan van een lidstaat de toegang tot de uitoefening van dat beroep ... niet weigeren wegens onvoldoende kwalificaties indien...b) de aanvrager legt de in andere lidstaten behaalde kwalificaties over, welke in het bijzonder met betrekking tot de gezondheid, de veiligheid, de milieubescherming en de

consumentenbescherming garanties bieden die gelijkwaardig zijn aan de garanties welke op grond van Belgische wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zijn vereist”.

De opleidingen en getuigschriften van Padi Europe zijn identiek in heel Europa en dus ook in EU-lidstaten Malta en Griekenland waar deze EN-normen als dwingend recht zijn geïncorporeerd!

Het certificaat van Conformiteit van het Oostenrijks Instituut voor Standaardisatie, een overheidsinstelling, wordt immers pas verleend na een grondige objectieve evaluatie en audit van de betrokken duikopleiding en biedt dus de nodige garanties zoals vereist in de wet van 10 mei 2006.

3. Welke organisatie of welk instituut staat in voor de opleiding tot hoger redder van Bloso?

En wie oordeelt of een ander getuigschrift al dan niet gelijkwaardig is aan dat van hoger redder van Bloso? Indien dit dezelfde organisatie of instituut is, kan er dan geen sprake zijn van belangenvermenging?

4. Het Bloso organiseert de zogenaamde beroepsopleiding “duiker-redder” als alternatief voor toezicht op duikers in overdekte circulatiebaden, met dien verstande dat met dit brevet enkel toezicht gehouden mag worden op duikers en niet op gewone baders.

Gaat het hier niet om een dubbele discriminatie waarbij de duiker-redder wordt uitgesloten van het beroep van zwembadredder?

Ten eerste stelt het Bloso hogere eisen dan Vlarem II, de kandidaten voor dit brevet moeten reeds beschikken over een duikbrevet. Anderzijds worden zij uitgesloten tot het beroep van zwembadredder omdat zij geen toezicht mogen houden op gewone baders! Dit is de tweede discriminatie. Voor beide opleidingen worden nochtans dezelfde cursustekst en examens gebruikt.

5. Kunnen onderrichters van niet-erkende federaties trainer worden aan de Vlaamse Trainerschool, zodat zij hun eigen leden kunnen opleiden tot hoger redder of duiker-redder? De vereisten om als sportfederatie erkend te worden staan toch volledig los van vereisten die Vlarem II stelt aan het beroep van zwembadredder?

Wordt hier een onderscheid gemaakt tussen door Bloso erkende en niet-erkende federaties?

6. Vlarem II voorziet voor “open zwemgelegenheden” en “watersportzones (voor duiksport)” een verschillend soort toezicht. Voor het eerste is toezicht van een hoger redder vereist, voor het tweede dient een “toezichthoudend persoon” aanwezig te zijn die kan redden, reanimeren en coördineren met de hulpdiensten en bovendien moet dit toezicht “aangepast zijn aan de sportdiscipline” of met andere woorden gebeuren door een duikinstructeur.

Het Vlaams Parlement heeft zich reeds over een gelijkaardig probleem gebogen en vastgesteld (Stuk **2287** (2003-2004) – Nr. 1): *de voorschriften inzake toezicht en de noodzaak van een redder zijn daarbij telkens aangepast aan het potentiële veiligheidsrisico dat bedoeld soort van zwembad vertegenwoordigt. Het zwembad dat het voorwerp van het verzoekschrift uitmaakt, heeft een multifunctioneel gebruik en de eisen met betrekking tot het toezicht op de baders variëren dus al naargelang het gebruik.*”

Waarom kan een overdekt zwembad dat ten private titel wordt afgehuurd en gebruikt door een duikschool niet worden beschouwd als een “watersportzone” voor de duiksport waardoor de verantwoordelijken van de duikschool zelf toezicht kunnen houden zoals voorzien in Vlarem II voor duikzone’s? Is het immers niet het “gebruik” van een multifunctioneel zwembad dat de aard van het “toezicht” bepaalt?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 64 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Mijn administratie Bloso meldt dat er op dit ogenblik 8 andere gelijkwaardige diploma's Hoger Redder zijn:
 1. Het Hoger Reddersbrevet, afgeleverd vanaf het najaar 1988 door het Bloso (LCK of VTS);
 2. Het Internationaal Reddersbrevet (FIS of ILS);
 3. Het Bloso- of LCK-getuigschrift van Redder van vòòr najaar 1988 + specifiek LCK-bijcholingsgetuigschrift 1989 (betreffende reanimatie en zuurstoediening);
 4. Het getuigschrift van KBZRB-Redder + specifiek LCK-bijcholingsgetuigschrift 1989 (betreffende reanimatie en zuurstoediening).
 5. Het "Gelijkwaardigheidsattest Hoger Redder Vlaamse Trainersschool" afgeleverd aan redders en leerkrachten L.O. , die een speciale VTS-regularisatiecursus hebben gevolgd;
 6. Het VTS-getuigschrift van "Duiker-Redder", enkel voor het begeleiden van duikactiviteiten in overdekte, niet-overdekte en open zwemgelegenheden.
 7. De houders van de onder 3. en 4. vermelde diploma's zonder specifiek LCK-bijcholingsgetuigschrift 1989, vanaf het ogenblik dat zij minstens één door Bloso erkende Vlarem-II-bijcholing i.v.m. reanimatie en zuurstoediening hebben gevolgd.
 8. Het "Brevet (Superieur) de Sauvetage Aquatique" afgeleverd door Adeps en/of de Ligue Francophone Belge de Sauvetage (LFBS).

De gelijkwaardigheid van deze bovenvermelde diploma's werd verleend rekening houdende met de verschillende opleidingscursussen (Hoger) Redder zoals die in het verleden onder de verantwoordelijkheid van het Bloso (of Adeps) werden georganiseerd en die dus goed gekend zijn op het gebied van inhoud en doelstellingen.

Andere opleidingen kunnen enkel aanvaard worden door de VTS wanneer zij echt "gelijkwaardig" zijn d.w.z. dat deze andere opleidingen minstens voldoen aan dezelfde eindtermen inzake theoretische kennis en vaardigheden van de huidige opleidingen Hoger Redder of Duiker Redder. Het opleidingstramien en de actuele cursusteksten zijn hierbij de leidraad. De details van de eindproeven staan beschreven in een specifiek examenreglement (Hoger Redder of Duiker Redder) dat op eenvoudig verzoek wordt opgestuurd of downloadbaar is via www.vrc.nu .

2. Op basis van de resultaten van een inhoudsvergelijking van de PADI-opleidingen en van een bevraging van gediplomeerde duikinstructeurs die de proeven van een cursus Hoger/Duiker Redder hebben afgenomen, werd beslist om de duikinstructeurs (VTS, Nelos of PADI) niet te assimileren met Hoger/Duiker Redder. De reden hiervoor is dat de inhouden en de eindcompetenties van de opleidingen tot duikinstructeur wel gelijk-aardig, doch niet gelijk-waardig zijn aan deze zoals gesteld in de opleidingen Hoger/Duiker Redder.

De wetgeving inzake de gelijkwaardigheid van diploma's wordt niet geschonden. Vooreerst behoort het beroep van (Hoger/Duiker) Redder niet tot de lijst van de vermelde beroepen in de van toepassing zijnde Europese richtlijnen 89/48/EEG en 92/51/EEG waarnaar verwezen wordt in de wet van 10 mei 2006. Daarenboven gaan de EN-normen, waaraan de PADI-opleidingen zich geconformeerd hebben over de opleiding (niet te verwarren met "beroep") van

Duikinstructeurs en niet van (beroeps)redders. Het gegeven dat Malta en Griekenland, als lidstaten van de EU, evenals het Oostenrijks instituut voor standaardisatie zich duidelijk hebben uitgesproken over de waarde van de Padi-opleidingen in functie van de EN-standaarden wordt door het Bloso niet betwist.

3. Het is van belang te wijzen op het ontstaan en de voorgeschiedenis van Vlarem. Vóór de inwerkingtreding van de Vlarem-reglementering was de bevoegdheid voor het bepalen van de noodzakelijke opleiding van de redders in openbare zwemgelegenheden in handen van de lokale overheden. Teneinde de wildgroei en verscheidenheid inzake diplomaveristen voor redders in Vlaanderen tegen te gaan, besloot de decreetgever midden de jaren 90 om dit op het niveau van het Vlaamse Gewest te reglementeren. De uitbatingsvoorwaarden voor publieke zwembaden en open zwemgelegenheden maken thans deel uit van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 31 maart 1999 en in voege sinds 1 mei 1999, dat het Besluit van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II-bis) gewijzigd heeft.

Hierin wordt onder meer de bevoegdheid voor de opleiding van de redders evenals de bepaling van de gelijkwaardigheid van elders behaalde opleidingen toegewezen aan het Bloso. Bloso organiseerde immers als grootste Vlaamse instelling gedurende meer dan 20 jaar kwaliteitsvolle reddersopleidingen en bovendien had het Decreet Bestuurlijk beleid van 12 december 1990 aan het Bloso terzake uitdrukkelijk een decretale opdracht meegegeven (" Bloso wordt belast met de organisatie van de sportkaderopleiding via het vastleggen van de vormingsprogramma's en de organisatie van de vormingscursussen voor sporttechnische- en bestuurskaders." (art.35, par. 2.7.)).

Met het oog op de realisatie van de decretale opdracht inzake sportkaderopleiding werd door het Bloso de Vlaamse Trainersschool (VTS) opgericht als een samenwerkingsverband tussen het Bloso, de Instituten L.O. van de Vlaamse Universiteiten van Brussel (VUB), Gent (RUG) en Leuven (KUL) en de Vlaamse Sport Federatie (VSF) als de vertegenwoordiger van alle door de Vlaamse overheid erkende sportfederaties. In 1998 werd dit samenwerkingsverband uitgebreid met de Vlaamse hogescholen met een opleiding L.O.

De inhoud van de opleiding voor Hoger Redder en de hieraan gelijkwaardig geachte opleidingen die door derden worden verstrekt, worden vastgelegd en bekrachtigd door de Vlaamse Trainersschool, zoals dit ook het geval is voor de duikopleidingen. De praktische uitwerking van de cursussen Hoger/Duiker Redder d.w.z. de inhoudsbepaling, de omschrijving van de toelatingsvoorwaarden en de definiëring van de eindtermen, de uitwerking van de cursusteksten en de organisatie van de diverse cursussen op het terrein gebeurt vanuit de "denkcel Redden" een werkgroep van experts terzake aangeduid door de verschillende partners van het samenwerkingsverband. De aanvragen tot assimilatie of gelijkwaardigheidsverklaring worden onderzocht door dezelfde werkgroep en voor beslissing overgemaakt aan de (onafhankelijke) pedagogische cel binnen de VTS en aan de VTS-stuurgroep, het opperste beleidsorgaan, die in alle assimilatie-dossiers de uiteindelijke beslissing neemt. Op die manier worden, ondanks het feit dat via de Vlarem-reglementering het Bloso zelf werd aangeduid voor zijn dubbele opdracht inzake organisatie en assimilatie van redderscursussen, bijkomende garanties op vlak van objectiviteit en deskundigheid in het beslissingsproces ingebouwd.

4. Vrij spoedig na het invoeren van de Vlarem II reglementering werd het Bloso gealarmeerd door de duikclubs dat enerzijds door de specificiteit van het materiaal en anderzijds door de beperkte zwemtechnieken van de leden-duikers weinig kandidaten vanuit de duikclubs slaagden in de praktijkvaardigheden van de cursus Hoger Redder. Dit leidde in 1998 tot de invoering van de specifieke opleiding van 'Duiker-Redder'. Deze opleiding van 'Duiker-Redder' wordt in het kader van de Vlarem-reglementering door het Bloso als gelijkwaardig aan Hoger Redder beschouwd doch alleen voor het begeleiden van duikactiviteiten in overdekte, niet-overdekte en open zwemgelegenheden.

De reden van deze verschillende bevoegdheid is gebaseerd op het feit dat de opleiding Duiker-Redder niet dezelfde inhoud noch dezelfde eindvaardigheden beheerst: men gebruikt wel dezelfde cursusteksten doch niet alles dient gekend te zijn en de praktijk in het water gebeurt in volledige duikuitrusting (dus met zwemvliezen, bril, snorkel...), dus met extra hulpmiddelen. Daarenboven telt de opleiding tot Duiker-Redder slechts 42 lesuren en dus 18 lesuren minder dan de opleiding tot Hoger Redder (60u.). Dit kleiner aantal lesuren wordt gecompenseerd door de strengere toelatingsvoorwaarden voor het volgen van de opleiding Duiker-Redder waarvoor men o.a. minstens 3*-duiker CMAS dient te zijn. Deze strengere toelatingsvoorwaarde garandeert een zekere voorkennis, niet alleen duikspecifieke doch eveneens algemeen theoretische kennis, waardoor sommige theoretische delen van de cursus niet meer opnieuw dienen bevraagd te worden.

De Duiker-Redders die interesse hebben om het diploma van Hoger Redder te behalen (en dus de toegang te krijgen tot het beroep van Redder voor alle baders), dienen enkel hun praktische zwembekwaamheden en reddingstechnieken zonder duikmateriaal te bewijzen. Wanneer zij slagen in deze zwaardere zwemproeven, ontvangen zij het diploma van Hoger Redder en dus de bevoegdheidsverruiming. De invoering van het brevet van Duiker-Redder getuigt dus duidelijk van een positieve ingesteldheid eerder dan van een discriminerende houding.

Mijn administratie Bloso wenst echter een opening te creëren naar een vlottere diplomering van de reeds gevormde duikinstructeurs. Zo werden de toelatingsvoorwaarden voor de opleiding Duiker-Redder een weinig verlaagd en volstaat het om vanaf dit najaar slechts in het bezit te zijn van een brevet van 2*-Duiker (CMAS/Nelos) of een door CMAS/Nelos gelijkwaardig verklaard brevet (bv. PADI-Divemaster) om de cursus Duiker-Redder aan te vangen.

Daarenboven zal aan reeds gediplomeerde duikinstructeurs de kans worden geboden om in eerste instantie het diploma van Duiker Redder te behalen via de procedure van de centrale examenjury. Hierbij worden zij die voldoen aan de gestelde toelatingsvereisten (minstens Instructeur 1* CMAS/Nelos of Open Water Scuba Instructor PADI) en na het betalen van een beperkt examengeld, toegelaten tot het afleggen van alle examenproeven Duiker Redder en dit ter gelegenheid van de eerstvolgende cursussen die door de VTS zullen worden georganiseerd. Zij die slagen zullen vervolgens het diploma van Duiker Redder ontvangen. Bij voldoende belangstelling hiervoor overweegt de VTS zelfs om een speciaal centraal examen te organiseren enkel en alleen voor deze doelgroep.

5. Bij de organisatie van erkende cursussen, dat zijn cursussen die door derden worden georganiseerd en door de VTS gecontroleerd en geëxamineerd, gelden enkele specifieke vereisten zoals bepaald binnen het huishoudelijk reglement van de VTS en het reglement van erkende cursussen. Naast de vaste partners van de VTS, kunnen ook alle erkende onderwijsinstellingen, enkele officiële overheidsinstellingen zoals het KMILO of het BLS van het Belgisch leger, de provinciale sportdiensten evenals specifieke door de VTS-stuurgroep aangeduide instanties, erkende cursussen organiseren.

Enkel voor de organiserende sportfederaties wordt er inderdaad een onderscheid gemaakt tussen erkende en niet-erkende sportfederaties (de overheid dient toch haar eigen reglementering ernstig te nemen en te respecteren) maar verder kunnen ook voldoende andere instanties erkende cursussen Hoger/Duiker Redder organiseren. Bijkomend worden uiteraard eisen gesteld inzake het programma, de cursusteksten, de erkenning van de docenten etc...

Om erkend te worden als VTS-docent Hoger/Duiker Redder gelden een aantal specifieke vereisten die aan eenieder die het docentschap aanvraagt op eenvoudig verzoek wordt opgestuurd of downloadbaar is via www.vrc.nu. Het lidmaatschap van de VRC noch van enige andere erkende sportfederatie is hiervoor noodzakelijk.

6. Voor een antwoord op deze laatste vragen moet ik u doorverwijzen naar mijn collega Hilde Crevits, bevoegd voor Leefmilieu, onder wiens departement de Vlarem-reglementering en haar interpretaties valt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 65
van 4 juli 2007
van **GREET VAN LINTER**

Toepassing taalwetgeving Brussel - Synthesenota

De problematiek van de taalwetgeving in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad werd op de agenda van het Overlegcomité van 30 maart geplaatst.

Volgens de notificatie is op het Overlegcomité van 30 maart beslist: “Het comité belast de federale ministers bevoegd voor institutionele hervormingen ermee een synthesenota op te stellen betreffende deze problematiek en deze over te maken aan het volgende Overlegcomité”.

Het overlegcomité heeft dus op korte termijn de ministers van institutionele hervormingen belast om een synthesenota te maken.

De minister stelt in een interview met de “Brusselse Post” dat de nota van federaal minister Landuyt klaar is, maar dat federaal minister Reynders de zaak wat tegenhoudt.

Graag kreeg ik van de minister een stand van zaken voor dit dossier.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 65 van 4 juli 2007

van **GREET VAN LINTER**

De Vlaamse Regering besliste op 23 maart 2007 om het niet-naleven van de taalwetgeving in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad betreffende de gemeenten, de OCMW's en de Irisziekenhuizen aanhangig te maken bij het federaal Overlegcomité. Het Overlegcomité heeft vervolgens op 30 maart 2007 akte genomen van de nota van de Vlaamse Regering, alsook van het taalrapport van de vice-gouverneur. Het heeft eveneens akte genomen van het antwoord van de Minister-President van de Brusselse Regering, die de leden van het comité uitnodigt om kennis te nemen van de debatten betreffende het taalrapport die hebben plaatsgevonden in het Brussels Parlement. Het comité belastte tevens de federale ministers bevoegd voor Institutionele Hervormingen ermee om een synthesenota op te stellen betreffende deze problematiek. Deze diende voorgelegd te worden aan het Overlegcomité van 25 april 2007. Zoals u in het interview in de Brusselse Post leest hadden de federale ministers op dat moment hun violen nog niet afgestemd.

Zoals reeds gezegd in antwoord op uw interpellatieverzoek van 10 mei laatstleden, zal de Vlaamse Regering het dossier opnieuw laten agenderen op het Overlegcomité vanaf het moment dat de nieuwe federale regering op punt staat. U begrijpt dat ik hierop vandaag, door de aanslepende regeringsonderhandelingen, nog geen concrete timing kan plakken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 66
van 4 juli 2007
van **SONJA CLAES**

Sport, opvoeding en integratie - Beleid

In de sportnota “Tijd voor Sport” (2006 – 2010) van het Nederlandse Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport is mede op initiatief van het Ministerie van Vreemdelingenzaken en Integratie het uitvoeringsprogramma “Meedoen allochtone jeugd door Sport” opgenomen.

In dit programma worden de specifieke kenmerken van sport (respect en tolerantie, regels, sociale vaardigheden, zelfvertrouwen, ...) benut voor opvoedings- en integratiedoelen. Jongeren van 4 tot 23 jaar met een achterstandspositie in de samenleving (zowel risicjongeren als probleemjongeren) kunnen via sportdeelname preventief dan wel opvoedkundig een aantal vaardigheden verwerven. Hierdoor wordt een positief integratieproces in de samenleving voor deze jongeren mogelijk gemaakt.

Doelen van het programma ‘Meedoen allochtone jeugd door sport’ zijn enerzijds een stijgende sportdeelname van de allochtone jeugd en anderzijds de sportverenigingen zodanig toe te rusten, dat sport als integratie-instrument kan worden ingezet ten behoeve van het preventieve jeugdbeleid en in jeugdzorgtrajecten.

De Nederlandse overheid heeft in dit kader prestatieafspraken gemaakt met 9 sportbonden (500 sportverenigingen) en 11 gemeenten.

Ook in Vlaanderen werden er in het verleden vanuit de integratiesector activiteiten opgezet ter bevordering van de deelname aan sport van allochtone jongeren aan sport.

1. Kent de minister het Nederlands programma?
2. Erkent de minister de rol die sport (sportverenigingen en sportscholen) kan spelen bij de integratie allochtone jongeren en bij de opvoeding van jongeren uit de jeugdzorg? Erkent hij de rol die gemeenten en zorgaanbieders in de jeugdzorg kunnen opnemen bij de integratie van allochtone jongeren en bij de opvoeding van jongeren uit de jeugdzorg?

Zo ja, op welke wijze komt dit tot uiting in het gevoerde beleid? In welke mate is hierover overleg met betrokken collega's in de Vlaamse Regering?

3. Lopen er in Vlaanderen gelijkaardige programma's als het Nederlandse of zijn er plannen in die richting? Worden hiertoe de nodige middelen vrijgemaakt?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 66 van 4 juli 2007

van **SONJA CLAES**

1. Ik ben inderdaad op de hoogte van de beleidsnota “Tijd voor Sport – Bewegen, Meedoen, Presteren” van mijn voormalige Nederlandse collega Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport Mevrouw Ross- van Dorp, waarin het sportbeleid wordt toegelicht dat de overheid de volgende jaren samen met verschillende partners zal uitvoeren.
2. Regelmatig sporten is niet alleen goed voor de gezondheid, sport is een populaire, zinvolle en aangename vrijetijdsbesteding en kan inderdaad een aanzienlijke sociaal-maatschappelijke hefboom betekenen. Mensen ontmoeten er elkaar los van taal en achtergrond, komen er in contact met spelregels en normen en leren elkaar respecteren. Sport bevordert op die manier de samenhang, binding en verstandhouding in onze maatschappij.

Zoals u wellicht weet probeer ik binnen elk van de beleidsdomeinen waarvoor ik verantwoordelijk ben, zoveel mogelijk mensen te laten proeven van of te laten deelnemen aan culturele, sportieve of jeugdinitiatieven. Ik besteed daarbij bijzondere aandacht aan de kwetsbaren in onze maatschappij, mensen die spontaan de weg niet vinden naar het bestaande aanbod aan voorzieningen en mogelijkheden. Ik wil dus niet alleen aan participatieverbreding doen, maar ook kansengroepen zoals allochtonen, kansarmen, gehandicapten, ... toeleiden naar jeugd, sport of cultuur.

Deze aandacht voor doelgroepenbeleid is terug te vinden in verschillende facetten van mijn beleid. Het actieplan interculturaliseren bevat bv. een aantal maatregelen die meer etnisch-culturele diversiteit moeten brengen binnen de programma's en organisaties uit de sectoren cultuur, jeugd en sport. De beleidsaandacht voor kansengroepen heb ik structureel verankerd in de decreten “lokaal”. Het decreet lokaal Sport voor allen-beleid bv. vraagt aandacht voor doelgroepenbeleid in sport in een afzonderlijk hoofdstuk van het sportbeleidsplan van de gemeente, gekoppeld aan een verplichte investering van 10 % van de Vlaamse subsidies. Ook de werking van het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB), waarvan Buurtsport Vlaanderen deel uitmaakt, krijgt hierin een structurele plaats. Bedoeling is om de bestaande expertise op het vlak van laagdrempelige buurtsportprogramma's, waarvan blijkt dat ze heel wat allochtone jongeren in steden bereiken, te ontsluiten en uit te breiden naar andere steden en gemeenten in het kader van het voeren van een degelijk en toegankelijk lokaal Sport voor allen-beleid.

Daarnaast heb ik ook werk gemaakt van een sectoroverschrijdend participatiedecreet dat binnenkort aan het Vlaams Parlement wordt voorgelegd. Zowel het deelnemen als het deelhebben van zoveel mogelijk mensen staat in dit flankerende decreet centraal, met bijzondere aandacht voor een aantal kwetsbare doelgroepen in onze maatschappij die vaak spontaan de weg niet vinden naar het bestaande aanbod. De kansengroepen gehandicapten, mensen in armoede, mensen met een diverse etnisch-culturele achtergrond, gedetineerden en gezinnen met jonge kinderen worden hierin expliciet gevat. Het participatiedecreet geeft aldus een subsidiekader voor een brede groep van organisaties en initiatieven die expliciet gericht zijn op het stimuleren van participatie, in al zijn betekenissen.

In dit participatiedecreet worden ook een aantal proeftuinen gedefinieerd die meer en laagdrempelige sportmogelijkheden beogen voor kansengroepen. Open-stadion projecten bijvoorbeeld zijn proeftuinen die profvoetbalclubs stimuleren tot het opnemen van een kwaliteitsvol en duurzaam sociaal-maatschappelijk ondernemersengagement naar de buurt/stad waar ze werkzaam zijn. Ook de proeftuinen voor opleiding en vorming van buurtsportbegeleiders die de sportieve recreatie in de eigen woon- en leefomgeving stimuleren en proeftuinen voor het stimuleren en begeleiden op regionaal niveau van lokale zelforganisaties van en voor kinderen en jongeren uit kansengroepen werden in dit decreet opgenomen.

Daarnaast steun ik op experimentele basis een aantal projecten die door hun doelstellingen, locatie en aanpak voornamelijk allochtone kinderen en jongeren bereiken (het voetbalproject Kort op de Bal in Brussel via de organisatie Jeugd en Stad, het loopproject via Buurtsport Antwerpen en het Olympisch boksproject rond de bokser Sugar Jackson in Antwerpen).

Het spreekt voor zich dat mijn collega's van de Vlaamse Regering telkens geïnformeerd en betrokken worden bij het tot stand komen van decreten en projecten die rond deze thematiek worden ontwikkeld.

3. Deze informatie is terug te vinden in het antwoord op bovenstaande vraag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 67
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Jeugdonderzoeksplatform - Kerntaken

Op 1 april 2003 werd het Jeugdonderzoeksplatform (JOP) opgestart. Het project werd uitgebouwd in een samenwerkingsverband tussen drie universitaire onderzoeksequipes en de uitvoering gebeurt in nauwe samenwerking en wisselwerking tussen onderzoek, praktijk en beleid.

De kerntaken van het JOP zijn duidelijk omschreven. Ik herneem er een aantal in de concrete vragen hierna.

1. Wat is de stand van zaken betreffende het opmaken van een inventaris van bestaand jeugdonderzoek?
2. Welke initiatieven zijn er genomen om het jeugdonderzoek te ontsluiten ten behoeve van beleid, praktijk en onderzoek?
3. Kan de minister een overzicht geven van de relevante onderzoeksvragen die door het JOP werden opgesteld?
4. Kan de minister de stand van zaken meedelen betreffende het analyseren van bestaand onderzoeksmateriaal?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 67 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Voorafgaand aan het beantwoorden van de vragen wil ik kort even de historiek van het Jeugdonderzoekplatform (kortweg JOP) toelichten. Het JOP, een samenwerking tussen de Onderzoeksgroep Tempus Omnia Revelat (VUB), Vakgroep Sociale Agogiek (UGent) en de Onderzoeksgroep Jeugdcriminologie (K.U. Leuven), werd in 2003 opgericht vanuit de vaststelling dat het jeugdonderzoek in Vlaanderen weinig systematisch en gecoördineerd verliep.

Van 2003 tot het voorjaar van 2006 had het JOP vier concrete doelstellingen, zoals – ondermeer – geformuleerd in het Ministerieel Besluit houdende de toekenning van de subsidies voor 2005 voor het samenwerkingsverband ‘jeugdonderzoekplatform’:

- de inventarisatie van het Vlaams jeugdonderzoek;
- de synthese van Vlaams jeugdonderzoek;
- de ontwikkeling en eerste afname van de jeugdmonitor;
- de uitbouw van een platformfunctie tussen wetenschap, beleid en praktijk.

Sinds het voorjaar 2006 werd het Jeugdonderzoekplatform geïntegreerd binnen het nieuwe Steunpunt Beleidsrelevant onderzoek Cultuur, Jeugd en Sport. Daarbinnen heeft het Jeugdonderzoekplatform drie horizontale doelstellingen:

- de inventarisatie en synthese van Vlaams jeugdonderzoek;
- de periodieke dataverzameling (via een jeugdmonitor) en secundaire analyses;
- het inbedden van deze beide doelstellingen in een internationale dimensie (vanaf 2009).

1. Sinds september 2003 werd gestart met het verzamelen van recente onderzoeksrapporten, boeken, readers en tijdschriftartikels, gepubliceerd vanaf 2000 tot nu.

Verzamelen onderzoeksmateriaal

Voor de verzameling van het onderzoeksmateriaal wordt vertrokken van een ruime definitie van jeugdonderzoek, nl. “Jeugdonderzoek is onderzoek dat de leefwereld en levensomstandigheden van jeugdigen; en/of hun visies, overtuigingen en denkbeelden; en/of de wisselwerking tussen beleid, maatschappelijke instituties en jeugdigen in beeld brengt.”

Gezien deze brede definiëring, komt een ruime waaier aan onderzoekspublicaties in aanmerking voor opname in de inventaris. Dit heeft het voordeel dat de JOP-databank vrij omvattend is op het vlak van jeugdonderzoek: allerlei thema’s en types onderzoek vinden er een plaats. Tegelijk dreigt ook het gevaar voor ‘wildgroei’. In de voorbije jaren werden daarom enkele afbakeningen afgesproken (o.a. wordt de klemtoon gelegd op Vlaams jeugdonderzoek en op internationaal vergelijkend onderzoek, waarbij Vlaamse of Belgische kinderen en jongeren een deel van de onderzochte groep vormen; onderzoek dat vanaf 2000 uitgevoerd/gepubliceerd werd, krijgt prioriteit op ouder onderzoeksmateriaal voor de inventarisatie en enkele bijkomende richtlijnen i.v.m. gebruikte onderzoeksmethode, e.d.)

Om nieuw onderzoek op te sporen wordt op verschillende manieren gewerkt.

- Elke samenwerkingspartner beschikt over ruime contacten binnen en buiten de eigen instelling, wat ervoor zorgt dat het JOP via deze weg op de hoogte is van nieuw verschenen onderzoek.

- Daarnaast verzamelt elke onderzoeksgroep onderzoekspublicaties die aansluiten bij de thema's waarrond de synthese wordt gestructureerd, nl. gezin, kinderopvang, onderwijs, arbeid, wonen, mobiliteit, vrije tijd, media, welzijn, gezondheid, delinquentie en politiek.
- Alle onderzoeksinstellingen worden systematisch aangeschreven met de vraag om jeugdonderzoekspublicaties te bezorgen.
- Een aantal (onderzoeks)instellingen brengen het JOP spontaan op de hoogte van nieuwe publicaties.
- Via het opvolgen van de wetenschappelijke tijdschriften die verband houden met de thema's uit de inventaris.

Opmaken van onderzoeksfiches

Van de ingezamelde onderzoekspublicaties wordt een uitgebreide onderzoeksfiche opgemaakt, die de volgende onderdelen omvat: de referentie, de abstract, het thema en trefwoorden, de onderzoeker(s) en de opdrachtgever, de onderzoeksvraag, de onderzoeksmethode, de resultaten, de vermelding van publicaties over dit onderzoek en een samenvatting. Binnen het JOP werd een handleiding voor het opmaken van de fiches opgesteld, uitgetest en aangepast. Hierdoor wordt het werk van de verschillende onderzoekers eenvormiger gemaakt en wordt het inschakelen van studenten en jobstudenten - mits coaching en nazicht van fiches door onderzoekers- mogelijk gemaakt.

Publicatie op de website

Zowel (nieuwe) referenties als de bijhorende onderzoeksfiches worden in de online databank van het JOP ondergebracht (zie www.jeugdonderzoekplatform.be). Driemaandelijks gebeurt een update. Midden 2007 telde de databank in totaal 841 referenties, waarvan 424 met onderzoeksfiche. De databank werd 2.365 maal bezocht in 2005 en 3595 maal in 2006. Om de gebruiksvriendelijkheid van de databank te verhogen, werd in 2006 een vaste trefwoordenlijst per thema opgesteld. Deze werd zoveel mogelijk vanuit het perspectief van (potentiële) gebruikers samengesteld en door de onderzoekers meerdere keren bediscussieerd, om op die manier een maximale bruikbaarheid te garanderen.

De hierboven vermelde fiches vormen de basis voor het opmaken van een syntheserapport. Eind 2004 verscheen een voorlopig syntheserapport en begin 2006 werd een synthese in boekvorm, *Jongeren van nu en straks. Overzicht en synthese van recent jeugdonderzoek in Vlaanderen*. Vettenburg, N., Elchardus, M. & Walgrave, L. (Red.) (2006, Leuven: LannooCampus), gepubliceerd.

2. Via de website www.jeugdonderzoekplatform.be en verschillende publicaties (cf. supra en infra) wordt bijgedragen tot het ontsluiten van bestaand wetenschappelijk onderzoek naar een ruim doelpubliek: beleidsmakers, wetenschappers en praktijkwerkers.

Het JOP maakt daarnaast deel uit van de Reflectiegroep Vlaams Kinderrechten- en Jeugdbeleid. Deze reflectiegroep heeft als voornaamste opdracht het categoriale kinderrechten- en jeugdbeleid permanent te evalueren en te voeren, en knelpunten binnen en tussen beleidsdomeinen in beeld te brengen. Door de aanwezigheid van het JOP in deze reflectiegroep wordt er ook vanuit wetenschappelijke hoek bijgedragen aan de beleidsvorming rond het categoriale kinderrechten- en jeugdbeleid.

Sinds de oprichting van het Steunpunt Beleidsrelevant onderzoek Cultuur, Jeugd en Sport, is er ook een substuurgroep jeugd actief waarin mijn administratie en medewerkers nauwgezet toezien op de beleidsrelevantie van de onderzoeksactiviteiten binnen het JOP.

Het JOP is verder actief in het European Network of Youth Researchers en in het European Knowledge Centre for Youth Policy. Deze beide initiatieven kaderen in een samenwerkingsverband tussen de Raad van Europa en de Europese Commissie.

Verder worden de JOP-medewerkers geregeld gevraagd voor actieve inbreng (via presentaties, vorming, als disputant, ...) op studiedagen, gastcolleges, vormingsmomenten, congressen enz....

Het JOP zelf organiseerde ten slotte twee studiedagen ter presentatie van haar onderzoeksresultaten:

- op 18 januari 2005 werd, in samenwerking met de toenmalige Afdeling Jeugd en Sport van de administratie cultuur en het Steunpunt Jeugd een studienamiddag 'Jeugdonderzoek belicht' georganiseerd;

- op 20 maart 2007 werd, in samenwerking met het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, een studienamiddag georganiseerd rond de publicatie van de eerste jeugdmonitor (cf. infra).

3. Zoals hierboven aangegeven, is het opstellen van onderzoeksvragen geen taak voor het Jeugdonderzoekplatform, noch bij uitbreiding van het Steunpunt Beleidsrelevant onderzoek Cultuur, Jeugd en Sport.
4. Het in de databank van het JOP verzamelde onderzoek werd geanalyseerd en gepresenteerd in een syntheserapport (2004) en in boekvorm: *Jongeren van nu en straks: Overzicht en synthese van recent jeugdonderzoek in Vlaanderen* (2006). In dit laatste boek wordt het onderzoek gerangschikt volgens 10 thema's (gezin, kinderopvang, onderwijs, werk, wonen en mobiliteit, vrije tijd, media, welzijn en gezondheid, jeugddelinquentie, politiek) waarbij er telkens plaats is voor een samenvatting en reflectie per hoofdstuk alsook een bijkomend hoofdstuk dat wijst op de blinde vlekken in het beleid.

Naast het (verder) verzamelen van recurrente gegevens over de leefwereld van jongeren maken de samenwerkingspartners van het JOP ook gebruik van bestaand empirisch materiaal en voeren zij secundaire analyses uit rond relevante thema's. Hiervoor wordt geput uit de databank jeugdmonitor 1 en uit de diverse databanken die binnen de drie onderzoeksequipes beschikbaar zijn.

Jeugdmonitor

De drie deelnemende onderzoeksequipes werken sinds 2003 samen aan het ontwikkelen, opstellen en uitvoeren van een Vlaamse jeugdmonitor in het kader van het JOP. Het onderzoek werd gevoerd gedurende de periode eind 2005-begin 2006 in opdracht van de Vlaamse overheid. Via een postenquête werd een groep van 2503 jongeren tussen 14 en 25 jaar oud uit het Vlaams Gewest bevroegd. De resultaten ervan werden gepubliceerd in het boek *Jongeren in cijfers. Bevindingen uit de JOP-monitor 1*, Nicole Vettenburg, Mark Elchardus & Lode Walgrave (Red.) (2007, Leuven: Lannoo Campus).

De inhoud van de monitor kan worden gevat onder 3 C's, verwijzend naar de Engelse begrippen 'conditions', 'convictions' en 'conduct', die staan voor:

- *conditions* of leefomstandigheden: gerapporteerde, objectieve gegevens over sociale achtergrond, onderwijs, soort werk, gezinssamenstelling, bezit van nieuwe media en samenstelling van de vriendengroep;
- *convictions* of leefwereld: subjectieve gegevens over algemeen welbevinden, welbevinden op school, relaties met ouders, buurtbeleving, vriendschapsrelaties, beleving van de werkomgeving, mediavorkeuren, waarden, politieke interesse, toekomstperspectief en politieke voorkeur;
- *conduct* of (gerapporteerd) gedrag: informatie over mobiliteit, delinquentie, vrijetijdsbesteding, op kamp/op reis gaan, krant lezen, gebruik van internettoepassingen, verenigingsparticipatie, sociale actie, contact met sociale instituties en politieke actie.

Momenteel voert het JOP bijkomende analyses uit op de verkregen resultaten van deze eerste jeugdmonitor. De JOP-monitor 1 werd afgenomen bij representatieve steekproeven van respectievelijk 18- tot 25-jarigen en 14- tot 18-jarigen. Door het onderzoek elke vier jaar te herhalen zullen vergelijkingen tussen de opeenvolgende metingen doorheen de tijd trends in de leefwereld en levensomstandigheden van jongeren laten zien die relevant zijn voor het beleid. Voor de ontwikkeling van de tweede jeugdmonitor (waarvan de publicatie voorzien is voor 2009), zal de leeftijdsgrens verruimd worden van 12 tot 30 jaar.

Databanken

Naast de databank ontstaan als het gevolg van het afnemen van de jeugdmonitor heeft elke onderzoeksgroep een ruime traditie van onderzoek inzake jeugd. Zij beschikken dan ook over een aantal databanken die bruikbaar kunnen zijn om gegevens uit de monitor te vergelijken, evoluties vast te stellen en om een aantal thema's verder uit te diepen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 68
van 5 juli 2007
van **HELGA STEVENS**

Topsportal Vlaanderen (Gent) - Staat van het gebouw

In een krantenbericht op 12 februari 2007 werd de Topsportal Vlaanderen (Gent) omschreven als “zo lek als een vergiet”. Het dak zou op vier plaatsen lekken. Nochtans is de Topsportal slechts zeven jaar oud.

Gisteren vernam ik dat er opnieuw wateroverlast was in de Topsportal tijdens het EK Schermen.

Dit is natuurlijk geen opsteker voor het imago van Vlaanderen als organisator van topsportevenementen.

1. Is de minister op de hoogte van de problemen?
2. Wat is de omvang van de mankementen waarmee de Topsportal kampt? Kan de minister een overzicht geven van andere pijnpunten?
3. Wie dient in te staan voor de nodige oplapwerken?

Is er al een raming van de kosten gemaakt?
4. Zijn er sinds de problemen van begin februari 2007 herstellingswerken uitgevoerd?
5. Wat is de oorzaak van de gebreken?
6. Wat is de voorlopige evaluatie van het Wielercentrum Eddy Merckx? Kampt dit of andere infrastructuur van het Bloso-centrum Gent ook met problemen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 68 van 5 juli 2007

van **HELGA STEVENS**

1. Ik heb inderdaad kennis genomen van de problemen van waterinfiltratie waarmee de Topsportal Vlaanderen in Gent te kampen heeft.
2. Het dak vertoonde op een aantal plaatsen waterinfiltratie, vooral bij uitzonderlijk grote neerslaghoeveelheden. Andere pijnpunten aan het gebouw werden mij niet gesignaleerd.
3. De herstellingswerken aan het dak zijn inmiddels uitgevoerd op de last van de bouwheer, de “vzw Topsportal Vlaanderen”. De kostprijs van de werken bedraagt € 39.000, incl. BTW
4. Ja, het dak is definitief hersteld en de waterproblemen zijn opgelost.
5.
 - a. De Topsportal is uitgerust met een ‘plat dak’ (in lijn met de stedenbouwkundige visie). Dergelijke daken zijn gevoelig voor waterinfiltratie, zeker bij uitzonderlijke neerslaghoeveelheden.
 - b. De storm in januari 2007, en de daarmee gepaard gaande wateroverlast, had een deel van de dakbedekking van de Topsportal Vlaanderen beschadigd. Als gevolg van de expertiseprocedure van de verzekeringsmaatschappij was het dak, in afwachting van een definitieve herstelling, tijdelijk afgedekt. Dit kon lekken bij uitzonderlijk grote neerslaghoeveelheden, zoals tijdens het recente Europees Kampioenschap Schermen, niet verhinderen.
6. Het dak van het Vlaams Wielercentrum Eddy Merckx vertoont bij zware neerslag soms enkele lekken ter hoogte van de dakkoepels. Aangezien het gebouw nog niet definitief is opgeleverd, zijn de noodzakelijke herstellingen ten laste van de aannemer.

Aan de daken van de andere gebouwen van het Bloso-centrum gent zijn geen gebreken vastgesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 69
van 5 juli 2007
van **GREET VAN LINTER**

Woonzorgzones Brussel - Stand van zaken

Bij de voorstelling van zijn Masterplan voor de Woonzorgzones in Brussel stelde de minister dat er een Kenniscentrum “wonen met zorg” zou worden opgericht.

De start hiervan zou samenvallen met de conclusie van de drie werkgroepen:

- lokaal sociaal beleid en lokale dienstencentra;
- thuiszorg en sociaal vervoer;
- opleiding en rekrutering van het nodige personeel.

De resultaten en conclusies van deze werkgroepen worden verwacht einde juni 2007.

Kan de minister hiervan een stand van zaken geven?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 5 juli 2007

van **GREET VAN LINTER**

De drie werkgroepen (1) Lokale verankering Woonzorgzones, (2)Thuiszorg, Haal- en brengfuncties, Sociaal Vervoer en (3) Opleiding en rekrutering van personeel werden samengesteld uit vertegenwoordigers van de betrokken administraties van zowel de Vlaamse Gemeenschap als van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de bevoegde kabinetten, de Brusselse Welzijnsraad (BWR), het Brussels Overleg Thuiszorg (BOT), het Brussels Overleg Dienstencentra (BOD), het Centra voor Algemeen Welzijnswerk (CAW), de VDAB, Tracé Brussel, Pro Medicis Brussel, enzovoort.

De werkgroepen kwamen samen op 27/02/07, 27/03/07, 17/04/07 en 08/05/07. Voor werkgroep 3 was er een bijkomende vergadering op 05/06/07. De vaste kern hield een evaluatievergadering op 22/05/07 en 05/06/07.

De conclusies van deze werkgroepen zijn door de woonzorgplanner, dhr Kris Lombaert, gebundeld in deel 3 van het “Master Plan Woonzorgzones Brussel”, met name “De Werking van de Woonzorgzones”. In deze nota is niet alleen rekening gehouden met de conclusies van de werkgroepen, maar ook met de eerder opgestelde nota “Inventaris – Principiële opvatting van de Woonzorgzones” alsook met de meest recente inzichten ter zake van de Vlaamse Regering, deels gebundeld in de conceptnota “Een nieuw woon-, welzijns- en zorgbeleid voor ouderen in Vlaanderen”. Deze nota is op 26/06/2007 voorgelegd aan de Stuurgroep Woonzorgzones en bij vergadering van 31/08/2007 door deze principieel goedgekeurd.

De belangrijkste conclusies van de nota – deel 3 “Werking van de Woonzorgzones” zijn:

- (1) Het is de algemene doelstelling om binnen de Woonzorgzones Brussel, de personen uit de doelgroep (bejaarden, fysisch en mentaal zorgbehoevenden) individueel te begeleiden om hen toe te laten, langer autonoom in de eigen woning te wonen, en hen daarbij toegang te geven tot de beschikbare haal- en brengfuncties.
- (2) In alle woonzorgzones vallen de voorziene zorgknooppunten bij voorkeur samen met een bestaand, eventueel te verplaatsen of nog op te richten volwaardig Lokaal Dienstencentrum of een antenne ervan.
- (3) Blijvende aandacht dient te gaan naar sociaal vervoer, uitrustingen en/of domotica
- (4) De extra functies m.b.t. het aspect “wonen” worden door het zorgknooppunt aangeboden, georganiseerd en gecoördineerd.

Voor het realiseren van de hiervoor geschetste doelstellingen m.b.t. de zorg- en woonaspecten, moeten in het kader van het woonzorgzonebeleid te Brussel twee extra functies gecreëerd worden nl. de zorgcoach en de wooncoach.

De “zorgcoach” zorgt voor de individuele opvolging en begeleiding van de betrokken bejaarde, de coördinatie van de haal- en brengfuncties, inclusief het aangepast vervoer, de detectie van de (para-)medische noden en de opleiding en opvolging van de mantelzorgers. De zorgcoach werkt lokaal en op enigszins individuele basis met het doelpubliek.

De “wooncoach” detecteert de noden aan onderhoud, herstellingen en aanpassingen van de woning tot levensloopbestendig wonen. Hij coördineert het dagelijks onderhoud en de kleinere herstellingen of aanpassingen. Hiervoor kan hij beroep doen op een klusjesman of buurtconciërge. Voor het uitvoeren van de belangrijke aanpassingswerken doet hij beroep op een andere organisatie.

Op basis van de te verwachten inzet van personeel in de eerste reeks woonzorgzoneprojecten, moeten bijkomende opleidingen worden voorzien. De volgende opleidingen worden voorgesteld: opleiding keukenmedewerker, opleiding klusjesman – logistiek helper onderhoudsassistent in de zorgsector, polyvalent verzorgende voor anderstaligen en de introductie cursus verpleegkunde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 70
van 5 juli 2007
van **GREET VAN LINTER**

Woonzorgzones Brussel - Stand van zaken (2)

Bij de voorstelling van het plan voor de Woonzorgzones in Brussel stelde de minister dat er 36.700 m² wordt gebouwd in het kader van het project “woonzorgzones”.

Kan de minister een stand van zaken geven van het project?

Hoeveel rusthuisbedden zijn er concreet in het kader van het project woonzorgzones tot op heden gerealiseerd?

Waar, in welke gemeenten, bevinden deze bedden zich?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 5 juli 2007

van **GREET VAN LINTER**

De 36.700 m² vloeroppervlakte, waarnaar in de vraag wordt gerefereerd, stemt overeen met de vloeroppervlakte van verschillende projecten. De huidige op stapel staande projecten zijn:

1. de uitbreiding van het Vlaamse rusthuis “De Overbron” met 15 bedden (600 m² vloeroppervlakte), middels de aankoop van twee aanpalende woningen aan de Oorlogskruisenlaan, 198 en 200 te Neder-over-Heembeek;
2. de creatie van een dagverzorgingscentrum in het project “Terra Nova” te Brussel (470m²);
3. de renovatie van een deel van het pand aan de Liedtstraat te Schaarbeek (350 m², in eigendom van de VZW Aksent), tot een dagverzorgingscentrum;
4. de aankoop van een pand aan de Begijnenstraat, 65 te Sint-Jans-Molenbeek (1.080 m²) voor de creatie van een zorgknooppunt, in samenwerking met de opstart van het Lokaal Dienstencentrum Hoog-Molenbeek “Isabelle”, en de renovatie van 8 appartementen tot “levensloopbestendig” wonen
5. de creatie op AEG-site aan de Verheydenstraat te Anderlecht van een woonzorgzone, goed voor 11.500m² vloeroppervlakte, gerealiseerd in samenwerking met een privé partner en met op het programma: een door Vlaanderen erkend ROB/RVT Rusthuis met 80 bedden en dagverzorgingscentrum, een nursing unit voor gehandicapten met 30 bedden (in samenwerking met de VZW Zonnelied), een woonvorm voor dementerende bejaarden met 60 bedden, 2.500 m² serviceflats/aanleunwoningen en een zorgknooppunt/lokaal dienstencentrum;
6. de ontwikkeling van het project “St. Pieter en Pauwel” te Neder-over-Heembeek (11.050 m²) met 8.250 m² serviceflats/aanleunwoningen, een dagverzorgingscentrum uitgebaat door de VZW “De Overbron”, een zorgknooppunt/lokaal dienstencentrum, een Gemeenschapscentrum met nieuwe Nederlandstalige bibliotheek (in totaal 2.200 m²);
7. de realisatie van de Woonzorgzone “De Zeyp” (9.950 m²) met de renovatie, uitbreiding en Vlaamse erkenning van het ROB/RVT Rusthuis “Nouvelle Résidence Classique” tot 80 bedden en een dagverzorgingscentrum, 1.450 m² serviceflats/aanleunwoningen, een zorgknooppunt in samenwerking met het recent opgestarte lokaal dienstencentrum “De Zeyp” en de integratie van een nieuwe Nederlandstalige bibliotheek;
8. de renovatie en uitbreiding tot 2.900 m² van het Vlaams Rusthuis Ingendael (Laken) en de creatie van 1.100 m² serviceflats/aanleunwoningen, een zorgknooppunt/lokaal dienstencentrum (500 m²)

Met uitzondering van de projecten 1. tot 4, gaat het om relatief grote projecten, waarvoor verkennende gesprekken met de betrokken partijen aan de gang zijn. Deze hebben echter nog niet tot een eerste concrete realisatie geleid, zoals de aankoop van een grond, een gebouw, enzovoort. Om deze reden is het niet met absolute zekerheid te zeggen of deze projecten wel degelijk doorgang zullen vinden of niet of in een gewijzigde vorm. Indien om een of andere reden zou blijken dat het ontwikkelen van een

van deze projecten niet mogelijk is, zal tijdig naar een alternatief worden gezocht, om toe te laten binnen de gestelde termijnen de doelstellingen te bereiken.

Tenslotte kan als conclusie uit het overzicht hiervoor worden afgeleid dat het de ambitie is om het aantal door Vlaanderen erkende rushuizen te verdubbelen van twee naar vier en bovendien uit te breiden met een 100-tal bedden, afgezien van de nursing unit voor gehandicapten en de speciale woonvorm voor dementerende bejaarden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 71
van 06 juli 2007
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Gemeentelijke archieven - Stand van zaken

Op 23 mei 2007 verscheen in Knack het artikel “De Gruuthusefactor” omtrent de verkoop van een cultureel waardevol middeleeuws verzamelhandschrift, opgesteld in het Middelnederlands, waarvan het Egidiuslied deel uitmaakt. In datzelfde artikel stond dat een aantal gemeenten in Vlaanderen geen archiefdienst hebben. Het Vlaams Archiefdecreet van 2002 voorziet een kader en een structurele subsidieregeling voor privaatrechtelijke archieven, maar de publiekrechtelijke archieven blijven in de kou staan, aldus Bart Coppein die in 2004 een onderzoeksproject voor de VVBAD (Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek-, Archief- en Documentatiewezenen) uitvoerde.

Niet alle bestaande archieven worden onder optimale omstandigheden bewaard. Tot 2005 werd het stadsarchief van de stad Gent ondergebracht in het Huis van Barmhartigheid in de Abrahamstraat. De omstandigheden waarin het erfgoed bewaard werd, waren verre van optimaal. Vocht, koude- en warmtewisselingen, ongedierte, enzovoort hebben een zware tol geëist. Mede onder stimulans van de archiefdienst zelf verhuisde het archief medio 2005 naar het historisch kenniscentrum van de stad in de Dulle-Grietlaan waar de bewaaromstandigheden optimaal zijn.

1. Hoeveel van de 308 Vlaamse gemeenten hebben een gemeentelijke archiefdienst?
2. Welke stappen onderneemt de minister om gemeenten aan te sporen een archiefdienst op te richten?
3. Hoeveel van de archieven van de gemeenten die wel een archiefdienst hebben, zijn werkelijk ontsloten?
4. Worden al deze publiekrechtelijke archieven in een optimaal archiefklimaat bewaard?

Hoe staat het met de brandveiligheid in de archieven? Welke richtlijnen krijgen de archieven hieromtrent?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 71 van 6 juli 2007

van **HERMAN SCHUEREMANS**

Op 23 mei 2007 verscheen in Knack het artikel “De Gruuthusefactor” omtrent de verkoop van een cultureel waardevol middeleeuws verzamelhandschrift, opgesteld in het Middelnederlands, waarvan het Egidiuslied deel uitmaakt. In datzelfde artikel stond dat een aantal gemeenten in Vlaanderen geen archiefdienst hebben.

Het is exemplarisch voor de huidige situatie dat u zich tot mij wendt met uw vragen over het aantal gemeentelijke archiefdiensten, over de stappen die eventueel dienen ondernomen te worden en over het aantal ontsloten archieven en de klimaatomstandigheden waarin de archieven bewaard worden, ... Immers, meerdere beleidniveaus en meerdere ministers dragen verantwoordelijkheid voor de gemeentelijke archieven.

1. Er zijn volgens mijn diensten geen precieze cijfers over het aantal gemeentelijke archiefdiensten in Vlaanderen. Men is het wel eens over een minimumcijfer: 70 gemeenten hebben een volwaardige archiefdienst. In de Vlabidoc (Vlaamse Archief-, Bibliotheek- en Documentatiegids) zijn echter 135 archiefdiensten opgenomen. Er is geen standaard waaraan een archiefdienst moet voldoen om in de Vlabidoc opgenomen te worden.
Tot op vandaag wordt het toezicht op de publiekrechtelijke archieven uitgeoefend door het Rijksarchief, op basis van de Archiefwet van 1955. De meeste archieven van de federale overheid en alle archieven van de provinciebesturen moeten in principe in een archiefbewaarplaats van het Rijksarchief worden ondergebracht. Het toezicht op de archiefvorming (goedkeuring van selectielijsten, overdrachtslijsten en vernietigingslijsten) en op de archieven van steden en gemeenten gebeurt nog steeds door het Rijksarchief op basis van dezelfde Archiefwet van 1955. Steden en gemeenten mogen echter hun archieven zelf bewaren en ontsluiten, maar ze mogen hun archieven ook overbrengen naar de bewaarplaatsen van het Rijksarchief.
Om dus precies te weten hoeveel gemeenten een archiefdienst hebben, hoeveel archieven ontsloten zijn, wat het archiefklimaat is en of de brandveiligheid wordt bewaakt zou u zich in feite tot de federale overheid en het Rijksarchief moeten wenden.
2. Archieven behoren tot ons cultureel erfgoed. Het is logisch dat ik als minister van Cultuur een beleid ontwikkel voor de archieven die in Vlaanderen worden bewaard. Voor de privaatrechtelijke archieven is een eerste aanzet gegeven met het Archiefdecreet van 1985 en 2002. De publiekrechtelijke archieven zijn toen in de kou blijven staan. Het is namelijk niet evident om voor de publiekrechtelijke archieven een consistent, eenduidig en omvattend beleid te voeren. Ik ben daar namelijk niet alleen voor bevoegd. Zoals ik hierboven aangaf draagt de federale overheid gezien de Archiefwet een belangrijke verantwoordelijkheid.

Anderzijds is de Vlaamse Gemeenschap, sinds de Lambermontakkoorden, bevoegd voor de organieke regeling van de provincies, de steden en gemeenten. Het Provinciedecreet en het Gemeentedecreet zijn hiervan het resultaat. De uitvoering van deze bevoegdheid behoort toe aan mijn collega minister Keulen.

In artikel 57, §4, van het Gemeentedecreet is het volgende opgenomen over het gemeentearchief: “Het college van burgemeester en schepenen is verantwoordelijk voor de zorg voor het gemeentearchief waaronder de titels”. In artikel 89 staat: “De gemeentesecretaris

organiseert de behandeling van de briefwisseling. Onverminderd artikel 57, §4, organiseert hij het beheer van het gemeentearchief waaronder de titels.”. In het Gemeentedecreet, noch in het Provinciedecreet is opgenomen hoe de archiefvorming moet gebeuren of hoe de archiefdienst georganiseerd moet of kan worden. De Archiefwet van 1955 blijft zo haar rol spelen.

Documenten worden in de eerste plaats bijgehouden omwille van hun juridisch-administratieve waarde. Vele documenten hebben ook een culturele of erfgoedwaarde. Daarom net behoren archieven ook tot ons cultureel erfgoed. Het is echter onmogelijk om het tijdstip aan te duiden waarop of criteria op te lijsten om te bepalen of en wanneer een erfgoedwaarde gaat spelen. Vaak blijven de verschillende betekenissen naast elkaar bestaan. Dit maakt het voeren van een consistent, eenduidig en omvattend beleid noodzakelijk.

Gelukkig is er één constante in het archievenlandschap: de archivariissen zelf en hun beroepsvereniging de Vlaamse vereniging voor Bibliotheek-, Archief- en Documentatiewezen (VVBAD).

Ik heb aan de VVBAD de opdracht gegeven om te onderzoeken hoe een Vlaams archiefdecreet er zou moeten uitzien. De VVBAD onderzoekt welke voorstellen in het verleden zijn gedaan, hoe het archiefbeleid van de Vlaamse overheid kan afgestemd worden op dat van de federale overheid en de werking van het Rijksarchief, wat noodzakelijk is om de wisselwerking tussen de administratief-juridische waarde en de erfgoedwaarde te garanderen; kortom hoe een eenduidig en consistent beleid kan en moet gevoerd worden voor de publiekrechtelijke archieven. Begin volgend jaar verwacht ik een rapport waarin de verschillende opties naar voor worden geschoven en aanbevelingen worden geformuleerd voor een Vlaams publiekrechtelijk archiefbeleid.

Binnen mijn bevoegdheid heb ik het plan opgevat om in het kader van de wijziging van het Erfgoeddecreet en de integratie van het Archiefdecreet en het Decreet op de Volkscultuur in het Erfgoeddecreet ook aandacht te besteden aan de culturele archiefwerking van publiekrechtelijke archieven. Ook publiekrechtelijke archiefinstellingen zullen, indien ze een kwaliteitsvolle erfgoedwerking uitbouwen, erkend kunnen worden door de Vlaamse overheid. Deze kwaliteitsvolle erfgoedwerking sluit aan bij de plicht van steden en gemeenten om hun archieven bij te houden. Hiermee hoop ik een stimulans te geven aan steden en gemeenten om een kwaliteitsvolle werking op te zetten en het archief een volwaardige plaats te geven in het cultuurbeleid en het cultureel-erfgoedbeleid.

3. Hoeveel van de archieven van de gemeenten die wel een archiefdienst hebben werkelijk ontsloten zijn, is moeilijk te beantwoorden. Ook hier bestaan geen exacte cijfers over. In 2003 kwamen onderzoekers op basis van enquêtes tot volgende conclusie: 42% van de archiefbestanden zijn behoorlijk toegankelijk via een inventaris, 34% zijn onvolledig of voorlopig ontsloten via plaatsingslijsten, depotlijsten en overdrachtslijsten en 24% zijn niet ontsloten.
4. Aangezien slechts een klein deel van de gemeenten over een volwaardige archiefdienst beschikt, veronderstel ik dat de kwaliteit van de ruimtes waarin de archieven worden gedeponereerd niet voldoet. Zoals u zelf hebt aangehaald stellen de archieven van de stad Gent het goed. Ook de archieven van bijvoorbeeld de stad Antwerpen zijn ondergebracht in een nieuw archief dat voldoet aan de nodige klimaatvereisten.
Voor een echte concrete stand van zaken betreffende de klimaattoestand en de brandveiligheid van de publiekrechtelijke archieven dien ik u opnieuw door te verwijzen naar de organiek bevoegde minister, de heer Marino Keulen, en naar het Rijksarchief.

Ik hoop hiermee te hebben aangegeven dat ik binnen mijn bevoegdheden de nodige initiatieven neem om ook voor de publieke archieven een duurzame beleidsaanzet te geven.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**BERT ANCIAUX**

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 72

van 6 juli 2007

van **HERMAN SCHUEREMANS***Musea - Kunstwerken in bruikleen*

“Verkoop oude meester drijft National Gallery uit Londen tot wanhoop.” Hiermee betitelde De Morgen een artikel over de verkoop van unieke kunstwerken die in bruikleen waren gegeven aan de National Gallery door een drietal Britse adellijke families. Het betreft hier werken van Rubens, Titiaan en Poussin, niet de minste meesters.

Wanneer de National Gallery geen voldoende hoog bod doet op de werken, zullen die te koop worden aangeboden op de internationale markt. Ook de National Gallery in Washington en het Louvre in Parijs zouden worden benaderd. Het Britse culturele erfgoed dreigt nu flinke klappen te incasseren en bovendien dreigt dit museum een flinke financiële aderlating over te houden aan de eventuele aankoop van de werken.

1. Zijn er topstukken die in onze musea – al dan niet permanent – tentoongesteld zijn, in bruikleen gegeven door particulieren? Zo ja, over hoeveel werken gaat het?
2. Kan een analoge situatie zich in een Vlaams museum voordoen? Kan de minister dit toelichten?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 72 van 6 juli 2007

van **HERMAN SCHUEREMANS**

1 en 2

Analoge situaties als degene die u in uw vraag schetste, deden zich al voor in Vlaanderen en kunnen zich nog steeds voordoen.

Zo was er ongetwijfeld het dossier van de werken van Joachim Beuckelaer. Het ging om een reeks van vier werken die reeds langere tijd in bruikleen waren bij het Museum voor Schone Kunsten te Gent. In 2001 besloot de eigenaar om zijn werken te verkopen. Zijn goed recht, maar toch een grote schok voor het museum dat deze werken al die jaren in haar permanente opstelling had getoond en met de tijd steeds sterker was gaan investeren in de bestudering en de ontsluiting van deze werken. Met de beslissing tot verkoop zag het museum enkele sleutelwerken uit zijn collectie verloren gaan. Een jammerlijke zaak omdat hiermee een belangrijk stukje Vlaamse erfgoed definitief richting buitenland verdween. De werken werden op een veiling gebracht en uiteindelijk verkocht voor een bedrag van 180 miljoen frank. Ironie van de geschiedenis: de werken werden één jaar later voor een bedrag van 190 miljoen frank aangekocht door de National Gallery te Londen.

Zo mogelijk nog pijnlijker is het welbekende verhaal van de 'Intrede van Christus te Brussel'. Dit magnum opus van James Ensor, jarenlang in tijdelijke bruikleen in het KMSKA vertrok midden jaren '80 richting Gettymuseum voor 8,5 miljoen dollar.

Veel onheil kan mijns inziens vermeden worden door, voorafgaand aan het aanvaarden van een langdurige bruikleen, een duidelijk contract te maken met de eigenaar waarin de wederzijdse rechten en plichten m.b.t. het werk vervat liggen. Een dergelijk contract biedt enerzijds de eigenaar – die door zijn werk aan een museum ter beschikking te stellen een belangrijke geste doet naar de gemeenschap – zekerheid over wat hij van het museum mag verwachten op het vlak van beheer, behoud en ontsluiting en wat niet. Hetzelfde contract biedt anderzijds ook het museum duidelijkheid over wat het van de bruikleengever mag verwachten.

Zo streeft het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten van Antwerpen er in haar bruikleencontracten tegenwoordig naar om steeds een recht van voorkoop ten gunste van het museum in de nieuwe contracten op te nemen. Wenst de eigenaar het werk te gelde te maken, dan krijgt het museum voorrang bij verkoop.

Uiteindelijk is elk bruikleencontract het resultaat van een onderhandeling tussen museum en eigenaar. Afhankelijk van de posities die museum en eigenaar innemen kunnen individuele bruikleencontracten gevoelig variëren qua inhoud en wederzijdse engagementen. Een dergelijk bruikleencontract is geen 'toetredingscontract'.

Om u een idee te geven van het belang van langdurige bruiklenen uit privé-bezit in publieke collecties, heb ik navraag gedaan bij de musea die deel uitmaken van de 'Vlaamse Kunstcollectie (VKC).

Het KMSK Antwerpen heeft een dertiental werken in langdurige bruikleen. Eén daarvan kan als een 'sleutelwerk' voor de collectie gelden. Het betreft 'polyptiek van de H. Dymphna' van Goswin van der Weyden uit een private collectie.

Het Groeningemuseum heeft een aantal belangrijke bruiklenen van kerkfabrieken uit het Brugse: Ambrosius Benson, *Madonna*, bruikleen OLV Onbevleete Ontvangenis, Assebroek, sinds 1974, Jheronimus Bosch, *Job-Triptiek*, , bruikleen Sint-Jacobskerkfabriek, Hoeke, sinds 1931, Jan Provoost, *Kruisiging*, bruikleen Sint-Niklaaskerk, Koolkerke, sinds 1971 en Hans Memling (kopie naar), *Kruisafneming en de heilige Andreas*, bruikleen Sint-Vedastuskerk, Reningelst, sinds 1959. In principe kunnen de kerkfabrieken de werken die ze in bewaring gaven aan het Groeningemuseum terugvragen. Zo bijvoorbeeld de kathedrale kerkfabriek die in 2003 haar bruiklenen stopzette en de werken terug in de kathedraal integreerde. Kerkfabrieken zijn publieke instellingen. Het risico op een echte vervreemding van belangrijk erfgoed uit het patrimonium van de kerkfabrieken, is dan ook gering. Daarnaast heeft het museum ook enkele bruiklenen uit het patrimonium van de Brugse schuttersgildes.

Het Museum voor Schone Kunsten te Gent heeft nog één belangrijke werk in langdurige bruikleen, eigendom van een semi-overheidsinstantie, de Koninklijke Stichting. Het verhaal van de werken van Joachim Beuckelaer schetste ik hierboven al. Maar om met een positieve noot te eindigen: het museum had gedurende een aantal jaren de belangrijke tekening 'Christus aan het Volk getoond' van James Ensor in bruikleen van een privé-eigenaar. Deze tekening werd enkele jaren geleden door de privé-eigenaar verkocht. Het werk werd door de Vlaamse overheid aangekocht en opnieuw in langdurige bruikleen gegeven aan het museum.

Voor de werken die bovendien werden opgenomen in één van de topstukkenlijsten, gelden vanzelfsprekend de principes van het topstukkendecreet. Hierbij krijgt de Vlaamse overheid een voorkooprecht wanneer de werken dreigen te worden verkocht in het buitenland. Het doet er hierbij niet toe of de werken al of niet in bruikleen werden gegeven aan één van de Vlaamse musea.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 73
van 6 juli 2007
van **FILIP DEWINTER**

Na-tour-criterium Aalst - Subsidiëring

De evaluatie van het rendement van de subsidiëring via Topsport Vlaanderen ten opzichte van de huidige topsportwerking in Vlaanderen en het feit dat het aantal aanvragen van jaar tot jaar toeneemt, zette de minister ertoe aan om in 2007 de kredieten niet meer te versnipperen over diverse grote, minder grote tot zelfs kleine manifestaties.

De minister wilde in 2007 het aantal gesubsidieerde manifestaties beperken tot die welke een hoge sportieve waarde, deelname van de internationale top en grote uitstraling naar een breed publiek als criteria combineren.

“Topsport Vlaanderen” is een kwaliteitslabel en kan die hoge kwaliteitsquoting als de aanzienlijke kwaliteitszorg alleen handhaven door resoluut voor grote manifestaties te kiezen.

Op maandag 30 juli 2007 vindt in Aalst het bekende na-tour-criterium plaats. Dit criterium bestaat sinds 1934. Topsport Vlaanderen gaf de voorbije jaren aan de organiserende vzw Koninklijk Wielersportcomité Aalst een subsidie van 2.500 euro. Voor de editie van 2006 werd dit bedrag echter terugschroefd naar 1.500 euro. Nu blijkt dat er voor de editie van 2007 zelfs geen subsidies meer worden verstrekt.

Het gaat hier nochtans over een evenement dat jaarlijks tussen de 45.000 en 55.000 toeschouwers aantrekt. Het Aalsters Wielersportcomité is tevens de organisator van de “Gentlemen Classic” waarin men de oude kampioenen opnieuw op een voetstuk zet nadat sommigen onder hen in de vergetelheid dreigden te verzeilen.

De vzw blijft bewust opteren voor een “gratis criterium”, dit ten overstaan van zovele duizenden volwassenen en jongeren. Men financiert de zaak via sponsoring en steun van de horeca. Sommige bestuursleden dragen zelf hun financieel steentje bij.

Tegelijkertijd blijkt nu dat de prijzen voor het aantrekken van toprenners op enkele jaren tijd verdrievoudigd zijn. De vraagprijs voor topwielrenners bedraagt momenteel tussen de 34.000 euro en 20.000 euro.

Zonder bijkomende steun ziet het ernaar uit dat de organisatie van dit historisch criterium volgend jaar (editie 2008) op de helling komt te staan omdat het financieel engagement te zwaar blijkt te zijn geworden.

1. De minister wil de “topsportevenementen” in Vlaanderen of in Brussel enkel nog financieel steunen indien ze voldoen aan een aantal concrete voorwaarden.

Waarom zijn de subsidies voor dit criterium teruggeschroefd en waarom werden er voor de editie 2007 geen subsidies meer toegekend?

Aan welke voorwaarden werd door de organiserende vzw niet voldaan om in aanmerking te komen voor subsidiëring?

2. Erkent de minister het belang van dit “na-tour-criterium” voor de regio Aalst en bestaat alsnog de mogelijkheid dat de beslissing zoals genomen voor de editie 2007, wordt bijgesteld voor de editie 2008 mits aan de betrokken voorwaarde(n) wordt voldaan?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 6 juli 2007

van **FILIP DEWINTER**

1. Het klopt inderdaad dat ik in 2007 het aantal gesubsidieerde manifestaties binnen “Topsport Vlaanderen” wilde beperken tot die welke een hoge sportieve waarde, deelname van de internationale top en grote uitstraling naar een breed publiek combineren. Het label “Topsport Vlaanderen” is immers een kwaliteitslabel en ik kan die hoge kwaliteitsquoting alleen handhaven door resoluut voor grote manifestaties met veel uitstraling te kiezen.

Een topsportevenement dat in aanmerking komt voor Topsport Vlaanderen moet een internationaal hoogstaande wedstrijd zijn in een sport voorkomend op de sporttakkenlijst en waarin Vlaamse atleten vandaag aangetoond hebben kans te maken op topsportsucces. Naast de klassieke ééndagsevenementen kunnen echter ook Vlaamse circuits, die een aantal topsportevenementen groeperen, worden gesubsidieerd. Het betreft dan minimum 5 evenementen van dezelfde sport uit de sporttakkenlijst verspreid over minimum een periode van 3 maanden.

De voorwaarden waaraan evenementen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring binnen Topsport Vlaanderen zijn de volgende:

- een organisatie zijn van wereld- of Europees niveau met deelname van de absolute wereldtop
- deelname van de Vlaamse topsporters en beloftevolle jongeren
- aanzienlijke media-aandacht genereren (ook rechtstreekse uitzending via openbare of commerciële omroepen of minstens samenvatting in journaals)
- een grote return geven inzake uitstraling van de naam “Topsport Vlaanderen”, haar logo en promotiemateriaal

2. De aanvraag die door de organisatoren van het Na-tour criterium in Aalst gebeurde in het kader van Topsport Vlaanderen, werd inderdaad niet weerhouden. Uit de toetsing van de aanvraag aan de verschillende verstrengde criteria, bleek immers dat zij het niveau niet halen dat andere evenementen zoals de Memorial van Damme, de Antwerp Diamond Games, of in het wielrennen de Ronde van Vlaanderen bv. wel halen. In het wielrennen werd inzake TopsportVlaanderen-subsidies geopteerd voor de 2 pro tour-wedstrijden, nl. de Ronde van Vlaanderen en Gent-Wevelgem en de wedstrijden uit de Vlaamse Wielerweek, nl. E3-prijs Harelbeke, de Brabantse Pijl en de Driedaagse De Panne. Dit zijn allemaal wedstrijden die op de verschillende projectcriteria veel zwaarder wegen dan het Na-tour criterium in Aalst.

Echter omdat het evenement zeer veel mensen mobiliseert en intussen is uitgegroeid tot een klassieker in zijn soort, heb ik besloten toch een kleine subsidie te geven via de middelen art 62 bis (herverdeling winsten nationale loterij). De organisatoren werden hiervan op de hoogte gebracht en intussen werden de nodige administratieve formaliteiten afgehandeld, zodat de subsidie kan worden uitbetaald

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 74
van 10 juli 2007
van **JOHAN DECKMYN**

Gesubsidieerde vzw's - Politieke propaganda

Naar aanleiding van de verkiezingen van 10 juni 2007 werd er door vzw's aan verkiezingspropaganda gedaan. Er werd met name opgeroepen om te stemmen voor een welbepaalde partij. Dat was bijvoorbeeld het geval met de vzw "De Verenigde Cultuurfabrieken", die in de periode 2003-2006 jaarlijks 100.000 euro subsidie ontving.

Is het een door de Vlaamse overheid gesubsidieerde vzw toegestaan om zich in te schakelen bij het verspreiden van politieke propaganda?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 74 van 10 juli 2007

van **JOHAN DECKMYN**

Zoals u terecht aanhaalt in uw vraag, wordt de vzw “De Verenigde Cultuurfabrieken” gesubsidieerd binnen het Kunstendecreet met een structurele subsidie van € 100.000 (2007). Onder de bezielde leiding van componist André Posman is De Rode Pomp (zoals de plek genoegzaam wordt genoemd) uitgegroeid tot één van de belangrijkste toon- en creatieplaatsten van Hedendaagse Klassieke muziek. Ik heb naar aanleiding van uw vraag contact laten opnemen met Dhr. Posman en gevraagd naar de communicatie, door u aangeduid als verkiezingspropaganda voor een welbepaalde partij, c.q. Groen! Na lectuur van het desbetreffende stuk en duiding vanwege Dhr. Posman kan ik stellen dat:

- De heer André Posman een integere oproep doet vanuit een bewonderenswaardige sociaal-maatschappelijke bewogenheid voor aandacht voor mens en milieu waarin hij pleit voor een herwaardering van niet-economische waarden;
- De heer André Posman dit pleidooi houdt ten persoonlijke titel en daarvoor de volle verantwoordelijkheid neemt;
- De heer André Posman dit open schrijven heeft bezorgd aan iedereen binnen zijn persoonlijk e-mailbestand. Dat dit persoonlijk e-mailbestand voor een groot stuk samen valt met het adressenbestand van de vzw “De Verenigde Cultuurfabrieken” is het logische gevolg van de historiek van deze voorziening. André Posman “is” De Rode Pomp. Met andere woorden;
- Op geen enkel moment deze communicatie vertrok vanuit of op de vraag van de desbetreffende politieke partij gebeurde. Deze communicatie had geen enkele band met de partijcommunicatie; De heer André Posman is overigens géén lid van de partij en onderhoudt géén specifieke banden met de partij/beweging.

Deze overwegingen in acht genomen, durf ik dan ook te stellen dat het bedoelde schrijven niet kan worden opgevat of geduid als verkiezingspropaganda. De vraag in hoeverre het een door de Vlaamse overheid gesubsidieerde vzw is toegelaten om zich in te schakelen bij het verspreiden van politieke propaganda is dan ook niet aan de orde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 75
van 10 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

NTGent - Subsidiëring

Het NTGent wordt gesubsidieerd krachtens het decreet van 2 april 2004 houdende de subsidiëring van kunstorganisaties, kunstenaars, organisaties voor kunsteducatie en organisaties voor sociaal-artistische werking, internationale initiatieven, publicaties en steunpunten.

Het NTGent kampt blijkbaar met een schuldenberg van 2,3 miljoen euro.

1. Hoeveel bedroegen de subsidies aan het NTGent ten laste van de Vlaamse uitgavenbegroting in de periode 1999-2007 (opdeling jaar per jaar)?
2. Hoeveel van de subsidie aan het NTGent wordt aangewend voor de vergoeding (bestuurdersvergoeding en onkostenvergoeding) van de leden van de raad van bestuur?
3. Welke houding neemt de minister in zijn beleid aan tegenover de schuldenberg van deze gesubsidieerde organisatie?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 10 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. In de onderstaande tabel vindt u een overzicht van de subsidies, toegekend aan het NTGent in de periode van 1999 tot en met 2007:

Seizoen / Werkingsjaar	Subsidie (BEF)	Subsidie (EUR)
1999-2000	52.425.689 BEF	
2000-2001	52.723.195 BEF	
2001-2002		1.611.307,91 EUR
2002-2003		1.630.738,50 EUR
2003-2004		1.635.254,16 EUR
2004-2005		1.641.306,96 EUR
2de semester 2005		820.653,48 EUR
2006		2.200.000,00 EUR
2007		2.232.089,36 EUR

2. Hoeveel van de subsidie aan het NTGent wordt aangewend voor de vergoeding (bestuurdersvergoeding en onkostenvergoeding) van de leden van de raad van bestuur?

De jaarrekening 2006 vermeldt de volgende vergoedingen:

> Rekening 613200 "Raad van Beheer": 5.298,40 EUR.

> Rekening 613836 "Representatiekosten Voorzitter RvB": 620,77 EUR.

Totaal: 5.919,17 EUR.

Dit bedrag vertegenwoordigt 0,07 procent van de totale uitgaven (8.938.004,56 EUR).

In verhouding tot de subsidie van de Vlaamse overheid is dat 0,27 procent.

3. Welke houding neemt de minister in zijn beleid aan tegenover de schuldenberg van deze gesubsidieerde organisatie?

Sinds het begin van deze legislatuur hebben mijn kabinet en het agentschap Kunsten & Erfgoed een niet aflatende bewaking op en sturing van deze organisatie betracht. Dit verliep niet altijd even gemakkelijk, temeer de monitoring van de financiën diende te gebeuren via een gericht saneringsplan. Einde 2006 was het duidelijk dat de afspraken niet werden nageleefd. Het ontslag in februari dit jaar van de zakelijk directeur moet onder andere ook in die context worden geïdentificeerd.

Sinds augustus dit jaar heeft de Raad van Bestuur een nieuwe voorzitter, met name, De heer Luk Van den Bossche waarmee mijn kabinet reeds een eerste gesprek heeft gevoerd. Het is zonder meer duidelijk dat de nieuwe voorzitter constructief zal meewerken aan het opnieuw financieel gezond maken van dit toonaangevende stadstheater. Dit zal gebeuren in drie fases: (1) het komende jaar zal er hoe dan ook gesaneerd moeten worden met als objectief een consistent subsidieaanvraagdossier binnen het Kunstendecreet voor de periode 2010-2013. Het dossier wordt verwacht uiterlijk op 1 september 2008. (2) Naar de zomer van 2008 toe, zal de organisatie een realistisch financieel plan voorleggen voor het overgangsjaar 2009. (3) De

mate waarop het saneringsplan correct wordt uitgevoerd en vertaald wordt in het plan voor 2009 zal mee de advisering en beslissing bepalen op het dossier 2010-2013.

Er werd met de Raad van Bestuur afgesproken dat de organisatie driemaandelijks zal rapporteren aan het agentschap en het kabinet. Bovendien heb ik erop aangedrongen dat dit najaar een regeringscommissaris zitting zal krijgen in de Raad van Bestuur. Ik heb dan ook gevraagd om de statuten te wijzigen zodat het aanstellen van een regeringscommissaris logistiek mogelijk wordt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 76
van 10 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Projecten CultuurInvest - Selectiecriteria

Het nieuwe Cultuurinvesteringsfonds CultuurInvest heeft de eerste projecten goedgekeurd. Het gaat om 1,5 miljoen euro maar tegen het einde van het jaar zou 3 miljoen euro toegekend zijn. Uiteindelijk is het de bedoeling om een kapitaalbasis te vormen van 20 miljoen euro waarvan de helft wordt bijgelegd door privé-investeerders (banken en verzekeraars). Het aandeel van de Vlaamse overheid komt van de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) die CultuurInvest beheert.

De financiële toekenningen zijn geen subsidies. Het gaat om investeringen, leningen en risicokapitaal dat terugbetaald moet worden en moet renderen want het is de bedoeling dat het een rollend fonds wordt dat zichzelf voedt.

Met dit investeringsfonds wil de Vlaamse overheid de commerciële cultuur die buiten de subsidieregeling van het departement Cultuur valt, helpen om structureel te groeien en versneld te professionaliseren.

Veel van de artiesten die deze financiële steun genieten, zijn reeds gevestigde waarden die ruimschoots en tegen aanzienlijke gages aan de bak komen in het Vlaamse circuit en dus wellicht op eigen houtje kunnen zorgen voor verdere groei en professionalisering.

Graag had ik de minister dan ook gevraagd naar de selectiecriteria van CultuurInvest.

1. Kan de minister meedelen welke projecten werden goedgekeurd? Waarom werden zij geselecteerd?

Welke vorm van financiële steun krijgen zij? Met welke doelstelling? En voor welk bedrag?

2. Welke criteria zijn van toepassing om aanspraak te kunnen maken op deze vorm van financiële steun?

3. Het gaat om een financiële steun die terugbetaald moet worden.

Hoe gebeurt die terugbetaling? Welke afspraken werden hier gemaakt? Welke zijn de garanties?
Op welke termijn moet dit terugbetaald zijn?

4. Hoe en wanneer worden deze projecten geëvalueerd?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 10 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Deze projecten werden om uiteenlopende redenen geselecteerd en gefinancierd. Voor wat betreft Zuiderkroon en Music Hall spreken we veeleer over het vergroten van exploitatiemogelijkheden van de ondernemingen, in het geval van Office Baroque over de opstart van een nieuwe onderneming. Voor wat de BVBA's van Sioen en Absynthe Minded betreft, betekenen de leningen veeleer extra zuurstof voor hun buitenlands traject.

De beslissingen tot financiering werden genomen door het Investeringscomité van CultuurInvest op basis van een grondige analyse door het managementteam.

De criteria voor beslissing zijn voornamelijk van zakelijke aard waardoor de kansen of garanties van terugbetaling van de leningen vergroten.

Het is duidelijk dat de betrokken ondernemingen (en niet zozeer het welslagen van de projecten zelf) verantwoordelijk blijven voor de terugbetaling van de door CultuurInvest verstrekte leningen.

In alle voorgenoemde gevallen werden leningen verstrekt. De aanwending van de middelen werd daarbij gedefinieerd en vastgelegd in samenspraak met de ondernemers en maken deel uit van de contractuele afspraken zoals ook de bedragen. (confidentieel). Zonder expliciet akkoord van de ondernemers kunnen we ze dan ook niet bekend maken. Wel kunnen we meegeven dat er voor 1.9 mio euro "vastleggingen" beslist zijn door het Investeringscomité.

2. Onderstaande geeft een inzicht in de werkwijze en organisatie van het investeringsproces zoals deze de voorbije maanden geïmplementeerd werd binnen CultuurInvest.

We spreken over een proces omdat er in tegenstelling tot het systeem voor de toekenning van subsidies niet met commissies gewerkt wordt, wel een proces doorlopen wordt, waar verschillende aspecten van een businessplan doorgelicht worden om tot een finale beoordeling te komen van de dossiers.

Het inleiden van een investeringsaanvraag

In de regel lopen investeringsaanvragen ('dealflow') binnen via www.cultuurinvest.be. Door het ondertekenen van de online beschikbare '**Aanmeldingsovereenkomst**' legt de ondernemer een aantal afspraken vast, onder andere over de behandeling van vertrouwelijke informatie. Dit geeft hem of haar voldoende comfort om over te gaan tot het online invullen van de '**Aanvraag**'. Dit kost de ondernemer slechts een halfuur van zijn/haar tijd maar bezorgt een investeringsmanager meteen een goede beschrijving van de onderneming en de sector, van het te financieren project en geeft een idee van de financieringsbehoefte. Na ontvangst van de ondertekende 'Aanmeldingsovereenkomst' (per post) en van de 'Aanvraag' (via het web) wordt de culturele ondernemer uitgenodigd voor een kennismakingsgesprek.

Vóór het kennismakingsgesprek heeft nog geen enkele vorm van selectie plaatsgevonden, tenzij zou blijken dat de onderneming/het project volgens de basiscriteria niet behoort tot de scope van CultuurInvest. Vallen dus buiten de scope van CultuurInvest: grote bedrijven (niet-KMO's), vanuit het kunstendecreet structureel gesubsidieerde ondernemingen, projecten waarvan de culturele link niet of onvoldoende aantoonbaar is.

Kennismakingsgesprek

Het kennismakingsgesprek laat de culturele ondernemer en CultuurInvest in de eerste plaats toe elkaar te 'screenen', uit te maken of er een noodzakelijke 'fit' is tussen beide: zijn de verwachtingen van beide partijen verenigbaar? Kan de ondernemer zich vinden in de rendements- en terugbetalingsverwachtingen inherent aan het investeringsfonds? Vindt het CultuurInvestteam bij de culturele ondernemer een gezonde dosis bedrijfseconomische reflex, een realistische kijk op de markt waarin hij/zij actief is? Is de voorgestelde timing realistisch? In de meeste gevallen trekken beide partijen tijdens het kennismakingsgesprek een gezamenlijke conclusie om al dan niet 'samen' het financieringsproject verder uit te werken. Sporadisch kan het CultuurInvestmanagementteam eenzijdig beslissen om de analysefase niet aan te vatten, meestal omdat het voorgestelde plan niet voldoende investeringsrijp en/of economisch haalbaar is.

Intensieve analyse

Tijdens en na het kennismakingsgesprek zal meer en meer een volwaardig business plan de leidraad voor intensieve analyse worden. In de fase van analyse zal de economische haalbaarheid van het project, de kwaliteit van het ganse business plan in al zijn facetten uitgebreid worden getest.

Economische haalbaarheid van een project is in grote mate een functie van het marktpotentieel van het type aangeboden product enerzijds en anderzijds van de positionering van de onderneming/project (kwaliteit, kostprijs, prijszetting, marketing, geografische scope enz.).

Op basis van zijn/haar kennis van de markt en de strategie van zijn/haar onderneming zal de ondernemer een stevig onderbouwd financieel plan moeten aanleveren. In essentie is zo'n financieel plan de vertaling in cijfers van wat de ondernemer 'aanvoelt en voorspelt' op basis van ervaring, kennis, marktvooruitzichten, historische financiële gegevens (boekhouding) enz. Een goed uitgewerkt financieel plan bevat twee cruciale elementen. Ten eerste een meerjarenplan van 3 tot 5 jaar om de groei en rendabiliteit op termijn te toetsen. En ten tweede ook een vereenvoudigd kasplan voor de eerstvolgende 2 jaren (per kwartaal, wenselijk per maand) om concreet voeling te krijgen met het kasmatige dieptepunt van de financieringsbehoefte alsook realisme van de financieringsbehoefte. Op basis van dergelijk kasplan wordt vaak ook gedetecteerd of de onderneming al dan niet onderhevig is aan sterke seizoenspieken.

Als er nog geen uitgeschreven financieel plan voorhanden is of er cruciale elementen ontbreken, reikt CultuurInvest een zeer verstaanbare vereenvoudigde template aan. Een goed uitgeschreven financieel plan laat CultuurInvest onder andere toe om met de ondernemer(s) concreet te redeneren rond bepaling van de financieringsbehoefte, de wenselijke optimale financieringsmix (kapitaalverhoging dan wel lening op lange of korte termijn, of een combinatie ervan), nood aan co-financiering.

De succesvolle uitvoering van een business plan is niet alleen afhankelijk van een realistische kijk op de markt maar ook van de aanwezigheid van voldoende management capaciteit binnen de onderneming om het plan uit te voeren. CultuurInvest zal zich dan ook een beeld vormen van het team vanuit financieel, operationeel en commercieel oogpunt. Onderweg vastgestelde

‘zwaktes’ in het business plan en/of het team hoeven geen breekpunt te vormen zolang er in de onderneming de noodzakelijke dynamiek aanwezig is, het marktpotentieel permanent geëvalueerd wordt en de managementvaardigheden versterkt waar nodig.

Zoals blijkt uit bovenstaande wordt in de fase van intensieve analyse de interactie fors opgedreven. Niet alleen met de ondernemer(s) maar ook met strategische partners, noodzakelijke co-financierders (zowel in kapitaal als bancaire), eventuele experts (die ad hoc ingeschakeld worden voor zeer specifieke marktkennis, auteursrechtelijk advies, ...). Door deze interactie groeit het wederzijds vertrouwen richting toekomstig partnership.

Voorwaardelijk aanbod

Als blijkt dat het voorgestelde culturele project team geschikt en gedreven is om het business plan uit te voeren én wanneer de financieringsbehoefte (vorm en bedrag) en optimale financieringsmix is bepaald, dan kan worden gestart met de uitwerking van een overeenkomst tussen de onderneming en het fonds.

In geval van een kapitaalverhoging zal in deze fase een waardering van de onderneming, een prijs voor de nieuw uit te geven aandelen worden bepaald. In geval van een lening zal er vooral gesproken worden over vergoeding (rente) en zal een schema van terugbetaling worden uitgewerkt.

Het resultaat van de gesproken overeenkomst zal eerst gegoten worden in een term sheet, een schriftelijke, schematische voorstelling van de belangrijkste bepalingen van de overeenkomst zoals bedrag, rente, terugbetalingsschema in geval van een lening en waardering in geval van kapitaalparticipatie, opschortende voorwaarden !, enz. De term sheet zal de basis vormen van de latere juridische overeenkomst, het contract.

Investeringscomité

Alle analyse elementen, zijnde markt, team, historische financiële analyse, simulaties op het kasplan en financieel plan, ad hoc advies experts, ... worden verwerkt in een uitgebreide en overzichtelijke investeringsnota. De investeringsnota en uitgenegocieerde termsheet worden vervolgens voorgelegd en bediscussieerd met het investeringscomité. Het investeringscomité beslist autonoom over de opportuniteiten. Na beraadslaging kan het investeringscomité steeds bijkomende voorwaarden toevoegen aan de termsheet.

3. Voor wat betreft de terugbetaling van de leningen worden per dossier “aangepaste” regelingen uitgewerkt en afgesproken: leningsafspraken op maat dus.

CultuurInvest wil de ondernemingen zuurstof geven voor hun toekomstige projecten en wil dan ook meedenken hoe dit best gebeurt.

We gaan uit van het principe dat de ondernemers best terugbetalen wanneer de inkomsten voldoende sterk zijn. Dit maakt dan ook dat er in sommige gevallen “grace-periodes” worden afgesproken, wat staat voor een periode waar het kapitaalgedeelte van de lening niet wordt terugbetaald. Enkel de intresten worden tijdens deze periode betaald. Een flexibele houding volgens ons.

4. Met de ondernemers worden rapporteringsafspraken gemaakt waardoor het team van CultuurInvest op regelmatige basis de voortgang van de projecten en ondernemingen kan opvolgen. Zo kan het team volgen of de afspraken uitgevoerd worden. Indien nodig kan er dan ook bijgestuurd worden.

Dit is belangrijk met het oog op het welslagen van de projecten en dus ook terugbetaling aan het fonds.

De evaluatie van de werking van het fonds CultuurInvest is voorzien 2 jaar na de operationalisering. Dan zullen de eerste terugbetalingen moeten gerealiseerd zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 77
van 19 juli 2007
van **JOHAN VERSTREKEN**

Nederlandstalige bioscoopfilms - Ondertiteling voor slechthorenden

In de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van het Vlaams Parlement stelde Helga Stevens in december 2005 een vraag om uitleg aan de minister over de ondertiteling van Nederlands gesproken films. Nederlandstalige films in de bioscoop worden niet ondertiteld, waardoor er geen rekening wordt gehouden met de grote groep doven en slechthorenden (Handelingen C89 van 15 december 2005, blz. 12-14).

De minister erkende in zijn antwoord het probleem en verklaarde dat hij hiervoor een oplossing wilde aanreiken. De minister verklaarde ook dat hij hierover met het VAF (Vlaams Audiovisueel Fonds) een gesprek zou voeren, zodat Nederlandstalige films gesubsidieerd door het VAF althans ondertiteld zouden worden voor mensen met een auditief probleem. De minister zou aan het VAF vragen om voor de Vlaamse Films die vaak ook Nederlandstalig zijn, een criterium op te nemen in verband met de Nederlandstalige ondertiteling. Volgens de minister moest het een vanzelfsprekendheid worden dat er Nederlandstalige ondertiteling komt voor films in het Nederlands.

Ondertussen zijn we bijna twee jaar verder en is er nog steeds geen ondertiteling voor Nederlandstalige films in de bioscoop. Nochtans blijkt uit vragen van slechthorenden dat er een grote doelgroep is die op die manier uitgesloten wordt van een stukje cultuur.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Heeft de minister reeds gesprekken gevoerd met het VAF? Wat was het resultaat?
3. Heeft de minister reeds andere initiatieven gepland om ervoor te zorgen dat Nederlandstalige films ondertiteld worden?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 77

van 19 juli 2007

van **JOHAN VERSTREKEN**

1. Deze vraag raakt aan de brede maatschappelijke problematiek van de integratie van maatschappelijk zwakkere groepen, en hun welbevinden in de samenleving en kadert dus in een geïntegreerd gelijke-kansen beleid van de Vlaamse Regering, die op dit vlak trouwens reeds heel wat initiatieven heeft genomen. Dit neemt niet weg dat er vanuit de verschillende beleidsdomeinen aanvullende incentives kunnen worden gegeven.
Tevens gaat het hier ook om een economisch gegeven: de ondertiteling van een lange speelfilm kost al gauw zo'n 2.000 euro extra per kopie. De vraag is dan wie deze extrakost voor zijn rekening neemt. Normaal gezien is dit de distributeur.
Ten slotte gaat het hier om een technologisch gegeven: de introductie van digitale technieken in het productie- en exploitatieproces opent nieuwe perspectieven voor de ondertiteling.
2. Hierover werd reeds tussen het kabinet en het VAF van gedachten gewisseld en er zal in de komende maanden verder overlegd worden.
In deze context zal onderzocht worden in hoeverre het VAF maatregelen kan treffen om Vlaamse films in het Nederlands te laten ondertitelen ten behoeve van doven en slechthorenden.
Bij het opmaken van zijn meerjarig beleidsplan voor de periode 2008-2010, zal het Vlaams Audiovisueel Fonds aangeven op welke terreinen het inspanningen zal leveren om zwakkere groepen uit de samenleving meer en beter te laten participeren aan het Vlaamse filmgebeuren.
3. Doven en slechthorenden, maar ook andere groepen kunnen hierbij worden geïdentificeerd. Zo zal ook specifieke aandacht worden besteed aan interculturaliteit en het optimaliseren van de toegang van allochtonen tot het professioneel filmmaken in Vlaanderen. Ook kan gedacht worden aan drempelverlagende maatregelen om kansarmen in contact te brengen met het gevarieerde Vlaamse filmaanbod.
In het kader van deze globale reflectie zullen een aantal maatregelen worden voorgesteld die zijn aangepast aan de specifieke noden van de verschillende doelgroepen én aan de doelstellingen, bevoegdheden en mogelijkheden van het VAF.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 78
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

CultuurInvest - Stand van zaken

Een jaar geleden is op initiatief van de minister CultuurInvest opgericht. Zo ontstaat een waaier aan instrumenten die een meerwaarde kunnen betekenen voor de sector, zeker niet alleen de financiering, maar ook de managementondersteuning, zo werd aangekondigd.

1. Welke waarborgen zijn er door de minister gegeven dat alle Vlaamse culturele initiatieven een beroep kunnen doen op alle instrumenten die aangereikt worden door het nieuw opgerichte CultuurInvest?
2. Welke afspraken zijn er ter zake gemaakt met de Vlaamse overheidsdiensten die betrokken zijn bij de uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Regering over CultuurInvest?
3. Op welke wijze wordt erover gewaakt dat de aangeboden dienstverlening ook beschikbaar is voor Vlaamse culturele ondernemingen in Brussel?
4. Kan de minister per sector een overzicht geven van de initiatieven die sinds de oprichting een beroep hebben kunnen doen op CultuurInvest?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 78

van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. CultuurInvest staat open voor alle Vlaamse culturele initiatieven en maakt daarbij geen onderscheid tussen de verschillende culturele deelsectoren. Dit voor zover het geen structureel gesubsidieerde initiatieven betreft (vb. Kunstendecreet), voor zover de ondernemingen in kwestie voldoen aan de Europese KMO-definitie en voor zover ze een meerwaarde betekenen voor Vlaanderen. CultuurInvest financiert geen natuurlijke personen.

Op vandaag wordt nog onderzocht wat de rol kan zijn van CultuurInvest inzake de financiering filmprojecten/-producties. (naast VAF, Tax-shelter,...)

CultuurInvest zal enkel investeren wanneer het businessplan een voldoende en realistisch marktpotentieel inhoudt. De investeringscriteria zijn veeleer zakelijk dan cultureel van aard. (anders dan bij subsidiecommissies)

Ik kan enkel waarborgen dat dossiers die worden ingediend en ontvankelijk zijn, effectief in overweging worden genomen. Daarna wordt elk dossier objectief op zijn merites beoordeeld. Waarborgen tot financiering van alle culturele initiatieven kunnen m.a.w. niet gegeven worden vanwege het feit dat CultuurInvest moet geloven in het welslagen van het ingediende businessplan. Indien de initiatieven onvoldoende marktpotentieel in zich dragen, wordt financiering moeilijk. De geïnvesteerde middelen moeten nl. kunnen terugvloeien naar het fonds teneinde het fonds "rollend" te maken. .

2. De operationalisering en het beheer van CultuurInvest ligt autonoom in handen van PMV. (Business unit KMO-financiering). De organisatie is als volgt uitgebouwd: een management-team zorgt voor de dagelijkse opvolging en analyse van de dossiers en brengt de "investeringsrijpe" dossiers naar het Investeringscomité. Dit comité beslist autonoom om (al of niet/onder voorwaarden) te investeren in het voorgelegde dossier. Daarnaast bestaat er een Strategisch Comité dat moet waken over de grote lijnen. (de investeringsstrategie en risicallocatie: investeringsritme vs businessplan, sectorspreiding, toezicht op het beheer...)

Er zijn ook afspraken gemaakt tussen CultuurInvest/PMV en de administratie Cultuur om waar nodig informatie betreffende dossiers uit te wisselen. Dat om te voorkomen dat er ongewild een vermenging van investeringsmiddelen en subsidies zou ontstaan, maar steeds binnen de grenzen van de daarbij geldende confidentialiteit.

Het is echter steeds CultuurInvest dat via de hoger omschreven procedure de beslissingen over de investeringsdossiers neemt, zonder inmenging van buitenaf.

Het spreekt voor zich dat er op regelmatige basis naar de raad van bestuur van PMV, het Strategisch Comité en mijn kabinet gerapporteerd wordt over de voortgang van de dossiers, opnieuw binnen de grenzen van de daarbij geldende confidentialiteitsovereenkomsten met de ondernemers.

3. Het staat buiten kijf dat cultuurondernemers een meerwaarde voor Vlaanderen zullen moeten aantonen om een beroep te kunnen doen op financiering vanuit CultuurInvest. Het is belangrijk dat dit geen hol begrip blijft, maar op objectieve wijze beoordeeld kan worden. Voor de objectivering kunnen we niet alleen verwijzen naar de andere instrumenten van PMV-kmo (ARKimedes, Vinnof), waar vooral de koppeling met een exploitatiezetel wordt gemaakt, maar zal er een extra of dimensie aan toegevoegd worden, namelijk de culturele meerwaarde. Die is bijvoorbeeld aanwezig wanneer het product van de cultuurondernemer geproduceerd en/of verdeeld wordt in Vlaanderen.
- Bij het finaliseren van de investeringsvereisten werd maximaal rekening gehouden met het feit dat een brede, zelfs internationale waaier van ondernemingen in aanmerking komt. In het bijzonder is er aandacht voor cultuurondernemingen uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De Brusselse cultuurindustrieën met een focus op Vlaanderen moeten op dezelfde manier ondersteund worden als hun concullega's uit het Vlaamse Gewest.
4. Tot op vandaag (10 september 2007) werden er voor 16 projecten "vastleggingen" voorzien door CultuurInvest. Het betreffen dossiers waarvoor het Investeringscomité zich positief of positief onder voorwaarden heeft uitgesproken. Dit voor een totaal investeringsbedrag van 1,9 mio Euro.

We spreken met opzet over vastleggingen gezien niet alle dossiers, wat men in vakjargon bestempeld als "geclosed", zijn. Slechts indien alle formaliteiten (contracten, aandeelhouderovereenkomsten, ...) vervuld zijn, kan men over investeringen spreken.

Zoals reeds eerder gemeld zijn de dossiers confidencieel zolang ze niet definitief geclosed zijn, en er een akkoord is vanwege de betrokken onderneming om tot publieke bekendmaking over te gaan.

Wat wel al bekend kan gemaakt worden zijn investeringen vanwege CultuurInvest in de BVBA's Kabron en Absynthe Minded (Sioen en Absynthe Minded) voor de financiering van een buitenlandse doorbraak in Nederland en Duitsland. Daarnaast investeert CultuurInvest in Office Baroque, een kunstgalerie voor hedendaagse kunst. Ook zijn er investeringen in Zuiderkroon (Antwerpen) en Music Hall voor de prefinanciering van diverse projecten. Bedoeling hiervan is deze ondernemingen extra zuurstof te geven waardoor hun exploitatiemogelijkheden vergroten. Eerstdaags volgen nog andere investeringen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 79
van 19 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

“De Dolle Mol” Brussel - Subsidiëring

De minister zou naar verluidt tegemoetkomen in de huur (2.000 EUR) van het café “De Dolle Mol” in Brussel. Het betreft een “kunstenaarscafé” of “cultuurcafé”. Het is blijkbaar de bedoeling dat de uitbater er een anarchistisch kunstenaarscollectief uitbouwt.

De minister kende in het kader van het reglement voor de subsidiëring van participatie- en experimentele projecten 2006 een subsidie van 7.000 euro toe aan de heer Bucquoy voor het project Vrijdag Visdag (stand up filmproject).

1. Werden of worden er vanuit de Vlaamse uitgavenbegroting inderdaad middelen vrijgemaakt voor dit initiatief? Zo ja, hoeveel en op welke wijze werden deze middelen toegekend (subsidiebesluit)? Wat zijn de modaliteiten van deze subsidiëring?
2. Kan de minister de inhoud van het filmproject nader omschrijven?

Wat is de meerwaarde van dit project voor Vlaanderen?

Werden de resultaten van de toegekende subsidie voor Vrijdag Visdag reeds geëvalueerd? Zo ja, in welke zin en wat leverde dit op?

Zo neen, volgt er nog een evaluatie?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 19 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. In 2006 werd in het kader van het reglement voor de subsidiëring van participatie-, experimentele en bijzondere projecten en hobbyverenigingen aan 51 projecten, en voor een totaalbedrag van 1.512.200 euro, een subsidie toegewezen binnen het hoofdstuk omtrent participatie- en experimentele projecten. Binnen deze subsidietoekenningen werd voor het experimentele project 'Vrijdag Visdag' van de heer Jan Bucquoy een beslissing genomen van 7.000 euro.

Dit reglement heeft, aansluitend bij het gehele Vlaamse cultuurbeleid, als basisuitgangspunt het verhogen van de waarde van het culturele aanbod in al zijn verscheidenheid. Cultuur heeft namelijk een prominente rol in het maatschappelijk leven. Waarden als openheid, verdraagzaamheid, democratie, creativiteit en kritische zin worden door cultuur gestimuleerd.

Het eerste hoofdstuk van dit reglement behandelt de subsidievoorwaarden voor participatie- en experimentele projecten. Met experimentele projecten worden die activiteiten bedoeld die voor geen andere decretale regeling in aanmerking komen omdat ze juist experimenteel of vernieuwend zijn. Voor deze projecten gelden volgende criteria:

- de vernieuwende aanpak/ de originaliteit;
- de mate waarin wordt ingespeeld op nieuwe ontwikkelingen en behoeften;
- de mate waarin methodisch of inhoudelijk vernieuwend wordt gewerkt;
- de doelgroepbenadering;
- de mate waarin het project tot doel heeft om een nieuw aanbod te creëren voor een nieuw publiek;
- de organisatievorm;
- de professionele aanpak van het project;

De meerwaarde van deze projecten ligt vaak in het feit dat er geëxperimenteerd wordt met vernieuwende methodieken, waarbij in deze experimentele fase een specifiek doelpubliek, een specifieke niche, wordt aangesproken en uitgedaagd wordt door dit nieuwe aanbod.

2. Het specifieke experimentele project 'Vrijdag Visdag' is een projectie waarin de mogelijkheid is ingebouwd tot real-time modificeren van het filmverloop. Dit wordt gebruikt om een monoloog, waarbij wordt ingespeeld op het publiek, de omgeving en de actualiteit, rond de vertoonde film (gerealiseerd door de performer) aan te passen aan de live-performance en de omstandigheden van de performance. Er wordt gespeeld met de elementen acteur-regisseurperformer. Hierdoor ontstaat een spanningsveld tussen het passief medium film en de liveperformance. Er is een inleiding en evaluatie van het performance en de film, waardoor het publiek toegang krijgt tot alle aspecten van de film en de realisator. Het publiek kan tijdens de performance zelf tussen komen in het verloop en wordt hier ook door de performer toe aangezet.

De uitbetaling van de subsidies en verdere opvolging van deze projecten verloopt volgens volgende procedure:

- * een eerste schijf van 80% wordt na ondertekening van het subsidiebesluit uitbetaald;
- * het saldo van 20% wordt uitbetaald na de goedkeuring door de administratie van het inhoudelijke en financiële eindverslag en een eindafrekening met een overzicht van de uitgaven en de inkomsten van het project.
Voor subsidies van meer dan 25.000 euro wordt een verslag van een bedrijfsrevisor of beëdigd accountant bijgevoegd.

Uiterlijk twee maanden na afloop van het project en ten laatste op 30 oktober van het jaar na het subsidiejaar moeten deze documenten aan de administratie worden bezorgd.

De financiële steun van de Vlaamse Gemeenschap wordt altijd toegekend voor een specifiek doel. De subsidie kan door de begunstigde uitsluitend worden aangewend voor de realisatie van dit doel. Als de subsidie is toegekend, kan het bedrag niet meer aan een ander project worden besteed. Bij niet uitvoering van het project wordt de subsidie teruggevorderd.

Belangrijk is dat een subsidie nooit aanleiding mag geven tot het maken van winst op een project. Daarom moeten ook de inkomsten worden aangegeven. Het toegekende bedrag kan dus niet hoger zijn dan de aangetoonde uitgaven. Indien de kosten lager zijn dan de toegekende subsidie, wordt het overschot teruggevorderd.

Het algemene kader, specifieke criteria en de procedure voor indiening en beslissing van dit reglement kan u eveneens terug vinden op de website www.vlaanderen.be/cultuur.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**BERT ANCIAUX**

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 80
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

CultuurInvest - Opzet

Cultuurinvest wordt algemeen ervaren als een positieve alternatieve manier van financieren in bepaalde kunstsectoren en culturele industrieën. Ik verneem dat CultuurInvest op dit ogenblik operationeel is. Toch zijn de etappes die zijn afgelegd om te komen tot dit plan veeleer geruisloos te noemen.

1. Kan de minister een schematisch overzicht geven van de manier waarop CultuurInvest tot stand is gekomen, en van de hindernissen die overwonnen moesten worden? Dit vanaf de conceptualisering van een culturele investeringsmaatschappij, de band met de privé (zo die bestaat) de relatie met PMV (Participatiemaatschappij Vlaanderen), de toetsing aan de Europese regelgeving, enzovoort.
2. Over welk kapitaal beschikt CultuurInvest momenteel, en hoe kan dit bedrag aangroeien?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 80 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

1. Over het ontstaan van CultuurInvest kunnen heel wat hoofdstukken geschreven worden. In wat volgt probeer ik kort de belangrijkste gebeurtenissen weer te geven.

Het regeerakkoord verwees reeds naar de noodzaak om een beleidsinstrumentarium te ontwikkelen voor de cultuurindustrieën. Naar aanleiding van mijn werkbezoek aan het Canadese Sodec en het artikel in de geschreven pers daaromtrent, nam ParticipatieMaatschappij Vlaanderen NV (PMV) eind 2004 contact op met mij. Vanuit haar ervaring bij de financiering van KMO's, waaronder vooral groeiers en starters, was PMV zeer geïnteresseerd om mee te werken aan een Vlaams initiatief voor de cultuurindustrieën.

Onder begeleiding van mijn voormalige kabinetschef van Cultuur, Stefaan De Ruyck, ging een stuurgroep aan de slag in het tweede kwartaal van 2005. PMV nam het projectmanagement en de concrete uitwerking op zich. De stuurgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers uit de sector, mijn kabinet, mijn administratie en PMV zorgde voor de nodige feedback en legde de krijtlijnen vast.

Die kregen voor de eerste keer vorm in de zgn. "Blauwdruk voor het beleidsinstrumentarium in de cultuurindustrie" die net vóór de zomer van 2005 gefinaliseerd werd.

Volgend op de Blauwdruk gaf ik aan PMV de opdracht om het concept om te zetten in de praktijk en een businessplan te schrijven voor wat later bekend zou worden als het investeringsfonds "CultuurInvest".

In het businessplan werd concreet en in detail ingegaan op de investeringsvoorwaarden, de financiering, het regelgevende kader en het beheer van het investeringsfonds.

Het concept voor het nieuwe beleidsinstrumentarium voor de cultuurindustrieën werd, inclusief het businessplan goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 31 maart 2006. Het kader was gecreëerd, maar de praktische invulling moest dan nog beginnen.

De procedures moesten uitgewerkt worden en het management samengesteld. Engagements over financiering moesten omgezet worden in concrete overeenkomsten e.d. PMV heeft de operationalisering en het beheer van CultuurInvest op zich genomen. Het Managementteam bereid nu de investeringsdossiers voor, een onafhankelijke investeringscomité beslist en namens de initiatiefnemende ministers oefent een strategisch comité toezicht uit op het beheer en de investeringsstrategie.

De hindernissen

De voornaamste hindernissen bleken vooral: het voorzien van de nodige investeringsmiddelen. M.a.w. de financiering van het fonds was geen evidentie. Het gaat om sterk risicodragende investeringen, waarvoor het nodige kapitaal moet worden voorzien. Uiteindelijk werd beslist om het fonds van publieke middelen te voorzien uit voor maximaal de helft en de andere helft bij private partners te zoeken.

De publieke middelen, 10 miljoen euro, zijn afkomstig uit de valorisatie van participaties die zich in de portefeuille van PMV bevinden.

De private middelen worden aangetrokken via een door PMV uit te geven obligatielening. Hierop tekenden 7 financiële instellingen in en Sabam voor een totaal van 11,5 miljoen euro.

Dat uiteindelijk 8 partijen bereid werden gevonden om te financiering vrij te maken voor CultuurInvest mag een succes genoemd worden en onderstreept de degelijkheid van het uitgewerkte businessplan. Voor de ter beschikking gestelde middelen wordt ook een marktconforme vergoeding betaald. Er gaat dus zeker niet om een (verkapte) vorm van sponsoring.

De positionering ten opzicht van de subsidie-instrumenten

CultuurInvest richt zich op culturele ondernemers die kwalitatieve cultuurgebonden producten met marktpotentieel voortbrengen en verspreiden in economische context. Zij hebben met andere woorden een commerciële ingesteldheid en bevinden zich op het kruispunt van cultuur & economie.

Zij hebben daarbij vaak een zekere financieringsbehoefte, maar moeten in staat geacht worden om een eventuele financiering uit hun normale ondernemingsactiviteiten terug te betalen. In die zin onderscheiden zij zich van cultuurmakers die hiervoor een beroep moeten doen op subsidies. Het was en is dan ook nog steeds van het allergrootste belang om CultuurInvest ook in die zin te positioneren: CultuurInvest investeert en subsidieert niet.

Dat heeft op zijn beurt een impact op de analyse van de dossiers, die in de eerste plaats vanuit een financieel-economische invalshoek gebeurt en veel minder een waardeoordeel uitspreekt over het culturele product.

Het is op geen enkel ogenblik de bedoeling geweest om (een deel van) het subsidie-instrumentarium te vervangen door CultuurInvest. Integendeel, via CultuurInvest kan ook aan projecten en cultuurmakers die niet (of niet langer) in aanmerking komen voor bijvoorbeeld het Kunstendecreet een kans geboden worden.

De toetsing aan de Europese regelgeving

Zoals voor alle instrumenten die zich op ondernemingen richten, moest ook voor CultuurInvest het oordeel van de Europese Commissie gevraagd worden over de toelaatbaarheid van de verstrekte staatssteun. Vanuit haar ervaring bij de aanmelding van de ARKimedees-regeling en het Vlaams Innovatiefonds kon PMV echter al van bij aanvang rekening houden met de gevoeligheden en de richtlijnen die de Europese Commissie daarbij hanteert. Nauwelijks een goed half jaar na enkele informele contacten, de formele aanmelding en een korte vragen- en antwoordenronde werd het fiat bekomen. Op 20 december 2006 besloot de Europese Commissie dat er weliswaar zowel op het niveau van de doelondernemingen, als op het niveau van de fondsbeheerder, PMV, sprake is van staatssteun, maar dat die steun als verenigbaar moet beschouwd worden met de gemeenschappelijke markt. De Europese Commissie merkte bovendien op dat het instrument zo is opgezet dat het professioneel, marktgericht en rendementsgedreven zal kunnen investeren en dat het tevens een bijdrage kan leveren aan de verwezenlijkingen van de Lissabon-doelstellingen.

2. Momenteel beschikt CultuurInvest over een investeringsenveloppe van 3 mln. euro, waarvan reeds 1,9 mln. is toegezegd volgend op de eerste investeringsbeslissingen. Die 3 mln. euro zijn een voorafname op het publieke aandeel in het investeringsfonds. Dat zal aangevuld worden met 7 miljoen euro op het ogenblik dat ook de private middelen via de obligatielening zullen aangetrokken worden. Dat moet het geval zijn op uiterlijk 30 september 2007. Op dat moment zal het fonds over 21,5 miljoen euro beschikken om te investeren in de cultuurindustrieën in Vlaanderen.

Op termijn moet het fonds, om levensvatbaar te zijn en een rollend karakter te hebben, minstens de vooropgestelde minimum fondsgrootte van 32,5 miljoen euro bereiken. De verdere kapitalisatie is echter afhankelijk gemaakt van een tussentijdse evaluatie na het tweede werkingsjaar. Die evaluatie zal dus plaatsvinden in het eerste semester van 2009.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 81
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

Toepassing decreet lokaal cultuurbeleid - Stand van zaken

Graag zou ik van de minister vernemen hoeveel Vlaamse (en Brusselse) gemeenten nu precies zijn ingestapt in het decreet op het lokaal cultuurbeleid.

Wat zijn de voornaamste redenen waarom gemeenten niet instappen? Komt men tekort, of is er soms sprake van pertinente weigering? Graag een overzichtsantwoord.

Enkele gemeenten hebben zelfs een rechtszaak lopen in verband met dit decreet. Graag ook hier, voor zover mogelijk, enige verduidelijking.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 81 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

Ik kan meedelen dat op 1 juli 2007 312 (299 Vlaamse en 13 Brusselse) gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voldeden aan het (voor de Vlaamse gemeenten) verplichte gedeelte van het decreet van 13 juli 2001. Zij beschikken namelijk zelf of via een samenwerkings-verband over een openbare bibliotheek. Wat het facultatieve gedeelte van het betrokken decreet betreft, hebben 64 Vlaamse gemeenten en Brussel (22 gemeenschapscentra) een gesubsidieerd cultuur-centrum en beschikken 205 (193 Vlaamse en 12 Brusselse) gemeenten en de Vlaamse Gemeenschaps-commissie over een gesubsidieerde cultuurbeleidscoördinator. Van deze 205 gemeenten hebben momenteel 189 (179 Vlaamse en 10 Brusselse) gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie een aanvaard beleidsplan. Hieronder vindt u een opsomming per provincie.

	aantal gemeenten	met gesubsidieerde cultuurbeleids-coördinator	met goedgekeurd/aanvaard beleidsplan
Antwerpen	70	48	44
Vlaams-Brabant	65	36	35
Limburg	44	33	32
Oost-Vlaanderen	65	30	26
West-Vlaanderen	64	46	42
Brussels Hoofdst. Gewest	20*	13	11
TOTAAL	328	206	190

* inclusief Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC)

De 16 gemeenten die nog niet beschikken over een cultuurbeleidsplan hebben tijd tot 31 december 2007 om een eerste integraal cultuurbeleidsplan ter aanvaarding in te dienen bij de administratie.

Momenteel heb ik nog niet systematisch onderzocht om welke redenen gemeenten niet instappen in het decreet. Voor wat het luik cultuurbeleidsplan betreft weet ik van een aantal gemeenten dat ze momenteel nog niet voldoen aan een aantal in het decreet bepaalde voorwaarden. Meestal heeft dit te maken met het niet beschikken over de vereiste infrastructuur.

Volgens de lijst bij het decreet kunnen nog 13 gemeenten een cultuurcentrum oprichten. Meestal beschikken deze gemeenten over onvoldoende infrastructuur om aan de decretale voorwaarden ter zake te voldoen. Herentals heeft een aanvraag lopende met het oog op subsidie vanaf 2008.

In het Vlaams Gewest hebben zeven gemeenten nog geen decretaal verplichte bibliotheek. Het betreft de gemeenten Halen, Horebeke, Bever, Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wezembeek-Oppem. Voor de faciliteitengemeenten voorziet het decreet nu een bepaling dat een cultuurraad van een faciliteitengemeente, die nog niet beschikt over een gesubsidieerde bibliotheek, een projectaanvraag kan indienen ter ondersteuning van een Nederlandstalig privaatrechtelijk bibliotheekbedieningspunt.

In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn er nog zes gemeenten die als inrichtende macht kunnen optreden. Twee ervan (Vorst en Oudergem) hebben reeds een dossier bij de administratie lopen.

Twaalf gemeenten hebben momenteel bij de Raad van State een procedure lopen tot nietigverklaring van de ministeriële beslissing dat zij voor hun cultuurcentrum niet in aanmerking kwamen voor een variabele subsidie, zoals toen voorzien was in het decreet ter ondersteuning van het lokaal cultuurbeleid.

Tot op heden is er nog geen einduitspraak van de Raad van State.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 82
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

Vlaams-Nederlands Comité voor Nederlandse Taal en Cultuur - Samenwerking

Het Vlaams-Nederlands Comité voor Nederlandse Taal en Cultuur (VNC) heeft tot taak de wetenschappelijke samenwerking inzake taal en cultuur tussen Vlaanderen en Nederland te bevorderen.

Dit samenwerkingsverband werd echter zeer recentelijk aan Nederlandse zijde op de helling gezet.

Wat zijn de precieze beweegredenen? Hoe reageert de minister?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 82 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

Recent besliste het NWO (Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek) in het kader van veranderingen in prioriteitstelling om na 2007 niet verder te investeren in het Vlaams-Nederlands Comité-programma voor Nederlandse Taal en Cultuur.

Vermits de besluitvorming rond prioriteiten een autonome verantwoordelijkheid is van het NWO, kan hier niet rechtsreeks worden ingegrepen, zelfs niet door de Nederlandse minister bevoegd voor wetenschappelijk onderzoek. Wel wordt er vanuit het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie een standpunt voorbereid over deze kwestie. Daarin zal duidelijk worden gesteld dat de betrokken Vlaamse en Nederlandse ministers hopen dat de samenwerking die dankzij het VNC is gegroeid, wordt voortgezet via de reguliere instrumenten van het NWO en het FWO (Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek). Bovendien is er vanzelfsprekend ook buiten de kaders van de Nederlandse Taalunie nog overleg mogelijk over wetenschappelijke samenwerking tussen de Vlaamse en Nederlandse regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 83
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

Kunstensector - Subsidiëring

Met betrekking tot het toekennen van de subsidies 2008-2009 voor de kunstensector zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Waarom zijn niet alle adviezen gevolgd?

Klopt het dat indien alle adviezen gevolgd zouden zijn, dit de overheid 2,7 miljoen meer zou hebben gekost?

2. Ook nu weer is het Raamtheater opgevist door de minister, tegen het advies in.

Welke zijn hier de beweegredenen?

3. De minister benadrukt dat men in de theaterwereld beter eens zou uitkijken naar het benutten van samenwerkingsverbanden met bestaande kunstencentra en werkplaatsen. Kan de minister dit verduidelijken?

4. Wat is de reden van de enorme sprong voorwaarts bij het toekennen van de subsidies in de dans?

5. Waarom is de veelbesproken “inhaalbeweging” in de sector van de beeldende kunsten er dit jaar uiteindelijk niet gekomen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 83 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

1. De redenen waarom bepaalde adviezen niet werden gevolgd heb ik zowel algemeen als individueel beschreven in mijn nota aan de Vlaamse Regering over deze subsidiebeslissing. Deze nota werd op mijn vraag openbaar gemaakt op de website van het Agentschap Kunsten en Erfgoed.
Moest ik alle positieve adviezen van de beoordelingscommissies hebben gevolgd, dan zou dit inderdaad 2,7 miljoen euro meerkost hebben betekend. Er was op voorhand gecommuniceerd dat er niet meer middelen ter beschikking zouden zijn dan in de periode 2006-2007 en ik heb mijn oefening dan ook binnen dit budget gemaakt.
2. Ik ben afgeweken van het negatieve advies van de beoordelingscommissie vanuit de criteria “maatschappelijk en sociaal belang” en aandacht voor de beleidlijnen die inzetten op de relevantie van de diversiteit. Ik hoop wel dat de communicatie tussen de organisatie en de beoordelingscommissie in de toekomst op een meer serene manier zal verlopen. Ik dring erop aan dat de beoordelingscommissie in deze zijn verantwoordelijkheid blijft nemen maar verwacht van het Raamtheater evenzeer dat de organisatie in haar aanvragen andere theatermakers niet verder kritiseert en dat het gezelschap het werk van de beoordelingscommissie en haar leden waardeert in de wetenschap dat het uitwerken van integere, consistente en consequente adviezen geen sinecure is.
3. Ik heb al verschillende malen aangegeven dat voor de theatersector het financiële plafond is bereikt binnen de huidig beschikbare middelen. Ik wens daarom te streven naar een optimale ondersteuning van de individuele kunstenaar en naar een beperking van de overheadkosten die verbonden zijn aan structuren rond individuele kunstenaars.
Door middel van samenwerkingen met niet alleen kunstencentra of werkplaatsen, maar ook met andere theatergezelschappen moet dit in combinatie met beurzen voor de kunstenaar en projectsubsidies voor zijn of haar projecten mogelijk zijn.
4. In mijn beleidsbrief 2007 had ik al aangegeven dat ik de instroom in het danslandschap nauwlettend in het oog wou houden. Het is duidelijk dat deze sector toe is aan een inhaalbeweging en dat naast de grote gezelschappen, deze sector nood heeft aan een middenveld zoals dit het geval is binnen de theatersector. De drie nieuwe gezelschappen die vanaf 2008 structureel zullen worden gesubsidieerd moeten worden gezien als aanzet tot de vorming van een dergelijk ‘middenveld’.
5. Omdat ik die inhaalbeweging in de afgelopen jaren reeds gerealiseerd heb!
Tussen 2000 en 2005 werd het budget voor de ondersteuning van beeldende kunstorganisaties verdubbeld, van 1 miljoen naar 1,96 miljoen euro. Met het in werking treden van het Kunstendecreet werd een nog grotere inhaalbeweging gerealiseerd: vanaf 2006 werd voor 5,1 miljoen subsidies aan de beeldende kunstorganisaties toegekend. In 2008 zal dat 5,5 miljoen euro zijn, een stijging van 280% t.o.v. 2005. In dit budget worden ook de subsidies meegeteld die zijn toegekend aan de festivals, werkplaatsen, kunstencentra en publicaties die – zonet uitsluitend, dan toch prioritair – rond beeldende kunst werken.

Ik kan echter begrijpen dat veel mensen, vooral zij die in de sector zelf actief zijn, dit momenteel nog te weinig vinden. Men mag echter de context waarin deze subsidies worden toegekend, niet uit het oog verliezen. Hiermee bedoel ik het volgende. We merken dat de sector zich, met ondersteuning door de overheid, langzaam begint te ontwikkelen. Omwille van haar jarenlange achterstand t.o.v. de andere sectoren gebeurt deze evolutie naar een volwaardig professioneel kader (vooral op het vlak van zakelijk beleid) op dit moment nog zeer geleidelijk. Het beleid volgt deze evolutie op de voet, maar het zou onverstandig zijn om de financiële steun door de overheid nu sneller te laten groeien dan dat de sector zelf groeit. De overheid moet een ondersteunende rol in deze ontwikkelingen spelen, en niet de motor ervan zijn.

Dat de sector zelf recent niet spectaculair gegroeid is, bleek duidelijk in de recente toekenningsronde voor structurele subsidies 2008-2009. Bij de beeldende kunstorganisaties waren er slechts 18 aanvraagdossiers, waarvan slechts 4 nieuwe organisaties. Daarover adviseerde de beoordelingscommissie om een afwachtende houding aan te nemen, wat ik gedaan heb. Ik wil hierbij benadrukken dat ik de adviezen van de Beoordelingscommissie Beeldende Kunst allemaal gevolgd heb, op twee uitzonderingen na: Corban en Kunsthal Lophem. In het eerste geval ben ik van mening, zoals ik daarnet al zei, dat structuren rond individuele kunstenaars eerder thuishoren binnen het systeem van de kunstenaarsbeurzen. In het tweede geval heb ik het negatieve advies van de administratie gevolgd, dat wees op het ondermaatse zakelijke beheer van de organisatie. Voor het bepalen van de subsidiebedragen ben ik uitgegaan van een continuering, wat de rode draad was doorheen heel deze subsidieronde.

Tot slot wil ik benadrukken dat in de sector van de beeldende kunst, meer dan in welke andere sector, de individuele schepende kunstenaar een centrale, cruciale rol speelt. Zonder deze kunstenaars en hun creaties is er geen sprake van een beeldende kunstsector. Dit is een groot verschil met sectoren als Podiumkunsten en Muziek, waar de kunstenaars gegroepeerd zijn in organisaties en ensembles, wat ook verklaart waarom in deze sectoren de organisatievormen sterker geprofessionaliseerd zijn in vergelijking met de beeldende kunstsector. Daarom is mijn beleid voor de beeldende kunsten tweeledig: professionalisering van de huidige organisaties en sterke ondersteuning van de kunstenaars. Van alle toegekende kunstenaarsbeurzen gaat 76,6% naar de beeldende kunsten! Ik zal op deze beide beleidslijnen blijven inzetten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 84
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

SMAK Gent - Subsiëring onder het Kunstendecreet

Het SMAK (Stedelijk Museum voor Actuele Kunst) in Gent worstelt zogezegd met “instaproblemen” bij het Kunstendecreet. Naar verluidt zijn de problemen dezelfde als twee jaar geleden.

Het SMAK hoort enerzijds thuis bij het Erfgoeddecreet. Maar anderzijds diende het een aanvraag in als kunstencentrum. Bij het SMAK zelf ziet men er geen graten in dat men enerzijds wordt beschouwd als een museum met een collectiewerking, maar dat men daarnaast ook doet aan creatie-ondersteuning door actuele tentoonstellingen te maken. Die twee zouden bij elkaar horen en men hoopte eigenlijk dat het Kunstendecreet duidelijkheid zou verschaffen.

Maar net zoals in 2005 kreeg het SMAK een negatief advies als kunstencentrum.

Wat is de reden van dit negatief advies?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 84 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

Het negatieve advies van de beoordelingscommissie Kunstencentra en Werkplaatsen is vooral gemotiveerd door bezwaren tegen de opsplitsing van de museale werking en de werking als kunstencentrum van het SMAK. Hierdoor blijft volgens de beoordelingscommissie een deel van de werking buiten beeld in het aanvraagdossier, terwijl andere aspecten die qua visie eerder aansluiten bij de museale werking worden voorgesteld als deel van het kunstencentrum.

De beoordelingscommissie is in haar advies van mening dat de vraag van het SMAK om bijkomende middelen gerechtvaardigd is, maar is van mening dat dit niet moet gebeuren via een erkenning als kunstencentrum en dat een adequate ondersteuning van een museum voor hedendaagse kunst de totale werking zou moeten omvatten. Anders vreest de beoordelingscommissie dat elk dynamisch museum binnenkort een aanvraag als kunstencentrum of werkplaats zal indienen.

Ik ben echter afgeweken van dit advies omdat ik van mening ben dat het SMAK in Gent, naast een museale opdracht, een duidelijke functie van "beeldende kunstcentrum" heeft en op die manier een trekkersrol vervult voor de ganse sector.

In tegenstelling tot het oordeel van de commissie vind ik het onlogisch om het landschap van de beeldende kunst vorm te geven in het kunstendecreet zonder dat in relatie te doen met de voortrekkers. De musea van hedendaagse kunst zijn m.i. de noodzakelijke pijlers van de veldopbouw hedendaagse beeldende kunst.

Ik onderschrijf wel dat bepaalde argumenten van de beoordelingscommissie terecht zijn en dat de situatie van het SMAK in de toekomst verder dient uitgeklaard, maar ik ben van mening dat minstens tot einde 2009 het SMAK gedeeltelijk binnen het Kunstendecreet moet gesubsidieerd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 85
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

Fonds voor Culturele Infrastructuur - Werking

Het FoCI (Fonds voor Culturele Infrastructuur) is vooral in het nieuws gekomen met de 101 miljoen euro, waarmee in 2005 de grote projecten zoals het MAS, het Muziekforum, en dergelijke, al dan niet werden opgericht en/of ondersteund. Ik verwijs naar het zeer lange en boeiende antwoord van de minister ter zake op een vraag om uitleg van collega Herman Schueremans hieromtrent, kort nadat de 101 miljoen euro werden verdeeld (Handelingen C38 van 20 oktober 2005, blz. 11-21).

Graag had ik van de minister vernomen hoe het FoCI eigenlijk in mekaar zit.

1. Over hoeveel kapitaal beschikt het fonds?
2. Welk soort culturele activiteiten ondersteunt het precies?
3. Is er sprake van bijkomende subsidiëring bij bepaalde projecten van het FoCI?
4. Welke projecten komen niet in aanmerking voor ondersteuning van het FoCI?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 85 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

1. Op 31/12/2006 bedroeg het encours van het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI) **29.402.000 euro**. Daaraan moeten de verbintenissen van **12.075.000 euro** voor het begrotingsjaar 2007 toegevoegd.
2. De Vlaamse Openbare Instelling (VOI) **Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI)** is een stafdienst van het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM). Het FoCI staat in voor:
 - 1) Het verlenen van **investeringsubsidies** voor **grote (stedelijke)** en voor **sectorale accommodaties** in de sectoren cultuur en jeugd. Deze subsidies worden steeds op naam ingeschreven in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Het bedrag voor **grote (stedelijke) accommodaties** varieert van jaar tot jaar (zie verder: meerjarenplanning voor culturele infrastructuur). Het bedrag voorzien voor **sectorale culturele infrastructuur** bedraagt jaarlijks circa 1,5 miljoen euro. De prioriteiten bij sectorale culturele infrastructuur zijn: bovenlokale jeugdinfrastructuur, erkende kunstencentra, erkende muzikeducatieve organisaties en erkende muziekclubs. De verdeling van de investeringsubsidies gebeurt op basis van het reglement van 16 maart 2001 voor subsidiëring van culturele infrastructuur met bovenlokaal belang. De herziening van dit reglement wordt voorbereid.
 - 2) Het optreden als bouwheer voor de **eigen accommodaties** van de Vlaamse Gemeenschap in de sectoren cultuur en jeugd (30-tal accommodaties): (ver)kopen, (ver)bouwen en renoveren. Actuele grote bouwprojecten zijn: fase 4.2. (toren) van de Singel te Antwerpen; eerste fase masterplan De Hoge Rielen te Kasterlee; grondige renovatie KMSKA te Antwerpen en nieuwbouw Vlaams-Nederlands Huis te Brussel.
 - 3) Het ten laste nemen van het **(preventief) eigenaanderhoud** en de **onroerende voorheffing** voor de eigen accommodaties van de Vlaamse Gemeenschap in de sectoren cultuur en jeugd. In opdracht van het FoCI, stelden het WTCB (Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf) en de vzw Centrum Duurzaam Bouwen een onderhoudsplan op voor de eigen accommodaties (30-tal). Op de begroting van het FoCI wordt jaarlijks circa 3.150.000 euro gereserveerd voor preventief onderhoud en dringende herstellingen en circa 350.000 euro voor onroerende voorheffing (in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestaat er maar een gedeeltelijke vrijstelling voor culturele accommodaties).
 - 4) Het **(ver)huren, (ver)pachten** en het ten laste nemen van de **beschikbaarheidvergoedingen** voor gebouwen en terreinen binnen het beleidsdomein.
 - 5) Het coördineren van **Publiek-Private Samenwerking** en de **alternatieve financiering** binnen het beleidsdomein.
 - 6) Het coördineren van de medewerking van het Departement CJSM aan het **Vlaams Sportinfrastructuurplan**, een inhaalbeweging van in totaal 225 miljoen euro, in samenwerking met gemengde publiek-private organisaties, voor lokale sportaccommodaties: kunstgrasvelden, gewone sporthallen, gewone zwembaden en multifunctionele sportcentra.

Het FoCI werkt nauw samen met de betrokken accommodaties, de initiatief-nemende overheden, de IVA's van het Ministerie CJSM en het Kabinet van de minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

De secretaris-generaal van het Departement CJSM is leidend ambtenaar van het FoCI. Het kleine deskundige team van het FoCI bestaat thans uit een directeur, een bouwkundige en een

economist. Voor de realisatie van het Vlaams Sportinfrastructuurplan, worden bijkomende medewerkers ingezet.

Bij de voorbereiding en de uitvoering van het beleid, doet het FoCI op ruime schaal beroep op **interdepartementale samenwerking**:

- de Afdeling Gebouwen van het Agentschap voor Facilitair Management (eigen accommodaties);
- de Vlaams Bouwmeester;
- het Team Gesubsidieerde Infrastructuur van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur;
- de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) (alternatieve financiering);
- het Kenniscentrum Publiek-Private Samenwerking;
- het FFEU (Eenmalige Investeringsuitgaven), ...

Ook worden overeenkomsten afgesloten met externe instanties en personen: studiediensten, masterplanners, architecten, ontwerpers, aannemers, leveranciers en uitvoerders.

Om begrotingstechnische redenen, werd in 2007 onder PR 45.50 (Departement CJSB), BA 51.12, een bijkomende investeringsbijdrage ingeschreven van 11.500.000 euro voor de nieuwbouw (fase 4.2.) van het Internationaal **Kunstencentrum deSingel** te Antwerpen en onder PR 45.50 (Departement CJSB), BA 63.21, de resterende investeringssubsidie van 19.300.000 euro aan de stad Antwerpen of aan de gedelegeerd bouwheer van het **Museum Aan de Stroom (MAS)** te Antwerpen. Beide kredieten worden echter ook administratief beheerd door het FoCI, in het kader van het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

De **bijgestelde meerjarenplanning** voor investeringskredieten voor eigen accommodaties voor cultuur en jeugd en voor investeringssubsidies voor culturele infrastructuur van derden, ziet er momenteel als volgt uit:

EIGEN CULTURELE ACCOMMODATIES: 62,1 miljoen euro	
deSingel Nieuwbouw (fase 4.2.)	Klassieke financiering. Resterend investeringsbedrag van 11,5 miljoen euro in 2007 ingeschreven onder PR 45.50 (Departement), BA 51.12. Start bouwwerken: september 2007. GOK in 2007: 4,5 miljoen euro.
Vlaams-Nederlands Huis Nieuwbouw	Klassieke financiering. Planning vastleggingen: 3,3 miljoen euro in 2007 en 0,3 miljoen euro in 2008.
KMSKA Prioritaire werken + Grondige renovatie	Financiering systeem PPS (d)bfm. Prioritaire werken: 10 miljoen euro; + 29 miljoen grondige renovatiewerken (verticaal museum) Vergoeding gedurende 30 j. van circa 4 miljoen euro per j. vanaf 2010
De Hoge Rielen	Klassieke Financiering. Planning vastleggingen: 100.000 euro in 2006; 2,25 miljoen euro in 2007 en 3,65 miljoen euro in 2008. Totaal: 6 miljoen euro.
Divers	Klassieke Financiering. 2 miljoen euro.

GESUBSIDIEERDE PROJECTEN 52 miljoen euro	
Forum-BIS	Financiering systeem PPS dbfm. Gespreide investeringssubsidie op 18 j. op basis van 20 miljoen euro basisbedrag.
MAS Antwerpen	Vastlegging van 0,7 miljoen euro op het FFEU in 2006. Vastlegging van resterende investeringssubsidie van 19,3 miljoen euro in 2007 op PR 45.50 (Departement), BA 63.21. Totaal: 21 miljoen euro. Gepland betalingsritme: 2007:5 miljoen euro; 2008:11 miljoen euro; 2009: 3,3 miljoen euro
Museumsite Leuven	Gespreide vastlegging van investeringssubsidie: 500.000 euro in 2007; telkens 1,5 miljoen euro in 2008 en 2009; 750.000 euro in 2010. Totaal, met inbegrip van 750.000 euro in 2002: 5 miljoen euro.
Kunstenproject Limburg	Gespreide vastlegging van investeringssubsidie: 0,5 miljoen euro in 2008; 1 miljoen euro in 2009; 1,5 miljoen euro in 2010; 1 miljoen euro in 2011. Totaal: 4 miljoen euro.
Divers	Klassieke vastlegging van investeringssubsidies. 2 miljoen euro.

3. De niet onder 2 vermelde projecten worden niet ondersteund. Het reglement van 16 maart 2001 wordt herzien om te kunnen beantwoorden aan de nieuwe behoeften betreffende culturele infrastructuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 86
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

Flagey - Gebouw en activiteiten

Naar aanleiding van mijn interpellaties omtrent Flagey had ik graag van de minister vernomen hoe het gebouw “Flagey” – de fameuze pakketboot – is ingedeeld? Op welke verdieping gebeurt wat? Op welke verdieping spelen zich de activiteiten af die voorwerp zijn van het co-communautair akkoord?

Kan de minister duidelijk omschrijven over welke activiteiten het precies gaat die het voorwerp uitmaakten van het bereikte akkoord?

Wat is de rol van het VRO/VRK (Vlaams Radio Orkest - Vlaams Radio Koor) hierin?

Wat is de rol van de akoestiek van het gebouw van Flagey hierbij?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 86 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

- Het Flageygebouw is opgebouwd rond een kern waarin de 5 studio's zich bevinden. Rond deze kern bevindt zich een schil van 'werkplekken' (technische ruimtes, kantoren, café, restaurant etc.). De ruimte bestemd voor de culturele activiteiten bevindt zich midden in het gebouw en herbergt vijf zalen (de studio's) die verschillen in grootte en functie. Een technisch vacuüm tussen de studio's zorgt ervoor dat ze gelijktijdig voor verschillende activiteiten gebruikt kunnen worden.
De infrastructuur van Flagey werd eind jaren negentig aangepast met het oog op de nieuwe culturele invulling van het gebouw maar ook in functie van zijn unieke profiel en polyvalent gebruik. Bij de verschillende ingrepen werd er rekening gehouden met het architecturale en akoestische patrimonium, evenals met de hedendaagse veeleisende behoeften qua techniek en comfort.

De culturele activiteiten die voorwerp zijn van het co-communautair akkoord spelen zich met name af in de 5 studio's. Studio 1 bevindt zich op niveau -1 en beslaat een oppervlakte van 315 m². Hij is geschikt voor uiteenlopende activiteiten zoals opnames, repetities, concerten, productvoorstellingen, filmvoorstellingen, vergaderingen en conferenties. De zaal beschikt over een eigen onthaalruimte voor artiesten en publiek. Studio 2 en 3 die op het gelijkvloers zijn gelegen, zijn volledig identiek qua afmetingen en grootte en zijn geschikt voor verschillende soorten activiteiten: workshops, vergaderingen, projecties, pedagogische activiteiten, repetities,... Op de tweede verdieping bevindt zich Studio 4, wereldwijd bekend om zijn uitstekende akoestische, architecturale en esthetische kwaliteiten. Deze zaal werd minutieus gerestaureerd volgens een specifiek lastenboek en aangepast aan de hedendaagse behoeften. Studio 4 wordt voornamelijk gebruikt voor concerten, projecties, opnames, repetities en conferenties. Studio 5 bevindt zich op de gelijkvloerse verdieping. Deze werd ingericht als permanente film- en videostudio. Hij kan eveneens gebruikt worden als conferentiezaal.
- Het culturele project Flagey heeft - zoals het mission statement van Flagey zegt- tot doel een centrum voor geluid en beeld uit te bouwen. Flagey wil een unieke en multidisciplinaire audiovisuele kern zijn, gewijd aan creatie en ontmoetingen. Een trefpunt dat leven brengt een stad waar gecreëerd wordt. Het is de bedoeling jazz, traditionele en populaire muziek, hedendaagse en klassieke muziek met elkaar onderling te laten dialogeren en ook met het beeld; en deze diverse kunststrekkingen op één plaats samen te brengen om beter de punten van gelijkenis en verschil te kunnen begrijpen zonder daarbij genres of publiek in vakjes te plaatsen. De nadruk in de muziekprogrammering ligt dus voornamelijk op jazz, traditionele muziek en klassieke muziek. Daarnaast profileert Flagey zich ook als een filmcentrum met een brede kwalitatieve programmering, zowel op permanente basis als in festivalcontext.
- De VRO/VRK heeft in Flagey een stek gevonden waarin een symfonisch orkest en een kamerkoor alle kansen krijgen om zich verder te ontwikkelen. De repetitie- en concertfaciliteiten zijn van een uitzonderlijke akoestische kwaliteit en dus een ideaal werkmilieu om als concert en koor naar een nog hoger niveau te groeien. Bovendien biedt de Brusselse context meer mogelijkheden om de publiekswerking van VRO/VRK te versterken. Omgekeerd is de residentie van VRO/VRK in Flagey een uitgelezen mogelijkheid om de

uitbouw van een klassieke pijler binnen de programmering verder te ontwikkelen. In het nieuwe seizoen zijn momenteel al een tiental concerten van orkest of koor gepland binnen het Flagey-programma. De uitbouw van de klassieke programmering, zeker voor de symfonische concerten, biedt aan de vzw Flagey ook de mogelijkheid om de akoestische kwaliteit van de ruimtes maximaal in de verf te zetten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 88
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

Flagey - Raden van bestuur

Bij de problemen rond Flagey is op een bepaald ogenblik een verstrengeling opgedoken m.b.t. mensen die lid waren van zowel de vzw als de nv Flagey.

1. Kan de minister de samenstelling meedelen van de raden van beheer van respectievelijk de vzw en de nv Flagey anno 2007?
2. Met welke taken worden de vzw, respectievelijk de nv, belast?
3. Op welke wijze wordt in de toekomst belangenvermenging tussen beide vermeden?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 88 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

1. De samenstelling van de Raad van Bestuur van de vzw Flagey is als volgt:

Voorzitter Olivier Vanderijst
Ondervoorzitter Stefaan De Ruyck
Bestuurder Vic Anciaux
Bestuurder Eric Antonis
Bestuurder Benjamin Cadranel
Bestuurder Julie de Groote
Bestuurder Sophie Goemine
Bestuurder Yves de Jonghe d'Ardoye d'Erp
Bestuurder Monica Pini
Bestuurder Marijke Vandebuerie
Bestuurder Arlette Verkruyssen
Bestuurder Anne-Françoise de Veth
Bestuurder Clair Ysebaert

De samenstelling van de Raad van Bestuur van de NV Omroepgebouw Flagey:

Voorzitter Van Waeyenberge Piet
Bestuurder Beauduin Lucien
Bestuurder Bellis Marc
Bestuurder Bonnet Hubert
Bestuurder Borgerhoff Guy
Bestuurder Crols Bart
Bestuurder da Costa Philip
Bestuurder Davignon Etienne
Bestuurder De Clerck Jan
Bestuurder De Dobbelaere Jean-Marie
Bestuurder De Vos Patrick
Bestuurder de Walque Xavier
Bestuurder De Wilg
Bestuurder Delville Robert
Bestuurder Desimpel Christophe
Bestuurder FPM/SFP vertegenwoordigd door Courtin Jean
Bestuurder GIMB / SRIB vertegenwoordigd door Dubois Etienne
Bestuurder ING Belgique vertegenwoordigd door André de Kerchove de Denterghem
Bestuurder Kestens Guido
Bestuurder LHOIST S.A. vertegenwoordigd door Daco Hélène
Bestuurder Loeb Manfred
Bestuurder Mathieu Philippe
Bestuurder Merena SA vertegenwoordigd door Boon Falleur Bernard
Bestuurder PMV NV vertegenwoordigd door Marinus Pieter
Bestuurder Quaden Guy
Bestuurder Roularta Media Group NV vertegenwoordigd door Neyts Freddy

Bestuurder Ruquois Jean-Pierre
Bestuurder Swerts Vic
Bestuurder Van Casteren Steven
Bestuurder Van Gorp Gunhilde
Bestuurder van Marcke de Lummen Gilbert
Bestuurder Vanden Avenne Harold
Bestuurder Varin Christian
Bestuurder Verhellen Kris
Bestuurder Verly Philippe
Bestuurder Vriens August
Bestuurder Willame Luc

2. De vzw is belast met de uitbating van de culturele ruimte en de uitbouw van een cultureel project, Flagey wil een unieke en multidisciplinaire audiovisuele kern zijn, gewijd aan creatie en ontmoetingen. Een trefpunt dat leven brengt een stad waar gecreëerd wordt. Het is de bedoeling jazz, traditionele en populaire muziek, hedendaagse en klassieke muziek met elkaar onderling te laten dialogeren en ook met het beeld; en deze diverse kunststrekkingen op één plaats samen te brengen om beter de punten van gelijkheid en verschil te kunnen begrijpen zonder daarbij genres of publiek in vakjes te plaatsen.

Flagey wil de afstand tussen de scène en de zaal, tussen de artiesten en het publiek verkleinen en organiseert daarom open repetities, concerten die toegelicht worden en punctuele pedagogische activiteiten in verband met de programmering. Naast concerten, die van voorbijgaande aard zijn, biedt Flagey ook de gepaste infrastructuur aan om professionele opnames te maken.

Flagey wil deze doelstellingen verwezenlijken samen met haar partners, zowel nationale als internationale culturele instellingen en kunstenaars, die op dezelfde artistieke en maatschappelijke golflengte zitten. Samen wordt er gebouwd aan een nieuw cultureel project, zonder daarbij de minste afbreuk te doen aan de verscheidenheid van eenieder.

De NV daarentegen is –als eigenaar van het Flageygebouw- belast met de uitbating van het gebouw. De NV is ook initiatiefnemer geweest om de culturele geschiedenis van het gebouw verder te zetten. Daarom wordt het gebouw al sinds 2002 grotendeels – er zijn ook een aantal commerciële huurders- ter beschikking gesteld van de vzw Flagey.

3. In het verleden waren sommige personen (waaronder de Algemeen directeur van de vzw /gedelegeerd bestuurder van de NV) tegelijkertijd werkzaam voor de NV en de vzw. Hoewel uit de audit van de vzw Flagey gebleken is dat er geen belangenvermenging was, is de situatie voor alle partijen nu duidelijker. Dit werd dan ook bepaald binnen de overeenkomst tussen de NV, de vzw en de subsidiërende overheden die voortvloeide uit het co-communautaire akkoord. Daarbij wordt uitdrukkelijk vermeld dat dit ook voor de Algemeen directeur geldt. Inmiddels is met de aanstelling van Hugo De Greef als algemeen directeur van de vzw Flagey deze situatie ook effectief uitgeklaard. Bovendien worden binnen de voornoemde overeenkomst de schulden uit het verleden van de vzw aan NV door de NV kwijtgescholden en worden duidelijke afspraken gemaakt wat betreft de huur van de culturele ruimte voor een periode van 12 jaar. Hierdoor krijgt de vzw de kans om een eigen koers te varen en te vertrekken van een financieel gezonde basis.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 89
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

CultuurInvest - Doelgroepen

Laura Lynn wordt gesteund door CultuurInvest. Het betreft uiteraard geen “klassieke” steun van kunst; de bedoeling is dat er geld kan terugvloeien naar het fonds.

Een eerste reeks projecten zal binnenkort bekendgemaakt worden. Hierover berichtte De Morgen (woensdag 4 juli 2007).

1. Vraag blijft wie nu uiteindelijk een beroep kan doen op CultuurInvest, en wie daar nu uiteindelijk over beslist.

Welke bedragen kunnen initieel toegekend worden, en wie oordeelt ook daarover?

Kunnen individuen derhalve ook een beroep doen op CultuurInvest?

2. Het is ondertussen wat stil geworden omtrent de laatste ontwikkelingen in de musicalsector. In die sector rekende men fel op de steun van CultuurInvest (zie de debatten hieromtrent in de Commissie voor Cultuur).

Wat is de stand van zaken hier?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 89 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

1. CultuurInvest staat open voor alle Vlaamse culturele initiatieven en maakt daarbij geen onderscheid tussen de verschillende culturele deelsectoren. Dit voor zover het geen structureel gesubsidieerde initiatieven betreft (vb. Kunstendecreet), voor zover de ondernemingen in kwestie voldoen aan de Europese KMO-definitie en voor zover ze een meerwaarde betekenen voor Vlaanderen. CultuurInvest financiert geen natuurlijke personen.

Op vandaag wordt nog onderzocht wat de rol kan zijn van CultuurInvest inzake de financiering filmprojecten/-producties. (naast VAF, Tax-shelter,...)

CultuurInvest zal enkel investeren wanneer het businessplan een voldoende en realistisch marktpotentieel inhoudt. De investeringscriteria zijn veeleer zakelijk dan cultureel van aard. (anders dan bij subsidiecommissies)

Ik kan enkel waarborgen dat dossiers die worden ingediend en ontvankelijk zijn, effectief in overweging worden genomen. Daarna wordt elk dossier objectief op zijn merites beoordeeld. Waarborgen tot financiering van alle culturele initiatieven kunnen m.a.w. niet gegeven worden vanwege het feit dat CultuurInvest moet geloven in het welslagen van het ingediende businessplan. Indien de initiatieven onvoldoende marktpotentieel in zich dragen, wordt financiering moeilijk. De geïnvesteerde middelen moeten nl. kunnen terugvloeien naar het fonds teneinde het fonds "rollend" te maken.

De operationalisering en het beheer van CultuurInvest ligt autonoom in handen van PMV. (Business unit KMO-financiering). De organisatie is als volgt uitgebouwd: een managementteam zorgt voor de dagelijkse opvolging en analyse van de dossiers en brengt de "investeringsrijpe" dossiers naar het Investeringscomité. Dit comité beslist autonoom om (al of niet/onder voorwaarden) te investeren in het voorgelegde dossier. Daarnaast bestaat er een Strategisch Comité dat moet waken over de grote lijnen. (de investeringsstrategie en risicoallocatie: investeringsritme vs businessplan, sectorspreiding, toezicht op het beheer...)

Er zijn ook afspraken gemaakt tussen CultuurInvest/PMV en de administratie Cultuur om waar nodig informatie betreffende dossiers uit te wisselen. Dat om te voorkomen dat er ongewild een vermenging van investeringsmiddelen en subsidies zou ontstaan, maar steeds binnen de grenzen van de daarbij geldende confidentialiteit.

Het is echter steeds CultuurInvest dat via de hoger omschreven procedure de beslissingen over de investeringsdossiers neemt, zonder inmenging van buitenaf.

Het spreekt voor zich dat er op regelmatige basis naar de raad van bestuur van PMV, het Strategisch Comité en mijn kabinet gerapporteerd wordt over de voortgang van de dossiers, opnieuw binnen de grenzen van de daarbij geldende confidentialiteitsovereenkomsten met de ondernemers.

Op vandaag beschikt CultuurInvest over 3 instrumenten om te investeren in ondernemingen.

a) Projectfinanciering

Betreft een lening aan de onderneming voor een project met een duur of looptijd die beperkt is in tijd. (max 2 jaar) De lening bedraagt minimaal 25.000 euro en maximaal 125.000 euro.

b) Achtergestelde lening

Betreft een lening op een langere termijn aan de onderneming. De termijn kan tot 5 à 6 jaar gaan. Dit houdt in dat de middelen voor een langere termijn in de onderneming blijven, waardoor achtergestelde leningen als quasi-kapitaal kunnen beschouwd worden. De leningen bedragen minimaal 50.000 euro en hebben een bovengrens op 150.000 Euro.

c) Groeikapitaal

CultuurInvest kan naast leningen verstrekken, ook participeren in de ondernemingen. De participaties die CultuurInvest kan aangaan zijn liggen tussen 150.000 euro en 500.000 euro. Het betreft hier groeikapitaal om de ondernemingen structureel te versterken. Wel belangrijk om weten is dat Europa de verplichting heeft opgelegd dat voor elke euro kapitaalinvestering door CultuurInvest, er een extra euro verse middelen moeten bijkomen in de betrokken onderneming.

De beoordeling van welke instrumenten er per dossier worden aangewend, gebeurt op basis van de specifieke noden van de betrokken onderneming of project. Het Managementteam zal in samenspraak met de ondernemers een voorstel formuleren. Het Investeringscomité beslist dit voorstel al of niet, of onder voorwaarden, te aanvaarden.

Enkel ondernemingen kunnen beroep doen op CultuurInvest, geen natuurlijke personen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 90
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

Cultuurbeleid - Rol Participatiedecreet

Het Participatiedecreet wordt druk overal ingepast, nog voordat het in het Parlement heeft voorgelegen, en erover is gestemd. Volgens een artikel in Knack (4 juli 2007) zou het nieuwe decreet ook een rol kunnen spelen bij de erkenning in de kunstensector.

Eenzijds heeft de minister geld tekort om te voldoen aan al de positieve adviezen. De minister raadt dan ook aan, gelet op het grote aanbod en zelfs wildgroei in bepaalde sectoren, dat eerst de publieksopkomst gestimuleerd zou worden vooraleer een nieuwe lading kunstenuorganisaties structureel erkend wordt.

Deze redenering is een beetje moeilijk te volgen. In ieder geval vertrekt ze van een zeer instrumentalistische visie op publieksparticipatie. Kan de minister hieromtrent meer toelichting verschaffen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 90 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

De redenering waarnaar in de parlementaire vraag verwezen wordt, is niet mijn redenering maar de redenering van de journalist die het desbetreffende artikel in Knack geschreven heeft. Ik zal mij in mijn antwoord dan ook beperken tot een toelichting over hoe ik participatie een centrale plaats geef binnen mijn beleid en het participatiebeleid verder wens uit te bouwen.

Mijn standpunten over het cultuurbeleid en participatie heb ik reeds bij meerdere gelegenheden uitgesproken. Binnen mijn beleidsvoering heb ik steeds aandacht gehad voor de bevordering en stimulering van participatie aan cultuur. Initiatieven als Cultuurweb, het belang van cultuureducatie, de decretale verankering van sociaal-artistieke initiatieven binnen het kunstendecreet, enz. getuigen mijn continue inspanningen hieromtrent. Ik geloof sterk in het belang van toeleiding naar en begeleiding bij het aanbod. Dit is een continu proces, een proces dat grotendeels op lange termijn werkt en waarbij informeren en sensibiliseren een cruciale rol vervullen.

In de vraagstelling van Erik Arckens worden verschillende elementen van een cultuurbeleid samengebracht en verward. De filosofie van het participatiedecreet is niet instrumentalistisch van aard en het decreet zal niet ondergeschikt zijn aan of ten dienste staan van de doelstellingen van andere decreten. Het Vlaamse cultuurbeleid richt zich in de eerste plaats op het creëren van een aanbod dat zich naar een zo breed en ruim mogelijk publiek richt. De essentie van de bestaande “sectorale” decreten ligt in het faciliteren, het scheppen van optimale mogelijkheden om individuen, formele en informele groepen de kans te geven om hun eigen cultuurprojecten vorm te geven en te ontwikkelen. Vele van de bestaande decreten hebben als uiteindelijk doel het zo sterk mogelijk verbreden en verdiepen van de cultuurparticipatie in Vlaanderen, zowel in de zin van het deelhebben als het deelnemen.

Maar het hoeft weinig betoog dat er in de Vlaamse samenleving, met haar relatieve welvaart en de hoge mate van sociale correctie in een sterk uitgebouwde verzorgingsstaat, toch nog een belangrijk aantal mensen niet ten volle participeert in en aan het cultuuraanbod. Deze uitval, in sommige gevallen ook uitsluiting, kadert uiteraard in een ruimer maatschappelijke uitdaging. De uitval op deelhebben en – nemen binnen de culturele sectoren is meestal gekoppeld aan een veel breder probleem. Vaak ligt hier een sociaal-economisch probleem ten gronde, soms zijn er fysieke of mentale redenen, ook de etnisch-culturele component speelt enz. In vele gevallen is er ook een cumul van oorzaken die de uitval of uitsluiting nog vergroten. Bij nader toezien kunnen deze verklaard worden door de aanwezigheid van een aantal participatiedrempels. Deze drempels zijn soms heel specifiek en exclusief voor bepaalde mensen en groepen. Soms zijn het ook breed verspreide hinderpalen, die voor bepaalde mensen of groepen gewoon hoger of moeilijker te slechten zijn. Het is vanuit deze invalshoek dat het participatiedecreet een oplossing wenst te formuleren.

Het participatiedecreet zal dus een unieke rol vervullen binnen het decretale landschap, niet ten koste van of ondergeschikt aan de bestaande decreten. Vanuit haar unieke functie zal het participatiedecreet binnen het cultuurbeleid aanvullend werken op de bestaande decreten en een uniek decretaal kader vormen dat de beleidsaandacht voor een aantal specifieke doelgroepen, de verankering van enkele specifieke en sectoroverschrijdende participatie-instellingen en het creëren van een subsidiekader voor vernieuwing rond participatie mogelijk maakt. Via het participatiedecreet wens ik zo de bestaande

hardnekkige drempels verder af te zwakken en het deelnemen en –hebben aan cultuurparticipatie te stimuleren.

Wat de middelen voor de kunstensector betreft, het is een feit dat het budget voor het kunstendecreet niet onbeperkt is. Het Vlaamse kunstenbeleid heeft in de laatste jaren een omvangrijke stijging in middelen gekend, meer dan een verdubbeling van 76 mio € in 1999 tot 155 mio € in 2007. Ondanks deze substantiële verhoging van middelen en andere beleidsinitiatieven zoals de oprichting van CultuurInvest zal het Vlaamse beleidsniveau echter nooit kunnen ingaan op alle vragen vanuit de sector. Het zou misleidend zijn om anders te beweren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 91
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

Participatiefonds - Werking

1. Kan de minister de historiek en de werking van het zogeheten Participatiefonds schetsen?
2. Voor welke doeleinden wordt het gebruikt?
3. Wat is de relatie van dit fonds met het aangekondigde Participatiedecreet?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 91 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

1. Het Fonds Cultuurparticipatie voor mensen die in armoede leven is een samenwerkingsverband van Samenlevingsopbouw Vlaanderen (het vroegere Viboso), Vlaams Ondersteuningscentrum voor Basiseducatie (VOCB), Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het woord nemen (VNA) en Welzijnsschakels vzw.
2. Ik stel sinds 6 jaar via het Fonds Cultuurparticipatie middelen ter beschikking voor private organisaties die de cultuurparticipatie van mensen in armoede willen bevorderen. De vraag tot terugbetaling van de deelnamekosten wordt door lokale welzijnsorganisaties en –verenigingen namens hun klanten of leden rechtstreeks aan het Fonds Cultuurparticipatie gericht. Overheidsorganisaties (OCMW's, stedelijke of gemeentelijke vzw's, ...) kunnen geen aanvraag indienen.
Het Fonds Cultuurparticipatie komt voor maximaal 80% tussen in de deelnameprijs voor culturele activiteiten. Met deelnameprijs wordt bedoeld: toegangsgelden, gidsbeurten, vervoersonkosten en babysit.

Cultuur wordt ruim geïnterpreteerd:

- Podiumkunsten: toneel, muziek, festivals, ballet
- Beeldende kunsten: bezoek aan musea of tentoonstellingen
- Culturele activiteiten van het erkende sociaal-cultureel- en jeugdwerk
- Activiteiten georganiseerd door cultuurcentra en schouwburgen
- Culturele stadsbezoeken en uitstappen
- Cultuur- of kunsteducatief cursusaanbod

De organisaties in het samenwerkingsverband voeren een maximale promotie en communicatie om het initiatief bij zoveel mogelijk mensen van de doelgroep (mensen in financiële armoede) bekend te maken. Ze staan ook in voor het realiseren van de omkadering en toeleiding en voor het tot stand brengen van allerlei samenwerkingsverbanden en netwerken waarin verschillende partners (al dan niet gesubsidieerde sociale, culturele partners en partners bij de overheid) een inspanning leveren om de cultuurparticipatie van mensen met een laaginkomen mogelijk te maken. Deze opdrachten worden opgenomen door een stuurgroep waarin naast de partners van het samenwerkingsverband die het Fonds beheren, ook vertegenwoordigers van Cultuurlokaal, Kunst en Democratie, het steunpunt Vakantieparticipatie, Cubido, het kabinet en de administratie Cultuur zijn opgenomen.

Het beschikbare budget van het Fonds in 2006 bedroeg 170.000 euro. Ongeveer 1/5de van het budget werd geïnvesteerd in het opentrekken van de werking naar het niet-gesubsidieerde cultuuraanbod. In 2006 bereikte het Fonds 14.489 mensen via 162 organisaties, voornamelijk via Verenigingen waar armen het woord nemen, Centra voor basiseducatie en migranten- en/of vluchtelingenwerkingen. In 2006 werden 827 aanvragen ingediend bij het Fonds. Theatervoorstellingen en musea maken voor eenderde deel uit van de aanvragen. De overige tweederden zijn versnipperd over verschillende kunstdisciplines (muziek, tentoonstellingen, film, circus, poëzie) maar ook over cursussen (6 %) en sociaal-cultureel werk (5 %). In 2007 werd het budget voor het Participatiefonds opgetrokken tot 200.000 euro.

Het samenwerkingsverband streeft naar het 'vanzelfsprekend maken van de cultuurparticipatie van mensen in armoede'. Het vanzelfsprekende slaat op het feit dat cultuurspreiders, overheden en lokale sociale organisaties actief en duurzaam samenwerken zodat de cultuurparticipatiedrempels voor mensen in armoede verdwijnen.

Het hoeft immers weinig betoog dat er in de Vlaamse samenleving, met haar relatieve welvaart en de hoge mate van sociale correctie in een sterk uitgebouwde verzorgingsstaat, toch nog een belangrijk aantal mensen niet ten volle participeert in en aan het cultuuraanbod.

We kunnen vijf drempels onderscheiden die de participatie belemmeren:

- * Informatiedrempels: hindernissen wat de bekendheid, 'leesbaarheid', verspreiding en begrijpelijkheid van manifestaties betreft;
- * praktische drempels: initiatieven die moeilijk bereikbaar zijn voor een aantal mensen, o.a. door een gebrekkige bereikbaarheid met het openbaar vervoer, de fysische (on)toegankelijkheid van de infrastructuur, de openingsuren, de mogelijkheden voor kinderopvang enz.;
- * financiële drempels i.v.m. de kostprijs van sport, cultuur of jeugdwerk;
- * sociale drempels: het bestaande aanbod is niet bereikbaar of toegankelijk voor bepaalde sociale groepen omwille van sociaal-culturele, communicatieve aspecten;
- * culturele drempels: de noodzakelijke bagage die de aanbieders van hun participanten verwachten. Deze bagage wordt primair opgedaan in het thuis- en het leermilieu.

Met het Fonds Cultuurparticipatie wordt een aanzet gegeven om te verhelpen aan de financiële drempel. Een van de sterktes van het samenwerkingsverband en de stuurgroep er rond is bovendien dat het met beide voeten in de praktijk staat. Zij zijn een thermometer voor ons armoedebeleid en kunnen nieuwe initiatieven opstarten.

3. Het Fonds is een slagkrachtig instrument om op een structurele manier meer cultuurkansen te creëren voor mensen in armoede. Het nieuwe participatiedecreet dat ik weldra aan de Vlaamse Regering voorleg, voorziet bijkomend in een aantal maatregelen om ervoor te zorgen dat alle mensen in armoede in Vlaanderen en Brussel extra kansen krijgen om deelnemer én deelhebber te zijn van cultuur, jeugdwerk en sport. Bovendien is het de bedoeling om synergie te brengen in de diverse initiatieven die in dit verband genomen worden door gemeentebesturen, OCMW's, verenigingen en de Vlaamse overheid.

Het Participatiedecreet voorziet maatregelen om (samenwerkingsverbanden van) gemeenten te prikkelen om de handen in elkaar te slaan: cultuur-, jeugd- en sportambtenaren, samen met verantwoordelijken van OCMW's én met de verenigingen en welzijnsorganisaties zorgen samen voor een traject van financiële tussenkomsten voor deelnemen en deelhebben aan cultuur, sport en jeugdwerk.

Concreet is het systeem als volgt: Een gemeente of een samenwerkingsverband van meerdere gemeenten heeft recht op een trekkingsrecht, op basis van een aantal inwonerscriteria (aantal rechthebbenden op een verhoogde verzekeringstegemoetkoming en aantal gerechtigden op maatschappelijke integratie).

Voor deze subsidies tonen de gemeenten in een korte afsprakennota vrijetijdsparticipatie aan op welke manier ze in de volgende beleidsperiode personen in armoede zal ondersteunen bij de participatie aan cultuur, jeugdwerk en sport en hoe de verschillende partners uit het lokale netwerk werden betrokken bij de opmaak van de nota en hoe ze zullen worden betrokken bij de opvolging ervan. Dit kan op enkele bladzijden, het is niet de bedoeling om een uitgebreid beleidsplan in te sturen.

Om aanspraak te maken op de Vlaamse subsidies moeten gemeenten het dubbele van dat bedrag zelf investeren voor hetzelfde doel. Hiervan moet minstens de helft afkomstig zijn van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van die gemeenten.

Met dit systeem zorgen we er voor dat elke overheid zich mee verantwoordelijk maakt voor cultuurparticipatie van mensen in armoede. Tegelijk gaan we hierdoor de hokjesmentaliteit en de versnippering van schaarse middelen tegen. Het kan niet langer dat in een gemeente vanuit het OCMW acties voor cultuurparticipatie worden opgezet zonder daarin de cultuurbeleidscoördinator volop mee te pakken. Maar het kan ook niet langer dat verenigingen van mensen in armoede aan de kant moeten toekijken hoe het ene goed bedoelde initiatief het andere initiatief-met-perverse-effecten opvolgt.

Voor inwoners van gemeenten die niet (onmiddellijk) instappen in dit systeem, blijft het huidige landelijke systeem (Fonds Cultuurparticipatie) werken. De trekkingsrechten van gemeenten die niet deelnemen worden immers getransfereerd naar een vereniging die via het Participatiedecreet wordt gesubsidieerd met als opdracht om de participatie van kansengroepen aan cultuur, jeugdwerk en sport te versterken. Deze nieuwe vereniging (die ontstaat uit samensmelting van Kunst en Democratie en Cubido) krijgt onder meer als opdracht om het krachtig netwerk dat aan de basis ligt van het Fonds Cultuurparticipatie mogelijk te blijven maken. Het is belangrijk dat het een eigen rol kan blijven spelen, maar voortaan binnen het nieuwe kader van het Participatiedecreet. De middelen die niet door de gemeenten worden opgenomen, worden door het Fonds ingezet voor personen in armoede van deze gemeenten.

Op die manier willen we meer synergie en duurzaamheid in de beleidsvoering aanmoedigen, hierin een volwaardige plaats geven aan de verenigingen van mensen in armoede, zowel op lokaal niveau als binnen de Vlaamse Gemeenschap en er tegelijk voor zorgen dat alle personen in armoede extra kansen krijgen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 92
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

Theater Arte Brussel - Subsidiëring

Recht tegenover het Brussels stadstheater KVS is sinds enige tijd het cultuurhuis Arte geopend. Arte schijnt tegemoet te komen aan een aantal culturele basisbehoeften waarin in Brussel voorheen niet werd voorzien.

Zo wordt er in Arte onder meer volkstheater gespeeld, is er ook plaats voor musicals, en dergelijke meer.

1. Arte werkt blijkbaar met de steun van de Vlaamse overheid.

Van welke aard is die financiering?

Uit welke begroting, fonds of decreet wordt geput?

2. Wie baat Arte uit?

3. Hoeveel plaatsen telt het cultuurhuis?

4. Zijn er cijfers bekend omtrent de bezettingsgraad?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 92 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

1. Theater Arte ontving in 2006 100.000 euro en in 2007 85.000 euro impulssubsidie vanuit Brusselse Aangelegenheden.
2. De vzw Arte werd opgericht door Erik Goossens, zelfstandige, Basics n.v. en n.v. Pilot Productions. De overige leden van de vereniging zijn Anja De Koninck, Sabina Ilegems, Dirk Hendrikx, Julien Vrebos, Rik De Can, Chris Lomme en Peter Vercauteren. De raad van bestuur is samengesteld uit Erik Goossens, Alex Nuyts, Sabina Ilegems, Dirk Hendrikx, Julien Vrebos, Rik De Can en Chris Lomme.
3. Theater Arte beschikt over twee zalen. De Arte-zaal beschikt over 225 plaatsen, de Foyer zaal over 80 plaatsen.
4. Volgens de gegevens van het aanvraagdossier van Theater Arte voor subsidiëring in de periode 2008-2009 in het kader van het Kunstendecreet werden er in het seizoen 2005-2006 70 voorstellingen gerealiseerd en waren daarbij 5000 toeschouwers aanwezig. Voor het seizoen 2006-2007 hoopte men het aantal toeschouwers te kunnen verdubbelen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 93
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

MUHKA Antwerpen - Depotruimte

Naar verluidt is een deel van de prachtige kunstwerken van het MuHKA ondergebracht in één of meerdere havencontainers.

Klopt dit?

Voorziet de minister in andere – meer conventionele – berguimtes om de collectie van het MuHKA in onder te brengen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 93 van 26 juli 2007

van **ERIK ARCKENS**

Vrij snel na de opstart van het MuHKA eind jaren '80, bleek dat men bij de uittekening van het gebouw wel heel weinig depotruimte voorzien had, rekening houdend met de expliciete opdracht van het MuHKA om naast een tentoonstellingswerking ook een collectiewerking te ontplooien.

Het MuHKA liep dan ook, met het toenemen van de collectie, vrij snel tegen de fysieke beperkingen van het interne depot aan. Men ging op zoek naar externe depotmogelijkheden voor de steeds toenemende collectie. Een sponsor bleek bereid om het MuHKA kosteloos een aantal containers ter beschikking te stellen op een beveiligd domein. Van 1997 tot en met het najaar 2006 werd zo een belangrijk deel van de collectie van het MuHKA in vijf beveiligde containers gestockeerd.

Sinds eind vorig jaar huurt het MuHKA een aangepaste en geklimatiseerde depotruimte van 450m² bij de firma Speed-Colli te Wilrijk. De jaarkost van het aanhouden van dit depot wordt geraamd op een 24.000 euro.

Alle kunstwerken die extern bewaard werden, zijn nu gecentraliseerd in dit depot. Ze zijn ingevoerd in het registratieprogramma van het museum en hebben er een vaste standplaats gekregen. De werken uit de containers bevinden zich in goede conditiestaat. Alleen het werk 'TV-Quiz dekor' van Guillaume Bijl (1993) liep enige schade op. Enkele onderdelen van deze installatie zullen gerestaureerd moeten worden. Er werd voor het overige geen schade vastgesteld.

Het probleem is dus sinds eind vorig jaar van de baan. Sinds een aantal maanden wordt de collectie van het MuHKA in hiertoe bedoelde en aangepaste ruimtes bewaard.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 94
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

NTGent en Toneelhuis - Financiële situatie

Op 5 juli stelde ik een vraag om uitleg over de toestand van de stadstheaters en de aanstelling van een nieuwsoortig management (Handelingen C236, blz. 11-18).

Aansluitend daarbij zou ik volgende vragen willen stellen.

1. Welke zijn anno 2007 de financiële tekorten van respectievelijk NTGent en van het Toneelhuis?
Kan de minister een gedetailleerde analyse geven van de respectieve malaises?
2. Op welke manier denkt de minister deze tekorten weg te werken?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 94
van 26 juli 2007
van **ERIK ARCKENS**

1 en 2 NTGent

Het revisoraal verslag van 26 maart 2007 betreffende de exploitatie over het kalenderjaar 2006 stelt een verlies van het boekjaar vast van -675.237,70 €, bij een balanstotaal van 2.824.886,12 €. Het gecumuleerde verlies zou daardoor per 31.12.2006 zijn opgelopen tot -2.080.305,03 €. Het genoemde revisoraal verslag werd toegevoegd aan het jaarverslag 2006 dat NTGent per 30 maart 2007 overmaakte aan mijn administratie. In de inleiding tot dat verslag verklaarden de verantwoordelijken van NTGent, waarvan de dagelijkse leiding op dat ogenblik al was toevertrouwd aan Kurt Melens ter vervanging van financieel manager Dirk De Corte, die het bedrijf had verlaten, dat de analyse van 2006 nog niet was afgerond en er mogelijk rekening moest worden gehouden met een extra verlies van circa 175.000 €.

Sinds het begin van deze legislatuur hebben mijn kabinet en het agentschap Kunsten & Erfgoed een niet aflatende bewaking op en sturing van deze organisatie betracht. Dit verlies niet altijd even gemakkelijk, temeer de monitoring van de financiën diende te gebeuren via een gericht saneringsplan. Einde 2006 was het duidelijk dat de afspraken niet werden nageleefd. Het ontslag in februari dit jaar van de zakelijk directeur moet onder andere ook in die context worden geduid.

Sinds augustus dit jaar heeft de Raad van Bestuur een nieuwe voorzitter, met name, Dhr. Luk Van den Bossche waarmee mijn kabinet reeds een eerste gesprek heeft gevoerd. Het is zonder meer duidelijk dat de nieuwe voorzitter constructief zal meewerken aan het opnieuw financieel gezond maken van dit toonaangevende stadstheater. Dit zal gebeuren in drie fases: (1) het komende jaar zal er hoe dan ook gesaneerd moeten worden met als objectief een consistent subsidieaanvraagdossier binnen het Kunstendecreet voor de periode 2010-2013. Het dossier wordt verwacht uiterlijk op 1 september 2008. (2) Naar de zomer van 2008 toe, zal de organisatie een realistisch financieel plan voorleggen voor het overgangsjaar 2009. (3) De mate waarop het saneringsplan correct wordt uitgevoerd en vertaald wordt in het plan voor 2009 zal mee de advisering en beslissing bepalen op het dossier 2010-2013.

Er werd met de Raad van Bestuur afgesproken dat de organisatie driemaandelijks zal rapporteren aan het agentschap en het kabinet. Bovendien heb ik erop aangedrongen dat dit najaar een regeringscommissaris zitting zal krijgen in de Raad van Bestuur. Ik heb dan ook gevraagd om de statuten te wijzigen zodat het aanstellen van een regeringscommissaris legistisch mogelijk wordt.

Het Toneelhuis

Volgens de jaarrekening over de periode 1.01.2006–31.12.2006 boekte Het Toneelhuis in het werkingsjaar 2006 een negatief resultaat van -227.749,33 €. Het gecumuleerde resultaat per 31.12.2006 bedroeg daardoor -52.216,92 €.

Het balanstotaal voor 2006 bedroeg 1.551.980,21 €.

De totale kosten in 2006 bedroegen 8.003.221,46 € en de totale opbrengsten bedroegen 7.775.472,13 €.

In het zicht van deze gegevens lijkt het mij overdreven om in het geval van Het Toneelhuis van een malaise te spreken. Het beleidsplan van Het Toneelhuis voor de periode 2006-2009, aangepast in functie van de reëel toegekende subsidie van de Vlaamse overheid van 3.000.000 € per jaar, hield voor 2006 overigens rekening met een tekort van 237.080,36 €, te onttrekken aan de opgebouwde reserves. De begroting voor 2007, ingediend in november 2006, hield voor dit jaar rekening met een overschot van 100.000 €.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 95
van 2 augustus 2007
van **ERIK ARCKENS**

Culturele sector - Regeringscommissaris

Werd in het verleden door de minister van Cultuur of een andere minister van de Vlaamse Regering reeds een regeringscommissaris ingezet bij “noodgevallen” in de culturele sector?

Op welke wijze gebeurt dit en heeft een dergelijke regeringscommissaris dezelfde taak- en functieomschrijving als in de privésector?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 95 van 2 augustus 2007

van **ERIK ARCKENS**

Ik heb nooit een regeringscommissaris ingezet bij “noodgevallen” in de culturele sector. In het verleden werd hier eveneens nooit beroep op gedaan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 96
van 22 augustus 2007
van **SABINE POLEYN**

Jeugdkampen in Wallonië - Overleg

In de Beleidsbrief Jeugd 2006 kondigde de minister aan dat hij in de contacten met zijn collega's van de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest aandacht zou vragen voor de kampen van Vlaamse jeugdgroepen in het Waalse gewest.

1. Hoe vaak heeft de minister de voorbije twee jaar contact gehad met zijn collega-ministers van de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap of het Waals Gewest in verband met jeugdkampen? Waren dit informele contacten of waren dit interministeriële conferenties?
2. Wat was de agenda en het resultaat van dit overleg?
3. Welke andere initiatieven heeft de minister genomen om de betrokken regeringen te stimuleren aandacht te schenken aan kampen van Vlaamse jeugdgroepen in het Waalse gewest?
4. Welke relevante initiatieven namen de betrokken regeringen of plannen zij te nemen om kampen van (Vlaamse) jeugdgroepen te faciliteren?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 96 van 22 augustus 2007

van **SABINE POLEYN**

- 1-2 We weten dat vele jeugdbewegingen hun kampen in de Ardennen organiseren, dus we weten dat dit een aandachtspunt is in de betrekkingen met zowel het Waals Gewest als de Franse en Duitstalige Gemeenschappen. Ik wil deze systematisch overlopen.
- Met de Duitstalige Gemeenschap. Binnen onze samenwerkingsovereenkomst is dit aandachtspunt expliciet behandeld. Er zijn diverse en vriendschappelijke ambtelijke contacten, zowel formeel als informeel, minstens 1x per maand. Kampplaatsen staan op de agenda; dit leidde o.a. naar een studiebezoek aan de Duitstalige gemeenschap over kampen (o.a. steunpunt, afdeling Jeugd en jeugdwerkers) in het voorjaar van 2007. Er zijn geen indicaties dat zich op dit punt problemen ontwikkelen, de Duitstalige Gemeenschap is erg gevoelig voor deze vorm van jeugdtoerisme;
 - Met de Franse Gemeenschap. In 2007 startten de concrete gesprekken met de Franse Gemeenschap in voorbereiding van een samenwerkingsprotocol voor jeugd, sport en cultuur. Deze formele samenwerking zal zeker aandacht besteden aan een faciliterend beleid voor de jeugdwerksector. Dit betekent dat het onderwerp jeugdwerkkampen – uiteraard binnen de gemeenschapsbevoegdheden, die voor jeugdkampen vooral op het vlak van informatie en sensibilisering vallen – zeker een formeel onderdeel zal worden. Sinds 22 juli 2007 is de heer Marc Tarabella de nieuwe minister bevoegd voor jeugdzaken. Ik heb nog niet de kans gehad om mijn nieuwe collega te ontmoeten. In het kader van de samenwerking tussen onze gemeenschappen zal ik spoedig met hem contact opnemen voor een formeel overleg en een concretisering van de samenwerking op het vlak van het jeugdbeleid en dus zeker ook het jeugdwerkbeleid.
 - Voor het Waalse Gewest: mijn Waalse collega Benoît Lutgen, die ondermeer bevoegd is voor toerisme, is op de hoogte van de vragen en noden die o.a. Vlaamse jeugdverenigingen ondervinden in zijn Gewest. Dit gaat o.a. over een teveel aan niet samenhangende regels en te weinig ordening van de voorzieningen. In 2005 zijn deze verzuchtingen, o.a. na mijn plaatsbezoek, uitgebreid overgemaakt. Recent startte minister Lutgen met een classificatie en erkenning van verschillende kamphuizen die er in Wallonië zijn. Op dit ogenblik bestaat er in Wallonië nog geen erkenning noch classificatie van de kamphuizen. Op de Waalse ministerraad van 19 juli jongstleden werd dit ontwerp van decreet besproken worden. In Wallonië zal het label wimpel (foulard) worden ingevoerd. Er is sprake van 3 categorieën, die worden toegekend in functie van de uitrusting van de centra, de karakteristieken van de gebouwen, de capaciteit, de staat van het gebouw, de netheid, het comfort, de veiligheid, de prijs, ... Dit systeem is ongeveer te vergelijken met de types A, B en C die in Vlaanderen worden gebruikt om erkende centra te erkennen. De promotie van deze centra is nog niet bezig. Dit kan pas wanneer alle centra zijn geïnventariseerd. Eens dit gebeurd is, zal ik zeker verder contact opnemen om onze gespecialiseerde databank (ik ga daar meteen op in) te linken en de data ook voor Vlaamse gebruikers toegankelijk te maken.
3. Aanvullend aan deze initiatieven en plannen, heb ik vooral geïnvesteerd in informatie voor het Vlaamse jeugdwerk. Het jeugdwerk in Vlaanderen zoekt immers vooral naar concrete informatie zoals waar zijn er kampplaatsen, welke regelgeving werkt er enz. Net voor de zomer lanceerde ik samen met minister Bourgeois de website www.jeugdverblijven.be. Deze site geeft alle informatie weer over de kampplaatsen in Vlaanderen. Bij de lancering

hebben we heel duidelijk gemeld dat de volgende stap zeker een uitbreiding van deze gegevens voor Wallonië moet zijn, zowel de kampplaatsen als de jeugdverblijfcentra. Ons Steunpunt Jeugd zette daarom extra personeel in om de huidige (en verouderde) databank terug te actualiseren.

Ook het handboek *Loslopend Wild*, een praktijkhandleiding over “op kamp gaan”, wordt binnenkort opgefrist. Dit boek is een handig instrument voor het jeugdwerk met een bundeling van alle mogelijke regelgeving die verbonden is aan het op kamp gaan. Hierbij wordt ook expliciet aandacht besteed aan regelgeving in het Waalse Gewest.

4. **Samengevat:**

- We continueren onze samenwerking met de Duitstalige Gemeenschap, waar dit onderwerp op de agenda staat en ook concreet wordt opgevolgd. Er zijn ons recent geen specifieke problemen gemeld;
- Hopelijk kan ik weldra binnen een formeel protocol met de Franse Gemeenschap samenwerken. Ik zal daarvoor contact nemen met mijn nieuwe collega-minister van Jeugd, dhr. Tarabella. Binnen dit formele kader zal ik de jeugdkampen en jeugdverblijfcentra agenderen, vooral mbt tot informatie en sensibilisering van betrokkenen in de Franse Gemeenschap;
- Eens het werk van mijn Waalse collega, minister Lutgen, is afgerond zullen de daardoor verzamelde data gelinkt worden aan onze geactualiseerde databank www.jeugdverblijven.be
- Via deze databank en het werkboek “*Loslopend Wild*” investeer ik in actuele en adequate informatie voor alle Vlaamse jeugdverenigingen die hun kamp of verblijf zoeken in de Duitstalige Gemeenschap of het Waalse Gewest.

Tenslotte: ik blijf alert voor deze problematiek, ook in Vlaanderen, maar ik durf - met enige voorzichtigheid - vaststellen dat er langzaam maar zeker meer en betere gevoeligheid groeit voor jeugdkampen en jeugdverblijfcentra, ook in de andere gemeenschappen en het Waalse Gewest. De acties vanuit het jeugdwerk, maar ook de interministeriële en zeker ook regelmatige en constructieve ambtelijke contacten droegen en dragen daar zeker toe bij.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 97
van 5 september 2007
van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

Jeugdhulpverlening - Kinder- en Jongerentelefoon

Driekwart van alle jongeren heeft wel eens problemen. Uit een recent onderzoek van het Kinderrechtencommissariaat rond de toegankelijkheid van jeugdhulpverlening blijkt dat een groot deel van de jongeren hulp zoekt in de directe leefomgeving van ouders, familie en vrienden. Zowat 45 % vindt hulp bij allerlei professionele jeugdhulporganisaties.

Eén van die hulporganisaties is de Kinder- en Jongerentelefoon (KJT). De Kinder- en Jongerentelefoon kent in Vlaanderen al jaren heel wat succes. De lijn werd in 1981 opgericht, en werd door de jaren aanzienlijk uitgebreid en aangepast. Kinderen en jongeren kunnen niet alleen meer bellen, maar ook chatten en mailen.

Sinds kort is ook het nummer waarop KJT te bereiken is, aangepast naar het kostenloze en verkorte 102. Het resultaat van die drempelverlaging is inmiddels duidelijk geworden. De afgelopen zes maanden heeft de Kinder- en Jongerentelefoon veertig procent meer oproepen gekregen. Dat zijn maar liefst 16.700 gesprekken via telefoon, e-mail en chat. Het aantal e-mails steeg in de eerste helft van dit jaar met 300 in vergelijking met dezelfde periode vorig jaar, het aantal telefoontjes met 500.

De Kinder- en Jongerentelefoon kan door een gebrek aan vrijwilligers slechts 1 op 10 oproepen beantwoorden.

1. Uit een recent onderzoek van het Kinderrechtencommissariaat bleek al dat de KJT één van de hulpverleningsdiensten is die het best bekend is bij jongeren en ook het vaakst gebruikt wordt. Het stijgende aantal oproepen geeft dat nu ook aan. De dienst gaat nu op zoek naar meer vrijwilligers. In de visie van KJT staat het vrijwilligerswerk immers centraal. Maar die moeten allemaal nog opgeleid worden.

Maakt de minister hiervoor dan ook extra geld vrij?

2. De nood aan laagdrempelige en toegankelijke jeugdhulpverlening is duidelijk. Vaak is een relatief eenvoudige ingreep – zoals het wijzigen van een telefoonnummer – voldoende om de bekendheid van een organisatie te vergroten.

Overlegt de minister in het kader van de kinderrechten met zijn collega van Welzijn over het vergroten van de bekendheid van andere diensten binnen de jeugdhulpverlening? Op welke manier gebeurt dat? Met welk resultaat?

3. Uit de thema's die worden aangehaald in de gesprekken met de KJT blijkt dat een aantal thema's voortdurend terugkeert.

Wat gebeurt er met die informatie? Worden er in het kader daarvan door de minister – eventueel in samenwerking met de ministers van Welzijn en Onderwijs preventieve en/of informatieve acties ondernomen?

N.B. Vragen over hetzelfde onderwerp werden gesteld aan de ministers Steven Vanackere (vraag nr. 249) en Bert Anciaux (nr. 97).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 97 van 5 september 2007

van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

1. De Kinder- en Jongerentelefoon (KJT) wordt sinds januari 2007 structureel gesubsidieerd als een vereniging participatie, informatie en communicatie binnen het decreet op het Vlaams jeugdbeleid. De organisatie ontvangt voor de periode 2007-2009 een jaarlijkse subsidie van 296.000 euro. Voordien werd deze vereniging enkel projectmatig gesubsidieerd via de kinderrechtenmiddelen. Door het toekennen van een structurele subsidie kreeg de organisatie meer rechtzekerheid, waardoor ze zich ook meer planmatig kan organiseren. Het verheugt mij dan ook dat KJT een grote naambekendheid heeft en dat het aantal oproepen in stijgende lijn gaat. Dit betekent dat de structurele kracht toeneemt, de impact stijgt en daarmee ook het gewenste effect steeds meer wordt bereikt. Bij de opmaak van het beleidsplan en dus ook bij het sluiten van de subsidieovereenkomst was al geweten dat “102 nummer” zou ingaan. Bij de bepaling van het subsidiebedrag werd daarom rekening gehouden met een groei van de organisatie. We hebben daarop ook inhoudelijk, via de overeenkomst met de Kinder- en Jongerentelefoon, geanticipeerd. Het is een heel duidelijke doelstelling van KJT om nog meer te zoeken naar vrijwilligers, zodat het dienstverlening sterk kan uitbreiden.
Voor de volledigheid wil ik er ook aan toevoegen dat een organisatie zoals Kinder- en Jongerentelefoon naast de structurele subsidie ook projectsubsidies kan aan vragen, via het zelfde luik van het decreet Vlaams jeugdbeleid. Hierbij geldt het principe dat deze projectmiddelen aanvullend aan de structurele subsidie kunnen worden toegekend, maar enkel op voorwaarde dat de vereniging kan aantonen dat zich een bijzondere opportuniteit voordoet of dat zich op uitzonderlijke activiteiten aandienen, die men daarom bij het indienen van de beleidsnota nog niet kon voorzien.
De administratie bracht mij op de hoogte dat KJT een projectaanvraag indiende. Ik kan op dit moment nog niet op het vervolg van dit dossier ingaan, omdat het nog in behandeling is.
2. Een belangrijke rol voor het vergroten van het de bekendheid van andere diensten is weggelegd voor het Vlaams Informatiepunt (het VIP). Het VIP – vorig jaar opgericht – heeft als opdracht om een gecoördineerd Vlaams jeugd-informatiebeleid te regisseren. Deze organisatie staat voor een combinatie van opdrachten, o.a. de aanmaak van concrete informatie-producten zoals bijvoorbeeld de jeugd-informatiegidsen. Dit zijn zeer laagdrempelige producten waar kinderen en jongeren zelf mee aan de slag kunnen gaan bij vragen.
Maar het VIP heeft ook de opdracht om te peilen naar de leemtes en tekorten in het jeugd-informatieaanbod. Daarbij zal er zeker aandacht worden besteed aan de jongeren die nog/ of moeilijk aan informatie geraken. Er bestaat immers al heel wat in Vlaanderen, maar net door de te grote versnippering komt het aanbod niet altijd met voldoende kracht en focus goed terecht. Afstemming en netwerking met bestaande actoren uit diverse beleidsdomeinen behoren daarom ook mee tot de kernopdracht van dit nieuwe instrument.
3. Uit het jaarverslag 2006 van de KJT blijkt dat drie gespreksonderwerpen die het meest voorkomen betrekking hebben op de onderwerpen seksualiteit, persoonlijke onderwerpen en verliefdheid/relaties. Deze onderwerpen komen ruim aan bod in de informatiegidsen en -websites die in het kader van mijn jeugd-informatiebeleid in 2006 werden gesubsidieerd. De verspreiding van die gidsen gebeurde in samenwerking met het tijdschrift Klasse. Alle kinderen en jongeren van het 5de leerjaar basisonderwijs en van het tweede en vijfde leerjaar secundair onderwijs kregen de gids in de klas uitgedeeld.

Deze gidsen werden trouwens aangemaakt door het samenwerkingsverband met CJP, Delta, In petto, jeugdwerknet, de Kinder- en Jongerentelefoon en de Kinderrechtswinkels.

Verder wordt er op regelmatige basis samengekomen met de Reflectiegroep Kinderrechten-jeugdbeleid. Deze reflectiegroep bestaat uit vertegenwoordigers van het middenveld, de aanspreekpunten kinderrechten jeugdbeleid en de minister van jeugd. Deze reflectiegroep heeft als doel het Vlaamse jeugd en kinderrechtenbeleid te evalueren en te voeren. Het is tevens ook de plaats van informatie-uitwisseling tussen de verschillende betrokken actoren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 98
van 5 september 2007
van **JAN PEUMANS**

Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid

Tegenwoordig kunnen uit plastic afval allerlei duurzame nieuwe producten worden gemaakt, zoals geluidswanden, straatmeubilair, verkeerssignalisatie. Een Vlaams bedrijf uit Houthalen is op dat vlak trouwens actief.

Er zijn ook steeds meer intercommunales en gemeenten die gebruik maken van producten uit gerecycleerd materiaal (bv. zitbanken en tafels).

Funderingslagen van wegenwerken kunnen perfect vervangen worden door gerecycleerd puinafval, hoogovencement is beter dan portlandcement, enzovoort.

Enkele jaren geleden werden er geluidswanden aangelegd met een systeem dat bestond uit gerecycleerd materiaal (o.m. langs de E 314 ter hoogte van Rotselaar). Het is niet helemaal duidelijk op welke manier dit project navolging heeft gekregen.

Kortom, tal van voorbeelden tonen aan dat er heel wat mogelijkheden zijn op het vlak van duurzaam, gerecycleerd materiaal.

Verplichtingen inbouwen in lastenboeken, is daarbij een belangrijke voorwaarde.

In het kader van een duurzaam en milieuvriendelijk beleid kan de Vlaamse overheid ter zake een voorbeeldrol vervullen.

1. Kan de minister een volledig en gedetailleerd overzicht geven, per Vlaamse overheidsdienst, IVA of EVA onder zijn/haar bevoegdheid, van de richtlijnen inzake het gebruik van gerecycleerde materialen en producten en van de reeds bestaande concrete toepassingen (welke en uit welk gerecycleerd materiaal)?
2. Welk vervolg kende met name het project inzake geluidswanden uit gerecycleerd materiaal?
3. Welke verdere maatregelen of acties zal de minister nog ondernemen om de voorbeeldrol van de Vlaamse overheid op dit vlak kracht bij te zetten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 78, Moerman nr. 71, Vandenbroucke nr. 211, Van Mechelen nr. 154, Anciaux nr. 98, Bourgeois nr. 110, Keulen nr. 181, Van Brempt nr. 192, Vanackere nr. 251, Crevits nr. 606).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 98 van 5 september 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 99
van 10 september 2007
van **ERIK ARCKENS**

Filmproductie - Tax shelter

De Standaard van 29 juni 2007 meldt dat de tax shelter het VAF (Vlaams Audiovisueel Fonds) op kruissnelheid heeft gebracht. En nochtans is niet alles rozengeur en maneschijn. In de “slipstream” van de nieuwe wet zijn enkele bedrijfjes opgedoken die als tussenpersonen optreden tussen de producenten en de bedrijven. Sommige daarvan zitten in een grijze zone. Er zou hierbij een opbod aan gegarandeerde rendementen ontstaan die de betrokken bedrijfjes moeilijk kunnen waarmaken. Minister Reynders zou de tax shelter-maatregel voortdurend verfijnen, maar men moet steeds opletten om te vermijden dat een steeds kleiner percentage van het geld overblijft voor de film zelf.

Kan de minister op een voor iedereen begrijpelijke wijze uitleggen waarover het hier precies gaat en wat hij als mogelijke oplossing ziet?

De Vlaamse Filmproducentenbond heeft een plichtenleer opgesteld die alle leden hebben ondertekend, speciaal om bovenvermelde problemen te vermijden.

Kan de minister ook hierbij meer uitleg verschaffen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 99 van 10 september 2007

van **ERIK ARCKENS**

Om op deze vraag te antwoorden heb ik nog eens teruggegrepen naar het spiekbriefje dat ik eerder gebruikte om het principe van de tax shelter uiteen te zetten in de plenaire vergadering. Het is immers niet de eerste keer en het zal wellicht ook niet de laatste zijn, dat ik toelichting moet geven bij de tax shelter:

Als een ondernemer 100 euro investeert, krijgt hij één reëel belastingvoordeel van 51 euro. Er geldt immers 150 percent aftrekbaarheid aan een aanslagvoet van 34 percent. Dat is 51 euro. Van die 100 euro is minimaal 60 percent risicokapitaal, 40 percent is de lening die wordt terugbetaald. De ondernemer krijgt in dat geval dus zeker 51 euro terug aan belastingen en 40 euro van de lening, dat maakt 91 percent van zijn investering. Zijn reëel risico bedraagt dus 9 percent, dat al dan niet via inkomsten terugbetaald kan worden. Hij kan dus wel een beetje geld verliezen of een bescheiden winst maken.

Schematisch:

100 (totale investering)

-51 (direct belastingvoordeel, $150 \times 33.99\%$)

-40 (lening)

9 risico (exclusief intrest, bij intrest 4% jaar op lening daalt risico tot 7.4)

In het verslag over 2005 aan de aandeelhouders stelt de Raad van Bestuur van de "Compagnie Het Zoute" - in deze een onverdachte bron - het volgende: "De wetgeving m.b.t. de tax shelter laat toe om te investeren in Belgische audiovisuele werken waarbij de investering afgetrokken wordt van de belastbare basis. Deze brengt een belastingsbesparing met zich mee, waardoor ze, mede met de nodige garanties, een veilige en interessante belegging betekent." In 2005 maakte de "Compagnie Het Zoute" voor de eerste keer gebruik van deze mogelijkheid.

Ik wil er vooraf nog aan herinneren dat de tax shelter een federale wet is, waarin de Gemeenschappen slechts bevestigen dat:

1. het een Belgisch audiovisueel werk betreft; en
2. uiterlijk vier jaar na het sluiten van de raamovereenkomst:
 - de productie voltooid is;
 - op basis van het definitieve financieringsplan, het totaal van de sommen in uitvoering van de raamovereenkomsten niet meer bedraagt dan 50% van het totale budget van de kosten van deze productie;
 - de producent verklaart dat het totaal van de gestorte sommen in uitvoering van de raamovereenkomsten daadwerkelijk voor de uitvoering van dat budget werd aangewend.

De wet verbiedt niet dat intermediaire bedrijven optreden als tussenpersoon tussen de producenten en de bedrijven en tot zover is hier dus niets mis mee.

Het blijkt zo te zijn dat een aantal van deze bedrijven de investeerders buitensporige winstmarges voorspiegelen, ik lees in de krant cijfers van 10 tot 12% en hoger, tevens zouden in een aantal gevallen excessieve eisen worden gesteld met betrekking tot de rechten en tot slot doen ook geruchten over

exorbitante commissielonen de ronde (de betrokken bedrijven ontkennen overigens deze beschuldigingen en verwijzen naar de competitieve omgeving waarin de deals worden afgesloten en naar diversificatie van de portefeuille waardoor het risico wordt gespreid; voorts moeten rulings met de Dienst Voorafgaande Beslissingen van FOD Financiën en bankwaarborgen garant staan voor de wettelijkheid en de transparantie van hun werkwijze).

Tegen dit opbod van rendementen heeft de Vlaamse Filmproducenten (VFPB), die naar eigen zeggen zowat 95% van het professionele potentieel vertegenwoordigt, een gedragscode opgesteld, die de investeerder grosso modo volgende opties biedt:

- volledige risico-investering, waarbij de investeerder participeert in winst en verlies van de audiovisuele productie a rato van zijn (equity) inbreng;
- een verkoopoptie met plafonnering van de winstdeelneming, met in het slechtste geval een nuloperatie voor de investeerder ('stoploss')
- een gegarandeerd rendement van maximaal 4.52 procent op jaarbasis (dit percentage wordt in de rulings als aanvaardbaar beschouwd).

Afsluitend ben ik van oordeel dat de wetgeving m.b.t. de tax shelter vatbaar is voor verdere verfijning, teneinde mogelijke misbruiken verder uit te bannen; meer bepaald verdient het begrippenkader en de intercorrelatie ertussen een nauwkeurige afbakening. In de mate dat de gedragscode van de VFPB een grotere rechtszekerheid biedt aan de producenten van audiovisuele werken en de transparantie verhoogt, kan zij een waardevolle aanvulling zijn bij de wet. Zoals ik echter reeds opmerkte betreft de tax shelter-regeling in hoofdzaak een fiscale en dus federale aangelegenheid. Dit neemt niet weg dat de Vlaamse Gemeenschap van haar kant initiatieven kan nemen die de effectiviteit van de wet ten goede komen, ik denk bijvoorbeeld aan een explicitering van de culturele component en aan een reglementering van product placement in audiovisuele producties bestemd voor de bioscoop.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 100
van 10 september 2007
van **ERIK ARCKENS**

Boekenbeleid - Buitenlandse voorbeelden

In de Commissie voor Cultuur hadden we begin 2007 een interessante discussie omtrent de vaste boekenprijs (Handelingen C105 van 15 februari 2007, blz. 1-6).

De discussie mondde uiteindelijk uit in een globaal denkkader over het voeren van een integraal boekenbeleid.

Geopperd werd dat het interessant zou zijn om eens te kijken hoe andere Europese landen omspringen met het stimuleren van hun boeken. Ik denk aan een land als Frankrijk, of – de schaalgrootte is van belang – aan kleinere taalgebieden en/of staten, vergelijkbaar met Vlaanderen.

De minister vermeldde dat er tal van lessen te trekken zijn uit initiatieven uit de ons omringende landen.

Kan hij wat meer gedetailleerd aangeven aan welke voorbeelden hij daarbij denkt?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 100 van 10 september 2007

van **ERIK ARCKENS**

De boekensector zit op de grens tussen economie en cultuur. Een integraal boekenbeleid schept economische, juridische, fiscale en financiële voorwaarden voor auteurs, uitgevers en de boekhandel. De boekensector ontwikkelt zich binnen de economische dynamiek van vraag en aanbod. Een integraal boekenbeleid moet dus marktgericht zijn.

De boekensector heeft daarom nood aan een stevige basis van economische, juridische, fiscale en financiële regelgeving. Deze bevoegdheden situeren zich voornamelijk op federaal vlak.

In een aantal Europese landen werd er op verschillende terreinen regelgeving ontwikkeld die belangrijke doelstellingen van een integraal boekenbeleid realiseren. Hieronder staan een aantal van deze initiatieven uit onze buurlanden of andere relevante landen opgesomd.

- De vaste boekenprijs werd wettelijk verplicht in Nederland, Frankrijk, Portugal, Duitsland, Oostenrijk en Griekenland.
- Er is een degelijke regeling in verband met leenrecht in Nederland, Frankrijk en de Scandinavische landen.
- Er bestaat een goed werkend systeem in verband met reprografierechten in Scandinavië, Engeland, Nederland en Duitsland.
- In Groot-Brittannië wordt een 0 % BTW-tarief gehanteerd. Bijna in alle EU-landen wordt het laagste BTW-tarief gehanteerd; in een aanzienlijk aantal landen ligt dit onder 6 % (bv. Spanje, Ierland, Luxemburg, Portugal...).
- Na bijsturing van de wet Lang in Frankrijk is korting aan bibliotheken en scholen bij wet geplafonneerd (een deel van de korting wordt gebruikt voor uitbetaling leenrecht). Omdat de verkoop aan scholen en bibliotheken een belangrijk aandeel is in de totaalverkoop, kan dit systeem voordelen hebben.
- Nationale instituten ondersteunen onrechtstreeks de boekensector via onderzoek, studiegroepen, ontmoetingsplatforms etc. Dit gebeurt bijvoorbeeld in Frankrijk, Nederland en Duitsland.

Het is duidelijk dat een integraal boekenbeleid dus een combinatie van maatregelen omvat die onderling versterkend werken. Maar het is tevens duidelijk dat de meeste van de maatregelen die hierboven zijn opgesomd federale materie zijn. Ik wil hierin wel een signaalfunctie blijven vervullen zodat deze materie op de federale agenda blijft.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 102
van 12 september 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Theater Arte Brussel - Subsidiëring

Voor 2006 en 2007 kreeg Theater Arte in Brussel subsidies van de Vlaamse Gemeenschap ten bedrage van respectievelijk 100.000 € en 85.000 €.

Volgens berichten moet het Theater na twee jaar reeds de deuren sluiten bij gebrek aan subsidies van de Vlaamse overheid. Er werd nochtans een aanvraag ingediend, die echter negatief werd geadviseerd.

Daarenboven wordt het theater uit het pand gezet gelegen in de Lakensestraat.

1. Wat waren de belangrijkste redenen voor het negatief artistiek en zakelijk rapport?
2. Was het bestuur of het kabinet niet op de hoogte van de financiële en huisvestingsproblemen van het Theater Arte?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 102 van 12 september 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. Voor wat betreft het zakelijk advies: mijn administratie stelde vast dat het aanvraagdossier een aantal hiaten bevat en bestempelde het voorgestelde groeiscenario als weinig realistisch. Ter verduidelijking daarvan: in 2005 vermeldt de vzw Arte immers 5.761,55 euro aan kosten. Dit bedrag loopt in 2008 op tot een totale kost van 591.000 euro. Het gevraagde subsidiebedrag voor 2008 bedroeg 408.000 euro, terwijl dit zich in 2006 en 2007 respectievelijk tot 100.000 euro en 85.000 euro beperkte. Bij nieuwe aanvragen met een te groot groeiscenario is mijn administratie altijd uiterst behoedzaam. Zij wil, voorafgaand aan het toekennen van subsidiebedragen van deze aanzienlijke grootorde, door opvolging en begeleiding een zicht krijgen op de ontwikkeling van de organisatie.

De beoordelingscommissie kunstencentra en werkplaatsen was van mening dat de aanvraag van Theater Arte tot erkenning als kunstencentrum te beperkt werd beargumenteerd en dat het dossier zich vooral beperkte tot een opsomming van elementen, echter zonder een overkoepelende visie. Bovendien oordeelde de beoordelingscommissie dat Theater Arte niet beantwoordde aan de criteria van een kunstencentrum: noch de eigen creaties noch de beperkte receptieve werking zouden als doel hebben het publiek in contact te brengen met de nieuwste ontwikkelingen in de kunsten en het aspect reflectie ontbrak volledig.

Rekening houdend met deze beoordelingen, was ikzelf toch overtuigd dat een realistische ondersteuning mogelijk was, maar dan vanuit de participatiemiddelen. Ik verwachtte daarvoor een specifieke projectaanvraag. De organisatie was daarvan op de hoogte, maar is hier niet op ingegaan!

2. Ikzelf en mijn kabinet waren niet op de hoogte van de acute financiële en huisvestingsproblemen van Theater Arte. Het nieuws hieromtrent heeft ook ons verrast.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 103
van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering

Elk jaar zijn de verschillende administraties van de Vlaamse overheid verplicht om een jaarverslag op te stellen. Daar kruipt niet alleen veel tijd en energie, maar vooral ook veel geld in (lay-out, foto's, drukwerk,...).

Uit een overzicht dat ik begin vorig jaar van toenmalig minister-president Yves Leterme kreeg, blijkt dat zeer duidelijk. In het totaal kon ik de prijs achterhalen van 63 verschillende jaarverslagen. Deze lijst was bovendien onvolledig. Een simpel optelsommetje leerde me dat daar een bedrag van maar liefst

€ 727.052,52 meer gemoeid is.

Behoorlijk bestuur is ook zuinig bestuur. Door de jaarverslagen enkel elektronisch aan te bieden, zou de Vlaamse Regering een serieuze kostenbesparing doorvoeren, zonder aan de kwaliteit van de communicatie te raken. Het voorstel van resolutie dat ik daarover indiende, werd op 24 mei 2006 in het Vlaams Parlement unaniem goedgekeurd.

In opvolging van gelijkaardige vragen en het gecoördineerde antwoord van de vorige jaren en van mijn voorstel van resolutie, heb ik de volgende vragen.

1. Welke administraties maakten een jaarverslag voor 2006?
2. Hoe werd dit verspreid (gedrukte vorm en/of elektronisch)?
3. Graag een overzicht van de kostprijs (aanmaak en druk) van de verschillende jaarverslagen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 79, Moerman nr. 72, Vandenbroucke nr. 213, Van Mechelen nr. 157, Anciaux nr. 103, Bourgeois nr. 112, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 200, Vanackere nr. 266, Crevits nr. 621).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 103 van 12 september 2007

van **TOM DEHAENE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 105
van 19 september 2007
van **JAN LOONES**

Openbare bibliotheken - Lidgeld (2)

Ik stelde destijds een vraag omtrent openbare bibliotheken en het lidmaatschapsgeld (schriftelijke vraag nr. 43 van 18 april 2007, Websitebulletin publicatiedatum 05-06-2007).

Op het eerste deel van mijn vraag omtrent een onderzoek naar het verband tussen het al dan niet vragen van een lidmaatschapsbijdrage voor de openbare bibliotheek en het aantal leden, kon de minister toen nog niet antwoorden omdat het nog een drietal maanden te vroeg was.

De minister meldde dat hij dit jaar een nieuwe set aan bibliotheekgegevens zou opvragen bij de bibliotheken. Tot deze gegevensset behoren het lidgeld (maximaal bedrag als diverse lidgeld- en abonnementsformules gelden) en het aantal actieve leners (personen die tijdens het kalenderjaar minstens één materiaal hebben ontleend).

Deze gegevens moesten voor 1 juni worden aangeleverd, waarna de nodige tijd moest verlopen om de relatie tussen de maximale lidgeldbijdrage en het aantal actieve leners te duiden.

Ondertussen zijn we september, waarbij ik veronderstel dat de minister het antwoord op mijn onderstaande, hernieuwde vraag kan geven.

Kan de minister medelen wat het resultaat was van het onderzoek naar het verband tussen het al dan niet vragen van een lidmaatschapsbijdrage voor de openbare bibliotheek en het aantal leden?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 105 van 19 september 2007

van **JAN LOONES**

In aansluiting op het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 43 van 18 april 2007 kan ik inderdaad vandaag de bijkomende informatie over één van de aspecten aanleveren. Intussen is de nieuwe set aan bibliotheekgegevens verwerkt.

Meer bepaald ging het vooral om de vraag of er een verband is tussen het al dan niet vragen van een lidmaatschapsbijdrage voor de openbare bibliotheken en het aantal leden. Naast de andere elementen in het antwoord, kondigde ik toen aan dat we in september over voldoende actuele gegevens zouden beschikken om één en ander empirisch te onderbouwen.

U vindt hierbij een overzicht van de gegevens, waarbij voor lidgeld het maximaal bedrag geldt en voor actieve leners het aantal personen dat in de loop van 2006 minstens één materiaal heeft uitgeleend.

Maximaal lidgeld in euro	Actieve leners / inwoners in %
0	24,56
1 – 1,5	23,97
2 – 2,5	24,43
3-5	24,28
6 en 6+	35,50
6 en 6+ (zonder Baarle Hertog) *	24,79

Als we Baarle-Hertog buiten beschouwing laten, situeert het aandeel actieve leners ten aanzien van het inwonertal zich steeds rond de 24 %. Er is dus geen sprake van significante verschillen.

Ik kan bijgevolg medelen dat het al dan niet vragen van een lidmaatschapsbijdrage geen invloed heeft op het aantal actieve leners.

Deze vaststelling doet uiteraard geen afbreuk van ander onderzoeksmateriaal (cfr. antwoord op schriftelijke vraag nr. 43), onder meer van de TOR-groep, waarin een aantal specifieke verbanden worden gelegd tussen de mate van tevredenheid over de bibliotheek en het lidgeld.

* Bij Baarle-Hertog bedraagt het percentage actieve leners / inwoners 131,87 %. Waarschijnlijk zijn veel actieve leners Nederlanders, die - mede door de lage tarieven - gebruik maken van de openbare bibliotheek van Baarle-Hertog.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 106
van 19 september 2007
van **MARGRIET HERMANS**

Promotie van beleidsthema's - Televisieprogramma's

Geregeld worden er door de ministers opdrachten gegeven aan televisiezenders voor het maken van programma's, met bijbehorende subsidies. Die subsidiëring heeft tot doel bepaalde thema's dichter bij de Vlaamse kijker te brengen.

Eén van deze thema's is bijvoorbeeld de derdewereldproblematiek, waarbij programmamakers televisiereportages over de concrete dagelijkse noden van het Zuiden weergeven. Ook verwerken scenaristen een verhaallijn over de derdewereldproblematiek in soaps. Deze verhaallijnen gaan dan onder meer over vrijwilligerswerk in de Derde Wereld of over een microfinancieringsinstelling in het Zuiden. Een ander thema is bijvoorbeeld het gelijkekansenbeleid, dat men ook via de audiovisuele media dichter bij de Vlaming wil brengen.

1. Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van de televisieprogramma's die hij/zij en/of zijn/haar beleidscol, administratie,... financieel hebben ondersteund sinds het begin van de legislatuur?

Graag een overzicht per jaar, met vermelding van de betrokken zender en van het budget per programma.

Kan de minister ook een gedetailleerd overzicht geven van programma's die op een andere wijze werden ondersteund?

2. Kan de minister aangeven, per ondersteund programma, welke doelstellingen er daarbij werden nagestreefd, of er nadien werd nagegaan in hoeverre deze doelstellingen werden gerealiseerd en zo ja, wat de resultaten van deze evaluatie waren en welke beleidsconclusies eruit werden getrokken?

Als er geen evaluatie was, kan de minister dan aangeven waarom niet?

3. Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van de zenders en programma's die in het komende televisieseizoen (2007-2008) financieel zullen worden ondersteund, met de respectieve budgetten per programma?

Kan de minister ook een gedetailleerd overzicht geven van de programma's die in het komende seizoen op een andere wijze zullen worden ondersteund?

4. Hoe evalueert de minister het nastreven van beleidsdoelstellingen en/of van een betere samenleving via het ondersteunen van televisieprogramma's, en kan hij/zij dit uitvoerig toelichten?

Waar moet er bijsturing zijn?

5. Worden er nog andere televisieprojecten gepland en kan de minister deze toelichten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 84, Moerman nr 75, Vandebroucke nr. 222, Van Mechelen nr. 162, Anciaux nr. 106, Bourgeois nr. 116, Keulen nr. 199, Van Brempt nr. 208, Vanackere nr. 273, Crevits nr. 654).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 19 september 2007

van **MARGRIET HERMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 90
van 4 juli 2007
van **BART VAN MALDEREN**

Overheidsgebouwen - Leegstand

1. Welke gebouwen van de Vlaamse overheid kennen een leegstand langer dan één jaar?
2. Kan de minister hiervan een lijst bezorgen mét aanduiding van het percentage leegstand?
3. Wat is de verhouding tussen eigendom/huur/leasing van deze gebouwen?
4. Welke zijn de oorzaken van deze leegstand?
5. Wat is het beleid ter zake?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 90 van 4 juli 2007

van **BART VAN MALDEREN**

1. Geen enkel gebouw beheerd door het agentschap voor Facilitair Management staat sedert meer dan één jaar volledig leeg. Wel kent het Arenberggebouw in de Arenbergstraat te Brussel een tijdelijke en gedeeltelijke leegstand.
2. percentage leegstand: 40 %
3. Het Arenberggebouw wordt gehuurd.
4. Het Arenberggebouw staat voor 40% leeg in afwachting van de verhuizing van het hoofdbestuur van BLOSO eind 2007.
5. Bij gehuurde gebouwen of gebouwen in eigendom wordt gestreefd naar 0% leegstand. Soms is een buffer noodzakelijk voor de tijdelijke huisvesting van diensten waar er verbouwingen zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 91
van 4 juli 2007
van **MIET SMET**

Verspreiding “Tribune de Bruxelles” - Stand van zaken

In zijn antwoord op twee vragen om uitleg betreffende “de verspreiding van het magazine ‘Tribune de Bruxelles’ onder ambtenaren van de Europese Commissie” in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme van 15 en 27 maart 2007, zei de minister dat hij een brief had geschreven aan de Voorzitter van de Europese Commissie, Barroso, om zijn bezorgdheid te uiten over de sfeerschepping van het blad en de polariserende inhoud ervan die Europese ambtenaren en politici tegen de meerderheid van de bevolking van het gastland opzet (Handelingen C134 van 15 maart 2007, blz. 7-11 en Handelingen C149 van 27 maart 2007, blz. 4-6).

Uit de informatie die ik intussen kon verzamelen, blijkt dat Tribune de Bruxelles nog steeds verspreid wordt bij de ambtenaren van de Europese Commissie. De oorspronkelijke bedoeling van de Europese Commissie was om de verspreiding van het blad na drie maanden te analyseren. Maar vijf maanden na de lancering wordt het blad nog steeds verspreid zonder dat de analyse van de enquête bekend is, aangezien er blijkbaar in de vorige enquête fraude zou gepleegd zijn door de respondenten.

1. Heeft de minister reeds een antwoord ontvangen op zijn brief aan de Voorzitter van de Europese Commissie, Barroso?
2. Welke vervolgstappen plant de minister, indien nodig om de gratis verspreiding van dit magazine binnen de Europese Commissie stop te zetten?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 91 van 4 juli 2007

van **MIET SMET**

1. Ik ontving inderdaad op 18/06/2007 een antwoord van de directeur-generaal van het directoraat-generaal Personeelszaken en Administratie van de Europese Commissie. Hieronder geef ik u de inhoud van de brief weer.

Het initiatief moet volgens DG ADMIN gezien worden binnen de context van een reeks artikelen over de EU in het kader van de vijftigste verjaardag van het Verdrag van Rome. Het verzoek tot verspreiding van *La Tribune de Bruxelles* door de vakbond *Renouveau et Démocratie (R&D)* werd door de Commissie ingewilligd omdat die vakbond verklaard had dat zijn initiatief bedoeld was om het personeel te informeren over de vooruitgang van het EU-project. Bovendien hebben de Brusselse politieke autoriteiten, die bij het van start gaan van dit initiatief aanwezig waren, de distributie van het blad geprezen als een waardevolle bijdrage tot het versterken van het wederzijdse begrip tussen degenen die aan het Europese project werken en de inwoners van de stad en de regio waar onze instelling is gevestigd, aldus de brief. Het initiatief is ook in overeenstemming met de geest van het Plan D van vice-voorzitter Wallström voor meer democratie, dialoog en debat.

De bedoeling was, nog volgens de brief, om het initiatief na een overeengekomen proefperiode van drie maanden te evalueren. Aan de hand van die evaluatie zal de algemene belangstelling van het Commissiepersoneel worden beoordeeld. Op 17 april werd de steekproef gestart onder een willekeurig aantal gekozen personeelsleden. Echter voor het einde van de onderzoeksperiode is een gebruiker ("hacker") binnengedrongen in het computersysteem om de resultaten te beïnvloeden. Een onderzoek is opgestart. Om de integriteit van de resultaten te verzekeren, werd beslist om het onderzoek met een nieuwe steekproef opnieuw te lanceren.

De brief besluit met de verzekering dat gelijke voorwaarden zullen gelden voor alle uitgevers die een tijdschrift wensen te laten circuleren, en dat rekening zal gehouden worden met de interne behoefte om de administratieve werklast van de postdienst van de Commissie tot een minimum te beperken.

Ondertussen werd ook de nieuwe steekproef afgerond. De resultaten hiervan zijn nog niet bekend. De Europese Commissie zou in de komende weken een beslissing nemen met betrekking tot het verder verspreiden van de *Tribune de Bruxelles* binnen de diensten van de Europese Commissie.

2. Ik deel uw bezorgdheid en heb hiervan melding gemaakt aan de Voorzitter van de Europese Commissie. Deze kwestie vormt dan ook een extra stimulans om onze internationale communicatiestrategie verder op punt te stellen. Zoals u zal kunnen vaststellen in de beleidsbrief, staan verschillende initiatieven in de steigers om ook buitenlanders, die voor korte tijd of langere tijd in Vlaanderen verblijven, over Vlaanderen te informeren. Ik zal dan ook niet nalaten om de Europese Commissie met een open, positief getinte communicatie over Vlaanderen te benaderen bij de effectieve lancering ervan.

In functie van de beslissing van de Commissie tot het verder verspreiden of niet van de *Tribune de Bruxelles* zal ik verdere actie ondernemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 92
van 4 juli 2007
van **MIET SMET**

Gids voor buitenlandse studenten - Stand van zaken

In zijn antwoord op een vraag om uitleg inzake de verspreiding van het magazine “Tribune de Bruxelles” onder Europese ambtenaren in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme van 15 maart 2007 haalde de minister terecht het thema van de terbeschikkingstelling van een informatiegids over Vlaanderen voor buitenlandse studenten aan (Handelingen C134 van 15 maart 2007, blz. 7-11).

Uit de informatie die de minister toen verschaftte, blijkt dat hij werk maakt van een informatiegids over Vlaanderen met de bedoeling om zo veel mogelijk buitenlandse studenten te bereiken. De minister wou ook een elektronisch adressenbestand uitbouwen.

Graag zou ik de minister willen vragen wat de stand van zaken in dit dossier is.

1. Is deze gids reeds gepubliceerd?
2. Hoe gebeurt de verspreiding ervan?
3. Op welke wijze zal de minister het elektronisch adressenbestand om mensen te berichten over Vlaanderen eens ze terug in hun land zijn, uitbouwen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 92 van 4 juli 2007

van **MIET SMET**

1. Neen, de uitgave van de gids is gepland voor dit najaar. De bijhorende webstek, de beursstanden en de flyers zijn echter wel al beschikbaar. Het gehele project 'Study in Flanders' wordt na de realisatie van de brochure voorgesteld aan het ruime publiek.

Na een coördinatievergadering over de problematiek op mijn kabinet begin dit jaar, heeft de Vlaamse Interuniversitaire Raad – secretariaat Ontwikkelingssamenwerking een projectvoorstel gelanceerd ter promotie van het Vlaamse Hoger Onderwijs in het buitenland. Het project, waarbij het Departement internationaal Vlaanderen nauw werd betrokken, kreeg de naam 'Study in Flanders' en omvat verschillende initiatieven: de creatie van een brochure, een flyer, een beursstand en een website met databank. De brochure bestaat uit twee delen: voor het eerste deel 'algemene informatie over Vlaanderen' leverde mijn departement de inhoud, voor het tweede deel 'Engelstalige opleidings- en onderzoeksmogelijkheden in Vlaanderen' leverden de instellingen van hoger onderwijs de nodige input. De website www.studyinlanders.be, die sinds eind juli online raadpleegbaar is, bevat dezelfde informatie maar uitgebreider.

Daarnaast plant mijn departement op korte termijn de publicatie van een algemene folder die Vlaanderen voorstelt op basis van de troeven die werden uitgewerkt in de internationale communicatiestrategie. Er is eveneens een voorstel uitgewerkt voor de aanmaak van een wegwijs-gids voor buitenlanders in Vlaanderen (dus niet enkel studenten), maar voor de verspreiding hiervan wordt de publicatie van de andere brochures afgewacht. De wegwijs-gids moet er immers inhoudelijk op afgestemd worden en er ook vormelijk bij kunnen aansluiten.

2. De beursstand en de flyers worden vanaf nu al ingezet op enkele beurzen, namelijk in Maleisië, China en Vietnam. De standen worden er bemand door medewerkers van de administratie Hoger Onderwijs en medewerkers van universiteiten en hogescholen. De flyer wijst de weg naar de webstek. De brochure en de flyers zullen ook verspreid worden via de netwerken van alle betrokken organisaties (VLIR-UOS, departement Onderwijs en departement Internationaal Vlaanderen). Het departement Internationaal Vlaanderen zorgt voor de verspreiding via de Vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering en onderzoekt bijkomende verspreidingsmogelijkheden door de kantoren van Toerisme Vlaanderen en van Flanders Investment and Trade. De informatie zal ook te verkrijgen zijn in Belgische ambassades, buitenlandse instellingen van hoger onderwijs, Vlaamse instellingen van hoger onderwijs en andere.
3. Dit najaar komt het eerste nummer van de wekelijkse, Engelstalige en gratis krant 'Flanders Today' op de markt. De krant zal elektronisch ook worden gepromoot bij buitenlandse studenten met de vraag zich te abonneren. Voor het verzamelen en het beheer van de contactgegevens wil het departement Internationaal Vlaanderen samenwerken met de administratie Onderwijs, weliswaar conform alle regels met betrekking tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Met behulp van de elektronische contactgegevens kunnen we de studenten een abonnement op Flanders Today aanbieden, zodat ze de actualiteit in Vlaanderen kunnen blijven opvolgen. Met het oog op duurzame economische contacten kunnen deze contactgegevens ook voor de vertegenwoordigers van Flanders Investment and Trade van nut zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 93
van 4 juli 2007
van **MIET SMET**

Verspreiding “Flanders Today” - Stand van zaken

In zijn antwoord op een vraag om uitleg inzake de verspreiding van het magazine “Tribune de Bruxelles” onder Europese ambtenaren in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme van 15 maart 2007 werd ook het thema van een nieuw informatieblad “Flanders Today” over Vlaanderen voor buitenlanders die in Vlaanderen wonen, aangekaart (Handelingen C134 van 15 maart 2007, blz. 7-11).

Tijdens de begrotingscontrole in de maand mei lichtte de minister de stand van zaken in dit dossier toe.

In zijn antwoord op een vraag om uitleg inzake Tribune de Bruxelles op 27 maart 2007 zei de minister dat hij erop hoopt om ook Flanders Today gratis te kunnen verspreiden in de Europese Commissie (Handelingen C149 van 27 maart 2007, blz. 4-6).

Graag had ik dan ook willen vragen of er reeds een akkoord is met de Europese Commissie inzake de gratis verspreiding van Flanders Today?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 93 van 4 juli 2007

van **MIET SMET**

In het bestek voor de opdracht "Publicatie en distributie van een wekelijkse krant voor buitenlanders 'Flanders Today' werden de Europese ambtenaren als een van de meest prioritaire doelgroepen aangegeven. De inschrijvers hebben hiermee ook rekening gehouden in de door hen voorgestelde distributieplannen.

Het contract voor de realisatie van "Flanders Today" werd inmiddels gegund aan N.V. V.U.M. De samenwerkingsovereenkomst bepaalt met betrekking tot de distributie ondermeer dat Flanders Today, naast de gratis abonnementsformule voor de gedrukte en de elektronische versie, die beiden breed zullen worden aangeprezen, gratis verspreid zal worden in 10 displays. Daarvan moet het merendeel gelokaliseerd zijn in de Europese wijk. De V.U.M. werkt momenteel het distributieplan nog uit, met de concrete locaties van deze displays.

U weet dat de verspreidingswijze van Le Tribune de Bruxelles in de Europese Commissie op zijn minst omstreden is gebleken. De ontvangers van het krantje, evenals de interne postverdelers, wijzen ondermeer op de administratieve overlast, het ecologische aspect en het opdringerige karakter van de verspreiding.

Ik vernam deze week dat de Europese Commissie in de komende weken een beslissing zou nemen over het verder verspreiden van Le Tribune de Bruxelles binnen de diensten van de Europese Commissie.

Op basis van de beslissing van de Europese Commissie zal ik kijken op welke ontvangersvriendelijke wijze Flanders Today een zo ruim mogelijke bereik bij de Europese ambtenaren kan krijgen.

Alleszins heeft de uitgever van Flanders Today de opdracht om de distributie van het fysieke blad en de elektronische versie actief aan te prijen zodoende het bereik binnen de Europese Instellingen te maximaliseren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 94
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Motie kinderreclame - Initiatieven

Bij motie van 29 maart 2006 (Stuk 769 (2005-2006)-Nr. 2) heeft het Vlaams Parlement gevraagd dat de Vlaamse Regering een regeling uitwerkt die inhoudt dat de Vlaamse omroepen in overleg met de Gezinsbond, de Vlaamse Jeugdraad, de Unie der Belgische Adverteerders en Test-Aankoop een gedragscode uitwerken voor reclame gericht op kinderen.

1. Welke initiatieven heeft de minister ter zake genomen? Wat is de stand van zaken?
2. Wat is het standpunt van de verschillende partners met wie dit overleg diende te gebeuren?
3. De Vlaamse Regering dient een allesomvattende regeling uit te werken die moet leiden tot een grotere investering van de Vlaamse omroepen in eigen Vlaamse en kwalitatief hoogstaande kinderprogramma's.

Welke initiatieven zijn er ter zake reeds genomen?

Wat zijn de resultaten op het gebied van de investeringen?

Op welke wijze gebeurt de opvolging?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 94 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Deze vraag stond de afgelopen maanden meermaals op de agenda.

De Vlaamse Regering heeft op 7 september 2007 haar definitieve goedkeuring gegeven aan een besluit houdende aanvulling van de code voor reclame en sponsoring op radio en televisie, uitgevaardigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 20 september 1995, met specifieke bepalingen over reclame en sponsoring gericht op kinderen en jongeren.

Deze aanvulling van de code werd een eerste maal door de Vlaamse Regering goedgekeurd op 25 mei 2007. Op respectievelijk 14 juni, 4 juli en 6 augustus hebben de Vlaamse Mediaraad, de Vlaamse Jeugdraad en de Raad van State hun advies hierover uitgebracht. Het advies van de Vlaamse Jeugdraad werd geformuleerd onder voorbehoud en bevestigd op 5 september 2007.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2007 wordt ter bekrachtiging voorgelegd aan het Vlaams Parlement. Na bekrachtiging volgt dan de publicatie en de inwerkingtreding.

De door de Vlaamse Regering goedgekeurde tekst is een aanvulling op de bestaande reclameregels uit de gecoördineerde mediadecreten.

De nieuwe bepalingen stellen ondermeer dat reclame die gericht is op kinderen en jongeren voor hen duidelijk als dusdanig herkenbaar moet zijn. De reclame mag positieve sociale gedragingen, levensstijlen en houdingen niet ondermijnen. Geweld en antisociaal gedrag kunnen niet, evenals reclame die gevoelens van angst of ongemak oproept. Ook mogen de reclameboodschappen het gezag en de verantwoordelijkheid van ouders en opvoeders niet ondermijnen.

De voorgestelde tekst bevat verder een aantal bepalingen inzake veiligheid, en stelt dat reclame kinderen niet mag misleiden. Reclame mag er evenmin toe leiden dat kinderen het gevoel krijgen dat het bezit van een product hen een bepaald voordeel biedt ten opzichte van andere kinderen, of dat ze door het niet te bezitten minderwaardig of onpopulair zijn. De prijs van het product mag niet worden geminimaliseerd, noch mag gesuggereerd worden dat het tot de mogelijkheden van elk familiaal budget behoort.

Alcohol wordt uitdrukkelijk geweerd uit het reclameblok voor en na kinderprogramma's. Evenmin mag buitensporig verbruik aangemoedigd worden van voedingsmiddelen en dranken met stoffen waarvan een overmatige consumptie schadelijk kan zijn, zoals vetten, suikers en zout. Daarmee wordt reeds vooruit gelopen op de ontwerprichtlijn "Audiovisuele mediadiensten", goedgekeurd door de Raad van Europese mediaministers op 24 mei 2007

Op de naleving van de code wordt toegezien door de Vlaamse Regulator voor de Media. Ook de Jury voor Ethische Praktijken inzake Reclame (JEP) zal ze toepassen. Bij betwistingen over de code kunnen de betrokken partijen eveneens het advies vragen aan de JEP.

2. De code voor kinderreclame kwam tot stand in overleg met een aantal organisaties: de Gezinsbond, het Kinderrechtencommissariaat, de Private Omroep Federatie, de VRT, de VAR, SBS Broadcasting, VMMA, de Raad voor de Reclame, de Unie der Belgische Adverteerders en de

Vlaamse Regulator voor de Media. Ook Test-Aankoop was door mij uitgenodigd om aan het overleg deel te nemen, doch is daar niet op ingegaan.

Dit overleg heeft een vrij sterke consensus opgeleverd.

Verskillende partners hebben hun standpunt met betrekking tot de code op hun eigen website geplaatst. Al wie een meer uitgebreide uitwerking van de standpunten wenst, kan daar terecht.

Op de naleving van de code voor kinderreclame zal worden toegezien door de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM). Artikel 98, 8° van de gecoördineerde mediadecreten bepaalt immers dat reclame en sponsoring niet strijdig mogen zijn met de code voor reclame en sponsoring. De VRM houdt toezicht op de naleving van artikel 98, 8° en dus ook op de naleving van de code. Ik ben ervan overtuigd dat de Regulator zijn taak ernstig neemt en doet wat decretaal verwacht wordt.

3. Naast de opmaak van een Code voor kinderreclame werden nog andere maatregelen genomen die moeten leiden tot een grotere investering van de Vlaamse omroepen in eigen Vlaamse en kwalitatief hoogstaande kinderprogramma's.

Allereerst verwijs ik naar de recente programmering van een degelijk jeugdjournaal door de grootste Vlaamse particuliere televisieomroepen. Mijn collega bevoegd voor jeugd nam hiervoor het initiatief en maakte een budget vrij.

Daarnaast is er het federale systeem van de tax shelter. Deze maatregel waarbij investeerders in audiovisuele producties van een aantal fiscale voordelen kunnen genieten, is reeds jaren van toepassing op filmproducties, en werd recent (bij wet van 3 december 2006) voor wat televisie betreft, uitgebreid tot "kinder- en jeugdreeksen, zijnde fictiereeksen met een educatieve, culturele en informatieve inhoud voor een doelgroep van 0 tot 16-jarigen".

Hoewel omroepen die kinderprogramma's produceren of erin investeren zelf geen beroep kunnen doen op de tax shelter, (de wet stelt immers dat de producent en de investeerder geen omroep mogen zijn), zal het verruimen van de tax shelter naar kinder- en jeugdreeksen onrechtstreeks wel een positieve invloed hebben op het aanbod van kwalitatief hoogstaande kinderprogramma's door de Vlaamse omroepen.

De vijfminutenregel heeft adverteerders overwegend naar het Nederlandse Nickelodeon doen vluchten. Vanzelfsprekend vergt een terugkeer naar de Vlaamse markt enige tijd, dit kan niet in een handomdraai gebeuren.

Aangezien bovenvermelde maatregelen pas recent werden ingevoerd, is het moeilijk om nu reeds de resultaten ervan mede te delen

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 95
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Samenwerking met Suriname - Initiatieven

Het Vlaams Parlement heeft bij motie van 25 januari 2006 m.b.t. de samenwerking tussen Vlaanderen en Suriname gevraagd de banden tussen Vlaanderen en de Republiek Suriname nauwer aan te halen (Stuk 651 (2005-2006)-Nr. 2).

1. Welke initiatieven heeft de minister ter zake genomen? Wat is de stand van zaken betreffende uitvoering hiervan?
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen om na te gaan op welke vlakken er nauwer kan worden samengewerkt tussen Vlaanderen en Suriname? Welke maatregelen daartoe zijn er inmiddels genomen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 95 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

-
1. In 2006 werd noodhulp geboden aan o.m. Suriname. Door zware overstromingen, als gevolg van hevige regenbuien, stonden in april-mei 2006 125 dorpen in het Surinaamse binnenland blank. Ongeveer 25.000 mensen verloren hun huis. De Surinaamse president Venetiaan vroeg de internationale gemeenschap om hulp. De bijstand gebeurde onder de vorm van financiële steun aan een aantal NGO's en VN-organisaties die de hulpacties op het terrein coördineren en uitvoeren. Ik trok hiervoor een budget van 100.000 euro uit.

De Vlaamse overheid heeft een Trustfondsovereenkomst met UNESCO. De oorspronkelijke overeenkomst had een looptijd van 2001 tot 2004. Momenteel wordt over een nieuwe overeenkomst onderhandeld. Ondertussen heb ik aan UNESCO voorgesteld om middelen uit het Trustfond te besteden aan een project in Paramaribo, Suriname. Het gaat om de restauratie van de historische palmentuin, die deel uitmaakt van het door de UNESCO tot werelderfgoed uitgeroepen historische centrum van Paramaribo. Het projectvoorstel wordt met de hulp van het Vlaams Instituut voor Onroerend Erfgoed verder uitgewerkt.

2. Zoals al eerder gezegd werd met UNESCO de afspraak gemaakt om een project in Paramaribo te financieren. Verder onderzoeken mijn diensten elke opportuniteit voor samenwerking die zich aandient en overwegen ze in functie van de prioriteiten van het Vlaams buitenlands beleid, zoals vastgelegd in het regeerakkoord en de beleidsnota, de relevantie ervan. Uiteraard wordt hierbij rekening gehouden met de resolutie van het Vlaams Parlement van 25 januari 2006.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 96
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Motie kabelinfrastructuur - Initiatieven

In de met redenen omklede motie van 19 oktober 2005 (Stuk 482 (2005-2006)-Nr. 3) over de rol van de overheden in de kabelinfrastructuur heeft het Vlaams Parlement gevraagd te onderzoeken in welke mate de universele dienstverlening decretaal verankerd kan worden en om inspanningen te doen om m.b.t. de kabelinfrastructuur het belang van de consumenten voorop te stellen.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen om te onderzoeken in welke mate de universele dienstverlening decretaal verankerd kan worden? Wat is de stand van zaken?
2. Welke inspanningen zijn er gedaan om m.b.t. de kabelinfrastructuur het belang van de consumenten voorop te stellen? Wat zijn hiervan de resultaten?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 96 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Sinds het opstellen van de motie met de vraag naar het principe van decretale verankering van de universele dienstverlening is het landschap van de tv-distributie grondig gewijzigd. Ik licht dit nader toe.
 - Voorafgaand wil ik de terminologie echter eerst in perspectief plaatsen: men spreekt vaak van universele dienstverlening op het gebied van de televisie, maar de term die voortkomt uit de Europese regelgeving refereert in principe aan universele dienstverlening op het gebied van telecommunicatie. In België is dit een federale bevoegdheid. Universele dienstverlening voor wat betreft omroep refereert enkel aan de must-carry verplichtingen, die reeds decretaal verankerd zijn.
 - Als men echter het begrip universele dienstverlening op de distributie van omroepsignalen wil toepassen, en het interpreteert als het verlenen van een basisdienst voor aansluiting om televisiebeelden te ontvangen, is het zo dat rond deze universele dienstverlening nog weinig tot geen problemen ontstaan zijn. Het feit dat digitale televisie intussen een succesverhaal aan het worden is, bewijst dat er zich weinig problemen voordoen rond deze basisdienstverlening.
 - Voor één aspect van de universele dienstverlening - namelijk het aspect van de sociale tarieven - hanteert Telenet vandaag reeds een specifiek regime, dat op vrijwillige basis wordt toegekend aan bepaalde klanten die hierom verzoeken en die aan de voorwaarden terzake voldoen. Dit regime bestaat in een reductie op het eigen abonnementsgeld dat Telenet aan de klanten aanrekent (niet op de auteursrechten, omdat dit niet mogelijk is).
 - Intussen zijn er ook alternatieven op de markt voor het aanbieden van televisiesignalen: Belgacom-tv en TV-Vlaanderen zijn reeds enige tijd twee nieuwe aanbieders op de markt.
 - Daarnaast is het aanbod van de openbare omroep via de ether vrij beschikbaar voor de kijkers. Dit aanbod is zowel in analoge als in digitale vorm (DVB-T) beschikbaar. De Vlaamse Regering werkt bovendien aan de volledige digitalisering van het aanbod via de ether, zodat er ook ruimte komt in de ether voor het verdelen van het aanbod van de private omroepen. Eens dit gerealiseerd is komt er een bijkomend volwaardig alternatief, zodat er zeker een ruime keuze aan concurrerende platformen ontstaat.

Het is duidelijk dat er zich sinds de resolutie van het Vlaams Parlement waarnaar verwezen wordt een enorme evolutie heeft voorgedaan op het vlak van de distributie van omroepsignalen. Deze evolutie heeft er meteen voor gezorgd dat onze huidige regelgeving, ondanks de frequente aanpassingen die dit Parlement doorvoerde, op heel wat punten niet meer optimaal is om de gewenste maatschappelijke effecten te ressorteren binnen dit landschap. Ik heb dan ook het initiatief genomen de huidige regelgeving grondig te laten doorlichten. Ik wacht met bijzonder veel interesse de resultaten van dit onderzoek af en zal op basis van de aanbevelingen die vanuit dit onderzoek zullen aangereikt worden de nodige initiatieven nemen met het oog op een eventuele grondige hertekening van de regelgeving.

2. Wat betreft de inspanningen die intussen gebeurd zijn om inzake de kabelinfrastructuur het belang van de consument voorop te stellen kan ik verwijzen naar twee concrete realisaties:

- De verdere uitbouw van de Vlaamse Regulator voor de Media als autonoom regulerend orgaan; de VRM doet uitspraak over klachten of bezwaren van consumenten voor wat betreft de inhoudelijke aspecten van omroepprogramma's.
- Aangaande de eigenlijke consumentenbescherming is het zo dat dit in principe een federale materie is. Hier is recent ook vooruitgang geboekt. De federale overheid heeft op 15 mei 2007 een wet uitgevaardigd betreffende de bescherming van consumenten inzake omroep- en omroep-distributiediensten. De wet bouwt verder op de bestaande regelgeving en de functie van ombudsman voor telecommunicatie, en bevat bepalingen over:
 - informatieverstrekking aan abonnees
 - contractuele voorwaarden
 - controlemaatregelen en sancties
 - samenwerking met de ombudsman voor telecommunicatie.

Deze federale wet werd in het voorjaar ook besproken op de Vlaamse Regering naar aanleiding van de bespreking ervan in het overlegcomité. De Vlaamse Regering heeft toen haar bezorgdheden geuit over mogelijke aantasting van de Vlaamse bevoegdheden en de federale wet werd op een aantal punten aangepast aan die verzuchtingen.

Op die manier is ook de consumentenbescherming inzake digitale televisiediensten verzekerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 97
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Hernieuwing Beneluxverdrag - Vlaamse positie

Het Beneluxverdrag zal in principe eindigen in 2010. Naar aanleiding van de bespreking van de Beleidsnota Buitenlands Beleid en Internationale Samenwerking 2004-2009 werd aan de Vlaamse Regering gevraagd te onderzoeken of Vlaanderen een structurele rol kan vervullen bij de voortzetting van de samenwerking (Stuk 88 (2004-2005)-Nr.8).

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen om dit te realiseren?
2. Wat is de stand van zaken? Zijn er reeds resultaten?
3. Wie is verantwoordelijk voor de uitvoering van dit onderzoek?
4. Is er ter zake overleg gebeurd met de federale regering? Zo ja, wat zijn de resultaten hiervan?
5. Heeft Vlaanderen rechtstreeks contact opgenomen met Nederland en Luxemburg? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 97 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Om haar standpunt in deze aangelegenheid voor te bereiden, lanceerde de Vlaamse overheid in december 2004 een oproep tot het indienen van een beleidsvoorbereidend onderzoek over het thema "De Vlaamse positie ten aanzien van de Benelux naar aanleiding van de vernieuwing van het Benelux-verdrag". De onderzoeksvraag was: "Wat met de Benelux na 2010?" De opdracht werd gezamenlijk gegund aan het "Comparative Regional Integration Studies" (CRIS) van de "United Nations University" (UNU) en aan het Instituut voor Internationaal Recht van de Katholieke Universiteit Leuven (KUL, IIR). De studie werd uitgevoerd tijdens de periode van 1 januari 2005 tot 30 juni 2006 onder leiding van prof. dr. Luk Van Langenhove (UNU-CRIS) en prof. dr. Jan Wouters (KUL, IIR).
2. Het eindrapport van deze studie werd op 30 juni 2006 opgeleverd. Het is het resultaat van zowel een uitgebreide literatuurstudie als een breed empirisch onderzoek en bevraging bij relevante maatschappelijke en economische actoren in Vlaanderen, Wallonië, Brussel, Nederland en Luxemburg. De studie omvat een uitvoerige beschrijving van de organisatie, de werking en de gehele context van Benelux, om te eindigen met samenvattende beschouwingen, een lijst van veertien concrete beleidsaanbevelingen en de juridische vertaling daarvan. Zij maakt een analyse van de sterke en zwakke kanten van de Benelux, alsook van haar kansen en bedreigingen.

Deze studie kan via het internet geraadpleegd worden op de website van de KUL (<http://law.kuleuven.be/iir/nl/onderzoek/andere.html>)

3. Dit onderzoek heeft de waarde van een advies aan de Vlaamse Regering die bevoegd is voor het sluiten van verdragen. Het komt aan de Regering toe dit advies te beoordelen en te verwerken in haar standpuntbepalingen.

De Vlaamse Regering heeft op 28 oktober 2006 haar standpunt op hoofdlijnen bepaald over de toekomst van de Benelux en zij heeft mij belast met de verdere uitwerking en verfijning van het Vlaamse regeringsstandpunt met het oog op de Vlaamse deelneming aan de intrafederale en internationale onderhandelingen.

De Vlaamse Regering heeft in het bijzonder beslist dat de Benelux-organisatie:

- wordt voorzien van een institutionele structuur die een vertegenwoordiging conform de Belgische staatstructuur mogelijk maakt en bijgevolg flexibel aanpasbaar is,
- de deelneming verzekert van de deelstaten en de federale overheid aan de werkzaamheden van het Comité van Ministers door middel van een intra-Belgische toerbeurtregeling – dit Comité zou eveneens in buitengewone samenstelling kunnen samenkomen op het niveau van regeringsleiders en met deelneming van de betrokken ministers-presidenten, om de dynamiek in de Benelux-samenwerking te allen tijde te verzekeren en
- de flexibele mogelijkheid behoudt tot oprichting van nieuwe werkgroepen en voorziet in een effectieve deelneming van ambtenaren van de deelstatelijke en federale overheid in de technische werkgroepen volgens ieders bevoegdheden.

4. De Vlaamse Regering heeft de studie ter beschikking gesteld van de federale regering maar de studie zelf is geen voorwerp van overleg met de federale regering.

Er wordt intrafederaal overleg gepleegd dat momenteel geleid heeft tot de volgende standpunten:

- de Belgische federatie sluit een gemengd verdrag, wat betekent dat zowel gefedereerde bevoegdheden als federale daarin zouden opgenomen worden;
 - er wordt een binnenlands samenwerkingsakkoord gesloten voor de vertegenwoordiging van de verschillende overheden in Benelux.
5. Aangezien een gemengd verdrag nagestreefd wordt, neemt de Vlaamse Regering geen rechtstreeks contact op Nederland en Luxemburg om parallele gesprekken of onderhandelingen te voeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 98
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Motie buitenlands beleid - Initiatieven

In de met redenen omklede motie naar aanleiding van de bespreking van de Beleidsnota Buitenlands Beleid en Internationale Samenwerking, goedgekeurd door het Vlaams Parlement op 16 februari 2005 (Stuk 88 (2004-2005)-Nr.8), werd aan de Vlaamse Regering gevraagd ervoor te zorgen dat Vlaanderen minstens voor de eigen bevoegdheden rechtstreekse stem krijgt aan de Europese tafel.

Er werd o.m. gevraagd om een eigen vertegenwoordiging uit te bouwen, waarbij alle bestaande maatschappelijke en representatieve krachten volgens het concept van een PPS-model samenwerken om een meer slagkrachtige samenwerking te bereiken met de vertegenwoordigers uit de andere lidstaten en regio's, alsook met de instellingen van de EU.

En er werd o.m. ook gevraagd om een actief buurlandenbeleid voort te zetten, met bijzondere aandacht voor Nederland en Nord-Pas-de-Calais.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen om dit te realiseren? Wat zijn de resultaten?
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen om een eigen vertegenwoordiging van Vlaanderen bij de EU uit te bouwen?

Welke maatschappelijke en representatieve krachten volgens het concept van het PPS-model worden hierbij betrokken?

Op welke wijze gebeurt de samenwerking?

3. Welke initiatieven heeft de minister genomen om een actief buurlandenbeleid te continueren en een doelgerichte focusstrategie te ontwikkelen ten aanzien van de buurlanden en naburige regio's?

Op welke wijze gaat er bijzondere en prioritaire aandacht naar de verdieping van de samenwerking met Nederland en Nord-Pas-de-Calais?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 98 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Het Vlaamse streven naar de zogenaamde “split vote” houdt in dat lidstaten de mogelijkheid zouden hebben om hun stemgewicht in Raad van ministers op te splitsen tussen de deelstaten. Als er bij gekwalificeerde meerderheid gestemd wordt, heeft elke lidstaat immers een bepaald stemgewicht dat hoofdzakelijk gebaseerd is op het bevolkingsaantal en in mindere mate op het BNP van de lidstaat. Sinds de inwerkingtreding van het Protocol aangaande de uitbreiding, gehecht aan het Verdrag van Nice, op 1 januari 2005 heeft België 12 stemmen. Tot op heden zijn deze stemmen één en ondeelbaar. België stemt dus voor met 12 stemmen, stemt tegen met 12 stemmen of onthoudt zich met 12 stemmen.

Het principe van het gesplitst stemmen zou het dus mogelijk maken dat elke deelstaat in de Raad afzonderlijk zou kunnen onderhandelen en dat de bevoegde minister in de Raad gehouden is deze positie in stemmen te vertalen.

In het kader van het netwerk van regio's met wetgevende bevoegdheden (REGLEG) waar Vlaanderen deel van uitmaakt, wordt geprobeerd om voor deze split vote een breed regionaal draagvlak te creëren. Tijdens de talrijke formele en informele contacten blijkt wel dat de optimalisering van de interne mechanismen (nationale coördinatie) vaak nog prioritair is. Er is dus voorlopig niet genoeg draagvlak om de split vote als eis van REGLEG te formuleren.

Intussen konden op EU-vlak nog niet veel concrete stappen ondernomen worden aangezien de Europese Unie eerst een akkoord moet bereiken over het Hervormingsverdrag en dit implementeren vooraleer nieuwe institutionele debatten gevoerd zullen worden waarop de eis van de Vlaamse Regering voor een ‘split vote’ eventueel ter sprake kan komen.

Ondertussen blijf ik ernaar streven dat de gehele Vlaamse overheid zich een “EU-reflex” zou aanmeten. Door in een zo vroeg mogelijk stadium van het Europese besluitvormingsproces proactief de voor Vlaanderen belangrijke dossiers aan te duiden en gestructureerd op te volgen doorheen het gehele beleidstraject, van initiatief tot en met omzetting, versterken we de band ‘Vlaanderen-EU’.

2. Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen de Vlaamse vertegenwoordiging bij de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Unie (de ‘Vlaamse PV’) en het Vlaams Europees Verbindingsagentschap (‘VLEVA’). De Vlaamse PV bestaat al geruime tijd en met het Belgische EU-Voorzitterschap in 2001 kwam ze op kruissnelheid en werd tijdens deze regeerperiode versterkt met een sectorale personeelsuitbouw vanuit de vakdepartementen. Momenteel zijn er voor volgende beleidsdomeinen attachés werkzaam bij de Vertegenwoordiging:
 - 3 attachés van het Departement Internationaal Vlaanderen, die o.m. instaan voor ontwikkelingssamenwerking, externe relaties, institutionele kwesties en horizontale aangelegenheden. Deze attachés nemen tevens die domeinen ter harte waarvoor (nog) geen attaché werkzaam is op de PV.
 - 1 attaché bevoegd voor Leefmilieu en Energie
 - 1 attaché bevoegd voor Mobiliteit
 - 1 attaché bevoegd voor Landbouw en Visserij

- 1 attaché bevoegd voor Onderwijs en Vorming
- 1 attaché vanuit het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed voor de opvolging van de Vlaamse bevoegdheden voor Wonen en Ruimtelijke ordening. Dezelfde attaché staat de Vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering bovendien bij voor de Raadswerkzaamheden in het kader van het Europese Cohesiebeleid.
- 1 attaché bevoegd voor Cultuur
- 1 attaché bevoegd voor Audiovisueel beleid/Media/telecommunicatie
- 1 attaché bevoegd voor Bestuurszaken
- 1 attaché bevoegd voor Concurrentievermogen

Gesprekken met het departement Werk en Sociale Economie enerzijds en het departement Welzijn, Volksgezondheid doen hopen dat in 2008 wellicht een attaché voor Werk, Sociale Zaken en Gezondheid de rangen van de Vlaamse PV komt versterken.

Onverminderd de officiële intra-Belgische coördinatie, gebeurt de Vlaamse inbreng en standpuntbepaling in het Europese besluitvormingsproces door of via de Vlaamse Vertegenwoordiging, via de Vlaamse institutionele vertegenwoordiging namens België binnen de Raad van Ministers, de samenwerking met het Europees Parlement en de officiële contacten met de Europese Commissie.

Het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap (VLEVA) dateert van jongere datum. De Vlaamse Regering nam op 22 juli 2005 de principiële beslissing om een Vlaams-Europees Verbindingsagentschap op te richten. Het initiatief moet leiden tot een meer nadrukkelijke Vlaamse aanwezigheid op het Europese beleidsniveau en een betere Vlaamse belangenbehartiging. Het agentschap krijgt ook als taak het Vlaamse middenveld en de Vlaamse overheden (lokaal en regionaal) zo goed mogelijk te informeren over Europese dossiers en financieringsmogelijkheden.

Het opzet bestaat erin om d.m.v. een publiek-private alliantie het brede socio-economische, sociaal-culturele en wetenschappelijke veld zo sterk mogelijk te betrekken. Met de verdere Europese integratie en de huidige en eventuele toekomstige uitbreidingen van de EU heeft Vlaanderen er alle belang bij mee te spelen in de Europese besluitvorming. Een verbindingsagentschap maakt tevens een betere samenwerking met de vertegenwoordigers van de andere lidstaten en regio's mogelijk.

Op het feestelijke startschot op 9 oktober 2006 waren ruim 500 prominenten uit de Vlaamse en Europese politieke en ambtelijke wereld en tal van Vlaamse private sectoren aanwezig. Op 15 mei 2007 vond de opening van het nieuwe VLEVA-kantoor plaats.

VLEVA is een autonome vzw. Elk jaar betaalt de Vlaamse regering aan VLEVA een toelage waarvan de omvang bepaald wordt in de uitgavenbegroting van de Vlaamse overheid van het betreffende begrotingsjaar. De indicatieve omvang en de bestemming van deze toelage evenals de wederzijdse rechten en plichten van VLEVA en de Vlaamse Regering worden vastgelegd in een samenwerkingsovereenkomst, die wordt gesloten voor een periode van vijf jaar.

De organisatie van het VLEVA ziet eruit als volgt :

Leden:

- Belgian International Airport Company (BIAC)
- Boerenbond
- Fedichem Vlaanderen
- Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen
- Gezinsbond
- Havenbedrijf Gent

- Het Gemeenschapsonderwijs
 - Kleis
 - Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ)
 - Vlaamse Confederatie Bouw (VCB)
 - Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO)
 - Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP)
 - Vereniging van de Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG)
 - Vlaams Netwerk van Ondernemingen – Vlaams-Economisch Verbond (VOKA-VEV)
 - Vlaamse Kristelijke Werkgeversonderneming – Ledenwerking (VKW)
 - Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA)
 - Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR)
 - Vlaamse MilieuDeskundigen
3. De algemene leidraad t.a.v. de Vlaams-Nederlandse betrekkingen is de op 28 oktober 2005 door de Vlaamse Regering goedgekeurde Strategienota. In deze nota werden de prioriteiten vastgelegd inzake de Vlaams-Nederlandse samenwerking en werden strategische en operationele doelstellingen geformuleerd. Overeenkomstig de beslissing van de Vlaamse Regering van 28 oktober 2005 is elke Vlaamse minister verantwoordelijk om binnen haar/ zijn beleidsdomein(en) de nodige inspanningen te doen voor de realisering van voornoemde aanbevelingen en hiervoor de nodige budgettaire en personele middelen in te zetten.

In het kader van de uitvoering van de Strategienota gelastte de Vlaamse Regering mij om een nulmeting te organiseren over het imago van Vlaanderen in Nederland en op basis daarvan een actieplan te ontwikkelen met het oog op een versterking van dat imago. Deze nulmeting is inmiddels uitgevoerd en een actieplan werd ontwikkeld t.a.v. enkele doelgroepen, zoals journalisten, toeristen en ambtenaren. I.v.m. de journalisten vermeld ik dat – in samenwerking met de Nederlandse ambassade in Brussel – een Vlaams-Nederlandse uitwisseling wordt opgezet, waarbij een aantal (max. 6) Vlaamse journalisten gedurende 6 à 8 weken zullen meedraaien op Nederlandse gastredacties en omgekeerd. Wat de toeristen betreft verwijs ik naar de diverse promotiereizen voor de pers en de reissector en naar het Flanders Travel Forum in 2008.

Gelet op het prioritaire karakter van de relaties met Nederland heb ik beslist de Vlaamse vertegenwoordiging in Den Haag personeel te versterken en werd op 01 februari jl. een adjunct-vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering aangesteld. Die is inmiddels ingewerkt, zodat onze Vertegenwoordiging nog intenser dan tevoren Vlaanderen op de kaart kan zetten in Nederland. De Vertegenwoordiging zorgt ook voor een voortdurende voeding van onze kabinetten en departementen met Nederlandse beleidsdocumenten, en ze volgt op de voet de grote politieke en sociale ontwikkelingen in Nederland, zodat de Vlaamse overheid maximaal op de hoogte is van wat er in dit belangrijke buurland gebeurt.

De politieke en ambtelijke contacten tussen Vlaanderen en Nederland zijn intens en vruchtbaar. Op 26 maart 2007 hadden MP Letermé en ikzelf een ontmoeting met MP Balkenende en minister

Verhagen (Buitenlandse Zaken). Zelf had ik op 14 mei in Brussel een onderhoud met staatssecretaris van Buitenlandse Zaken Timmermans. De goede onderlinge contacten blijken ook uit de aanwezigheid van MP Balkenende en zijn spontane bereidwilligheid om een speech te geven op de receptie die de Vertegenwoordiging ter gelegenheid van de Vlaamse feestdag in Den Haag organiseerde.

Begin 2006 presenteerde een groep Vlaamse ambtenaren de Strategienota aan de Nederlandse collega's in Den Haag. Vlaanderen heeft deze Nederlandse ambtenaren uitgenodigd om in het najaar van 2007 opnieuw samen te komen om over de stand van zaken m.b.t. de Strategienota te overleggen. Dit met het oog op het opstellen van een tussentijds rapport m.b.t. de uitvoering van de Strategienota. Ik wens dit rapport nog eind dit jaar voor te leggen aan de Vlaamse Regering.

De verdieping van de samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland zet zich op vele terreinen door. Zo onder meer inzake cultuur, taal, onderwijs, wetenschappen, werkgelegenheid, landbouw, infrastructuur, milieu, enz... . Het belangrijkste concrete dossier, waarnaar dit najaar onze aandacht in het bijzonder uitgaat is dat van de Scheldeverdragen, die op dit ogenblik in behandeling zijn genomen door de Staten-Generaal.

Wat Frankrijk betreft, werd in het kader van het buurlandenbeleid de voorbereiding aangevat van een Strategienota. Een eerste aanzet wordt verwacht in het najaar 2007.

In december 2006 werd eveneens een nieuw werkprogramma 2006-2009 ter uitvoering van het Vlaams-Frans akkoord op het gebied van cultuur, onderwijs, taal en wetenschappen, onderhandeld in Brussel.

Onze betrekkingen met Frankrijk als geheel worden nog steeds op een dynamische wijze behartigd door de Vlaamse vertegenwoordiging in Parijs, met name de vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering en de vertegenwoordigers van landbouw, FIT en toerisme die deel uitmaken van de in de Vlaamse vertegenwoordiging gehuisveste diensten.

Gelet op de prioritaire aandacht voor de samenwerking met de regio Nord-Pas de Calais, keurde de Vlaamse Regering reeds op 24 maart 2006 een Strategienota voor de samenwerking met Noord-Frankrijk goed. Aan deze strategie wordt momenteel volop uitvoering gegeven binnen diverse beleidsdomeinen. De Vlaamse coördinator voor de grensoverschrijdende samenwerking met Noord-Frankrijk, gouverneur Breyne, begeleidt dit proces op het terrein en fungeert als verbindingsagent ten aanzien van de Vlaamse overheid. Diverse thematische werkgroepen zijn actief, o.m. op het vlak van ruimtelijke planning. Een ministerieel comité staat in voor sturing en monitoring van de samenwerking.

Vlaanderen organiseerde in november 2005 in Kortrijk het tweede Forum voor Belgisch-Franse interregionale samenwerking in Kortrijk, en verspreidde met het oog op verdere acties een verslagboek onder de deelnemers.

Ter versteviging van de goede relaties ging ik op 11 september 2006 samen met minister-president Leterme op zending naar Nord-Pas de Calais, waar we contacten hadden met de diverse bestuurlijke instanties van de regio (Duinkerken en Rijsel). Alle belangrijke dossiers en toekomstperspectieven voor de samenwerking werden er besproken.

In het algemeen worden de bestaande overlegkanalen over de grensoverschrijdende en interregionale samenwerking actief benut. Dit geldt zowel voor de opvolging van belangrijke sectorale dossiers als voor andere (Franse) initiatieven op grensoverschrijdend vlak en in het kader van de metropoolvorming, waarbij ook de lokale besturen en de intercommunale betrokken zijn en de coördinator/gouverneur een verbindingsrol vervult.

Er werd in dit kader de nodige aandacht geschonken aan de opvolging van grote infrastructuurdossiers. Ik verwijs naar de beslissing van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 over de Seine-Scheldeverbinding evenals naar het overleg m.b.t. de snelwegverbinding Amiens-Lille-België (A24).

Inzake het onderwijs van het Nederlands in (Noord-) Frankrijk rees er in 2006 een probleem door de Franse beslissing om geen staatsexamens meer te organiseren voor leerkrachten Nederlands in 2007, en dat terwijl het aantal leerlingen Nederlands blijft stijgen. Dankzij overleg met alle betrokken Franse partners en de oprichting van een gemengde werkgroep met vertegenwoordigers van Frankrijk, Vlaanderen, Nederland en de Nederlandse Taalunie kon in 2007 een doorbraak worden bereikt in het dossier. De toelatingsproeven zullen worden heringericht, leerkrachten Nederlands worden aangeworven en de promotie voor onderwijs van het Nederlands zal worden opgevoerd.

2006/2007 stond vooral in het teken van de werkzaamheden van de Belgisch-Franse parlementaire werkgroep, waaraan de Vlaamse parlementsleden Stefaan De Clerck en Gilbert Bossuyt deelnamen. De werkgroep legde in maart 2007 haar resultaten voor aan de respectieve regeringen. De Frans-Belgische parlementaire werkgroep bracht belemmeringen voor grensoverschrijdende samenwerking in kaart en heeft tevens een voorstel van juridische structuur uitgewerkt voor de structurele samenwerking en overleg in het metropoolgebied Rijsel-Kortrijk-Doornik, het zgn. "Eurodistrict" of "Eurometropool". De Eurometropool moet een ruimte zijn voor openheid, ontmoeting en dialoog tussen alle openbare actoren die programma's en projecten met een grensoverschrijdende impact aansturen.

Vlaanderen heeft principieel beslist deel te nemen aan de voorbereidingen die moeten leiden tot de formele oprichting van de Eurometropool en daarom heb ik zelf in de Oprichtingsraad gezeteld. De Eurometropool dient eind 2007 operationeel te zijn. Ik ijver ervoor dat Vlaanderen voldoende gewicht zal hebben in de beheersstructuren van de Eurometropool en dat het Nederlands optimaal kan worden gebruikt in de werking van het organisme. De Eurometropool, die als juridische basis de Europese Groepering voor Territoriale samenwerking kiest, geeft op een structurele wijze gestalte aan de verdieping van onze samenwerking met onze buur Nord-Pas de Calais, en dit op een vernieuwende, Europese schaal.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 99
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Motie buitenlands beleid - Initiatieven

In de met redenen omklede motie n.a.v. de Beleidsnota Buitenlands Beleid van 16 februari 2005 (Stuk 88 (2004-2005)-Nr. 8) werd o.m. gevraagd om een grotere inbreng van Vlaanderen te stimuleren bij multilaterale samenwerking en een eigen inbreng te doen bij belangrijke agendapunten, om een gecoördineerde internationale communicatiestrategie uit te werken met een herkenbare “corporate identity” en huisstijl, en om het beleid op de verschillende bestuursniveau’s op elkaar af te stemmen, ook met de provincies en lokale besturen, als toepassing van het subsidiariteitsbeginsel “in eigen huis”.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen om een grotere inbreng van Vlaanderen te stimuleren bij de multilaterale samenwerking met internationale organisaties?
2. Wat is de stand van zaken? Graag een opsplitsing per internationale organisatie.
3. Welke belangrijke agendapunten hebben hierbij bijzondere aandacht gekregen?
4. Welke initiatieven heeft de minister genomen om een gecoördineerde internationale communicatiestrategie uit te werken om Vlaanderen in het buitenland op een uniforme en duidelijke manier naar voren te brengen in de communicatie en te promoten met een herkenbare corporate identity en huisstijl?
5. Welke initiatieven heeft de minister genomen om het beleid op de verschillende bestuursniveaus op elkaar af te stemmen, niet enkel op het niveau van de intra-Belgische samenwerking, maar eveneens met de provincies en lokale besturen als toepassing van het subsidiariteitsbeginsel “in eigen huis”?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 99 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1-2-3

Omdat niet ieder initiatief aan een welbepaalde internationale organisatie kan toegeschreven worden, heb ik de antwoorden op vragen 1 tot 3 gebundeld.

De Vlaamse overheid neemt op regelmatige basis deel aan de Multilaterale Coördinatie (Coor-Multi) op de FOD Buitenlandse Zaken om de positie van de federatie te bepalen voor onderhandelingen in de multilaterale fora, zoals de Algemene Vergadering in New York, de bestuursraden van de gespecialiseerde agentschappen van de VN in Genève of de bijeenkomsten van de Raad van Europa in Straatsburg. Tijdens dergelijke 'politieke coördinaties' wordt het Belgische standpunt bepaald.

De Vlaamse Regering benoemde begin 2003 een Vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering (VVR) bevoegd voor de relaties met de internationale organisaties met zetel in Genève. De standplaats van deze VVR is Brussel. Hij bezoekt Genève in functie van de bijeenkomsten van de lidstaten ter gelegenheid van jaarlijkse internationale conferenties en voor het bijwonen van de bestuursraden van een beperkt aantal VN-instellingen. De aandacht van de VVR gaat in eerste plaats naar de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO), het Gemeenschappelijk Programma van de VN voor de strijd tegen hiv/aids (UNAIDS), de Wereldhandelsorganisatie (WTO) en het UNCTAD/WTO International Trade Centre (ITC).

Om het belang voor Vlaanderen van de UNESCO, de OESO en de Raad van Europa te onderstrepen werd begin 2007 een adjunct van de Vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering in Frankrijk aangesteld. Deze adjunct legt zich specifiek toe op de opvolging van de internationale instellingen.

In 2005 werd de Vlaamse UNESCO-Commissie opgericht. Deze Commissie heeft als doel de link te leggen tussen het middenveld in Vlaanderen en UNESCO. De Commissie kan adviezen geven aan de Vlaamse ministers, informatie verspreiden over UNESCO en conferenties en andere activiteiten organiseren om UNESCO bekender te maken in Vlaanderen. Om de goede werking van deze Commissie te verzekeren is in 2006 een voltijdse algemene secretaris aangesteld.

De Vlaamse aanwezigheid bij internationale organisaties wordt ook verzekerd door jonge Vlaamse stagiairs. In september 2006 heeft de Vlaamse Regering een nieuw financieringsprogramma voor jongerenstages bij internationale organisaties aangenomen. Het aantal internationale organisaties waarvoor een stagefinanciering verkregen kan worden, is gevoelig uitgebreid. Sinds de inwerking-treding van het nieuwe stagefinancieringsprogramma hebben een twintigtal jongeren van het programma kunnen genieten.

De Vlaamse overheid heeft drie trustfondsen bij VN-instellingen: het Vlaams Algemeen Fonds bij de IAO, het *Flanders UNESCO Science & Technology Fund* (FUST) en een Vlaams Algemeen Fonds bij de UNESCO. In 2005 werd de overeenkomst met de IAO geamendeerd en verlengd. Een nieuwe overeenkomst over het algemene fonds bij de UNESCO is in onderhandeling.

Andere beleidsdomeinen dan Internationaal Vlaanderen spelen eveneens een belangrijke rol bij de inhoudelijke opvolging van de internationale organisaties. Het is niet mijn intentie om een volledig

overzicht te geven van activiteiten die de andere beleidsdomeinen opvolgen – hiervoor verwijst ik naar mijn collega's. Vanuit mijn positie kan ik vaststellen dat de aandacht van de Vlaamse Regering in hoofdzaak gaat naar het thema culturele diversiteit – in de zin van de diversiteit van culturele uitingen – en het brede thema sociale ontwikkeling – dit laatste omhelst zowel armoedebestrijding, onderwijs, volksgezondheid, werkgelegenheid, landbouw, economische ontwikkeling en handelsbeleid

4.

Om Vlaanderen een herkenbaar gezicht te geven in de wereld heb ik eind augustus 2005 aan het bureau Interel Public Relations & Public Affairs uit Tervuren opdracht gegeven om het volledige traject voor de ontwikkeling en implementatie van een corporate visuele identiteit voor de internationale communicatie van Vlaanderen strategisch te begeleiden.

Op basis van een door Interel ontwikkelde communicatieve positionering werd begin april 2006 opdracht gegeven aan het communicatiebureau BBC uit Kontich om een logo en passende baseline uit te werken voor de internationale communicatie van de Vlaamse overheid en de daaraan inherente richtlijnen voor het gebruik ervan te ontwikkelen. Om van Vlaanderen internationaal een sterk merk te maken, was het nodig een draagvlak te creëren. Een werkgroep bestaande uit afgevaardigden van het kabinet van de minister-president en de overige betrokken kabinetten en de communicatieverantwoordelijken van Toerisme Vlaanderen, Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (VLAIO) en VLAM werd gedurende het ganse traject geraadpleegd. Na goedkeuring door de Vlaamse Regering op 22 september 2006, heb ik de corporate identiteit op 26 september 2006 officieel onthuld tijdens een persconferentie in het Errerahuis.

In de praktijk is het nieuwe logo grafisch ondergeschikt aan het eigen, bestaande logo van de organisatie of de dienst die internationaal communiceert. Als sublogo vormt het een kwaliteitsvol herkomstlabel. Tegelijkertijd positioneert het Vlaanderen als modern en dynamisch met een rijk en gevarieerd aanbod.

Tijdens de vergadering van de Vlaamse Regering van 22 september 2006 hebben de leden van de Vlaamse Regering zich ertoe geëngageerd om, ieder wat haar of hem betreft, binnen de beleidsdomeinen en entiteiten onder haar of zijn bevoegdheid, te waken over een consistente en consequente implementatie ervan bij de buitenlandcommunicatie. Ik heb tevens een gepersonaliseerd schrijven gericht aan mijn collega-ministers alsook aan alle communicatieverantwoordelijken van de Vlaamse overheid, van het Vlaams Parlement, van de Vereniging van de Vlaamse Provincies en van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Ook de communicatieverantwoordelijken van alle steden, gemeenten en provincies ontvingen een dergelijk schrijven. Hierin heb ik enerzijds opgeroepen tot gebruik van het logo in de buitenlandcommunicatie, en anderzijds heb ik aangegeven hoe het logo dient gebruikt te worden en hen doorverwezen naar de beschikbare online informatie.

Enkel als belangrijke overheids- en particuliere organisaties hun buitenlandcommunicatie op elkaar afstemmen, kan een helder en positief beeld van Vlaanderen groeien. Daarom heb ik ook de mogelijkheid geschapen om aan bedrijven of organisaties die dat wensen, met een geëigende aanvraagprocedure, het gebruik van het logo toe te staan. Enkele tientallen bedrijven en organisaties zijn reeds op dit aanbod ingegaan.

Aanvullend aan de oorspronkelijke opdracht heeft BBC de bestaande internationale communicatiestrategie aan de filosofie van de corporate visuele identiteit aangepast en werden tevens een aantal kernboodschappen ontwikkeld teneinde over een effectief, krachtig en eigentijds internationaal communicatiebeleid te beschikken.

5.

Zoals u wellicht weet, hebben de Vlaamse Regering, de lokale besturen en de provincies in 2003 een Bestuursakkoord afgesloten als resultaat van het kerntakendebat. Dit laatste had tot doel een kader te formuleren voor een betere verdeling van de bevoegdheden en taken tussen de drie bestuursniveaus in Vlaanderen. Dit Bestuursakkoord heeft de afgelopen jaren verdere implementatie gekregen. Wat buitenlands beleid betreft, moet daarbij wel aangestipt worden dat gezien de meeste Europese regelgeving sectoraal van aard is, het aan de betrokken beleidsdomeinen toekomt om daarover met de andere overheidsniveaus te interageren.

Maar in het kader van de grensoverschrijdende bilaterale samenwerking met Noord-Frankrijk, is de provinciegouverneur, dhr. Paul Breyne, met een speciale opdracht door de Vlaamse Regering aangesteld als Vlaamse coördinator voor de grensoverschrijdende samenwerking. Verder treedt hij ook op als verbindingspersoon tussen de lokale besturen en de Vlaamse overheid, o.m. in het metropoolgebied Rijsel-Kortrijk-Doornik, het zgn. "Eurodistrict" of "Eurometropool". De Eurometropool moet een ruimte zijn voor openheid, ontmoeting en dialoog tussen alle openbare actoren die programma's en projecten met een grensoverschrijdende impact aansturen. Zo werken in het begeleidingscomité de Vlaamse overheid en de provincies samen.

De communicatiecampagnes over het Europees grondwettelijk verdrag en 50 jaar Verdragen van Rome konden de participatie optekenen van meerdere infopunten Europa van de provincies.

Inzake het beleidsveld ontwikkelingssamenwerking betreft de Vlaamse overheid alvast de lokale besturen in haar inspanningen om de welvaarts kloof met het Zuiden te verkleinen. De totstandkoming van de decreten convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking en ontwikkelingseducatie heeft aangetoond dat overleg tussen de drie overheidsniveaus een coherente aanpak van (bepaalde aspecten) van het ontwikkelingsvraagstuk heeft bevorderd. Uiteraard illustreren de gemeentelijke convenants ook dat de Vlaamse overheid de gemeenten sensibiliseert om zelf initiatieven te ontplooiën.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 100
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Regionale televisieomroepen - Ondersteuning

De beleidsnota Media 2004-2009 besteedt aandacht aan de regionale televisieomroepen. Er is een positieve positionering van de regionale televisieomroepen als een geschikt instrument voor de communicatie tussen de Vlaamse Regering en de bevolking.

Ik herneem in de hiernavolgende vragen een aantal concrete beleidsdoelstellingen in dit kader.

1. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van de legislatuur genomen om te investeren in de professionele opleiding en begeleiding van jonge journalisten door de regionale omroepen met het oog op het behoud en de versterking van kwaliteit, diversiteit en pluriformiteit van het aanbod?

Op welke wijze zijn deze initiatieven verdeeld over de verschillende regionale omroepen?

2. Welke initiatieven zijn er genomen om de regionale televisieomroepen te ondersteunen om te kunnen investeren in apparatuur en gespecialiseerde medewerkers om programma's ten behoeve van doven en slechthorenden te kunnen ondertitelen?

Op welke wijze zijn deze initiatieven verdeeld over de verschillende regionale omroepen?

3. Welk percentage van de bestedingen met betrekking tot overheidscommunicatie zijn er sinds het begin van de legislatuur gereserveerd voor overheidscommunicatie via de regionale omroepen?

Graag een opsplitsing op jaarbasis en een opsplitsing per regionale omroep.

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 100 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Inleiding

Op 15 december 2005 sloot de Vlaamse Regering een principeverklaring met de Niet-Openbare Regionale Televisieverenigingen Vlaanderen vzw (hierna: NORTV). NORTV is de koepelorganisatie van de 10 Vlaamse regionale televisieomroepen (ATV, AVS, Focus, Kanaal 3 (nu: TV Oost), Ring TV, ROB Televisie, RTV, TV Brussel, TV Limburg en WTV).

De overeenkomst werd gesloten voor een periode van 2 jaar (2006 en 2007) maar de ondersteuning van de regionale televisieomroepen zal ook in 2008 worden verdergezet.

In deze overeenkomst verklaren de Vlaamse Regering en NORTV dat zij wensen samen te werken om:

- de kwaliteit, de diversiteit en de pluriformiteit van het aanbod van regionale informatie te behouden en te versterken;
- programma's te ondertitelen ten behoeve van doven en slechthorenden;
- om de decretale opdrachten, zoals vastgelegd in artikel 71 van de Vlaamse decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, uit te voeren;
- de regionale televisieomroepen te betrekken bij de communicatie tussen de Vlaamse Regering en de bevolking.

Om deze doelstellingen te realiseren worden vanaf 2006 jaarlijks subsidies toegekend aan de Vlaamse regionale televisieomroepen.

De regionale televisieomroepen vervullen een belangrijke rol in het Vlaamse medialandschap. Zij hebben een heel specifieke (decretale) opdracht m.b.t. de communicatie onder de bevolking en de algemene sociale en culturele ontwikkeling van de regio. Door het leveren van nieuws en achtergrondinformatie uit de eigen streek, van informatieve, ontspannende en/of culturele programma's met bijzondere aandacht voor plaatselijke evenementen, voor het lokale historische en culturele erfgoed, en voor de natuurlijke leefomgeving van de regio, bevordert de regionale televisieomroep de maatschappelijke betrokkenheid van de inwoners van de regio. Hiermee komt de regionale televisie tegemoet aan een reële behoefte van de burger om zich in een steeds globaler wordende leefwereld waar de nationale grenzen vervagen, te kunnen identificeren met zijn directe leefomgeving.

De hierboven opgesomde programma's kunnen de directe betrokkenheid van de burger op zijn lokale leefwereld in belangrijke mate vergroten en zo de communicatie onder de bevolking bevorderen en bijdragen tot de algemene, sociale en culturele ontwikkeling van de regio (cf. de bijzondere opdracht van de regionale televisieomroepen in artikel 71 van de Vlaamse decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005).

Vermits dergelijke programma's per definitie geen kijkcijferkanonnen zijn, is het voor regionale televisieomroepen bijzonder moeilijk, zonet onmogelijk, om ze met een behoorlijk kwaliteitsniveau tot stand te brengen op basis van alleen maar reclame-inkomsten.

Daarom acht de Vlaamse overheid het opportuun om deze specifieke initiatieven te ondersteunen met publieke middelen.

Antwoorden op de vragen

1. De Vlaamse Regering stelt vanaf 2006 jaarlijks een subsidie van maximum 300.000 euro ter beschikking van de Vlaamse regionale televisieomroepen voor algemene opleidings- en vormingsprojecten voor jonge journalisten om de kwaliteit, de diversiteit en de pluriformiteit van het aanbod te bevorderen.

Overeenkomstig Verordening nr. 68/2001 van de Europese Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag over opleidingssteun, zal deze subsidie beperkt worden tot 50% van de kostprijs van het door de omroep ingediende algemene opleidings- of vormingsproject, met een maximum van 30.000 euro per jaar en per regionale omroep.

Op welke wijze zijn deze initiatieven verdeeld over de verschillende regionale omroepen?

Deze subsidie wordt jaarlijks dus als volgt verdeeld onder de Vlaamse regionale televisieomroepen:

- ATV:	maximum 30.000 euro;
- AVS:	maximum 30.000 euro;
- Focus:	maximum 30.000 euro;
- Ring TV:	maximum 30.000 euro;
- Rob TV:	maximum 30.000 euro;
- RTV:	maximum 30.000 euro;
- TV Brussel:	maximum 30.000 euro;
- TV Limburg:	maximum 30.000 euro;
- TV Oost (vroeger: Kanaal 3):	maximum 30.000 euro;
- WTV:	maximum 30.000 euro.

2. In 2006 werd eenmalig 550.000 euro ter beschikking gesteld aan de regionale televisieomroepen om te investeren in apparatuur, hierbij gebruik makend van teletekst, om programma's te ondertitelen voor doven en slechthorenden.

Per regionale omroep bedroeg deze eenmalige investeringssubsidie 50.000 euro. Voor RTV bedroeg de investeringssubsidie 100.000 euro. RTV moest immers een extra investering doen omdat deze regionale omroep twee regio's bedient ((regio's Kempen en Mechelen).

De regionale televisieomroepen ontvangen vanaf 2006 ook een jaarlijkse werkingssubsidie t.b.v. gespecialiseerde medewerkers voor de ondertiteling van programma's voor doven en slechthorenden. Hiervoor wordt jaarlijks 525.000 euro ter beschikking gesteld. Per regionale televisieomroep bedraagt deze jaarlijkse subsidie 50.000 euro. Voor RTV bedraagt deze subsidie 75.000 euro. Omdat deze omroep twee regio's bedient, wordt voor RTV gerekend op een supplementaire kost van een halftijds personeelslid.

Op welke wijze zijn deze initiatieven verdeeld over de verschillende regionale omroepen?

De eenmalige subsidie om te investeren in apparatuur, hierbij gebruik makend van teletekst, om programma's te ondertitelen voor doven en slechthorenden werd als volgt verdeeld onder de Vlaamse regionale televisieomroepen:

- ATV:	50.000 euro;
- AVS:	50.000 euro;
- Focus:	50.000 euro;

- Ring TV:	50.000 euro;
- Rob TV:	50.000 euro;
- RTV:	100.000 euro;
- TV Brussel:	50.000 euro;
- TV Limburg:	50.000 euro;
- TV Oost (vroeger: Kanaal 3):	50.000 euro;
- WTV:	50.000 euro.

De werkingssubsidie t.b.v. gespecialiseerde medewerkers voor de ondertiteling van programma's voor doven en slechthorenden wordt jaarlijks als volgt verdeeld onder de Vlaamse regionale televisieomroepen:

- ATV:	50.000 euro;
- AVS:	50.000 euro;
- Focus:	50.000 euro;
- Ring TV:	50.000 euro;
- Rob TV:	50.000 euro;
- RTV:	75.000 euro;
- TV Brussel:	50.000 euro;
- TV Limburg:	50.000 euro;
- TV Oost (vroeger: Kanaal 3):	50.000 euro;
- WTV:	50.000 euro.

3. Voor een algemeen overzicht verwijs ik naar het antwoord op de vraag om uitleg nummer 928 van mevrouw Margriet Hermans, gesteld op 5 juli 2007 in de Commissie Media van het Vlaams Parlement.

De gevraagde gedetailleerde gegevens kan ik u niet bezorgen. De thematiek inzake overheidscommunicatie behoort namelijk tot de verantwoordelijkheid van de minister-president.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 102
van 10 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Vlaamse overheid - Vakantiejobs

Ieder jaar krijgen studenten de gelegenheid zich kandidaat te stellen voor een vakantiejob bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Kan de minister medelen hoeveel vacatures er dit jaar zijn voor de maanden juli en augustus?
2. Kan de minister medelen hoeveel jongeren er zich dit jaar kandidaat hebben gesteld, met graag een opsplitsing:
 - a) kinderen van personeelsleden van de interne diensten;
 - b) kinderen van externen?
3. Hoeveel kinderen hebben bij de aanwerving voorrang gekregen omdat ze een studiebeurs genieten?
4. Kan de minister medelen hoeveel vacatures en hoeveel kandidaten er dit jaar waren bij de VOI's? Indien mogelijk graag een opsplitsing per VOI.

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 102 van 10 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Recentelijk (10 mei 2007) heb ik in een rondzendbrief de aanwervings- en arbeidsvoorwaarden van de jobstudenten binnen de diensten van de Vlaamse overheid vastgelegd.

In het kader van het doelgroepenbeleid heb ik in mijn rondzendbrief de hoofden van de diensten van de Vlaamse overheid opgeroepen om de streefcijfers voor allochtonen (4%) en de streefcijfers voor personen met een handicap (4,5%) nog scherper te stellen en zo mogelijk tot het dubbele ervan te komen.

Met het oog op de beleidsevaluatie werden alle diensten van de Vlaamse overheid aangeschreven om gegevens over het aantal vacatures, het aantal kandidaat-jobstudenten en het aantal aanvaarde jobstudenten aan het departement Bestuurszaken te bezorgen. Deze bevraging is thans aan de gang.

Ik zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gegevens (vragen 1 en 4) bezorgen wanneer de bevraging afgewerkt is

In afwachting daarvan geeft de bijlage een overzicht van de jobstudenten binnen de beperktere groep van 13 ministeries van de Vlaamse overheid, en de evolutie tegenover het vorige jaar.

De meeste jobstudenten worden in juli en augustus tewerkgesteld, voornamelijk in het beleidsdomein Bestuurszaken en in Leefmilieu, Natuur en Energie.

De vraag 2 over de opsplitsing volgens kinderen van personeelsleden van de interne diensten en kinderen van externen kan niet beantwoord worden omdat de rondzendbrief juist uitdrukkelijk vermeldt dat de diensten op zoek moeten gaan naar de meest geschikte kandidaat op basis van een jobomschrijving en bijhorende selectiecriteria, waardoor de familiale band tussen de kandidaat en de personeelsleden niet meer als selectie criterium kan worden aangewend. Dezelfde redenering geldt voor vraag 3 (voorrang van kandidaten op basis van een studiebeurs).

BIJLAGE

Aantal jobstudenten in de 13 Vlaamse ministeries in juli, augustus en september 2007

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/BOURGEOIS/102/antw.102.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 103
van 10 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

VRT - Productiehuizen en auteursrechten

Ik verwijs ook naar mijn schriftelijke vraag van 22 februari 2006 met titel “VRT – Productiehuizen en auteursrechten” (vraag nr. 64, Websitebulletin publicatiedatum 11-04-2006).

Een aanzienlijk deel van de producties van VRT wordt uitbesteed aan productiehuizen.

1. Kan de minister meedelen met welke productiehuizen de VRT in 2006 en tot nog toe in 2007 samenwerkte?

Wat is telkens de duurtijd van deze contracten?

Welk totaalbedrag wordt uitbesteed aan productiehuizen?

Welke van deze productiehuizen werken onder exclusiviteit?

2. Hoe evolueert het aantal uitbestedingscontracten in de tijd?
3. Welke programma's werden/worden door deze productiehuizen gemaakt?

Hoe zit het met de auteursrechten en andere toegekende rechten van deze programma's?

Wie draagt de productiekosten?

4. Welk aandeel van de totale programmatie werd in 2006 en tot nog toe in 2007 door de VRT uitbesteed aan productiehuizen? Kan dit ook worden uitgedrukt in zendtijd?
5. Met welke productiehuizen heeft de VRT een partnership aangegaan?

Wat is de duurtijd van deze partnership-contracten?

Wat houdt dit partnership concreet in? Waarin verschillen de voorwaarden van een partnership-contract met de voorwaarden van een contract dat standaard met de productiehuizen wordt aangegaan?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 103 van 10 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

Graag verwijs ik in dit verband ook naar mijn antwoord op vraag nr. 64 van 22 februari 2006 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

1 en 2.

In de loop van 2006 en 2007 heeft de VRT ondermeer samengewerkt met de volgende productiehuisen: *3Keys Productions, Caviar TV, Bert Smets Productions, Czar Productions, Ded's it, De Filistijnen, deMensen, Elisabeth, Feel Rouge, Jokfoe, Kanakna Productions, MMG, Primo Piano, SanctaMedia, Sputnik TV, Studio 100, Sultan Sushi, Sylvester Productions, Telesaurus, TV De Wereld, View Communications, Vrouw-vrouw, Woestijnvis en Zie Ze Doen.*"

De bestellingen aan productiehuisen vanwege de VRT vertegenwoordigden in 2006 een bedrag van 77,6 miljoen euro. Na de sterke stijging van de uitbesteding van producties (30 miljoen euro in 2001, 39,1 miljoen euro in 2002, 38,5 miljoen euro in 2003, 54,7 miljoen euro in 2004 tot 78,5 miljoen euro in 2005) betekent dit een stagnatie tegenover het bedrag dat in 2005 is uitbesteed.

De productieovereenkomsten worden gesloten per programma of per programmareeks die de productiehuisen in opdracht van de VRT realiseert.

3. De productiehuisen maken allerlei soorten programma's voor de VRT, behalve nieuwsprogramma's. Deze laatste worden steeds door de VRT volledig zelf gerealiseerd.

De VRT draagt de volledige productiekosten van de programma's die in zijn opdracht worden gerealiseerd door de productiehuisen. De producentenrechten komen daardoor toe aan de VRT aangezien de omroep het volledige investeringsrisico draagt.

In de uitzonderlijke gevallen waarin het productiehuis zelf ook investeert en/of andere coproducenten op de markt zoekt en waarbij het dus gaat om een coproductie, worden de producentenrechten verdeeld.

De auteursrechten van de creatieve medewerkers van de productiehuisen worden door de VRT vergoed via de beheersvennootschappen van de auteurs waarmee de VRT een globale overeenkomst heeft lopen.

4. De VRT besteedde in 2006 iets meer dan 17,7 % van zijn totale televisieprogrammatie uit aan productiehuisen. Gegevens over 2007 kunnen nog niet verstrekt worden wegens niet representatief.
5. De productiehuisen waarmee de VRT een partnership heeft aangegaan, zijn *De Mensen, Kanakna, MMG, Studio 100* en *Woestijnvis*.

De bedoeling van een partnership verschilt van de standaard productieovereenkomsten die per programma of programmareeks worden gesloten: een partnership laat toe dat zowel de VRT als

het productiehuis engagementen aangaan voor een productionele samenwerking op langere termijn.

De VRT wenst zijn antwoord hiertoe te beperken, dit omwille van het feit dat de andere gevraagde informatie commerciële gegevens zijn die de VRT confidentieel wenst te houden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 104
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Resolutie agressie en geweld op televisie - Initiatieven

Kinderen en jongeren zijn gevoelig voor geweld en agressie op de televisie.

Het Vlaams Parlement heeft dan ook een resolutie goedgekeurd betreffende een betere afscherming van kinderen tegen agressie en geweld op de Vlaamse televisie (Stuk 313 (2004-2005) – Nr. 4). Ik herneem een aantal van de concrete doelstellingen in de vraagstelling hierna.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen om de Vlaamse tv-zenders aan te manen tot een zelfregulering?

Tot welke Vlaamse tv-zenders heeft de minister zich hierbij gericht?

Wat is het standpunt van de verschillende Vlaamse tv-zenders tot wie de minister zich heeft gericht?

Wat zijn hiervan de resultaten?

Worden deze geëvalueerd? Zo ja, op welke wijze?

2. Ook in het buitenland zijn er initiatieven genomen tot zelfregulering. In de resolutie wordt verwezen naar het Spaanse voorbeeld.

Heeft de minister inmiddels initiatieven genomen om na te gaan op welke wijze andere Europese landen deze problematiek benaderen? Wat zijn hiervan de resultaten?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Historiek

Gans het debat en de resolutie van destijds waren gegroeid uit een internetpetitie www.petiteagressietv.be, waarbij 9500 mensen deze petitie ondertekenden met de vraag (i) om een commissie op te richten die films onder de loep nam alsook om (ii) strenger toezicht te vragen van wat op TV vertoond wordt/werd.

De resolutie werd een eerste maal voorgesteld in de Commissie van 4 mei 2005, maar pas definitief goedgekeurd in het Vlaams Parlement op 22 december 2005. Ze vroeg aan de Vlaamse Regering om een initiatief te nemen om de Vlaamse tv-zenders aan te manen tot een zelfregulering.

Antwoorden

1. In Vlaanderen

Reeds na bespreking in de Commissie van de resolutie en dus voor de stemming in plenaire, heb ik uitvoering gegeven aan de bezorgdheid van geweld op televisie door er een specifiek item aan te wijden in de beleidsbrief 2005-2006 en heb ik dit opnieuw hernomen in de beleidsbrief 2006-2007. Daarin heb ik gesteld dat wat betreft geweld op televisie er steeds een gedeelde verantwoordelijkheid speelt: zowel ouders overheid als sector hebben hier een taak. Hieronder herneem ik bepaalde elementen hieruit:

- Ouders hebben een taak om toezicht te houden op hetgeen hun kinderen al dan niet zien op de televisie.
- Ook de overheid is verantwoordelijk. Het is de taak van de overheid om adequate wetgeving te voorzien die geweld op televisie reguleert. Deze wetgeving bestaat al geruime tijd. Daarbij is ook de Vlaamse Regulator voor de Media, meer bepaald de ondertussen opgerichte Kamer voor onpartijdigheid en bescherming voor minderjarigen, (die de vroegere Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor Radio en Televisie vervangt) van belang. Deze Kamer doet uitspraak over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van artikel 96, § 1 en § 2, en van artikel 111bis van het mediadecreet, dus ook over geweld op televisie. Via de opeenvolgende wetgevingen, te weten het VRM decreet van 16 december 2005, het inwerkingtredingsbesluit van dat decreet van 10 februari en het VRM procedurebesluit van 30 juni 2006 is de Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen ondertussen een volwaardig regulerend orgaan geworden dat toeziet op de toepassing van deze artikelen. Deze Kamer heeft in 2006 twee uitspraken gedaan en tot op heden in 2007 vier uitspraken.
- Een derde taak die ik in mijn beleidsbrief aangegeven heb, is inderdaad het aspect van zelfregulering en het systeem van de Kijkwijzer, waarbij pictogrammen getoond worden bij films, televisieprogramma's en video/DVD die de leeftijdscategorie aangeven waarvoor de inhoud geschikt is.

Aan de Vlaamse Mediaraad heb ik gevraagd een studie op te maken rond de haalbaarheid en de meerwaarde van de invoering van een systeem van Kijkwijzer voor de Vlaamse Omroepen.

In dit advies bevestigt de Mediaraad dat classificatie van media-inhoud een nuttig instrument is voor ouders die hun kinderen op een verantwoorde wijze willen laten omgaan met media-inhouden. De vraag naar classificatie is op dit ogenblik allicht een “latente vraag”: het groeiende succes van het Kijkwijzersysteem in Nederland en elders in Europa toont aan dat een grotere uniformiteit van classificatiecriteria en uitzendingen leidt tot meer bewustzijn bij het grote publiek.

De Mediaraad wijst er echter ook op dat uniformiteit niet alleen van de sector mag verwacht worden, maar ook vanuit de overheid dient mogelijk gemaakt te worden. Daarom zijn er argumenten voor een zo ruim mogelijk toegepast classificatiesysteem, van toepassing in de verschillende mediasectoren.

Een classificatiesysteem mag zich in elk geval niet beperken tot “omroep in Vlaanderen”. De geografische uniformiteit mag niet uit het oog verloren worden: een classificatiesysteem in Vlaanderen moet daarom niet alleen rekening houden met de huidige marktrealiteit (met name: het feit dat vele producties zowel op de Vlaamse als de Nederlandse markten gericht zijn), maar tevens met de reeds bestaande initiatieven van de overige gemeenschappen. Tenslotte dient ook op het Europese niveau te worden gestreefd naar meer uniforme classificatiesystemen. De Mediaraad stelt ook dat in de huidige stand van zaken Vlaanderen niet bevoegd is voor het uitwerken van een classificatiesysteem voor de verschillende mediasectoren. Nochtans is een dergelijke aanpak nauw verbonden met het streven naar een zo groot mogelijke uniformiteit.

In afwachting van een akkoord over de bescherming van minderjarigen tussen alle betrokken overheden, is het evenwel aangewezen om reeds initiatieven te ontwikkelen voor zover zij binnen de huidige Vlaamse bevoegdheid kunnen vallen. Het is enkel door het invoeren van een voor Vlaanderen uniform stelsel dat kan vermeden worden dat andere classificatiesystemen in ons land als de facto standaard worden gehanteerd.

Vlaanderen moet daarom streven naar de volledige bevoegdheid voor filmkeuring.

Vandaag liggen er onvoldoende gegevens voor waaruit zou kunnen afgeleid worden dat de toepassing van art. 96 van de mediadecreten problematisch is. Zolang Vlaanderen niet bevoegd is voor de uitwerking van een classificatiesysteem voor de volledige mediasector moet elke omroep instaan voor de naleving van dit artikel. Het toezicht hierop blijft gebeuren door de Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen van de VRM.

Gelet op bovenstaande elementen ben ik van oordeel dat het doorvoeren van een systeem van zelfregulering voor de omroepen voorlopig geen volwaardige oplossing biedt.

2. In Spanje

- Het Spaanse voorbeeld, waarnaar destijds gerefereerd werd, was een gedragscode betreffende de bescherming van minderjarigen tegen bepaalde aspecten van TV-programmering. Die code werd gesloten tussen het Spaanse ministerie van onderwijs, de autonome Gemeenschappen en de omroepen, en dateert van 26 maart 1993. Die code is echter ook maar, net zoals in Vlaanderen, van secundaire aard. De basiswetgeving rond geweld op televisie en bescherming van minderjarigen ligt eveneens in hun mediawetgeving, te weten de
 - de Spaanse omroepwet van 1980 (Estatuto de la Radio y Televisión, Ley 4/1980 del 10 de enero, Spanish Broadcasting Act)
 - de Spaanse commerciële omroepwet van 1988 of de (Ley de la Televisión Privada, Ley 10/1988 del 3 de mayo, 1988 Commercial Television Act)
- Er zijn andere voorbeelden van codes of conduct of zelfregulering in Europa, maar deze zijn niet altijd even succesvol of zo talrijk als soms wordt beweerd. Deze voorbeelden zijn
 - Denemarken

- Duitsland, doch deze heeft niets te maken met geweld, enkel met reclame
- Ierland (idem)
- Zweden

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 105
van 19 juli 2007
van **ERIC VAN ROMPUY**

Aankoop van kastelen en domeinen - Vlaamse Rand

De Vlaamse Gemeenschap toonde herhaaldelijk belangstelling voor het domein en het kasteel Ter Meeren in Sterrebeek. Bij koninklijk besluit van 11 juli 1974 werd het domein Ter Meeren opgenomen als beschermd landschap en bij ministerieel besluit van 12 juni 2001 werd het kasteel aangewezen als beschermd monument.

Sinds 2005 is het kasteel en domein Ter Meeren te koop aangeboden door de privé-eigenaar. De locatie maakt deel uit van het gebied omschreven in het structuurplan en zogenaamde Breugelplan van de Vlaamse Regering ter versterking van de Vlaamse rand rond Brussel.

De gemeente Zaventem (o.m. gemeenteraad van 28.11.2005 en vraag tot overleg van schepencollege op 12 maart 2007) drong herhaaldelijk aan op een initiatief van de Vlaamse Regering ter zake maar dit bleef zonder gevolg.

Inmiddels verloedert het kasteel en is het slachtoffer van vandalisme en plundering.

Uit de media vernemen we dat elders in Vlaanderen wel kastelen en domeinen worden aangekocht.

1. Welke kastelen werden de jongste drie jaar door de Vlaamse Gemeenschap aangekocht in Vlaanderen, voor welke kostprijs en op basis van welke criteria?
2. Welke kredieten zijn beschikbaar om in de Vlaamse rand rond Brussel over te gaan tot het verwerven van historische kastelen en domeinen, ter vrijwaring van het Vlaams sociaal-cultureel karakter van regio?
3. Waarom neemt de Vlaamse overheid geen initiatieven tot verwerving in publiek bezit van het kasteel Ter Meeren?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 105 van 19 juli 2007

van **ERIC VAN ROMPUY**

1. De afdeling Gebouwen van het Agentschap voor Facilitair Management heeft de jongste drie jaar geen kastelen aangekocht. Het is mogelijk dat andere entiteiten in die periode kastelen aangekocht hebben onder hun bevoegdheid.
2. Er zijn bij de afdeling Gebouwen geen specifieke middelen voorzien voor de aankoop van kastelen in de Vlaamse rand rond Brussel.
3. De aankoop van kastelen in de Vlaamse rand rond Brussel is voor het agentschap voor Facilitair Management slechts zinvol in de mate dat er een bestemming kan gevonden worden voor deze gebouwen. Gelet op de kerntaak van het agentschap, namelijk huisvesting van de administratieve diensten, is dit niet evident.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 106
van 19 juli 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Lokaal e-governmentbeleid - Ondersteuning

In mijn vragen om uitleg van 13 december 2005 over geïntegreerd e-government en 7 november 2006 over de ondersteuning van het lokaal e-governmentbeleid, werd gewezen op de noodzaak van specifieke ondersteuning voor de lokale besturen bij hun e-governmentinspanningen (resp. Handelingen C82 van 13 december 2005, blz. 1-4 en Handelingen C20 van 7 november 2006, blz. 1-4). De lokale besturen vormen het eerste aanspreekpunt voor de burger en lenen zich het best voor het aanbieden van een uniek elektronisch loket.

Ik verneem dat gemeentebesturen ter zake met heel wat vragen zitten. Eén van de problemen waarmee zij geconfronteerd worden bij het aanleggen van databanken is de privacywetgeving, die uiteraard zeer belangrijk is. De procedure voor de privacycommissie zou evenwel dikwijls lang aanslepen.

We weten uiteraard dat dit concreet probleem een federale aangelegenheid is maar toch zou ik aan de minister, verantwoordelijk voor het Vlaams e-governmentbeleid, volgende vragen willen stellen.

1. Wat is de stand van zaken van het concreet actieplan van de Vlaamse Regering voor de ondersteuning van het e-government in lokale besturen, zoals aangekondigd naar aanleiding van de bespreking van de Beleidsbrief e-government 2006-2007 (Stuk 982 (2006-2007) – Nr. 1)?
2. Is de minister op de hoogte van de problemen die de lokale besturen ondervinden bij de uitbouw van hun e-governmentbeleid, meer bepaald wat de privacywetgeving betreft?

Welke initiatieven worden er genomen naar het federale niveau om deze problematiek aan te pakken?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 19 juli 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. In het voorjaar van 2007 werd een “strategische studie geïntegreerd e-government” uitgevoerd. Deze studie ging concreet na wat de noden zijn voor lokaal e-government en welke rol de lokale besturen hier van de Vlaamse overheid verwachten.

De resultaten hiervan vindt u terug in de bijgevoegde managementsamenvatting van de studie die ik als bijlage toevoeg. De Coördinatiecel Vlaams e-government (CORVE) wil deze studie dit najaar uitgebreid voorstellen binnen de Vlaamse overheid en bij de lokale besturen. Dit najaar wordt eveneens een studiemiddag gepland over lokaal e-government.

Op de begroting voor 2008 voorzie ik in 500.000 euro bijkomende middelen. In nauw overleg met de minister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden en in dialoog met de VVSG en VVP wil ik deze middelen zo efficiënt mogelijk aanwenden.

2. De algemene problemen die lokale besturen ondervinden in het kader van de uitbouw van hun lokaal e-government kwamen aan bod in de studie ‘geïntegreerd e-government’. Een grote groep van lokale besturen is nog niet of slechts in zeer beperkte mate bezig met de uitwisseling en verwerking van persoonsgegevens in het kader van e-government gerelateerde processen. Een grote groep van lokale besturen heeft dus vandaag slechts in beperkte mate te maken met de privacy problematiek bij de bouw van haar e-government toepassingen.

Uiteraard moeten ook de lokale besturen de federale privacywetgeving (wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens) respecteren bij het opzetten van hun databanken.

Zoals u zelf schrijft, gaat het hier om een federale aangelegenheid. Maar bovenal ligt de verantwoordelijkheid bij elk individueel lokaal bestuur om de vereiste interne kennis op te bouwen.

Er bestaat bij veel lokale besturen heel wat onduidelijkheid over de privacywetgeving. Het is mijn inziens de verantwoordelijkheid van de lokale besturen zelf om ervoor te zorgen dat zij deze regelgeving kennen.

De privacywetgeving wordt mijns inziens al te vaak als obstakel beschouwd, terwijl het net spelregels zijn die tot doel hebben de persoonlijke levenssfeer van iedere burger te beschermen.

De federale wetgever voerde een belangrijke aanpassing door om de snelle evolutie van onze geïnformatiseerde maatschappij te volgen. Niet alleen de burgers doen meer en meer een beroep op de Commissie maar ook de overheid vraagt de Commissie vaker om advies over steeds meer gespecialiseerde materies. Elke specifieke sector vereist immers een specifieke deskundigheid. Met de wet van 26 februari 2003 werden het statuut, de samenstelling en de bevoegdheden van de Commissie aangepast en werden de sectorale comités opgericht. Nu machtigheden niet langer bij koninklijk besluit worden verleend, is de procedure aanzienlijk vereenvoudigd.

Binnen de commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zijn vijf sectorale comités ingesteld. Zij zien er telkens in een specifieke sector (rijksregister, netwerk van de sociale zekerheid, Kruispuntbank Ondernemingen, justitie, overige federale overheidsgegevens) op toe dat de privacy wordt beschermd bij de verwerking van persoonsgegevens. De sectorale comités komen meestal maandelijks bij elkaar om de diverse dossiers (bv. de machtigingsaanvragen tot bepaalde persoonsgegevens uit *federale* gegevensbronnen) te bespreken. De doorlooptijd van dossiers, indien het aanvraagdossier in orde is, bedraagt één à twee maanden.

Het komt aan de lokale besturen wel toe om hun plannen duidelijk en helder te beschrijven. De privacycommissie kan best op tijd gecontacteerd worden; vaak tonen de lokale besturen te veel schroom om hun projecten op tijd met de privacycommissie te bespreken. Op de webstek van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer staat al heel wat informatie verzameld (<http://www.privacycommission.be/nl/>).

BIJLAGE

Strategische studie interbestuurlijk e-government

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/BOURGEOIS/106/antw.106.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 107
van 26 juli 2007
van **MIET SMET**

REGLEG - Kandidatuur voorzitterschap

Enkele weken geleden keurde de Vlaamse Regering de Vlaamse kandidaatstelling voor het voorzitterszitie van Regleg goed. Vanuit het Parlement kunnen we de voortrekkersrol die de Vlaamse Regering hier wil spelen enkel toejuichen.

Regleg is een politiek samenwerkingsverband tussen 74 Europese wetgevende deelstaten en regio's. Voorlopig zijn er echter nog geen regio's uit Centraal- en Oost-Europa vertegenwoordigd binnen dit samenwerkingsverband.

1. Zijn er andere deelstaten of regio's kandidaat voor de voorzittersstoel?
2. Lidmaatschap van wetgevende deelstaten en regio's uit Centraal- en Oost-Europa zou Regleg kunnen versterken.

Is het, in het licht van de Vlaamse kandidaatstelling, een beleidsoptie van de minister om een voortrekkersrol te spelen om ook de wetgevende deelstaten en regio's uit Centraal- en Oost-Europa warm te maken voor Regleg?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 107 van 26 juli 2007

van **MIET SMET**

1. Neen. De kandidaatstelling moest gebeuren in juni jl en Vlaanderen was de enige kandidaat.
2. Het klopt dat misschien meer aandacht besteed kan worden aan Oost- en Centraal Europa, waarmee REGLEG totnogtoe nog geen contacten heeft aangeknoopt. Nabuurschap is inderdaad belangrijk: Karinthië, Friula-Julia Veneto (lid van het coördinatiecomité van REGLEG) en Kroatië smeden plannen om samen een euregio op te richten. Wel moet daarbij in het achterhoofd gehouden worden dat het concept 'regio met wetgevende bevoegdheden' niet overal op dezelfde manier invulling krijgt. Bovendien moet erover gewaakt worden dat de REGLEG-belangen niet verwateren door een politiek te voeren van de kleinste gemene deler. Dit met de bedoeling om toch maar iedereen aan boord te kunnen nemen, ook al zijn er aanzienlijke verschillen in bevoegdheden en belangen. Dit zou de positie van REGLEG in het Europese landschap niet ten goede komen. Ter voorbereiding van het Vlaamse REGLEG-Voorzitterschap zullen mijn diensten exploreren of en hoe en in welke mate lidmaatschap van regio's uit Centraal- en Oost-Europa moet opgenomen worden in het REGLEG-programma 2008. Uit een ontwerpdocument van de Raad van Europa (Draft Report on the current situation concerning regionalisation and the prospects for developing regional self-government in Council of Europe member states, mei 2007) blijkt overigens dat het regionaliseringsproces in Oost- en Centraal-Europa nog in wording is. Bovendien worden de nieuwe regionale structuren daar veelal niet op historische gronden opgezet maar in functie van de structuurfondsen van de Europese Unie. Voor een overzicht van de stand van zaken van regionalisering in de oude en nieuwe lidstaten, verwijs ik graag naar een studie van het Comité van de Regio's :
http://www.cor.europa.eu/nl/documents/progress_democracy.htm.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 109
van 30 augustus 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Sluiting ambassades - Inspraak gewesten

In verband met de sluiting van Belgische ambassades in het buitenland en de inspraak van de gewesten in de beslissingen ter zake, vermeldde de minister in zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 10 oktober 2006 dat er sinds zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 104 van 24 mei 2006, waarin hij meedeelde dat het openen en sluiten van ambassades of diplomatieke posten een aangelegenheid is die ook de deelstaten aanbelangt en dat het aangewezen leek dat dit tot de agenda zou behoren van bespreekpunten op de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid, nog geen interministeriële conferentie had plaatsgevonden, en dat hij dus geen uitsluitsel kon geven inzake het standpunt van de federale regering over de systematische opname van een agendapunt m.b.t. de voorgenomen sluitingen van diplomatieke posten (Handelingen C1 van 10 oktober 2006, blz. 5-6).

Ik had graag vernomen of deze materie sedertdien al ter sprake is gekomen en of er desgevallend toezeggingen werden gedaan.

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 109 van 30 augustus 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Op vraag van de Vlaamse Gemeenschap werd deze kwestie aangekaart op de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB) van 12 december 2006. Ik heb er toen op gewezen dat de beslissing tot sluiting van posten gevolgen kan hebben voor de vertegenwoordigers van de gefedereerde entiteiten. Het zou daarom logisch zijn dat beslissingen terzake tijdig worden meegedeeld aan de betrokken partijen. Dit laatste werd beaamd door de Voorzitter maar hij stelde tevens dat de sluiting niet mag afhangen van het akkoord van de gefedereerde entiteiten. Collega Moerman trad mij bij en verwees ter illustratie naar een incident rond de sluiting van het Consulaat-Generaal in Sydney die laattijdig werd meegedeeld. Hierdoor ontstonden problemen die meer dan praktisch waren, met name op het vlak van het statuut van de vertegenwoordigers ter plaatse. Ook zij onderstreepte daarom dat het belangrijk is tijdig te worden geïnformeerd.

Aangezien er sindsdien nog niet opnieuw een ICBB heeft plaatsgevonden, werd het verslag van de vergadering van 12 december 2006 nog niet goedgekeurd

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 110
van 5 september 2007
van **JAN PEUMANS**

Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid

Tegenwoordig kunnen uit plastic afval allerlei duurzame nieuwe producten worden gemaakt, zoals geluidswanden, straatmeubilair, verkeerssignalisatie. Een Vlaams bedrijf uit Houthalen is op dat vlak trouwens actief.

Er zijn ook steeds meer intercommunales en gemeenten die gebruik maken van producten uit gerecycleerd materiaal (bv. zitbanken en tafels).

Funderingslagen van wegenwerken kunnen perfect vervangen worden door gerecycleerd puinafval, hoogovencement is beter dan portlandcement, enzovoort.

Enkele jaren geleden werden er geluidswanden aangelegd met een systeem dat bestond uit gerecycleerd materiaal (o.m. langs de E 314 ter hoogte van Rotselaar). Het is niet helemaal duidelijk op welke manier dit project navolging heeft gekregen.

Kortom, tal van voorbeelden tonen aan dat er heel wat mogelijkheden zijn op het vlak van duurzaam, gerecycleerd materiaal.

Verplichtingen inbouwen in lastenboeken, is daarbij een belangrijke voorwaarde.

In het kader van een duurzaam en milieuvriendelijk beleid kan de Vlaamse overheid ter zake een voorbeeldrol vervullen.

1. Kan de minister een volledig en gedetailleerd overzicht geven, per Vlaamse overheidsdienst, IVA of EVA onder zijn/haar bevoegdheid, van de richtlijnen inzake het gebruik van gerecycleerde materialen en producten en van de reeds bestaande concrete toepassingen (welke en uit welk gerecycleerd materiaal)?
2. Welk vervolg kende met name het project inzake geluidswanden uit gerecycleerd materiaal?
3. Welke verdere maatregelen of acties zal de minister nog ondernemen om de voorbeeldrol van de Vlaamse overheid op dit vlak kracht bij te zetten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 78, Moerman nr. 71, Vandenbroucke nr. 211, Van Mechelen nr. 154, Anciaux nr. 98, Bourgeois nr. 110, Keulen nr. 181, Van Brempt nr. 192, Vanackere nr. 251, Crevits nr. 606).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 5 september 2007

van **JAN PEUMANS**

Minister Crevits zal een gecoördineerd antwoord geven op deze vraag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 111
van 11 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Interactieve televisie - Toegankelijkheid voor slechtzienden

Uit het antwoord op mijn vraag om uitleg van 16 februari 2006 over de toegankelijkheid van interactieve televisie voor blinden en slechtzienden, blijkt dat de minister het streefdoel van maximale toegankelijkheid en bruikbaarheid voor iedereen bij het ontwerp van digitale toepassingen erkent.

Hij stelde toen onder meer de betrokken bedrijven te zullen aanschrijven en oproepen om inspanningen te doen om de toegankelijkheid van iDTV voor blinden en slechtzienden nog te verhogen. Ook zou hij een onderzoeksproject overwegen en het Vlaams Fonds sensibiliseren, zodat de interactieve TV-platformen de ontwikkelingskosten niet alleen moeten dragen. Inzake toegankelijke iDTV zouden bijkomende diensten, zoals bijvoorbeeld gesproken kranten en tijdschriften, een goede hulp kunnen zijn voor de 25.000 Vlaamse slechtzienden.

1. Wat waren de antwoorden en bevindingen van het aangekondigde rondschrijven aan de interactieve TV-platformen?
2. Wat is de concrete stand van zaken inzake de toegankelijkheid van iDTV voor leesgehandicapten?
3. Heeft de minister reeds een onderzoeks- en ontwikkelingsproject laten opstarten?

Zo ja, wat zijn vandaag de resultaten en aan welke onderzoeksinstelling of welk fonds werd deze opdracht toevertrouwd? In welke mate wordt het project rechtstreeks door de Vlaamse Gemeenschap gesteund?

4. Indien er nog geen onderzoeksproject is opgestart, wat is de reden hiervoor?

Overweegt de minister alsnog een onderzoeksproject op te starten? Binnen welke termijn? Hoe zal dit worden gefinancierd?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 111 van 11 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Naar aanleiding van uw vraag van destijds en het toenmalige antwoord kan ik U melden dat ik geen reactie gekregen heb op de brieven die ik naar de verschillende uitbaters van digitale televisieplatformen heb gestuurd. De problematiek van de slechtzienden is complexer dan de problematiek van slechthorenden.
Voor deze laatste groep zijn al bepaalde zaken verwezenlijkt zoals de uitbreiding van ondertiteling. Met het uitwerken van oplossingen voor de groep van de slechtzienden hebben we vandaag nog minder ervaring. Het vertalen van beelden naar gesproken tekst is een zeer ingewikkelde en technisch-economisch dure aangelegenheid. Toch zal ik opnieuw contact opnemen met de belangrijkste marktspelers, en hen vragen wat zij hiervoor plannen of kunnen verwezenlijken. Daarbij denk ik niet alleen aan de openbare omroep, maar ook aan netwerkoperatoren en andere omroepen.
2. Voor wat betreft de toegankelijkheid van iDTV voor leesgehandicapten is het zo dat de "text to speech"-toepassingen nog niet geïntegreerd werden in set-top-boxen voor iDTV. Daarbij werd destijds reeds verwezen naar de kost voor de ontwikkeling van dergelijke apparatuur en het probleem dat de integratie hiervan niet mogelijk is. Deze problematiek blijft vandaag ook nog bestaan: het feit dat alles snel evolueert maakt ook dat de concurrentiedruk tussen de marktspelers zo is dat hier geen verdere evoluties en ontwikkelingen hebben plaatsgevonden.
- 3&4: Vanuit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap werd nog geen onderzoeks- en ontwikkelingsproject opgestart. Ik zal dit dossier opnieuw opnemen om te kijken wat mogelijk is. Daarbij zal ik minister Van Ackere en het Vlaams Agentschap Personen met een Handicap betrekken. Zijn voorganger, minister Vervotte, beloofde mij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap te laten onderzoeken in hoeverre de integratie van een spraaksynthesizer in de decoder voor terugbetaling in aanmerking zou kunnen komen. Zij wees er tevens op dat de genoemde aanpassingen ook nuttig kunnen zijn voor een ruimere doelgroep dan deze van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, denk bijvoorbeeld aan de ouderen of personen die lijden aan dyslexie.

Een eventueel spoor om dit opnieuw op de rails te krijgen zou zijn dat gewerkt wordt via een onderzoeksproject bij het IBBT.

In dit verband kan ik u melden dat er plannen waren voor een IBBT-project waarbij een prototype zou worden ontwikkeld voor grotere ondertiteling en voor een text-to-speech toepassing waarbij alle tekst op het scherm zou worden voorgelezen, inclusief programmagids en ondertiteling. Het Kennis- en Ondersteuningscentrum van het Vlaams Agentschap Personen met een Handicap was bij dit project betrokken. Helaas is dit project intussen afgeblazen.

Het kabinet van minister Vanackere heeft ten slotte mijn aandacht gevestigd op het project van de dagelijkse Daisykrant, waarbij de volledige inhoud van De Standaard en Het Nieuwsblad dagelijks in spraakformaat op cd bij de abonnees moet worden afgeleverd. Dit project werd opgestart door de KU Leuven, De Braillekrant en Sensotec, en krijgt subsidie van de Nederlandse Taalunie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 112
van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering

Elk jaar zijn de verschillende administraties van de Vlaamse overheid verplicht om een jaarverslag op te stellen. Daar kruipt niet alleen veel tijd en energie, maar vooral ook veel geld in (lay-out, foto's, drukwerk,...).

Uit een overzicht dat ik begin vorig jaar van toenmalig minister-president Yves Leterme kreeg, blijkt dat zeer duidelijk. In het totaal kon ik de prijs achterhalen van 63 verschillende jaarverslagen. Deze lijst was bovendien onvolledig. Een simpel optelsommetje leerde me dat daar een bedrag van maar liefst

€ 727.052,52 meer gemoeid is.

Behoorlijk bestuur is ook zuinig bestuur. Door de jaarverslagen enkel elektronisch aan te bieden, zou de Vlaamse Regering een serieuze kostenbesparing doorvoeren, zonder aan de kwaliteit van de communicatie te raken. Het voorstel van resolutie dat ik daarover indiende, werd op 24 mei 2006 in het Vlaams Parlement unaniem goedgekeurd.

In opvolging van gelijkaardige vragen en het gecoördineerde antwoord van de vorige jaren en van mijn voorstel van resolutie, heb ik de volgende vragen.

1. Welke administraties maakten een jaarverslag voor 2006?
2. Hoe werd dit verspreid (gedrukte vorm en/of elektronisch)?
3. Graag een overzicht van de kostprijs (aanmaak en druk) van de verschillende jaarverslagen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 79, Moerman nr. 72, Vandenbroucke nr. 213, Van Mechelen nr. 157, Anciaux nr. 103, Bourgeois nr. 112, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 200, Vanackere nr. 266, Crevits nr. 621).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 12 september 2007

van **TOM DEHAENE**

Minister-president Peeters zal een gecoördineerd antwoord geven op deze vraag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 113
van 12 september 2007
van **VERA JANS**

Toeristische sector - Steun aan ondernemers

De toeristische sector is een belangrijke economische sector en behoort tot de economische groeisectoren.

Het toerisme als economische hefboom kan niet los gezien worden van ondernemend Vlaanderen. Toerisme is immers economie en leidt tot tewerkstelling. Het toerisme is goed voor 6 % van de tewerkstelling in Vlaanderen.

1. Heeft de minister er zicht op hoeveel zelfstandige ondernemers er werkzaam zijn in de toeristisch-recreatieve sector in Vlaanderen? Zo ja, graag een overzicht per provincie en per toeristische kernsector (hotels, kampeerterreinen, horeca,...).
2. Heeft de minister er zicht op hoeveel zelfstandige ondernemers zich hebben gevestigd in de toeristische sector sinds het begin van de legislatuur? Zo ja, graag een overzicht per jaar en per provincie.
3. Welke faciliterende maatregelen nam de minister sinds het begin van de legislatuur om zelfstandige ondernemers in de toeristische sector te ondersteunen?
4. Welke maatregelen nam de minister sinds het begin van de legislatuur om de administratieve lasten in de toeristische sector te verlagen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 113 van 12 september 2007

van **VERA JANS**

1 en 2.

De gegevensverzameling met betrekking tot het aantal zelfstandige ondernemers die in de toeristisch-recreatieve sector werkzaam zijn, wordt verricht door het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekering van Zelfstandigen, waarbij wel dient opgemerkt dat de toeristisch-recreatieve sector niet als een aparte sector wordt beschouwd. Hierdoor zijn er geen exacte gegevens beschikbaar.

Voor de toeristisch-recreatieve sector worden de categorieën 407 (horeca) en 408 (vermakelijkheden, dit is schouwburg, bioscoop, spektakelzaal, circus, speelzaal, biljartzaal, café-concert, hippodroom, lunapark, rijsschool (manege), zwembad, diverse sport- of attractieparken, ...) gehanteerd. Als bijlage gaat hierbij een tabel met de evolutie voor beide categorieën.

3 en 4.

In de Beheersovereenkomst met het agentschap Toerisme Vlaanderen (1 juli 2007 - 31 december 2010, door de Vlaamse regering goedgekeurd op 6 juli 2007) is een artikel opgenomen waarbij het agentschap een synopsis opmaakt met de, bijvoorbeeld tijdens inspecties gedetecteerde, moeilijkheden en problemen van de ondernemers in het toeristisch veld. Deze synopsis wordt mij jaarlijks bezorgd en zal het voorwerp uitmaken van overleg over de gesignaleerde problemen. met mijn collega's in de Vlaamse regering

In de genoemde beheersovereenkomst werden onder meer volgende strategische organisatiedoelstellingen, die zich specifiek tot de toeristische ondernemer richten, opgenomen: het oplossingsgericht ondersteunen van de toeristische sectoren bij de naleving van de op hen geldende regeling en het begeleiden en adviseren van de toeristische ondernemer in het kader van de opdrachten van het agentschap.

De Vlaamse regering heeft voor het zomerreces 2007 beslist om over te gaan tot het meten van alle administratieve lasten veroorzaakt door Vlaamse wetgeving (zogenaamde 'nulmetingen'). Het is de bedoeling dat tegen eind 2008 alle administratieve lasten gemeten zijn. Vijf voortrekkers, waaronder Toerisme Vlaanderen, zijn echter al aan de slag gegaan. Op basis van al deze nulmetingen zal een voldoende ambitieuze reductiedoelstelling (van de administratieve lasten) vastgesteld worden (wat betreft toerisme, als één van de voortrekkers, tegen januari 2008).

Uiteraard heb ik ook nog voor deze beslissing initiatieven genomen om de administratieve lasten in een aantal toeristische sectoren te verlagen. De specifieke maatregelen die sedert het begin van deze regeerperiode genomen zijn, betreffen voornamelijk de vereenvoudiging van de administratieve lasten. Ik verwijs hierbij naar het nieuwe decreet en de uitvoeringsbesluiten op het statuut van de reisbureaus waarbij de oude procedures vervangen worden door eenvoudige en moderne (digitale) procedures. Het nieuwe decreet op de logiessector zal ook moderne en eenvoudige procedures hanteren. Zo voerde de dienst Wetsmatiging een administratieve lastenmeting uit op het decreet houdende het statuut van de reisbureaus: het nieuwe decreet betekent voor de reisbureausector een administratieve lastenverlaging van minstens 123 euro. De dienst Wetsmatiging berekende dat deze lastenverlaging kan oplopen tot 9.682 euro bij een volledige elektronische afhandeling van de vergunningsdossiers (potentiële administratieve lastenverlaging bij volledige elektronische indiening dossiers en elektronische meldingen).

Ook het decreet-in-opmaak betreffende het toeristische logies (het 'logiesdecreet') legt de nadruk op administratieve vereenvoudiging, een vereenvoudiging van procedures, de invoering van een éénloketsysteem en de invoering van elektronische procedures. De reguleringssimpactanalyse (RIA) bij het door de Vlaamse regering ondertussen principieel goedgekeurde voorontwerp van

decreet vermeldt dat het nieuwe logiesdecreet een administratieve lastenverlaging van 17.261 euro zal opleveren voor de huidige (gereguleerde) hotel- en kampeersector (in dit scenario gaan we ervan uit dat maximaal gebruik wordt gemaakt van de digitaal beschikbare documenten – zoals het aanvraagformulier – en een digitaal e-loket).

Bij deze bovenstaande berekening werd geen rekening gehouden met het recente decreet tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiessector (heeft geen lastenverhoging of – verlaging tot gevolg) en het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder premies kunnen worden toegekend aan terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven (lastenverlaging van 815 euro per jaar). De lasten van het laatstgenoemde besluit zullen bovendien in het kader van de bovenstaande nulmeting(en) opnieuw berekend worden. Ook bij de verdere uitwerking van de uitvoeringsbesluiten van het ‘logiesdecreet’ zal ik bijzondere aandacht besteden aan de mogelijke administratieve lasten. In dit kader heeft de Vlaamse Regering reeds akte genomen van mijn voorstel om inzake logiesvergunningen een benchmark-analyse te starten. Het departement internationaal Vlaanderen zal deze analyse (een selectie van 5 landen en/of regio’s) uitvoeren via het principe van ‘wissel-leren’.

Bovendien heb ik, om bovenstaande wetgevende initiatieven te ondersteunen, aan Toerisme Vlaanderen bijkomende bijzondere aandacht gevraagd om een volgende stap te zetten naar een volwaardig e-loket, zodat de toepassing en uitvoering van de toeristische regelgeving in grotere mate digitaal kan worden aangeboden aan de sector.

Inzake flankerende maatregelen wens ik tevens te verwijzen naar het Vlaamse ‘formulierenproject’ (met daarbinnen de uitbouw van een centrale website met kwaliteitsvolle Vlaamse formulieren): in principe moeten alle Vlaamse formulieren uiterlijk in mei 2008 een kwaliteitsverbetering hebben ondergaan. Mijn diensten (in casu Toerisme Vlaanderen) passen momenteel de formulierenleidraad toe op de bestaande formulieren (aanvragen vergunningen, erkenningen, subsidies, ...).

Losstaand van het belangrijke luik van juridisch-technische vereenvoudiging en administratieve lastenverlaging, maar daarom niet minder belangrijk, nam ik met het project ‘Tafelen in Vlaanderen’ concreet initiatief om de toeristische (vaak publieke) actoren de hand te laten reiken naar de horeca-ondernemer (in brede zin, van fietscafé tot sterrenrestaurant). Een uitgekende en continue volgehouden koppeling van onze streekeigen gastronomische troeven aan de bestemmingspromotie voor onze steden en regio’s moet het tafelen in Vlaanderen resoluut op de kaart zetten als toeristische beleving. Vlaanderen telt ongeveer 30.000 horecabedrijven, opgedeeld in 1.200 hotels, 16.000 restaurants en 12.800 drankgelegenheden. Het overgrote deel van deze bedrijven zijn kmo's met een sterk familiaal karakter. Bedrijfseconomisch hebben ze het niet gemakkelijk. Hun rendabiliteit is vaak wat zwak en ze hebben zeker de middelen niet om op eigen houtje uitgebreide promotiecampagnes te voeren. Het project ‘Tafelen in Vlaanderen’ voert campagne voor hen én met hen. ‘Tafelen in Vlaanderen’ is voor de familiale horeca-ondernemer een sterke locomotief met een rendementsgericht multiplicatoreffect.

BIJLAGE

Zelfstandigen en helpers in Horeca (407) en Vermakelijkheden (408)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/BOURGEOIS/113/antw.113.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 114
van 12 september 2007
van **VERA JANS**

Promotiecampagne “Groen Vlaanderen” - Stand van zaken

Er worden heel wat inspanningen gedaan om Vlaanderen in het buitenland bekender te maken.

Zo startte in 2006 de promotiecampagne “Groen Vlaanderen” op de Duitse markt. Het doel van deze campagne was om enerzijds promotie te voeren voor het Limburgs fietsnetwerk, met daaraan gekoppelde fietsvakanties, en anderzijds in te spelen op de verbinding van Limburg met de omliggende gebieden, om het segment van de fietstoeristen aan te trekken. Voor deze campagne werd een budget van 130.000 euro uitgetrokken, en dit zowel voor 2006, 2007 als 2008. Daarnaast wordt dit project meegefinancierd door Toerisme Vlaanderen en door Toerisme Limburg.

1. Wat is de stand van zaken in de promotiecampagne “Groen Vlaanderen” op de Duitse markt?
2. Welke acties heeft de minister reeds ondernomen in het kader van deze promotiecampagne?
3. Heeft de minister contacten met private partners die actief zijn op de Duitse markt? Welke zijn deze?

Zijn er reeds samenwerkingsakkoorden afgesloten en waarover dan?

4. Hoeveel bedraagt de bijdrage van Toerisme Limburg en Toerisme Vlaanderen in deze promotiecampagne en wat is hun specifiek aandeel in dit project?
5. Hoeveel (% van de) middelen wordt er jaarlijks besteed aan de marketing en promotie van het toerisme in Vlaanderen?

Graag een overzicht per provincie en een aanduiding of het gaat om promotie in eigen land, dan wel in het buitenland.

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 114 van 12 september 2007

van **VERA JANS**

1. De specifieke promotiecampagne voor fietsvakanties in Limburg loopt sinds eind 2006 op de Duitse markt.

Hoofddoelstellingen zijn:

- de opbouw van het imago van Limburg als belangrijke fietsregio, “hét voorbeeld” binnen Vlaanderen;
- het aanmaken van materiaal dat er voor zorgt dat “Limburg fietsparadijs” ook zichtbaar is binnen de distributie van reisgidsen en kaartmateriaal en een sterk uitgebouwd internetplatform heeft;
- het aantrekken van Duitse fietstoeristen naar Limburg.

Voor het meten van de laatste doelstelling is het agentschap Toerisme Vlaanderen afhankelijk van de cijfergegevens van Federale Openbare Dienst voor de statistiek én van cijfers van mogelijke touroperators. Voor het seizoen 2007 zijn die gegevens nog niet beschikbaar. Het meten van de impact van de campagne kan alleen via onderzoek en geschiedt idealiter op het einde van 2008, bij de algemene evaluatie van de inspanningen. Toerisme Vlaanderen beschikt over cijfers met betrekking tot het aantal aanvragen van materiaal dat via het agentschap loopt en over cijfers van de downloads en bezoeken aan de Toerisme Vlaanderen-website:

- tot en met eind augustus 2007: aantal unieke gebruikers microsite fietsen: 12.872;
- via een samenwerking met het blad Prisma werd materiaal verspreid, in totaal 1.478 exemplaren (zie tabel hierna);
- via de stadsbibliotheek in Keulen werden 800 Entdeckercarte verspreid.

Prisma Radrallye						
	Post	E-Mail	Internet Bestellingen	Downloads	Downloads via Prisma	Total
Mei	57	2	31	309	0	399
Juni	94	9	80	527	193	903
Juli	6	2	0	69	37	114
Augustus	6	0	0	29	27	62
Totaal	163	13	111	934	257	1.478

2. In het kader van de campagne werden volgende acties ondernomen:
- Een algemeen onderzoek naar de positie van Limburg als fietsbestemming op de Duitse markt (door Zweiplus), wat resulteerde in basisaanbevelingen voor een concrete aanpak.
 - Een Bikeline Radatlas werd in samenwerking met een Oostenrijkse uitgeverij uitgegeven, met bijbehorende promotie in de boekhandels.
 - Een samenwerking met de gespecialiseerde touroperator “Weinradel” om het product te promoten werd opgestart.
 - Een speciale fietskaart “Entdeckercarte” werd gemaakt en verdeeld op fietsbeurzen en via het kantoor van Toerisme Vlaanderen in Duitsland.
 - Een gids Bett & Bike werd gemaakt, in samenwerking met de ADFC (de eerste uitgave die zij gemaakt heeft met fietsvriendelijk logies buiten Duitsland. Alle fietsvriendelijke logies, gelabeld

- door Toerisme Vlaanderen, werden in de gids opgenomen. Deze gids wordt verkocht in de gewone boekhandel).
- De aparte fietswebsite van Toerisme Vlaanderen is aangevuld met een extra subwebsite over “fietsparadijs Limburg” (www.radflandern.com/limburg) en er is een aparte onlinecampagne gevoerd (met banners en advertenties) en een wedstrijd.
 - Een audiovisuele campagne via TVT-media (met online-distributie van promotiefilmpjes)
 - Deelname aan 3 fietsbeurzen: Tour Natur in Düsseldorf, IFMA Keulen, Fahrrad Essen 2007
 - Een public relationscampagne naar Duitse media en journalisten om over het product te schrijven.
 - Publicatie van advertenties in fietsbladen en een samenwerking met het blad Prisma die zowel online als offline liep en een special Limburg (16 pagina's) bij Aktiv Radfahren.
 - Parallel aan deze acties heeft Toerisme Limburg een interregproject ingediend (Fietsen in beide Limburgen), waarbij Toerisme Limburg en SVL (een samenwerkingsverband van de Verenigingen voor VreemdelingenVerkeer van Nederlands Limburg) samen in het kader van het gezamenlijke fietsproduct een aantal acties zullen realiseren op de Duitse markt. Deze acties zullen de gehele campagne dienen te versterken en zullen mede afgestemd worden op alle andere acties zoals hierboven omschreven. Het project loopt tot einde 2007.
3. Zowel Toerisme Vlaanderen als Toerisme Limburg hebben contacten met private partners. Er is samengewerkt met de uitgeverij Esterbauer voor de uitgave van de gids Bett & Bike, met ADFC, met Prisma en met het blad Aktiv Radfahren. Daarnaast zijn er uiteraard de leveranciers die betrokken zijn bij het project (d.m.v. aanbesteding), namelijk Zweiplus, Framework (onlinemarketing & website), TVT medien (filmpjes),
4. In 2006 bracht Toerisme Limburg 25.000 euro in de campagne in, Toerisme Vlaanderen bracht 130.000 euro in en herhaalt dit in 2007 en 2008. Toerisme Limburg financiert in 2007 eveneens 130.000 euro; in 2008 wordt door Toerisme Limburg een financiering van 190.000 euro begroot. Daarnaast financiert de Vlaamse overheid aanvullend voor 2006, 2007 en 2008 telkens 130.000 euro in het kader van het Limburgplan (project “communicatie Fietsvakanties Limburg op Duitse markt). Het buitenlandkantoor van Toerisme Vlaanderen in Keulen coördineert in nauw overleg met Toerisme Limburg alle acties op de Duitse markt.
5. De promotiemiddelen van Toerisme Vlaanderen worden niet opgedeeld per provincie. Er wordt gewerkt met relevante toeristische clusters zoals de kunststeden, de Vlaamse regio's en de Vlaamse kust. Er wordt elk jaar een gemeenschappelijk promotiebudget samengesteld met als partners Toerisme Vlaanderen, de provinciale toeristische organisaties en de kunststeden, waarbij uiteraard de inbreng van elke provincie of stad daarin wel identificeerbaar is. In uitvoering van de afspraken die in het kader van het kerntakendebat zijn gemaakt, ligt het hoofdaccent van de promotie van Toerisme Vlaanderen in het buitenland. De binnenlandse promotie is een kerntaak van de provinciale federaties. Het totale marketingbudget van Toerisme Vlaanderen bedraagt 10.944.000 euro, waarvan 2.106.000 euro specifiek voor de binnenlandse markt.

HILDE CREVITS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 512
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Gevaarlijke punten - Stand van zaken

De Vlaamse Regering heeft ambitieuze doelstellingen in het kader van het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen.

Graag had ik van de minister een stand van zaken vernomen inzake de gevaarlijke punten en vakken in Vlaanderen.

1. Welke wegvakken of punten zijn momenteel gecatalogeerd als “gevaarlijk”? Kan dit opgesplitst per provincie? Kan de minister ook de gemeente, de naam van de gewestweg en indien het geval de naam van de kruisende weg meedelen?
2. Hoeveel gevaarlijke punten of wegvakken werden sinds het aantreden van deze Vlaamse Regering weggewerkt? Kan de minister ook meedelen welke, opgesplitst per provincie?

Worden deze punten na de werkzaamheden opnieuw geëvalueerd?

Zijn er punten of wegvakken die na de werkzaamheden toch nog opnieuw als “gevaarlijk” worden gecatalogeerd? Zo ja, welke?

3. Welke van deze als “gevaarlijk” gecatalogeerde punten of wegvakken zijn reeds opgenomen in een uitvoeringsprogramma?

Wanneer wordt de uitvoering gepland? Kan dit opgesplitst per provincie?

4. Welke van deze als “gevaarlijk” gecatalogeerde punten of wegvakken zijn nog niet opgenomen in een uitvoeringsprogramma? Wat is de reden daartoe?
5. Kan de minister meedelen welk budget sinds het aantreden van de huidige Vlaamse Regering jaarlijks werd voorzien voor het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken? Kan dit opgesplitst per provincie en per jaartal?
6. Welk aandeel van het voorziene budget werd ook effectief vastgelegd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 512 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Om te bepalen welke wegvakken of punten als gevaarlijk worden gecatalogeerd, wordt beroep gedaan op ongevalstatistieken, meer bepaald de gegevens van de drie laatst beschikbare jaren. Aangezien de laatst beschikbare statistieken – waarbij alle ongevalgegevens ook eenduidig werden gelokaliseerd – dateren van 2002, wordt in bijlage 1 een overzicht (geordend per provincie en per gewestweg en met vermelding van de gemeente, naam van de gewestweg en naam van de kruisende weg) gegeven van de ‘gevaarlijke punten en wegvakken’ op basis van de ongevalstatistieken 2000-2002.
2. De Vlaamse Regering heeft zich bij haar aantreden in het Regeerakkoord geëngageerd om het project ‘Wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen’ verder uit te voeren. In bijlage 2 wordt een stand van zaken van dit project, uitgesplitst per project, gegeven. Hieruit kan worden afgeleid dat van de 800 geselecteerde punten (op basis van de ongevalstatistieken 1997-2001) nu al 121 punten zijn uitgevoerd en er 92 momenteel in uitvoering zijn.

In dit project is een monitoring van de aangepakte punten voorzien. Gezien het aantal punten dat momenteel al is weggewerkt, is deze monitoring al opgestart, maar nog te onvolledig om hier reeds conclusies uit te trekken.

3. Alle gevaarlijke punten, zoals die gekend waren op basis van de ongevalstatistieken tussen 1997 en 2001 met een score van minstens 20 (hoe hoger de score hoe gevaarlijker, een punt wordt als gevaarlijke gecatalogeerd vanaf een score van 15), werden aangepakt via het project ‘Wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen’ (zie opnieuw bijlage 2). Daarnaast werd nog een beperkt aantal kleine ingrepen via het reguliere investeringsprogramma van het Agentschap Infrastructuur aangepakt. Hiervoor wordt elk jaar een beperkt budget ingeschreven onder de noemer ‘allerlei ingrepen van beperkte omvang met het oog op het verbeteren van de verkeersveiligheid’. Hiervoor wordt per provinciale afdeling ongeveer 1 miljoen euro per jaar uitgetrokken.
4. De nog niet opgenomen projecten hebben een lage prioriteit of zijn pas recentelijk naar boven gekomen. Er wordt voor geopteerd om eerst het bestaande project verder af te werken, vooraleer op grote schaal andere punten aan te pakken.
5. 2003: 100 miljoen
2004: 50 miljoen
2006: 100 miljoen
2007: 100 miljoen

Binnen de MJB zijn afspraken gemaakt om ook in 2008 en 2009 een schijf van 100 miljoen euro toe te kennen.

Wat de verdeling over de verschillende provincies betreft, wordt in bijlage 3 een overzicht gegeven van de tot nu toe vastgelegde bedragen per provincie en per jaar waarin het project effectief werd vastgelegd. Aan het vastleggingsnummer kan men zien op welk FFEU-krediet (toegekend in 2003, 2004, 2006 of 2007) het betreffende project werd vastgelegd.

6. Zie opnieuw tabel in bijlage 3. De overige bedragen van de kredieten zijn aangewend voor studiekosten, bodemonderzoeken, verplaatsen van leidingen van openbaar nut, onteigeningen,... In totaal werd tot eind augustus voor een totaal bedrag van 290 miljoen euro vastgelegd.

BIJLAGEN

- Bijlage 1: overzicht 'gevaarlijke punten en wegvlakken' op basis van ongevalstatistieken 2000-2002
- Bijlage 2: stand van zaken project 'Wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen', uitgesplitst per project
- Bijlage 3: overzicht van de tot nu toe vastgelegde bedragen per provincie en per jaar waarin het project effectief werd vastgelegd.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/512/antw.512.bijl.001.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/512/antw.512.bijl.002.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/512/antw.512.bijl.003.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 513
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Kruispunt N37 Tielt - Verkeersveiligheid

Aan het kruispunt Ruiseleedsesteenweg/Galgenveldstraat in Tielt zijn dringend investeringen noodzakelijk teneinde de verkeersveiligheid te verhogen.

1. Welke middelen zijn hiervoor voorzien?
2. Welke procedure moet nog worden gevolgd?
3. Welke uitvoeringstermijn is vooropgesteld en wanneer kan effectief worden gestart met de werken?
4. Wat is de geraamde kostprijs van de werken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 513 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Op het programma VIF BA 63.00.73.11 2007-2009 is hiervoor € 500.000 voorzien in het project nr. 2316: N37 Tielt, rubriek Id, "Ontsluiting Industriezone Tielt Noord".
2. Er zijn twee types kruispuntoplossingen ter discussie voorgelegd: één met driekleurige lichten met een aparte linksafslaande rijstrook naar het industrieterrein, en één met een rotonde. Deze twee oplossingen worden nu afgewogen in overleg met de stad Tielt en het departement (Mobiliteit). De procedure zal afhangen van de gekozen kruispuntoplossing: PCV voor de inrichting met driekleurige lichten; PAC voor de rotonde.
3. Op het onder 1) vermelde programma werd dit project voorzien in 2008. Er kan nog geen uitspraak worden gedaan over de effectieve start van de werken, gezien de volledige procedure nog dient te worden doorlopen.
4. Er werd € 500.000 voorzien op het onder 1) vermelde programma. Afhankelijk van de gekozen kruispuntoplossing kan dit nog variëren van 300.000 tot 700.000 €.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 514
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Toestand wegennet - Jaarrapport

Jaarlijks wordt de toestand van de autosnelwegen en de primaire wegen gemeten. Voor de secundaire wegen gebeurt dit tweejaarlijks. Het onderzoek meet onder meer de beschadigingsgraad en de spoorvorming.

De resultaten van deze metingen worden weergegeven in een rapport van de afdeling Wegenbouwkunde.

1. Wanneer verscheen het meest recente rapport?

Wanneer werden de metingen uitgevoerd?

2. Hoe worden de metingen uitgevoerd?

3. Wat zijn de algemene conclusies van dit rapport?

4. Welke specifieke wegen scoren onvoldoende? Wat is de oorzaak hiervan? Kan dit opgesplitst per provincie en per categorie?

Welk procentueel aandeel scoort onvoldoende? Kan dit opgesplitst per provincie en per categorie?

5. Hoe evolueert de toestand van het Vlaamse wegennet?

In welke mate zijn de wegen die in vorige rapporten onvoldoende scoorden reeds aangepakt? Kan de minister concreet zijn?

Zijn er verschillen tussen de verschillende provincies? Zo ja, welke?

Is er een inhaalmanoeuvre merkbaar? Zo ja, in welke concrete vorm en welke middelen werden/worden ingezet voor deze inhaaloperatie?

6. In welke mate wordt bij de opmaak van de investeringsprogramma's van de administratie Wegen en Verkeer rekening gehouden met dit rapport?

Komen alle wegen die onvoldoende scoren voor op de investeringsprogramma's? Zo neen, welke niet?

7. Wanneer verschijnt het volgende rapport?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 514 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Het meest recente rapport over de toestand van het wegennet is verschenen op 10.09.2007.

Het verslag heeft betrekking op de metingen van 2006 (autosnelwegen en wegnummers > 100) en van 2005 (wegnummers <100).

2. De stroefheidsmetingen worden uitgevoerd met de SCRIM. De SCRIM meet de dwarswrijvingscoëfficiënt van de wegverharding. Dit gebeurt met een constante snelheid van 50 km/h voor de gewone wegen en 70 km/h voor de autosnelwegen. De verharding wordt onmiddellijk voor het meetwiel natgemaakt.

De andere metingen (vlakheid, spoorvorming, trapvorming en de visuele inspectie) gebeuren met de ARAN. De ARAN neemt twee lengteprofielen van de weg op. Hieruit wordt met speciale software het vervormingsoppervlak voor verschillende golflengtes bepaald. Hij neemt eveneens om de 5 m het dwarsprofiel op waaruit men de spoorvorming bepaalt als grootste verschil tussen de verharding en een rechte lat die dwars op de weg ligt. De lat is een halve rijstrook breed en de spoorvorming wordt voor elk wielspoor berekend. De ARAN maakt, vertikaal naar beneden kijkend, beelden van de wegverharding. Een speciaal programma laat automatisch toe de scheurvorming te bepalen. Dit wordt aangevuld, met een manuele analyse van horizontaal opgenomen beelden, voor de niet-scheurschade zoals putten, vette plekken, uitrafeling enz.

3. Uit dit rapport (toestand 2005/2006) blijkt dat 8.0 % van de autosnelwegen, 18.5 % van de wegen N001-N099 en 16.5 % van de wegen N100-N999 onvoldoende scores voor hun categorie. Algemeen kan dus gesteld worden dat de staat van het wegennet behoorlijk is. Er is sinds 1997 een lichte vooruitgang bij de autosnelwegen. De staat van de gewone wegen is gelijk gebleven.
4. De asfaltverhardingen, de betonverhardingen en de elementenverhardingen hebben allen hun specifieke schadeverschijnselen. Bovendien hebben de verschillende categorieën van wegen een verschillende opbouw en verkeersbelasting. Hun gedrag is daarvan afhankelijk.

De oorzaak van de degradatie van een weg vindt zijn oorsprong in de verkeersbelasting. Ook de klimatologische belasting kan een oorzaak van schade zijn.

In onderstaande tabel vindt men een overzicht (% van de weglengte) van de toestand per provincie en per net.

Provincie	Autosnelwegen	Primair Wegennet	Secundair Wegennet
Antwerpen	10.02	22.39	12.00
Vlaams-Brabant	6.87	17.25	11.35
Limburg	8.37	10.09	9.45
Oost-Vlaanderen	9.29	19.66	21.01
West-Vlaanderen	5.82	22.15	19.36
Vlaanderen	8.02	18.50	16.53

Hierbij dient men rekening te houden dat de drempelwaarden verschillen volgens het net. Ze zijn het strengste voor de autosnelwegen en het minst streng voor de secundaire wegen.

5. De algemene toestand van het Vlaamse wegennet blijft gelijk. De evolutie van de autosnelwegen vertoont een lichte trend naar verbetering.

Er zijn natuurlijk verschillen tussen de verschillende provincies.

Deze kunnen worden verklaard door de aard van de wegen, hun verschillende ouderdom en hun verschillende verkeersbelasting.

Gezien het tijdsverloop van enkele jaren tussen het plannen van een structureel onderhoud en het terugvinden van de resultaten in de eerste metingen na het voltooien van het onderhoud is het effect nog niet aanwezig. Dit zal slechts geleidelijk doorsijpelen in de loop van de volgende jaren.

6. Het rapport is slechts één van de vele elementen waarmee rekening gehouden wordt bij het opstellen van het investeringsprogramma. Verder dient er rekening te worden gehouden met:
 - De verkeersleefbaarheid,
 - De zwakke weggebruikers,
 - De doorstroming van het openbaar vervoer,
 - De verkeersveiligheid (gevaarlijke punten en zones).

In het kader van de huidige budgettaire ruimte is het onmogelijk om alle wegvakken die onvoldoende scoren meteen in het investeringsprogramma op te nemen.

Er wordt een voorkeur gegeven aan de autosnelwegen en de wegen met veel en/of zwaar verkeer. Tevens zullen de gebreken die betrekking hebben op de veiligheid (spoorvorming en stroefheid) eerder aan bod komen dan de gebreken met betrekking tot de structuur (vlakheid en schade). Een gevolg hiervan is de systematische aanpak van de spoorvorming.

7. Het volgende verslag, toestand 2006/2007 mag in het najaar van 2008 worden verwacht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 515
van 4 juli 2007
van **GREET VAN LINTER**

Waterzuiveringsproject Meise - Opzet en impact

Er loopt een aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar m.b.t. een terrein, gelegen aan de Beekstraat in Wolvertem (2^e afdeling sectie C nr. 191 C). Op de aanplakborden wordt melding gemaakt van een project 21 096 A:Meise.

Het betreft naar verluidt een project van waterzuivering door middel van een rietveld. De omwonenden meldden zich bij de gemeentelijke diensten voor verdere inlichtingen, maar bleven in de kou staan wat concrete antwoorden betreft.

De omwonenden stellen zich de vraag waarom voor deze plaats gekozen werd. Het gaat hier om een wijk die bewoond is, terwijl er heel veel velden en landbouwgrond in de omgeving liggen. Men stelt zich ook vragen in verband met grondwater, eventuele insijpeling, vochtige kelders, enzovoort.

1. Om welk project gaat het hier?
2. Waarom werd de voorkeur gegeven aan deze locatie?
3. Welke zijn de gevolgen van dit project voor de omwonenden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 130) en Crevits (nr. 515).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 515 van 4 juli 2007

van **GREET VAN LINTER**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 518
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Actieplan Groene Stroom - Stand van zaken

De Vlaamse Regering heeft een groenestroomdoelstelling van 6 % tegen 2010. Om die doelstelling vlot te kunnen bereiken, heeft de voormalige minister bevoegd voor Energie samen met de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening medio 2005 een “Vlaams Actieplan Groene Stroom” voorgesteld. Dit plan omvat twaalf maatregelen (twee voor de federale en tien voor de Vlaamse overheid) en moet alle belemmeringen inzake groen stroom wegwerken, de sector stimuleren en meer rechtszekerheid garanderen.

De betrokken ministers hebben toegezegd om de voorgestelde maatregelen uit het actieplan snel uit te voeren.

1. Hoever staat het intussen met de twaalf maatregelen voorgesteld in het Vlaams Actieplan Groene Stroom? Kan de minister zeer concreet zijn?
2. Hoe voorziet men de verdere timing voor de uitvoering van dit plan?
3. Welke belemmeringen ondervindt de sector nog? Welke initiatieven zal de minister hiervoor nemen?
4. In welke mate heeft dit actieplan de groenestroomproductie in Vlaanderen verder gestimuleerd? Kan de minister dit cijfermatig aantonen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 518 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

Als antwoord kan ik u verwijzen naar de “Voortgangsrapporten uitvoering actieplan groene stroom” die op 14 juli 2006 en 13 juli 2007 werden meegedeeld aan de Vlaamse Regering.

Als bijlage voeg ik het meest recente voortgangsrapport. Dit rapport geeft een stand van zaken in verband met de uitvoering van de maatregelen voorgesteld in het Vlaams Actieplan Groene stroom 2005, verdere timing, resterende belemmeringen en voorstellen om deze weg te werken, en de evolutie van de groenestroomproductie. Deze groenestroomproductie is gestegen van 628 GWh in 2004 tot 966 GWh in 2005 en 1429 GWh in 2006.

BIJLAGE

Voortgangsrapport

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/518/antw.518.bijl.001.MDI>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 519
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Verontreinigde gronden - Stand van zaken

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag van 15 april 2005 met de titel “Tankstations – Zwarte punten” (vraag nr. 496, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 21 van 15 juli 2005, blz. 2525).

Het Vlaams reglement betreffende bodemsanering of Vlarebo verplicht een bodemonderzoek op plaatsen waar bodembedreigende activiteiten plaatsvinden zoals stookolieopslagplaatsen, garages, drukkerijen, benzinstations, chemische reiniging van afval,... De bekende verontreinigde gronden worden ingeschreven in een register van de verontreinigde gronden. Uit bovenvermelde schriftelijke vraag bleek dat er in 2004 6.210 gronden geregistreerd stonden in dit register. De provincie Antwerpen was koploper met 1.704 verontreinigde gronden, gevolgd door West-Vlaanderen dat 1.586 vervuilde gronden telde, 1.469 in Oost-Vlaanderen, 837 in Vlaams Brabant en 614 in Limburg.

Voor de sanering van bezinestations en mazouttanks werd de vzw Bofas opgericht. De voorganger van de minister bevestigde dat hij een decreetgevend initiatief voorbereidde tot oprichting van gelijkaardige fondsen voor de andere sectoren.

Graag had ik de minister hierover de volgende vragen gesteld.

1. Hoeveel vervuilde gronden zijn opgenomen in het register van de verontreinigde gronden? Kan dit opgesplitst per provincie?
2. Welke opvolging wordt gegeven aan de gronden die opgenomen zijn in het register van verontreinigde gronden?
3. In welke mate worden die gronden gesaneerd? Hoe evolueert dit ten opzichte van voorgaande jaren?
4. Wat bepaalt de wetgeving ter zake? Wanneer komt de Vlaamse overheid tussen?
5. Welke budgetten worden jaarlijks vrijgemaakt om deze gronden te saneren?
6. Hoever staat het met het decretaal initiatief om naar analogie van het Bofasfonds saneringsfondsen op te richten voor andere sectoren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORDop vraag nr. 519 van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

1. Naar aanleiding van het overdragen van een risicoground of het stopzetten van een risico-activiteit dient steeds een oriënterend bodemonderzoek te worden uitgevoerd en bezorgd aan de OVAM. Tevens geldt een periodieke verplichting voor de uitvoering van dit onderzoek bij bepaalde risicoactiviteiten.

In een oriënterend bodemonderzoek (OBO) wordt nagegaan of er aanwijzingen zijn voor de aanwezigheid van bodemverontreiniging op een grond. Er wordt een beperkt historisch onderzoek en een beperkte monsternamen uitgevoerd op het volledige kadastrale perceel. Dit geeft aan of de grond al dan niet in het register van verontreinigde gronden moet worden opgenomen. Vaak is dit het eindpunt van de onderzoekscyclus: gronden die worden opgenomen in het register van verontreinigde gronden zijn niet langer multifunctioneel, maar moeten niet steeds verder onderzocht of gesaneerd worden.

De OVAM beschikte op datum van 1/1/2007 over 25213 dossiers waarvoor het oriënterend bodemonderzoek is afgerond. Op basis hiervan kan gesteld worden dat 6481 gronden niet verontreinigd zijn en 18732 gronden verontreinigd zijn. Dit zijn 47023 kadastrale percelen. Voor 8837 van deze gronden waren geen verder acties nodig, voor 9895 gronden waren verdere acties nodig, zijnde het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek (BBO). In sommige gevallen kan het zijn dat na het uitvoeren van dit onderzoek geen verder acties meer nodig zijn omdat de verontreiniging van die aard is dat zij niet verder dient aangepakt te worden.

Als bijlage 1 vindt u een opsplitsing van de verontreinigde gronden per provincie.

2. Indien uit het OBO ernstige aanwijzingen blijken voor een risicovolle verontreiniging van de bodem en/of het grondwater, kan de OVAM aanmanen tot het uitvoeren van een BBO. Enkel indien de saneringsplichtige zijn verplichtingen niet of onvolledig nakomt of indien de saneringsplichtige zich kan vrijstellen, gaat de OVAM over tot een ambtshalve optreden. Een BBO is het onderzoek waarin de ernst van de bodemverontreiniging wordt vastgesteld. Het onderzoek maakt ook een prognose van de spontane evolutie van de verontreinigde bodem. Het resultaat van een BBO bepaalt of een bodemsaneringsproject (BSP) moet opgemaakt worden. Het BSP is de studie waarin wordt vastgelegd op welke wijze de bodemsanering zal worden uitgevoerd. De OVAM levert binnen een termijn van 90 dagen een conformiteitsattest af dat je de nodige vergunningen geeft om de bodemsaneringswerken op te starten. Na de uitvoering van de werken zal OVAM het bodemsaneringsproject afronden en wordt een eindverklaring afgeleverd. In sommige gevallen kunnen er maatregelen van bewaking en controle worden opgelegd.

In de tabel van bijlage 2 wordt een beknopt overzicht gegeven van het aantal bodemonderzoeken die in de afgelopen 4 jaar werden ontvangen en verwerkt, van het aantal ingediende en conforme BSP's, werken/nazorg in uitvoering en het aantal afgeleverde eindverklaringen.

3. In de figuur in bijlage 3 is de evolutie terug te vinden van de saneringen sinds het in voege treden van het bodemsaneringsdecreet.

4. De tussenkomst van de Vlaamse overheid is geregeld in hoofdstuk VII van het bodemsaneringsdecreet (artikel 45 t.e.m. 47). Concreet kan de OVAM ambtshalve saneren in de volgende gevallen:
- indien de saneringsplichtige in gebreke blijft, kan hij door de OVAM worden aangemaand om zijn verplichtingen na te leven. Indien hij hieraan geen gevolg geeft, kan de OVAM ambtshalve in zijn plaats optreden. De kosten worden achteraf teruggevorderd;
 - indien de eigenaar of gebruiker kan aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden van het zogenaamde statuut 'onschuldig bezitter', voert de OVAM de bodemsanering ambtshalve uit;
 - daarnaast kan de OVAM ook veiligheidsmaatregelen treffen als de bodemverontreiniging een onmiddellijk gevaar vormt.
5. De tabel in bijlage 4 geeft een overzicht van de geraamde saneringskosten van de ingediende projecten.

Het totale geraamde bedrag voor de periode 1997-2006 bedraagt 954.658.271 euro

Voor de ambtshalve uitgaven aan bodemsanering door de OVAM in de periode 1998-2007 verwijs ik naar bijlage 5.

6. Door de wijziging van 16 juni 2006 van het bodemsaneringsdecreet en de bijbehorende wijzigingen van het Vlarebo kunnen voor welbepaalde sectoren die door de Vlaamse Regering worden aangeduid, bodemsaneringsorganisaties worden opgericht en erkend. De uitgangspunten hierbij zijn:
- een solidarisering binnen de sector;
 - het spreiden van de kosten van de bodemsanering in de tijd met de bijbehorende prioriteitsstelling van de uitvoering van de bodemsanering;
 - het reduceren van de saneringskosten;
 - de nodige aandacht voor preventie van bodemverontreiniging;
 - indien de kosten van de bodemsanering onevenredig hoog zijn in vergelijking met de draagkracht van de sector wordt financiële ondersteuning verleend door middel van het toekennen van een subsidie voor het als historisch te beschouwen deel van de verontreiniging gerelateerd aan de activiteit waarvoor de bodemsaneringsorganisatie is opgericht.

Door een besluit van de Vlaamse Regering van 14 september laatstleden werd Vlabotex vzw erkend als bodemsaneringsorganisatie voor de droogkuissector. Met deze erkenning is de eerste bodemsaneringsorganisatie in Vlaanderen een feit.

Momenteel wordt de mogelijkheid om andere bodemsaneringsorganisaties voor andere sectoren op te richten onderzocht.

Aangaande de bodemverontreiniging ten gevolge van lekkende gasolietanks zijn in 2005 intensieve onderhandelingen opgestart tussen de federale en gewestelijke overheden en de stookoliesector teneinde een tekst voor een samenwerkingsakkoord te finaliseren om de oprichting van een fonds mogelijk te maken. De onderhandelingen hieromtrent zijn nog steeds lopende.

BIJLAGEN

1. Register van verontreinigde gronden. Opsplitsing per provincie.
2. Opvolging gegeven aan gronden opgenomen in het register van verontreinigde gronden.
3. Overzicht evolutie van de sanering.
4. Bepalingen van de wetgevingen terzake.
5. Budgetten die jaarlijks vrijgemaakt worden voor de sanering.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/519/antw.519.bijlage.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/519/antw.519.bijlage.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/519/antw.519.bijlage.003.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/519/antw.519.bijlage.004.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/519/antw.519.bijlage.005.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 520
van 4 juli 2007
van **BART VAN MALDEREN**

Vervallen wegtracés - Aanpassing gewestplannen

Op het gewestplan zijn een aantal tracés voorzien voor gewestwegen waarvan het Agentschap Infrastructuur (voorheen administratie Wegen & Verkeer) stelt dat deze als gevolg van een gewijzigd beleid niet meer zullen worden aangelegd.

In het kader van deze tracés werd een bouwvrije zone opgelegd.

1. Kan de minister een overzicht meedelen van de tracés die zich op het gewestplan bevinden, maar niet zullen worden aangelegd?
2. Hoe zal de minister de ruimtelijk planologische situatie aanpassen aan de realiteit?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Crevits (vraag nr. 520) en Van Mechelen (nr. 133).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 520 van 4 juli 2007

van **BART VAN MALDEREN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 521
van 4 juli 2007
van **ELS ROBEYNS**

Heraanleg Zonneveldweg-Vloeiherkstraat Wellen - Stand van zaken

Het dossier “heraanleg Zonneveldweg en Vloeiherkstraat Wellen (N777)” werd enkele jaren geleden opgestart en voorziet onder meer in de aanleg van fietspaden. In dit project is ook de gemeente Wellen partner.

Aangezien de concrete uitvoering reeds enkele jaren op zich laat wachten, had ik graag een antwoord gekregen van de minister op volgende vragen.

1. Is het definitieve ontwerp reeds klaar en welke werken worden erin voorzien?
2. Zijn er grondverwervingen noodzakelijk en zo ja, wat is de stand van zaken ervan?
3. Wat is het aandeel van de gemeente in de kosten?
4. Voor wanneer wordt de aanvang van de werken voorzien en wat is de uitvoeringstermijn?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 521 van 4 juli 2007

van **ELS ROBEYNS**

1. Dit project (module 13a) voorziet in de uitvoering van aanliggend verhoogde fietspaden aan weerszijden van de N777 Vloeiherkstraat en Zonneveldweg, gecombineerd met de aanleg van een RWA riolering onder het fietspad. Deze werken zullen gecombineerd worden uitgevoerd met een Aquafin rioleringsproject en de vernieuwing aan een pompstation.
2. Er zijn in totaal 221 innemingen voorzien, waaronder drie woningen. Een eerste fase van 68 innemingen is op 3 percelen na afgerond.
3. De gemeente draagt volgens de raming uit de projectnota ter vastlegging van de nodige kredieten 20 %, of 491.600 euro voor module 13a.
4. Er bestaat nog geen consensus tussen de gemeente en het Vlaams Gewest over de inplanting van de overstortconstructie van Aquafin, evenmin als over de uitvoeringsmethode voor de aanleg van de riolering. Hierdoor kan er nog geen inschatting worden gemaakt van de exacte aanvangsdatum, evenmin als over de uitvoeringstermijn die rechtstreeks is gerelateerd aan de gekozen uitvoeringsmethode.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 522
van 4 juli 2007
van **ELSE DE WACHTER**

Energieleveranciers - Afnemers met betalingsproblemen

Reeds in het verleden, met name in de vergadering van 7 december 2004 in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie, heb ik aan de voorganger van de minister de vraag gesteld of het de taak van de distributienetbeheerders is om klanten met financiële moeilijkheden, gedropt door energieleveranciers, op te vangen (Handelingen C54 van 7 december 2004, blz. 4-7).

Ik heb toen aangetoond dat bij dergelijke klanten een budgetmeter wordt geplaatst, doch dat de distributienetbeheerders niet over voldoende personeel beschikken om dergelijke budgetmeters te plaatsen, gelet op het hoog tempo dat commerciële energieleveranciers hanteren bij het afstoten van hun klanten.

Tijdens de plenaire vergadering van 20 juni 2007 heb ik in het kader van een actuele vraag in verband met de aangekondigde stijging van de energieprijzen door Electrabel gesteld dat vooral Electrabel m.b.t. deze problematiek geen al te fraaie kaarten kan voorleggen (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 46 van 20 juni 2007, blz. 13-19).

Zij hebben liever kapitaalkrachtige klanten in hun bestand dan mensen die het financieel moeilijk hebben. Financieel zwakke klanten worden zoals gesteld systematisch afgestoten en dan moeten de netbeheerders tussenkomen om voor deze mensen budgetmeters te plaatsen. Het afstoten verloopt aan een zo hoog tempo dat de netbeheerders niet kunnen volgen, met als gevolg dat de financieel zwakke klanten op vol vermogen elektriciteit blijven verbruiken, waardoor hun schulden blijven toenemen vermits geen budgetmeters worden geplaatst.

Ik heb tijdens de plenaire zitting van 20 juni 2007 ook gewezen op het belang van bijkomende maatregelen en om dus kort op de bal te spelen.

Uit cijfers van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteit- en Gasmarkt (VREG) blijkt dat het aantal Vlaamse gezinnen dat zijn energiefactuur niet meer kan betalen het afgelopen jaar met 50 procent is gestegen.

Het is blijkbaar geen vijf voor, maar vijf na twaalf. In 2006 stootten de commerciële leveranciers 17.651 elektriciteitsafnemers en 13.246 gasafnemers af. Het aantal wanbetalers komt daarmee op 91.600 gezinnen. Geen fraai bilan.

Net nu beslist Electrabel om de energieprijzen drastisch te verhogen.

Helaas moet ik vaststellen dat er tot op heden zeer weinig is gebeurd om de geldhonger binnen deze sector een halt toe te roepen.

Tot slot wil ik nog even aanhalen dat uit het zesde rapport van de studiegcommissie voor de vergrijzing blijkt dat de meerkosten van de vergrijzing hoger uitvallen dan eerder geschat. Bovendien is het armoederisico bij ouderen sterk gestegen. Meer dan 20 procent van de ouderen valt beneden de armoedegrens van 822 euro per maand. Hoogbejaarden en alleenstaanden zijn in deze vaak de meest kwetsbare categorieën.

1. Welke concrete maatregelen neemt de minister om het afstotingsbeleid van diverse energieleveranciers een halt toe te roepen?
2. Welke maatregelen neemt de minister om het tekort aan budgetmeters en technici om deze meters te plaatsen, op korte termijn weg te werken?
3. Kan de minister een overzicht geven van het aantal ingestelde procedures tot afsluiting voor éénoudergezinnen en hoogbejaarden per distributienetbeheerder voor de periode 2005-2007?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 522 van 4 juli 2007

van **ELSE DE WACHTER**

1. Voor levering van elektriciteit of aardgas aan huishoudelijke eindafnemers gelden in geval van wanbetaling bepaalde bij besluit opgelegde sociale openbardienstverplichtingen. Zo moeten leveranciers eerst een herinneringsbrief en daarna een ingebrekestelling per aangetekende brief sturen. Daarbij moeten ze eerst een termijn van één maand in acht nemen alvorens de leveringsovereenkomst op te zeggen. Netbeheerders moeten zorgen, voor stroom in regel door middel van een elektriciteitsbudgetmeter, voor de beleving van huishoudelijke eindafnemers die wegens wanbetaling zonder leveringsovereenkomst komen te staan.
Ingevolge de regelgeving leidt opzegging dus niet tot sociale wantoestanden. In vergelijking met andere landen gelden in het Vlaams gewest behoorlijke beschermingsmaatregelen. Zo heeft bijvoorbeeld Nederland de liberalisering doorgevoerd zonder een vergelijkbaar sociaal vangnet. Overigens had ook vóór de liberalisering een belangrijk aantal gezinnen betalingsmoeilijkheden. Met de liberalisering kregen de gezinnen de mogelijkheid zelf een leverancier te kiezen, die geen weet zou hebben van mogelijke betalingsmoeilijkheden, om aldus met een schone lei te beginnen. Pas na de vaststelling van nieuwe betalingsmoeilijkheden zijn deze afnemers door hun leverancier opgezegd conform de wettelijk voorgeschreven procedure en veelal terecht gekomen bij de netbeheerder. Het aantal huishoudelijke afnemers dat door de netbeheerders beleverd wordt, blijft sinds het begin van het jaar stabiel rond 2% en al is een vergelijking met de situatie van voor de liberalisering niet uitvoerbaar, toch lijkt het niet om een achteruitgang te gaan.
2. Door de goedkeuring door de Vlaamse Regering op 22 december 2006 van een 'besluit sociale openbardienstverplichtingen' is de termijn voor de netbeheerder om een budgetmeter te plaatsen verlengd van tien naar zestig werkdagen, om zo het nutteloos plaatsen van budgetmeters tegen te gaan, en aldus de plaatsing van budgetmeters die wel nodig zijn te versnellen. In afwachting van de plaatsing moet de netbeheerder, zoals voor aardgas, de betrokken afnemer op vol vermogen beleveren.
3. Artikel 23, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 januari 2003 met betrekking tot de sociale openbardienstverplichtingen in de vrijgemaakte elektriciteitsmarkt bepaalt de gegevens die de netbeheerders moeten overmaken aan de VREG. De gegevens betreffende het aantal afgesloten afnemers moeten worden opgedeeld in beschermde en niet-beschermde afnemers. Er wordt geen bijkomende opdeling opgelegd in eenoudergezinnen of hoogbejaarden. De reden is dat netbeheerders niet over dergelijke gegevens beschikken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 523
van 4 juli 2007
van **JAN PEUMANS**

N78 Maaseik-Riemst - Verkeersveiligheid

De N78, zoals de gewestweg tussen Maaseik en Riemst officieel door het leven gaat, is de belangrijkste verkeersader van het Maasland.

Deze gewestweg vormt al jaren het onderwerp van discussies (tussen de verschillende overheden) over verkeersveiligheid.

Een eenvoudige opzoeking in de krantenartikels van de afgelopen jaren leert dat deze weg nog steeds veel mensenlevens eist. Het totale aantal ongevallen met doden en zwaargewonden ligt verschrikkelijk hoog.

In 2005 gebeurden er op de N78 63 ongevallen. En ook in 2006 stond de teller in september al op 48.

Telkens opnieuw, na elk dodelijk ongeval, vernemen we in de pers dat “de maat vol is” en dat er dringend maatregelen genomen moeten worden. In het verleden werden er dan ook kleinere ingrepen uitgevoerd. Toch moeten we vaststellen dat deze niet volstaan. De situatie blijft zeer verkeersonveilig.

1. Beschikt de minister over recente ongevallenstatistieken m.b.t. N78? Graag een overzicht vanaf het jaar 2000, met vermelding van de aard van de ongevallen (dodelijke afloop, zwaargewonden, lichtgewonden, materiële schade, ...).
2. Welke ingrepen werden er uitgevoerd ter bevordering van de verkeersveiligheid op de N78 sinds het jaar 2000? Graag een gedetailleerd overzicht met vermelding van de kostprijs per ingreep.
3. Op basis van welke studies of onderzoeken werden deze ingrepen uitgevoerd? Graag een gedetailleerd overzicht.
4. Op welke wijze werden deze ingrepen geëvalueerd op hun effect? Graag een overzicht van de resultaten van deze evaluaties.
5. Welke maatregelen en ingrepen zitten er momenteel in de planning voor de N78, zowel op korte als lange termijn? Op basis van welke studies? Graag een overzicht met tijdsplan.
6. Lopen deze maatregelen volledig gelijk met de aanpak van zwarte punten op de N78? Welke zijn de exacte locaties van deze zwarte punten?
7. Wat is de stand van zaken m.b.t. de in 2002 door toenmalig minister Stevaert aangekondigde streefbeeldstudie over de N78? Graag een afschrift van deze studie.

8. Op welke wijze wordt er m.b.t. een opvolging van de situatie en de geplande maatregelen overleg gepleegd met de betrokken lokale besturen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Crevits (vraag nr. 523) en Van Brempt (nr. 163).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 523 van 4 juli 2007

van **JAN PEUMANS**

1. De ongevallengis van de Provincie geeft de ongevallengegevens van 2000-2002 voor de hele N 78. De ontbrekende gegevens werden aangevraagd bij de politie. Deze zullen later worden nagestuurd.

Ongevallengegevens N78 van Kinrooi tot Riemst:

	doden	doden achteraf	LG	ZG
2000	5	3	223	50
2001	6	1	235	44
2002	8	1	223	32
2003				
2004				
2005				
2006				

Voor de cijfers vanaf 2003 is de plaatsbepaling d.m.v. GIS nog bezig.

2. Sinds 2000 werd er reeds voor meer dan 3.780.000 euro geïnvesteerd, verspreid over 13 projecten. Te Kinrooi, Dilsen en Lanaken werden middenbermen en middengeleiders aangelegd. Te Kinrooi N73/N78 kwamen er verkeerslichten. Te Dilsen-Stokkem en Lanaken zijn ingrepen gerealiseerd voor de reductie van 4 rijstroken naar 2 rijstroken. In Rotem werd de spoorvorming weggewerkt. Te Maaseik zijn er werken uitgevoerd op de ring: een noordelijke rotonde Venlosesteenweg en de ontsluiting Kloosterbenden uitgevoerd samen met een zuidelijke rotonde aan de Heppersteenweg en een fietsoversteekplaats (gevaarlijke punten). Te Maasmechelen zijn er een rotonde en fietstunnel aangelegd aan complex 33 van de E314 en aan de Reinboomstraat kwam er een conflictvrije verkeerslichtenregeling. Het volledig overzicht met kostprijs per ingreep gaat als bijlage bij deze vraag.
3. Deze ingrepen hebben de PCV of PAC-procedure doorlopen. Zie tabel in bijlage.
- Gevaarlijk punt: N78 Bleumerstraat TV3V 7072, N78 Hepperstraat TV3V 7609. Mod. 14 ontsluiting Kloosterbenden. Projectnota goedgekeurd op 28 juni 2005. Aanleg rotonde Bleumerpoort nog niet uitgevoerd wegens onteigening woning/kantoor.
4. Niet ieder project wordt geëvalueerd. Voor de projecten in het kader van TV3V is een evaluatie voorzien, maar deze is nog lopende. Dit is logisch aangezien men over verkeersveiligheidsgegevens over meerdere jaren moet beschikken om een grondige evaluatie te kunnen uitvoeren.

De proefopstelling te Lanaken (km 10-11.1) d.d. 17 maart.2004 en te Dilsen van 20 september 2005 betreffende het verminderen van het aantal rijstroken van 4 naar 2, is geëvalueerd; deze van Lanaken op 1 maart 2005 en van Dilsen op 14 juni 2006. De evaluatie was positief (veiliger zonder ernstige hinder voor de doorstroming).

Voor de overige ingrepen is nog geen evaluatie voorzien

- 5a) Projecten in studie bij de gemeenten:
- Kinrooi: N78 Module 10d Schoolomgeving Icarus meterpunten 42,5 – 42,75 en grensovergang Kessenich, Startnota goedgekeurd 24/05/05 - Projectnota 26 september 2006 (niet conform);
 - Kinrooi: N78 Venlosesteenweg NL grens tot grens Maaseik. Mod 13d Aanleg Fietspaden – meterpunten 39,350 – 43,037. Startnota goedgekeurd;
 - Lanaken: N78 fietspaden Briegden-Veldwezelt, Mod 13a: Projectnota goedgekeurd op 25 april 2006;
 - Lanaken: N78/N2 rotonde, nog geen module opgesteld, nog geen concept gekozen;
 - Maasmechelen: module 10 schoolomgeving Maasmechelen centrum;
 - Dilsen-Stokken: module 10 in Dilsen centrum en Lanklaar.
- b) Project in planning bij de Lijn:
- Lanaken: Spartacus-plan: aanpassingen tegen 2011 vereist aan de N78 ter hoogte van het centrum voor de bouw van een halte en ontsluiting van deze halte en het industrieterrein.
- c) Projecten voorzien op het meerjarenprogramma 2007–2009 van het Agentschap Infrastructuur:
- Dilsen-Stokkem: herinrichting Rijksweg en doortocht Lanklaar. Dit project is gekoppeld aan de gevaarlijke punten (zie punt d);
 - Kinrooi: herinrichting grensovergang te Kessenich. Dit project is gekoppeld aan de schoolomgeving (zie punt a).
- d) Projecten voorzien binnen het programma van het wegwerken gevaarlijke punten (2003 – 2006):
- Dilsen-Stokkem :
- 7075: kruispunt N78 – N75: wachten op onteigeningen
 - 7127: meterpunt 31.400: in ontwerp
 - 7128: kruispunt N78 – Kempenstraat: in ontwerp
 - 7201: kruispunt N78 – N742: wachten op gunning.
- Lanaken :
- 7169: kruispunt N78 – Heidestraat: wachten op gunning
 - 7300: kruispunt N78 – Populierenlaan: wachten op gunning
- Maaseik :
- 7077: kruispunt N78 – Bleumerstraat: wachten op onteigeningen
 - 7609: kruispunt N78 – Hepperstraat: uitgevoerd
 - 7610: kruispunt N78 – Waaierhofstraat: in ontwerp
- Maasmechelen :
- 7017: kruispunt N78 – Herderstraat: uitgevoerd
 - 7031: kruispunt N78 – Weg naar Zutendaal: in ontwerp
 - 7065: kruispunt N78 – Ringlaan: in ontwerp
 - 7139: kruispunt N78 – Breitwaterstraat: in ontwerp
 - 7224: kruispunt N78 – Windmolenweg: in ontwerp
 - 7225: kruispunt N78 – Dr. Haubenlaan: in ontwerp
 - 7255: kruispunt N78 – Genieskensstraat: in ontwerp
 - 7302: kruispunt N78 – Eisdeweg: in ontwerp

Het juiste tijdsplan is voor deze projecten niet te geven omdat het volledig afhankelijk is van

de voortgang van onteigeningen.

6. Zie vraag 5

7. Er zijn 5 streefbeeldstudies uitgevoerd of aangevat op de N78.

De streefbeeldstudie omleiding N78 te Maaseik km 32.8-36.58 is uitgevoerd door de stad Maaseik en goedgekeurd op 14 oktober 2003. Op basis van deze streefbeeldstudie werd een noordelijke rotonde aangelegd en werd de basis gelegd voor het wegwerken van de gevaarlijke punten op de ring rond Maaseik.

De streefbeeldstudie betreffende het noordelijk deel van de N78 vak grens Nederland tot ring Maaseik, is goedgekeurd op de PAC van 23 mei 2006. Op basis hiervan zullen fietspadenprojecten worden uitgewerkt.

De streefbeeldstudie in het kader van de gevaarlijke punten N78 van km 13.7-16.39 is afgerond. Deze heeft betrekking op het wegvak tussen E314 Maasmechelen en rotonde Rekem. Dit streefbeeld werd op 28 maart 2006 op de PAC goedgekeurd. Op basis hiervan kunnen de gevaarlijke punten op dit wegvak worden uitgevoerd.

De streefbeeldstudie van het centrale wegvak van Ring Maaseik tot Lanaken werd opgeschort omdat de selectie als secundaire weg door de Provincie niet is gebeurd en dit de keuze voor een inrichtingsconcept in de weg staat.

De streefbeeldstudie van het zuidelijk wegvak Lanaken en Riemst werd opgeschort, omdat de plannen m.b.t. de Maastrichterknop en Spartacus een verdere uitwerking in de weg stond. Dit streefbeeld zal dit jaar worden verdergezet.

Zie bijlage 2 voor een afschrift van deze studies.

8. Het overleg met de lokale besturen is gestructureerd binnen de procedures van de convenanten. Binnen de streefbeelden participeren de lokale besturen in de stuurgroep. In de TV3-projecten zijn de lokale besturen betrokken bij de PCV/GBC (Provinciale Commissie Verkeersveiligheid en Gemeentelijke Begeleidingscommissie en in de Provinciale Auditcommissie. In de module 13 projecten zijn de gemeenten trekker en voorzitter van de GBC en bepalen zij zelf de uitvoering van het project.

Indien de gemeente hierom verzoekt wordt er ook apart overleg met de gemeente voorzien.

BIJLAGEN

1. Overzicht van de ingrepen ter bevordering van de verkeersveiligheid op de N78 sinds het jaar 2000.
2. Streefbeeldstudies op de N78: gezien de samenstelling van deze bijlage (plannen,...) ligt ze ter inzage bij de dienst Schriftelijke Vragen van het Vlaams Parlement.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/523/antw.523.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 525
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Resolutie milieu en gezondheid - Initiatieven

Het beleid m.b.t. milieu en gezondheid krijgt bijzondere aandacht in het Vlaams Regeerakkoord.

Daarnaast heeft het Vlaams Parlement bij resolutie goedgekeurd op 29 maart 2006 een aantal bijzondere opdrachten gegeven aan de minister van Leefmilieu (Stuk 731 (2005-2006) - Nr. 4).

1. In de resolutie wordt gevraagd om verder werk te maken van het uitvoeren van de aanbevelingen van de parlementaire commissie ad hoc Milieu en Gezondheid na toetsing van het regeerakkoord.

Welke initiatieven werden ter zake genomen? Graag een overzicht per jaar.

2. In de resolutie werd gevraagd om het multidisciplinair wetenschappelijk onderzoek naar de relatie milieu en gezondheid voort te zetten, om tot bruikbare indicatoren te komen die vatbaar zijn voor actie, waardoor de voortrekkersrol van Vlaanderen in het onderzoek naar milieu en gezondheid behouden blijft.

Wat is hier de stand van zaken?

Welke bruikbare indicatoren zijn er hieruit voortgevloeid?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 525 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De aanbevelingen van de parlementaire commissie ad hoc Milieu en Gezondheid die binnen mijn bevoegdheid vallen hebben betrekking op volgende onderwerpen:
 - Ruimere definitie van milieu (niet enkel traditionele sectoren, maar ook binnenmilieu en voeding);
 - Integratie van gezondheidsaspecten in het milieubeleid;
 - Voorzorgsbeginsel: beleid gericht op fysisch-chemische hygiëne;
 - Verzamelen van gegevens over de volledige milieuverstoringsketen;
 - Risico-analyse op basis van modellering;
 - Participatie;
 - Continue herevaluatie van normen naar meest kwetsbare groepen;
 - Aandacht voor emissies van diffuse bronnen;
 - Gebiedsgerichte verscherping van vergunningsvoorwaarden;
 - Meer aandacht voor gezondheidsoverwegingen bij handhaving;
 - Reorganisatie van immissiemeetnetten naar plaats en parameters en effectgericht meten;
 - Versnelde sanering van black points;
 - Inzameling van potentieel gevaarlijke stoffen.

Het is moeilijk om per aanbeveling een overzicht te geven van de genomen initiatieven, vermits milieu en gezondheid een multidisciplinair gegeven is. In wat volgt wordt een overzicht gegeven van alle initiatieven met vermelding van het jaartal.

Oprichting dienst Milieu & Gezondheid

In december 2002 werd de dienst Milieu & Gezondheid (M&G) binnen het departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) opgericht. De opdracht van de dienst is meewerken aan het beperken van de negatieve invloeden van milieuverstoring op de menselijke gezondheid tot een niveau waarop er geen gezondheidsschade is, ook niet voor de meer kwetsbare groepen zoals armen, ouderen en kinderen.

Steunpunt Natuur en Gezondheid

Op 15 december 2006 besliste de Vlaamse Regering om 13 beheersovereenkomsten voor steunpunten beleidsrelevant onderzoek goed te keuren, met een looptijd tot 2011. Hierbij bevindt zich ook het 2^e generatie Steunpunt Milieu en Gezondheid (2007-2011).

Samenwerking

Om gestalte te geven aan een gecoördineerd milieu- en gezondheidsbeleid werd in april 2004 een Vlaamse Medisch Milieukundig Netwerk uitgebouwd met drie operationele trappen: (1) het Steunpunt Milieu en Gezondheid, (2) de expertisecentra bij de Vlaamse overheid, waaronder de Dienst M&G en (3) de medisch milieukundigen bij de Logo's.

In 2004 trad het Samenwerkingsakkoord Milieu en Gezondheid tussen de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen in werking. In dit akkoord wordt onder meer uitvoering gegeven aan het nationaal plan voor Milieu en Gezondheid (NEHAP). De Gemengde Interministeriële Conferentie Leefmilieu-Gezondheid (GICLG) besliste in 2005 dat alle acties

die in het kader van het NEHAP uitgevoerd worden voortaan speciale aandacht zullen besteden aan kinderen.

Humane biomonitoring en fasenplan

Het belangrijkste onderdeel van de 1ste generatie Steunpunt Milieu en Gezondheid was de humane biomonitoringcampagne. In juni 2005 werden de groepsresultaten voor pasgeborenen bekendgemaakt, in mei 2006 volgden de resultaten van de jongeren en in december 2006 deze van de volwassenen. Bijkomend werd flankerend onderzoek verricht naar endocriene stoffen, de invloed van milieuvervuiling op de neuropsychologische ontwikkeling en het voorkomen van astma en allergie. Eveneens in 2006 werd van start gegaan met een pilootproject rond de verhoogde DDE-gehalten in de landelijke gebieden en de Albertkanaalzone. Twee concrete beleidsacties werden door toenmalig Minister Peeters goedgekeurd voor uitvoering: (i) organiseren van een inzamel- en sensibiliseringsactie m.b.t. pesticiden, (ii) verder onderzoek naar de huidige en historische opnameroute van DDT. De eerste actie start in september 2007. Deze inzamelactie wordt gekoppeld aan een sorteeraanlyse in de betrokken aandachtsgebieden van de ingeleverde pesticiden. De tweede actie bestaat uit een telefonische enquête die werd afgenomen in mei/juni/juli 2007 bij 300 deelnemers van de humane biomonitoringcampagne in de landelijke gebieden en de Albertkanaalzone. De verwerkte resultaten worden verwacht tegen het najaar van 2007.

In het kader van de 2de generatie Steunpunt dient het vervolg op het humaan biomonitoringprogramma te worden ontwikkeld en uitgevoerd. Naast de monitoring van 'algemeen Vlaanderen' omvat het programma ook de monitoring inzake hot spots. Bij beide deelaspecten van het humaan biomonitoringprogramma zal bij de deelnemers gepeild worden naar de impact van sociale ongelijkheid en naar de perceptie inzake de milieu- en gezondheidsproblematiek. Bovendien worden een communicatieplan, het gebruik van humane biomonitoring als beleidsinstrument en de vertaalslag in concrete beleidsacties ("fasenplan") waar nodig, als essentiële onderdelen van het humaan biomonitoringprogramma beschouwd. Op het biomonitoringprogramma wordt een onderzoeksruik rond fijn stof en endocriene verstoring geënt.

In januari 2007 werd gestart met het fasenplan voor de andere humane biomerkerresultaten van de 1ste generatie Steunpunt die nadere aandacht vragen. In april werd de expertenronde doorlopen, van juni tot begin september vindt de juryconsultatie plaats. Tegen eind 2008 zal het volledige geïntegreerd fasenplan voltooid worden.

Binnenmilieu

In 2003 werd de studie 'Uitwerken van een Vlaams geïntegreerd beleid rond binnenhuismilieu' uitgevoerd. Naast een inventarisatie van de huidige binnenmilieuproblematiek en de bestaande Vlaamse beleidsvoering, werd een analyse gemaakt van de wetgeving i.v.m. het binnenmilieu en werd een voorstel uitgewerkt om de bestaande leemten en de uitbouw van een geïntegreerd beleid inzake binnenmilieu structureel aan te pakken. Als vervolg op deze studie werd in 2005 gestart met de opdracht 'Onderzoek naar de invloed van milieugevaarlijke stoffen in de buitenlucht op de kwaliteit van de binnenomgeving, deel 1: kinderen'. Het bleek dat de Vlaamse richtwaarden voor benzeen, formaldehyde en TVOS (totaal vluchtige organische stoffen) frequent werden overschreden. In navolging van deze opdracht is een vervolgstudie gepland waarbij de nadruk ligt op de kwaliteit van het binnenmilieu in lagere scholen.

NIS

Om te komen tot een meer gefundeerde kennis van de effectieve blootstelling aan niet-ioniserende straling (NIS) in Vlaanderen en van de mogelijke gezondheidsimpact ervan, werd in 2004 de totale stralingsbelasting van de Vlaamse burger onderzocht. Uit een vervolgstudie rond NIS in 2006 bleek bij metingen dat de elektromagnetische veldsterktes waaraan het publiek in de meeste locaties wordt blootgesteld conform zijn aan het referentieniveau van de internationale blootstellingsrichtlijnen en/of van Belgische blootstellingsnormen. Een uitbreiding van deze meetcampagne omvat het meten en evalueren van de blootstelling van kinderen tussen 0 en 20 jaar aan de radiofrequente (RF) straling van de wifi van i-city, UMTS en het gebruik

van allerlei draadloze systemen binnenshuis. Deze meetcampagne start september 2007, de resultaten worden verwacht eind 2007.

Hormoonverstoring

Als eerste stap in het verzamelen van blootstellings- en effectgegevens van PAKs werd in 2005 onderzoek naar aard en omvang van de blootstelling aan PAKs in Vlaanderen uitgevoerd.

In 2006 werd de in 2005 ontwikkelde strategie over hormoonverstoring uitgetest, om trends, zowel in tijd als ruimte, in aandoeningen die op een verstoorde hormonale werking bij de mens kunnen wijzen en werden mogelijke verbanden met de aanwezigheid van hormoonverstorende stoffen in het milieu opgespoord. Momenteel loopt een onderzoek naar het voorkomen in mens en milieu en eventuele humane effecten van brandvertragers en perfluorverbindingen.

Meetnetten en modellering

Om de effectiviteit van effectgericht meten na te gaan werden in 2005 de mogelijkheden van effectgerichte testen onderzocht. Relevantie en bruikbaarheid van de beschikbare methoden werden onderzocht. Tevens werden de technieken voor een representatieve en reproduceerbare staalname gerapporteerd. Een pilootproject voor het effectgericht meten van de impact van de luchtkwaliteit op de gezondheid in Vlaanderen ging van start begin 2006. Op basis van de verkregen resultaten zal nagegaan worden of een effectgericht meetnet, complementair aan de reeds bestaande fysicochemische en biologische meetnetten, een toegevoegde waarde zou betekenen voor het beleid. De resultaten worden verwacht tegen april 2008.

Via modellering op een voldoende hoge resolutie werd een inschatting gemaakt van de blootstelling aan Cd, Pb, B(a)P, PM_{2.5}, benzeen en NO₂ in Vlaanderen en werd in 2006 de koppeling gemaakt met de biomerkergegevens van een subset van deelnemers aan de jongeren biomonitoringcampagne. Er werd een statistisch model ontwikkeld om het belang van luchtkwaliteit bij de interpretatie van biomonitoringsresultaten te kwantificeren.

In maart 2007 startte een studie waarin een overzicht en een kritische analyse van de bestaande berekeningen van externe gezondheidskosten van luchtverontreiniging ten gevolge van fijn stof (PM_{2.5} en PM₁₀), troposferisch ozon en NO₂ in Vlaanderen zal worden gemaakt. Resultaten worden verwacht in mei 2008.

Communicatie

In oktober 2004 gaf de dienst M&G de opdracht om een onderzoek te voeren naar actoren die 'medestander' kunnen zijn naar te bereiken doelgroepen met betrekking tot communicatie rond milieu en gezondheid. Daaruit bleek dat om te communiceren over dit thema best kan uitgegaan worden van aanknopingspunten binnen de leefwereld van mensen. Naar aanleiding van deze resultaten heeft de dienst Milieu & Gezondheid 'kernboodschappen' opgesteld die een aanzet kunnen geven tot een maatschappelijk draagvlak voor milieu en gezondheid.

Fijn stof en luchtwegaandoeningen

Om de blootstelling aan fijn stof optimaal te kunnen inschatten en een samenhangend en domeinoverschrijdend beleid te kunnen uitwerken dat tevens zijn kostenefficiëntie en effectiviteit aantoont, werden in 2005 de beschikbare Vlaamse gegevens samen geanalyseerd. Ook werd nagegaan of deze gegevens gelijkaardig zijn met buitenlandse gegevens. Bovendien werd onderzoek gedaan naar de langetermijneffecten waarvoor tot nu toe weinig Vlaamse gegevens bestaan, inclusief de cardiovasculaire impact. Daarbij werd getracht de maatschappelijke kost hiervan in te schatten.

Een studie naar astma en allergie bij 150 Vlaamse kinderen door het Steunpunt Milieu en Gezondheid werd in 2005 uitgebreid met blootstellingsgegevens om een meer brongerichte interpretatie van de effecten mogelijk te maken. Brongerichte en geografische interpretatie van effectgegevens in relatie tot de blootstellingsgegevens zal inzicht verschaffen betreffende de rol van tijdstip van blootstelling aan pollutanten, woonplaats, levensstijlfactoren e.a. in de ontwikkeling van astma en allergie. De resultaten worden verwacht in maart 2008.

Gebiedsgericht beleid

Op 13 februari 2006 werd het actieplan cadmium voorgesteld. Het document behandelt zowel het cadmiumdossier Noorderkempen als andere "hot spots" in Vlaanderen. Het is belangrijk te onderstrepen dat dit actieplan de medewerking veronderstelt van zowel de lokale overheden als de federale overheid. Eén jaar na lancering van het Cd-plan (totaal 42 acties) waren 9 acties volledig voltooid, 29 acties in praktische uitvoering en 4 acties in studiefase.

Normering

Samen met alle relevante actoren werd in 2004 een draaiboek uitgewerkt voor het opstellen van milieukwaliteitsnormen voor de drie milieucompartimenten lucht, bodem en water. De nodige structuren werden uitgewerkt om het draaiboek toe te passen voor het opstellen van nieuwe normen, voor het bijstellen van bestaande normen en voor de Vlaamse inbreng bij de ontwikkeling van internationale normen.

Een selectie van milieunormen werd in 2006 geëvalueerd naar hun doelstelling van bescherming van de gezondheid van de bevolking, ook voor meer gevoelige subpopulaties en er werd informatie verzameld over restrisico's. Voornaamste doel was een grotere transparantie bij normstelling.

2. Het multidisciplinair wetenschappelijk onderzoek, enerzijds door Steunpunt M&G en anderzijds in opdracht van dienst M&G, werd reeds bij deelvraag 1 besproken.

Uit dit wetenschappelijk onderzoek zijn volgende indicatoren voortgevloeid:

- Gebruik van biomerkers als basis voor gebiedsgerichte beleidsacties;
- Gebruik van effectgerichte metingen als complementair meetnet bij fysicochemische en humane meetnetten;
- Informatisering van data heeft een gunstige invloed op het gebruik van epidemiologische gegevens, maar bij de dataverzameling rond endocriene verstoring kwamen tekorten naar voor door de strenge wet i.v.m. de bescherming van privacy en het fragmentarisch opslaan en de trage omzetting van papieren naar digitale gegevens;
- Studies i.v.m. binnenmilieu geven de noodzaak aan voor een verdere binnenmilieu-monitoring, maar blootstelling is sterk gelinkt aan persoonlijk levensstijl;
- Gebruik van gemodelleerde luchtkwaliteitgegevens is zeer bruikbaar bij de geïntegreerde interpretatie van biomonitoringresultaten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 526
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Resolutie milieu en gezondheid - Initiatieven (2)

Het beleid m.b.t. milieu en gezondheid krijgt bijzondere aandacht in het Vlaams Regeerakkoord.

Daarnaast heeft het Vlaams Parlement bij resolutie goedgekeurd op 29 maart 2006 een aantal bijzondere opdrachten gegeven aan de minister van Leefmilieu (Stuk 731 (2005-2006) - Nr. 4).

1. In de resolutie werd gevraagd om het Europees programma inzake milieugevaarlijke stoffen REACH zo snel mogelijk te vertalen naar het beleidsniveau.

Welke initiatieven zijn ter zake genomen? Wat zijn de resultaten? Op welke wijze gebeurt de verdere opvolging?

2. In de resolutie werd gevraagd om de Europese norm 1999/30/EG voor fijne stofdeeltjes zo snel mogelijk te halen. Welke initiatieven zijn ter zake genomen?
3. Er werd ook gevraagd om daartoe een specifiek actieprogramma op te zetten. Welke initiatieven zijn daartoe genomen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 526 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. REACH is een EU-Verordening inzake chemische stoffen (wat niet hetzelfde is als "milieugevaarlijke" stoffen). Zij voorziet in bindende reglementering inzake deze stoffen die zich in eerste instantie richt tot de bedrijven die deze stoffen in de EU produceren, importeren of gebruiken. Ze omvat een volledige procedure die moet toelaten om over de gegevens inzake deze stoffen te beschikken, gegevens waarmee de aan deze stoffen verbonden risico's kunnen worden ingeschat en beperkt. Op die manier wil men de eraan verbonden nadelen voor leefmilieu, gezondheid en arbeidsveiligheid minimaliseren. Op basis van de bekomen gegevens kunnen er beperkingen worden opgelegd aan bepaalde chemische stoffen, bv. door enkel nog een specifiek gebruik toe te laten overeenkomstig een vergunning, of zelfs door te verbieden dat ze nog langer op de markt kunnen worden gebracht. De Verordening voorziet dus ook in de oprichting van het Europese Chemische Agentschap (afgekort: ECHA) dat operationeel moet zijn in Helsinki tegen juni 2008. Het ECHA zal een cruciale rol moeten vervullen in de goede toepassing van REACH.

De REACH-Verordening dateert van 18 december 2006 en werd gepubliceerd in het Europese Publicatieblad (PB L) van 30 december 2006). Deze Verordening trad op 1 juni 2007 in werking. Momenteel werken we op het Vlaamse niveau, en in overleg met de andere betrokken overheden, aan de correcte implementatie en toepassing van deze Verordening. Anders dan het geval is voor een Europese Richtlijn is een Verordening weliswaar rechtstreeks van toepassing in de rechtsorde van de EU-Lidstaten. Diverse bepalingen van de Verordening vereisen echter bijkomende bepalingen en inspanningen op het niveau van de EU-Lidstaten met name voor de goede toepassing ervan.

Een groot deel van REACH behoort eerder tot de federale bevoegdheden, maar ook de Vlaamse bevoegdheden spelen hierin een niet te onderschatten rol. De analyse en vertaling naar de Belgische situatie loopt volop in een specifieke REACH-werkgroep van het Belgische Coördinatiecomité Internationaal Milieubeleid (afgekort CCIM). Een eerste analyse gebeurde reeds op basis van de versie van de REACH-Verordening na de eerste lezing. Deze werd nu geactualiseerd in het licht van de uiteindelijke tekst van de Verordening. Dit omvat o.a. het aflijnen van de bevoegdheden, en het regelen van de samenwerking tussen overheden in België. Tijdens het najaar 2007 wordt het dossier juridisch verder bekeken en worden de mogelijkheden voor een eventueel samenwerkingsakkoord met de andere gewesten en de Federale overheid onderzocht.

Diverse Vlaamse ambtenaren spelen een actieve rol in deze werkgroep. Daarenboven worden er nog andere belangrijke REACH-thema's in overleg met andere overheden geregeld. Zo werd de aanduiding van vertegenwoordigers van ons land in allerlei door de Verordening voorziene expertencomités ondertussen bepaald. Er dienen nog afspraken te volgen m.b.t. de problematiek van de REACH-IT, de Nationale Helpdesk inzake REACH, ... Op het federale niveau is voor wat de implementatie van REACH betreft echter vertraging opgetreden doordat een voorgenomen nieuwe studie niet tijdig kon worden uitgeschreven in het licht van de nog steeds voortdurende regeerperiode van lopende zaken. Dit heeft ook de Vlaamse activiteiten in dit verband een beetje afgeremd.

Feit is alvast dat de Europese overheid samen met de sector en met de overheden van de lidstaten allerlei activiteiten ontplooit om de toepassing van REACH zo optimaal mogelijk te

laten plaatsvinden. Door de overheden op Belgisch vlak wordt dit van nabij opgevolgd, met het oog op de vereiste maatregelen op hun beleidsniveau.

Een aantal belangrijke zaken die door de overheden op lidstatenniveau moeten worden verzekerd en die zich in grote mate ook richten tot de Vlaamse overheid zijn:

- de handhaving van REACH (zie verder);
- de rol die lidstaten spelen in de evaluatie van chemische stoffen;
- de goede toepassing van REACH in het algemeen (zie o.a. ook aspecten van afvalbeleid, milieuvergunningenbeleid, ...)

De handhaving van REACH is inderdaad een belangrijke opdracht die door de REACH-Verordening wordt toevertrouwd aan de EU-lidstaten. Strafbepalingen dienen daartoe te worden voorzien door de EU-lidstaten, en moeten worden aangemeld aan de Europese Commissie en dit voor 1 december 2008. Daarenboven is er een Europees Forum Handhaving voorzien in de REACH-Verordening (toegevoegd aan het Europees Chemische Agentschap). Een inspecteur van de Vlaamse Milieu-inspectie is hierin aangeduid als enige vertegenwoordiger van België.

Verder moet een eerste verslag inzake de werking van de REACH-Verordening op hun grondgebied, door de EU-lidstaten uiterlijk tegen 1 juni 2010 aan de Commissie worden bezorgd. Dit moet aan de Commissie toelaten om zicht te krijgen op de opvolging en toepassing van REACH.

Voor wat de opvolging van REACH betreft moeten we echter nog wijzen op de instanties (o.a. ook de reeds vermelde comités en fora) en de processen die door de Verordening zelf zijn bepaald. Deze creëren nl. een eigen dynamiek waarbij uitgegaan wordt van de registratiedossiers met betrekking tot chemische stoffen die door de sector moeten worden aangebracht (tegen specifieke deadlines - eind 2010/juni 2013/juni 2018 - naargelang volumes en risico's die door een bepaalde stof wordt vertegenwoordigd). Volgens de Europese Commissie gaat het mogelijks over 80.000 dossiers. Volgend op de registratie voorziet de REACH-Verordening een proces van evaluatie van de geregistreerde stoffen. De dossierevaluatie wordt uitgevoerd door het ECHA (Europees Chemische Agentschap) en voor wat de stoffenevaluatie betreft, gebeurt dit door het ECHA samen met de EU-lidstaten. Ten slotte bepaalt de verordening in welke gevallen een actor over een vergunning moet beschikken voor het op de markt brengen of het eigen gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen. De producent kan slechts toelating krijgen indien kan aangetoond worden dat het risico adequaat onder controle gehouden kan worden, of indien kan worden aangetoond dat de eraan verbonden socio-economische voordelen zwaarder doorwegen dan de nadelen voor milieu en gezondheid. Het REACH-proces kan er ook toe leiden dat bepaalde chemische stoffen aan beperkingen onderworpen worden, en dit enkel op vraag van de Commissie of van een EU-lidstaat. Daarbij kan het o.a. gaan om beperkingen op de vervaardiging, het in de handel brengen of het gebruik ervan. Inzake handhaving van REACH is, zoals vermeld een specifiek Forum bij het ECHA opgericht.

2. Voor het behalen van de Europese normen werd eind 2005 het Vlaamse stofplan goedgekeurd. Het bevat enerzijds maatregelen voor de industriële 'hotspot zones' met verhoogde concentraties en anderzijds generieke maatregelen voor gans Vlaanderen. Voor de sector verkeer werden er reeds beslissingen genomen. Zo wordt er bij verwachte overschrijdingen van de drempelwaarde van fijn stof via verkeersborden een aangepaste snelheid opgelegd, komen bedrijven die investeren in roetfilters voor vrachtwagens of die Euro V-vrachtwagens aankopen in aanmerking voor een ecologiepremie en wordt onderzocht of op basis van Ecoscore (maatstaf voor de milieuvriendelijkheid van een voertuig) de belasting voor personenwagens hervormd kan worden. Ook voor scheepvaart worden mogelijke acties onderzocht. Voor steden en gemeenten werd er een straatmodel ontwikkeld waarmee knelpunten kunnen worden vastgesteld, hiervoor is er financiële ondersteuning voorzien. Een

set van mogelijke reductiemaatregelen wordt aangereikt. Voor de industrie werden de laatste jaren reeds belangrijke bijkomende maatregelen goedgekeurd (strengere emissienormen voor industriële stookinstallaties, raffinaderijen, steenbakkerijen en de spaanplaatindustrie). Er wordt eveneens gezocht naar mogelijke acties naar de diffuse emissie van stof.

Uit modellering blijkt dat het belangrijkste aandeel van het gemeten fijn stof afkomstig is van het buitenland. In het stofplan wordt dan ook ingegaan op mogelijke maatregelen op Europees en internationaal niveau. Vlaanderen is daarbij voorstander van ambitieuze Europese brongerichte maatregelen.

3. In uitvoering van het Vlaamse stofplan, goedgekeurd eind 2005 en vermeld onder punt 2, heeft mijn voorganger Minister Peeters specifiek voor de zones met de grootste verontreiniging zijn plan van aanpak voor deze hot spot zones (zoals de Gentse Kanaalzone, Oostrozebeke, Roeselare en Ruisbroek) op 29 mei 2007 bekendgemaakt. Dit plan is momenteel volop in uitvoering. Er zijn zowel bedrijfsgerichte maatregelen als generieke maatregelen voorzien. Ze richten zich in hoofdzaak naar de diffuse emissies van fijn stof. Recent is ook het onderzoek naar de bronnen in de haven van Antwerpen gefinaliseerd. Op basis hiervan zal er een actieplan voor de hotspot haven van Antwerpen worden opgesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 530
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Distributienetbeheer aardgas - Kwaliteitsrapportage

Het Technisch Reglement Distributie Gas bepaalt dat elke distributienetbeheerder jaarlijks en voor 1 juni een rapport over de kwaliteit van de geleverde dienstverlening in het voorgaande jaar aan de VREG (Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt) moet overmaken.

Graag had ik de minister over de geleverde dienstverlening van de distributienetbeheerders de volgende vragen gesteld.

1. Werden alle rapporten tijdig en correct ingediend?
2. In welke mate waren de netten in 2006 onbeschikbaar, uitgedrukt in tijdseenheid?

In welke mate waren de netten onbeschikbaar wegens geplande werken, uitgedrukt in tijdseenheid?

In welke mate waren de netten niet-gepland onbeschikbaar, uitgedrukt in tijdseenheid?

In welke mate waren de netten onbeschikbaar door incidenten, uitgedrukt in tijdseenheid?

Hoe evolueert dit ten opzichte van voorgaande jaren?
3. Kan de minister medelen in welke mate de kwaliteitsvereisten (ook calorische waarde en druk) voor het aardgas op het net werden behaald?

In welke mate waren er hierover klachten?

Hoe evolueert dit ten opzichte van voorgaande jaren?
4. Kan de minister medelen hoe de dienstverlening wordt geëvalueerd door de verschillende netbeheerders? Kan dit bijvoorbeeld door het aantal klachten met betrekking tot dienstverlening mee te delen?

Hoe evolueert dit ten opzichte van voorgaande jaren?
5. Hoe evalueert de minister deze rapportage van de verschillende distributienetbeheerders?

Worden er naar aanleiding van deze rapportage nieuwe initiatieven of maatregelen genomen? Zo ja, welke?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 530 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Alle rapporten werden tijdig ingediend behalve het rapport van één aardgasnetbeheerder. Dit werd enkele dagen te laat ingediend.
Een gedetailleerd overzicht van de gerapporteerde kwaliteitsindicatoren over de dienstverlening van aardgasnetbeheerders in 2006 (zowel naar bevoorradingszekerheid, kwaliteit als geleverde diensten) kan teruggevonden worden in het rapport dat door de VREG gepubliceerd werd op haar website.
2. Een distributienetgebruiker op het Vlaamse distributienet had in 2006 gemiddeld 6 minuten geen aardgas als gevolg van geplande werken op het net.
Aangezien geplande werken op voorhand moeten aangekondigd worden of in overleg gebeuren met de betrokken eindafnemers, hebben zij meestal geen grote impact op het gebruikerscomfort. De niet-geplande onbeschikbaarheid en onbeschikbaarheid als gevolg van incidenten is verwaarloosbaar klein en bedraagt gemiddeld enkele seconden.
De onbeschikbaarheid van ongeveer 6 minuten is vergelijkbaar met 7 minuten voor het vorige jaar. Het cijfer moet echter met de nodige omzichtigheid bekeken worden omdat het bekomen wordt op basis van standaard interventietijden voor geplande werken, en niet op basis van reële metingen.
3. De kwaliteit van de gasdistributie via de Vlaamse distributienetten wordt weergegeven op basis van tellingen van klachten die daarover door de aardgasnetbeheerders ontvangen en behandeld worden. Dit geeft enkel een subjectief beeld van de kwaliteit. Op 1.673.034 afnemers op het Vlaamse distributienet werden 815 meldingen van drukproblemen ontvangen en behandeld door de aardgasnetbeheerders, dit is één klacht per 2053 netgebruikers. Dit betekent meer dan een halvering tegenover het aantal meldingen van het vorige jaar. Over de kwaliteit van het gas werden slechts 6 meldingen ontvangen.
De aardgasnetbeheerders rapporteren aan de VREG ook de maandelijkse waarden van de calorische bovenwaarde van het aardgas per geaggregeerd ontvangstation. Deze waarden stemmen overeen met de verwachte vork van calorische bovenwaarde per geaggregeerd ontvangstation voor laag- en hoogcalorisch gas. Er moet opgemerkt worden dat het echter geen taak is van de aardgasnetbeheerders om de calorische bovenwaarde van het aardgas zoals aangeleverd vanuit het Fluxysnet te beïnvloeden. Wel zijn ze verantwoordelijk voor de odorisatie en het bewaren van de kwaliteit van het gas (afwezigheid van eventuele verontreiniging met water of stof).
4. De lijst van mogelijke onderwerpen waarover klachten kunnen geformuleerd worden in het rapporteringsmodel van de VREG is beperkt en voornamelijk gericht op in reglementering voorgeschreven normen. Er werden 239 klachten over de dienstverlening op de vermelde thema's door de aardgasnetbeheerders behandeld (of één klacht per 7000 netgebruikers). Dit is een stijging van 72 klachten.
In 2006 heeft de VREG, in overleg met de netbeheerders, een audit uitgevoerd op hun registratie- en rapporteringprocessen, zowel wat de kwaliteitsindicatoren als wat de klachten betreft. Dit zou ertoe moeten leiden dat de betrouwbaarheid en de onderlinge vergelijkbaarheid van de rapporten in de toekomst verhoogd wordt. Ook zal de VREG de aardgasnetbeheerder zelf de belangrijkste thema's waarover de meeste klachten ontvangen worden, laten rapporteren waardoor de

werkelijke pijnpunten in de dienstverlening van aardgasnetbeheerders beter blootgelegd kunnen worden.

5. De onbeschikbaarheid van het aardgasdistributienet bedraagt met 6 minuten, hoofdzakelijk te wijten aan geplande werken, slechts een fractie van de onbeschikbaarheid op het elektriciteitsdistributienet. De leveringszekerheid is dus zeer hoog. Het aantal klachten over kwaliteit en over de dienstverlening van aardgasnetbeheerders ligt eveneens op een zeer laag en bijgevolg aanvaardbaar niveau. Aangezien hier zich geen verontrustende evoluties in voordoen, is er geen reden om bijkomend maatregelen te nemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 531
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Distributienetbeheer elektriciteit - Kwaliteitsrapportage

Het Technisch Reglement Distributie Elektriciteit bepaalt dat elke distributienetbeheerder jaarlijks en voor 1 juni een rapport over de kwaliteit van de geleverde dienstverlening in het voorgaande jaar aan de VREG (Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt) moet overmaken.

Graag had ik de minister over de geleverde dienstverlening van de distributienetbeheerders de volgende vragen gesteld.

1. Werden alle rapporten tijdig en correct ingediend?
2. In welke mate waren de netten in 2006 onbeschikbaar, uitgedrukt in tijdseenheid?

In welke mate waren de netten onbeschikbaar wegens geplande werken, uitgedrukt in tijdseenheid?

In welke mate waren de netten onbeschikbaar door een accidentele oorzaak, uitgedrukt in tijdseenheid?

Hoe evolueert de onbeschikbaarheid ten opzichte van voorgaande jaren?

3. Kan de minister medelen in welke mate de kwaliteitsvereisten voor de spanning op het net werden behaald?

Hoe evolueert dit ten opzichte van voorgaande jaren?

4. Kan de minister medelen hoe de dienstverlening wordt geëvalueerd door de verschillende netbeheerders? Kan dit bijvoorbeeld door het aantal klachten met betrekking tot de dienstverlening mee te delen?

Hoe evolueert dit ten opzichte van voorgaande jaren?

5. Hoe worden de netverliezen geëvalueerd? Welk procentueel verlies had men in 2006 op de infeed?

Hoe evolueert dit ten opzichte van voorgaande jaren?

6. Hoe evalueert de minister deze rapportage van de verschillende distributienetbeheerders?

Worden er naar aanleiding van deze rapportage nieuwe initiatieven of maatregelen genomen? Zo ja, welke?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 531 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Alle rapporten werden tijdig ingediend, behalve het rapport van één netbeheerder, dat enkele dagen te laat werd ingediend.
Een gedetailleerd overzicht van de gerapporteerde kwaliteitsindicatoren over de dienstverlening van distributienetbeheerders in 2006 (zowel naar bevoorradingszekerheid, spanningskwaliteit als geleverde diensten) kan teruggevonden worden in het rapport dat door de VREG gepubliceerd werd op haar website.
2. Een distributienetgebruiker op het Vlaamse distributienet had in 2006 gemiddeld 28 minuten en 22 seconden geen elektriciteit als gevolg van incidenten op het net.
De onderbrekingen als gevolg van geplande werken zijn zeer beperkt en hebben meestal geen grote impact op het gebruikerscomfort aangezien geplande werken op voorhand moeten aangekondigd worden of in overleg gebeuren met de betrokken eindafnemers. In 2006 bedroeg deze onbeschikbaarheid 12 seconden.
De onbeschikbaarheid van het Vlaamse distributienet daalde in 2006 met bijna 8 minuten ten opzichte van het door sneeuwstormen geteisterde jaar 2005 maar bleef hoger dan het niveau van 2003 en 2004.
3. De spanningskwaliteit in de Vlaamse distributienetten wordt weergegeven op basis van tellingen van klachten die daarover door de distributienetbeheerders ontvangen en behandeld worden. Dit geeft enkel een subjectief beeld van de spanningskwaliteit als gevolg van de mate van gekendheid en het belang dat hieraan gehecht wordt bij zowel distributienetbeheerders als -gebruikers. Op 3.218.148 afnemers op het Vlaamse distributienet werden 3.207 meldingen van storingsverschijnselen in de spanning ontvangen en behandeld door de distributienetbeheerders, dit is één klacht per 1003 netgebruikers. Het grootste aandeel van de klachten (2.932) had betrekking op een niet correct spanningsniveau, maar 93% van deze meldingen bleken na meting onterecht te zijn. Dit is een gelijkaardig resultaat als voorgaande jaren.
4. De lijst van mogelijke onderwerpen waarover klachten kunnen geformuleerd worden in het rapporteringsmodel van de VREG is beperkt en voornamelijk gericht op in reglementering voorgeschreven normen. Er werden 1.066 klachten over de dienstverlening op de vermelde thema's door de distributienetbeheerders behandeld (of één klacht per 3018 netgebruikers). Dit is een stijging van ongeveer 300 klachten.
In 2006 heeft de VREG, in overleg met de netbeheerders, een audit uitgevoerd op hun registratie- en rapporteringprocessen, zowel wat de kwaliteitsindicatoren als wat de klachten betreft. Dit zou ertoe moeten leiden dat de betrouwbaarheid en de onderlinge vergelijkbaarheid van de rapporten in de toekomst verhoogd wordt. Ook zal de VREG de distributienetbeheerder zelf de belangrijkste thema's waarover de meeste klachten ontvangen worden, laten rapporteren waardoor de werkelijke pijnpunten in de dienstverlening van distributienetbeheerders beter blootgelegd kunnen worden.
5. Door de distributienetbeheerders (met uitzondering van Elia) werd gerapporteerd dat 37.031.726 MWh over hun distributienetten werd vervoerd in 2006. Zij berekenden ook (al dan niet op basis van gemeten verbruik) dat 1.418.270 MWh of 3,83% niet geleverd werd aan eindafnemers,

hetgeen een indicatie is van de door de vervoerde elektriciteit veroorzaakte netverliezen. Dit is een zeer gelijkaardig percentage als voorgaande jaren.

6. Met een onbeschikbaarheid van het distributienet kleiner dan een half uur, of een beschikbaarheid van 99,996 % behoort Vlaanderen tot de top van de wereld wat betreft leveringszekerheid. Het aantal klachten over spanningskwaliteit en over de dienstverlening van distributienetbeheerders liggen eveneens op een zeer laag en bijgevolg aanvaardbaar niveau. Aangezien hier zich geen verontrustende evoluties in voordoen, is er geen reden om bijkomend maatregelen te nemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 532
van 4 juli 2007
van **KARLOS CALLENS**

Wegverbinding Ieper-Veurne - Stand van zaken

De Vlaamse Regering besliste tot de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en tot de voorbereiding en uitvoering van de infrastructuurwerken voor de aanleg en de verbetering van de wegverbinding tussen Ieper en Veurne.

Gezien het belang van deze werken, graag de volgende vragen aan de minister.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Wat is de voorlopige timing in dit dossier?
3. Wat is de raming van de kosten op dit ogenblik?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 532 van 4 juli 2007

van **KARLOS CALLENS**

1. De kennisgevingsnota van plan MER ligt nu ter goedkeuring bij de cel MER, na inzage van het tracé in alle gemeenten gelegen langs het tracé. De administratie voor ruimtelijke planning is ook gestart met een nota voor het opmaken van een ruimtelijk uitvoeringsplan. In het najaar zal daarover een plenaire vergadering worden gehouden.
2. De onteigeningsplannen op het grondgebied Veurne zijn in studie. In het najaar 2008 zal de 1ste fase: Veurne-Beauvoorde worden aanbesteed. Op het ontwerp driejarenprogramma 2007-2009 is voor deze 1ste fase 3 miljoen euro in 2008 voorzien.
3. De nieuwe verbinding tussen Ieper en Veurne is geraamd op 55 miljoen euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 535
van 5 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Wegenwerken - Communicatie en afstemming

De afrit van de A17 in Torhout is een tijdlang gesloten geweest door werkzaamheden.

Het Vlaams Gewest heeft voor de aanvang van de werken geen enkele vorm van informatie verleend, zelfs het lokaal gemeentebestuur werd hiervan niet op de hoogte gebracht.

Bovendien vielen de werkzaamheden samen met een aantal andere grote werken aan gewestwegen in de regio die niet op elkaar werden afgestemd en Torhout dus nagenoeg onbereikbaar maakten.

Ook de bewegwijzering liet te wensen over.

Over de communicatie en afstemming van wegenwerken had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. In welke mate verschaft het Vlaams Gewest informatie voordat de wegwerkzaamheden aanvangen? Hoe gebeurt dit?

Hoe verantwoordt de minister de gebrekkige communicatie over de wegenwerken aan de afrit van de A17 in Torhout?

2. In welke mate worden wegenwerken afgestemd en gecoördineerd met andere werkzaamheden?

Hoe verantwoordt de minister de gebrekkige afstemming en coördinatie in het geval van Torhout?

3. Welke initiatieven neemt de minister om dergelijke problemen in de toekomst te vermijden? Hoe zal de minister zorgen voor een betere communicatie, afstemming en coördinatie?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 535 van 5 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De gebruikelijke procedure bij aanvang van werken is de volgende:
 - Zodra de werken zijn gepland, worden deze in de ADA-werfmodule ingebracht. Deze module laat het Verkeerscentrum toe alle werken te coördineren.
 - Enkele weken voor aanvang der werken wordt een coördinatievergadering belegd waarbij alle betrokken partijen worden uitgenodigd (aannemer, nutsmaatschappijen, veiligheids-coördinator, federale politie, technische diensten van gemeenten,...). Op dergelijke vergaderingen worden de werken besproken en gepland.

De werken op de A17-E403 tussen Ruddervoorde en Torhout richting Kortrijk waren oorspronkelijk gepland om in uitvoering te gaan vanaf september 2007. Door omstandigheden van programmatorische aard en technische redenen, zijn deze werken gestart in mei 2007. Er werd gevreesd dat de toplaag in drainerend asfalt wegens slechte weersomstandigheden in het najaar niet meer tijdig zou kunnen worden aangelegd. Op vraag van de aannemer zijn deze werken bijgevolg uitgevoerd in het voorjaar met het engagement deze werken te beëindigen voor 9 juli 2007, de dag dat de Tour de France door West-Vlaanderen trok.

Door deze vervroeging werd contact met de gemeentebesturen nagelaten. Dit is uiteraard onaanvaardbaar.

2. Tijdens deze werken waren twee andere wegeniswerken in uitvoering:
 - werken aan de Vredelaan te Torhout: deze werken hadden geen enkele invloed op de werken op de A17-E403 en vice versa;
 - werken op de N32 (Lichtervelde – Torhout): op dit baanvak zijn vanaf 23 april 2007 tot 7 mei 2007 betonplaten vervangen met behulp van 3-kleurige lichten. Deze werken waren al voordien gestart (in de veronderstelling dat de werken op de A17 slechts in september zouden aanvatten) en gaven een overlapping van 4 dagen met de werken op de A17-E403.

De bewegwijzering van dit project stond desalniettemin op punt. Een volledig signalisatieplan is door de aannemer opgemaakt en ter bespreking voorgelegd aan de Federale Politie (Verkeerspost Jabbeke). Opnieuw is hierbij nagelaten om ook de lokale overheden in te lichten. In dit signalisatieplan was volgende signalisatie om Torhout te bereiken, voorzien:

- komende vanuit Kortrijk (E403-A17) was er geen enkel probleem; de afrit Torhout was tijdens de volledige duur der werken opengesteld;
 - komende vanuit Brussel (E40-A10), Oostende (E40-A10) en Zeebrugge (N31): er was signalisatie voorzien om Torhout te bereiken via het complex Loppem (A10) om zo via de N397, N309 en N32 Torhout te bereiken;
 - als autobestuurders deze signalisatie negeerden en de A17-E403 toch volgde om Torhout te bereiken, stonden op deze autosnelweg voor de werken borden dat het complex Torhout was gesloten en dat men via het complex Lichtervelde terug de A17-E403 kon oprijden om de afrit Torhout richting Brugge te gebruiken.
3. Hier verwijs ik naar de nieuwe dienstorder d.d. 14 juni 2007 die de communicatie van wegwerkzaamheden van 1° en 5° categorie op autosnelwegen beschrijft (zie bijlage).

BIJLAGE:

dienstorder 14 juni 2007 (met bijlagen)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/535/antw.535.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/535/antw.535.bijl.003.JPG>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/535/antw.535.bijl.005.JPG>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/535/antw.535.bijl.004.JPG>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/535/antw.535.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 537
van 5 juli 2007
van **KRIS VAN DIJCK**

Groenenhoek Berchem - Geluidsoverlast

De Groenenhoek, een woonwijk in Berchem (met o.a. de Groenenhoekstraat), ligt geprangd tussen twee spoorwegen.

Uiteraard leidt dit tot lawaai, ook 's nachts. Buurtbewoners klagen dat het lawaai, ook het nachtlawaai, toeneemt en dat het stilaan ondragelijk wordt.

1. Heeft de minister weet van klachten van buurtbewoners van de Groenenhoek in Berchem m.b.t. de geluidsoverlast?
2. Heeft haar administratie ter plekke reeds metingen uitgevoerd? Doet de NMBS zelf metingen?

Zo ja, wat bleek hieruit? Is de geluidsoverlast er effectief boven de toegelaten en aanvaardbare normen?

Zo neen, worden dergelijke metingen gepland?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 537 van 5 juli 2007

van **KRIS VAN DIJCK**

1. Tot op heden zijn er bij mijn administratie geen specifieke klachten bekend over het spoorweglawaai in de Groenenhoek.

De NMBS is op de hoogte van één klacht vanwege een inwoner van de wijk Groenenhoek. Deze klacht had echter geen betrekking op het reguliere treinverkeer maar wel op tijdelijke hinder vanwege een werktrein. Momenteel stelt dit geen probleem meer.

2. In de Groenenhoek werden er op 5 juni 2007 een aantal geluidsmetingen uitgevoerd door de Dienst Hinder en Risicobeheer van mijn administratie. Deze metingen werden echter uitgevoerd in het kader van een wetenschappelijke studie. De wijk Groenenhoek werd hiervoor dan ook uitsluitend geselecteerd op basis van wetenschappelijke criteria en niet als reactie op concrete klachten. De resultaten van deze geluidsmetingen zullen enkel in het kader van deze studie worden gebruikt en zullen geen concrete aanzet zijn voor het nemen van maatregelen.

De studie waarvan sprake kadert in de uitvoering van de Europese richtlijn 2002/49/EG van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai (omgezet door het Besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005 inzake de evaluatie en de beheersing van het omgevingslawaai). Eén van de verplichtingen die voortvloeien uit deze richtlijn is de aanmaak van een geluidskaart voor de agglomeratie Antwerpen, waarop ook de geluidsbelasting ten gevolge van spoorwegen wordt aangeduid. Mijn administratie is samen met de stad Antwerpen momenteel bezig met de uitvoering van deze opdracht.

Volgens de richtlijn moet de geluidsbelastingskaart bepaald worden op basis van een gestandaardiseerd berekeningsmodel. Om de met dit model berekende waarden te kunnen ijken werd beslist om op een aantal testsites metingen uit te voeren en de meetresultaten te vergelijken met de berekeningen. De wijk Groenenhoek was precies één van de testsites waarvoor deze vergelijking zal worden gemaakt.

Het is op basis van de volgens deze richtlijn opgestelde geluidsbelastingskaarten, die trouwens ook voor de agglomeratie Gent en voor alle belangrijke auto- en spoorwegen op het Vlaamse grondgebied zullen worden opgemaakt, dat de Vlaamse Regering eventueel mitigerende maatregelen in overweging zal nemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

vlaams minister van openbare werken, energie, leefmilieu en natuur

Vraag nr. 539
van 6 juli 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Stationsomgeving Lier - Ontsluiting

Door de grote verstedelijking in Vlaanderen, maar ook het verhogen van het aanbod aan openbaar vervoer, blijken vele stationsbuurten onvoldoende ontsloten en zorgen deze in de onmiddellijke omgeving voor heel wat verkeersoverlast.

Zo rijst er ook een probleem in verband met de ontsluiting van de stationsomgeving in Lier. Vooral de Boomlaarstraat heeft zwaar te lijden onder de grote verkeersdruk van openbaar vervoer.

Het Vlaams Gewest werkte hiervoor een oplossing uit, doch deze wordt niet gedragen door de omwonenden van de Tramweglei. Ze vrezen dat zij ingesloten zullen worden, en dat daarbij hun straat veel minder veilig zal zijn. Bovendien zullen er ook verschillende onteigeningen moeten gebeuren, waardoor het prijskaartje gevoelig zal verhogen.

1. Kan de minister medelen hoe men tot de voorgestelde oplossing is gekomen?
2. Zijn er nog alternatieve oplossingen?
3. Op welke manier wordt tegemoet gekomen aan de bekommernissen van de omwonenden van de Tramweglei?
4. Is het voorgestelde ontsluitingstracé definitief?
5. Wat is de kostprijs van dit project?
6. Wie zal de kosten dragen?
7. Wanneer zullen de werken opgestart worden, en binnen welke termijn moeten de werken voltooid worden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 539 van 6 juli 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De (huidige) knooppunten op de ring van Lier werden bekeken en heruitgewerkt. Hierbij is vooral aandacht besteed aan de doorstroming en de verkeersveiligheid. Voor het knooppunt dat de toegang naar de stationsomgeving voorziet, is het volgende voorgesteld: “er wordt een niet-overrijdbare middenberm aangelegd. Er wordt voorgesteld aan beide zijden een op- en afrit aan te leggen. Aan de westzijde wordt deze op- en afrit via een weg parallel aan de R16 en via de bestaande onderdoorgang naast de spoorweg op de Tramweglei aangesloten. Ter hoogte van deze onderdoorgang is voldoende ruimte beschikbaar om, in overleg met de NMBS, een apart tweerichtingsfietspad van 3 meter te voorzien. Ook aan de oostzijde van de R16 wordt achter de bestaande bebouwing een nieuwe ontsluitingsweg aangelegd. Hier zijn wellicht onteigeningen nodig”.
Het streefbeeld is opgemaakt in samenspraak met de stad Lier.
2. Er zijn geen andere alternatieven. Normaal gesproken dient, op basis van de verkeersintensiteiten, de Boomlaarsstraat langs de buitenzijde van de R16 afgekoppeld te worden van de Ring. Omdat er voor de paar bewoners langs die zijde dan geen ontsluiting meer zou zijn, is een uitweg realiseren langs de achterzijde de enige mogelijke oplossing. Omdat dit TV3V-project direct door de stad mee werd ondersteund in het bredere kader van de ontsluiting van de stationsomgeving is de aantakking na onderzoek toch behouden gebleven. De oversteekbeweging maken, kan op wegen van deze categorie niet worden toegestaan zonder een verkeerslichtenregeling of een rotonde. Gezien de korte nabijheid van verkeerslichten (N14) en de intensiteiten was dit punt niet aan de orde.
3. Aangezien de oplossing vooral door de stad Lier wordt ondersteund, wordt er vanuit gegaan dat er voldoende rekening werd gehouden met de buurtbewoners.
4. Ja. Deze oplossing (projectnota), voorgesteld door het studiebureau TV3V, werd op 15 december 2005 door de leden van de PAC goedgekeurd.
5. De kosten ten laste van het Vlaamse Gewest zijn geraamd op 840.000 euro.
6. De Vlaamse Overheid zal de kosten dragen in het kader van het wegwerken van de gevaarlijke punten (TV 3V-gelden). Evenwel gaat het hier enkel om de rechtstreekse kosten die te maken hebben met het gevaarlijk punt. De financiering voor de verbetering van de oostelijke ontsluiting stationsomgeving (deel Boomlaarstraat en Bosstraat) kan in het kader van de TV3V-projecten niet worden opgenomen. Deze wegen zijn bestaande wegen en het sluiten van de middenberm van de R16 heeft hier geen rechtstreekse invloed op.
7. De startdatum is momenteel nog niet gekend.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 540

van 6 juli 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE***Gewestwegen - Geluidsschermen*

Uit het antwoord op een schriftelijke vraag over de geluidsmetingen aan gewestwegen (vraag nr. 448 van 10 mei 2007, Websitebulletin publicatiedatum 02-07-2007) blijkt dat de geluidshinder langs gewestwegen niet in verhouding staat tot de aanpak van de geluidsoverlast door geluidsschermen.

Cijfers tonen aan dat zeer veel plaatsen in Vlaanderen een zeer hinderlijk geluidsniveau hebben bereikt. De vraag rijst waarom er geen maatregelen staan tegenover deze geluidshinder. Nochtans bestaat er een module 5 van het mobiliteitsconvenant die een subsidiëring van geluidsschermen voorziet vanaf 65 dB.

1. Kan de minister meedelen waarom het investeringsklimaat m.b.t. geluidsschermen zo laag ligt?
2. Blijkbaar worden niet alle metingen geregistreerd, zoals onder meer de geluidsmetingen in Ranst aan de Vaartstraat. Waarom zijn niet alle metingen opgenomen in de lijst als bijlage bij het antwoord op schriftelijke vraag nr. 448?
3. Welke maatregelen worden er genomen indien uit geluidsmetingen blijkt dat het geluidsniveau van die aard is dat maatregelen noodzakelijk zijn?
4. Gaat de minister ervan uit dat module 5 van het mobiliteitsconvenant een werkbaar instrument is?

Zo ja, hoe komt het dan dat er zo weinig geïnvesteerd wordt in geluidsschermen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 540 van 6 juli 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. In de module 5 van het mobiliteitsconvenant komt bij een overschrijding van 80 dB(A) van het maximaal gemeten L_{Aeq} de totale kostprijs ten laste van de Vlaamse Overheid. Tussen de 65 dB(A) en 80 dB(A) is er, afhankelijk van de gemeten waarde, een procentuele verdeling van de kostprijs tussen de Vlaamse Overheid en de lokale overheden. Onder de 65 dB(A) ligt de totale kostprijs volledig bij de lokale overheid. Afhankelijk van het gemeten maximale geluidsniveau L_{Aeq} en de mogelijke financiering van de overheden worden de geluidswerende maatregelen voorzien.
Door de plaatselijke omstandigheden is het bovendien niet altijd mogelijk om geluidsschermen of gronddammen op een akoestische voordelige plaats te voorzien, waardoor de mogelijke ingrepen onvoldoende renderen om de hoge kostprijs te verantwoorden.
2. De laatst uitgevoerde geluidsmetingen in de Vaartstraat te Ranst dateren van 22 november 2000. In de lijst, zoals gevraagd in de schriftelijke vraag nr. 448, zijn enkel de geluidsmetingen van de laatste vijf jaar (2002-2007) opgenomen.
3. Indien blijkt dat het geluidsniveau van die aard is dat maatregelen nodig zijn dan wordt door de afdeling Wegenbouwkunde van het Agentschap Infrastructuur een dimensionering van een scherm uitgevoerd. Om deze dimensioneringsberekeningen uit te voeren dienen, indien deze nog niet beschikbaar zijn, topografische opmetingen te gebeuren. Deze dimensionering leidt onder andere tot een eerste raming voor de kostprijs van het geluidsscherm.
Op basis van het maximaal gemeten geluidsniveau L_{Aeq} en de dimensionering van het scherm wordt dan volgens de module 5 van de convenantenprocedure de kostenverdeling tussen Vlaams Gewest en gemeente bepaald. Indien de verschillende partijen akkoord gaan met de kostenverdeling, en zich engageren om effectief over te gaan tot het plaatsen van het geluidsscherm wordt de module 5 afgesloten.
Na een definitieve studie van de geluidswerende constructie wordt, na verkrijgen van de bouwvergunning, overgegaan tot de uitvoeringswerken.
4. De module 5 van het mobiliteitsconvenant is zeker een werkbaar instrument. Het plaatsen van een geluidsscherm is een vrij dure ingreep. Waar er een overschrijding van 80 dB(A) wordt gemeten en het Vlaams Gewest de kosten op zich neemt, wordt in bijna alle gevallen overgegaan tot het nemen van maatregelen. Er blijven echter steeds situaties waar geen afdoende resultaat geboekt kan worden omwille van de omgevingsparameters.
Het principe van de verdeling van de kosten is gebaseerd op het principe dat lokale overheden veelal mee verantwoordelijk zijn voor het feit dat er in de onmiddellijke nabijheid van de weg werd gebouwd. De module houdt bij de berekening van de verdeling overigens ook rekening met woningen die er al voor de aanleg van de weg stonden. In dat geval neemt het gewest een hoger kostenaandeel ten laste.
Als blijkt dat de gemeente in de financiering dient te worden betrokken, haken verschillende gemeenten af, omwille van het kostenplaatje.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 541
van 6 juli 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Gemeentepark Boom - Waterkwaliteit vijver

Zondag 24 juni laatstleden werd in de vijvers van het gemeentelijk park in Boom een gele smurrie aangetroffen. Daarnaast werd vastgesteld dat er een twintigtal dode eenden en zwanen in de vijver dreven en ook vogels die van het vijverwater hadden gedronken, werden dood aangetroffen.

De precieze doodsoorzaak van de dieren was niet duidelijk. Feit is echter dat de gele smurrie niet tot een vissterfte had geleid.

1. Kan de minister medelen of de Milieu-inspectie op de hoogte werd gebracht van de milieuvervuiling op de vijvers van het gemeentelijk park in Boom?
2. Over welk soort vervuiling gaat het?
3. Werd er inmiddels een verantwoordelijke voor de milieuvervuiling gevonden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 541 van 6 juli 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De afdeling Milieu-inspectie is niet op de hoogte gebracht van een milieuvervuiling op de vijvers van het gemeentelijk park in Boom.
2. Door de Milieuambtenaar van de gemeente Boom werd meegedeeld dat de uitgevoerde labotesten uitwijzen dat het hier gaat over een geval van botulisme. Op 24 juni 2007 zijn er dode watervogels aangetroffen in de vijver van het gemeentepark. De vogels zijn bacteriologisch onderzocht en er is botulisme vastgesteld. De vogels zijn dus omgekomen door een bacteriële vergiftiging. De gemeente Boom heeft tevens het Provinciaal Instituut voor Hygiëne van de provincie Antwerpen stalen laten nemen van het vijverwater. Na analyse bleek dat het water chemisch niet verontreinigd was. Vandaar alleen sterfte van vogels en dus geen vissen.
3. De Bosbeek en de Molenbeek (afkomstig van Rumst) vloeien samen opwaarts het gemeentelijk park van Boom.
Het is uiteindelijk de Bosbeek die door de vijvers van het gemeentelijk park in Boom loopt – en de vijvers dus voedt- in zuidelijke richting om dan verder uit te monden in de Rupel.

Op de Molenbeek heeft VMM geen meetplaatsen, op de Bosbeek is er wel één meetplaats te Boom maar voor de monding in de Rupel en dus na de vijvers.

Op de Bosbeek en de Molenbeek lozen geen bedrijven, wel zijn er diffuse lozingspunten en drie gemeentelijke overstorten (waarvan twee op de Bosbeek) die echter niet bemeten worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 543
van 6 juli 2007
van **FLOR KONINCKX**

Seininrichtingen - Technische conformiteit

Voedingen van seininrichtingen (verkeerslichten) moeten voldoen aan de regels van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties (K.B. van 10 maart 1981 - AREI, art. 136-2: beveiliging van elektrische installaties tegen overspanning).

Op zaterdag 9 juni 2007 omstreeks 10.00 u vielen op het kruispunt van de Herentalse ring en de Herenthoutseweg in Herentals de verkeerslichten uit door een inductie als gevolg van een bliksemingslag. Blijkbaar was de aftakking van de voeding van de seininrichting niet beveiligd tegen overspanning te wijten aan atmosferische verschijnselen.

Bij de dienst EMA van de Vlaamse Gemeenschap in Antwerpen beweerde men naar verluidt dat het om een reeks oude installaties gaat.

De betrokken panne werd om 10.00 u veroorzaakt, maar het duurde tot 18.50 u vooraleer ze werd hersteld.

1. Worden de laagspanningsaftakkingen van de seininrichtingen minstens om de vijf jaar gekeurd, zoals voorzien in het KB van 10 maart 1981 (art.271 AREI)?
2. Door wie worden die installaties op hun conformiteit gekeurd?
3. Van wanneer dateert de seininrichting op het kruispunt van de Herentalse ring en de Herenthoutseweg in Herentals?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 543 van 6 juli 2007

van **FLOR KONINCKX**

1. De Vlaamse Overheid sluit meerjarencontracten af met erkende keuringsorganismes voor het gelijkvormigheidsonderzoek van laagspanningsinstallaties voor de indienststelling conform art. 270 van het AREI.
Met dit contract worden de controlebezoeken om de 5 jaar van de laagspanningsinstallaties conform art. 271 van het AREI opgedragen. Voor de installaties te Herentals zijn de keuringen in december 2006 uitgevoerd.
2. Het huidige contract wordt uitgevoerd door AIB-Vinçotte.
3. De huidige uitrusting van dit kruispunt is in dienst gesteld op 28 april 1999.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 546
van 6 juli 2007
van **RUDI DAEMS**

Oosterweelverbinding - Alternatief tracé

Tijdens de voorbije zes voortgangsrapportages over het Masterplan Mobiliteit Antwerpen en de NV BAM werd de problematiek van de milieueffectenrapportage (MER) meermaals aangekaart.

Ik heb onder meer gepeild naar het standpunt van de NV BAM en de Vlaamse Regering over het alternatief tracé van “StRaten-Generaal” voor de Oosterweelverbinding. NV BAM en de bevoegde minister hebben geantwoord dat dit alternatief tracé volwaardig zou worden onderzocht. Bijgevolg werd er een studierapport opgemaakt “kwalitatieve vergelijking alternatieven Oosterweelverbinding” (8 juni 2006) en toegevoegd als bijlage D aan het MER-Hoofdrapport voor de Oosterweelverbinding. Dit rapport spreekt een negatief oordeel uit over het alternatief tracé van StRaten-Generaal.

StRaten-Generaal heeft aan de hand van een grondige analyse in een lijvig document (29 juni 2007) deze negatieve beoordeling weerlegd. Dit rapport werd volgens schrijven en zeggen van StRaten-Generaal eveneens aan de bevoegde minister overgemaakt.

StRaten-Generaal stelt dat er geen “volwaardig onderzoek” is gebeurd, en dat de evaluatie van de NV BAM slordig en tendentius is, bijvoorbeeld op het vlak van technische haalbaarheid (o.a. bouw tolinfrastructuur), veiligheid, leefbaarheid (geluidshinder) en natuur.

Bovendien komt StRaten-Generaal tot de verrassende vaststelling dat een tolheffing voor vrachtwagens ter hoogte van de Kennedytunnel zorgt voor aanzienlijke meerinkomsten, wat nieuwe denkpistes kan openen over het maximaliseren van tolkomsten of over het eventueel vrijstellen van tol voor personenvervoer.

StRaten-Generaal vraagt een onafhankelijke analyse van de studieresultaten en de evaluatie ervan door TV SAM en een onderzoek/analyse van het rapport van StRaten-Generaal.

1. Heeft de minister al een standpunt ingenomen over de analyse die StRaten-Generaal maakt?
2. Komt er nog een onafhankelijk onderzoek? Zo ja, tegen wanneer?

Zo neen, waarom niet?

3. De door StRaten-Generaal geraamde meerinkomsten bij tol op de Kennedytunnel werpen een nieuw licht op het debat over spreiding van verkeersstromen door en langs Antwerpen.

Wordt deze simulatie door de diensten van de minister nog geanalyseerd, en ziet zij het mogelijk dat dientengevolge de zienswijze m.b.t. tol nog wordt bijgesteld?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 546 van 6 juli 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Overeenkomstig de richtlijnen van de Dienst MER van 31 januari 2006, dienden de milieueffecten van het “StRaten-Generaal”-project dat als een variant van een reeds in de Plan MER Masterplan opgenomen alternatief kan worden beschouwd, volwaardig te worden onderzocht tenzij werd aangetoond dat het project, zowel technisch als naar veiligheid, geen haalbaar alternatief was.

In de Project MER (Bijlage D bij het Hoofdrapport) onderzochten de onafhankelijke MER deskundigen in eerste instantie de technische haalbaarheid en de interne veiligheid van het voorgestelde alternatief.

Uit dit onderzoek bleek dat het project StRaten-Generaal technisch geen haalbaar alternatief was, omdat het de nautische toegankelijkheid van de haven beperkt en de bedrijfszekerheid in het gedrang brengt. Een manuele tolheffing voor vrachtwagens ter hoogte van de Kennedytunnel bleek eveneens technisch onmogelijk.

Hoewel de richtlijnen van de Dienst MER in de hypothese van technische niet-haalbaarheid geen kwalitatieve beoordeling van de milieueffecten van het alternatief oplegden, heeft het team van MER deskundigen de milieueffecten toch ook tot op zeker niveau kwalitatief beoordeeld. Uit dit onderzoek bleek dat het alternatief StRaten-Generaal globaal gezien onder alle randvoorwaarden met betrekking tot tolheffing, slechter scoorde dat het Referentieontwerp. (Pagina's 94-98 Project MER)

De Dienst MER heeft met haar goedkeuringsverslag van 30 maart 2007 het Project MER Oosterweelverbinding goedgekeurd.

De Dienst MER is dus op basis van een inhoudelijk toetsing van het project MER (wat meer inhoudt dan de “conformverklaring” uit de vroegere reglementering) van oordeel dat het MER onder meer voldoet aan alle opgelegde richtlijnen, ook met betrekking tot het tracé StRaten-Generaal: “Een combinatie van mobiliteitsaspecten al dan niet in combinatie met veiligheidsaspecten enerzijds en de toegankelijkheid van het oostelijk deel van de haven (Amerikadok, Albertdok, e.d.) voor zeeschepen anderzijds, maakten dat de verschillende onderzochte uitvoeringsvarianten van dit tracé niet haalbaar bleken te zijn. Het StRaten-Generaaltracé werd derhalve, zoals bepaald in de richtlijnen, niet verder op zijn milieueffecten onderzocht in het rapport.” (pag. 5 Goedkeuringsverslag Dienst MER)

Deze inhoudelijke goedkeuring door de administratie waarborgt de kwaliteit van het MER. Er zijn geen elementen voorhanden om te twifelen aan de deskundigheid van de onafhankelijke MER-deskundigen of van de Dienst MER.

Bovendien kan worden verwezen naar de recente uitspraak die de Raad van State deed in het schorsingberoep tegen het GRUP Oosterweelverbinding (R.v.St., nr. 173.287, 6 juli 2007, zie bijlage). De Raad overwoog hierin dat het niet kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid is om een tracé dat het vrijwaren van de scheepvaart niet kan dienen, niet te weerhouden. Eenzelfde overweging (beperking van de nautische toegankelijkheid) ligt onder meer aan de basis voor het niet weerhouden van het in de Project MER onderzochte alternatief StRaten-Generaal.

Zoals blijkt uit het voorafgaande, is er geen enkele objectieve reden om de degelijkheid van de besluitvorming in het Project MER Oosterweelverbinding in twijfel te trekken.

2. Er komt geen onafhankelijk onderzoek meer, zie 1.
Mijn achtbare voorganger minister Kris Peeters deelde reeds ter gelegenheid van de zevende voortgangsrapportage in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie (20 juni 2007) mee dat hij op dit moment geen elementen of argumenten heeft om de deskundigheid en de grondige aanpak van de MER-cel in twijfel te trekken. Ik sluit mij bij dit standpunt aan.
3. Neen. Een analyse van de simulatie van tol voor vrachtwagens op de Kennedytunnel heeft weinig zin wanneer uit de Project-MER blijkt dat een manuele tolheffing enkel voor vrachtwagens ter hoogte van de Kennedytunnel, technisch onhaalbaar is.

BIJLAGE

Schorsingberoep tegen het GRUP Oosterweelverbinding

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/546/antw.546.bijl.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 548
van 6 juli 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Kruispunt Leien-Mechelsesteenweg Antwerpen - Verkeersveiligheid

Bij de heraanleg van de Leien (1ste fase) werd ook het kruispunt Leien/Mechelsesteenweg ter hoogte van de Nationale Bank heraangelegd. De werken zijn daar nog niet ten einde.

Bij de herinrichting van dit verkeersknooppunt werd het stuk Mechelsesteenweg ter hoogte van de Nationale Bank een eenrichtingsstraat met verkeer staduitwaarts. Het verkeer stadinwaarts werd verplaatst naar de Boularstraat. Dit geldt niet alleen voor autoverkeer, maar ook fietsers moeten omrijden.

In de praktijk gebeurt dit echter niet. Fietsers rijden nog steeds links van de Nationale Bank stadinwaarts. Daartoe gebruiken ze het zebrapad en nadien het trottoir/trambedding. Alle verkeersdeelnemers dienen zich aan de daar geldende verkeersreglementering te houden. De onduidelijke toestand en de praktijk leren echter dat een omleiding voor fietsers niet optimaal is.

Een oplossing zou erin kunnen bestaan om (1) betere signalisatie te voorzien voor de omleiding of, en dit zou op zijn haalbaarheid onderzocht moeten worden, om (2) het bestaande (nieuwe) fietspad (staduitwaarts) in het stuk naast de Nationale Bank toegankelijk te maken voor fietsverkeer in beide richtingen.

Gelet op de verkeersveiligheid van alle verkeersdeelnemers en in het bijzonder van de fietsers in deze casus, verneem ik graag van de minister een antwoord op volgende vragen.

1. Is de minister op de hoogte van de verre van optimale toestand voor fietsers op het kruispunt Leien/Mechelsesteenweg?
2. Worden er maatregelen getroffen om de situatie te verbeteren en zodoende ongevallen te vermijden, eventueel door de signalisatie voor fietsers te verbeteren?
3. Of acht de minister het veeleer wenselijk het fietspad staduitwaarts (van Sint-Jorispoort naar Mechelsesteenweg) toegankelijk te maken voor fietsverkeer in beide richtingen, om op deze wijze een antwoord te bieden voor de niet-optimale omleiding langs de Bourlastraat?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 548 van 6 juli 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

De situatie, zoals beschreven in de vraag, werd inderdaad gerealiseerd in de context van de heraanleg van de Leien – 1^e fase.

Voor wat betreft de voorzieningen, o.a. voor fietsers op de in het project betrokken stadswegen, werd voortgegaan op de wensen en voorstellen van het stadsbestuur. In de loop van de uitvoering werden zelfs op diverse plaatsen wijzigingen aan het oorspronkelijke ontwerp aangebracht op dringend verzoek van het stadsbestuur, dat steeds werd betrokken bij de opvolging en eventuele bijsturing van de werken.

Voor de situatie in de omgeving van het kruispunt met de Mechelsesteenweg (stadsweg langs de kant van de Nationale Bank), werden de werken uitgevoerd conform het goedgekeurde ontwerp, de bouwvergunning en de opmerkingen van de betrokken partijen tijdens de uitvoering. Tot op heden werden door de politie of het stadsbestuur nog geen opmerkingen of voorstellen tot wijziging gemaakt in verband met de huidige situatie. Er zijn in dit context dus ook nog geen maatregelen gepland.

Met het stadsbestuur werd wel contact opgenomen en zal er zo spoedig mogelijk een overleg worden georganiseerd m.b.t. de evaluatie van de huidige situatie. De daaruit voortvloeiende maatregelen en verbeteringen kunnen eveneens ten spoedigste worden gerealiseerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 549
van 6 juli 2007
van **JAN PEUMANS**

Circuit Terlamen Zolder - Milieuvergunning

Eind 2006 besliste het provinciebestuur van Limburg om de milieuvergunning van het circuit Terlamen aan te passen.

De belangrijkste verandering houdt in dat test- en oefenritten opnieuw op donderdagen mogen plaatsvinden. Ook mogen de bestuurders van het circuit kiezen wat als A-activiteit (geen geluidsbeperking of tot 105 decibel) en B-activiteit (tot 95 decibel) geldt.

De aanpassing werd op gejuich onthaald bij de mensen van het circuit, maar kon op weinig begrip rekenen bij de omwonenden.

1. Over welke wijzigingen gaat het precies?
2. Wat is de precieze stand van zaken m.b.t. deze milieuvergunning en de aanpassingen op alle onderdelen? Graag een volledig overzicht.
3. Welke adviezen werden er ter zake ingewonnen bij welke instanties en met welke resultaten? Graag een volledig overzicht.
4. Wat is de stand van zaken m.b.t. de beroepsprocedure? Graag een volledig overzicht van alle ingediende dossiers en de wijze waarop hieraan gevolg werd gegeven.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 549 van 6 juli 2007

van **JAN PEUMANS**Vraag 1 en 2

De volgende 5 wijzigingen (paragraaf 1 tot en met 5: wat gewijzigd wordt is onderlijnd en in het vet) zijn toegestaan bij besluit van 9 november 2006 van de deputatie van de provincieraad van Limburg.

§1. Artikel 2, 3) van het ministerieel besluit (AMV/00003097/1007/C) dd. 2000-01-07 (houdende wijziging van artikel 4 §2,3 van het besluit van de bestendige deputatie dd. 1999-07-01) wordt gewijzigd als volgt:

De zinnen “Vanaf de datum van het inwerking treden van deze vergunning ...” tot en met “Het totaal aantal B-dagen bedraagt maximum 96.” worden geschrapt en vervangen door:

“Vanaf de datum van inwerkingtreding van deze vergunning geldt daarenboven het volgende:

- A-activiteiten zijn enkel toegelaten:
 - elke donderdag, voor zover deze niet voorafgaat aan een A-weekend van drie dagen, van 9-12 u en van 13-17u
 - tien **meerdaagse weekendactiviteiten** per jaar, als volgt samengesteld:
 - * drie weekends van twee en een halve dag, als volgt samengesteld:
 - vrijdag van 14 – 18 u
 - zaterdag van 9 –12u en van 13 –18 u
 - zondag van 10 – 18u30
 - * maximaal **drie** weekends van drie dagen, als volgt samengesteld:
 - vrijdag van 9-12u en van 13-18u
 - zaterdag van 9-12u en van 13-18u
 - zondag van 10-18u30
 - de donderdag voorafgaand aan deze weekends is geen ingedeelde activiteit toegestaan (noch A, B, C of D)
 - * minimaal twee weekends per jaar als volgt samengesteld:
 - zaterdag van 9-12u en van 13-18u
 - zondag van 10-18u30
 - * één weekend van 24 uur begrepen tussen zaterdag 9u en zondag 18u30
 - 5 dagen per jaar van 9-19u ingeval van toewijzing van een WK gemotoriseerde sporten. Indien deze vijf dagen aaneengesloten worden genomen, mogen er geen ingedeelde activiteiten ingericht worden (noch A, B, C of D) de dag voor en de dag na deze vijf dagen.
 - **één activiteitsdag (week of weekend) voor regionale wedstrijden van 9-22u. Deze dag mag enkel opgenomen worden in de periode van oktober tot en met maart. Tijdens de twee volgende kalenderdagen en de eerstvolgende donderdag mogen er geen ingedeelde activiteiten ingericht worden.**
 - één avondtraining tijdens een weekdag van 16 – 24 u.

Het totaal aantal A-dagen mag de 73,5 niet overschrijden (of 78,5 ingeval van toewijzing van een WK)

- B-activiteiten zijn enkel toegelaten op:
 - **maximum acht dagen per maand, te kiezen uit maandag, dinsdag, woensdag, vrijdag, zaterdag en zondag, telkens van 9-12u en van 13-18u.** Er dient rekening gehouden te worden met de beperkingen omschreven onder de A-activiteiten.

Het totaal aantal B-dagen bedraagt maximum 96.”

§2. Artikel 2, 6) eerste gedachtestreepje van het ministerieel besluit (AMV/00003097/1007/C) dd. 2000-01-07 (houdende de wijziging van artikel 4 §2,6 van het besluit van de bestendige deputatie dd. 1999-07-01 en nadien ambtshalve gewijzigd door artikel 1,3 van het ministerieel besluit d.d. 2004-07-19) wordt gewijzigd als volgt:

“De VZW Terlamen zal uiterlijk **drie volle maanden voorafgaand aan de kwartalen 1, 3 en 4 en uiterlijk twee volle maanden voorafgaand aan kwartaal 2** de activiteitenkalender van desbetreffend kwartaal per aangetekend schrijven ter goedkeuring voorleggen aan de leidinggevend ambtenaar van de buitendienst van de afdeling Milieuvergunningen te Hasselt. Bij niet afwijzing binnen de maand na deze voorlegging wordt de aldus voorgelegde activiteitenkalender geacht te zijn goedgekeurd.”

§3. Artikel 1, 1) van het ministerieel besluit (AMV/00003097/1019) d.d. 2004-07-19 (houdende de vervanging van de bijzondere voorwaarde nr. 2.2 uit Artikel 4, §2 van het besluit van de bestendige deputatie van 1 juli 1999, gewijzigd bij ministerieel besluit van 7 januari 2000) wordt vervangen door wat volgt:

“Tijdens de activiteiten van categorie A mag voor de wedstrijden en/of activiteiten met regionaal karakter de omloop uitsluitend gebruikt worden door motorvoertuigen en/of motorrijwielen waarvan het geluidsniveau LA,max, gemeten door de in punt 2.3) hierna bedoelde emissiemeeptesten, niet hoger is dan 105 dB(A). **Onder wedstrijden met regionaal karakter verstaat men die wedstrijden onder de auspiciën van de Regionale Vlaamse Autosportfederatie. Voor wedstrijden die ten gevolge van de federalisering van de auto- en/of motorsport onder de auspiciën van een Vlaamse sportfederatie zouden komen, maar die een duidelijk bovenregionaal karakter hebben, geldt deze geluidsbepanking niet. Dit bovenregionaal karakter wordt bewezen geacht indien er meer dan één manche van de serie, waarvan de wedstrijd deel uitmaakt, buiten het Vlaams Gewest plaatsvindt, of indien meer dan 15% van de deelnemers een andere licentie dan een VAS-licentie hebben. De deelnemerslijsten moeten tijdens en tot één jaar na de wedstrijden ter inzage te liggen bij de exploitant**”

§4. Artikel 1, 3) van het ministerieel besluit (AMV/00003097/1019) d.d. 2004-07-19 (houdende de vervanging van de bijzondere voorwaarde nr. 6 uit artikel 4,§2 van het besluit van de bestendige deputatie van 1 juli 1999, gewijzigd bij ministerieel besluit van 7 januari 2000) wordt gewijzigd als volgt:

onder het eerste gedachtestreepje wordt de zin “De activiteiten van categorie A met regionaal karakter dienen specifiek vermeld in de activiteitenkalender” vervangen door de zin: **“In de activiteitenkalender moet de exploitant bij activiteiten van de categorie A specifiek vermelden onder welk van de 3 onderstaande types deze activiteit valt:**

- **bovenregionaal: emissievrij;**
- **regionaal: emissie max. 105 dB(A);**
- **deels regionaal: emissie max. 105 dB(A) tijdens de regionale races.”**

§5. Artikel 1, 4) van het ministerieel besluit (AMV/00003097/1019) d.d. 2004-07-019 (houdende de aanvulling met een 5^e gedachtestreepje - de bijzondere voorwaarde nr.6 uit artikel 4, §2 van het besluit van de bestendige deputatie van 1 juli 1999, gewijzigd bij ministerieel besluit van 7 januari 2000) wordt aangevuld als volgt:

“ - De activiteitenkalender vermeldt ook de dagen waarop geluidsinstallaties worden gebruikt voor muziek, randanimatie, ..., en desgevallend van de toelatingen die door het college van burgemeester en schepenen werden verleend in toepassing van artikel 6.7.3 van VLAREM II (afwijking op de normen van het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen); **na het bekomen van dergelijke toelatingen zal de exploitant tevens de afdeling Milieu-inspectie dienst Limburg (via e-mail) hiervan op de hoogte stellen;**”

Vraag 3

Met betrekking tot het besluit van 9 november 2006 van de deputatie van de provincieraad van Limburg werden de volgende adviezen ingewonnen:

- gunstig advies van 27 september 2006 van het college van burgemeester en schepenen van Heusden-Zolder;
- deels gunstig advies van 6 oktober 2006 van de afdeling Milieuvergunningen, buitendienst Limburg: gunstig voor de eerste 4 voorwaarden en ongunstig voor de vijfde voorwaarde omdat in het kader van administratieve vereenvoudiging geen aanpassing van deze laatste voorwaarde wenselijk werd geacht;
- gunstig advies van 16 oktober 2006 van het Agentschap R-O Vlaanderen, Ruimtelijke Ordening;
- unaniem gunstig advies van 30 oktober 2006 van de Provinciale Milieuvergunningscommissie mits aanpassing in wijziging 3: het voorstel van de exploitant het ‘onder de aandacht komen van de niet-Vlaamse pers’ en het begrip ‘niet-vlaming’ zijn in de praktijk moeilijk controleerbaar; voorgesteld wordt om ‘niet-vlaming’ te vervangen door ‘rijders met een andere dan VAS-licentie’, ‘Vlaanderen’ te vervangen door ‘het Vlaams Gewest’ en het gedeelte over de buitenlandse pers wordt niet weerhouden wegens stuurbaar door de exploitant en pas achteraf te controleren;

De uitgebrachte adviezen zijn gevolgd met uitzondering van het ongunstige advies van de afdeling Milieuvergunningen, buitendienst Limburg voor de vijfde voorwaarde. Er werd namelijk geoordeeld dat het bijkomend op de hoogte stellen van de afdeling Milieu-inspectie als een positieve maatregel kan worden beschouwd.

Vraag 4

Bij ministerieel besluit nr. AMV/3097/1025B van 12 juni 2007 werd de beslissing van 9 november 2006 van de deputatie van de provincieraad van Limburg, bevestigd (zie punt 1).

Met betrekking tot het ministerieel besluit van 12 juni 2007 werden de volgende adviezen ingewonnen:

- gunstig advies van 20 december 2006 van de afdeling Stedenbouwkundig Beleid van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed;
- gunstig advies van 19 februari 2007 van de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie.

De uitgebrachte adviezen zijn gevolgd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 550
van 6 juli 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Dierenasielen - Steun

Met het begin van de zomervakantie worden we helaas opnieuw geconfronteerd met een jaarlijks terugkerend fenomeen. Er worden opnieuw massaal veel huisdieren gedumpt of naar dierenasielcentra gebracht. In vijf jaar tijd is het aantal katten in dierenasielen gestegen van 23.000 naar 36.000. Ook steeds meer honden, maar ook andere dieren worden gedumpt.

Tegelijkertijd zijn er minder asielen, want de jongste tijd moeten steeds meer asielen hun werking noodgedwongen stopzetten, wegens niet meer leefbaar. Talrijke asielen zijn genoodzaakt de dieren te euthanaseren en sommige starten noodgedwongen met wachtlijsten.

De werking van een dierenasiel draait voornamelijk rond vrijwilligers en de financiering ervan hangt meestal af van vrijgevigheid van burgers. Hier en daar doet ook de gemeente een inspanning, maar die steun is verre van toereikend en is niet in verhouding tot de gemaakte kosten.

Goedbedoelde initiatieven of projecten zoals Petfinder.be lossen het probleem niet ten gronde op. De centra zijn van oordeel dat er dringend een oplossing gevonden moet worden voor de overvolle en ondergefinancierde asielen.

Dierenwelzijn is tot nader order een federale bevoegdheid, maar wellicht kan ook de Vlaamse overheid initiatieven ter zake nemen.

1. Ondersteunt de Vlaamse overheid op de één of andere wijze nu al de dierenasielcentra? Zo ja, hoe?
2. Welke extra initiatieven kan de minister, binnen haar bevoegdheid nog nemen in verband met deze problematiek?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 550 van 6 juli 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

Het jaarlijks terugkerende fenomeen van achtergelaten huisdieren tijdens de vakantieperiode is zonder meer een zeer spijtig verschijnsel. Het valt echter te betwijfelen of de Vlaamse overheid ter zake over de nodige bevoegdheid beschikt.

Zoals al aangegeven in de vraag is dierenwelzijn een federale materie, die op basis van artikel 6, V, 2° van de Bijzondere Wet op de Hervorming van de Instellingen van 8 augustus 1980 expliciet is toegewezen aan de federale overheid.

De Vlaamse overheid is, op basis van dezelfde Bijzondere Wet, wel bevoegd voor het natuurbehoud en daaruit voortvloeiend de bescherming van wilde diersoorten en plantensoorten. Op basis hiervan engageert de Vlaamse overheid zich reeds een aantal jaren ten aanzien van de opvangcentra voor vogels en wilde dieren in het Vlaamse Gewest. De overheid ondersteunt de werking van deze centra door hen de mogelijkheid aan te bieden van een officiële erkenning en een daaruit volgende mogelijkheid tot subsidiëring. Om in aanmerking te komen voor zowel erkenning als subsidiëring moeten de opvangcentra voldoen aan een aantal voorwaarden. Deze voorwaarden zijn vastgelegd in het Besluit van de Vlaamse Regering van 4 juni 2004 houdende vaststelling van de voorwaarden voor de erkenning van Vlaamse opvangcentra voor vogels en wilde dieren en houdende toekenning van subsidies.

Deze centra zijn, zoals de naam al aangeeft, in de eerste plaats gericht op uit het wild afkomstige dieren die hulpbehoevend zijn. Na verzorging kunnen deze dieren terug worden vrijgelaten in de vrije natuur. Dieren die niet terug naar de natuur kunnen dienen te worden geëuthanaseerd. Het komt voor dat in de opvangcentra huisdieren worden binnengebracht maar slechts in kleine aantallen. Aangezien de focus op wilde dieren ligt dienen deze huisdieren vervolgens elders te worden geplaatst. Het is niet de bedoeling dat deze centra ook zouden gaan instaan voor de opvang van huisdieren omdat dit hun oorspronkelijke werking in het gedrang zou brengen.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt:

- 1) Momenteel zijn in het Vlaamse Gewest tien opvangcentra voor vogels en wilde dieren erkend (zie bijlage). Voor het werkingsjaar 2007 werd aan deze centra een totaal bedrag aan subsidies toegekend van 274.181,86 euro.
- 2) Binnen de bevoegdheden van de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu en natuur is het niet aan de orde om maatregelen te nemen ten aanzien van huisdieren en de aangelegenheden betreffende dierenwelzijn.

BIJLAGE

- Overzicht erkende opvangcentra voor vogels en wilde dieren

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/550/antw.550.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 552
van 6 juli 2007
van **JOHAN DECKMYN**

Onteigeningen Antwerpsesteenweg Gent - Informatie betrokkenen

Met betrekking tot de Antwerpsesteenweg in Gent lopen er verschillende – al dan niet gedeeltelijke – onteigeningsdossiers.

Zo is er het dossier rond de kluifrotonde ter hoogte van de oprit van de R4, maar er zijn ook nog andere, zoals een gedeeltelijke onteigening voor de uitbreiding van een busstrook.

De betrokken omwonenden krijgen brieven in de bus van de FOD Financiën, maar op protesten krijgen ze geen antwoord. Richten ze zich tot De Lijn, dan worden ze doorverwezen naar de verantwoordelijke ontwerper.

1. Wordt er aan de betrokkenen dan niet meegedeeld welke stappen zij kunnen ondernemen indien ze protest willen aantekenen tegen de onteigening?

Hoe verloopt die klachtenprocedure? Waar kunnen zij terecht?

2. Bestaan er vanuit de Vlaamse Gemeenschap bij onteigeningsdossiers akkoorden met instanties zoals De Lijn om op een gecoördineerde manier antwoord te geven in geval van protesten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 552 van 6 juli 2007

van **JOHAN DECKMYN**

De onteigeningen in kwestie zijn nodig voor de herinrichting van de gevaarlijke punten N70 (Antwerpsesteenweg) – Orchideestraat en Drieselstraat in Gent-Oostakker. Het ministerieel besluit van de Vlaamse Regering betreffende onteigeningen ten algemene nutte voor dit project, werd uitgevaardigd op 4 april 2006.

Het besluit omvat de onteigeningen nodig voor de realisatie van de voorziene kluifrotonde op de N70 tussen Orchideestraat en Drieselstraat, voor het verleggen van de op- en afrit van de R4 kant Drieselstraat en voor de aanleg van een gemengde bus- en fietsbaan tussen N70 en Groenstraat t.h.v. de Herman Teirlinckstraat.

Het Aankoopcomité Gent 1 van de FOD Financiën is belast met de verwervingen.

1. Sinds enkele jaren is het voor infrastructuurwerken de normale procedure dat de betrokkenen na het uitvaardigen van het MB, worden aangeschreven met vermelding van de stappen die ze bij bezwaar eventueel kunnen ondernemen. Meestal worden ze ook vroeger op de hoogte gebracht via hoorzittingen, informatievergaderingen of per brief.

Voor het wegwerken van de gevaarlijke punten is de Tijdelijke Vennootschap 3V (consortium van drie studie bureaus aangeduid als TV3V) door de Vlaamse overheid aangesteld als gedelegeerd bouwheer. TV3V moet instaan voor het technisch ontwerp en de opvolging van de werken, maar ook voor alle nodige procedures, zoals voor de onteigeningen, de stedenbouwkundige vergunning, ... Voor dit dossier is achteraf gebleken dat de betrokken eigenaars helaas niet werden aangeschreven na het uitvaardigen van het MB. Aan TV3V is daarom gevraagd voor dergelijke zaken haar interne procedures bij te sturen.

Het Agentschap Infrastructuur dat de N70 beheert, is op de hoogte van bezwaren van omwonenden tegen de voorziene aanleg van de busbaan. Ondertussen is gebleken dat hiervoor een wijziging van bestemming volgens een nog geldig BPA moet gebeuren. Hiervoor is binnen de Vlaamse overheid de procedure voor een gewestelijk RUP opgestart, in overleg met de Stad Gent. Die procedure voorziet een openbaar onderzoek, zodat de omwonenden alsdan nog op een officiële manier hun bezwaren kunnen uiten. Hiermee is dan rekening te houden bij de verdere procedure van vaststelling van het RUP.

Aan het bevoegde Aankoopcomité is gevraagd om in geval geen minnelijke regeling mogelijk is voor de verwervingen langsheen de voorziene busbaan, deze dan voorlopig op te schorten.

De betrokkenen kunnen terecht bij de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen van het Agentschap Infrastructuur die dan eventueel verder overlegt met TV3V.

2. Normaal gezien is er één onteigenende instantie en die is verantwoordelijk voor het geven van antwoorden, ook al gebeurt een deel van de onteigeningen voor de aanleg van een busbaan ten behoeve van De Lijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 554
van 10 juli 2007
van **LUDO SANNEN**

Paalkamperen - Stand van zaken

Bij de behandeling van het voorstel van decreet “houdende wijziging van diverse decreten, wat het paalkamperen en het hoevekamperen betreft” kwam naar voren dat paalkamperen in natuurreservaten mogelijk zou worden na een verruiming van de mogelijkheden voor recreatief medegebruik in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Via artikel 19 van het decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie, goedgekeurd door het Vlaams Parlement op 19 mei 2006 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 20 juni 2006, zijn deze verruimde mogelijkheden intussen een feit.

In de Commissie voor Leefmilieu van 15 februari 2007 werd bevoegde minister gevraagd naar de initiatieven die hij reeds genomen had om het paalkamperen ook effectief mogelijk te maken. In zijn antwoord heeft de minister hetvolgende gesteld: “Mijn medewerkers en ik zullen dit proces van zeer nabij volgen. In de maanden maart, april en mei van dit jaar wordt deze overlegronde gepland, zodat een principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering nog haalbaar is voor het zomerreces.” (Handelingen C104 van 15 februari 2007, blz. 4-6)

In aansluiting hierop hierop had ik graag een antwoord verkregen op volgende vragen.

1. Zijn bij het overleg over het paalkamperen ook andere relevante partners zoals terreinbeherende organisaties, bosgroepen of regionale landschappen betrokken?
2. Welke timing stelt de minister momenteel voorop bij het mogelijk maken van paalkamperen in Vlaanderen?
3. Zijn de minister al bepaalde regio's of partners bekend die kenbaar hebben gemaakt dat ze paalkamperen willen opnemen in hun toeristisch-recreatief aanbod?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 554 van 10 juli 2007

van **LUDO SANNEN**

1. Het overleg over het paalkamperen werd geïntegreerd in het doelgroepenoverleg naar aanleiding van het voorbereiden van het voorontwerp van Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de toegankelijkheid van de bossen en de natuurreservaten. In dat voorontwerp wordt immers een mogelijkheid gecreëerd om het concept van paalkamperen of het instellen van bivakzones mogelijk te maken in de bossen en natuurreservaten. Tijdens het overleg met de beheerders, georganiseerd op 29 maart 2007 door het Agentschap voor Natuur en Bos in samenspraak met het kabinet van mijn voorganger Kris Peeters, waren volgende de organisaties aanwezig: bosgroepen, provincies, Natuurpunt Vzw., Natuurpunt Wase Linkerschelde-oever Vzw., Limburgs Landschap Vzw. en Landelijk Vlaanderen. De volgende organisaties waren verontschuldigd: Vereniging van Vlaamse provincies (VVP), Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, Natuurpunt Hobokense Polder Vzw., Orchis Vzw. en Durme Vzw. Tijdens een gelijkaardig overleg voor de 'gebruikers' op 11 mei 2007 waren volgende organisaties aanwezig: Bloso, Vlaamse Sportfederatie, VVP-Commissie Sport, Vlaamse Jeugdraad, Steunpunt Jeugd Vzw., Regionaal Landschap Kempen en Maasland, Nationaal Park Hoge Kempen, Vereniging voor Bos in Vlaanderen Vzw., RECREAD federatie van recreatieondernemers, Provinciale Jeugddienst West-Vlaanderen, Belgische Musher Federatie (FBMF) en Mushers Belgium Vzw. (MBEL), Raad van Dierenwelzijn en Vlaamse Vereniging van Hengelsportverbonden Vzw. (VVHV).
2. Een principiële goedkeuring van het toegankelijkheidsbesluit door de Vlaamse Regering wordt gepland voor de maanden september-oktober 2007, mede afhankelijk van de datum van het advies van de Inspecteur van Financiën (het dossier werd ingediend op 6 augustus 2007). Vervolgens is een advies van de Raad van State vereist en een definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering. Na de definitieve goedkeuring van dit toegankelijkheidsbesluit wordt paalkamperen in Vlaanderen mogelijk.
3. Er is voor de eigendommen van de Vlaamse overheid in beheer bij het Agentschap voor Natuur en Bos nog geen concrete planning voor het lokaliseren van mogelijkheden voor paalkamperen gemaakt. Dat moet in het algemeen gebeuren binnen het kader van de beheerplannen en specifiek met de bepalingen van het nog goed te keuren nieuw toegankelijkheidsbesluit waarvan sprake in mijn antwoord op deelvraag 2. Tijdens het doelgroepenoverleg waarvan sprake in mijn antwoord op deelvraag 1 hebben enkele organisaties wel interesse getoond voor de mogelijkheid, maar er zijn geen concrete plannen van particuliere beheerders noch van gemeenten en provincies gekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 556
van 10 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Aardgasmeters - Afwijkingen

Uit een Nederlandse studie zou blijken dat het gasvolume dat de aardgasmeter aangeeft hoger is dan het werkelijk afgeleverde gasvolume en dit zou komen omdat de gasbedrijven zich baseren op een afleveringstemperatuur van 7 graden Celsius terwijl de werkelijke temperatuur 20,1 graden Celsius bedraagt.

In Vlaanderen worden dezelfde gasmeters gebruikt als in Nederland en wordt bovendien uitgegaan van dezelfde afleveringstemperatuur. Eerdere metingen in Vlaanderen van 2003 en 2004 gaven een verschil van 1 tot 1,5 procent tussen het geïnjecteerde aardgas en de hoeveelheid die in werkelijkheid geconsumeerd wordt.

Dit klein verschil in Vlaanderen betekent wellicht ook een zeer beperkt verschil op de energiefactuur maar de consument heeft recht op een zo correct mogelijke factuur en daartoe zijn de nodige rechtzettingen aangewezen.

Zonder uitspraak te doen over de betrouwbaarheid en correctheid van deze Nederlandse studie had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Werden in Vlaanderen intussen nieuwe dergelijke metingen gedaan?

 Zo ja, wat waren de conclusies?

 Zo neen, acht de minister dergelijk onderzoek niet dringend noodzakelijk?

2. Welke rechtzettingen worden er doorgevoerd om de consument een correcte aardgasfactuur te bezorgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 556 van 10 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Het verschil bij metingen van 2003 en 2004 tussen injectie in het net en verbruik bij afnemers is vastgesteld in een slotberekening die pas gemaakt kon worden nadat alle metingen op het net waren verwerkt. Deze berekening wordt de reconciliatie genoemd. Voor het jaar 2005 is deze berekening momenteel nog lopende. Het resultaat wordt verwacht tegen het jaareinde. Met deze berekening wordt de toewijzing van de energiehoeveelheden aan de leveranciers definitief afgerond. Deze berekening geeft dus een onrechtstreeks beeld van het verschil tussen injectie en afname door deze over een lange periode te vergelijken. In casu werd vastgesteld dat het aangerekende verbruik ongeveer 1,4% hoger lag dan de injectie in het net. De VREG heeft aan de netbeheerders en leveranciers gevraagd dit verschil te onderzoeken, alsook de manier waarop dit verschil uiteindelijk verrekend wordt. De eerste conclusies hierover worden eveneens verwacht tegen het jaareinde.

In de vraagstelling wordt verwezen naar de onderstelde afleveringstemperatuur van het gas in de gasmeter als oorzaak van het verschil. Er wordt inderdaad aangenomen dat de onderstelde afleveringstemperatuur een belangrijke oorzaak is van dit verschil. Het op de meter afgelezen verbruik moet immers gecorrigeerd worden voor de temperatuur in de gasmeter, en bij kleine verbruikers gebeurt deze correctie op basis van een schatting van de temperatuur. Aangezien het gas enerzijds uit ondergrondse leidingen komt, en de gasmeter anderzijds bij verschillende gebruikers in verschillende soorten lokalen opgesteld is, wordt voor alle kleine gebruikers een gemiddelde temperatuur in de gasmeter geschat. Mogelijk ligt de schatting van de temperatuur aan de lage kant, waardoor de gefactureerde hoeveelheid gas aan de hoge kant ligt. Ook in Nederland onderzoekt de regulator DTE deze problematiek. De VREG zal zich op de hoogte stellen van de resultaten van dit Nederlandse onderzoek, teneinde de conclusies van de Vlaamse aardgasnetbeheerders te kunnen beoordelen.

2. Voor 2003-2004 wordt het verschil verrekend doordat het teveel aan de afnemers aangerekende verbruik in eerste instantie ten goede komt aan de aardgasnetbeheerders. Deze bonus voor de netbeheerders moet uiteraard via lagere distributietarieven weer ten goede komen aan de afnemers. Hiervoor werden de resultaten van de reconciliatie ook ter kennis gebracht van de federale regulator. Voor 2005 zal het verschil waarschijnlijk op dezelfde manier verrekend worden.

Op basis van het hoger vermelde onderzoek zal moeten blijken of dit verschil verkleind kan worden en op welke manier het in de toekomst best kan verrekend worden.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 558
van 19 juli 2007
van **LUDO SANNEN**

Ruilverkaveling Veldhoven-Kreiel - Stand van zaken

Het landinrichtingsproject Noordoost-Limburg kent een lange geschiedenis. Aan de basis lag het besluit van de Vlaamse Regering van 23 oktober 1991 tot opmaak van het landinrichtingsplan, op 1 maart 1995 gevolgd door het ministerieel besluit tot goedkeuring van het richtplan.

Binnen dit projectgebied heeft de Vlaamse overheid nog twee andere inrichtingsinstrumenten ingezet: natuurinrichting in het inmiddels afgeronde project “Smeetshof”, en het instrument ruilverkaveling. Voor het deelgebied Veldhoven-Kreiel is op 14 september 1998 bij ministerieel besluit het onderzoek naar het nut van de ruilverkaveling geopend. Volgens de VLM-webstek (Vlaamse Landmaatschappij) is deze ruilverkaveling nog steeds “in voorbereiding”, zonder verdere specificatie.

Intussen is het projectgebied door andere beleidsinitiatieven gevat. Zo is er het grensoverschrijdende project Kempen~Broek, op de grens van Belgisch en Nederlands Limburg en Noord-Brabant, dat in zijn omvang uniek is voor Vlaanderen en Nederland. Het strekt zich uit over de gemeenten Cranendonck, Weert, Hamont-Achel, Bocholt, Bree, Kinrooi en Maaseik. Versterking van natuur- en landschapswaarden in combinatie met een grensoverschrijdende toeristisch-recreatieve ontsluiting zijn – met Europese steun - de pijlers onder deze Belgisch-Nederlandse samenwerking.

Intussen is het projectgebied ook gevat door de afbakeningsprocessen voor het buitengebied “Kempen en Maasland”. Met name in deze regio komen tal van ruimtelijke knelpunten tussen de sectoren landbouw en natuur naar voren. De aanduiding als Natura2000-gebied van grote delen van het projectgebied, en meer bepaald de aanhoudende onduidelijkheid over de correcte invulling van het Vogelrichtlijngebied, bezwaart bijkomend de uitkomst van dit proces.

Al deze randvoorwaarden maken dat binnen de regio Noordoost-Limburg een belangrijke rol mogelijk blijft voor de Vlaamse inrichtingsinstrumenten, waaronder de ruilverkaveling. In combinatie met de grondenbank bieden ze kansen voor een doelgerichte herinrichting van het buitengebied die zowel landbouw, natuur als recreatie ten goede kan komen.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de ruilverkaveling Veldhoven-Kreiel?
2. Wat zijn de belangrijkste conclusies van de uitgevoerde studies met betrekking tot:
 - a) de oppervlakte openbaar domein die kan worden ingebracht bij een eventuele herkaveling? Welk aandeel hiervan is momenteel in landbouwgebruik via uitbreiding van aanpalende landbouwpercelen en dus tijdelijk aan het openbaar domein onttrokken?
 - b) de omvang van de paardenhouderij (bedrijven met paarden, areaal grasland voor paarden) binnen het projectgebied?

3. Wat is de oppervlakte van de percelen die inmiddels door de VLM zijn aangekocht in het kader van het recht van voorkoop?

Wat is hun bestemming en huidig bodemgebruik?

4. Welke argumenten zullen worden meegewogen bij de eventuele nuttigverklaring van de ruilverkaveling? Zijn dit alleen de landbouweconomische kosten en baten op projectniveau, of worden de mogelijke bredere inrichtingsbaten op het vlak van toerisme, waterbeheer en gestegen vastgoedwaarde van de bestaande woningen mee in de afweging betrokken?
5. Op welke termijn kan een beslissing verwacht worden, en hoe zal deze beslissing gecommuniceerd worden naar alle inwoners en grondgebruikers – landbouwers en andere – binnen het projectgebied?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 558 van 19 juli 2007
van **LUDO SANNEN**

1. Stand van zaken onderzoek naar het nut van de ruilverkaveling:

- start onderzoek naar nut van de ruilverkaveling (voor 2.438 ha, voornamelijk in Bocholt en een klein stukje in Bree): MB van 14 september 1998;
- instelling coördinatiecommissie: MB van 9 juni 1999;
- uitvoeren thematische inventarisaties: 2000;
- opmaak voorstel voor ruilverkavelingsplan: 2002 – 2003;
- berekening van de landbouwkundige baten: 2003 – 2004;
- toelichting van kosten-baten onderzoek aan landbouwraad: 2005.

Stand van zaken afbakeningsprocessen: op zich is de afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur een aparte procedure die los staat van de ruilverkaveling. Maar gelet op de sterke verweving tussen landbouw en natuur in het ruilverkavelingsgebied, is het verder verloop van de ruilverkaveling zeer sterk afhankelijk van wat er in het afbakeningsproces wordt beslist.

De afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur verloopt via een aantal stappen. Tijdens een eerste stap (de visievorming) wordt in overleg met gemeenten, provincies en belangengroepen een ruimtelijke visie opgesteld die op hoofdlijnen aangeeft wat de belangrijke structuren zijn: welke aaneengesloten gebieden blijven gevrijwaard voor landbouw, in welke beekvalleien is er ruimte voor natuurontwikkeling, enz. De opgestelde ruimtelijke visie zal, na het doorlopen van het volledige afbakeningsproces, de basis vormen voor de beleidsmatige herbevestiging van agrarische gebieden (HAG) en de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Voor de regio “Limburgse Kempen-Maasland” is de visievorming gestart in 2005. In februari 2007 werd de ontwerp ruimtelijke visie (verkenningnota) gepresenteerd aan gemeenten, provincies en belangengroepen. Tot 15 mei 2007 konden deze een schriftelijk advies uitbrengen over de verkenningnota.

Momenteel (september '07) wordt de laatste hand gelegd aan het ‘programma voor overleg en voorontwerp HAG’. Hierover zal de komende maanden bilateraal overleg met gemeenten en provincie en multilateraal overleg in een maatschappelijke en bestuurlijke klankbordgroep gevoerd worden. Bedoeling is dat op basis hiervan in het voorjaar 2008 een ‘eindvoorstel van gewenste ruimtelijke structuur + uitvoeringsprogramma + voorstel HAG’ kan afgerond worden en voorgelegd voor advies aan alle actoren.

Eind 2008 zou dan het ‘operationeel uitvoeringsprogramma + eindvoorstel HAG’ aan de Vlaamse Regering, voor verdere besluitvorming, kunnen voorgelegd worden.

In de verkenningnota wordt de gewenste ruimtelijke structuur voor de deelruimte Maasland opgebouwd uit een aantal ruimtelijke concepten. Voor het deelgebied Velhoven-Kreiel worden volgende deelconcepten voorgesteld: “Vrijwaren van gebieden voor grondgebonden landbouw als drager van de open ruimte met behoud en ontwikkeling van KLE’s, bosfragmenten”. Voor de valleien van de Lozerbeek, Lozerbroekbeek, Lechter rietbeek, Veldhoverbeek wordt een verwevingsconcept voorgesteld (behoud en versterking van gevarieerde (half) open valleilandschappen met ruimte voor natuurlijke waterberging). Deze gebieden worden gedifferentieerd als natuurverwevingsgebieden.

In de overwegingen wordt bovendien het volgende voorgesteld: “Momenteel loopt voor het gebied een onderzoek tot nut van de ruilverkaveling. Op basis van de elementen van dit onderzoek (effectieve landbouwsituatie, ecologische waarden, ...) kan de ontwerpvisie ondersteund worden waarbij in de beekvalleien naar win-win situaties voor alle sectoren kan gestreefd worden.” M.a.w. het reeds doorlopen planvormingsproces in het kader van het onderzoek naar het nut van een ruilverkaveling Veldhoven-Kreiel kan helpen bij de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan. De eventuele nuttig verklaring kan een bijdrage leveren tot de realisatie van dit RUP.

De verschillende ruimtelijke bestemmingen van de landbouwpercelen vormen de grote moeilijkheid bij een eventuele ruilverkaveling Veldhoven-Kreiel (zie tabel 1 in bijlage). Zonder een voldoende grote grondreserve is het moeilijk om veel percelen tussen verschillende bestemmingen uit te ruilen. Met als gevolg dat heel de ruilverkaveling eigenlijk opgesplitst wordt in verschillende deelgebiedjes.

Een bijkomend probleem is dat een groot gedeelte (17.5%) van het landbouwgebruik gelegen is in natuurgebied. Dit betekent dat op termijn de landbouwsector deze gebieden niet meer zal kunnen gebruiken voor intensief landbouwgebruik tenzij deze in het afbakeningsproces als landbouwgebied ingekleurd worden. Bijgevolg is er een grote gronddruk voor het verwerven van gronden gelegen in agrarisch gebied.

In 2004 werden de landbouwkundige baten van de ruilverkaveling berekend op vraag van de coördinatiecommissie. Uit deze berekening is gebleken dat de baten van deze ruilverkaveling eerder gering zijn. De oorzaak hiervan is het landbouwgebruik in de verschillende bestemmingen die niet samengevoegd kunnen worden. Uit deze studie blijkt ook dat bijna elke landbouwer gronden heeft in verschillende bestemmingen: agrarisch gebied, landschappelijk waardevol agrarisch gebied, natuurgebied (al dan niet herbevestigd via het VEN). Deze studie werd toegelicht aan de landbouwsector met de vraag om een advies te geven aan de coördinatiecommissie met betrekking tot het al dan niet voortzetten van de ruilverkaveling.

Een ander belangrijk element is het maatregelenbesluit bij het Natuurdecreet van 2002. Aan de doelstellingen van de ruilverkaveling werd toegevoegd dat een ruilverkaveling die geheel of gedeeltelijk wordt uitgevoerd binnen een SBZ vogelrichtlijngebied of habitatrictlijngebied tevens gericht is op het realiseren van de maatregelen bedoeld in art. 36ter, §§ 1 en 2 van het “Natuurdecreet”. §1 stelt dat de administratieve overheid binnen haar bevoegdheden, in de speciale beschermingszones, ongeacht de bestemming van het betrokken gebied, de nodige instandhoudingsmaatregelen neemt die steeds dienen te beantwoorden aan de ecologische vereisten van de typen habitats en de soorten vermeld in de bijlagen van dit decreet. §2 stelt dat de administratieve overheid, binnen haar bevoegdheden, ongeacht de bestemming van het betrokken gebied tevens alle nodige maatregelen neemt om elke verslechtering van de natuurkwaliteit en het natuurlijk milieu van de habitats en van de habitats van de soorten vermeld in de bijlagen in een SBZ te vermijden en tevens om elke betekenisvolle verstoring van een soort vermeld in de bijlagen te vermijden. Ongeveer 75% van het ruilverkavelingsblok is gelegen binnen vogelrichtlijngebied en 10% is tevens aangeduid als habitatrictlijngebied. Dit betekent dat er duidelijke afspraken moeten gemaakt worden tussen de verschillende administraties hoe deze bepalingen dienen geïnterpreteerd te worden om aan de wetgeving te kunnen voldoen.

Na zorgvuldig beraad is het advies van de landbouwsector om toch een ruilverkavelingsplan verder uit te werken, maar met een aantal randvoorwaarden (zie coördinatiecommissie van 24 juni 2005):

- zoveel mogelijk natuurgebieden uit het project te laten en zeker die gebieden die al herbevestigd zijn als VEN-gebied;
- afname van gronden in landbouwgebruik voor maatregelen van landinrichting te beperken (In het voorlopige ruilverkavelingsplan was dit 8,8% van het blok);
- in landbouwgebied geen gronden te laten verdwijnen naar andere functies;
- de kosten van het project beperkt te houden.

Met deze adviezen is het nu aan de Vlaamse Landmaatschappij om het ruilverkavelingsplan te herwerken en terug voor te leggen aan de coördinatiecommissie. Ondertussen is het afbakeningsproces lopende voor de afbakening van de agrarische en natuurlijke structuren. De eventuele inrichting via de ruilverkaveling zal zich moeten richten naar deze afbakening. Vooraleer er een goed ruilverkavelingsplan kan opgesteld worden, is het wachten tot het operationeel uitvoeringsprogramma en het eindvoorstel van herbevestigde agrarische gebieden door de Vlaamse Regering zijn goedgekeurd.

2. a) De oppervlakte aan openbaar domein is nog niet bepaald. Vergeleken met het aandeel van het landbouwgebruik in natuurgebied is deze echter klein en bijgevolg irrelevant.

b) Op basis van de gegevens Mestbank 2005 komen in het gebied in totaal 15 bedrijven voor met paarden waarvan de zetel gelegen is in het ruilverkavelingsblok of binnen de gemeente Bocholt. Binnen het ruilverkavelingsblok wordt er 55 ha grond gebruikt voor de paardenhouderij (in totaal gebruiken zij 62 ha grond). Er zijn 6 bedrijven met paarden die hun bedrijfszetel binnen het ruilverkavelingsblok hebben die elk meer dan 15 paarden hebben. Van de 173 paarden binnen het blok zitten er 142 bij deze 6 bedrijven. Deze 6 bedrijven gebruiken binnen het ruilverkavelingsblok 32 ha.
3. Bij toepassing van artikel 74 en van artikel 56 van de wet op de ruilverkaveling heeft de VLM in de ruilverkaveling Veldhoven-Kreiel tot op 1 augustus 2007 in totaal 16ha29a gronden aangekocht.

Het gebruik van de gronden is als volgt:

- weiland: 9ha38a;
- akkergrond: 2ha72a;
 - hooiland: 1ha72;
 - bos: 2ha47.
- 2ha22a van deze gronden zijn verpacht en deze pacht blijft verder lopen. 14ha07a van de aangekochte gronden zijn pachtvrij.

Volgens het gewestplan hebben de aangekochte gronden de volgende bestemming:

- agrarisch gebied: 1ha71a;
- landschappelijk waardevol agrarisch gebied: 13ha15a;
- natuurgebied: 1ha39a.

Op de voorlaatste coördinatiecommissie is beslist om het recht van voorkoop met enige terughoudendheid toe te passen. Gelet op de onzekerheid over het opstarten van het project in de nabije toekomst werd beslist om het recht van voorkoop uitgaande van de ruilverkaveling niet toe te passen in agrarisch gebied volgens het gewestplan wanneer er een beroepslandbouwer kandidaat koper is. Van zodra er duidelijkheid is over het al dan niet doorgaan van het project, kan deze beperking opgeheven worden.

4. Een belangrijk toetsingskader is de visie die in het kader van het landinrichtingsproject Noordoost-Limburg in het richtplan is uitgewerkt. Ruilverkaveling wordt hier vermeld in functie van het behoud van het open agrarische karakter, de ontwikkeling van de landschapsstructuur, de ontwikkeling van avifaunistische waarden en andere natuurwaarden en de verbetering van de waterkwaliteit.

Volgende argumenten spelen een rol bij de nuttigverklaring van het project:

- de landbouweconomische kosten en baten en hoe de landbouwsector hier tegenover staat;
- de milieueffecten en de mogelijkheid om via remediërende maatregelen negatieve milieueffecten te vermijden, te herstellen of te compenseren en hoe de natuursector hier tegenover staat;
- de totale kost van het project;

- de adviezen van de sectoren/besturen op het ruilverkavelingsplan, hierbij is het te verwachten dat de ruilverkaveling een rol kan spelen op andere problemen en kansen (zoals geïntegreerd waterbeheer, bescherming archeologisch erfgoed, recreatie, ...).

De bestaande woningen worden zoveel als mogelijk buiten het projectgebied gelaten. De doelstelling van ruilverkaveling is zeker niet om de vastgoedwaarde van de woningen te veranderen.

5. Gelet op het aandeel zonevreemde landbouw en landbouw binnen speciale beschermingszones (Natura 2000) in het projectgebied dient er eerst duidelijkheid te komen over de afbakeningsprocessen vooraleer het onderzoek naar het nut kan verder gezet worden. Een beslissing hierover van de Vlaamse Regering kan wellicht ten vroegste begin 2009 verwacht worden (operationeel uitvoeringsprogramma en eindvoorstel HAG).

Ofwel zal uit deze beslissing blijken dat:

- de huidige bestemmingsplannen de ruimtelijke visie voor het gebied voldoende weergeven (enkel het bestaande agrarische gebied eventueel ook aangevuld met het agrarisch gebied in vogelrichtlijn wordt dan mogelijk herbevestigd). In dat geval blijft de RVK landbouweconomisch weinig rendabel en dient afgewogen te worden of het onderzoek naar het nut wordt verdergezet. De VLM kan dan het ruilverkavelingsplan vanaf begin 2009 herwerken met de randvoorwaarden voorgesteld door de coördinatiecommissie van 24 juni 2005. Eventuele timing:
 - begin 2009: herwerking van het ruilverkavelingsplan;
 - tweede helft 2009: aftoetsing met de sectoren / besturen;
 - eind 2009: coördinatiecommissie finaliseert eindadvies, ruilverkavelingsplan en blokgrens;
 - begin 2010: voorlopige goedkeuring van eindadvies, ruilverkavelingsplan en blokgrens door de minister
 - 2010: opstellen MER;
 - Eerste helft 2011: toelating van minister tot openbaar onderzoek van blokgrens, eindadvies, ruilverkavelingsplan en MER;
 - Eind 2011: eventuele nuttig verklaring door minister;
- ofwel moet er een RUP opgemaakt worden: dit RUP zal waarschijnlijk pas in 2009 opgestart worden (indien hier vanuit ruimtelijke ordening prioriteit aan gegeven wordt). In dit geval heeft het geen zin ruilverkaveling te laten starten zolang er nog geen RUP is opgemaakt. Best wordt er een manier gevonden om de processen RVK en opmaak RUP te laten samensporen. Eventueel kan vanuit ruimtelijke ordening en gemotiveerd door het Limburgerplan, de opmaak van een RUP eerder aangevat worden.

Van zodra het RVK proces opnieuw zou opgestart worden, voorziet de VLM op verschillende tijdstippen overlegmomenten met de betrokken sectoren/besturen. Een officieel communicatiemoment is het ogenblik waarop het volledige dossier ter inzage wordt gelegd in een openbaar onderzoek. Daarnaast staat de VLM altijd open voor andere informele contacten en ad hoc overleg.

BIJLAGE

oppervlakte (ha) van het landbouwgebruik in de verschillende zones op het gewestplan.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/558/antw.558.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 559
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Kreukelpalen - Stand van zaken

De vorige Vlaamse Regering heeft initiatieven genomen voor het plaatsen van de zogenaamde kreukelpalen om zo het aantal dodelijke ongevallen en ongevallen met zwaargewonden te doen dalen. Het was de bedoeling deze palen in de eerste plaats op te stellen op gevaarlijke plaatsen zoals in bochten, aan op- en afritten van autosnelwegen.

De invoering van de kreukelpalen zal geleidelijk aan gebeuren naar aanleiding van de vervanging van vetuste verlichtingspalen of bij de uitvoering van nieuwe verlichtingsinstallaties.

1. Kan de minister een overzicht geven van de plaatsen waar de bestaande verlichtingspalen sinds het begin van deze legislatuur zijn vervangen door kreukelpalen?

Graag een opsplitsing per provincie.

2. Worden voor de plaatsing van nieuwe verlichtingsinstallaties altijd kreukelpalen gebruikt?

Zo neen, welke criteria worden gehanteerd bij de keuze tussen gewone verlichtingspalen en kreukelpalen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 559 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Sinds het gebruik van kreukelpalen werden tot op heden geen vetuste verlichtingspalen vervangen. Wel werden een aantal nieuwe verlichtingsinstallaties door het Vlaamse Gewest uitgerust met kreukelpalen.

Hierna vindt u per provincie de plaatsen waar kreukelpalen werden aangebracht:

Provincie Antwerpen	
Vervangen van bestaande verlichtingspalen	
Zandhoven - N14 : Goormansstraat rotonde: gewestverlichting	6 stuks
Zoersel - E34-N14 - rotondes + carpool: gewestverlichting	17 stuks
Geel - R14 - rotonde: gemeentelijke verlichting	6 stuks
Lille - N132/E34 - Beersebaan: rotondes: gewestverlichting	30 stuks
Merksplas - N131 - rotonde: gemeentelijke verlichting	5 stuks
Heist-op-den-Berg - N10 - Lostraat : rotonde: gemeentelijke verlichting	8 stuks

Nieuwe wegverlichtingsinstallaties	
NIHIL	

Provincie Limburg	
Vervangen van bestaande verlichtingspalen	
Sint-Truiden - N79/N759 - rotonde: gewestverlichting	12 stuks
Bilzen - N701/N745 - rotonde: gewestverlichting	12 stuks
Genk - Bokrijk - N75 - rotonde: gemeentelijke verlichting	17 stuks

Nieuwe wegverlichtingsinstallaties	
Munsterbilzen - proefinstallatie: rotonde	24 stuks
Beringen - N72: rotonde	11 stuks
Opglabbeek - N76 – rotonde	35 stuks
Overpelt - N71a - rotondes "Oost", "West" en "Ziekenhuis"	75 stuks
Meeuwen - N76 – rotonde	17 stuks
Zutendaal - N730 – rotonde	15 stuks

Provincie Vlaams-Brabant	
Vervangen van bestaande verlichtingspalen	
NIHIL	

Nieuwe wegverlichtingsinstallaties	
Steenokkerzeel - N227 – omleidingsweg	46 stuks
Leuven - N19a Vaartkom	26 stuks

Vilvoorde - R22 - Erasmuslaan: rotonde	24 stuks
Vilvoorde - R22 – Cockeriestraat: rotonde	17 stuks

Provincie Oost-Vlaanderen: NIHIL

Provincie West-Vlaanderen: NIHIL

2. Kreukelpalen worden gebruikt bij de aanleg van rotondes, de toegangswegen tot deze rotondes en de verbindingswegen tussen deze rotondes, in bochten en op gevaarlijke punten, m.a.w. op de plaatsen waar de kans op aanrijdingen van verlichtingspalen het grootst is.

Op alle andere plaatsen waar het risico op mogelijke aanrijdingen zeer klein is, worden gewone verlichtingspalen gebruikt. Op rotondes waar de verlichtingspalen worden ingeplant achter de fietspaden, worden eveneens gewone verlichtingspalen gebruikt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 561
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Afvalstorten - Gezondheidsrisico's

De Werkgroep Milieu en Gezondheid van de Vlaamse Gezondheidsraad heeft een advies opgesteld inzake afvalstortplaatsen, dat goedgekeurd werd door de plenaire vergadering van de Vlaamse Gezondheidsraad op 15 februari 2005. Daaruit blijkt dat het beleid inzake afvalstorten en bodemverontreiniging fundamenteel meer gericht moet worden op de bescherming van de menselijke gezondheid.

In het advies staat uitdrukkelijk vermeld dat bij de opleiding van bodemdeskundigen, bij het opzetten van internationale sanering en bij het inschatten van de risico's, het inperken van de gezondheidsrisico's centraal moet staan. Het regelgevend kader is onvoldoende bedacht vanuit effecten op de menselijke gezondheid.

1. Welke initiatieven zijn er inmiddels genomen om tegemoet te komen aan dit duidelijke advies van de Vlaamse Gezondheidsraad?
2. Op welke wijze is het regelgevend kader ter zake reeds aangepast?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 561 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De OVAM heeft aan de bodemsaneringsdeskundige Haskoning de opdracht gegeven een 'code van goede praktijk' op te stellen voor de uitvoering van beschrijvende bodemonderzoeken en bodemsaneringen van stortplaatsen. In deze code van goede praktijk wordt specifiek aandacht besteed aan de risicoanalyse. Voor woongebieden is de evaluatie gericht op de humane risico's. Voor agrarische gebieden worden de risico's gedefinieerd als enerzijds mogelijke economische schade door het niet voldoen van landbouwproducten aan geldende normen. Anderzijds zal eveneens aandacht besteed worden aan de risico's voor dieren- en plantgezondheid. Een eerste versie van dit rapport werd op 22 augustus 2007 aan de OVAM bezorgd. De OVAM streeft ernaar om het eindrapport eind 2007 gefinaliseerd te hebben.

Om op algemene wijze de haalbaarheid van effectgerichte metingen in omgevingslucht na te gaan, werd in opdracht van de dienst Milieu & Gezondheid de studie 'Uitwerken en uitvoeren van een pilootproject voor effectgerichte metingen om de luchtkwaliteit in Vlaanderen te kunnen evalueren' opgestart. Deze studie heeft als doelstelling het uitwerken en uitvoeren van een pilootproject voor effectgerichte metingen om de luchtkwaliteit in meerdere testgebieden in Vlaanderen te evalueren. Daarbij dient een meetstrategie voor Vlaanderen ontwikkeld en gevalideerd te worden. Bijkomend zal de bruikbaarheid van dergelijke meetstrategie voor opvolging van mogelijke problemen voor gezondheid en opsporen van bronnen van vervuiling geëvalueerd worden. In functie van de beschikbaarheid en vaste standplaatsen van de staalnametoestellen van de Vlaamse Milieumaatschappij zijn volgende meetplaatsen weerhouden: Zelzate (industriële), Borgerhout (stedelijk) en Aarschot (landelijk). De meetplaatsen Zelzate en Borgerhout zijn punten die eveneens deel uitmaken van de humane biomonitoringscampagne van het eerste generatie Steunpunt Milieu en Gezondheid. De verzameling van de stalen werd eveneens afgestemd met lopende studies van de Vlaamse Milieumaatschappij om een maximum aan beschikbare gegevens te bekomen. Eind september worden de metingen afgerond. Het eindrapport van deze studie wordt verwacht tegen eind maart 2008.

Begin 2007 werd de beheersovereenkomst voor het 2de generatie Steunpunt Milieu en Gezondheid (2007-2011) ondertekend. Ook in dit nieuwe steunpunt krijgt humane biomonitoring een belangrijke plaats. Dit nieuwe programma heeft twee grote doelstellingen:

1° Opstellen van een referentiebasis van biomerkers voor de aanwezigheid van pollutanten in de Vlaamse bevolking. Hierbij worden voor Vlaanderen en voor geselecteerde leeftijdsgroepen gegevens verzameld op een representatieve manier. De selectie van de leeftijdsgroepen is afhankelijk van de gekozen biomerkers.

2° Monitoring inzake "hot spots". Hiervoor moeten zowel onderzoeksgebieden als onderzoeksgroepen nog nader bepaald worden. Voor de selectie van deze hot spots wordt een transparante selectieprocedure ontwikkeld in het steunpunt. De elementen uit het advies van de Vlaamse Gezondheidsraad zullen daarbij mee in overweging worden genomen.

2. Met betrekking tot het bodemsaneringsdecreet werd recent het voorontwerp van besluit houdende het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming principieel goedgekeurd. In het voorontwerp worden de bodemsaneringsnormen herzien om ze aan te passen aan recente wetenschappelijke bevindingen en data. Ook de berekeningsmethodiek van deze normen wordt

regelmatig herzien en momenteel voert de VITO een opdracht uit voor de aanpassing van het formularium Vlier-humaan.

Vlier-humaan werd opgesteld door de VITO en is een aanpassing aan de Vlaamse situatie van internationaal gebruikte methodieken. Met het model Vlier-humaan berekent men (1) de transfer van pollutanten vanuit de bodem en grondwater naar andere milieucompartimenten (groenten, buitenlucht, binnenhuislucht, binnenhuisstof, leidingwater, ...), (2) de blootstelling van mensen aan deze pollutanten en (3) de gezondheidsrisico's van deze blootstelling. Voor het bepalen van de gezondheidsrisico's wordt de berekende blootstelling vergeleken met de gezondheidscriteria (TDI of toelaatbare dagelijkse inname, AD(1/105) voor carcinogenen) die door internationale instanties zoals WHO worden gepubliceerd. De OVAM geeft erkende bodemsaneringsdeskundigen de aanbeveling om bij voorkeur het model Vlier-humaan te gebruiken voor de humane risicobeoordeling van historische bodemverontreiniging. Het afleiden van bodemsaneringsnormen voor nieuwe bodemverontreiniging gebeurde eveneens op basis van Vlier-humaan.

In het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming wordt verwezen naar standaardprocedures voor het uitvoeren van bodemonderzoeken. In de standaardprocedure - gecoördineerde versie 2006 - voor het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek is een afzonderlijke bemonsteringsstrategie (strategie 2 bis) voorzien voor stortplaatsen. De bemonsteringsstrategie 2 bis is er op gericht om stortplaatsen in hun geheel te onderzoeken. Door onderzoek van de toplaag en onderzoek onder en rond de stortplaats moeten de kanalen aangeven waarlangs mogelijke gezondheidsrisico's kunnen ontstaan. Indien de verdachte stoffen niet gekend zijn, moeten deze analytisch bepaald worden via bijvoorbeeld uitloogproeven op het stortmateriaal. Ook dient er nu voor bodemonderzoeken op stortplaatsen een uitgebreide voorstudie uitgevoerd te worden waarbij de tabel 'informatie stortplaats' (zie standaardprocedure) dient ingevuld te worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 563
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Bruggen - Beschadiging door vrachtwagens

De laatste tijd zijn er herhaaldelijk ongevallen gebeurd met vrachtwagens die tegen bruggen op gewestwegen aanreden, waarbij deze bruggen ernstig werden beschadigd en soms zelfs tijdelijk afgesloten dienden te worden.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal beschadigde bruggen op gewestwegen naar aanleiding van aanrijdingen door vrachtwagens? Graag een opsplitsing per provincie.
2. Wat is de totale kostprijs voor de herstelwerken ter zake?
3. Welke bedragen van deze herstellingen heeft het Vlaams Gewest kunnen recupereren van de burgerlijk aansprakelijke van de aanrijding en de verzekeringsmaatschappijen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 563 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Hierna vindt u een overzicht per provincie van het aantal bruggen dat in de periode 2002 tot 2007 werd beschadigd bij aanrijdingen door vrachtwagens, alsook van de kostprijs van de noodzakelijke herstellingswerken en van de bedragen die tot op heden konden worden gerecupereerd.

Deze gegevens hebben betrekking op de bruggen die onder de bevoegdheid vallen van de agentschappen Infrastructuur, Waterwegen en Zeekanaal NV en nv De Scheepvaart.

1. Agentschap Infrastructuur

Provincie	Aantal schadegevallen	Raming herstellingskosten (zoals tot hiertoe gekend)	Tot hiertoe gerecupereerd bedrag
Antwerpen	20	152.744,29 €	141.143,24 €
Limburg	18	88.207,10 €	72.463,61 €
Oost-Vlaanderen	1	125.000,00 €	0 €
Vlaams-Brabant	14	265.537,79 €	111.648,70 €
West-Vlaanderen	18	125.814,79 €	91.045,62 €
TOTAAL :	71	757.303,97 €	416.301,17 €

In totaal werd dus 416.301,17 euro hiervan gerecupereerd. Hierbij dient wel te worden opgemerkt dat er voor een aantal procedures nog gerechtelijke procedures lopende zijn, waardoor dit bedrag nog zal oplopen. Bovendien geldt hier ook dat de meest recente gevallen, waarvan de schade wel al begroot is, nog niet opgenomen zijn.

2. Waterwegen en Zeekanaal NV

Provincie	Aantal schadegevallen	Raming herstellingskosten (zoals tot hiertoe gekend)	Tot hiertoe gerecupereerd bedrag
Antwerpen	4	26.476,00 €	
Oost-Vlaanderen	7	22.226,00 €	
West-Vlaanderen	1	2.212,00 €	
TOTAAL :	12	50.914,00 €	13.335,00 €

3. Tegen de bruggen die door de nv De Scheepvaart worden beheerd en onderhouden, zijn er de voorbije jaren geen aanrijdingen geweest.

Wel was er in juli 2007 een aanrijding met een kraanwagen tegen een brug over een exploitatieweg langs het Albertkanaal in Grobbendonk.

Voor de herstellingswerken wordt een budget van 115.000 € voorzien.

Omtrent de recuperatie bestaat er nog geen duidelijkheid. Aangezien er evenwel geen betwisting bestaat omtrent de aansprakelijkheid voor het ongeval, moet de recuperatie van de kosten vlot kunnen verlopen.

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 564
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Investeringsbeslissingen NMBS - Betrokkenheid

In de door het Vlaams Parlement goedgekeurde motie over het uitblijven van een beslissing inzake de aanleg van de Liefkenshoekspoortunnel en de uitbreiding van het vormingsstation NMBS in Zeebrugge werd aan de Vlaamse Regering gevraagd meer betrokkenheid te eisen bij de investeringsbeslissingen van de NMBS. (Stuk 517 (2005-2006) – Nr. 2)

1. Welke initiatieven werden er sindsdien genomen om de betrokkenheid van de Vlaamse Regering bij de investeringsbeslissingen van de NMBS te verhogen? Wat zijn hiervan de resultaten?
2. Kan de minister een overzicht geven van het aantal overlegvergaderingen die er sindsdien hebben plaatsgehad?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 564 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Sinds het samenwerkingsakkoord van 11 oktober 2001 worden de Gewesten geraadpleegd over het investeringsbeleid van de NMBS-Groep.
Benevens de betrokkenheid van de Vlaamse overheid bij de prioritaire projecten (PPS Liefkenshoek-tunnel en prefinanciering Zeebrugge) zijn er ook regelmatig overlegvergaderingen op verschillende niveau's met vertegenwoordigers van de maatschappijen van de NMBS-Groep teneinde de Vlaamse overheid voldoende te informeren.
Op 5 december 2006 sloot de Vlaamse Regering een contract af met de federale overheid en de NMBS-groep betreffende de prefinanciering van de te realiseren spoorweginfrastructuur in de haven van Zeebrugge.
De procedure met het oog op het afsluiten van een PPS-overeenkomst voor de realisatie van de Liefkenshoekspoorverbinding zal vermoedelijk in het najaar van 2007 kunnen worden gefinaliseerd, zodat de werken in 2008 kunnen starten.
Daarnaast dient ook het Diaboloproject te worden vermeld, dat gericht is op de ontsluiting van de Luchthaven Brussel Nationaal, waarvoor een PPS-overeenkomst werd gerealiseerd.
Ten slotte maakt het Vlaamse Gewest deel uit van de stuurgroep van het Gewestelijk Expressnet rond Brussel. Deze stuurgroep volgt ook de realisatie van de investeringsprojecten in dit verband.
2. Op 24 februari en 27 oktober 2006 had een overlegvergadering plaats tussen de Vlaamse Regering en Infrabel, waarbij de door Infrabel geplande investeringen werden voorgesteld. In opvolging daarvan zijn er intensieve contacten tussen Infrabel en de bevoegde diensten van de Vlaamse overheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 570
van 19 juli 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Burchtruïne Kolmont (Tongeren) - Instandhouding en toegankelijkheid

Tussen Piringen en Overrepen, in de gemeente Tongeren, ligt de oude burcht van Kolmont, daterend uit de twaalfde eeuw. Dit is één van de oudste en meest merkwaardige nog bestaande vestigingen uit het oude graafschap Loon.

Er rijzen vragen over de huidige staat van de burchtruïne. De ruïne ligt in een natuurgebied dat volledig is afgesloten en niet meer toegankelijk is voor bezoekers. Dit is bijzonder jammer in het kader van de toeristische uitbouw van Haspengouw. Zelfs de nog betrekkelijk intacte toren geraakt steeds meer in verval.

1. Onderschrijft de minister het belang van deze burchtruïne als één van de laatste getuigenissen van ons middeleeuws verleden?

Onderschrijft hij eveneens het historisch-educatief en cultureel karakter van de site?

2. Wie beheert thans de ruïne en het gebied? Is dit de Vlaamse Gemeenschap zelf?
3. Welke instandhoudingswerken zijn er in de voorbije jaren uitgevoerd en welke worden eventueel in de toekomst gepland?
4. In welke mogelijkheden wordt voorzien om de toeristen de kans te geven deze oudste Limburgse plek te bezoeken? Met andere woorden, hoe wordt het restant van deze burcht geherwaardeerd en op een natuurvriendelijke manier opengesteld?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 139) en Crevits (nr. 570).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 570 van 19 juli 2007

van **JOHAN SAUWENS**

1. Het belang van de burchtruïne van Kolmont als één van de getuigenissen van ons middeleeuws verleden, wordt zeker onderschreven. De bedoeling is echter om deze site als ruïne in stand te houden en niet om ze als een voor het publiek toegankelijk monument om te vormen. Het historische karakter van de site is belangrijk met de bemerking dat het om een fysiek zeer moeilijk toegankelijke burchtoren gaat. De ruïne leent zich niet om ze op een veilige en verantwoorde wijze voor het publiek open te stellen. Ze is zodoende ook ongeschikt om ter plaatse culturele activiteiten te ontplooiën. De burchtruïne zal als dusdanig in stand worden gehouden. Het beheerplan voor het bosreservaat waarin de ruïne zich bevindt, voorziet in die instandhouding.
2. Het Agentschap voor Natuur en Bos van de Vlaamse overheid staat in voor het beheer van het bosreservaat 'Kolmontbos', waarin de burchtruïne is gelegen.
3. In de voorbije jaren zijn de ommuringen vrijgemaakt van inwortelende struiken en van spontaan ingezaaide boomopslag. De binnenzijde van de ommuring werd vrijgezaagd van houtige planten en van overmatige vegetatieopslag. Deze beheermaatregel dient periodiek herhaald te worden. De provinciale afdeling van het Agentschap voor Natuur en Bos in Limburg zal dit dienstjaar nog een herhalingsonderhoudsbeurt uitvoeren.
4. De site is geheel ongeschikt om toegang aan toeristen te bieden. Het goedgekeurde beheerplan voor het bosreservaat 'Kolmontbos' voorziet dat er geen toegankelijkheidsfunctie gegeven wordt aan de plek met de burchtruïne. Het 'restant' van de torenburchtversterking wordt als 'restant' bewaard en in stand gehouden. Het blijft dus een ruïne, zoals ze al vele honderden jaren als een ruïne ter plaatse ligt. Er is geen herwaardering voorzien indien de bedoeling van dergelijke herwaardering erin zou bestaan om het karakter van burchtruïne te wijzigen of te veranderen. Evenmin is het de bedoeling om aanpassingswerken voor het organiseren van publiekstoegankelijkheid te ondernemen. In de praktijk is de toegang voor het publiek overigens fysiek quasi onmogelijk op de vrijwel onbegaanbare en zeer moeilijk bereikbare plek.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 571
van 19 juli 2007
van **BART CARON**

Aansluitingstracé A24 Amiens-Rijsel - Stand van zaken

De autosnelweg vanuit het noorden naar Parijs, de ring rond Rijsel en de wegen in de agglomeratie van Rijsel zijn dermate verzadigd, dat de Franse overheid al jaren zoekt naar een oplossing voor een vlotter autoverkeer in het noorden van het land.

Na het débacle van dertig jaar geleden, met de aanleg van de autoweg Pecq-Armentières, ziet het er meer en meer naar uit dat de Fransen opnieuw mikken op een nieuwe snelweg door het Vlaamse land om zo hun metropool Rijsel te ontlasten.

Eén van de mogelijke tracés die de Franse overheid ziet, is de nieuw aan te leggen A24 te laten binnen komen ten westen van de Rijselse agglomeratie nabij le Pont du Badou in Komen-Wervik en in Vlaanderen te laten aansluiten op N58 (onderdeel van Pecq-Armentières) die dwars door Wervik loopt en op zijn beurt dan aansluit op de A19.

Over deze piste verklaarde eind februari 2006 toenmalig minister-president Yves Leterme in de media het volgende: “De nieuwe Franse snelweg A24 Rijsel-Amiens zal ons land niet in Poperinge binnenkomen. Als Vlaams minister-president wil ik daar niet aan meewerken. De toegevoegde waarde voor de Westhoek weegt volgens mij niet op tegen de ruimtelijke schade, die zo'n snelweg zou aanrichten. De Fransen kunnen nu nog kiezen tussen een aansluiting in Komen, Menen of Doornik.”

Naar aanleiding van deze uitspraken in de media door de heer Leterme en een door hem geschreven brief van 25 september 2006 aan de prefect van Nord-Pas-de-Calais, waarin hij meedeelt: “En ce qui concerne le dossier de l’A24: le tracé par le Pont du Badou et la N58 ne réunit pas les conditions permettant d’envisager sa réalisation dans les années à venir”, en waarbij hij zich dus uitdrukkelijk uitspreekt voor het historische tracé, stelde ik op 5 december 2006 in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie een vraag om uitleg aan de voorganger van de minister omtrent de mogelijke tracés van deze A24 en de stand van zaken in dit dossier (Handelingen C37 van 5 december 2007, blz. 11 e.v.).

In zijn antwoord zei minister Peeters ondermeer dat er initieel een grensoverschrijdende studie over de A24 zou plaatsvinden maar dat deze om onduidelijke redenen niet is gebeurd.

Ondertussen zijn we juli 2007 en is het in Wervik en omstreken oorverdovend stil geworden omtrent dit dossier. Evenwel wordt er momenteel langs de N58 in Geluwe, deelgemeente van Wervik, een nieuwe gsm-mast pal naast de weg geplaatst. Is dit een voorbode?

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. het dossier van de A24?
2. Heeft de minister weet van het plaatsen van de nieuwe gsm-mast langs de N58 in Geluwe? Wie gaf hiervoor opdracht?

3. Wordt de studie uit het antwoord van minister Peeters nog uitgevoerd?

Zo ja, wat zijn de parameters die in de studie ingeschreven zijn?

Wat is de termijn voor het beëindigen van de studie? Waar worden de resultaten van de studie bekend gemaakt?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 571 van 19 juli 2007

van **BART CARON**

1. Er was reeds vroeger een studiebestek opgesteld voor het bepalen van het aansluitingstracé van de A24. Omwille van bezwaren op de voorgestelde tracés vanuit verschillende hoeken, is deze studie er nooit gekomen.

Dit voorjaar was er een overleg met de Franse Minister van openbare werken, waarop werd afgesproken een nieuwe versie van het studiebestek op te stellen.

Er is een nieuw voorstel van studiebestek opgesteld dat na de verlofperiode, in een overleg met Waalse collega's, zal worden besproken.

2. Nee, bij mijn diensten is er geen vergunning aangevraagd geweest tot het plaatsen van een gsm-mast langs de N58 in Geluwe.

Er is wel een vergunning verleend voor het plaatsen van een gsm-mast langs de N58 op grondgebied van Rekkem (Menen) aan de op- en afrit Moeskroen op de E17.

3. Ja, de studie wordt nog uitgevoerd.

Er is afgesproken dat de nieuwe versie aandacht diende te hebben voor de uitbreiding van het aantal te bestuderen alternatieven en dat het naast mobiliteitsaspecten ook oog diende te hebben voor milieu en mogelijks andere gevolgen.

Aangezien er nog overleg is voorzien om het voorstel van studiebestek te bespreken, is het onmogelijk nu al te bepalen wanneer de studie zal kunnen worden aangevat en bijgevolg ook wanneer de studie zal worden beëindigd.

Ook over het bekend maken van de resultaten van de studie is nog geen beslissing genomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 575
van 2 augustus 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Individuele afvalwaterzuivering - Kwaliteit en beheer

In de Commissie voor Leefmilieu kwam de IBA (individuele behandeling van afvalwater) geregeld ter sprake: zowel naar kwaliteit als naar beheer laten IBA's te vaak te wensen over.

Daarom werd een aanpassing van Vlarem in het vooruitzicht gesteld.

Wat de kwaliteitsgarantie betreft, is het nodig om een kwaliteitskeurmerk als Benor op te nemen in de wetgeving. Om een correct beheer te garanderen, pleiten meer en meer instanties voor een collectief beheer van de IBA's door gemeenten of intercommunales.

De VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) stelt met Vlario voor om het collectief beheer te financieren door de bovengemeentelijke saneringsbijdrage van inwoners met een IBA die door de gemeente of intercommunale wordt beheerd, toe te wijzen aan de gemeente of intercommunale.

Op dit moment zijn inwoners met een IBA echter vrijgesteld van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage.

1. Komt er in de decreetgeving inderdaad een keurmerk voor IBA's?
2. Zijn er ook plannen voor een aanpassing van Vlarem om de herinvoering mogelijk te maken van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage voor IBA's, met de bedoeling die inkomsten toe te wijzen aan de gemeenten of intercommunales die het collectief beheer op zich nemen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 575 van 2 augustus 2007

van **ERIK MATTHIJS**

1. Het opleggen van een kwaliteitskeurmerk zoals BENOR in de Vlaamse wetgeving blijkt in strijd met de Europese wetgeving omtrent vrije mededinging. Om deze reden kan deze vereiste dan ook niet zondermeer worden opgenomen in de op til zijnde wijziging van Vlarem met betrekking tot de zoneringsplannen. Aangezien ook de CE-markering van IBA's momenteel nog niet verplicht is, is het ook niet mogelijk om deze Europese standaard op te nemen. Pas vanaf augustus '08 zullen op de Europese markt enkel CE-gekeurde IBA's mogen worden aangeboden.
Om toch kwaliteitsvolle IBA's in Vlaanderen te krijgen zal ik een afzonderlijk besluit treffen waarin specifieke kwaliteitseisen voor IBA's zullen opgenomen worden. Gemeenten die wensen over te gaan tot een gezamenlijke aankoop en beheer van IBA's kunnen in het kader van de aanbesteding wel expliciet de voorschriften inzake BENOR opnemen.
2. Vele gemeenten en intercommunales hebben mij reeds laten weten dat zij wensen het collectief beheer inzake IBA's op zich te nemen. Ik kan deze zienswijze enkel toejuichen. Omdat dit specifieke financieringsvereisten met zich meebrengt - zoals de toewijzing van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage aan gemeente of intercommunale - heb ik mijn administratie de opdracht gegeven om een aanpassing aan de relevante decreten en besluiten voor te bereiden..

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 580
van 9 augustus 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Grondenbank - Bepaling venale waarde

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag van 25 april 2007 antwoordde de toenmalige bevoegde minister dat grondenruil in het kader van de grondenbank plaatsvindt aan de hand van de venale waarde van de grond. Deze waarde wordt geschat door het federale Aankoopcomité dat bevoegd is voor de regio waar de goederen gelegen zijn (vraag nr. 428, Websitebulletin publicatiedatum 19-06-2007).

In mijn vraag van 25 april 2007 vroeg ik ook op welke wijze er rekening gehouden werd met de ruimtelijke bestemming van de grond. Hierop werd geantwoord dat de waardebepaling gebeurt op basis van recente verkoopprijzen van vergelijkbare gronden en dat de bestemming één van de criteria is om dergelijke vergelijkbare gronden te vinden.

Vaak gebeurt grondenruil in het kader van bepaalde infrastructuur-, herbestemmings- of natuurwerkzaamheden. Vaak gaat dit gepaard met een wijziging van de gewestplanbestemming (bijv. door middel van een RUP).

Met welke bestemming wordt rekening gehouden bij het bepalen van de venale waarde van de grond? De oorspronkelijke bestemming of de nieuwe bestemming?

Op welk tijdstip in zo'n ruimer project wordt deze venale waarde bepaald?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 580 van 9 augustus 2007

van **TINNE ROMBOUITS**

1. In een aantal overeenkomsten Lokale Grondenbank (bv in kader van het SIGMA-project) wordt de venale waarde gedefinieerd als de marktwaarde op een bepaalde datum (i.c. 21 juli 2005). Voor de bepaling van de venale waarde zullen dan enkel vergelijkbare percelen in rekening gebracht worden die verkocht zijn voor deze datum. Indien de bestemmingswijziging na deze datum viel wordt hier dus automatisch geen rekening mee gehouden.
2. Indien er geen datum is vastgelegd waarop de venale waarde wordt bepaald, zullen alle vergelijkbare verkopen, ook de meest recente, in rekening gebracht worden voor het bepalen van de venale waarde van het te kopen goed.
3. Het bepalen van deze venale waarde gebeurt zo kort mogelijk voor de aankoop. Hier is het dus wel mogelijk dat de gewijzigde bestemming een zekere invloed heeft op de prijs. Zeker in het begin van een dergelijk project is het in de praktijk echter zo dat de meeste vergelijkingspunten zullen dateren van voor deze bestemmingswijziging.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 582

van 9 augustus 2007

van **TINNE ROMBOUTS***Grondenruil - Actualisering ruilcoëfficiënt*

Momenteel zijn er nog heel wat gebieden waar landbouwers actief zijn, maar waar geen ruilverkavelingen zijn geweest.

Met ruilverkavelingen wordt er gestreefd naar aaneengesloten, regelmatige en gemakkelijk toegankelijke kavels die zo dicht mogelijk bij het landbouwbedrijf liggen. Dit is een principe dat door iedere landbouwer ook in de gebieden zonder ruilverkavelingsproject in de mate van het mogelijke wordt nagestreefd.

Ruilverkavelingsprojecten worden uitgevoerd in gebieden met een hoofdzakelijk landbouwkundige bestemming. Ze liggen verspreid over heel Vlaanderen, met een concentratie in de voornaamste landbouwstreken. Naast het landbouweconomische zijn er ook nog andere aspecten die mee in rekening worden gebracht zoals bijvoorbeeld de zorg voor landschap, natuur, bos, erfgoedwaarde, recreatief medegebruik, en andere.

Wanneer een bedrijf echter gelegen is buiten deze projectgebieden kan het geen beroep doen op de voordelen van een dergelijke ruilverkaveling. Verschillende landbouwers nemen dan het heft in eigen hand en gaan over tot het onderling ruilen van gronden. Hierbij kunnen zij een beroep doen op zowel de wetgeving inzake ruilverkaveling van landeigendommen in der minne (10 januari 1978) als op de wet op de ruiling van onbebouwde landeigendommen en bossen (27 april 1978).

1. Via de wetgeving op de ruiling van onbebouwde landeigendommen kunnen landbouwers weliswaar op een goedkope manier kavels ruilen, maar moet er aan enkele voorwaarden worden voldaan. Opdat men een fiscaal gunstig regime zou kunnen genieten, mag de verkoopwaarde van elke kavel niet hoger zijn dan 350 keer het kadastraal inkomen (KI). In de praktijk is hier dikwijls wegens de fors gestegen grondprijzen en het KI dat niet is mee geëvolueerd, niet aan voldaan.

Acht de minister het wenselijk om deze coëfficiënt aan te passen aan de hedendaagse situatie? Binnen welke tijdspanne acht de minister dit haalbaar? Of zijn er andere oplossingen die de minister naar voren schuift om dit euvel weg te werken?

2. Ziet de minister nog andere mogelijkheden om aan grondenruil te doen buiten de ruilverkavelingsprojecten zonder dat de betrokkenen hierbij worden opgezadeld met de hoge registratiekosten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 582 van 9 augustus 2007

van **TINNE ROMBOOTS**

1. Ruiling in het kader van de wet van 27 april 1978 tot bevordering van de bilaterale en multilaterale ruil van ongebouwde landeigendommen en bossen - Artikel 72 W.Reg.:
De aanpassing van de ruilcoëfficiënt, vastgelegd bij Koninklijk Besluit van 13 november 1978, aan de huidige maatschappelijke situatie is wenselijk. De bepaling van de maximum verkoopwaarde van de te ruilen kavels is voortgevloeid uit de bezorgdheid van de wetgever om betwistingen te voorkomen voor gronden die wegens hun verkoopwaarde normaal niet meer als landgoederen kunnen beschouwd worden. De wet dateert echter van 1978, terwijl de laatste perequatie van de KI's dateert van 1976 waardoor de in de wet gehanteerde coëfficiënt niet aangepast is aan de huidige situatie. Derhalve worden heel wat ruilmogelijkheden uitgesloten van de voordelen van de wet. De coëfficiënt is thans geen correcte invulling meer van de oorspronkelijke bedoeling van de wetgever om gronden die wegens hun verkoopwaarde niet meer als landgoederen kunnen beschouwd worden uit te sluiten. Een verhoging van de ruilcoëfficiënt door de wijziging van het Koninklijk Besluit van 13 november 1978 bij besluit van de Vlaamse Regering is een mogelijkheid om landbouwers op een goedkope manier kavels te laten ruilen met het oog op verbetering van de landbouwstructuur. De wetgever heeft destijds geopteerd voor een coëfficiënt die bij besluit kan worden aangepast om reden dat dergelijke actualisatie van de coëfficiënt soepel kan verlopen (Parl St. Senaat, BZ 1977, nr. 50/1).
Ik zal bij mijn federale collega het probleem aankaarten want het bepalen van een coëfficiënt is een federale bevoegdheid.
2. Buiten de afgebakende ruilverkavelingszones kunnen landbouwers voor de onderlinge ruiling van hun gronden slechts een beroep doen op artikel 72 W.Reg. of op de wet van 10 januari 1978 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen in der minne (artikel 161, 7° W. Reg.) om hoge registratiekosten te vermijden. De ruilverkaveling in der minne is als herverkavelingsinstrument zelden toegepast. Zowel voor de ruilverkaveling in der minne als voor de bilaterale en multilaterale ruil van ongebouwde landeigendommen is de doelstelling beperkt tot een herstructurering van eigendom en gebruik ten behoeve van de verbetering van de landbouwstructuur.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 583

van 9 augustus 2007

van **TINNE ROMBOUTS**

Motie knelpunten Mestbank - Initiatieven

Op 24 februari 2005 ondervroeg ik toenmalig bevoegd minister Peeters over enkele knelpunten in verband met de Mestbank (Handelingen C118 van 24 februari 2005). Naar aanleiding van deze interpellatie heeft het Vlaams Parlement op 16 maart 2005 een met redenen omklede motie aangenomen (Stuk 222 (2004-2005) – Nr. 2).

Klantvriendelijk, oplossingsgericht, dialoog, samenspraak en adviesverlenend zijn enkele kernwoorden die deze motie kenmerken.

Graag had ik een overzicht gekregen van de concrete uitvoering en invulling van de zeven vragen die het parlement in deze motie stelde.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 583 van 9 augustus 2007
van **TINNE ROMBOUITS**

Hierbij wil ik graag een antwoord geven op uw vraag naar de concrete uitvoering en invulling van de motie van 28 februari 2005.

1. Klantvriendelijke administratie

Zoals u weet, is in het nieuwe mestdecreet uitdrukkelijk aandacht besteed aan de ondersteunende opdrachten van de Mestbank. Klantvriendelijkheid en oplossingsgerichtheid zijn daarbij zeer belangrijk.

De Mestbank wil als klantvriendelijke administratie haar adviesverlenende en sensibiliserende taken verder versterken en uitbouwen.

Naar aanleiding van de resolutie in 2005 waren er trouwens reeds verschillende gesprekken tussen mijn voorganger, minister Peeters en de Mestbank.

Sinds 1 januari 2006 heeft de Mestbank haar structuur aangepast om haar nieuwe rol beter te kunnen realiseren.

Zo is binnen de Mestbank in elke provinciale afdeling een cel bedrijfsadvies en sensibilisering – kortweg BAS-cel – opgericht. De werking van deze cellen wordt ondersteund door een werkgroep samengesteld uit ervaren personeel van de Mestbank uit de centrale directie en uit de provinciale afdelingen. De focus van de BAS-cel zal liggen bij het informeren en begeleiden van individuele bedrijven. Dit zal gebeuren via het organiseren van voorlichting, via bedrijfsbezoeken aan individuele landbouwbedrijven en via het behouden en verder uitbouwen van de loketfunctie waarbij landbouwers alle werkdagen telefonisch of persoonlijk al of niet na afspraak terecht kunnen bij de Mestbank. Dit laatste element is reeds in het verleden een succesvolle manier gebleken om de landbouwers te begeleiden en zal naar de toekomst toe nog meer bekendgemaakt worden.

Tevens is de dienst Handhaving van de Mestbank hiërarchisch losgekoppeld van de provinciale structuren en wordt de dienst Handhaving rechtstreeks aangestuurd vanuit de centrale directie van de Mestbank. Op die manier worden de provinciale diensten van de Mestbank die instaan voor de dagelijkse werking, de begeleiding en ondersteuning van de landbouwers maximaal gescheiden van de handavingsopdrachten van de Mestbank.

Bij de bespreking van het nieuwe mestdecreet in het Vlaamse Parlement, werd dit reeds door mijn voorganger toegelicht.

De Mestbank werkt op dit moment een visie uit hoe zij deze belangrijke opdracht zal uitvoeren. Ik zal binnenkort samen met de Mestbank aan de landbouworganisaties toelichten hoe we dit zullen realiseren. Deze visie zal vervolgens in overleg met de landbouworganisaties verder geconcretiseerd worden.

Ter gelegenheid van de Internationale Werktuigendagen te Oudenaarde, werd de eerste Mestgazet verspreid, waarin reeds enkele aspecten omtrent de toekomstige klantvriendelijke werking van de Mestbank worden toegelicht. De Mestgazet heeft als doel de drempel voor vele landbouwers verder te

verlagen en de toegang tot de verschillende diensten van de Mestbank te vergemakkelijken. De Mestgazet wordt een rechtstreeks communicatiekanaal van de Mestbank met de landbouwer. Hierin krijgt hij niet alleen informatie over de praktische zaken van het mestbeleid, zoals het invullen van de aangifte, maar ook adviezen over bijvoorbeeld bemesting.

2. Overnameproblematiek en rechtszekerheid

In het oude Mestdecreet zorgde de koppeling van de milieuvergunning en de nutriëntenhalte ervoor dat voor een overname of uitbreiding van een veeteeltbedrijf, de overname van de bijhorende nutriëntenhalte moest gebeuren via de lange en onzekere procedure van de overname of samenvoeging van de milieuvergunning. Om tegemoet te komen aan deze problematiek werd in het nieuwe mestdecreet een andere weg ingeslagen.

De nutriëntenhalte werd vervangen door nutriëntenemissierechten. Doordat de nutriëntenemissierechten niet gekoppeld zijn aan de milieuvergunning, kunnen deze vrij verhandeld worden, dus zonder overname van de vergunning. De aanvraag tot overname van de nutriëntenemissierechten moet volgens het op 7 september 2007 goedgekeurde uitvoeringsbesluit minstens 90 dagen voor de effectieve overdracht gebeuren, zodat zowel overlater als overnemer op iedere moment duidelijkheid hebben over het aantal nutriëntenemissierechten waarover ieder beschikt. Ze kunnen op die manier ook nog vóór het effectieve moment van overdracht afzien van de transactie. Bij de opmaak van het uitvoeringsbesluit over de nutriëntenemissierechten werd maximaal rekening gehouden met eenvoudige procedures en is maximaal rekening gehouden met de inbreng van de technische werkgroep nutriënten.

Daarnaast worden de nutriëntenemissierechten toegekend aan het bedrijf en zijn ze dus niet meer gebonden aan de inrichting, wat de landbouwer de mogelijkheid geeft zelf te beslissen waar hij produceert.

3. In het nieuwe mestdecreet is als overgangsbepaling voorzien dat het strikte vergunningenbeleid uit het oude mestdecreet nog tot eind 2007 van toepassing is in afwachting van het volledig operationaliseren van het systeem van nutriëntenemissierechten in de loop van dit jaar. Dit vergunningenbeleid houdt een volledige vergunningenstop in op het niveau van het Vlaamse Gewest. Er kan slechts een milieuvergunning voor uitbreiding afgeleverd worden mits stopzetting van een milieuvergunning op een andere plaats.

Tot eind dit jaar moet de Mestbank haar adviezen baseren op dit strikte vergunningenbeleid uit het oude mestdecreet.

Vanaf volgend jaar wordt de vergunningenstop voor veeteeltinrichtingen opgeheven. Dit betekent dat vanaf 1 januari 2008 opnieuw uitbreidingen van een vergunning of nieuwe vergunningen kunnen verleend worden door de bevoegde overheden. De productie op Vlaams niveau wordt immers in de hand gehouden door de nutriëntenemissierechten. Momenteel wordt door mijn kabinet en de Mestbank nagegaan op welke manier de Mestbank haar nieuwe adviesrol zal invullen in het kader van het nieuwe mestdecreet. In de adviezen van de Mestbank zal uiteraard in het bijzonder aandacht besteed worden aan die aspecten in de exploitatie die bijdragen aan de oplossing van de mestproblematiek, zoals de beschikbaarheid over voldoende mestopslagcapaciteit, het voldoen aan de voorwaarden van emissiearme stallen enz.

4. Werkwijze en procedures van de Mestbank bij de toekenning van de nutriëntenhalte ingeval van overname

Zie mijn antwoord onder punt 2.

5. De dialoog tussen de Mestbank en de landbouwsector

Wat de dialoog tussen de Mestbank en de landbouwsector betreft, organiseert de Mestbank reeds verschillende jaren geregeld overleg met de Landbouwsector en aanverwante sectoren.

Op centraal niveau (Brussel) houdt de Mestbank sinds 2004 een gestructureerd technisch overleg over lopende processen met een aantal organisaties die de landbouwsector – en dan voornamelijk de dierlijke sector – vertegenwoordigen, nl.:

- de 4 belangenorganisaties: Boerenbond, VAC, ABS en BELBIOR;
- de vakorganisaties VBK (kalverhouderij), VEPEK (pluimveehouderij) en VEVA (varkenshouderij);
- de toeleverende sector via BEMEFA en De Zelfmengers;
- de Mestverwerkers en het VCM als belangrijke spelers inzake mestverwerking;
- adviserende organisaties zoals DLV Milieuconsult en SBB Bedrijfsdiensten.

Afhankelijk van de agenda worden soms ook andere organisaties of overheden uitgenodigd.

Vaak op basis van knelpunten en vragen aangegeven door de sector, licht de Mestbank tijdens deze overlegmomenten een thema verder toe. Gezamenlijk worden, waar nodig, afspraken gemaakt en actiepunten opgesteld, zowel voor de overheid als voor de leden van het overleg. De Mestbank geeft via een Mestbankkalender ook aan welke activiteiten ze in de komende maanden plant, die van belang zijn voor de landbouwsector (zendingen, sensibiliserings- en controleacties, ...). De sector vindt dit gestructureerde overleg nuttig en nodig omdat op die manier duidelijk wordt hoe de regelgeving door de Mestbank geïnterpreteerd of toegepast zal worden op het terrein. Op die manier voorkomen we problemen en misverstanden. Deze werkwijze zal eveneens behouden worden en waar mogelijk versterkt. Zo vonden begin dit jaar verschillende vergaderingen plaats waarin er ruim de gelegenheid was om vragen te stellen over het nieuwe mestdecreet.

Zoals ik reeds in het begin van mijn antwoord gesteld heb, is door de aanpassing van de structuur van de Mestbank, een striktere scheiding doorgevoerd tussen de controlerende en adviesverlenende functies van de Mestbank.

6. Oplossingsgericht werken in partnerschap met de landbouwers

De Mestbank heeft, wanneer de landbouwer dit wenste, steeds ondersteuning gegeven bij het correct invullen van aangiften en andere documenten zoals burenregelingen. In de toekomst zal zij o.a. via het regelmatig overmaken van transportoverzichten, de landbouwers actief informeren over de bij de Mestbank geregistreerde gegevens. In juli van dit jaar werden deze overzichten een eerste maal naar alle landbouwers verstuurd. Dit moet hen helpen om in de toekomst fouten of vergissingen sneller op te sporen. Vermits meer en meer landbouwers de beschikking hebben over een computer en internet, zal het Mestinternetloket verder uitgebouwd worden tot een interactief loket waar de landbouwers hun gegevens kunnen aanmelden en raadplegen.

De Mestbank wil in de komende maanden en jaren de digitale (interactieve) communicatie met de landbouwers stimuleren. Daarom start zij in het najaar ook met een digitale nieuwsbrief die landbouwers snel moet kunnen informeren over de mestactualiteit. De Mestbank werkt momenteel aan een databank met e-mailadressen van geïnteresseerde landbouwers.

7. Adviesverlenende taken van de Mestbank

Door de decentrale organisatie van de VLM is de Mestbank in elke provincie aanwezig, waardoor ook individuele landbouwers er rechtstreeks terecht kunnen voor vragen, het afhandelen van dossiers, e.d. Gemiddeld komen per jaar in elke provinciale afdeling van de VLM tussen de 1.500 à 2.000 bezoekers langs, specifiek voor een dossier van de Mestbank. Voor heel Vlaanderen zijn er m.a.w. ongeveer 7.500 persoonlijke contacten per jaar aan de provinciale loketten van de Mestbank.

Bij grote mailings (aangifte, register, perceelsregistratie, heffingen) bood de Mestbank reeds sinds eind 1998 een 'MestbankInfo' aan met informatie over het hoe en waarom van de zending. Dergelijke infocampagnes zullen onverminderd voortgezet worden.

De landbouwers hebben zo een duidelijke handleiding om hen te helpen bij het invullen van de documenten. De vermelding van de naam van de dossierbehandelaar en het rechtstreekse telefoon-

nummer bij deze mailings geeft de klant de mogelijkheid om steeds rechtstreeks contact op te nemen voor verdere informatie of hulp. Gemiddeld worden zo per jaar in elke provincie tussen de 10.000 en 12.000 telefoonoproepen beantwoord specifiek voor (een dossier van) de Mestbank. Voor heel Vlaanderen spreken we m.a.w. over ongeveer 50.000 telefonische contacten per jaar. Ook dit wordt in elk geval gehandhaafd. Concreet wordt de MestbankInfo nu opgevolgd door de Mestgazel.

De Mestbank heeft van oudsher de gewoonte om overal in Vlaanderen voorlichtingsvergaderingen te verzorgen en dit meestal op vraag van derden. Dit jaar werden onder meer voorlichtingsvergaderingen georganiseerd toegespitst op de rundveehouderij. Tijdens deze voorlichtingscampagne bereikte de Mestbank op 15 voorlichtingsvergaderingen meer dan 2.500 rundveehouders. Hierbij werd succesvol samengewerkt met de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling van het Departement Landbouw en Visserij.

In totaal bereikte de Mestbank dit jaar tijdens voorlichtingsvergaderingen meer dan 5.000 mensen waarvan het overgrote deel landbouwers. Binnenkort gaat er in elke provincie nog een voorlichtingsvergadering specifiek voor erkende mestvoerders door en zal de Mestbank ook een nieuwe voorlichtingscampagne starten over de derogatie van zodra de beschikking van de Europese Commissie gestemd is op het Europese nitraatcomité.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 584
van 9 augustus 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Landbouwfolie - Afvalverwerking

Per ministerieel besluit van 9 februari 2007 (Belgisch Staatsblad van 22 maart 2007) werd Vlarea gewijzigd. Hierin wordt de aanvaardingsplicht voor landbouwfolies afgeschaft en vervangen door een beheersplan.

Producenten en gebruikers moesten voor 1 juli 2007 een gezamenlijk beheersplan opstellen dat drie jaar geldig is, samen met een actieplan dat eenmalig tegen 1 juli 2007, daarna jaarlijks tegen 1 januari moet worden ingediend bij de OVAM.

Met een driejaarlijks beheersplan en een jaarlijks actieplan lijkt de papieren rompslomp verder toe te nemen.

1. Wat is de meerwaarde van de beheersplannen en jaarlijkse actieplannen tegenover de aanvaardingsplicht?
2. Werd er tijdig een gemeenschappelijk beheersplan voor landbouwfolies ingediend bij de OVAM?
3. Zullen de landbouwfolies nog aangeboden mogen worden op de gemeentelijke containerparken?
4. Is er in een vergoeding voor de gemeentelijke dienstverlening voorzien?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 584 van 9 augustus 2007

van **ERIK MATTHIJS**

1. Na het afschaffen van de aanvaardingsplicht is het afvalbeheersplan en haar actieplan(nen) het middel om op een constructieve manier bij te dragen tot een gezamenlijke aanpak van het probleem van de afvallandbouwfolies. Producenten, landbouworganisaties en overheid zullen via deze weg een aantal duidelijke acties voorop stellen om op termijn:
 - De productie van afvalstoffen te voorkomen of te verminderen
 - De nuttige toepassing van afvalstoffen te bevorderen en
 - De verwerking te organiseren van die afvalstoffen die niet kunnen voorkomen of nuttig toegepast worden

De uitvoering van de aanvaardingsplicht voor de afvalstroom landbouwfolies is omwille van een aantal redenen moeilijk. De producenten/invoerders van landbouwfolies zijn niet altijd identificeerbaar en bevinden zich vaak in het buitenland. Controle op de *free riders* is bovendien niet evident. De afvalstroom is klein en de draagkracht nodig voor een aanvaardingsplicht is niet aanwezig. Hierdoor zouden een beperkt aantal gekende producenten/invoerders samen met de gebruikers de volledige financiële en organisatorische verantwoordelijkheid moeten dragen van een aanvaardingsplicht. Daarom werd in overleg met de vertegenwoordigers van producenten, landbouwers en de VVSG afgesproken om de aanvaardingsplicht te vervangen door een afvalbeheersplan (gecombineerd met jaarlijkse actieplannen). Hierdoor dragen de producenten/invoerders en de gebruikers, inclusief de landbouworganisaties, samen de organisatorische verantwoordelijkheid voor de inzameling en verwerking van deze afvalstroom.

2. Het plan werd ontvangen op 16 augustus 2007. Het plan werd ingediend voor goedkeuring. Een aantal acties zullen reeds in het najaar 2007 opgestart worden.
3. De gemeentelijke containerparken zijn niet verplicht om landbouwfolies op hun containerpark te aanvaarden. Afvallandbouwfolies zijn bedrijfsafvalstoffen, overeenkomstig artikel 5.2.2.1 van het VLAREA. De gemeenten kunnen wel op vrijwillige basis en volgens het 'vervuiler betaalt principe' inzamelsystemen (containerpark of ander inzamelsysteem) organiseren.
4. De gemeenten kunnen de kosten voor de inzameling en -verwerking van afvallandbouwfolies doorrekenen aan gebruikers van de afvallandbouwfolies (principe vervuiler betaalt).

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 585

van 9 augustus 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE***Wateroverlast Oostakker - Maatregelen*

Bij hevige neerslag of een wolkbreuk staan de Wolfputstraat en de Gentstraat in Oostakker steevast blank. De omwonenden kampen daar al jaren met wateroverlast. Zo was er wateroverlast in maart 2003, juli 2004, september 2005, augustus 2006, juni en juli 2007.

Bij de overstroming in augustus 2006 bezocht premier Verhofstadt samen met verschillende Gentse schepenen de getroffen straten in Oostakker. Sindsdien is de toestand nog niet verbeterd want recentelijk stonden de straten opnieuw tweemaal blank.

Naar aanleiding van de wateroverlast op 21 juni 2007 en 3 juli 2007 ontvingen de omwonenden een brief van de Gentse schepenen voor Openbare Werken. Daarin wordt gesteld dat een project van Aquafin samen met de stad Gent een oplossing zal bieden.

De indruk wordt zo gewekt dat het Vlaams Gewest via Aquafin verantwoordelijk is voor het uitblijven van een oplossing voor de overstromingsproblematiek.

1. Zal het collectorwerk waarvan sprake in de brief van de Gentse schepenen een oplossing bieden voor de wateroverlast?
2. Wat is de timing voor het ontwerp van het project collector John Kennedylaan en collector Drieselstraat?
3. Hoe kan volgens de minister het steeds weerkerend probleem van de wateroverlast in Oostakker ten gronde aangepakt worden?
 - 1.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 585 van 9 augustus 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Om de impact van de werken van Aquafin te kunnen inschatten wordt eerst de waterhuishouding in Oostakker beschreven.

De afwatering van het centrum van Oostakker gebeurt door waterlopen 1335 (cat. 2), 1336 (cat. 3) en 0252 (cat. 2). Het water uit het gebied ten noorden van de Bredestraat wordt gecapteerd door waterlopen 1335 en 1336, terwijl ten zuiden daarvan de afwatering door waterloop 0252 wordt verzorgd. Al het water wordt uiteindelijk naar het Sifferdok en het Kanaal Gent-Terneuzen geëvacueerd, waar een bijna-constant peil wordt nagestreefd (4.55 m TAW). Het afwateringsstelsel wordt gekenmerkt door een vermenging van het oppervlaktewaterstelsel en de rioleringsinfrastructuur.

Bijlage 1 toont een kaart van het gebied. Naast de recent overstromingsgebieden (ROG-gebieden) werden de waterlopen van 1^e tot 3^e categorie aan deze kaart toegevoegd. De Gentstraat en Wolfputstraat, die aan de basis liggen van de vraag waarvoor hier een deel van het antwoord wordt geformuleerd, werden op de kaart paars gekleurd.

De werken van Aquafin omvatten de aanleg van een collector in Oostakker om de verschillende lozingspunten van de gemeentelijke riolering in de waterlopen met nummers 1.335, 1.336, 1.337 en 252 in bijlage 1 op te vangen. Het afvalwater wordt via een nieuw pompstation ter hoogte van de Kleemstraat in de richting van de Muide doorgepompt.

Op enkele plaatsen, meestal ter hoogte van de bestaande lozingen, zijn overstorten voorzien, om het regenwater dat via de gemengde rioleringen in de collector komt, te laten overstorten bij hevige regenval. De collectorwerken zullen een verlichting geven van de bestaande wateroverlast omdat enerzijds het afvalwaterdebiet via pompen uit het gebied van Oostakker wordt afgevoerd en anderzijds de regenwaterafvoer naar het Sifferdok wordt verbeterd, met name door de aanleg van een nieuwe duiker onder de John Kennedylaan ter hoogte van de Wittewalle en door een verbeterde regenwaterafvoer ter hoogte van de Kleemstraat.

In de studie van het bestaande rioleringsstelsel en de geplande collectoren en rioleringen van Oostakker werd grondig onderzocht welke ingrepen nog nodig zijn op het gemeentelijke rioleringsstelsel en de waterlopen om de gekende wateroverlast in Oostakker te vermijden.

De bouw van de collector zal een significante verbetering van de wateroverlast geven. Toch zijn er nog bijkomende maatregelen nodig om het overstromingsrisico over het volledige grondgebied van Oostakker nog verder te beperken. (zie ook onder punt 3).

2. Eerstdaags zal, naar aanleiding van een negatief advies van de Polder en extra noodzakelijke ingrepen ten laste van de stad Gent en het Agentschap Infrastructuur, een extra bouwvergunning aangevraagd worden. Vlak na ontvangst van deze extra bouwvergunning zal de bouwvergunning voor het volledige project kunnen verkregen worden.
Na ontvangst van alle bouwvergunningen zullen de werken aanbesteed worden, vermoedelijk in het voorjaar van 2008.

- Oostakker is relatief hoog gelegen (ongeveer 7.5 m Tweede Algemene Waterpassing). Het gebied kent geen intekening in de ROG-kaart, ondanks het feit dat er wel duidelijke problemen zijn gemeld in het centrum van Oostakker. Oostakker-centrum kent wateroverlastproblemen ten gevolge van het verouderde gemengde rioleringsstelsel, dat bij hevige neerslag niet altijd voldoende kan overstorten in de oppervlaktewaterlichamen. Bij de veronderstelling van bijkomende verkavelingen én behoud van de bestaande toestand zullen deze problemen alleen nog maar toenemen. Het antwoord op vraag 1 geeft aan welke ingreep in de bestaande zuiveringsinfrastructuur gepland is.

In de bestaande studie, mede in opdracht van de stad Gent en de rioolbeheerder TMVW, werd onderzocht welke belangrijke ingrepen noodzakelijk zijn om de wateroverlast in Oostakker te vermijden.

De stad Gent en TMVW participeren o.a. mee in het bovengemeentelijke collectorproject door de aanleg van een gescheiden stelsel in Wittewalle en in de Wolfputstraat van Puigem tot Meerhoutstraat. Daarnaast hebben de Stad Gent en TMVW nog een gescheiden uitvoeringsontwerp opgemaakt voor de Drieselstraat (van Wolfputstraat tot de Westmeersloop). Voor dit dossier is het aanbestedingsdossier in opmaak. De werken kunnen, onder voorbehoud van onvoorziene omstandigheden, in 2008 worden aanbesteed. Beide stedelijke projecten zullen in een bijkomende hydraulische ontlasting van de Wolfputstraat en omgeving resulteren. Het effect van deze werken zal mede bepaald worden door de afkoppelingsgraad van de verharde oppervlakken in de buurt.

In de toekomst zullen door de Polder, stad Gent en TMVW nog bijkomende inspanningen moeten geleverd worden om het overstromingsrisico zo klein mogelijk te houden. Door middel van systematische preventieve ruimingen van het stedelijke rioolstelsel en de waterlopen zal de initiële basisafvoercapaciteit worden gegarandeerd.

Daarnaast zal de realisatie van nieuwe projectvoorstellen (waaronder de sanering van de Gentstraat) die zijn opgenomen in de studie, op termijn een bijkomend effect hebben op de optimalisatie van de waterstromen in de regio.

Het ontwerp-waterhuishoudingsplan van de Polder van Moervaart en Zuidlede stelt als actie voor om een verbinding aan te leggen tussen waterloop 1330a (cat. 3, Rodehuyzelooop) en waterloop 0252 (cat. 2) langsheen de R4. Hiermee zou het water afkomstig van Oostakker kunnen worden bemalen door Pompemaal 'Rodehuyze', dat bij peilen tussen 3.47 en 3.77 mTAW pompt. Als resultaat van de uitvoering van dit voorstel zou een verhoging van de bergingscapaciteit van de waterlopen bereikt worden, die in geval van hevige neerslag de wateroverlast zou kunnen vermijden, of tenminste beperken. Bovendien zou ook het waterpeil ter hoogte van de (geplande) overstorten verlagen, waardoor de optimale werking van deze structuren beter gegarandeerd zou kunnen worden.

BIJLAGE

Bijlage 1 : Topografische kaart van Oostakker en nabije omgeving met aanduiding van de waterlopen volgens categorie.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/585/antw.585.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 586
van 9 augustus 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Asbestafval - Inzameling

In mei 2007 werd het Gentse natuurgebied Bourgoyen-Ossemeersen enkele weken gesloten omdat tussen het puinafval dat gebruikt werd om de wandelpaden aan te leggen, asbestresten gevonden werden.

Op 28 maart 2007 keurde het Vlaams Parlement een resolutie goed betreffende de verspreiding van asbest in het milieu (Stuk 1078 (2006-2007) – Nr. 6). Daarin werd gevraagd dat de inzameling van hechtgebonden asbestafval in alle gemeenten gratis wordt en op een veilige manier gebeurt. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) pleit ervoor dat een intercommunale asbestafval gratis thuis zou komen ophalen.

Het Gentse voorbeeld toont aan dat er nog heel wat schort aan de inzameling van asbestafval en dat bij grote afbraakwerken wellicht nog veel asbestafval tussen het steenpuin terecht komt.

1. Wordt er werk gemaakt van de gratis inzameling van hechtgebonden asbestafval in alle Vlaamse gemeenten?
2. Hoe kan volgens de minister vermeden worden dat tussen gerecycleerd steenpuin asbestafval terecht komt?
3. Gebeuren er controles bij firma's die gespecialiseerd zijn in de afbraak van woningen en gebouwen? Wordt bij het slopen volgens de geldende procedures gewerkt?
4. Hoe evalueert de minister de idee van gratis ophaling thuis van hechtgebonden asbestafval door de gemeente?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 586 van 9 augustus 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Hiervoor verwijs ik naar mijn op vrijdag 7 september 2007 principieel goedgekeurd sectoraal uitvoeringsplan "Milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen" voor de periode 2008-2015

Actie 1 uit dit plan handelt over de minimale inzamelscenario's voor de verschillende fracties uit het huishoudelijk afval waaronder gebonden asbesthoudende afvalstoffen en dit via containerparken. In actie 1 wordt gesteld dat voor deze inzameling realistische en praktisch haalbare maatregelen moeten worden getroffen met het oog op een minimale verspreiding van asbestvezels. Hiertoe heeft Interafval richtlijnen opgesteld op basis van metingen op enkele containerparken en na bespreking met de FOD Volksgezondheid en Arbeidsbescherming. Na bespreking met de Interafval-leden zullen de richtlijnen verspreid worden.

Aanbevolen wordt om containerparken in te delen in een betalend en niet-betalend gedeelte. Gebonden asbesthoudend afval en KGA worden via het niet-betalende gedeelte van het containerpark op kosten van de gemeente ingezameld. Het Vlaamse Gewest kan de gemeente hiervoor financieel ondersteunen via de samenwerkingsovereenkomst.

2. Hiervoor verwijs ik naar het actieplan voor asbest (terug te vinden op www.lne.be), meer bepaald naar punt vier 'asbesthoudend sloopafval in breekinstallaties'.

Een belangrijk instrument om ervoor te zorgen dat asbest(cement) afzonderlijk en op een correcte manier wordt gesloopt, opgeslagen en verwijderd, is selectieve sloop. Via selectieve sloop kan worden vermeden dat asbest(cement) in breekinstallaties terecht komt. Hiertoe werd er in samenwerking met de OVAM, de dienst Lucht en Klimaat van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie en de VCB (Vlaamse Confederatie Bouw) een modelbestek voor sloopwerken voor openbare besturen opgesteld en gefinaliseerd. Er wordt voor geselecteerd om selectief slopen te verplichten via de stedenbouwkundige vergunning. Het uitvoeringsplan milieuverantwoord materiaalgebruik en afvalbeheer in de bouw zoals goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 6 juli 2007 (BS: 22 augustus 2007) voorziet een specifiek actieprogramma met een set van maatregelen om het selectief slopen effectief te maken en vanaf een bepaalde grootte van sloopwerken het sloopbestek verplicht te stellen.

De vergunde sorteerbebedrijven en brekers die instaan voor de recyclage van puin, hanteren een zeer streng acceptatiebeleid waarbij alle asbesthoudende materialen geweerd worden. Aangezien deze acceptatie visueel geschiedt en omdat bij de sloop het asbest soms niet zichtbaar is, is het echter niet mogelijk om alle asbesthoudende materialen uit het puin te weren. De OVAM gaf daarom aan de VITO in 2003 de opdracht om een grenswaarde voor een maximum gehalte aan asbest in puingranulaten op te stellen, waarbij rekening wordt gehouden met een maximaal doorgedreven selectieve sloop en met een risico-evaluatie naar milieu en volksgezondheid. Thans wordt door de OVAM, in overleg met de sector, op basis van deze studie een normwaarde met inbegrip van een meetmethode vastgelegd.

3. In het VLAREA wordt bepaald dat de asbestcementhoudende bedrijfsafvalstoffen gescheiden moeten worden aangeboden. Aannemers moeten ze bij het slopen dus ook apart houden om ze gescheiden te kunnen aanbieden. Het VLAREM bepaalt dat tijdens de sloop van asbestbevattende gebouwen, constructies en installaties en het verwijderen van asbest of asbesthoudende materialen daaruit, er moet worden voor gezorgd dat geen asbestvezels of asbeststof vrijkomen in het milieu. Het toezicht hierop berust bij de afdeling Milieu-inspectie. De controles gebeuren binnen het kader van de normale bedrijfscontroles. De afdeling Milieu-inspectie houdt echter geen aparte registratie bij over dit specifieke aspect van de controles. Cijfers betreffende het aantal uitgevoerde controles zijn dus niet beschikbaar.
4. Hierbij verwijs ik terug naar het principiële goedgekeurd uitvoeringsplan “Milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen” waar de voorkeur wordt gegeven om gebonden asbesthoudende materialen in te zamelen via containerparken en niet op te halen (zie ook antwoord 1).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 587
van 9 augustus 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Milieu-incidenten - Crisismanagement

Naar aanleiding van een brand op het klasse 1-stort in Mendonk op 17 juli 2006, stelde ik een schriftelijke vraag aan toenmalig bevoegd minister Peeters over de informatieverstrekking bij milieu-incidenten (vraag nr. 553 van 1 augustus 2006, Websitebulletin publicatiedatum 29-09-2006).

In zijn antwoord stelde minister Peeters: “Ik heb alleszins ook opdracht gegeven aan de beleidsraad om een inventarisatie op te maken van de bestaande maatregelen en informatiekkanalen, met de bedoeling een geïntegreerd plan inzake crisismanagement uit te werken, in overleg met alle betrokken actoren.”

In november 2006 deed er zich opnieuw een incident voor, namelijk een grote rookontwikkeling bij een kunstmeststoffenbedrijf. Opnieuw stelde men vast dat, op het moment van het incident zelf, niemand echt in staat bleek duidelijke informatie te verschaffen aan omwonenden die vragen hadden.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de opdracht die de voorganger van de minister vorig jaar gaf?
2. Waar en bij wie kunnen inwoners van de Gentse Kanaalzone terecht met vragen omtrent aan de gang zijnde milieu-incidenten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 587 van 9 augustus 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

- 1 Door de LNE-Beleidsraad werd op 12 juni 2006 de opdracht gegeven de inbreng van het beleidsdomein LNE voor het geïntegreerd plan voor crisismanagement uit te werken. De coördinatie hiervan werd toevertrouwd aan de afdeling Milieu-inspectie. Hiervoor werd een werkgroep ad hoc samengesteld, bestaande uit vertegenwoordigers van het departement en de agentschappen onder het voorzitterschap van Dr. Sc. Robert Baert, afdelingshoofd van de afdeling Milieu-inspectie.

De werkgroep kwam samen op 6 juli 2006 en 9 augustus 2006 en stelde een knelpuntennota op. Dit document werd door de secretaris-generaal van het departement ingediend bij de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid. Deze dienst werkt de nota verder uit.

- 2 De informatieplicht bij milieu-incidenten bij/door ingedeelde inrichtingen wordt geregeld door artikelen 4.1.3.4.§1. en 4.1.5.3. van VLAREM II.

Artikel 4.1.3.4.§1. van VLAREM II luidt als volgt:

“De exploitant doet onmiddellijk melding van het voorval en van de (overwogen) maatregelen bij de burgemeester en bij de Afdeling Milieu-inspectie bij:

- ernstige hinder of schade, of
- dreigend gevaar hiertoe voor de omgeving, of
- een vloeistoflek dat aanleiding heeft gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen.”

Artikel 4.1.5.3. van VLAREM II luidt als volgt:

“§1. De exploitant van een inrichting neemt de nodige maatregelen om in geval van accidentele emissies die verontreiniging kunnen veroorzaken:

1. de toezichthoudende ambtenaar daarvan onverwijld in kennis te stellen;
2. derden die ten gevolge van de emissie schade kunnen lijden onverwijld te waarschuwen met opgave van de maatregelen die zij kunnen treffen om het gevaar af te wenden dan wel te beperken; deze bepaling is evenwel niet van toepassing wanneer de voorschriften vastgesteld door de federale overheid in het kader van de civiele bescherming van toepassing zijn;
3. de gevolgen voor mens en milieu zoveel mogelijk te beperken.

§2. Als de emissie gevaar kan opleveren voor beschadiging van een afvalwaterzuiveringsinstallatie, waarschuwt de exploitant bovendien onmiddellijk de beheerder van de betrokken installatie.

§3. Wanneer de zuiveringstechnische voorzieningen van een inrichting wegens storing of enige andere oorzaak uitvallen, of wanneer om enige andere reden de emissie- of immissienormen worden overschreden, stelt de exploitant de toezichthoudende ambtenaar daarvan onverwijld in kennis.”

Tijdens de diensturen kunnen de bewoners van de Gentse Kanaalzone dus terecht bij de burgemeester van de betrokken stad/gemeente en/of bij de afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Oost-Vlaanderen (tel. 09/235.58.50).

Specifiek voor de Gentse Kanaalzone is er daarnaast het Milieuklachtenmeldpunt dat in het kader van het Project Gentse Kanaalzone werd opgericht. De inwoners van de kanaalzone kunnen met alle klachten,

gerelateerd aan de haven- en industriële activiteiten binnen het gebied, permanent, 24 uur op 24 en 7 dagen op 7, terecht op een gratis telefoonnummer: 0800-92 999.

Via dit meldpunt komen de klagers naargelang hun keuze terecht bij hun gemeente of stad of bij de afdeling Milieu-inspectie. Buiten de kantooruren worden de klachten geregistreerd door het Havenbedrijf. De informatieverstrekking door het klachtenmeldpunt wordt niet door de afdeling Milieu-inspectie georganiseerd. Voor vragen in dit verband dient u zich te richten naar het Provinciebestuur van Oost-Vlaanderen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 589
van 9 augustus 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Mestverwerking - Uitvoeringsbesluiten

Op de ministerraad van 19 juli 2007 werd het voorontwerp van uitvoeringsbesluit betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking principieel goedgekeurd.

De landbouwers vragen een duidelijke regeling voor die mestverwerkingscertificaten, opdat de bedrijven volgend jaar al zouden kunnen uitbreiden op basis van extra verwerkte mest in 2007.

Bij het opstellen van het nieuwe mestdecreet werd de afspraak gemaakt dat de mestverwerkingscertificaten per kwartaal zouden worden toegekend. Dit alles is belangrijk voor de dynamiek en de motivatie in de veeteeltsector.

De toekenning van mestverwerkingscertificaten moet gebeuren aan degene die laat verwerken, mits sluitende verantwoordelijkheid op het niveau van de verwerker.

1. Wanneer krijgen de landbouwers hun nutriëntenemissierechten toegewezen?
2. Zal de regeling voor groei mits bewezen mestverwerking operationeel zijn vanaf 1 januari 2008?
3. Blijft de export van mest ook beschouwd worden als mestverwerking, zoals in het decreet mogelijk is?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 589 van 9 augustus 2007

van **ERIK MATTHIJS**

Het ontwerp van het uitvoeringsbesluit betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking dat op 19 juli 2007 principieel goedgekeurd werd, is ondertussen definitief goedgekeurd op 7 september 2007. Het treedt in werking op de dag van publicatie in het Belgische Staatsblad.

1. Ik heb op 17 september de VLM opdracht gegeven om onverwijld te starten met de toekenning van de NER. Indien er nog problemen rijzen als gevolg van de eenmalige perceelsregistratie en de gemeenschappelijke identificatie van de landbouwers voor het Agentschap Landbouw en Visserij en de Vlaamse Landmaatschappij kunnen deze via de bezwaarprocedures opgelost worden.
2. De landbouwer die zijn bedrijf wil uitbreiden na bewezen mestverwerking kan een aanvraag indienen bij de Mestbank vanaf 1 januari 2008. Deze regeling zal vanaf dan effectief opstarten. Op het ogenblik van de toekenning van de nutriëntenemissierechten-mestverwerking zal wel aan een aantal voorwaarden moeten voldaan zijn.
Op Vlaams niveau zal moeten aangetoond zijn dat de Mestbank mestcertificaten heeft uitgereikt voor meer dan 13 miljoen kg stikstof. Vermits de mestverwerkingscertificaten voor mestverwerkingsinstallaties enerzijds pas kunnen uitgereikt worden na ontvangst van de jaarlijkse aangifte van de mestverwerkers (begin 2008) en anderzijds uiterlijk op 31 mei 2008 moeten uitgereikt zijn - en rekening houdend met eventuele bezwaarprocedures - zal tegen juli 2008 gekend zijn of aan deze Vlaamse voorwaarde voldaan is.
De bedrijfsgroep, waartoe het bedrijf behoort dat wil uitbreiden, zal in het jaar voorafgaand aan het jaar van de aanvraag moeten voldaan hebben aan zijn verwerkingsplicht. Supplementair zal het bedrijf zelf in datzelfde jaar voorafgaand aan het jaar van aanvraag 25% van de aangevraagde uitbreiding uit eigen mest moeten verwerkt hebben.
Indien aan elk van deze voorwaarden is voldaan, zal de Mestbank onverhandelbare "nutriënten-emissierechten-mestverwerking" toekennen. De landbouwer kan de uitbreiding in principe binnen de drie jaar realiseren. Indien de volledige aanvraag binnen die termijn niet gerealiseerd kan worden, volgt een proportionele annulering van de toegekende "nutriëntenemissierechten-mestverwerking".
3. De export van mest blijft inderdaad onveranderd beschouwd als mestverwerking. Zowel het decreet als het uitvoeringsbesluit stellen dat de Mestbank mestverwerkingscertificaten zal uitreiken voor de export van pluimveemest of paardenmest. De bedrijfsgroep, waartoe het bedrijf dat exporteert behoort, zal deze certificaten op basis van bevestigde transportdocumenten per kwartaal ontvangen (op 30 april, 31 juli, 31 oktober en 31 januari). In het overgangsjaar 2007 zullen de certificaten uitzonderlijk niet per kwartaal, maar pas een eerste maal in de loop van oktober-november 2007 worden uitgereikt. Reden hiervan is dat de nieuwe bedrijfsgroepen pas éénduidig kunnen geïdentificeerd worden nadat de nieuwe identificatiegegevens van de landbouwers zijn gekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 591
van 17 augustus 2007
van **SABINE POLEYN**

N8 Zwevegem - Tracé

Een deel van het tracé van de N8 door Zwevegem werd indertijd geschrapt uit het gewestplan. Het tracé dat van Kortrijk komt, stopt immers aan de Knokkebrug tot “station Moen/Heestert”. Vanaf station Moen/Heestert vertrekt het weer richting Avelgem.

In een brief kondigde toenmalig bevoegd minister Peeters (2006) aan zijn diensten de opdracht te geven om te onderzoeken wat de mogelijke tracés voor de betrokken gewestweg konden zijn.

1. Wat zijn de resultaten van het onderzoek? Welke tracés zijn mogelijk?
2. Welke zijn de knelpunten voor de uitvoering ervan? Hoe worden die aangepakt?
3. Is er reeds overleg met de gemeente gepland?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 591 van 17 augustus 2007

van **SABINE POLEYN**

1. In het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan is de N8 van de R8 (Kortrijk) tot de N391 (Zwevegem), de N391 van de N8 tot de N8 (Knokke-Zwevegem) en de N8 van N391 (Knokke-Zwevegem) tot de N8e (Avelgem) gecategoriseerd als secundaire weg.
Voor het geschrapte gedeelte van de N391 uit het gewestplan Kortrijk dient er dan ook door de planologische dienst van de provincie West-Vlaanderen een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) te worden opgemaakt, dat de ruimte voorziet voor een nieuw weggedeelte dat logischerwijze ook zal worden gecategoriseerd als secundaire weg.
Het onderzoek naar mogelijke tracés moet dan gebeuren door de planologische dienst van de provincie West-Vlaanderen.
De opdracht aan mijn administratie hield in dat zij het overleg met de provincie zou opstarten. Een schrijven hierover zal eerstdaags aan de planologische dienst van de provincie worden overgemaakt.
2. Er dient door de provincie een PRUP te worden opgemaakt voor de geschrapte N391. Het overleg hierover loopt.
3. Het overleg met de betrokken gemeenten (Zwevegem en Avelgem), met de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen en met eventueel andere diensten, dient uit te gaan van de planologische dienst van de provincie West-Vlaanderen.
Tussen de betrokken gemeenten en de afdeling Wegen West-Vlaanderen werden er reeds gesprekken over de eventuele tracés gevoerd.
Vanuit de gemeente Zwevegem was er een voorstel om het tracé van de N391 vanaf de Knokkebrug door te trekken langs het kanaal Kortrijk – Bossuit. Dit blijkt evenwel onmogelijk te zijn omwille van de ecologische waarde van het gebied. Op het grondgebied van Avelgem is het niet duidelijk hoe de N391 vanaf de provincieweg op het hogere wegennet kan worden aangesloten zonder het centrum van Avelgem bijkomend te belasten of hoe kan worden aangesloten op het wegennet richting Ronse en Oudenaarde zonder de Schelde te overschrijden en zonder een gedeelte op Waals grondgebied aan te leggen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 592
van 17 augustus 2007
van **SABINE POLEYN**

Heraanleg N391/N8 Zwevegem - Stand van zaken

Momenteel is het Vlaams Gewest de omleidingsweg N391/N8 rond Zwevegem komende van de rotonde in Stasegem (Harelbeke), via de Deerlijkstraat tot de Otegemstraat, aan het aanleggen.

De werken aan het vervolg van deze weg zijn voorzien in het meerjarenprogramma 2007-2009 van AWV (administratie Wegen en Verkeer). In de eerste fase voorziet men de aanleg van een rotonde aan Knokkebrug, in de tweede fase de heraanleg van de kanaalweg en een dubbelrichtingsfietspad tussen Knokkebrug en Otegemstraat.

Volgens mijn informatie zouden de werken aan de rotonde begin 2008 starten. Over de aanvang van de werken aan de kanaalweg (2de fase) was vorig jaar nog geen duidelijkheid.

Toch is het vooral deze weg die zo snel mogelijk heraangelegd moet worden. De kwaliteit van de weg is dermate slecht dat meerdere keren per jaar de gemeente zelf de diepe gaten in de voorlopige asfaltlaag opvult. Deze weg is dus (nog) niet aangepast aan de hoge snelheden en het drukker verkeer dat we mogen verwachten wanneer de huidige werken afgerond zijn.

Daar het uiteindelijk om één en dezelfde weg gaat, is het voor de verkeersveiligheid belangrijk dat de werken zo snel mogelijk aansluiten op elkaar.

1. Wanneer zullen de werken aan de N8/N391 (brug over kanaal en kanaalweg tot Otegemstraat) zijn afgerond?
2. Is de onteigeningsprocedure voor de voorziene werken (eerste en tweede fase) reeds afgerond? Hoeveel moet er onteigend worden? Voor welk bedrag?
3. Zijn de werken voor de rotonde reeds aanbesteed? Wie voert de werken uit?
4. Zijn de werken voor de kanaalweg reeds aanbesteed? Wie voert ze uit?
5. Wanneer vangt deze tweede fase aan? Zal dit aansluitend zijn op de eerste fase?
6. Werd de mogelijkheid overwogen om eerst te beginnen met de kanaalweg, de voorziene tweede fase, aansluitend bij de huidige werken?
7. Hoelang zullen de werken duren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 592 van 17 augustus 2007

van **SABINE POLEYN**

1. De werken aan de N8/N391 (brug over het kanaal en de kanaalweg tot aan de Otegemsestraat) zullen vermoedelijk tegen 1 juli 2008 afgerond zijn.
2. De onteigeningsprocedure voor de voorziene werken (eerste en tweede fase) is nog niet afgerond. De procedure is lopende.
Aan het Aankoopcomité werd de raming gevraagd voor de aanleg van de rotonde N391/N8. De raming is 152.300 euro.
3. De werken voor de rotonde zijn nog niet aanbesteed.
De aanbesteding wordt voorzien begin oktober 2007.
4. De werken voor de kanaalweg zijn nog niet aanbesteed.
Op 17 november 1978 werd het beheer van de kanaalweg tussen de Knokkebrug en de sluis nr. 6 door de toenmalige afdeling Bovenschelde, thans het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV, overgedragen aan de gemeente Zwevegem.
Met het oog op de aanleg van de N 391 door het agentschap Infrastructuur werd met de overeenkomst van 01 april 2005, het bovenvermelde gedeelte van de kanaalweg terug overgenomen van de gemeente door het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV. Het agentschap Infrastructuur gaat akkoord met de beheersovername van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV.
Deze laatste beheersovername is momenteel nog niet afgerond. Het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV kan daarom aan het agentschap Infrastructuur nog geen toelating geven om over te gaan tot de uitvoering van de werken.
Op het indicatief 3-jarenprogramma van het agentschap Infrastructuur is het project voorzien in 2009.
De uitvoering kan dus eind 2009 - begin 2010 worden verwacht.
De werken zullen uitgevoerd worden door het agentschap Infrastructuur.
5. De 2de fase zal in principe worden aangevat aansluitend aan de eerste fase.
6. De mogelijkheid werd overwogen om eerst te beginnen met de kanaalweg. Op het meerjarenprogramma werd de kanaalweg na het kruispunt N8/N391 (rotonde) voorzien, omdat dit gedeelte van de kanaalweg nog steeds onder het beheer valt van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV.
Momenteel loopt er een procedure om dit wegvak van N.V. Zeekanaal over te dragen aan het agentschap Infrastructuur. Zie punt 4
7. De duur van de werken wordt geraamd op ongeveer 9 maanden.
De juiste uitvoeringstermijn zal worden bepaald na de opmaak van de gedetailleerde raming van de kostprijs, rekening houdende met de van kracht zijnde omzendbrief die de dagproductie bepaalt in functie van de erkenningklasse waarbinnen de werken zich situeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 593
van 17 augustus 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Systemen voor afvalwaterbehandeling - Subsidiëring

Momenteel zijn de zoneringsplannen in heel wat gemeenten in openbaar onderzoek. Hieruit zal vervolgens blijken wie zich in de toekomst kan aansluiten op de openbare riolering en wie aangewezen zal zijn om in een individuele waterzuivering te voorzien.

Verschillende gemeenten stellen zich vragen bij de goede werking en beheersbaarheid van de IBA's (individuele behandeling van afvalwater) en sommige kiezen dan ook voor een maximale toepassing van drukriolering.

Naar financiële ondersteuning van deze twee vormen van afvalwaterbehandeling had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Welke subsidies zijn er nu voorzien voor IBA's? Wie kan hier een beroep op doen en tot welk bedrag zijn ze beperkt? En aan welke voorwaarden moet er worden voldaan?
2. Wanneer de burger vanuit de gemeente verplicht wordt om in te stappen in een gemeentelijk project (collectief beheer van de IBA's in buitengebied), mag de gemeente dan de kosten voor bijvoorbeeld aanleg, controle of onderhoud verhalen op de burger?
3. Zowel het gravitair rioleringsstelsel als drukriolering vallen onder het algemeen rio-stelsel en komen in aanmerking voor subsidies.
 - a) Hoe worden de subsidies over de ingediende projecten verdeeld? Welke criteria en/of verdeelsleutels worden bij de toekenning gehanteerd?
 - b) Hoeveel projecten zijn er de laatste drie jaar ingediend (categorie: gravitaire systemen, drukrioleringen of gemengde projecten) en welke van deze projecten (in aantallen en opgedeeld in de drie categorieën) zijn er goedgekeurd voor subsidies?
 - c) Wat is bij een drukriolering precies subsidiebaar: aanleg sleuven, leiding, pompen, units,...?
 - d) Mag een gemeente naast de rioleringsbijdrage voor een drukriolering nog extra tussenkomsten (werken in de berm/oprit voor de aanleg, financiële tussenkomsten,...) vragen aan de burger?
 - e) Waarvoor mag de rioleringsbijdrage precies gebruikt worden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 593 van 17 augustus 2007

van **TINNE ROMBOOTS**

1. Op dit moment kan via de gemeente subsidie voorzien worden voor de bouw van een IBA (individuele behandeling van afvalwater). Indien de gemeente de samenwerkingsovereenkomst tussen de gemeente en het gewest heeft ondertekend is zij verplicht om deze subsidie te verlenen. In dit laatste geval bestaat de subsidie uit 2 delen namelijk een deel dat wordt uitbetaald door de gemeente en een deel dat wordt betaald door het gewest. Om in aanmerking te komen voor de subsidie moet de IBA gebouwd zijn in een zone die niet aansluitbaar is op de centrale zuivering. Van zodra voor de betreffende gemeente het zoneringsplan gepubliceerd is in het Belgisch staatsblad zal een subsidieaanvraag van een IBA met bouwaanvraag na deze publicatiedatum enkel in aanmerking komen voor subsidie indien deze IBA volgens het zoneringsplan gelegen is in individueel te optimaliseren buitengebied ofwel een rode cluster.
De hoogte van de gemeentelijke premie wordt bepaald door de gemeente zelf en verschilt dus van gemeente tot gemeente. De gewestelijke premie bedraagt maximaal 1000 euro en is nooit hoger dan deze verleend door de gemeente. Bovendien kan de totale premie ook nooit hoger zijn dan de kostprijs van de installatie.
De volledige procedure wordt doorlopen via de gemeente. Deze laatste staat in voor zowel de uitbetaling van de gemeentelijke premie als de gewestelijke premie aan de burger.
Naast een subsidie, heeft men indien de IBA gebouwd is in een gebied dat niet aansluitbaar is op de centrale zuivering recht op een vrijstelling van de bovengemeentelijke heffing/ bijdrage.
2. Vele gemeenten en intercommunales hebben mij reeds laten weten dat zij wensen het collectief beheer inzake IBA's op zich te nemen. Ik kan deze zienswijze enkel toejuichen. Omdat dit specifieke financieringsvereisten met zich meebrengt - zoals de toewijzing van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage aan gemeente of intercommunale - heb ik mijn administratie de opdracht gegeven om een aanpassing aan de relevante decreten en besluiten voor te bereiden.
3.
 - a. De subsidies worden verdeeld over de ingediende aanvragen op basis van een aantal objectieve criteria, die gebaseerd zijn op ecologische uitgangspunten.
Bij de beoordeling van de dossiers wordt hierbij rekening gehouden met de te saneren vuilvracht, de af te koppelen verharde en onverharde oppervlakten, het concept van de aan te leggen rioleringen en dergelijke meer. Bij de opmaak van de kwartaalsubsidiëringsprogramma's worden geen specifieke verdeelsleutels toegekend. De projecten worden allemaal op dezelfde manier beoordeeld en gerangschikt. In een aantal gevallen worden specifieke categorieën geselecteerd zoals wanneer de rioleringsprojecten gecombineerd worden met Aquafinwerken of met werken van het agentschap Infrastructuur.
 - b. De laatste 3 jaar werden 1.032 projecten ingediend voor opname op een subsidiëringsprogramma. Bij de indiening van de aanvraag dient enkel gespecificeerd te worden of er zal geopteerd worden voor een volledig gescheiden rioleringsstelsel, wat betekent dat alle hemelwater komende van zowel het openbare en het particuliere domein zal worden afgekoppeld van de afvalwaterriool, voor een semi-gescheiden rioleringsstelsel, wat betekent dat minstens het openbaar domein wordt afgekoppeld, of voor een afkoppelingsproject, wat inhoudt dat aangesloten waterlopen of beken van de riolering

worden afgekoppeld. Op het moment van de indiening van de aanvraag is meestal nog niet bepaald of het afvalwater zal afgevoerd worden door middel van een drukriolering of een gravitaire riolering. Deze afweging wordt gemaakt bij de technische uitwerking van een dossier.

Gemengde rioleringen worden niet meer aangelegd met subsidie. Deze stelsels krijgen een lagere prioriteit binnen de rangschikking van de projecten en komen, rekening houdend met het grote aanbod aan projectvoorstellen, niet meer in aanmerking. Door de gemeenten worden dergelijke projecten niet meer ingediend voor opname op een subsidiëringsprogramma.

In de onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van het aantal projecten dat binnen elk deelprogramma werd goedgekeurd. De verdeling over de verschillende categorieën is, zowel hierboven reeds gesteld, niet mogelijk.

Kwartaalprogramma	Aantal projecten	Raming (mio euro)
2005/1	28	23,6
2005/2	57	48,7
2005/3	52	51,8
2005/4	58	66,0
2006/1	92	106,6
2006/2	96	82,2
2006/3-4	62	43,9
2007/1	115	108,8
2007/2	70	60,7
2007/3-4	22	41,6
Totaal	652	633,9

- c. Bij de aanleg van een drukriolering is de volledige rioleringskost, op het openbaar domein, subsidieerbaar. Noodzakelijke werken op het particuliere domein komen niet in aanmerking.
- d. Op het gemeentelijke vlak zijn dezelfde principes van toepassing als op het bovengemeentelijke vlak: de saneringsbijdrage wordt gebruikt voor het bekostigen van de werken die noodzakelijk zijn voor de aanleg/renovatie/onderhoud/beheer van de riolering, ongeacht de aard van de riolering. Voor zover het werken betreft die strikt binnen de saneringsplicht van de gemeente vallen, dienen deze bij voorkeur bekostigd te worden vanuit de saneringsbijdrage. Wettelijk is er echter niet vastgelegd dat de gemeente, naast de gemeentelijke saneringsbijdrage, geen bijkomende tussenkomsten van de burger mag vragen. De wetgever heeft wel aan de hoogte van de saneringsbijdrage een limiet gesteld (de gemeentelijke saneringsbijdrage mag in 2005 en 2006 niet hoger zijn dan 1,5 maal de bovengemeentelijke bijdrage; in 2007 is de limiet op 1,4 gebracht).
- e. § 3 van artikel 16bis van het decreet van 24 mei 2002 bepaalt het volgende. "De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk bepaalt onder toezicht van de economische toezichthouder de bijdrage in functie van de kosten die hij moet dragen om zijn saneringsverplichting op gemeentelijk en bovengemeentelijk vlak na te komen." De gemeentelijke rioleringsbijdrage kan bijgevolg aangewend worden voor het dragen van alle kosten die gepaard gaan met de uitbouw en het beheer van de gemeentelijke rioleringsinfrastructuur. De economische toezichthouder is, in overleg met de exploitanten, gestart met de opmaak van een richtlijn terzake.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 595
van 17 augustus 2007
van **JOS DE MEYER**

Jacobskruiskruid - Bestrijding

Reeds in 2005 werd door mezelf en enkele collegae de problematiek van het giftige Jacobskruiskruid een eerste keer aangekaart bij de toenmalige minister bevoegd voor Leefmilieu (cfr. o.a. schriftelijke vraag nr. 715 van 25 augustus 2005, Websitebulletin publicatiedatum 24-10-2005).

De lokale uitbreiding van het kruid werd toen bijna volledig toegeschreven aan (plaatselijke) geschikte kiemingskansen door braakliggende akkers, beheer van wegbermen of overbegraasde akkers. Daarnaast werd gesteld dat er toch al een grote hoeveelheid van het kruiskruid geconsumeerd moet worden (50 tot 200 gram per kilogram lichaamsgewicht) vooraleer er een gezondheidsrisico optreedt. Daar de plant een bittere smaak heeft, herkennen de meeste dieren hem als niet eetbaar. Eens afgestorven of gedroogd, verdwijnt dit laatste kenmerk echter.

Nu twee jaar later lezen we in de pers opnieuw alarmerende berichten over de verspreiding van deze plant. In de streek van Adinkerke zou het Jacobskruiskruid tot tienmaal meer voorkomen en zouden er enkele paarden gestorven zijn. In natuurdomein Cabour stierf een Shetlandpony. Testen bij nog levende dieren wezen uit dat vooral de werking van de lever door de plant wordt aangetast.

1. Heeft de minister weet van sterfgevallen bij dieren als gevolg van het Jacobskruiskruid? Zo ja, om hoeveel gevallen gaat het en waar?
2. Wordt de verspreiding van deze plant op enige manier gevolgd of in kaart gebracht door de betrokken diensten? Komt de plant de afgelopen jaren meer voor?
3. Welke ervaringen heeft men in het buitenland met de bestrijding van deze plant en kunnen daar lessen uit worden getrokken?
4. Beschikken de betrokkenen in de getroffen streken volgens de minister over voldoende informatie met betrekking tot de gevaren van deze plant? Wordt eventueel een informatiecampagne overwogen m.b.t. het Jacobskruiskruid en de maatregelen die men kan nemen om het effectief te bestrijden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 595 van 17 augustus 2007

van **JOS DE MEYER**

1. Op het INBO worden geen gegevens verzameld omtrent sterfgevallen van vee of grote huisdieren. Bij navraag bij de faculteit Diergeneeskunde van de Universiteit Gent heeft men weet van sterfgevallen maar statistieken worden hier niet bijgehouden. Enkel door middel van autopsie kan een exacte diagnose vastgesteld worden. Bij dieren die enkel onderzocht worden door een dierenarts is dit niet het geval.
2. De verspreiding van Jacobskruiskruid wordt opgevolgd in het kader van de algemene kartering van wilde planten in Vlaanderen. Deze kartering startte in 1939 in het kader van een Belgisch project. Ook van voordien zijn er meer vage gegevens over de verspreiding van de soort beschikbaar. Uit de flora van Crépin uit 1860 blijkt dat Jacobskruiskruid steeds een zeer algemene en wijd verspreide soort in Vlaanderen is geweest. De soort breidt geleidelijk aan uit in Vlaanderen maar van een vertienvoudiging van de soort op twee jaar tijd is absoluut geen sprake (zie figuur in bijlage 1). Van nature komen de hoogste dichtheden van deze soort voor in de duinen en langsheen de Grensmaas en verder vooral in de sterk verstedelijkte en geïndustrialiseerde delen van Vlaanderen (Antwerpse haven, Gentse kanaalzone, omgeving van Brussel). Maar ook in andere delen van Vlaanderen is Jacobskruiskruid zeer algemeen. De verstedelijking van Vlaanderen heeft zeker bijgedragen tot de toename, want de soort komt namelijk vooral voor op verstoorde bodem (opgespoten gronden voor industrieterreinen, wegbermen die regelmatig vergraven worden, bouwactiviteiten). Bij overbegrazing kan Jacobskruiskruid toenemen doordat ze geen concurrentie heeft van andere plantensoorten en Jacobskruiskruid zelf niet wordt opgegeten.
3. Problemen met dominantie van Jacobskruiskruid treden vooral op bij spontane evolutie van kale bodem (bv. voormalige akkers, opgespoten terreinen) naar meer grazige vegetaties. Uit experimenten in Nederland (Bezemer, van der Putten & Rienks 2006) blijkt dat Jacobskruiskruid zich vooral vestigt op open terreinen. In door grassen gedomineerde vegetaties kiemt Jacobskruiskruid nauwelijks. Daarentegen blijkt dat ook in open terreinen een dominantie van Jacobskruiskruid een tijdelijk verschijnsel is, na vier jaar vermindert de dominantie van Jacobskruiskruid doordat bodemschimmels de plant beginnen aan te tasten. Dit fenomeen is vergelijkbaar met de 'bodemmoehed' wanneer bepaalde teelten zoals aardappelen te veel op dezelfde plaats gekweekt worden. Vaak wordt aangeraden om Jacobskruiskruid te maaien voor de bloei en een tweede keer eind augustus om uitzaaiing te voorkomen. Essentieel is wel dat het maaisel van de weide afgevoerd wordt en niet als hooi voor de dieren gebruikt wordt want juist in gedroogde toestand wordt het niet door het vee herkend en consumeren ze het toch. Zolang er veel open plekken in de vegetatie zijn zullen er toch nieuwe vestigingen optreden aangezien Jacobskruiskruid veel langlevende zaden in de bodem herbergt van waaruit nieuwe planten kunnen kiemen. Essentieel is dus dat de vegetatie zich sluit waarna de plant vanzelf achteruit gaat. Zolang er overbegrazing is kan Jacobskruiskruid blijven domineren.
4. De provincie Antwerpen verstrekt een infobrochure die ook via het internet verkrijgbaar is (http://www.provant.be/binaries/folder_jacobskruiskruid_web3_tcm7-42238.pdf) en waarin op de problemen en mogelijke maatregelen gewezen wordt. Deze folder zou als voorbeeld kunnen dienen voor andere provincies of lokale overheden.

Literatuur:

- Bezemer M., van der Putten W. & Rienks F. (2006). Interplay between *Senecio Jacobaea* and plant, soil, and aboveground insect composition. *Ecology* 87: 2002-2013.
- Bezemer M., van der Putten W. & Rienks F. (2006). Niets doen loont bij Jacobskruiskruidplaat. *De Levende Natuur* 107 (5): 214-216.

BIJLAGE

Evolutie van Jacobskruiskruid in Vlaanderen sinds 1972.

Bijlage(n):

<http://jvp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/595/antw.595.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 596
van 17 augustus 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Strandwaterkwaliteit - Maatregelen

Hoewel de Belgische stranden de Europese minimumnorm halen, is ons zeewater van het vuilste dat er te vinden is in Europa.

In Bredene gold onlangs een zwemverbod. Uit strandwaterstalen bleek dat er te veel stoelgangbacteriën het water zaten. De Europese richtlijnen voor de waterkwaliteit worden in 2015 nog strenger. Zoals we nu bezig zijn, haalt Vlaanderen die nieuwe normen niet. Er komt nog te veel rioolwater rechtstreeks in de waterlopen terecht. Oostende en Oostduinkerke zouden zeker in de problemen komen.

In Vlaanderen voldeed vorig jaar 95 procent van de stranden wel aan de huidige Europese minimumnorm, maar daarnaast bestaat er ook nu al een "richtnorm" die niet dwingend is. Slechts 22,5 procent van onze stranden haalde in 2006 die strengste norm. Dat is ver onder het Europese gemiddelde van 88 procent. In deze slechte score zijn zelfs drie "rampdagen" met uitzonderlijke neerslag niet meegerekend. Wanneer de rioleringen overstromen, komt vervuild water rechtstreeks in de waterlopen terecht.

1. Welke concrete maatregelen neemt de minister om de kwaliteit van het strandwater te verbeteren?
2. Er zijn dit jaar al tamelijk veel overschrijdingen gemeten van de minimumkwaliteit.

Kan de minister hiervan een gedetailleerd overzicht bezorgen?

3. Welke bijkomende maatregelen inzake infrastructuur zijn noodzakelijk om te voldoen aan de "verstrenge" Europese richtlijnen voor de waterkwaliteit?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 596 van 17 augustus 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

1. Situering oorzaken verontreiniging kwaliteit strandwater

De basis voor de vaststelling van de vervuiling van het strandwater is de aanwezigheid van fecale coliformen, streptokokken en Salmonella. Dit wijst er op dat er vers afvalwater op deze stranden wordt aangevoerd. De oorzaken zijn dus te zoeken bij ingrepen die in enkele uren tijd afvalwater aanvoeren.

Zo zijn er:

- het **tijgebonden afvoeren** van overmatige hoeveelheden water waarin afvalwater aanwezig is. Dit komt o.a. voor aan het sluiscomplex van Nieuwpoort (Ganzepoot), in Oostende op het Kanaal Gent – Oostende en in Zeebrugge op het Leopoldkanaal;
- het **oppompen van krekken en geleiden**, ook bij hoogwater om wateroverlast te voorkomen. Dit komt voor door oppompen van vervuild oppervlaktewater in het Camerlynckseleed;
- de werking van overstorten** nabij de uitmonding van waterlopen in zee of kunstwerken. Zo is er een overstort van de riolering van Blankenberge op de Spuikom. Bezonken en vers afvalwater wordt bij intense lokale regenbuien onmiddellijk afgevoerd.

Aanpak in het verleden

Reeds sedert de eerste helft van de 20ste eeuw wordt door de kustgemeenten geïnvesteerd in de uitbouw en het beheer van afvalwaterinfrastructuur volgens gescheiden stelsels. In al die jaren werden de kustgemeenten voorzien van degelijke afvalwaterrioolstelsels en een bovengemeentelijke infrastructuur.

Inmiddels zijn er waterzuiveringsinstallaties gebouwd in Adinkerke, Wulpen, Oostende, Brugge en Heist. Al deze installaties staan in voor de zuivering van de afvalwaters van de kuststrook van circa 3km breed.

De oude leidingen naar zee (De Panne en Koksijde) zijn reeds geruime tijd opgebroken.

Investerings in de komende jaren

De collectering en de zuivering van het ingezamelde afvalwater behoren tot de verantwoordelijkheden van het Vlaamse Gewest. De huidige en komende investeringen van **bovengemeentelijke** aard worden opgenomen in een optimalisatieprogramma, dat aan Aquafin opgedragen wordt. Jaarlijks wordt de prioriteit van de projecten voor gans Vlaanderen bepaald en worden er ook in de strook langs de kust, inzonderheid de Westkust, projecten weerhouden.

De efficiënte inzameling van het afvalwater is de taak van de gemeenten. Daartoe heeft het Vlaamse Gewest een **gemeentelijk** investeringsprogramma (GIP) uitgewerkt. Om de gemeenten hierbij te ondersteunen, subsidieert het Vlaamse Gewest de gemeentelijke rioleringsprojecten. In 2008 wordt deze subsidie met 25 miljoen euro verhoogd. De gescheiden stelsels krijgen absolute voorrang bij de subsidiëring. Het is door de uitbouw van gescheiden stelsels de uiteindelijke bedoeling om de infrastructuur zo uit te bouwen dat de impact van overstorten,

uitlaten van de afvalwaterstelsels, maximaal beperkt wordt en aldus zo veel mogelijk huishoudelijk afvalwater naar een zuiveringsinstallatie af te voeren en daar te behandelen. In het verleden zijn veel gemengde rioleringen aangelegd, waarin zowel afvalwater als hemelwater samen afgevoerd worden. Deze projecten worden momenteel niet meer gesubsidieerd door het Vlaamse Gewest.

Optimalisatie beheer van de waterzuiveringsinfrastructuur

Naarmate de uitbouw van de gemeentelijke en bovengemeentelijke waterzuiveringsinfrastructuur wordt het beheer ervan belangrijker. Zowel de gemeenten (of de door hen aangeduide rioleringsinstantie) als het Vlaamse Gewest (VMM en Aquafin) doen inspanningen om de werking van de zuiveringsinfrastructuur te verbeteren. Voorbeelden daarvan zijn rioolinspecties, monitoring van overstorten, doorlichting van de werking van de zuiveringsinfrastructuur per zuiveringsgebied, ...
De VMM overlegt ook op regelmatige basis met de gemeenten over de zuiveringsinfrastructuur.

2. *Situering bacteriologisch meetnet*

Het toezichtsprogramma aan de Belgische kust omvat 40 badzones die tijdens het badseizoen door de Afdeling Meetnetten en Onderzoek van de Vlaamse Milieumaatschappij bemonsterd worden met volgende frequentie (in 2007):

- Van 26 maart t.e.m. 25 mei en van 10 september tot 28 september: 1x per week
- Van 28 mei tot 7 september: 2 x per week

Het gaat om de 39 badzones, zoals vastgelegd in het Koninklijk Besluit van 30.07.87 (B.S. 12.09.87), aangevuld met een in 2005 nieuw aangeduide badzone in Oostende t.h.v. het Noodstrand.

Het badseizoen aan de kust loopt in principe van 1 april tot 30 september. Voor de rapportering van de kwaliteit van het zwemwater worden de resultaten van de bemonsteringen gedurende deze periode in aanmerking genomen. Het aantal monsters van het strandwater in deze periode is per zone minimum 42, in geval van overschrijdingen gebeuren er nog extra metingen (verscherpte controles). Dit aantal ligt dus veel hoger dan de vereiste halfmaandelijke frequentie.

De bemonstering gebeurt in opdracht van en in samenspraak met de Afdeling Toezicht Volksgezondheid van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid.

Bij de vooraf geplande monsternemingen, worden de stalen geanalyseerd op aanwezigheid van fecale en totale coliformen en fecale streptokokken.

Indien blijkt dat er een overschrijding is van één of meerdere imperatieve normen tussen 1 juni en 31 augustus worden extra staalnames ingelast, waarbij ook wordt nagegaan of er Salmonella aanwezig is in het staal. Deze verscherpte controles gebeuren in principe dagelijks tot op het moment dat de kwaliteit weer aanvaardbaar of goed is.

Op basis van de resultaten oordeelt het Agentschap Zorg en Gezondheid om een zwemverbod te adviseren.

Bespreking meetgegevens

Een overzicht van de 40 badzones is terug te vinden in **bijlage 1**. Tevens wordt in de tabel een overzicht gegeven van het aantal dagen met overschrijdingen voor één of meerdere imperatieve norm(en) per badzone. Het gaat om een vergelijking van het volledige badseizoen in 2006 met het badseizoen 2007 t.e.m. 24/08/2007.

Volgens de Richtlijn van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater (76/160/EEG) dient het kustwater (en ook het binnenwater) te voldoen aan de

imperatieve normen (of minimumnormen) die terug te vinden zijn in **bijlage 2**. Deze normering komt overeen met de door Vlaamse wetgeving voorgeschreven grenswaarden (Vlarem II, artikel 5.32.9.8.2).

Ter info worden ook de streef- of richtnormen weergegeven in de tabel. Deze streefnormen werden niet opgenomen in Vlarem.

Uit de tabel in bijlage 1 kan afgeleid worden dat er 37 dagen waren in 2006 waarop er overschrijdingen waren van de imperatieve norm(en), terwijl dit er op 24/08/2007 reeds 45 waren.

Op dezelfde dag kunnen echter meerdere overschrijdingen optreden, voor verschillende bacteriologische parameters.

Wanneer het aantal overschrijdingen zelf vergeleken wordt, kan vastgesteld worden dat er in 2006 over heel de monitoringsperiode 88 overschrijdingen waren. Er werden echter uitzonderlijke meteorologische omstandigheden vastgesteld voor wat betreft de periode 15 tot 17 augustus 2006. Indien de bacteriologische resultaten voor deze periode buiten beschouwing gelaten worden (wat ook toegepast werd bij de jaarlijkse rapportering aan de Europese Commissie) blijven er nog 45 overschrijdingen over.

In 2007 werden (tot 24 augustus) reeds 61 individuele overschrijdingen vastgesteld.

Hierbij dient wel vermeld te worden dat er bij een verscherpte controle telkens per badzone 2 stalen genomen worden, telkens op 20 meter afstand van elkaar.

Bijlage 3 geeft de gedetailleerde informatie betreffende de overschrijdingen in 2007 per datum, per meetplaats en per parameter. Hieruit blijkt dat tot op heden van de 40 onderzochte meetplaatsen:

- 11 meetplaatsen niet voldoen aan de imperatieve norm voor het totaal gehalte aan colibacteriën: 170, 180, 190, 193, 200, 210, 240, 250, 260, 270;
- 16 meetplaatsen voldoen niet aan de toets voor fecale coliformen: 20, 30, 170, 180, 190, 193, 200, 210, 220, 230, 240, 250, 260, 270, 280, 290;
- 22 meetplaatsen niet voldoen aan de toets voor fecale streptokokken (de wetgeving stelt hiervoor geen imperatieve norm voorop, de toets is gebeurd aan een richtwaarde van 400 KVE/100 ml): 80, 100, 130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 193, 200, 220, 230, 240, 250, 260, 270, 280, 290, 300, 310, 360.

In totaal vertonen reeds 25 van de 40 meetplaatsen die overschrijdingen vertonen voor één of meerdere imperatieve normen.

Hierbij dient wel opgemerkt te worden dat de norm voor de coliforme bacteriën een 95-percent norm is, zodat de volledige beoordeling en vergelijking met vorige jaren pas na afloop van het badseizoen kan gebeuren.

Tot slot geeft **bijlage 4** een overzicht van de zwemverboden die in 2007 reeds van kracht waren (opnieuw wordt de beschikbare informatie t.e.m. 24 augustus weergegeven).

In 2006 werden over het volledige badseizoen 8 zwemzones tijdelijk gesloten, in 2007 zijn het er reeds 10.

3. De nieuwe Zwemwaterrichtlijn beoogt een hogere graad van bescherming van de bevolking. Om dat te bereiken vraagt de richtlijn dat voor de aangeduide zwemwaters beheerplannen opgemaakt worden. Inspanningen inzake een optimalisatie van de waterzuiveringsinfrastructuur zullen daar onderdeel van uitmaken. Tegen 2015 moet minstens een aanvaardbare zwemwaterkwaliteit bereikt worden. Het is niet mogelijk 'gekwantificeerd' weer te geven welke

extra maatregelen inzake infrastructuur noodzakelijk zijn om die doelstellingen te bereiken. De hoofdlijnen van mogelijke bijkomende maatregelen zijn wel duidelijk.

Op korte termijn is het jaarlijks en **gericht ruimen van probleemstelsels** noodzakelijk zodat de opgestapelde bezinking de kans niet krijgt om bij overstortwerking in oppervlaktewater en/of strandwater terecht te komen. Hiervoor is het in kaart brengen van alle rioleringsituaties van de woningen onontbeerlijk.

Op langere termijn is het noodzakelijk dat al het huishoudelijk afvalwater gezuiverd wordt. Dat dient te gebeuren door een combinatie van een verdere uitbouw van de rioleringsinfrastructuur enerzijds en de aanleg van individuele behandelingsinstallaties voor afvalwater (IBA's) anderzijds. De keuze tussen deze twee opties wordt momenteel voorbereid en zal vastgelegd worden in de zoneringsplannen.

Daarnaast is het noodzakelijk dat alle woningen ook effectief aansluiten op riolering als die er ligt. Ook controle op de werking van de IBA's door gemeentelijke of bovengemeentelijke diensten is noodzakelijk.

Tenslotte kan ook de afkoppeling van niet-verontreinigd hemelwater in aanzienlijke mate bijdragen tot het beperken van de doelafstand. Door die afkoppeling nemen immers de piekdebieten af in periodes van intense neerslag.

BIJLAGEN

Bijlage 1: Overzicht van de 40 badzones en het aantal dagen met overschrijdingen van de imperatieve normen in 2006 en 2007.

Bijlage 2: Normering volgens de Richtlijn van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater (76/160/EEG) (95percent-norm).

Bijlage 3: Gedetailleerd overzicht van de overschrijdingen voor de 3 bacteriologische parameters in 2007 (t.e.m. 24/08/2007).

Bijlage 4: Overzicht van de zwemverboden aan de Belgische Kust in 2007.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/596/antw.596.bijlage.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/596/antw.596.bijlage.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/596/antw.596.bijlage.004.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/596/antw.596.bijlage.003.doc>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 598
van 22 augustus 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Strandwaterkwaliteit Westkust - Investeringsen

Door de veelvuldige en hevige regenval in de eerste helft van de maand augustus 2007 waren er problemen met de kwaliteit van het kustwater. Enkele dagen werd een zwemverbod op bijna alle stranden ingesteld.

Te veel E. Colibacteriën bevonden zich in het strandwater, bleek uit analyse ervan. De Europese minimumnorm voor zwemwater werd niet bereikt.

Iedereen was het erover eens dat de achteruitgang van de waterkwaliteit te wijten was aan de zware regenval. Rioleringswerken konden de grote hoeveelheid niet verwerken, waardoor vervuild water rechtstreeks in de waterlopen terecht kwam.

Tegen 2015 worden de Europese normen voor het strandwater strenger: de nieuwe richtlijn stelt hogere eisen.

Bepaalde instanties beweren dat het investeringsniveau voor waterzuivering naar omhoog moet, anders komen enkele stranden – vooral van de Westkust – in de problemen.

Nochtans is het investeringsniveau van Aquafin de laatste jaren duidelijk opgetrokken: in 2003 was er een dieptepunt van voor 30 miljoen euro opgeleverde werken, maar in 2005/2006 werd dit bedrag opgetrokken naar 160 miljoen euro. In het optimalisatieprogramma 2007-2011 wordt 334 miljoen euro voorzien.

Ook de subsidies aan de gemeenten voor rioleringswerken werden opgetrokken.

Er zijn ook middelen, gegenereerd door de gemeentelijke rioleringsheffing bovenop de gewestelijke heffing voor de waterzuivering (ééngemaakte factuur). En de investeringen op gemeentelijk en gewestelijk vlak worden onderling op elkaar afgestemd om het grootste ecologische rendement te halen.

Wat nu het kustwater betreft: een belangrijke oorzaak van de mindere kwaliteit van het zwemwater van de Westkust zou verontreinigd oppervlaktewater zijn vanuit de IJzer en het Kanaal Gent-Oostende.

1. Zijn in deze bekkens en regio's voor de komende jaren gerichte investeringen gepland om de kwaliteit van het oppervlaktewater te verbeteren?
2. Worden hieromtrent besprekingen gevoerd of afspraken gemaakt tussen het Vlaams Gewest (Aquafin) en de betrokken gemeenten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 598 van 22 augustus 2007

van **ERIK MATTHIJS****1. Algemeen : historiek**

Reeds sedert de eerste helft van de 20ste eeuw wordt door de kustgemeenten geïnvesteerd in de uitbouw en het beheer van afvalwaterinfrastructuur volgens gescheiden stelsels. In al die jaren werden de kustgemeenten voorzien van degelijke afvalwaterrioolstelsels en een bovengemeentelijke infrastructuur.

Ondertussen zijn er waterzuiveringsinstallaties gebouwd in Adinkerke, Wulpen, Oostende, Brugge en Heist. Al deze installaties staan in voor de zuivering van de afvalwaters van de kuststrook van circa 3km breed.

De oude leidingen naar zee (De Panne en Koksijde) zijn reeds geruime tijd opgebroken.

Investerings in de komende jaren

De collectering en de zuivering van het ingezamelde afvalwater behoren tot de verantwoordelijkheden van het Vlaamse Gewest. De huidige en komende investeringen van **bovengemeentelijke** aard worden opgenomen in een optimalisatieprogramma, dat aan Aquafin opgedragen wordt. Jaarlijks wordt de prioriteit van de projecten voor gans Vlaanderen bepaald en worden er ook in de strook langs de kust, inzonderheid de Westkust, projecten weerhouden.

De efficiënte inzameling van het afvalwater is de taak van de gemeenten. Daartoe heeft het Vlaams Gewest een **gemeentelijk** investeringsprogramma (GIP) uitgewerkt. Om de gemeenten hierbij te ondersteunen subsidieert het Vlaamse Gewest de gemeentelijke rioeringsprojecten. In 2008 wordt deze subsidie met 25 miljoen euro verhoogd. De gescheiden stelsels krijgen absolute voorrang bij de subsidiëring. Het is door de uitbouw van gescheiden stelsels de uiteindelijke bedoeling om de infrastructuur zo uit te bouwen dat de impact van overstorten, uitlaten van de afvalwaterstelsels, maximaal beperkt wordt en aldus zo veel mogelijk huishoudelijk afvalwater naar een zuiveringsinstallatie af te voeren en daar te behandelen. In het verleden zijn veel gemengde rioleringen aangelegd, waarin zowel afvalwater als hemelwater afgevoerd wordt. Deze projecten worden momenteel niet meer gesubsidieerd door het Vlaamse Gewest.

Volgende **bovengemeentelijke projecten** zijn momenteel geprogrammeerd of zijn onder-tussen in uitvoering:

- oplossen overstortproblematiek aan de Oosthoek te De Panne;
- bouwen van een nieuwe overstort op het kanaal Duinkerke – Nieuwpoort te Adinkerke;
- renovatie en uitbreiding RWZI Adinkerke;
- bouwen van een hoofdriool (centrum lot 2) te Adinkerke – De Panne (aansluiten deel ten zuiden van het kanaal);
- renovatie RWZI-Wulpen;
- nieuwe DWA-leiding op linkeroever Proostdijkvaart te Veurne;
- pompemaal en persleiding Wilskerke tot collector Spermaliestraat;

- RWZI-Slijpe.

Volgende **gemeentelijke projecten**, uit te voeren met subsidie zijn momenteel geprogrammeerd, in uitvoering of kortelings uitgevoerd:

De Panne:

- rioleringswerken en wegeniswerken in de Barkenlaan en het Jeanne d'Arcplein;
- rioleringswerken in de Duinhoekstraat te Adinkerke;
- rioleringswerken en opschikkingswerken in de Lindenlaan en de Koninklijke Baan vanaf de Lindenlaan tot de Maskenslaan te De Panne;
- renovatie van de Zeelaan (vak tussen de Zeedijk en het Marktpllein);
- rioleringswerken in de omgeving van het domein Cabourg: Moeresteenweg, Molendam, Woestijnstraat;
- rioleringswerken en opschikkingswerken in de Hoge Duinenlaan (vak Bortierlaan – A. Dumontlaan) en de Albert Dumontlaan (vak Witteburglaan – Visserslaan);
- rioleringswerken en herstellingswerken in de M. Calmeynlaan te De Panne;
- rioleringswerken en opschikkingswerken in de Koninginnelaan vanaf Dr. Depagelaan tot Canadezenplein en de Kunstenaarslaan;
- rioleringswerken en opschikkingswerken in de Verenigingsstraat en in de Brouwersstraat te De Panne;
- rioleringswerken en opschikkingswerken in het Stationsplein en de Zwartehoekstraat;
- afkoppelen van het regenwater van de woningen van de Duinkerkekeiweg vanaf Tuinwijkstraat tot Kromfortstraat te Adinkerke;
- rioleringswerken en opschikkingswerken in de Barkenlaan (vak Julien Demolderlaan – Ollevierlaan) en de Marktlaan (vak Meeuwenlaan – Barkenlaan);
- Maerestraat – Veldstraat;
- afkoppelingswerken Veurnestraat (aanleg RWA-riolering).

In deze badplaats wordt systematisch daar waar mogelijk omgeschakeld van gemengd stelsel naar gescheiden stelsel. De regenwaters worden door middel van infiltrerende leidingen naar grondwater afgevoerd via de ondergrond bestaande uit zand. Momenteel is minstens **16 ha** aan gerioleerde oppervlakte **niet of niet meer aangesloten op de afvalwaterzuiveringsinfrastructuur**.

Koksijde:

- rioleringswerken in de Polderstraat vanaf Farazijnstraat tot de I. Bauwenslaan;
- riool Hugo Verreistlaan;
- riool Pierre Sorellaan;
- riool Marktpllein;
- riool Duinenkranslaan;
- riool Westhinderstraat;
- riool Zonstraat;
- riool Houtsaegeerlaan;
- riool Florislaan;
- riolering Bekentenissenweg;
- riolering in de H. Christiaenlaan, Rozenweg, Jacquelinestraat, Sloepenlaan;
- rioleringswerken in de Weststraat en Westhinderstraat (vak Weststraat – Pylyserlaan);
- rioleringswerken in de Lehoucklaan (vak Relaislaan – huisnr 18) en de Pharaïldelaan (vak Lehoucklaan – huisnr 41) te Oostduinkerke;
- riolering in de Vissersstraat;
- rioleringswerken in de Uitkijkweg, Zeebermlaan, Oostdijkweg, Cottagelaan en Duinpanweg te Oostduinkerke;
- rioleringswerken in de Guldenzandstraat (vak Leopold II laan – Sint-Andréstraat) Sint-Andréstraat en Zouterweg te Oostduinkerke;

- riolering Vossenstraat – Verdedigingslaan;
- riolering deel Koninklijke Baan – Koninginnelaan, aflos Geraniumstraat en Bourgondiëstraat;
- riolering in de Bourgondiëstraat (deel), Geraniumstraat;
- rioleringswerken in de Westdiephelling (vak Albert I-laan – Zonneplein), Trapegeerdweg en Hildelaan (vak F. Timmermanslaan – Broerbankhelling) te Oostduinkerke;
- rioleringswerken in de Strandjutterslaan, Zeemansdreef, Baron Empainlaan, Relaislaan, Mooi Verblijflaan en Narcissenlaan te Oostduinkerke;
- rioleringswerken in Dijk (rechteroever) – Kortestraat en Oude Zeedijkstraat te Wulpen;
- rioleringswerken in Conterdijk en Nieuwstraat (linkeroever) te Wulpen;
- rioleringswerken in Dorpplaats en Booithoekestraat + afkoppeling oppervlaktewater te Wulpen;
- riolering in de Parnassiusstraat – E. Clauslaan;
- riolering in de Koninklijke Prinslaan;
- riolering in de Ter Duinenlaan, Marktplein;
- rioleringswerken in de Koninklijke Baan (tussen de Albert Bliccklaan en Chanzylaan) en de Schoonjachtstraat;
- rioleringswerken in de Pylyserlaan tussen de Zeelaan en de Westhinderstraat;
- rioleringswerken en opschikkingswerken in de Kolonel D’Haenelaan (vak Albert I-laan – huisnr 41), de Nachtegaallaan (vak Kolonel D’Haenelaan – Noordzeedreef), de Duinpieperdreef en de Kievitstraat (vak pompstation - Nachtegaalweg);
- rioleringswerken in de Spelleplekkeweg, Waterplasweg en Ter Duinenwijk te Oostduinkerke;
- rioleringswerken in de Leeuwerikstraat, de Generaal Notermanslaan (vak Leeuwerikstraat – Vinkeweg), de Vinkeweg, de Tortelduifstraat en de Zilvermeeuwstraat;
- rioleringswerken in de Karthuizerduinestraat (vak Duinparklaan – Westdiephelling, Kruinweg (vak Duinparklaan – Oostdijkweg), Nieuwe Ydelaan (vak Duinparklaan – Stuifduinenweg), Konijnepijpweg en Stuifduinenweg te Oostduinkerke;
- riolering in de Hoge Duinenlaan – Lobeliavoetpad;
- riolering Koninginnelaan tussen de Strandlaan en Koninklijke Baan;
- rioleringswerken in de Hoge Duinedreef, de Pylyserlaan (vak Ter Yde – Westhinderstraat), de Westhinderstraat (vak Pylyserlaan – Gulden Zandstraat) en de Guldenzandstraat (vak Westhinderstraat – Sint-Andréstraat);
- rioleringswerken in de Karthuizerduinestraat (vak Duinparklaan – Westdiephelling), Kruinweg (vak Duinparklaan – Oostdijkweg), Nieuwe Ydelaan (vak Duinparklaan – Stuifduinenweg), Konijnepijpweg en Stuifduinenweg te Oostduinkerke;
- rioleringswerken in de Kolonel D’Haenelaan, Nachtegaalweg en Kievitstraat te Oostduinkerke;
- rioleringswerken in de Leeuwerikstraat, Generaal Notermanslaan (vak Leeuwerikstraat – Vinkeweg), de Vinkeweg, de Tortelduifstraat en de Zilvermeeuwstraat;
- rioleringswerken in de Spelleplekkeweg, Waterplasweg en Ter Duinenwijk te Oostduinkerke;
- rioleringswerken in de Gulden Zandstraat (vak Westhinderstraat – Sint-Andréstraat) te Oostduinkerke.

Ook hier wordt systematisch overgeschakeld op gescheiden stelsels met behulp van infiltratie. Momenteel is minstens **90 ha** aan gerioleerde oppervlakte **niet of niet meer aangesloten**.

Nieuwpoort:

- riolering SIMLI 5e fase (E. Verhaerenlaan, Smeerweg, Hubertweg, Gilsonweg, Tennislaan,...);
- renovatie Hoogstraat + Kaaistraat (tussen Kerkstraat en Kaai) + aanleg DWA en RWA riool;
- riolering Zeedijk;

- riolering Zandstraat;
- aanleg riolering Handelshaven en industriezone Noorderhavenoever;
- riolering Valkestraat + Kaaistraat;
- sanering W. De Roolaan;
- riolering Albert I-laan;
- riolering Canadalaan tussen Litto-Filliaertweg;
- riolering Oude Veurnestraat – zuid tussen collector en Langgeleed;
- riolering SIMLI 6^e fase; Verhaerenlaan (tussen Wilgenweg en Crombezlaan), Vlasbloemweg, Wolfsmelkweg, Wilgenweg, Tennislaan (tussen Wautersweg en Pinotweg), Muntkruidweg (tussen Oleffelaan en Louisweg);
- riolering IJzer;
- riolering SIML 2^e fase (E. Verhaerenlaan, Smeerweg, Hubertweg, Gilsonweg, Tennislaan, ...);
- herinrichten doortocht gewestweg N34 Kaai;
- vernieuwen van het Jaagpad langs de IJzer tussen het Sluizencomplex en V.V.W. Westhoek; rioleringswerken IJzer en Brugsevaart;
- sanering afvalwater site Krommebeek (Koninklijke Yacht Club Nieuwpoort);
- vernieuwen van de Matrozenlaan en rioleringswerken in de Golfstraat en de Lage Duinenstraat.

Gezien de zeer snelle bouw van meergezinswoningen, soms met drie bouwlagen, garages onder de grond, wordt er streng toegezien op de afvoer van het bemalingswater. Er wordt namelijk een verbod opgelegd dit in de rioleringen af te voeren die aangesloten zijn op de RWZI-Wulpen. Hierdoor voorkomt men nodeloze overstortingen in oppervlaktewater.

Momenteel is minstens **9 ha** gerioleerde oppervlakte **niet of niet meer aangesloten**.

Middelkerke:

- riool Akkerstraat;
- riolering wijk Zonnelaan 4^e fase;
- rioleringswerken en opschikkingswerken in de Duinenlaan vanaf de Westendelaan tot aan de Henri Jasparlaan;
- rioleringswerken en opschikkingswerken in de Noordzeelaan en de Westendelaan vanaf de Koning Ridderdijk tot Oorlogsinvalidenlaan;
- sanering van de Ambachtelijke zone 'Kalkaartweg';
- DWA-leiding in de Diksmuidestraat en de Slijpesteenweg;
- DWA-leiding in de Gistelstraat;
- wegenis- en rioleringswerken in de zijstraten van de Leopoldlaan (vak Epernayplein – Ponchonstraat) fase 2A;
- uitrustingswerken op de wijk Miami fase 2;
- uitrustingswerken op de wijk Miami fase 3;
- wegenis- en rioleringswerken in de Leopoldlaan in het vak begrepen tussen de Smet de Naeyerstraat en het Epernayplein – betreffende de zijstraten – deel A;
- wegenis- en rioleringswerken in de Leopoldlaan in het vak begrepen tussen de Smet de Naeyerstraat en het Epernayplein – betreffende de zijstraten – deel B;
- heraanleg van de Oostendelaan – N318 – tussen de Spermaliestraat en de grens van de ambachtelijke zone;
- aanleg fietspad in de N325 – Spermaliestraat fase 2: doortocht woonkorrel Slijpe-Brug;
- herinrichting van de Henri Jasparlaan (vak Doornstraat – Westendelaan) te Westende;
- aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel DWA + RWA in de Fleriskotstraat en Polderweg, inplanting pompstation en aanleg persleiding vanaf Barensvlietgeleed tot aan Spermaliestraat.

De projecten met gescheiden stelsels zijn hier o.a. de Noordzeelaan, Leopoldlaan, Westendestraat, Miami (verschillende fasen), Leopoldlaan en H. Jasparlaan.

Lozingspunten van campings in polderwaterlopen zijn nog steeds voor de nabije omgeving hinderlijk en verontreinigen de polderwaterlopen.

Naast deze gesubsidieerde dossiers zijn ook nog rioolprojecten uitgevoerd zonder subsidie. Onze informatie hierover is echter eerder beperkt.

2. De VMM heeft minstens jaarlijks en vaak meer frequent contact met de gemeentebesturen over de toestand en toekomst van de waterzuiveringsinfrastructuur.

In het verleden werden tijdens dergelijk overleg in hoofdzaak de voorstelling van de leidraadkaarten met de zuiveringszones (A – B – C - ...), de subsidieaanvragen (GIP), occasionele vragen in verband met het bovengemeentelijk programma (OP) en investeringen en aspecten met betrekking tot adviesverlening voor klasse 2 bedrijven en meldingen bij milieuvergunningaanvragen en bodemsaneringsprojecten besproken.

Momenteel komen bij overleg tussen de VMM en de betrokken gemeenten tevens diverse aspecten in verband met de opmaak van het **zoneringsplan**, dat een gebiedsdekkende eindsituatie voor de sanering van het huishoudelijk afvalwater vastlegt, en het **uitvoeringsplan**, dat de concrete realisatie van het zoneringsplan zal uittekenen, de **subsidieaanvragen**, aspecten inzake advisering voor klasse 2 bedrijven, meldingen bij **milieuvergunningaanvragen** en **bodemsaneringsprojecten** en vragen over de afvalwaterproblematiek bij BPA's, verkavelingen, bouwaanvragen ter sprake.

Ook wat betreft de investeringsprogramma's opgedragen aan de NV Aquafin wordt uitgebreid overlegd met de diverse actoren: VMM, Aquafin, provincies, bekkenbesturen.

Op deze manier probeert de VMM daar waar nodig de gemeente, eventueel met hun rioolbeheerder, bij te staan bij de sanering van de huishoudelijke afvalwaters.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 609
van 11 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Kachtembrug Izegem - Renovatie

Er zijn plannen om de renovatiewerken aan de Kachtembrug in Kachtem (Izegem) na het bouwverlof 2007 aan te vatten.

1. Wat is de concrete omvang van deze renovatiewerken?
2. Wat is de kostprijs van deze werken?
3. Wanneer worden ze effectief aangevat?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 609 van 11 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De renovatiewerken omvatten het vernieuwen van de wegverharding, de brugvoegen, de waterdichte bekleding, de voetpaden en de brugleuningen, en dit zowel op de brug over het kanaal Roeselare-Leie (Sasbrug) als op het viaduct over de spoorweg en de naastliggende gewestweg N357.
Op het volledige complex - tussen de rotonde kant Kachtem en de aansluitingen op de gewestweg - zal een nieuwe KWS-verharding (onderlaag + slijtlaag) worden aangebracht.
2. De kostprijs van de werken bedraagt ca. 855.000 euro
3. De werken werden aangevat op 1 september ll. en zullen bij gunstige weersomstandigheden voltooid zijn tegen 2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 611
van 11 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Fietspad N305 Meulebeke - Stand van zaken

Zowel de betrokken gemeenten Meulebeke, Dentergem en Oostrozebeke, als het Vlaams Gewest zijn vragende partij om een fietspad aan te leggen langs de N305.

De realisatie van het fietspad gebeurt via de module 13 “Subsidiëring van nieuwe verbindende fietspaden langs gewestwegen”. De betrokken gemeenten hebben een conform verklaard mobiliteitsplan, dus de modules voor convenantgebonden projecten kunnen worden afgesloten met het Vlaams Gewest.

1. Wat is de stand van zaken?

Welke procedurele stappen moeten nog doorlopen worden?

Wat is de geplande timing?

2. Wat is de geraamde kostprijs van het project?

In welke mate zal het Vlaams Gewest subsidiëren?

3. In welke mate dienen er onteigeningen te gebeuren voor de aanleg van dit fietspad?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 611 van 11 september 2007

van **CARL DECALUWÉ**

1. De startnota is goedgekeurd in de Provinciale Auditcommissie van 12 maart 2007. De gemeenten zijn samen met het studiebureau bezig met de opmaak van de projectnota. Na goedkeuring van de projectnota kan het definitieve ontwerp worden opgemaakt. Een exacte timing kan hiervoor nog niet opgesteld worden.
2. In de startnota is een ruwe raming voorzien van het voorgestelde concept van 2.600.000 EUR.
Het Vlaamse Gewest subsidieert het integrale bedrag.
3. In de startnota werd een concept voorgesteld waarvoor op grondgebied Dentergem en op grondgebied Oostrozebeke onteigeningen dienen te gebeuren.
Op grondgebied van Meulebeke zijn geen onteigeningen nodig om het concept, voorgesteld in de startnota, uit te voeren. Er kan pas definitief uitsluitsel gegeven worden na de goedkeuring van het definitieve ontwerp.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 615
van 11 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Zonneboilersubsidies voor lokale besturen - Stand van zaken

Sinds oktober 2006 ondersteunt het Vlaams Gewest de plaatsing van zonneboilers door lokale besturen met een subsidie van 20 % bovenop de eventuele premies van netbeheerders en provincie. Hiervoor is een jaarlijks bedrag van 200.000 euro voorzien. Er is een beoordelingsronde gepland op basis van de aanvragen ingediend vóór 30 juni 2007.

1. Kan de minister een overzicht geven van de subsidieaanvragen voor zonneboilers door de lokale besturen, en dit opgesplitst per provincie?
2. Hoeveel subsidieaanvragen zijn er reeds goedgekeurd, en dit opgesplitst per provincie?

Over welke bedragen gaat het telkens?
3. Hoe evalueert de minister deze cijfers?
4. Overweegt de minister nog bijkomende sensibiliseringscampagnes voor zonneboilers?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 615 van 11 september 2007
van **CARL DECALUWE**

1. Naar aanleiding van de eerste oproep, die liep van 10 oktober 2006 tot en met 31 juni 2007 hebben 7 openbare besturen een aanvraag ingediend. Het betreft:
 - voor de provincie Antwerpen: de stad Hoogstraten en de stad Herentals;
 - voor de provincie Limburg: de gemeente Gingelom en het OCMW van Hechtel-Eksel;
 - voor de provincie West-Vlaanderen: de gemeente Wingene, de gemeente Kuurne en de stad Veurne.
2. De aanvraag van de stad Hoogstraten betrof een reeds geplaatste installatie en kon bijgevolg niet weerhouden worden. De zes andere openbare besturen kregen wel een subsidie toegewezen voor een totaal subsidiebedrag van 21.959,82 euro.

	Aanvrager	Provincie	Kosten (euro) (incl. BTW)	Subsidiebedrag 20% (euro)
1	Stad Herentals	Antwerpen	4.200,00	840,00
2	Gemeente Gingelom	Limburg	8.891,08	1.778,22
3	Gemeente Kuurne	West-Vlaanderen	20.570,00	4.114,00
4	Gemeente Wingene	West-Vlaanderen	23.515,14	4.703,03
5	Stad Veurne	West-Vlaanderen	42.216,90	8.443,38
6	OCMW Hechtel-Eksel	Limburg	10.406,00	2.081,20

3. Het aantal zonneboilersystemen dat door lokale besturen wordt geïnstalleerd is, in vergelijking met particulieren, relatief klein. Zo hebben slechts 10 lokale besturen sinds 2004 tot eind 2006 een premie bij de netbeheerder aangevraagd.

De tegemoetkoming die in het kader van deze subsidieregeling wordt toegekend, moet bovenop de premie vanwege de netbeheerders (en de eventuele premie van de provincie) toegekend worden, waardoor het ook voor de lokale besturen financieel interessant wordt om te investeren in een zonneboilersysteem.

Bovendien past deze ondersteuning in de lopende communicatiestrategie om potentiële gebruikers te informeren over de voordelen van het gebruik van kleinschalige hernieuwbare energietoepassingen. Lokale besturen kunnen via hun voorbeeldfunctie immers een sleutelrol spelen in de bekendmaking en de sensibilisering rond de mogelijkheden van hernieuwbare energiebronnen. Zij beschikken over gebouwen die geschikt zijn voor de plaatsing van zonneboilers, (bvb. zwembaden, sporthallen, verzorgingsinstellingen, sociale woonprojecten) en die de technologie bekend kunnen maken bij het grote publiek.

Een evaluatie over het succes en het aantal aanvragen is op dit ogenblik weinig zinvol. Het betreft de toepassing van een nieuwe reglementering, waarvan de oproepingsperiode relatief kort was in vergelijking met de looptijd van de beslissingsprocedures die door de gemeentebesturen gehanteerd worden (goedkeuren door de gemeenteraad, opnemen in de

begroting, uitschrijven van offertes, goedkeuren van offertes, enz...). Bovendien viel de oproepingsperiode samen met de installatie van de nieuwe gemeentebesturen.

4. De sensibilisering rond zonneboilers gaat onverminderd verder en maakt deel uit van de communicatie die het Vlaams Energieagentschap (VEA) voert rond groene stroom. Vorige maand werd de folder "Zonneboilers, Warm water met de zon" en de brochure "Warmte uit zonlicht" die het VEA door ODE-Vlaanderen liet ontwikkelen, omwille van de aanhoudende grote vraag, geactualiseerd en herdrukt. Naast de tweemaandelijks elektronische nieuwsbrief rond milieuvriendelijke energie, voorziet het Vlaams Energieagentschap een uitgebreid luik over milieuvriendelijke energieproductie op haar website www.energiesparen.be. Midden 2008 wordt een communicatie-actie rond milieuvriendelijke energie opgezet. Nog te vaak denkt de burger dat groene stroomproductie beperkt blijft tot windenergie en dat deze nieuwe toekomstgerichte sector zich enkel in het buitenland ontwikkelt. Met deze communicatie-actie gaat het VEA bestaande misvattingen aanpakken en het publiek algemeen bewustmaken van de positief gewaardeerde groenestroomprojecten. De burger krijgt ook de leidraad aangereikt die vaak niet zichtbaar is: rationeel energiegebruik blijft de prioriteit - milieuvriendelijke energieproductie is de kers op de taart.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 616
van 11 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Veiligheid zwembaden - Brevet "hoger redder"

In Vlarem II zijn bepalingen opgenomen in verband met de veiligheid in en om zwembaden.

Zo wordt er onder meer bepaald dat bij duikactiviteiten in zwembaden een "hoger redder" toezicht moet houden.

Heel wat duikverenigingen hebben het echter moeilijk om gebrevetteerde redders te vinden.

1. Aan welke objectieve criteria moet een brevet voor een hoger redder voldoen en welke overheidsdienst is verantwoordelijk voor het uitreiken van dergelijke brevetten?
2. Hoeveel brevetten voor hoger redder werden er jaarlijks uitgereikt in de laatste 10 jaar?
3. Kunnen brevetten die niet uitgereikt werden door deze bevoegde Vlaamse overheidsdienst, toch als gelijkwaardig brevet beoordeeld en dus gelijkgeschakeld worden?

Zo ja, welke instantie is dan verantwoordelijk voor die beoordeling en wat zijn de voorwaarden waaraan dergelijk brevet moet voldoen?

Zo neen, waarom is deze mogelijkheid niet voorzien?

4. Wat is de aanvraagprocedure voor het verkrijgen van een brevet hoger redder én voor de goedkeuring van een gelijkwaardig brevet of getuigschrift?
5. Er is al lange tijd sprake van de herziening van de Vlarem-wetgeving onder meer inzake de regels voor de redders bij het zwemmen en duiken.

Wat is de timing hiervoor?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 616 van 11 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Conform de sectorale bepalingen van titel II van het VLAREM moeten de redders in het bezit zijn van het hoger reddersbrevet van het BLOSO of van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO.

Het BLOSO valt onder de bevoegdheid van de heer Bert ANCIAUX, Vlaams Minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

2. Voor vragen in verband met de werking, de procedures en de criteria van het BLOSO kunt u zich wenden tot mijn collega Vlaams Minister Bert ANCIAUX.
3. Het antwoord op deze deelvraag behoort tot het bevoegdheidsdomein van de Vlaamse minister bevoegd voor BLOSO.
4. Het antwoord op deze deelvraag behoort tot het bevoegdheidsdomein van de Vlaamse minister bevoegd voor BLOSO.
5. Het antwoord op deze deelvraag behoort tot het bevoegdheidsdomein van de Vlaamse minister bevoegd voor BLOSO.
6. Momenteel wordt de VLAREM-reglementering grondig herzien. Onder andere de bepalingen van redder bij duikactiviteiten worden herbekeken. Binnenkort zullen de voorstellen tot aanpassing van de VLAREM-reglementering voor principiële goedkeuring aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 624
van 13 september 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

E40 afrit Affligem - Verkeerssituatie

Voor een autosnelweg is het belangrijk dat een goede doorstroming gegarandeerd is. Op de E40 in Affligem, in de richting van Gent, is dat lang niet altijd het geval.

Vooraf tijdens de avondspits kan die afrit van de E40 richting Gent het verkeer niet slikken. Er staan dikwijls wagens al honderd meter voor de afrit aan te schuiven. Andere chauffeurs gebruiken de pechstrook. Dit kan soms leiden tot onveilige verkeerssituaties. Om dat te veranderen, is het misschien aangewezen om de voorsorteerstrook te verlengen.

Ook het gemeentebestuur van Affligem en de politiediensten van de zone TARL zijn vragende partij voor een verbetering van de verkeerssituatie aan het op- en afrittencomplex in Affligem.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van deze problematiek?
2. Welke concrete maatregelen zal de minister nemen om deze verkeersonveilige situatie ter hoogte van de afrit van de E40 in Affligem te verbeteren?

Wat is de timing voor de uitvoering van deze werken? (begin- en einddatum en duur van de werken)

Wat is de geraamde kostprijs voor de gehele operatie?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 624 van 13 september 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Ik bevestig u dat het Agentschap Wegen en Verkeer, Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant, van deze problematiek op de hoogte is.
2. Op vraag van deze afdeling had de afdeling Verkeerskunde al een aanpassing van de verkeerslichtenregeling uitgewerkt. Na de verlofperiode is echter gebleken dat de aanpassing onvoldoende was. Een bijkomende aanpassing zal eerstdaags worden doorgevoerd. Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant zal uiteraard de resultaten daarvan in overleg met de afdeling Verkeerskunde blijven opvolgen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 628
van 13 september 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Ringweg Diksmuide - Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vragen nr. 337 van 11 februari 2005 en nr. 739 van 7 september 2005 in verband met de ringweg rond Diksmuide, zou ik graag volgende vragen willen stellen.

1. Is het tracé voor de omleidingsweg definitief? Welk voorstel werd uiteindelijk in aanmerking genomen?
2. Hoever staat het met de opmaak van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan voor de omleiding?

Kan de minister een overzicht geven van de reeds genomen stappen?

Welke stappen moeten in deze planprocedure nog ondernomen worden?
3. Heeft de minister een idee van de timing voor de realisatie van de omleidingsweg?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 628 van 13 september 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. Het tracé maakt het voorwerpuit van ruimtelijk onderzoek via het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP). Vermits dit PRUP er nog niet is, is er ook nog geen definitief tracé.
2. De opmaak van het PRUP behoort tot de bevoegdheid van de provincie West-Vlaanderen. Informatie over de lopende procedure kan u via de bestendige deputatie verkrijgen.
3. Eens de planprocedure volledig is afgerond, zal een concrete timing voor uitvoering worden opgesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 630
van 13 september 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Heraanleg Dijk Adinkerke - Stand van zaken

Deze herinrichting kadert in een tweevoudige doelstelling, enerzijds het aanleggen van een collector door Aquafin, anderzijds de renovatie van de Dijk.

Deze geplande wegen- en rioleringswerken vormen de enige kans om een aantal problemen onder handen te nemen.

Sinds juli 1997 is de verbinding van de A18 met Frankrijk een feit. Het verkeerspatroon op de gewestweg Veurne-Adinkerke is er uiteraard grondig door hertekend. Het doorgaand personen- en zwaar verkeer is enorm verminderd. De heersende sfeer op de Dijk is evenwel weinig veranderd. Nog steeds trekt doorgaand verkeer door deze straat en is er veel vrachtvervoer, dat er nu voornamelijk komt voor de tabakshandel.

Nu de snelweg er ligt, is er ruimte voor verkeersbeperkende maatregelen. Ook het oversteken aan de voetgangersbrug is een bekend veiligheidsprobleem.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Wanneer wordt gestart met de uitvoering van de werken?
3. Wat is de geraamde kostprijs van de geplande werken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 630 van 13 september 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. De aanbesteding van deze werken is doorgedaan op 19 juni 2007. De laagste inschrijver is de Tijdelijke Vereniging Bertrand Vanden Broucke - N.V. Maes Wegenis Werken. Ondertussen zijn de werken goedgekeurd.
2. Normalerweise zullen de werken starten begin november 2007.
3. De totale kostprijs van de werken bedraagt 2.201.170,12 euro, waarvan: 1.119.216,65 euro ten laste van AWV; 490.922,01 euro ten laste van Aquafin; 390.926,03 euro ten laste van de gemeente De Panne en 200.105,44 euro ten laste van de IWVA.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 631
van 13 september 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Lawaai en gezondheid - Permanente geluidsmetingen

Lawaai blijkt dodelijker te zijn dan tot nu toe werd aangenomen.

Wereldwijd komen jaarlijks meer dan 210.000 mensen om door te veel lawaai. Dat tonen cijfers van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) aan, die afgelopen maand werden gepubliceerd in het Britse vakblad "New Scientist".

Als het lawaai lange tijd aanhoudt, kan dat op termijn tot een hartaanval leiden. Uit onderzoek blijkt dat vooral lawaai van (vlieg)verkeer stress veroorzaakt. Nog bovenaan de lijst staan luidruchtige burens, cafés en dancings.

De drempel voor mogelijke schade aan het gehoor ligt op 85 decibel. De pijngrens ligt tussen 120 en 130 decibel. Door het verkeer op straat wordt al snel 85 decibel bereikt. In discotheken of tijdens rockconcerten kan dat oplopen tot 110 decibel.

1. Worden er metingen uitgevoerd op de luchthavens in Vlaanderen op permanente basis?

Worden er nog op andere plaatsen in Vlaanderen permanente geluidsmetingen uitgevoerd? Zo ja, welke?

2. Bestaan er in Vlaanderen cijfers over het aantal mensen dat lijdt aan aandoeningen ten gevolge van lawaaihinder en het aantal mensen dat sterft door de neveneffecten van lawaai?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 631 van 13 september 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. Op de luchthavens van Oostende en Antwerpen worden geluidsmetingen uitgevoerd op permanente basis. Deze worden beheerd door de DAB Luchthaven Antwerpen en Luchthaven Oostende. Ook op de luchthaven van Zaventem worden geluidsmetingen uitgevoerd door de exploitant. Het Vlaamse Gewest en Brussels Hoofdstedelijk Gewest beheren ook een geluidsmeter in de omgeving.

De afdeling Lucht, Hinder, Risicobeheer, Milieu & Gezondheid (LNE) beheert het geluidsmetnet ANNE (permanente geluidsmetingen). Contactpersoon hiervoor Gisela Vindevogel (Koning Albert II-laan 20 (kamer 03P04) - 1000 Brussel, tel: 32-2-553.80.96 fax: 32-2-553.80.55)

De afdeling Wegenbouwkunde voert geen geluidsmetingen op permanente basis uit.

2. Wij hebben geen gegevens over het aantal mensen dat lijdt aan aandoeningen of sterft ingevolge lawaaihinder..
Er moet wel een onderscheid worden gemaakt tussen geluidshinder van vliegtuigen, verkeer,... enerzijds en geluidshinder op de arbeidsplaats.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/631/antw.631.aanv.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/631/antw.631.aanv.bijl.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/631/antw.631.aanv.bijl.003.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 634
van 18 september 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Herstelling brug RO Wemmel - Verzekering

Eind augustus werden de herstelwerkzaamheden aangevat aan de brug over de Brusselse Ring in Wemmel, die op 30 juni zwaar beschadigd raakte bij een ongeval. Het kostenplaatje voor deze werken zou volgens het informatiebord 350.000 € bedragen.

1. Welk bedrag hoopt de minister te kunnen recupereren bij de verzekeraar van de verongelukte vrachtwagen?
2. Welke zijn de akkoorden die al met de verzekeraar werden bereikt?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 634 van 18 september 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. Bij de verzekeraar hopen wij de totale kostprijs van de herstellingswerken te recupereren. Ook de werkzaamheden onmiddellijk na het ongeval (o.a. stuttingswerken, het plaatsen van tijdelijke New Jersey, voorlopige signalisatie,...) en de beheerskosten dienen aangerekend en gerecupereerd.
2. De verzekeraar betwist de aansprakelijkheid niet en werd vanaf het begin betrokken bij het dossier (o.a. inspecties,...). De verzekeringsmaatschappij, Generali Belgium, heeft zich akkoord verklaard met de “derden-betaler-regeling”, waarbij de facturen rechtstreeks worden vereffend aan de verschillende aannemers, voor zover die worden voorgelegd in overeenstemming met het expertiserapport van de aangeduide experts.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 658
van 20 september 2007
van **SVEN GATZ**

Brusselse Ring Jette - Bijkomende oprit

Begin 2007 was er sprake dat de Afrit 8 op de grote ring rond Brussel zou worden afgesloten om de verkeersdoorstroming op de ring vlotter te maken. Na overleg tussen de gemeenten Jette en Wemmel en het Vlaams en Brussels Gewest stapte men van het idee af, omdat er gevreesd werd voor verkeerschaos op de Romeinsesteenweg, de Tentoonstellingslaan en de Dikke Beuklaan in Jette en Laken.

Momenteel is er een dienstoprit van het UZ-Brussel, die enkel gebruikt mag worden door ziekenwagens. Ter hoogte van Jette is de ring niet toegankelijk voor het gewone verkeer.

In september 2003 ondervroeg ik toenmalig minister Gilbert Bossuyt over de aanleg van een bijkomende oprit op de buitenring (richting Gent) ter hoogte van Jette. In zijn antwoord bevestigde de minister dat deze oprit in 2006 gerealiseerd zou worden.

In juni 2005 bevroeg ik eveneens minister Kris Peeters over dit project. In die periode was er een bijkomende milieustudie aan de gang in het kader van de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). Deze studie zou in het voorjaar 2006 afgerond worden, waarna in de loop van 2007 het aanbestedingsdossier klaargemaakt zou worden.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. deze bijkomende oprit ter hoogte van Jette?
2. Is de studie hierover reeds volledig uitgevoerd? Wat zijn de resultaten ter zake?
3. Is het aanbestedingsdossier reeds klaargemaakt?

Zo ja, is het project reeds aanbesteed?

Zo neen, wanneer wordt dit dossier opgemaakt?
4. Zijn de nodige kredieten reeds voorzien voor dit project?
5. Wanneer start men deze werken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 658 van 20 september 2007

van **SVEN GATZ**

De problematiek van afrit 8 AZ-VUB Jette is opgenomen in de studie R0-Noord van het START-project. Hierin werd inderdaad besloten dat de afrit 8 open te houden en aan te sluiten op de nieuw aan te leggen parallelweg.

De voorontwerpstudie R0-Noord is momenteel lopende, een planning voor aanbesteding en uitvoering van deze werken is nog niet gekend.

Nr. 1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

Oktober 2007

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL III

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 81
van 24 januari 2007
van **ERIK TACK**

Gemeentelijk informatieblad Ronse - Neutraliteit

De stad Ronse geeft een viertal keer per jaar een mooi verzorgd informatieblad uit onder de naam: "Inzicht - Ronse vandaag en morgen". Het wordt in alle brievenbussen van Ronse verspreid via de post.

De binnenbladzijden van de editie van eind september (1 week voor de gemeenteraadsverkiezingen) werden integraal ingenomen door een reeks van 48 foto's en/of logo's met als titel: Dit was 2001-2006.

In de loop van december verscheen het laatste nummer van 2006. Deze fotoreeks, die een bestuursperiode, episode van zes jaar afsloot, had dus eigenlijk in dit laatste nummer moeten worden opgenomen. Het feit dat deze fotoserie gepubliceerd werd net een week voor de gemeenteraadsverkiezingen in het voorlaatste nummer en niet in dat laatste nummer van 2006, waar ze eigenlijk thuishoorde, doet het vermoeden ontstaan dat ze bedoeld was als verkiezingspubliciteit en meer was dan alleen maar informatie naar de bevolking, en dat op kosten van de Ronsese belastingbetaler.

Dat het college van burgemeester en schepenen dit blad beschouwt als een blad van de politieke meerderheid blijkt overduidelijk op de eerste bladzijde van dat laatste nummer van 2006. Hier prijkt immers in een kader: "Het college van Burgemeester en Schepenen wenst aan alle Ronsenaars Prettige Eindejaarsfeesten en een voorspoedig 2007". Het toont andermaal aan dat de bedoeling van dit blad meer is dan alleen maar informatie ter beschikking te stellen, en integendeel door de meerderheid soms gebruikt wordt voor eigen publiciteit.

Heeft de minister reeds sancties getroffen?

Zo neen, is hij van plan hiertegen op te treden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 81 van 24 januari 2007

van **ERIK TACK**

Uw vraag heeft betrekking op handelingen van een bestuur tijdens het jaar van de provincieraads-, gemeenteraads- en districtraadsverkiezingen.

Met mijn omzendbrief BA 2006/02 van 3 februari 2006 verzocht ik de provinciale, gemeentelijke en OCMW-overheden om in het jaar van de verkiezingen en tot aan de installatie van de nieuwe raden met de nodige omzichtigheid op te treden en in extremis geen beslissingen te nemen die het beleid van de nieuwe raden of de toekomstige ontwikkeling van de financiën nodeloos zouden kunnen verstoren.

In diezelfde omzendbrief stelde ik eveneens dat, inzake het gebruik van gemeentelijke informatiebladen, de nodige kiesheid aan de dag gelegd moet worden. Hetzelfde geldt voor andere informatiekanalen, uitgaande van de gemeentelijke of de provinciale overheid, waaronder ook de elektronisch beschikbaar gestelde informatie.

Deze informatiekanalen hebben immers tot doel de bevolking op een neutrale en objectieve wijze te informeren over de organisatie en de werking van de diensten en over de gemeentelijke of provinciale activiteiten. Het zijn officiële publicaties van de overheid en niet van een zittende meerderheid. Het gemeentelijk of provinciaal infoblad – of enige andere publicatie verspreid met financiële of andere middelen van de gemeente of provincie – kan dan ook niet politiek gekleurd zijn. Een verstandig bestuur legt zichzelf ter zake uit eigen beweging strenge regels op.

In ieder geval is het niet mogelijk dat de leden van het college of de deputatie in het jaar van de verkiezingen, en zelfs daar buiten, via de informatiekanalen op een systematische wijze hun verwezenlijkingen van de afgelopen bestuursperiode op een rijtje plaatsen. Dat lijkt mij geen onafhankelijke redactionele bijdrage. Bij officiële overheidsinformatie moet elke schijn van partijdigheid worden geweerd.

Aangezien in uw vraag verwezen wordt naar een concreet geval, waarvan ik niet op de hoogte ben, zal ik de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen vragen ter zake een onderzoek in te stellen en mij van de resultaten in kennis te stellen. Na ontvangst ervan, kom ik op deze vraag terug.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

AANVULLEND ANTWOORD

op vraag nr. 81 van 24 januari 2007

van **ERIK TACK**

In mijn antwoord op uw bovenvermelde parlementaire vraag stelde ik dat ik op deze aangelegenheid zou terugkomen nadat ik ze had laten onderzoeken door de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen.

U had het in voormelde parlementaire vraag meer bepaald over:

1. de fotoreeks op de binnenbladzijden van het septembernummer van het gemeentelijk infoblad "Inzicht", die meer als verkiezingspubliciteit dan alleen maar als informatie aan de bevolking zou kunnen worden beschouwd, en
2. de nieuwjaarswensen in het decembernummer van "Inzicht".

Uit het onderzoek nopens punt 1 is gebleken dat het septembernummer van "Inzicht" onder de titel "dit was 2001-2006" een collage staat van 48 foto's, elk voorzien van een onderschrift, en drie titels ("Werken in Ronse", "Wonen in Ronse", "Vrije tijd in Ronse").

Het college verantwoordt deze publicatie door erop te wijzen dat het "zeer belangrijk is dat de bevolking weet waar zijn bestuur mee bezig is". De vermelde titels verwijzen naar het strategisch plan dat in 2006 bekendgemaakt werd. Het leek het college passend om binnen het kader van deze drie thema's een fotoreeks te publiceren om zo het strategisch plan weer te geven.

Het is mijn inziens niet a-priori verkeerd dat een gemeentelijk infoblad de bevolking informeert aangaande het beleid dat gevoerd werd, wordt en zal worden maar de voorwaarde is wel dat dit op een neutrale wijze gebeurt.

De foto's tonen realisaties van de aflopende bestuursperiode. Het is niet duidelijk waarom en op basis van welke criteria deze foto's geselecteerd zijn.

De collage bevat, tenzij de titels zo geïnterpreteerd worden, geen enkele verwijzing naar het door het college aangehaalde strategisch plan. Het plan wordt niet vermeld. Er wordt ook geen vergelijking gemaakt van wat in dit strategisch plan zou zijn vooropgesteld en welke doelstellingen gehaald zijn en welke niet.

Elke kanttekening of kritiek ontbreekt, en de onderschriften zijn vaak van dien aard dat zij het positieve karakter van de realisatie (moeten) benadrukken: "meest ondernemende gemeente, voorbeeld voor vele gemeenten, gigantisch succes, groot succes, een must!, grootste sporthal, perfecte invulling ...".

Ook is het niet duidelijk waarom bij een verwijzing naar een in 2006 bekendgemaakt beleidsplan een overzicht gegeven wordt van de periode 2001-2006 en waarom dit overzicht niet in het decembernummer van "Inzicht", aan het einde van 2006 en na de verkiezingen, opgenomen kon worden.

Met mijn omzendbrief van 3 februari 2006 inzake beslissingen tijdens het jaar van de provincieraads-, gemeenteraads- en districtraadsverkiezingen stelde ik expliciet dat het in ieder geval niet mogelijk is

“dat leden van het college (...) in het jaar van de verkiezingen, en zelfs daar buiten, op een systematische wijze hun verwezenlijkingen van de afgelopen bestuursperiode op een rijtje plaatsen”.

Gelet op het voorgaande meen ik dat het vermelde foto-overzicht een overtreding inhoudt van deze bepaling. Ik heb dan ook de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen verzocht er op toe te zien dat de voor eigen rekening misbruikte gemeenschapsgelden uit de rekeningen verwijderd worden.

Ik deelde dit ook mee aan het bestuur en aan de ontvanger.

Met uw tweede vraag stelt u dat het college het infoblad als een blad van de politieke meerderheid beschouwt. U verwijst hiervoor naar de opgenomen nieuwjaarswensen in het decembernummer van “Inzicht”.

Het college heeft mij hieromtrent uitgelegd dat dit te wijten was aan een materiële fout. Van oktober tot december 2006 had de stad Ronse geen informatieambtenaar in dienst die de publicatie begeleidde. Hierdoor verliep de samenstelling van het stadsmagazine 2006 nogal snel en ongecoördineerd. Gedwongen door omstandigheden was het de drukker die de voorpagina ontwierp. Hij maakte de fout “het college” te vermelden en niet “het stadsbestuur“, wat gebruikelijk is.

Ik heb geen reden om aan deze verklaring van het stadsbestuur te twijfelen. Overigens gaat het mijn inziens wat ver om uit het loutere gegeven dat de bevolking een gelukkig nieuwjaar werd gewenst door het “college”, eerder dan door het “stadsbestuur”, af te leiden dat het stadsmagazine door het college beschouwd wordt als een blad van de politieke meerderheid in Ronse.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 134
van 11 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Haviland - Taalgebruik

In Londerzeel maar ongetwijfeld ook in andere Vlaams-Brabantse gemeenten krijgen vuilzakken waarvan de inhoud niet conform is, een klever van de intergemeentelijke vereniging Haviland, zodat de inwoners weten waarom hun vuilzak niet werd meegenomen.

Het gemeentebestuur van Londerzeel diende enige tijd geleden klacht in bij Haviland omdat het personeel eentalige Franse klevers aanbracht.

Haviland antwoordde dat Franstalige stickers alleen gebruikt worden in faciliteitengemeenten.

Naast het feit dat Londerzeel natuurlijk geen faciliteitengemeente is, blijft de vaststelling dat de intergemeentelijke vereniging blijkbaar alleen in het Frans met de bevolking van de faciliteitengemeenten communiceert.

Is de minister daarvan op de hoogte?

Deze handelwijze is onwettelijk. Heeft de minister dat al aan Haviland en de betrokken gemeentebesturen laten weten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Keulen (vraag nr. 134) en Vandenbroucke (nr. 138).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 134 van 11 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik neem via uw vraag kennis van het feit dat Haviland de taalwetgeving mogelijks niet correct zou toepassen bij het verspreiden van stickers op vuilniszakken. Dit is mij tot op heden niet bekend.

Aangezien het hier gaat om een intergemeentelijk samenwerkingsverband, vraag ik de regeringscommissaris bij de intergemeentelijke samenwerking om een onderzoek in te stellen. Zodra ik de resultaten ontvang, kom ik op deze zaak terug.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BELEID, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

AANVULLEND GECOORDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 134 van 11 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In een voorlopig antwoord van 11 mei 2007 heb ik de heer Vlaamse volksvertegenwoordiger meegedeeld dat ik de regeringscommissaris bij de intergemeentelijke samenwerking gevraagd heb een onderzoek in te stellen. Ik heb de resultaten van dit onderzoek ontvangen en kan nu op uw vraag terugkomen.

HAVILAND is een dienstverlenende vereniging die gemeenten bevat van het arrondissement Halle-Vilvoorde. Daaronder zijn een aantal "randgemeenten" zoals bepaald in de wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken. (art. 7).

De zetel van HAVILAND bevindt zich in Asse, dus in een gemeente zonder speciale regeling die zich in het Nederlandse taalgebied bevindt.

HAVILAND is een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten bevat met een speciale taalregeling en waarvan de zetel gevestigd is in Nederlandse taalgebied. Op een dergelijke vereniging is het artikel 34 §1 van de taalwet van toepassing.

De stickers die HAVILAND kleeft op vuilniszakken waarvan de inhoud niet conform is, zodat de betrokken inwoner weet waarom zijn vuilzak niet werd meegenomen, moeten beschouwd worden als een betrekking met een particulier. Het gaat immers om een mededeling aan een geïndividualiseerde persoon, met name degene die zijn vuilniszak niet conform aan de straat heeft geplaatst. Krachtens artikel 34, §1, b, 4° lid, gebruikt de gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal die ter zake opgelegd is aan de plaatselijke dienst van de woonplaats van de betrokken particulier. Dit betekent dat de stickers die op de vuilniszakken geplakt worden uitsluitend in het Nederlands mogen worden gesteld, maar dat de betrokkene het recht heeft een Franstalig exemplaar te bekomen als hij daar uitdrukkelijk om verzoekt. Dat verzoek moet telkens opnieuw herhaald worden.

Uit het gevoerde onderzoek blijkt dat HAVILAND in de gemeenten uit het Nederlands taalgebied uitsluitend Nederlandstalige stickers verspreidt. Dit is de correcte handelwijze. Het aangehaalde geval in Londerzeel bleek een menselijke vergissing te zijn waarvoor reeds verontschuldigingen zijn aangeboden.

In de faciliteitengemeenten gebruikt HAVILAND telkens tegelijkertijd een Nederlandstalige en een Franstalige sticker. Als motivatie wordt de omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 aangehaald waarin staat dat de plaatselijke diensten in de faciliteitengemeenten de berichten bestemd voor het publiek in het Nederlands en het Frans opstellen met voorrang voor het Nederlands. De omzendbrief stelt echter ook duidelijk dat een plaatselijke dienst een dienst is waarvan de werkring niet meer dan één gemeente bestrijkt. Daarenboven gaat het in casu niet om een bericht bestemd voor het publiek, maar om een mededeling aan een particulier. De analyse van HAVILAND is dus fout. HAVILAND moet ook in de faciliteitengemeenten de stickers eentalig in het Nederlands aanbrengen.

De werkwijze van HAVILAND in de faciliteitengemeenten is dus onwettig en ik zal HAVILAND hier onverwijld van op de hoogte brengen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 157
van 22 juni 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Gemeentehuis Zemst - Spandoek

Ik heb vernomen dat op de gevel van het gemeentehuis van Zemst een spandoek hangt met de volgende politieke boodschap: “Steun de Burgemeesters – Splits de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde”.

Moet een officieel gebouw als het gemeentehuis geen politiek neutraal beeld geven? Welke maatregelen neemt de minister dan ook ter zake?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 22 juni 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Ik ben niet op de hoogte van het concreet geval waarin u in uw vraag naar verwijst. Ik zal dan ook aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant vragen om de zaak te onderzoeken, waarna ik een beslissing zal nemen. Ik zal u van mijn eindbeslissing op de hoogte brengen.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

AANVULLEND ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 22 juni 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

In voorlopig antwoord deelde ik mee dat ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant met een onderzoek zou gelasten. Ik ontving ondertussen de resultaten van dat onderzoek.

Daaruit blijkt dat er inderdaad aan de gevel van het gemeentehuis van Zemst naar aanleiding van de federale verkiezingen een spandoek hing met de slogan “Steun de burgemeesters – splits de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde”. De beslissing tot het uithangen van dat spandoek werd genomen door het college van burgemeester en schepenen van Zemst en was dus geen actie die enkel uitging van de burgemeester.

Volgens de gemeente had het spandoek tot doel de burgers te sensibiliseren voor het probleem van de ongrondwettigheid die tot op heden bestaat aangaande de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde.

Een gemeentebestuur is een politiek bestuur dat standpunten inneemt en die ook kenbaar maakt. Het mag daarbij natuurlijk niet gaan om propaganda voor één of meerdere politieke partijen. Een dergelijke boodschap moet ook in overeenstemming zijn met het recht.

In het voorliggende geval is aan die voorwaarden voldaan. Het gaat om een overtuiging, gedragen door de brede gemeenteraad en die onder meer ook gekaderd kan worden in een uitspraak van het Grondwettelijk Hof in deze aangelegenheid. Ook de Vlaamse Regering en het Vlaamse parlement hebben identieke standpunten ingenomen in deze zaak.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 165
van 4 juli 2007
van **JAN PEUMANS**

Provinciegouverneur - Bezoldiging door private vennootschappen

Artikel 62 van het Provinciedecreet bepaalt:

“De provinciegouverneur kan geen enkel financieel voordeel verwerven uit zijn deelname aan raden van bestuur of andere vergaderingen van private vennootschappen of openbare instellingen”.

Op 25 juni 2007 werd de provinciegouverneur van Limburg aangesteld als voorzitter van de raad van bestuur van verzekeringsmaatschappij Ethias.

Graag vernam ik van de minister of hij daarvoor bezoldigingen, vergoedingen of financiële tussenkomsten – van welke aard dan ook – effectief ontvangt vanwege de verzekeringsmaatschappij in kwestie (zitpenningen, reiskostenvergoedingen, vergoedingen van representatiekosten, ...).

Zo ja, graag een volledig en gedetailleerd overzicht en de bevindingen ter zake van de minister in het licht van bovenvermeld artikel van het Provinciedecreet.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 165 van 4 juli 2007

van **JAN PEUMANS**

Artikel 62 van het Provinciedecreet van 9 december 2005 bepaalt dat de provinciegouverneurs geen enkel financieel voordeel kunnen verwerven uit de deelname aan raden van bestuur of andere vergaderingen van private vennootschappen of openbare instellingen.

Ingevolge deze bepaling heeft de provinciegouverneur van Limburg, die aangesteld werd als voorzitter van de raad van bestuur van verzekeringsmaatschappij Ethias, geen recht op een salaris of zitpenningen. Terugbetaling van werkelijk gemaakte kosten vallen niet onder de bepaling van bovengenoemd artikel 62. Een loutere terugbetaling van kosten, gemaakt uit hoofde van de functie, levert geen financieel voordeel op.

Uiteraard moeten de provinciegouverneurs de wet naleven. Het statuut van de provinciegouverneurs, zoals vastgesteld door de Vlaamse Regering bij besluit van 5 maart 2004 en bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 maart 2004, verplicht hen niet om de informatie waarnaar u vraagt aan de Vlaamse overheid bekend te maken. Aangezien het hier om een privéfirma gaat ben ik ook niet gerechtigd om een overzicht van de uitgaven ten behoeve van de voorzitter van de raad van bestuur aan de verzekeringsmaatschappij Ethias op te vragen.

Ik wijs er wel op dat de wet van 2 mei 1995 betreffende de verplichting om een lijst van mandaten, ambten en beroepen, alsmede een vermogensaangifte in te dienen, de provinciegouverneurs ertoe verplicht om vóór 1 april van het daaropvolgende jaar bij het Rekenhof een schriftelijke aangifte in te dienen waarin ze melding maken van alle mandaten, leidende ambten of beroepen, van welke aard ook, die ze tijdens het jaar hebben uitgeoefend, zowel in de overheidssector als voor rekening van enige andere natuurlijke persoon of rechtspersoon, feitelijke instelling of vereniging die in België of in het buitenland gevestigd is. Deze aangifte wordt op erewoord juist en oprecht verklaard en vermeldt voor elk mandaat, elk ambt of elk beroep of ze al dan niet bezoldigd zijn (artikel 2, §1) Deze lijst wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 166
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Woonbeleid - Gezinsondersteuning

Een dynamisch woonbeleid dient rekening te houden met de veranderende woonnoden van gezinnen en de evoluerende gezinssituaties (wijziging van inkomen, gezinssamenstelling, zorgbehoeften).

1. Welke initiatieven werden in het kader hiervan sinds het begin van deze legislatuur genomen?
2. Op welke wijze wordt huisvestingsondersteuning voor gezinnen uitgebouwd en bijkomend ondersteund?
3. Hoeveel financiële middelen zijn er sinds het begin van deze legislatuur vrijgemaakt om een gezinsvriendelijk woonbeleid te stimuleren?
4. Een specifieke zorgsituatie (bv. inwonen van een gehandicapte ouder) of een veranderende gezinssamenstelling vragen vaak een aanpassing aan de gezinswoning.

Welke wijzigingen zijn er sinds het begin van deze legislatuur aangebracht aan de regelgeving om dergelijk beleid te ondersteunen en soepeler te maken?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 166 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Vooraleer in te gaan op uw vragen, wil ik even kort stilstaan bij het begrip 'gezin'. Overeenkomstig de definitie opgenomen in artikel 2, §1, 8° van de Vlaamse wooncode, bestaat een gezin uit meerdere personen die op duurzame wijze in dezelfde woning samenwonen en daar hun hoofdverblijfplaats hebben. Hieronder vallen dus alle huishoudens die uit meer dan één persoon bestaan.

Hierbij wil ik erop wijzen dat zich reeds geruime tijd een aantal nieuwe tendensen inzake relaties en gezinsvorming voordoen. Ik denk hierbij aan het toenemende aantal éénoudergezinnen, de gezinnen met een co-ouderschapsregeling, de nieuw samengestelde gezinnen, koppels zonder kinderen, ... Daarnaast impliceert de vergrijzing van de bevolking een toenemende vraag naar kleinere woonegelegenheden al dan niet in combinatie met dienstverlening en zorgverstrekking. Tenslotte kent onze samenleving ook een grote groep éénpersoonshuishoudens. Onder meer uit de Woonsurvey 2005 - uitgevoerd door het Kenniscentrum voor Duurzaam Woonbeleid - blijkt dat alleenstaanden en éénoudergezinnen oververtegenwoordigd zijn op de huurmarkt en relatief vaak in minder goede omstandigheden wonen. De vermelde maatschappelijke tendensen vergen een woningmarkt en een woonbeleid dat flexibel kan inspelen op de diverse en veranderende woonbehoeften. Vanuit het beleid dienen de nodige randvoorwaarden te worden gecreëerd, opdat woonbehoeftige gezinnen en alleenstaanden de best mogelijke woonsituatie, aansluitend bij hun levensfase en behoefte kunnen verwezenlijken. In het ontwikkelde woonbeleid wordt hier optimaal mee rekening gehouden. Ik zal kort de voornaamste lijnen en initiatieven van mijn beleid overlopen.

Ten eerste worden ernstige inspanningen geleverd om het aanbod sociale huurwoningen verder uit te breiden, waartoe het investeringsvolume de afgelopen jaren fors werd verhoogd. Bij de realisatie van nieuwe sociale huurwoningen wordt in zoverre mogelijk rekening gehouden met de gezinssamenstelling van de kandidaat-huurders op de wachtlijst. Bij de nieuwbouw huurwoningen betreft het vooral woningtypes met 1 tot 2 slaapkamers (om en bij de 70 %). Niettemin wordt ook voorzien in een redelijk aanbod van nieuwe woningen met 3 of meer slaapkamers (circa 30 %). Daarnaast werd een nieuw kader besluit voor de sociale verhuur uitgewerkt en op 19 juli ll. principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Dit besluit kent een belangrijke rol toe aan de gemeente met het oog op het afstemmen van het lokale aanbod op de specifieke woonbehoeften binnen de gemeente. In dit licht zal de gemeente desgewenst extra aandacht kunnen besteden aan specifieke noden van de gezinnen of alleenstaanden, maar ook van doelgroepen met specifieke woonbehoeften zoals bijvoorbeeld ouderen. Ook in de huurprijsberekening wordt rekening gehouden met de gezinssamenstelling. Hierbij aansluitend werd een nieuw financieringssysteem voor de realisatie van sociale woningen voorgelegd aan en principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Het financieringssysteem is erop gericht om enerzijds de betaalbaarheid van de sociale huurwoning te garanderen voor de huurder en anderzijds een gezond financieel beheer en situatie voor de sociale verhuurder mogelijk te maken. Goed bestuur, kostenefficiëntie, autonomie en responsabilisering zijn dan ook de kernprincipes van het nieuwe systeem.

Ten tweede worden er blijvende inspanningen geleverd om de betaalbaarheid van eigendomsverwerving en het bouwen van een eigen woning te verbeteren. De sociale leningen zijn nog aantrekkelijker gemaakt, met onder meer uitbreiding van de leningsmogelijkheden bij het Vlaams Woningfonds naar gezinnen met 1 kind. Er worden sociale kavels en koopwoningen aangeboden tegen een aantrekkelijke kostprijs. Ook werd de mogelijkheid gecreëerd voor de

sociale huurder om zijn woning aan te kopen. De verzekering gewaarborgd wonen biedt garanties voor eigenaars in het geval van een onvrijwillig inkomensverlies. De verbeteringspremie werd geactualiseerd en een nieuwe renovatiepremie gelanceerd, waardoor eigenaars gestimuleerd en ondersteund worden bij het verbeteren van de kwaliteit en het aanpassen van hun woning. Daarnaast werden initiatieven genomen om de kosten verbonden aan de verhuis van een eigen woning naar een andere woning te verminderen. Het is van belang dat de transactiekosten beperkt zijn, zodat dit geen drempel vormt om bijvoorbeeld bij wijzigingen in gezinssamenstelling, bij tewerkstelling in een andere regio, ..., op zoek te gaan naar een andere, passende woning.

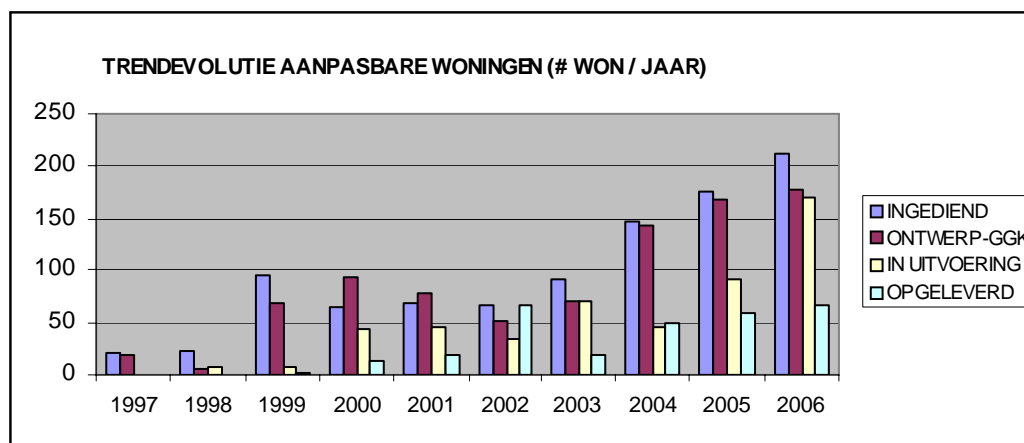
Tenslotte wordt getracht om de betaalbaarheid en woningkwaliteit van de private huurmarkt te verbeteren. Dit is noodzakelijk gelet op het feit dat de vraag naar een kwaliteitsvolle en betaalbare sociale huisvesting momenteel het aanbod overstijgt. Mede daarom werd ook het huursubsidiestelsel geactualiseerd en de doelgroep uitgebreid. Daarnaast worden de werking en de mogelijkheden van de sociale verhuurkantoren blijvend ondersteund, waardoor zij gestaag hun werkingsgebied uitbreiden en hun woningpatrimonium kunnen uitbouwen. Om ontoelaatbare woonsituaties op de private huurmarkt te bannen werd de slagkracht van de wooninspectie verder verbeterd door middel van het op punt stellen van de beschikbare instrumenten en een uitbreiding van het aantal inspecteurs. Het bestaan en optreden van de wooninspectie heeft zowel een belangrijke preventieve als curatieve impact op de woningkwaliteit van de private huurmarkt.

Naast deze initiatieven werden ook wetenschappelijke studies uitgevoerd: een uitgebreide woonsurvey die de Vlaamse woonmarkt in beeld bracht, maar ook gerichte studies onder meer rond de woonbehoeften van ouderen, het woongedrag van jongeren, de private huurmarkt,...

2. Zoals ik heb vermeld, werd binnen de huidige legislatuur reeds een waaier aan initiatieven en maatregelen genomen, om zowel op vlak van huur- als eigendomswoningen ondersteuning te bieden en dit zowel op de private als de sociale woningmarkt. Er staan eveneens nog een reeks maatregelen op stapel. Ik denk hierbij aan de tweede fase van de heroriëntering en uitbreiding van het huursubsidiestelsel, het onderzoek naar de mogelijke uitbreiding van het aanbod sociale huurwoningen via andere instrumenten ... Een blijvend aandachtspunt is de woonsituatie van het toenemende aantal éénoudergezinnen, de gezinnen met co-ouderschap en de specifieke woonbehoeften van nieuw samengestelde gezinnen. In het aanbod sociale huurwoningen wordt hiermee rekening gehouden. Ook de maatregelen genomen in het kader van het nieuwe sociale huurregime en de huursubsidie worden afgestemd op de gewijzigde maatschappelijke toestand.
3. Het Vlaamse woonbeleid is een gezinsvriendelijk beleid. Zoals gesteld wordt in diverse maatregelen rekening gehouden met de gezinssamenstelling en in het bijzonder extra ondersteuning voorzien voor gezinnen met kinderen. Dit impliceert dat in principe alle ingezette middelen voor het Vlaamse woonbeleid bijdragen tot een betere woonsituatie voor gezinnen, dit zowel naar beschikbaarheid, woonkwaliteit als naar betaalbaarheid. Hoewel onmiskenbaar het Vlaamse woonbeleid rekening houdt met de specifieke gezinssituaties en de gewijzigde maatschappelijke realiteit hieromtrent, is het niet mogelijk de specifieke middelen die specifiek worden ingezet in functie van de gezinsvriendelijkheid van het Vlaamse woonbeleid af te splitsen.
4. In het kader van een veranderde zorgbehoefte of gezinssamenstelling wil ik in eerste instantie wijzen op het concept levenslang wonen en het aanpasbaar bouwen. De term 'levenslang wonen' verwijst naar een concept voor woningontwerp en -bouw, waardoor een woning gemakkelijker en zonder veel kosten kan worden aangepast aan de verschillende levensfasen en behoeften van de bewoners. Uit een zogenaamde 'levenslange woning' moet men in principe niet meer verhuizen omwille van ouderdom of een bepaalde handicap. Evenwel heeft de toepassing van het concept 'levenslang wonen' voor iedereen belangrijke voordelen naar toegankelijkheid, veiligheid en comfort. Het achterliggende idee is dat men reeds bij de bouw van een nieuwe woning of bij een grondige verbouwing met een reeks criteria rekening houdt met het oog op toegankelijkheid, veiligheid en comfort. Levenslang wonen stelt uiteraard eveneens bepaalde voorwaarden aan de woonomgeving, in het bijzonder met betrekking tot de toegankelijkheid van de omgeving en de

bereikbaarheid van voorzieningen. Het concept 'levenslang wonen' wordt al toegepast, zowel binnen de sociale als de particuliere woningbouw.

De principes van aanpasbaar bouwen worden uitvoerig gepromoot in de ontwerponderrichtingen C 2001 van de VMSW (momenteel in herwerking). Zoals mag blijken uit toch wel opmerkelijke cijfers (databank projecten VMSW), vindt het principe 'levenslang wonen' ook volop ingang en blijft het aandeel aanpasbare woningen sedert 2001 verder toenemen. De ontwerponderrichtingen C 2001 en de inspanningen van de sociale huisvestingsmaatschappijen beginnen dus wel degelijk vruchten af te werpen. De komende jaren zullen alvast een hele reeks bijkomende aanpasbare woningen worden opgeleverd.

Ook het nieuwe financieringssysteem komt expliciet tegemoet aan aanpasbare (levenslange) woningen voor ouderen of personen met een handicap. De gehanteerde prijsplafonds volgens woningtype worden ingeval het aanpasbare woningen betreft tot 10% verhoogd (in functie van de meerkosten).

Daarnaast werden de inkomensgrenzen van de bestaande verbeterings- en aanpassingspremie opgetrokken. Begin 2007 heb ik een nieuwe omvangrijke renovatiepremie gelanceerd. Deze premie draagt bij tot een betere betaalbaarheid van de renovatie van de eigen woning. Daarnaast komen werkzaamheden die bijdragen tot het realiseren van een 'levenslange woning' in aanmerking voor subsidiëring.

Gelet op de belangrijke voordelen voor elke bewoner, is het van belang dat het bouwconcept 'levenslang wonen' een bredere verspreiding kent. Om het concept ruimer bekend te maken en de toepassing ervan te stimuleren, heb ik een open oproep gelanceerd tot het indienen van projectvoorstellen tot informatie en sensibilisatie over het concept levenslang wonen. De projecten dienen een ruim publiek te informeren en sensibiliseren over de mogelijkheden en toepasbaarheid van het concept. Voor de ondersteuning van de projecten is een totaal budget van 375.000 euro beschikbaar. Een deskundige jury zal zich buigen over de kwaliteit, haalbaarheid en doelmatigheid van de ingediende projecten en zal een rangschikking opstellen. De geselecteerde projecten kunnen in principe starten in november 2007 met een uitvoeringstermijn van maximaal 12 maanden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 167
van 5 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Sociale huisvesting - Brandveiligheid voor personen met beperkingen

Ik heb in de Commissie voor Welzijn de problematiek van de brandveiligheid in de rust- en verzorgingstehuizen reeds aangekaart.

Niet alleen in de ziekenhuizen en de rust- en verzorgingstehuizen, maar ook in de sociale huisvesting zijn aangepaste normen inzake brandveiligheid opportuun. Dit moet omwille van het aantal bewoners met beperkingen; zijnde personen met motorische beperkingen, rolstoelgebruikers, personen met mentale beperkingen, blinden of slechtzienden, gehoorgestoorden of doven en personen met begripsproblemen.

Om de toegankelijkheid van de openbare gebouwen voor die personen te verhogen, worden heel wat eisen opgelegd. Daarentegen bevat de Belgische brandnormering en -wetgeving weinig praktische informatie rond de evacuatie van personen met beperkingen. Nochtans kunnen relatief eenvoudige aanpassingen en oplossingen de evacuatie sterk vergemakkelijken, ik denk bijvoorbeeld aan aangepaste deuren en trappen, signalisatie, alarmsystemen, alarmknoppen, goede horizontale en verticale evacuatiewegen, ...

Deze regelgeving is federaal, maar ik meen toch dat het zeer belangrijk is dat er in de sociale huisvesting strikte normen worden toegepast in het kader van de brandveiligheid voor personen met beperkingen.

1. Welke normen inzake brandveiligheid voor personen met beperkingen worden in de sociale huisvesting toegepast?
2. Gaan deze normen verder dan de vigerende wetgeving voorschrijft?
3. Acht de minister de vigerende wetgeving voldoende om de brandveiligheid voor personen met beperkingen in de sociale huisvesting te garanderen, ook in het kader van evacuatie bij brand?
4. Neemt hij eventueel initiatieven ter zake?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 167 van 5 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Voor sociale huisvesting gelden inzake brandveiligheid dezelfde normen, regelgeving en modaliteiten als op Europees, federaal, gewestelijk en lokaal vlak. In het bijzonder zijn de 'Basisnormen inzake brandveiligheid' (KB van 07-07-1994, gewijzigd bij KB van 19-12-1997 en KB van 04-04-2003) en de voorschriften van de lokale gemeentelijke brandweerdiensten van toepassing. Deze algemene maatregelen dienen een zo hoog mogelijke veiligheid te verschaffen in functie van elk risico, ook van personen met beperkingen.
2. De algemene en geactualiseerde voorschriften zijn opgenomen in de ontwerp-onderrichtingen en de typebestekken van de VMSW. De vigerende regelgeving wordt bijgevolg gerespecteerd. Daarenboven worden lokale voorschriften projectmatig ingevuld in samenspraak met de brandweer en eventuele andere actoren als dienstverleners. In dergelijke situaties wordt de veiligheid afgestemd op eigenheid van zowel gebouw, omgeving als hulpdiensten. Tevens wordt een aantal aandachtspunten opgenomen in de VMSW-ontwerpvoorschriften die verder gaan dan de normen en wettelijke voorschriften, zoals het gebruik van specifieke materialen, extra controle van de technische voorzieningen edm .

Bij wooneenheden specifiek bedoeld voor personen met beperkingen, levenslang wonen, aanpasbaar bouwen, wordt direct en indirect bijgedragen tot een grotere veiligheid, ook brandveiligheid. Zo dienen de bereikbaarheid voor hulpdiensten en de evacuatiemogelijkheden specifiek te worden voorzien. Bij deze woningen zijn verbrede deuren, aangepaste circulatie, signalisatie,... algemeen van toepassing en niet enkel opgelegd vanuit brandveiligheidsoverwegingen.

Bij nieuwbouw en belangrijke renovatiewerken wordt de brandveiligheid in belangrijke mate aangepast aan specifieke behoeftes. Bij bestaande gebouwen is dit moeilijker en worden meer algemene voorzieningen getroffen, zoals het gebruik detectie-, alarm- of meldingsystemen, of regelmatige controle van de technische voorzieningen .
3. Zoals vermeld omvatten de ontwerpvoorschriften niet enkel de bestaande vigerende regels, maar tevens wordt rekening gehouden met specifieke aandachtspunten die verder reiken dan de wettelijke voorschriften. De aanpak die is ontwikkeld vanuit de VMSW is kwalitatief en biedt garanties op een veilige woonsituatie voor de betrokken sociale huurders. Ook voor personen met beperkingen vormen de uitgewerkte veiligheidsvoorschriften en de bijzondere aanbevelingen een voldoende basis voor een veilige woonsituatie. Uiteraard is inzetten op brandveiligheid in functie van de technische of bouwfysische ontwikkelingen een blijvende uitdaging voor het beleid.
4. De huidige brandvoorschriften die ook van toepassing zijn voor sociale huisvesting, vormen momenteel een adequate basis en in dit licht dringen zich niet meteen bijkomende initiatieven op.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 174
van 19 juli 2007
van **BART MARTENS**

Sociale woningbouw - Houtskeletbouw

De sociale woningbouw in Vlaanderen speelt al jaren een voortrekkersrol op het gebied van thermische isolatie en duurzaamheid. Zo zijn de recente en nieuwe Vlaamse sociale woningen beter geïsoleerd dan de doorsnee particuliere nieuwbouwwoning.

Echter stel ik vast dat Vlaanderen – in tegenstelling tot Nederland – weinig tot geen ervaring heeft met houtskeletbouw binnen de sociale huisvestingssector, op een tiental projecten na. Zoals de minister weet, heeft een woning in houtskeletbouw verschillende voordelen. Misschien het voornaamste voordeel, en brandend actueel in het kader van het Energieprestatiedecreet en de EPB-eisen, is de capaciteit om bijzonder goed te isoleren. Zo zijn isolatiediktes van 12 cm in de buitenmuren quasi standaard bij houtskeletbouw. Deze isolatiediktes kunnen gemakkelijk opgevoerd worden tot 15 cm en meer. Misschien een nog belangrijker en actueler thema is de CO₂-uitstoot voor de aanmaak en transport van het bouw materiaal. Zo blijkt uit een studie van het toonaangevend onderzoeksinstituut TNO in Delft dat de CO₂-emissie voor de aanmaak en het transport van een houtskeletbouwcasco circa de helft is van deze voor dezelfde casco in traditioneelbouw (A. Veenstra, ir. T.Ploeger en dr.ing. P. Fraanje, “Casco”, TNO-rapport 2002-DEG-R031 van december 2002). Voeg daar nog aan toe de vermindering van de CO₂-uitstoot door de veel betere isolatie en dus geringere verwarmingsnoden.

In dit opzicht stel ik vast dat tot op heden er binnen het algemeen bestek van de VMSW (Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen) (Deel B) weinig tot niets is uitgewerkt om houtskeletbouw aan te moedigen. In het Algemeen Bestek Sociale Woningbouw (ABSW) is er wel een opening gemaakt om houtskeletbouw te gebruiken, maar dan enkel binnen de PPS (publiek-private samenwerking).

1. Waarom wordt het deel Houtskeletbouw niet nader uitgewerkt in het Deel B van de VMSW?
2. Is het niet eigenaardig dat er twee mogelijke bestekken zijn (Deel B vs. ABSW) binnen de sociale woningbouw waarin er een verschillende benadering is betreffende het gebruik van houtskeletbouw?
3. Zijn er plannen om daaraan iets te wijzigen en houtskeletbouw beter mogelijk te maken binnen de sociale huisvesting?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 174 van 19 juli 2007

van **BART MARTENS**

1. Bij de update van het verwijsbestek B 2001 naar B 2005, werd de concrete uitwerking van de rubriek houtskeletbouw niet als prioritair beschouwd. Enerzijds betreft het een specifieke vorm van systeembouw, welke slechts marginaal aan bod komt binnen de gangbare openbare aanbestedingsprocedures. Gerealiseerde projecten in houtskeletbouw kwamen en komen vooral tot stand via algemene of beperkte offerteaanvragen, hetzij recent via de CBO-procedure (constructieve benadering overheidsopdrachten). Anderzijds wordt binnen deze formules veeleer gewerkt op basis van prestatiebestekken (waarin criteria vastgelegd worden m.b.t. de isolatiewaarde, akoestische eisen, stabiliteit, ...), dan wel met een gedetailleerd middelenbestek. Bijkomende eisen zijn dat een door de inschrijver voorgestelde houtskeletbouw conform is aan STS 23 (spécification technique/technische specificiteit). en beschikt over een technische goedkeuring ATG (algemeen technische goedkeuring), hetgeen kwaliteitsgaranties kan bieden naar uitvoering toe.

Momenteel beschikt een relatief kleine groep van 16 firma's over een ATG voor houtsskeletbouw, waarvan 3 in het Waalse landsgedeelte. Deze zijn vooral actief in het segment van sleutel-op-de-deur-woningen, waar aan kandidaat bouwers veelal een totaaloplossing wordt aangeboden. De respectievelijke ATG's kunnen worden gedownload via <http://www.infopoint.be>. Een overzichts-lijst vindt u ook op de website van SOFZAN (Studie en OnderzoeksFonds voor Zagerijen en Aanverwante Nijverheden)
http://www.houtinfobois.be/nl/laconstruction_bonnesadresses.asp?lg=nl

De beschreven systemen en materialen in de ATG's vertonen een grote overeenkomstigheid, maar ook diverse kleine verschillen.(bv. voorziene beplating, dimensionering van onder- en bovenregels, stijlen e.d.). Een al te gedetailleerd bijzonder bestek tot op het niveau van de uitvoering houdt m.a.w. risico's in tot het formuleren van tegenstrijdige beschrijvingen of impliciete bevoordeling van één systeem. Het ABSW (algemeen bestek sociale woningbouw) dat werd opgemaakt in samenwerking met het WTCB (wetenschappelijk en technisch centrum voor het bouwbedrijf) is daarentegen opgevat als een prestatiebestek en komt hier beter aan tegemoet (zie ook het antwoord op punt 2 van uw vraag).

Het feit dat houtskeletbouw niet verder werd uitgewerkt in de B 2005 sluit overigens niet uit dat door SHM's projecten worden opgestart. Bijzondere bestekken kunnen steeds tweeledig worden opgevat aan de hand van prestatiecriteria + ATG voor de systeembouw en een middelenbestek voor de afwerking en technieken (keuze dakbedekking, schrijnwerk, gevelbekleding, sanitair, keuken, ...).

De opmaak van een bijzonder bestek volgens de B 2005 laat eveneens toe om vrije varianten op te nemen m.b.t. materiaalkeuzes en uitvoeringstechnieken (bv. tussen dragend metselwerk uit baksteen / betonsteen / kalkzandsteen, betonpannen / kleideegpannen, schrijnwerk alu / pvc, ...). Gezien houtskeletbouw vergt dat het concept en uitvoeringsplan concreet of op zijn minst compatibel worden afgestemd op systeembouw, blijft het moeilijk om traditionele uitvoeringen in metselwerk en houtskeletbouw in open concurrentie te stellen bij de aanbesteding van een uitvoeringsdossier. Zo vraagt houtskeletbouw een gerichte benadering met het oog op het optimaliseren van overspanningen, het verloop van aan- en afvoerleidingen voor sanitair, e.d.

(deze zoveel mogelijk centraliseren). De eventuele optie voor houtskeletbouw zou reeds genomen moeten worden in het stadium voorontwerp en best geen bouwtechnische vertaling zijn naderhand (zie ook het antwoord op punt 3 van uw vraag).

2. Het prestatiebestek ABSW werd in 2003 opgesteld in samenwerking met het WTCB, in functie van de geplande PPS projecten (publiek-private samenwerking). Binnen deze formule moesten de grond, het ontwerp en de bouw van de woningen (samen met de financiering en het onderhoud gedurende een vastgestelde termijn) als één totaalpakket kunnen worden aangeboden. De CBO-formule (ook wel kleine PPS genoemd) verschilt hierin dat de grond en woningen na een selectie- en onderhandelingsprocedure rechtstreeks worden aangekocht door de SHM.

De gunning of aankoop van door een inschrijver voorgestelde woningen verschilt van aanbestedingen met een door de bouwheer opgesteld uitvoeringsdossier en geconcretiseerd maar merkneutraal bijzonder technisch bestek (op basis van de B 2005 = middelenbestek). Een prestatiebestek vertrekt van het principe dat een resulterend gebouw moet beantwoorden aan standaard vooropgestelde prestatiecriteria (stabiliteit, stootvastheid, thermische en akoestische isolatiewaarde, brandveiligheid, veiligheid & gezondheid, ...). Anders dan bouwen op basis van een 'middelenbestek' (zoals de B), worden geen materialen en uitvoeringstechnieken beschreven. Dit biedt inschrijvers of investeerders de mogelijkheid om, binnen de vooropgestelde randvoorwaarden, eigen bouwkundige oplossingen en materiaalkeuzes voor te stellen. Een prestatiebestek beoogt hierbij een voldoende bouwtechnische en bouwfysische standaardkwaliteit te garanderen en minderwaardige materialen te weren. Om voldoende uniforme en objectieve criteria te kunnen hanteren, wordt in het ABSW voor een reeks materialen, producten of systemen o.a. vereist dat zij beschikken over een geldige ATG (bv. aluminium of PVC buitenschrijnwerk). Vloerafwerkingen moeten er voldoen aan een geschikte slijtklasse voor de gebruiksbestemming (wat dus wel kan impliceren dat geopteerd wordt voor een goedkopere afwerking bv. vinyl i.p.v. linoleum). Men streeft er m.a.w. een verruimde mededinging na en wil stimuleren om te rationaliseren en te innoveren. Beoogd wordt uiteraard dat door een grotere keuzevrijheid ook goedkoper moet kunnen worden gebouwd dan via een traditionele aanbestedingsformule. Zoals blijkt uit het aanbod van ingediende CBO-projecten blijft de gemiddelde bouwkost echter hoger liggen.

Zoals uiteengezet zijn de B 2005 en het ABSW anders van opzet en benadering, dus ook inzake houtskeletbouw (evenwel niet verder uitgewerkt in de B2005). Interessant in dit verband is te verwijzen naar een afstudeerthesis met als onderwerp de "Technische haalbaarheid van houtskeletbouw binnen sociale huisvesting" (VUB 2004 – door ir-architect Sien Vervoort - promotor prof.dr.ir.arch. Y. Schoonjans / Co-promotor dr.ir.arch. N. Declerck).

De voor- en nadelen of beperkingen van houtskeletbouw t.o.v. bouwen in traditioneel metselwerk en andere prefabsystemen worden er tegenover elkaar afgewogen. Ook de benadering volgens een prestatiebestek (ABSW) dan wel middelenbestek (toen nog B 2001) komt er uitvoerig aan bod, waarbij o.a. wordt gewezen op het feit dat de bewijslast bij een prestatiebestek hoger ligt. Algemene conclusies waren dat houtskeletbouw op het gebied van warmte-isolatie zeer goed scoort. Ook de korte uitvoeringstermijn (droog en niet gebonden aan weersomstandigheden), lichte constructie (fundering) en kwaliteitscontrole in het atelier bleken duidelijk voordelen. Nadelen blijven een geringere warmteaccumulatie en beperkingen inzake akoestische isolatie en brandweerstand voor woningscheidende wanden, deze voldeden niet aan de eisen van het ABSW. Dit maakt houtskelet systeembouw vooral tot een valabel alternatief voor eenvoudige halfopen- en openbebouwing (bv. koopwoningen) of in geval van weinig draagkrachtige grond (i.p.v. paalfundering), maar weinig geschikt voor appartementsbouw, stapelbouw en complexere invulbouw.

3. Zoals aangegeven in uw vraagstelling biedt houtskeletbouw inderdaad voordelen en mogelijke perspectieven met het oog op laagenergie woningen. Ook pilootprojecten voor sociale passiefhuizen komen allicht ooit aan de orde. De buitenwanden worden daarbij meestal opgevat als een houtskelet dat volledig kan worden opgevuld met grote isolatiediktes. Een absolute rand-

voorwaarde hierbij vormt de luchtdichtheid van de buitenwanden om inwendige condensatie te voorkomen, verwerking van leidingen in buitenwanden is daarbij uitgesloten. Dit vraagt een nauwgezette controle op de concept- en uitvoeringsdetails, alsook luchtdichtheidsproeven e.d..

Ook hybride bouwmethoden komen reeds vaker voor. De akoestische voordelen van traditioneel metselwerk en gewapende beton voor het casco kunnen gecombineerd worden met de thermische voordelen van houtskeletbouw voor de gevelsluiting, samen met de flexibiliteit van wegneembare lichte scheidingswanden in de woning. Een voorbeeld is het project Mosselbank te Beveren (Vrasene)

Voor de technische beschrijving werd gewoon beroep gedaan op de rubrieken in de B 2005 voor daktimmerwerken, dewelke vrij analoog zijn voor op de bouwplaats uitgevoerde gevelconstructies.

Bij een toekomstige update van de B 2005 zal ik overwegen, om ook de rubriek houtskeletbouw (systeembouw) in beknopte zin verder uit werken, op basis van algemene prestatiecriteria en een vernieuwde STS 23(*) (momenteel in herziening). Voor de aan te wenden plaatmaterialen, isolatiediktes e.d. kunnen eventueel keuzemogelijkheden worden ingebouwd voor de ontwerper, mits de neutraliteit gewaarborgd kan blijven. Dit kan niet zonder hier de overkoepelende federatie van de houtverwerkende nijverheid bij te betrekken, waarin alle systeemaanbieders met een ATG vertegenwoordigd zijn. Het bereiken van een neutrale consensus blijkt soms een heikel punt te zijn en komt in de praktijk vaak terug neer op een grootste gemene delereis (of eis van een ATG).

(*) STS 23 Houtbouw, uitgave 1978 en STS 23 Addendum en toelichting, uitgave 1983.

Of SHM's hierdoor makkelijker zullen opteren voor houtskeletbouw en ook de bouwkost gunstig(-er) blijkt, is een open vraag. Enerzijds hebben niet alle ontwerpers evenveel affiniteit en ervaring met houtskeletbouw, of voelen zij zich beperkt in hun ontwerprijheid en technische verantwoordelijkheid (binnen sleutel-op-de-deur firma's wordt veelal beroep gedaan op vaste architecten, die het ontwerp afstemmen op het firmasysteem). Anderzijds heeft Vlaanderen nog geen grote traditie inzake hout(skelet)bouw, zoals in de Scandinavische landen, de VS of Canada. Hierdoor blijft de vrije mededinging relatief beperkt. Bovendien is zij enigszins regionaal gebonden (W-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen). Tevens zijn na de staalprijsen nu ook de houtprijsen aan een sterke opmars bezig.

Tot slot sluit uw vraag sterk aan op een vroegere vraag door de heer GILBERT BOSSUYT (vraag nr. 37 van 24 november 1999).

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/bva/atomisering/ato1999-2000/nr7/anciaux/037.pdf>

Sindsdien werden nog een aantal sociale projecten gerealiseerd in houtskeletbouw, o.a. in Moorsele. In de CBO-procedure van 2003 werd een project weerhouden te Zammel (Geel), een ander project te Zwevegem, ingediend voor de CBO-procedure 2005, zit momenteel in derde fase.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 175

van 19 juli 2007

van **MARK DEMESMAEKER***Sociale woningen - Vervanging oude stookketels*

De Vlaamse Regering keurde op 8 januari 2007 een besluit goed dat de vervanging van verouderde stookketels in sociale woningen aanmoedigt en financieel stimuleert. Dit project heeft tot doel duurzamer om te springen met energie (o.m. in het kader van de Kyoto-doelstellingen).

De minister verleende een facultatieve subsidie van 2,3 miljoen euro aan de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW). Deze middelen kunnen enkel aangewend worden om verouderde verwarmingsketels in sociale woningen te vervangen door hoogrendementstoestellen. Gerekend aan 800 euro per vervanging kunnen zo 2.875 verouderde toestellen worden vervangen.

Dit moet een daling opleveren van ongeveer 600 kg CO₂-uitstoot per jaar per ketel, of een totale uitstootvermindering van 16.000 ton. Het gasverbruik kan jaarlijks dalen met gemiddeld 270 m³ of een gemiddelde besparing van 151 euro per jaar per woning, wat overeenstemt met een besparing van 15 procent in het energieverbruik.

Dit REG-project realiseert voor een relatief bescheiden investeringsbedrag van 2,3 miljoen euro twee keer winst: een besparing op de stookkosten voor de sociale huurder, en een vermindering van de CO₂-uitstoot in het kader van Kyoto.

1. Hoeveel verouderde verwarmingsketels werden er tot op heden vervangen? (graag een overzicht per provincie en per huisvestingsmaatschappij)
2. Hoeveel middelen werden hiervoor reeds aangewend? (graag een overzicht per provincie en per huisvestingsmaatschappij)
3. Bestaan er plannen om dit initiatief in de toekomst voort te zetten en/of eventueel uit te breiden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 175 van 19 juli 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Met een telex van 15-01-2007 werden de shm's ingelicht over de premie en de modaliteiten. De premie kende een onmiddellijk succes. Voor een aantal lopende dossiers, werden in januari reeds aanvragen ingediend. Een aantal in de steigers staande vervangingen werden vervroegd uitgevoerd.

Ondertussen is ook de meer gestructureerde aanpak op gang gekomen voor toestellen waarvoor aanvankelijk nog geen concrete vervangingsplannen waren. Veelal gebeurt dit via een aanbestedingsprocedure waarvoor de procedures lopende zijn.

Op 31 augustus 2007 was de situatie als volgt :

30 % van het totaal premiebedrag van 2.300.000 € werd reeds uitbetaald.

Voor 64 % is melding gemaakt van de in de komende maanden voorziene vervanging.

Circa 6 % van het totale bedrag is nog niet ingevuld. Nieuwe aanvragen lopen regelmatig binnen.

Onderstaande lijst geeft een 'momentopname' per shm en per provincie van het aantal al uitbetaalde premies en het aantal in de toekomst voorziene vervangingen.

SHM		Uitbetaald	Voorzien
1050	Antwerpen Onze Woning	110	74
1120	Bornem Gezellige Woningen	12	
1150	Duffel Volkswoningen v Duffel	6	
1160	Heist-op-den-Berg Mij vd Huisvesting vh kanton Heist-op-de-Berg	65	36
1170	Herentals Eigen Haard		324
1200	Lier Lierse Mij vd Huisvesting		151
1235	Olen De Heibloem	3	
1250	Merksplas De Noorderkempen	23	
1256	Puurs Eigen Woning	63	51
1290	Turnhout Turnhoutse mij vd Huisvesting	157	
1295	Westerlo Zonnige Kempen	64	
1300	Willebroek SM v Volkshuisvesting	2	
1310	Wuustwezel De Voorkempen - H E		78
	Antwerpen	505	714
2228	Asse Providentia	2	
	Sint-Pieters-		
2290	Leeuw Volkshuisvesting		84
2350	Halle Huisvesting Zennevallei-Halle	6	
2351	Herent Volkswoningbouw	4	
2420	Kessel-Lo Dijledal	14	
	Vlaams-Brabant	26	84
3070	Brugge Brugse Mij vd Huisvesting	21	
3100	Brugge Interbrugse Mij v de Huisvesting	10	
3200	Ieper Ons Onderdak	18	11
3210	Ingelmunster De Mandelbeek	24	
3240	Kuurne Eigen Gift - Eigen Hulp		56

3250	Menen-Lauwe	Eigen Haard is Goud Waard	13	
3280	Menen	Ons Dorp	21	
3320	Oostende	De Oostendse Haard	6	
3330	Roeselare	De Mandel	74	
3390	Veurne	Veurnse Bouwmij	44	
3421	Wervik	De Leie	38	
West-Vlaanderen			269	67
4015	Aalst	Dewaco	2	
4140	Gent	Gentse Haard	6	
4150	Gent	Woningent		117
4160	Gent	Volkshaard		523
4200	Aalst	Denderstreek		53
4270	Oudenaarde	Sociale Huisvestingsmaatschappij Vlaamse Ardennen	8	
4310	St-Niklaas	St-Niklaase Mij vd Huisvesting	55	
4340	Wetteren	Eigen Dak		24
Oost-Vlaanderen			71	717
7055	Hasselt	Limburgs Tehuis		75
	Houthalen-			
7064	Helchteren	Kempisch Tehuis		26
7070	Maaseik	Ons Dak		152
7110	Tongeren	GBmij Tongershuis	6	
Limburg			6	253
TOTAAL			877	1835

2. Onderstaande lijst geeft een 'momentopname' per shm en per provincie van de al uitbetaalde premies.

SHM			Uitbetaald
1050	Antwerpen	Onze Woning	88.000
1120	Bornem	Gezellige Woningen	9.600
1150	Duffel	Volkswoningen v Duffel	4.800
1160	Heist-op-den-Berg	Mij vd Huisvesting vh kanton Heist-op-de-Berg	52.000
1235	Olen	De Heibloem	2.400
1250	Merksplas	De Noorderkempen	18.400
1256	Puurs	Eigen Woning	50.400
1290	Turnhout	Turnhoutse mij vd Huisvesting	125.600
1295	Westerlo	Zonnige Kempen	51.200
1300	Willebroek	SM v Volkshuisvesting	1600
Antwerpen			404.000
2228	Asse	Providentia	1.600
2350	Halle	Huisvesting Zennevallei-Halle	4.800
2351	Herent	Volkswoningbouw	3.200
2420	Kessel-Lo	Dijledal	11.200
Vlaams-Brabant			20.800
3070	Brugge	Brugse Mij vd Huisvesting	16.800
3100	Brugge	Interbrugse Mij v de Huisvesting	8.000
3200	Ieper	Ons Onderdak	14.400
3210	Ingelmunster	De Mandelbeek	19.200
3250	Menen-Lauwe	Eigen Haard is Goud Waard	10.400
3280	Menen	Ons Dorp	16.800
3320	Oostende	De Oostendse Haard	4.800
3330	Roeselare	De Mandel	59.200
3390	Veurne	Veurnse Bouwmij	35.200

3421	Wervik	De Leie	30.400
	West-Vlaanderen		215.200
4015	Aalst	Dewaco	1.600
4140	Gent	Gentse Haard	4.800
4270	Oudenaarde	Sociale Huisvestingsmaatschappij Vlaamse Ardennen	6.400
4310	St-Niklaas	St-Niklaase Mij vd Huisvesting	44.000
	Oost-Vlaanderen		56.800
7110	Tongeren	GBmij Tongershuis	4.800
	Limburg		4.800
	TOTAAL		701.600

Deze REG-actie is alvast een groot succes met voordelen voor zowel shm, huurder, economie en milieu.

De nieuwe toestellen verhogen de bedrijfszekerheid van de installaties waardoor onderhoudskosten verminderd worden. Tevens vervult de sector hier haar voorbeeldrol.

HR-ketels hebben een aanzienlijk beter rendement waardoor het verbruik voor de huurder zal afnemen (veelal met meer dan 150 €/jaar). Bovendien leveren de nieuwe ketels een groter comfort door een hogere bedrijfszekerheid en een verbeterde regeltechniek.

Het lager verbruik komt ook het milieu ten goede door een verlaagde uitstoot van broeikasgassen en een afremming van de uitputting van de eindige energiebronnen.

3. Voor 2007 is voor 2.940.000 euro aan extra REG-maatregelen uitgetrokken en minstens 940.000 euro voor het jaar daarop.
Vanuit het energiefonds zou voor de komende jaren circa 7.000.000 euro aangewend worden voor specifieke sociale REG-acties.

Momenteel worden door de VMSW diverse REG-maatregelen geëvalueerd zoals : optimalisatie van collectieve stookplaatsen met onderzoek van toepassingsmogelijkheden van duurzame energie (zon, biobrandstof), vervanging van kachels en elektrische verwarmingstoestellen door HR-kachels, vervanging van bestaande ramen met metalen raamkaders en enkel of gewoon dubbelglas door energetisch goed presterende raamsystemen,...

Indien de gegevens waarop de toekomstige E-certificaten zullen steunen voldoende precies en gedetailleerd zijn, kunnen hieruit efficiënte REG-maatregelen uitgewerkt worden, kaderend in een duurzaam renovatie- en opwaarderingbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 177
van 9 augustus 2007
van **FILIP DEWINTER**

Ekeren - Defusie

Volgens een doctoraatsthesis zou driekwart van de Ekerenaren er voorstander van zijn dat het Antwerpse district Ekeren opnieuw een zelfstandige gemeente zou worden. Een andere enquête bevestigt deze cijfers.

In februari 2007 werden volgens mediaberichten door inwoners van het Antwerpse district Ekeren meer dan 600 verzoekschriften aan de Vlaamse Regering gericht waarin aan de Vlaamse Regering wordt gevraagd een ontwerp van decreet voor te bereiden dat het district Ekeren zou moeten loskoppelen van Antwerpen. De verzoekschriften zouden overhandigd zijn aan het kabinet van de minister.

We mochten echter nog niets vernemen van enig gevolg dat aan deze verzoekschriften werd gegeven. Ook de lokale afdeling van de VLD en de lokale partij 2070 Ekeren beloofden in het verleden de Ekerse zelfstandigheid aan te kaarten bij de minister.

1. Welk gevolg heeft de Vlaamse Regering inmiddels gegeven aan voormelde verzoekschriften van meer dan 600 Ekerenaren? Werd reeds een decreet voorbereid of werden ter zake reeds verkennende gesprekken gevoerd met Antwerpse of Ekerse politici?

Werd de kwestie van de Ekerse zelfstandigheid reeds aangekaart bij de minister door Ekerse politici? Zo ja, wanneer?

2. Welke initiatieven zal de Vlaamse Regering nog nemen met betrekking tot de kwestie van een eventuele verzelfstandiging van Ekeren?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 177 van 9 augustus 2007

van **FILIP DEWINTER**

1. Er werd me medegedeeld dat bij de Vlaamse Regering verzoekschriften ingediend zijn, waarbij werd gevraagd een ontwerp van decreet voor te bereiden om het district Ekeren los te koppelen van de stad Antwerpen. Ik wijs echter op artikel 298 van het gemeentedecreet, dat de bevoegdheid tot het formuleren van een dergelijk voorstel bij de gemeenteraad legt.
2. Tenzij ik alsnog een voorstel van de gemeenteraad ontvang, neem ik derhalve geen initiatieven in dit verband. Ter zijde wijs ik nog op een negatief advies van 28 september 2004 van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur (advies 5-2004- lokaal besturen in de stad).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 178
van 17 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Stoepenplan Antwerpen - Stand van zaken

Indertijd werd in uitvoering van het stoepenplan een samenwerkingsovereenkomst ondertekend (niet gedateerd) door toenmalig minister Gilbert Bossuyt, stad Antwerpen, de lokale politie, De Lijn en het gemeentelijk autonoom parkeerbedrijf Antwerpen (samenwerkingsovereenkomst als bijlage).

1. Wanneer werd deze overeenkomst effectief getekend?
2. Wat is de juridische waarde van deze overeenkomst?
3.
 - a) Wat is de juiste status quaestionis van het voorwerp van deze overeenkomst voor de verschillende onderdelen zoals opgenomen in artikel 2 van de overeenkomst?
 - b) Is er nog steeds een integrale verplichting inzake het Masterplan versie 15 december 2000? Wat is dat exact? Is dit inmiddels gewijzigd? Zo ja, waarom en welke gevolgen heeft dit voor de inhoud van deze overeenkomst?
 - c) Welke gevolgen heeft de stad gegeven aan de opsomming zoals omschreven in artikel 2?
4.
 - a) Welke inhoud en welk gevolg is tot op heden gegeven aan de opsomming zoals omschreven in artikel 3 van de overeenkomst? Graag een gedetailleerde opsomming.
 - b) Welke studies zijn er gemaakt door wie, voor welke kostprijs en door wie werden ze betaald?
 - c) Welke exacte maatregelen zijn er genomen inzake verkeerslichtenbeïnvloeding: is deze procedure versneld? Zo ja, waar en met welk resultaat?
 - d) Hoe vaak heeft hierover overleg plaats gevonden?
5.
 - a) Welke verbintenissen is de stad Antwerpen nagekomen zoals omschreven in artikel 4 van de overeenkomst?
 - b) Met betrekking tot intensere samenwerking tussen De Lijn en politie.

Wat is het referentiepunt om de “intensifiëring en “verbetering” te onderbouwen?

- c) Is er een directe lijn tussen politie en centrale post van De Lijn via een specifiek nummer? Hoe vaak is daarop een beroep gedaan?
- d) Is er reeds een snelle tussenkomst bij alle mogelijke verkeersgebonden incidentele storingen?

Hoe vaak is daar sinds deze overeenkomst een beroep op gedaan? Is de norm van 10 minuten intra muros een vast gegeven?

- e) Is de inzet van vier politiepatrouilles tussen 7u00 en 19u00 reeds een feit? Zo ja, hoe vaak is dit geëvalueerd?
 - f) Is het toezicht op gebruik van vrije tram- en busbanen ingevoerd? Zo ja, hoe vaak en met welk gevolg?
 - g) Wordt er reeds personeel ingeschakeld voor politieel begeleiden van takeldiensten? Zo ja, hoe vaak is dit toegepast?
6. Artikel 5 van de overeenkomst bepaalt dat het gemeentelijk autonoom parkeerbedrijf mee instaat voor de handhaving en het toezicht op het parkeren aan tram- en bushaltes.

Hoe is dit effectief ingevoerd? Wat zijn de resultaten ter zake?

7. Artikel 6 heeft het over de verbintenissen van het Vlaams Gewest. Dit moet voorzien in het inzetten van twee takelwagens.

Wat is hiervan uitgevoerd en wat is het resultaat?

8. Welk bedrag heeft het Vlaams Gewest betaald voor het aanleggen van voetpaden? Waar zijn deze aangelegd?
9. Zijn er andere gemeenten in Vlaanderen waar de overheid, in casu het Vlaams Gewest, voetpaden ten laste neemt? Kan de minister ter zake een overzicht bezorgen voor heel Vlaanderen sinds het jaar 2000 (locatie plus kostprijs)?
10. Bij de werken aan de Leien (fase 1) is er indertijd een opdracht gegeven om een barbecue (gratis) te organiseren.

Wie was de opdrachtgever, wat was de kostprijs, wie heeft wanneer betaald en via welk krediet van de begroting? Wanneer heeft deze barbecue plaats gevonden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Keulen (vraag nr. 178), Van Brempt (nr. 184) en Crevits (nr. 597).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 178 van 17 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 179
van 5 september 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlabinvest - Voorstelling in gemeenschapscentra

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag van 11 april 2007 aangaande de promotie van koopwoningen in de faciliteitengemeenten (vraag nr. 135, Websitebulletin publicatiedatum 31-05-07), stelde de minister in verband met de betrokkenheid van Vlabinvest hierbij, dat er een overleg gepland was tussen Vlabinvest en de vzw De Rand, aangaande een voorstelling van de werking van Vlabinvest in de gemeenschapscentra. Dit project zou normaal gezien van start gaan in juni.

Kan de minister bevestigen dat die timing werd aangehouden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 179 van 5 september 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Als oorspronkelijke timing werd inderdaad juni 2007 vooropgesteld; de tentoonstellingen hebben echter slechts zin in de mate dat er ook een publiek is. Gezien de zomervakantie en de daaruit voortvloeiende vakanties, (parlementair) verlof en de verminderde activiteiten in en rond de gemeenschapscentra, leek deze timing niet het ideale tijdstip om het publiek aan te spreken.

In samenspraak met vzw De Rand is gekozen om te starten in oktober 2007. Dan hervatten in de gemeenschapscentra ook de activiteiten die het doelpubliek van Vlabinvest weten te boeien. Bijgevolg leent dit tijdstip zich beter tot het houden van deze Vlabinvest-voorstellingen.

Bovendien zou ik graag iets willen verduidelijken:

Deze voorstellingen betreffen niet enkel koopwoningen in de faciliteitengemeenten. Enerzijds zal de tentoonstelling ook handelen over huurprojecten. Anderzijds komen ook projecten aan bod die niet in faciliteitengemeenten liggen.

Met deze voorstellingen streeft Vlabinvest een dubbel doel na:

Ten eerste is Vlabinvest nog steeds te weinig bekend bij haar doelpubliek. Wie in aanmerking komt en wat Vlabinvest wel en niet doet, blijkt niet steeds duidelijk te zijn voor alle belanghebbenden. Het volstaat echter niet om ons te beperken tot het bekend maken van Vlabinvest en haar activiteiten. Inwoners van de Vlaamse Rand rond Brussel moeten ook weten waar ze terecht kunnen. Dit is het tweede doel. De tentoonstelling hoopt het publiek wegwijs te maken wat de kandidatuurstelling betreft.

Het spreekt dan ook vanzelf dat uit de tentoonstelling zal blijken dat Vlabinvest naast met vzw De Rand ook in overleg handelt met de gemeenten, intercommunales en sociale huisvestingmaatschappijen. Deze laatste, intercommunale en shm, zorgen ook voor de begeleiding van de kandidaten. Geïnteresseerden kunnen zich dan ook wenden tot één van hen.

Voorts zal de provincie Vlaams-Brabant van de gelegenheid gebruik maken om op de tentoonstelling het brede publiek te informeren en te documenteren.

De tentoonstellingen zullen plaats vinden in de volgende gemeenschapshuizen op de volgende data:

De Kam in Wezembeek-Oppem: 3 november tot en met 11 november

De Moelie in Linkebeek: 22 november tot en met 2 december

De Zandloper in Wemmel: 8 december tot en met 16 december

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 180
van 5 september 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Personeelsadvertentie Kraainem - Taalgebruik

Ik verneem dat op 18 juli in het Brussels reclameblad Vlan een Franstalige personeelsadvertentie van de gemeente Kraainem verscheen voor de aanwerving van een “secrétaire d’administration”.

Dit vormt mijn inziens een inbreuk op de taalwetgeving inzake bestuurszaken.

Is de minister op de hoogte van deze aangelegenheid?

Welke maatregelen neemt hij of heeft hij genomen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 180 van 5 september 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Personeelsadvertenties moeten beschouwd worden als berichten en mededelingen aan het publiek die in de randgemeenten in de twee talen moeten gepubliceerd worden (art. 24 van het Koninklijk Besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken).

Volgens adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht wordt aan deze voorwaarde voldaan door de personeelsadvertenties te publiceren ofwel in het Nederlands én in het Frans in één en dezelfde krant of weekblad, ofwel in het Nederlands in een welbepaalde publicatie en in het Frans in een andere publicatie. In dit laatste geval moeten de twee teksten wel tegelijkertijd geplaatst worden in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben.

Uit onderzoek door mijn administratie blijkt dat de door de heer Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde personeelsadvertentie meermaals gelijktijdig verschenen is in verschillende eentalige publicaties zowel Nederlandstalige als Franstalige, zodat de taalwetgeving dus werd gerespecteerd.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 181
van 5 september 2007
van **JAN PEUMANS**

Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid

Tegenwoordig kunnen uit plastic afval allerlei duurzame nieuwe producten worden gemaakt, zoals geluidswanden, straatmeubilair, verkeerssignalisatie. Een Vlaams bedrijf uit Houthalen is op dat vlak trouwens actief.

Er zijn ook steeds meer intercommunales en gemeenten die gebruik maken van producten uit gerecycleerd materiaal (bv. zitbanken en tafels).

Funderingslagen van wegenwerken kunnen perfect vervangen worden door gerecycleerd puinafval, hoogovencement is beter dan portlandcement, enzovoort.

Enkele jaren geleden werden er geluidswanden aangelegd met een systeem dat bestond uit gerecycleerd materiaal (o.m. langs de E 314 ter hoogte van Rotselaar). Het is niet helemaal duidelijk op welke manier dit project navolging heeft gekregen.

Kortom, tal van voorbeelden tonen aan dat er heel wat mogelijkheden zijn op het vlak van duurzaam, gerecycleerd materiaal.

Verplichtingen inbouwen in lastenboeken, is daarbij een belangrijke voorwaarde.

In het kader van een duurzaam en milieuvriendelijk beleid kan de Vlaamse overheid ter zake een voorbeeldrol vervullen.

1. Kan de minister een volledig en gedetailleerd overzicht geven, per Vlaamse overheidsdienst, IVA of EVA onder zijn/haar bevoegdheid, van de richtlijnen inzake het gebruik van gerecycleerde materialen en producten en van de reeds bestaande concrete toepassingen (welke en uit welk gerecycleerd materiaal)?
2. Welk vervolg kende met name het project inzake geluidswanden uit gerecycleerd materiaal?
3. Welke verdere maatregelen of acties zal de minister nog ondernemen om de voorbeeldrol van de Vlaamse overheid op dit vlak kracht bij te zetten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 78, Moerman nr. 71, Vandenbroucke nr. 211, Van Mechelen nr. 154, Anciaux nr. 98, Bourgeois nr. 110, Keulen nr. 181, Van Brempt nr. 192, Vanackere nr. 251, Crevits nr. 606).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 181 van 5 september 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 182

van 6 september 2007

van **PATRICIA CEYSENS***Huwelijksvoltrekking door gemeenteraadsleden - Onderscheidingstekens*

Het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 houdende het statuut van de lokale en provinciale mandataris regelt in hoofdstuk II, afdeling 1, het dragen van onderscheidingstekens.

Zo dienen de burgemeester of de voorzitter van het districtcollege en de schepen of districtsschepen respectievelijk de tricolore of de zwart-gele sjerp te dragen.

Artikel 78 van bovenvermeld besluit bepaald dat het dragen van een sjerp verplicht is bij het voltrekken van een huwelijk. Voor een gemeenteraads- of districtsradslid dat, conform artikel 125 van de Nieuwe Gemeentewet, evengoed een huwelijk mag voltrekken bij verhindering van de leden van het schepen- of districtcollege, is evenwel niets voorzien met betrekking tot het dragen van een onderscheidingsteken.

Waarom niet? Is het niet aangewezen dat ook een gemeenteraads- of districtsradslid dat tijdelijk belast wordt met de taak van de ambtenaar van de burgerlijke stand bij het voltrekken van een huwelijk, tekenen van hoogwaardigheid zou kunnen dragen?

Misschien kan dit geregeld worden door toe te laten dat voor één van de (in de praktijk) zeldzame momenten dat een gemeente(districts)raadslid als ambtenaar van de burgerlijke stand moet optreden, hij of zij de schepensjerp mag dragen.

Of ziet de minister andere oplossingen om de tekenen van hoogwaardigheid, eigen aan het ambt, te tonen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 182 van 6 september 2007

van **PATRICIA CEYSENS**

Het dragen van de sjerp is een attribuut eigen aan het ambt. Bijgevolg mag een schepen, zelfs al neemt hij tijdelijk het ambt van burgemeester waar, de burgemeestersjerp niet omgorden. Hetzelfde geldt voor een raadslid dat een verhinderde schepen vervangt. Artikel 78 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 houdende het statuut van de lokale en provinciale mandataris stelt evenwel het dragen van een sjerp o.a. verplicht bij het voltrekken van een huwelijk. Vermits er geen specifieke sjerp of ander onderscheidingsteken wordt voorzien voor de raadsleden, wordt aanvaard dat het raadslid, dat een schepen in zijn hoedanigheid van ambtenaar van de burgerlijke stand vervangt, bij het voltrekken van een huwelijk de schepensjerp zou omgorden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 183
van 11 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen - Bijdragen SHM's

De Vlaamse Regering heeft vorig jaar een aantal besluiten genomen die de omvorming van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) naar de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) finaliseerden.

Net als bij haar rechtsvoorganger wordt de werking van de VMSW, behalve met eigen inkomsten, gefinancierd door bijdragen van de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM). De Vlaamse Regering stelde nadere regels vast voor de betaling van de bijdragen van de SHM, na een overlegprocedure.

1. Wat is het aandeel van de werkingskosten van de VMSW dat door de bijdragen van de SHM's wordt gedragen sedert de omvorming vorig jaar?
2. Hoe verhoudt dit aandeel zich tot de inflatie-gecorrigeerde aandeelcijfers van de laatste vijf jaar van de VHM?
3. In welke mate is het niveau van de bijdrage door de SHM's vastgelegd tegenover bepaalde criteria en dewelke?

Wordt er geplafonneerd?

4. In het verleden werd geen rekening gehouden met de samenstelling van het huurderspubliek bij de bepaling van de specifieke aandelen van de SHM's.

Is dit sedert de omvorming nog steeds het geval en waarom?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 183 van 11 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) is met ingang van 1 juli 2006 omgevormd tot Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW). Aan de regelgeving m.b.t. de beheersvergoedingen is niets gewijzigd. Het is dan ook niet mogelijk om de verhouding van de bijdrage shm's in de werkingskost van enerzijds VHM tot 1 juli 2006 en anderzijds VMSW sedert 1 juli 2006 uit te splitsen. Hieronder vindt u de werkingskosten van ex-VHM en VMSW in 2006 en de bijdrage van de shm's in dat jaar (in miljoen euro). In de werkingskost is ook een vergoeding opgenomen die de VMSW betaalt aan shm's voor hun tussenkomst bij de distributie van bijzondere sociale leningen.

Bijdrage van de shm's	11,81
Werkingskosten VMSW (VHM)	17,94
Verhouding	65,8%

2. In onderstaande tabel vindt u de inflatie-gecorrigeerde cijfers van de laatste vijf jaar (in miljoen euro).

	2006	2005	2004	2003	2002
Bijdrage van de shm's	11,81	11,03	10,78	10,39	9,51
Werkingskosten VMSW (VHM)	17,94	19,01	20,18	21,65	21,41
Verhouding	65,8%	58,0%	53,4%	48,0%	44,4%
Inflatie	1,79%	2,78%	2,10%	1,59%	1,65%

3. Het niveau van de bijdrage is bepaald in het reglement van de beheersvergoedingen. (Het grootste deel van) de beheersvergoeding is gekoppeld aan de geactualiseerde kostprijs van het patrimonium, zodat ze voornamelijk de groei van het patrimonium en de ABEX-index volgt. De actualisatie van de kostprijs volgt immers deze ABEX.

De VMSW ontvangt twee soorten beheersvergoedingen van de shm's. Voor de huuractiviteit wordt er jaarlijks op 31/12 een vergoeding aangerekend aan de shm's die 0,13% bedraagt van de geactualiseerde kostprijs van de woningen die de SHM op 1/1 van het betrokken jaar beheert. Voor de koopactiviteit wordt er bij de verkoop van een onroerend goed (zowel koopwoningen, huurwoningen als sociale kavels) 0,5% van de verkoopprijs als beheersvergoeding aangerekend. De beheersvergoedingen worden niet geplafonneerd.

4. Sinds de omvorming werd er nog geen nieuwe regelgeving vastgelegd. Artikel 36 van de huidige Wooncode bepaalt: "Behalve met eigen inkomsten wordt de werking van de VMSW gefinancierd door bijdragen van de sociale huisvestingsmaatschappijen, die haar in staat moeten stellen haar opdracht behoorlijk te vervullen. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de betaling van de bijdragen van de sociale huisvestingsmaatschappijen na een overlegprocedure die de

inbreng van de sociale huisvestingsmaatschappijen en van de VMSW waarborgt. De Vlaamse Regering kan ook nadere regels vaststellen voor de bijdrage van andere actoren als vermeld in artikel 33, §1, eerste lid.”

De actualisatie van de regelgeving met betrekking tot de beheersvergoedingen is voorzien in 2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 184
van 11 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Sociale woningbouw - Opleveringen met vertraging

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 21 van 21 oktober 2005 (Websitebulletin, publicatiedatum 14-12-2005) stel ik de minister graag volgende vragen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de geïnde boetes door de sociale huisvestingsmaatschappijen voor de laatste drie jaar, en dit opgesplitst per provincie?
2. Hoe evalueert de minister de evolutie? Wat is de oorzaak?
3. Wat zijn vandaag de meest voorkomende oorzaken van de vertragingen en bijgevolg van boetes?
4. Kan de minister een overzicht geven van de kwijtgescholden boetes en de evolutie hiervan voor de voorbije drie jaar, en dit opgesplitst per provincie?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 184 van 11 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Een overzicht als bijlage geeft u de gevraagde gegevens (tabel 1) voor de laatste 3 jaar met dien verstande dat de gegevens voor 2007 nog niet volledig zijn.
2. Het betreft relatief kleine aantallen op jaarbasis, die behoorlijk onderhevig zijn aan toevalligheden. Mede gezien de beperkte beschikbaarheid van de cijfers, is het zeer moeilijk om een inschatting te maken van de evolutie ervan.
3. De toepassing van een verdragingsboete gebeurt steeds op basis van art. 20 §5 van de bijlage aan het KB van 26/9/96, nl. van rechtswege louter op basis van het verstrijken van de contractuele uitvoeringstermijn.

Voor de periode 2005-2007 sloten 90 (totaal tabel 1) van de 1009 (totaal tabel3) opleveringen af met een verdragingsboete. Ik beschik niet over de precieze oorzaak van de individuele vertragingen. Algemeen kan wel gesteld worden dat vertragingen te maken hebben met:

- onderschatting van de moeilijkheidsgraad van de werken door de aannemer bij zijn inschrijving (moeilijke werfinrichting, onverwachte problemen bij sloop en/of renovatie);
- tekort aan beschikbare arbeiders en/of onderaannemers;
- coördinatieproblemen (tussen onderaannemers, met nutsmaatschappijen,...).

4. Uit tabel 2 blijkt dat voor de opleveringen in vertraging slechts in 12 van de 90 gevallen een gehele of gedeeltelijke kwijtschelding werd toegestaan. De aanvraag tot kwijtschelding gebeurt enkel op initiatief van de aannemer (cfr. art. 17 van hoger vermelde bijlage bij het KB van 26/9/96). Dat wil zeggen dat voor het merendeel de aannemers geen kwijtschelding aanvragen of geen geldige redenen voor hun vertraging kunnen voorleggen. Dat laatste is logisch gezien de argumenten die aannemers voor kwijtschelding kunnen aanhalen grotendeels dezelfde zijn als dewelke zij tijdens de uitvoering kunnen gebruiken om termijnverlenging te vragen en daardoor een boete vermijden.

BIJLAGE

Overzicht van de opleveringen met vertraging van 2005 tot en met 2007.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/184/antw.184.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 185
van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Levenslang wonen - Geselecteerde projecten

Op 18 juli heeft de minister een oproep gelanceerd voor projecten die informeren en sensibiliseren rond het concept “levenslang wonen”. Er is 375.000 euro beschikbaar voor deze projecten, die gerealiseerd worden tussen 31 oktober 2007 en 31 oktober 2008. De uiterste datum voor kandidatuurstelling was 12/09/2007.

Reeds een 10-tal jaar heeft het Platform Wonen en Ouderen het concept “levenslang wonen”, soms ook “levensbestendig wonen” genoemd, ontwikkeld en gepropageerd. Nu wil de minister een extra impuls geven aan dit principe van bouwen en verbouwen. Het concept “levenslang wonen” mikt op toegankelijke, veilige en comfortabele woningen voor een zo breed mogelijke groep van bewoners. Het gaat ook om een bepaald aanbod aan woningen in een bepaalde wijk of buurt. Bedoeling is dat via het concept mensen levenslang kunnen blijven wonen binnen de vertrouwde omgeving, ongeacht hun gezinssituatie of fysieke toestand.

Met de toenemende vergrijzing van de bevolking wordt dit concept nog belangrijker: in 2012 zal één op vier Vlamingen ouder zijn dan 60 jaar. Ouder kunnen worden in de eigen woonomgeving, met familie en vrienden in de buurt, is de wens van veel Vlamingen.

1. Welke projecten werden uiteindelijk in aanmerking genomen?
2. Hoe werd de keuze gemaakt?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 185 van 12 september 2007

van **TOM DEHAENE**

Op 18 juli 2007 lanceerde ik de projectoproep 'informatie- en sensibilisatie-initiatieven rond het concept 'Levenslang Wonen'. Er staat een bedrag van 375.000 euro ter beschikking voor projecten die een ruim publiek informeren en sensibiliseren over de mogelijkheden van het concept levenslang wonen.

Een projectvoorstel indienen was mogelijk tot en met 12 september 2007. Het departement RWO ontving 18 projectvoorstellen.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt.

1. Momenteel zijn medewerkers van het departement RWO bezig met het inhoudelijk beoordelen van de ingediende projectvoorstellen. Na afloop van de ontvankelijkheids- en beoordelingsanalyse zal ik de resultaten kunnen bekendmaken.
2. De procedure voor het evalueren van projectvoorstellen binnen het kader van de oproep 'Levenslang Wonen' bestaat uit twee opeenvolgende luiken: de ontvankelijkheidsanalyse en de beoordelingsanalyse.

In eerste instantie worden de projectvoorstellen geselecteerd aan de hand van de voorziene ontvankelijkheidsvoorwaarden. Deze voorwaarden betreffen enerzijds de volledigheid en formele regelmatigheid van de ingediende dossiers (correct invullen van aanvraagformulieren; aanwezigheid van alle noodzakelijke bewijsstukken) en anderzijds de tijdigheid van indiening van de dossiers.

De ontvankelijkheidsanalyse werd inmiddels afgerond. Alle 18 ingediende projectvoorstellen (zie overzicht in bijlage 1) voldeden aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden en zullen bijgevolg inhoudelijk worden beoordeeld.

Zoals voorzien in het oproepdocument omvat de inhoudelijke beoordelingsanalyse 2 fasen. In de eerste beoordelingsfase wordt nagegaan of projecten in aanmerking komen voor subsidiëring op basis van de voorziene uitsluitingsgronden. In de tweede beoordelingsfase worden projectvoorstellen beoordeeld op basis van de inhoudelijke beoordelingscriteria die werden opgenomen in het oproepdocument.

De medewerkers van de afdeling Woonbeleid van het departement RWO worden belast met de inhoudelijke beoordeling van de aangemelde projecten. In eerste instantie gebeurt de projectmatige beoordeling aan de hand van een specifiek ontwikkelde beoordelingsfiche. De beoordelingsfiche bevat diverse beoordelingscriteria. In tweede instantie zal een ambtelijke commissie worden samengeroepen. De commissie maakt een unanieme rangschikking op aan de hand van de resultaten van de projectmatige beoordeling. Deze rangschikking zal bepalen welke projecten al dan niet gesubsidieerd zullen worden.

Na afloop van de beoordelingsanalyse zal ik de resultaten ervan zo snel mogelijk bekendmaken. Voor ieder goedgekeurd projectvoorstel zal een ministerieel besluit worden opgemaakt, dat geldt als contract tussen de overheid en de projectindieners.

De projecten kunnen ten vroegste starten op 31 oktober 2007 en dienen uiterlijk te zijn afgerond op 31 oktober 2008.

BIJLAGE

Overzicht van ingediende projectvoorstellen.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/185/antw.185.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 186
van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Vlabinvest - Stand van zaken

De belangrijke aanvullende regeringsverklaring van 18 mei 2005 voorziet een spectaculaire uitbreiding van het werkingsgebied van Vlabinvest. Die uitbreiding van 9 naar 39 gemeenten is sinds 1 juli 2006 een feit.

De Vlaamse Regering besliste ook om Vlabinvest te integreren in de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW). Ook dat stond te gebeuren tegen 1 juli 2006. Omwille van onduidelijkheid omtrent de mogelijke consolidatieverplichtingen bij de integratie is dat laatste helaas nog niet gebeurd, waardoor Vlabinvest bijvoorbeeld ook geen voorkeurecht geniet op dit moment. Er is ook nog geen datum van integratie vastgelegd.

In 2006 werden weinig nieuwe projecten opgestart, maar ging het veeleer over lopende projectuitvoeringen en voorbesprekingen voor verwervingen en realisaties. Men zou wel begonnen zijn met de opmaak van een vijfjarenplanning. De op te starten projecten voor 2007 in het jaarverslag 2006 zijn alvast: Asse, Beersel, Galmaarden, Grimbergen, Machelen en Vilvoorde.

Vlabinvest streeft naar een optimale samenwerking met het lokale bestuur bij het zoeken naar, het plannen en het uitvoeren van woonprojecten. Daartoe werden de afgelopen maanden en jaren enkele lokale mandatarissen gecontacteerd.

1. Voor wanneer is de integratie van Vlabinvest in de VMSW gepland?
2. Kan de minister inzage geven in de huidige concrete vijfjarenplanning van Vlabinvest?
3. Zijn er cijfers beschikbaar voor de eerste helft van 2007?
Blijkt daaruit een stijging van het aantal nieuwe projecten t.o.v. 2006?
4. Met welke gemeenten uit het nieuwe werkingsgebied werd tot nu toe contact opgenomen?
Welk gevolg heeft dat gehad?
5. Welke projecten in bovenvermelde gemeenten (Asse, Beersel, Galmaarden, Grimbergen, Machelen en Vilvoorde) zijn intussen in 2007 opgestart?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 186 van 12 september 2007

van **TOM DEHAENE**

1. Het klopt dat sinds 1 juli 2006 het werkgebied van Vlabinvest uitgebreid is en dat op hetzelfde ogenblik ook de integratie een feit had moeten zijn. Omwille van een blijvend consolidatierisico van de VMSW-rekeningen met de Vlaamse overheidsschuld, is dit echter nog niet gebeurd. Er wordt juridisch onderzocht op welke wijze deze integratie doorgevoerd kan worden en welke de consequenties hiervan zullen zijn.
2. De huidige vijfjarenplanning is vrij ambitieus, zeker in relatie tot de realisaties in het verleden. De geplande projecten omvatten 876 woonegelegenheden, verdeeld over 22 projecten en 14 gemeenten. Budgettair komt dit neer op een geschatte totale kostprijs van 32.287.500 euro. De huidige afspraken lopen nog tot 2009. Vlabinvest is wel een rollend fonds, maar de echte grote terugvloei van de financiële middelen gebeurt pas na enkele jaren.
3. Hier kan enkel maar een trend voor 2007 worden aangegeven; in vergelijking met dezelfde periode voor 2006 is er sprake van een stijging.
4. Zoals u waarschijnlijk weet is het IVA Wonen-Vlaanderen afdeling Vlaams-Brabant samen met de provincie Vlaams-Brabant volop bezig om langs te gaan bij alle gemeenten. Vlabinvest dat prat gaat op een goede verstandhouding tussen de verschillende geledingen in de administratie, beschouwde het als een efficiënte keuze, ook voor de gemeenten, om haar contactmoment met de gemeenten te laten samenvallen met dit bezoek. Op deze manier krijgt de gemeente op één tijdstip telkens een vertegenwoordiger van de provincie, van het agentschap Wonen en van Vlabinvest op bezoek.

Dit heeft voor gevolg dat de volgorde van de bezoeken bepaald wordt door het agentschap en de agenda's van de gemeenten. Hieruit kunnen géén conclusies getrokken worden in hoofde van Vlabinvest met betrekking tot vermeende prioriteiten.

Naar de gevolgen toe kan vastgesteld worden dat vooreerst een nog betere samenwerking tussen zowel het agentschap Wonen, de provincie als Vlabinvest tot stand gekomen is. Vervolgens krijgt de gemeente op efficiënte wijze een coherent verhaal inzake woonbeleid voorgeschoteld, waarbij vragen en onzekerheden door de verschillende vertegenwoordigers meteen op de meest volledige wijze beantwoord kunnen worden.

Op projectgebied zijn er nog geen concrete projecten uit voortgesprongen. Er zijn wel dossiers gestart. Sommige bleken reeds in de beginfase niet levensvatbaar.

Anderen hadden een kans maar werden door oorzaken vreemd aan de actoren, zonder gevolg gestaakt.

Maar het belangrijkste is dat alle actoren nu voldoende vertrouwd zijn met de materie, elkaars taken en ook elkaar.

5. In oktober wordt de eerste spade gestoken in Machelen, Begoniagaarde. In Asse is men ondertussen al bezig met de werken. De overige vier dossiers liggen momenteel ter vergunning voor en kunnen na vergunningverlening ook dadelijk opgestart worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 188
van 13 september 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

OCMW-voorzitters faciliteitengemeenten - Benoeming (2)

Krachtens artikel 25bis van de organieke OCMW-wet van 8 juli 1976 worden de OCMW-voorzitters in de randgemeenten en Voeren door de bevoegde gemeenschapsoverheid benoemd op voorstel van de raad voor maatschappelijk welzijn.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 138 van april 2007 (Websitebulletin, publicatiedatum 13-06-2007), meldde de minister dat het onderzoek nog lopende was bij de gouverneurs van Vlaams-Brabant en Limburg.

Nu deze voordrachtsakten bijna acht maanden geleden werden ingediend, kreeg ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Welke OCMW-voorzitters die onder deze bijzondere regelingen vallen, werden reeds benoemd?
2. Wat is de stand van zaken van het onderzoek voor de nog steeds niet benoemde OCMW-voorzitters?

Wat ontbreekt er aan hun dossier om benoemd te worden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 188 van 13 september 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Nadat de gouverneur van de provincie Limburg mij de bevindingen van zijn onderzoek met betrekking tot de voorgedragen kandidaat-voorzitter van het OCMW van de gemeente Voeren bezorgde, heb ik de heer Guy Ermon bij besluit van 17 augustus 2007 als OCMW-voorzitter benoemd. Intussen ontving ik van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant ook de resultaten van het onderzoek naar de voorgedragen kandidaat-voorzitters van de zes Vlaamse randgemeenten. De resultaten van dit onderzoek worden momenteel onderzocht.

VLAAMS PARLEMENT▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 189

van 13 september 2007

van **GINO DE CRAEMER***Inburgering - Handboek Maatschappelijke Oriëntatie*

Het vormingsprogramma Maatschappelijke Oriëntatie (MO) is een belangrijk onderdeel van het Vlaamse inburgeringsbeleid. Toch schiet de ontwikkeling en opwaardering van dit onderdeel niet op. Het uniforme handboek, gebaseerd op de conclusies van de commissie-Bossuyt, werd tijdens de hoorzitting in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement van 24 mei 2006, naar aanleiding van het eindrapport van de commissie voorzien voor begin 2007.

In de commissie van 22 maart 2007 stelde de minister dat de uitwerking van het handboek MO door het Vlaams Minderhedencentrum een teleurstelling was en dat een nieuwe planning werd uitgewerkt. Tegen 1 december 2007 zou men klaar zijn met de inhoud; daarna kwam de lay-out nog aan de beurt. Verder gaf de minister mee dat de ontwikkeling van het uniforme handboek werd aanbesteed bij een aantal uitgeverijen, waaronder Van In, Wolters Plantyn, Pelckmans en bij de Karel de Grote-Hogeschool. De offertes werden snel verwacht.

In diezelfde commissie werd de vraag gesteld wanneer het geplande debat rond de bevindingen van de commissie-Bossuyt zou worden gevoerd. Immers, het verslag van deze commissie kon niet worden geamendeerd, maar over de conclusies kon wel uitgebreid gedebateerd worden. De minister koos er echter voor dit debat uit te stellen, teneinde de problematiek geen onderwerp van de verkiezingen te laten worden. Ondertussen zijn zowel de gemeente- en provincieraadsverkiezingen, als de federale verkiezingen achter de rug.

Voor een stand van zaken kreeg ik van de minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. Hoever staat het met de ontwikkeling van het handboek MO?

Is de vooropgestelde datum van 1 december 2007 haalbaar?

Wanneer zal men effectief met het handboek aan de slag kunnen en hoeveel tijd neemt de afwerking van de lay-out in beslag?

2. Wat zijn de resultaten van de aanbestedingen?

Werd hier reeds een keuze gemaakt en welke criteria werden/worden hierbij gehanteerd?

Wat is de uiteindelijke kostprijs van het ganse project?

3. Zal het debat rond de conclusies van de commissie-Bossuyt nu gevoerd worden? Wanneer?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 189 van 13 september 2007

van **GINO DE CRAEMER**

1. De opdracht voor het ontwikkelen van een handboek Maatschappelijke Oriëntatie (MO) is toegekend aan Uitgeverij Van In. De oplevering is voorzien voor eind februari 2008. Het is evenwel belangrijk hierbij te vermelden dat de opdracht intussen niet alleen het opleveren van een “naakt” handboek betreft; het handboek zal deel uitmaken van een volledige professionele methode die rekening houdt met de specificiteit van de doelgroep en het programmaonderdeel MO. Bovendien zal ook een testinginstrumentarium worden ontwikkeld.
Na de oplevering door Uitgeverij Van In worden nog enkele maanden voorzien voor het vertalen, de lay-out en het drukken van het handboek MO. De opdrachten hiervoor kunnen evenwel maar aanbesteed worden op het ogenblik van oplevering van de inhoud van het handboek door Uitgeverij Van In. Pas dan zal duidelijk zijn wanneer de onthaalbureaus precies over het handboek MO zullen beschikken.
2. De procedure voor aanbesteding waarnaar verwezen wordt, betrof een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking op basis van artikel 17, §2, 1, a, van de wet van 24 december 1993. Deze procedure diende evenwel stopgezet omdat de ingediende voorstellen niet voldeden aan de voorwaarden van het bestek. Dit verklaart ook de latere opleveringsdatum dan oorspronkelijk werd vooropgesteld. Er is vervolgens een nieuwe aanbesteding gedaan waarbij gekozen is voor een algemene offerteaanvraag op basis van art. 14 van de wet van 24 december 1993. De opdracht werd bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen op 18 juni 2007. Enkel Uitgeverij Van In heeft hierop ingeschreven. Rekening houdend met de gevolgde aanbestedingsprocedure, de regelmatigheid van de inschrijving en de in het bestek vooropgestelde beoordelingscriteria (inhoudelijke invulling van de opdracht, plan van aanpak (tijdpad, personeel) en inschrijvingsprijs van de offerte) werd de opdracht toegekend aan Uitgeverij van In. De kostprijs voor deze opdracht bedraagt 94.740 euro (excl. BTW) of 114.635 euro (incl. BTW).
3. Het is en blijft de bedoeling om desgewenst het debat rond het eindverslag van de “Commissie ter invulling van de cursus maatschappelijke oriëntatie” binnen de Commissie te voeren. Ik laat het initiatief hiervoor over aan de voorzitter van de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 190
van 13 september 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Elektronisch stemmen - Stand van zaken

1. In zijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 69 van 12 januari 2007 van collega Jan Peumans bevestigt de minister dat het huidige park van verkiezingsapparatuur voor een laatste maal zou gebruikt worden voor de federale verkiezingen van 10 juni 2007. Daarover bestond blijkbaar overeenstemming tussen de Vlaamse en federale overheid. Een studieopdracht om een vergelijking te maken van buitenlandse voorbeelden, een evaluatie te maken van het huidige elektronische stelsysteem en een advies te geven over een nieuw systeem, zou tegen 1 september zijn afgewerkt.

Kan de minister bevestigen dat dit is gebeurd zoals gepland?

Kan hij al meer over de inhoud van de studie zeggen?

2. Intussen blijken gemeentebesturen nog elektronisch verkiezingsmateriaal (tegen betaling) op te slaan in daartoe geschikte ruimten. Ze beroepen zich daartoe op de omzendbrief van 8 augustus 1996 "tot regeling van de controle op de inventaris, de opslagvoorwaarden en de werking van de geautomatiseerde stelsystemen en elektronische optelsystemen".

Dit lijkt onder de gegeven omstandigheden zinloos.

Kan de minister bevestigen dat de gemeenten inderdaad toch nog gehouden zijn om de verouderde apparatuur onder de voorwaarden van bovenvermelde omzendbrief te bewaren?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 190 van 13 september 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De huidige stemapparatuur is volgens de bestaande contracten nog tot 31 december 2008 bruikbaar. Tenzij er voor die datum nog vervroegde verkiezingen komen, worden deze stemcomputers in principe niet meer gebruikt. Uiteraard moet de opslag en het onderhoud gewaarborgd blijven, gelet op de mogelijkheid van tussentijdse verkiezingen. De gemeentebesturen blijven hiertoe dus verplicht.

De eerstvolgende verkiezingen hebben normaal plaats in juni 2009. De federale overheid is bevoegd voor de organisatie van die verkiezingen.

Het eerste deel van de studie van het consortium van Belgische universiteiten is af en bevat een vergelijkende studie van elektronische stelsystemen in het buitenland. Het tweede deel, dat moet bijdragen tot het kiezen van een nieuw systeem, heeft een vertraging van een maand opgelopen. De eindversie, waarin ook nog opmerkingen moeten verwerkt worden en dat bovendien nog moet vertaald worden, zal minstens nog een extra maand op zich laten wachten.

Inmiddels werd in het ontwerp van de begroting voor 2008 een provisie voorzien voor de vernieuwing van de stemapparatuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 194
van 18 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Woonwagenterreinen - Stand van zaken

Ik verwijs naar mijn gelijknamige schriftelijke vraag nr. 54 van 16 december 2005 (Websitebulletin publicatiedatum 01-02-2006). Graag had ik van de minister een nieuwe stand van zaken vernomen inzake de afgebakende woonwagenterreinen.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal woonwagenterreinen die in Vlaanderen reeds definitief zijn afgebakend en wat hun capaciteit is? Kan de minister daarbij het onderscheid maken tussen residentiële woonwagenterreinen en doortrekkersterreinen?
2. Welke woonwagenterreinen zijn er sinds 2006 bijgekomen?
3. Welke dossiers worden momenteel nog voorbereid? Wanneer wordt een beslissing genomen?
4. Wat zal de uiteindelijke capaciteit zijn van de woonwagenterreinen? Kan dit ook opgesplitst per provincie?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 18 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Momenteel zijn er 435 standplaatsen op 31 gemeentelijke residentiële woonwagenterreinen in Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Aantal standplaatsen op residentiële woonwagenterreinen, toestand september 2007 (bron: Vlaams Minderhedencentrum)			
Aalst	13	Ham	8
Aalst (II)	15	Herentals	16
Aarschot	11	Leuven	26
Antwerpen (Deurne)	24	Maaseik	26
Antwerpen (Wilrijk)	14	Maasmechelen	28
As	6	Mechelen	20
Bilzen	2	Mortsel	26
Bilzen (tijdelijk terrein)	7	Oud-Turnhout	8
Dendermonde	5	Puurs	5
Diest	5	Puurs (II)	8
Genk	46	Rotselaar (Werchter)	7
Gent	12	St.Jans Molenbeek	6
Grobbendonk	10	St. Katelijne Waver	12
Heist o/d Berg	10	St.Truiden	18
Hasselt	18	Wetteren	15
Hasselt (II)	8		
TOTAAL			435

Wat de doortrekkersterreinen betreft, zijn er momenteel 65 standplaatsen op 4 doortrekkersterreinen in Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Aantal standplaatsen op doortrekkersterreinen	
Doortrekkersterrein Antwerpen	18
Doortrekkersterrein Huizingen	15
Doortrekkersterrein Haren (Brussel)	25
Doortrekkersterrein Dendermonde	7
TOTAAL	65

2. Sinds 2006 is het residentiële woonwagenterrein Breendonk in Puurs, met een capaciteit van 8 standplaatsen, definitief afgewerkt en in gebruik genomen.
3. Momenteel worden volgende dossiers voorbereid:

Gemeente	Omschrijving dossier	Stand van zaken dossier
Gent	Uitbreiding residentieel woonwagenterrein Vosmeers met 15 standplaatsen	De subsidiebelofte voor het dossier aanleg bijkomende standplaatsen is op 6 maart 2007 toegekend. Momenteel wordt er nog gewacht op de bouwvergunning.
Hasselt	Renovatie en uitbreiding residentieel woonwagenterrein met 8 standplaatsen (totaal 26)	De subsidiebelofte voor het dossier nutsvoorzieningen is op 6 maart 2007 toegekend. Het dossier zit momenteel tussen de ontwerpfase en de aanbesteding.
Herentals	Aanleg residentieel woonwagenterrein Herenthoutseweg met 17 standplaatsen	Op 13 juni 2007 is de subsidiebelofte voor de dossiers dienstgebouwen, wegen- en rioleringswerken en nutsvoorzieningen toegekend. Het dossier zit momenteel tussen ontwerpfase en aanbesteding.
Herentals	Aanleg residentieel woonwagenterrein Heirenbroek met 20 standplaatsen	Op 6 maart 2007 werd de subsidiebelofte voor het dossier wegen- en rioleringswerken toegekend. Op 12 maart 2007 werd er een subsidiebelofte gegeven voor het dossier dienstgebouwen. Op 6 juni is de beslissing genomen om het dossier nutsvoorzieningen te subsidiëren. Het dossier zit momenteel tussen ontwerpfase en aanbesteding.
Gent	Aanleg doortrekkersterrein met 20 standplaatsen	Er is op 19 september 2002 een principiële akkoord gegeven. Het subsidiedossier aanleg en inrichting is op 31 augustus 2007 ingediend. De subsidiebelofte wordt dit najaar verwacht.
Kortrijk	Aanleg doortrekkersterrein met 20 standplaatsen	Op 5 juni 2007 is de beslissing genomen om de dossiers infrastructuurwerken, dienstgebouw en omgevingsaanleg te subsidiëren. Op 10 juli 2007 heeft het dossier hoogspanningscabine een subsidiebelofte gekregen. Het ontwerp is goed-gekeurd, de subsidies zijn toegekend en de werken zijn in aanbesteding.
Bilzen	Aanleg residentieel woonwagenterrein met 13 standplaatsen	De principiële aanvraag is op 21 mei 2007 ingediend. Op 12 juni is er een principiële akkoord verleend. Het eigenlijke subsidie-dossier is momenteel nog niet ingediend. De beslissing wordt dit najaar of begin 2008 verwacht (afhankelijk van wanneer het subsidiedossier wordt ingediend).

Sint-Katelijne-Waver	Renovatie residentieel woonwagenterrein	De principiële aanvraag is ingediend op 7 september 2007. Op 21 september is er een principiële akkoord verleend. Het eigenlijke subsidiedossier kan nu ingediend worden. De beslissing wordt dit najaar of begin 2008 verwacht (afhankelijk van wanneer het subsidie-dossier wordt ingediend).
----------------------	---	---

4. Er zullen, op basis van de reeds ingediende subsidiedossiers, in totaal 33 gemeentelijke residentieële woonwagenterreinen zijn en het totale aantal standplaatsen zal toenemen tot 501 standplaatsen:

Aantal standplaatsen op residentieële woonwagenterreinen per provincie, op basis van de reeds ingediende subsidiedossiers		
<i>Antwerpen (13 terreinen)</i>		
Deurne	Krijgsbaan	24
Wilrijk	Klaverbladdreef	14
Grobbendonk	Schmitzhove	10
Heist-op-den-Berg	Broekmansstraat	10
Herentals	Sint-Janneke	16
	Herenthoutseweg	17
	Heirenbroek	20
Mechelen	Grote Nieuwendijkstraat	20
Mortsel	Gasthuishoeve	26
Oud-Turnhout	Steenweg op Mol	8
Puurs	Lichterstraat	5
	Breendonk	8
Sint-Katelijne-Waver	Spoorweglaan	12
		190
<i>Brussels Hoofdstedelijk Gewest (1 terrein)</i>		
Sint-Jans-Molenbeek	Nestelingenstraat	6
		6
<i>Limburg (10 terreinen)</i>		
As	Lanklaarsesteenweg	6
Bilzen	Vrankrijkstraat	2
	Eikaart	13
Genk	Horensberg	46
Hasselt	Crutzenstraat	26 (18 + 8 nieuwe)
	Stadsheide	8
Ham	Eikendreef	8
Maaseik	Wurfeldermolenstraat	26
Maasmechelen	Forenzenweg	28
Sint-Truiden	Groenstraat	18

		181
Oost-Vlaanderen (5 terreinen)		
Aalst	Zijpstraat	13
	Bleekstraat	15
Dendermonde	Bruynkaai	5
Gent	Vosmeers	27 (12 + 15 nieuwe)
Wetteren	Zuiderdijk	15
		75
Vlaams-Brabant (4 terreinen)		
Aarschot	Gijmelhoekstraat	11
Diest	Turnhoutsebaan	5
Leuven	Dijledreef	26
Rotselaar (Werchter)	Nieuwebaan	7
		49
TOTAAL		501

Het aantal doortrekkersterreinen zal, op basis van de ingediende subsidiedossiers, toenemen tot zes. Er zullen dan in totaal 105 standplaatsen zijn voor doortrekkende woonwageneigenaren in Vlaanderen:

Antwerpen	
Doortrekkersterrein Antwerpen	18
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	
Doortrekkersterrein Haren	25
Oost-Vlaanderen	
Doortrekkersterrein Dendermonde	7
Doortrekkersterrein Gent	20
Vlaams-Brabant	
Doortrekkersterrein Huizingen	15
West-Vlaanderen	
Doortrekkersterrein Kortrijk	20
TOTAAL	105

Dit is gebaseerd op de informatie waarover ik momenteel beschik. Deze cijfers kunnen wijzigen als er meer duidelijkheid is over eventuele andere dossiers.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 195
van 19 september 2007
van **GINO DE CRAEMER**

Inburgeringsdag - Stand van zaken

Bij het beëindigen van het primaire inburgeringstraject ontvangt de inburgeraar van het onthaalbureau een inburgeringsattest. Ook (veplichte) nieuwkomers die vrijgesteld zijn op basis van elders verworven competenties en nieuwkomers die vrijgesteld zijn van deze verplichting, ontvangen dit attest van inburgering.

Dergelijk attest is weliswaar de erkenning voor het engagement dat de inburgeraar is aangegaan om actief deel te nemen aan de samenleving. Het civiele effect ervan blijft jammer genoeg vooralsnog beperkt.

De minister stelde een aantal maatregelen te willen nemen om de maatschappelijke waarde van het attest van inburgering te vergroten. In zijn beleidsbrief voor het werkjaar 2006-2007 kondigde hij de organisatie van een "inburgeringsdag" aan als een eerste stap in die richting. Ook in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement herhaalde de minister meermaals dit voornemen. Zo stond hij positief tegenover het voorstel van Bart De Wever in de commissie van 9 maart 2007 om een gemeentelijke inburgeringsdag te organiseren. De week daarop verklaarde de minister dat hij het Vlaams Minderhedencentrum (VMC) en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) had gecontacteerd, met de opdracht een voorstel van concept of handleiding te ontwikkelen om de lokale besturen te stimuleren en te begeleiden bij de organisatie van een inburgeringsdag.

Het inburgeringsattest zal pas echt een grote waarde krijgen wanneer het meer aan een resultaat gekoppeld is. Verdere stappen om de valorisatie en het civiele effect van het attest te vergroten, kwam echter nog te vroeg, aldus de minister in de commissie van 9 maart 2007.

Voor een stand van zaken had ik van de minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. Is er nog een inburgeringsdag gepland voor 2007? Wanneer mag men deze dan verwachten, zijn er met andere woorden reeds concrete plannen/data vooropgesteld?
2. Hoe ziet de minister de invulling van een dergelijke inburgeringsdag? Is er hieromtrent al een bepaald concept ontwikkeld?
3. Hoever staat de ontwikkeling van de handleiding voor de VVSG en het VMC? Wat zijn de resultaten of wanneer worden deze verwacht?
4. Heeft de minister reeds volgende stappen gepland om het civiele effect van het inburgeringsattest te vergroten en hoe wenst de minister dit in te vullen?

Zijn er plannen om het attest meer resultaatgericht te maken? Is valorisatie bij sollicitatieprocedures bijvoorbeeld een mogelijkheid?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 195 van 19 september 2007

van **GINO DE CRAEMER**

1. De eerste "Dag van de Inburgeraar" is gepland voor zondag 16 december 2007. Deze dag werd gekozen naar aanleiding van de Internationale Dag van de Migrant die op 18 december plaatsvindt.
2. De Dag van de Inburgeraar is opgevat als een plechtige hulding van inburgeraars die een attest van inburgering behaald hebben. Deze hulding zal doorgaan in de vijf Vlaamse provinciehoofdplaatsen en Brussel. Daarbij worden de gouverneurs, de burgemeesters van de provinciehoofdplaatsen en de onthaalbureaus betrokken.
3. De VVSG en het VMC hebben geadviseerd om de eerste Dag van de Inburgeraar op het Vlaamse niveau te organiseren. Eenmaal dit concept succes heeft, kan dit als een katalysator werken voor initiatieven of huldingen in andere steden en gemeenten.
We kiezen er evenwel nu reeds voor om in elke provincie en in Brussel een plechtigheid te organiseren, waardoor al op verschillende plaatsen ervaring wordt opgedaan.
Op dit moment wordt dus (nog) niet gewerkt aan een handleiding voor gemeenten.
4. Het bekendmaken van het inburgeringsbeleid en het belang van inburgering voor de gehele samenleving is een eerste stap naar een civiel effect. Naast de Dag van de Inburgeraar moet ook het gebruik van een gemeenschappelijke huisstijl voor het inburgeringsbeleid en de onthaalbureaus hiertoe bijdragen. Een gemeenschappelijke huisstijl moet inburgering niet alleen herkenbaar maken maar ook een positieve connotatie meegeven.
Daarnaast heb ik binnen mijn eigen andere bevoegdheden al een belangrijke valorisatie van het inburgeringsbeleid gerealiseerd : wie voldoet aan zijn inburgeringsplicht komt in aanmerking voor het betrekken van een sociale woning.
Andere manieren tot het bekomen van een civiel effect worden onderzocht. Valorisatie bij sollicitaties is daarbij een belangrijke denkpiste, die bekeken moet worden in samenwerking met mijn collega bevoegd voor Werk.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 196
van 19 september 2007
van **GINO DE CRAEMER**

Inburgering - Project diplomagelijkschakeling

Trajectbegeleiding is een essentieel onderdeel van het Vlaams inburgeringsbeleid. Goede begeleiding moet de inburgeraars helpen hun inburgeringstraject op een vlotte manier te doorlopen en succesvol af te ronden. De trajectbegeleider dient de inburgeraar zo goed mogelijk te informeren en te begeleiden, zodat deze zo snel mogelijk kan inschakelen in de maatschappij.

Niet zelden hebben inburgeraars al een opleiding gevolgd en/of een diploma behaald in het land van herkomst. Deze mensen brengen een waardevolle bagage mee, die we niet mogen laten verloren gaan. De onthaalbureaus hebben dan ook de opdracht de inburgeraar zo goed mogelijk te ondersteunen bij de gelijkstelling van hun buitenlands diploma.

Vluchtelingenwerk Vlaanderen kon al heel wat waardevolle ervaring inzake gelijkstelling van diploma's opdoen. Tussen juni 2006 en mei 2007 liep een project om die expertise aan de onthaalbureaus over te brengen. Dit project werd gesubsidieerd door de Vlaamse Regering.

Ondertussen is het project dus afgelopen en had ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. Waaruit bestond dit project concreet? Hoe werd de overdracht van expertise gerealiseerd?
2. Zijn de resultaten van dit project al bekend?

Is er voldaan aan de verwachtingen en vooropgezette doelstellingen? Heeft het project iets opgeleverd, met andere woorden hebben de onthaalbureaus nu voldoende bagage om inzake deze materie efficiënt te kunnen handelen?

3. Heeft het project eventuele (nieuwe) pijn- en aandachtspunten blootgelegd?

Wordt op basis van de evaluatie van dit project bijgestuurd of worden er bijkomende initiatieven genomen?

4. Was dit een éénmalig project of blijkt dit voor herhaling of uitbreiding vatbaar?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 196 van 19 september 2007

van **GINO DE CRAEMER**

1. Het project 'Overdracht van de begeleidingsmethodiek voor gelijkenschakeling van buitenlandse diploma's' dat Vluchtelingenwerk Vlaanderen vzw tussen 1 juni 2006 en 31 mei 2007 heeft uitgevoerd, had tot doel de begeleiding bij de procedure voor diplomagelijkschakeling structureel naar de onthaalbureaus over te dragen. Aan dit project lagen een aantal beweegredenen ten grondslag. Vertalen van de buitenlandse kwalificaties naar onze samenleving draagt bij tot een vlotte oriëntatie en integratie van de inburgeraar, maar kan veelal niet zonder begeleiding bij deze diplomagelijkschakeling. Het verzamelen van documenten voor een diplomagelijkschakeling en de goedkeuring ervan kan veel tijd in beslag nemen, waardoor het belangrijk is dat deze begeleiding zo vroeg mogelijk in het integratietraject start. De trajectbegeleider op het onthaalbureau is het best geplaatst voor deze begeleiding, hij of zij kan al tijdens het eerste oriënterende gesprek met de inburgeraar onderzoeken in welke mate diplomagelijkschakeling een haalbare kaart is. Bovendien beheersen heel wat inburgeraars de Nederlandse taal bij aanvang onvoldoende waardoor het informeren en adviseren over diplomagelijkschakeling het best in de contact- of moedertaal gebeurt. Daarnaast bleken de meeste onthaalbureaus, zij het eerder voluntaristisch dan deskundig, de begeleiding bij diplomagelijkschakeling al op te nemen. Het project zelf bestond uit een structureel overdrachtsprogramma naar de onthaalbureaus. Dit overdrachtsprogramma omvatte zowel vormingsmomenten als stagemomenten en werd in elk onthaalbureau uitgevoerd. Het vormingsprogramma bestond uit zowel een theoretisch luik waarin het accent lag op de procedures van gelijkenschakeling en de opleidingsmogelijkheden als stagemomenten, nl. een kijkstage en supervisie, waar trajectbegeleiders aan de hand van praktijkvoorbeelden een duidelijk beeld kregen van de begeleidingsmethodiek. Het vormingsprogramma werd afgerond met een follow-up dag voor resterende inhoudelijke vragen. Het project omvatte daarnaast een aantal ondersteunende activiteiten waaronder het voorzien in een helpdeskfunctie en het opvolgen van de evoluties in de procedures voor diplomagelijkschakeling tijdens de duur van het project, verdere uitwerking van enkele ondersteunende instrumenten en de overdracht naar het Vlaams Minderhedencentrum van de instrumenten voor ondersteuning van de onthaalbureaus na afloop van het project.
2. Het project is ondertussen afgelopen en er is voldaan aan de verwachtingen en vooropgezette doelstellingen. De kennis en knowhow inzake begeleiding diplomagelijkschakeling is overgedragen van Vluchtelingenwerk Vlaanderen vzw naar de onthaalbureaus en naar het Vlaams Minderhedencentrum vzw. Er is een praktische gids beschikbaar, waarin alle procedures tot in detail worden uitgelegd. Er is een screeningsmodel uitgewerkt, afgestemd op de informatie die de trajectbegeleider nodig heeft voor de begeleiding en die in de database kan worden ingevoerd. Verder heeft Vluchtelingenwerk Vlaanderen haar database bijgewerkt en vertaald naar het onthaalbureau. In deze databank kan de trajectbegeleider allerlei diploma-informatie invoeren. De databank is een geheugensteun en een extra controle voor de trajectbegeleider en tegelijkertijd een hulpmiddel om knelpunten in de procedures te traceren. Om het hele begeleidingstraject te visualiseren, werd in de loop van het project een educatieve film ontwikkeld. Het begeleiden van inburgeraars bij de gelijkenschakeling van hun buitenlands diploma behoort voortaan tot de reguliere taken van de trajectbegeleiders. Door het overdrachtsprogramma zijn zij in staat deze begeleiding op een deskundige manier op te nemen. Met helpdeskvragen en voor ondersteuning kunnen de trajectbegeleiders beroep doen op het Vlaams Minderhedencentrum vzw. Uit een effectmeting die Vluchtelingenwerk Vlaanderen eind maart 2007 bij de onthaalbureaus

organiseerde blijkt dat de trajectbegeleiders meer begeleiding bij diplomagelijkschakeling opnemen dan voorheen en dat zij meer verschillende procedures aanvragen.

3. Het project heeft geen specifieke pijn- en aandachtspunten blootgelegd. Wel zijn in dit project een aantal, gekende, knelpunten nogmaals bevestigd. Zo is het tekort aan documenten de meest voorkomende oorzaak om geen dossier in te dienen. Dit knelpunt stelt zich inzonderheid voor de academische gelijkwaardigheid waarvoor veel documenten moeten worden verzameld waarover inburgeraars niet altijd beschikken of kunnen laten opsturen. De veelheid aan documenten die gevraagd worden kan er ook toe leiden dat de inburgeraar ontmoedigd wordt om een dossier tot diplomagelijkschakeling in te dienen. Bovendien moeten buitenlandse diploma's veelal beëdigd vertaald worden. Indien de inburgeraar over onvoldoende financiële middelen beschikt, kan de kostprijs voor beëdigde vertaling een ander struikelblok vormen. Bovendien kan diplomagelijkschakeling soms erg complex zijn en het feit dat elk land een uniek schoolsysteem heeft, maakt het niet eenvoudig om diploma's te vergelijken en de juiste procedure te kiezen.
4. Het betrof een eenmalig project dat tot doel had de trajectbegeleiding binnen het onthaalbureau te professionaliseren door de expertise inzake diplomagelijkschakeling over te dragen van Vluchtelingenwerk Vlaanderen vzw naar de onthaalbureaus en het Vlaams Minderhedencentrum vzw.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 197
van 19 september 2007
van **GINO DE CRAEMER**

Inburgering - Minderjarige anderstaligen

Eén van de doelgroepen van het Vlaamse inburgeringsbeleid zijn de minderjarige anderstalige nieuwkomers. Het nieuwe decreet inzake inburgering voorziet wel een aantal wijzigingen met betrekking tot deze doelgroep. Doorverwijzing naar socio-culturele instellingen behoort niet langer tot de kernopdracht van de onthaalbureaus. De nadruk ligt op toeleiding naar het onthaalonderwijs.

Het belang van goed onderwijs valt niet te onderschatten. Jammer genoeg blijkt al te vaak dat allochtone jongeren met een achterstand te kampen hebben. Recent onderzoek van Lize Van Dijck aan de universiteit van Antwerpen toonde nogmaals aan dat kansarme en allochtone jongeren meer kans hebben om laaggeschoold of zonder diploma de school te verlaten. Vaak is het gebrek aan kennis van het Nederlands één van de oorzaken.

Om de toeleiding naar het onthaalonderwijs te optimaliseren en de deskundigheid van de onthaalbureaus in deze te bevorderen, besloot de minister om in samenwerking met het Vlaams Minderhedencentrum een draaiboek te ontwikkelen. Het draaiboek zou voorgesteld worden tijdens een studiedag voor de medewerkers van de onthaalbureaus.

Voor een stand van zaken had ik van de minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. Hoever staat het met de ontwikkeling van het draaiboek? Is het boek reeds in gebruik of wanneer mag het verwacht worden? Indien het reeds in gebruik is, wat zijn de bevindingen en reacties?
2. Wat is de inhoud van het boek? Welke aspecten worden behandeld en waar liggen de accenten?
3. Is er al werk gemaakt van de studiedag over deze materie? Hoe zal deze ingevuld worden en wanneer wordt deze voorzien?
4. Was dit een éénmalig project of blijkt dit voor herhaling of uitbreiding vatbaar?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 197 van 19 september 2007

van **GINO DE CRAEMER**

1. Het draaiboek werd in september 2006 opgeleverd. Op 26 april 2007 werd het draaiboek op een studiedag omtrent minderjarige anderstalige nieuwkomers toegelicht (zie verder, vraag 3). Sindsdien kan het draaiboek opgevraagd worden bij het Provinciaal Integratiecentrum West-Vlaanderen. Er is nog niet nagegaan wat de bevindingen en de reacties op dit draaiboek zijn en of dit draaiboek effectief tegemoet komt aan een nood bij de andere provinciale onthaalbureaus. Gezien de resultaten van de pilootprojecten pas op 26 april 2007 zijn voorgesteld aan de andere onthaalbureaus is het nog te vroeg om dit na te gaan.
2. Het draaiboek brengt het toeleidingstraject van de minderjarige anderstalige nieuwkomer in een intergemeentelijke context in kaart en is opgevat als een handleiding voor onthaalbureaus die van start gaan met de begeleiding van minderjarige nieuwkomers in een intergemeentelijke context. In het bijzonder wordt aandacht besteed aan de diverse actoren die bij dit proces betrokken zijn. In een eerste deel van het draaiboek wordt het wettelijk kader geschetst van de minderjarigenwerking binnen het inburgeringsbeleid. De belangrijkste taken van het onthaalbureau worden nader omschreven. In het tweede deel wordt een overzicht gegeven van de mogelijke partners van het onthaalbureau die een rol te vervullen hebben betreffende minderjarige nieuwkomers en van de mogelijke taakafspraken die kunnen gemaakt worden. Met het derde deel worden de doelstellingen die een onthaalbureau dient na te streven om een minderjarigenwerking uit te bouwen concreet uitgewerkt. Deel vier bevat uitgeschreven stappenplannen die dienen gevolgd te worden om de toeleiding en de doorverwijzing van de minderjarige naar (onthaal)onderwijs, welzijns- en gezondheidsdiensten en socio-culturele organisaties te realiseren. Deze stappenplannen zijn leidraden en bieden zeker geen antwoorden op alle vragen, aangezien er voornamelijk “vraaggericht” en “op maat” begeleid wordt. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het draaiboek geschreven werd op het moment dat het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 in voorbereiding was. Ondertussen zijn enkele wijzigingen in verband met de taken van het onthaalbureau naar minderjarige anderstalige nieuwkomers doorgevoerd. Zo zijn het niet langer de onthaalbureaus maar de gemeenten die minderjarigen – wanneer zij hierover verzoeken zouden hebben - toeleiden naar een gepast socio-cultureel aanbod. De basis van het draaiboek, bijvoorbeeld inzake de toeleiding naar onderwijs is echter nog steeds bruikbaar. Het draaiboek is zeker niet voorbijgestreefd en blijft een nuttig werkinstrument.
3. Naar aanleiding van het in voege treden van het wijzigingsdecreet, de afgesloten pilootprojecten en het (ontwerp van) nieuwe registratiesysteem voor minderjarige nieuwkomers, werd op 26 april 2007 in samenwerking met Vlaams Minderhedencentrum vzw een studiedag omtrent minderjarige anderstalige nieuwkomers georganiseerd. Hierop werden naast de trajectbegeleiders en de coördinatoren van de acht onthaalbureaus, ook medewerkers van de Centra voor Leerlingenbegeleiding en coördinatoren van de Lokale Overlegplatforms en hun voorzitters uitgenodigd. In de voormiddag werden de resultaten van de pilootprojecten, waaronder het draaiboek, voorgesteld. De focus lag hier vooral op het informeren van de onthaalbureaus die nog onvoldoende vertrouwd zijn met een minderjarigenwerking. De concrete stappen om een

dergelijke werking uit te bouwen werden uit de doeken gedaan. Daarna werden de decreetswijzigingen met betrekking tot de inburgering van minderjarige nieuwkomers toegelicht en werd de precieze taak van de onthaalbureaus inzake minderjarigen verduidelijkt. Vervolgens konden de deelnemers kiezen uit twee sessies. In de ene sessie werd dieper ingegaan op de toeleiding naar onderwijs en de rol van de lokale overlegplatforms en hoe de samenwerking tussen deze en het onthaalbureau optimaal kan verlopen. De andere sessie ging over de rol van de CLB's. Hierbij werd een goed praktijkvoorbeeld gegeven over de samenwerking tussen het onthaalbureau en het CLB. Deze sessies hadden als doel de taken van de belangrijkste partners inzake onderwijs naar minderjarige anderstalige nieuwkomers toe duidelijk te stellen. Het namiddagdeelte was enkel bedoeld voor de medewerkers van de onthaalbureaus en had tot doel het ontwerp van het nieuwe registratiesysteem voor minderjarige nieuwkomers nader toe te lichten.

4. Deze pilootprojecten waren tijdelijke projecten. De pilootprojecten liepen van september 2002 tot september 2006 en werden jaarlijks verlengd. Deze projecten situeerden zich in de onthaalbureaus van de steden Gent en Antwerpen en in de provincie West-Vlaanderen. De pilootprojecten werden opgestart – samen met de opdracht die Onderwijs Ondersteunende Projecten Antwerpen vzw kreeg om een concept inburgering voor minderjarige nieuwkomers te ontwikkelen – zodat de onthaalbureaus bij de inwerkingtreding van het inburgeringsdecreet (2004) startklaar zouden zijn om minderjarige anderstalige nieuwkomers op een adequate manier op te vangen en te begeleiden. Met deze projecten werden de onthaalbureaus voorbereid, begeleid en ondersteund in hun nieuwe opdracht.

Daarnaast hebben de pilootprojecten hun vruchten afgeworpen in het detecteren van knelpunten, hiaten en probleemgebieden met betrekking tot de inburgering van minderjarigen, waaronder ook de aandacht voor de bijzonder kwetsbare groep van niet begeleide minderjarigen.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 198

van 19 september 2007

van **GINO DE CRAEMER***Inburgering - Secundair traject*

Het Vlaams inburgeringsbeleid wordt geconcretiseerd in een inburgeringstraject bestaande uit twee delen. Na voltooiing van een primair inburgeringstraject kan de inburgeraar een aansluitend secundair traject volgen. Het primaire traject is ondertussen goed uitgewerkt en ook het secundair traject voor mensen met een professioneel perspectief werd in de praktijk omgezet. Het secundaire traject voor mensen met een maatschappelijk of educatief perspectief daarentegen staat nog in zijn kinderschoenen. In de beleidsbrief voor het werkjaar 2006-2007 bevestigt de minister dat er inderdaad nog veel werk is aan de uitbouw van dit secundair inburgeringstraject.

Nochtans is dat tweede deel van het inburgeringstraject een belangrijk, zo niet essentieel onderdeel van het inburgeringsbeleid. De opgedane taalkennis en vaardigheden kunnen tijdens dit vervolgtraject worden onderhouden, verder ontwikkeld en in de praktijk worden toegepast. Wanneer met het primaire traject ook het ganse traject eindigt, is de kans echter groot dat de tijdens het primaire inburgeringstraject geleverde inspanningen verloren gaan.

Al te vaak plooiën inburgeraars terug op zichzelf en de eigen kringen wanneer zij hun inburgeringsattest ontvangen hebben en daarmee aan hun inburgeringsplicht hebben voldaan. Een vlotte overgang tussen beide onderdelen en een inhoudelijk goed uitgewerkt secundair traject, ook voor mensen die hier met een maatschappelijk of educatief doel verblijven, zijn dan ook een must om inburgeraars uit hun sociaal isolement te halen of te houden en blijvend en actiever te laten participeren aan onze samenleving.

Tot op vandaag lijkt van dat luik van het secundaire inburgeringstraject nog weinig gerealiseerd. Af en toe horen we van initiatieven die de integratie stimuleren en bevorderen. Zo is er het Huis van het Nederlands Brussel dat met zijn informatiebrochure "Actief in Brussel in het Nederlands" anderstaligen informeert over vrijetijdsactiviteiten in het Nederlands. Tijdens lessen salsa, bloemschikken en yoga, theater- en filmvoorstellingen krijgen zij de kans hun Nederlands te oefenen in een volledig Nederlandstalige omgeving. Dergelijke initiatieven zijn meer dan verdienstelijk, maar zijn helaas zeldzaam en staan vaak op zichzelf.

1. Hoever staat het met de uitwerking van het secundair traject voor mensen met een maatschappelijk of educatief perspectief?

Is hier reeds initiatief genomen? En bestaat er een tijdsplanning inzake uitvoering?

Welke aanpak wordt/zal worden gehanteerd?

2. Hoe ziet de minister de invulling van dit traject? Waar komen de accenten?

Zijn hier reeds stappen ondernomen en welke?

3. Hoeveel middelen voorziet de minister voor de uitbouw van dit secundair traject?

Worden hiervoor extra middelen vrijgemaakt? Op welke manier en waaraan zullen die worden besteed?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 198 van 19 september 2007

van **GINO DE CRAEMER**

1. Het uitwerken van het secundaire traject voor inburgeraars met een educatief of sociaal perspectief hangt onlosmakelijk samen met het voorhanden zijn van een primair inburgeringstraject voor deze mensen. Op dit ogenblik is dit nog niet optimaal voorhanden. Met name wat betreft het vormingsonderdeel loopbaanoriëntatie is er voor deze mensen nog geen aangepast aanbod voorhanden. Om hieraan te verhelpen heb ik het Vlaams Minderhedencentrum opdracht gegeven om een aanbod loopbaanoriëntatie voor inburgeraars met een educatief of sociaal perspectief uit te werken. Dit aanbod moet de betrokkenen verder oriënteren naar een vervolgtraject binnen onderwijs, het vrijwilligerswerk of naar socio-culturele participatie. De resultaten worden tegen eind april 2008 verwacht. Eenmaal duidelijk is wat dit aanbod inhoudt, zal het onthaalbureau - conform het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de uitvoering van het Vlaamse inburgeringsbeleid van 15 december 2006 - dit aanbod verzorgen. Van zodra er voldoende zicht is op de concrete invulling van het primaire inburgeringstraject voor inburgeraars met een educatief of sociaal perspectief zal ik IPI – het interdepartementaal projectteam inburgering – de opdracht geven om na te gaan hoe de warme overdracht naar en het verloop van het secundaire traject voor deze doelgroep concreet vorm kan krijgen.
2. Zoals gesteld in mijn antwoord op de eerste vraag, wacht ik op de concrete uitwerking van het aanbod loopbaanoriëntatie voor inburgeraars met een educatief of sociaal perspectief als onderdeel van het primaire inburgeringstraject, vooraleer uitspraken te doen over de invulling van het secundaire traject voor deze doelgroep. Anderzijds wil ik hier verwijzen naar mijn toelichting bij uw vraag nr. 196 omtrent het project diplomagelijkschakeling waarin ik geduid heb hoe de kennis en knowhow inzake begeleiding bij diplomagelijkschakeling recent overgedragen is van Vluchtelingenwerk Vlaanderen vzw naar de onthaalbureaus waardoor deze begeleiding voortaan tot de reguliere opdrachten van de trajectbegeleiders behoort. Diplomagelijkschakeling voor wie hiervoor in aanmerking komt, is alvast een eerste stap in een aangepast secundair inburgeringstraject.
3. Het inburgeringsdecreet bepaalt dat het primaire inburgeringstraject afgesloten wordt bij de volledige overdracht van de inburgeraar van het onthaalbureau aan de reguliere voorzieningen (artikel 16). Het inburgeringsdecreet bepaalt verder dat de inburgeraar tijdens dit secundaire traject deelneemt aan het aanbod van de reguliere voorzieningen (artikel 21). De verantwoordelijkheid voor de secundaire inburgeringstrajecten berust met andere woorden exclusief bij de reguliere voorzieningen die bijgevolg zelf instaan voor de kosten voor de uitbouw van deze trajecten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 201
van 20 september 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

CC De Markgraaf Hove - Taalgebruik

Op 6 oktober 2005 stelde ik een schriftelijke vraag betreffende de anderstalige informatiefolder in het Cultureel Centrum De Markgraaf in Hove. De minister antwoordde toen dat hij de gouverneur van Antwerpen een onderzoek zou laten instellen (schriftelijke vraag nr. 9, Websitebulletin publicatiedatum 17-11-2005).

Uit het antwoord op mijn vraag van 21 april 2006 blijkt dat de gouverneur nog geen resultaten van het onderzoek heeft doorgegeven. De minister zou de gouverneur hier laten aan herinneren (schriftelijke vraag nr. 128, Websitebulletin publicatiedatum 16-06-2006).

Tot op heden, inmiddels bijna twee jaar later, is er nog steeds geen antwoord op mijn vraag of de taalwetgeving in het Cultureel Centrum van Hove werd overtreden.

Kan de minister medelen of er wel een onderzoek werd ingesteld?

Zo ja, wat waren de bevindingen van het onderzoek, en waarom werd tot op heden hiervan geen melding gemaakt?

Zo neen, waarom werd er geen onderzoek ingesteld?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 201 van 20 september 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

De gouverneur van de provincie Antwerpen heeft op mijn verzoek een onderzoek ingesteld, waaruit blijkt dat de aanwezigheid van anderstalige folders in de informatiehouders van het gemeentelijk centrum De Markgraaf ook reeds aan bod kwam in de gemeenteraad van Hove. Naar aanleiding van deze bespreking heeft de bibliothecaris reeds de dag nadien de opdracht gegeven om dit te onderzoeken. De aangetroffen publicaties werden onmiddellijk weggenomen.

Hoe deze publicaties daar terechtgekomen zijn is de gemeente onbekend. Het informatierek staat op een publieke plaats waar iedereen toegang heeft zodat de folders er wellicht neergelegd zijn door personen die niet aan het bestuur of diensten verbonden zijn.

De gemeente heeft nadien ook opdracht gegeven aan de bibliothecaris, de informatieambtenaar en alle andere personen die de inforekken bevoorraden om regelmatig controle te doen of er geen anderstalige publicaties in de rekjes aanwezig zijn en, indien dat het geval is, deze onmiddellijk weg te nemen. De gemeente kan geen voorbeelden geven van bepaalde anderstalige folders omdat die weggegooid zijn.

Wanneer zich in de toekomst nog dergelijke feiten zouden voordoen, kan u mij daarvan steeds in kennis stellen.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 158
van 27 juni 2007
van **CARL DECALUWE**

Lijntaxi's - Evaluatie

In het kader van basismobiliteit kan het aanbod van het openbaar vervoer verfijnd worden met de zogenaamde Lijntaxi's. Dit zijn taxi's die de passagiers vervoeren tegen de geldende tarieven van De Lijn. Dergelijke taxi's kunnen bijvoorbeeld ingezet worden wanneer de belbus te weinig of net te veel wordt bevraagd. Het is immers de bedoeling de meest efficiënte middelen in te zetten. Vorig jaar reden er bijvoorbeeld Lijntaxi's in elf Limburgse gemeenten.

Basismobiliteit vereist ook een permanente evaluatie van de nieuwe projecten. Deze evaluatie gebeurt door de Openbare Vervoerscommissie (OVC) zowel voor de start van het project als na elk exploitatiejaar.

Graag had ik van de minister een stand van zaken over de inzet van Lijntaxi's vernomen.

1. Hoe werd het project rond de Lijntaxi's in de elf Limburgse gemeenten geëvalueerd? Wat waren de conclusies? Wat waren de gevolgen van deze evaluatie?
2. Hoe gaat het gebruik van Lijntaxi's precies in zijn werk?
3. Welke criteria gelden om al dan niet Lijntaxi's in te zetten?
4. Zijn er intussen gemeenten bijgekomen waar Lijntaxi's worden ingezet? Zo ja, welke gemeenten? En om welke redenen?
5. In welke gemeenten overweegt men de invoering van Lijntaxi's? En wat is de reden daartoe?
6. Wat is de gemiddelde exploitatiekostprijs van zo'n Lijntaxi?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 158 van 27 juni 2007

van **CARL DECALUWE**

1. In de periode van 1 augustus 2006 tot 31 juli 2007 maakte 18.233 reizigers gebruik van lijntaxi's. De evaluatie van de Lijntaxi's is op een permanente basis georganiseerd. Elk project wordt voor de start en na elk exploitatiejaar voorgelegd aan de Openbaar Vervoercommissie. (OVC) Over een periode van één jaar komen dus alle reeds ingevoerde projecten op de agenda van de OVC. In deze audit zijn alle partners, o.a. de lokale overheid, MOW, IVA Infrastructuur, NMBS en Provincie, betrokken. Een externe auditor geeft advies op basis van de bespreking van het project met de betrokken partners. De lijntaxi's werden positief geëvalueerd op de OVC.
2. De belbuscentrale neemt bij een concrete mobiliteitsvraag van een reiziger contact op met een taxi-maatschappij, om de gevraagde rit uit te voeren. De Lijn handelt als een particulier taxiklant en belt de taxi wanneer hij nodig is. De Lijn betaalt volgens de effectief uitgevoerde kilometers aan het door de taxi-maatschappij gehanteerde kilometertarief. Afhankelijk van het aantal taxi-maatschappijen in een bepaald gebied, kan er geopteerd worden om met verschillende maatschappijen te werken en deze afwisselend als eerste te contacteren. Dit heeft als voordeel dat de kans dat de taxi een gevraagde rit niet kan uitvoeren, gevoelig verkleint.

De reiziger betaalt het geldend tarief bij De Lijn. Er zijn speciale vervoerbewijzen aangemaakt, geldig voor één rit. Dit document wordt opgemaakt in 3 exemplaren, één exemplaar voor de klant, één exemplaar voor verificatie en één exemplaar dat meegestuurd wordt met de factuur. De ontvangsten door de taxi-maatschappij vanwege de reizigers worden in mindering gebracht van de maandelijkse factuur.

3. De oorspronkelijke opzet was om belbusgebieden waarvan het grondgebied te uitgestrekt is, voor bepaalde stukken te ontlasten. Vervolgens werd dit uitgebreid naar inzet op piekmomenten, ter ontlasting van de belbus. Bv. op bepaalde ochtendritten, marktdagen, ... Op dit moment wordt de Lijntaxi ook ingezet om de belbus volledig te vervangen, in gebieden met een zeer lage mobiliteitsvraag (zie tabel vraag 4) In zulke gevallen zijn de kosten van het ter beschikking houden van een voertuig en chauffeur te groot en is het efficiënter om een beroep te doen op een taxi.

4

Belbusgebied	Periode	Reden	sedert
Belbus 700	zaterdag, zon-en feestdagen (volledige dag)	vervanging belbus reservaties in relatie met Borgloon	1/07/2005
	weekdagen (piek)		1/01/2007
Belbus 708 Heers- Borgloon	zon-feestdagen (volledige dag)	vervanging belbus	1/07/2005
Belbus 710 Kortesseem	zon-feestdagen (volledige dag)	vervanging belbus	1/07/2005

Belbus 719 Beringen	schooldagen (volledige dag)	deelkern Paal (uitgestrektheid gebied)	17/04/2006
Belbus 722 Maasmechelen	schooldagen (aan- en afvoer)	aanvullend omwille van capaciteitsproblemen	1/12/2004
Belbus 723 Maasmechelen -Rekem	weekdagen - school (piek)	reservaties in relatie met Rekem	1/02/2007
Belbus 724 Lanaken Noord-Zuid	schooldagen (volledige dag)	aanvullend omwille van capaciteitsproblemen	20/12/2003
Belbus 725 Maasmechelen	schooldagen (aan- en afvoer)	aanvullend omwille van capaciteitsproblemen	17/04/2006
Belbus 726 Riemst	weekdagen (volledige dag)	aanvullend omwille van de grootte van gebied	2000
Belbus 726 Riemst	zaterdag (volledige dag)	vervanging belbus	1/07/2005
Belbus 732 Balen	weekdagen (volledige dag)	deelkern Mallou (uitgestrektheid gebied)	17/04/2006
Belbus 734 Sint-Truiden - Heers	weekdagen (vroeg en late rit) zaterdag (volledige dag)	vervanging belbus	9/01/2006
Belbus 735 Herk-de Stad - Halen	alle dagen (volledige dag)	vervanging belbus	27/12/2004

5. Op dit moment zijn er geen nieuwe initiatieven bekend.
6. De Lijn betaalt het taxitarief. Het tarief is bepaald in de gemeentelijke taxivergunning, en er kunnen dus verschillen bestaan tussen de gemeenten. Gemiddeld betaalt De Lijn 38,26 euro voor een taxirit.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 160
van 4 juli 2007
van **HELGA STEVENS**

De Lijn - Nieuw bushalteconcept

Op de Land Van Waaslaan in Gent vinden sinds mei 2007 wegenwerken plaats. Er staat nergens een signalisatie van wat de werken precies inhouden, wat ze tot doel hebben en van de verwachte termijn. Dit zorgt uiteraard voor ergernis bij de omwonenden.

Navraag leert dat de traditionele bushaltes vervangen worden door busuitstulpingen. Deze hebben ongetwijfeld enkele voordelen. Men mag echter niet uit het oog verliezen dat er in de buurt veel mensen wonen zonder garage. Die moeten dus gebruik kunnen maken van de parkeerstroken langs de openbare weg om hun auto te parkeren.

Ik stelde hierover een vraag in de Gentse gemeenteraad. De bevoegde schepen kon niet op alle onderdelen van mijn vraag antwoorden aangezien zij nog geen antwoord ontving van het Vlaams Gewest. Wel kon zij mij vertellen dat er busuitstulpingen aangelegd worden met de bedoeling de toegankelijkheid van De Lijn voor personen met een handicap en oudere personen te verbeteren. Volgens de schepen gebeurde het vaak dat de bus niet kon invoegen op de busstrook omdat er auto's geparkeerd staan. Daardoor diende de bus op de rijweg te blijven staan.

Wat de busstroken op de Land van Waaslaan en de Victor Braeckmanlaan betreft, kan de bewering dat de bussen vaak niet konden invoegen wegens geparkeerde auto's in twijfel worden getrokken. Het is wel een buurt met een hoge parkeerdruk. Probleem is dat de busuitstulpingen drie tot vier keer de lengte van de bus zijn. Dit betekent dus heel wat verloren parkeerplaatsen in een stedelijke buurt met een zeer grote parkeerdruk. De problematiek van de auto's die occasioneel op de busstroken parkeren (dan vooral de gearceerde overgangsstroken tussen busstrook en parkeerstrook) zou ook opgelost kunnen worden door de fout geparkeerde auto's steeds door te geven aan de lokale politie.

Bovendien lijken de nieuwe uitstulpingen niet aangelegd op maat van de personen voor wie ze bedoeld zijn. Rolstoelgebruikers zullen nog steeds problemen ondervinden om in te stappen, want de nieuw aangelegde stoep tot aan de straatrand is op gewone hoogte aangelegd en dus niet speciaal verhoogd.

Blijkbaar zijn de busuitstulpingen dan ook vooral aangelegd om de doorstroming van de bus te bevorderen.

1. Is er sprake van een nieuw beleid waarbij busuitstulpingen de voorkeur genieten op bushaltes waarbij men de rijbaan dient te verlaten? Wat is de reden van dit nieuwe beleid?
2. Bovendien kan het steeds vaker waargenomen worden dat bussen de busstroken niet meer gebruiken, zelfs als er geen fout geparkeerde auto's staan, en gewoon midden de straat stoppen.

Hoe reageert de minister op deze evolutie? Heeft zij met De Lijn hierover reeds contact gehad?

3. Als ook de personen met een handicap een factor zijn voor het aanleggen van busuitstulpingen, waarom worden deze laatste dan niet verhoogd?
4. Kan de minister een algemeen overzicht geven van de plannen van het Vlaams Gewest om busuitstulpingen aan te leggen in en rond Gent en in Oost-Vlaanderen?
5. In concreto over de werken in Sint-Amandsberg
 - a) Hoelang zullen de werken duren?

Werden de buurtbewoners hierover vooraf geïnformeerd? Op welke manier?

Bestaan hierover afspraken met het lokaal bestuur?

- b) Gaat het effectief over een aanpassing van alle bushaltes in de Land van Waaslaan?

Zijn er ook vergelijkbare plannen voor de bushaltes in de Victor Braeckmanlaan?
- c) Wordt rekening gehouden met de verkeerssituatie en de verkeersdoorstroming, vooral op het gedeelte tussen Dampoort en het kruispunt met lichten waar de Land van Waaslaan overgaat in de Victor Braeckmanlaan?

Precies dat gedeelte stopt tijdens de spitsuren op in beide richtingen en als de bussen voortaan op straat halte houden, zal dat er zeker niet op verbeteren.

- d) Hoeveel parkeerplaatsen gaan er in totaal verloren door het inrichten van die busuitstulpingen?
- e) Wordt er bij het uitwerken van de busuitstulpingen genoeg aandacht besteed aan de parkeerproblematiek in de betrokken straten?

Ook in de andere drukke straten zoals de Antwerpsesteenweg in Gent zouden er busuitstulpingen komen. De busuitstulpingen zijn voor zover ik kon opmaken ter plaatse (eentje is reeds afgewerkt op de Land van Waaslaan) drie tot vier keer zo lang als de bussen zelf.

Kan dit niet korter in buurten met grote parkeerdruk? Zeker nu de bussen niet langer in en uit moeten manoeuvreren.

Wat is de visie van de minister ter zake?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 160 van 4 juli 2007

van **HELGA STEVENS**

1. Uitgestulpte haltes genieten de voorkeur bij een toegelaten snelheid van maximum 50 km/h. De inrichting van de haltes is dus afhankelijk van het snelheidsregime op de plaats van de halte.

Het uitstulpen van haltes in een stedelijke omgeving heeft tal van voordelen. De belangrijkste reden waarom gekozen wordt voor "uitgestulpte" haltes is het positieve effect op de doorstroming en dus op de reistijd van de bus. De bus kan immers stoppen op de rijbaan en verliest geen tijd meer met invoegen. Voor de reizigers is het aangenamer aangezien de zwenkbeweging niet gedaan moet worden. Er ontstaat meer ruimte om een perron te voorzien, wat het reizigerscomfort ten goede komt. Doordat het fietspad achter het perron gelegd wordt is er geen conflict tussen fietsers en op- of afstappende reizigers. Het spreekt voor zich dat het voordeel van een uitgestulpte halte in functie van toegankelijkheid blijft bestaan aangezien foutparkeerders geen hinder vormen voor de halterende bus.

In het stedelijke gebied Gent zijn al heel wat haltes uitgestulpt (onder andere langs de trolleylijn in de Brugsepoort en Mariakerke). Dit is een evolutie die in het Gentse al enkele jaren gaande is en waarvan de resultaten (voor alle betrokken partijen) positief zijn. Er werden zowel op grote assen als op kleinere verbindingswegen haltes uitgestulpt.

2. Wanneer door de buschauffeurs op de rijbaan wordt gehalteerd, is dit om reden van fout geparkeerde wagens of om reden van te smalle bushaltes, waardoor deels op het fietspad dient te worden gehalteerd, wat in strijd is met de verkeerswetgeving. Vooral met gelede bussen is dit een probleem.

In Gent zijn een aantal haltes te smal waardoor de bus gedeeltelijk op het fietspad staat bij het halteren. Dergelijke haltes in stedelijk gebied komen in aanmerking voor uitstulping.

3. Bij de herinrichting van haltes wordt door de Lijn aan de wegbeheerder steeds medegedeeld dat de haltes toegankelijk moeten worden gemaakt. Bij de technische uitwerking van uitstulpende bushaltes wordt maximaal geprobeerd om deze verhoogd aan te leggen. Dat is echter niet altijd mogelijk omwille van nodige inritten van garages, schikkingen voor het achter de halte om te leggen fietspad, schikkingen voor waterafvoer, ...

4. Het Vlaamse Gewest is van plan (in 2007-2008) uitstulpende bushaltes aan te leggen (enkel daar waar nodig en gewenst) op de volgende gewestwegen:

- ⇒ N70 te Gent, Lochristi, Lokeren, Sint-Niklaas en te Beveren
- ⇒ N70a en N424 te Gent
- ⇒ N9 te Eeklo
- ⇒ N456 te Sint-Laureins
- ⇒ N436 te Assenede

- 5 a. Voor het uitvoeren van een uitstulpende bushalte is een termijn nodig van ca. 20 werkdagen. De effectieve termijn is afhankelijk van de weersomstandigheden, van de schikkingen voor het verkeer, bij andere uitvoeringsproblemen (bv. supplementaire straatkolken), ...

Elke bewoner in de buurt van de werken heeft een brief ontvangen van het Vlaamse Gewest met de uitleg over de werken en met vermelding van de contactpersonen. Er bestaan hierover zeker afspraken met de stad Gent die ook vragende partij is om deze werken uit te voeren.

- b. Niet alle bushaltes in de Land Van Waaslaan worden aangepast. Het gaat over aanpassingswerken aan bushaltes in het kader van een betere doorstroming van het openbaar vervoer. Op dit ogenblik gaat het over de haltes Van Arenbergstraat (in beide richtingen) en de halte Schoolstraat in de richting van Antwerpen. In de richting van Gent is deze halte gelegen in de Victor Braeckmanlaan. Verder zijn hier actueel geen nieuwe uitstulpende bushaltes voorzien.
- c. Het is een beleidskeuze van de Vlaamse overheid om tot een betere doorstroming te komen van het openbaar vervoer en daarbij zo nodig maatregelen te nemen om het openbaar vervoer te bevoordeligen ten opzichte van het autoverkeer. Bij uitstulpende bushaltes creëert de bus een vrije baan voor zich en kan aldus zijn traject vlugger afleggen. Door uitstulpende bushaltes te creëren daalt de globale capaciteit van de weg niet.
- d. Doordat het aanliggende fietspad wordt omgebogen achter het nieuw aangelegde busperron, gaan er gemiddeld 2 tot 3 parkeerplaatsen verloren per aangelegde uitstulpende bushalte. Wanneer er geen aanpassing van het fietspad nodig is (geen fietspad aanwezig of vrijliggend fietspad), gaan geen parkeerplaatsen verloren, integendeel zelfs: de uitstulpende halte (gemiddeld 15 tot 20 meter lang) neemt minder plaats in dan een haltehaven (gemiddeld 30 meter lang) en worden er een paar parkeerplaatsen gewonnen.
- e. Bij het ontwerp en de inplanting van een bushalte wordt geprobeerd om het verlies aan parkeerplaatsen minimaal te houden en worden de ombuigingen voor de fietspaden zo kort mogelijk gehouden.
Het is die ombuiging die bepalend is voor de totale lengte van de halte. In ieder geval primeert de veiligheid voor de fietsers.

Ik steun de visie om op de - voor de doorstroming van het openbaar vervoer - kritische plaatsen ingrepen te doen om deze te verbeteren, onder meer door het halteren op de rijbaan gecombineerd met uitstulpende bushaltes. Er worden hiervoor middelen ter beschikking gesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 161
van 4 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

De Lijn - Alternatieve brandstoffen

Op mijn schriftelijke vraag van 1 juni 2005 antwoordde de minister dat De Lijn één autobus had in Hasselt die rijdt op PPO of zuivere plantenzie. Verder reden er twintig stadsbussen in Leuven op een mengsel van 5 % biodiesel en 95 % gewone diesel. Gezien het probleemloos rijden van de bus op PPO werd een streefcijfer van vijftig vooropgesteld voor 2006. Ook het gebruik van biodiesel zou worden uitgebreid. De federale overheid verlaagde in 2005 tevens de accijnzen om het gebruik van PPO en biodiesel aan te moedigen. Ook De Lijn kan van deze accijnsverlaging profiteren om meer bussen op milieuvriendelijkere brandstoffen te laten rijden. Andere proefprojecten met aardgas, waterstof, LPG en elektrische bussen werden afgevoerd omdat deze initiatieven in exploitatie niet bruikbaar bleken (vraag nr. 170, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 23 van 2 september 2005, blz. 2985).

Graag had ik de minister over het gebruik van alternatieve brandstoffen bij de bussen van De Lijn de volgende vragen gesteld.

1. Hoeveel bussen van De Lijn rijden inmiddels geheel of gedeeltelijk op alternatieve brandstof?
Welk aandeel maakt dit uit op het totale wagenpark van De Lijn?
2. Hoeveel proefprojecten met alternatieve brandstoffen lopen momenteel bij De Lijn?
Hoe worden die geëvalueerd en welk gevolg zal hieraan gegeven worden?
3. Welke belemmeringen zijn momenteel nog aanwezig om meer bussen van De Lijn te laten rijden op alternatieve brandstoffen?
Welke initiatieven zal de minister hiertegen ondernemen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 161 van 4 juli 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Aantal bussen van De Lijn op alternatieve brandstoffen :
 - 1 bus op waterstof sedert juni 2007
 - 18 stadsbussen in Leuven rijden op een mengsel van 5% PPO (zgn. biodiesel) en 95% gewone diesel met maximum 10 ppm zwavel. (de gewone norm is in België nog 50 ppm)
 - 1 bus op PPO sedert januari 2004
 - Ombouw van 22 bussen naar PPO is bezig in Hasselt.
Dit is 1% van het wagenpark van De Lijn.
2. De hierboven vermelde bussen zijn proefprojecten.
 - Waterstof : het is nog te vroeg om te evalueren, de bus heeft slechts enkele duizenden kilometers afgelegd.
 - PPO : technisch zijn er weinig problemen, het grootste probleem is de bevoorrading van PPO. Het zal van de bevoorradingmogelijkheden en de fiscaliteit afhangen of De Lijn er mee verder doet. De fiscale vrijstelling die aan De Lijn toegekend was geldig tot 31 december 2006.
 - De Lijn heeft beslist het gebruik van een mengsel van 5% biodiesel uit te breiden naar alle bussen van De Lijn. Afspraken worden gemaakt met de leverancier, tegen het einde van dit jaar zal dit effectief zijn.
3. Er zijn belemmeringen inzake bevoorrading en fiscaliteit. Aanbodproblemen op het vlak van biodiesel kunnen in de nabije toekomst opgelost geraken, mede door het verhogen van de productie van de Belgische biodieselfabrikanten.

Ook bevoorrading van PPO van eigen bodem is nog een probleem. Uit de landbouwtelling van 2006 blijkt echter een toename van het areaal met 70,4% t.a.v. 2005. Dat is hoopvol, maar uit de voorlopige landbouwtelling 2007 blijkt dat deze explosieve groei al getemperd wordt tot +16,8%. Zodra er meer bussen op PPO rijden zal De Lijn er voorlopig nog enigszins toe verplicht blijven om zoals vandaag die olie in Aken aan te kopen.

Fiscaal stelt zich wat PPO betreft het probleem dat de federale minister van financiën slechts accijnsvrijstelling voor openbare vervoersbedrijven toestond tot en met 31/12/2006. Dit werd niet verlengd en nieuwe initiatieven wat dat betreft kunnen niet verwacht worden vóór het aantreden van een nieuwe federale regering.

Inzake waterstoftechnologie zullen de eventuele belemmeringen blijken uit de praktijkproef die momenteel loopt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 163
van 4 juli 2007
van **JAN PEUMANS**

N78 Maaseik-Riemst - Verkeersveiligheid

De N78, zoals de gewestweg tussen Maaseik en Riemst officieel door het leven gaat, is de belangrijkste verkeersader van het Maasland.

Deze gewestweg vormt al jaren het onderwerp van discussies (tussen de verschillende overheden) over verkeersveiligheid.

Een eenvoudige opzoeking in de krantenartikels van de afgelopen jaren leert dat deze weg nog steeds veel mensenlevens eist. Het totale aantal ongevallen met doden en zwaargewonden ligt verschrikkelijk hoog.

In 2005 gebeurden er op de N78 63 ongevallen. En ook in 2006 stond de teller in september al op 48.

Telkens opnieuw, na elk dodelijk ongeval, vernemen we in de pers dat “de maat vol is” en dat er dringend maatregelen genomen moeten worden. In het verleden werden er dan ook kleinere ingrepen uitgevoerd. Toch moeten we vaststellen dat deze niet volstaan. De situatie blijft zeer verkeersonveilig.

1. Beschikt de minister over recente ongevallenstatistieken m.b.t. N78? Graag een overzicht vanaf het jaar 2000, met vermelding van de aard van de ongevallen (dodelijke afloop, zwaargewonden, lichtgewonden, materiële schade, ...).
2. Welke ingrepen werden er uitgevoerd ter bevordering van de verkeersveiligheid op de N78 sinds het jaar 2000? Graag een gedetailleerd overzicht met vermelding van de kostprijs per ingreep.
3. Op basis van welke studies of onderzoeken werden deze ingrepen uitgevoerd? Graag een gedetailleerd overzicht.
4. Op welke wijze werden deze ingrepen geëvalueerd op hun effect? Graag een overzicht van de resultaten van deze evaluaties.
5. Welke maatregelen en ingrepen zitten er momenteel in de planning voor de N78, zowel op korte als lange termijn? Op basis van welke studies? Graag een overzicht met tijdsplan.
6. Lopen deze maatregelen volledig gelijk met de aanpak van zwarte punten op de N78? Welke zijn de exacte locaties van deze zwarte punten?
7. Wat is de stand van zaken m.b.t. de in 2002 door toenmalig minister Stevaert aangekondigde streefbeeldstudie over de N78? Graag een afschrift van deze studie.

8. Op welke wijze wordt er m.b.t. een opvolging van de situatie en de geplande maatregelen overleg gepleegd met de betrokken lokale besturen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Crevits (vraag nr. 523) en Van Brempt (nr. 163).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 163 van 4 juli 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 165
van 5 juli 2007
van **HELGA STEVENS**

St.-Adriaansabdij Geraardsbergen - Toegankelijkheid

Naar verluidt zijn er problemen omtrent de renovatie van de Sint-Adriaansabdij in Geraardsbergen.

Zo wou de stad Geraardsbergen met subsidies bij de renovatie van het abtenhuis een lift installeren. Subsidies voor de lift werden echter geweigerd. Wel zouden de bouwwerken die nodig zijn om de lift te installeren, gesubsidieerd kunnen worden.

Artikel 5, §2, 2° van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 20 september 2002, bepaalt dat restauratiewerkzaamheden die noodzakelijk zijn om het monument te ontsluiten voor personen met een handicap, zoals rolstoelgebruikers en blinden, gedeeltelijk gesubsidieerd kunnen worden.

1. Is de minister op de hoogte van dit concreet dossier?
2. Is het conform de geest van dit decreet om een onderscheid te maken tussen de kostprijs van de bouwwerken en bijvoorbeeld de kostprijs van een hellend vlak, lift,...?
3. Vindt de minister het kunnen dat voor gebouwen die met publieke middelen worden gerenoveerd de toegankelijkheid voor het hele publiek niet wordt gegarandeerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 136) en Van Brempt (nr. 165).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 165 van 5 juli 2007

van **HELGA STEVENS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 166
van 5 juli 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Pendelfonds - Stand van zaken

Het woon-werkverkeer moet duurzamer. We maken nog te veel gebruik van de auto om ons te verplaatsen naar ons werk. Het Pendelplan, dat door de minister werd uitgewerkt, bundelt heel wat maatregelen om het pendelverkeer te verbeteren. Tegen 2010 moet het aandeel van de auto in het woon-werkverkeer van 70 % naar 60 % teruggebracht zijn. Het gebruik van de fiets en het openbaar vervoer in het woon-werkverkeer moet daarentegen stijgen naar telkens 20 %.

Om die ambitieuze doelstellingen te bereiken, is onder meer het Pendelfonds opgericht. Het Pendelfonds subsidieert projecten die een vlot en duurzaam woon-werkverkeer bevorderen. Projecten die concrete maatregelen bevatten voor de bevordering van de duurzame mobiliteit op het vlak van woon-werkverkeer kunnen in aanmerking komen voor een tegemoetkoming uit het fonds. Bedrijven of bedrijvengroepen of andere private instellingen, maar ook lokale of provinciale overheden of andere publieke instellingen in samenwerking met een private partner kunnen subsidies aanvragen. Het bedrag van de subsidie is gebaseerd op de duur van het project, met een maximumduur van vier jaar. De subsidie bedraagt maximaal de helft van de kosten die aan de projectuitvoering verbonden zijn. In het Pendelfonds is er momenteel 8,29 miljoen euro voorzien.

De eerste oproep voor het indienen van subsidieaanvragen is gelanceerd op 1 maart 2007 en ze konden ingediend worden tot en met 30 juni 2007.

1. Hoeveel aanvragen voor een subsidie uit het Pendelfonds werden er ingediend tussen 1 maart 2007 en 30 juni 2007? Hoeveel individuele bedrijven, hoeveel groepen van bedrijven, hoeveel lokale of provinciale overheden,...? Graag een overzicht per provincie.
2. Hoeveel projectaanvragen voldeden aan de criteria? Graag een overzicht per provincie.
3. Hoeveel subsidies werden er per goedgekeurd project toegekend? Graag een overzicht per provincie.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 166 van 5 juli 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. In functie van de eerste projectoproep in kader van het Pendelfonds werden er 15 projectaanvragen ingediend. Onderstaande tabel 1 geeft per provincie een overzicht van het aantal individuele bedrijven en bedrijvengroepen die – al dan niet in samenwerking met een lokale overheid – een project hebben ingediend. Er werden geen projecten ingediend in samenwerking met een provinciale overheid.

Tabel 1: overzicht ingediende projecten per provincie

	Individuele bedrijven	Bedrijven-groepen	Individueel bedrijf i.s.m. lokale overheid	Bedrijven-groep i.s.m. lokale overheid	Totaal per provincie
Antwerpen	-	2	-	-	2
Limburg	-	-	-	1	1
Oost-Vlaanderen	-	1*	-	1	2
Vlaams-Brabant	4	1	-	1	6
West-Vlaanderen	2	1	1	-	4
Totaal	6	5	1	3	15

* = Ingediend door een vzw die weliswaar verschillende bedrijven verenigt.

2. Alle ingediende projectaanvragen voldeden aan de gestelde criteria, en werden aldus ontvankelijk verklaard voor bespreking in de begeleidingscommissie van het Pendelfonds.
3. Onderstaande tabel 2 geeft per provincie een overzicht van de toegekende subsidies per goedgekeurd project.

Tabel 2: overzicht (per provincie) van de toegekende subsidies per goedgekeurd project.

Overzicht projecten*	Bedrag toegekende subsidie
Provincie Antwerpen	
– Voka – Kamer van Koophandel Antwerpen-Waasland: Opstart, optimalisatie en uitbouw van een gezamenlijk en duurzaam woonwerkverkeer voor personeelsleden van bedrijven in de Antwerpse haven	2.672.782,00 euro

– VZW Groep Buurt en Werk: Mobilevanto	134.934,67 euro
Totaal:	2.807.716,67 euro
<i>Provincie Limburg</i>	
– OCMW Genk: Genk Industrie beter mobiel	560.316,00 euro
Totaal:	560.316,00 euro
<i>Provincie Oost-Vlaanderen</i>	
– VZW Drongen I: Snel(weg) voor Drongen I	125.000,00 euro
– VZW Vereniging van Gentse Havengebonden Ondernemingen (VeGHO): Baanbrekend pendelen naar de Gentse haven	317.500,00 euro
Totaal:	442.500,00 euro
<i>Provincie Vlaams-Brabant</i>	
– Colruyt: Bike to work	175.500,00 euro
– Universitaire Ziekenhuizen Leuven: Verbinding voor openbaar vervoer en fietsers tussen Tervuursesteenweg en UZ Leuven	442.048,00 euro
– Industriegroep Londerzeel: Pendelproject Londerzeel	92.351,50 euro
– K.U. Leuven: Woonwerk Dienstfiets (WWD)	512.440,00 euro
Totaal:	1.222.339,50 euro
<i>Provincie West-Vlaanderen</i>	
– Vaart CVBA: Woonwerkmobiel Mid-West-Vlaanderen	227.050,00 euro
– VZW H. Hartziekenhuis Roeselare – Menen: Hart@Mobiel	207.750,00 euro
Totaal:	434.800,00 euro
Totaal:	5.467.672,17 euro

* = Alleen de hoofdindieners van het project wordt hier vermeld

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 168
van 5 juli 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Belbusprojecten Vlaams-Brabant - Evaluatie

De belbus is een vorm van vraagafhankelijk vervoer. Het verschil met een gewone busdienst is dat de belbus enkel rijdt op verzoek. Ze heeft een aantal mogelijke haltes (met een haltebord van De Lijn), maar rijdt niet volgens een vaste route of dienstverlening. Daarnaast stopt ze alleen aan haltes die op voorhand werden aangevraagd. De belbus is dus géén taxi die van deur tot deur rijdt.

In Vlaams-Brabant zijn er vijftien belbusgebieden.

1. Kan de minister een overzicht geven van de lopende belbusprojecten in Vlaams-Brabant en de kostprijs (zowel exploitatie- als investeringskostprijs) voor de overheid (ook de gemeentelijke overheid)?
2. De bezettingsgraad wordt gehanteerd om een buslijn te evalueren en al dan niet om te schakelen naar een belbusproject.

Kan de minister medelen welke buslijnen op die manier vervangen werden door belbusprojecten?

3. Ook de belbusprojecten worden geëvalueerd.

Wat zijn de resultaten van de laatste evaluatie van de verschillende belbussen in Vlaams-Brabant?

In welke gevallen werd het belbusproject negatief of onrendabel beoordeeld? Welk gevolg werd hieraan gegeven?

4. Kan de minister het aantal reizigers, het aantal effectief uitgevoerde ritten en de uitvoeringsgraad van de verschillende belbussen medelen?

Hoe evolueren deze cijfers ten opzichte van voorgaande jaren?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 168 van 5 juli 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Het overzicht van de lopende belbusprojecten in Vlaams-Brabant:

belbus

700	Haacht - Kampenhout - Boortmeerbeek
701	Molenstede - Bekkevoort
702	Schaffen - Deurne - Molenstede
703 - 705	Tremelo - Keerbergen
707 - 708	Aarschot - Scherpenheuvel
709	Begijnendijk
712	Tienen - Glabbeek - Kortenaeken - Linter
713	Tienen - Boutersem - Hoegaarden
715	Geetbets - Zoutleeuw - St-Truiden
717	Bierbeek - Lubbeek - Oud-Heverlee
719	Rotselaar - Holsbeek - Tielt-Winge
720	Zemst
721	Vilvoorde
731	Weekendbelbus 1 Pajottenland
732	Weekendbelbus 2 Pajottenland
748	Opwijk - Merchtem - Wemmel

Exploitatiekostprijs voor de overheid: 3.946.712 euro op jaarbasis (exclusief de investeringen voor voertuigen in regie). Er zijn geen exploitatie- of investeringskosten voor de gemeentelijke overheid.

2. In het Hageland werden de landelijke bussen in augustus 2004 vervangen door belbussen.
3. Hierbij de resultaten van de laatste evaluaties van de verschillende belbussen in Vlaams-Brabant. Het gevolg van een negatieve evaluatie is telkens opgenomen.

belbus	laatste evaluatie	beoordeling	gevolg	
700	Haacht - Kampenhout - Boortmeerbeek	23 mei 2006	positief	-
701	Molenstede - Bekkevoort	25 oktober 2006	voorwaardelijk positief	-
702	Schaffen - Deurne - Molenstede	25 oktober 2006	voorwaardelijk positief	-
703 - 705	Tremelo - Keerbergen	25 april 2006	positief	-
707 - 708	Aarschot - Scherpenheuvel	25 oktober 2006	positief	-
709	Begijnendijk	25 oktober 2006	positief	-

712	Tienen - Glabbeek - Kortenaeken - Linter	14 december 2006	positief	-
713	Tienen - Boutersem - Hoegaarden	14 december 2006	positief	-
714	Tielt-Winge - Bekkevoort	22 september 2004	negatief	belbus afgeschaft sinds 1 juni 2005
715	Geetbets - Zoutleeuw - St-Truiden	14 december 2006	positief	-
716	Lubbeek - Holsbeek		negatief	belbus afgeschaft sinds 1 juni 2005
717	Bierbeek - Lubbeek - Oud-Heverlee	14 december 2006	voorwaardelijk positief	-
719	Rotselaar - Holsbeek - Tielt-Winge	14 december 2006	positief	-
720	Zemst	25 oktober 2006	positief	-
721	Vilvoorde	25 oktober 2006	positief	-
731	Weekendbelbus 1 Pajottenland	najaar 2007	-	-
732	Weekendbelbus 2 Pajottenland	najaar 2007	-	-
748	Opwijk - Merchtem - Wemmel	25 oktober 2006	voorwaardelijk positief	-

4. Hierbij het aantal reizigers, het aantal effectief uitgevoerde ritten en de uitvoeringsgraad van de verschillende belbussen, evenals de evolutie over voorgaande jaren.

Belbus 700 (Haacht - Kampenhout - Boortmeerbeek)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
maart 2005 - januari 2006	1.333	29,04%	3.004

Belbus 701 (Diest - Molenstede)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
februari 2004 - december 2004	2.258	25,25%	4.396
januari 2005 - december 2005	3.688	47,37%	8.627
januari 2006 - juni 2006	2.115	64,71%	6.583

Belbus 702 (Diest - Deurne - Schaffen)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
februari 2004 - december 2004	881	10,46%	1.412
januari 2005 - december 2005	1.809	24,06%	2.901
januari 2006 - juni 2006	1.624	47,69%	3.642

Belbus 703 (Keerbergen - Tremelo)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
maart 2001 - december 2001	--	--	5.619
januari 2002 - december 2002	--	75,00%	14.334
januari 2003 - december 2003	5.320	70,00%	17.750
januari 2004 - december 2004	5.465	72,00%	20.735

januari 2005 - december 2005	5.165	77,00%	21.758
------------------------------	-------	--------	--------

Belbus 707 (Aarschot)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
januari 2003 - december 2003	4.168	74,28%	13.277
januari 2004 - december 2004	4.262	75,50%	12.632
januari 2005 - december 2005	4.140	73,56%	11.938

Belbus 708 (Scherpenheuvel-Zichem)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
januari 2003 - december 2003	3.944	68,89%	11.188
januari 2004 - december 2004	3.828	66,45%	9.173
januari 2005 - december 2005	4.210	73,57%	10.569

Belbus 709 (Begijnendijk)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
augustus 2003 - juli 2004	803	9,75%	1.423
augustus 2004 - juli 2005	3.521	48,55%	7.428
augustus 2005 - juli 2006	4.653	64,10%	11.216

Belbus 711 (Tienen - Linter - Zoutleeuw)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
juni 2003 - mei 2004	3.505	61,04%	7.280
juni 2004 - mei 2005	4.237	73,96%	11.836

Belbus 712 (Tienen - Glabbeek - Kortenaak - Linter)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
juni 2003 - mei 2004	3.037	52,89%	7.475
juni 2004 - mei 2005	4.131	72,08%	14.753
juni 2005 - mei 2006	2.685	90,28%	12.411

Belbus 713 (Tienen - Boutersem - Hoegaarden)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
augustus 2003 - mei 2004	2.263	47,29%	5.362
juni 2004 - mei 2005	4.262	74,38%	16.564
juni 2005 - mei 2006	4.689	81,88%	17.841

Belbus 714 (Tielt-Winge - Bekkevoort)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
juni 2003 - mei 2004	1.144	9,72%	1.834
juni 2004 - mei 2005	1.601	29,24%	2.253

Belbus 715 (Sint-Truiden - Geetbets - Zoutleeuw)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
augustus 2003 - mei 2004	1.726	22,44%	3.988
juni 2004 - mei 2005	2.469	44,50%	7.931
juni 2005 - mei 2006	3.627	64,91%	12.714

Belbus 716 (Lubbeek - Holsbeek)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
oktober 2004 - mei 2005	230	10,00%	547

Belbus 717 (Bierbeek - Oud-Heverlee - Lubbeek)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
oktober 2004 - november 2005	477	17,00%	1.810
oktober 2005 - september 2006	1.188	21,70%	1.778

Belbus 719 (Rotselaar - Holsbeek - Tielt-Winge)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
oktober 2004 - november 2005	852	31,00%	4.402
oktober 2005 - september 2006	3.124	57,06%	12.589

Belbus 720 (Belbus Zemst)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
februari 2004 - december 2004	2.706	53,85%	5.160
januari 2005 - mei 2005	1.552	68,52%	3.747
juni 2005 - december 2005	2.279	71,00%	6.349
januari 2006 - mei 2006	1.773	78,25%	5.923

Belbus 721 (Weekendbelbus Vilvoorde)

Periode (zaterdagbediening)	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
februari 2004 - december 2004	379	26,92%	805
januari 2005 - mei 2005	214	31,85%	481
juni 2005 - december 2005	336	63,04%	1.027
januari 2006 - mei 2006	239	75,87%	734

Periode (zondagbediening)	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
februari 2004 - december 2004	418	23,33%	1.065
januari 2005 - mei 2005	248	29,81%	574
juni 2005 - december 2005	339	58,65%	841
januari 2006 - mei 2006	276	70,77%	765

Belbussen 731 en 732 (Weekendbelbussen Pajottenland)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad
september 2006-augustus 2007	133	17,25%

Belbus 748 (Wemmel - Opwijk - Merchtem)

Periode	Uitgevoerde ritten	Uitvoeringsgraad	Aantal reizigers
juli 2004 - december 2004	389	14,09%	1.399
januari 2005 - september 2005	784	19,15%	2.539
mei 2005 - december 2005	726	19,82%	3.000
januari 2006 - juni 2006	709	26,14%	2.854

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 170
van 6 juli 2007
van **ELOI GLORIEUX**

De Lijn - Openbaar vervoer bij smogalarm

Vanaf volgende winter wordt het openbaar vervoer in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest gratis zodra er te veel vervuiling in de lucht hangt.

Dat staat in het nieuwe beheerscontract dat de Brusselse vervoermaatschappij MIVB heeft afgesloten met de Brusselse Regering.

Zijn er plannen om met De Lijn een gelijkaardig beheerscontract af te sluiten?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 170 van 6 juli 2007

van **ELOI GLORIEUX**

De Lijn is bereid, met het oog op het afsluiten van een volgende beheersovereenkomst met de Vlaamse regering, de maatregelen die voorzien zijn in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de manier waarop ze in praktijk zullen worden gebracht en hun effecten zorgvuldig op te volgen en te onderzoeken.

Nu kunnen wel al een aantal kanttekeningen worden gemaakt.

In termen van smogproblematiek vormt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest als grootstedelijk gebied een ruimtelijk beperkter en bovendien veel homogener gebied dan Vlaanderen. Een dergelijke algemene maatregel invoeren voor het hele Vlaamse grondgebied dreigt zijn doel voorbij te schieten. De gegevens van de Vlaamse Milieumaatschappij geven aan dat de daggemiddelde fijn stofconcentraties (PM10) over Vlaanderen heel sterk kunnen variëren. Zo varieerde in 2006 het jaargemiddelde tussen 28 µg/m³ in Mechelen en Houtem en 41 µg/m³ in Roeselare.

De alarmfase voor gratis openbaar vervoer in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ligt op een voorspeld daggemiddelde van 101 tot 200 µg/m³ gedurende twee opeenvolgende dagen.

Tijdens de smogepisode van 12 tot 16 maart 2007, toen in Vlaanderen snelheidsbeperkingen werden afgekondigd, werd deze norm bij verre na niet overschreden. Op 13 maart 2007 werd door de Intergewestelijke Cel voor het Leefmilieu (IRCEL) voor de daaropvolgende twee dagen op basis van het zogenaamde OVL-model een waarde van 71 respectievelijk 83 µg/m³ voorspeld. Dat is boven de Vlaamse alarmfase van 70µg/m³ die aanleiding geeft tot snelheidsbeperkingen tot 90 km/u op een aantal ringwegen en secties van autosnelwegen, maar dus beduidend onder de Brusselse 'alarmfase 2' waarbij het openbaar vervoer gratis wordt gemaakt.

De werkelijk gemeten waarden lagen overigens voor die dagen lager dan wat was voorspeld: op 14/03/07 bedroeg de gemeten waarde voor Vlaanderen 41 µg/m³ tegenover een voorspelde waarde van 71. Op 15/03/07 bedroeg de gemeten waarde 67 µg/m³ tegenover een voorspelde waarde van 83 µg/m³. Op basis van deze bevindingen heeft de Intergewestelijke Cel voor het Leefmilieu trouwens beslist om verbeteringen aan te brengen aan haar voorspellingsmodellen.

Tenslotte moet, indien men zou overwegen een openbaar vervoermaatregel naar Brussels model ook in Vlaanderen in te voeren, vooraf het implementatieproces met al zijn organisatorische en financiële implicaties worden uitgetekend en afgezet tegen de mogelijke baten.

Het blind overnemen van de maatregel is met andere woorden niet aan de orde, het nauwkeurig opvolgen ervan wel.

Laten we tot slot niet vergeten dat er in eerste instantie structurele maatregelen nodig zijn om smog aan te pakken en we ons best niet louter focussen op alarmmoment en end-of-the-pipe maatregelen. In die zin is elke investering in meer openbaar vervoer en fietsbeleid te beschouwen als antismog beleid. Niet voor niets investeert De Lijn intensief in vertramming en worden bussen uitgerust met roetfilters, vaak ook met NO_x-reductie. Dit zou best nog gepaard gaan met een emissiesturend fiscaal beleid voor vrachtwagen- en autogebruik.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 173
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Onbemande camera's langs gewestwegen - Stand van zaken

Verkeersveiligheid is een belangrijke bekommernis van deze Vlaamse Regering, zo blijkt duidelijk uit het Regeerakkoord.

Onbemande camera's zijn een belangrijk hulpmiddel om deze verkeersveiligheid mee te vorderen.

1. Kan de minister een stand van zaken geven betreffende de uitbreiding van het aantal onbemande camera's langs gewestwegen sinds het begin van deze legislatuur?
2. Het volstaat niet de camera's te plaatsen. Ze dienen ook te worden geïjkt en gehomologeerd, wat een federale bevoegdheid is.

Wat zijn de resultaten van het overleg ter zake met de bevoegde federale minister? Wat is hier de stand van zaken?

Zijn alle geplaatste camera's inmiddels ook geïjkt en gehomologeerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 173) en Crevits (nr. 560).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 173 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 174
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Mensen met psychische problemen - Sociale tewerkstelling

In haar advies van 19 april 2005 betreffende het gedeeld engagement van de sectoren thuiszorg en geestelijke gezondheidszorg inzake thuiszorg voor mensen met psychische problemen en/of psychiatrische stoornissen heeft de Vlaamse Gezondheidsraad aan de Vlaamse overheid gevraagd om personen met psychische problemen of een psychiatrische stoornis als een expliciete doelgroep te beschouwen in het tewerkstellingsbeleid ten aanzien van zwakke doelgroepen, onder andere sociale werkplaatsen.

Welke initiatieven heeft de minister sindsdien ter zake genomen?

Hoeveel personen met psychische problemen of een psychiatrische stoornis hebben binnen haar beleid mogelijkheden gekregen voor activering door tewerkstelling of dagbesteding?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 174 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Personen met psychische problemen of met een psychiatrische stoornis vormen een deelgroep van de personen met een (arbeids)handicap en krijgen als zodanig alle aandacht in het beleid. Dit betekent dat de vernieuwingen die ingezet zijn met de overdracht van bevoegdheden van het domein Welzijn naar het domein Werk en Sociale Economie ook voor deze doelgroep van toepassing zijn. Het betreft dan zowel trajectbegeleiding als al dan niet gespecialiseerde beroepsopleidingen, loonkostensubsidies en aanpassingen van de werkomgeving, die alle onder de bevoegdheid vallen van mijn collega-minister van werk Frank Vandenbroucke. De beschutte werkplaatsen die onder mijn bevoegdheid van sociale economie zijn geplaatst, richten zich specifiek op de doelgroep van personen met een handicap, waarvan de door u geciteerde deelgroep van de personen met een psychische problematiek integraal deel uitmaken. Ook in de regelgeving van de sociale werkplaatsen is de groep van mensen met een psychische problematiek expliciet opgenomen in het decreet. In die zin wordt dan ook tegemoet gekomen aan de gestelde vraag. Voor de volledigheid wil ik ook nog wijzen op de nieuwe plaatsen arbeidszorg toegekend in het kader van het meerbanenplan, die vaak aan mensen met psychische problemen ten goede komen die nog niet in staat zijn om te werken met een betaald contract. Tijdens de screening van langdurige werkzoekenden in het kader van de sluitende aanpak is ook vastgesteld dat er een groep werkzoekenden is voor wie psychische problemen een obstakel vormen om een traject naar werk tot een goed einde te brengen. Daarom zijn activeringstrajecten ontwikkeld om mensen klaar te maken voor de arbeidsmarkt, dit in samenwerking tussen welzijns- en gezondheidsorganisaties en organisaties op het domein van Werk. Voor dagcentra dien ik u te verwijzen naar mijn collega-minister van Welzijn die hiervoor verantwoordelijk is.
2. Het kwantitatief bereik van de onder (1) genoemde maatregelen is niet exact te geven omdat de aard van de arbeidshandicap vaak niet zo systematisch wordt geregistreerd dat er statistische reeksen kunnen worden gemaakt. Sowieso zijn in de beschutte en de sociale werkplaatsen en ook in de arbeidszorg mensen met psychische problemen tewerkgesteld. Ook de aangroei in beschutte en sociale werkplaatsen evenals de uitbreiding arbeidszorg staat open voor mensen met een psychische handicap die hiernaar toegeleid zijn. In het eerste kwartaal van 2007 werkten er (afgerond) 1350 meer mensen in een beschutte werkplaats dan in het eerste kwartaal van 2006, in de sociale werkplaatsen zijn er 350 personen meer tewerkgesteld op 1 januari 2007 dan op 1 januari 2006. In het eerste kwartaal van 2007 waren er gemiddeld 764 arbeidszorgmedewerkers en vanaf 2007 worden op jaarbasis een 600-tal activeringstrajecten opgezet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 175
van 2 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Spartacusplan - Stelplaats Hasselt - Aanpassing spooroverwegen

1. Enerzijds horen wij dat de huidige stelplaats van De Lijn in Hasselt aangepast zou worden voor het Spartacusplan, anderzijds vernemen we dat er geopteerd zou zijn voor een volledig nieuwe stelplaats aan de oude Kuringerbaan.

Welke optie is er genomen en wat is de kostprijs hiervan?

2. Wij vernemen ook dat er contacten zijn met de NMBS om, inzake de overwegen op het traject Hasselt-Maastricht, gebruik te maken van hun installaties.
 - a) Wat zal de kostprijs hiervan zijn en om hoeveel overwegen gaat het?
 - b) Worden de andere overwegen (waar geen gemeenschappelijk traject is) op eenzelfde manier uitgerust en wat zal hier de kostprijs zijn per overweg en hoeveel stuks zijn er?
 - c) Is de vraag al gesteld aan de NMBS hoeveel de heraanleg van het traject Beverst vertakking tot Maastricht zou kosten? Graag een gedetailleerd overzicht van deze geraamde kosten.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 175 van 2 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

1. In de tweede fase van de herinrichting van de stationsomgeving van Hasselt krijgen de huidige terreinen van De Lijn een nieuwe bestemming. De hele infrastructuur van De Lijn verhuist dan naar een nieuwe locatie in Hasselt (Crutzenstraat). Binnen deze nieuwe locatie kan de stel- en werkplaats voor de sneltrams ook een plaats krijgen.

Er is een raming gemaakt van de kostprijs van de nieuwe infrastructuur aan de Crutzenstraat, hetgeen deel uitmaakt van het geheel van investeringen van De Lijn waarvoor alternatieve financiering is voorzien. De kostprijs van de werken voor de stelplaats Hasselt in de stationsomgeving zijn geraamd op 21,164 mio €.

Deze kosten zijn niet vervat in de raming van de kostprijs van het Spartacusplan.

2a. Aantal overwegen aan te passen langsheen spoorlijn 34 (tussen Diepenbeek en Beverst): 10 stuks.

Er wordt in de raming van Spartacus rekening gehouden met een eenheidsprijs van 150.000 euro per aan te passen overweg.

2b. Aantal overwegen aan te leggen op de voormalige spoorlijn 20 (tussen Beverst en Lanaken): 8 stuks.

Aantal overwegen op spoorlijn 20 aan te passen op spoorlijn 20 (tussen Lanaken en grens, indien heraanleg van de spoorlijn voor goederenvervoer tussen Lanaken en Maastricht doorgaat): 2 stuks.

Er wordt in de raming van de kostprijs van Spartacusplan rekening gehouden met een eenheidsprijs van 200.000 euro per nieuwe overweg en met een eenheidsprijs van 150.000 euro per aan te passen overweg.

2c. Er is een kostenraming van het traject van Beverst tot aan de Belgisch-Nederlandse grens. Deze kostenraming zit vervat in de kostprijs van het Spartacusplan. Voor het gedeelte van het traject op Nederlands grondgebied zijn er nog uiteenlopende varianten in studie. De kosten voor het Nederlandse deel zijn nog niet geraamd en zijn niet vervat in de raming van de kostprijs van het Spartacusplan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 176
van 2 augustus 2007
van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

Geïntegreerde opvang verkeersslachtoffers - Initiatieven

Slachtoffers van verkeersongevallen en hun naast- en nabestaanden verwachten opvang en ondersteuning van al diegenen met wie ze door het ongeval in aanraking komen. Te vaak echter komen ze van een kale reis terug. Ze voelen zich vaak voor een tweede keer slachtoffer omdat ze in al die contacten weinig begrip en steun ervaren.

Op 11 januari 2006 heeft het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie goedgekeurd betreffende de nood aan een inclusief beleid ten aanzien van verkeersslachtoffers en familieleden van verkeersslachtoffers (Stuk 267 (2004-2005) nr.3). Het voorstel bepaalt onder meer dat de Vlaamse Regering mee het voortouw neemt bij de oprichting van een Staten-Generaal voor de opvang van verkeersslachtoffers en dat er een Vlaams actieplan voor een geïntegreerd hulpverleningsbeleid op maat van de verkeersslachtoffers opgesteld wordt.

Op 16 februari 2007 werd in het Vlaams Parlement een Staten-Generaal georganiseerd voor een betere opvang en begeleiding van verkeersslachtoffers. Daar werd nagegaan op welke manier de gevolgen van een verkeersongeval draaglijker gemaakt kunnen worden voor de slachtoffers.

In de verschillende werkgroepen werd een aantal algemene aanbevelingen geformuleerd zoals: het ontwikkelen van een trajectbegeleiding voor verkeersslachtoffers die van bij het begin ook de zorg en begeleiding naar reïntegratie kan organiseren en coördineren, meer informatiedoorstroming en heldere afspraken en taakverdeling tussen alle personen, diensten die verkeersslachtoffers opvangen. Het promoten van meer en aangepaste vorming voor alle betrokken actoren en wetenschappelijke onderbouwing voor de opvang van de verkeersslachtoffers. Die aanbevelingen zijn aandachtspunten voor de volledige Vlaamse Regering. Daarnaast werden ook nog heel specifieke aanbevelingen geformuleerd door de stuurgroep.

1. De stuurgroep vroeg de Vlaamse Regering om te voorzien in een opvolgingsstructuur, dit om geregeld te kunnen evalueren en bij te sturen.

Op welke manier komt de minister van Mobiliteit tegemoet aan die eis?

Wat waren de belangrijkste conclusies in haar beleidsdomein?

Resulteren de conclusies van de groep ook in effectieve bijsturingen?

Welke initiatieven heeft de minister al in zo'n opvolgingsstructuur genomen? Welke bijdragen werden door de minister geleverd?

2. Werden al enkele aanvullingen bij de doelstelling van mobiliteit, een veilig functionerend verkeerssysteem, geformuleerd die afgestemd zijn op de behoeften van de verkeersslachtoffers en hun omgeving? In welke zin gebeurde dat?

3. De Staten-Generaal was een initiatief van de minister van Mobiliteit en de toenmalige minister van Welzijn.

In hoeverre is er nadien overlegd tussen beide ministers?

In welke mate is er gevolg gegeven aan de Staten-Generaal?

4. Opvang en begeleiding van verkeersslachtoffers is een thema dat zich ook deels op het federaal niveau situeert. Structureel overleg is hierbij dus onontbeerlijk.

Is er al overleg gepleegd met het federale niveau? Met welk resultaat?

5. De informatie die momenteel ter beschikking is over de gevolgen van verkeersongevallen is fragmentarisch, niet gelijkmatig voor verschillende types van slachtoffers en bestaat meestal uit momentopnames. De werkgroep doet de aanbeveling om op lange en middellange termijn de nodige basisgegevens te verschaffen voor het optimaliseren van de opvang van verkeersslachtoffers.

In hoeverre werden stappen ondernomen om de registratie over de gevolgen van verkeersongevallen te structureren?

6. Een andere vraag van de stuurgroep was om een sensibilisatie- en informatiecampagne op te zetten over mensen met een handicap naar vervoermaatschappijen.

In hoeverre werd daar al werk van gemaakt?

Worden de personeelsleden van openbaar vervoer aangespoord tot meer inlevingsvermogen van klanten met een handicap?

7. Werd al gevolg gegeven aan de aanbeveling om een centraal infopunt op te richten waar zowel verkeersslachtoffers als hun naastbestaanden terecht kunnen met hun vragen? Zo ja, op welke manier?

Zo neen, wanneer wordt dit voorzien?

8. Werd al gewerkt aan de concrete aanbeveling om de training van bestuurders met een functiebeperking te laten begeleiden door een team van rij-instructeurs, ergotherapeuten, psychologen en artsen?

9. Voor het herstel/aanvaarding van de slachtoffers is het erg belangrijk dat de kloof met het normale leven zo klein mogelijk blijft. De stuurgroep beveelt onder meer aan om een centraal rijgeschiktheidscentrum op te richten, waar alle activiteiten zoals het opzetten van relevante studies, technische aanpassing van voertuigen, rijgeschiktheidsonderzoek en trainingen kunnen worden georganiseerd.

Werden daartoe reeds initiatieven genomen?

10. Hoever staat het met de uitvoering van het voorstel van resolutie betreffende de nood aan een inclusief beleid ten aanzien van verkeersslachtoffers en familieleden van verkeersslachtoffers?

N.B. Vragen over dit onderwerp werden ook gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 71) en aan de ministers Vandenbroucke (nr. 195) en Vanackere (nr. 240).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 176 van 2 augustus 2007

van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, Vlaams minister-president.

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 177
van 2 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken (2)

Met een vraag om uitleg van 22 maart 2007 (Handelingen C141 van 22 maart 2007, blz. 6 - 9) en een schriftelijke vraag van 11 april 2007 (vraag nr. 122, Websitebulletin publicatiedatum 06-06-2007) richtte ik mij reeds eerder tot de minister met enkele concrete vragen omtrent de “buurt- en nabijheidsdiensten”.

In aanvulling daarop heb ik nog een volgende vraag.

Kan de minister een overzicht geven van alle zogenaamde toeristische projecten binnen de buurt- en nabijheidsdiensten? Graag telkens met de omschrijving van het project, de gemeente en/of promotor, de subsidiënten en het bedrag van de toelage(n).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 177 van 2 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

Onderstaande projecten maken per 1 september 2007 deel uit van vnl. het projectenfonds buurt- en nabijheidsdiensten. Deze projecten werden eind augustus een laatste keer verlengd tot eind februari 2008 alvorens ze overgeheveld zullen worden naar het decreet van 22 december 2006 houdende de lokale diensteneconomie. De subsidiebedragen beslaan daarom ook slechts zeven maanden.

Stadsbestuur Antwerpen (Werkvorm vzw): uitbouw van het toerismeplan voor maritiem erfgoed, onderhoud van fiets- en wandelpaden rond het watertoeristisch knooppunt in Antwerpen, opstart van het beheerbedrijf Toerisme Antwerpen.

→ 60.375 €

Stadsbestuur Bilzen: onderhoud en verhuur van fietsen, onderhoud van de fiets- en wandelroutes, controle en onderhoud van het museum in het Natuureducatief Centrum Apostelhuis (Alden Biesen).

→ 12.469,33 €

Toerisme Voerstreek (Voeren): operationeel maken van het bezoekerscentrum, hernieuwing/verzorging van wandelroutes, opbouw van een docutheek en een permanente interactieve natuureducatieve tentoonstelling, ondersteuning van evenementen en onderhoud van de toeristische infrastructuur.

→ 11.667 €

Toerisme De Panne: sensibiliseren toeristen, controle wandel- en ruiterspaden, controle op sluikstorten.

→ 29.190 €

Stadsbestuur Dilsen-Stokkem: verwijderen van zwerfvuil, onderhoud van de toeristische infrastructuur. Onderhoud en herstel van de uitleenfietsen, hulp bij toeristische manifestaties.

→ 22.515 €

Arbeidscentrum De Wroeter (Kortesseem): renovatie en afwerking van een schoolgebouw als vakantiehuis voor groepen, polyvalente vergaderruimten voor lokale verenigingen.

→ 79.557 €

Westtoer (Brugge): acties in het kader van de aanleg en het onderhoud van recreatieve en toeristische routes.

→ 58.333 €

Gemeente Zonhoven: onderhoud fiets- en wandelroutes door inspectierondes, opruimen zwerfvuil, groenonderhoud.

→ 25.375 €

Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde vzw (Antwerpen): parkwachters die worden ingezet in de Antwerpse Zoo en Planckendael.

→ 58.334 €

Mobiel vzw (Kortrijk): fietsverhuur, fietsherstelplaats en door de samenwerking met Makkie is hieraan ook een initiatief strijkwinkel gekoppeld. Recent is men van start gegaan met autodelen in samenwerking met Cambio.

→ 23.334 €

Regionaal landschapsbeheer Vlaamse Ardennen (Ronse): onderhoud recreatieve routes: groenonderhoud en herstellingen.

→ 33.168 €

Gemeente Bredene: schoonmaak van het strand, de toegangswegen, duinen en wandelpaden.

→ 31.808 €

Stadsbestuur Dendermonde: fietsenverhuurcentrum. Controle en onderhoud van de fietsen en de bergruimte. Dit gebeurt vooral in de zomermaanden, de winterperiode wordt benut voor groot onderhoud en herstellingen. Onderhoud van toeristische fiets- en wandelpaden. Logistieke ondersteuning van diverse stadsevenementen. Tenslotte staan werknemers in voor het onderhoud van folkloristisch en historisch patrimonium.

→ 40.000 € (subsidie tot 31/12/07).

Onderstaande projecten maken per 1 september 2007 deel uit van enerzijds het actieplan centrumsteden en anderzijds het actieplan jeugdwerkloosheid. Deze projecten werden eveneens een laatste maal verlengd tot 31/12/07 en zullen per 1/1/08 overgeheveld worden naar het decreet lokale diensteneconomie.

vzw Prisma (Turnhout): toeristische kantonniers worden ingezet voor alle eenvoudig onderhoud van toeristische infrastructuur, snoeiwerken op toeristische lijnelementen, onderhoud rustplaatsen toeristische routes, bewegwijzering, bedeling folders manifestaties, opbouwen en afbreken evenementen en opruimen zwerfvuil.

→ Hier kan geen subsidiebedrag in toegekend worden omdat dit project kadert binnen het actieplan centrumsteden waar aan elke centrumstad een bedrag aan de lokale regisseur toegekend wordt die dan de middelen herverdeelt naar individuele projecten.

vzw De Werkkans-Lummen: Groenonderhoud toeristische voorzieningen (infrastructuur, fietsroutenetwerk) naar inwoners en gebruikers op grondgebied van Beringen.

→ 21.000 € (subsidie tot 31/12/07 in kader van jeugdwerkloosheidsplan Beringen).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 179
van 2 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Park & Ride-parkings - Stand van zaken

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag van 4 mei 2005 kreeg ik van minister Van Brempt antwoord op een aantal deelvragen betreffende de criteria die gehanteerd worden voor de aanleg van Park & Ride-parkings (vraag nr. 149, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 22 van 22 juli 2005, blz. 2799).

Graag kreeg ik van de minister(s), ter aanvulling, een antwoord op volgende vragen.

1. Kan de minister de meest actuele stand van zaken meedelen m.b.t. de aangelegde Park & Ride-parkings? Met andere woorden: hoeveel P&R's bevinden zich momenteel in Vlaanderen, op welke locaties en met welke capaciteit?
2. Kan de minister een overzicht geven van de kostprijzen voor elk van deze parkings en de wijze van financiering per parking?
3. Op welke wijze, volgens welke procedure en op welke tijdstippen worden deze P&R's geëvalueerd? (kwaliteit, bezetting, veiligheid,...)
4. Welke zijn de resultaten van de meest recente evaluatie(s)?
5. Zijn er voor de nabije toekomst concrete plannen voor nieuw aan te leggen P&R's of voor opheffing van bestaande parkings? Zo ja, graag een overzicht.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 179) en Crevits (nr. 576)

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 179 van 2 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 180
van 2 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Stand van zaken

De problematiek van de Noord-Zuidverbinding als zogenaamde “missing link” in Limburg is genoegzaam bekend, en kwam reeds herhaaldelijk aan bod in de Commissie en in schriftelijke vragen.

Voor een actuele stand van zaken, kreeg ik van de minister(s) graag een antwoord op volgende vragen.

1. Wat is de exacte stand van zaken m.b.t. de plan-MER? Welke stappen werden reeds ondernomen en welke moeten er nog genomen worden?
2. Wat is de stand van zaken m.b.t. de studieopdracht voor de plan-MER en voor de realisatie van de alternatieve financiering?
3. Graag kreeg ik van de minister ook de exacte stand van zaken m.b.t. volgende onderdelen:
 - technische en ruimtelijke haalbaarheidsstudie;
 - passende beoordeling, incl. verfijning;
 - onteigeningsplannen en effectieve onteigeningsdossiers;
 - ontwerp fase 1 ter hoogte van rotonde Molenheide;
 - aanbestedingen.
4. Op welke manier werd er rond de werken aan de Noord-Zuidverbinding tot op heden gecommuniceerd met handelaars en omwonenden? Graag een volledig en gedetailleerd overzicht.
5. Toenmalig minister van Openbare Werken Kris Peeters kondigde in de commissie op 17 april 2007 aan dat er, in afwachting van de plan-MER voor de Noord-Zuidverbinding, gewerkt zou worden aan tussentijdse oplossingen om het dagdagelijkse fileleed aan te pakken.

Welke ingrepen betreft het hier? Graag een overzicht.

Op welke manier werden/worden deze onderzocht?

Welk tijdspad wordt er gehanteerd voor de realisatie van elk van deze tussentijdse oplossingen?

6. Ter hoogte van de zogenaamde “flessenhals” in Helchteren bevindt zich een vrije busbaan.
 - a) Graag ontving ik van de minister een gedetailleerd overzicht van de frequentie waarmee welke buslijnen op deze busbaan passeren. Concreet: hoeveel maal per dag wordt deze busbaan gebruikt? (zowel voor week/schooldagen als weekenddagen)

- b) Welk voordeel haalt een buslijn uit deze busbaan als ze even verder, na het kruispunt richting Eindhoven toch vastloopt in de bekende files van de Noord-Zuidverbinding? Wat is met andere woorden de effectieve tijdwinst die een buslijn haalt uit deze vrije busbaan? Op welke manier werd deze berekend?
- c) Werd ooit de afweging gemaakt om deze busbaan in te schakelen als bijkomend rijvak voor het autoverkeer? Op welke manier en met welke resultaten?

Acht de minister het alsnog wenselijk om dergelijke maatregel te nemen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 180) en Crevits (nr. 577).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 180 van 2 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 181
van 9 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Astridplein Antwerpen - Knelpunten

De voorbije maanden vernamen we in de pers dat er nogal wat problemen leken te bestaan rond de heraanleg van het Astridplein in Antwerpen. “Het blunderboek van het Astridplein”, zo titelde een dagblad op 19 juni 2007. In dit artikel werd een opsomming gegeven van de meest opvallende “blunders”.

- Astrid Park Plaza heeft geen taxistandplaatsen.
- Geen laad- en loszone voor de handelaars van het plein.
- Geen plek waar toeristenbussen bezoekers voor Aquatopia kunnen afzetten en oppikken.
- De afscheiding tussen fietspad en voetpad is hoogst onduidelijk.
- Het “blindenpaadje” (gemarkeerde stenen in het voetpad loopt dood tegen de inrit van de fietsenstalling.
- Het wandelpaadje in het centrale parkje is zeer glad.
- Bussen verbergen de inrit van de autoparking.
- Te weinig banken en vuilnisbakken.

In het artikel vernemen we ook dat omwonenden, horeca-uitbaters en middenstanders van het Astridplein, evenals de Werkgroep Omgeving Centraal Station Antwerpen (WOCSA) zeer ontevreden zijn over de manier van werken. Ze pikken het naar eigen zeggen niet langer dat ze niet gehoord worden, onder andere bij het kabinet van toenmalig bevoegd minister Peeters, en dat ze geen enkele vorm van inspraak krijgen in het project.

Verder blijkt er ook groot ongenoegen over de medewerking van de NMBS en De Lijn in het kader van de werken. Zo zou de NMBS weigeren om rekening te houden met de vraag van het stadsbestuur en de Vlaamse overheid om de werken aan het station (gevel) uit te stellen tot na het zomerseizoen. De Lijn zou dan weer elke medewerking weigeren in het verkeersveiliger maken van de verkeersstromen.

1. Klopt deze weergave van de problemen?
2. Op welke manier is de Vlaamse overheid betrokken bij de heraanleg van het Astridplein, wat bevoegdheden, procedure en financiering betreft?

Wat is met andere woorden het aandeel van het Vlaams Gewest in de werken?

3. Welke stappen werden er reeds ondernomen om een antwoord te bieden op elk van de opgesomde problemen?
4. Op welke manier werden/worden omwonenden en handelaars, alsook de werkgroep Wocsa betrokken bij de werken?

5. Wat is de stand van zaken m.b.t. de werken van de NMBS aan het station en de vraag om uitstel vanwege het stadsbestuur en de Vlaamse overheid?
6. Klopt het dat De Lijn medewerking weigert aan het verkeersveiliger maken van de verkeersstromen?
7. Wat houdt dit plan – verkeersveiliger maken van de verkeersstromen – concreet in?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 181) en Crevits (nr. 578).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 181 van 9 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 184
van 17 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Stoepenplan Antwerpen - Stand van zaken

Indertijd werd in uitvoering van het stoepenplan een samenwerkingsovereenkomst ondertekend (niet gedateerd) door toenmalig minister Gilbert Bossuyt, stad Antwerpen, de lokale politie, De Lijn en het gemeentelijk autonoom parkeerbedrijf Antwerpen (samenwerkingsovereenkomst als bijlage).

1. Wanneer werd deze overeenkomst effectief getekend?
2. Wat is de juridische waarde van deze overeenkomst?
3.
 - a) Wat is de juiste status quaestionis van het voorwerp van deze overeenkomst voor de verschillende onderdelen zoals opgenomen in artikel 2 van de overeenkomst?
 - b) Is er nog steeds een integrale verplichting inzake het Masterplan versie 15 december 2000? Wat is dat exact? Is dit inmiddels gewijzigd? Zo ja, waarom en welke gevolgen heeft dit voor de inhoud van deze overeenkomst?
 - c) Welke gevolgen heeft de stad gegeven aan de opsomming zoals omschreven in artikel 2?
4.
 - a) Welke inhoud en welk gevolg is tot op heden gegeven aan de opsomming zoals omschreven in artikel 3 van de overeenkomst? Graag een gedetailleerde opsomming.
 - b) Welke studies zijn er gemaakt door wie, voor welke kostprijs en door wie werden ze betaald?
 - c) Welke exacte maatregelen zijn er genomen inzake verkeerslichtenbeïnvloeding: is deze procedure versneld? Zo ja, waar en met welk resultaat?
 - d) Hoe vaak heeft hierover overleg plaats gevonden?
5.
 - a) Welke verbintenissen is de stad Antwerpen nagekomen zoals omschreven in artikel 4 van de overeenkomst?
 - b) Met betrekking tot intensere samenwerking tussen De Lijn en politie.

Wat is het referentiepunt om de “intensifiëring en “verbetering” te onderbouwen?

- c) Is er een directe lijn tussen politie en centrale post van De Lijn via een specifiek nummer? Hoe vaak is daarop een beroep gedaan?
- d) Is er reeds een snelle tussenkomst bij alle mogelijke verkeersgebonden incidentele storingen?

Hoe vaak is daar sinds deze overeenkomst een beroep op gedaan? Is de norm van 10 minuten intra muros een vast gegeven?

- e) Is de inzet van vier politiepatrouilles tussen 7u00 en 19u00 reeds een feit? Zo ja, hoe vaak is dit geëvalueerd?
 - f) Is het toezicht op gebruik van vrije tram- en busbanen ingevoerd? Zo ja, hoe vaak en met welk gevolg?
 - g) Wordt er reeds personeel ingeschakeld voor politieel begeleiden van takeldiensten? Zo ja, hoe vaak is dit toegepast?
6. Artikel 5 van de overeenkomst bepaalt dat het gemeentelijk autonoom parkeerbedrijf mee instaat voor de handhaving en het toezicht op het parkeren aan tram- en bushaltes.

Hoe is dit effectief ingevoerd? Wat zijn de resultaten ter zake?

7. Artikel 6 heeft het over de verbintenissen van het Vlaams Gewest. Dit moet voorzien in het inzetten van twee takelwagens.

Wat is hiervan uitgevoerd en wat is het resultaat?

8. Welk bedrag heeft het Vlaams Gewest betaald voor het aanleggen van voetpaden? Waar zijn deze aangelegd?
9. Zijn er andere gemeenten in Vlaanderen waar de overheid, in casu het Vlaams Gewest, voetpaden ten laste neemt? Kan de minister ter zake een overzicht bezorgen voor heel Vlaanderen sinds het jaar 2000 (locatie plus kostprijs)?
10. Bij de werken aan de Leien (fase 1) is er indertijd een opdracht gegeven om een barbecue (gratis) te organiseren.

Wie was de opdrachtgever, wat was de kostprijs, wie heeft wanneer betaald en via welk krediet van de begroting? Wanneer heeft deze barbecue plaats gevonden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Keulen (vraag nr. 178), Van Brempt (nr. 184) en Crevits (nr. 597).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 184 van 17 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 185
van 22 augustus 2007
van **SABINE POLEYN**

Tentoonstelling “Verkeersacademie” - Evaluatie

In 2003 namen de toenmalige ministers van Jeugd en Mobiliteit het initiatief voor een interactieve tentoonstelling verkeersacademie. In verkeersacademie ontdekken volwassenen al doende welke moeilijkheden kinderen dagelijks in het verkeer ondervinden. Tussen juli 2003 en oktober 2004 reisde ze door Vlaanderen. Vanaf 30 oktober 2004 is deze tentoonstelling te gast in Technopolis.

In de Beleidsnota Mobiliteit 2004-2009 wordt deze tentoonstelling genoemd binnen het doelgroepenbeleid. Het is immers een vernieuwend initiatief dat binnen verkeerseducatie niet de kinderen maar de volwassenen als eerste doelgroep heeft.

1. Het leek de bedoeling heel Vlaanderen aan te doen met de tentoonstelling.

Hoe verklaart de minister dat de tentoonstelling maar een jaar “gereisd” heeft en dus maar op zes plaatsen in Vlaanderen aan het publiek getoond werd?

2. Hoe evalueerden de gebruikers de tentoonstelling?

3. Staat de tentoonstelling nog in Technopolis?

Zo ja, heeft de tentoonstelling in Technopolis nog de bedoeling volwassen bezoekers te bereiken?

Hoeveel volwassenen werden sinds oktober 2004 bereikt?

Op welke manier doet men dit?

4. Hoe evalueert de minister deze tentoonstelling? Wat zijn de plannen voor deze tentoonstelling in de toekomst?
5. Welke andere initiatieven heeft de minister genomen om de doelgroep “volwassenen” te bereiken met verkeerseducatie?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 185 van 22 augustus 2007

van **SABINE POLEYN**

1. De tentoonstelling Verkeersacademie had tot doel volwassenen bewust te maken van de problemen die kinderen ervaren in het verkeer. Het project was een samenwerking tussen de toenmalige ministers Vogels (vanuit haar bevoegdheid kinderrechten) en Stevaert (vanuit zijn bevoegdheid mobiliteit).

Het budget was afkomstig van beide departementen en voorzag de bouw van de tentoonstelling en het tentoonstellen op 5 locaties: 1 locatie per provincie. De tentoonstelling moest ten laatste 1 juli 2003 operationeel zijn en ten minste tot 31 oktober 2004 open blijven.

Per locatie was er budget voor transport, installatie, afbraak en een marketingbudget. De ontvangende locatie moest zelf zorgen voor een ruimte en voor personeel.

Om een goede geografische spreiding te bekomen, werd 1 locatie per provincie gezocht. Dit was niet eenvoudig. Er moest immers een geschikte locatie gratis ter beschikking worden gesteld. Deze ruimte moest aan bepaalde voorwaarden voldoen zoals verwarming, waterdicht zijn, voldoende oppervlakte, enz.. Bovendien moest de locatie voor personeel zorgen.

Uiteindelijk werden volgende locaties in een periode van 15 maanden aangedaan :

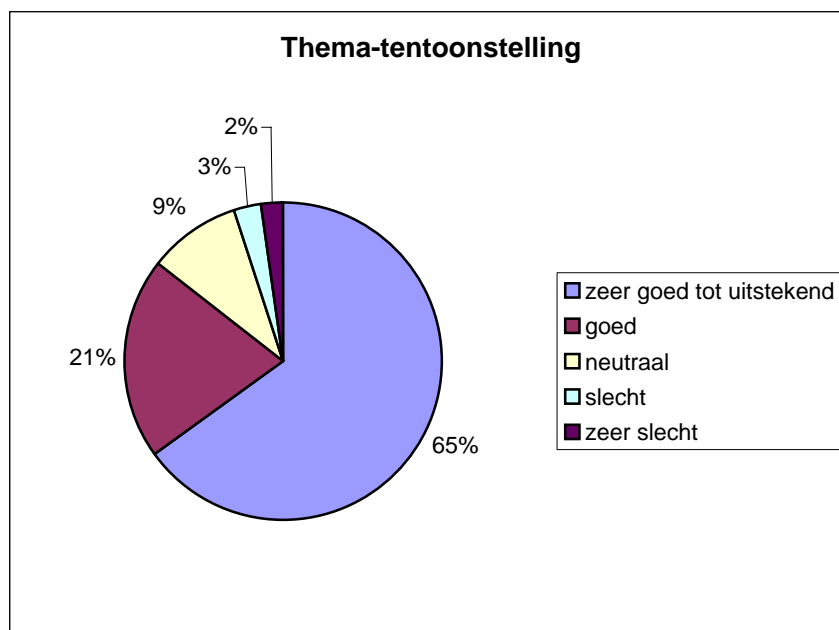
Fort 4, Mortsel	1-jul-2003	30-sep-2003
KULeuven	18-okt-2003	22-jan-2004
Genk CC	12-feb-2004	13-apr-2004
Ronse	26-apr-2004	20-jun-2004
Oostende	5-jul-2004	3-okt-2004

Technopolis heeft daarna op eigen kosten de tentoonstelling nog tentoongesteld van 30 oktober 2004 tot en met 6 november 2005. De tentoonstelling was dus toegankelijk voor het publiek van 1 juli 2003 tot en met 6 november 2005. Dit was gedurende een periode van 2 jaar en 4 maanden.

Hiermee voldeed FTI vzw aan de voorwaarden bepaald in het subsidiebesluit.

2. Op de verschillende locaties werd geen formele peiling gedaan naar de reacties van de bezoekers. Volgens FTI vzw reageerden de bezoekers globaal gezien enthousiast.

In Technopolis worden er dagelijks enquêtes afgenomen. De tevredenheid van de bezoekers over verkeersacademie is in volgende grafiek samengevat.

86% van de bezoekers evalueerden de tentoonstelling goed tot uitstekend.

3. De tentoonstelling staat niet meer in Technopolis. Zij werd op 7 november 2005 ontmanteld en opgeslagen.
Volgens de cijfers van FTI bereikte de tentoonstelling in totaal 269.902 bezoekers.
4. Initiatieven die tot doel hebben de verkeersvaardigheden en het verkeersgedrag in positieve zin te beïnvloeden, zullen ook in de toekomst noodzakelijk zijn om de verkeersveiligheid te verhogen. Het overgrote deel van de tentoonstelling kan een plaats krijgen in het nog op te richten Verkeers- en Mobiliteitseducatiecentrum (VME).

Het gaat hierbij om volgende onderdelen:

- interactieve opstellingen
 - reactiesnelheid en remafstand
 - perifeer zicht (3x)
 - risico's herkennen
 - verkeerslicht met multimedia quiz (3x)
 - snelheid inschatten
 - spelen op straat
 - zichtbaarheid (heel grote doos waarin met meer of minder licht kan worden gewerkt om het oplichten van reflecterende kledij te zien)
 - dode hoek (vrachtwagen)
- aankleding
 - een verhoogde vloer die een straat met kruispunt (zebrapaden), fietspad en vloerpad voorstelt
 - posters met extra info (in vrijstaande panelen)
 - bushokje

Het VME is een pilootproject dat de doelstelling heeft het referentiepunt voor praktische verkeers- en mobiliteitseducatie te worden.

Drie interactieve opstellingen zijn nog steeds opgeslagen in Technopolis:

- straat oversteken
- concentratie
- fiets naar school

Het is de bedoeling dat deze op het gepaste moment in de tentoonstelling van Technopolis worden opgenomen.

5. Naast de ontwikkeling van het VME mogen natuurlijk ook de initiatieven van de VSV niet uit het oog worden verloren. Naast het traditionele educatieve aanbod voor het onderwijs, krijgt ook het levenslang leren steeds meer aandacht. In het aanbod van het VSV komen op dit moment reeds verschillende doelgroepen aan bod.

Het aanbod bestaat onder andere uit:

- On the Road: een aanvullende rijopleiding voor jongeren die net het rijbewijs behaalden;
- Mobi+: een opfriscursus verkeer voor 55+'ers;
- begeleiding op maat van de werknemers van de beschermde werkplaatsen;
- verkeersouders: ouders die als contactpunt verkeersveiligheid en/of mobiliteit willen optreden krijgen van de VSV een startpakket en genieten allerlei kortingen op publicaties en vormingen van de VSV.

Andere initiatieven die de volwassen verkeersnemer tot doelgroep hebben, zijn:

- Ecolife vzw ontwikkelde met een projectsubsidie van 50.785 euro vijf geavanceerde rijsimulators die in 2007 zo'n 4000 mensen milieuvriendelijk zullen leren rijden;
- in het screeningsproject van MAG vzw dat de rijvaardigheid van de Vlaamse motorrijders test, krijgen de deelnemers een aanvullende rijopleiding en tips om de rijvaardigheid te verbeteren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 186
van 30 augustus 2007
van **SABINE POLEYN**

Pendelplan - Stand van zaken (2)

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 27 april 2007 betreffende de ontsluiting van bedrijventerreinen en het Pendelplan vernam ik graag een stand van zaken van enkele aspecten uit het Pendelplan (vraag nr. 133, Websitebulletin publicatiedatum 14-06-2007).

1. In 2006 vertrok het Pendelfonds met een pot van 4,38 miljoen euro. De eerste oproep voor het Pendelfonds gebeurde in maart 2007. De projecten konden ingediend worden tot 30 juni 2007. In 2007 wordt 8,9 miljoen euro voorzien.
 - a) Waaraan werd het budget voor 2006 besteed?
 - b) Hoeveel projecten werden ingediend?
 - c) Hoeveel en welke projecten werden geselecteerd?
Welke selectiecriteria werden het meest gehanteerd?
 - d) Welke innovatieve vervoerspraktijken worden uitgetest?
2. De minister beaamde in haar antwoord op mijn vorige vraag dat het gebrek aan vervoersmogelijkheden vaak een oorzaak is voor het niet invullen van vacatures.
 - a) Welke van deze goedgekeurde projecten gaan uit van bedrijven met veel openstaande vacatures wegens bereikbaarheidsproblemen?
 - b) Op welke manier tracht het project dit te verhelpen?
3. Sinds 5 april kunnen mobiliteitsconvenanten met bedrijven afgesloten worden.
 - a) Op welke manier informeert de minister de bedrijven over de mogelijkheid tot het afsluiten van deze convenanten?
 - b) Hoeveel convenanten met bedrijven werden intussen afgesloten? Is dit binnen module 12, 13 of 14?
4. Voor het wegwerken van de missing links van De Lijn gaf de minister in antwoord op mijn vraag van april een overzicht voor de projecten in 2007.

Worden de vermelde startdata nog steeds gevolgd?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 186 van 30 augustus 2007

van **SABINE POLEYN**

1. a) Aangezien er in 2006 nog voorbereidende werkzaamheden dienden te gebeuren (uitwerken ministeriële besluiten, voorbereiding samenstelling begeleidingscommissie, ...) zijn er dat jaar geen uitgaven gedaan vanuit het Pendelfonds. Het budget voor 2006 werd dan ook integraal overgeheveld naar 2007, waar het werd opgenomen bij de reeds voorziene middelen voor 2007. Het budget van het Pendelfonds bedroeg in 2007 dan ook 8,29 miljoen euro (en niet 8,9 miljoen euro).
- b) Er werden in totaal 15 projecten ingediend.
- c) Volgende 11 projecten werden geselecteerd (de naam van de indiener verwijst naar de hoofdiener):
 - Project “I-bus” ingediend door Voka – Kamer van Koophandel Antwerpen-Waasland, Markgravestraat 12, 2000 Antwerpen;
 - Project “Mobilevanto” ingediend door vzw Groep Buurt en Werk, F. Rooseveltplaats 12, 2060 Antwerpen;
 - Project “Genk industrie beter mobiel” ingediend door OCMW Genk, Steenweg op As 58, 3600 Genk;
 - Project “(Snel)weg voor Drongen I” ingediend door vzw Drongen I, Industriepark Drongen14/201, 9031 Drongen;
 - Project “Baanbrekend pendelen naar de Gentse haven” ingediend door vzw Vereniging van Gentse Havengebonden Ondernemingen, Skaldenstraat 56, 9042 Gent;
 - Project “Verbinding voor openbaar vervoer en fietsers tussen Tervuursesteenweg en UZ Leuven campus Gasthuisberg” ingediend door Universitaire Ziekenhuizen Leuven, Herestraat 49, 3000 Leuven;
 - Project “Bike to Work” ingediend door N.V. Colruyt, Edingensesteenweg 196, 1500 Halle
 - Project “Pendelproject Londerzeel” ingediend door Industriegroep Londerzeel, Weversstrat 2, 1840 Londerzeel;
 - Project “Woon-werk Dienstfiets” ingediend door Katholieke Universiteit Leuven, Krakenstraat 3, 3000 Leuven;
 - Project “Hart@mobiel” ingediend door vzw H. Hartziekenhuis Roeselare-Menen, Wilgenstraat 2, 8800 Roeselare;
 - Project “Woonwerkmobiel Midwest-Vlaanderen” ingediend door Vaart! Cvba, Industrieweg 45, 8800 Roeselare.

In functie van de beoordelingsprocedure werd door de begeleidingscommissie een set van beoordelingscriteria in gelijke mate gehanteerd:

- Criteria betreffende de (toegevoegde) vervoerswaarde van het project (draagt het project bij aan de duurzame bereikbaarheid van de betrokken locatie? Is er sprake van een bedrijfsoverschrijdende samenwerking? Wat is de doelgroep? ...);

- Criteria betreffende de realiseerbaarheid van het project (is het project technisch en organisatorisch uitvoerbaar? Is het project rendabel? Wat zijn de garanties inzake continuïteit? ...);
- Criteria betreffende het pilootkarakter en het vernieuwend karakter van het project (heeft het project een innoverend karakter? Is het project toepasbaar op andere locaties en/of problemen? ...);
- Pluspunten van het project (worden er met het project bijkomende jobs gecreëerd? Ook uit de kansengroepen? Is het project sterk subsidie-afhankelijk?).

Het overzicht van deze criteria is eveneens terug te vinden op de website www.mobielvlaanderen.be/pendelfonds/documenten.

Op basis van de beoordeling per project, werden binnen de begeleidingscommissie de inhoudelijke besprekingen gevoerd, die uiteindelijk aanleiding gaven tot het formele advies aan de minister.

- d) Het is niet zo dat alle geselecteerde projecten innovatieve vervoersconcepten beschrijven. Vrijwel alle projecten voorzien een nieuw aanbod, gaande van pendel- of dienstfietsen, over carpool- en/of vanpoolsystemen tot pendelbussen, al dan niet in combinatie met de benodigde sensibilisatie- en informatiecampagnes. Het innovatieve zit m.a.w. niet in de maatregel op zich (vele van de beschreven maatregelen zijn reeds jaar en dag gekend en worden in meerdere of mindere mate toegepast), maar in de organisatie of het opzet van het project, of in de combinatie van bepaalde maatregelen.

Zo is de realisatie van een hub-and-spoke systeem, zoals voorgesteld in het project in de haven van Antwerpen, een gekend vervoersconcept. In de meeste gevallen wordt dit echter toegepast in openbaarvervoernetwerken. Hier bundelen (in eerste instantie 6) privé-bedrijven hun krachten en middelen om dergelijk concept uit te werken, dat bovendien inspeelt op zeer concrete noden op het terrein. Dat zorgt er meteen voor dat ook de impact van dergelijk concept op de mobiliteit in de regio vrij groot is.

Het project “Woonwerkmobiel West-Vlaanderen” beschrijft een bedrijfsoverschrijdend project van 3 bedrijven die zelfs niet naast elkaar gelegen zijn (grosso modo liggen ze tussen Roeselare en Ieper), maar wel met dezelfde problematiek te kampen hebben. Ook het feit dat in dit project werd samengewerkt met de VDAB om de geplande vervoerssystemen (pendelbus, carpool, vanpool) ook maximaal te matchen aan de woonplaats van potentiële werknemers (werkzoekenden) om zo openstaande vacatures in te vullen, is een interessant precedent om ook op andere plaatsen toe te passen.

In het project “Snel(weg) naar Drongen I” wordt een strategische aanpak op beleidsniveau voorgesteld, ondermeer door de aanstelling van een mobiliteitsmanager voor het hele bedrijventerrein.

Het project “Baanbrekend pendelen naar de Gentse Haven” grijpt dan weer de op stapel staande infrastructuurwerken in het Gentse havengebied, en de daaraan gekoppelde Minder Hinder maatregelen, aan om een blijvende modal shift ten voordele van de duurzame modi te bewerkstelligen.

2. a) en b): Alhoewel zowat alle projecten erop gericht zijn om niet alleen de mobiliteit van de huidige werknemers, maar zeker ook deze van de potentiële werknemers te verbeteren, zijn er in feite een zestal projecten die uitdrukkelijk in hun dossier aangeven dat zij er naar streven om openstaande vacatures ingevuld te krijgen.

Bij deze zes projecten is te autogerichte bereikbaarheid van de bedrijven(terreinen), al dan niet in combinatie met het ontbreken van volwaardige alternatieve modi (openbaar vervoer en fiets) veelal de reden om een aantal vacatures niet ingevuld te krijgen. Veel werkzoekenden (voor bepaalde functies) blijken namelijk niet over een wagen te beschikken, en de alternatieven zijn vaak duur of vergen een te lange reistijd.

Elk van de zes projecten tracht op een gerichte manier een oplossing te zoeken:

- Project "I-bus" ingediend door vzw Voka: door de realisatie van een hub en de herstructurering van het bussysteem, verbeteren de betrokken bedrijven hun bereikbaarheid. De actieradius van het totale busnetwerk wordt ook groter (regiodekkend), zodat ook meer mensen gebruik kunnen maken van het systeem. De lage kost voor de gebruiker en de grote kans om aansluiting te vinden bij één van de bussen uit het netwerk, maken het systeem laagdrempelig.
- Project "Genk industrie beter mobiel" ingediend door OCMW Genk: door de uitbreiding van het openbaar vervoer, de inzet van pendelbussen en de organisatie van carpooling worden alternatieven ontwikkeld voor de huidige werknemers en werkzoekenden (potentiële werknemers);
- Project "(Snel)weg voor Drongen I" ingediend door vzw Drongen I (momenteel 55 openstaande vacatures) en project "Baanbrekend pendelen naar de Gentse haven" ingediend door vzw Vereniging van Gentse Havengebonden Ondernemingen (momenteel 900 openstaande vacatures): door het inzetten van pendelbussen, die afgestemd zijn op de begin- en einduren van de ploegensystemen en bovendien weinig kosten voor de gebruiker, wordt een volwaardig alternatief geboden voor de auto. De bereikbaarheid wordt op die manier ook vergroot voor werkzoekenden zonder wagen.
- Project "Pendelproject Londerzeel" ingediend door Industriegroep Londerzeel: het invullen van een ontbrekende vervoersschakel naar en van het dichtbij gelegen station (door pendelfietsen bij bedrijven en huurfietsen aan het station), verbetert de bereikbaarheid van de betrokken bedrijven en biedt kansen om ook potentiële werknemers zonder auto aan te trekken;
- Project "Woonwerkmobiel Midwest-Vlaanderen" ingediend door Vaart! Cvba (nu 100 openstaande vacatures): de zeer landelijke ligging van de drie betrokken bedrijven, en de daarmee samenhangende slechte en sterk autogerichte bereikbaarheid zorgt voor aanwervingsproblemen. Het niet kunnen invullen van bestaande vacatures is naast het faciliteren van de verplaatsingen voor bestaande werknemers, de expliciete aanleiding van dit project. Er worden daarom op een zeer gerichte manier verschillende vormen van collectief vervoer opgezet: pendelbussen, carpool en vanpool.

3. a) Via de mobiliteitsbegeleiders van de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid en de gemeenten wordt deze informatie kenbaar gemaakt.
In de Mobiliteitsbrief, die wordt uitgegeven in kader van het Mobiliteitsconvenant, werd in de editie maart 2007 ingegaan op de aanpassingen die een aantal modules van het Mobiliteitsconvenant hebben ondergaan onder meer in functie van een mogelijke mede-ondertekening door bedrijven. De informatie over de aangepaste modules is trouwens ook terug te vinden op de website www.mobielvlaanderen.be.
Ook op het Mobiliteitscongres van 7 maart ll., waar bedrijven uiteraard ook aan konden participeren, werden de voornoemde aanpassingen aan de modules eveneens toegelicht.
- b) Sinds 5 april 2007 kunnen derden (en dus ook bedrijven) inderdaad voor een aantal modules mede-ondertekenen. Het betreft hier meerbepaald de module 8 (doorstromingsmaatregelen voor geregeld vervoer), module 12 (aanleg of verbetering van fietspaden van het bovenlokaal, functioneel fietsroutenetwerk buiten het gewestdomein als alternatief voor fietspaden langs gewestwegen), module 13 (aanleg of verbetering van fietspaden langs gewestwegen door de lokale overheid), module 14 (aanleg of herinrichting van ontsluitingsinfrastructuur voor tewerkstellings-, winkel- en/of dienstenzones van bovenlokaal belang) en module 15 (flankerende maatregelen ter ondersteuning van een duurzaam lokaal mobiliteitsbeleid).
Op dit ogenblik werden nog geen modules afgesloten met bedrijven wat betreft de modules 8, 12 en 13. Hiervoor is de tijdspanne te kort. Er zijn mogelijk reeds projecten geïnitieerd in kader van de desbetreffende modules, doch deze zullen pas na de

conformverklaring van de projectnota (door de Provinciale Auditcommissie) worden afgesloten met het Vlaams Gewest.

Voor modules 14 en 15 bestaat de mogelijkheid voor derden om mede te ondertekenen reeds langer (sinds 1997). Binnen het kader van deze module 14 werden 10 bijaktes/modules door beheerders of projectontwikkelaars van tewerkstellings-, winkel- of dienstzones van bovenlokaal belang ondertekend.

Binnen het kader van de module 15 werden tot op heden nog geen bijaktes/modules mede-ondertekend door bedrijven.

4. Het wegwerken van de missing links in het openbaarvervoernetwerk gebeurt met Netmanagement. Het overzicht van de projecten in 2007 zat reeds vervat in het antwoord op de schriftelijke vraag nr.133 van 27 april 2007.

M.u.v. het project Turnhout-Merksplas-Brecht (de start wordt gekoppeld aan de opening van de NMBS-stopplaats in Brecht), de uitbreiding van het Nachtnet Gent (start op 8 december 2007), de herstructurering van lijn 16 en de Joblijn 630 (beide starten op 12 november 2007) en de bijkomende avondlijn Oostende (start op 24 december 2007), blijft de eerdere timing gehandhaafd.

Het up to date overzicht staat weergegeven in onderstaande tabel.

De eerste fase van het Spartacus-plan wordt daarin verder gedetailleerd (de timing blijft dezelfde). De realisatie van de sneltram Oostende-Nieuwpoort werd eveneens opgenomen in de lijst. De start is voorzien op 1 november 2007.

project	start voorzien
Entiteit Antwerpen	
Essen-Brecht-Herentals	01 september 2007
Turnhout-Merksplas-Brecht	Opening stopplaats Brecht
Noorderkempen	01 september 2007
Tram 6	01 november 2007
Entiteit Limburg	
182: Hasselt-Neerpelt-Achel	24 december 2007
183: Neerpelt-Bree-Genk	24 december 2007
184: Leopoldsburg-Diest	24 december 2007
stadsnet Maasmechelen	24 december 2007
Entiteit Oost-Vlaanderen	
Tramlijnen (frequentieverhoging)	01 december 2007
Uitbreiding Nachtnet Gent, uitbreiding amplitude stadsnet	08 december 2007
Entiteit Vlaams-Brabant	
Herstructurering lijn 16	12 november 2007
Joblijn 630	12 november 2007
Entiteit West-Vlaanderen	
Versterking Kusttram buiten seizoen	01 april 2007
Sneltram Oostende-Nieuwpoort	01 november 2007
Bijkomende avondlijn Oostende	24 december 2007
Roeselare-Ardoioie-Pittem-Tielt	01 december 2007

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 187
van 30 augustus 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Verkeersopvoeding - Scholenproject bromfietsopleiding

In een enquête opgezet door de Vlaamse Automobilistenbond en de Vlaamse Stichting Verkeerskunde, gaf 81 procent van de ondervraagde scholen toe dat ze zelden of nooit aandacht besteedden aan verkeersopvoeding. Dit ondanks het feit dat de voorbereiding van het theoretisch rijexamen deel uitmaakt van het verplichte lessenpakket in de hoogste graad van het secundair.

Bovendien blijkt geen enkele andere leeftijdsgroep in Vlaanderen een hoger risico te lopen op een ernstig ongeval dan de doelgroep van jongeren tussen 15 en 34 jaar. Deze groep is bijgevolg helaas nog steeds oververtegenwoordigd in de statistieken.

Een ondersteuning van de initiatieven die de kennis van de verkeersregels promoot bij de schoolgaande jeugd is dan ook essentieel.

Het “Scholenproject Vlaanderen” van de Motorcycle Action Group is één van deze initiatieven. Jaarlijks besteden zij in 60 scholen gedurende 1 dag voor gemiddeld 75 leerlingen aandacht aan de verkeersveiligheid. De betrokken scholen reageren na afloop van de dag steeds uiterst positief. Hiervoor kregen zij de afgelopen 3 jaar subsidies via de Mobiliteitscel.

Een dag zonder subsidiëring zou de scholen 1.200 euro kosten, hierdoor zouden verschillende scholen geen gebruik meer kunnen maken van dit initiatief. Het is bijgevolg noodzakelijk voor het project om voldoende financiële ondersteuning te krijgen. De Mobiliteitscel ondersteunt dit type projecten echter slechts voor een periode van maximum 3 jaar.

De enige mogelijke oplossing lijkt een subsidiëring via het Verkeersboetefonds – Stichting Verkeerskunde op federaal niveau. Toch is dit niet ideaal: enerzijds richt het Scholenproject zich op Vlaamse scholen, anderzijds blijkt het Verkeersboetefonds voor het komende jaar reeds uitgeput.

Gaat de minister ervan uit dat het “Scholenproject Vlaanderen” zijn meerwaarde heeft bewezen als één van de initiatieven die de aandacht voor verkeersveiligheid moet verhogen bij de Vlaamse scholieren?

Zo ja, op welke manier wordt ervoor gezorgd dat het “Scholenproject Vlaanderen” van de Motorcycle Action Group ook het komende jaar voortgezet kan worden ondanks het feit dat het noch voor een subsidiëring van de Mobiliteitscel, noch voor een subsidiëring via het Verkeersboetefonds in aanmerking komt?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 187 van 30 augustus 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

Het scholenproject “bromfietsopleiding” werd in de schooljaren 2004-2005, 2005-2006 en 2006-2007 in de vorm van een proefproject opgestart en uitgevoerd door de Mobiliteitscel en de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid (na de hervorming van de Vlaamse overheid “Beter Bestuurlijk Beleid” ging de mobiliteitscel op in de Afdeling BMV). Voor de uitvoering van het project sloot de administratie een contract af met MAG vzw - met vanaf de 2^e editie Febiac als 3^e partner - voor de organisatie van 60 lesdagen bromfietsrijopleiding. De opleiding had tot doel jongeren te wijzen op de gevolgen van onveilig en onverantwoord rijgedrag, de sociale verkeersvaardigheden van de jongeren te verhogen en de rijvaardigheid van bromfietsende jongeren te verhogen.

De scholen die aan het project deelnamen evalueerden het project als positief. Verder sluit dit project ook aan bij de resultaten van de VTB-VAB enquête waarin scholen en leerkrachten aangeven dat er nood is aan verkeerseducatie voor de leerlingen van de 2^e graad van het secundair onderwijs. De nadruk ligt hierbij vooral op kant-en-klare pakketten die zij kunnen gebruiken om het luik “vrije ruimte” in te vullen.

Vanuit de stuurgroep onderwijs die vanuit de schoot van de Vlaamse Stichting Verkeersveiligheid het educatieve aanbod op de voet volgt, werden ook enkele bedenkingen geformuleerd. Enerzijds mag dit project niet uitmonden in het stimuleren van het gebruik van de bromfiets. Anderzijds dient er, rekening houdend met kostenefficiëntie, te worden nagegaan in hoeverre het “teach the teachers”-principe kan worden toegepast.

Hier mee rekening houdende, werd aan de Vlaamse Stichting Verkeerskunde opdracht gegeven om in samenwerking met de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid na te gaan hoe dit aanbod van bromfietsopleiding in de toekomst vorm kan krijgen. Tijdens het huidige schooljaar zullen politiezones worden gecontacteerd om samenwerkingsverbanden met betrekking tot het uitvoeren van de bromfietsopleiding, uit te testen. De eerste gesprekken die afgelopen maanden werden opgestart, hadden tot doel om (indien nodig en mogelijk) een draagvlak voor het project te creëren bij de politiezones en een antwoord te krijgen op volgende vragen:

- Zijn de politiezones bereid het project uit te voeren en te financieren met middelen uit het verkeersveiligheidsfonds?
- Wat is de visie binnen de politiezones op het project?
- Zijn er andere partners nodig? (bijvoorbeeld preventiediensten)

Ik heb geen zicht over de beschikbaarheid van de middelen van het verkeersveiligheidsfonds. Uit de recente berichtgeving stel ik wel vast dat er voldoende middelen aanwezig zijn. Ik ben er dus van overtuigd dat de politiezones die dit een goed project vinden, dit tevens zullen kunnen ondersteunen.

Op dit moment hebben reeds 3 politiezones toegezegd om met de VSV en de Vlaamse overheid samen te werken. Met enkele andere zones worden nog gesprekken gevoerd.

Verder zal de VSV in samenwerking met Mag vzw en Federgon, nog deze maand (september) starten met de ontwikkeling van een educatief pakket dat als leidraad voor het project naar de scholen kan worden gestuurd. Op deze manier kunnen we vanuit de opgedane ervaring een kader creëren, waardoor dit project verder kan verruimd worden naar meerdere scholen.

Op basis van de evoluties van de komende maanden, zal een stuurgroep op basis van de bevindingen van de administratie, de VSV, de stuurgroep onderwijs en alle betrokken partijen nagaan op welke manier de bromfietsopleiding verder kan worden gezet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 188
van 5 september 2007
van **FLOR KONINCKX**

De Lijn - Rechtstaande busreizigers naast de chauffeur

Een correspondent meldt mij dat hij zag dat er op een bus van De Lijn vooraan bij de bestuurder passagiers stonden.

Dat lijkt problematisch op het vlak van veiligheid, zowel voor de bestuurder als voor de betrokken passagiers.

Het zou passagiers niet toegestaan zijn om voor een bepaalde rode lijn te gaan staan.

1. Wat zijn de exacte richtlijnen aan de chauffeurs van De Lijn in verband met het toelaten van passagiers voor de bewuste rode lijn?
2. Gebeurt er interne controle op die richtlijnen? En wat zijn daarvan eventueel de resultaten over de voorbije drie jaar?
3. Zijn er gegevens bekend over controle op die richtlijnen door de politie?
4. Zijn er reeds ongevallen gebeurd waarbij vooraan rechtstaande passagiers betrokken waren? En zo ja, over hoeveel ongevallen gaat het en wat waren de gevolgen?
5. Acht de minister nieuwe en strengere maatregelen op dit vlak noodzakelijk?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 188 van 5 september 2007

van **FLOR KONINCKX**

1. De verbodsbepaling waarvan sprake komt uit het KB van 15 maart 1968, "houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen".
Daarnaast is er eigen aanvullende reglementering die van toepassing is op De Lijn:
 - De reiziger mag tijdens de rit de chauffeur niet hinderen door onnodig met hem/haar te praten of zijn/haar zicht te belemmeren (Algemene Reisvoorwaarden De Lijn, art. 1.6).
 - Het is de reiziger niet toegestaan de chauffeur aan te spreken, tenzij om noodzakelijke inlichtingen in verband met de reis te verkrijgen (Handleiding Chauffeur, VII, pt. 1.1).
2. De controleurs van De Lijn bewaken de naleving van deze bepaling, net als de naleving van alle andere reglementering (verkeersregels en aanvullende reglementen).
Bij een vastgestelde inbreuk worden de reizigers verzocht door te schuiven en in het voertuig plaats te nemen. De chauffeur wordt terechtgewezen of krijgt een verslag van vaststelling wegens onnodig gesprek in dienst. Op basis van dit verslag en de daaruit volgende procedure kan overgegaan worden tot een sanctionering.

Er worden echter weinig verslagen opgemaakt aangaande onnodige gesprekken tussen reizigers en chauffeurs.
Het spreekt voor zich dat op momenten van grote bezetting van de autobussen het al dan niet naleven van deze bepaling in z'n juiste context moet bekeken worden, ook door het controlerend personeel. Op zulke momenten stelt zich het probleem dat de reizigers ook de standplaatsen voor de rode streep dienen in te nemen.
3. Daarover zijn geen gegevens bekend.
4. Hoewel kwetsuren van rechtstaande reizigers bij een ongeval (of bruusk manoeuvre) niet uit te sluiten zijn, werden er in het verleden geen ongevallen geregistreerd waarbij reizigers voor de "rode streep" betrokken waren.
5. Op dit ogenblik is er voldoende reglementering die gericht is op het onder controle houden van onnodige gesprekken tussen reizigers en chauffeurs. Bijkomende maatregelen zijn niet noodzakelijk. Het is immers evenzeer van belang dat de chauffeurs van De Lijn een klantgerichte houding aannemen zonder daarbij de veiligheid in gedrang te brengen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 189
van 5 september 2007
van **GREET VAN LINTER**

Brusselse Ring - Dossier zuidelijke doortrekking

In antwoord op een schriftelijke vraag van 28 maart 2006 over het overleg tussen het Brussels Gewest en het Vlaams Gewest betreffende de sluiting van de Ring rond Brussel stelde de minister (vraag nr. 139; Websitebulletin publicatiedatum 16-05-2006):

- “1. Op het recente coördinatieteam van het Principieel Akkoord (17/03/2006) is naar aanleiding van een mogelijke sluiting van de Duboislaan door de heer gouverneur van de Provincie Vlaams-Brabant gevraagd om in de nog op te starten “Streefbeeldstudie Ring West” als apart punt te kijken naar de mogelijkheden tot het maken van een verbinding ten zuiden van Brussel.
2. Tussen de betrokken administraties is een eerste overleg geweest om een samenwerkingsovereenkomst op te stellen en om de inhoudelijke aspecten van deze streefbeeldstudie te bespreken. In mei worden deze documenten verder opgesteld en uitgewerkt om daarna aan de betrokken ministers voor te leggen.
3. Er is nog geen concrete timing vooropgesteld. Het is de bedoeling deze studie in het najaar aan te besteden zodat ze in 2007 en 2008 kan uitgevoerd worden.
- 4 + 5. Gezien de complexiteit en uitgebreidheid van deze studie moet een totale looptijd, inclusief overleg- en (politieke) beslissingsmomenten, van 2 jaar vooropgesteld worden. Tussentijdse rapporten en besluiten zullen ook gecommuniceerd worden.”

In antwoord op een schriftelijke vraag van 13 december 2006 (vraag nr. 37; Websitebulletin publicatiedatum 02-02-2007) stelt de minister onder meer:

“Wel is op het coördinatieteam van het overleg tussen het Brussels en het Vlaams Gewest inzake mobiliteit, afgesproken gezamenlijk een streefbeeldstudie aan te besteden voor de R0 West (dit is de R0 vanaf de A10/E40 in Groot-Bijgaarden tot de grens met Waals-Brabant). *Hierin zal ook een scenario worden onderzocht met een zuidelijke sluiting van de R0 om de haalbaarheid en argumenten pro en contra in eerste instantie op het vlak van mobiliteit te onderzoeken.*”

We zijn nu een jaar later en de actualiteit (opnieuw een dodelijk ongeval met monsterfiles) bewijst nog eens de dringende aard van het dossier.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier? In welke fase bevindt zich het onderzoek?
2. Is er een concrete timing voorzien om de studie af te ronden en conclusies te trekken?

3. Hoeveel bedraagt de kostprijs van dit project (een sluiting ten zuiden van Brussel zoals vermeld in beide antwoorden van de minister)?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 189 van 5 september 2007

van **GREET VAN LINTER**

1. Het overleg tussen de betrokken administraties heeft nog niet geleid tot een afgewerkt en door beide administraties aanvaard ontwerp van samenwerkingsovereenkomst. De reden hiervan is in eerste instantie de vraag wie als leidend ambtenaar en trekker van de opdracht zal optreden. Ook is het bestek van de studieopdracht nog niet helemaal op punt gezet, omdat de visies van beide gewesten op het functioneren van de R0 niet helemaal gelijklopend zijn en op een goede manier moeten worden vertaald in de uit te voeren onderzoeken (o.a. naar de haalbaarheid en wenselijkheid van de zuidelijke sluiting). Maar de besprekingen hierover worden, na enige windstilte, terug aangevat met de bedoeling tegen het einde van dit jaar tot een afronding te komen. Dit betekent natuurlijk dat op dit ogenblik de eigenlijke studie nog niet is gestart.
2. De timing blijft zoals in het vorige antwoord gesteld in te schatten op een totale doorlooptijd van minimaal 2 jaar, er van uitgaande dat de voorstellen die in de stuurgroep in consensus worden opgesteld, op hoger (politiek) niveau in beide gewesten worden bekrachtigd.
3. Het is onmogelijk een kostprijs voor een mogelijke sluiting van de R0 ten zuiden van Brussel te bepalen, omdat er nog helemaal geen zicht is op dit project (waar en hoe aansluiten op huidige R0, volledige of gedeeltelijke tunnel, aantal rijstroken, ...). Het project van zuidelijke sluiting, zoals al enkele keren gepresenteerd door de Belgian Road Federation, wordt door de BRF zelf geraamd op een grootteorde van 1 miljard euro.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KATHLEEN VAN BREMPT**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 190
van 5 september 2007
van **TOM DEHAENE**

De Lijn - Taalgebruik bestemmingsborden (2)

Op het grondgebied van verschillende gemeenten in Vlaams-Brabant reden vorig jaar autobussen van De Lijn met alternerend de bestemmingsaanduiding “Bruxelles-Nord” en “Brussel-Noord”. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft meerdere klachten die ze hierrond ontving, gegrond verklaard en gesteld dat het technisch mogelijk moet zijn de alternerende Nederlands-Franse aanduiding op het grondgebied van de homogene Nederlandstalige gemeenten te vervangen door de uitsluitend in het Nederlands gestelde aanduiding “Brussel-Noord”.

Ik vroeg de minister om hieraan gevolg te geven en de minister gaf de klagers gelijk. Op de bussen die eigendom zijn van De Lijn werden de geheugens waar de elektronische filmen worden opgeslagen, uitgebreid. Op die manier waren zowel de Nederlandstalige als de tweetalige filmen beschikbaar. Deze instellingen gebeuren handmatig door de chauffeur zelf. Indien niet-aangepaste filmbeelden verschijnen, is dat te wijten aan het niet strikt uitvoeren van de instructies door de chauffeur. Technische problemen met het opladen van de software hebben ertoe geleid dat op bepaalde busdiensten de aanpassingen pas begin mei 2007 volledig afgerond werden. De minister stelde ook dat haar diensten in de toekomst maatregelen zouden nemen tegen onwillige chauffeurs.

Ik verneem echter opnieuw dat niet alle chauffeurs de correcte bestemmingsaanduiding op de bovenvermelde grondgebieden toepassen, en dat sommige films blijkbaar toch nog altijd niet werden aangepast. Een voorbeeld daarvan werd mij recent door een inwoner gemeld. De bussen met nummers 301706, 301707 en 301710 zouden geen aangepaste film (alternatieve ééntalige bestemmingsaanduiding) hebben.

Ik herhaal dan ook mijn schriftelijke vraag van enkele maanden geleden (vraag nr. 137 van 4 mei 2007, Websitebulletin publicatiedatum 06-06-07).

Op welke manier wil de minister garanderen dat de juiste bestemmingsaanduiding op alle bussen en door alle chauffeurs wordt toegepast?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 190 van 5 september 2007

van **TOM DEHAENE**

De instructies luiden dat op het grondgebied van Vlaams-Brabant uitsluitend Nederlandstalige filmen, en op Brussels Hoofdstedelijk Gewest tweetalige filmen (al dan niet afwisselend), moeten gebruikt worden.

Sinds mei 2007 verloopt het taalgebruik op de filmaanduidingen van de bussen conform gewijzigde instructies. Deze zijn doorgegeven aan alle betrokken uitvoerders, zowel in regie als bij de privé-exploitanten.

De instellingen gebeuren handmatig door de chauffeur zelf. Indien verkeerde filmbeelden verschijnen, is dit te wijten aan het niet uitvoeren van de richtlijnen door de chauffeur.

De melding dat er recent bussen (301710, 301707 en 309706) werden opgemerkt op Vlaams grondgebied met tweetalige bestemmingsborden werd onmiddellijk onderzocht. De genoemde busnummers horen toe aan één privé-exploitant. De betrokken privé-exploitant werd reeds gewezen op de noodzaak van een strikte uitvoering van de richtlijnen door zijn chauffeurs.

De maatregelen die voorzien zijn binnen het kader van de contractuele verplichtingen, zullen worden genomen tegenover deze exploitant.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 193
van 6 september 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Buslijn 116 St.-Katharina-Lombeek - Bezettingsgraad

Op 1 september 2006 legde de Vlaamse Vervoersmaatschappij (VMM) De Lijn in het kader van de basismobiliteit een nieuwe busverbinding in tussen Brussel-Itterbeek-Ternat: lijn 116, via Sint-Katharina-Lombeek.

Dit stukje reisweg door Sint-Katharina-Lombeek zou de mobiliteit van de inwoners van deze regio ten goede moeten komen.

Op 15 december 2006 antwoordde de minister op mijn vraag naar een evaluatie ter zake dat De Lijn nog niet beschikte over alle gegevens. De gegevens die tot dan werden verzameld, waren onvolledig en dus niet representatief (schriftelijke vraag nr. 49, Websitebulletin publicatiedatum 31-01-07).

Vandaar opnieuw volgende vragen.

1. Hoeveel reizigers vervoerde De Lijn sinds de start van deze nieuwe buslijn? Graag een overzicht per gemeente.
2. Werd er reeds een evaluatieonderzoek uitgevoerd naar de bezettingsgraad van deze lijn? Zo ja, wat zijn de conclusies hiervan?
3. Hoeveel controles op “zwartrijden” werden er op deze nieuwe buslijn uitgevoerd?
4. Hoeveel reizigers werden er op deze lijn betrap op zwartrijden?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 193 van 6 september 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

- 1 en 2. Elk project wordt zoals in het decreet Basismobiliteit voorzien is, jaarlijks geëvalueerd in de Openbare Vervoercommissie. Een eerste evaluatie kan pas opgesteld worden nadat een project een eerste periode van 12 maanden heeft doorlopen. Ter voorbereiding van deze officiële evaluatie verzamelt De Lijn Vlaams-Brabant momenteel de laatste gegevens en bereidt zij het evaluatiedossier voor dat in de maand november op de Openbare Vervoercommissie wordt besproken.
3. Op lijn 116 werden tussen 1 september 2006 en 31 augustus 2007 179 controles op ritten uitgevoerd. Tijdens deze controles werden de vervoerbewijzen van de reizigers gecontroleerd.
4. Er werden 15 vaststellingen gedaan van reizigers zonder geldig vervoerbewijs.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 194
van 6 september 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Extra buslijnen Pajottenland - Bezettingsgraad

Op 1 september 2006 breidde de Vlaamse Vervoersmaatschappij (VMM) De Lijn in het kader van de basismobiliteit in het Pajottenland zijn aanbod aanzienlijk uit. Bovenop het bestaande weekendaanbod, rijden een aantal bestaande vaste lijnen ook in het weekend.

Zo werd de bestaande weekendbediening op lijn 153 (Drogenbos-Alsemberg-Halle-Ninove) uitgebreid met op zaterdag en zondag een trajectdeel tussen Leerbeek en Ninove.

Ook de lijn 155 (Drogenbos-Sint-Genesius-Rode-Halle) werd uitgebreid.

Ook de lijn 163 (Roosdaal-Lennik-Halle) werd uitgebreid, met om het uur een bus tussen het station van Halle en de wijk Windmoleken in Halle.

Ook werden vier bestaande vaste lijnen in combinatie met weekendbelbussen uitgebreid. Het gaat om de lijn 160 (Leerbeek-Herne-Edingen en Sint-Pieters-Kapelle), de lijn 161 (Leerbeek-Geraardsbergen), de lijn 162 (Leerbeek-Vollezele-Ninove) en de lijn 164 (Leerbeek-Heikruis-Halle). Op zaterdag buiten de tijdsinterval of op zondag is het mogelijk om op deze vier trajecten te reizen. Hiervoor worden twee nieuwe weekendbussen ingelegd, weekendbelbus 731 en 732.

Deze maatregelen hebben tot doel de mobiliteit van de inwoners van deze regio te verhogen.

Op 15 december 2006 antwoordde de minister op mijn vraag naar een evaluatie ter zake dat De Lijn nog niet beschikte over alle gegevens. De gegevens die tot dan werden verzameld, waren onvolledig en dus niet representatief (schriftelijke vraag nr. 50, Websitebulletin publicatiedatum 31-01-07).

Vandaar opnieuw volgende vragen.

1. Hoeveel reizigers vervoerde De Lijn sinds de start van deze nieuwe buslijnen in het Pajottenland? Graag een overzicht van de bezettingsgraad per buslijn.
2. Werd er reeds een evaluatieonderzoek uitgevoerd naar de bezettingsgraad van deze lijnen? Zo ja, wat zijn de conclusies hiervan?
3. Hoeveel controles op “zwartrijden” werden er op deze nieuwe buslijnen uitgevoerd?
4. Hoeveel reizigers werden er betrap op “zwartrijden”?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 6 september 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

- 1 en 2. Elk project wordt zoals in het decreet Basismobiliteit voorzien is, jaarlijks geëvalueerd in de Openbare Vervoercommissie. Een eerste evaluatie kan pas opgesteld worden nadat een project een eerste periode van 12 maanden heeft doorlopen. Ter voorbereiding van deze officiële evaluatie verzamelt De Lijn Vlaams-Brabant momenteel de laatste gegevens en bereidt zij het evaluatiedossier voor dat in de maand november op de Openbare Vervoercommissie wordt besproken.
3. Op al deze lijnen werden tussen 1 september 2006 en 31 augustus 2007 306 controles op ritten uitgevoerd. Tijdens deze controles werden de vervoerbewijzen van de reizigers gecontroleerd.
4. Er werden 29 vaststellingen gedaan van reizigers zonder geldig vervoerbewijs.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 195
van 6 september 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Buslijn 625 Essene-Liedekerke-Pamel - Bezettingsgraad

Op 1 september 2006 legde de Vlaamse Vervoersmaatschappij (VMM) De Lijn in het kader van de basismobiliteit een nieuwe busverbinding in tussen Roosdaal, Liedekerke en Affligem: lijn 625 (Essene-Liedekerke-Pamel). Deze nieuwe lijn bestaat nu 1 jaar en zou de mobiliteit van de inwoners van deze regio ten goede moeten komen.

Op 15 december 2006 antwoordde de minister op mijn vraag naar een evaluatie ter zake dat De Lijn nog niet beschikte over alle gegevens. De gegevens die tot dan werden verzameld, waren onvolledig en dus niet representatief (schriftelijke vraag nr. 51, Websitebulletin publicatiedatum 31-01-07).

Vandaar opnieuw volgende vragen.

1. Hoeveel reizigers vervoerde De Lijn sinds de start van deze nieuwe buslijn? Graag een overzicht per gemeente.
2. Werd er reeds een evaluatieonderzoek uitgevoerd naar de bezettingsgraad van deze lijn? Zo ja, wat zijn de conclusies hiervan?
3. Hoeveel controles op “zwartrijden” werden er op deze nieuwe buslijn uitgevoerd?
4. Hoeveel reizigers werden er op deze lijn betrapt op zwartrijden?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 195 van 6 september 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

- 1 en 2. Elk project wordt zoals in het decreet Basismobiliteit voorzien is, jaarlijks geëvalueerd in de Openbare Vervoercommissie. Een eerste evaluatie kan pas opgesteld worden nadat een project een eerste periode van 12 maanden heeft doorlopen. Ter voorbereiding van deze officiële evaluatie verzamelen wij momenteel de laatste gegevens en bereiden wij het evaluatiedossier voor dat in de maand november op de Openbare Vervoercommissie wordt besproken.
3. Op lijn 625 werden tussen 1 september 2006 en 31 augustus 2007 54 controles op ritten uitgevoerd. Tijdens deze controles werden de vervoerbewijzen van de reizigers gecontroleerd.
4. Er werd 1 vaststelling gedaan van een reiziger zonder geldig vervoerbewijs.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 196
van 12 september 2007
van **CARL DECALUWE**

De Lijn - Rolstoelgebruikers

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag nr. 8 van 15 oktober 2004 “De Lijn – Rolstoelgebruikers” (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 16 december 2004, blz. 280).

Sinds 1997 zijn de geleverde bussen van De Lijn uitgerust met een lage vloer en oprijplaat. Sinds 2000 worden lagevloerbussen aangekocht met oprijplaat, knielsysteem en verankering voor rolstoel. Rekening houdende met het feit dat ongeveer 1/14^e van het wagenpark jaarlijks wordt vernieuwd, stelde De Lijn zich als streefdoel om tegen 2018 over een wagenpark te beschikken dat volledig toegankelijk is voor personen met een beperkte mobiliteit. Gezien de langere levensduur zal een volledige toegankelijkheid van trams langer duren.

Naast de voertuigen dienen ook de bus- en tramhaltes aangepast te worden om de toegankelijkheid te kunnen garanderen.

1. Wat is het aandeel van de aangepaste bussen en trams in het totale wagenpark van De Lijn? Kan dit opgesplitst worden per provincie?
2. Hoe bepaalt De Lijn waar dergelijke bussen en trams worden ingezet?

Op welke lijnen rijden er momenteel aangepaste bussen en trams? Kan dit opgesplitst per provincie?

Op welke lijnen worden er in de nabije toekomst aangepaste voertuigen ingezet (opgesplitst per provincie)? Wat is de aanleiding daartoe?

3. In welke mate worden ook de bus- en tramhaltes systematisch aangepast?
4. Wat is de kostprijs van deze maatregelen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 196 van 12 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De verdeling van de autobussen volgens toegankelijkheidskenmerken ziet er als volgt uit:

	Antwerpen	Oost-VI	VI, Brabant	Limburg	West-VI	totaal
lage vloer bussen	476	368	349	258	310	1761
voertuigen met oprijplaat	417	290	347	250	251	1555
voertuigen met verankeringsysteem	391	202	263	168	214	1238
ab's in park na aankoop 214	564	381	536	334	341	2156
% lage vloer bussen	84	97	65	77	91	82
% voertuigen met oprijplaat	74	76	65	75	74	72
% voertuigen met verankering	69	53	49	50	63	57
ouderen						
4 zitplaatsen achter de chauffeur %	100	100	100	100	100	100
Blinden en slechtzienden						
- blauwe belknoppen in gele behuizing %	100	100	100	100	100	100
- rode alarmdrukknoppen in rode behuizing %	100	100	100	100	100	100
- opvallend gele striping op trapneuzen %	100	100	100	100	100	100
- oranje of gele striping aan hadgrepen afstapdeur %	100	100	100	100	100	100
doven en slechthorenden						
Elke reiziger kan vanop zijn zitplaats visueel waarnemen of een halte is aangevraagd, %	100	100	100	100	100	100

Wat de trams betreft beschikte De Lijn eind 2006 over 360 trams, waarvan er 151 rolstoeltoegankelijk zijn (Hermelijn en kusttram) en 209 PCC-stellen zonder lage vloer zijn.

2. Een systematiek in verband met het inzetten van bepaalde bussen op bepaalde lijnen en ritten hangt qua toegankelijkheid samen met het beleid dat gevoerd wordt in verband met het toegankelijk maken van stadsnetten.

Men bekijkt de gegevens over toegankelijke haltes en welke lijnen hierdoor toegankelijk zijn. Daarna wordt bij de uitvoerders bekeken of zij over toegankelijke voertuigen in hun wagenpark beschikken. Deze kunnen dan ingezet worden op de betreffende lijnen.

Uiteraard mag niet uit het oog worden verloren dat bij het complexe proces van het inzetten van voertuigen ook rekening moet worden gehouden met andere parameters dan toegankelijkheid: beschikbare voertuigen in de betrokken stelplaats, benodigde capaciteit (geleed, ongeleed), onderhoudsprogramma's, ...

Het toewijzen van bussen aan bepaalde lijnen is dan ook een dynamisch gegeven dat zelfs dagelijks wijzigt. Dit maakt het dan ook niet mogelijk om een lijst van lijnen op te stellen waar steeds toegankelijke voertuigen worden aan toegewezen.

Omdat dit een dynamisch gegeven is, is het net mogelijk om tegemoet te kunnen komen aan individuele vragen van reizigers, en voor een bepaalde rit een toegankelijk voertuig te voorzien. Dat is ook de reden dat er gevraagd wordt aan rolstoelgebruikers om hun verplaatsingen te reserveren.

3. Bij spoorvernieuwing worden de tramhaltes systematisch aangepakt. Vanaf 2008 worden daarnaast 4 haltes per jaar vernieuwd, los van spoorvernieuwingen.

Wat de bushaltes betreft wordt in elk geval bij wegenwerken ook de toegankelijkheid aangepakt. Dit geldt onder meer ook voor de programma's met betrekking tot het aanleggen van 'uitstulpende haltes' dat op dit moment in diverse provincies loopt in het kader van de infrastructuurwerken die een betere doorstroming van het openbaar vervoer moeten verzekeren.

In 2006-2007 werd door De Lijn een proefproject uitgevoerd om bestaande bushaltes volledig toegankelijk te maken. Daarbij werden een 30-tal haltes in Hasselt, Heusden-Zolder en Herkede-Stad heringericht. Deze testcase werd opgezet om het door het toegankelijkheidsbureau opgestelde normenbundel te testen en te evalueren.

Herinrichting van wegen blijft echter een taak van de wegbeheerders, niet van De Lijn. Zodra De Lijn weet dat er een weg met bushaltes volledig heringericht zal worden, trekt zij de aandacht van de wegbeheerder op deze problematiek. Bij een totaalherinrichting is de meerkost tussen een 'gewone' en een toegankelijke halte minimaal. In de meeste gevallen slaagt De Lijn er dan ook in om de wegbeheerder te overtuigen om de bushaltes toegankelijk in te richten. Zo zijn er recent verschillende voorbeelden die binnen het gevaarlijke puntenprogramma door het Vlaams Gewest werden gerealiseerd.

4. Voertuigen

Het prijsverschil tussen een rolstoeltoegankelijke - en een niet rolstoeltoegankelijke bus bedraagt ca. 2000 €.

Haltes

Voor de aanleg van tramhaltes varieert de prijs heel sterk volgens het type halte en de noodzakelijke werken. Volledige aanleg van een dubbele halte (60 m) waarbij bovenleidingspalen moeten worden verplaatst en ook het weggedeelte gedeeltelijk moet worden heraangelegd kan tot 100.000 € of meer kosten. De aanleg van een enkelvoudige tramhalte (30 m) waarbij dergelijke werken niet nodig zijn kost in de grootteorde van 25.000 €. Voor bushaltes bedraagt de kostprijs afhankelijk van de oplossing tussen de 7.000 en 15.000 €

De kostprijs van het proefproject 'toegankelijk maken van bestaande bushaltes in de regio Hasselt' bedroeg voor alle betrokken haltes samen 355.120,37 €.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 197
van 12 september 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Kusttram - Ongevallen

De kusttram vervult een belangrijke rol in het regionale vervoer in West-Vlaanderen. De tramlijn verbindt alle badplaatsen van de kust. De vijftig kusttrams samen leggen meer dan 3 miljoen kilometer per jaar af.

De Lijn doet samen met de overheid grote inspanningen om de veiligheid van de kusttramlijn te verhogen. Elk ongeval is er natuurlijk één te veel, maar sommige ongevallen zijn gewoon niet te vermijden.

1. Kan de minister een overzicht geven van aantal en soort ongevallen met de kusttram in de afgelopen vijf jaar?
2. Welke inspanningen werden de afgelopen jaren doorgevoerd om de veiligheid nog te verhogen?
Welke toekomstige veiligheidsmaatregelen zullen nog genomen worden?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 197 van 12 september 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1.

Omschrijving	2003	2004	2005	2006	2007
aanrijdingen met voertuigen op sporen	106	109	82	65	57
tramontsporing	7	9	11	4	3
aanrijding met voetganger	5	2	3	7	3
aanrijding met voertuigen langs spoor geparkeerd	5	3	1	1	1
aanrijding met fietser, bromfietser	4	4	7	1	1

Op die vijf jaar tijd is dus sprake van een significante, gevoelige daling van het aantal aanrijdingen.

2. Inspanningen :

- sluiten van een aantal oversteekplaatsen
- een aantal bestaande halten werden breder en meer toegankelijk gemaakt voor de reizigers; en werden dus ook veiliger
- tramsignalisatie werd aangebracht op oversteekplaatsen zonder verkeerslichten
- conflictvrijmaking van kruispunten met verkeerslichtenregeling
- oversteekplaatsen voor voetgangers met een lichtenregeling worden als een voetgangersbajonet (sas) ingericht.

Toekomstige veiligheidsmaatregelen :

- de bovenvermelde inspanningen worden voortgezet

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 198
van 12 september 2007
van **JAN VERFAILLIE**

N8 Veurne-Koksijde - Vrije busbaan

De herinrichting van de N8 tussen Veurne en Koksijde (Ten Bogaerdelaan) met een gedeeltelijke vrije busbaan heeft de verkeerssituatie er niet overzichtelijker op gemaakt. Nu eens ligt de busbaan rechts van de weg, dan weer in het midden. Voor de chauffeurs is dit onoverzichtelijk en verwarrend.

De herinrichting van de weg dateert van vorig jaar en de situatie is gevaarlijker geworden.

Na overleg tussen het stadsbestuur van Veurne, de administratie Infrastructuur en De Lijn werd beslist om op korte termijn concrete maatregelen te nemen: een betere aanduiding van de busbaan, d.w.z. om de 100 meter komt er een duidelijke aanduiding, en er zullen pijlen op de weg geschilderd worden waar de automobilisten moeten veranderen van rijvak. Bovendien zou er een studie uitgevoerd worden om na te gaan wat de effecten zijn op de verkeersveiligheid op wegen waar er een combinatie is tussen autoverkeer en een vrije busbaan.

1. Wat is de stand van zaken rond dit dossier na overleg met het stadsbestuur van Veurne?
2. Wanneer wordt gestart met de effectieve aanpassingen van de N8 tussen Veurne en Koksijde?

Welke stappen dienen nog ondernomen te worden vooraleer de werken worden uitgevoerd?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 198 van 12 september 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. Na overleg met het stadsbestuur van Veurne en met De Lijn, werden de aanduidingen "BUS" verdubbeld (om de 125 m i.p.v. om de 250 m) en werd in de bocht ter hoogte van het vliegveld een volle witte lijn geschilderd tussen de twee (normale) rijvakken.

Op het ontwerpplan van de aanpassingen van de wegsignalisatie werden initieel ook pijlen aangebracht, doch volgens het verkeersreglement mogen dergelijke pijlen enkel worden aangebracht om aan te duiden dat er moet worden voorgesorteerd om aan het volgende kruispunt van richting te veranderen. Dergelijke pijlen mogen echter niet gebruikt worden om verkeer te geleiden naar een ander rijvak.

2. De aanpassingen werden ondertussen uitgevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 199
van 12 september 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Vrije busbanen - Stand van zaken

Vrije busbanen zijn een vrij recent fenomeen, ze werden aangelegd om de doorstroming van het openbaar vervoer te vergemakkelijken nu ons wegennet voor een stuk aan het dichtslibben is.

Recentelijk werd bekendgemaakt dat er ook vrije busbanen op een aantal snelwegen zullen worden aangebracht. De eerste is de E313 tussen Massenhoven en Ranst. Daar is de pechstrook omgebouwd, zodat bussen en taxi's de ochtendfiles naar Antwerpen kunnen ontwijken.

Dit jaar zou de minister een studie laten uitvoeren om na te gaan wat de effecten zijn op de verkeerveiligheid op wegen waar er een combinatie is tussen autoverkeer en een vrije busbaan.

1. Wanneer werd gestart met het experiment van vrije busbanen?
2. Hoeveel kilometer vrije busbanen werden er ondertussen per jaar aangelegd en waar, opgesplitst per provincie?
3. Werden er in die periode ook aangelegde busbanen opnieuw geschrapt?
4. Hoeveel kilometer vrije busbanen zullen er de volgende 12 maanden aangelegd worden en waar, opgesplitst per provincie?
5. Wanneer wordt de studie verwacht rond de effecten op de verkeersveiligheid op wegen waar er een combinatie is tussen autoverkeer en een vrije busbaan?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 199 van 12 september 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. Het aanleggen van vrije busbanen is geen recent fenomeen, ook niet in Vlaanderen. De meeste implementaties, ook in het prille begin, waren trouwens geen experimenten, maar weloverwogen duurzame mobiliteitsingrepen ; in die periode reeds voorafschaduwingen van de principes in het Mobiliteitsplan Vlaanderen. Zo werd in de Gentse Noordstraat (stadswegenis) in 1989 al gewerkt met een busbaan voor de trolleylijn 3.

Op de Antwerpse Leien verscheen de rechts gelegen busbaan tussen de Rooseveltplaats en de Noorderplaats in de vroege jaren '90.

In West-Vlaanderen was de aanleg van de vrije busbaan tussen 't Zand en het station in Brugge (start aanleg 2000) de meest in het oog springende ingreep. De provincie Vlaams-Brabant kende in 1999 de eerste aanleg van een busbaan in bijzonder overrijdbare bedding, en dit op de N9 te Asse tussen "Wijndruif" en "Nieuwstraat".

2. Het aantal aangelegde kilometers per provincie bedraagt in:

West-Vlaanderen : 11,45 kilometer

Oost-Vlaanderen : 5,95 kilometer

Vlaams Brabant : 10,78 kilometer

Limburg : 4,93 kilometer

Antwerpen : 93,5 kilometer

Overzichtslijsten per provincie waar in het verleden vrije busbanen werden aangelegd zijn te vinden in het jaarboek Personenvervoer, rubriek doorstroming, op de volgende websites :

<http://www.lin.vlaanderen.be/personenvervoer/2005/Wettelijk%20kader/wettelijk%20kader%202005.htm>

en

<http://www.mobielvlaanderen.be/wetgeving.php?a=22>

Voor een aantal provincies zijn de definitieve cijfers voor 2006 hier nog niet in opgenomen.

3. Het schrappen van een reeds gerealiseerde busbaan gebeurt zeer sporadisch en dan nog in volgende omstandigheden:

- bij - na formele evaluatie - te laag rendement voor de reizigers van het openbaar vervoer, en
- tegelijk met het implementeren van een alternatieve maatregel met gelijkaardige doelstelling en (minstens) gelijkaardig geraamde efficiëntie.

Het wegnemen van een (beperkt) gedeelte van de busbanen die rond Antwerpen in het kader van de Minder-Hindermaatregelen werden aangelegd, vormt hierbij een apart verhaal. Daar zorgde het terug openstellen van de R1 na de werken ervoor dat op een aantal plaatsen de busbaan niet meer nodig bleek voor een vlotte doorstroming van het openbaar vervoer.

Veruit het grootste gedeelte van de busbanen bleef ook daar echter integraal behouden.

De Minder-Hindermaatregelen voor de werken op de R1 waren trouwens de context waarin de door u aangehaalde vrije busbanen op de snelwegen rond Antwerpen werden aangelegd.

4. De exacte kilometergegevens zijn op dit ogenblik niet gekend. Voor provincie- en gemeentewegenis is er geen globale lijst bekend, op basis waarvan de vraag zou kunnen worden beantwoord.

Wat betreft gewestwegen kan worden verwezen naar het programma VIF 73.16 van het Agentschap Infrastructuur. Hierin zijn de voornaamste projecten uit de programma's 2006 en 2007 opgesomd. Deze zullen in de nabije toekomst worden uitgevoerd.

Doorstromingsprogramma VIF 73.16

Provincie Antwerpen

2006

Antwerpen N012	Gemeentestraat – Vak Leien-Astridplein: inrichting aparte busbaan
Antwerpen N012	Turnhoutsebaan – Vak Leeuwantstraat – Schotensestenweg: aanleg vrije tram- en busbaan
Antwerpen N177	Aanleg vrije busbaan staduitwaarts
Antwerpen E34 oost	Aanleg definitieve busstroken
E19 noord	
E313	
Antwerpen E34 - E313	Heraanleg in kader van definitieve busbaan

2007

Antwerpen N012	Gemeentestraat Vak Leien – Astridplein: inrichting aparte busbaan
Antwerpen N177	Boomsestraat - Aanleg vrije busbaan N177 – verplaatsen bushaltes – aanleg economische lus
Antwerpen E34 - E313	Heraanleg in het kader van een vrije busbaan

Provincie Limburg

2006

Hasselt N002	Diestersteenweg - Herkenrodedreef - busbaan + doseerlicht
Genk N075	Heraanleg busbanen Genk centrum
Hasselt N702	Universiteitslaan - Verlenging busbaan
Hasselt N774	Aanleg busbaan op LUC - voorlopige maatregelen

2007

Hasselt N074	Kempische Steenweg Aanleg busbaan
Hasselt R71	Aanleg busbaan tussen N74 en Elfde Liniestraat
Hasselt	Aanleg busbaan Stationsomgeving Hasselt
Kuringen N002	Kuringersteenweg - busbanen aanleggen
Hasselt N702	Universiteitslaan - busbaan R071 tot N774
Helchteren N074	Grote Baan - verlenging busbaan

Provincie Oost-Vlaanderen

2006

Aalst - N009	Aanleg staduitwaarts busbaan
--------------	------------------------------

2007

Dendermonde - N406	Noordlaan - aanleg busstrook
Gent - N458	Aanleg busbaan Wiedauwkaai

Provincie Vlaams-Brabant

2006

Leuven - N002 - Diestsesteenweg	BOB + 2 doseerlichten
Leuven	Globale aanbesteding van markeringen voor busbanen
Asse-Dilbeek - N009 – Nieuwe Gentssesteenweg	Bus tegenrichting in éénrichtingsstraat
Overijse - N004 - Graaf de Meeusstraat -	Aanleg "busweg"

Haacht-Kampenhout-Steenokkerzeel - N021- Haachtsesteenweg - BOB

2007

Overijse	N003	Leuvensesteenweg	Aanleg BOB door middel van markeringen
Overijse	N004	Graaf J. de Meeusstraat	Aanleg "busweg"
Kampenhout	N021	Haachtsesteenweg	BOB's
Tervuren	N003	Leuvensesteenweg	Aanleg BOB
Vilvoorde	N001	Hendrik I-lei	Aanleg BOB door middel van markeringen
Kampenhout-Steenokkerzeel	N021	Haachtsesteenweg	Aanleg BOB's

Provincie West-Vlaanderen2006

Wevelgem	N008	Kerkplein	Aanloopstrook
----------	------	-----------	---------------

2007

Kortrijk	R36	Romeinselaan	Aanleg busbaan Gentstraat-Romeinse Laan
Kortrijk	N008	Oudenaardsesteenweg	Aanleg busbaan

- De opening van de offertes in het kader van de studieopdracht naar de verkeersveiligheid op vrije bus- en trambanen vond onlangs plaats. Het onderzoek zal dus weldra kunnen starten. Rekening houdende met de termijn van het onderzoek, mogen de studieresultaten worden verwacht in het voorjaar van 2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 200
van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering

Elk jaar zijn de verschillende administraties van de Vlaamse overheid verplicht om een jaarverslag op te stellen. Daar kruipt niet alleen veel tijd en energie, maar vooral ook veel geld in (lay-out, foto's, drukwerk,...).

Uit een overzicht dat ik begin vorig jaar van toenmalig minister-president Yves Leterme kreeg, blijkt dat zeer duidelijk. In het totaal kon ik de prijs achterhalen van 63 verschillende jaarverslagen. Deze lijst was bovendien onvolledig. Een simpel optelsommetje leerde me dat daar een bedrag van maar liefst

€ 727.052,52 meer gemoeid is.

Behoorlijk bestuur is ook zuinig bestuur. Door de jaarverslagen enkel elektronisch aan te bieden, zou de Vlaamse Regering een serieuze kostenbesparing doorvoeren, zonder aan de kwaliteit van de communicatie te raken. Het voorstel van resolutie dat ik daarover indiende, werd op 24 mei 2006 in het Vlaams Parlement unaniem goedgekeurd.

In opvolging van gelijkaardige vragen en het gecoördineerde antwoord van de vorige jaren en van mijn voorstel van resolutie, heb ik de volgende vragen.

1. Welke administraties maakten een jaarverslag voor 2006?
2. Hoe werd dit verspreid (gedrukte vorm en/of elektronisch)?
3. Graag een overzicht van de kostprijs (aanmaak en druk) van de verschillende jaarverslagen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 79, Moerman nr. 72, Vandenbroucke nr. 213, Van Mechelen nr. 157, Anciaux nr. 103, Bourgeois nr. 112, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 200, Vanackere nr. 266, Crevits nr. 621).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 200 van 12 september 2007

van **TOM DEHAENE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, Vlaams minister-president.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 201
van 13 september 2007
van **JOHN VRANCKEN**

Spartacusplan - Kostprijsberekening

Naar aanleiding van mijn vraag om uitleg van 19 juni 2007, waarbij ik de minister meldde dat ik haar de berekening van het ACV zou bezorgen met betrekking tot de kostenvergelijking tussen het Spartacusplan en de heropening van Lijn 20 van Hasselt naar Maastricht, bezorg ik deze berekening als bijlage.

Uit deze analyse blijkt er een uitgesproken verschil te bestaan tussen de berekening van het Spartacusplan door de diensten of in opdracht van de minister, en een blijkbaar meer onderbouwde kostenberekening door specialisten in de materie.

1. Kan de minister de detailberekening van het door haar diensten berekende kostenplaatje meedelen en de parameters waarop die berekeningen gebaseerd zijn?
2. Acht zij het mogelijk dat de kostenberekening van het ACV meer de werkelijke kosten zal benaderen dan het door haar diensten vooropgestelde bedrag?
3. Welke conclusies trekt de minister uit deze verschillende berekeningen?

Met bijlage

Bijlage: Kostprijs Spartacusplan versus reactivering Lijn 20 (studie ACV Limburg)

De Spartacus-lightrail in cijfers

Een bezoek aan de tentoonstelling van het Spartacusplan in het Provinciehuis op 23 en 24 maart 2007 leverde enige belangrijke conclusies op. Uit wat er vastgesteld werd en uit de gesprekken met de aanwezigen van De Lijn werd er een “staat van bevinding” opgemaakt, wat op de vooropgestelde plannen terugslaat. We vinden deze staat van bevinding meer dan noodzakelijk.

Een zeer belangrijke opmerking die er vooraf technisch moet gemaakt worden, is de gehanteerde terminologie ‘Light Rail’, die door minister Van Brempt en De Lijn gebruikt wordt en die vooreerst in zijn juiste context dient geplaatst te worden.

Er wordt altijd gesproken over Light-Rail maar dit is slechts een verzamelnaam.

Onder deze verzamelnaam bestaan een aantal systemen:

- Light Trains of lichte treinen met systemen van Siemens, Desiro Stadler, Flint. Bombardier, Talent: snelheid max 140 km/u Talent II elektrisch 160 km/u
- Railbussen systemen : Alstom B 640 LHB FIINT: snelheid naargelang type 90 km/u – modernere 120 km/u
- Trams voor de steden + hun variante sneltrams voor de stedelijke agglomeratie, waar ze in exploitatie zijn, Siemens Cambino, Bombardier Flexy, Alstom Citadis: snelheid max. 70km/u voor sneltrams bij speciale bestelling = andere motoren (meerprijs) 120 km/u
- Metro's: snelheid 70 km/u

Spartacus

Voor het gehele Spartacussysteem is geopteerd voor sneltrams. In de omschrijving van het toepassingsgebied van deze systemen wordt er op gewezen dat deze systemen het meest rendabel zijn in exploitatie met een actieradius van maximum 20 km. Al wat boven de actieradius 20 km gaat voor sneltrams is de exploitatie van Light Trains en Railbussen (dunner bevolkte gebieden) meer efficiënt en meer verantwoord.

Staat van bevinding (we gebruiken ‘staat van bevinding’ in verband met wat wij hebben kunnen vaststellen op wat op deze tentoonstelling werd voorgesteld):

Belangrijk in dit dossier is het feit dat wat door De Lijn naar voren werd gebracht, een zeer duidelijke onderberaming is. In het kader van het vermoedelijk toepassen van het tramsysteem is geopteerd voor een ‘hybridensysteem’ met de grootste kanshebber Citadis van Alstom: dit houdt in dat van Hasselt station tot aan het referentiepunt Villicus (café De Ploeg) elektrisch zal gereden worden – het gaat over 6 km - om daarna op Limburgse grondgebied tot aan de Lanakense grens op diesel te rijden, zijnde 17 km.

Voor de raming heeft men zich gebaseerd op de bestaande lastenkohiers van de Belgische Spoorwegen en op de GOM-studie van 2001 voor dit tracé.

In de “referentieprijs km” zijn alleen de noodwendigheden als onderstations en signalisatie en bekabeling weerhouden.

Voor de bestrating heeft men zich gebaseerd op het borderel van eenheidsprijzen voor wegenwerken.

Op basis van hoger voornoemde drie parameters GOM, NMBS en borderel, aangepast aan de prijsstijgingen sinds 2001 en vergeleken met de huidige prijsnorm, weerhouden in de typebestekken komen we tot een km prijs voor het gedeelte Hasselt-Villicus (dubbel spoor) en dit moet opgedeeld worden in twee delen:

Tracé Hasselt-Lanaken (23 km) – Maastricht

Post 1

Dubbel spoor elektrisch en bestrating kostprijs:	4.965.000 €/km
Dubbel spoor elektrisch bestrating + kunstwerken:	25.000.000 €/km

-Voor Deel 1 zijn 4 km opgesplitst in twee delen:

- deel a: van Hasselt station tot aan het kruispunt Elfde Liniestraat- Koning Boudewijnlaan
- deel b: Hasselt kruispunt Godsheide -Diepenbeek tot referentiepunt Villicus

- Deel 2 bestaat uit 2 km voorzien, die bestaan uit:

op de vermoedelijke kunstwerken die zullen moeten gemaakt worden:

a. ongelijkvloerse kruising Koning Boudewijnlaan - grote ring

b. ongelijkvloerse kruising Grenslandhallen - Kinopolis met voorzieningen voor toegankelijkheid, gezien daar een halte voorzien is (- Hierin zijn niet weerhouden de spoorperrons voor deze Tram Terminus aan het station van Hasselt en de accommodatie die hiervoor nodig zal zijn (zie Post 5).

Berekening (raming) - dubbelspoor elektrisch Hasselt station – Villicus
(referentiepunt)

Post 1

4 km x 4.965.000 Euro de km =	19.860.000 €
-------------------------------	--------------

Post 2

2 km x 25.000.000 Euro de km =	50.000.000 €
--------------------------------	--------------

- Er is ook geen rekening gehouden met het verschuiven van de investeringslast voor post 2 naar openbare werken (wegen). We hebben alles berekend alsof alle wegenwerken op dit stuk van het tracé ten laste van De Lijn vallen.

Subtotaal post 1 + post 2	69.860.000 €
---------------------------	--------------

= Zonder bovenleiding diesel in ‘eigen bedding’ Villicus (referentie)-Lanaken grens.

Post 3

Bij deze post moet opgemerkt worden dat naar informatie, ingewonnen bij Infrabel Hasselt, het niet zeker is dat het tracé Beverst vertakking Lanaken-grens, aan De Lijn zou verkocht of verpacht worden. Volgens deze bronnen zou de NMBS Infrabel alle opties willen openhouden voor een eventuele reactivering. Indien dit zo zou zijn zou er voor deze 10 km een ernstige meerprijs in acht moeten genomen worden. Daar zou dan nog een extra voorziening moeten genomen worden in Lanaken, om goederen voor het twee km tramspoor tot aan de grens te transporteren.

17 km x 1.598.529 Euro de km = 27.174.993 €

Subtotaal post 3 27.174.993 €

Post 4

Beveiligde overwegen.

Naar raming moeten er minstens 12 beveiligde overwegen geplaatst worden voor dit tramspoor. Hierbij dient opgemerkt te worden dat dit voor Hasselt stad drie zwaar conflict kruisingen zal geven.

Twee beveiligde overwegen moeten voorzien worden als referentiepunt:

Dancing Versuz slachthuiskaai – kruising slachthuiskaai - Thonissenlaan Holiday Inn oprijden
trambaan kleine ring stuk Thonissenlaan oud ziekenhuis – Martelarenlaan tot Kolonel Dusartplein

Twee overwegen zullen ook speciale voorzieningen moeten krijgen: Hasselt - Koningin Astridlaan en Rozenstraat. Trambaan kruising Kempische Steenweg en Demerstraat (dit zou met verkeerslichten kunnen geregeld worden.)

Beide hoger vernoemde overwegen zijn veel duurder omwille van hun complexiteit, elektronica en besturing omdat vanaf dancing Versuz de tramsporen in het normale fiets- en autoverkeer komen van de kleine ring van Hasselt.

- Hier valt ook nog op te merken dat vanaf de Holiday Inn, Thonissenlaan, Martelarenlaan voor het autoverkeer slechts één rijbaan overblijft waar er nu twee zijn. Hier zal ontegensprekelijk een enorm fileprobleem ontstaan. Voor een tramsysteem zijn de bomen ook nog een probleem omwille van de bladeren in de herfst, die sliptoestanden op de wielbanden veroorzaken.

- kostprijs standaard overweg: 14.900 euro x 12 stuks = 178.800 €

- twee overwegen met speciale besturing (raming):

22.350 euro x 2 stuks = 44.700 €

Subtotaal post 4: 223.500 €

Post 5

Uitbouw Terminus sneltram Hasselt station

Voorzien van een Terminus Hasselt station. Gezien men geen gebruik mag maken van de treinsporen, moet er in Hasselt - oud gebouw goederen ABX - een terminus gebouwd worden met perrons en de benodigde signalisatie en informatiesystemen.

In deze raming zijn de afbraakwerken, wegenwerken, nutsvoorzieningen en infrastructuur weerhouden.

We voorzien minstens 4 perrons met de nodige informatiesystemen en bereikbaarheid.

Subtotaal post 5 8.676.273,37 €

Post 6

1. Stelplaats + onderhoud

Er moet een stelplaats voorzien worden voor het onderhoud van deze stellen, deze zijn onderhoudsgevoelig en moeten om de vier dagen (informatie DB) voor controle op de onderhoudspullen.

Deze stelplaats zal moeten voorzien worden van de nodige onderhoudsapparatuur, de nodige toegankelijkheid van de stroomafnemers en uitmeting.

De wielbanden zullen ook regelmatig moeten gecontroleerd worden. Naar we vernamen van mensen van "De Lijn" zou het groot onderhoud van de wielbanden uitbesteed worden, wat zal inhouden dat de nodige assen zullen moeten voorzien worden om een normaal bedrijf te garanderen. (groot onderhoud wielbanden) Het klein onderhoud van de wielbanden kan met vereenvoudigde computergestuurde draaibank apparatuur op de putten gebeuren. Hier moet ook een toegangsspoor extra voorzien worden, voor het bereiken van de stelplaats.

Voor de locatie van deze 'nieuw te bouwen stelplaats' met de nodige accommodatie komen twee locaties in het vizier:

A. Breemstraat: nieuw te bouwen huidige busstelplaats.

B. Totaal nieuw te bouwen stelplaats site stokerij Fryns -Crutzenstaat

Subtotaal post 6 37.184.028,71 €

Post 7

Onteigeningen en verleggen van straten

Onteigeningen en verleggen straten tracé Villicus - Beverst vertakking. Op dit tracé moeten drie straten verlegd worden omdat het huidige treintracé deze straten bijna raakt en alleen gescheiden is door de nutsweg NMBS en een greppel. Straten:

- Laarstraat Bilzen over ongeveer 50 m

- Industrielaan Diepenbeek (ongeveer 600 m lang)

- Molenstraat te Bilzen Beverst over een lengte van 700 m

(onder deze bevindt zich de grote collector die de aanvoer naar het zuiveringsstation verzekert en die vermoedelijk niet onder een spoorbedding mag liggen wegens andere as-belasting) Dit kan eventueel nog een extra meerkost meebrengen.

Subtotaal post 7 42.141.899,21 €

Post 8

Aankoop stellen

Aankoop stellen - geopteerd werd voor een "HYBRIDE systeem" Electrisch – Diesel (diesel - electrisch)

Daar kunnen drie systemen voor in aanmerking komen:

1. Cambino Hybride van Siemens
2. Bombardier Hybride Flexy – Mitrac
3. Alshom Hybride Citadis

De voorkeur gaat, volgens de uitleg op de tentoonstelling, uit naar de Citadis van Alstom omdat dit ook volgens vakliteratuur het meest uitgerijpt is.

De "Citadis" wordt met succes toegepast in Kassel, "màr alléén" op "deze tracés van enkele tramlijnen", die gebruik maken van "treinsporen" die ook door treinen bereiden worden.

Op andere tramlijnen worden "geen hybride systemen" gebruikt.

Het gekke van het hele Spartacus verhaal is dat men "geen gebruik mag maken" (federaal akkoord juni 2001) van treinsporen van

Hasselt tot Maastricht en wanneer men naar het voorbeeld Kassel kijkt, moet men zich hier toch zéér belangrijke vragen gaan stellen, naar alles wat in vorige posten is geraamd!

Bij deze hybride systemen moet ook nog vermeld worden dat ze "zéér onderhoudsgevoelig" zijn, ze steken vol hoogwaardige elektronica en er moet om de vier dagen gecontroleerd worden of alle vitale systemen werken. Daar zal ook een magazijn van vitale onderdelen "moeten" aanwezig zijn.

Om dit tracé Hasselt – Maastricht te kunnen uitbaten zullen er 8 systemen in verschillende samenstelling nodig zijn.

Als referentieprijzen nemen we de aankoop Veolia voor tracé Maastricht – Kerkrade, februari 2007, elektrisch aangedreven.

Er werden ook 8 systemen in verschillende samenstelling besteld.

Omdat het nu hybride systemen zijn, moeten we bij navraag deze prijs verdubbelen: Veolia betaalde 30 miljoen Euro.

Voor de Hybride stellen rekenen we een meerkost van 20%

Subtotaal post 8

36.000.000 €

Exploitatie

Exploitatietekort: dit zal ook moeten berekend worden.

Bij de exploitatie dienen ook nog al de machines voor onderhoud sporen en bijhorend personeel voorzien te worden

Post 9

Subtotaal post 9 geen raming door specialisten

Groot Totaal

221.259.000 €

We komen hier dus zeer dicht bij de raming van wat voor het gehele Spartacusplan zou moeten betaald worden, zijnde 220 miljoen Euro

Besluit:

- Heel deze staat van bevinding zal moeten aangepast worden in het vooruitzicht dat de werken misschien binnen twee jaar zouden kunnen aanvangen en in dat perspectief zou dan de prijzen en index met minstens 20 % moeten verhoogd worden.
- Wij hielden geen rekening met de kosten van de MER studie en de hieraan te geven gevolgen, die vermoedelijk ook een meerkost tot gevolg zullen hebben.
- Gezien het een raming is op basis van een vaag tracé kan er een foutfactor in zitten van 20%.
- Wat door de minister verteld wordt over het inzetten van drie stellen voor de lijn Hasselt - Maastricht is onbegrijpelijk, gezien men 4 ritten per uur wil in elke richting.
→ Wij tellen hier op zes stellen gezien de omlooptijd vermoedelijk rond 1,5 uur zal liggen voor het traject. Hier moet men dan nog de nodige reserve tellen voor het onderhoud, zodat wij van 8 stellen uitgaan.

Conclusie kost Lijn 20 versus Spartacus:

Reactivering Lijn 20

Reactivering op reële basis :

24 miljoen €

Spartacus lijn Hasselt-Maastricht

221 miljoen €

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 201 van 13 september 2007

van **JOHN VRANCKEN**

1. De Lijn raamt de kosten voor aanleg van de infrastructuur voor de eerste sneltramlijn op afgerond 55 miljoen euro (dit zijn geen exploitatiekosten). Hiervan zijn 23 miljoen euro voor het gedeelte Hasselt station tot de campus van de Universiteit Hasselt te Diepenbeek (voor dubbelsporig geëlektrificeerd tracé met halten). 32 miljoen euro zijn voor het gedeelte van de campus Universiteit Hasselt te Diepenbeek tot aan de Belgisch-Nederlandse grens (een enkelsporig tracé met de nodige passeersporen, niet geëlektrificeerd en met halten).

De gebruikte parameters zijn onder andere:

Post	Aard	Eenheid	Prijs in Euro/eenheid
halte	VH	forfaitair	500.000 tot 1.000.000
Spooraanleg enkel (op ballast)	VH	m	600
Spooraanleg dubbel (op ballast)	VH	m	1000
Spooraanleg tram-busbaan (dubbel)	VH	m	3000
wissel	VH	forfaitair	75.000
nieuwe verkeerslichtenregeling	VH	forfaitair	150.000
waarschuwingslicht	VH	forfaitair	30.000
nieuwe overweg met slagbomen	VH	forfaitair	200.000
nieuwe bewaakte overweg	VH	forfaitair	150.000
signalisatie	VH	m	200
glasvezel	VH	m	40
kunstwerken	VH	forfaitair	geval per geval bekeken
onderstation tractie	VH	forfaitair	750000
feeder	VH	m	100000
Rijdraad	VH	m	500
Retourkabels Ø240	VH	m	50

De parameters zijn afkomstig uit andere projecten van De Lijn, uit de industrie en gegevens van de spoorwegen.

Er wordt vanuit gegaan dat een kostenverdeling overeen gekomen zal worden met de overige besturen waarbij elk bestuur zijn deel van de kosten betaald. De kost van de grondverwerving is niet geraamd, aangezien deze nog sterk kan variëren (bij private eigenaren is dit bevoegdheid van het comité van aankoop, er zijn nog geen afspraken met NMBS over spoorlijn 20). Het gedeelte infrastructuur in Nederland is ten laste van Nederland en daarom niet in de raming opgenomen. De bedragen uit de raming zijn daarom inclusief nodige bovenleiding en exclusief grondverwerving, nutsvoorzieningen en kosten overige besturen (gemeenten, provincie, Agentschap Infrastructuur, Infrabel, Nederland) en BTW.

Verder worden sommige stukken infrastructuur gecombineerd met andere projecten. In deze projecten wordt reeds rekening gehouden met Spartacus, zodat werken niet hoeven te worden over gedaan. Om dubbeltelling van budgetten te voorkomen worden de kosten niet opgenomen

in de raming Spartacus. Voor sneltramlijn 1 betekent dit dat de kosten voor de kunstwerken (allen te Hasselt) onder de Grote Ring, Trichterheideweg en Kiezelstraat (= TV3V-project van Agentschap infrastructuur) niet in de raming begrepen zijn.

De kostenberekening van het ACV bevat niet alleen de infrastructuurkosten die De Lijn moet doen voor de aanleg van de sporen en bovenleidingen, maar bevat ook de kosten die moeten gedaan worden door andere besturen (gemeenten, provincie, Agentschap Infrastructuur, Infrabel, Nederland) en de kosten voor grondverwerving.

2. Alhoewel ik opgetogen ben over het feit dat het ACV bekommerd is om de toekomst van het openbaar vervoer in Limburg, zijn er bij het document "Kostprijs Spartacusplan versus reactivering lijn 20" (studie ACV Limburg) een aantal kanttekeningen te plaatsen.
- Het tracé Hasselt-Maastricht wordt opgesplitst in post 1 (Hasselt – referentie Villicus) en post 2 (referentiepunt Villicus tot Lanaken grens).
 - o Post 1 omschrijft grofweg het tracé tussen Hasselt–Station en campus UH te Diepenbeek (de exacte ligging van het referentiepunt Villicus is niet vermeld).
 - Hier wordt melding gebruik gemaakt van twee eenheidsposten: "dubbel spoor elektrisch en bestrating kostprijs" en "dubbel spoor elektrische bestrating + kunstwerken". Welke aannamen voor deze verzamelposten gedaan worden, wordt niet vermeld. De cijfers zijn zo niet te interpreteren.
 - De eenheidspost "dubbel spoor elektrisch en bestrating kostprijs" is te hoog.
 - De raming van deel 2 (2km) gaat – zoals hier geraamd - uit van een 2km lang dubbel spoor elektrisch en kunstwerk. Dit maakt dat in de berekening van ACV deze 2 kilometer al 50 miljoen euro kosten. Dit lijkt toch wat overdreven. De cijfers zijn zo niet te interpreteren.
 - o Post 2 omschrijft gemakshalve het gedeelte tussen campus UH te Diepenbeek tot aan de Belgisch-Nederlandse grens.
 - Hier wordt melding gemaakt van een eenheidspost "1.598.529 euro de km". Welke aannamen voor deze verzamelpost gedaan worden, wordt niet vermeld. Dit cijfer is zo niet te interpreteren.
 - o Post 4 Beveiligde overwegen
 - Hier wordt teveel uitgegaan van een trein. Overwegen aan de Kanaalkom, Dussartplein en de Astridlaan zijn een typische treinkeuze. Verkeerslichtenregelingen (geschikt voor een sneltram, niet voor een trein) zijn een stuk soepeler te regelen.
 - De kostprijs standaard overwegen van 14.900 euro en overweg met speciale besturing 22.350 euro zijn in vergelijking met de parameters van De Lijn een onderschatting (zie vraag 1, parameters De Lijn).
 - o Post 5 Uitbouw terminus sneltram Hasselt station
 - De uitbouw van de sneltramhalte (3 perrons met nodige uitrusting) raamt De Lijn op 1.000.000 euro. ACV raamt hier 8.676.273.37€. Welke aannamen hier gedaan worden, wordt niet vermeld. Dit cijfer is zo niet te interpreteren. Enkel kan opgemerkt worden dat het cijfer van ACV zeer hoog ligt.
 - o Post 6 Stelplaats + onderhoud
 - Is niet begrepen in de raming van De Lijn. Zit wel begrepen in het project voor de herlokalisatie van de stel- en werkplaats van De Lijn naar de Crutzenstraat of maakt deel uit van de lease van de voertuigen.
 - ACV raamt dit op 37.148.028,71 euro. Welke aannamen hier gedaan worden, wordt niet vermeld. Dit cijfer is daarom niet te interpreteren.
 - o Post 7 Onteigeningen en verleggingen van straten
 - Is niet begrepen in de raming van De Lijn. Onteigeningen (grondverwerving) is in dit stadium moeilijk te ramen (zie antwoord op vraag 1). De Lijn is geen wegbeheerder.
 - ACV raamt hiervoor 42.141.899,21 euro. Welke aannamen hier gedaan worden, wordt niet vermeld. Dit cijfer is niet te interpreteren.

- Post 8 Aankoop stellen
 - ACV gaat uit van 8 treinstellen voor Kerkrade (Veolia) voor 30 miljoen euro (cijfers zijn van ACV en niet gecheckt bij fabrikant of Veolia). Daarenboven raamt zij een meerprijs van 6 miljoen euro voor de dieselvesie van dit model.
 - De trein van Veolia is niet wat De Lijn in gedachte heeft qua materieel.
 - De Lijn heeft voor exploitatie van de eerste sneltramlijn slechts voertuigen nodig (3 voor de exploitatie en één als reserve).
 - Het materieel zit niet vervat in de raming van de infrastructuurkost van De Lijn, want dit is een exploitatiekost.
- Post 9 Exploitatie
 - Een van de doelstellingen van het Spartacusplan – naast een betere kwaliteit voor de klant - is een efficiënter openbaar vervoer. Zo zal de exploitatiekost van De Lijn Limburg op het niveau van vandaag blijven. Dit komt omdat de sneltramblijnen een aantal busdiensten zullen vervangen en meer reizigers en zo ook meer opbrengsten verwacht worden.
 - Het onderhoud van sporen is geen deel van de aanleg, maar maakt deel uit van de exploitatiekost. Ze is dus niet inbegrepen in de raming van de infrastructuurkost van De Lijn.
 - De exploitatiekost is ook niet inbegrepen in de kostenraming ACV.

3. Een vergelijking tussen de ramingen leert het onderstaande.

- Tussen beide ramingen bestaat een verschil van wat inbegrepen is en wat niet. De raming van De Lijn is de raming voor de infrastructuur van de eerste sneltramlijn. Een aantal posten uit de raming van ACV, zitten voor De Lijn in andere budgetten vervat (stelplaats + onderhoud, aankoop stellen, exploitatie). Er wordt met deze zaken door De Lijn rekening gehouden, maar ze maken geen deel uit van de kostenraming van de aanleg van infrastructuur.
- In het document “Kostprijs Spartacusplan versus reactivering lijn 20 (studie ACV Limburg)” kunnen bij verschillende aannamen vragen gesteld worden. Aannamen kunnen grotendeels niet nagetrokken worden gezien gebruik gemaakt wordt van een reeks (verzamel)posten, waarbij niet vermeld wordt wat inbegrepen zit. De in het document van het ACV opgenomen manke bronverwijzingen (GOM-studie 2001, lastenkohiers Belgische spoorwegen) maken het niet mogelijk om via die weg de voorgestelde kosten te controleren. De door ACV gebruikte posten zijn ondoorzichtig. Wij merken op dat sommige posten zeer hoog zijn (25.000.000 euro/km voor dubbel spoor elektrische berstrating + kunstwerken of 8.676.273,37 euro voor een terminus voor de sneltram te Hasselt). Andere posten zijn dan weer merkkelijk laag (14.900 euro voor een beveiligde overweg).
De posten met de hoog ingeschatte kostprijzen, situeren zich hoofdzakelijk op het deel Hasselt-Beverst en niet op het deel Beverst-Lanaken, waarvan voorgesteld wordt om dit deel als spoorlijn re activeren.

Aangezien aanleg van nieuwe infrastructuur tussen Hasselt en Beverst een noodzaak is, is gekozen om nieuwe attractiepolen rechtstreeks te bedienen (UH campus Diepenbeek, Kinopolis, Provinciehuis en Grenslandhallen, Scholencampus Elfde Liniestraat, stadscentrum Hasselt, Kanaalkom Hasselt). Een nieuw tracé dient zich aan en is met een sneltram mogelijk. Met een trein is dit traject bijna onmogelijk. Sneltram biedt bovendien de mogelijkheid om tussendoor enkele keren extra te stoppen (Diepenbeek dorp, Munsterbilzen en Lanaken, Maastricht Belvédère), terwijl een trein hiervoor minder geschikt is. Een heel aantal reizigers krijgt zo een rechtstreekse verbinding. Met een trein tussen Hasselt station en Maastricht station blijft een grotere behoefte aan na- en voortransport naar deze attractiepolen en herkomstgebieden. Een sneltram is voor deze verbinding de geëigende oplossing.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 202
van 17 september 2007
van **JOHAN SAUWENS**

De Lijn - Vervoerbewijs 65+/PMH

Eind dit jaar krijgen 1,3 miljoen senioren (65+) en personen met een handicap (PMH) een nieuw abonnement van De Lijn. Deze nieuwe abonnementen hebben geen magneetstrook. Daardoor moeten de senioren en personen met een handicap hun abonnement vanaf 1 januari 2008 niet meer registreren wanneer ze opstappen.

Thans gebeurt de telling van de “reizigers” via registratie. Hoe zal vanaf begin 2008 de telling van de reizigers gebeuren? Volgens het systeem van de gewone netabonnementen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 202 van 17 september 2007

van **JOHAN SAUWENS**

Tot 31 december 2007 moeten 65+'ers ontwaarden. Vanaf 1 januari 2008 zijn nieuwe kaarten in omloop die niet ontwaard moeten worden. De reizigersaantallen van 65+'ers zullen derhalve vanaf 2008 bepaald worden als vast aantal, namelijk het gemiddelde van het aantal reizigers over de periode 2005-2007. Dit cijfer zal constant blijven in de reizigerstellingen, ongeacht het aantal uitgegeven Omnipassen 65+. Van zodra de smart card in werking is, zal De Lijn opnieuw met registraties werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 205
van 18 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Basismobiliteit - Klachten

Het decreet Basismobiliteit gaat uit van een basisaanbod aan openbaar vervoer in de woonzones. Indien een burger die in een woonzone woont, oordeelt dat hij niet van de basismobiliteit kan genieten, kan hij gebruikmaken van de daartoe in het decreet (artikel 6 paragraaf 3) en het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de basismobiliteit ingestelde procedure.

Het decreet Basismobiliteit stelt namelijk: “Wanneer niet voldaan is aan de in artikel 5 bedoelde minimumnormen inzake geregeld vervoer, kan de burger een klacht neerleggen bij de bevoegde administratie van het Vlaamse Gewest. De Vlaamse regering bepaalt het bedrag van de vergoeding. De vergoeding kan enkel verschuldigd zijn indien het bewijs van een taxirit wordt geleverd. Dit bedrag is hoogstens één keer per dag verschuldigd aan de benadeelde en kan het totaalbedrag van de taxirit niet overschrijden.”

1. Hoeveel Vlamingen legden reeds een klacht neer?

Hoeveel klachten werden ontvankelijk bevonden, en dit opgesplitst per provincie?

2. Welke bedragen diende de administratie tot op vandaag uit te betalen aan de benadeelden van het decreet Basismobiliteit, en dit opgesplitst per provincie?

3. In welke mate is de Vlaming voldoende op de hoogte van de mogelijkheid om ter zake een klacht neer te leggen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 205 van 18 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Tot op heden kon één klacht worden genoteerd. Deze klacht werd na onderzoek onontvankelijk bevonden.
2. Er werd bijgevolg nog geen vergoeding uitgekeerd.
3. De motivatie alsook de procedure voor het indienen van een klacht over de basismobiliteit wordt verduidelijkt, zowel:
 - in het decreet betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (20 april 2001 - hoofdstuk 2, art. 6, § 3) als
 - in het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de Basismobiliteit in het Vlaams Gewest (29 november 2002 - hoofdstuk 4, artikel 11).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 210
van 20 september 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

De Lijn - Vervoerbewijs 65+/PMH

Recent besloot de VVM De Lijn om alle 1,2 miljoen 65-plussers (65+) en 128.000 personen met een handicap (PMH) een nieuw gratis abonnement aan te bieden. Dit zou automatisch worden bezorgd met de post. De nieuwe abonnementskaarten voor de vermelde categorieën van reizigers zullen voortaan geen magneetstrip meer hebben, omdat de registratieplicht verdwijnt. Dit alles treedt in werking vanaf 1 januari 2008, zo stelt de VVM De Lijn.

In 2010 neemt de VVM De Lijn dan weer een ander registratiesysteem met een zogenaamde contactloze kaart in gebruik. Deze nieuwe chipkaart is ook bruikbaar bij de andere openbare vervoersmaatschappijen in België. Toch schakelt de MIVB veel vroeger over op de chipkaart.

De minister antwoordde op mijn schriftelijke vraag van 9 augustus jl. (nr. 182) dat er verscheidene redenen zijn waarom er een verschil in timing bestaat tussen de MIVB en VVM De Lijn m.b.t. de invoering van de contactloze kaart.

Graag verneem ik van de minister wat de totale kostprijs is van het tijdelijk abonnementensysteem (tot 2010) dat VVM De Lijn invoert voor 65-plussers en personen met een handicap (druk abonnementen, postkosten, personeelskosten, etc.).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 210 van 20 september 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

Eind 2007 vervallen de huidige kaarten voor 65+/PMH. Dit betekent dat alle rechthebbenden (65+/PMH) een nieuw vervoerbewijs zullen toegestuurd krijgen (eenmalige zending).

Tussen 2008 en 2010 (3 jaar) krijgen alle nieuwe rechthebbenden automatisch een nieuw abonnement opgestuurd (maandelijkse update).

De eenmalige zending bedraagt 1.200.000 stuks. Voor de maandelijkse update worden 5.000 zendingen per maand gerekend, ofwel 180.000 over drie jaar.

Dit levert volgende bedragen op volgens de huidige en gangbare tarieven. De posttarieven zijn op dit ogenblik nog niet bekend (met name de mogelijke korting die zal worden toegepast door de Post).

	Eenheidsprijzen (per 1.000) in euro	Eénmalige zending (1.200.000 stuks) in euro	Maandelijks update (per maand 5.000) in euro	Totaal (3jaar- 180.000) in euro
Drukwerken	55,82	66.984	279,1	10.048
Personaliseren	57,9	69.480	289,5	10.422
Handeling	96,8	116.160	484	17.424
Kaarten	30,85	37.020	154,25	5.553
Vaste kost per zending	293,5	294	1467,5	10.566
Totaal		289.938	2674,35	54.013

Doordat er gewerkt wordt met kaarten die niet meer moeten worden ontwaard, wordt er op twee zaken bespaard. Te weten de aanmaak van de kaarten (€19,92 korting per 1.000) en de handeling (€27 per 1.000). In het totaal betekent dit een besparing van €277.164.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 212
van 20 september 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

De Lijn - Voorverkooppunten

Vorig jaar werden door De Lijn de voorverkooppunten ingevoerd. Daardoor wil men de doorstroming van het openbaar vervoer verbeteren.

Ondertussen blijkt dat vooral een aantal deelgemeenten zich benadeeld voelen, omdat daar geen voorverkooppunt is.

1. Kan de minister meedelen op basis waarvan de selectie wordt gemaakt om al dan niet een voorverkooppunt op te richten?
2. Worden de gemeentebesturen hierbij betrokken?
3. Klopt het dat er deelgemeenten zijn waar geen voorverkooppunten zijn?
4. Zal De Lijn alsnog initiatieven nemen om ook in die deelgemeenten voorverkooppunten op te richten?
5. Over hoeveel voorverkooppunten beschikt De Lijn? Graag een overzicht per provincie.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 212 van 20 september 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Er wordt geen selectie gemaakt door De Lijn. De Lijn gebruikt 4 verdelers + NMBS voor de voorverkoop van Lijnproducten. Zo heeft De Lijn momenteel meer dan 3.000 voorverkooppunten. De Lijn onderneemt acties om de verkoop te promoten en aangezien deze verdelers een commissie krijgen, hebben zij er alle belang bij om zoveel mogelijk winkelpunten aan te zetten om Lijnproducten in voorraad te nemen. De Lijn kan echter geen winkeliers verplichten om vervoerbewijzen te verkopen.
2. Ja, de gemeentebesturen kunnen als voorverkooppunt fungeren van Lijnproducten en deze commerciële actie uitvoeren. Zij kunnen ofwel een contract afsluiten met de distributeur van hun keuze of rechtstreeks bij De Lijn bestellen.
3. Er zijn inderdaad deelgemeenten waar geen voorverkooppunten zijn. Dit betreft De Lijn evenzeer. De redenen hiervoor zijn erg uiteenlopend. Soms is er in een deelgemeente weinig aanbod van De Lijn, maar meestal is de reden dat geen handelszaken aanwezig zijn. Tenslotte zijn er winkelpunten die geen interesse hebben omdat de omzet van vervoerbewijzen te klein is om rendabel te zijn voor de handelszaak.
4. De Lijn neemt reeds sedert de opstart van de voorverkoop regelmatig initiatieven om het aantal winkelpunten te laten toenemen.
In alle deelgemeenten worden de verdelers aangezet om nieuwe voorverkooppunten te voorzien en specifiek deelgemeenten zonder voorverkooppunt.
Vier maal per jaar wordt aan een beurs voor handelszaken meegedaan. Hierop ontmoet De Lijn meer dan 2.000 zaakvoerders van handelszaken. Ook daar tracht De Lijn hem te motiveren om ook als voorverkooppunt te fungeren voor Lijnproducten.
5. Voorverkooppunten.

<i>Provincie</i>	<i>Aantal</i>
Antwerpen	827
Limburg	404
Oost-Vlaanderen	688
Vlaams-Brabant + Brussel	526
West-Vlaanderen	715
Wallonië	6
Totaal	3.166

Tenslotte kan gewezen worden op de proef die De Lijn op dit ogenblik in Antwerpen en Gent doet met het bestellen van tickets per sms. Indien deze proef positief wordt geëvalueerd, kan dit een belangrijke, verdere verfijning van de voorverkoop genereren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 213
van 20 september 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Basismobiliteit - Stand van zaken

Volgens het decreet op de basismobiliteit was het de bedoeling om tegen eind 2006 op 750 meter van iedere woning openbaar vervoersaanbod te creëren vanaf elk huis in een plattelandsgemeente. Voor kleinstedelijke gebieden zal er binnen een straal van 650 meter een bushalte moeten zijn, en bij grootschalige gebieden binnen een straal van 500 meter.

Kan de minister meedelen welke gebieden of delen van gemeenten thans nog niet voldoen aan de voorwaarden van het decreet op de basismobiliteit?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 213 van 20 september 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Op 1 januari 2007 werd iets meer dan 90% van de Vlaamse woonzones, zoals die beschreven staan in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, basismobiel verklaard.

Voor een oplistijng van de woonzones waar basismobiliteit (geheel of gedeeltelijk) werd gerealiseerd, kan worden verwezen naar de documentatie die in het voorjaar 2006 aan de Vlaamse parlementairen werd bezorgd naar aanleiding van de evaluatie van basismobiliteit. Naderhand, d.i. in de periode tussen de evaluatie van en het beëindigen van basismobiliteit werden nog enkele projecten "Basismobiliteit" geïmplementeerd, meer bepaald in volgende gemeenten:

Provincie Antwerpen: Regio Herentals (Herentals, Herenthout, Herselt, Hulshout, Nijlen, Olen en Westerlo) en gemeente Wommelgem

Provincie Limburg: Hasselt

Provincie Oost-Vlaanderen: Regio Aalst (Aalst, Berlare, Erpe-Mere, Haaltert, Lede), Beveren-Kruibeke-Temse, Brakel-Lierde, De Pinte-Nazareth-St.Martens-Latem, Denderleeuw, Dendermonde, Destelbergen-Melle, Lokeren-Waasmunster, Hamme, Lovendegem-Waarschoot-Zomergem, Moerbeke-St.Niklaas-Stekene, Sint-Gillis-Waas en Zottegem.

Provincie Vlaams-Brabant: Affligem-Liedekerke, regio Pajottenland (Bever-Galmaarden-Halle-Herne-Pepingen-Roosdaal), Gooik-Sint-Genesius-Rode en Sint-Pieters-Leeuw.

Provincie West-Vlaanderen: Ardoonie, Avelgem, Deerlijk, Diksmuide, Lichtervelde, Middelkerke, Moorslede-Wevelgem, Roeselare en Spiere-Helkijn.

Sinds 1 januari 2007 heeft elke Vlaming die in een woonzone woont, het recht om een klacht in te dienen mocht er niet aan de normen basismobiliteit voldaan zijn.

(Besluit van de Vlaamse Regering van 29 november 2002 - hoofdstuk4, artikel 11)

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

KRIS PEETERS,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 61
van 4 juli 2007
van **KARLOS CALLENS**

Melkprijs - Stand van zaken

In april 2007 lag de gemiddelde melkprijs 7,1 % hoger dan een jaar eerder. Een onverwachte opsteker voor de Vlaamse melkveehouders. Niet alleen omdat de stijging van de melkprijs gevoelig hoger ligt dan het Europees gemiddelde van 2,1 %, maar ook omdat de prijsstijging er komt in een periode dat de productiesteun op Europees niveau wordt afgebouwd en de algemene trend de afgelopen jaren een daling van de melkprijs was. Een aantal andere trends zet zich wel verder: het aantal melkveehouders is gedaald met 7 % tot 11.800, maar gemiddeld leverde elke melkveehouder 245.841 liter, een fikse stijging tegenover 2005 toen de opbrengst gemiddeld 220.252 liter bedroeg.

De verhoging van de melkprijs is goed nieuws voor de producenten, omdat het hun bedrijfsrentabiliteit ten goede kan komen. Zeker nu de Europese Unie de exportsubsidies heeft afgeschaft en de melkquota stilaan worden afgebouwd. Het is daarom van belang dat de melkveehouders zelf een evenredig deel van de winst van de melkprijs kunnen genieten en de winsten dus niet onevenredig veel blijven hangen bij andere schakels in de keten.

1. Namen de prijzen die de melkveehouders voor hun product ontvingen gemiddeld evenredig toe met de verhoging van de melkprijzen?

Zo neen, welke zijn hiervan de oorzaken en wie is dan met een onevenredig deel van de winsten aan de haal gegaan?

2. Is er nood aan maatregelen om het prijzenaanbod bij de melkveehouders te verbeteren en op welke manier wil de minister dit verzekeren?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 61 van 4 juli 2007

van **KARLOS CALLENS**

In de inleiding van de vragen is gesteld dat de EU de exportsubsidies heeft afgeschaft. Dit zou echter sterk vooruitlopen op de huidige WTO-onderhandelingen waarin enkel wordt gesteld dat onder bepaalde voorwaarden de EU bereid is om deze af te schaffen tegen uiterlijk 2013. Het feit dat er nu geen exportsteun wordt gegeven, betekent niet dat het middel om de exportsubsidies opnieuw te activeren, is afgeschaft. Verder wordt gesteld dat de productiesteun op Europees niveau wordt afgebouwd. Hierbij mag niet vergeten worden dat de melkpremie inmiddels definitief is verworven via de integratie in de bedrijfstoelag.

1. De melkprijs staat sterk in de belangstelling. Het gaat vooral om de prijs op de wereldmarkt voor boter en magere melkpoeder en in de nasleep komt ook de kaasprijs in hogere noteringen terecht. Tussen de prijs van de grondstof en deze van het eindproduct zit evenwel een marge die een bufferend vermogen heeft: stijgt of daalt de prijs op de wereldmarkt, dan volgt de prijs van de grondstof dit met enige vertraging. Dit heeft te maken met de marge voor commercialisatie en verwerking, gebonden aan handelsovereenkomsten die gebonden zijn aan een termijn. Dit is zeker zo het geval voor de versmarkt en de drinkmelk waar contracten worden afgesloten voor een periode tot 12 maanden. Pieknoteringen voor bulkproducten op de wereldmarkt gaan dan ook voorbij aan deze melkerijen. Het omgekeerde is ook waar: dalen de prijzen voor bulkproducten sterk op de wereldmarkt, dan geniet de Europese melkhouder van de marktbescherming die de markt voor verse consumptieproducten biedt.

Objectieve melkprijsgegevens zijn zeer schaars. Een interessante bron van relatief betrouwbare melkprijsinformatie is het melkprijsonderzoek van de Nederlandse landbouworganisatie LTO. LTO berekent maandelijks de melkprijs voor een type melkveebedrijf bij 16 Europese zuivelgroepen. Eén daarvan is het Belgische Milcobel: de melkprijs aan de boer in ons land is beduidend sneller en veel sterker gestegen dan in andere landen van de EU. Worden bv. de eerste 7 maanden van 2007 vergeleken ten opzichte van de eerste 7 maanden van 2006 bedraagt de prijsstijging voor het Belgische bedrijf 2.96 euro per 100liter tegenover slechts 0.92 euro /100 liter voor de 16 Europese bedrijven. Dit alles terwijl de gemiddelde prijs van het Belgische bedrijf over de eerste 7 maanden van 2006 reeds iets hoger was dan de gemiddelde EU-prijs over dezelfde periode. Vermits ook het vrije marktprincipe speelt op de aanbodmarkt van melk, mag men aannemen dat de overige Belgische industrie maximale inspanningen heeft geleverd om hun leveranciers te behouden.

We kunnen dus besluiten dat de Belgische zuivelindustrie koploper is in de EU in het doorgeven van prijsstijgingen aan melkleveranciers, nochtans zijn de prestaties van onze zuivelindustrie niet bevoordeeld door de omvang van de thuismarkt of de schaalgrootte van de verwerkers. Dat er onderling tussen de zuivelbedrijven verschillen bestaan, heeft dan voor een groot deel te maken met de flexibiliteit waarover het bedrijf beschikt, rekening houdend met het productassortiment en de handelsverbintenissen met de afnemers.

2. Er worden geen maatregelen in het vooruitzicht gesteld om in te grijpen in de markt. In het recente verleden hebben landbouworganisaties kunnen bekomen dat in de distributie bepaalde minimumprijzen werden gerespecteerd. Dit is trouwens een actie die zich niet enkel heeft

beperkt tot Vlaanderen maar eveneens voorbeelden kent in andere landen als Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk. Samenwerking tussen landbouwers en de uitbouw van sterke coöperaties met steun aan initiatieven rond afzet en verwerking kunnen blijven rekenen op steun. Initiatieven die worden genomen om de transparantie te verbeteren, kunnen eveneens onderzocht worden voor zover deze kunnen kaderen binnen een duurzame ketenbenadering.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 62
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Landbouw en plattelandsbeleid - Innovatie en overleg

De Beleidsnota Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2004-2009 en de Beleidsbrieven Landbouw, Visserij, Platteland 2005-2006 en 2006-2007 formuleren een aantal belangrijke doelstellingen m.b.t. het landbouwbeleid, het zeevisserijbeleid en het plattelandsbeleid. Ik herneem ze in de concrete vragen hierna.

1. Welke initiatieven heeft deze Vlaamse Regering genomen sinds het begin van deze legislatuur in het kader van innovatie als motor voor de verdere ontwikkeling van de sector?
2. Hoeveel middelen zijn er vrijgemaakt om dit te realiseren, zowel wat betreft wetenschappelijk onderzoek, het agrarisch onderwijs als de navorming van land- en tuinbouwers? Graag een opsplitsing per begrotingsjaar.
3. Welke initiatieven zijn er genomen om in alle beleidsdomeinen maximaal rekening te houden met de weerslag en de invloed van beleidsbeslissingen op het Vlaamse platteland en in het bijzonder de actieve deelname aan het Interbestuurlijk Plattelandsoverleg?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 62 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Sinds het aantreden van deze Vlaamse Regering zijn er zeer veel innovatieve initiatieven genomen. Hieronder wordt een overzicht gegeven van de voornaamste.

Biobrandstoffen

Op 8 maart 2005 organiseerde de Minister van Landbouw de "Rondetafel Biobrandstoffen". Sindsdien is het onderwerp niet meer uit de actualiteit te branden. Het was nooit de bedoeling om de productie van energiegewassen als hét manna voor de landbouw naar voren te schuiven, maar het is wel een bij uitstek toekomstgerichte teeltkeuze die kan zorgen voor inkomensverbreding. Op 22 april 2005 nam het Vlaams Parlement hierover een resolutie aan.

Energie investeringen in de tuinbouw

De groentesector neemt slecht 4,3% van de totale oppervlakte in, maar is hiermee verantwoordelijk voor 12,8% van de totale Vlaamse productiewaarde van land- en tuinbouw, ofwel 570 miljoen euro. In totaal komt dit overeen met 5.766 bedrijven. Met een positieve handelsbalans van 409 miljoen Euro is ook deze sector sterk exportgericht.

In het actieplan 'naar een duurzame glastuinbouw' zijn een aantal doelstellingen opgenomen m.b.t. dit energiegebruik. De doelstelling is dat het areaal glastuinbouw van 2.000 ha minimaal behouden wordt, m.a.w. dat minstens 100 ha serres per jaar vernieuwd worden (meer energie-efficiënte serres). De glastuinbouwsector heeft de handschoen van het rationeel energiegebruik opgenomen. Ook hier willen we met het beleid een adequate ondersteuning en ontwikkelingskader aanbieden. Vanuit het beleid hebben we heel wat energie gestopt om de sector te helpen bij het investeren in innovatieve energiesystemen als logisch antwoord op de steeds hoger wordende energiefactuur. De meest recente wijziging van het Vlaamse Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) biedt ondersteuning aan installaties en technieken die energiebesparend werken. Wie investeert in een WKK-installatie op aardgas, kan sinds dit voorjaar op 40% VLIF-steun rekenen.

Investeringen in de agrovoeding

In 2005 werd het toepassingsveld van het VLIF verruimd met de steun voor de agrovoedingssector en voor de omkaderingssector (meer bepaald proeftuinen en proefcentra). Wat de steun aan de agrovoedingssector betreft, werden in 2005 een 90-tal dossiers ingediend, goed voor een totale uitbetaalde steun van ongeveer 3,5 miljoen euro. De steun aan de omkaderingssector omvat de Vlaamse subsidies voor structuurverbeteringen van de praktijkcentra. Maximaal 50% van het aanvaarde investeringsbedrag komt in aanmerking. Ruim 1 miljoen Euro werd in 2005 uitbetaald.

Ondersteuning van de adoptie van innovatie in de landbouw

Of het nu gaat om een innovatief product of een nieuwe vorm van dienstverlening, het slagen zal in belangrijke mate afhangen van de kennis, de durf, de inventiviteit en het doorzettingsvermogen van de bedrijfsleider zowel op economisch, ecologisch als sociaal vlak. Daarnaast is de financiële draagkracht van het bedrijf bepalend wanneer hoge investeringen nodig zijn. Innovatieve investeringen die bijdragen tot een verbeterde rentabiliteit van de

bedrijven worden gesteund door het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds. Innovaties die van belang zijn voor de ganse keten krijgen extra aandacht.

Uitbouw van kennisinfrastructuur

In Vlaanderen beschikken we over een ruim potentieel aan kennisinstellingen in de landbouw. In drie universiteiten en in het Instituut voor landbouw en visserij (ILVO) wordt fundamenteel en toegepast wetenschappelijk onderzoek verricht over verschillende aspecten van landbouw. Daarnaast bestaan er 17 praktijkcentra die op een laagdrempelige, neutrale en open wijze aan praktijkonderzoek doen. Demonstratieprojecten tonen nieuwe technologische ontwikkelingen op bedrijfsniveau en dragen bij tot de doorstroming ervan tot bij de landbouwer. Er werden zeven coördinatiecomités, één per sector, opgericht met de bedoeling de onderzoek- en voorlichtings-activiteiten van de deelnemende praktijkcentra op elkaar af te stemmen. De 17 betrokken praktijk-centra werkten voor de eerste periode 2005-2009 vijfjarenplannen uit, waarin ze hun onderzoeks-intenties voor de komende vijf jaar voorlegden.

Kennisuitwisseling en -doorstroming

Om innovatie op land- en tuinbouwbedrijven te stimuleren is een goede doorstroming van kennis en informatie tussen onderzoek en praktijk nodig. Samenwerking met en tussen wetenschappelijke instituten, proefcentra en organisaties die demonstratieprojecten opzetten is nodig. Hiervoor werd een Platform voor Landbouwonderzoek opgezet. In dit Platform zijn alle partners van het landbouw-onderzoek en de sector vertegenwoordigd, met de bedoeling nauwer samen te werken.

Door het Platform werden in het voorjaar 2006 onderzoekscommunicatiedagen georganiseerd tussen onderzoekers en de landbouwsector. Uit de gesprekken kwam sterk naar voor dat de landbouwer meer betrokken wil worden in verschillende aspecten van landbouwonderzoek: visievorming, bepaling onderzoeksthema's, projectontwikkeling, -beoordeling en -uitvoering.

2. Het totale budget voor O&O voor landbouwonderzoek binnen het wetenschapsbeleid bedraagt 11,545 miljoen euro. Daarbovenop is er binnen het sectorale wetenschapsbeleid een budget van 8,884 miljoen euro O&O kredieten voorzien via de dotatie aan het ILVO. Het totale budget voor O&O voor landbouwonderzoek bedraagt dus 20,429 miljoen euro.

De beschikbaarheid van voldoende middelen voor onderzoek en ontwikkeling (O&O) is één van de randvoorwaarden om te innoveren. Een veelgebruikte internationale indicator hierbij is de O&O intensiteit: het percentage van het Bruto Binnenlands Product (BBP) besteed aan O&O. Op de Europese Top in Barcelona in 2002 werd het streefdoel gesteld om tegen 2010 de uitgaven voor O&O in de Europese Unie te verhogen tot 3% van het BBP. Bijkomend werd bepaald dat één derde van de O&O kredieten gefinancierd moet worden door de overheid en twee derde door de industrie.

De Vlaamse “landbouw, jacht en diensten in verband met deze activiteiten, bosbouw en diensten in verband met de bosbouw” heeft een aandeel van zowat 1,25% van de totale Vlaamse Bruto Toegevoegde Waarde. Vermenigvuldigen we dit aandeel met het Vlaamse Bruto Binnenlands Product (164.948,3 miljoen euro in 2004), en delen we de 20,429 miljoen euro aan O&O door dit getal dan bekomen we een O&O intensiteit van zowat 1%.

De middelen die de voorbije jaren werden gespenseerd aan vorming en sociale promotie van landbouwers bevindt stegen van 3,3 miljoen euro in 2003 naar 4,3 miljoen euro in 2006.

jaar:	2003	2004	2005	2006*
vorming	3.300.026,52	3.075.256,15	3.534.132,77	4.230.756,56

sociale promotie	34.841,89	45.068,78	62.866,74	84.650,00
totaal	3.334.868,41	3.120.324,93	3.596.999,51	4.315.406,56

* voorlopige stand uitgaven

3. De departementen en/of agentschappen van de diverse beleidsdomeinen nemen actief deel aan het overleg van de diverse ondersteunende themagroepen en de uitvoering van de adviezen van het Interbestuurlijk Plattelandsoverleg (IPO). Daarnaast worden bij deze samenwerking ook de lokale en provinciale overheden, evenals het middenveld actief betrokken.

Een aantal voorbeelden uit het afgelopen werkingsjaar worden hieronder opgesomd. De voorbeelden tonen aan dat op verschillende terreinen wordt rekening gehouden met de IPO-adviezen, die de invloed en de weerslag van beslissingen op het Vlaamse platteland onder de aandacht brengen.

Aan het IPO werd gevraagd een advies te formuleren met betrekking tot kwaliteit en bereikbaarheid van voorzieningen in landelijke gebieden voor welzijn en gezin. Het IPO-advies werd geformuleerd rond vier pijlers. Eén van de pijlers betrof het: “werken aan een stevig lokaal netwerk via dorps-netwerken”. In navolging hiervan werd op 15 maart 2007 een oproep gelanceerd tot indienen van pilootprojecten onder de noemer 'dorpsnetwerken voor zorg in een rurale omgeving (ZORO)'. De oproep stimuleert lokale besturen om binnen het kader van het lokaal sociaal beleid initiatieven uit te denken ter versterking van het sociaal weefsel in het dorp via een dorpsnetwerk. Projectvoorstellen kunnen ingediend worden tot 15 september 2007. Het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen en het Departement Welzijn hebben hun actieve medewerking verleend aan zowel de uitwerking van het advies zelf als het beleidsinitiatief dat eruit voortvloeide.

In uitvoering van het IPO-advies “Logiesbedrijven op het platteland” werden er een aantal knelpunten opgelost in de vergunningspraktijk van zowel het plattelandstoerisme als het jeugdtoerisme. De Vlaamse Regering engageerde zich tot een aanpassing van de regelgeving, waardoor bij de uitbating van logies meer rekening kan worden gehouden met de noden van het typische plattelandstoerisme. In navolging van het advies kreeg de administratie die de vergunningsaanvragen van landbouwers moet adviseren begin 2007 de opdracht om hiermee rekening te houden en werd in de praktijk een opening gecreeërd om gunstig advies uit te brengen aan landbouwers die op hun landbouwbedrijf opteren voor 8 kamers voor hoevertoerisme. Op 29 juni 2007 werd ook het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003 tot bepaling van de toelaatbare functiewijziging voor gebouwen gelegen buiten de geëigende bestemmingszone, gewijzigd, waarbij ook particulieren meer mogelijkheden krijgen voor plattelandstoerisme in landbouwgebied. Tot slot worden jeugdlogies of jeugdverblijfcentra mogelijk in gebouwen met als hoofdfunctie landbouw. De verschillende betrokken administraties van de relevante beleidsdomeinen (ruimtelijke ordening, toerisme, landbouw, leefmilieu, jeugd) lagen aan de basis van de totstandkoming van de resultaten. Eveneens zorgen de betrokken administraties voor de doorvertaling van deze beslissingen in de advies-en vergunningpraktijk.

De studiedag “Stilte, iedereen mag het horen!” van 11 mei 2007 was het resultaat van een samenwerking tussen het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) en het Interbestuurlijk Plattelandsoverleg (IPO). Ten gevolge van een positief advies van het Bestuurlijk Overleg van het IPO, werd dit initiatief opgezet. Samen wilden de betrokken administraties stilte en rust belichten vanuit drie verschillende beleidstakken: milieu, platteland en cultuur. Hoewel de benaderingswijzen verschillend zijn, is het uiteindelijke doel

gemeenschappelijk: aandacht vragen en zorg dragen voor rust en stilte in een landelijke context. Met een mix van verschillende invalshoeken en veel praktische toepassingen werd het pad te geëffend voor tal van nieuwe projecten rond stilte en rust in Vlaanderen, zowel op het platteland als in de stad.

In samenwerking met het IPO voert de Administratie van de Vlaamse Bouwmeester een “Terreinverkenningsoefening voor Agrarische Architectuur” uit. Constructeurs van industriële (landbouw)loodsen en getalenteerde ontwerpers worden samengebracht om kwalitatieve agrarische architectuur bespreekbaar te maken. Het gezamenlijk traject van architecten en constructeurs moet leiden tot een verhoogde aandacht voor meer kwalitatieve architectuur in het landelijk gebied. De verschillende administraties zullen bij de evaluatie van de resultaten en de doorvertaling in beleidsbeslissingen worden betrokken.

Ook werd met het federale beleidsniveau samengewerkt. Het IPO heeft haar advies verleend voor het ontwerp van Koninklijk Besluit inzake paramotors. De administraties ruimtelijke ordening en leefmilieu, alsook de provincies en de gemeentes hebben hieraan hun actieve deelname verleend. De federale wetgeving volgt de hoofdlijnen van het advies en houdt bijgevolg rekening met de weerslag en de beslissingen op het platteland.

Komend werkjaar zal het IPO zich opnieuw met gezamenlijke krachten inspannen opdat bij het beleid maximaal kan rekening worden gehouden met het de eigenheid van het platteland.

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 67
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Mensenrechteninstituut - Stand van zaken

De federale regeringsverklaring van juli 2003 voorziet in de oprichting van een nationaal instituut voor de bevordering en bescherming van mensenrechten in ons land.

Professoren van de rechtsfaculteit van de UCL hebben een ontwerp van akkoord tussen de federale, regionale en de gemeenschapsoverheden opgesteld. Dit voorstel is voorgelegd aan de betrokken administraties.

1. Welk standpunt heeft de Vlaamse Regering ingenomen betreffende dit ontwerp van akkoord?
2. Wat is de stand van zaken betreffende de uitvoering?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 67 van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

1. Het voorstel van een aantal professoren van de rechtsfaculteit van de Universit  Catholique de Louvain (UCL) is tot op heden niet voorgelegd aan de Vlaamse overheid, zodat de Vlaamse Regering hierover nog geen standpunt heeft kunnen innemen. Uit contacten met de federale overheid blijkt echter dat het voorstel waarnaar u verwijst slechts een suggestie is vanuit de academische wereld. Het betreft geen definitief voorstel van de federale overheid.
2. Uit diezelfde contacten met de federale overheid blijkt ook dat de federale ad hoc werkgroep waarin de oprichting van een nationale Commissie voor de Mensenrechten wordt behandeld, momenteel een advies van het Hoog Commissariaat van de Mensenrechten van de VN bestudeert. Bovendien wordt voor verdere stappen de nieuwe federale regeringsverklaring afgewacht. Zodra de Vlaamse overheid wordt gevat door het dossier, zal het aandachtig worden bestudeerd en opgevolgd door de bevoegde diensten binnen de Vlaamse overheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 70
van 25 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

“Vlaanderen in Actie” - Bundeling expertise gezondheidszorg

Een jaar geleden werd het plan “Vlaanderen in Actie” voorgesteld. Er werd aangekondigd dat de Vlaamse Regering de expertise op het vlak van welzijn en gezondheidszorg wil bundelen en exporteren. Terecht werd gesteld dat onze gezondheidszorg tot de beste ter wereld behoort.

Die voorsprong dient beter te worden benut.

1. Welke initiatieven zijn er inmiddels genomen? Wat is de stand van zaken?
2. Welke initiatieven zijn er genomen om door de bundeling van knowhow de eigen gezondheidszorg efficiënter en professioneler te maken?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om onze expertise te exporteren?
4. Welke kennisinstellingen zijn hierbij betrokken?
5. Welke spelers uit de gezondheidszorg zijn hierbij betrokken?
6. Op welke wijze is de farmaceutische en aanverwante industrie hierbij betrokken?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 25 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

In het antwoord kunnen wij verwijzen naar de Septemberverklaring die dd. 24 september jl. door de Minister-president in het Vlaams Parlement werd afgelegd.

Ruim een jaar geleden, op 11 juli 2006, stelde de Vlaamse Regering inderdaad haar project “Vlaanderen in Actie” voor. Inmiddels is er heel wat “Actie in Vlaanderen” gekomen.

De eerste van de 34 VIA projecten zijn intussen al volledig uitgevoerd, de andere zijn volop in uitvoering en verschillende nieuwe projecten staan op stapel.

Wat nu concreet het project II.12 “Innovatief in Welzijn en Gezondheid” betreft, willen wij vooreerst bevestigen dat het hier om een zeer belangrijk project gaat, waarin verschillende van de beleidslijnen van het Regeerakkoord concreet gestalte zullen krijgen.

De tijd is voorbij dat de sectoren van de Gezondheids- en de Welzijnszorg beschouwd werden als een kostenfactor, die het internationaal concurrentievermogen van onze bedrijven hypothekeerde. Wij zijn er reeds lang van overtuigd dat het hier gaat om een sector van groot sociaal economisch belang, die in hoge mate bijdraagt tot onze economische welvaart en waarin wij in Europa tot de Top behoren.

Voor het bereiken van de Lissabondoelstellingen, waarbij Europa in 2010 de meest competitieve kenniseconomie ter wereld wil worden, is de gezondheidssector dan ook een bijzonder belangrijke speler die een belangrijke toegevoegde waarde zal creëren voor onze welvaart in Vlaanderen.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat er rond dit specifieke project “Innovatief in Welzijn en Gezondheid” talrijke reacties op het kabinet van de vorige Minister President zijn binnengekomen.

Naar aanleiding van deze reacties zijn er verschillende bilaterale contacten geweest met de stakeholders uit het middenveld, uit de ziekenhuissector, uit de bedrijfswereld en met de kennisinstellingen.

In talrijke voordrachten en studiedagen allerhande werd het project aan de sector voorgesteld en werd er gepeild naar een gepaste concretisering van de doelstellingen ervan.

Het project zal dan ook op een breed draagvlak kunnen rekenen bij alle stakeholders. In de voorbereidende fase werd er immers een uitstekende voedingsbodem gelegd om alle ingrediënten concreet samen te brengen.

Tevens werd er door de vorige Minister-president een akkoord met VOKA bereikt, waarin werd afgesproken dat de interne VOKA werkgroep, die ondermeer opgestart was ter voorbereiding van dit project, zal opgaan in een nieuw op te richten werkgroep op niveau van het kabinet.

Vermits innovatie enkel mogelijk is door multidisciplinariteit, wordt de concrete optie onderzocht om over te gaan tot de oprichting van een Collaboratief Netwerk op Vlaams niveau, waarin gestreefd zal worden naar een kruisbestuiving tussen de traditionele industriële partners uit de profit-sector, de actoren uit de preventieve en curatieve gezondheidszorg, de kennisinstellingen en, expliciet op hun vraag, ook de patiëntenorganisaties.

Van de partners van dit Collaboratief Netwerk wordt verwacht dat zij in staat zullen zijn om een gemeenschappelijke innovatiestrategie te ontwikkelen, over de grenzen van de eigen sector heen, en dit ten behoeve van de Vlaamse Regering.

Naast het creëren van meer synergie tussen de actoren, zal dit netwerk ook de garantie bieden op een structurele verankering van de beoogde multidisciplinariteit.

Naast het in kaart brengen van de reeds bestaande initiatieven, zal aan het netwerk ook gevraagd worden om een inventaris te maken van buitenlandse best cases, de regelgeving te screenen, een inventaris van op opportuniteiten op te stellen, en tenslotte een voorstel te ontwikkelen voor een efficiënte communicatiestrategie.

Het is daarbij zeker niet de bedoeling om in het vaarwater te komen van reeds bestaande initiatieven, zoals bijvoorbeeld het reeds zeer goed werkende life sciences programma van Minister Fientje Moerman.

Na de eerste fase van uitwisseling van knowhow, kunnen dan geïntegreerde projecten rond specifiek geselecteerde doelgroepen of beschikbare technologieën op punt worden gesteld op de interne en de internationale markt.

Voor de volledigheid, wordt hierbij nogmaals onderstreept dat de gezondheidszorg ingebed is in een federale context. Regelgeving en financiering van de gezondheidszorg zijn immers federale materies.

De huidige federale discussies over de Staatshervorming geven Vlaanderen de kans om meer Vlaanderen te worden, en op duurzame wijze nieuwe bevoegdheden te verwerven.

De gezondheidszorg is een sprekend voorbeeld van hoe bevoegdheidsversplintering tussen het federale en het deelstatelijke niveau een krachtadig en efficiënt beleid in Vlaanderen in deze sector dreigt te hypothekeren.

Pas als die bevoegdheden die greep geven op de sociaal-economische hefboomen aan Vlaanderen worden toevertrouwd, zal Vlaanderen het project II.12 "Innovatief in Welzijn en Gezondheid" effectief en ten volle kunnen uitvoeren.

Dit neemt uiteraard niet weg dat Vlaanderen intussen alle Vlaamse bevoegdheden terzake maximaal kan uitputten.

Een screening van de regelgeving, met aandacht voor die regelgeving die bepaalde actie belemmert, behoort dan ook tot de opdrachten op korte termijn.

Maar ook de Europese regelgeving interfereert in dit project.

Bij de oprichting van de Europese Unie hebbe, de Lidstaten er expliciet voor gekozen om inzake gezondheidszorg het subsidiariteitsprincipe te hanteren. Dat impliceert dat elke Lidstaat verantwoordelijk blijft voor de organisatie van zijn eigen gezondheidszorg, voor de bewaking van de kwaliteit ervan en voor de garantie van toegankelijkheid voor alle burgers. Onrechtstreeks gevolg hiervan is dat het Europees Hof van Justitie niet beschikt over een specifiek kader wanneer het geraadpleegd wordt over aangelegenheden die de gezondheidssector aanbelangen. De uitspraken van het Europees Hof van Justitie zijn de facto dan ook meer dan eens onaangepast aan de realiteit in de gezondheidssector.

Dat maakt dat er in de gezondheidssector heel wat praktische problemen en bezwaren opduiken die een efficiënte uitwisseling van patiënten en diensten tussen de Lidstaten in het algemeen en tussen de Euregio's in het bijzonder in de weg stonden.

De aanrekening van de correcte prijs van een ziekenhuisopname bij een geplande opname in een andere Lidstaat, was er maar één voorbeeld van.

Belangrijk te vermelden in dit verband is dat het Europees Parlement dd. 15 maart 2007 een resolutie heeft aangenomen, waarin gepleit wordt voor een wetgevend kader dat meer rechtszekerheid zal scheppen voor zorgontvangers, nationale zorgverzekeringssteels en private zorgverleners.

Het Europees Parlement benadrukt dat de procedures en voorwaarden voor terugbetaling verduidelijkt moeten worden, dat de beginselen van patiëntveiligheid vastgelegd moeten worden, de beste praktijken tussen gezondheidswerkers uitgewisseld moeten worden,...

Tevens wordt er een concreet voorstel gelanceerd voor een Gemeenschappelijk Europees Handvest voor patiëntenrechten en wordt gepleit om de uitwisseling van tuchtrechtelijke gegevens over gezondheidswerkers die grensoverschrijdende zorg verlenen verplicht te maken.

Dit alles zal de internationale samenwerking en de uitwisseling van expertise tussen de Lidstaten vergemakkelijken.

Van in het vroegste stadium van het besluitvormingsproces, heeft het kabinet van de Minister-president, en dit in nauw overleg met het middenveld, zwaar gewogen op het ontwerp van Europese Richtlijn dat EU Commissaris Kyprianou, wellicht nog dit jaar en uiterlijk in de lente van 2008, zal voorleggen en dat een pakket aan maatregelen zal bevatten die specifiek focussen op het faciliteren van patiëntenmobiliteit.

Verder wordt in de ontwerp richtlijn de oprichting van een Europees netwerk van Referentiecentra aanbevolen, dat de toegang tot top-klinische zorg moet garanderen aan Europese ingezetenen die deze zorg in eigen land niet kunnen ontvangen, omdat het land ofwel te klein ofwel te arm is.

Het is evident dat onze Vlaamse ziekenhuissector, die internationaal geapprecieerd wordt, hierin een belangrijke rol zal spelen en dit zowel op het vlak van uitwisseling en export van expertise, als op het vlak van intra muros therapie in Vlaanderen.

Vlaanderen heeft dus het afgelopen jaar niet stil gezeten om het project II.12 “Innovatief in Welzijn en Gezondheid” op punt te stellen en heeft reeds heel wat voorbereidende werkzaamheden verricht om de voedingsbodem voor dit project bij alle partners voor te bereiden.

Zoals aangekondigd in de Septembeerklaring zal de Vlaamse Regering in de komende weken en maanden krachtig het voortouw nemen van “Actie in Vlaanderen”. Ook voor dit project zal zij op drie niveau's werken:

Ten eerste zal elke Minister de concrete projecten die hij of zij heeft toegezegd op 10 juli 2006 verder afwerken.

Ten tweede zal de Vlaamse Regering in permanente dialoog met dit Parlement, met de lokale besturen, met het middenveld en met de bevolking, en in samenwerking met het Sociaaleconomisch Forum, nieuwe projecten op het getouw zetten.

Ten derde zal de Vlaamse Regering door communicatie en informatie de Vlamingen actief betrekken bij de verwezenlijking van deze gedeelde ambitie.

De tijd is nu rijp voor concrete actie en over de voortgang hiervan zal uitgebreid in het Parlement gerapporteerd worden, en dit uiteraard steeds in nauw overleg met de bevoegde ministers uit de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 73
van 9 augustus 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Zorgboerderijen - Stand van zaken

Zorgboerderijen vangen mensen met een hulpvraag op. Iedereen krijgt er zorg op maat en dat maakt het concept zo uniek en gegeerd. Het is de bedoeling dat de zorgvrager of hulpboer meedraait met de werkzaamheden op het landbouwbedrijf en ondergedompeld wordt in het gewone dagelijkse leven. De realiteitszin van de boer(in) en zijn/haar gezin samen met de natuurlijke omgeving vormen een belangrijke meerwaarde voor de zorgvrager.

De vraag naar zorgboerderijen is dan ook enorm toegenomen.

Ook vanuit de welzijnsvoorzieningen is men zich meer en meer bewust van de complementariteit van de “groene zorg” ten aanzien van hun eigen werking.

1. Hoeveel zorgboerderijen werden er jaarlijks opgetekend van 2004 tot 2007 in de verschillende provincies? Welke trend kan hieruit worden afgeleid en welke verklaring kan hieraan worden gegeven?
2. Is er al een evaluatie geweest van de erkende en gesubsidieerde zorgboerderijen? Wat werd er geëvalueerd en welke resultaten konden hieruit afgeleid worden?

Indien er nog geen evaluatie heeft plaatsgevonden, is die dan nog voorzien en voor wanneer is ze gepland?

3. Komt het aanbod aan zorgboerderijen overeen met de vraag naar groene zorg?

Wanneer er tekorten zijn, op welke manier denkt de minister deze weg te werken?

Zijn er bijkomende campagnes ter promotie van zorgboerderijen gepland? Of ziet de minister nog andere oplossingen om het tekort weg te werken?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 9 augustus 2007

van **TINNE ROMBOUITS**

1. De subsidieregelgeving voor de zorg en activering van zorgvragers op land- en tuinbouwbedrijven ging pas op 1 december 2005 van start. Het departement Landbouw en Visserij beschikt niet over een databank van het aantal zorgboerderijen voor deze periode. De gegevens van 2005 zijn vermoedelijk ook niet helemaal correct omdat de model-zorgboerderij-overeenkomsten pas vanaf 1 december 2005 beschikbaar waren. Het invullen van deze overeenkomst gebeurde in samenspraak met de voorziening. Bovendien moesten veel land- en tuinbouwers een tijdje wachten op het voor het dossier verplichte verzekeringsbewijs. De meeste verzekeringsmakelaars hadden voor deze eerste dossiers wat extra tijd nodig voor de opmaak van de attesten. Deze administratieve taken zorgden er voor dat niet alle land- en tuinbouwbedrijven hun dossier nog in december 2005 konden indienen. Er zijn dus enkel relevante gegevens van 2006 en 2007.

Bovendien komen voor de subsidie zorgboerderijen enkel land- en tuinbouwers in hoofd- of neven-beroep in aanmerking. Zorgboerderijen die niet aan alle voorwaarden van de subsidieregelgeving voldoen zijn niet vervat in de databank van het departement landbouw en visserij.

Op dit ogenblik hebben 200 land- en tuinbouwers een aanvraag gedaan om de subsidie zorgboerderijen van de Vlaamse overheid te verkrijgen. Hiervan komen 192 landbouwers in aanmerking.

Er kan een duidelijk stijgende trend afgeleid worden uit deze cijfers.

Tabel: overzicht van het aantal zorgboerderijen en zorgboerderij-overeenkomsten in 2006

Provincie	Aantal zorgboerderijen	Aantal overeenkomsten
Antwerpen	33	82
Limburg	20	79
Oost-Vlaanderen	26	43
Vlaams-Brabant	19	41
West-Vlaanderen	49	215
Totaal	147	460

Tabel: overzicht van het aantal zorgboerderijen en zorgboerderij-overeenkomsten per provincie op 03/09/2007

Provincie	Aantal zorgboerderijen	Aantal lopende overeenkomsten	Totaal aantal overeenkomsten sinds 12/2005
Antwerpen	39	72	123
Limburg	28	56	142

Oost-Vlaanderen	31	44	55
Vlaams-Brabant	29	44	79
West-Vlaanderen	65	113	376
Totaal	192	329	775

In totaal zijn er sinds de start van deze maatregel 832 zorgboerderij-overeenkomsten ingediend met aanvraag tot subsidie. Hiervan zijn op dit ogenblik 775 zorgboerderij-overeenkomsten goedgekeurd voor uitbetaling. Elk van deze overeenkomsten staat voor een zorgvrager die gedurende een bepaalde periode beroep gedaan heeft op een zorgboerderij, of een groep zorgvragers die onder begeleiding op een landbouwbedrijf aanwezig is geweest.

Sommige overeenkomsten zijn van langere duur, andere overeenkomsten lopen slechts een paar dagen of week (time-out projecten). Op dit ogenblik lopen er 329 overeenkomsten die voor subsidie in aanmerking komen.

Het ondersteunen van de opmaak van de subsidieregeling zorgboerderijen door meerdere beleidsdomeinen leidde tot een onderbouwd wettelijk kader. Het bestaan van een wettelijk kader voor de zorg en activering van zorgvragers op land- en tuinbouwbedrijven heeft vele land- en tuinbouwers over de streep getrokken. Het kunnen verkrijgen van een vergoeding voor de inkomensderving voor deze verbredingsactiviteit onder vorm van de subsidie is zeker een stimulans in het engagement van land – en tuinbouwbedrijven. Voor de huidige generatie land- en tuinbouwers primeert immers de economische rendabiliteit van hun bedrijf. Bij land- en tuinbouwers die open staan voor de zorg en activering van zorgvragers op hun bedrijf groeit de interesse. Dit resulteert in de toename van het aantal gesubsidieerde zorgboerderijen.

2. Er gebeurde een eerste evaluatie van de subsidieregeling zorgboerderijen op 6 oktober 2006. In het najaar van 2007 is een volgende evaluatie voorzien.

De evaluatie van 6 oktober 2006 gebeurde door de administraties die bij deze subsidieregeling betrokken zijn vanuit landbouw, welzijn en onderwijs, het kabinet van de minister bevoegd voor het landbouwbeleid, het Steunpunt Groene Zorg en het Steunpunt Groene Zorg Oost-Vlaanderen.

De evaluatie houdt niet alleen het inventariseren en opvolgen van knelpunten in maar ook een statistische evaluatie van de subsidiemaatregel.

In deze evaluatie was de dossierbehandeling een belangrijk aandachtspunt. Er waren in de beginfase van de behandeling van de subsidiedossiers een aantal opstartproblemen:

- nood aan optimalisatie van de ondersteunende informatica voor de dossierbehandeling
- moeilijke informatiedoorstroming bij de controle van de voorziening door het departement welzijn
- late uitbetaling aan land- en tuinbouwers.

Deze administratieve procedure is intussen waar mogelijk bijgestuurd om aan deze problemen een oplossing te geven.

Tijdens de evaluatie werd er gewezen op het belang van een correcte communicatie met land- en tuinbouwers.

Er werden ook een aantal vragen naar voor geschoven door de steunpunten.

De meeste landbouwers ontvangen voor de zorg en activering van zorgvragers op hun bedrijf enkel de subsidie van het departement landbouw en visserij. Deze subsidie is een vergoeding voor de inkomensderving die de land- of tuinbouwer heeft omdat hij door de aanwezigheid van de zorgvrager op zijn bedrijf niet al de werkzaamheden op zijn bedrijf optimaal kan

uitvoeren. In de meeste gevallen ontvangt de land- of tuinbouwer geen vergoeding voor de effectieve zorg die hij op zich neemt. Ook een aanvullende vergoeding voor gemaakte kosten door de land- en tuinbouwer zoals bijvoorbeeld het aangeboden middagmaal wordt vaak niet besproken. Een debat of een gesprek met de betrokken sectoren over deze mogelijke vergoedingen is wenselijk.

3. De vraag naar zorgboerderijen is groter dan het aanbod. Voor het opvangen van zorgvragers op land- en tuinbouwbedrijven is niet enkel het financiële luik van de subsidieregelgeving van belang. Het persoonlijk engagement van het hele landbouwersgezin is doorslaggevend.

Demonstratieproject “op weg naar kwaliteitsvolle zorgboerderijen”

Momenteel wordt er in het kader van een demonstratieproject een kwaliteitsgids voor zorgboerderijen uitgewerkt. Deze wordt binnenkort gefinaliseerd en aan de pers voorgesteld. Het bestaan van deze kwaliteitsgids biedt ondersteuning aan landbouwers en voorzieningen. Zowel administratieve verplichtingen als aandachtspunten voor een optimale samenwerking en een kwaliteitsvolle opvang worden in deze gids uitgediept. Land- en tuinbouwers en voorzieningen kunnen deze kwaliteitsgids als leidraad gebruiken. In deze kwaliteitsgids komen ook een aantal getuigenissen van actieve zorg-boerderijen aan bod die een aantal praktijkvoorbeelden belichten. De voorstelling van deze kwaliteits-gids zal onder meer de aandacht trekken van geïnteresseerde land- en tuinbouwers.

Internationaal zorgcongres 6-9 november en Vlaamse dag 10 november 2007

De minister bevoegd voor het landbouwbeleid ondersteunt de organisatie van een internationaal congres rond zorgboerderijen. Deze internationale Community of Practice – Farming for Health richt zich tot zowel wetenschappers, beleidsmensen als praktijkmensen. Het congres beoogt onderling informatie uit te wisselen en probeert in het kader van een aantal acties een aantal initiatieven rond “farming for health” te verwezenlijken. De Vlaamse subsidieregelgeving zal tijdens dit congres als voorbeeld toegelicht worden. De deelnemers van het congres zullen tijdens een excursie een aantal zorgboerderijen bezoeken.

Aansluitend op dit congres zal er een Vlaamse dag georganiseerd worden. Hier zal een ruim publiek worden uitgenodigd, onder andere de welzijnssector, de onderwijssector en alle betrokken en geïnteresseerde land- en tuinbouwers. Het is immers dankzij ieders bereidwillige medewerking dat de subsidieregeling voor de land- en tuinbouwbedrijven mogelijk is.

Huldiging tweehonderdste zorgboerderij

Zonder de inspanningen van de betrokken land- en tuinbouwers heeft de subsidiemaatregel zorgboerderijen geen bestaansreden.

Zoals uit de statistieken af te leiden is, zal binnenkort de tweehonderdste zorgboerderij die voldoet aan de voorwaarden van de subsidieregelgeving gevierd worden. De minister zal persoonlijk een bezoek brengen aan dit land- of tuinbouwbedrijf. Op dit bedrijf zal symbolisch hulde gebracht worden aan de tweehonderdste gesubsidieerde zorgboerderij. Dit om de waardering van de minister bevoegd voor het landbouwbeleid uit te drukken voor de inzet van alle land- en tuinbouwers die zorgvragers op hun bedrijf opvangen. Tijdens dit persmoment zal de subsidiemaatregel zorgboerderijen opnieuw in de schijnwerpers geplaatst worden. Dit omdat een praktijkverhaal mensen aanspreekt en mogelijk initiatieven teweeg brengt bij alle betrokkenen: land- en tuinbouwers, mensen die voor een voorziening werken, de diverse overheden en andere directe betrokkenen.

Het huldigen van de tweehonderdste zorgboerderij, het internationaal congres en de aansluitende Vlaamse dag, het in de bloemetjes zetten van de inzet van al die land- en tuinbouwers en de betrokken voorzieningen zullen op heel wat media-aandacht kunnen rekenen. Deze media-aandacht zal land- en tuinbouwers en voorzieningen hopelijk nog meer stimuleren om constructieve zorgboerderij-overeenkomsten af te sluiten.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 74
van 9 augustus 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Vlaams Landbouwinvesteringsfonds - Subsidiedossiers

Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds voorziet twee vormen van financiële steun voor landbouwers, de investeringssteun en de vestigingssteun. Investeringssteun wordt toegekend onder de vorm van rentesubsidie bij kredieten voor investeringen, aangevuld met een kapitaalpremie. Bij financiering met eigen middelen wordt er dan uitsluitend een kapitaalpremie gegeven. Bij vestigingssteun wordt er een vestigingspremie toegekend, eventueel aangevuld met rentesubsidie indien er ook een lening wordt afgesloten. Daarnaast wordt er ook nog een waarborgsteun verleend voor de kredieten die een rentesubsidie genieten.

Globaal gezien is de landbouwsector erg tevreden over de huidige reglementering en de huidige mogelijkheden van het landbouwinvesteringsfonds.

1. Hoeveel investeringsdossiers en vestigingsdossiers werden respectievelijk de afgelopen vijf jaar ingediend (graag de resultaten per jaar)? Is hierin een stijgende trend waar te nemen? Zo ja, wat kan hier aan de basis van liggen?
2. Graag per jaar ook een opdeling van de verschillende dossiers naargelang de aard van de aanvragen (dit tevens voor de afgelopen 5 jaar).
3. Worden de begrotingsbudgetten versterkt wanneer het aantal aanvragen de komende jaren nog gaat toenemen? Acht de minister dit wenselijk en op welke manier denkt hij deze stijging op te vangen?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 74 van 9 augustus 2007

van **TINNE ROMBOUTS**

1. Onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal aanvragen om investerings- en vestigingssteun in de periode 2002-2006 in Vlaanderen.

Jaar	Aanvragen investeringssteun	Aanvragen vestigingssteun
2002	3827	175
2003	3542	229
2004	3906	193
2005	4296	218
2006	4879	428

De cijfers tonen een duidelijke stijging van het aantal aanvragen om steun.

Bij de aanvragen om investeringssteun verloopt de stijging geleidelijk. De stijging houdt verband met:

- De vaststelling dat in de land- en tuinbouwsector nog sterk geïnvesteerd wordt parallel met de dwingende noodzaak tot investeren om diverse redenen. Een bedrijfsleider die de bedoeling heeft zich te handhaven in de sector en zijn of haar bedrijf concurrentieel te houden, neemt de zich opdringende maatregelen. Dit betekent veelal investeringen uitvoeren;
- De geleidelijke verruiming van de mogelijkheden op steun gedurende de beschouwde periode parallel met de invoering van verplichtingen op het vlak van leefmilieu en dierenwelzijn of aansluitend bij verwachtingen van de maatschappij ten aanzien van de sector. Er wordt algemeen sterk ingespeeld op stimulerende VLIF-maatregelen;
- Op het einde van een budgettaire periode (2000-2006) zijn de steunmaatregelen voor die periode goed bekend. Bij enige onzekerheid over de omvang van de steun in de volgende periode neemt het aantal aanvragen om steun dan toe.

Parallel met de stijging van het aantal dossiers is er een stijging van de gemiddelde investeringskosten per dossier, vooral ingevolge de toename van het aantal dossiers met grote investeringen. De zware dossiers komen voor in alle sectoren maar het meest in de glastuinbouw- en varkenssector.

Beide evoluties (meer dossiers en grotere bedragen) brengen met zich dat het volume voorziene investeringen in 2006 bijna het dubbele bedraagt dan tijdens de periode 2001-2004.

Het aantal aanvragen om vestigingssteun schommelt gedurende de beschouwde periode rond de 200 per jaar. In het laatste jaar van de periode is er een spectaculaire toename (verdubbeling). Verklaringen voor de sterke toename in 2006 zijn:

- de gewijzigde aanvraagprocedure. Elke vestiging die in 2006 doorging moest datzelfde jaar aangemeld worden bij het VLIF;
- een versneld doorvoeren van de vestiging anticiperend op een verwachte vermindering van de steun;
- het succes van de vestiging als mandataris van een vennootschap via overname van aandelen;

- het toenemende aantal gevallen waar twee partners (man/vrouw) als bedrijfsleider deelnemen aan het beheer van het bedrijf en elk afzonderlijk vestigingssteun aanvragen;
 - een mogelijk hernieuwd vertrouwen in de toekomst van de sector.
2. In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van het aantal aanvragen om investeringssteun opgedeeld volgens een aantal criteria. Er is onderscheid gemaakt tussen aanvragen van exploitanten van landbouwbedrijven en die van tuinbouwbedrijven. Bijkomend werden de aanvragen opgesplitst volgens de aard van de investering of verrichting. De cijfers vragen om enige toelichting:
- De totalen zijn groter dan de totalen zoals opgegeven onder vraag 1. Dit is mogelijk omdat met één aanvraag steun kan gevraagd worden voor verschillende types investeringen;
 - Het aantal aanvragen onder “eerste installatie” is hoger dan onder vestigingssteun omdat bepaalde verrichtingen ter gelegenheid van de vestiging en aanvragen om steun voor de tweede fase van een overname in die rubriek gerangschikt werden.

Type bedrijf	Type investering / verrichtingen	2002	2003	2004	2005	2006
Landbouw	Eerste installatie	185	225	184	237	445
	Aankoop bedrijf	154	154	140	160	198
	Materieel, vee, aanplantingen	1811	1501	1880	2093	2109
	Bouwen en uitrusten bedrijfsgebouwen,	961	867	939	1279	1554
	Andere investeringen	355	340	392	488	650
Tuinbouw	Eerste installatie	35	56	50	24	58
	Aankoop bedrijf	56	61	46	47	64
	Materieel, vee, aanplantingen	908	997	1010	932	1061
	Bouwen en uitrusten bedrijfsgebouwen,	612	639	684	650	737
	Andere investeringen	422	474	461	536	366

3. Er werden en worden belangrijke inspanningen geleverd om extra budgettaire middelen ter beschikking te stellen van het VLIF en zodoende tegemoet te komen aan de gestegen noden.

In 2006 werd de vastleggingsmachtiging bij de begrotingscontrole verhoogd van 48,842 miljoen euro tot 54,939 miljoen euro. Die eenmalige stijging werd einde 2006 nog eens aangevuld met 100.000 euro in het kader van een kredietherschikking.

Voor 2007 bedroeg de initiële VLIF-vastleggingsmachtiging 51,273 miljoen euro. Bij de begrotingscontrole werd er 2,365 miljoen euro aan toegevoegd. De nood was hiermee niet gelenigd. Bij twee opeenvolgende kredietherverdelingen in 2007 werden nog eens 17,005 miljoen euro extra toegewezen aan het VLIF. Parallel hiermee moeten wel achterhaalde en niet meer te betalen vastleggingen uit het verleden geschrapt worden. In 2007 kan het VLIF bijgevolg beschikken over 70,643 miljoen euro voor het vastleggen van het Vlaamse deel van de steun. Dit bedraagt 70 % van de totale steun zodat in 2007 globaal ruim 100 miljoen euro steun kan toegekend worden.

De evolutie van het VLIF wordt van nabij opgevolgd en de zich opdringende maatregelen zullen, zowel naar aanpassing van de budgetten als naar bijsturing van de regelgeving, op het gepaste tijdstip genomen worden. Immers, de toenemende budgettaire noden zijn niet alleen een gevolg van een toenemend aantal aanvragen maar evenzeer van een stijging van het gemiddelde investeringsvolume per aanvraag. Er werden inmiddels al maatregelen genomen om enerzijds de behandeling vlotter te laten verlopen en anderzijds te komen tot meer

selectiviteit waarbij de aanvragen, overeenkomstig de initiële bedoelingen, beperkt blijven tot de investeringen met een projectmatig karakter. Door de opwaartse ontwikkeling van het investeringsvolume moet verder nagedacht worden over de prioriteiten bij de VLIF-steunverlening. Bij de bestaande steunintensiteiten voor investeringen komen de budgetten onder druk te staan om de aanvragen overeenkomstig de huidige VLIF-regelgeving, te blijven inwilligen. Een oordeelkundige afweging van de investeringen voor VLIF-steun gericht op een doelgerichte benadering in functie van bedrijfseconomische en ecologische objectieven, gekoppeld aan aangepaste steunintensiteiten, moet een uitweg bieden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 76
van 17 augustus 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Havenuitbreiding Zeebrugge - Zwankendamme

Er heerst nogal wat onrust bij de inwoners en handelaars van de gemeente Zwankendamme over de ontsluitingsplannen van de haven van Zeebrugge en de gevolgen daarvan voor hun gemeente.

In het kader van de havenuitbreiding zijn er plannen om de spoorwegbundel ter hoogte van de gemeente Zwankendamme uit te breiden. Door de seponering van de overweg, nodig voor de uitbreiding van het rangeerstation tot 60 sporen, zal men niet meer via die weg naar het dorp kunnen rijden. De inwoners van de gemeente willen dat de leefbaarheid van hun dorpskern gevrijwaard wordt.

Met de uitbreidingsplannen worden alle toegangswegen die er nu zijn, afgesloten. Er blijft alleen een fietsverbinding over naar Lissewege. Er komt wel een nieuwe brug die vertrekt vanaf de transportzone, over de expresweg en het rangeerstation, tot aan Glaverbel. In de Zeebruggelaan komt er een oprit voor die brug. Die werken moeten rond 2012 voltooid zijn. De lokale handelaars vrezen dat deze werken tot gevolg zullen hebben dat zij hun klanten (veelal passanten en havenarbeiders op weg naar hun werk) en dus ook hun inkomsten zullen verliezen.

De mensen hebben ook vragen rond lawaaihinder, want men verwacht de behandeling van 150 containers per uur in dat rangeerstation, de klok rond.

De toekomst voor de dorpsbewoners ziet er dus niet zo rooskleurig uit: aan de ene kant van het dorp een drukke spoorweg en aan de andere kant een drukke containerhaven.

1. Hoe zitten de uitbreidingsplannen van de haven van Zeebrugge en de spoorwegbundel nu juist in elkaar en wat zijn de gevolgen voor de bereikbaarheid van de gemeente Zwankendamme?
2. Werd er bij de uitbreidingsplannen gedacht aan de lawaaihinder voor de inwoners en worden er maatregelen genomen om deze hinder zoveel mogelijk te beperken? Welke?
3. Staan er onteigeningen van huizen of gronden in de gemeente Zwankendamme op stapel in het kader van de ontsluiting van de haven van Zeebrugge en de toekomstige plannen voor een getijdenhaven?
4. Heeft de minister al weet van eventuele saneringsplannen voor de oude cokesfabriek? Wat zal er daarmee gebeuren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 76) en aan minister Crevits (vraag nr. 590)

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 17 augustus 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

1. Door Infrabel wordt een project voorbereid voor de uitbreiding van het rangeerstation van Zwankendamme om de verwachte groei voor wat betreft het containertransport via de haven van Zeebrugge, op te vangen. Het vormingsstation behoort naast de Liefkenshoekspoortunnel voor de haven van Antwerpen tot de door het Vlaams gewest als prioritair aangewezen spoorinvesteringen, waardoor ze in aanmerking komen voor een gewestelijke prefinanciering teneinde ze sneller te kunnen realiseren. Op 7 september werd door Infrabel in samenwerking met de stad Brugge een infovergadering voor de bewoners van Zwankendamme gehouden.
2. In de MER die in opmaak is (en ter inzage wordt gelegd van 4 september tot en met 2 oktober 2007), mede ter onderbouwing van het ontwerp-RUP voor de Afbakening van de haven Brugge Zeebrugge, wordt inderdaad rekening gehouden met een locatie (een ruimte ook te reserveren in het ontwerp-RUP, indien die locatie wordt gekozen als uitbreidingslocatie voor vorming) voor aanleg van gronddammen tegen mogelijke geluidshinder, tussen de nieuwe bundel en de dorpskern Zwankendamme. De juiste afmetingen moeten nog concreet worden berekend in een projectMER op basis van de nodige uitvoeringsplannen.
3. Met de realisatie van het vormingsstation door Infrabel wordt de overweg Wulfsberge afgeschaft. Zwankendamme krijgt vanaf de Baron de Maerelaan – gewestweg N31 en van de categorie primair I – ter hoogte van het transportbedrijf 2XL een nieuwe toegangsweg. Er is ruim overleg tussen Infrabel en het Agentschap Infrastructuur over deze nieuwe ontsluiting die deel zal uitmaken van het op- en afrittencomplex op de Baron de Maerelaan met een brug over de gewestweg en de sporenbundel. Op het complex worden 2XL, de transportzone en de Glaverbel-site aangesloten. Voor de realisatie van dit complex is onteigening van gronden noodzakelijk. De ontwerpstudie is nog niet zo ver gevorderd dat er zicht is op de onteigening van de woningen. Dat laatste geldt ook voor de toekomstige plannen van het zgn. strategisch haveninfrastructuurproject bestaande uit een open getijdezone of een snelle zeesluis.
4. Na de sloop van de gebouwen, loopt momenteel de eerste fase van de bodemsanering. Deze is erop gericht om de oudere stortplaatsen op de site evenals de zwaarste risico's aan de oppervlakte weg te nemen. Op heden werd 10 mio EUR uitgegeven en is er voor 2007 nog 6 mio voorzien voor saneringswerken, waaronder de grondwatersanering. Voor 2008 zijn nog belangrijke saneringswerken gepland (raming 15 mio EUR). Deze moeten worden afgestemd op het industriële gebruik van de site en in samenspraak met het havenbestuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 77
van 22 november 2006
van **PATRICIA CEYSENS**

Natuurpunt vzw - Financiële opbrengsten uit gesubsidieerd beheer

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 612 van 3 juni 2005 (Websitebulletin, publicatiedatum 12-12-2005) blijkt dat de fusievereniging Natuurpunt Beheer vzw de laatste tien jaar voor een bedrag van 59.100.085 euro subsidies voor de aankoop van natuurgebieden heeft gekregen. Met deze subsidies werden in die tien jaar 6.556,8179 hectaren natuurgebied verworven en veiliggesteld, aldus het antwoord van de minister.

Naast de aankoopsubsidies kunnen ook beheerssubsidies verkregen worden voor de gebieden in beheer. Voor Natuurpunt vzw (en de voorganger Natuurreservaten) betrof de toegekende beheerssubsidie over de laatste tien jaar 12.646.349 euro. Voor de periode 1995-2001 komt daar dan ook nog een beheerssubsidie van 1.124.788 euro voor de voormalige Wielewaal vzw bij, wat het totaal aan beheerssubsidies voor de vzw Natuurpunt en haar voorlopers op 13.771.137 euro brengt voor de afgelopen tien jaar.

Uit deze cijfers blijkt dat Natuurpunt een belangrijke partner is bij het natuurbeleid in Vlaanderen.

Vandaar de volgende bijkomende vragen omtrent de werking van Natuurpunt.

1. Kan Natuurpunt, als vzw, aangekochte gronden zomaar opnieuw verkopen, zelfs met winst?
2. Kan Natuurpunt het geld dat verkregen wordt uit de houtverkoop bij ontbossing van met overheidsgeld aangekochte terreinen, behouden? Kan zij dit doen, als vzw-rechtspersoon?
3. Lijkt het niet gepast dat dergelijke middelen, verkregen uit verkopen van gronden en hout, terugkeren naar de Vlaamse overheid?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 77 van 22 november 2006

van **PATRICIA CEYSENS**

1. Vanuit het oogpunt van de regelgeving inzake rechtspersonen kunnen terreinbeherende verenigingen in principe de met eigen middelen aangekochte of van derden verkregen gronden vanzelfsprekend opnieuw verkopen, voor zover dit strookt met de doelstellingen en andere relevante bepalingen in de statuten van de vereniging. Indien een terrein evenwel is aangekocht met een aankoopsubsidie van het Vlaamse gewest kan die grond met toepassing van de bepalingen in artikel 44 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en in het uitvoeringsbesluit inzake de subsidiëring van 27 juni 2003 alleen vervreemd worden na machtiging door de minister bevoegd voor het natuurbehoud. In de praktijk wordt een dergelijke vervreemding maar beperkt en uitzonderlijk toegestaan, en dan alleen om redenen van openbaar belang zoals structurele werken aan waterlopen of het aanleggen van bijvoorbeeld een fietspad. Bij de subsidiëring van andere aankoopprojecten worden de ontvangen bedragen dan verrekend. Voor zover de gronden aangekocht zijn met subsidies van het Vlaamse gewest moet de erkende terreinbeherende vereniging een aanvraag voor erkenning als natuureservaat indienen binnen de twee jaar na de aankoop.
2. De opbrengsten van de gronden in eigendom bij een terreinbeherende vereniging zoals Natuurpunt komen met toepassing van de regels over eigendom en het recht van natrekking in artikel 544 en volgende in het Burgerlijk Wetboek toe aan die verenigingen als eigenaar. Uiteraard zijn de financiële opbrengsten uit terreinen onder natuurbeheer relatief beperkt en globaal genomen zijn de beheerskosten hoger dan de opbrengsten.
3. Zoals onder het eerste deelvraag al vermeld wordt bij de verrekening van subsidies voor het aankopen van natuurgebieden rekening gehouden met uit vervreemding van gronden ontvangen bedragen. Bij bepaling van de hoogte van eventuele subsidiëring van éénmalige inrichtingswerken wordt bovendien rekening gehouden met ontvangsten gerealiseerd door verkoop van bijvoorbeeld hout. Tot slot zijn de forfaitaire subsidiebedragen voor natuurtypen met houtige vegetaties, die in overeenstemming met het vastgestelde natuurstreefbeeld op zich al geen omvangrijke houtproductie opleveren, ook nog eens lager ingeschaald dan voor alle andere natuurtypen. Bij de inschaling per natuurtype is immers zowel rekening gehouden met de vereiste beheersinspanningen als met beperkte opbrengsten, zoals die uit hout.

FIENTJE MOERMAN,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 72
van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering

Elk jaar zijn de verschillende administraties van de Vlaamse overheid verplicht om een jaarverslag op te stellen. Daar kruipt niet alleen veel tijd en energie, maar vooral ook veel geld in (lay-out, foto's, drukwerk,...).

Uit een overzicht dat ik begin vorig jaar van toenmalig minister-president Yves Leterme kreeg, blijkt dat zeer duidelijk. In het totaal kon ik de prijs achterhalen van 63 verschillende jaarverslagen. Deze lijst was bovendien onvolledig. Een simpel optelsommetje leerde me dat daar een bedrag van maar liefst € 727.052,52 meer gemoeid is.

Behoorlijk bestuur is ook zuinig bestuur. Door de jaarverslagen enkel elektronisch aan te bieden, zou de Vlaamse Regering een serieuze kostenbesparing doorvoeren, zonder aan de kwaliteit van de communicatie te raken. Het voorstel van resolutie dat ik daarover indiende, werd op 24 mei 2006 in het Vlaams Parlement unaniem goedgekeurd.

In opvolging van gelijkaardige vragen en het gecoördineerde antwoord van de vorige jaren en van mijn voorstel van resolutie, heb ik de volgende vragen.

1. Welke administraties maakten een jaarverslag voor 2006?
2. Hoe werd dit verspreid (gedrukte vorm en/of elektronisch)?
3. Graag een overzicht van de kostprijs (aanmaak en druk) van de verschillende jaarverslagen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 79, Moerman nr. 72, Vandenbroucke nr. 213, Van Mechelen nr. 157, Anciaux nr. 103, Bourgeois nr. 112, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 200, Vanackere nr. 266, Crevits nr. 621).

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 72 van 12 september 2007
van **TOM DEHAENE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Peeters, Minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FIENTJE MOERMAN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 73
van 13 september 2007
van **FRANS PEETERS**

Kleine windturbines in stedelijk gebied - Wetenschappelijk onderzoek

In het Vlaams regeerakkoord kunnen we op pagina 74 lezen: “We kiezen resoluut voor een groter aandeel hernieuwbare energie uit windenergie, biomassa, zonne-energie. We stimuleren gemeenten, provincies én ondernemingen om een maximaal aandeel hernieuwbare energieproductie op hun grondgebied mogelijk te maken. We kiezen voor een realistische toename om, zoals de Europese doelstelling, te streven naar 6 % tegen 2010.”

Het aanwenden van milieuvriendelijke energie, waardoor de uitstoot van broeikasgassen en andere schadelijke emissies vermindert, vastgelegd in het Protocol “Kyoto” dat sedert 16 februari 2005 in werking is, staat vandaag zeer hoog op de agenda. Windenergie kan, naast biomassa, waterkracht en zonne-energie, hier een belangrijke bijdrage toe leveren.

Medio 2005 bereikte de totale groenestroomproductie een aandeel van ongeveer 2 % in het certificaatplichtige verbruik. Windenergie op land maakt hiervan ongeveer 20 % uit. De eerstvolgende jaren is er dus een inhaalbeweging nodig om de bijdrage uit windenergie te verhogen.

In Nederland zijn er diverse proefprojecten lopende met windturbines op daken van hoge gebouwen in bebouwd gebied. Ook in Vlaanderen liggen er reeds concrete projecten voor de bouw van windturbines op daken.

Rondvraag leert mij dat steden en gemeenten onvoldoende ondersteund worden in hun besluitvorming omtrent dergelijke projecten. Enerzijds is er te weinig kennis inzake kleine windturbines op daken, anderzijds ontbreken de nodige voorschriften inzake ruimtelijke ordening. De omzendbrief EME/2006/01/RO/2006/02 heeft het immers enkel over grote windturbines.

Via de website www.energiesparen.be en de Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen (ODE) stellen ook particulieren zich heel wat vragen omtrent kleine windturbines op daken.

Inzake de problematiek rond ruimtelijke ordening kreeg ik reeds een antwoord van minister Van Mechelen (vraag 115 van 16 mei 2007, Websitebulletin publicatiedatum 21-06-2007).

Zijn of worden er initiatieven genomen op het vlak van proefprojecten om wetenschappelijk onderbouwde kennis te vergaren inzake kleine windturbines in stedelijk gebied?

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 13 september 2007

van **FRANS PEETERS**

Het IWT ondersteunt innovatie door rechtstreekse financiële steun aan O&O-projecten van grote bedrijven en KMO's, en aan projecten met een coöperatief of collectief karakter of via de vorming van doctorandi en postdocs, vnl. bij onderzoeksinstellingen, universiteiten of hogescholen. Daarnaast levert het IWT een aantal diensten, staat in voor de coördinatie van gesteunde innovatie-actoren en doet aan beleidsvoorbereiding.

Sinds 2002 zijn er extra stimulerende modaliteiten voor onderzoek- en ontwikkelingsprojecten gericht op duurzame technologische ontwikkeling (DTO). Deze DTO-steunregeling is aanvullend t.o.v. de andere subsidiemaatregelen van het IWT.

De maatregel richt zich op één of meerdere van de volgende innovatiedoelstellingen:

- besparing van grondstoffen
- besparing van energie
- reductie van emissies
- vermindering van afval of andere milieuhinder
- ontwikkeling van hernieuwbare grondstoffen en energiebronnen
- verhoging van recycleerbaarheid van grondstoffen
- verhoging van de levensduur van producten

In totaal bedraagt de steun aan DTO-projecten meer dan 30 miljoen euro per jaar .

Het IWT heeft inmiddels een aantal onderzoeksprojecten, vaak met collectief karakter, gesteund waarbij de focus lag op de implementatie van nieuwe duurzame energiebronnen, waaronder ook windenergie. Enkele voorbeelden betreffen projecten binnen het TETRA-kanaal die de koppeling op het elektriciteitsnetwerk nagaan van alternatieve energiebronnen, en meer specifiek ook kleinschalige windturbines (invloed van die koppeling op de beveiliging en stabiliteit van het elektriciteitsnetwerk). In de laatste oproep van 2007 werd een dergelijk TETRA-project gesteund voor 365.673 euro. Een ander voorbeeld is GENERATIES II - Innovatiesamenwerkingsverband Vlaamse industrie hernieuwbare energietechnologie – dat een virtuele kennispool wil worden van hernieuwbare energietechnologie en diensten. Voor 2006 bedroeg het steunbedrag 548.473 euro voor GENERATIES II. Verder werd steun gegeven aan een aantal bedrijfsprojecten gericht op de ontwikkeling van bijvoorbeeld een nieuwe generatie step op transformatoren voor windenergie of rond tandwielkasten in de nieuwe generatie windturbines. In 2006 bijvoorbeeld ontving een relevant bedrijfsproject 1.996.715 euro steun.

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 192
van 22 juni 2007
van **JAN PENRIS**

Gehandicapten - Terugbetalingsaanvragen voor hulpmiddelen

Ik verneem dat via de provinciale diensten van het “Vlaams Fonds” een tegemoetkoming in de aankoop van bepaalde hulpmiddelen kan worden verkregen.

De meeste gehandicapten geven voor het verkrijgen van deze tegemoetkoming rechtstreeks volmacht aan hun leverancier.

Slechts enkelen sturen de factuur zelf door aan de diensten van het “Vlaams Fonds”. De vigerende wetgeving bepaalt naar verluidt dat de hier bedoelde facturen binnen een termijn van ten hoogste zes maanden moeten worden ingediend.

De vraag is of, voor de gehandicapten die de terugbetalingsaanvraag zelf wensen in te dienen, deze termijn van zes maanden absoluut is.

Men kan zich immers concrete situaties indenken waarbij een alleenstaande gehandicapte voor langere termijn gehospitaliseerd of anderszins om medische of sociale redenen buitenshuis is, en zijn of haar factuur daardoor pas later kan indienen.

Welke gevallen van overmacht erkent de betrokken administratie?

Op welke manier moeten ze bewezen worden?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 192 van 22 juni 2007

van **JAN PENRIS**

In het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 tot vaststelling van de criteria, voorwaarden en de refertebedragen van de tussenkomsten in de individuele materiële bijstand (IMB) voor de sociale integratie van personen met een handicap wordt inderdaad bepaald dat facturen van aankopen, leveringen en werken aan het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) binnen de 6 maanden na factuurdatum aan het VAPH bezorgd moeten worden.

Omdat de reglementering rond IMB geen sanctie vermeldt voor het overschrijden van de termijn waarbinnen facturen dienen ingediend te worden, oordelen de arbeidsrechtbanken dat het algemene beginsel redelijkheid en niet louter overmacht moet worden toegepast bij het laattijdig indienen van facturen. Overmacht wordt trouwens hoofdzakelijk gebruikt in regelgeving waarin er uitdrukkelijke sancties (b.v. geldboetes) worden gehanteerd bij het niet naleven van reglementaire voorwaarden.

Het is dan ook het redelijkheidsprincipe dat toegepast wordt door de administratie. De in de reglementering vastgestelde termijn waaraan de persoon met een handicap zich dient te houden (6 maanden) wordt beschouwd als een redelijke termijn die de persoon moet respecteren. Een overschrijding van de termijn zou kunnen worden toegestaan mits een goede motivatie én indien het niet vergoeden van de kosten als onredelijk wordt ervaren (afwijking mits toepassing van het beginsel redelijkheid).

Bij het nemen van de beslissing over laattijdigheid van facturen houdt de administratie (meer bepaald het hoofd van de Provinciale Afdeling van het VAPH) onder andere rekening met volgende factoren (de opsomming is niet limitatief), zoals:

- het aantal dagen dat een factuur te laat binnen komt;
- de motivatie voor het laattijdig indienen;
- het bedrag dat de mensen zelf zouden moeten betalen bij een negatieve beslissing;
- de mate van nood aan het gevraagde hulpmiddel of bijstand.

Om te bewijzen dat er verzachtende omstandigheden zijn voor het laattijdig indienen van de facturen zijn alle mogelijke documenten toegestaan, zoals een zeer goed gemotiveerde brief waarin de probleemsituatie omschreven is of een brief van een andere overheidsadministratie die het verhaal van betrokkene bevestigt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 193
van 22 juni 2007
van **CARL DECALUWE**

Energie en armoede - Handleiding goede praktijken

In de motie van aanbeveling bij de maatschappelijke beleidsnota “energiearmoede” stelt het Vlaams Parlement ten aanzien van de Vlaamse Regering dat de mogelijkheid tot het afsluiten moet worden behouden, maar steeds moet worden beschouwd als ultieme stap. Een aantal maatregelen moeten daarbij worden genomen. De motie vraagt om de werking van de lokale adviescommissies te toetsen aan een handleiding “goede praktijken” met voorbeeldmodellen (Stuk 668 (2005-2006) - Nr. 4).

1. Welke stappen heeft de minister reeds gezet inzake de handleiding en de toetsing?
2. Wie wordt belast met de ontwikkeling van deze handleiding?
3. Wie wordt belast met de toetsing en hoe gaat dit in zijn werk?
4. Worden de verenigingen waar armen het woord nemen rechtstreeks betrokken bij de ontwikkeling van de handleiding en de toetsing?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 193 van 22 juni 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Op 19 december 2006 sloot het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin een overeenkomst af met Samenlevingsopbouw Antwerpen provincie vzw voor de financiering van het project 'Energie en armoede' voor de periode van 15 december 2006 tot en met 14 november 2007.

Deze overeenkomst vermeldt dat Samenlevingsopbouw Antwerpen provincie vzw beleidsaanbevelingen dient te formuleren op basis van gesystematiseerde ervaringen, studiewerk en diverse ondernomen initiatieven.

Op 20 december 2006 richtte minister Inge Vervotte een brief aan Samenlevingsopbouw Antwerpen provincie vzw waarin zij de te behalen concrete resultaten van het project 'Energie en armoede' verder verduidelijkt. De minister schreef onder meer dat er een 'communicatieplan' voor de lokale adviescommissies moet worden opgesteld (uitwerking van de voorstellen over naamgeving, 'positief advies', sensibiliseren om naar de lokale adviescommissie te gaan, uitnodigingen van de mensen...). Dit 'communicatieplan' is de 'handleiding' die wordt bedoeld in de motie van aanbeveling bij de beleidsnota energiearmoede (stuk 668 (2005-2006), nr. 4).

De resultaten hiervan worden eind november 2007 opgeleverd.

2. Samenlevingsopbouw Antwerpen provincie vzw werd belast met ontwikkeling van de handleiding voor de lokale adviescommissies.
3. Het is nog niet duidelijk wie wordt belast met de toetsing van de handleiding van de lokale adviescommissie en hoe dit in zijn werk zal gaan. Een beslissing hieromtrent hangt onder meer af van de beleidsaanbevelingen van het project 'Energie en armoede'.
4. Samenlevingsopbouw Antwerpen provincie vzw betreft mensen in armoede bij elk onderdeel van het project 'Energie en armoede'. Aan de algemene projectvergadering nemen maandelijks dertig mensen in armoede deel. Deze mensen zijn leden van verenigingen waar armen het woord nemen, verspreid over Vlaanderen. De werkgroep lokale adviescommissie telt dertien mensen in armoede op zestien deelnemers. Aan de gesprekken met de OCMW's over de werking van de lokale adviescommissie nemen steeds mensen in armoede uit de plaatselijke organisaties deel. De deelname van mensen in armoede bij de ontwikkeling van de handleiding is dus verzekerd.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 124
van 21 juni 2007
van **FRANS PEETERS**

Strategisch project Turnhout - Voortzetting

De projectvereniging Regionaalstedelijk Gebied Turnhout ontvangt sedert september 2005 een subsidiëring voor een coördinator voor het project “Ontwikkeling Regionale Bedrijventerreinen Beerse-Zuid, Bentel, Veedijk”. Deze subsidie past in het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de voorwaarden voor de erkenning en/of subsidiëring van strategische projecten in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen van 4 juni 2004. De stad Turnhout voert, via de projectvereniging, dit project uit in samenwerking met de gemeentebesturen van Beerse, Oud-Turnhout en Vosselaar.

Op 30 mei laatstleden maakte de stad Turnhout aan de bevoegde administratie (departement RWO – ruimtelijke planning) de aanvraag over voor de verlenging van de erkenning van het strategisch project enerzijds en de subsidiëring van de coördinator anderzijds.

Omdat het project voorziet in duurzame, broodnodige bedrijventerreinen, is het van ontzettend strategisch belang voor de economische ontwikkeling van de regio. Met dit project vervult de regio ook een pioniersfunctie inzake parkmanagement.

1. Gezien het belang voor de economische ontwikkeling van de regio, lijkt een beslissing dringend.

Heeft de minister al een beslissing genomen? Wordt het project voortgezet, naar analogie van de eerder genomen beslissing?

2. Kan de minister anders het tijdsplan voor de behandeling c.q. goedkeuring van het dossier meedelen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 124 van 21 juni 2007

van **FRANS PEETERS**

Het strategisch project Regionaalstedelijk gebied Turnhout ontvangt inderdaad sedert september 2005 een subsidie in het kader van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de voorwaarden voor de erkenning en subsidiering van strategische projecten in uitvoering van het RSV van 4 juni 2004. Deze subsidie betreft de loon- en werkingskosten van een projectcoördinator in functie van de realisatie van een drietal regionale bedrijventerreinen, zoals bij de afbakening van het regionaalstedelijk gebied werd bepaald. De doelstelling van het project is een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van die terreinen, de totstandkoming van het parkmanagement en de communicatie.

De subsidieperiode loopt eind augustus ten einde, vandaar dat de aanvrager (stad Turnhout) inderdaad een aanvraag voor verlenging heeft ingediend. Mijn administratie heeft deze aanvraag voor verlenging ontvangen en door middel van een brief op 26 juni 2007 enkele bijkomende gegevens gevraagd. Tot op heden is daar nog geen reactie op ontvangen. Van zodra de aangevulde aanvraag tot verlenging wordt overgemaakt kan een afweging op korte termijn plaats vinden. Logischerwijs zal dit gebeuren voor het einde van de huidige subsidieperiode, dus rond eind september.

De subsidie van een strategisch project is een investering in een bepaalde – uitvoeringsgerichte – werking, en is dus beperkt in de tijd. Aangezien het strategische project in Turnhout het eerste erkende en gesubsidieerde strategische project in uitvoering van het betreffende besluit is, en in tegenstelling tot andere projecten een duur heeft van twee jaar, én gezien ook het belang van het project voor de regio is een beperkte verlenging principieel bespreekbaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 125
van 22 juni 2007
van **JOHAN SAUWENS**

De Lijn - Dotaties 2006

Uit de Toelichtingen bij de begrotingscontrole (BC) 2007 (Stuk 17 (2006-2007) - Nr. 1-B, blz. 565) blijkt dat in 2006 op NGK (niet-gesplitste kredieten) voor gemeenschappelijk vervoer maar 316 miljoen van de gebudgetteerde 676 miljoen werden geordonnanceerd, terwijl De Lijn om haar exploitatiekosten te dragen deze middelen nodig heeft. We zien dan ook in het jaarverslag 2006 van De Lijn de post "overige vorderingen" stijgen van 155 miljoen einde 2005, naar 483 miljoen einde 2006. Langs passiefzijde de schulden op maximaal één jaar met 261 miljoen, in hoofdzaak bij kredietinstellingen.

1. Hoeveel van de overige vorderingen bij De Lijn hebben betrekking op de Vlaamse overheid en wat is de ontwikkeling ervan de jongste jaren?
2. Wat is de verklaring van deze eigenaardige gang van zaken en vooral, waarom is dit gebeurd?
3. We horen steeds dat de Vlaamse overheid over een grote hoeveelheid belegde liquiditeiten beschikt, maar waarom moest De Lijn dan kortetermijnleningen opnemen bij de banken? Wat is er gebeurd tijdens de eerste maanden van 2007?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr.125) en Van Brempt (nr.155).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 125 van 22 juni 2007

van **JOHAN SAUWENS**

1. De vorderingen van VVM-De Lijn op het Vlaamse gewest bedroegen in 2006 436,2 miljoen euro. Dit is een lichte stijging t.o.v. de dalende trend van de voorgaande jaren. Hier dient bij vermeld te worden dat dit vorderingsbedrag slechts een momentopname is. Het resterende bedrag van de werkingsdotatie werd in januari en februari 2007 volledig uitbetaald waardoor de vorderingen op het Vlaamse gewest met 356,6 miljoen daalden.
Daarenboven wens ik mee te geven dat de uitbetaling slechts geschiedt op het ogenblik dat de boekhoudcel van het departement Mobiliteit en Openbare Werken (MOW) de opdracht geeft tot uitbetaling van een maandelijkse schijf van de dotatie. Het departement MOW heeft voor 2006 de uitbetaling van de dotatie aangevraagd voor een totaal bedrag van 316,12 miljoen euro. Voor het overige gedeelte werd door de boekhoudcel MOW pas in 2007 opdracht tot betaling aan Financiën & Begroting doorgegeven die meteen werd uitgevoerd.
2. De toekenning van de werkingsdotatie gebeurt bij de betekening van het dotatiebesluit, begin 2006. Volgens de aanrekeningsregels van het besluit van 21 mei 1997 betreffende een geïntegreerde economische boekhouding en budgettaire rapportering voor de Vlaamse openbare instellingen, mag VVM-De Lijn zowel budgettair als bedrijfseconomisch de werkingsdotatie als een ontvangst inboeken en als een vordering op de Vlaamse Overheid. De uitbetaling van het resterende bedrag van de totale werkingsdotatie is in januari en februari 2007 gebeurd.
3. Het betreft hier niet het aangaan van korte termijnleningen. Het gaat enkel om de voorstellingswijze van de bankrekeningen, die volgens de vigerende boekhoudregels, op 31 december 2006 in balans van VVM-De Lijn worden geplaatst. Een positieve bankrekening wordt op de actiefzijde geplaatst. Een tijdelijke negatieve bankrekening, zoals hier het geval is, wordt onder de passiefzijde bij de korte termijnschulden geplaatst.
Aangezien het kasbeheer van de Vlaamse Extern verzelfstandigde Agentschappen/Openbare Instellingen gecentraliseerd wordt, veroorzaakt een negatief saldo op de individuele rekeningen van de instellingen niet noodzakelijk debetrenten. Immers de tegenpost bevindt zich bij de Vlaamse Gemeenschap zelf die ingevolge de vertraagde uitbetaling van de dotatie een ruimere kaspositie kan behouden, die positieve creditinteresten genereren.
De V.M.M., De Lijn, noch andere VOI's betalen debetintresten aan de Vlaamse Gemeenschap voor de dotaties, ingeschreven in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, die om welke reden dan ook, nog niet zouden overgemaakt zijn aan de betrokken VOI.
Deze balansgegevens zijn daarenboven slechts een momentopname van de financiële toestand van VVM-De Lijn op 31/12/2006, die begin 2007, zoals hierboven aangetoond, weer volledig is gewijzigd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 126
van 27 juni 2007
van **CARL DECALUWE**

Oosterweelproject - Netto contante waarde

In de zevende voortgangsrapportering van de BAM (Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel) vinden we onder meer het volgende terug:

“Van bij de aanvang van de tweede fase van de Onderhandelingprocedure, de zogenaamde BAFO-fase, is door BAM expliciet een bovengrens voor de realisatieprijs van de Oosterweelverbinding van 1,850 mia EUR vooropgesteld. (...) Om de kostprijs van de Oosterweelverbinding maximaal te beheersen zal met de uitnodiging tot het indienen van een BAFO niet enkel de reeds eerder gestelde bovengrens op de realisatieprijs van de Oosterweelverbinding, maar tevens een bovengrens vastgesteld worden op de Netto Contante Waarde van totale Prijs van het project (inclusief 35 jaar instandhouding). Deze bovengrens zal bepaald worden op basis van alle relevante elementen die in aanmerking kunnen en moeten genomen worden om tot een financierbaar en haalbaar project Oosterweelverbinding te komen”.

Ik neem aan dat rente een belangrijke rol speelt in de formule van de contante waarde.

In hoeverre is die rente niet reeds vastgepind door de indekkingsoperaties van de BAM?

Als dat niet het geval zou zijn, wanneer en hoe wordt het plafond dan vastgelegd?

Zal dat plafond bekend zijn voor de “overblijvende” bidders?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 126 van 27 juni 2007

van **CARL DECALUWE**

De netto contante waarde van de totaliteit van de kostprijs van het DBfM contract voor de Oosterweelverbinding omvat, naast ontwerp- en bouwkosten en onderhoudskosten, ook een financieringskost. Deze bestaat kortweg uit overbruggingskredieten tijdens de bouwfase (voorfinanciering tot wanneer BAM 80% van de realisatieprijs via mijlpaalvergoedingen betaalt) en de lange termijnfinanciering door de opdrachtnemer van 20% van de realisatieprijs van de Oosterweelverbinding.

Uiteraard is de kostprijs van zulke financiering afhankelijk van de marktrente. BAM heeft, net zoals voor wat betreft haar eigen financiering, besloten om het renterisico tot aan contractsluiting en financial close strategisch in te dekken met behulp van renteswaps.

Concreet heeft BAM vijf renteswaps afgesloten met diverse banken voor een totaal notioneel bedrag van 2,3 mia EUR. Deze swaps zullen worden afgewikkeld op het moment van financial close. Indien ondertussen de marktrente gestegen zou zijn, hebben deze swaps op dat ogenblik een positieve marktwaarde. BAM zal bij afwikkeling van de swaps deze positieve marktwaarde uitbetaald krijgen door de diverse swap-tegenpartijen.

Deze inkomende cashflow dient dan ter compensatie van de hogere kostprijs van het DBfM-contract, waar de omwille van de hogere marktrente duurder geworden financiering de totale kostprijs van het project zal hebben verhoogd.

De kostprijs van het DBfM-contract mag met andere woorden tot aan contractsluiting blijven evolueren in functie van de marktrente, zonder dat BAM daardoor netto een verlies lijdt.

Dit impliceert dat de 'cap' op de totale kostprijs van het project niet kan uitgedrukt worden in één enkel bedrag in absolute waarde. Eerder wordt de cap op de totale kostprijs bepaald door de financieringskost te berekenen op basis van de rentecurve op één bepaald tijdstip. Het financieel model van de bieder moet BAM vervolgens in staat stellen om na te gaan of de totale kostprijs van het project op een ander moment in de tijd (bijvoorbeeld bij contractsluiting) correct is geëvolueerd in functie van de evolutie in de marktrente.

De bieder is op de hoogte van deze werkwijze.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 133
van 4 juli 2007
van **BART VAN MALDEREN**

Vervallen wegtracés - Aanpassing gewestplannen

Op het gewestplan zijn een aantal tracés voorzien voor gewestwegen waarvan het Agentschap Infrastructuur (voorheen administratie Wegen & Verkeer) stelt dat deze als gevolg van een gewijzigd beleid niet meer zullen worden aangelegd.

In het kader van deze tracés wordt een bouwvrije zone opgelegd.

1. Kan de minister een overzicht meedelen van de tracés die zich op het gewestplan bevinden, maar niet zullen worden aangelegd?
2. Hoe zal de minister de ruimtelijk planologische situatie aanpassen aan de realiteit?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Crevits (vraag nr. 520) en Van Mechelen (nr. 133).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 133 van 4 juli 2007

van **BART VAN MALDEREN**

Hierna vindt U het gecoördineerde antwoord van de ministers Crevits en Van Mechelen

1. In antwoord op de eerste vraag kan het volgende gesteld worden :

Volgende wegtracés bevinden zich op het gewestplan maar zullen, naar alle waarschijnlijkheid, niet worden aangelegd, of waarvoor een onderzoek lopende is.

Antwerpen

- De zuidelijke tangent van de grote ring rond Antwerpen tussen de Schelde en het schakelpunt van de E34 en E313, dat reeds deels is gewijzigd naar leidingstraat in wijziging van het gewestplan Antwerpen 27 oktober 1998) en deels voorwerp uitmaakt van het gewestelijke planningsproces voor de tweede spoorontsluiting van de Antwerpse haven; door deze beslissingen wordt de realisatie van het overblijvende tracé onwaarschijnlijk.
- Van de Noord-Zuid-verbinding Antwerpse Kempen kan men stellen dat deze de facto ook op gewestelijk niveau functioneren omwille van hun lengte en aansluiting op hoofdwegen. Deze tracés vormen momenteel reeds het voorwerp van gewestelijke overlegprocessen.

Limburg

- Voor de ontsluiting van Sint-Truiden naar de E40 (provincies Limburg en Vlaams-Brabant), wordt op gewestelijk niveau een haalbaarheidsonderzoek is opgestart in het kader van het "Limburgplan";

Oost-Vlaanderen

- Omleiding Lotenhullen te Aalter
- Verbinding Dendermonde – Wetteren (vanaf de N41 westwaarts richting Wetteren)
- Verbinding Dendermonde – Lebbeke – Buggenhout (richting rijksweg Brussel – Boom)
- Voor de doortrekking N41 ten noorden van Sint-Niklaas tot aan de hoofdweg N49 en de R2 tussen de E17 en de N49 is nog een gewestelijk plannings- of overlegproces waaruit het belang of noodzaak van deze verbinding moet blijken, noodzakelijk.

-

Vlaams-Brabant

- N3 naar de E40 te Boutersem

West-Vlaanderen

- Westelijke omleiding van Eernegem (N368) te Ichtegem
- Omleiding Eikhoek te Lo (plaatselijke verbinding tussen N321 – Kruisboomstraat)
- Gedeelte van de N328 (tussen de R8 en de N50)
- N50C te Kuurne (tussen de St. Katriensteenweg en de N36/N50)

- Van de verbinding Ieper-Veurne kan men stellen dat deze de facto ook op gewestelijk niveau functioneren omwille van hun lengte en aansluiting op hoofdwegen. Deze tracés vormen momenteel reeds het voorwerp van gewestelijke overlegprocessen.

Vanuit pragmatisch oogpunt dient met het eventueel schrappen van deze tracés bijzonder voorzichtig te worden omgesprongen, vermits de visies met betrekking tot het al dan niet aanleggen van deze wegtracés kunnen wijzigen

2. om de vraag naar een aanpassing van de planologische situatie moet verwezen worden naar het ruimtelijk beleid op Vlaams niveau met betrekking tot aan te leggen wegtracés :

De gewestplannen bevatten aanduidingen voor bestaande en nieuw aan te leggen weginfrastructuur. Het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bevat enerzijds lijnvormige aanduidingen, specifiek voor tracés van weginfrastructuur (8.1 t.e.m. 8.3 van artikel 4), en anderzijds strookvormige aanduidingen voor reservatie- en erfdienstbaarheidsgebieden, bedoeld voor werken van openbaar nut (7.4 van artikels 3 en 18). Op de gewestplannen komen beide types voor, soms in combinatie.

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is het volgende opgenomen: “Ondanks de fijnmazigheid van het wegennet wordt Vlaanderen geconfronteerd met afnemende bereikbaarheid. Om deze trend eenzijdig te beantwoorden met uitbouw van infrastructuur is er niet altijd voldoende ruimte voorhanden.” (p. 470) Nieuwe tracés zijn daarbij niet altijd even doeltreffend; ze kunnen een latente vervoersvraag aanboren, zorgen voor een verdere spreiding van activiteiten en voor de verdere versnippering van de open ruimte.

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gaat uit van de optimalisatie van de grotendeels bestaande infrastructuur. Deze optimalisering houdt een functionele categorisering van het wegennet in. Er wordt onderscheid gemaakt tussen het hoofdwegennet, de primaire wegen, de secundaire wegen en de lokale wegen. Deze categorieën worden toegewezen aan bestaande of aan te leggen infrastructuur op basis van het ruimtelijk principe “infrastructuur als bindteken en als basis voor locatiebeleid”. Dit principe is op zijn beurt opgebouwd uit de volgende doelstellingen:

- 1) verbindingen realiseren tussen de poorten en rechtstreekse verbindingen met het achterland;
- 2) verbindingen realiseren tussen de groot- en regionaalstedelijke gebieden in een samenhangend netwerk met grootstedelijke gebieden buiten Vlaanderen;
- 3) fijnmazige ontsluiting voorzien van (overige) stedelijke gebieden en economische knooppunten naar het samenhangend netwerk van de hoofdinfrastructuren.

Vanuit deze principes wordt het wegennet opgebouwd als een boomstructuur. Op Vlaams niveau zijn hoofd- en primaire wegen geselecteerd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Sommige van de reservatiestroken en tracés die op het gewestplan voorzien zijn, zijn niet geselecteerd in het RSV als hoofd- of primaire weg. Daarover is in het RSV het volgende opgenomen: “De reservatiestroken in de bestaande plannen van aanleg voor de aanleg van wegverbindingen met een (inter)nationale functie, die niet geselecteerd zijn als hoofdweg, worden geschrapt.” (p. 487)

Eenzelfde redenering wordt toegepast op primaire wegen I: “De reservatiestroken in de bestaande plannen van aanleg voor de aanleg van verbindingswegen van Vlaams niveau die niet geselecteerd zijn als primaire weg I worden geschrapt.” (p. 490).

Voor primaire wegen II wordt gesteld: “Alle reservatiestroken van weginfrastructuur die niet wordt geselecteerd als primaire weg II worden geschrapt, tenzij uit leefbaarheidsoverwegingen de aanleg van een nieuwe weg (of rondweg) noodzakelijk wordt geacht.” (p. 493). Dit impliceert dat alle reservatiestroken voor wegen van gewestelijk niveau die niet geselecteerd zijn in het RSV geschrapt mogen worden, tenzij ze nodig zijn vanuit overwegingen van leefbaarheid. Het RSV stipt nog aan dat kan onderzocht worden of een reservatiestrook kan hergebruikt worden in functie van andere lijninfrastructuur, bijvoorbeeld leidingen.

De administratie RWO heeft de tracés en reservatie- en erfdiensbaarheidsstroken die nog op het gewestplan staan geïnventariseerd. In functie van uw vraag wordt enkel ingegaan op de op het gewestplan aangeduide wegtracés die dienen voor de aanleg van wegverbindingen met een (inter)nationale functie en van verbindingswegen van Vlaams niveau - met andere woorden op het niveau hoofdweg of primaire weg I - en die niet geselecteerd zijn in het RSV. Voor deze tracés stelt het RSV immers dat de reservatiestroken zonder meer kunnen geschrapt worden.

Uit bovenstaand overzicht blijkt dat de problematiek van het aantal van dergelijke tracés en reservatiestroken naar omvang zeer beperkt is.

Enkel maken reeds voorwerp uit van een lopend planningsproces op gewestelijk niveau.

De omleidingen op primaire wegen II vereisen een afweging geval per geval. Hiervoor stelt het RSV immers dat ook andere factoren (zoals leefbaarheid) een rol spelen voor de ontwikkelingsperspectieven. Dergelijke factoren worden doorgaans onderzocht in het kader van streefbeeldstudies (vb. streefbeeld N42, waarin de omleiding Wijnhuize aan bod komt) of andere studies, waarbij ook andere planningsniveaus en beleidsdomeinen worden betrokken. In het kader van deze overlegprocessen worden dan ook afspraken gemaakt rond de takenverdelingen inzake schrapping van reservatiestroken, indien dit relevant zou zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 150
van 17 augustus 2007
van **JAN LOONES**

Schotelantennes - Gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen

In steeds meer steden en gemeenten wordt het plaatsen van schotelantennes gereguleerd. Omdat de schotelantennes willekeurig geplaatst worden op daken, aan voor- en achtergevels, in tuinen... wordt het straatbeeld ontsierd.

Stadsbesturen oordelen daarom vaak dat het noodzakelijk is om regulerend op te treden.

1. Kan de minister medelen hoeveel Vlaamse steden en gemeenten op dit ogenblik (juli 2007) een stedenbouwkundige verordening voor het plaatsen van schotelantennes hebben goedgekeurd?
2. Gaat de minister ervan uit dat in dergelijke stedenbouwkundige verordeningen geen algemene bepalingen opgenomen mogen worden die een technische specificatie of voorwaarden voor de installatie van de schotels vaststellen, aangezien deze een belemmering van het vrije verkeer van goederen en diensten betekenen?
3. Mogen in dergelijke stedenbouwkundige verordeningen evenmin algemene bepalingen worden opgenomen die het plaatsen van een schotelantenne tegen uitspringende delen aan de achtergevel en voor venster- en/of deuropeningen verbieden?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 150 van 17 augustus 2007

van **JAN LOONES**

1. Zoals u wellicht weet worden de gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen sinds 1 mei 2000 door de bestendige deputatie goedgekeurd. De bestendige deputatie kan de voorgelegde verordeningen enkel goedkeuren of afkeuren (of bepaalde gedeelten uit de goedkeuring sluiten). Wijzigingen aanbrengen kan de bestendige deputatie niet. Een inventaris van de goedgekeurde verordeningen wordt door mijn administratie bijgehouden op www.ruimtelijkeordening.be

Deze inventaris wordt gemaakt aan de hand van de door de gemeenten in het Belgisch Staatsblad gepubliceerde goedkeuringen. Een verordening is immers slechts tegenstelbaar aan derden na zo'n publicatie. Zolang de publicatie niet is gebeurd, is de verordening niet in werking.

Mijn administratie heeft enkel de volgende verordeningen, specifiek over schotelantennes, teruggevonden:

Izegem: goedgekeurd door de bestendige deputatie op 19 januari 2006, gepubliceerd op 13 februari 2007

Mechelen: goedgekeurd op 19 juli 1996 (nog bij ministerieel besluit), gepubliceerd op 8 november 1996

Schilde, goedgekeurd op 14 maart 1997 (nog bij ministerieel besluit), gepubliceerd op 8 juli 1997.

Dit neemt niet weg dat er misschien gemeenten zijn die een onderdeelje van een algemene stedenbouwkundige verordening aan schotelantennes, bijvoorbeeld in gemeente bouwcode, hebben gewijd. Maar deze zijn niet traceerbaar in de databank.

2. en 3. Ik kan verwijzen naar "mededeling van de commissie over de toepassing van de algemene beginselen van het vrije verkeer van goederen en diensten - artikel 28 en 49 van het verdrag - op het gebied van het gebruik van schotelantennes" (COM(2001) 351 definitief), terug te vinden op de website van de EU:
http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/nl/com/2001/com2001_0351nl01.pdf

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 101
van 12 september 2007
van **SABINE POLEYN**

Vlaams Informatiepunt Jeugd - Beleidsplanning

In de Beleidsbrief Jeugdbeleid 2006-2007 kondigt de minister aan dat het Vlaams Informatiepunt Jeugd eind 2006 zijn beleidsplanning 2007-2009 zou voorleggen.

1. Is dit ondertussen gebeurd?
2. Welke actoren werden hiervoor geconsulteerd?
3. Wat is de inhoud van de beleidsplanning 2007-2009 van deze nieuwe organisatie?
4. Kan deze planning gerealiseerd worden binnen het voorziene jaarlijkse budget van 636.000 euro?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 101 van 12 september 2007

van **SABINE POLEYN**

1. De Algemene Vergadering van het Vlaams informatiepunt Jeugd (VIP) heeft op 3 december 2006 het beleidsplan van het VIP 2007 – 2009 goedgekeurd. Op 15 december 2006 is het beleidsplan ingediend bij de administratie. Daarmee wordt uitvoering gegeven aan de bepalingen in het programmadecreet 2005 (23 december 2005).

Om het beleidsplan op te stellen zijn volgende actoren geconsulteerd:

- In de maanden september en oktober is er een Ronde van Vlaanderen doorgegaan. Het VIP bezocht de organisaties die onder ‘Hoofdstuk V Participatie en Communicatie’ van het decreet op het Vlaamse Jeugdbeleid erkenning krijgen. Het VIP bezocht de organisaties die onder ‘Hoofdstuk V Participatie en Communicatie’ van het decreet op het Vlaamse Jeugdbeleid erkenning krijgen. Het VIP zette haar eerste stappen naar sectoroverschrijdende contacten en voerde kennismakingsgesprekken met Klasse/onderwijs, organisaties die werken met bijzondere doelgroepen, enz. Bovendien was er contact met Prof. Mortelmans verantwoordelijk voor het onderzoek jeugd(informatie)beleid. Hierdoor kreeg het VIP zicht op de verwachtingen naar de organisatie toe vanuit een aantal stake-holders.
 - Aangezien de ondersteuning en de uitbouw van de JIPS (Jongereninformatiepunten) een substantiële plek krijgt in de werking van het VIP, gaf Delta vzw een aanzet voor de opmaak van het beleidsplan. Op 25 september besprak de AV van Delta deze in steek een eerste keer. Een aangepaste versie werd voorgelegd op de denkdagen voor de JIPS op maandag 16 oktober. Deze werd daarna verder besproken op maandag 20 november op de tweede denkdag van de JIPS. We kregen ook nog een korte in steek over de verwachting van de JIPS ten aanzien van ondersteuning en coaching. De nota werd opgesteld door de jeugddienst van De Panne, Diksmuide en Welzijn Houthulst.
 - Op 17 november organiseerde het VIP een Open Forum waarop organisaties binnen de informatiesector en de belendende beleidsdomeinen waren uitgenodigd. Deze dag bestond uit een algemeen deel over de mogelijke komende uitdagingen van het VIP en een aantal workshops waarin met de groep verder werd ingegaan op de volgende inhoud: informatie naar bijzondere doelgroepen, roldefiniëring van jeugd(informatie)werkers en participatie in een virtuele context.
3. Het beleidsplan van het VIP formuleert negen strategische doelstellingen die in 29 operationele doelstellingen geconcretiseerd worden. Hieronder vindt u de strategische doelstellingen:
 - SD 1 Het VIP neemt de regiefunctie op zich wat betreft jeugd(informatie) in Vlaanderen.
 - SD 2 Het VIP coördineert de ontwikkeling van een informatieaanbod naar kinderen en jongeren en werkt hiervoor een kader uit.
 - SD 3 Het VIP staat in voor de opbouw en verdere uitwerking van het netwerk van JIPS.
 - SD 4 Het VIP gaat op zoek naar strategieën om informatie tot bij bijzondere doelgroepen te krijgen.

- SD 5 Het VIP neemt een prominente rol in op gebied van jeugdinformatie in Vlaanderen en Europa.
- SD 6 Het VIP zorgt ervoor dat kinderen en jongeren in contact komen met kwaliteitsvolle informatie.
- SD 7 Het VIP streeft naar participatie van kinderen en jongeren.
- SD 8 Het VIP krijgt zicht op de virtuele context waarin kinderen en jongeren zich bevinden, ontwikkelt een visie op jeugdinformatiebeleid in een virtuele context en voert deze uit.
- SD 9 Beheer van de organisatie.

Het VIP heeft sinds haar ontstaan in mei 2006 de verspreiding van de drie informatiegidsen op zich genomen, het continueren van de drie websites (kidsgids, life@1214 en jongereninformatie- op zich genomen, de ondersteuning aan de JIPS wordt opgevolgd, een stappenplan voor het bereiken van bijzondere doelgroepen is in de maak en in de eerste jaarhelft 2007 heeft het VIP de onderzoeksopdracht naar informatiebehoeften van kinderen en jongeren en het kwaliteitsniveau van het bestaande informatieaanbod uitgeschreven en gegund.

4. Voor het eerste werkingsjaar was op de begroting 400.000 € voorzien voor het VIP. In 2007 is dat bedrag opgetrokken naar 637.000 €. Deze middelen zijn voldoende om de voorgestelde doelstellingen te realiseren. Vanuit de organisatie bereiken ons geen signalen dat er een tekort aan financiële middelen zou zijn om deze doelstellingen te realiseren.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 397
van 3 april 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Inhaalverbod vrachtwagens - Signalisatie

Tot op 1 februari 2007 was het voor bestuurders van voertuigen met een maximum toegelaten massa van meer dan 7,5 ton enkel bij regenweer verboden om op auto(snel)wegen in te halen. Voortaan geldt dit verbod in geval van neerslag, of het nu om regen, sneeuw, hagel, enzovoort, gaat.

Sedert het invoeren van deze maatregel rijst er een probleem van communicatie met de weggebruikers. Er mag niet worden gezegd dat degenen die dit verbod negeren, het moedwillig doen. Vaak zijn het buitenlandse chauffeurs die de tekst amper begrijpen.

Een degelijke signalisatie aan de grensovergangen ontbreekt nog steeds. Reeds op 27 juni 2006 had collega Van Aperen hierop gewezen in commissie, toen hij het voorbeeld van de E40 komende van Calais aanhaalde. Na bijna één jaar is hier nog geen verandering in gekomen.

Ook de communicatie omtrent de 90 km/u-snelheidsbeperking bij smog liep verward. Het gebruik van interactieve borden en signalisatie via portalen lijkt het meest aangewezen in deze gevallen.

1. Werden er contacten gelegd om een internationaal begrijpbaar teken te ontwikkelen om het inhaalverbod kenbaar te maken?
2. Wanneer zal er aan de grensovergangen een duidelijke mededeling komen om deze regel kenbaar te maken aan de duizenden vrachtwagenchauffeurs die ons land dagelijks doorkruisen?
3. Waar zijn er vandaag reeds portalen over de autosnelwegen om voor bepaalde toestanden te verwittigen?
4. Wat is de planning voor het plaatsen van bijkomende portalen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 397 van 3 april 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. Er is ondertussen, in overleg met de federale overheid, een informatiebord met een gepaste lay-out ontwikkeld. De inhoud van dit bord is afgestemd op een goede leesbaarheid, is taalafhankelijk en kan derhalve ook begrepen worden door de buitenlandse chauffeurs.

2. Dit bord zal vóór het zomerreces van 2007 worden geplaatst waar een autosnelweg of een weg met minstens 2 rijstroken in elke rijrichting een landsgrens overschrijdt in de richting naar Vlaanderen.

3. Panelen voor dynamische (tekst)boodschappen bevinden zich momenteel in de regio's Gent (twee op E17, twee op E40), Lummen (twee op E313 en één op E314) en Antwerpen (Ring en alle toeleidende snelwegen).

De panelen worden voor diverse doeleinden ingezet: aankondiging van werkzaamheden, waarschuwingen voor ongevallen of files en reis- of omleidingadviezen aan de weggebruiker.

In samenspraak met de Federale Wegpolitie België zet de wegbeheerder deze panelen eveneens in om bestuurders van voertuigen met een tonnage van 7.5T of hoger te wijzen op het inhaalverbod bij neerslag. Zulks gebeurt enkel wanneer er daadwerkelijk neerslag valt en alleen op wegvakken zonder verkeersborden F15 (welke de weggebruiker toelaten om rijbaanbreed voor te sorteren). Daarom worden de meeste panelen op de Ring van Antwerpen bijvoorbeeld niet voor deze maatregel ingezet.

4. Portalen met variabele signaleringsborden en rijstrooksignaleringsborden worden bij voorkeur ingezet op risicovolle wegsegmenten op het vlak van verkeersveiligheid of doorstroming of op

strategische locaties waar grote verkeerstromen kunnen worden afgeleid bij een calamiteit.

Projecten om bijkomende portalen te realiseren worden vanuit dat oogpunt uitwerkt. Daar waar mogelijk (functioneel, verkeersregelgeving) wordt de infrastructuur eveneens aangewend om de weggebruiker te informeren over een mogelijks een inhaalverbod voor vrachtwagens bij regenweer dat in principe van toepassing is op alle wegen.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 476

van 30 mei 2007

van **MICHELE HOSTEKINT***Heraanleg doortocht Avelgem - Rioleringswerken*

Na jarenlang wachten is de heraanleg van de doortocht door de dorpskern van Avelgem (Oudenaardsteenweg) voorzien in de Vlaamse begroting en zijn de plannen uitgewerkt om uitvoering te geven aan de werken in de loop van 2007.

Na de afronding van het dossier heeft de gemeente zich geconcentreerd op de riolen. Opdat de Europese norm zou worden gehaald, is de aanleg van gescheiden riolering (hemelwater en afvalwater) noodzakelijk. Ook hiervoor zorgt Vlaanderen met subsidies voor ondersteuning via de Vlaamse Milieumaatschappij. Die subsidiëring kan evenwel pas binnen drie jaar worden ingeschreven.

Daarom opteert de gemeente Avelgem ervoor om alsnog de doortocht te laten heraanleggen en zonder ontdubbelde riolen de komende 30 jaar aan te vangen. Dit is een allesbehalve toekomstgerichte en evenmin milieubewuste keuze in het licht van de serieuze inspanningen die in Vlaanderen worden geleverd om het afvalwater te zuiveren.

Avelgem is allicht geen alleenstaand geval. Toch is het een schrijnend voorbeeld, omdat het hier een centrale as in het rioleringsstelsel betreft. Het niet aanleggen van een ontdubbelde riolering betekent dat de aanpassing van de riolen in de omliggende wijken evenmin zin heeft, omdat het water uit deze wijken door de centrale niet gescheiden riolen zal blijven vloeien.

1. Is de geschetste problematiek van de (her)aanleg van riolering de minister bekend?

Zo ja, acht de minister, die zowel bevoegd is voor openbare werken als voor leefmilieu, het opportuun om de dossiers van de heraanleg van doortochten in dorpskernen zoals in Avelgem te koppelen aan of toch minstens af te stellen op subsidiedossiers voor de aanleg van gescheiden riolering, met andere woorden. is het niet wenselijk om alleen kredieten te voorzien op de begroting Openbare Werken als er eveneens kredieten voorzien zijn op de begroting van de Vlaamse Milieumaatschappij voorzover er een heraanleg van riolen noodzakelijk is?

2. Ziet de minister mogelijkheden om dossiers van subsidiëring van gescheiden riolering via de Vlaamse Milieumaatschappij sneller toe te kennen in functie van de uitvoering van openbare werken?

3. Worden er initiatieven genomen met betrekking tot de geplande heraanleg van de doortocht in Avelgem om het subsidiedossier te bespoedigen, teneinde alsnog een ontdubbelde centrale as in het rioleringsstelsel aan te leggen, zonder dat de reeds lang verwachte werken zouden worden vertraagd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 476 van 30 mei 2007

van **MICHELE HOSTEKINT**

1. De problematiek met betrekking tot de heraanleg van rioleringen gekoppeld aan doortochtprojecten is mij voldoende bekend. Van de afstemming van de rioleringswerken op de uitvoering van openbare wegeniswerken werd een absolute beleidsprioriteit gemaakt. Het is immers in vele gevallen aangewezen om gelijktijdig met de heraanleg van een doortocht een nieuwe, gescheiden riolering uit te bouwen.
Bij de herinrichting van een doortocht zijn de wegeniswerken dikwijls zo ingrijpend dat de aanleg of heraanleg van de riolering eraan gekoppeld wordt. De gemeente kan hiervoor een subsidieaanvraag in dienen bij de Vlaamse Milieumaatschappij voor de aanleg van de gemeentelijke riolering. Deze stelt immers 3 à 4 keer per jaar een kwartaalprogramma samen dat mij ter goedkeuring wordt voorgelegd. Het is uiteindelijk wel de gemeente, gelet op de gemeentelijke bevoegdheden, die over de opportuniteit van de (her)aanleg van de gemeentelijke riolering en de hieraan gekoppelde subsidieaanvraag dient te beslissen.
2. Indien een subsidieaanvraag werd ingestuurd, bij de opmaak van de kwartaalprogramma's voorrang wordt gegeven aan de dossiers waarbij door het Agentschap Infrastructuur werken worden voorzien. Zodra de gemeente een aanvraag indient voor de rioleringswerken, die in een gecombineerd dossier met de wegeniswerken van het Agentschap Infrastructuur dienen uitgevoerd te worden, wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij bij het Agentschap Infrastructuur geverifieerd of de timing die wordt vooropgesteld door de gemeente correct is. Indien de aanbesteding, door het Agentschap Infrastructuur, voorzien is op relatief korte termijn dan wordt het rioleringsproject met hoogdringendheid op het subsidiëringsprogramma opgenomen.
Bovendien is het zo dat binnen de procedure van het subsidiebesluit voor de aanleg van riolering, via het besluit van de Vlaamse regering van 29/4/05, de mogelijkheid is gecreëerd om een versnelde uitvoering van de projecten te bekomen door een afwijking toe te staan op artikel 20 van het besluit van 1/2/02. Dit artikel 20 stelt dat de aanbesteding pas mag doorgaan nadat de gouverneur het ontwerp-dossier heeft goedgekeurd. Door het verkrijgen van de afwijking op artikel 20 mag het dossier worden aanbesteed, vóór deze goedkeuring door de gouverneur. Er dient evenwel een goedkeuring van de ambtelijke commissie (bekrachtigd door de minister) te zijn van het voorontwerpdossier voor de afwijking kan worden toegestaan.
3. Uit het voorgaande blijkt dat vanuit het Vlaams Gewest de investeringsprogramma's van de wegen en de rioleringsprogramma's maximaal op mekaar af te stemmen en de doorlooptijd zo kort mogelijk te houden. Ingrijpende wegeniswerken gaan immers dikwijls samen met de aanleg of heraanleg van een nieuw, geschieden rioleringsstelsel. In het dossier doortocht Avelgem heeft de gemeente er echter voor geopteerd om geen subsidieaanvraag in te dienen. Per definitie kan het dossier dan ook niet in aanmerking komen voor opname op het gemeentelijk subsidieprogramma voor rioleringen. De gemeente gaf aan dat er geen aanvraag werd ingediend daar een belangrijk deel van de betreffende bestaande rioolstreng zich nog in goede staat bevond en het rendement van de afkoppeling van verharde oppervlakten beperkt is. De gemeente oordeelde dat de inzet van de middelen bij andere projecten in de uitbouw en renovatie van het rioleringsstelsel een hoger rendement betreffende afkoppeling zal halen. De NV Aquafin stelt ook geen hydraulische problemen met betrekking tot het zuiveringsstelsel – RWZI en rioleringen - te Avelgem vast.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 480
van 1 juni 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Landbouw en natuur - Beheersovereenkomsten

In het verleden zijn er reeds verschillende vragen gesteld over de relatie tussen landbouw en natuur. Tevens werd hierin de problematiek aangekaart waarmee de landbouwers geconfronteerd worden bij het afsluiten van beheersovereenkomsten.

Zo kunnen er geen beheersovereenkomsten worden afgesloten voor percelen die gelegen zijn binnen de uitbreidingsperimeter van erkende of Vlaamse natuurreervaten. Dit ondanks het feit dat er nog veel van deze gronden in landbouwgebruik zijn en niet bestempeld kunnen worden als “marginale gronden”.

Daarnaast brengt het afsluiten van beheersovereenkomsten in VEN (Vlaams Ecologisch Netwerk) onnodige complicaties met zich mee. Landbouwers die een beheersovereenkomst afsluiten voor landbouwgronden in VEN-gebied, bijvoorbeeld de aanleg van een grasrand in het kader van erosiebestrijding, mogen deze grasrand na afloop van de overeenkomst niet meer omploegen of verleggen. Na vier jaar wordt deze grasrand immers beschouwd als permanent grasland, en in VEN-gebied mag permanent grasland niet gescheurd worden, conform het besluit van 21 november 2003. Dit strookt met het omkeerbaarheidsprincipe van de beheersovereenkomsten dat reeds meerdere malen door de minister is aangehaald.

In opvolging van mijn vraag om uitleg van 15 maart 2007 aan de minister had ik graag volgende vragen willen voorleggen (Handelingen C 132 van 15 maart 2007, blz. 13-16).

1. Voor de problematiek van de gecreëerde graslanden in VEN kan niet gewacht worden tot het nieuwe PDPO (Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling), omdat de beheersovereenkomsten pas na vijf jaar aflopen en men na vier jaar reeds te maken krijgt met permanent grasland.

Welke concrete oplossing zal hier worden uitgewerkt? En binnen welke tijdspanne zal dit gebeuren?

2. Wordt voor de percelen in de uitbreidingsperimeter van erkende of Vlaamse natuurreervaten een uitzondering voorzien, zodanig dat er beheersovereenkomsten kunnen worden afgesloten, of wordt hiervoor een specifieke gebiedsgerichte aanpak uitgewerkt? Hoe denkt de minister dit concreet te realiseren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 480 van 1 juni 2007

van **TINNE ROMBOUTS**

1. Er valt iets te zeggen voor het terug laten herwinnen van de exploitatievrijheid door landbouwers na beëindiging van de periode waarin een beheersovereenkomst geldt, vermits dit vooruitzicht op een dergelijke herwonnen exploitatievrijheid dikwijls een belangrijk afwegingselement is om de beheersovereenkomst al of niet te sluiten. Opdat de landbouwer in het tegengestelde geval niet bedrogen uit zou komen, is het alleszins zo dat de contracterende overheid het op voorhand duidelijk zou moeten maken wanneer een bepaald perceel zich bevindt in gebieden waar deze vrijheid in teeltkeuze niet herwonnen zal kunnen worden na het beëindigen van de beheersperiode. Dergelijke blijvende onvrijheid kan voortspruiten uit bvb. een verbod op vegetatiewijzigingen.

Het verbod op het terug scheuren van permanente graslanden heeft een dubbele wettelijke grondslag.

- In de eerste plaats bepaalt art. 25, §3, 2°, 2, van het Decreet van 21 oktober 1997 op het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu – of het Natuurdecreet – dat het verboden is de vegetatie, met inbegrip van meerjarige cultuurgewassen of van KLE (tot deze laatste behoren ook – zie def. art. 2, 6°, van het decreet – perceelsrandbegroeiingen) te wijzigen, behoudens na individuele ontheffing, verleend door de administratie bevoegd voor het natuurbehoud, of na algemene ontheffing. De regeling van deze ontheffingen gebeurt in de artikelen 19 tot 31 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid – of het zgn. Maatregelenbesluit.
 - o Er worden in dat besluit onmiddellijk enkele algemene ontheffingen geïntroduceerd, evenwel niet met betrekking tot permanente graslanden.
 - o Ook zijn er algemene of individuele ontheffingen op verzoek mogelijk, die door de minister of door de administratie kunnen worden toegestaan, naargelang het geval. Hierbij speelt over het algemeen het respect voor de zgn. zorgplicht en het integratiebeginsel (artikelen 14 en 16 van het Natuurdecreet).
- Naast het verbod op vegetatiewijzigingen bepaalt artikel 6, 3° van het Maatregelenbesluit dat het scheuren van permanent grasland verboden is binnen VEN. Als permanent grasland geldt die cultuurgrond die minimum vier jaar ononderbroken grasland is geweest (art. 1, 15° Maatregelenbesluit).

Op besluitsniveau zou er dus kunnen gewerkt kunnen worden op de definitie van permanent grasland of op het verbod tot scheuren van permanent grasland. Bovendien zou er gewerkt moeten worden met ofwel de introductie van een algemene ontheffing in het Maatregelenbesluit, ofwel het toestaan, op verzoek, van algemene of individuele ontheffingen. Los van de inhoudelijke afweging zal ik deze, en mogelijks ook andere opties, zo snel mogelijk laten onderzoeken – onder meer op hun praktische haalbaarheid en verenigbaarheid met Europeesrechtelijke en internrechtelijke bepalingen.

De inhoudelijke afweging betreffende de al of niet terugkeerbaarheid naar de oorspronkelijke toestand lijkt gebaseerd te moeten worden op het type overeenkomst en het type beschermde zone. Wat dat betreft lijkt het bvb. aanvaardbaar dat de exploitatievrijheid teruggegeven zou worden na bvb. een beheersovereenkomst die afgesloten werd met betrekking tot het aanleggen

van graslanden ter bestrijding van erosie – onverminderd wat voortvloeit uit het bvb. art. 10, §1, 4° van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid. Daarentegen lijkt het minder zinnig om scheuring toe te laten van permanente graslanden, die werden heraangelegd door middel van relatief dure beheerovereenkomst botanisch beheer. Binnen VEN wordt het scheuren van permanente graslanden ook problematisch, omdat daar wettelijk gesproken de hoofdfunctie natuur geldt. Zeker wanneer een VEN-gebied aangeduid is geworden omwille van net de aanwezigheid van ecologisch waardevolle graslanden, lijkt het vanuit natuurbeleids oogpunt niet effectief en niet kostenefficiënt om subsidies toe te kennen voor de natuurgerichte aanleg van grasland, als die aanleg daarna terug ongedaan kan worden gemaakt.

2. Artikel 4, §2, 2de lid van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende het sluiten van beheersovereenkomsten in uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling (Beheersovereenkomstenbesluit), bepaalt dat er geen beheerovereenkomsten kunnen gesloten worden voor percelen, “die gelegen zijn binnen de uitbreidingsperimeter van erkende of Vlaamse natuurreservaten”.

Het begrip “uitbreidingsperimeter” wordt echter niet gedefinieerd in dat besluit, zodat we moeten nagaan of dit begrip niet elders gedefinieerd wordt.

- Artikel 33, 3de lid van het Natuurdecreet bepaalt wel dat er voor elk natuurreservaat, binnen de groengebieden, bosgebieden en bosuitbreidingsgebieden of het VEN, een “uitbreidingszone” kan vastgesteld worden waarbinnen het recht van voorkoop van toepassing is conform artikel 37 van het Natuurdecreet.
- In het besluit van 27 juni 2003 van de Vlaamse regering tot vaststelling van de voorwaarden voor de erkenning van natuurreservaten en van terreinbeherende natuurverenigingen en houdende toekenning van subsidies (het zgn. Reservatenbesluit), wordt eveneens het begrip “uitbreidingszone” gehanteerd. Hierbij wordt verwezen naar het in het Natuurdecreet gehanteerde begrip. Het begrip “uitbreidingsperimeter” duikt in dat besluit echter eveneens eenmaal op, met name in artikel 3, §4, 4de lid – in de context van die bepaling kan echter niets anders bedoeld zijn dan “uitbreidingszone”.
- Op grond van bijlage II bij voormeld besluit van 27 juni 2003 moet de terreinbeherende vereniging, bij het indienen van een erkenningsaanvraag, bovendien een voorstel van afbakening van het “visiegebied” toevoegen, evenals een voorstel voor “uitbreidingszone” van het natuurreservaat, overeenkomstig artikel 33, 3e lid, van het decreet. Een “visiegebied” wordt op grond van het Reservatenbesluit gedefinieerd wordt als “een logisch en samenhangend geheel waarvoor een globaal streefbeeld wordt uitgewerkt waarbinnen het beheer van ter erkenning voorgedragen percelen wordt gekaderd”.

Een andere manier om het begrip te duiden is te kijken naar de genealogie ervan. In art. 37, § 1, 3, en in art. 40, eerste lid, van het Natuurdecreet was, in de versie van 21 oktober 1997, nog sprake van “de natuurreservaten en hun uitbreidingsperimeter”. Bij decreet van 19 juli 2002 werd dit in beide artikelen echter vervangen door “de natuurreservaten en hun uitbreidingszone”. Men bedoelde immers met “uitbreidingsperimeter” in de voormalige artikelen 37 en 40 hetzelfde als met “uitbreidingszone” in art. 33. In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 19 juli 2002 wordt over die vervanging van ‘uitbreidingsperimeter’ door ‘uitbreidingszone’ het volgende gesteld: *Tot op heden worden de termen uitbreidingsperimeter en uitbreidingszone door elkaar gebruikt wat in de praktijk tot verwarring leidt. Door deze aanpassing wordt nu consequent de term uitbreidingszone gehanteerd.* (Gedr. St. Vl. Parl 2001-2002, nr. 967/1, 41).

Kortom, waarschijnlijk stemt het begrip “uitbreidingsperimeter” niet overeen met het begrip “visiegebied” uit het Reservatenbesluit, maar wel met het begrip “uitbreidingszone” uit het Natuurdecreet en het Reservatenbesluit. Een gelijkstelling met “visiegebied” lijkt ten andere niet plausibel, omdat het niet de bedoeling kan zijn dat er in dit ruimere “samenhangend geheel” waarvoor een “globaal streefbeeld geldt”, per definitie geen plaats meer zou zijn voor landbouw

onder beheersovereenkomst. In het verleden werden er overigens soms nogal ruime visiegebieden toegestaan, op voorstel van de betrokken terreinbeherende organisatie, weliswaar na een grondige adviesronde doorlopen te hebben.

Het lijkt dus meer plausibel om de notie “uitbreidingsperimeter” uit het Beheersovereenkomstenbesluit gelijk te stellen met de “uitbreidingszone” uit het Natuurdecreet. Het gaat dan om de zones met een groene bestemming of met VEN-statuut binnen het eerder vermelde visiegebied, waarvoor een voorkooprecht geldt. Het is dus de bedoeling deze groene bestemmingen door verwerving te realiseren en er aldus de hoofdfunctie natuur effectief te maken. In die zin zit er een zekere logica in de uitsluiting van beheersovereenkomsten uit de aldus opgevatte “uitbreidingsperimeters”.

Niettemin kan een opheffing van artikel 4, §2, 2de lid overwogen worden, met name voor zover de zgn. “beheersgebieden” van datzelfde artikel 4 op een feitelijk geharmoniseerde wijze worden ingezet in relatie tot de “uitbreidingszones” en de “visiegebieden” uit het Reservatenbesluit, en wanneer op grond daarvan een zinnige toepassing wordt gemaakt van artikel 66, vijfde lid van het ministerieel besluit betreffende het sluiten van beheersovereenkomsten ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling.

Dit laatste artikel voorziet met name in een bindend advies van de bevoegde afdeling: naargelang het beheersgebied of de beheersdoelstelling is dit de afdeling ALBON (vroegere afdeling Land), ANB (vroeger afdeling Natuur) of afdeling Mestbank. Deze afdelingen kunnen aldus, indien nodig en mits motivatie, een ongunstig advies geven voor het sluiten van beheersovereenkomsten m.b.t. percelen gelegen in een “uitbreidingszone” conform art. 33, 3de lid Natuurdecreet, of in een “visiegebied” bij een natuureservaat, conform het Reservatenbesluit.

Ik zal deze piste – geharmoniseerde inzet op grond van de “beheersgebieden” uit het beheersovereenkomstenbesluit en van de “uitbreidingszone” op grond van het reservatiebesluit – dan ook verder laten onderzoeken door mijn administratie, met het oog op een verruimde inzet van beheersovereenkomsten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 486
van 11 juni 2006
van **JAAK GABRIELS**

Eikenprocessierups - Bestrijding

Aansluitend op zijn antwoord op mijn actuele vraag van woensdag 6 juni waarin de minister mededeelde dat er op dat ogenblik 41 voltijdse equivalenten, behorend tot zijn departementen, werkzaam waren ter bestrijding van de eikenprocessierupsen, had ik graag enkele bijkomende vragen willen stellen zodat ik ze kan toetsen aan de informatie die ik inwon.

1. Hoeveel medewerkers van Natuur en Bos waren op 6 juni 2007 werkzaam ter bestrijding van de eikenprocessierups?
2. Vanuit welke plaatsen opereerden de medewerkers van Natuur en Bos en waar en door wie werden de werkzaamheden gecoördineerd?
3. Hoeveel medewerkers van Natuurpunt waren op 6 juni 2007 werkzaam ter bestrijding van de eikenprocessierups?
4. Vanuit welke plaatsen opereerden de medewerkers van Natuurpunt en waar en door wie werden de werkzaamheden gecoördineerd?
5. Hoeveel medewerkers van de administratie Wegen en Verkeer waren op 6 juni 2007 werkzaam ter bestrijding van de eikenprocessierups?
6. Vanuit welke plaatsen opereerden de medewerkers van de administratie Wegen en Verkeer en waar en door wie werden de werkzaamheden gecoördineerd?
7. Over hoeveel hoogtewerkers beschikten deze 41 voltijdse werknemers op 6 juni 2007 om de eikenprocessierups te bestrijden? Enkel deze rupsen bestrijden op de stam van de bomen heeft immers weinig of geen zin.
8. Hebben de departementen van de minister ooit contact opgenomen met de brandweercentra vanwaaruit de bestrijding gecoördineerd wordt? Zo ja, waar en wanneer hebben deze coördinatievergaderingen plaatsgevonden?
9. Is er een akkoord met Natuur en Bos over de wijze waarop in de natuurgebieden de bestrijding wordt aangepakt, aangezien het anders volgend jaar weer "dweilen met de kraan open" is?
10. Is de minister voor 6 juni zich gaan vergewissen van de toestand ter plaatse?
11. Voorziet de minister een extra premie voor alle medewerkers die de eikenprocessierups bestrijden?

12. Uit een brochure van de Vlaamse overheid blijkt dat de haartjes van de eikenprocessierups een aantal ziekten en ongemakken kunnen veroorzaken.

Krijgen deze 41 voltijdse equivalenten extra medische controles?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 486 van 11 juni 2007

van **JAAK GABRIELS**

1. Op woensdag 6 juni waren 15 medewerkers van het Agentschap voor Natuur en Bos actief in de manuele bestrijding van de eikenprocessierups. Bij het opstellen van een stand van zaken op 6 juni stelde het Agentschap voor Natuur en Bos dat het in de maand juni en een deel van de maand juli dagelijks circa 24 VTE in zou zetten voor het branden van de processierupsen. Dit zou gebeuren in drie ploegen en twee shiften, ondersteund door leden van de plaatselijke terreinbeherende verenigingen. De uitvoering van de curatieve bestrijdingsactie van het Agentschap nam een aanvang in week 22 met twee ploegen van telkens een 6-tal groenarbeiders. Vanaf week 23 werd het aantal ploegen verdubbeld. Er werd alle dagen van 7 tot 17 uur bestreden. Gedurende de gehele bestrijdingcampagne werden in totaal door medewerkers van het Agentschap voor Natuur en Bos ruim 2 500 manuren gepresteerd en werden er circa 100 flessen propaan verbruikt. Langs 65 km bosranden, boswegen en fietspaden werden processierupsen uit bijna 7.000 eiken verwijderd.
2. Voor het Agentschap Natuur en Bos werden zowel de planning als de aansturing van de bestrijdingswerken gecoördineerd vanuit de houtvesterij Bree. Om afstanden en risico's op contact met brandharen zo beperkt mogelijk te houden werden voertuigen en materialen gestald bij de lokalen die Natuurpunt Bree ter beschikking stelde in de Mariahofstraat. Hier werd ook een mobiele douche-eenheid geïnstalleerd waar de medewerkers direct terecht konden.
3. De ploeg van Natuurpunt heeft vanaf 11 juni ondersteuning geboden. Natuurpunt stelde vanaf dan een ploeg van drie professionele medewerkers ter beschikking die ingeschakeld werd in het bestrijdingsschema van het Agentschap voor Natuur en Bos. Er werden via het Limburgs Ruraal Steunpunt eveneens een aantal landbouwers ingeschakeld.
4. Het antwoord is gelijkloidend als dat op deelvraag 2.
5. Het antwoord op deze vraag zal later worden beantwoord.
6. Het antwoord op deze vraag zal later worden beantwoord.
7. Het doel van de bestrijding was om zo snel mogelijk zo veel mogelijk hinder weg te nemen rond bewoning, weilanden met dieren, hooilanden en toeristische infrastructuur in de natuurgebieden. Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft geen hoogtewerkers ingezet om reden van de beperkte bruikbaarheid gelet op de aard van de terreinen waar het Agentschap opereerde en omdat ze het rendement niet konden verhogen. Een aanvullend antwoord volgt.
8. Het Agentschap voor Natuur en Bos was altijd aanwezig op de coördinatievergaderingen onder leiding van de arrondissementscommissaris of de gouverneur bij hoofde van de provinciaal directeur en/of de plaatselijke houtvester. Ook op de coördinatievergadering van de Minister van Binnenlandse Zaken met de brandweercommandanten en de burgemeester was het Agentschap voor Natuur en Bos vertegenwoordigd door de provinciaal directeur van het Agentschap.

9. Momenteel voert het Agentschap voor Natuur en Bos in samenwerking met de provincie een aantal monitoringactiviteiten uit die moeten verduidelijken of de preventieve acties effectief waren en of de plaag in omvang afneemt. Op basis van deze resultaten zal in oktober het actieplan worden geëvalueerd en al dan niet bijgestuurd.
10. Ik ben als bevoegde minister aangesteld op 28 juni 2007. Ik ben dus niet gaan kijken.
11. Bovenop de vergoedingen en toelagen, waarop de medewerkers van het Agentschap voor Natuur en Bos volgens het Vlaamse personeelsstatuut aanspraak kunnen maken, zoals een toelage voor gevaarlijk en ongezond werk, zijn geen extra vergoedingen voorzien. De medewerkers werden bij hevige allergische reacties ontheven van het bestrijdingswerk en ze werden onderzocht door de huisdokter.
12. Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft in nauw overleg met de preventieadviseur van de Gemeenschappelijke Dienst Preventie en Bescherming van het Departement Bestuurszaken en de arbeidsgeneesheer een hygiënisch plan uitgewerkt. Er werden voorzieningen getroffen voor collectieve en persoonlijke beschermingsmiddelen en de gebruikte beschermingsmiddelen waren van een hoge kwaliteit en draagbaarheid.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

AANVULLEND ANTWOORD

op vraag nr. 486 van 11 juni 2007

van **JAAK GABRIELS**

-
5. Voor het Agentschap Wegen en Verkeer werd de algemene controle door de wegtoezichters verhoogd. De effectieve bestrijding van de eikenprocessierups gebeurde in AWV Oost-Vlaanderen door de brandweer en in AWV Antwerpen, Vlaams Brabant en Limburg door een aannemer.
 6. De medewerkers van het Agentschap Wegen en Verkeer opereerden van uit hun betrokken wegendistricten. Voor het agentschap waren dit het district 414 Sint-Niklaas, district 125 Vosselaar, district 114 Geel en district 715 Maaseik. Bij AWV Antwerpen gebeurde de coördinatie door de wegendistricten in overleg met de cel groenbeheer en het PIH Antwerpen. Bij AWV Limburg werden de werkzaamheden gecoördineerd door de brandweercommandant van de stad Bree, onder supervisie van de provinciegouverneur.
 7. Door AWV Limburg werden op 6 juni 2007 drie hoogtewerkers ter beschikking gesteld van de aannemer.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 487
van 13 juni 2007
van **JAN PENRIS**

Seininrichtingen - Technische conformiteit

Op 9 juni verstoorde een bliksemontlading met de daarbijbehorende inductie het spoorverkeer in Herentals. Tegelijkertijd vielen ook de verkeerslichten aan het nabij het spoor gelegen kruispunt van de Herentalse Ring en de Herenthoutseweg gedurende meer dan acht uur uit. Naar verluidt zijn de voedingen en seininrichtingen daar niet beveiligd tegen overspanningen, wat in strijd is met de geldende AREI-wetgeving (Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties).

De lange reparatietijd zou te maken hebben met het feit dat de eigen Vlaamse administratie het euvel niet zelf kon verhelpen en daarvoor een beroep moest doen op een privéfirma. De betrokken firma stuurde een onervaren werknemer die geen opleiding had genoten om werken uit te voeren aan onder spanning staande installaties.

Dit incident en zijn afwikkeling doet volgende vragen rijzen.

1. Door welke instantie worden de laagspanningsaftakkingen van de seininrichting op conformiteit gekeurd?
2. Worden deze installaties, zoals voorzien in de AREI-wetgeving, elke vijf jaar gekeurd?
3. Waarom waren de aftakkingen van de voeding van de seininrichting aan het betrokken kruispunt niet tegen overspanningen te wijten aan atmosferische verschijnselen beveiligd?
4. Waarom duurde de hersteltijd van 10.00 uur tot 18.50 uur? Is een normale interventie niet op twee uur berekend?
5. Hoeveel seininrichtingen telt men in Vlaanderen, en hoeveel daarvan zijn AREI-conform?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 487 van 13 juni 2007

van **JAN PENRIS**

1. De Vlaamse Overheid sluit meerjarencontracten af met erkende keuringsorganismes voor het gelijkvormigheidsonderzoek van laagspanningsinstallaties voor de indienstelling conform art. 270 van het AREI.
2. In hetzelfde contract als onder 1 is het controlebezoek om de 5 jaar van de laagspanningsinstallaties conform art. 271 van het AREI inbegrepen. Voor de installaties te Herentals zijn de keuringen in december 2006 uitgevoerd.
3. De installatie heeft een beveiliging tegen overspanning. Het is trouwens deze beveiliging die de installatie spanningsloos heeft gezet wanneer zich de overspanning heeft voorgedaan
4. Het bestuur heeft driejarige contracten met onderhoudsaannemers voor tussenkomst en herstelling bij defecten. In dit geval is de melding van het defect om 16u46 doorgegeven aan de betrokken onderhoudsaannemer. Vroeger was niet mogelijk aangezien er eerst een algemene stroomonderbreking was. Na de algemene stroomonderbreking werd dan vastgesteld dat deze individuele installatie ook na de opstart zonder stroom bleef. Een technicus van de aannemer was om 18u20 ter plaatse. Dat is binnen de contractuele termijn van 3 uur. Hij heeft de herstelling onmiddellijk uitgevoerd.
5. Het bestuur heeft 1.500 seininstallaties met verkeerslichten ; allen zijn AREI – gekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 489
van 13 juni 2007
van **CARL DECALUWE**

E17 Rekkem-Menen - Bodemverontreiniging (2)

In afwachting van de bodemsanering is het terrein langs de E17 ter hoogte van de Brun Cornetstraat in Rekkem preventief afgedekt met een folie. In deze zone is immers een zware historische chroomverontreiniging vastgesteld tot een diepte van 9 meter. Met die afdekfolie wil men verwaaiing, rechtstreeks contact met en afspoeling van de verontreiniging vermijden.

Ondertussen verplichtte de OVAM aan de saneringsplichtige, het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen, de opstelling van het bodemsaneringsproject. Dit moest begin dit jaar ingediend zijn.

1. Voldoet de geplaatste afdekfolie aan de vereisten? Hoe lang zal deze folie nog blijven liggen? Wordt de folie op regelmatige basis gecontroleerd?
2. Wat is de concrete inhoud van het opgestelde bodemsaneringsproject?
3. Wat is de laatste stand van zaken van dit dossier?
4. Wanneer zal de bodemsanering effectief kunnen worden uitgevoerd? Wat is de kostprijs?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 489 van 13 juni 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De noodzakelijke vereisten voor de folie werden (cfr. punt 3) in het bestek opgenomen en er dient door de aan te stellen aannemer hieraan te worden voldaan. Er werden bijzonder strenge eisen opgelegd inzake treksterkte, doorscheursterkte en doorpansweerstand, evenals qua kwaliteitszorg bij de uitvoering en plaatsing. Deze folie kan ook tijdens en na de bodemsanering blijven liggen. Eventueel kan nadien een bijkomende afdekking gebeuren met grond.
De folie zal na plaatsing worden onderworpen aan een regelmatige controle door het agentschap Infrastructuur, zodat eventuele scheuren vroegtijdig kunnen worden opgespoord en hersteld worden. Bovendien wordt er rondom het betreffende terrein een prikkeldraad-afsluiting en signalisatie voorzien.
2. Het bodemsaneringsproject wordt opgesteld conform de standaardprocedure voor bodemsaneringsprojecten, versie april 2006, uitgegeven door de OVAM. Het moet de overheid in staat stellen op basis van dit rapport een objectieve evaluatie van de voorgestelde bodemsaneringswerken te maken, vergunningstechnisch de bodemsaneringswerken volledig te omschrijven, de te stellen financiële zekerheden te bepalen en de opvolging der bodemsaneringswerken, zoals voorzien in artikel 21 van het bodemsaneringdecreet, uit te voeren. De bodemsaneringdeskundige dient bij het opstellen van het bodemsaneringsproject alle relevante technische mogelijkheden, hun impact en de resultaten waartoe zij zullen leiden, te vergelijken. Bij meer complexe of ongunstige locatiespecifieke omstandigheden of bij innovatieve saneringstechnieken dient om een onderbouwde keuze te kunnen maken, voorafgaand labotesten en/of pilootproeven te worden uitgevoerd. Dit wordt ook duidelijk vermeld in de verschillende codes van goede praktijk. Deze labotesten en pilootproeven dienen in regel steeds te gebeuren vooraleer het bodemsaneringsproject bij de OVAM wordt ingediend.
Aangezien het in deze gaat om bijzondere omstandigheden, werd ervoor geopteerd een voorafgaand haalbaarheidsonderzoek, met inbegrip van labotesten, o.a. in samenwerking met het VITO, uit te voeren. Concreet wordt het gebruik van in-situ sanering voor de sanering van een grondwaterverontreiniging met chroom(IV) getest. Door het induceren van reducerende omstandigheden in het grondwater door injectie van een koolstofbron waarmee men de activiteit van anaërobe bacteriën kan stimuleren, kan het toxisch Cr(VI) omgezet worden naar het weinig toxisch Cr(III). Dit laatste is normaal vrijwel onoplosbaar in grondwater, waardoor het op het vaste aquifer materiaal wordt afgezet als stabiel metaalneerslag dat geen risico meer vertegenwoordigt. Deze processen vereisen wel dat de omgevingscondities gunstig zijn (pH, redoxtoestand, afwezigheid van storende stoffen). Om na te gaan of deze processen haalbaar zijn onder de locatiespecifieke omstandigheden, wordt voorgesteld om batchtests uit te voeren waarbij 4 verschillende condities worden getest. Momenteel werden door het VITO alle staalnames van grond en grondwater uitgevoerd evenals de batchtests. De resultaten zijn nog niet beschikbaar. De OVAM is op de hoogte van de huidige stand van zaken.
3. Met betrekking tot de plaatsing van de folie, is de aanbesteding en gunning van deze opdracht al gebeurd. De uitvoering is begin september 2007 gestart. Met betrekking tot het bodemsaneringsproject is momenteel een voorafgaand haalbaarheidsonderzoek, met inbegrip van labotesten, o.a. in samenwerking met het VITO, lopende. De OVAM is op de hoogte van

de huidige stand van zaken.

4. De bodemsanering kan effectief worden uitgevoerd na de conformverklaring van het bodemsaneringsproject (na afwerken van het dossier en een wettelijke termijn van 90 dagen voor de conformverklaring van het BSP door de OVAM). De raming van de uiteindelijke kostprijs en timing kan pas worden vrijgegeven na het haalbaarheidsonderzoek.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 493
van 14 juni 2007
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Steenpuinpaden in natuurreservaten en parken - Asbest

Een tijd geleden ontdekten omwonenden van het natuurreservaat de Bourgoyen in Gent brokjes eternitplaten in een nieuw aangelegd wandelpad. Het werd al snel duidelijk dat er sporen van asbest in het steenpuin terug te vinden waren. Om alle gezondheidsrisico's te vermijden, plaatste het stadsbestuur van Gent het gebied in quarantaine. Het stadsbestuur wilde nagaan of de asbestdeeltjes over het ganse gebied, dan wel over een beperkt gebied verspreid waren.

In de parken Sint-Baafskouter en Groene Velden werd ook steenpuin gebruikt om de paden aan te leggen. Ook dit puin werd onderzocht, bevatte tevens asbeststukjes, maar in veel mindere mate. Daarom blijven deze parken open voor het publiek.

1. Wat is de uitkomst van het onderzoek van het steenpuin? Is slechts een klein gedeelte of het hele steenpuintraject verontreinigd met asbest?
2. In hoeveel Vlaamse natuurreservaten zijn paden aangelegd met steenpuin?
3. Zijn al deze paden onderzocht op de aanwezigheid van asbest in het puin? Zo neen, zal de minister, gezien het huidige voorval, het puin in andere natuurreservaten/parken laten analyseren?
4. Acht de minister het zinvol om nog steenpuin afkomstig van afgebroken gebouwen te gebruiken bij de aanleg van paden in natuurgebieden en parken? Kan hij dit toelichten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 493 van 14 juni 2007

van **HERMAN SCHUEREMANS**

- In het stedelijke natuurgebied Bourgoyen-Ossemeersen in Gent werden van het mengpuin op de verschillende wegen, over een totale lengte van ongeveer 6 km, zeventig stalen genomen en geanalyseerd. In zestien monsters werd in de fractie >10mm gebonden asbest-cementbrokjes gevonden. Op deze zestien stalen bevatten vijftien stalen chrysotiel-asbest en één staal zowel chrysotiel- als crocidoliet-asbest. De vervuilde tracés zijn in kaart gebracht in afwachting van een beslissing over de te nemen maatregelen.

In het park Groene Velden (landinrichtingsproject) werden van het mengpuin op de verschillende wegen, over een totale lengte van ongeveer 2.6 km, 10 stalen genomen en geanalyseerd. Alle tien de monsters bevatten in één of meerdere fracties asbest. Zes stalen bevatten chrysotiel-asbest en vier stalen zowel chrysotiel- als crocidolietasbest. Er werden in twee monsters losse asbestbundels en asbestvezels aangetroffen.

In beide voornoemde gebieden werden verscheidene luchtmonsters genomen en analyses uitgevoerd met een elektronenmicroscop. In geen enkel luchtmonster werden asbestvezels teruggevonden.
- Voor zover paden worden verhard en voor zover in Vlaamse natuurreservaten gebruik wordt gemaakt van steenpuin dan gebruikt het Agentschap voor Natuur en Bos in de provincie Antwerpen zoals in de andere provinciale afdelingen alleen COPRO-gekeurd steen- of betonpuin als (onder)fundering. COPRO is een vereniging zonder winstoogmerk die in 1983 werd opgericht door twee groepen stichtende leden, de openbare instellingen en de gebruikers (wegenbouwaannemers) van de producten die COPRO controleert. Het belangrijkste doel van COPRO is het organiseren, coördineren, harmoniseren en bevorderen van de kwaliteit en de kwaliteitscontrole van de bouwproducten. In Vlaams-Brabant zijn er de jongste jaren in de Vlaamse natuurreservaten geen paden aangelegd met steenpuin. In West-Vlaanderen werden in opdracht van “Westtoer” fietspaden bestaande uit steenpuin aangelegd aan de rand van het Vlaams Natuurreservaat De Houtsaegerduinen. Er zijn geen vaststellingen als zou daar asbest in voorkomen. In Limburg werd de afgelopen tien jaren op een tiental plaatsen in de Vlaamse natuurreservaten Herkenrode, Tenhaagdorenhai, Platweyers en Oudsberg gebruik gemaakt van gekeurd puinbrekerszand of betonpuin dat werd bedekt met reeds aanwezige grond. Bij het gebruik van recuperatiematerialen voor (her)aanleg van paden is het de regel dat er wordt afgedekt met een natuurlijke toplaag.

In vele Vlaamse natuurreservaten en natuurdomeinen bevinden zich echter ook wegen die van oudsher uit halfverhardingen bestaan. Loswegen, buurtwegen, kerkwegels en particuliere wegen maken sinds mensenheugenis deel uit van het goed ontsloten Vlaamse landschap. Het Agentschap voor Natuur en Bos of zijn voorgangers hebben dus terreinen verworven waar wegen een onderdeel van uitmaken en die door de vorige eigenaars, grondgebruikers of lokale overheden en besturen werden verhard of gefundeerd, vaak ook met gebroken steenpuin.

In bossen die worden aangelegd op verworven gronden is het soms nuttig of zelfs noodzakelijk, gelet op de multifunctionaliteit van veel bosgebieden en de inzet van dienstvoertuigen voor toezicht en beheer, om naast een aantal niet verharde paden en wegen ook een beperkt verhard wegennet te voorzien. Meestal wordt als funderings- of afwerkingsmateriaal porfiersteenslag of sporadisch dolomiet gebruikt soms met steenpuin of betonpuin als fundering. Dat is eveneens het geval voor het onderhoud of herstel van bestaande dienstwegen in bossen, zeker indien zwaardere houtexploitatievoertuigen hiervan gebruik moeten maken.

Steenpuin en betonpuin van afbraak zijn recyclagematerialen die, indien genormeerd en abstractie makend van de asbestproblematiek, in principe te verkiezen zijn boven natuurlijke ontginningsproducten. Onder de natuurproducten is porfiersteenslag voor verhardingstoepassingen goed geschikt omdat het zuiver en stabiel is, terwijl bovendien geen kalkuitloging optreedt waardoor de ecologische impact op aanpalende gronden zo goed als onbestaande is. Steenpuin en betonpuin hebben dan weer als voordeel dat ze kostenbesparend zijn.

3. Asbest is vaak erg moeilijk te detecteren in bijvoorbeeld in het verleden gestort funderingspuin dat zich onder de afwerkingslaag bovenop de fundering bevindt. Het afwerkingsmateriaal zelf wordt visueel onderzocht in de voorbereidende fase van gebiedsgerichte (her)inrichtingsprojecten. Niet alle bestaande paden in het Vlaamse Gewest zijn systematisch onderzocht op de aanwezigheid van asbest.

Normalerweise dringt een analyse zich in eerste instantie op in gebieden waarvan men weet of vermoedt dat er een hoger risico is op de aanwezigheid van asbest. Dat is zeker niet overal het geval maar daar waar incidentele vaststellingen gebeuren, wordt een grondigere analyse uitgevoerd.

4. Het Agentschap voor Natuur en Bos legt slechts uitzonderlijk zelf nieuwe wegen aan in natuurreservaten. Daarvoor geselecteerde dienstwegen worden in functie van het beheer en in uitvoering van een openstellingsplan (als onderdeel van het beheerplan) soms wel onderhouden in de toestand waarin ze zich voor de verwerving bevonden. Als het onderhoudsmateriaal een stenige verharding is, wordt meestal dolomiet, porfier of gebroken baksteenpuin aangewend als afwerkingsmateriaal. De algemene beheersrichtlijn die toegepast wordt, is vermijden van verhardingsmateriaal en daarom zoveel als mogelijk de natuurlijke ondergrond te gebruiken op paden en wegen. In moerassige zones en op steile erosiegevoelige hellingen worden waar mogelijk knuppelpaden aangelegd of wordt een weg of pad omgelegd. Het aanwenden van een (half)verharding voor een pad of weg wordt in het openstellingsplan, dat onderdeel uitmaakt van het beheerplan, afgewogen en wordt bepaald door de aard van het gebruik. Niet alle paden en wegen hebben een verharding of moeten een verharding krijgen. De natuurlijke ondergrond krijgt in principe de voorkeur. (Half)verharding wordt dus aangebracht indien strikt nodig. Voor bereiden dienstwegen is in veel gevallen een bepaalde, zij het minimale vorm, van onderhoud van de bestaande wegbedding en afwerkingslaag noodzakelijk.

Bij het gebruik van puin- en afbraakmateriaal is controle aan de bron, in het bijzonder bij inzamelpunten en breekinstallaties vereist om contaminatie te verhinderen. Zuiver gebroken baksteen- en dakpannenpuin, bestaande uit op hoge temperatuur gebakken tertiaire of quartaire klei, is een betaalbaar en inert materiaal dat een homogeen uitzicht verleent aan de weg of pad. In een aantal gevallen is het een nuttig en zinvol funderings- of afwerkingsmateriaal dat een milieuvriendelijk alternatief kan zijn voor dolomiet, porfier, silex, grind en keienmateriaal. Die materialen putten natuurlijke voorraden uit en moeten bovendien vaak over grotere afstanden over de weg worden getransporteerd voordat ze hun bestemming bereiken.

Het gebruik van gebroken steen- en betonpuin en puinbrekerszand is in principe relatief goedkoop, degelijk, er zijn beperkte transportafstanden en de natuurlijke landschappen blijven bespaard van groeves met uitgravingen en afgravingen. Het gebruik werd sedert het begin van de jaren negentig aangeraden omdat de berg aan recuperatiematerialen te veel aan het groeien was.

De puingranulaten moeten op grond van het gangbare standaardbestek 250 COPRO-gekeurd zijn.

De Vlaamse Landmaatschappij en het Agentschap voor Natuur en Bos zijn gelet op de recente ervaring met aangeleverd COPRO-geattesteerd materiaal van oordeel dat, ofschoon het gebruik ervan ecologisch, landschappelijk, technisch en financieel interessant is en hoewel gebruik ook voorgeschreven is in het Standaardbestek 250, het gebruiken van dergelijk COPRO-geattesteerd gerecycleerd mengpuin als toplaag voor paden niet opportuun is zolang er geen echt sluitende garantie is dat het materiaal in elk geval asbestvrij is en er dus kan voldaan worden aan de

nulnorm voor vrij asbest. Voor alle veiligheid wordt er in de regel ook een afdekkingslaag met natuurlijk materiaal toegepast bij gebruik van steenpuin.

Ik laat onderzoeken of er een sluitende garantie kan geboden worden door middel van een bijkomende onafhankelijke externe controle bij de COPRO-attestering. Deze controle zal in de toekomst verplicht worden en duidelijke regels omvatten voor de bemonsteringsmethodiek en de analysetechniek voor recyclagemateriaal. Ook een kader met toepasbare normen rekening houdend met de verschillende mogelijke toepassingen van recuperatiematerialen en de bijhorende risico's voor de volksgezondheid komen daarbij aan de orde.

Hiervoor verwijs ik naar mijn actieplan voor asbest (terug te vinden op www.lne.be), meer bepaald naar punt vier 'asbesthoudend sloopafval in breekinstallaties'.

Bouw- en sloopafval van werven wordt gesorteerd met recuperatie van herbruikbare materialen. Het afval wordt op de werf zelf gescheiden of wordt vervoerd naar een sorteerbedrijf. De fracties die apart opgeslagen worden zijn steenachtig afval, niet-steenachtig afval en gevaarlijk afval. Het steenachtig afval wordt verder gesorteerd tot een fijne fractie en zuiver puingranulaat. Het zuiver puingranulaat wordt gebroken in een breekinstallatie voor de productie van puin dat als secundaire grondstof in de bouw aangewend wordt. Asbestcement behoort tot de niet-herbruikbare fractie die gestort moet worden. Gevaarlijke asbesthoudende toepassingen met losgebonden vezels moeten, overeenkomstig het ARAB - de Codex, voorafgaand uit een gebouw verwijderd worden door een erkend verwijderaar. Deze afvalstoffen kunnen aldus in principe niet tussen het gewoon bouw- en sloopafval terechtkomen.

Een belangrijk instrument om ervoor te zorgen dat asbest(cement) afzonderlijk en op een correcte manier wordt gesloopt, opgeslagen en verwijderd is selectieve sloop. Hiermee wordt vermeden dat asbest(cement) in breekinstallaties terechtkomt. Er wordt geopteerd om selectief slopen te verplichten via de stedenbouwkundige vergunning. Ook is er nu het uitvoeringsplan milieuverantwoord materiaalgebruik en afvalbeheer in de bouw, zoals goedgekeurd op 7 juli 2007 (BS 22 augustus 2007), dat een specifiek actieprogramma voorziet met een set van maatregelen om het selectief slopen effectief te maken en vanaf een bepaalde grootte van sloopwerken het sloopbestek verplicht te stellen.

Ook de sector beseft dat kwaliteitsvol werken een garantie biedt tot afzet van hun gerecycleerde materialen. De toezichthoudende overheid, in samenwerking met de sector, zorgt ervoor dat steenpuin afkomstig van afgebroken gebouwen zonder gevaar voor de volksgezondheid kan aangewend worden in diverse toepassingen waaronder de aanleg van paden. Hiertoe werkt FEBEM in samenspraak met de milieuadministratie en de federale overheid een code van goede praktijk voor asbestcement uit.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 500
van 20 juni 2007
van **PIETER HUYBRECHTS**

Kleine Nete - Winterdijk

Het openbaar onderzoek rond het Netebekken werd onlangs afgesloten.

Zowel particulieren als gemeentebesturen hebben tijdens het openbaar onderzoek bezwaar aangetekend tegen de plannen om langs beide zijden van de Nete twintig meter landbouwgrond in te palmen voor de aanleg van winterdijken.

Zowel de dijkgraaf uit Lichtaart als plaatselijke landbouwers vinden het beter om de bestaande dijken en de rivier beter te onderhouden.

Kan de minister medelen welke maatregelen worden genomen om de bestaande dijken van de Nete beter te onderhouden? De aanleg van een nieuwe winterdijk langs de Kleine Nete is dan wellicht niet nodig.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 500 van 20 juni 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

De maatregelen die zullen genomen worden ten einde het intensieve landbouwgebied beter te beschermen tegen overstromingen, zullen in uitvoering zijn van actie A9 van het Bekkenbeheerplan Nete wat recent werd goedgekeurd door het Bekkenbestuur Netebekken.

De bezwaarschriften die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend werden besproken op het Bekkenbestuur van 16 juli 2007 en ingevolge daarvan heeft het Bekkenbestuur de volgende aanpassingen aan het Bekkenbeheerplan Nete beslist:

- Met betrekking tot de afbakening van AOG (actief overstromingsgebied) De Zegge wordt bijkomend gesteld dat de effectieve, uiteindelijke begrenzing kan worden bijgesteld naar aanleiding van de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in functie van het geplande overstromingsgebied. Deze bijstelling zal zoveel als mogelijk rekening houden met het fysisch systeem als uitgangspunt enerzijds en het functioneren van de landbouw en andere functies in het gebied anderzijds. Zo kan een evenwicht worden gevonden tussen de agrarische en andere belangen in het gebied en de absoluut noodzakelijke ruimte voor water.
- Uitgangspunt blijft evenwel het huidige voorstel voor een langgerekt AOG tussen de huidige N19 en het Olens Broek.
- Met betrekking tot AOG De Zegge wordt als randvoorwaarde voor de realisatie van het project de opmaak van een Landbouweffectenrapport (LER) opgenomen. De daarin voorgestelde maatregelen zullen maximaal worden geïmplementeerd in het project.

Het Bekkenbestuur van 3 september 2007 heeft ter zake de beslissing van 16 juli 2007 bevestigd en het Bekkenbeheerplan goedgekeurd. Momenteel wordt het Bekkenbeheerplan Nete overgemaakt aan de CIW die alle bekkenplannen zal voorleggen aan de Vlaamse Regering om vast te stellen.

In het Bekkenbestuur is gesteld dat het huidige voorstel enerzijds het resultaat is van de nood aan waterberging en anderzijds een compromis vormt tussen de agrarische belangen in het gebied en de noodzakelijke ruimte voor water, rekening houdend met de drietrapsstrategie 'vasthouden – bergen – afvoeren' zoals vastgelegd door de Vlaamse Regering. Het louter verstevigen van de huidige dijken wordt niet weerhouden daar dit enkel leidt tot een verplaatsing van het probleem.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 501
van 21 juni 2007
van **FRANS PEETERS**

Noord-Zuidverbinding Kempen - Stand van zaken

De Kempen zijn al jaren vragende partij voor een noord-zuidverbinding in de regio. Dag na dag ervaren talrijke Kempenaren de dringende nood aan deze missing link. Ik ben dan ook zeer verheugd met de mededeling van de minister in de Commissie voor Openbare Werken en Energie van dinsdag 17 april 2007 dat hij in het dossier inzake de noord-zuidverbinding Kempen vooruitgang wil boeken.

In dit dossier heeft de minister de principebeslissing genomen in verband met de omleiding rond Kasterlee-Geel en kiest hij duidelijk voor het basistracé, met name een nieuwe infrastructuur tussen Geel en Kasterlee. De openbare onderzoeken van de project-milieueffectenrapporten (MER) van enerzijds het traject Geel-Kasterlee en anderzijds de herinrichting van de N19 en kanaalzone Geel Punt/Oevel werden ondertussen afgerond. Ook de landschapsstudies Geel-West en Geel-Kasterlee zouden afgerond moeten zijn.

Vanuit de Kempen is men verheugd dat er na zoveel jaren eindelijk iets gebeurt om de problemen rond mobiliteit in onze regio op te lossen. Het ontbreken van een degelijke noord-zuidverbinding en de doorstromingsproblemen op de E313, maken dat de Kempenaren verbitterd zijn als het om mobiliteit gaat. De verwachtingen naar degelijke oplossingen op korte termijn zijn hooggespannen.

1. Kan de minister een concrete stand van zaken geven met betrekking tot de gehele realisatie van de noord-zuidverbinding Kempen?
2. Welke volgende stappen worden er genomen nu de openbare onderzoeken rond de project-MER's zijn afgerond?

Hoe zullen de bezwaarschriften behandeld worden?

3. Kan de minister de eindconclusies van de beide landschapsstudies meedelen?
4. Hoever staat het met de onteigeningsplannen voor het gehele traject?
5. Kan de minister aangeven welke procedures er nog moeten worden gevolgd om de nodige vergunningen rond te krijgen en kan hier een tijdpad op gekleefd worden?

Wanneer zullen de werken aan de noord-zuidverbinding Kempen effectief van start kunnen gaan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 501 van 21 juni 2007

van **FRANS PEETERS**

1. De Noord-zuidverbinding bestaat uit twee deelprojecten, met name de doortrekking van de N19g tussen Kasterlee en Geel en de herinrichting van het complex 23 Geel-West. Momenteel zit men nog voor beide projecten in de studiefase. Voor beide projecten dient een project-MER te worden opgemaakt. Deze studies zijn lopende en dienen beide tegen eind oktober 2007 afgerond te zijn.

Wat betreft de doortrekking van de N19g werd een LER (landbouweffectenrapport) opgemaakt en werd deze besproken met de getroffen landbouwers, de gemeente Kasterlee en de stad Geel. Tevens wordt nog een terugkoppelmoment voorzien om de nodige knelpunten nog aan te kaarten. De startnota van Geel-Kasterlee wordt geagendeerd op het PAC (Provinciale Auditcommissie) in oktober 2007 Om de projectnota op te stellen, die in november wordt geagendeerd op het PAC.

Wat betreft de fly-over werd de startnota van het huidig project al goedgekeurd op het PAC. Het project wordt nu wel uitgebreid met het kruispunt te Geel Punt. Hiervoor zal tevens een startnota worden opgesteld, die eerst op niveau van het GBC wordt voorgesteld in augustus, om dan in september te worden geagendeerd op het PAC. De projectnota wordt in oktober geagendeerd op het PAC.

2. Het MER/VR-decreet spreekt niet van een "openbaar onderzoek" maar van een "terinzagelegging" van de Kennisgeving (zie art.4.3.4 §4 van het MER/VR-decreet van 18 december 2002) en gebruikt (zie zelfde artikel en paragraaf) niet de term "bezwaarschrift" maar "opmerkingen" m.b.t. de inhoudsafbakening (bijvoorbeeld over de voorgestelde onderzoeksmethodes en over de te onderzoeken alternatieven). Dit is belangrijk want tijdens de MER-procedure een "bezwaar uiten" op het moment van de kennisgeving wil in feite zeggen dat men een bezwaar uit tegen het voeren van een onderzoek naar de milieueffecten van een bepaald plan of project. Dat kan niet de bedoeling zijn. "Bezwaarschriften" waarin enkel een bezwaar werd geuit tegen een bepaald project zijn dus onbruikbaar en worden verder niet meer gebruikt.

Bij het lezen van het decreet is het duidelijk dat op basis van de gemaakte opmerkingen die betrekking hebben op de inhoudsafbakening, in het bijzonder deze die betrekking hebben op onderzoeksmethodes, alternatieven en milderende maatregelen, de administratie (Dienst MER) richtlijnen opstelt (zie art 4.3.5 §1 van het MER/VR-decreet). De volgende stap hierin is het opstellen van richtlijnen. Deze richtlijnen werden ondertussen ook opgesteld voor zowel de Noord-zuid-verbinding Kasterlee-Geel N19g (PR0249) als de herinrichting van de N19-Kanaalzone-E313 (PR0250). Na de betekening van de richtlijnen, dient het Agentschap Infrastructuur samen met het goedgekeurde team van deskundigen, het MER op te stellen waarbij er inhoudelijk rekening wordt gehouden met de kennisgeving en de richtlijnen. Kennisgeving en deze richtlijnen vormen namelijk op het einde van het MER-proces het toetsingskader voor de goed- of afkeuring van het definitieve MER (zie art 4.3.8 §2 van het MER/VR-decreet). Daarna wordt het project-MER, indien goedgekeurd, bij de vergunningsaanvragen gevoegd. Publieke inspraak is binnen het MER-proces, na het sluiten van de terinzagelegging van de kennisgeving, niet meer voorzien. Het project-MER is na een beslissing met betrekking tot een goed- en afkeuring steeds inrijgbaar bij de administratie. Het goedgekeurde MER vormt als onderdeel van

de vergunningsaanvragen ook deel uit van dat dossier en is tijdens de "openbare onderzoeken", in het kader van deze vergunningsaanvragen, voor de burger beschikbaar.

3. Men spreekt hier niet over een landschapsstudie, maar eerder van een opmaak van een stedenbouwkundige analyse die de bedoeling heeft om een aantal bindende bepalingen en richtinggevende bepalingen te definiëren voor de opmaak van een DBFM-bestek (Design-Build-Finance-Maintenance). Het is de bedoeling dat het geselecteerde consortium aannemers het ontwerp zelf zal moeten opmaken om de stedenbouwkundige vergunning te kunnen verkrijgen. Deze studie dient als kader voor de landschappelijke inpassing van het project. Deze studie werd onder de begeleiding van de Vlaamse Bouwmeester opgesteld. Deze studie zal dan ook niet worden gepubliceerd, omdat het verder zal ingevuld worden in het lopende studiecontract ter opmaak van het DBFM-bestek.
Aangezien er nog andere lopende studies zijn, zoals de LER en de MER, kunnen deze nog bijkomende mitigerende maatregelen worden voorgesteld die tevens dienen verwerkt te worden in het DBFM-bestek.
4. Voor het deelproject Geel-West zijn de onteigeningsplannen voor het deel tussen de E313 en het Albertkanaal klaar. De onteigeningsplannen voor het deel ten zuiden van de autosnelweg werden tegen eind juli gefinaliseerd. De desbetreffende onteigeningsplannen zijn eind juli naar het aankoopcomité opgestuurd.
Voor het kruispunt N19-N13 kan begonnen worden aan de onteigeningsplannen na de goedkeuring van de startnota (voorgestelde oplossing) op het PAC.
Voor het deelproject Geel Kasterlee zijn de meeste percelen reeds onteigend in de jaren 70.
Voor de overige percelen van het basistracé (gelegen in de gemeente Kasterlee) is een nieuw onteigeningsplan opgemaakt en verstuurd naar het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen voor de aanvraag van de raming. Er dient nog een onteigeningsplan opgemaakt te worden voor één perceel (in eigendom van de gemeente Geel) ter hoogte van de aansluiting van de N19g op de R14. Dit plan kan ook tegen eind juli opgemaakt worden.
Ter hoogte van enkele dwarse verbindingen met de N19g en voor het kruispunt N19g- N123 dienen nog onteigeningsplannen opgemaakt te worden. De onteigeningsgrens kan echter maar bepaald worden na de goedkeuring van de startnota op PAC (keuze type dwarsverbinding – type kruispunt).
5. Voor Geel-West dient nog een gewestelijke RUP opgestart te worden. Het RUP kan maar opgesteld worden indien alle onteigeningsgrenzen ook gekend zijn.
Voor de doortrekking van de N19g dient enkel een gemeentelijke RUP opgemaakt te worden voor de dwarse verbindingen, daar het basistracé al op de gewestplan wordt aangeduid. Hier kan het RUP ook maar opgesteld worden indien alle onteigeningsgrenzen ook gekend zijn.
Het DBFM-bestek dient opgesteld te worden tegen half december 2007. Het DBFM-bestek zal in februari 2008 gepubliceerd worden, omdat het dossier nog voor goedkeuring naar de Vlaamse regering moet gaan. De onderhandelingen duren ongeveer één jaar tot er één kandidaat overblijft (=de preferred bidder) die het ontwerp verder moet afwerken voor het bekomen van de stedenbouwkundige vergunning.

De werken kunnen naar verwachting medio 2009 van start gaan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 502
van 22 juni 2007
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Selectieve inzameling luierafval - Subsidiëring

Een baby verbruikt gemiddeld 5.000 luiers voor hij zindelijk is. Dat zijn in Vlaanderen en Nederland samen jaarlijks 652 miljoen luiers, goed voor 163 miljoen kilo afval waar geen algemeen aanvaardbare oplossing voor bestaat.

In sommige gemeenten worden luiers gewoon bij het restafval gedaan, in andere gemeenten mogen de inwoners de pakjes in de GFT-bak (groente-, fruit- en tuinafval) storten. In 47 Vlaamse gemeenten worden luiers apart opgehaald om ze vervolgens naar een recyclinginstallatie in Nederland te brengen of om te laten vergisten in de Dranco-installatie in Brecht bij Antwerpen.

De proefprojecten in Vlaanderen en de ervaringen in Nederland lijken op het eerste gezicht veelbelovend, met jaarlijks ongeveer 8 kilo minder restafval per kop. Dus beloofde de minister onlangs nog de gemeenten die apart inzamelen, extra financiële middelen.

We moeten niet meer alleen kiezen tussen verbranden of storten. Ook recycling en vergisting behoren tot de mogelijkheden.

De Duitse overheid deed een onderzoek naar de milieuprestaties van luierreycling en kwam tot de conclusie dat watergebruik en luchtvervuiling bij recycling gunstiger scoorden dan verbranding. De studie is nog onduidelijk over de broeikasgasbijdrage van recycling: 1.200 procent beter tot maar liefst 750 procent slechter dan verbranding, afhankelijk van het aantal aannames.

Bij een Nederlands onderzoek echter, komt luierreycling minder gunstig voor de dag door de hoge uitstoot van CO₂. Drie Nederlandse onderzoeksinstellingen proberen momenteel om de gebruikte recyclingmethode opnieuw te vergelijken met andere verwerkingsmethoden.

Hieruit kan men concluderen dat storten in ieder geval slecht blijft. Ook composteren biedt weinig perspectief, aangezien het energie kost om het afval voldoende te verwarmen voor biologische afbraak. Meer heil zien de onderzoekers in de vergistingstechnologie, die geleidelijk ingang vindt in Vlaanderen en Nederland.

Gezien de problematiek rond luierreycling, het wetenschappelijk in vraag stellen van de gebruikte methoden en het zoeken naar nieuwe technologieën, zal de minister de extra-betoelaging aan gemeenten die apart luiers inzamelen nog toekennen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 502 van 22 juni 2007

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

De voorbereiding voor de nieuwe samenwerkingsovereenkomst 2008-2013 met de gemeenten loopt op dit moment. De ontwerpcontracttekst voorziet momenteel in het ondersteunen van een actie "selectieve inzameling en recyclage van luierafval". Deze actie is echter niet verplicht in het kader van de samenwerkingsovereenkomst, maar zal enkel als keuze-actie voorzien worden voor de gemeenten die het onderscheidingsniveau uitvoeren. Naast deze acties zijn er ook andere keuze-acties of projecten met betrekking tot herbruikbare luiers mogelijk. De ontwerpcontracttekst is nog in onderhandeling.

In opdracht van de OVAM is momenteel een studie in voorbereiding met betrekking tot de evaluatie van de selectieve inzameling van luierafval. De resultaten van deze studie zullen tegen midden 2008 bekend zijn. Ze moeten een antwoord geven op de vraag of het economisch en ecologisch zinvol is in het Vlaamse Gewest het luierafval al dan niet selectief in te zamelen en te recycleren, in te zamelen samen met het GFT-afval en te vergisten of in te zamelen via het restafval dat wordt verbrand met energierecuperatie. Uitgaande van de conclusies van deze studie kan het beleid inzake luierafval bijgestuurd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 503
van 22 juni 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Woonboten - Ligplaatsen

Naar aanleiding van een interpellatie over het vergunningsbeleid m.b.t. woonboten werd door verschillende parlementsleden gesteld dat de aanleg van nieuwe ligplaatsen voor woonboten absoluut noodzakelijk is.

Het wonen op boten is de laatste jaren enorm toegenomen, waardoor al snel een tekort aan ligplaatsen is ontstaan.

De minister is blijkbaar niet erg gelukkig met het nieuwe fenomeen, omdat waterwegen voorbehouden moeten worden voor de binnenvaart. Nochtans lijkt er nog voldoende plaats in Vlaanderen te zijn om nieuwe aanlegkades te bouwen voor woonboten zonder dat zij een hinder vormen voor de binnenvaart. Gemeenten die van oudsher rivieractiviteiten kennen, staan zeker niet afkerig tegenover de aanleg van woonbotenkades.

1. Kan de minister medelen of er momenteel onderzoek wordt gedaan naar nieuwe aanlegplaatsen voor woonboten?

Zo ja, wie voert dit onderzoek uit? Hoe gebeurt dit?

2. Welke rivieren komen in aanmerking?
3. Werden er al concrete contacten gelegd met gemeenten?
4. Kunnen gemeenten zelf suggesties doen indien zij voor een dergelijk project openstaan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 503 van 22 juni 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Het element 'water' is momenteel een zeer aantrekkelijk ruimtelijk aspect.

De waterwegbeheerders worden meer en meer geconfronteerd met vragen om langdurig een ligplaats te nemen voor woonboten. Het betreft vooral aanvragen van particulieren om op het water te wonen. Ook oud-schippers willen na hun pensioen verder op hun boot blijven wonen. Het is daarom belangrijk dat er een degelijk gefundeerd beleid wordt gevoerd m.b.t. het bieden van een ligplaats aan vaartuigen die meer dan 60 dagen op de zelfde plaats blijven liggen of over een gereserveerde plaats beschikken.

De problematiek rond de 'woonboten' ligt zeer gevoelig. Uit het geregeld overleg dat het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV (W&Z NV) voert met de betrokkenen, blijkt dat de vraag naar een duidelijke regeling dringend is.

Ondanks het feit dat de waterwegbeheerders voorrang geven aan de eerste functie van de waterweg als transportmogelijkheid, kunnen ze de toenemende vraag naar ligplaatsen voor woonfunctie of commerciële uitbating niet langer negeren.

Wonen aan het water of het commercieel uitbaten van een pand aan het water volgt de prijs van de immobiliënmarkt. Voor wonen op het water is dit niet het geval. Het resultaat is dat alhoewel het in beide gevallen over een zelfde finaliteit gaat op quasi dezelfde plaats, er een enorme financiële discrepantie is tussen beide.

Bovendien vereist het bestemmen van een locatie voor langdurige ligplaatsen, in veel gevallen, bepaalde investeringen van de waterwegbeheerder. Daarom werd door W&Z NV een duidelijk, transparant beleid met afgebakende ligzones en marktconforme prijszetting, uitgewerkt.

Analoog aan het woonbeleid en de strikte regelgeving die door de bevoegde instanties worden gevoerd aan land, dus ook voor wonen aan het water, is ook een éénduidig en transparant beleid voor langdurige ligplaatsen voor bewoning op het water, een absolute noodzaak. Niet in het minst belangrijk is de inpassing van de woonfunctie op het water in de omgeving en de belasting die de nieuwe woonfunctie op het water meebrengt voor bvb. de omwonenden aan wal. Daarom is steeds overleg vereist met de bevoegde plaatselijke autoriteiten.

Aansluitend is het aan de domeinbeheerder, in deze W&Z NV, om te oordelen of de gevraagde ligplaats verenigbaar is met het beleid inzake het beheer van het domeingoed.

Daarbij is aan te geven dat de woonfunctie niet behoort tot de basisfuncties van de waterweg. Het is hooguit een secundaire functie op enkele van onze waterwegen.

Op basis van een aanmeerplan wordt bepaald welke zones worden voorbehouden voor woonboten. Een groot aantal overwegingen leiden tot dit aanmeerplan dat eenduidig vastlegt waar en hoeveel vaartuigen van welk type mogen liggen. Het aanmeerplan is in die mate belangrijk voor derden, in casu de kandidaat-woonbootbewoners en de omgeving, waarin de woonboten komen te liggen, dat de waterwegbeheerders gemeend hebben dat dit plan het best in overleg met de bevoegde overheden wordt opgesteld. Daarom dat inzake de aanmeerplannen overleg wordt gepleegd met de betrokken gemeenten en steden. Op die manier werd voor de regio Gent reeds een aanmeerplan opgemaakt door W&Z NV en de stad Gent.

In de afdeling Bovenschelde werd in 2006 door de districtshoofden vanuit hun terreinkennis per waterweg, bekeken of er bijkomende ligplaatsen konden worden aangeduid. Uit dit onderzoek kwamen geen bijkomende aanlegplaatsen voor woonboten naar voor. Ook voor de andere afdelingen van W&Z NV is dit het geval.

2. Niet alle waterlopen zijn geschikt voor het langdurig aanleggen van woonboten. Er is een duidelijke schaarste aan mogelijke ligplaatsen die kunnen worden aangeboden. Er moet aan een aantal criteria zijn voldaan alvorens kan worden overwogen om woonboten in een bepaalde zone toe te laten.

De volgende criteria worden in overweging genomen:

- er mag geen beletsel worden gevormd voor de scheepvaart;
- aan wal moeten woonfuncties aanwezig zijn m.a.w. bestemming woonzone;
- er mogen geen problemen zijn van toegang voor post, huisvuil, brandweer, parkeren in omgeving;
- er moet een akkoord zijn van het lokale bestuur (zeker wat horeca en commerciële uitbatingen betreft).

De meeste waterlopen binnen het ambtsgebied van de afdeling Zeeschelde zijn tijgebonden. De tijverschillen zijn vrij hoog (tot meer dan 5 meter verschil tussen hoog en laag tij). Oevers hebben een flauwe helling, zijn beschermd als slikken- en schorregebied en zijn op sommige locaties aangeslibd door de tijwerking. Dat geldt in het bijzonder voor de Zeeschelde (Bovenzeeschelde en Benedenzeeschelde), Durme, Benedendijle, Benedenzenne en Rupel.

De Nete's, de Bovendijle en de Demer komen niet in aanmerking wegens de te hoge stroomsnelheid en de beperkte doorvaartbreedte. De capaciteit voor het langdurig of permanent afmeren van woonboten op de Binnendijle is momenteel 100% benomen door woonboten en jachten. Bovendien moet een minimale doorvaartbreedte op dit op zich al smal stuk Dijle gegarandeerd blijven.

Gekanaliseerde waterlopen, kanalen en niet tijgebonden waterwegen zijn meer geschikt voor langdurig afmeren. Dat soort waterwegen is onder beheer bij de afdeling Bovenschelde (van Gent tot de kust) of bij de afdeling Zeekanaal (kanaal Brussel-Schelde en kanaal Leuven-Dijle), beide ressorterende onder W&Z NV.

De kanalen beheerd door de afdeling Zeekanaal zijn wegens hun beperkte breedte enerzijds en/ of omwille van hun economisch belang niet geschikt voor het voorzien van aanlegplaatsen. Daarnaast dient ook te worden gewezen op het mogelijk schadeverwekkend effect van de waterverplaatsing van passerende vaartuigen op de aangemeerde vaartuigen. Op alle locaties waar een dergelijk probleem zich kan voordoen, dient te worden geopteerd voor het primordiaal belang van de scheepvaart. Bewoning behoort immers niet tot de basisfuncties van een bevaarbare waterweg en kan één of meerdere van deze basisfuncties zelfs ernstig in het gedrang brengen.

3. Enkel die gemeenten waar waterlopen liggen met locaties die eventueel geschikt zouden zijn voor aanleggen van woonboten, dienen te worden gecontacteerd. Dit overleg is absoluut noodzakelijk omdat de woonbootbewoners hun domicilie hebben in de betreffende stad of gemeente. De afdeling Bovenschelde voert regelmatig overleg met steden of gemeenten. In overleg met de steden Gent en Brugge werd een aanmeerplan opgesteld. Er werden ook contacten gelegd met Aalst en Veurne. De langdurige ligplaatsen worden tevens als agendapunt voorgesteld op het volgende overleg met de stad Kortrijk.

Vanuit de afdelingen Zeeschelde en Zeekanaal zijn hiertoe nog geen initiatieven genomen, gezien het uiterst beperkte, minimale aanbod dat kan gegeven worden en het feit dat de vraag vanuit de gemeenten naar ligplaatsen voor woonboten in deze regio's beperkt is. Op het kanaal Leuven-Dijle te Mechelen is een zone afgebakend. De andere steden en gemeenten waren geen voorstander van aanmeerplaatsen.

4. W&Z NV staat open voor suggesties vanuit steden en gemeenten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 504
van 22 juni 2007
van **SABINE POLEYN**

N8 Kortrijkstraat Zwevegem - Zebrapad

In Zwevegem blijkt de situatie voor voetgangers die gebruik maken van een aan de Kortrijkstraat palende voetweg, momenteel levensgevaarlijk.

De voetweg vormt de verbinding tot de jeugdlokalen van de plaatselijke Chiromeisjes, maar ook het doelpubliek van de speelpleinwerking en veel voetgangers uit de achtergelegen woonwijk in het algemeen, dienen dagelijks de drukbereden Kortrijkstraat (gewestweg N8) op een zelfde locatie te dwarsen.

Zowel het Zwevegemse gemeentebestuur, de plaatselijke werkgroep Mobiliteit, als de gemeentelijke jeugdraad steunen de vraag om ter hoogte van de voetweg een zebrapad te voorzien.

Het gemeentebestuur stuurde inmiddels een verzoek in die zin aan de Mobiliteitscel van de administratie Wegen en Verkeer.

Het gemeentebestuur is bereid om extra verlichting te laten plaatsen, en contacteerde hieromtrent vorig jaar reeds de diensten van Electrabel.

Intussen is er weinig nieuws omtrent dit dossier.

Kan de minister een stand van zaken meedelen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 504 van 22 juni 2007

van **SABINE POLEYN**

Er zijn plannen voor het aanbrengen van een voetgangersoversteek op de N8 Kortrijkstraat ter hoogte van de voetweg.

In een schrijven van 27 september 2005 werd de gemeente in kennis gesteld dat er geen bezwaar was tegen het aanbrengen van een voetgangersoversteekplaats, maar dat deze door het Agentschap Infrastructuur pas zou worden aangebracht nadat de openbare verlichting werd aangepast en na goedkeuring, bij ministerieel besluit, van het aanvullend gemeentelijk reglement.

Eind december 2005 liet de gemeente weten dat het dossier was overgemaakt aan de desbetreffende nutmaatschappij voor prijsofferte en uitvoering. Na navraag bij de gemeente blijkt dat de verlichting werd aangepast op 17 januari 2007.

Op 15 juni 2007 heeft de gemeente Zwevegem het goedgekeurde aanvullend gemeentelijk reglement ter advies aan de administratie overgemaakt. Hierop werd positief advies gegeven.

Zodra het aanvullend gemeentelijk reglement bij ministerieel besluit is goedgekeurd, kan de voetgangersoversteek worden aangebracht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 505
van 22 juni 2007
van **SABINE POLEYN**

Keurders brandstofsinstallaties - Onverenigbaarheden

Het keuren van installaties voor de verdeling van vloeibare brandstoffen (installaties met een verdeelslang) kan enkel gebeuren door een erkend milieudeskundige. In de praktijk volgen verschillende tanktechnici de opleiding tot milieudeskundige. Op deze manier kunnen zij bij klanten herstellen wat hersteld moet worden, en nadien de tank keuren. Zo is de klant geholpen en zo snel mogelijk in regel gesteld.

Nu blijkt dat, wanneer een tanktechnicus zich vormt tot erkend milieudeskundige, men deze laatste vergunning intrekt omdat hij zowel kan keuren als herstellen.

In theorie lijkt de scheiding tussen de persoon die keurt en de persoon die herstelt in bepaalde mate op te gaan. Maar in de praktijk lijkt dit een onnodige administratieve ingreep, die voor de klanten én voor de betrokken technici enkel onnodige last én tijdverlies oplevert. Het fnuikt bovendien een gezonde ondernemersdynamiek die praktische oplossingen zoekt voor bestaande problemen.

1. Klopt het dat men niet én tanktechnicus én erkend milieudeskundige mag zijn?

 Zo ja, wat is hiervoor de motivering?

2. Is dit geen onnodige verzwaring van de keuringsprocedure?

3. Wordt er aan een oplossing voor dit probleem gewerkt?

4. Is er een andere nieuwe of recente regelgeving relevant voor het keuren van installaties voor de verdeling van vloeibare brandstoffen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 505 van 22 juni 2007

van **SABINE POLEYN**

Voorafgaandelijk deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat onder rubriek 17 (gevaarlijke stoffen) van de indelingslijst opgenomen als bijlage 1 van titel I van het VLAREM een onderscheid gemaakt wordt tussen opslagplaatsen voor vloeibare brandstoffen enerzijds en brandstofverdeelinstallaties voor motorvoertuigen anderzijds. Dit onderscheid geldt eveneens voor de toepasselijke sectorale milieuvorwaarden opgenomen in hoofdstuk 5.17 van titel II van het VLAREM. Afdeling 5.17.5 dat de sectorale voorwaarden bevat voor brandstofverdeelinstallaties voor motorvoertuigen, vereist niet dat deze installaties dienen te worden gekeurd door een erkend milieudeskundige. Hoofdstuk 5.17 voorziet wel in andere bepalingen die beroep doen op een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen. Een "tanktechnicus" bestaat niet in de Vlaamse milieuregelgeving. Ik ga er in dit antwoord van uit dat u met "tanktechnicus" bedoelde: de technicus die erkend is voor de controle van verwarmingsinstallaties, hierna erkende technicus genaamd.

1. Het is inderdaad juist dat men niet tezelfdertijd én erkend technicus én erkend milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen kan zijn. Beide erkenningen worden niet aan éénzelfde persoon verleend en zijn onverenigbaar. De motivering hiervoor volgt uit de regelgevingsvoorwaarden, de procedures en criteria. Voor de erkende technicus is dit hoofdstuk 6.5 en in het bijzonder artikel 6.5.6.3 van titel II van het VLAREM, voor de erkende milieudeskundige, hoofdstuk 1.3 en in het bijzonder artikel 1.3.2.2 van titel II van het VLAREM.

Een aantal duidelijke motiveringscriteria zijn :

- het opleidingsniveau: de erkende technicus komt hoofdzakelijk uit het beroepssecundair onderwijs terwijl de erkende milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen moet beschikken over een diploma van hoger of universitair onderwijs;
- de onafhankelijkheidsvereiste waaraan enkel de erkende milieudeskundige volgens de regelgeving moet voldoen; de erkende milieudeskundige mag alleen informeren, vaststellen en adviseren. Hij mag, in tegenstelling tot de erkende technicus, bijvoorbeeld nooit installaties of onderdelen plaatsen, herstellingswerken uitvoeren of materialen verkopen;
- de kennis van het gevaar- en risicopotentieel en de noodzakelijkheid van het gebruik zgn. ex-proofmaterialen, waarvoor erkende milieudeskundigen bij hun werkgever, meestal geaccrediteerde keuringsorganismen, via interne en externe cursussen grondig opgeleid worden;
- het vlampunt en bijhorende risicoaspect van de brandstoffen, nl. de toelating tot ook het uitvoeren van periodieke controles bij opslaghouders van P1- en P2-producten (sterk ontvlambare en ontvlambare producten) door de erkende milieudeskundigen, daar waar de erkende technicus zich uitsluitend dient te houden aan de zgn. P3- en P4-producten (stookolie en zware stookoliën);
- de kennis van diverse regelgeving waarvan de erkende technicus vanuit zijn opleiding beduidend minder op de hoogte is, in tegenstelling tot de erkende milieudeskundige die ook geregeld hiertoe wordt bijgeschoold;

- het werkveld, de complexiteit van de bij het onderzoek uit te voeren taken en vereisten zijn bij de technicus (bij de particulieren) duidelijk verschillend of minder veeleisend dan deze bij de erkende milieudeskundige (veelal bij de petrochemie);
- de regelgeving vereist dat de erkende milieudeskundige een beroepsaansprakelijkheidsverzekering onderschrijft; aan de erkende technicus wordt dit in de regelgeving niet gevraagd;
- de regelgeving vereist van de erkende milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen het toepassen van bepaalde normen, wat onrechtstreeks ook inhoudt het beschikken hierover en de kennis ervan, evenals het in bezit hebben van een kwaliteitshandboek (via de werkgever), hetgeen niet het geval is bij de erkende technicus.

Al deze verschillen hebben ertoe geleid dat de erkende technicus bij het uitvoeren van VLAREM-controles de verplichting heeft zich te houden aan een aantal beperkingen: hij mag alleen controles en onderhoud uitvoeren bij opslaghouders voor P3 en/of P4-producten dienstig voor verwarming van gebouwen en waarbij het tevens moet gaan om de zogenaamde eindopslag van stookoliën, d.w.z. dat er een rechtstreekse verbinding moet zijn tussen de ketel/branderinstallatie en de opslaghouder. Verdeelinstallaties zijn geen eindopslag. De erkende milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen mag wel opslagtanks verbonden aan verdeelinstallaties controleren waaronder ook brandstofverdeelininstallaties van P1-producten zoals benzine en mag naast zogenaamde P-producten ook opslaghouders van andere dan P-producten aan een wettelijke controle onderwerpen, bijvoorbeeld houders van organische solventen, zuren of basen, hetgeen de technicus ten strengste verboden is.

2. Het feit dat beide functies niet cumuleerbaar zijn is geen verzwaring van de keuringsprocedure. De opleidingen, de uit te voeren taken en de verantwoordelijkheden van beide functies zijn niet vergelijkbaar.
3. Zoals aangetoond werd stelt er zich geen probleem.
4. Er is geen nieuwe of recente regelgeving relevant voor het keuren van installaties voor de verdeling van vloeibare brandstoffen. Wat betreft de erkende technicus is evenwel het op 27 april 2007 in het Belgisch staatsblad verschenen besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater van belang. Dit besluit trad in werking op 1 juni 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 506
van 22 juni 2007
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Waterzuivering - Vlaams-Brabant

In het provinciaal milieurapport, de jaarlijkse barometer die de toestand van het milieu weergeeft, van de provincie Vlaams-Brabant staat te lezen dat slechts 36 % van het afvalwater in Vlaams-Brabant gezuiverd wordt. Slechts 46,8 % van de rioleringen zijn aangesloten op een waterzuiveringsstation.

Dit is bedroevend laag. In Limburg bedraagt dat zelfs 93 %, het Vlaams gemiddelde bedraagt 79,2 %. Europa heeft vooropgesteld dat elke woning aangesloten moet zijn op een waterzuiveringsinstallatie tegen 2012.

De gemeenten zijn volop bezig met openbare onderzoeken naar zoneringsplannen. Er staan ook waterzuiveringsinstallaties op het programma.

1. In welke Vlaams-Brabantse gemeenten worden waterzuiveringsinstallaties gepland?

Wat is de stand van zaken?

Zijn de uitvoeringswerken reeds gestart of bevindt men zich nog in de planningsfase?

Zullen de waterzuiveringsinstallaties allemaal operationeel zijn tegen 2012?

2. Uit hetzelfde provinciaal milieurapport bleek tevens dat slechts 22,3 % van de meetplaatsen van het Demer-, Dijle- en Denderbekken over een voldoende biologische waterkwaliteit beschikt.

Onlangs werd ter hoogte van Diest in de Demer een massale vissterfte vastgesteld. In een artikel stond te lezen dat het water van de waterlopen die in Diest samenvloeien waarschijnlijk al vervuild was in Limburg.

Klopt dit, of kan de massale vissterfte in relatie worden gebracht met de onvoldoende waterkwaliteit als gevolg van de ondermaatse waterzuivering in Vlaams-Brabant?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 506 van 22 juni 2007

van **HERMAN SCHUEREMANS**

In de aanhef van de vraag wordt verwezen naar specifieke cijfers van enkele indicatoren (meer bepaald de zuiveringsgraad en de aansluitingsgraad van de rioleringen) die veelvuldig gebruikt worden om de stand van zaken van de waterzuivering aan te geven. De weergegeven cijfers voor zowel de provincie Vlaams-Brabant als voor Vlaanderen dateren van eind 2005. Recente cijfers geven al een positiever beeld hetgeen ook bevestigd wordt door de waarneming van vissen in de Zenne in de voorbije weken. Ter verduidelijking worden hierna de definities van de gehanteerde indicatoren weergegeven.

Rioleringsgraad en uitvoeringsgraad rioleringen:

De rioleringsgraad geeft het aantal inwoners aan dat op de riolering loost t.o.v. het totaal aantal inwoners. Aangezien het niet de bedoeling is om alle inwoners op de riolering aan te sluiten, is de rioleringsgraad geen goede basis om na te gaan in welke mate gemeenten hun verantwoordelijkheid opnemen, noch om gemeenten onderling te vergelijken. De uitvoeringsgraad riolering geeft een beter beeld van de mate waarin de gemeente haar verantwoordelijkheid opneemt. Deze uitvoeringsgraad riolering omvat het aantal inwoners dat op een bepaald tijdstip op de riolering is aangesloten t.o.v. het aantal inwoners dat door de gemeente bij de opmaak van de rioleringsplannen voorzien werd om aangesloten te worden.

Zuiveringsgraad en aansluitingsgraad rioleringen:

De zuiveringsgraad is het theoretische percentage van de inwoners waarvan het afvalwater, na transport via het riolerings- en collecteringsnetwerk, effectief gezuiverd wordt in een rioolwaterzuiveringsinstallatie. De collectieve zuiveringsgraad gaat uit van een nooit te realiseren eindsituatie. Immers, voor woningen die te veraf gelegen zijn van een collector is het financieel niet altijd haalbaar om hun huishoudelijk afvalwater in een collectieve zuivering te behandelen. In dit geval zal altijd individueel gezuiverd moeten worden. De aansluitingsgraad is de mate waarin de rioleringen, die het gewest via de bovengemeentelijke investerings- en optimalisatieprogramma's gepland heeft om op een RWZI aan te sluiten, ook effectief aangesloten zijn op de RWZI. De aansluitingsgraad geeft dus een beter beeld van de mate waarin het gewest en de gemeente opschieten met hun planning.

1. Zoals eerder gesteld, zijn de recente cijfers (bepaald eind juni van dit jaar) al een belangrijk stuk hoger. De zuiveringsgraad is reeds opgeklommen tot 43,6 % volgens de inventarisatiegegevens van de Vlaamse Milieumaatschappij; de aansluitingsgraad komt op 54,8 % uit. Dit is mede te wijten aan het opstarten van de RWZI Brussel-Noord waar een deel van het afvalwater van de Vlamingen in de rand rond Brussel wordt gezuiverd.

Ter vergelijking: deze twee cijfers liggen voor Vlaanderen op datzelfde moment op respectievelijk 67,3 en 81,3 %.

De rioleringsgraad voor de provincie Vlaams-Brabant bedraagt volgens de inventaris van VMM op voornoemd tijdstip 88,7 % terwijl de uitvoeringsgraad van de rioleringen 92,3 % is. Deze liggen trouwens hoger dan de cijfers voor Vlaanderen welke respectievelijk 86,7 en 91,9 % bedragen.

De cijfers aangaande zuiveringsgraad en aansluitingsgraad zullen ongetwijfeld nog sterk toenemen in de komende maanden en jaren: Er is bv. kortelings het opstarten van RWZI Grimbergen. Na afwerking van de projecten in Grimbergen zal de zuiveringsgraad bekomen via collectieve inzameling en behandeling van het afvalwater, 69% bedragen.

Ingevolge de overige concreet geplande en/of in uitvoering zijnde investeringsprojecten zal volgens de huidige inschattingen de collectieve zuiveringsgraad in Vlaams Brabant zo'n 80% bedragen.

Om te illustreren welke waterzuiveringsinstallaties er binnen de provincie Vlaams-Brabant (het Brussels Gewest met zijn twee installaties wordt buiten beschouwing gelaten) gepland zijn, wordt verwezen naar de in bijlage toegevoegde tabel met daarin :

- de bestaande operationele installaties (43 in totaal);
- de effectief voor uitvoering opgedragen installaties (bevinden zich in planfase t.e.m. uitvoeringsfase; 24 in totaal);
- en de nog voor uitvoering op te dragen installaties (13 in totaal).

Deze laatste categorie RWZI's is eerder van het kleinschalige type waarmee vooral lokaal een waterkwaliteitsverbetering wordt beoogd.

De bouw van deze kleinschalige installaties is een optimalisatie t.o.v. de geldende Europese verplichtingen van de Richtlijn Stedelijk Afvalwater. Ze geven invulling aan de verdergaande verplichtingen van de Europese Kaderrichtlijn Water.

Er is trouwens geen enkele Europese Richtlijn die bepaalt dat tegen 2012 alle zuiveringsinstallaties gebouwd moeten zijn. De Kaderrichtlijn Water stelt enkel een goede waterkwaliteit tegen 2015 van de gerapporteerde waterlichamen voorop.

2. De vissterfte in kwestie gebeurde na hevige warmteonweders die losbarstten boven Diest en omgeving tijdens het weekend van 9 en 10 juni 2007. De waterkwaliteit van de waterlopen (o.a. Gete, Velpe, Herk) die in de omgeving van Diest met de Demer samenvloeien is in de loop der jaren – door de voortschrijdende uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur – geleidelijk geëvolueerd naar een matig kwaliteitsniveau. Ook het verbeterende visbestand in de Demer en de zijrivieren volgde deze positieve trend.

De oorzaak van de accidentele vissterfte in juni jongstleden is hoogstwaarschijnlijk drieledig:

- door het warme weer bevat het rivierwater sowieso reeds minder opgeloste zuurstof;
- door hevige warmteonweders konden de riool- en collectorenstelsels het hoge debiet niet meer slikken waardoor de aanwezige overstorten grote hoeveelheden verdund doch ongezuiverd water in de aangrenzende beken en rivieren gingen spuien;
- door het mogelijke fenomeen van de "first-flush". Dit kan zich voordoen na een droge periode en op betrokken tijdstip had het een week niet geregend. Bij dit fenomeen kan er relatief veel bezinksel uit het geconcentreerde rioolwater aan de wanden van de riolen en collectoren aankoeken of afzetten. Door een hoog doorstromend debiet – in dit geval veroorzaakt door de hevige onweders – wordt dit dan uit het stelsel gespoeld om zo via de overstorten in de waterlopen terecht te komen.

Dit vuile overstortwater veroorzaakt in de waterloop een drastische verlaging van het reeds gedaalde opgeloste zuurstofgehalte. Bovendien veroorzaakt het met hoog debiet afstromende water, een opwoeling van de waterbodem waardoor nog eens extra vervuild slib wordt opgewoeld, waardoor ook het gehalte aan zwevend/vervuild stof verhoogt en zodoende het gehalte aan zuurstofbindende stoffen in het water doet toenemen. Het gevolg is dat er – zoals in dit geval gebeurde accidentele vissterftes kunnen optreden, vooral van vissoorten die het meest gevoelig zijn aan een acuut zuurstoftekort.

Deze vissterfte kan dus niet in verband gebracht worden met een onvoldoende waterkwaliteit als gevolg van een ondermaatse waterzuivering in Vlaams-Brabant, maar – zoals hierboven aangetoond – met een plotse zuurstofdaling in het water ingevolge het losbarsten van hevige warmteonweders.

Een verdere optimalisatie van de zuiveringsinfrastructuur (zoals hogerop geschetst) in combinatie met het gericht afkoppelen van niet-verontreinigd hemelwater zal in de toekomst de waterkwaliteit van onze rivieren van een matig naar een goed kwaliteitsniveau moeten opkrikken, zoals geëist in de Kaderrichtlijn Water. De kans op dergelijke calamiteiten is echter nooit uit te sluiten maar alleszins sterk te beperken.

BIJLAGE

Tabel waterzuiveringsinstallaties in de provincie Vlaams-Brabant

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/506/antw.506.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 507
van 22 juni 2007
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Amerikaanse brulkikker - Maatregelen

Met een grote snelheid verovert de Amerikaanse brulkikker of stierkikker (*Lithobates catesbeianus*, vroeger *Rana catesbeiana*) onze Vlaamse wateren.

Vooral gebieden in de Antwerpse Kempen en in Limburg hebben hieronder te lijden. De vallei van de Grote Nete is al bijna volledig ingepalmd. In het Balense natuurgebied Griesbroek werden de grote vijvers onderzocht. Er werden geen endemische dieren meer aangetroffen, enkel de brulkikker heerste er massaal.

Door de ongebreidelde groei van de populatie van de brulkikker, komen een aantal van de dieren die op de rode lijsten (van de Conventie van Bern) staan in gevaar. Een greep uit die lijsten geeft een aantal van onze endemische soorten die in gevaar komen: alle inheemse kikkers, padden en salamanders, kopvoorn, bittervoorn, wind, kroeskarper, bepaalde watervogels, bepaalde water- en kokerjuffers, libellen,...

Professor Alain De Vocht, bioloog aan de Universiteit Hasselt, zegt dat er krachtadig en snel moet worden opgetreden. Indien dit niet gebeurt, stevenen we af op een ecologische ramp van formaat. Professor De Vocht stelt dat er radicale maatregelen moeten worden genomen, zoals drooglegging van vijvers waar enkel nog de brulkikker leeft en het gebruik van dynamiet. Daar waar de brulkikker nog niet overwoekert, moet er zeer selectief tewerk worden gegaan.

België heeft op 19 september 1979 mee de Conventie van Bern, inzake het behoud van in het wild voorkomende planten- en diersoorten, ondertekend. Iedere verdragsluitende partij neemt de nodige maatregelen ter bescherming van de leefmilieus van de in het wild voorkomende dier- en plantensoorten.

1. In welke waterlopen in Vlaanderen is de brulkikker al gesignaleerd en in welke waterlopen is de populatie reeds van zulke omvang dat ze een bedreiging betekent voor de endemische fauna?
2. In welke natuurgebieden in Vlaanderen is de brulkikker al gesignaleerd en in welke natuurgebieden is de populatie reeds van zulke omvang dat ze een bedreiging betekent voor de endemische fauna?
3. In hoeveel (stads)parken in Vlaanderen is de brulkikker al gesignaleerd en in welke (stads)parken is de populatie reeds van zulke omvang dat ze een bedreiging betekent voor de endemische fauna?
4. Welke maatregelen neemt de minister om de populatie in te dijken van de Amerikaanse brulkikker?

Welke selectieve maatregelen neemt hij daar waar de populatie nog niet overwoekert?
Heeft de minister reeds overlegd met de administratie Natuur en academici over de maatregelen die getroffen kunnen worden?

Zo ja, welke concrete oplossingen zijn hieruit voortgevloeid?

Zo neen, binnen welke termijn plant de minister een dergelijk onderhoud?

5. Welk budget kan de minister vrijmaken voor het bestrijden van de Amerikaanse brulkikker?
6. Bestaat er een soort draaiboek van wat er moet gebeuren als een populatie van exotische dieren zodanig groeit dat ze een bedreiging vormt voor onze endemische fauna? Zo ja, kan de minister dit toelichten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 507 van 22 juni 2007

van **HERMAN SCHUEREMANS**

Vragen 1 t.e.m. 3

Ik beantwoord de drie eerste deelvragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger over de verspreiding van de stierkikker gemeenschappelijk.

Het verspreidingsgebied van de Amerikaanse stierkikker (brulkikker) situeert zich hoofdzakelijk in de vallei van de Grote Nete (Westerlo tot Balen) met enkele geïsoleerde populaties bij de Wamp in Arendonk, in de Markvallei in Hoogstraten en in de Dijlevallei te Huldenberg. De verspreidingsgegevens in het Vlaamse Gewest staan afgebeeld in de kaartbijlage (Figuur 1).

Succesvolle voortplanting van de stierkikker vindt bijna uitsluitend plaats in ondiepe, en dus warme, stilstaande waters met een hoge voedselrijkdom en waar predatoren zoals snoek ontbreken. Deze omstandigheden leiden tot zeer hoge aantallen dikkoppen in het water. Het aandeel volwassen stierkikkers ligt evenwel ruim lager door het sterk territoriale karakter van de soort met ondermeer het optreden van kannibalisme. De voorkeur voor een hogere watertemperatuur zorgt ervoor dat de stierkikker met name in de Kempen goed gedijt op zandgronden die sneller opwarmen.

De stierkikker gebruikt waterlopen hoofdzakelijk als migratieroute om nieuwe gebieden te koloniseren. Zich voortplantende populaties van de stierkikker bevinden zich in vijvers in het valleigebied, niet in de waterlopen zelf.

Het voorkomen van stierkikker als een invasieve soort in een groot aantal natuurgebieden en gebieden met het statuut natuurreservaat of Vogel- en Habitatrichtlijngebied zoals de bovenloop van de Grote Nete, de moerassen rond Turnhout, de vallei van Mark en de Dijlevallei, kan een negatieve impact veroorzaken op de inheemse fauna. Dat kan gebeuren zowel door middel van competitie, predatie als door overdracht van ziekten. Tot op heden zijn er echter nog geen onderzoeksresultaten beschikbaar die de impact overtuigend aantonen.

4. Op 16 juli jongstleden vond een overleg plaats omtrent de problematiek van de stierkikker mede op initiatief van het Antwerpse provinciebestuur. Daarbij waren, behalve personen van het provinciebestuur, ook afgevaardigden van het Agentschap voor Natuur en Bos, het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO), de werkgroep Hyla van Natuurpunt Studie evenals professor Alain De Vocht van de Universiteit Hasselt aanwezig. De huidige situatie werd besproken met aandacht voor mogelijke wijzen van aanpak in de toekomst.

Wat concrete oplossingen betreft heeft het INBO dit jaar al een aantal vangsttechnieken uitgetest. Daaruit is gebleken dat stierkikkers zich niet gemakkelijk laten vangen; dat geldt in het bijzonder voor volgroeide exemplaren. Op het overleg van 16 juli werd een aantal potentiële vangstwijzen besproken die kunnen worden gebruikt in het kader van een actieve bestrijding van de soort. Voor het merendeel van deze technieken bestaat één of ander praktisch bezwaar dat de uitvoering sterk bemoeilijkt.

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen zogenaamde actieve en passieve maatregelen die kunnen worden genomen ten aanzien van de uitbreiding van de stierkikkerpopulaties.

Als actieve maatregelen die rechtstreeks gericht zijn tegen stierkikkers kan men vermelden:

- a) afschieten van adulten: zeer moeilijk wegens zeer arbeidsintensief en wegens het zeer schuwe gedrag van volwassen exemplaren;
- b) plaatsen van fuiken voor de vangst van adulten: de dieren lijken zich maar heel moeilijk te laten vangen; er wordt verder gezocht naar een optimalisatie van de vangstechnieken;
- c) weghalen van de legsels (klompen eieren die in het water worden gelegd): dat blijkt zeer moeilijk te zijn vermits de legsels heel snel na het leggen naar de bodem van het water zakken in plaats van dicht bij de oppervlakte te blijven;
- d) tijdelijk droogleggen van de vijver: dat is praktisch niet altijd mogelijk;
- e) afvissen van de vijver met behulp van sleepnetten; dat is praktisch op vele plaatsen niet mogelijk;
- f) verwijderen van dikkoppen van stierkikker: dikkoppen laten zich makkelijker vangen, maar gelet op de grote aantallen is het zeer arbeidsintensief.

Wat deze actieve maatregelen betreft geldt ook het algemene bezwaar dat het vrijwel onmogelijk is om alle exemplaren te vangen of te doden. Dat betekent dat de kans zeer reëel is dat, ondanks zware inspanningen, nog steeds voldoende exemplaren kunnen ontkomen om het probleem in stand te houden. Er wordt verwacht dat deze actieve maatregelen op lange termijn geen definitieve oplossing betekenen.

Passieve maatregelen, gericht op het creëren van minder ideale levensomstandigheden voor stierkikkers, zouden op lange termijn de beste en meest structurele oplossing zijn. Om de soort op een duurzame manier te controleren, dringt zich een ecologisch vijverbeheer op dat integraal op de vallei wordt toegepast. Ecologisch vijverbeheer bestaat erin om gedegradeerde 'troebele' vijvers om te zetten naar ecologisch waardevolle 'heldere' waterplantrijke vijvers. Kostenefficiënte methoden bij dit beheer zijn ondermeer het periodiek droogzetten van vijvers en het in balans brengen van het voedselweb (bepoten met predatoren, zoals snoek).

Bijkomend kan de soort actief bestreden worden via afschot, fuikvangsten, elektrovisserij en het gebruik van sleepnetten. Deze maatregelen zullen vermoedelijk slechts tijdelijk een afname van de populatiegrootte in de hand werken en bieden dus geen duurzame oplossing. Zolang de ecologische kwaliteit van de habitat niet wordt verhoogd, zal de stierkikker zich blijvend kunnen manifesteren.

Er werd op het overleg erkend dat het vermoedelijk niet meer mogelijk is om de stierkikker volledig uit te roeien in de gebieden in Vlaanderen die momenteel gelden als kerngebieden (Antwerpse Netevallei). Deze conclusie vloeit voort uit de combinatie van het feit dat de soort al in grote aantallen voorkomt en het feit dat het volledig verwijderen van de soort uit de natuur zeer lastig blijkt te zijn op basis van de huidige stand van zaken, zoals ik hoger al heb aangegeven.

Er worden voorlopig dan ook geen massale uitroeiingcampagnes gepland. In de kerngebieden zal verder geëxperimenteerd worden met vangstechnieken met de betrachting die zo effectief mogelijk te maken. Een voorlopig nog geïsoleerde populatie in Hoogstraten zal als testgeval worden gebruikt om na te gaan in hoeverre het mogelijk is dergelijke pionierspopulaties binnen de perken te houden.

De verspreiding van de soort zal daarnaast van nabij gevolgd worden, in samenwerking met de werkgroep Hyla van Natuurpunt Studie (Vlaamse werkgroep van amfibieën en reptielen). Indien blijkt dat de stierkikker opduikt in nieuwe gebieden, dan moet getracht worden te verhinderen dat de soort zich er ook vestigt. Het is de bedoeling om de stierkikker zo veel mogelijk binnen zijn huidige kernverspreidingsgebied te houden.

Er werd op het overleg geopperd dat een verbod om de soort nog langer in de handel aan te bieden een belangrijke stap zou zijn. Zoals gesteld is de stierkikker net als vele andere soorten

niet-inheemse dieren die ernstige economische en ecologische schade kunnen aanrichten nog steeds vrij te verkrijgen en te houden, waardoor het risico op steeds nieuwe ontsnappingen in de natuur zeer reëel is. Het enerzijds trachten aanpakken van soorten die in de natuur een probleem vormen terwijl anderzijds de handel aan geen beperkingen onderworpen, is levert het gevaar op dat de aanpak meer lijkt op het dweilen met de kraan open. Een handelsverbod zou dan ook gewenst zijn en zou bovendien een meer fundamentele maatregel zijn die het probleem meer aan de bron aanpakt dan symptomatisch.

De invoer van stierkikkers in de Europese Unie is verboden, op basis van de wetgeving in verband met de CITES-Convention. Intracommunautaire handel is echter wel nog toegelaten. De soort blijkt nog steeds verhandeld te worden op een aantal plaatsen in Vlaanderen.

5. Momenteel is geen budget vrijgemaakt dat specifiek gericht is op het bestrijden van stierkikkers.
6. Er bestaat geen officieel draaiboek voor de aanpak van het inwijken van exotische diersoorten. Er is bestaat wel een Besluit van de Vlaamse Regering van 21 april 1993 betreffende de introductie in de natuur van niet-inheemse diersoorten. Dat Besluit bevat een principieel verbod op de opzettelijke introductie in de natuur van niet-inheemse diersoorten zoals de stierkikker. Personen die met opzet stierkikkers vrijlaten in het wild zijn daardoor strafbaar. Een dergelijk verbod is in de praktijk echter moeilijk te handhaven. Het Besluit van de Vlaamse regering bevat ook een bepaling die, na advies van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud, aan de voor het natuurbehoud bevoegde minister de mogelijkheid geeft tot het nemen van alle maatregelen om niet-inheemse diersoorten die in de natuur werden geïntroduceerd te bestrijden. Totnogtoe is van die mogelijkheid in Vlaanderen geen systematisch gebruik gemaakt. Zoals ik heb aangegeven in mijn antwoord in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur van het Vlaams Parlement op 5 juli jongstleden heb ik een vraag voor advies gericht aan de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud in het licht van de mogelijkheid tot bestrijding zoals geboden in het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 april 1993.

Andere stappen die ik overweeg:

- a) Verbieden van het te koop aanbieden van stierkikkers
Voorkomen is steeds beter dan genezen. Indien het niet mogelijk is om de stierkikker volledig uit te roeien in Vlaanderen, moet er in elk geval naar gestreefd worden om te vermijden dat in de toekomst nog nieuwe uitzettingen gebeuren van stierkikkers maar ook van andere soorten niet-inheemse soorten, in het bijzonder soorten waarvan geweten is of vermoed kan worden dat ze ernstige schade kunnen veroorzaken. Er mag echter geen schending zijn van het EU-basisprincipe van het vrije verkeer van goederen. Dergelijke handelsbeperkende maatregel is echter juridisch niet evident. Er zal worden uitgezocht welke mogelijkheden in dat opzicht er zijn voor de Vlaamse overheid.
- b) Sensibiliseren van de burger
Naast een verbod op de verkoop van niet-inheemse soorten kan ook gedacht worden aan sensibilisatie van de burgers. De aandacht van personen die niet-inheemse dieren aanschaffen, moet gevestigd worden op het risico dat bestaat wanneer niet-inheemse dieren in de natuur terecht komen en op het feit dat zij de nodige voorzorgen dienen te nemen om te verhinderen dat deze dieren in de natuur terecht komen. Een dergelijke bewustmaking moet worden gericht aan zowel handelaars als aan potentiële kopers. Men dient duidelijk op de hoogte te worden gebracht van het feit dat de introductie van de dieren een strafbaar feit is en waarom dat het geval is.
- c) Bestrijden van stierkikkers

Indien bestrijdingsmaatregelen zouden worden genomen op basis van het voormelde Besluit van de Vlaamse regering van 1993 vind ik het raadzaam om dit zo ruim mogelijk aan te pakken. Vlaanderen telt inmiddels immers, naast de stierkikker, nog een aantal niet-inheemse soorten die voor problemen zorgen. Het zou efficiënter zijn om de diverse soorten op eenvormige manier aan te pakken in plaats van soort per soort, ook al kan elke soort een specifieke aanpak vergen.

Voor het uitvoeren van dergelijke maatregelen in de praktijk zal verregaande samenwerking nodig zijn. Daarbij dient niet alleen te worden gedacht aan diverse overheidsinstanties, maar tevens aan derden zoals grondeigenaars en landgebruikers. Dat is relevant omdat niet-inheemse diersoorten zich uiteraard niets aantrekken van de eigendomsstructuur of gebruikers van de gebieden waar zij voorkomen. Het nemen van bestrijdingsmaatregelen op gronden die aan privé-eigenaars toebehoren is echter niet onproblematisch. Die vaststelling heb ik ook al aan bod gebracht in mijn antwoord in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur van Vlaams Parlement op 5 juli.

BIJLAGE

- Verspreidingsgebied van de stierkikker in Vlaanderen (toestand juni 2007)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/507/antw.507.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 509
van 22 juni 2007
van **JAN PEUMANS**

Verbindingsweg Tongeren - Stand van zaken

In 2004, 2005 en in januari van dit jaar richtte ik mij reeds tot de minister voor toelichting bij het dossier rond de aanleg van een verbindingsweg in Tongeren. (vraag nr. 5, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 8 oktober 2004, blz. 21; vraag nr. 545, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 22 van 22 juli 2005, blz. 2772; vraag nr. 202, Websitebulletin publicatiedatum 14-03-2007).

Teneinde zicht te krijgen op de huidige stand van zaken in dit dossier, kreeg ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. In zijn antwoord op vraag nr. 202 van 19 januari 2007 liet de minister weten dat de voormalige afdeling Natuur nog niet akkoord gegaan was met de resultaten van de “passende beoordeling” en verder onderzoek vroeg naar de impact op de waterhuishouding van het natuurgebied De Kevie. Deze studie werd gegund aan het studiebureau Haskoning.

Werd deze studie inmiddels afgerond?

Welke zijn de resultaten? Graag een afschrift.

2. Werden er ondertussen nieuwe stappen gezet in het dossier naar formele beslissingen, vergunningsaanvragen of vaststellingen van investeringen? Zo ja, welke?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 509 van 22 juni 2007

van **JAN PEUMANS**

1. De bijkomende studie van de invloed van de zuidoostelijke verbindingsweg te Tongeren op de waterhuishouding van de Kevie werd voltooid.
Deze studie concludeert dat de aanleg van deze weg slechts een verwaarloosbare invloed zal hebben op de grondwaterstanden en de kwaliteit van het grondwater in dit natuurgebied.
Een afschrift van deze studie wordt u hierbij bezorgd.
2. Er wordt binnenkort een nieuw overleg gepland met het Agentschap voor Natuur en Bos Limburg om te bepalen hoe de passende beoordeling kan worden gefinaliseerd. Heden zijn er nog geen kredieten voorzien op het investeringsprogramma 2007 – 2009 van het Agentschap Infrastructuur.

BIJLAGE

Grondwaterstudie t.h.v. de Kevie.

Gezien de aard van de bijlage (kaarten op A3-formaat) ligt deze ter inzage bij de dienst Schriftelijke Vragen van Vlaams Parlement.

HILDE CREVITS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 528
van 4 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Landschapsbeheerplan Brechtse Heide - Subsidiëring

Naar aanleiding van de bespreking van het Landschapspark de Voorkempen en het voorstel betreffende een gezamenlijke financiering van het landschapsbeheerplan Brechtse Heide door de provincie Antwerpen en de gemeente Schilde, werd er aangekondigd dat ook het Vlaams Gewest zal bijdragen in de financiering.

1. Zijn er inmiddels initiatieven genomen om deel te nemen aan deze financiering van het landschapsbeheerplan Brechtse Heide?

Wat is de omvang van de financiering?

2. Zijn er voorwaarden verbonden aan deze financiering ? Zo ja, welke ?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 528 van 4 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Het Landschapspark de Voorkempen heeft naar verluidt de taak op zich genomen de opmaak van een landschapsbeheerplan voor het beschermde landschap 'Brechtse Heide' te coördineren en als 'trekker' te fungeren. Het opstellen van een landschapsbeheerplan gebeurt in het kader van de wetgeving op de monumenten en de landschappen en kan in voorkomend geval met toepassing van die wetgeving worden gesubsidieerd.

De provinciale afdeling Antwerpen van het Agentschap voor Natuur en Bos participeert in de commissie die samengesteld is om de opmaak van dat landschapsbeheerplan te begeleiden maar is niet betrokken als subsidiërende instantie.

Het antwoord op de specifieke vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordigster behoort tot de bevoegdheid van Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 533
van 4 juli 2007
van **KARLOS CALLENS**

Bruggen en sluizen - Bedieningstijden

In het kader van het mobiliteitsbeleid wordt terecht gewezen op de voordelen van het transport via de binnenvaart.

Eén van de bepalende factoren voor het succes van deze transportmodus zijn de bedieningstijden van bruggen en sluizen. Verschillende actoren en deskundigen zijn te vinden voor een uitbreiding van de bedieningstijden, in sommige gevallen is er zelfs een pleidooi voor 24/24u-bediening.

Uiteraard dient bij dit alles voldoende aandacht te worden geschonken aan randvoorwaarden zoals arbeidsomstandigheden, beschikbaar personeel, lokale omstandigheden, enzovoort.

1. In welke richting ziet de minister mogelijkheid tot uitbreiding van de bedieningstijden van bruggen en sluizen?

Behoort een 24/24u-bediening tot de mogelijkheden?

2. In welke mate heeft de minister zicht op randvoorwaarden zoals personeel, lokale omstandigheden en dergelijke, teneinde vandaag een oordeel te kunnen vellen over een uitbreiding van de bedieningstijden?

Worden deze elementen vandaag al door de administratie op een structurele wijze in kaart gebracht?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 533 van 4 juli 2007

van **KARLOS CALLENS**

1. De 24u/24u bediening van de beweegbare kunstwerken, zoals sluizen en bruggen, is op meerdere waterwegen om diverse redenen nodig geworden.

Eenzijds is er de noodzaak om het groeiend scheepsaanbod op enkele drukken punten te spreiden over de dag, zodat niet alleen de wachttijden tot het minimum kunnen worden beperkt, maar ook om het dagelijkse aanbod te kunnen verwerken. Anderzijds is er ook de stringente vraag van bepaalde waterweggebruikers, om ook zonder een nachtopthoud te kunnen doorvaren.

De brug van Zelzate, waarvan de bediening berust bij het agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust, afdeling Scheepvaartbegeleiding, wordt momenteel al 24 uur op 24 bediend, gedurende 7 dagen op 7. De bediening van belangrijke bruggen en sluizen die de toegang vormen tot de grootste Vlaamse zeehavens, gebeurt eveneens 24/24u.

De voorbije jaren werden de bedieningstijden op de sluizen van het Albertkanaal met acht uur uitgebreid. De sluizen op de Albertkanaal worden nu doorlopend bediend van zondag 22.00 uur tot zaterdag 22.00 uur. Indien de economische noodzaak wordt aangetoond kunnen de sluizen ook worden bediend op zondag.

Op de Kempense kanalen bleven de bedieningstijden de voorbije jaren ongewijzigd.

Rekening houdend met de internationale trend en de noodzaak om op de TEN-T waterwegen 24u/24u bediening te voorzien, zullen ook andere waterwegen stilaan een uitbreiding van de bedieningstijden ondergaan.

2. De waterwegbeheerders analyseren de behoefte aan een uitbreiding van de bedieningsuren en evalueren die doorlopend. Concreet komt elke uitbreiding van bedieningsuren tot stand na overleg met de vakbonden die het personeel vertegenwoordigen. Meestal kan een uitbreiding van de bedieningsuren alleen worden gerealiseerd mits de nodige aanwervingen. Daarnaast loopt er ook een automatiseringsproject om de kunstwerken, zoals sluizen en beweegbare bruggen, van op afstand te kunnen bedienen in centrale controleposten. Dergelijke centrale controle posten zijn eenvoudiger 24u/24u te bemannen. Bij de beoordeling om de bedieningstijden uit te breiden, worden lokale factoren, zoals de aanwezigheid van bepaalde trafieken of containerterminals, meegenomen. Een overzicht van de bedieningstijden voor het netwerk van de Vlaamse waterwegen is als brochure te bekomen bij de waterwegbeheerders of te downloaden van de website van vzw Promotie Binnenvaart Vlaanderen bij de rubriek 'meer weten'.

Tot slot kan worden vermeld dat als gevolg van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, kortweg het havendecreet genoemd, en later het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum, kortweg het scheepvaart-begeleidingsdecreet genoemd, kunnen er met de havenbedrijven van de zeehavens Oostende, Zeebrugge, Gent en Antwerpen, overeenkomsten worden afgesloten, ten behoeve van de havenkapiteinsdiensten.

Door de studies die in dit kader al werden uitgevoerd, heeft de administratie ook al enig zicht op de randvoorwaarden betreffende de door de havenkapiteinsdiensten bediende bruggen en sluizen binnen deze havens.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 534
van 5 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Milieu en gezondheid - Onderzoek

Het Vlaams Regeerakkoord 2004-2009 stelt dat de Vlaamse Regering de voortrekkersrol van Vlaanderen bij het onderzoek naar milieu en gezondheid wil behouden en dat de doelstellingen van het Actieplan Milieu en Gezondheid van de Europese Commissie worden onderschreven.

In het kader daarvan worden een aantal concrete doelstellingen vooropgesteld, die in de hiernavermelde vragen worden hernomen.

1. Welke initiatieven zijn er genomen om de resultaten van het Vlaams Humaan Biomonitoringprogramma verder te analyseren en te gebruiken als wetenschappelijke beleidsondersteuning?

Zijn hiervan reeds resultaten bekend?

2. Welke initiatieven zijn er reeds sinds het begin van deze legislatuur genomen om op Europees niveau te ijveren voor het opzetten van een degelijk registratie-, evaluatie- en vergunningssysteem voor chemische stoffen (de zogenaamde REACH-verordening), waarbij een ambitieuze invulling gegeven wordt aan het substitutiebeginsel om schadelijke effecten van (nieuwe) chemische stoffen zoveel mogelijk te voorkomen?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om het Vlaams Biomonitoringprogramma uit te breiden naar andere doelgroepen zoals jongeren en ouderen?

Welke financiële middelen zijn hiervoor vrijgemaakt?

Zijn er bijkomende personele middelen uitgetrokken en zo ja, welke?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 534 van 5 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Humane biomonitoringgegevens zijn, in tegenstelling tot milieumeetgegevens, moeilijk direct te vertalen in concrete maatregelen, omwille van de vereiste integratie van externe milieufactoren en persoonsgebonden eigenschappen zoals levensstijl, hobby's, woonomstandigheden, enz. In het kader van de resultaten van het biomonitoringprogramma van het eerste generatie Steunpunt Milieu en Gezondheid (2002-2006) werd daarom het "fasenplan" uitgewerkt, met name om op een onderbouwde manier te kunnen omgaan met de veelheid en complexiteit van de ter beschikking gekomen biomonitoringdata. Dit moet tevens toelaten om de gezondheidskundige ernst van de gevonden signalen te evalueren, de oorzaken op te sporen en indien nodig een beleidsvoorstel uit te werken. De fasen van het plan worden doorlopen met de onderzoekers, in combinatie met een panel van externe deskundigen uit verschillende vakgebieden en met een jury, samengesteld uit onder meer vertegenwoordigers van maatschappelijke groepen. Een transparant proces wordt nagestreefd en verschillende communicatiemomenten worden voorzien. Het fasenplan besteedt bijzondere aandacht aan transparantie, kennisverbreding en draagvlak voor de werkwijze en de beleidskeuzen. De coördinatie van het fasenplan gebeurt door de 'coördinerende ambtenaar', een beleidsmedewerker van de Dienst Milieu & Gezondheid van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie. De coördinerende ambtenaar initieert, coördineert en volgt alle taken op die nodig zijn voor het efficiënt doorlopen van het fasenplan. Een essentieel onderdeel hierbij is de beleidsvertaling van de door de wetenschappelijke experts en jury voorgestelde werkwijze.

Om onder andere de werkbaarheid van het fasenplan na te gaan, werd gestart met het pilootproject rond de verhoogde DDE-gehalten gemeten in de landelijke gebieden en in de Albertkanaalzone. P,p'-DDE is een afbraakproduct van DDT, een pesticide dat al sinds 1974 verboden is. De resultaten van dit DDE-pilootproject vindt u terug bij deelvraag 2.

Op basis van de praktische ervaring opgedaan bij dit DDE-fasenplan, werd het concept fasenplan geoptimaliseerd waarna in januari werd gestart met het fasenplan voor de andere humane biomerkerresultaten die nadere aandacht vroegen. Dit geïntegreerd fasenplan wordt uitgevoerd door het tweede generatie Steunpunt Milieu & Gezondheid (2007-2011). In april werd de expertenronde doorlopen, van juni tot begin september vond de juryconsultatie plaats. Op basis van deze informatierondes zal door de coördinerende ambtenaar tegen eind 2007 een beleidsdocument ter goedkeuring aan de beide bevoegde ministers (Leefmilieu en Volksgezondheid) worden voorgelegd.

In het Meerjarenplan van het tweede generatie Steunpunt werd ook een fasenplan voorzien voor het gebruik van de resultaten van het 2de generatie humaan biomonitoringprogramma. De start hiervan wordt voorzien begin 2010, wanneer de nieuwe humane biomonitoringresultaten verwacht worden.

In het jaarplan 2007 van het 2de generatie Steunpunt Milieu en Gezondheid wordt ook ruim aandacht besteed aan de verdere analyse van de onderzoeksresultaten van de eerste generatie biomonitoring. Het betreft de resultaten inzake de seksuele maturatie van adolescenten, de neuropsychologische opvolgstudie en de opvolgstudie rond astma en allergie bij jonge

kinderen, de genexpressie, de blootstelling aan persistente polluenten en vruchtbaarheidsproblemen.

Wat de reeds bekende resultaten betreft, het volgende. In 2006 werd in het kader van de beleidsvertaling van de humane biomonitoringresultaten, verkregen bij het eerste generatie Steunpunt Milieu & Gezondheid (2002-2006), van start gegaan met een pilootproject rond de verhoogde DDE-gehalten gemeten in de landelijke gebieden en in de Albertkanaalzone. DDE is een restproduct van DDT, een bestrijdingsmiddel dat al vele jaren verboden is. Op basis van deze meetresultaten en een aantal inhoudelijke criteria werd door de stuurgroep van het fasenplan besloten DDE als pilootproject fase II te selecteren. Dit pilootproject had niet enkel tot doel de oorzaak van de DDE-afwijkingen te achterhalen maar ook het 'concept' fasenplan te evalueren en op basis hiervan indien nodig aan te passen. Een experten- en juryronde werden doorlopen, waarna door de coördinerende ambtenaar een samenvattend beleidsdocument aan de minister werd voorgelegd. Dit document bevatte een aantal beleidsaanbevelingen en voorstellen voor concrete beleidsacties, twee hiervan werden goedgekeurd voor uitvoering: (i) organiseren van een sensibiliserings- en inzamelactie m.b.t. pesticiden en restanten via de geëigende kanalen voor KGA, (ii) verder onderzoek naar de huidige en historische opnameroute van DDT. De eerste actie werd uitgewerkt in samenwerking met VMM, OVAM, Toezicht Volksgezondheid (TOVO) en de medisch milieukundigen bij het lokale gezondheidsoverleg (MMK's) en ging van start op 13 september 2007. De inzamelactie wordt gekoppeld aan een sorteeraanlyse van de ingeleverde pesticiden in de betrokken aandachtsgebieden.

Een verplichte sensibilisatieactie met betrekking tot de problematiek rond bestrijdingsmiddelen (KGA-inzameling) in het kader van samenwerkingsovereenkomst met de gemeenten 2008-2013 is op dit ogenblik reeds opgenomen in de ontwerpakte. De officiële goedkeuringsprocedure voor deze contracttekst is gestart in september 2007. Op deze wijze wordt een herhaling van de in 2007 uitgevoerde sensibilisatieactie gestimuleerd. Het vermelden, in de afvalstoffenkalender 2008, van het belang van het verzamelen van restanten en lege verpakkingen van bestrijdingsmiddelen zal opgenomen worden in de aanbevelingen van de OVAM. Professionele gebruikers kunnen hun resten en verpakkingen van pesticiden in het najaar via Fytophar binnenbrengen.

De tweede actie bestaat uit een telefonische enquête die werd afgenomen in mei, juni en juli 2007 bij 300 deelnemers aan de humane biomonitoringcampagne in de landelijke gebieden en de Albertkanaalzone. Het onderzoek was opgevat als een case-control studie waarbij twee groepen met elkaar worden vergeleken, nl. deze in de P10-range van de vastgestelde DDE-concentraties en deze in de P90 range van de vastgestelde concentraties. De verwerkte resultaten worden verwacht tegen het najaar 2007.

Naar aanleiding van de DDE-resultaten werd tevens door de afdeling milieu-inspectie beslist om bij inspecties uitgevoerd in land- of tuinbouwbedrijven de aanwezigheid van illegale voorraden van DDT extra te controleren.

2. Het door de Europese Commissie uitgebrachte ontwerp van REACH-Verordening waarop gezinspeeld wordt, dateert van 29 oktober 2003, en heeft ondertussen na moeilijke besprekingen op het niveau van het Europese Parlement en op het niveau van de Raad (EU) van Ministers geleid tot de EU-Verordening van 18 december 2006 (gepubliceerd in PB L van 30 december 2006). Deze Verordening trad op 1 juni 2007 in werking. Momenteel werken we op Vlaams niveau, en in overleg met de andere betrokken overheden, aan de correcte implementatie en toepassing van deze Verordening. Anders dan voor een Europese Richtlijn is een Verordening weliswaar rechtstreeks van toepassing in de rechtsorde van de EU-Lidstaten. Diverse onderdelen van de Verordening vereisen echter bijkomende bepalingen en inspanningen op het niveau van de EU-Lidstaten.

REACH is zoals u weet een dossier dat in belangrijkste mate ressorteert onder de federale bevoegdheden inzake leefmilieu en volksgezondheid. Bij heel wat bepalingen van de

Verordening liggen de aanknopingspunten met gewestelijke bevoegdheden dan ook minder voor de hand, bij andere bepalingen zijn die dan weer evident. De Belgische standpunten die Europees werden/worden verdedigd, werden/worden voorbereid in Belgische coördinatiewerkgroepen waarvan de Gewestelijke overheden deel uitmaken. Het Vlaamse Gewest heeft zich daar steeds constructief opgesteld aangezien in dit dossier nu eenmaal diverse belangen spelen. Dit gezegd zijnde werd er steeds over gewaakt dat het gegarandeerd zou blijven dat de voor ons beleid in het bijzonder erg belangrijke doelstellingen van REACH kunnen worden gehaald, m.n. een betere bescherming van milieu en volksgezondheid (zowel van consumenten als professionele gebruikers/verwerkers).

In het Belgische standpunt werd daarom gepleit voor een relatief ambitieuze invulling van het substitutiebeginsel. Dit standpunt stelde dat geen (gebruik van) chemische stoffen toegelaten (mag) mogen worden indien er veiliger alternatieven beschikbaar zijn tegen een redelijke en vergelijkbare kost en wanneer de socio-economische voordelen niet opwegen tegen de risico's die het gebruik van de betrokken stof met zich meebrengt. Het betrokken alternatief moet hierbij uiteraard redelijk toegankelijk zijn, en ontwikkeld op een schaal die substitutie in de praktijk mogelijk maakt. Daarom bepleitte België dat de vergunningsaanvraag zou worden vergezeld van een analyse van de alternatieven, en een substitutieplan gebaseerd op een socio-economische analyse die de gemaakte keuzes rechtvaardigt.

De uiteindelijke REACH-Verordening is deels aan het Belgische standpunt, en dus ook onze Vlaamse verzuchtingen, tegemoet gekomen. Een vergunning kan nl. nog worden verleend voor een zeer zorgwekkende stof als de risico's afdoende beheerst kunnen worden. Of wanneer dit laatste niet kan, ook nog wanneer de socio-economische voordelen zwaarder doorwegen dan de nadelen voor milieu en gezondheid. Het aanvraagdossier moet wel steeds informatie bevatten over geschikte alternatieven, en de in dit kader uitgevoerde onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten.

3. In het eerste generatie steunpunt Milieu en Gezondheid (2001-2006) werden de meetcampagnes van het humane biomonitoringsprogramma toegespitst op drie doelgroepen: pasgeborenen, jongeren (14-15 jarigen) en volwassenen (50-65 jarigen) en op acht aandachtsgebieden met een kenmerkende en verschillende milieubelasting (verbrandingsovens, landelijk Vlaanderen, Antwerpse agglomeratie, Gentse agglomeratie, fruitstreek, Olen, Albertkanaalzone, havens).

In het nieuwe steunpunt Milieu en Gezondheid (2007-2011) heeft de humane biomonitoring als doelstelling een referentiebasis op te stellen van biomerkers voor de aanwezigheid van pollutanten in de Vlaamse bevolking. Deze gegevens zullen verzameld worden op een representatieve manier over gans Vlaanderen en voor geselecteerde leeftijdsgroepen. De selectie van de leeftijdsgroepen is afhankelijk van de gekozen biomerkers, waarbij moet nagegaan worden voor welke leeftijdsgroepen de geselecteerde biomarker zinvolle informatie kan leveren. Daarnaast omvat het programma ook de monitoring inzake "hot spots", waarvoor de onderzoeksgebieden en onderzoeksgroepen nog nader bepaald moeten worden. Voor de selectie van deze hot spots wordt een transparante en deliberatieve procedure ontwikkeld in het steunpunt.

Het tweede generatie Steunpunt Milieu en Gezondheid (met als initiatoren de Vrije Universiteit Brussel, Universiteit Gent, Katholieke Universiteit Leuven en Universiteit Antwerpen en de partners VITO, Provinciaal Instituut voor Hygiëne, Limburgs Universitair Centrum en het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Geel) wordt gefinancierd vanuit de Vlaamse overheid. De jaarlijkse vaste werkingsenveloppe bedraagt 925.000 euro, waarvan 625.000 euro wordt betaald vanuit het departement Economie, Wetenschap en Innovatie,

200.000 euro vanuit het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en 100.000 euro vanuit het Agentschap Zorg en Gezondheid. Het eerste jaar wordt vanuit het departement Leefmilieu, Natuur en Energie een eenmalige bijkomende financiering van 220.000 euro voorzien voor de uitvoering van het geïntegreerde fasenplan ivm de resultaten van de humane biomonitoringcampagne van het eerste generatie Steunpunt Milieu en Gezondheid (2001-2006).

Bovendien werd door de Gemengde Interministeriële Conferentie Leefmilieu uitgebreid met Gezondheid (GICLG) een voorstel ingediend voor Belgische deelname aan het Europees initiatief om biomonitoringgegevens in verschillende lidstaten vergelijkbaar te maken. In het Europese biomonitoringprogramma worden moeders van 22 tot 50 jaar en hun kinderen van 6 tot 11 jaar gescreend. Eind dit jaar zal duidelijk worden of dit project zal doorgaan. Bij een positief antwoord, wordt financiering voorzien vanuit de samenwerkingsovereenkomst tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschaps-commissie, de Franse Gemeenschapscommissie, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest voor de samenwerking tussen de beleidsdomeinen van milieu en gezondheid. Het departement Leefmilieu, Natuur en Energie zal 19,5% van de totale kostprijs voor haar rekening nemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 536
van 5 juli 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Scheldebrug Bornem - Kunstwerk

Het gemeentebestuur van Bornem overweegt om aan de Scheldebrug in Bornem na de afwerking van de geplande werken een kunstwerk te plaatsen. De definitieve beslissing zou afhangen van het kostenplaatje.

In dat verband zou een tijdje geleden een brief vertrokken zijn met het oog op een mogelijke tegemoetkoming vanuit de Vlaamse overheid.

Is de minister daarvan op de hoogte?

Kan ze medelen of er ter zake al een beslissing is genomen?

ILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBAR WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 536 van 5 juli 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik ben op de hoogte van het verzoek van de gemeente Bornem om aan de tweede Scheldebrug een kunstwerk te plaatsen.

De vraag om een hedendaags kunstwerk te integreren in de nieuwe Scheldebrug wordt door het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV (W&Z NV) onderzocht. De kwestie wordt op de agenda geplaatst van de Stuurgroep en de Klankbordgroep van het project Tweede Scheldebrug.

In beginsel werd een positieve intentie getoond. De nadere uitwerking ervan zal thans geschieden, inzonderheid op het financiële vlak waarbij een significante participatie van diverse besturen en zo mogelijk van de private sector, wordt voorgestaan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 542
van 6 juli 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Eikenprocessierups - Bestrijding

De problematiek van de processierupsen die tijdens de plenaire zitting van 6 juni 2007 werd aangekaart is niet louter een Limburgs probleem. Het is echter wel de hoge aanwezigheid van eikenbomen die de omvang van de processierupsenplaag bepaalt.

Bijzonder storend was dat er totaal geen lijn te trekken was in de coördinatie. Wie is nu waarvoor verantwoordelijk? Zelfs na het antwoord dat werd verstrekt op een actuele vraag in de plenaire vergadering is het nog niet duidelijk wie uiteindelijk de problematiek coördineert.

Ook de hulpverlening lijkt niet overal even efficiënt te verlopen. Sommige gemeenten doen de bestijding gratis, andere rekenen hiervoor een retributie aan. Dit is niet correct en anderzijds vergroot hierdoor het gevaar dat de plaag niet wordt opgelost. De processierups stopt niet aan gemeente- of provinciegrenzen, momenteel is ze zelfs in stedelijke gebieden aanwezig, waardoor de verantwoordelijkheid voor de bestrijding zeer moeilijk te bepalen is. Een eenvormige aanpak is dus absoluut noodzakelijk. Burgers die de processierupsen niet bestrijden wegens de hoge factuur die zij moeten betalen voor de bestrijding, kunnen een groot probleem veroorzaken en een echte plaag mogelijk maken.

1. Kan de minister medelen of er onderzocht wordt of een uniforme aanpak mogelijk is?
2. Welke minister is nu officieel verantwoordelijk voor de bestrijding van de rupsenplaag?
3. Wie moet nu de kosten dragen? Is éénvormigheid hier ook niet de beste oplossing?

De gemeente waar de plaag zich voordoet en het Vlaams Gewest zouden bijvoorbeeld elk een gedeelte van de kosten kunnen dragen.

4. Wordt er technologisch of wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd naar de bestrijding van de processierupsenplaag, aangezien het een steeds weerkerend fenomeen zal zijn?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 542 van 6 juli 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Ik wil vooraf een reactie geven op de stelling van de Vlaamse volksvertegenwoordigster dat de hoge aanwezigheid van eikenbomen de omvang van de eikenprocessierups bepaalt. Ik neem aan dat de Vlaamse volksvertegenwoordigster hiermee niet wil insinueren dat de hoge aanwezigheid van eikenbomen de oorzaak is van de plaag en het kappen ervan de eindoplossing. De inlandse eik (zomereik en wintereik) is de meest verspreide boomsoort in Vlaanderen, die de basisboomsoort vormt voor de meest voorkomende natuurlijk bostypes en ook in veel andere bostypes zijn plaats heeft. De groei van een populatie herbivore insecten wordt bepaald door vele factoren zoals het voedselaanbod (de eiken) maar ook de predatiedruk (het aantal predatoren), parasieten en de weersomstandigheden in cruciale stadia van de levenscyclus van het insect.

1. In de periode 1996-1997 werd een INTERREG-project uitgevoerd door de provincies Antwerpen en Limburg samen met de Nederlandse provincie Noord-Brabant. Het doel hiervan was om de verschillende initiatieven voor de bestrijding van de eikenprocessierups op elkaar af te stemmen en te komen tot een gezamenlijk advies aan gemeentes en terreinbeheerders. In februari 1997 werd een brochure gepubliceerd onder de naam "Eikenprocessierups ... Natuurlijk Ongemak – Informatie en advies voor gemeentes en terreinbeheerders over het zo milieuverantwoord mogelijk beheer van de eikenprocessierups in België en Nederland". In die brochure wordt het 'beslismodel beheer eikenprocessierups' uit de doeken gedaan. Op basis van dit project heeft de provincie Antwerpen sinds 1997 een permanent monitoringssysteem uitgewerkt op grond waarvan de bestrijding van de rups wordt gecoördineerd en aanbevolen. Deze aanpak werkt blijkbaar aangezien de problemen in de provincie Antwerpen nu veel minder groot zijn dan in de vorige piekperiode van de plaag omstreeks 1995.

Met andere woorden, er is een algemene strategie ter beschikking voor de bestrijding van de eikenprocessierups. Die is uniform in de mate dat per concrete situatie aan de hand van dezelfde criteria, een afweging gemaakt kan worden om de aan de situatie best aangepaste werkwijze of bestrijdingsmethode te gebruiken. De aanpak in de provincie Antwerpen illustreert dat.

2. Tijdens de plenaire zitting van 6 juni 2007 hebben de ministers Leterme, Peeters en Vervotte de acties toegelicht die vanuit de beleidsdomeinen 'Landbouw en Visserij', 'Leefmilieu, Natuur en Energie', 'Mobiliteit en Openbare Werken' en 'Welzijn, Volksgezondheid en Gezin' werden ondernomen. De afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling volgt de situatie en de gevolgen voor de landbouw op de voet. Het Agentschap voor Natuur en Bos zet haar middelen in om de toegang tot de natuurgebieden te verzekeren op de belangrijkste recreatieve routes en paden en geeft door het natuurgerichte beheer van die gebieden kansen aan de natuurlijke vijanden van de eikenprocessierups om zich optimaal te ontwikkelen. Het agentschap staat de andere overheden bij door haar kennis over natuurlijke en ecologische fenomenen met hen te delen. Het Agentschap Infrastructuur houdt de gewestwegen bruikbaar. Het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin heeft haar rol gespeeld bij het informeren en sensibiliseren van de brede bevolking, zorgverleners en middenveldorganisaties.

Incidentele gevallen niet te na gesproken is de plaag van de eikenprocessierups beperkt tot de Kempen, dus de provincie Antwerpen en de noordelijke helft van de provincie Limburg. Hier is dus sprake van een bovenlokaal probleem, dat onder controle te houden is door een

gebiedsgerichte samenwerking op bovenlokaal vlak. Dat is bij uitstek een taak voor de provinciale overheden. De succesvolle werking van de provincie Antwerpen op het vlak van de bestrijding en het optreden van de provincie Limburg in het noorden van de provincie, de twee streken waar de eikenprocessierups met de bijhorende problemen geconcentreerd zijn, bewijst dat de coördinerende rol en de verantwoordelijkheid ligt waar die moet liggen: bij de provinciebesturen. De betrokken ministers en hun diensten zullen de provincies met raad en daad blijven bijstaan.

3. Zoals in het antwoord op deelvraag 2 werd aangegeven is de eikenprocessierups een bovenlokaal probleem in de provincies Limburg en Antwerpen, in andere gevallen een lokaal probleem. De bevoegdheid en dus ook de financiële verantwoordelijkheid hiervoor ligt bij de provincie, respectievelijk de gemeente volgens het principe van de subsidiariteit. De Vlaamse overheid ondersteunt hierbij, zoals vermeld, op diverse wijzen.

4. De problemen met eikenprocessierups in het Vlaamse Gewest zijn geen recent fenomeen. Al in het begin van de jaren negentig (startjaar 1991) werden in de provincies Limburg en Antwerpen populatie-explosies van eikenprocessierups en de daaraan gerelateerde problemen, in het bijzonder op het gebied van volksgezondheid, vastgesteld. In dezelfde periode doken in de Nederlandse grensprovincies gelijkaardige problemen op. Op initiatief van de provincies Noord-Brabant (Nederland), Antwerpen en Limburg werd daarom het in deelvraag 1 vermelde Interregprogramma opgestart met als doel methoden aan te reiken voor het monitoren van de eikenprocessierups en een plan op te stellen voor de gecoördineerde bestrijding van de plaag. De maatregelen die in de onder impuls van dat programma uitgewerkte brochure worden voorgesteld zijn nog steeds actueel. Aan de hand van verschillende criteria geeft een beslissingsmodel de meest aangewezen bestrijdingsmethoden. Die omvatten: 1) branden en/of 2) opzuigen van de rupsen als meest directe en milieuverantwoorde bestrijdingsmethode, 3) bladbespuiting met een bacteriepreparaat of eventueel een ander product, 4) het verwijderen van lege nesten en spinsels en 5) niets doen. Recent (2003) werd nog een bijkomende bestrijdingsmethode op punt gesteld: het gebruik van feromoon- of lokstofvallen. Daarnaast wordt een methode aangereikt voor het monitoren van de eikenprocessierups om mogelijke problemen vroegtijdig te onderkennen.

Hoewel op basis van de opgedane ervaring in de opeenvolgende jaren een beperkte bijsturing van de aanbevelingen gebeurd is, zijn de bestrijdingsmaatregelen in essentie ongewijzigd gebleven. Aangezien de bestrijdingsmethoden gekend zijn en ze hun effectiviteit hebben bewezen, is bijkomend technologisch onderzoek naar de bestrijdingsmogelijkheden van deze plaag niet prioritair. Bovendien is dergelijk onderzoek naar nieuwe bestrijdingsmethode of -middelen inclusief het operationaliseren ervan, tijdrovend en levert dat voor de huidige problemen geen praktische oplossing op korte termijn.

Er is echter wel nood aan wetenschappelijk onderzoek naar de neveneffecten van de ingezette bestrijdingsmiddelen. De bacteriepreparaten op basis van *Bacillus thuringiensis* die op de eikenbladeren gespoten worden, leiden immers niet alleen tot sterfte van de eikenprocessierups maar hebben ook gevolgen voor andere organismen, in het bijzonder voor zeldzame en bedreigde Rode lijstsoorten in de behandelde zones. Ook het verbranden van nesten en rupsen kan, indien dat niet accuraat gebeurt, tot schade aan de behandelde bomen leiden. Aangezien het gebruik van lokstofvallen voor eikenprocessierups pas recent mogelijk werd, is er momenteel ook nog een gebrek aan ervaring rond de praktische bruikbaarheid van deze feromoonvallen als monitoringinstrument.

Op basis van de voorwaarden bepaald door het Agentschap voor Natuur en Bos in het ontheffingsdossier 'Bestrijding van eikenprocessierups' en de aanbevelingen van de Stuurgroep Eikenprocessierups werd door de provincie Limburg een monitoringprogramma gestart naar de neveneffecten van de uitgevoerde bestrijding. De resultaten hiervan moeten voor einde 2007 aan het Agentschap voor Natuur en Bos worden voorgelegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 545
van 6 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

Ontbossing en compensatie - Stand van zaken

Het Bosdecreet bepaalt dat wie een bouwaanvraag indient en een bebost perceel moet rooien, daarvoor elders ter compensatie bebossing moet laten uitvoeren of een compensatiebijdrage moet betalen van 1,98 euro per vierkante meter dat wordt ontbost. De grootte van de compenserende bebossing of compensatiebijdrage is gelijk aan de oppervlakte van de ontbossing vermenigvuldigd met een compensatiefactor. Deze compensatiefactor bedraagt 2 wanneer een inheems loofbos wordt ontbost; 1,5 wanneer een gemengd bos wordt ontbost en 1 wanneer een niet-inheems loofbos of een naaldbos wordt ontbost.

Graag had ik de minister aan de hand van de volgende vragen naar een stand van zaken gevraagd, graag opgesplitst per provincie.

1. Hoeveel ha werd tot nog toe ontbost?
2. Hoeveel ha werd hiervan via bebossing gecompenseerd?
3. Hoeveel ha werd via financiële bijdrage gecompenseerd?

Hoeveel bedraagt deze financiële compensatie?

4. Rekening houdende met de compensatiefactor, wat is de som van de totale gecompenseerde bebossing?
5. Welk bedrag zit er momenteel in het Boscompensatiefonds?

Hoeveel ha naakte grond werd tot nog toe met dit Boscompensatiefonds gekocht? Voor welk bedrag?

Hoeveel ha van deze gronden werd ook reeds effectief bebost?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 545 van 6 juli 2007
van **CARL DECALUWE**

1. tot 4. Ik verwijs hiervoor naar de tabellen in bijlage I, die enerzijds een samengevat overzicht weergeven van de afgeleverde vergunningen en de wijze van compensatie, en anderzijds ook het detail per provincie.

De cijfers betreffen de gegevens van dossiers ingediend bij het ANB vanaf 2001 tot eind augustus 2007.

In de tabellen werden enkel de dossiers opgenomen waarvan gekend is dat de vergunning effectief verleend werd. De cijfers voor 2007 zijn dus nog onvolledig, omdat van heel wat aanvragen nog niet gekend is of de vergunning effectief verleend werd.

5. Wat betreft het Compensatiefonds kan ik volgende cijfers meedelen:

- ontvangsten tot eind juni 2007: 17.000.000,00 EUR;
- vastleggingen: 12.800.000,00 EUR;
- beschikbaar (begin september 2007): 6.469.429,30 EUR;
- bedrag effectief aangekocht: 5.380.000, EUR;
- oppervlakte effectief aangekocht: 232,65 ha;
- effectief bebost: 71,36 ha;
- voor gedetailleerde cijfers van de aankopen per provincie en per jaar verwijs ik naar de tabel in bijlage II.

BIJLAGEN

- I. ontbossing en compensatie overzicht afgeleverde vergunningen en wijze van compensatie
- II. overzicht aangekochte gronden met middelen uit het Bossencompensatiefonds (31/08/07)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/545/antw.545.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/545/antw.545.bijl.002.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 553
van 10 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Ontbossing en compensatie - Stand van zaken

Het Bosdecreet bepaalt dat wie een bouwaanvraag indient en een bebost perceel moet rooien, daarvoor bebossing elders moet laten uitvoeren of een bosbehoudsbijdrage moet betalen van 2 tot 4 euro per vierkante meter. Met dit geld plant het Vlaams Gewest bossen aan.

1. Kan de minister een overzicht geven van de totale bosbehoudsbijdrage die er sinds het begin van deze legislatuur werd betaald?

Voor hoeveel verdwenen hectaren is er een compensatiebijdrage betaald?

Graag een opsplitsing per jaar.

2. Op welke wijze worden deze middelen aangewend voor projecten voor bosuitbreiding?

Hoeveel hectare bos is er bijgekomen?

Graag een opsplitsing per provincie op jaarbasis.

3. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van de legislatuur genomen om na te gaan of er geen wijzigingen dienen te gebeuren aan de ruimteproblematiek, zoals in november 2005 door de voorganger van de minister werd aangekondigd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 553 van 10 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Ik verwijs hiervoor naar de tabellen in bijlage I, die enerzijds een samengevat overzicht weergeeft van de afgeleverde vergunningen en de wijze van compensatie, en anderzijds ook het detail per provincie. De cijfers betreffen de gegevens van dossiers ingediend bij het ANB vanaf 2001 tot eind augustus 2007.

In de tabellen werden enkel de dossiers opgenomen waarvan gekend is dat de vergunning effectief verleend werd. De cijfers voor 2007 zijn dus nog onvolledig, omdat van heel wat aanvragen nog niet gekend is of de vergunning effectief verleend werd.

2. Compensatiefonds (toestand eind juni 2007):
 - ontvangsten tot eind juni 2007: 17.000.000,00 EUR;
 - vastleggingen: 12.800.000,00 EUR;
 - bedrag effectief aangekocht: 5.380.000, EUR;
 - beschikbaar (begin september 2007): 6.469.429,30 EUR;
 - oppervlakte effectief aangekocht: 232,65 ha;
 - oppervlakte effectief bebost : 71,36 ha.

Voor gedetailleerde gegevens met oppervlakte en bedrag van de aankopen, gegroepeerd per jaar en per provincie, verwijs ik naar de tabel in bijlage II.

3. Het voorzien van de nodige ruimte voor bosuitbreiding omvat twee aspecten. Enerzijds is er het aspect van de benodigde ruimtelijke bestemmingen bosgebied of bosuitbreidingsgebied. Het uitvoeren van deze bestemmingswijzigingen kadert in de planningsprocessen voor het buitengebied, en voor wat betreft specifiek de stadsbossen, in de afbakeningsprocessen van de stedelijke gebieden. Bosgebied krijgt in deze processen steeds een volwaardige rol toebedeeld. Concreet verwijs ik hierbij bij voorbeeld naar de stadsbossen van Gent, Turnhout, Kortrijk en Roeselare. In het kader van de afbakening van landbouw, natuur en bos in de regio Haspengouw-Voeren is het ruimtelijk uitvoeringsplan bos- en landbouwgebieden Schelfheide één van de eerste en prioritaire RUP's dat werd uitgewerkt en waarvoor vorige maand de fase van openbaar onderzoek werd afgesloten.

Anderzijds ligt een belangrijk accent van ons beleid op de effectieve realisatie van deze bestemmingen.

Met het Agentschap voor Natuur en Bos voeren we een actief aankoopbeleid binnen de gebieden bestemd voor bos.

We kopen evenwel de gronden slechts aan tegen vastgestelde prijzen. Voor de inrichting zelf zijn de pachtovereenkomsten met de zittende landbouwers vaak bepalend. De realisatie van onze vaak ambitieuze projecten vraagt de inzet en samenwerking van diverse overheidsdiensten en besturen. Wij geloven dan ook sterk in samenwerkingsverbanden met lokale besturen om de beoogde bosuitbreiding te realiseren.

BIJLAGEN

- I. ontbossing en compensatie overzicht afgeleverde vergunningen en wijze van compensatie

II. overzicht aangekochte gronden met middelen uit het Bossencompensatiefonds (31/08/07)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/553/antw.553.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/553/antw.553.bijl.002.xls>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 555
van 10 juli 2007
van **LUDO SANNEN**

Snoekbaars - Duurzaam populatiebeheer

Bij het duurzaam internationaal beheer van vispopulaties wordt in eerste instantie aan mariene soorten gedacht. Toch rijzen er voor bepaalde zoetwatervispopulaties evenzeer grensoverschrijdende knelpunten. Dit blijkt uit de verontrustende populatie-ontwikkeling van de commercieel aantrekkelijke snoekbaars in de Vlaams-Nederlandse Grensmaas. Een te grote – vaak illegale – onttrekking voor consumptie en handel legt een hypotheek op een duurzame exploitatie van de snoekbaarspopulatie in de druk beviste Maas en de Maasplassen, die zo haar aantrekkingskracht voor de sportvisserij dreigt te verliezen.

De belangrijkste oorzaak hiervan zijn handhavingsproblemen, te wijten aan een verschillende reglementering aan weerszijden van de grens die door het midden van de Maas loopt. Het zou niet meer dan logisch zijn om in dit gebied met grensoverschrijdende vispopulaties de wetgeving beter op elkaar af te stemmen. Vlaanderen kent een minimummaat van 40 cm, Nederland hanteert een minimumlengte van 42 cm. Nederland kent een schoontijd van 1 april tot de laatste zaterdag van mei, Vlaanderen kent – officieel – een schoontijd voor snoekbaars van 16 april tot 31 mei. De facto bedraagt de schoontijd voor snoekbaars lokaal evenwel 5 maanden: wanneer het betrokken viswater niet nominatief is opgenomen als water voor snoekbaarsvisserij in bijlage 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 oktober 2003 mag in deze periode geen gebruik worden gemaakt van kunstaas of aasvisjes. Concreet voor de Maasvallei rijst hier het probleem dat de Belgische grindplassen die in verbinding staan met de Maas niet expliciet als snoekbaarswater zijn aangeduid, hetgeen zowel bij de sportvissers als bij de toezichthoudende ambtenaren op het terrein voor interpretatieproblemen zorgt.

Belangrijk voor een duurzaam beheer van de snoekbaarspopulatie is evenzeer het principe van de meeneembepanking die de Nederlandse hengelsportverenigingen enkele jaren geleden hebben ingevoerd: op Nederlands grondgebied mogen per persoon en per visdag slechts twee snoekbaarzen worden meegenomen. Deze maatregel kan ook onder Vlaamse sportvissers op het nodige draagvlak rekenen, zo blijkt uit een enquête van prof. Alain Devocht in het kader van het “Visserijbeheersplan voor de Grensmaas en de regio Maasland”. Een kabinetsmedewerker van toenmalig bevoegd minister Peeters heeft in zijn toespraak op de Studiedag Duurzaam Roofvisbeheer van 23 november 2006 beloofd om de gesuggereerde meeneembepanking in overweging te nemen. Een visserijdeskundige van het Agentschap voor Natuur en Bos, pleitte op diezelfde studiedag ook voor de invoering van een meeneembepanking voor snoekbaars.

Op Vlaams niveau rijzen ook voor andere inheemse roofvissoorten – zoals snoek en baars – problemen rond duurzaam populatiebeheer. Zo wordt vanuit de praktijk gepleit voor een permanente terugzetsplicht (meeneemverbod) van een toppredator als snoek, volgens het principe “catch and release”.

Ook blijkt het gebrek aan een minimummaat voor baars – een soort die door sommige hengelaars verantwoordelijk wordt geacht voor tegenvallende witvisvangsten – de deur open te zetten voor het simpelweg doden van alle gevangen baarzen, ongeacht hun maat.

1. Onderschrijft de minister het principe dat voor een duurzaam beheer van grensoverschrijdende vispopulaties een afstemming van de wetgeving tussen de betrokken landen noodzakelijk is?
2. Heeft de minister inderdaad, zoals beloofd op 23 november 2006, de meeneembepanking voor snoekbaars in overweging genomen?

Zal de minister dientengevolge inderdaad overgaan tot het invoeren van een meeneembepanking en zo ja, vanaf wanneer?

3. Is de minister op de hoogte van de gesignaleerde onduidelijkheid over de aanduiding van de grindplassen in de Maasvallei als snoekbaarswater, en neemt zij initiatieven om deze grindplassen ondubbelzinnig als snoekbaarswater te erkennen, hetzij door het systeem van een limitatieve lijst van snoekbaarswaters te verlaten, hetzij door de grindplassen in verbinding met de Maas toe te voegen aan de bestaande lijst, hetzij op een andere wijze? Zo ja, op welke termijn?
4. Erkent de minister de noodzaak om in het kader van een duurzaam beheer van de inheemse roofvispopulaties ook de huidige regelgeving voor snoek en baars aan te passen, en zo ja, op welke manier en binnen welke termijn?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 555 van 10 juli 2007

van **LUDO SANNEN**

1. Het visstandbeheer op onze Vlaamse openbare wateren gaat uit van een duurzaam beheer van de visbestanden en een duurzame inpassing van het visserijgebeuren in het Milieu- en Natuurbeleid als onderdeel van het Integraal Waterbeleid. De visserij wordt geregeld in de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij en de uitvoeringsbesluiten. De laatste jaren werd het algemeen uitvoeringsbesluit al enkele keren gewijzigd om in te spelen op de snel evoluerende hengeldisciplines. Hierbij werd ook gedeeltelijk afstemming beoogd met regelgeving in andere landen of gewesten voor wat betreft grensscheidende waterlopen. Vanuit het oogpunt van een transparante, eenvormige en vlot handhaafbare regelgeving wordt in Vlaanderen gestreefd om geen individuele afzonderlijke regelingen op te nemen per waterloop hetgeen in Nederland wel het geval is. Zo geldt er op bepaalde Nederlandse wateren bijvoorbeeld een meeneembeperving van drie snoekbaarzen per dag terwijl op andere Nederlandse wateren twee snoekbaarzen per dag is; soms verschilt het aantal mee te nemen snoekbaarzen zelfs op bepaalde gedeelten van één en hetzelfde water. Omwille van de diverse afwijkende regelgevingen is een volledige afstemming voor grensscheidende waterlopen dan ook niet mogelijk. Tevens is het voor de Vlaamse hengelaars en handhavers evenmin wenselijk om complexe per viswater afwijkende regels te gaan opstellen. Niettemin streven we voor zover mogelijk naar een afstemming van onze regelgeving op grensscheidende waters. Zo werd in het verleden de Grensmaas al opgenomen in de lijst van waters waar bij wijze van uitzondering toch mag gevist worden in de paaitijd naar analogie met Nederland.
2. Op 23 november 2006 organiseerde het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) een 'Studiedag Duurzaam Roofvisbeheer'. Hiermee werd ingespeeld op allerlei verzuchtingen en vragen die sinds enkele jaren aan het beleid worden gesteld met het oog op maatregelen om te komen tot een duurzaam roofvisbeheer.
In de slottoespraak op de studiedag werd namens mijn voorganger meegedeeld dat de meeneembeperving voor snoekbaars, net als andere maatregelen, in overweging zouden genomen worden. Op basis van de bevindingen en conclusies van de studiedag heb ik besloten om een aanpassing van het uitvoeringsbesluit op de riviervisserij voor te stellen. Hierbij wordt uiteraard rekening gehouden met de voorstellen die aangebracht werden door de hengelaars, zodat het hengelplezier niet aangetast wordt. Bij het mogelijke invoeren van een meeneembeperving staat voorop dat overdreven onttrekking, stroperij en illegale handel moeten worden tegengegaan. Die meeneembeperving maakt dus deel uit van een mogelijk maatregelenpakket. Ook door het optrekken van de minimummaat voor snoekbaars kan een extra jaarklasse deelnemen aan de reproductie.
3. De problematiek van de grindplassen is mij wel bekend. Bij de totstandkoming van het uitvoeringsbesluit van de wet op de riviervisserij in 1992 werden door de Vlaamse regering enkele algemene principes ingevoerd betreffende het verbod om te vissen in de gesloten tijd en de nacht en wat de gesloten periode voor het vissen op snoek betreft. Nadien zijn op deze regels enkele uitzonderingen ingevoerd om de hengelmogelijkheden uit te breiden. Hierbij werden lijsten opgemaakt met een limitatieve opsomming van wateren waar bij wijze van afwijking op de algemeen geldende regel toch gevist mag worden. Zo werd de Maas opgenomen als zogenaamd snoekbaarswater, waar tijdens de gesloten tijd op snoek toch op snoekbaars mag gevist worden. Hierdoor zijn interpretatieproblemen ontstaan over waters die weliswaar in

verbinding staan met de Maas, zoals de grindplassen, maar die niet expliciet zijn opgesomd in de uitzonderingslijsten. Om de problematiek te gronde op te lossen neem ik inderdaad in overweging om de limitatieve lijst van snoekbaarswaters af te schaffen. Tegelijk onderzoek ik of er een gezamenlijke gesloten periode ingevoerd kan worden voor het vissen op bepaalde roofvissoorten (in het bijzonder snoek, snoekbaars en baars).

4. In 2002 werd een tijdelijke terugzetplicht ingevoerd voor snoek die op 1 juni van dit jaar is afgelopen. Ter bescherming van de snoekpopulaties acht ik het aangewezen om deze terugzetplicht opnieuw te verlengen. Voor wat baars betreft is het visserijbiologisch momenteel niet zinvol om een algemene minimummaat voor alle waters in te voeren. Alle voornoemde maatregelen in het kader van een duurzaam roofvisbeheer zullen opgenomen worden in een ontwerpbesluit dat ik voor goedkeuring zal indienen bij de Vlaamse regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 560
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Onbemande camera's langs gewestwegen - Stand van zaken

Verkeersveiligheid is een belangrijke bekommernis van deze Vlaamse Regering, zo blijkt duidelijk uit het Regeerakkoord.

Onbemande camera's zijn een belangrijk hulpmiddel om deze verkeersveiligheid mee te bevorderen.

1. Kan de minister een stand van zaken geven betreffende de uitbreiding van het aantal onbemande camera's langs gewestwegen sinds het begin van deze legislatuur?
2. Het volstaat niet de camera's te plaatsen. Ze dienen ook te worden geïjkt en gehomologeerd, wat een federale bevoegdheid is.

Wat zijn de resultaten van het overleg ter zake met de bevoegde federale minister? Wat is hier de stand van zaken?

Zijn alle geplaatste camera's inmiddels ook geïjkt en gehomologeerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 173) en Crevits (nr. 560).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 560 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Sinds het begin van deze legislatuur zijn 66 kruispunten uitgerust met nieuwe roodlicht-snelheidscamera's en werden er 34 snelheidscamera's geïnstalleerd en in gebruik genomen. Er zijn op 30 kruispunten installaties met roodlicht-snelheidscamera's in opbouw. Daarnaast zijn er 27 nieuwe snelheidscamera's in opbouw.

Hierdoor komt het totaal aantal roodlichtcamera's door het Vlaams Gewest geplaatst op 372 en het aantal snelheidscamera's op 204.

2. Alle operationele camera's zijn geïjkt en de installaties zijn gehomologeerd. Een aantal camera's zijn niet operationeel wegens infrastructurele werken, vandalisme of averij. De nodige (her)ijkingen en (her)homologaties gebeuren snel en accuraat volgens de gemaakte afspraken.

De samenwerking met de Dienst Metrologie verloopt momenteel zeer vlot. Meerdere werkvergaderingen hebben er voor gezorgd dat de samenwerking verbeterde. De ijkingen en homologaties worden nu snel afgeleverd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 562
van 19 juli 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Gezondheidsrisico's afvalstorten - Beleidsinitiatieven (2)

In het advies inzake afvalstortplaatsen van 15 februari 2005 vraagt de Vlaamse Gezondheidsraad dat de minister passende wetgevende initiatieven neemt om de meer recente gegevens over de relatie gezondheid en wonen in de omgeving van storten te integreren in het beleid.

1. Welke initiatieven zijn inmiddels genomen om in de milieueffectrapportage methodologische richtlijnen op te nemen die verzekeren dat voor afvalstorten een gezondheidsrisicoanalyse wordt uitgevoerd?
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen betreffende Vlarem II, onder de betrokken subafdeling 5.2.4.6. omtrent controle en toezichtprocedures om de gezondheidsmonitoring in het bijzonder rond de aandoeningen die in de literatuur als risicovol worden aangemerkt, in te voeren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 562 van 19 juli 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1985 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage (verder genoemd "het decreet MER/VR") regelt de milieueffectrapportage in Vlaanderen.

In hoofdstuk VI geeft het decreet MER/VR de aspecten van kwaliteitszorg. Als één van de pijlers van de kwaliteitszorg staat de opmaak van een richtlijnenboek inzake de milieueffectrapportage ingeschreven. Het uitwerken van het richtlijnenboek is voor de bevoegde administratie een prioriteit bij het uitschrijven van onderzoeksopdrachten. Momenteel zijn reeds meerdere delen van dit referentiewerk ter beschikking.

Het gebruik ervan in de milieueffectrapportage is courante praktijk en biedt ook een duidelijke meerwaarde. Doel van het richtlijnenboek is het bieden van methodologische onderbouwing bij de milieueffectrapportage.

Voor alle milieudisciplines, onder meer Mens-gezondheid, zijn richtlijnenboeken beschikbaar. Zo beschrijft het deel Mens-gezondheid de gezondheidsrisico-analyse via vijf stappen. Deze bieden een goede - op maat van een project verder uit te werken - basis bij het opstellen van milieueffectrapporten.

Om deze disciplinespecifieke richtlijnen echter nauwer te laten aansluiten bij de specifieke activiteiten is momenteel ook de opmaak van richtlijnen per activiteitengroep (=cluster van gelijkaardige activiteiten) gestart. Voor de activiteitengroep afval (waaronder afvalstortplaatsen) is een afzonderlijk richtlijnenboekdeel voorzien vanaf 2009.

2. Begin 2007 werd de beheersovereenkomst voor het 2de generatie Steunpunt Milieu en Gezondheid (2007-2011) ondertekend. Ook in dit nieuwe steunpunt krijgt humane biomonitoring een belangrijke plaats. Dit nieuwe programma heeft twee grote doelstellingen:

1° opstellen van een referentiebasis van biomerkers voor de aanwezigheid van pollutanten in de Vlaamse bevolking. Hierbij worden voor Vlaanderen en voor geselecteerde leeftijdsgroepen gegevens verzameld op een representatieve manier. De selectie van de leeftijdsgroepen is afhankelijk van de gekozen biomerkers;

2° monitoring inzake "hot spots". Hiervoor moeten zowel onderzoeksgebieden als onderzoeksgroepen nog nader bepaald worden. Voor de selectie van deze hot spots wordt dit najaar een transparante selectieprocedure ontwikkeld in het steunpunt. In 2008 zal de selectieprocedure worden uitgevoerd. Afvalstortplaatsen zullen als mogelijke hot spot in de selectieprocedure worden meegenomen en beoordeeld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 567
van 19 juli 2007
van **JOS DE MEYER**

Cadmiumvervuiling Kruibeke - Metingen en sanering

De Kruibeekse poldergrond is op sommige plaatsen verontreinigd met lood en cadmium. Het betreft historische vervuiling van de Umicore-vestiging in Hoboken.

Om de evolutie van de verontreiniging te kunnen vaststellen, werden op de dijk aan de Oud Veerstraat in het verleden door de Vlaamse Milieumaatschappij metingen uitgevoerd. Het betrof metingen van zware metalen in zwevend en neervallend stof. Wegens de vele problemen met de stroomvoorziening in 2005 en met vandalisme werd het meetstation eind 2005 stilgelegd.

Op mijn vraag om uitleg van 2 februari 2006 over deze problematiek antwoordde de toenmalige bevoegde minister Kris Peeters dat de metingen zullen worden voortgezet op een andere meetplaats in de omgeving. (Handelingen C126 van 2 februari 2006, blz. 7-11)

In de pers is recentelijk enige commotie ontstaan naar aanleiding van het stopzetten van de metingen.

1. Wat is de stand van zaken betreffende metingen van zware metalen in zwevend en in neervallend stof in Kruibeke?
2. Hoe worden de vaststellingen van de vervuiling geëvalueerd?

Welke maatregelen zijn nu nog van kracht ter bescherming van de volksgezondheid en voedselveiligheid?

3. Hoe wordt de bestaande historische vervuiling op termijn gesaneerd? Wat is hierbij de timing?
4. Hoe worden de toestand, de maatregelen en de aanpak verder gecommuniceerd naar de inwoners van Kruibeke?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 567 van 19 juli 2007

van **JOS DE MEYER**

1. Momenteel worden door de Vlaamse Milieumaatschappij te Kruibeke geen metingen van cadmium in de omgevingslucht uitgevoerd.

De metingen van zware metalen in zwevend PM10-stof te Kruibeke op het meetstation 00HB20 werden begin januari 2006 stopgezet. In 2005 werd een jaargemiddelde cadmiumconcentratie van 1,9 ng/m³ gemeten. Dit ligt beneden de toekomstige Europese streefwaarde van 5 ng/m³ voor cadmium.

Begin 2007 werden tevens de metingen van zware metalen in neervallend stof op het meetstation MN102 te Kruibeke stopgezet. In 2005 en 2006 werd een jaargemiddelde cadmiumdepositie van 6 en resp 4 µg/m² per dag gemeten. Hiermee wordt de VLAREM richtwaarde, die slechts van toepassing is op een virtueel meetnet van meerdere meetpunten en 20µg/m²per dag bedraagt, ruim gerespecteerd.

Bij het stopzetten van de metingen in Kruibeke wegens vandalisme en andere problemen had de Vlaamse Milieumaatschappij de intentie om de metingen op een andere meetplaats in Kruibeke te hervatten. Dit werd echter niet uitgevoerd daar de middelen van VMM niet onbeperkt zijn, en omdat er nood was om elders in Vlaanderen extra metingen zware metalen op te starten, o.m. op plaatsen waar wel de toekomstige streefwaarden werden overschreden, o.m. in Genk en Beerse.

2. De metingen in de omgevingslucht worden getoetst t.o.v. grens- en streefwaarden zoals die vastgelegd zijn in de Europese richtlijnen ter zake.

De acties 22 en 23 van het actieplan cadmium worden verder uitgevoerd, zoals blijkt uit het antwoord op deelvraag 4.

3. De Kruibeekse poldergrond maakt deel uit van het gebied dat in het convenant met Umicore nv wordt omschreven als de "Overige Omgeving" van de vestiging Hoboken. Deze "Overige Omgeving" beperkt zich voor de vestiging Hoboken tot een gebied dat zich situeert binnen een straal van 9,0 km rond de vestiging, exclusief de fabrieksterreinen van Umicore en de wijken Moretusburg en Hertogvelden.

Om het onderzoek voor de "Overige Omgeving" gestructureerd te kunnen aanpakken, werd in het convenant bepaald dat er tegen juni 2006 prioritaire zones moesten worden bepaald om een gerichte aanpak van de meest risicovolle zones toe te laten. Sinds midden 2007 is de OVAM gestart met de volgende fase van de aanpak van de bodemverontreiniging met zware metalen. Deze fase omvat ook de gebieden van de "Overige Omgeving" met een lagere prioriteit waarvan de Kruibeekse poldergrond deel van uitmaakt. Dit houdt onder meer in:

- een inventarisatie van het bodem- en grondwatergebruik;
- indien noodzakelijk, een verdere verfijning van de data en kennis betreffende de historische verontreiniging van de bodem met zware metalen;
- bijkomende gewas en bodemanalyses;

– een evaluatie van de verontreiniging van de bodem met zware metalen rekening houdend met de recentste gegevens uit de studies uitgevoerd in het kader van BeNeKempen en uit de biomonitoring in de omgeving van Hoboken en de hiermee gecombineerde milieumetingen. Een gedeelte van deze studies is nog in uitvoering of moet in de nabije toekomst nog worden opgestart. De studies zullen vermoedelijk tegen september 2009 worden afgerond. Een uitspraak betreffende de Kruibeekse poldergrond mag dan ook ten vroegste tegen eind 2009 worden verwacht.

In afwachting van de definitieve resultaten werd vanuit het FAVV ongeveer 2 jaar geleden reeds een teeltadvies verstrekt voor de landbouwers en werden preventiemaatregelen getroffen voor de rundveesector.

In 2005 werd er ook vanuit LOGO een preventiecampagne georganiseerd in de regio Kruibeke waarbij werd gewezen op de gevaren van verhoogde gehalten aan zware metalen in de bodem. Er werden tips op het vlak van teeltadvies en hygiëne gegeven en hoe men de eventuele opname van zware metalen kon beperken.

Op basis van de voorlopige resultaten waarover de OVAM nu beschikt, oordeelt de OVAM dat deze preventiemaatregelen zeker voldoende zijn.

4. De meetresultaten van de VMM worden opgenomen in het jaarverslag luchtkwaliteit dat elk jaar gepubliceerd wordt en waarvan een exemplaar naar de gemeenten verstuurd wordt.

In februari 2006 communiceerde de toenmalige minister van Leefmilieu Kris Peeters, samen met zijn collega bevoegd voor volksgezondheid Inge Vervotte het actieplan cadmium.

Dit Actieplan heeft als doelstelling het probleem van de cadmiumverontreiniging in Vlaanderen in kaart te brengen en een overzicht te geven van de maatregelen die worden genomen om dit probleem op te lossen.

Vooraf actie 22 *'Verdere sensibilisatie om geen putwater te gebruiken voor irrigatiedoeleinden, dit zowel voor de plaatselijke bevolking als landbouwers'* en actie 23 *'Het verderzetten van de sensibiliseringscampagnes in de regio Hoboken-Hemiksem-Kruibeke met de administratie Volksgezondheid'* zijn van belang voor de gemeente Kruibeke.

De bevolking van Kruibeke en Hoboken werd opgenomen in de informatiecampagnes die georganiseerd werden door de diensten van de minister van volksgezondheid. In het voorjaar van 2004 werd in Kruibeke nog een informatiecampagne georganiseerd. Tijdens deze campagne werd een folder met o.a. tips om metaalopname te verminderen verspreid in de gemeenten Kruibeke, Hoboken en Hemiksem.

In februari laatstleden werd de laatste stand van zaken aan de betrokkenen meegedeeld.

De inwoners van Kruibeke konden tot 15 september 2006 een putwateronderzoek aanvragen. In totaal werden 20 putwaterstalen genomen en geanalyseerd, waarvan 2 regenwaterputten en 1 zwembijver gevoed met putwater. Voor 12 stalen werd een overschrijding van de huidige gezondheidsrichtwaarde voor lood geadviseerd door de WGO (10µg/l) vastgesteld. Voor lood zal immers in 2013 in de drinkwaterwetgeving de norm verlaagd worden van 25 µg/l naar 10µg/l. Alle deelnemers kregen hun putwaterresultaten reeds toegestuurd. Hierbij ontvingen zij eveneens de folder *'Meer gezondheid Minder zware metalen'* met specifieke informatie over cadmium, lood en arseen.

Wat betreft de sensibilisering zetten de medisch milieukundigen bij de Logo's hun vraagbaakfunctie naar intermediären en burgers gewoon verder. De brochure *'Groenten telen, onder voorwaarden'* is gedrukt op 1800 exemplaren. Deze brochure werd ook verspreid in de gemeente Kruibeke naar relevante actoren zoals volkstuintjes, VELT, tuinaanleggers, ea. In Kruibeke wordt eveneens de folder *'Meer gezondheid Minder zware metalen'* ook verspreid via centrale punten (gemeente, bibliotheek, eventueel artsen en tuincentra). Nieuwe inwoners van Kruibeke ontvangen bij inschrijving in de gemeente eveneens deze folder.

Volgende acties worden nog gepland:

- informatiecampagnes naar scholen en jeugdverenigingen;
- informatiecampagnes naar tuincentra.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 573
van 19 juli 2007
van **JAN PEUMANS**

Strategisch plan Albertknoop en leemzone Limburg - Stand van zaken

De Vlaamse Regering stelde op 22 september 2006 het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan “Oppervlaktedelfstoffenzone Leem in Zuid-Limburg” definitief vast. Het RUP heeft betrekking op delen van het grondgebied van de gemeenten Bilzen, Hasselt, Hoeselt, Lanaken, Nieuwerkerken, Riemst en Sint-Truiden.

In juni 2007 werd het rapport “Albertknoop: grensoverschrijdend gebiedsgericht strategisch plan” voorgesteld. Deze studie werd uitgevoerd in opdracht van de gemeenten Lanaken en Maastricht en de provinciebesturen van Belgisch-Nederlands Limburg.

Beide provincies en beide gemeenten hebben de intentie uitgesproken om voor het totale gebied naar oplossingen toe te werken. De vijf thema's (en hun doelen) betreffen:

- oplossen van de problematiek van de leemwinning in het Zouwdal;
- vorm en inhoud geven aan de ontwikkeling van een duurzaam grensoverschrijdend bedrijventerrein;
- opheffen van het traktaat voor de reservering van het Cabergkanaal;
- bijdragen leveren aan het realiseren van een betere grensoverschrijdende ontsluitingsstructuur voor Maastricht in een bredere context;
- de grensoverschrijdende woonproblematiek onder controle krijgen.

Graag kreeg ik van de minister(s) een antwoord op volgende specifieke vragen m.b.t. het strategisch plan.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. elk van de thema's en doelen uit het plan? Welke stappen werden er tot op heden al genomen m.b.t. deze vijf knelpunten? Graag een volledig en gedetailleerd overzicht.
2. Welk karakter heeft dit strategisch plan? Met andere woorden: bevat het bindende en definitieve bepalingen? Zo ja, welke?

Zo neen, welke concrete stappen worden er nog gezet om definitieve uitvoering te geven aan de verschillende onderdelen van het plan?

Graag ook een antwoord op volgende vragen m.b.t. de leemwinning.

3. Wat is de exacte breedte van de bufferzone tussen het industrieterrein en de grens met Maastricht?

4. Mag deze bufferzone afgegraven worden? Zo ja, dient deze zone achteraf opnieuw opgehoogd te worden tot maaiveld?

Welke uiteindelijke nabestemming krijgt deze zone?

5. De studie vermeldt als eindprofiel voor afwerking: deel van de zone (watergebonden op Belgisch grondgebied) = 61 m. + TAW en overig deel (voornamelijk op Nederlands grondgebied) = 63 m. + TAW.

Zijn deze hoogtes definitief?

6. Mag de dieper gelegen leem worden afgegraven? Op basis van welke motivering?

Wordt er hiervoor achteraf opvulling voorzien?

7. Aanvullend vernam ik graag de stand van zaken m.b.t. het Economisch Netwerk Albertkanaal (ENA) en op welke manier er tot op heden gevolg en uitvoering werd gegeven aan de beslissing van de Vlaamse Regering van 23 april 2004.

Graag een volledig overzicht van de stappen die reeds gezet werden, de stand van zaken op dit moment, en de verdere planning ter zake.

Hierbij graag ook een volledig overzicht met de stand van zaken m.b.t. de verschillende zoekzones.

8. Op welke manier past de leemwinning (vergunningen), zoals hierboven omschreven, in de plannen voor het ENA? Welke bepalingen zijn hiervoor van toepassing? Is er met andere woorden coherentie of interferentie ter zake?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Moerman (vraag nr. 69), Van Mechelen (nr. 140) en Crevits (nr. 573).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 573 van 19 juli 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Het rapport “Albertknoop: grensoverschrijdend gebiedsgericht strategisch plan” werd opgemaakt in opdracht van de gemeenten Lanaken en Maastricht en de provinciebesturen van Belgisch en Nederlands Limburg, als onderdeel van de door de provincies Limburg gezamenlijk ontwikkelde “Euregionale Ontwikkelingsvisie Limburgse Maasvallei”. In die zin lijkt het logisch dat een stand van zaken gevraagd zou worden aan de betrokken besturen. De rol van de Vlaamse overheid heeft zich tot op heden beperkt tot die van adviesverlener. Het hele plan dient binnen de Vlaamse overheid nog afgetoetst te worden en er werden ter zake nog geen engagementen aangegaan. Onder voorbehoud van het voorgaande, wordt een overzicht gegeven van de stand van zaken zoals deze door de Vlaamse overheid gekend is met betrekking tot deze vijf knelpunten.
 - *Vorm en inhoud geven aan de ontwikkeling van een duurzaam grensoverschrijdend bedrijventerrein*

In het strategisch plan worden aanbevelingen gedaan naar de invulling van het grensoverschrijdend bedrijventerrein, naar de afstemming van milieunormering en milderende maatregelen, naar de ontsluiting van het terrein, naar de waterhuishouding en naar de natuurlijke en landschappelijke inpassing. Het strategisch plan vormt een eerste aanzet voor de ontwikkeling van het terrein en zal in de komende maanden en jaren verder moeten worden uitgewerkt. Uit de studie blijkt onder andere dat verschillende onderdelen zoals de leemwinning en het schrappen van de reservatiestrook van het Cabergkanaal niet tot de bevoegdheden van de initiatiefnemers behoren. Bovendien is nu reeds duidelijk dat de Belgische provincie Limburg en de gemeente Lanaken bijvoorbeeld voorbehoud maken bij de voorstellen voor wederzijdse afstemming van de milieunormering.
 - *Opheffen van het traktaat voor de reservering van het Cabergkanaal:*

Beide gemeenten en beide provincies zijn vragende partij om de reservering voor het Cabergkanaal te schrappen, maar zijn hiervoor niet bevoegd. De desbetreffende Nederlandse en Belgische overheid zou worden verzocht het traktaat op te heffen.
 - *Oplossen van de problematiek van de leemwinning in het Zouwdal*

Op 22 september 2006 heeft de Vlaamse Regering het Gewestelijk RUP “Gebieden voor oppervlaktedelfstoffenwinning. Delfstoffenzone Leem in Zuid-Limburg” definitief vastgesteld. Het strategisch plan betreft het deelplan 1 “Ontginningsgebied Grenspaal 93-96”, waar een zone voor leemontginning wordt aangeduid, met als nabestemming gemengde en watergebonden bedrijvigheid. Het voorstel gericht op het behoud van meer afstand tot de Maastrichtse woonwijk Malberg en de vrijwaring van het Zouwdal, door een gedeelte van het gebied op Belgisch grondgebied niet en in ruil een aansluitende zone op Nederlands grondgebied wel te ontginnen, is te laat opgeworpen om het nog mee te kunnen nemen bij de opmaak van het desbetreffende GRUP. Er zijn wel gesprekken geweest tussen de stad Maastricht en de betrokken ontginning i.v.m. de ruil van leemgronden, maar een overeenkomst is er niet afgesloten.
 - *Bijdragen leveren aan het realiseren van een betere grensoverschrijdende ontsluitingsstructuur voor Maastricht in een bredere context*

Het gaat hier om een bijzonder complexe problematiek die beste in een ruimere context wordt bekeken. Dat komt ook tot uiting in het provinciaal Ruimtelijk Structuurplan Limburg waarbij voor de ontsluiting van Maastricht bij de selectie van de secundaire wegen een zoekvenster is opengelaten. Bovendien zijn er verschillende categoriseringsbenaderingen, die maken dat de selecties in Vlaanderen niet steeds overeenstemmen met de Nederlandse selecties of die problemen geven omwille van het gebrek aan afstemming in categorisering. Om te beantwoorden aan de noden van deze complexe situatie werd in een brief aan de leden van de Gedeputeerde Staten van de Nederlandse provincie Limburg aangedrongen om de complexe problematiek van het grensoverschrijdend wegennet op een integrale manier aan te pakken, om het functioneren van het wegennet in de Limburgse grensregio in zijn geheel te onderzoeken en naar afstemming te streven tussen de verschillende lopende onderzoeken.

- *De grensoverschrijdende woonproblematiek onder controle te krijgen*

De gemeenten Lanaken en Riemst oefenen een grote aantrekkingskracht uit op de Nederlandse woningzoekenden uit Maastricht. Eind 2006 werd door de beide provincies Limburg en de gemeenten Lanaken, Riemst en Maastricht beslist een studie "Grensoverschrijdende verhuizingen" uit te besteden aan het bureau BRO. Deze studie wilde nagaan of en wat de negatieve gevolgen zijn van de grensoverschrijdende woonmigratie, hoe ze beperkt of gecompenseerd kunnen worden en in welke mate er sprake is van verdringing van de lokale woningzoekenden. De studie is inmiddels afgerond en de resultaten ervan worden binnenkort voorgesteld aan de stuurgroep.

2. Het strategisch plan bevat geen bindende en/of definitieve bepalingen voor de Vlaamse overheid. Zoals reeds aangegeven, is dit plan een initiatief en samenwerking van de beide provincies Limburg en de gemeenten Lanaken en Maastricht.

Mits enige kanttekeningen hebben de Gedeputeerde Staten van de Nederlandse provincie Limburg en de gemeenteraad van Maastricht ingestemd met het strategisch plan. De gemeenteraad van Lanaken heeft zich, onder voorbehoud van bepaalde punten, akkoord verklaard met het strategisch plan. De Bestendige Deputatie van de Belgische provincie Limburg heeft kennis genomen van het plan en heeft er opmerkingen bij geformuleerd.

Het is een document dat de basis kan vormen voor verdere besprekingen en stappen in de eventuele concrete ontwikkeling van een grensoverschrijdende bedrijventerrein.

3. In het strategisch rapport is geen breedte opgegeven voor de bufferzone tussen het industrieterrein en de grens met Maastricht. In het kader van de nabestemming "gemengd regionaal bedrijventerrein" is het volgende verordenend vastgelegd: "*ten aanzien van de bestaande woningen dient een voldoende brede strook als visueel en akoestisch buffergebied ingericht te worden, zodanig dat de hinder minimaal is*" en "*de bufferstrook dient tevens een natuurverbindingsfunctie te vervullen*". In het Gewestelijk RUP is op het grafisch plan geen "bufferzone" aangeduid, noch als bestemmingszone, noch als overdruk. Over de breedte van de strook zijn geen nadere bepalingen vastgelegd in het RUP. In de toelichtende kolom bij dit voorschrift wordt verduidelijkt dat een voldoende buffering ten aanzien van de stad Maastricht noodzakelijk is en wordt verwezen naar de woonwijk Malberg. De bepaling wordt enkel verordenend vastgelegd voor de nabestemming "gemengd regionaal bedrijventerrein", aangezien dit het dichtste bij de stad gelegen is. De nabestemming "watergebonden bedrijventerrein" ligt immers aan het Albertkanaal en wordt gescheiden van de stad door het gemengd regionaal bedrijventerrein.
4. Het ontginningsgebied, zoals momenteel ingetekend op het gewestplan Limburgs Maasland, is volledig vergund voor ontginning. In het GRUP "Delfstoffenzone Leem in Zuid-Limburg" wordt dit gebied bevestigd als ontginningsgebied en is er een uitbreiding in noordelijke richting.

Volgens het strategisch plan is het de bedoeling om de bufferzone tussen het industrieterrein en de grens met Maastricht niet af te graven en in te richten tot groene bufferzone. Voor wat betreft het gedeelte van de in het strategisch plan voorgestelde bufferzone dat gelegen is in ontginningsgebied, is deze zone vergund en in ontginning. Op 26 april 2007 werd in het kader van de milieuvergunning een aangepast werkplan goedgekeurd waarbij de strook langs de Nederlandse grens eerst zal ontgonnen worden. Het goedgekeurde nabestemmingsplan voorziet in een afwerking van het gebied tot op niveau min 3 meter teneinde landbouw op verlaagd niveau mogelijk te maken, dit conform de bouwvergunning van 27 april 2001. Voor de opvulling van het gebied beschikt de ontginning over een vergunning voor opvulling van de groeve met niet-verontreinigde grond van 6 juli 2006.

5. De Vlaamse overheid is op geen enkele manier verbonden door de vermelde hoogtes in het strategisch plan.
6. Zie antwoord op vraag 4.
7. Het coördinatieplatform ENA werkt sinds begin 2005 aan de uitvoering van de beslissingen die de Vlaamse Regering op 23 april 2004 nam. Elke partner binnen dit platform heeft de verantwoordelijkheid genomen voor één of meerdere acties in uitvoering van deze beslissing. Hieronder volgt een overzicht van de belangrijkste acties waarop de voorbije jaren sterk werd ingezet.

Een ruim aantal herstructurerings- en inbreidingsprojecten op reeds bestemde bedrijventerreinen werden opgestart.

Voor de bijkomende bedrijventerreinen waarover de Vlaamse Regering beslist heeft, werden gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen voorbereid. Voor de bedrijventerreinen Beverdonk (Grobendonk), Lanaekerveld (Lanaken) en Portaal Lammerdries (Olen) werd de goedkeuringsprocedure van het ruimtelijk uitvoeringsplan volledig doorlopen. Voor de bedrijventerreinen Genk-Zuid-West (Diepenbeek), Genenbos (Ham en Tessenderlo) en Ravenshout-Noord (Beringen) loopt momenteel de goedkeuringsprocedure. Voor het bedrijventerrein Liessel (Geel) wordt in september de plenaire vergadering georganiseerd. De voorontwerpen van ruimtelijke uitvoeringsplannen voor de bedrijventerreinen Heirenbroek (Herentals) en Tervant (Beringen) zijn in voorbereiding bij het departement RWO.

Er werd – op vraag van de Vlaamse Regering – bijkomend onderzoek opgestart over een vijftal zoekzones, zodat op basis hiervan kan beslist worden over het al dan niet ontwikkelen van deze terreinen. Recent heeft de Vlaamse Regering beslist over de eerste van deze zoek-zones. Voor het bedrijventerrein Zwartenhoek (Ham) is op 19 juli 2007 beslist tot de ontwikkeling van het bedrijventerreinen, volgens het scenario waarin de volledige zoekzone benut wordt voor economische activiteit. Het ruimtelijk uitvoeringsplan is momenteel in voor-bereiding bij het departement RWO. Voor de zoekzones Genk-Zuid-Oost, Zolder-Lummen-Zuid en Zwaikom lopen de onderzoeken momenteel nog. Het betreft hier telkens de opmaak van een passende beoordeling. Voor de zoekzone Wommelgem-Ranst is recent een onderzoek gestart naar zowel de inrichting als de ontsluiting van het terrein.

Er werden flankerende onderzoeken opgestart, o.a. inzake de veiligheidsaspecten (ruimtelijk veiligheidsrapport), een globale plan-MER voor het ganse gebied, impact op de landbouw, ruimtebehoefte door de sector voor pijpleidingen, mogelijke locaties voor windmolens, ...

Er werden initiatieven opgestart inzake bijkomende en te verbeteren infrastructuur, om de bijkomende mobiliteitsvereisten in het gebied in goede banen te leiden.

Tenslotte werden enkele ruimere onderzoeksinitiatieven opgestart, o.a. inzake de vermarkting van eigendommen van bedrijven en inzake de kwalitatieve invulling van bedrijventerreinen.

Hieronder wordt een stand van zaken gegeven van de acties waarvoor het Agentschap Economie werd aangewezen als trekker.

1) herstructurering en inbreiding van bedrijventerreinen

1. Antwerpen Kanaal

Ambitie:

Historisch verouderde bedrijfsgebouwen en relatief beperkt gebruik van het kanaal. De verbredingswerken van het Albertkanaal kunnen (een deel van) het gebied een nieuwe toekomst als watergebonden bedrijventerrein geven.

Uitwerking:

POM Antwerpen treedt op als trekker van deze actie. Om de actie uit te voeren ontving POM Antwerpen een subsidie van de minister van Economie. Het totale projectbudget bedraagt 440.000 euro, waarvan 75 procent subsidie.

De bedoeling van het gesubsidieerde project is om vanuit de samenwerking tussen de verschillende betrokken overheden (gemeenten, provincie, Vlaams Gewest) en het bedrijfsleven een positieve dynamiek te creëren voor de geleidelijke herwaardering van het gebied als economische investeringszone.

De hoogste prioriteit wordt gegeven aan projecten rond volgende thema's:

creëren positief investeringsklimaat

mobiliteit

beeldkwaliteit/imago

relatie met de woonwijken

efficiënt ruimtegebruik/inbreiding

watergebonden karakter van het bedrijventerrein

Bedoeling is een fonds te creëren en het medebeheer ervan aan te bieden aan een overlegplatform met de betrokken overheden en bedrijven. Alle acties die passen binnen deze thema's en die passen binnen de doelstellingen en subsidievoorwaarden van het Agentschap Economie kunnen hiermee gefinancierd worden.

2. Hoge Keer

Ambitie: Herlokalisatie in functie van herstel open ruimte (beoogd aantal ha: 23,24 ha)

Uitwerking:

Het Agentschap Economie treedt in eerste instantie op als trekker van deze actie. Het basisonderzoek dat de actie vorm moet geven maakt deel uit van het onderzoek naar het bijkomende bedrijventerrein Wommelgem-Ranst. Op basis van de resultaten van deze studie zal een concrete inrichtingsschets voor het herstructureringsproject aangereikt worden met aanduiding van de verantwoordelijkheid bij uitvoering van de actie.

3. Aanmoediging van het gebruik van water als vervoersmodus

Ambitie: De bedrijventerreinen Ter Straten (Ranst) en Gestel (Lummen) zijn langs het kanaal gelegen en praktisch volledig bebouwd. Weinig of geen van de bestaande bedrijven gebruikt momenteel het water als vervoersmodus. Gesprekken met de betrokken bedrijven worden opgestart ter promotie van het kanaal als vervoersmodus en het detecteren van mogelijke ladingsstromen.

Uitwerking:

Onder de algemene noemer van het aanmoedigen van het gebruik van het water als vervoersmodus werden verschillende algemene of specifieke acties georganiseerd.

In het kader van de samenwerking tussen de waterwegbeheerders, VOKA en Unizo werd op 26 augustus 2005 een overeenkomst gesloten. In het kader van deze overeenkomst werden transportdeskundigen aangesteld die gratis en vrijblijvend een screening van de goederenstromen bij bedrijven uitvoeren. Bedoeling is te analyseren of een deel van deze goederenstromen niet via een meer duurzame modal split kan verplaatst worden.

In Lummen werd door het bedrijf NV Claessen een kaaimuur in gebruik genomen.

Op het bedrijventerrein Ter Straten in Ranst wordt een parkmanagementproject uitgevoerd door POM-Antwerpen (Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij) in samenwerking met de bestaande bedrijvengroeperingen VZW Ter Straten uit Ranst en VZW Wommelgem-Noord uit Wommelgem.

Het door de minister van Economie gesubsidieerde project heeft als doelstelling:

- De bestaande samenwerking tussen bedrijven ondersteunen, structureren en uitbreiden;
- De wensen van de bedrijven en mogelijkheden tot samenwerking in de regio in kaart brengen via een doorgedreven studie;
- Op basis van deze studie een aantal acties daadwerkelijk gaan realiseren, om de verduurzaming van het bedrijventerrein te bewerkstelligen. Hierbij wordt het watergebonden karakter van het bedrijventerrein specifiek bekeken
- Door samenwerking tussen de bestaande bedrijvenverenigingen de draagkracht voor nieuwe initiatieven vergroten

In de eerste fase wordt een screening uitgevoerd van het bedrijventerrein door een studiebureau. Het studiebureau stelt een aantal acties voor ter verduurzaming van het bedrijventerrein. Deze fase is bijna afgerond.

In de volgende fase wordt de realisatie van deze acties nagestreefd.

4. Hannekenshoek

Ambitie: Optimaliseren van de percelering aangepast aan bestaande hoofdassen. Zorgvuldig ruimtegebruik in functie van bedrijvigheid. Optimaliseren van de integratie in het stedelijk weefsel. Opmaak van een structuurschets en overleg tussen minstens ARP (afdeling Ruimtelijke Planning van het Departement Ruimtelijke Ordening, Wonen en Onroerend Erfgoed), de provincie Antwerpen en de stad Herentals.

Uitwerking:

De stad Herentals werd op eigen vraag aangeduid als trekker van deze actie. De gesprekken tussen het Agentschap Economie en de gemeente om de actie op te starten zijn lopende. Het Agentschap Economie hoopt dat het project in de loop van 2007 kan opgestart worden.

5. Hoogbuul

Ambitie: Optimaliseren van het versnipperd ruimtegebruik. Transformeren van nabij het water gelegen kavels naar watergebonden kavels. Opstarten van een apart overlegproces.

Uitwerking:

IOK (Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen) werd aangeduid als trekker van deze actie.

Het betreft de verwerving en het op de markt brengen van een aantal ongebruikte percelen aan de waterkant. De bedoeling is de percelen toe te wijzen aan bedrijven die gebruik maken van het Albertkanaal voor aan- en afvoer van goederen.

Met de verschillende eigenaars vond of vindt overleg plaats. Een aantal eigenaars is bereid om zelf hun transportstromen te analyseren en over te schakelen op ruimer multimodaal transport. Een aantal percelen zullen toegewezen worden aan nieuwe bedrijven.

De actie is lopende.

6. Eindhoutsebaan

Ambitie: Optimaliseren van het versnipperd ruimtegebruik. Transformeren van nabij het kanaal gelegen kavels naar watergebonden kavels.

Uitwerking:

IOK en NV De Scheepvaart zijn samen trekker van het project.

De totale betrokken oppervlakte bedraagt 24,8 ha. Deze ruimte kan aangewend worden voor watergebonden bedrijven en deels voor activiteiten die van wegvervoer gebruik maken. Een terrein van ongeveer 10 ha krijgt een ontsluiting aan het Albertkanaal, met een kaaimuur van 130 m lengte.

Er vond een grondruil plaats tussen nv De Scheepvaart en een privé-eigenaar. Daarnaast werd ook de eigendomsbegrenzing tussen gronden van IOK, NV De Scheepvaart en een bedrijf gewijzigd.

De onderlinge transacties tussen IOK en de NV De Scheepvaart hebben ertoe geleid dat IOK kon beschikken over in totaal 7 ha gronden, waarvan 2,2 ha voor watergebonden activiteiten. Deze ruimte is volledig toegewezen aan 7 bedrijven. Het eerste gebouw is in oprichting.

NV De Scheepvaart wees een terrein van 10 ha toe aan twee bedrijven. De ontsluitingsweg op gronden van NV De Scheepvaart moet nog aangelegd worden.

7. Ravenshout

Ambitie: Optimaliseren van het versnipperd ruimtegebruik. Saneren van vervuilde gronden. Opstarten van een apart overlegproces.

Uitwerking:

POM-Limburg treedt op als trekker van dit project. Het zette daartoe een samenwerking op met de gemeenten Ham en Tessenderlo. De voorstudies voor uitvoering van het project worden gesubsidieerd door de minister van Economie.

Al tijdens de voorstudie van de nadere uitwerking van het Economisch Netwerk Albertkanaal was gebleken dat deze herinrichting nooit winstgevend zou kunnen gebeuren. Om die reden doet de voorstudie de suggestie deze herinrichting te koppelen aan een winstgevende ontwikkeling van een nieuw bedrijventerrein in de nabijheid van de herstructurering.

Het project werd daarom opgevat als het samen bekijken van de ontwikkeling van het nieuw te bestemmen terrein Genenbos met de te herstructureren zone Ravenshout, gelegen naast de voorziene strook voor aanleg van de N 73.

Met betrekking tot het te herstructureren gebied moet de voorstudie duidelijkheid geven over de ruimtelijke, technische, financiële en economische randvoorwaarden waarbinnen de herstructurering kan gebeuren.

De doelstelling voor de ontwikkeling van de nieuw te bestemmen zone is grotendeels gelijklopend.

In het project zijn beide ontwikkelingen aan elkaar gekoppeld en wordt nagegaan in welke mate de ontwikkeling van de nieuwe te herbestemmen zone kan bijdragen aan gebeurlijke ingrepen die nodig zijn in het kader van het herstructureren van de zone rond de N73.

8. Kolenhaven Lummen

Ambitie: Transformeren van nabij het kanaal gelegen kavels naar watergebonden kavels. Optimaliseren van het versnipperd ruimtegebruik. Betere afstemming tussen diverse functies en bedrijvigheid. Herstel van de openruimtestructuur. Opmaak van een structuurschets.

Uitwerking:

Trekker van dit project is NV De Scheepvaart. NV De Scheepvaart ontving van de minister van Economie een subsidie voor de uitvoering van het project.

Op het bedrijventerrein zijn al een aantal bedrijven actief. Deze bedrijven maken echter slechts beperkt of geen gebruik van het Albertkanaal. In zijn totaliteit wordt een terrein van ongeveer 60 ha bekeken.

Het huidige terrein is gesitueerd aan een insteekhaven van het Albertkanaal en komt zeker in aanmerking voor watergebonden bedrijvigheid. De uit te voeren studie moet uitmaken welke potenties het gebied heeft als (watergebonden) industrieterrein.

Verder dient te worden onderzocht of uitbreiding van het huidige industrieterrein mogelijk is. In het besluit van de Vlaamse regering omtrent de ENA-studie wordt voorgesteld nader uit te diepen of de recreatiezone en de beperkte bewoning in dit gebied moeten blijven, zoniet of ze eveneens kunnen worden aangewend als industriegebied.

Belangrijk aandachtspunt in de studie is de ontsluiting van het gebied, waarbij rekening moet gehouden worden met de resultaten van de plan-MER: 'Herinrichting verkeerswisselaar te Lummen, ontsluiting industrieterrein van Lummen en Heusden-

Zolder'. Een dergelijke ontsluiting schept eventueel mogelijkheden om nieuwe terreinen te exploiteren aan de oostelijke oever van de insteekhaven.

Voor het ganse gebied is het tevens van belang te bepalen welke buffering er moet worden voorzien voor vrijwaring van de aanliggende gebieden, waarbij vooral aandacht wordt besteed aan de afbakening van de Mangelbeekvallei.

De studie moet uiteindelijk leiden tot een structuurschets voor dit gebied, die de basis vormt voor een effectieve benutting van het terrein. In de structuurschets moet een inschatting gemaakt worden van de kostprijs om de doelstellingen te bereiken.

Mogelijk dient een specifieke project-MER te worden uitgevoerd i.v.m. de interne ontsluiting van het gebied. De noodzakelijkheid hiervan moet blijken uit de studie van de structuurschets.

De studie zal op korte termijn aanbesteed worden.

9. Hasselt-kanaal

Ambitie: Historisch verouderde bedrijfsgebouwen, versnipperd ruimtegebruik en relatief beperkt gebruik van het kanaal. De site wordt omgevormd in functie van stedelijke bedrijvigheid.

Uitwerking:

De stad Hasselt is trekker van dit project. De stad Hasselt ontving voor de uitvoering van het project een subsidie van de minister van Economie.

Het project Hasselt-kanaal bestaat uit industriegebieden, met name Genkersteenweg, Trichterheide en Kempische Steenweg. Deze gebieden situeren zich langsheen het kanaal in de directe nabijheid van de Grote Ring en het centrum van Hasselt.

Het project Hasselt-Kanaal heeft een totale bruto oppervlakte van ongeveer 100 ha.

De algemene doelstellingen van het project zijn:

- het formuleren van een algemene toekomstvisie op de zone;
- het verbeteren van de ruimtelijke kwaliteit en de beeldkwaliteit van het bedrijventerrein
- het beter benutten van het bedrijventerrein
- het verbeteren van de publieke infrastructuur, o.a. riolering, wegenis, bewegwijzering, groenaanleg
- verbeteren van de interactie tussen het zuidelijke gedeelte van Hasselt Kanaal en het stadscentrum
- sanering van het terrein
- verbeteren van de herkenbaarheid van de ontsluitingen op en rond de bedrijventerzones
- het injecteren van nieuwe instrumenten en structuren voor het behoud en de verdere uitbouw van duurzame kwaliteit

De voorstudie zal op korte termijn aanbesteed worden.

10. Termien

De trekker van deze actie, de afdeling Ruimtelijke Planning van het Departement Ruimtelijke Ordening, Wonen en Onroerend Erfgoed (ARP) beschouwt de actie niet

langer als uitvoerbaar. Het coördinatieplatform ENA ging akkoord met de gegeven motivering en dringt niet langer aan op uitvoering van deze actie.

Motivering: Voorgesteld wordt de optie mee te nemen in de planningsprocessen voor afbakening van het buitengebied (tweede fase VEN afbakening). Indien andere partners bereid zijn de passende beoordeling op te maken is een apart RUP-proces noodzakelijk.

11. Ebema

Ambitie: In functie van een betere bedrijfsvoering heeft het bedrijf nood aan een aangepaste perceelstructuur. Een apart overlegproces wordt opgestart.

Uitwerking:

In het jaar 2003 werd door het bedrijf in samenwerking met de POM-Limburg een nota voorbereid waarin de problematiek van de onderneming wordt geschetst. Er werd in oktober 2003 een werkgroep opgericht waarbij de administraties Bos en Groen, ARP, Natuur, Economie, de POM Limburg, NV De Scheepvaart en Ebema zelf betrokken waren. De nota geeft een overzicht van de juridisch/planologische context van het bedrijf, de ruimtevraag en de overwegingen.

Een MER voor een aanpalende zone werd opgemaakt door NV De Scheepvaart. Op basis hiervan zullen de milieuwaarden ingeschat worden, waarna een nieuw overleg nodig is met de betrokken actoren.

Dit overleg vond nog niet plaats.

12. Lanaken

Ambitie: Transformeren van nabij het kanaal gelegen kavels naar watergebonden kavels. Er zal hiertoe een RUP worden opgemaakt.

Uitwerking:

De afdeling Ruimtelijke Planning van het Departement Ruimtelijke Ordening, Wonen en Onroerend Erfgoed (ARP) voert deze actie uit. Ze beschikt intussen over de benodigde informatie om een RUP op te stellen.

13. Massenhoven

Ambitie: Ontwikkelen van een reeds bestemd bedrijventerrein door het voorzien van een ontsluiting. Een apart overlegproces is noodzakelijk vanwege de eigendomsstructuur. Het gebied is gedeeltelijk eigendom van AMINAL afdeling Water en is in beheer van AWW (Antwerpse Waterwerken).

Uitwerking:

POM-Antwerpen is trekker van deze actie. Ze ontving voor de uitvoering van de actie een subsidie van de minister van Economie.

Op de zone zijn een aantal belangrijke natuurwaarden aanwezig. De mogelijkheden voor ontsluiting over de weg zijn niet optimaal. Daarnaast moet gekeken worden naar de mogelijkheden om de zone vanuit een publiek-private samenwerking te ontwikkelen.

Knelpunten waardoor de zone tot dusver niet ontwikkeld werd:

Belang van de Tappelbeek
Watersysteem
Natuurwaarden
Ontsluiting
Eigendomssituatie

De studie zal op korte termijn worden toegewezen.

14. Kapelleveld 2

Ambitie: De ontsluiting van het gebied vormt een knelpunt voor verdere aansnijding. Dit moet bekeken worden met een ontsluiting voor het nieuwe bedrijventerrein Wommelgem-Ranst.

Uitwerking:

De studie voor de ontsluiting en inrichting van de zoekzone Wommelgem-Ranst werd aanbesteed en opgestart in juni 2007.

15. Ham

Ambitie: Het inbreidingsgebied werd bestemd via gewestplanwijziging op 6 oktober 2000. Een apart overlegproces met de gemeente Ham is noodzakelijk om tot vermarkting te komen. Een onteigeningsplan is noodzakelijk.

Uitwerking:

De voorstudie van dit gebied maakt deel uit van de ruimere studie naar de bestemmings- en ontwikkelingsmogelijkheden voor de zone Ham Zwartenhoek. Deze voorstudie is bijna afgerond. Er worden informele contacten opgestart met kandidaat ontwikkelaars. De zone kan dienen als uitbreidingszone voor de containerterminal in Meerhout.

De Vlaamse Regering besliste op 19 juli 2007 te opteren om de zone Ham Zwartenhoek volledig te benutten voor economische activiteit. De minister van Ruimtelijk Ordening kreeg de opdracht een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken. De minister van Economie om een ontwikkelingsprogramma op te stellen.

16. Wolfstee-Klein Gent

Ambitie: Op het bedrijventerrein Wolfstee-Klein-Gent bestaat de mogelijkheid om ongeveer 5 ha al bestemd, maar totnogtoe niet ontwikkeld bedrijventerrein te activeren. Het OCMW van Herentals is eigenaar van de gronden. IOK knoopte onderhandelingen aan met de eigenaar om de gronden te verwerven.

Uitwerking:

IOK treedt op als trekker van dit project. In principe zullen de onderhandelingen met het OCMW van Herentals met gunstig gevolg kunnen afgesloten worden. Daarna volgt de ontwikkeling en toewijzing aan bedrijven van de gronden.

17. West-Limburg: strategische reserves

Ambitie: Een enorme oppervlakte percelen in West-Limburg is van het type 'tijdelijk niet realiseerbaar wegens eigendomsstructuur'. De betrokken bedrijven moeten gecontacteerd worden in functie van de vermarkting van de percelen.

Uitwerking:

De uitvoering van deze doelstelling werd opgesplitst in deelacties met verschillende trekkers:

- POM-Limburg: uitvoering van detailonderzoek onbenutte bedrijfsgronden. Eigenaars van gronden werden gecontacteerd om de concrete redenen van onbenut zijn van de gronden te kennen.

- Als vervolgactie op het detailonderzoek onbenutte bedrijventerreinen lanceerde het Agentschap Economie in juni 2007 een oproep 'onderhandelingsteams onbenutte bedrijfsgronden'. Projecten moeten ingediend worden voor einde september 2007. Een vooroverleg moet plaatsvinden voor einde augustus 2007. Waar de detailonderzoeken eerder gericht waren op correcte inventarisatie en contactname met eigenaars zijn de onderhandelingsteams eerder gericht op het effectief vermarkten van onbenutte gronden.

- LRM (Limburgse Reconversie maatschappij) i.s.m. stad Beringen en POM-Limburg: voor de ongebruikte gronden langs het Albertkanaal aanpalend aan de nieuw te bestemmen zone Ravenshout Noord werd een afzonderlijk overleg- en besluitvormingstraject opgestart. De stad Beringen kocht 20 ha onbenutte gronden terug van Electrabel en werkt nu, in samenhang met het nieuw te bestemmen bedrijventerrein Ravenshout-Noord, aan de ontwikkeling van deze zone. Op de aanpalende zone wordt door energieleverancier EON een haalbaarheidsstudie uitgevoerd voor de vestiging van een energiecentrale. Contactname met de overige eigenaars van de zone moet leiden tot ontwikkelingskansen voor alle ongebruikte delen.

Het inbreidingsproject in Ham werd al besproken.

Het herstructurerings- en inbreidingsproject aanpalend aan de gereserveerde zone voor de N73 werd eveneens al besproken.

18. Genk-Zuid

Ambitie: Voor het inbreidingsgebied werd een structuurschets opgemaakt door NV De Scheepvaart tot invulling van het gebied. De uitvoering van deze schets is noodzakelijk.

Uitwerking:

NV De Scheepvaart treedt op als trekker van dit project.

Het totale projectgebied bedraagt ongeveer 100 ha. Een deel van het bedrijventerrein (50 ha) is ontsloten met wegen en nutsvoorzieningen. Verdere ontsluiting zal pas gebeuren wanneer de aanvragen van bedrijven concreter worden. Belangrijk aspect bij investeringsvragen van bedrijven is de wijze waarop ze het Albertkanaal zullen gebruiken voor aan- en afvoer van transportstromen.

Gezien de gunstige economische conjunctuur lopen op dit ogenblik besprekingen met verschillende kandidaat-investeerders. Mogelijk zal de zone –indien de besprekingen met gunstig gevolg afgesloten worden- op relatief korte termijn volledig toegewezen zijn.

19. Sledderlo

Ambitie: Voor dit inbreidingsgebied dient een onteigeningsplan opgemaakt te worden.

Uitwerking:

De stad Genk treedt op als trekker van dit project.

Voor een zone van ongeveer 6 ha dient een onteigeningsplan opgemaakt te worden. De stad Genk deed dit tot dusver niet.

20. Kaatsbeek N 702

Ambitie: Ontwikkeling van het inbreidingsgebied. Het gebied bevindt zich op de grens tussen Genk en Bilzen. Een ontsluiting naar de N702 dient voorzien te worden, met aandacht voor de natuurwaarden van de aanwezige beek.

Uitwerking:

De stad Genk treedt samen met de stad Bilzen op als trekker voor dit gebied. Tot dusver werden geen acties ondernomen.

21. Hermes

Ambitie: De stad Genk maakt een BPA op waarin voorzien wordt in regionale bedrijvigheid op het gebied.

Uitwerking:

Het Ministerieel Besluit tot goedkeuring van het BPA werd afgeleverd op 19 mei 2005. Het project is afgerond.

2) Onderzoek zoekzone Ham Zwartenhoek

Het Agentschap Economie fungeerde als trekker voor een voorstudie die de ruimtelijke inrichting, de plan-mer, de ontsluiting, de kosten-baten en de sociale begeleiding van de zone onderzocht. Op basis van deze voorstudie besliste de Vlaamse Regering op 19 juli 2007 dat een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kan opgemaakt worden volgens het scenario waarbij de volledige zone benut wordt voor economische activiteit. Daarnaast werd de minister van Economie gelast met de opmaak van een ontwikkelingsprogramma voor de zone.

3) Onderzoek zoekzone Wommelgem-Ranst i.s.m. afdeling Ruimtelijke Planning en Agentschap Infrastructuur

Op 20 juli 2006 besliste de Vlaamse Regering over het trekkerschap en de financiering van deze voorstudie. Het Agentschap Economie fungeert als trekker van de studie. Een startvergadering vond plaats op 18 juni 2007. De studie zal in een eerste fase negen maanden duren. Daarna neemt de Vlaamse Regering een beslissing inzake het voorkeursscenario en de ontsluiting. De tweede fase, het opstellen van het definitieve inrichtingsplan, het afwerken van de plan-mer, het definitief becijferen van de kosten-baten en de PPS-mogelijkheden, duurt zes maanden.

4) werkgroep vermarkting onbenutte bedrijventerreinen

Een visiedocument werd opgemaakt door het Agentschap Economie waarin verschillende acties opgenomen werden die zullen uitgevoerd worden. Een bestek juridisch instrumentarium is in voorbereiding. Een oproep 'onderhandelingsteams onbenutte bedrijventerreinen' werd gelanceerd. Het detailonderzoek onbenutte bedrijventerreinen voor de provincie Limburg is afgerond.

5) werkgroep omgaan met woningen op bedrijventerreinen

Op basis van de methodologie gevolgd voor de zoekzone Ham Zwartenhoek zullen algemene conclusies getrokken worden om verder te werken rond dit thema.

6) Werkgroep kwaliteit van bedrijventerreinen

Het subsidiebesluit bedrijventerreinen werd hervormd met nadruk op kwaliteit. Er werd een handleiding beheer van bedrijventerreinen opgemaakt. Er werd een voorbeeldproject (topproject) geselecteerd dat als voorbeeld kan dienen van een duurzaam bedrijventerrein voor gelijkaardige ontwikkelingen in Vlaanderen.

8. Voor de leemwinning in Zuid-Limburg geldt momenteel het Gewestelijk RUP "Delfstoffzone Leem in Zuid-Limburg". Momenteel is er geen sprake van interferentie.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 574
van 26 juli 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Kleinschalige houtafvalverbranding - Milieu-impact

Op 15 maart 2007 werd in de Commissie voor Leefmilieu een vraag behandeld over de milieu-impact van de verbranding van afvalhout door tuinbouwbedrijven (Handelingen C132 van 15 maart 2007, blz. 2-6).

De toenmalige bevoegde minister stelde dat hierover overleg lopende was tussen de OVAM (Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij), LNE (Leefmilieu, Natuur en Energie) en de VLM (Vlaamse Landmaatschappij), op basis van een voorstel tot beperking van de toegelaten soorten houtafval en minimumcriteria voor de opwerking van houtafval, om de kwaliteit van het gebruikte houtafval te waarborgen. Mogelijk, zei de minister, zouden die maatregelen kunnen uitgroeien tot een keurmerk voor afvalhout, vergelijkbaar met de keuring van gerecycleerde inerte afvalstoffen.

De minister wenste echter niet op de zaken vooruit te lopen, maar af te wachten wat de resultaten waren van het genoemde overleg en van het overlegplatform van het Uitvoeringsplan Houtafval waarin alle betrokken actoren, zowel van de overheid als van het bedrijfsleven, vertegenwoordigd zijn.

Momenteel worden in tuinbouwbedrijven zowel onbehandeld als behandeld niet-verontreinigd afvalhout vergund verbrand in verbrandingsinstallaties met een vermogen van minder dan 5 MW. Het rendement van dergelijke installaties ligt hoog. De samenstelling van het hout wordt met analyses gecontroleerd en de emissies van de rookgassen van de verbrandingsinstallaties worden zesmaandelijks gemeten. De minister stelde dat het actieplan indien nodig wordt bijgesteld op basis van de resultaten van de emissiemetingen.

Er zouden echter stemmen opgaan om nog enkel onbehandeld hout toe te laten in dergelijke kleine installaties. Natuurlijk gaat een gezond leefmilieu voor op schadelijke verbranding, maar waarom zou men niet-verontreinigd afvalhout weren? Dit komt de sector niet ten goede.

1. Wat waren de algemene resultaten van de emissies van de verbrandingsinstallaties met een vermogen tot 5 MW?
2. Wat zijn de resultaten van het overleg tussen OVAM, LNE en VLM enerzijds en het overlegplatform Uitvoeringsplan Houtafval? Komt er dit jaar nog een Uitvoeringsplan Houtafval?
3. Zal niet-verontreinigd behandeld hout nog mogen worden verbrand in verbrandingsinstallaties met een vermogen tot 5 MW?
4.
 - a) Komt er een aanpassing van de Vlarem-normen?
 - b) Wat is de basis voor de verstrenging van de criteria?
 - c) Kan een keurmerk voor afvalhout de oplossing brengen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 574 van 26 juli 2007

van **ERIK MATTHIJS**

1. De afdeling Milieu-inspectie voerde tussen 1 januari 2006 en 1 maart 2007 emissiemetingen uit bij 45 biomassa- of houtafvalverbrandingsinstallaties waarvan 36 met een vermogen ≤ 5 MW. Het betreft enkel klasse 1-bedrijven, waarvan een groot aantal kennelijk eerder kleine verbrandingsinstallaties heeft.

Bij de helft van de verbrandingsinstallaties wordt voor één of meerdere parameters een overschrijding van de emissiegrenswaarden (rekening houdend met de meetfout) gemeten. Het grootste aantal overschrijdingen (20) wordt vastgesteld voor de parameter CO. Ook voor de parameters stof (5) en NO_x (4) werd er bij een aantal installaties een overschrijding van de respectievelijke emissiegrenswaarden vastgesteld. Bij 7 van de 22 installaties waar ook de dioxine-uitstoot werd bepaald, wordt de emissiegrenswaarde voor dioxines overschreden. De dioxine-overschrijdingen deden zich in alle gevallen voor bij installaties met een vermogen ≤ 5 MW.

Het optreden van de normoverschrijdingen kan grosso modo worden toegeschreven aan:

- een slecht of onregelmatig verloop van het verbrandingsproces (CO-overschrijding);
- een onvoldoende uitbouw en/of werking van de filterinstallaties (stofoverschrijdingen);
- een slechte kwaliteit van de brandstof of het niet aangepast zijn van de installatie aan deze brandstof (overschrijdingen voor dioxines en zware metalen).

De resultaten van de meetcampagne toonden ook aan dat ongeveer een derde van deze installaties houtafval verbranden dat niet volledig voldoet aan de samenstellingscriteria van art. 5.2.3bis.4.14, §1, van Vlarem II voor niet-verontreinigd houtafval en dus als verontreinigd beschouwd wordt. Dit gebeurt niet enkel bij installaties vergund voor het verbranden van niet-verontreinigd behandeld houtafval, maar ook bij nagenoeg de helft van de installaties die eerder werden vergund voor het verbranden van onbehandeld houtafval. Aangezien deze installaties vergund noch uitgerust zijn voor het verbranden van verontreinigd houtafval, moeten daarom ofwel de vergunning en de rookgaszuivering van de verbrandingsinstallatie aangepast worden aan de inzet van verontreinigd houtafval ofwel mag er in de toekomst alleen onbehandeld en/of niet-verontreinigd houtafval in deze installaties verbrand worden.

Een globale evaluatie die zowel emissiegrenswaarden, kwaliteitseisen voor het ingezette houtafval en zelfcontroleverplichtingen in rekening brengt, leidt tot de conclusie dat slechts één op vier van de gecontroleerde houtafvalverbrandingsinstallaties de bestaande regelgeving naleeft. De afdeling Milieu-inspectie stelde in totaal 18 processen-verbaal op voor overschrijdingen van de emissiegrenswaarden. Daarnaast werden 29 aanmaningen verstuurd voor het overschrijden van emissiegrenswaarden en/of van samenstellingscriteria van het houtafval, het niet naleven van de zelfcontrole meetverplichtingen en/of het niet conform zijn van de meetplaats.

2. Op een overleg dat op 29 maart 2007 heeft plaatsgevonden tussen OVAM, LNE en VLM werd geconcludeerd dat de verbranding in kleine installaties van niet-verontreinigd behandeld houtafval afkomstig van containerparken en sloopactiviteiten omwille van de potentiële verontreinigingen van dergelijk houtafval milieuhygiënische risico's inhoudt. Door de grote heterogeniteit van deze afvalstromen kan het opschonen en de beperkte analyseverplichting het risico op emissies onvoldoende voorkomen.

Op deze vergadering werd tevens geoordeeld dat het opleggen van bijzondere voorwaarden minder aangewezen is om het probleem aan te pakken en dat het de voorkeur geniet de noodzakelijke maatregelen op te nemen in de wetgeving, respectievelijk VLAREA en VLAREM.

Door OVAM werd een voorstel tot aanpassing van de sectorale voorwaarden voor verbranding van niet-verontreinigd behandeld houtafval uitgewerkt dat onder meer de beperking van de herkomst van het houtafval inhoudt.

Dat voorstel werd simultaan met een ontwerp tekst voor een code van goede praktijk voor houtafvalverwerking besproken op de werkgroep 'code van goede praktijk voor houtafvalverwerking' in het kader van het Overlegplatform Uitvoeringsplan Houtafval. Daar bestond geen unanimititeit voor het beperken van de herkomst van het afvalhout.

Op een nieuwe vergadering van de werkgroep 'code van goede praktijk voor houtafval' op 19 september 2007 werd een aangepaste tekst van de code van goede praktijk besproken. Een definitief tekstvoorstel zal door OVAM via FEBEM aan alle betrokken partijen bezorgd worden. Na goedkeuring van de tekst is het de bedoeling deze code van goede praktijk op te nemen in het VLAREA. Verankering in de milieuvergunningen zou gebeuren via een verwijzing in VlareM naar het VLAREA. Een volgende vergadering is voorzien op 30 januari 2008.

Een nieuw Uitvoeringsplan Houtafval is hiervoor niet noodzakelijk.

3. Op dit ogenblik is er geen verbod op het verbranden van niet-verontreinigd behandeld houtafval in kleinschalige installaties met een vermogen tot 5MW. In de huidige ontwerp teksten voor aanpassing van het VLAREM is nog geen voorstel in die zin opgenomen, omdat het overleg in de werkgroep ter zake nog niet is afgerond.
4.
 - a) Voorstellen tot wijziging van het VLAREM die door de werkgroep uitgewerkt worden, zullen aan de Vlaamse Regering voorgelegd worden.
 - b) De basis voor de verstrengde aanpak is de vaststelling dat houtafval uit bouw- en sloopactiviteiten en containerparken hogere gehalten aan verontreinigingen bevat, die slechts ten dele kunnen worden verwijderd. De rudimentaire rookgasreiniging van kleinschalige verbrandingsinstallaties (mono- of multicycloon) is niet in staat om de verontreinigingen afdoende te capteren.
 - c) Een keurmerk voor houtafval kan aan de gebruikers zekere waarborgen bieden wat betreft de kwaliteit van het houtafval en op die manier de impact naar het milieu van houtafvalverbranding verminderen. Er kan nochtans niet gesteld worden dat een keurmerk alleen een voldoende maatregel is om te waarborgen dat in alle omstandigheden de emissiegrenswaarden gerespecteerd worden. Het onderhoud van de verbrandingsinstallatie en de zorgzaamheid bij de exploitatie zijn immers belangrijke meebepalende factoren. Uiteraard speelt het type van verbrandingsinstallatie en de eventueel nageschakelde zuiveringsinstallaties ook een aanzienlijke rol bij de beperking van de emissies.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 576
van 2 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Park & ride-parkings - Stand van zaken

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag van 4 mei 2005 kreeg ik van minister Van Brempt antwoord op een aantal deelvragen betreffende de criteria die gehanteerd worden voor de aanleg van Park & Ride-parkings (vraag nr. 149, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 22 van 22 juli 2005, blz. 2799).

Graag kreeg ik van de minister(s), ter aanvulling, een antwoord op volgende vragen.

1. Kan de minister de meest actuele stand van zaken meedelen m.b.t. de aangelegde Park & Ride-parkings? Met andere woorden: hoeveel P&R's bevinden zich momenteel in Vlaanderen, op welke locaties en met welke capaciteit?
2. Kan de minister een overzicht geven van de kostprijzen voor elk van deze parkings en de wijze van financiering per parking?
3. Op welke wijze, volgens welke procedure en op welke tijdstippen worden deze P&R's geëvalueerd? (kwaliteit, bezetting, veiligheid,...)
4. Welke zijn de resultaten van de meest recente evaluatie(s)?
5. Zijn er voor de nabije toekomst concrete plannen voor nieuw aan te leggen P&R's of voor opheffing van bestaande parkings? Zo ja, graag een overzicht.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 179) en Crevits (nr. 576).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 576 van 2 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Als bijlage is een overzicht gevoegd van de P&R-parkings in de onmiddellijke omgeving van gewestwegen en/of die worden beheerd door het Agentschap Infrastructuur. Deze tabel is opgesplitst per provincie en geeft, behalve de omschrijving van de plaats, ook de capaciteit aan voor de verschillende soorten voertuigen en/of weggebruikers. Voor de meeste van deze parkings is er ook een recente gemiddelde bezettingsgraad aangeduid. Deze vermelde gemiddelde bezettingsgraad is het resultaat van 4 opnames per jaar.
2. Voor een aantal van deze parkings die afzonderlijk werden aangelegd, is de kostprijs bekend. De kostprijzen die momenteel beschikbaar zijn, zijn vermeld in de tabel als bijlage. Andere parkings werden vroeger aangelegd samen met andere infrastructuurwerken. Hun afzonderlijke kostprijs is momenteel nog moeilijk te achterhalen.
3. Zoals hoger al vermeld, gebeurt er in principe 4 maal per jaar een meting van de bezettingsgraad. De kwaliteit van het onderhoud van de wegverharding, het groen en allerhande voorzieningen zoals fietsenstalling, openbare verlichting, ..., worden enkele malen per maand nagezien door de wegenwachters. Dit gebeurt voor deze P&R-parkings bij gelegenheid van het nazicht voor het hele wegennet. Eventuele klachten over bijvoorbeeld objectieve en subjectieve veiligheid, bereiken het Agentschap Infrastructuur via de gebruikelijke kanalen, zoals de betrokken gemeentebesturen, het telefoonnummer 1700 van de Vlaamse overheid, de wegentelefoon, e-mail, brief, ...
4. Het gebruik van de parkings is zeker een belangrijk element ter evaluatie. Zoals uit het overzicht moge blijken, is de bezettingsgraad over het algemeen hoog. Ook het aantal klachten is erg beperkt. Aan klachten die soms worden geuit i.v.m. de toestand van het wegdek of de beplanting, wordt steeds snel gevolg gegeven. Andere systematische evaluaties zijn er niet gedaan. Er kan nog vermeld worden dat P&R-parkings die in de Antwerpse regio werden aangelegd in het kader van "Minder Hinder" tijdens de grootschalige werken op de Antwerpse ring, na deze werken nog weinig succes kennen.
5. Er is niet voorzien om bestaande P&R-parkings op te heffen. Aan het toegangscomplex nr. 28, Hasselt-Zuid, van de autosnelweg E313, wordt op termijn een nieuwe P&R-parking voorzien. Aan het kruispunt van de Groenendaallaan en de Noorderlaan wordt in 2007 nog de P&R-parking "Luchtbal" in gebruik genomen. Buiten voormelde P & R-parkings zijn er nog andere waarbij de Vlaamse overheid niet betrokken is, bijvoorbeeld bij de spoorwegstations.

BIJLAGE

locaties P&R-parkings

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/576/antw.576.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 577
van 2 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Stand van zaken

De problematiek van de Noord-Zuidverbinding als zogenaamde “missing link” in Limburg is genoegzaam bekend, en kwam reeds herhaaldelijk aan bod in de Commissie en in schriftelijke vragen.

Voor een actuele stand van zaken, kreeg ik van de minister(s) graag een antwoord op volgende vragen.

1. Wat is de exacte stand van zaken m.b.t. de plan-MER? Welke stappen werden reeds ondernomen en welke moeten er nog genomen worden?
2. Wat is de stand van zaken m.b.t. de studieopdracht voor de plan-MER en voor de realisatie van de alternatieve financiering?
3. Graag kreeg ik van de minister ook de exacte stand van zaken m.b.t. volgende onderdelen:
 - technische en ruimtelijke haalbaarheidsstudie;
 - passende beoordeling, incl. verfijning;
 - onteigeningsplannen en effectieve onteigeningsdossiers;
 - ontwerp fase 1 ter hoogte van rotonde Molenheide;
 - aanbestedingen.
4. Op welke manier werd er rond de werken aan de Noord-Zuidverbinding tot op heden gecommuniceerd met handelaars en omwonenden? Graag een volledig en gedetailleerd overzicht.
5. Toenmalig minister van Openbare Werken Kris Peeters kondigde in de commissie op 17 april 2007 aan dat er, in afwachting van de plan-MER voor de Noord-zuidverbinding, gewerkt zou worden aan tussentijdse oplossingen om het dagdagelijkse fileleed aan te pakken.

Welke ingrepen betreft het hier? Graag een overzicht.

Op welke manier werden/worden deze onderzocht?

Welk tijdspad wordt er gehanteerd voor de realisatie van elk van deze tussentijdse oplossingen?

6. Ter hoogte van de zogenaamde “flessenhals” in Helchteren bevindt zich een vrije busbaan.
 - a) Graag ontving ik van de minister een gedetailleerd overzicht van de frequentie waarmee welke buslijnen op deze busbaan passeren. Concreet: hoeveel maal per dag wordt deze busbaan gebruikt? (zowel voor week/schooldagen als weekenddagen)

- b) Welk voordeel haalt een buslijn uit deze busbaan als ze even verder, na het kruispunt richting Eindhoven toch vastloopt in de bekende files van de Noord-zuidverbinding? Wat is met andere woorden de effectieve tijdwinst die een buslijn haalt uit deze vrije busbaan? Op welke manier werd deze berekend?
- c) Werd ooit de afweging gemaakt om deze busbaan in te schakelen als bijkomend rijvak voor het autoverkeer? Op welke manier en met welke resultaten?

Acht de minister het alsnog wenselijk om dergelijke maatregel te nemen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 180) en Crevits (nr. 577).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 577 van 2 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

1. In augustus is gestart met de opmaak van een technische en ruimtelijke haalbaarheidsstudie teneinde de planvariante van het omleidingsscenario te bepalen. Hiervoor worden verschillende trajecten op hun haalbaarheid getoetst. Parallel hiermee wordt het kennisgevingsdossier planMER samengesteld, waarin zowel het doortochtscenario als het beste omleidingsscenario worden uitgewerkt. Dit doorloopt daarna de klassieke procedure die voor een planMER dient te worden doorlopen (oa. opmaak richtlijnen, ontwerpverslag, goedkeuring dienstMER...), wat moet leiden tot een definitief planMER medio 2008.
2. De studieopdracht is aangevat op 05 juni 2007, nadat de financiering ervan door Via-Invest werd goedgekeurd. Via-Invest ontwikkelt in functie van het verloop van de studies de bestekken om dit project via alternatieve financiering te realiseren.
3.
 - technische en ruimtelijke haalbaarheidsstudie: zie punt 1;
 - passende beoordeling, incl. verfijning: nog op te maken binnen het plan – MER;
 - onteigeningsplannen en effectieve onteigeningsdossiers: Het onteigeningsvoorstel voor fase 1 werd op 08 mei 2007 voor MB en vastlegging overgemaakt aan de bevoegde afdeling en zit momenteel in de goedkeuringsprocedure.
 - ontwerp fase 1 ter hoogte van rotonde Molenheide: De verschillende aansluitingsalternatieven van doorgaand en lokaal verkeer in het ontwerp van fase 1 worden op dit ogenblik binnen de lopende studieopdracht verder uitgewerkt;
 - aanbestedingen: de globale studieopdracht werd aanbesteed (zie punt 1 en 2) evenals het wegwerken van een aantal gevaarlijke punten op de Grote Baan (4 kruispunten met verkeerslichten waar conflictvrije regelingen in de plaats kwamen en het kruispunt Winningstraat waar een beveiligde afslagstrook wordt voorzien). Op korte termijn wordt nog een aanbesteding voorzien voor enkele bijkomende maatregelen (zie punt 5).
4. 4.1. Gericht naar het brede publiek
 - a) Infokrant voor alle bewoners en handelaars in Houthalen-Helchteren
Op 12 mei 2006 verscheen een infokrant waarin de details van de eerste fase van de werken aan de Grote Baan werden aangekondigd. Aan de hand van overzichtelijke schetsen, 3D-beelden en plannetjes werd de toekomstige verkeerssituatie verduidelijkt en het doel van de werken toegelicht. Ook werd aangegeven via welke wegen er meer informatie over het project kon worden bekomen (website, infomarkt en Vlaamse Infolijn).
 - b) Advertentie in Het Belang van Limburg
Op 15 mei 2006 werd er een paginagrote informatieadvertentie geplaatst in Het Belang van Limburg. De advertentie bestond uit een schetsmatige overzichtskaart van de Noord-Zuidverbinding met situering van fase 1 en fase 2 en toelichting over fase 1 van de werken aan de Grote Baan.
De lezers werden ook aangespoord de website www.denoordzuid.be en de infomarkt te bezoeken. Daarnaast maakte men ook bekend dat de Vlaamse Infolijn voor verdere informatie kon worden gecontacteerd.

- c) Infomarkt met plannen en 3D-beelden in Houthalen-Helchteren
Om bewoners, handelaars en andere geïnteresseerden plannen en beelden te tonen, werd er gedurende 1 weekend (19-20 mei 2006) een infotentoonstelling georganiseerd in Houthalen-Helchteren. De infotentoonstelling had een dynamisch karakter, waarbij de bezoekers vrij rond konden lopen en kiezen wat hen het meest interesseerde; een infomarkt dus. Aanwezige projectmedewerkers stonden klaar om de bezoekers rond te leiden en vragen te beantwoorden. De informatie werd aangeboden via infopanelen, een tijdslijn van de werken, de pc, een presentatie van een projectmedewerker, plannen en 3D-beelden, een driedimensionale simulatiefilm.
- d) Website www.denoordzuid.be
Op 11 mei 2006 werd de website van het project Noord Zuid gelanceerd. Via deze weg krijgt de bevolking meer uitgebreide informatie over het project ter beschikking. De doelstelling van het project wordt er uitgebreid in behandeld, geïllustreerd met beelden van de huidige en toekomstige situatie van de Grote Baan in Houthalen-Helchteren.
- e) Vlaamse Infolijn
1700 of de Vlaamse Infolijn, werd vanaf 11 mei 2006 ingeschakeld als contactpunt waar het brede publiek altijd terecht kan met vragen over het project Noord Zuid. Vragen die niet door de Vlaamse Infolijn zelf kunnen worden beantwoord omdat ze te specifiek of technisch zijn, worden overgedragen aan de betreffende administratie die de burger onmiddellijk een antwoord terug bezorgt.
- f) Persberichten
Om een maximale informatiedoorstroming via de media mogelijk te maken, werden op bepaalde ogenblikken ook persberichten uitgestuurd vanuit het kabinet van de bevoegde minister en gaf de minister interviews aan enkele media.

4.2. Gericht naar specifieke doelgroepen

- a) Aanstelling bereikbaarheidsmanager
In mei 2006 werd voor het project Noord Zuid een bereikbaarheidsmanager aangesteld. Hij treedt als onafhankelijke partij op en spreekt in naam van het project de Noord Zuid. De bereikbaarheidsmanager onderhoudt de contacten met de ondernemers in Houthalen-Helchteren.

De bereikbaarheidsmanager heeft verschillende taken binnen zijn takenpakket, waaronder: het opmaken en updaten van een handelaars- en ondernemerslijst, de aanwezigheid op de Minder Hinder stuurgroep, de telefonische en persoonlijke contacten met ondernemers en de coördinatie van acties voor ondernemers. Hij fungeert als eerste aanspreekpersoon voor de handelaars en ondernemers in Houthalen-Helchteren. Daarnaast heeft hij - ondermeer in het kader van de werken aan de zwarte punten op de Grote Baan - huisbezoeken afgelegd om tekst en uitleg te verschaffen. De bereikbaarheidsmanager houdt tevens vergaderingen met het middenveld en verzorgt de contacten met de ondernemers die in het kader van de werken te maken krijgen met onteigeningen.

- b) Minder Hinder Stuurgroep als informatiekanaal voor werkgeversorganisaties en gemeentes
Er werd voor het project een Minder Hinder Stuurgroep opgericht, waarin de verschillende betrokken instanties worden vertegenwoordigd. Deze Minder Hinder Stuurgroep ontwikkelt maatregelen om de hinder voor de handelaars (en bewoners) van de Grote Baan tot een minimum te beperken. Het creëert tevens een dynamisch forum met de direct betrokken partijen vanuit werkgevershoek en gemeentebestuur Houthalen-

Helchteren (sinds kort ook Hechtel-Eksel), om iedereen tijdig op de hoogte te houden van ontwikkelingen in dit dossier. In deze stuurgroep worden bovendien afspraken gemaakt over de communicatie met de achterban van de werkgeversorganisaties en de bewoners van de desbetreffende gemeentes.

In de Stuurgroep zetelen afgevaardigden van Wegen en Verkeer Limburg, VKW Limburg, Voka KVK Limburg, Unizo Limburg, de gemeente Houthalen-Helchteren, sinds kort ook de gemeente Hechtel-Eksel.

4.3. Persoonlijke communicatie

a) Communicatie mogelijke onteigeningen fase 1

In het kader van de werken aan fase 1 van de Noord Zuid zijn enkele gedeeltelijke en volledige onteigeningen van percelen langs de Grote Baan noodzakelijk. In de periode van april-mei 2006 werden er huis-aan-huis gesprekken en telefonische gesprekken gevoerd met de respectievelijke eigenaars van mogelijk te onteigenen percelen. Dit was een informeren gesprek, waarin al ver op voorhand tekst en uitleg over de officiële procedure werd gegeven.

In totaal hebben er 28 persoonlijke gesprekken plaatsgevonden, waarvan 12 met ondernemers.

b) Communicatie gevaarlijke punten

In het kader van de werken aan de gevaarlijke punten door TV3V, werden er op verschillende momenten hinderbrieven verstuurd. Daarin werden handelaars en omwonenden geïnformeerd over de werken aan de vier gevaarlijke kruispunten op de Grote Baan. Daarnaast werden er door de bereikbaarheidsmanager nog persoonlijke brieven verstuurd naar en overleg gevoerd met handelaars of bewoners van de Grote Baan die specifieke vragen of bezorgdheden hadden bij de werken aan de gevaarlijke kruispunten.

5. a) Naast de voorziene herinrichting van fase 1 worden ook een aantal bijkomende maatregelen voorzien op het verdere traject van de N715 tot aan de snelweg E314, teneinde de dagelijkse files te verminderen en de verkeersveiligheid te verhogen. Deze ingrepen zijn:
1. Het omvormen van de rotonde ter hoogte van Hechtel-Eksel tot een middenberm, waardoor de N-Z stroom voorrang krijgt;
 2. Het voorzien van een afslagstrook ter hoogte van de handelszone Colruyt – Dreamland om de verkeersveiligheid te verhogen en de doorstroming te verbeteren;
 3. Het voorzien van een opstelruimte ter hoogte van de Peersedijk om de veiligheid op deze plaats te verhogen;
 4. De herinrichting van het gevaarlijk punt Eikendreef – Winningstraat: hier wordt op de hoofdweg een beveiligde afslagstrook voorzien met als doel het conflict tussen doorgaand en afslaand verkeer te verminderen;
 5. Ter hoogte van het kruispunt van de Grote Baan met de N719 werd als meest effectieve tijdelijke maatregel om zowel de doorstroming in de Noord-Zuid richting als in de Oost-West richting te verbeteren een tijdelijke brug voorgesteld. Aan de gemeente Houthalen-Helchteren werd met het oog op het verkrijgen van een maatschappelijk draagvlak de keuze gelaten tussen deze tijdelijke brug ofwel het behoud van het kruispunt met enkele kleinere aanpassingen. De gemeente heeft geopteerd voor het behoud van het huidige concept van het kruispunt maar stelt de

busbaan in vraag. Voor de Lijn is dit niet aanvaardbaar aangezien er geen globale verbetering voor haar lijnvoering optreedt. Over dit punt wordt verder overlegd.

6. Een beveiligde voetgangers- en fietsoversteek aan de Technische Schoolstraat: door de vlottere (constante) verkeersstroom van de tijdelijke brug wordt het oversteken op deze plaats wat moeilijker. Daarom worden er voor de zwakke weggebruikers op deze plaats verkeerslichten voorzien die op aanvraag worden bediend, en wordt de verkeersveiligheid t.h.v. de schoolomgeving verhoogd.
 7. Een aansluiting van het bedrijventerrein Centrum – Zuid op de afrit van de E314. Hierdoor kan de moeilijke linksafbeweging ter hoogte van de Meerstraat – Koolmijnlaan sterk worden beperkt, wat de overzichtelijkheid van het kruispunt en de doorstroming ten goede komt.
- b) Na de start van de studieopdracht op 05 juni 2007 werden deze ingrepen die als doel hadden de doorstroming evenals de verkeersveiligheid te verbeteren, ruimtelijk en procedureel uitgewerkt en afgetoetst. Belangrijk hierbij was het gebruik van een dynamische microsимулатie, waaruit bleek dat deze tijdelijke maatregelen hun waarde hadden.
 - c) In het najaar 2007 worden de eerste werken al aangevangen op het terrein, ter hoogte van het kruispunt met de Winningstraat. De overige ingrepen dienen nog de nodige procedures te doorlopen, maar er wordt verwacht dat zij in 2008 hun uitvoering kennen.
6. a) Een gedetailleerd overzicht van de frequentie van de buslijnen die op deze busbaan passeren vindt u in de tabel als bijlage.
 - b) Op de N74, onder andere t.h.v. Helchteren, werd in september 2005 door De Lijn een doorstroomonderzoek uitgevoerd. Uit de resultaten bleek het positieve effect van de busstrook: in de ochtendspits richting Hasselt werd ter hoogte van de verkeerslichten in Helchteren een congestiegraad van 6.687 uren verliestijd gemeten. In de omgekeerde richting, in de avondspits en mét busstrook, bedroeg deze slechts de helft, nl. 2.959 uren. De congestiegraad werd berekend via de meetmethodiek bepaald tussen MOW en De Lijn.
 - c) Omdat men na de verkeerslichten, waar de busstrook ook stopt, terug over gaat naar een 2x1 rijweg, zou het aanwenden van de busstrook als rijstrook het probleem enkel verschuiven. Doordat de busstrook momenteel wel mag worden gebruikt door het rechtsafslaand verkeer ter hoogte van de verkeerslichten, zorgt de huidige situatie al voor een verkorting van de filelengte: in het andere geval zou het rechtsafslaande verkeer geblokkeerd staan tussen het doorgaand verkeer.

BIJLAGEN

1. Frequentie buslijnen
2. Frequentie buslijnen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/577/antw.577.bijl.001.jpg>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/577/antw.577.bijl.002.jpg>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 581

van 9 augustus 2007

van **TINNE ROMBOUTS***Mestdecreet - Arealen kwetsbare gebieden*

Door het nieuwe mestdecreet en nog enkele resterende artikels uit het oude mestdecreet worden diverse bemestingsnormen voorgesteld in functie van de teelt en/of de bestemming van de grond. Zo wordt er onder meer een onderscheid gemaakt in kwetsbare zone Water, kwetsbare zone Natuur en Fosfaatverzadigde gebieden. Voor elk van deze gebieden zijn er vaak nog bijkomende regels en/of uitzonderingen.

In een begeleitend schrijven aan de landbouwers meldt de Mestbank dat de bepalingen in de kwetsbare zone Natuur mogelijk bijgestuurd worden in de loop van 2007.

Graag kreeg ik van de minister een zo gedetailleerd mogelijk overzicht van de arealen van de verschillende mogelijke gebieden zoals die gehanteerd worden in het kader van het mestdecreet, en de teelt die hierop geteeld wordt. Kan de minister ook duidelijk vermelden hoeveel er gebruik gemaakt wordt van bepaalde uitzonderingsregels?

Daarnaast zou ik graag vernemen hoeveel hectaren bij de Mestbank worden aangegeven die zich in het VEN-gebied bevinden en welke teelten hierop geteeld worden.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 581 van 9 augustus 2007
van **TINNE ROMBOUITS**

Voor het bepalen van de arealen van de kwetsbare gebieden volgens het nieuwe mestdecreet werd gebruik gemaakt van de registratiegegevens van productiejaar 2006. De perceelgegevens van 2007 konden nog niet gebruikt worden aangezien deze momenteel nog niet verwerkt zijn (de basisgegevens worden ingevolge de eenmalige perceelsregistratie geïnventariseerd en aangeleverd door het Agentschap Landbouw en Visserij).

De tabellen zijn opgebouwd rekening houdend met de drie types kwetsbare gebieden die elkaar kunnen overlappen: kwetsbaar gebied water, fosfaatverzadigde gebieden en tenslotte kwetsbare gebieden natuur. Deze laatste hebben betrekking op artikel 15ter dat naast artikel 15bis (nooit in uitvoering gegaan) van het oude decreet die conform artikel 80 van het nieuwe mestdecreet behouden werden. Vermits de gebieden elkaar kunnen overlappen, geldt voor alle normen (P2O5, Totale N, N uit dierlijke mest, N uit andere meststoffen, N uit kunstmest) steeds de strengste norm.

De gegevens zijn richtinggevend, zeker met betrekking tot de uitzonderingsmaatregelen "huiskavel" en "onthefing" omdat in de data nog geen rekening kon gehouden worden met de wijzigingen naar aanleiding van de Eenmalige Perceelsregistratie (EPR).

Een woordje uitleg van de gebieden zoals in de tabel opgenomen:

- In de grondwaterwingebieden zone I geldt een absoluut bemestingsverbod.
- Fosfaatverzadigde gebieden leggen een strenge fosfaatnorm (40 kg P2O5/ha/jaar) op. Als in fosfaatverzadigd gebied door een analyse kan aangetoond worden dat het perceel niet fosfaatverzadigd is, dan zijn deze percelen in de tabellen reeds opgenomen in "niet fosfaatverzadigd gebied". Als in fosfaatverzadigd gebied op basis van een analyse kan aangetoond worden dat het perceel een laag fosfaatbindend vermogen heeft, dan geldt een tussennorm voor fosfaat voor de gewasgroepen grasland (90 kg P2O5/ha/jaar), maïs (80 kg P2O5/ha/jaar), gewassen met lage stikstofbehoefte en andere gewassen (70 kg P2O5/ha/jaar). Deze percelen zijn in de tabellen opgenomen in "fosfaatverzadigd gebied met laag fosfaatbindend vermogen". Zowel voor fosfaatverzadigd gebied als voor fosfaatverzadigd gebied met laag fosfaatbindend vermogen geldt in principe voor de stikstofnorm, de norm van kwetsbaar gebied water. Echter fosfaatverzadigde gebieden of fosfaatverzadigde gebieden met laag fosfaatbindend vermogen kunnen tevens gelegen zijn in natuurgebieden, -ontwikkelingsgebieden, natuurreservaten en bosgebieden. In die gevallen geldt mogelijk een strengere stikstofnorm.
- De kwetsbare gebieden natuur hebben betrekking op de gewestplanbestemmingen natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden, natuurreservaten en bosgebieden. Volgend onderscheid wordt gemaakt:
 - Natuurgebied – Halfnatuurlijk grasland: de bemestingsnorm is 2GVE/ha/jaar (dus enkel begrazing mogelijk). De huiskavelregeling is van toepassing;
 - Natuurgebied – Potentieel belangrijk grasland: de bemestingsnormen is 2GVE/ha/jaar maar mits een beheerovereenkomst met de VLM mag 100 kg N/ha uit kunstmest extra toegevoegd worden. De huiskavelregeling is van toepassing;

- Natuurgebied – Intensief grasland of akker: de bemestingsnorm is 2GVE/ha/jaar. Afhankelijk van het gebruik en de bedrijfssituatie in het verleden is ontheffing van de nulbemesting mogelijk. De huiskavelregeling is van toepassing;
- Bosgebied – Halfnatuurlijk grasland: de bemestingsnorm is 2GVE/ha/jaar (dus enkel begrazing mogelijk). De huiskavelregeling is niet van toepassing;
- Bosgebied – Potentieel belangrijk grasland: de bemestingsnorm is 2GVE/ha/jaar maar mits een beheerovereenkomst met de VLM mag 100 kg N/ha uit kunstmest extra toegediend worden. De huiskavelregeling is niet van toepassing;
- Bosgebied – intensief grasland of akker: hier geldt geen bemestingsbeperking maw de algemene bemestingsnorm (kwetsbaar gebied water) is van toepassing.

Dus enkel in natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden en -reservaten geldt de huiskavelregeling. Enkel op de intensieve graslanden of akkers binnen diezelfde gebieden is ontheffing mogelijk. Beide regelingen zorgen voor een ontheffing op de nulbemesting waardoor dergelijke percelen de bemestingsnorm van kwetsbaar gebied water krijgen.

De vernoemde kwetsbare gebieden natuur komen dus ook voor in combinatie met fosfaatverzadigde gebieden of fosfaatverzadigde gebieden met laag fosfaatbindend vermogen. Als stikstofnorm geldt dan de maximum norm zoals hierboven beschreven. Ook de huiskavelregeling en de ontheffing zijn in principe van toepassing zoals hierboven beschreven. Echter de stikstofnorm zal in de praktijk beperkt worden tot de strengere fosfaatnorm.

BIJLAGEN

Excell bestand met 3 werkbladen:

- a. Kwetsbare gebieden: geeft een overzicht van de arealen van alle kwetsbare gebieden per teeltgroep volgens het mestdecreet.
- b. Uitzonderingen per gewasgroep: geeft een overzicht van de arealen van alle kwetsbare gebieden met de uitzonderingsmaatregelen zoals van toepassing voor de kwetsbare gebieden natuur per teeltgroep.
- c. VEN: geeft een overzicht van de arealen van alle kwetsbare gebieden binnen VEN per gewasgroep volgens het mestdecreet.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/581/antw.581.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 590
van 17 augustus 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Havenuitbreiding Zeebrugge - Zwankendamme

Er heerst nogal wat onrust bij de inwoners en handelaars van de gemeente Zwankendamme over de ontsluitingsplannen van de haven van Zeebrugge en de gevolgen daarvan voor hun gemeente.

In het kader van de havenuitbreiding zijn er plannen om de spoorwegbundel ter hoogte van de gemeente Zwankendamme uit te breiden. Door de seponering van de overweg, nodig voor de uitbreiding van het rangeerstation tot 60 sporen, zal men niet meer via die weg naar het dorp kunnen rijden. De inwoners van de gemeente willen dat de leefbaarheid van hun dorpskern gevrijwaard wordt.

Met de uitbreidingsplannen worden alle toegangswegen die er nu zijn, afgesloten. Er blijft alleen een fietsverbinding over naar Lissewege. Er komt wel een nieuwe brug die vertrekt vanaf de transportzone, over de expresweg en het rangeerstation, tot aan Glaverbel. In de Zeebruggelaan komt er een oprit voor die brug. Die werken moeten rond 2012 voltooid zijn. De lokale handelaars vrezen dat deze werken tot gevolg zullen hebben dat zij hun klanten (veelal passanten en havenarbeiders op weg naar hun werk) en dus ook hun inkomsten zullen verliezen.

De mensen hebben ook vragen rond lawaaihinder, want men verwacht de behandeling van 150 containers per uur in dat rangeerstation, de klok rond.

De toekomst voor de dorpsbewoners ziet er dus niet zo rooskleurig uit: aan de ene kant van het dorp een drukke spoorweg en aan de andere kant een drukke containerhaven.

1. Hoe zitten de uitbreidingsplannen van de haven van Zeebrugge en de spoorwegbundel nu juist in elkaar en wat zijn de gevolgen voor de bereikbaarheid van de gemeente Zwankendamme?
2. Werd er bij de uitbreidingsplannen gedacht aan de lawaaihinder voor de inwoners en worden er maatregelen genomen om deze hinder zoveel mogelijk te beperken? Welke?
3. Staan er onteigeningen van huizen of gronden in de gemeente Zwankendamme op stapel in het kader van de ontsluiting van de haven van Zeebrugge en de toekomstige plannen voor een getijdenhaven?
4. Heeft de minister al weet van eventuele saneringsplannen voor de oude cokesfabriek? Wat zal er daarmee gebeuren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 76) en aan minister Crevits (vraag nr. 590)

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 590 van 17 augustus 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters , Vlaams minister-president.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 597
van 17 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Stoepenplan Antwerpen - Stand van zaken

Indertijd werd in uitvoering van het stoepenplan een samenwerkingsovereenkomst ondertekend (niet gedateerd) door toenmalig minister Gilbert Bossuyt, stad Antwerpen, de lokale politie, De Lijn en het gemeentelijk autonoom parkeerbedrijf Antwerpen (samenwerkingsovereenkomst als bijlage).

1. Wanneer werd deze overeenkomst effectief getekend?
2. Wat is de juridische waarde van deze overeenkomst?
3.
 - a) Wat is de juiste status quaestionis van het voorwerp van deze overeenkomst voor de verschillende onderdelen zoals opgenomen in artikel 2 van de overeenkomst?
 - b) Is er nog steeds een integrale verplichting inzake het Masterplan versie 15 december 2000? Wat is dat exact? Is dit inmiddels gewijzigd? Zo ja, waarom en welke gevolgen heeft dit voor de inhoud van deze overeenkomst?
 - c) Welke gevolgen heeft de stad gegeven aan de opsomming zoals omschreven in artikel 2?
4.
 - a) Welke inhoud en welk gevolg is tot op heden gegeven aan de opsomming zoals omschreven in artikel 3 van de overeenkomst? Graag een gedetailleerde opsomming.
 - b) Welke studies zijn er gemaakt door wie, voor welke kostprijs en door wie werden ze betaald?
 - c) Welke exacte maatregelen zijn er genomen inzake verkeerslichtenbeïnvloeding: is deze procedure versneld? Zo ja, waar en met welk resultaat?
 - d) Hoe vaak heeft hierover overleg plaats gevonden?
5.
 - a) Welke verbintenissen is de stad Antwerpen nagekomen zoals omschreven in artikel 4 van de overeenkomst?
 - b) Met betrekking tot intensere samenwerking tussen De Lijn en politie.

Wat is het referentiepunt om de “intensifiëring en “verbetering” te onderbouwen?

- c) Is er een directe lijn tussen politie en centrale post van De Lijn via een specifiek nummer? Hoe vaak is daarop een beroep gedaan?

- d) Is er reeds een snelle tussenkomst bij alle mogelijke verkeersgebonden incidentele storingen? Hoe vaak is daar sinds deze overeenkomst een beroep op gedaan? Is de norm van 10 minuten intra muros een vast gegeven?
- e) Is de inzet van vier politiepatrouilles tussen 7u00 en 19u00 reeds een feit? Zo ja, hoe vaak is dit geëvalueerd?
- f) Is het toezicht op gebruik van vrije tram- en busbanen ingevoerd? Zo ja, hoe vaak en met welk gevolg?
- g) Wordt er reeds personeel ingeschakeld voor politieel begeleiden van takeldiensten? Zo ja, hoe vaak is dit toegepast?
6. Artikel 5 van de overeenkomst bepaalt dat het gemeentelijk autonoom parkeerbedrijf mee instaat voor de handhaving en het toezicht op het parkeren aan tram- en bushaltes.
- Hoe is dit effectief ingevoerd? Wat zijn de resultaten ter zake?
7. Artikel 6 heeft het over de verbintenissen van het Vlaams Gewest. Dit moet voorzien in het inzetten van twee takelwagens.
- Wat is hiervan uitgevoerd en wat is het resultaat?
8. Welk bedrag heeft het Vlaams Gewest betaald voor het aanleggen van voetpaden? Waar zijn deze aangelegd?
9. Zijn er andere gemeenten in Vlaanderen waar de overheid, in casu het Vlaams Gewest, voetpaden ten laste neemt? Kan de minister ter zake een overzicht bezorgen voor heel Vlaanderen sinds het jaar 2000 (locatie plus kostprijs)?
10. Bij de werken aan de Leien (fase 1) is er indertijd een opdracht gegeven om een barbecue (gratis) te organiseren.
- Wie was de opdrachtgever, wat was de kostprijs, wie heeft wanneer betaald en via welk krediet van de begroting? Wanneer heeft deze barbecue plaats gevonden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Keulen (vraag nr. 178), Van Brempt (nr. 184) en Crevits (nr. 597).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 597 van 17 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Op het kabinet van toenmalige minister van Openbare werken Gilbert Bossuyt werd op 17 februari 2004 een door alle partners ondertekende versie ontvangen vanwege de stad Antwerpen.
2. Het betreft een klassieke samenwerkingsovereenkomst met een contractuele relatie.
3.
 - a. Er wordt uitvoering gegeven aan het voorwerp van deze overeenkomst.
 - b. De verplichting is geïnterpreteerd als geldende enkel voor de Vlaamse Overheid, voor zover zij het Masterplan uitvoeren. In opvolging hiervan, overeenkomstig de projectfiches, gevoegd bij de beslissing van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005 met betrekking tot de planning en de financiering van het Masterplan Antwerpen (herbevestigd op 16 februari 2007) en overeenkomstig de afspraken in de kaderovereenkomst tussen NV BAM en het Vlaams gewest, omvatten de openbaar vervoerprojecten de gevel-tot-gevel heraanleg van de wegenis, dus inclusief de voetpaden de continuering hiervan. De tot hiertoe reeds opgemaakte definitieve ontwerpen voor tramlijn Deurne – Wijnegem en Mortsel – Boechout houden rekening met dit principe.
 - c. Zie antwoord op vraag 8.
4.
 - a. Zie antwoord op vraag 8.
 - b. Studies gebeurden door TV SAM en zijn terug te vinden in de deelcontracten met NV BAM. De Lijn en de stad waren steeds betrokken onder de vorm van ad hoc overleg.
 - c. De onder punt 3.3 van de overeenkomst "Infrastructuur" vermelde maatregelen werden in voorkomend geval toegepast. De "versnelde" procedure voor het wijzigen van de verkeerslichtenregeling werkte bevredigend tijdens de werken aan de R1. Na het beëindigen van de werken aan de R1 is men teruggevallen op de oudere praktijk, die veel trager is. In het kader van de ministeriële task force 'doorstroming' wordt onderzocht hoe de verkeerslichtenbeïnvloeding op significante wijze kan verbeterd worden in functie van het openbaar vervoer.
 - d. Tijdens de werken aan de R1 werd overleg op afroep georganiseerd. Na de werken aan de R1 vind dit overleg plaats onder de vorm van de task force doostroming
5.
 - a. Er zijn tussen de stad en De Lijn geregeld overlegmomenten waarop tal van punten behandeld worden.
 - de stad voorziet maandelijks plenaire vergaderingen waarop de verschillende infrastructurele projecten worden toegelicht en waarop De Lijn kan anticiperen
 - overleg TCE (technische commissie exploitatie) waarop het personeel van De Lijn aanwezig is en haar standpunt uiteenzet aan stad en lokale politie

- elke vier à vijf weken is er een overleg stad - de Lijn voor het bespreken van de gezamenlijke projecten, overeenkomsten, ...

b. TCE is een structureel overlegorgaan.

c. De directe lijn is gerealiseerd, deze wordt gebruikt indien nodig, er is geen systematische registratie hiervan bij De Lijn. Dispatchings staan in contact.

d. De snelle tussenkomst werkt tot tevredenheid van De Lijn, er is geen systematische registratie hiervan bij De Lijn.

e. De inzet van deze politiepatrouilles werd geactiveerd bij de start van de werken aan de R1. Wat de huidige inzet betreft kan De Lijn niet aangeven.

f. Vanuit het oogpunt van De Lijn wordt het toezicht als onvoldoende ervaren. Waarom er te weinig toezicht is, heeft volgens de informatie die De Lijn van het stadsbestuur krijgt in de eerste plaats te maken met het feit van overbevraging van de verkeerspolitie. Dat neemt niet weg dat vrije trambanen steeds beter gespaard blijven van foutparkeerders.

g. De stad is het best geplaatst om aan te tonen hoe vaak politie wordt ingeschakeld bij het takelen.

6. Geen gegevens beschikbaar voor wat betreft de inspanningen vanwege het Gemeentelijk Autonoom Parkeerbedrijf Antwerpen. Eigen controleurs van De Lijn schrijven intussen ook administratieve boetes uit voor foutparkeren op tram- en busbanen.
7. Gelet op het feit dat de overeenkomst voorzag in een permanente aanwezigheid van een beëdigd persoon en gelet op het feit dat enerzijds een beëdigd persoon in de realiteit een personeelslid van het politiekorps moet zijn (ervaring,...) en anderzijds de politie tijdens de werken (o.a. Ring, Leien,...) geen personeel kon vrijmaken, is dit artikel van de overeenkomst niet uitgevoerd.
8. Bij de ondertekening van de overeenkomst is 4.000.000 euro betaald aan de stad Antwerpen. Daarna is er 2.589.973,54 euro betaald voor de volgende projecten : Antwerpsestraat, Veltwijcklaan, Wandeldijk, Franckstraat-Van Caesbeeckstraat-Salmstraat, Dijlestraat, Rupelstraat, Samberstraat, Maasstraat, Politiehofstraat-Jonhelinckstraat, Coebergerstraat-M.Gerardstraat - kruispunt Loboekstraat - Demerstraat – Dijlestraat, W. Eeckelaarstraat - Congresstraat – Blancfloerlaan, Londestraat – Huysmanslaan, Gerardstraat - Demerstraat – TIR, Aartselaarstraat en Planetariumlaan. Voor de middelen voorzien in 2007 zijn de projecten nog niet ingediend.
9. In de provincie Antwerpen is de stad Mortsels de enige andere gemeente waarbij de Vlaamse overheid de voetpaden ten laste heeft genomen en dit voor de werken in de Antwerpsestraat in het kader van het Masterplan Antwerpen. De tussenkomst van de Vlaamse overheid bedroeg hier 1.000.935,66 euro (excl. BTW).
10. De Afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen was opdrachtgever voor de barbecue op vraag van de toenmalige minister Steve Stevaert. De kostprijs van de barbecue was 250.000 euro en is betaald binnen de aanneming van de werken van Leien fase 1. De barbecue is doorgegaan op 4 augustus 2002.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 599
van 22 augustus 2007
van **JAN PEUMANS**

Schelde-Seineverbinding - Stand van zaken

Zowel Frankrijk als België bereiden de opwaardering van de verbinding Schelde-Seine voor. In Vlaanderen is Waterwegen en Zeekanaal NV, en in het bijzonder de territoriale afdeling Bovenschelde, de trekker van deze opdracht. Een goede verbinding tussen Seine en Schelde is een economische troef, en van groot belang voor Vlaanderen als draaischijf van de binnenvaart in Europa.

Ook in de Beleidsnota Openbare Werken (2004-2009) en de aansluitende beleidsbrief (2006-2007) wordt de Schelde-Seineverbinding als prioriteit naar voren geschoven.

De verbinding behoorde eveneens tot de prioriteitenlijst binnen het Trans-european Transport Network (TEN-T) in 2005.

Ik verwijs ook graag naar een schriftelijke vraag m.b.t. dit onderwerp van collega Annick De Ridder (nr. 378 van 24 maart 2006, Websitebulletin publicatiedatum 15-05-2006).

Voor een concrete stand van zaken kreeg ik van de minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. Wat is de actuele status in dit dossier, zowel globaal als voor de verschillende deelprojecten?
2. Wat is de exacte planning voor de volgende jaren? Welke stappen worden wanneer verwacht in het project?
3. Kan de minister een volledig overzicht geven met de omschrijving van alle Vlaamse projecten (afgerond / in uitvoering / gepland) die passen in de Schelde-Seineverbinding?
4. Wat is de totaalprijs van het globale project? En welke zijn de kostprijzen van alle deelprojecten?
5. Graag ontving ik per deelproject een overzicht van de financiering. Met andere woorden: wie bekostigt wat?
6. Graag ontving ik een volledig overzicht en een afschrift van alle studies, onderzoeken en rapporten die tot op heden werden gepubliceerd m.b.t. het project.
7. Welke onderzoeken, studies en rapporten zullen er nog volgen?
8. Kan de minister een overzicht geven van de kosten voor deze studies en onderzoeken? Voor welke van deze studies en onderzoeken werden Vlaamse middelen aangewend en hoeveel?

9. Kan de minister een overzicht geven van alle aspecten m.b.t. communicatie rond dit project binnen Vlaanderen? Uit welke onderdelen bestaat deze communicatie? Door wie werden deze communicatieopdrachten uitgevoerd? Met welke kostprijs?

10. Bestaat er inmiddels meer duidelijkheid over de "Quick Start" binnen de 30 prioritaire projecten van het TEN-T?

Toenmalig bevoegd minister Peeters liet in 2006 verstaan dat de discussies daaromtrent nog niet afgerond waren maar dat het zijn bedoeling was om het project als bevoorrecht te laten erkennen.

Wat is de stand van zaken?

11. Voor de zone van de Grensleie zou er een overeenkomst gemaakt worden.

Tussen welke partijen? Wat is de stand van zaken in deze?

12. De toenmalige bevoegde minister liet in 2006 verstaan dat de realisatie op het terrein in belangrijke mate zou afhangen van de Europese subsidies, waarvoor de regels nog niet werden vastgelegd.

Wat is hier de stand van zaken?

13. De minister kondigde toen ook aan dat het project, rekening houdende met de Europese subsidies, in 2016 rond zou kunnen zijn.

Houdt deze planning stand? Zo neen, wanneer denkt de minister dan dat het project afgerond zal worden?

14. Wat is de relatie tussen deze werken en de sluis van Ternaaien (met name de bouw van een vierde sluis), waarbij door de Waalse bevoegde autoriteiten werd verklaard dat via de nieuwe sluis van Ternaaien de nieuwe verbindingen vanuit Waals achterland niet meer via Antwerpen maar via Nederland naar Rotterdam zou verlopen? Deze uitspraak werd gedaan door de voormalige minister-president van de Waalse Regering bij de presentatie van een mobiliteitsplan voor Wallonië in het kader van het zogenaamde Marshallplan.

15. Is hierover overleg geweest in het kader van het intergewestelijk overleg Vlaanderen-Wallonië? Met welke resultaten?

16. Hoe schat men de gevolgen in van de aanleg van deze sluis in Ternaaien, in relatie tot de trafiektoename en -afname op het Albertkanaal?

17. Wat zijn overigens de vooruitzichten van deze trafiek op alle kanalen in Vlaanderen? Welke studies liggen aan de grondslag, welk plan van aanpak bestaat ter zake? Welke objectieven zijn vooropgesteld? Wanneer moeten deze objectieven gehaald worden en op welke manier?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 599 van 22 augustus 2007

van **JAN PEUMANS**

-
1. Na de beslissing van de Vlaamse Regering van 16 juni 2006 wordt de voorbereiding van de binnenvaartverbinding Seine-Schelde, als een geïntegreerd plan (met een luik binnenvaart en een luik rivierherstel) verder gezet.
Conform deze beslissing zijn volgende studies lopende en bijna voltooid:
 - een plan-MER;
 - een onderzoek naar het gepaste instrumentarium voor de effectieve realisatie van het luik rivierherstel;
 - een landbouwstudie.

 2. Na de goedkeuring van het plan-MER zullen vooreerst, naast een Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP) voor de Leievallei (2008), verschillende project-MER's (of ontheffingsdossiers) moeten worden uitgevoerd, zijnde:
 - aanpassing van het Noordervak van de Ringvaart - (2007-2008);
 - aanpassing van de Leie - (2008-2009);
 - aansluiting van meanders - (2009-2010);
 - sluis te Sint-Baafs-Vijve - (2010-2011);
 - sluis te Harelbeke - (2011-2012).

De start van de werken voor het luik binnenvaart is volgens de huidige inzichten, voorzien voor 2009.

Deze werken worden globaal van noord naar zuid uitgevoerd, en zullen dus starten vanuit het Noordervak van de Ringvaart.

In dit tijds kader gelden als mijlpalen:

 - voltooiing van het Noordervak van de Ringvaart - (31/12/2012);
 - aanpassingen van het Afleidingskanaal van de Leie (uitgevoerd tot Deinze) - (31/12/2013);
 - aanpassingen van de Leie uitgevoerd tot de sluis Sint-Baafs-Vijve -(31/12/2014);
 - de nieuwe sluis van Sint-Baafs-Vijve en aanpassingen aan de Leie uitgevoerd tot aan de sluis van Harelbeke - (31/12/2015);
 - de nieuwe sluizen van Harelbeke en aanpassingen van de Leie uitgevoerd tot Wervik (31/12/2016).

 3. De hiernagenoemde Vlaamse projecten passen ook in de Seine-Scheldeverbinding:
 - de bouw van een nieuwe sluis te Evergem op het Noordervak van de Ringvaart. Deze sluis is in aanbouw en reeds voor een groot gedeelte gerealiseerd. De volledige afwerking wordt verwacht in de eerste helft van 2009;
 - de doortocht van Wervik die een voltooiing is van een vorige normalisering van de Leie, maar aangepast voor het Seine-Scheldeproject.

4. De Vlaamse Regering heeft met haar beslissing van 13 juli 2007 principieel de uitvoering van het Vlaamse deel van de prioritaire sectie Deûlémont–Gent in de periode 2009–2016 onderschreven en mij gelast een aanvraag tot subsidie in het kader van het TEN-programma in te dienen. De tabel van de raming van de uit te voeren werken in het Vlaamse gedeelte – Wervik-Gent - is als bijlage toegevoegd. In dit document worden de geraamde bedragen voor vastlegging in een bepaald jaar gespreid naar uitgaven in hetzelfde of een daaropvolgend jaar. De budgetspreiding is zo opgemaakt dat een voltooiing van het binnenvaartluik eind 2016 mogelijk is, zoals gesteld in de desbetreffende Beschikking 884/2004/EG van het Europese Parlement en de Raad. Het parallel lopende luik rivierherstel Leie werd hieraan toegevoegd. Uit de bijlage kan worden opgemaakt dat de kostprijs van het binnenvaartluik 225,6 miljoen euro bedraagt, terwijl het parallelle luik rivierherstel op 38 miljoen euro wordt geraamd. In de subsidieaanvraag werden de resterende werken van de tweede sluis van Evergem en de doortocht van Wervik er aan toegevoegd, voor een bedrag van 22,4 miljoen euro. Het totale bedrag van de werken, waarvoor subsidie in het kader van het Trans-Europees Netwerk voor Transport werd gevraagd, bedraagt zodoende 286 miljoen euro.
 5. Voor wat de financiering van de deelprojecten betreft, werd in juli 2007 een gezamenlijk subsidiedossier Vlaanderen–Wallonië–Frankrijk bij de Europese Commissie ingediend, waarin het grensoverschrijdende karakter voor het ganse project werd vooropgesteld, zodat het voor een maximaal subsidiepercentage van 30 % in aanmerking zou kunnen komen.
 6. De volgende voorbereidende studies werden uitgevoerd.
 - Economische studie verbinding Seine–Schelde: 1998-1999;
 - Vervolgstudie Seine–Schelde, deel 1 (startnota Geïntegreerd Strategisch Plan): 2002-2003;
 - Vervolgstudie Seine–Schelde, deel 2 (Geïntegreerd Strategisch Plan, actualisatie economische studie, voorontwerp en projectnota): 2004-2006.
- Alle informatie omtrent deze studies is verwerkt in CD's die u in aparte zending worden bezorgd.
7. De vervolgstudie Seine–Schelde, deel 3 (ecohydrologische studie, landschapsstudie en plan–MER) is in uitvoering. Nadien zullen nog specifieke project–MER's volgen.
 8. Economische studie verbinding Seine–Schelde: 510.397,94 euro (incl. BTW), met 50 % Vlaamse en 50 % Europese middelen;
 - Vervolgstudie Seine–Schelde, deel 1: 422.209,03 euro (incl. BTW), enkel Vlaamse middelen;
 - Vervolgstudie Seine–Schelde, deel 2: 613.645,45 euro (incl. BTW), enkel Vlaamse middelen;
 - Vervolgstudie Seine–Schelde, deel 3: 373.155 euro (incl. BTW), enkel Vlaamse middelen;
 - Voor de verdere vervolgstudies wordt in de eerstvolgende jaren telkens 500.000 euro vooropgesteld. Hiervoor is 50 % Europese subsidie gevraagd in hetzelfde, bovengenoemde subsidie-dossier.
 9. Door het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV (W&Z NV) wordt desgevraagd toelichting gegeven met ondersteuning van Powerpoint–presentaties die in de loop van de studies werden ontwikkeld. Verder werden op het einde van een uitgevoerde studie door de betrokken studiebureaus folders en brochures gemaakt, (zowel in de Franse als in de Nederlandse taal), respectievelijk t.b.v. 13.318 euro, 16.984 euro en 21.831 euro, of in totaal 52.133 euro.
Ten slotte werd een publieke website ontwikkeld: www.seineschelde.be (kostprijs 7.576 euro), waarin het project bondig wordt toegelicht.
 10. Het begrip “Quick Start” wordt niet meer gehanteerd binnen de EU.

11. Er is in eerste instantie overleg geweest tussen Vlaanderen en Wallonië, wat resulteerde in een gemeenschappelijke verklaring tussen beide gewesten, waarin o.a. de uit te voeren werken op de Grensleie worden omschreven. Beide regeringen hebben zich akkoord verklaard en hun bevoegde ministers gemandateerd om deze gemeenschappelijke verklaring te ondertekenen. Thans zijn technische besprekingen opgestart met Frankrijk die moeten leiden tot een overeenkomst Vlaanderen–Wallonië–Frankrijk voor de Grensleie.
12. Op 25 mei 2007 werd door de Europese Commissie de oproep gelanceerd voor het indienen van subsidiedossiers in het kader van het TEN–T programma, met als uiterste datum van indienen 20 juli 2007. Zoals hierboven reeds vermeld, werd een gemeenschappelijk dossier Vlaanderen–Wallonië–Frankrijk tijdig ingediend. De beoordeling van dit dossier gebeurt in het najaar 2007 en een definitieve uitspraak hierover mag in januari–februari 2008 worden verwacht.
13. Zoals ook hierboven al is aangegeven, werd in het subsidiedossier de ambitie gehandhaafd voor een einddatum van 31 december 2016 en heeft de Vlaamse Regering met haar beslissing van 13 juli 2007 dit bevestigd.
14. Er is geen noemenswaardige relatie tussen de werken aan de Seine-Scheldeverbindingen en de nieuwe, nog te realiseren sluis van Ternaaien.
De eerste werken beogen een verbetering van de binnenvaartweg tussen Noord-Frankrijk en Vlaanderen (Gent) tot een klasse IV waterweg (1350 ton), terwijl de bouw van de sluis van Ternaaien kadert in een capaciteitsverhoging van het sluisencomplex van Ternaaien. Dit sluisencomplex verbindt het Albertkanaal (klasse VIb – 9000 ton) met het Julianakanaal (klasse V – 2000 ton) in Nederland.
De ontubbeling van de sluis van Ternaaien is nodig omwille van de bedrijfszekerheid van dit sluisencomplex. De nieuwe sluis van Ternaaien zal 9.000 ton konvooien laten passeren zodat deze kunnen varen tot Maastricht waarbij de passage van Maastricht, alleen mogelijk zal zijn voor 4500 ton konvooien en alleen voor containervaart met maximum drie lagen containers en dit omwille van de vrije doorvaarthoogte onder de bruggen van Maastricht.
De bouw van de nieuwe sluis van Ternaaien zal alleen de 4500 ton duwvaart op het Julianakanaal mogelijk maken nadat ook de sluisen van Born en Maasbracht op het Julianakanaal en de sluis van Heel op het Lateraalkanaal zijn verlengd.
Wil men vanuit Luik met volwaardige duwvaartkonvooien (9000 ton) naar een grote haven varen, dan komen, ook na de bouw van een nieuwe sluis in Ternaaien, alleen het Albertkanaal en de haven van Antwerpen in aanmerking.
15. Vlaanderen is in het kader van Commissie 3 van het Inter-gewestelijk Overleg van de Waterwegbeheerders en van het Driepartijenoverleg tussen MET-De Scheepvaart en Rijkswaterstaat, steeds geïnformeerd over de plannen in Wallonië. Vlaanderen is nooit betrokken partij geweest in de onderhandelingen aangaande de bouw van een nieuwe sluis te Ternaaien.
16. De verwachting is dat de nieuwe sluis van Ternaaien, gelet op bovenstaande invloed, doch geen significante invloed zal hebben op het volume trafiek via het Albertkanaal.
17. In 2004 hebben de waterwegbeheerders een studie laten uitvoeren naar de effecten van een toename van de scheepvaart op de capaciteit van de waterwegen in Vlaanderen.
Deze studie had vooral tot doel de knelpunten inzake infrastructuur aan te duiden die in de toekomst kunnen ontstaan bij een stijgend scheepvaartverkeer.
De waterwegbeheerders leveren wel voortdurend inspanningen om nieuwe trafieken aan te trekken voor de binnenvaart. Uit de evolutie van de cijfers gedurende de voorbije tien jaar blijkt dat deze doelstellingen worden gerealiseerd. De evolutie van de trafiekcijfers is echter

afhankelijk van een groot aantal factoren, waarop de waterwegbeheerders geen vat hebben, zoals de evolutie van de economische indicatoren, de brandstofprijzen, enz ...

Een voorbeeld is de afbouw van de staalindustrie in Luik, waardoor er in 2005 een aanzienlijke daling van de trafiek van erts en kolen naar Luik was.

BIJLAGEN

- 6 CD's:

- economische studie Seine-Scheldeverbinding
- rivierherstel Leie Startnota
- rivierherstel Leie Deelopdracht 1
- rivierherstel Leie Deelopdracht 2
- rivierherstel Leie Deelopdracht 3
- rivierherstel Leie Deelopdracht 4

- Raming Seine-Schelde, deelproject Wervik-Gent
- 5 Brochures over Seine-Schelde

N.B.

Gezien de aard van deze bijlagen, liggen ze ter inzage bij de Dienst Schriftelijke Vragen van het Vlaams Parlement: schriftelijke.vragen@vlaamsparlement.be

Dienst Schriftelijke Vragen

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 600
van 22 augustus 2007
van **JOHAN SAUWENS**

N74 Limburg - Stand van zaken

Op 17 april 2007 ondervroeg ik de voorganger van de minister in de Commissie voor Openbare Werken over de stand van zaken van de werkzaamheden aan de N74 in Limburg (Handelingen C160 van 17 april 2007, blz 9-12). Het dossier sleept nu al vele jaren aan en is al net zo lang stof tot discussie.

Minister Peeters antwoordde toen dat in februari 2007 de MER-studie aanbesteed zou worden. Deze studie zou rekening houden met een aantal variabelen en tracés, waaronder ook de afweging ondertunneling of omleidingsweg. Wegens de lange looptijd van de plan-MER (één jaar) kondigde de minister aan een aantal tussentijdse maatregelen te nemen om de verkeersdruk te verbeteren.

Ondertussen zijn we een half jaar verder en zou ik graag van de minister vernemen wat de stand van zaken is in dit dossier.

1. Betreffende de aangekondigde MER-studie.
 - a) Wanneer is de studie toegewezen en aan welk bureau?
 - b) Welke verschillende onderdelen zijn opgenomen in de opdracht?
 - c) Wordt er specifiek onderzoek gedaan naar de afweging ondertunneling of omleiding?
 - d) Wat is de timing van de studie en wanneer wordt ze afgerond?
 - e) Hoeveel bedraagt de totale kostprijs van deze studie?
2. Wanneer verwacht de minister dat de werken aan de eerste fase kunnen beginnen, meer bepaald het wegwerken van de flessenhals tussen Houthalen en Hechtel?
3. In afwachting van de start van de definitieve werken, welke tussentijdse maatregelen heeft de minister voorzien om een betere doorstroming van het verkeer te garanderen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 600 van 22 augustus 2007

van **JOHAN SAUWENS**

-
1. a) De studieopdracht is op 4 juni 2007 toegewezen aan de Tijdelijke Handelsvennootschap ARCADIS Gedas – SWK – Technum – Aeolus.

b) Deze studieopdracht omvat de volgende 6 delen, dewelke parallel dienen te worden uitgevoerd:
 - Opmaak PlanMER
 - Ontwerp- en aanbestedingsdossier fase 1 (de 1ste fase omvat de heraanleg van het wegvak van de N74 tussen de rotonde op de grens van Hechtel Eksel en de vroegere spoorweg). Dit omvat tevens de deelfase “ontsluiting industriepark Centrum-Zuid.”
 - Opmaak GRUP fase 2 (de 2de fase sluit aan op fase 1 en loopt tot aan de E314)
 - Opmaak ProjectMER fase 2
 - Opmaak ruimtelijk veiligheidsrapport & veiligheidsstudie
 - Opmaak referentie-ontwerp fase 2
c) Het onderzoek naar de afweging van ondertunneling dan wel omleiding, gebeurt reeds in de fase van de PlanMER. Voor de opmaak van het kennisgevingsdossier wordt dan de afweging gemaakt van de omleidingsalternatieven met de al bestaande haalbaarheidsstudie van het doortochtscenario. Het definitieve rapport PlanMER zal dan een voorkeurstracé weerhouden.

d) De studieopdracht voorziet in een uitvoeringstermijn van 30 kalendermaanden. Dit wil zeggen dat zij in principe afgerond is tegen het einde van 2009.

e) Het vastgelegde bedrag van de studie bedraagt 5.121.942,10 euro.
 2. Het wegwerken van het eerste deel van de flessenhals tussen Houthalen en Hechtel, zoals in de studieopdracht omschreven als fase 1 zal, afhankelijk van de te verkrijgen vergunningen, in de tweede helft van 2008 kunnen worden aanbesteed.
 3. Aanvullend op de in punt b) vermelde fase 1 en de deelfase “ontsluiting industriepark Centrum-Zuid”, zijn enkele bijkomende maatregelen voorzien op het verdere traject van de N715 tot aan de snelweg E314, teneinde de dagelijkse files te verminderen en de verkeersveiligheid te verhogen. Deze ingrepen zijn:
 1. Het omvormen van de rotonde ter hoogte van Hechtel-Eksel tot een middenberm, waardoor de N-Z stroom voorrang krijgt;
 2. Het voorzien van een afslagstrook ter hoogte van de handelszone Colruyt – Dreamland om de verkeersveiligheid te verhogen en de doorstroming te verbeteren;
 3. Het voorzien van een opstelruimte ter hoogte van de Peersedijk om de veiligheid op deze plaats te verhogen;

4. De herinrichting van het gevaarlijk punt Eikendreef – Winningstraat: hier wordt op de hoofdweg een beveiligde afslagstrook voorzien met als doel het conflict tussen doorgaand en afslaand verkeer te verminderen;
5. Ter hoogte van het kruispunt van de Grote Baan met de N719 werd als meest effectieve tijdelijke maatregel om zowel de doorstroming in de Noord-Zuid richting als in de Oost-West richting te verbeteren een tijdelijke brug voorgesteld. Aan de gemeente Houthalen-Helchteren werd met het oog op het verkrijgen van een maatschappelijk draagvlak de keuze gelaten tussen deze tijdelijke brug ofwel het behoud van het kruispunt met enkele kleinere aanpassingen. De gemeente heeft geopteerd voor het behoud van het huidige concept van het kruispunt maar stelt de busbaan in vraag. Voor de Lijn is dit niet aanvaardbaar aangezien er geen globale verbetering voor haar lijnvoering optreedt. Over dit punt wordt verder overlegd.
6. Een beveiligde voetgangers- en fietsoversteek aan de Technische Schoolstraat: door de vlottere (constante) verkeersstroom van de tijdelijke brug wordt het oversteken op deze plaats wat moeilijker. Daarom worden er voor de zwakke weggebruikers op deze plaats verkeerslichten voorzien die op aanvraag worden bediend, en wordt de verkeersveiligheid t.h.v. de schoolomgeving verhoogd;
7. Een aansluiting van het bedrijventerrein Centrum – Zuid op de afrit van de E314. Hierdoor kan de moeilijke linksafbeweging ter hoogte van de Meerstraat – Koolmijnlaan sterk worden beperkt, wat de overzichtelijkheid van het kruispunt en de doorstroming ten goede komt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 601
van 5 september 2007
van **GREET VAN LINTER**

Brusselse Ring - Heraanlegplannen

Om het doorgaand verkeer op de Brusselse Ring efficiënter te laten verlopen, overweegt de Vlaamse Regering de verbreding van de Ring 0 tussen Groot-Bijgaarden en Sterrebeek. Het gaat om een verbreding tot tweemaal vijf rijstroken. De plannen bevinden zich in een vergevorderd stadium volgens de directeur-generaal van het Agentschap Infrastructuur.

De flessenhals aan het viaduct van Vilvoorde blijft dus bestaan, en er is ook nog geen oplossing voor het punt waar de tien rijstroken overgaan naar zes tot aan het Vier-Armen-kruispunt en verder naar vier rijstroken.

Volgens persberichten (de Standaard van 14-07-07) weet men nog niet welke aanpassingen men aan het viaduct van Vilvoorde zal doorvoeren.

Volgens de directeur van het departement Mobiliteit en Openbare Werken van het Vlaams Gewest in de krant "Le Soir" zijn aanpassingen aan het viaduct niet de eerste prioriteit van de Vlaamse Regering, maar is het niet onmogelijk.

1. Hoeveel bedraagt de totale kostprijs van de verbredingswerken aan de Brusselse Noorderring?
2. Zijn er plannen voor een verbreding van het viaduct van Vilvoorde, of de eventuele bouw van een tweede viaduct?

Wat is de stand van zaken hieromtrent? Is hierover een studie aan de gang? Zijn er reeds resultaten van een eventuele studie?

3. Wat is de geraamde kostprijs van een eventuele tweede viaduct of de verbreding van de bestaande?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 601 van 5 september 2007

van **GREET VAN LINTER**

1. Het is op dit ogenblik niet mogelijk de totale kostprijs van de voorziene werken aan de R0 als onderdeel van het START-project te bepalen. Er dienen nog enkele belangrijke knelpunten te worden bestudeerd en knopen te worden doorgemaakt, die de kostprijs van de werken sterk zullen beïnvloeden. Verder is er ook nog geen inschatting gemaakt van de noodzakelijke minderhindermaatregelen en van hun kostprijs.
2. In de huidige START-projecten is voor het vak E19 – A12 principieel voorzien de R0 op 2x4 rijstroken te brengen. Ook op het viaduct zullen er 4 rijstroken in gebruik worden genomen. De studieopdracht voor dit wegvak dat eventuele aanpassingen op en aan het viaduct moet bestuderen en ontwerpen, is nog niet aanbesteed, zodat nog geen resultaten of kostprijs kunnen worden meegedeeld.
3. Omdat een dergelijk project nog niet eerder werd bekeken, laat staan bestudeerd, is het onmogelijk op een kort tijdsbestek een degelijke raming op te maken. Eerst zouden ook een aantal belangrijke randvoorwaarden moeten worden ingevuld om een raming te kunnen opmaken.

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 602

van 5 september 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Kruispunt Ring-Aarschotsesteenweg Lier - Aanpassing signalisatie

Autobestuurders die op het kruispunt van de Ring met de Aarschotsesteenweg in Lier de wegwijzer "Mechelen 14 km" volgen, worden recht naar het Lierse stadscentrum geleid. Aan het kruispunt met de Waversesteenweg staat immers geen signalisatie die aan de voorafgaande wegwijzer een gevolg geeft. Het ontbreken van de gepaste signalisatie belast de Lierse binnenstad met onnodig verkeer, waaronder heel wat vrachtwagens.

Het stadsbestuur zegt de vraag tot aanpassing al tot drie keer toe aan het Vlaams Gewest te hebben doorgespeeld. Blijkbaar zou de plaatsing in de planning zijn voorzien, maar kan er niet gezegd worden wanneer die zou gebeuren.

Kan de minister verklaren hoe het komt dat dergelijke eenvoudige vragen zoveel tijd in beslag nemen?

Acht zij dit normaal?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 602 van 5 september 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Dit kruispunt werd heraangelegd in het kader van het wegwerken van gevaarlijke punten door de tijdelijke vereniging TV3V. Hierbij diende inderdaad de aanwezige inwendig verlichte signalisatie te worden vervangen door reflecterende signalisatie, doch dit is niet gebeurd. Het agentschap Infrastructuur zal onmiddellijk aan een aannemer opdracht geven om deze signalisatie te plaatsen, aangezien de financiële afhandeling van voornoemd project al achter de rug is.

In tegenstelling tot de beweringen in uw vraag, wil ik er wel op wijzen dat er geen mail of briefwisseling van de stad Lier over dit onderwerp aanwezig is binnen het agentschap Infrastructuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 603
van 5 september 2007
van **JAN LOONES**

Programma “Milieutoetsing voertuigenpark” - Stand van zaken

In het actieplan 2007-2010 “Milieuzorg in het voertuigenpark van de Vlaamse Overheid” wordt gemeld dat binnen een samenwerkingsovereenkomst met gemeenten een instrument werd ontwikkeld dat de gemeenten zelf toelaat om hun voertuigenpark te evalueren.

Het programma “Milieutoetsing Voertuigenpark” geeft indicaties welke voertuigen in het bestaande voertuigenpark het minst milieuvriendelijk zijn.

Daarnaast worden ook tips gegeven hoe het gebruik van de voertuigen de meeste ruimte kan bieden tot vermindering van de schadelijke emissies.

Dit programma zou op basis van de Ecoscore aangepast worden en zou begin 2007 beschikbaar zijn.

Wij vernemen dat de gemeenten het programma nog altijd niet ter beschikking hebben.

1. Kan de minister medelen wanneer het programma “Milieutoetsing Voertuigenpark” effectief ter beschikking zal zijn van de gemeenten?
2. Kan de minister de reden medelen voor de vertraging in het ter beschikking stellen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 603 van 5 september 2007
van **JAN LOONES**

Vraag 1 + 2

Het programma MilieuToetsing Voertuigenpark werd aangepast en in de loop van juni 2007 ter beschikking gesteld van de gemeenten. Alle gemeenten werden hierover ingelicht via de SO-mailing van 28 juni 2007 (punt 4), die als bijlage bij dit antwoord wordt gevoegd.

Het programma en een handleiding voor gebruik en installatie, zijn beschikbaar op de website van de Samenwerkingsovereenkomst: www.samenwerkingsovereenkomst.be → handleiding per cluster → Mobiliteit → Bijlage MO 02.

BIJLAGE

SO-mailing

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/CREVITS/603/antw.603.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 604

van 5 september 2007

van **VERA VAN DER BORGHT***Dender - Opwaardering transportfunctie*

Uit de antwoorden van de voorganger van de minister, Kris Peeters op mijn schriftelijke vragen van 25 maart 2005 en 30 november 2005 betreffende een economische opwaardering van de Dender tussen Aalst en Dendermonde voor schepen tot 1.350 ton (vraag nr. 469 van 25-03-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 20 van 8 juli 2005, blz. 2160 en vraag nr. 145 van 30-11-2005, Websitebulletin publicatiedatum 24-01-06), blijkt dat er in 2006 een studie zou gemaakt zijn betreffende de “reactivering en opwaardering van de transportfunctie van de Dender”. Tegen eind 2006 moest deze studie voltooid zijn.

We vinden ook in de Beleidsbrief Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur 2006-2007 volgende passages terug:

“Een kosten-batenanalyse voor het opwaarderen van de Dender voor schepen tot 1350 ton tussen Dendermonde en Aalst is aanbesteed en ondertussen in uitvoering gegaan.”

“De eventuele verruiming van de Dender afwaarts van Aalst en van het kanaal naar Charleroi in de doortocht van Halle wordt momenteel bestudeerd.”

Gelet op het grote economische belang en de potentiële economische groei voor vele bedrijven gevestigd langs de Dender in de regio Aalst-Dendermonde, alsook gelet op het feit dat reeds vele jaren lang wordt gesproken van een opwaardering van dit traject van de Dender voor schepen met een grotere tonnenmaat, wou ik de minister volgende vragen stellen.

1. Is de bovenvermelde studie reeds afgerond? Welke waren de conclusies van deze studie en gaat de minister ermee akkoord?
2. Welke concrete projecten en infrastructuurwerken zijn er gepland om de Dender economisch te reactiveren en op te waarderen?

Kan een timing en kostenraming gegeven worden?

3. Gelet op de opmaak van de begroting 2008: kan de minister meedelen of de geplande projecten en infrastructuurwerken gebudgetteerd staan voor 2008?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 604 van 5 september 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. De studie betreffende de reactivering en opwaardering van de transportfunctie van de Dender, werd afgerond. Het eindrapport van deze studie zal in de loop van de maand oktober worden voorgelegd aan de Raad van Bestuur van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV (W&Z NV). Daarna zal het dossier mij worden voorgelegd.
2. Het is pas na kennisname van de resultaten van de studie dat het initiatief kan worden genomen om de overeenkomstige infrastructuurwerken diepgaander te bestuderen, de daarvoor nodige budgetten vast te stellen en een planning van de werken te ontwikkelen, waarna desgevallend de werken op de begroting kunnen worden voorzien.
3. Bij de opmaak van begroting van 2008 werden nog geen projecten of infrastructuurwerken gebudgetteerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 618
van 12 september 2007
van **RUDI DAEMS**

GSM-masten - Stralingseffecten op flora

De vereniging “Beperk de straling” vestigde onze aandacht op haar kleinschalig onderzoek bij bomen in de omgeving van GSM-zendinstallaties.

Samen met een bioloog bezochten ze een aantal sites, waaronder die van Drongen, Kalken, Beervelde, Landegem, Haaltert en Wetteren. Met twee spectrumanalysers Aaronia HF 6080 en HF 6080 Rev3 zijn de stralingswaarden geanalyseerd ter hoogte van de omliggende bomen.

Zij stelden vast dat er nogal wat beschadigde, zieke en dode bomen zijn in de buurt van GSM-zendinstallaties. Deze bomen bevinden zich in een stralingsveld boven de 0,2 V/m. Op de bladeren van sommige bomen is schimmel vast te stellen, volgens de vereniging mogelijk te wijten aan een daling van de immuniteit van de boom, veroorzaakt door de blootstelling aan straling. Er werden ook ter plaatse foto's genomen, die te bekijken zijn op de website van “Beperk de straling” (www.beperkdestraling.org).

1. Is de minister op de hoogte van dit onderzoek en zijn resultaten?
2. Is er door bevoegde Vlaamse diensten reeds onderzoek gebeurd naar de effecten van elektromagnetische straling op omliggende flora?

Zo ja, wat waren de resultaten?

3. Is de minister van plan om – bijvoorbeeld via het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek INBO – ter zake een ruimer onderzoek uit te voeren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 618 van 12 september 2007

van **RUDI DAEMS**

1. De bioloog waarover de vereniging “Beperk De Straling” het heeft inzake hun vaststelling van mogelijke boomschade door de straling van GSM zendmasten, is werkzaam in het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO).

In 2006 werd door deze bioloog ook een verkennend en voorlopig onderzoek uitgevoerd naar de mogelijke effecten van straling van GSM zendmasten op de aanwezigheid van de Huismus in 6 Vlaamse woonwijken. Er waren significant minder Huismussen aanwezig op locaties waar meer straling werd opgemeten. Zonder bijkomend onderzoek kunnen uit dit onderzoek echter geen conclusies getrokken worden. Het onderzoek werd ondertussen gepubliceerd in het gespecialiseerde peer-review tijdschrift 'Electromagnetic Biology and Medicine' (Everaert & Bauwens 2007).

De theorie van “Beperk De Straling” dat de straling van GSM en UMTS zendmasten (bepaalde) bomen aantast, of dat de bomen daardoor vatbaarder worden voor ziektes, is niet tot stand gekomen uit een echt onderzoek (zie vermelding van “kleinschalig onderzoek” in vraag 618). Er werd gewoon op enkele locaties visueel vastgesteld dat er opmerkelijk veel schade was aan bomen die in de hoofdbundel stonden van de zenders en/of waar hogere waarden van straling werden opgemeten. Een echt wetenschappelijk onderzoek werd dus nog niet uitgevoerd. Er staan natuurlijk overal wel af en toe dode en zieke bomen, maar het valt inderdaad op dat relatief veel bomen dode gedeeltes en/of beschadigde of verzwakte bladeren hebben daar waar de straling het hoogst lijkt te zijn.

Het INBO kan bij deze vaststelling het toeval niet uitsluiten, gezien het gebrek aan gedetailleerd onderzoek, maar is wel van mening dat het niet onmogelijk is (zie verder).

2. Het INBO heeft nog geen onderzoek gedaan naar de mogelijke effecten van elektromagnetische straling op omliggende flora.

Uit een aantal gepubliceerde buitenlandse studies blijkt wel dat er indicaties zijn van mogelijke effecten. Zo werden er bijvoorbeeld effecten gevonden op de genexpressie in tomatenplanten (Vian et al. 2006; Beaubois et al. 2007), opwekken van stress-genen in cellen (Blank & Goodman 1999), verminderde groei, verandering van peroxidase activiteit en ontstaan van stress signalen in planten van Klein Kroos (Ben-Izhak Monselise et al. 2003; Tkalec et al. 2005), vermindering in chlorofyl-gehalte van de bladeren van Robinia (Sandu et al. 2005), vermindering van de groei en verandering van celwerking bij naaldbomen (Selga & Selga 1996; Balodis et al. 1996), aantasting van Calcium-waarden en daardoor de regulerende ontwikkeling (en groei) in planten (Davies 1996; Belyavskaya 2004; Pazur et al. 2006) enz. Meer studies kan men o.a. terugvinden op de webpagina <http://www.livingplanet.be/emrplants.htm>.

Deze studies (vooral in laboratorium) hebben niet de effecten van GSM zendmasten onderzocht, maar in verschillende werd wel gebruik gemaakt van gelijke of gelijkaardige frequenties die door de GSM antennes worden uitgezonden. Er bestaan uiteraard ook studies waarbij geen effecten werden gevonden, maar dat elektromagnetische straling onder bepaalde omstandigheden biologische effecten kan veroorzaken is mogelijk. Het blijkt ook dat de invloed van straling per boomsoort flink zou kunnen verschillen (ook afhankelijk van de gebruikte frequentie).

Wetenschappelijke zekerheid over belangrijke effecten (bv. rond zendmasten) bestaat voorlopig nog niet wegens een gebrek aan studies. Het INBO beschikt niet over peer-review gepubliceerde studies waarbij de effecten van GSM zendmasten op de flora werden onderzocht.

3. Indien het INBO op basis van wetenschappelijke argumenten van oordeel is dat een dergelijk onderzoek nuttig is, kan het opgenomen worden in het onderzoeksprogramma van het INBO. Op basis van eerste vaststellingen uit dit onderzoek, kan dan eventueel overwogen worden om uitgebreider onderzoek uit te voeren, afhankelijk van de resultaten ervan. Belangrijk hierbij is dat er op voorhand goed moet nagedacht worden welke vraag we specifiek willen onderzoeken en welke wetenschappelijke methode daarvoor de beste is.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 633
van 13 september 2007
van **LUDO SANNEN**

Jachtplannen - Digitalisering

De snelle maatschappelijke veranderingen in het buitengebied vinden ook hun weerslag in het grondbezit. Deze nieuwe eigenaars – door aankoop of vererving – staan vaak op afstand van een typische buitengebiedactiviteit als de jacht, hetzij figuurlijk omdat ze niet verankerd zijn (of willen zijn) binnen het lokale sociale netwerk, hetzij letterlijk omdat ze op ruime afstand wonen van hun nieuw verworven eigendom.

Het jachtrecht over die gronden behoort in principe toe aan de eigenaar. Artikel 7 van het Jachtdecreet bepaalt: “Het is verboden te eniger tijd en op enigerlei wijze te jagen op andermans grond zonder uitdrukkelijke toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbende, op straffe van een geldboete van vijftig euro, onverminderd schadevergoeding indien daartoe reden bestaat. In geval van betwisting inzake het jachtrecht op hetzelfde perceel heeft hij die een schriftelijk akkoord van de eigenaar kan voorleggen het jachtrecht.”

Jagers die de betreffende gronden wensen te bejagen, dienen hiervoor dus de expliciete toestemming te vragen van de eigenaar. De bundeling van de terreinen waarover een jager het jachtrecht heeft verworven, moet in principe gebeuren in een “jachtplan”, traditioneel ingetekend op schaal 1:10.000, dat jaarlijks in drievoud dient te worden ingediend bij de arrondissementscommissaris. Dit dient te gebeuren voor het begin van het jachtseizoen, of – wanneer later een wijziging optreedt – binnen de maand na de wijziging.

Mogen jagen op andermans eigendommen is dus een gunst, verleend door de eigenaar. Toch bleek de voorbije jaren tijdens het jachtseizoen uit verbaasde en verontwaardigde reacties bij natuurverenigingen en op internetfora dat een aantal jagers zich hieraan niet stoort, en er zelfs niet voor terugschrikt om de eigenaars verbaal agressief te bejagen. Dit komt het maatschappelijk draagvlak voor de jacht allerminst ten goede.

Een van de problemen met de huidige jachtplannen is hun gebrekkige toegankelijkheid: om als eigenaar inzage te krijgen in de “jachtstatus” van de eigen percelen, is hij/zij genoodzaakt tijdens de kantooruren een bezoek te brengen aan hetzij de arrondissementscommissaris, hetzij de houtvesterij, om daar in de stapel jachtplannen ingediend door de jagers of wildbeheerseenheden (WBE's) na te gaan of de percelen in kwestie inderdaad zijn ingekleurd als jachtgebied, en – zo ja – door wie.

Doordat de inhoud van de ingediende plannen zelden wordt gecoördineerd, blijven ook tal van tegenstrijdigheden in de jachtplannen onopgemerkt. Het gaat hier vooral om percelen die zonder toestemming van de eigenaar of de jager met jachtrecht, ook zijn ingekleurd door andere jagers, meestal om zo toch de minimaal vereiste oppervlakte jachtgebied te kunnen aantonen.

Deze toestand van uitsluitend analoog aan te leveren en te consulteren kaartmateriaal blijft duidelijk achter bij de toenemende digitalisering van de communicatie tussen burger en overheid. Deze aanpak staat ook haaks op de trend naar openheid en laagdrempelige digitale informatie. Een voorbeeld hiervan is de digitale informatie die het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen via zijn dienst Geo-Vlaanderen gratis aanbiedt op het internet. Digitale geografische informatie op perceelsniveau is hier voor iedereen consulteerbaar, bijvoorbeeld in het geval van de biologische waarderingskaart, de boskartering met de speelzones, of bemestingsgebieden met de teelten zoals ze zijn aangemeld bij de Mestbank.

Bij de voorbereidende stap van de digitalisering komen trouwens automatisch de overlappingsen en conflictpercelen aan het licht, zoals bleek bij de perceelsopgave voor de Mestbank, of – recenter – bij de Eenmalige Perceelsregistratie (EPR).

Ook de jachtverenigingen zelf, in casu de Hubertusvereniging Vlaanderen (HVV), vinden blijkbaar de wettelijk opgelegde, analoge aanpak achterhaald. Daarom is het Kenniscentrum HVV tegen betaling gestart met de digitalisering van de jachtplannen voor WBE's die hiervan gebruik wensen te maken. Het HVV drukt de gedigitaliseerde kaarten af, en het is aan de betreffende WBE's om dan ze alsnog met de nodige handtekeningen neer te leggen bij de arrondissementscommissaris. Bij deze dienstverlening aan de ledenjagers staat naar verluidt niet de transparantie naar de buitenwereld centraal, wel een administratieve lastenverlichting voor de deelnemende WBE's en de mogelijkheid om als Kenniscentrum met deze digitale terreininformatie tot een betere kwantitatieve onderbouwing van het faunabeheer te komen.

1. Is het Agentschap voor Natuur en Bos, dan wel het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek actief betrokken bij het digitaliseringsproject van de jachtplannen door de HVV, hetzij inhoudelijk, hetzij via een of ander subsidiekanaal?

Zo ja, op welke wijze?

2. Hebben het Agentschap voor Natuur en Bos of het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek ooit zelf initiatieven genomen om te komen tot een gecoördineerde digitale bundeling van de jachtplannen?

Zo ja, wat is de stand van zaken bij deze initiatieven, en is hierbij contact gezocht met het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen om de mogelijkheden voor een ontsluiting via Geo-Vlaanderen te onderzoeken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 633 van 13 september 2007

van **LUDO SANNEN**

1. Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) en de Hubertusvereniging Vlaanderen (HVV) hebben onlangs een overeenkomst afgesloten met een tweeledig doel m.n. informatie-uitwisseling om:
 - de goede werking van het kenniscentrum voor wildbeheereenheden (WBE's) binnen de schoot van HVV te verzekeren;
 - een vlotte uitvoering van de taken op het vlak van wildbeheer binnen ANB te verzekeren.Het ANB bezorgde HVV de digitale gegevens van de werkingsgebieden van bestaande erkende wildbeheereenheden met, indien beschikbaar, hun binnengrenzen.
De HVV bezorgt aan het ANB de digitale gegevens van de werkingsgebieden van wildbeheereenheden die in het kader van een erkenningsaanvraag (een nieuwe erkenning of een verlenging van een bestaande erkenning) een beroep doen op de dienstverlening van het kenniscentrum voor WBE's. De HVV doet dit op basis van de kaart die zij van de betrokken WBE heeft ontvangen; de WBE is verantwoordelijk voor de juistheid van de kaart.
De HVV bezorgt een afdruk van de gedigitaliseerde kaart aan de WBE. In de mate dat die kaart de wettelijk vereiste gegevens bevat over de jachtrechten van de diverse leden-jachtrechthouders kan die kaart ook dienst doen als officieel jachtplan, in te dienen in drie exemplaren bij de bevoegde arrondissementscommissaris.
De overeenkomst heeft geen betrekking op jachtplannen van onafhankelijke jachtrechthouders; dat zijn jachtrechthouders die niet bij een WBE zijn aangesloten.
Aansluitend bij bovengenoemde overeenkomst stel ik een subsidie aan de HVV om de werking van het kenniscentrum voor WBE's te ondersteunen in het vooruitzicht.

2. Conform de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1989 betreffende de jachtplannen is de arrondissementscommissaris de bevoegde instantie om het jachtplan in ontvangst te nemen. Hij bezorgt een exemplaar aan de provinciale diensten van ANB.
Wegens een gebrek aan personeel en middelen bij de diensten van de arrondissementscommissaris zijn de jachtplannen tot heden niet allemaal en niet in elke provincie gedigitaliseerd. Om die reden heeft het ANB in het verleden tijdelijk jachtplannen gedigitaliseerd, hoewel dat niet haar taak was. Wegens personeelsgebrek heeft het ANB die ondersteuning moeten staken.
De overeenkomst met de HVV maakt het mogelijk dat op termijn de jachtplannen van alle erkende WBE's gedigitaliseerd zullen zijn.
Er zijn tot nu geen afspraken gemaakt met het Agentschap voor Geografische informatie om de mogelijkheden voor ontsluiting via Geo-Vlaanderen te onderzoeken.
Tot besluit wens ik er op te wijzen dat op grond van de betreffende reglementering, ingesloten percelen kleiner dan 1 ha waarvan het jachtrecht aan een ander persoon toebehoort, niet op het jachtplan moeten worden aangeduid. Dat betekent echter niet dat de betrokken jager op die percelen mag jagen aangezien hij er niet over het jachtrecht beschikt.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 157
van 22 juni 2007
van **JAN PEUMANS**

De Lijn - Communicatiecampagnes

Graag kreeg ik van de minister een gedetailleerd overzicht van alle communicatiecampagnes die de VVM De Lijn voerde vanaf het jaar 2000, met per campagne de vermelding van:

- de omschrijving en de doelstelling van de campagne;
- de omschrijving en de resultaten van het voorafgaande marktonderzoek;
- het uitvoerende communicatiebureau;
- de kostprijs van de campagne;
- de resultaten van de campagne en de wijze waarop men tot deze evaluaties kwam.

Graag ook de onderverdeling per campagne naar het betrokken niveau: Vlaanderen of provinciale entiteit.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 22 juni 2007

van **JAN PEUMANS**

Overzicht kostprijs campagnes

Als bijlage kan men, op jaarbasis en per entiteit van De Lijn, een overzicht vinden van de campagnes van De Lijn van het jaar 2000 tot en met 2007. De bedragen die bij de communicatiebureaus worden vermeld betekenen niet dat alle bedragen aan het desbetreffende communicatiebureau effectief werden betaald. Vaak zorgt De Lijn zelf voor de opmaak en plaatst de bestellingen voor het drukwerk bij de drukkerijen. Als er geen communicatiebureau wordt vermeld betekent dit dat er sprake is van een bijdruk, advertenties, enz. zonder tussenkomst van een communicatiebureau.

Functionele communicatie (cartografie, lijnfolders, signalisatie, communicatie over werken, enz.) zijn niet opgenomen in onderstaand overzicht.

Reden campagnes

De campagnes zijn gebaseerd op kwalitatief marktonderzoek van Censydiam, kwaliteitsbarometer, tevredenheidsmetingen, ad hoc onderzoeken zoals metingen in de betreffende regio/stad en/of enquêtes op een bepaalde lijn, mobiliteitsplannen van de gemeenten, het aanbodmodel van Basismobiliteit (vanaf het jaar 2000) en de projecten Netmanagement (vanaf 2007).

Doelstellingen campagnes

Alle campagnes dienen de langetermijndoelstellingen van de directie Marketing & Communicatie na te streven zijnde (samengevat):

- meer reizigers
- meer tevreden reizigers
- bijdragen aan een leefbaar Vlaanderen
- efficiënte en effectieve organisatie en
- marketing als stem van de klant.

De doelstellingen voor de campagnes in het kader van Basismobiliteit, Netmanagement en wijzigingen in het aanbod is de bekendmaking van het project met de nieuwe elementen, aanpassingen en verbeteringen teneinde reizigers en net-niet reizigers beter te informeren.

Evaluatie campagnes

De campagnes worden geëvalueerd via de Openbaarvervoercommissies (OVC's) met evaluatiedossiers per project (procedure OVC), in samenwerking met de betrokken partners (steden, enz.), door middel van een debriefing van het communicatiebureau, effectmeting op de reizigersaantallen, steekproeven van de huis-aan-huisbedelingen, enquêtes bij de gebruikers en/of niet-gebruikers, terugkoppeling en overleg met de lokale overheden, klantenreacties, ervaring van het (controle)personeel op het terrein, reizigerstellingen, verkoopgegevens, nieuwe resultaten van de tevredenheidsmeting, enquêtes bij beursbezoekers, evaluatie persaandacht en reacties van klanten en personeel en stakeholders (zoals bv. BTTB).

De offertes voor de ingediende campagnes worden beoordeeld door een jury waarin de projectverantwoordelijke, andere betrokken collega's, het afdelingshoofd Marketing & Communicatie

en de Directeur Marketing & Communicatie zetelen. Campagnes van meer dan 75.000 euro worden ter goedkeuring voorgelegd aan de Raad van Directeuren en de Raad van Bestuur van De Lijn. Campagnes waarvan de kostprijs lager dan 75.000 euro is worden volgens de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking gegund. Indien de kostprijs hoger is dan 75.000 euro wordt de onderhandelingsprocedure met bekendmaking toegepast.

BIJLAGE

Overzicht campagnes De Lijn van 2000 tot 2007 op jaarbasis en per entiteit

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/157/antw.157.bijl.001.doc

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 191
van 5 september 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Kinderopvang - Stationsbuurten

Heel wat mensen pendelen met de trein voor hun woon-werkverkeer. Onder hen ook veel ouders van jonge kinderen. Ze nemen vaak vroeg de trein om tijdig op hun werk te raken.

In Charleroi opent binnenkort een kinderdagverblijf in een leegstaand gebouw van de NMBS. Het betreft een samenwerkingsverband tussen de NMBS die een leegstaand gebouw ter beschikking stelde, en ONE, de Waalse tegenhanger van Kind en Gezin. ONE levert het budget voor de werkings- en personeelskosten, met steun van de Franse Gemeenschap. Er zullen 100 plaatsen zijn voor kinderen van pendelaars en de crèche zal flexibele uren hebben tussen 6u en 20u.

Bovendien wordt in een aparte parking voorzien voor de ouders wier kinderen in die crèche verblijven.

1. Heeft de minister dergelijke samenwerkingsverbanden reeds onderzocht en ziet zij mogelijkheden om dergelijke initiatieven ook in Vlaanderen te steunen?
2. Kan een crèche in de nabijheid van een station bijdragen tot de mobiliteit van jonge werkende ouders?
3. Welke bijdrage kunnen steden en gemeenten volgens de minister leveren in het zoeken naar locaties voor kinderopvang in de nabijheid van stations?

N.B. Vragen over hetzelfde onderwerp werden gesteld aan de ministers Steven Vanackere (vraag nr. 250) en Kathleen Van Brempt (nr. 191).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 191 van 5 september 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Specifiek onderzoek naar de haalbaarheid van samenwerkingsverbanden om kinderdagverblijven op te zetten in de nabijheid van stations is er nog niet.
Een dergelijk initiatief ligt wel in het verlengde van andere initiatieven die ik genomen heb binnen de diensteconomie zoals het aanbieden van degelijke, veilige en bewaakte fietsenstallingen en het uitbouwen van een strijkatelier in de stations. Al deze diensten hebben als dubbel doel enerzijds de mobiliteit van de pendelaar te bevorderen en anderzijds diensten dicht bij de klant te brengen. Net zoals deze diensten kan ook het opzetten van kinderopvang in de nabijheid van stations enerzijds de mobiliteit van pendelaars verhogen en anderzijds de nood aan kinderopvang opvangen.
Het idee is me zeker genegen en ik wil de mogelijke samenwerkingsverbanden nader onderzoeken en de mogelijkheden binnen de bestaande regelgeving bekijken.
2. Een crèche in de nabijheid van stations kan zeker bijdragen tot de mobiliteit van jonge werkende ouders. Elke verplaatsing die afwijkt van het traject tussen woonplaats en station is een beperking van de mobiliteit van pendelaars. Een kinderdagverblijf in de nabijheid van een station bevordert in die zin in ieder geval de mobiliteit. Een voorwaarde is echter wel dat werkende ouders vlot tot bij het kinderdagverblijf en station geraken of gebruik kunnen maken van een parkeergelegenheid in de directe nabijheid. Het bevorderen van de mobiliteit omvat immers een combinatie van diverse factoren. Het verdient aanbeveling om bij de ontwikkeling van een dergelijk initiatief deze elementen mee te nemen in een haalbaarheidsstudie.
3. Vanzelfsprekend kunnen zij een bijdrage leveren. De meerwaarde voor lokale besturen van een dergelijk initiatief is enerzijds het bevorderen van de mobiliteit en anderzijds het opvangen voor de prangende nood aan opvangplaatsen in de kinderopvang.
Wat betreft de locatie kunnen lokale besturen bijdragen in zowel het zoeken naar als het ter beschikking stellen van geschikte locaties.
Wat betreft de inplanting van kinderopvanginitiatieven hebben lokale besturen een verantwoordelijkheid in het bewaken van een evenwichtige en efficiënte spreiding van het aanbod kinderopvang in de gemeente of stad in functie van lokale noden en opportuniteiten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 192
van 5 september 2007
van **JAN PEUMANS**

Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid

Tegenwoordig kunnen uit plastic afval allerlei duurzame nieuwe producten worden gemaakt, zoals geluidswanden, straatmeubilair, verkeerssignalisatie. Een Vlaams bedrijf uit Houthalen is op dat vlak trouwens actief.

Er zijn ook steeds meer intercommunales en gemeenten die gebruik maken van producten uit gerecycleerd materiaal (bv. zitbanken en tafels).

Funderingslagen van wegenwerken kunnen perfect vervangen worden door gerecycleerd puinafval, hoogovencement is beter dan portlandcement, enzovoort.

Enkele jaren geleden werden er geluidswanden aangelegd met een systeem dat bestond uit gerecycleerd materiaal (o.m. langs de E 314 ter hoogte van Rotselaar). Het is niet helemaal duidelijk op welke manier dit project navolging heeft gekregen.

Kortom, tal van voorbeelden tonen aan dat er heel wat mogelijkheden zijn op het vlak van duurzaam, gerecycleerd materiaal.

Verplichtingen inbouwen in lastenboeken, is daarbij een belangrijke voorwaarde.

In het kader van een duurzaam en milieuvriendelijk beleid kan de Vlaamse overheid ter zake een voorbeeldrol vervullen.

1. Kan de minister een volledig en gedetailleerd overzicht geven, per Vlaamse overheidsdienst, IVA of EVA onder zijn/haar bevoegdheid, van de richtlijnen inzake het gebruik van gerecycleerde materialen en producten en van de reeds bestaande concrete toepassingen (welke en uit welk gerecycleerd materiaal)?
2. Welk vervolg kende met name het project inzake geluidswanden uit gerecycleerd materiaal?
3. Welke verdere maatregelen of acties zal de minister nog ondernemen om de voorbeeldrol van de Vlaamse overheid op dit vlak kracht bij te zetten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 78, Moerman nr. 71, Vandenbroucke nr. 211, Van Mechelen nr. 154, Anciaux nr. 98, Bourgeois nr. 110, Keulen nr. 181, Van Brempt nr. 192, Vanackere nr. 251, Crevits nr. 606).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 192 van 5 september 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHIL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHIL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
K. PEETERS, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
59	04.07.2007	J. De Meyer	<i>Vlaams Landbouwinvesteringsfonds - Evaluatie</i>	5
60	04.07.2007	J. De Meyer	<i>Landbouw- en Visserijonderzoek - Financiële middelen</i>	11
61	04.07.2007	K. Callens	<i>Melkprijs - Stand van zaken</i>	1223
62	05.07.2007	M. Dillen	<i>Landbouw en plattelandsbeleid - Innovatie en overleg</i>	1227
63	05.07.2007	M. Dillen	<i>Landbouw en visserij - Ondersteuning</i>	15
64	05.07.2007	M. Dillen	<i>Correcte aanwending EU-landbouwsubsidies - Initiatieven</i>	15
66	05.07.2007	M. Dillen	<i>Landbouw - Aanpassing bedrijfsvoering</i>	19
67	05.07.2007	M. Dillen	<i>Mensenrechteninstituut - Stand van zaken</i>	1233
68	06.07.2007	S. Sintobin	<i>Visverwerkende sector - Subsidies voor investeringsprojecten</i>	23
69	19.07.2007	J. Peumans	<i>Grote infrastructuurprojecten - Risicobeheer</i>	27
70	25.07.2007	M. Dillen	<i>"Vlaanderen in actie" - Bundeling expertise gezondheidszorg</i>	1235
72	09.08.2007	B. Caron	<i>Vogelschrikkanonnen - Richtlijnen</i>	31
73	09.08.2007	T. Rombouts	<i>Zorgboerderijen - Stand van zaken</i>	1239
74	09.08.2007	T. Rombouts	<i>Vlaams Lanbouwinvesteringsfonds - Subsidiedossiers</i>	1245
75	09.08.2007	J. Schauvliege	<i>Vogelschrikkanonnen - Geluidshinder</i>	35
76	17.08.2007	S. Demeulenaere	<i>Havenuitbreiding Zeebrugge - Zwankendamme</i>	1249
77	28.08.2007	E. Matthijs	<i>Vlaams Landbouwinvesteringsfonds - Waarborgverleningen</i>	1251
79	12.09.2007	T. Dehaene	<i>Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering</i>	37
80	13.09.2007	C. Van Eyken	<i>Staatshervorming - Uitspraken minister-president</i>	53
82	19.09.2007	K. Callens	<i>Ophaling krenten - Bijdrageregeling</i>	55
83	19.09.2007	K. Callens	<i>Promotiefonds pluimvee, eieren en kleinvee - Bijdrageregeling</i>	59
86	20.09.2007	E. Matthijs	<i>Promotiebudget landbouwproducten - Resultaten</i>	61
F. MOERMAN, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
60	04.07.2007	J. De Meyer	<i>Landbouw- en visserijonderzoek - Financiële middelen</i>	67
65	19.07.2007	M. Dillen	<i>Wetenschap en innovatie - Middelenverdeling</i>	73
71	05.09.2007	J. Peumans	<i>Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid</i>	77
72	12.09.2007	T. Dehaene	<i>Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering</i>	1255
73	13.09.2007	F. Peeters	<i>Kleine windturbines in stedelijk gebied - Wetenschappelijk onderzoek</i>	1257
74	18.09.2007	C. Decaluwe	<i>Ecologiepremie - Oproep en selectiecriteria</i>	79

F. VANDENBROUCKE, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming

183	04.07.2007 B. Van Malderen	<i>DAC-tewerkstelling - Stand van zaken</i>	85
184	04.07.2007 S. Gatz	<i>Stadsklassen - Ondersteuning</i>	87
185	04.07.2007 M. Dillen	<i>Resolutie Europese eenmaking - Initiatieven</i>	91
186	04.07.2007 M. Dillen	<i>Lager onderwijs - Inspraak en culturele activiteiten</i>	93
187	04.07.2007 L. Van Nieuwenhuysen	<i>Leerlingen uit Waalse faciliteitengemeenten - Evolutie</i>	99
188	04.07.2007 M. Dillen	<i>Schooldoorlichtingen 2006-2007 - Resultaten</i>	103
189	05.07.2007 M. Dillen	<i>Technisch en beroepssecundair onderwijs - Imago</i>	105
190	06.07.2007 L. Libert	<i>Aanmoedigingspremie ouderschapsverlof - Toekenningsvoorwaarden</i>	109
191	06.07.2007 L. Libert	<i>Opleiding animator ouderenzorg - Opleidingsplaatsen en diploma</i>	111
192	10.07.2007 M. Dillen	<i>Volkswagen Vorst - Begeleiding ex-werknemers</i>	115
193	19.07.2007 K. Helsen	<i>Universiteitspersoneel - Fietsvergoeding</i>	119
194	26.07.2007 M. Van Kerrebroeck	<i>Inspecteurs secundair onderwijs - Weddeschalen</i>	121
195	02.08.2007 T. Merckx-Van Goey	<i>Geïntegreerde opvang verkeersslachtoffers - Initiatieven</i>	123
196	02.08.2007 J. Laurys	<i>Werkzoekenden in opleiding - VDAB-registratie</i>	129
197	02.08.2007 H. Stevens	<i>Scholen voor doven en slechthorenden - Dove medewerkers</i>	131
198	09.08.2007 D. De Cock	<i>Onderzoeksopdrachten en permanente vorming - BTW</i>	133
199	22.08.2007 J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel - Vakantieperiodes tussen onbezoldigde verloven</i>	137
200	28.08.2007 S. Poleyn	<i>Studierichtingen Textiel - Leerlingenaantal</i>	141
201	30.08.2007 J. Tavernier	<i>Commissie Leerlingenrechten - Klachten van geweigerde leerlingen</i>	145
202	30.08.2007 V. Heeren	<i>Onderwijspersoneel - Vervrouwelijking</i>	147
203	30.08.2007 V. Heeren	<i>Leraars katholieke godsdienst - Bekwaamheidsvereisten</i>	153
204	30.08.2007 L. Libert	<i>Instapopleidingen - Stand van zaken</i>	155
205	30.08.2007 L. Libert	<i>Ervaringsbewijzen - Stand van zaken</i>	157
206	30.08.2007 L. Libert	<i>Individuele beroepsopleiding in de onderneming - Evaluatie</i>	163
207	05.09.2007 J. De Meyer	<i>Energieprestaties schoolgebouwen - Nieuwe normen</i>	167
208	05.09.2007 J. De Meyer	<i>Resolutie "rechtszekere start schooljaar" - Toetsing</i>	171
209	05.09.2007 S. Poleyn	<i>Vredeseducatie - Initiatieven</i>	177
210	05.09.2007 V. Jans	<i>Studietoelagen 2006-2007 - Stand van zaken</i>	183
211	05.09.2007 J. Peumans	<i>Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid</i>	189
212	12.09.2007 J. Laurys	<i>VDAB - Personeelsinzet en efficiëntie</i>	191
213	12.09.2007 T. Dehaene	<i>Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering</i>	195
214	13.09.2007 H. Schoofs	<i>Studierichtingen Fysica - Studentenaantal</i>	197
215	13.09.2007 A. Michiels	<i>Proeftuinendecreet - Projecten (2)</i>	201
216	13.09.2007 A. Michiels	<i>Werkgroep planlast - Resultaten</i>	205
217	18.09.2007 C. Decaluwe	<i>Erkende dienstencheque-ondernemingen - Stand van zaken</i>	209
228	20.09.2007 A. Michiels	<i>Vlaamse Rand - Subsidiëring verenigingsinitiatieven</i>	211

229	20.09.2007	A. Michiels	Vlaamse Rand - Proefprojecten meertalige sportclubs	213
1	26.09.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse Rand - Nederlandsonkundige werkzoekenden.....	217
7	26.09.2007	L. Bril	Interregionale mobiliteit werkzoekenden - Afstemming bestanden	219
8	26.09.2007	L. Bril	Interregionale mobiliteit werkzoekenden - Uitwisseling vacatures	221
9	26.09.2007	L. Bril	Interregionale mobiliteit werkzoekenden - Sociaal uitzendkantoor.....	223
10	26.09.2007	L. Bril	Interregionale mobiliteit werkzoekenden - Evaluaties.....	225
12	27.09.2007	C. Decaluwe	VDAB - Communicatiebureaus.....	227

I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

191	21.06.2007	F. Peeters	Hartcentra - Erkenningen.....	233
192	22.06.2007	J. Penris	Gehandicapten - Terugbetalingsaanvragen voor hulpmiddelen.....	1261
193	22.06.2007	C. Decaluwe	Energie en armoede - Handleiding goede praktijken	1263

S. VANACKERE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

194	04.07.2007	C. Decaluwe	Rusthuizen - Brandveiligheidsvereisten.....	237
195	04.07.2007	C. Decaluwe	Beleidsdomein Gezondheidszorg - Aanbestedingen	243
196	04.07.2007	C. Decaluwe	Persoonlijke-assistentiebudget - Spoedprocedure	245
197	04.07.2007	C. Decaluwe	Hartcentra - Erkenningen (2).....	247
198	04.07.2007	C. Decaluwe	Armoedeverenigingen - Subsidiëring.....	249
199	04.07.2007	C. Decaluwe	Rustoordwoongelegenheden - Reconversie naar RVT.....	253
200	04.07.2007	C. Decaluwe	Borstkankerscreening - Stralingsrisico	257
201	04.07.2007	L. Libert	Zelfdoding bij jongeren - Preventiemaatregelen	261
202	04.07.2007	G. Van Linter	Gezinsondersteuners Kind en Gezin - Afwezigheden.....	265
204	04.07.2007	P. Huybrechts	Hantavirus - Preventie.....	267
205	04.07.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Adoptiecurussen Kind en Gezin - Faciliteitengemeenten (2).....	269
206	04.07.2007	C. Decaluwe	Gezinsondersteunende pleegzorg - Evaluatie	271
207	04.07.2007	C. Decaluwe	Centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning - Bijkomende plaatsen....	275
208	04.07.2007	C. Decaluwe	Algemeen Welzijnswerk - Opmerkingen Rekenhof	279
209	04.07.2007	C. Decaluwe	Comités voor bijzondere jeugdzorg - Preventieve sociale acties.....	287
210	04.07.2007	M. Dillen	Senioren - Participatiebeleid en woonzorgdecreet.....	289
211	04.07.2007	M. Dillen	Welzijnsbeleid Vlaanderen-Nederland - Uitwisseling van ambtenaren	293
212	04.07.2007	M. Dillen	De Hutten Mol - Maatregelen tegen ontsnapping	295
213	04.07.2007	C. Decaluwe	Bijzondere jeugdbijstand - 60-dagenregel.....	297
214	04.07.2007	E. Roex	Zorgverzekering - Knelpunten	303
216	04.07.2007	M. Dillen	Kinderopvang - Ondersteuning samenwerkingsverbanden	307
217	04.07.2007	M. Dillen	Kinderopvang in bedrijven - Initiatieven.....	311
218	05.07.2007	M. Dillen	Motie ondersteuning mantelzorg - Initiatieven.....	313
219	05.07.2007	M. Dillen	Motie ondersteuning mantelzorg - Initiatieven (2).....	317

220	05.07.2007	M. Dillen	<i>Motie ondersteuning mantelzorg - Initiatieven (3)</i>	321
221	05.07.2007	M. Dillen	<i>Resolutie dementie - Initiatieven</i>	325
222	05.07.2007	M. Dillen	<i>Resolutie dementie - Initiatieven (2)</i>	329
223	05.07.2007	M. Dillen	<i>Resolutie dementie - Initiatieven (3)</i>	331
224	05.07.2007	M. Dillen	<i>Resolutie dementie - Initiatieven (4)</i>	335
225	05.07.2007	M. Dillen	<i>Resolutie dementie - Initiatieven (5)</i>	339
226	05.07.2007	M. Dillen	<i>Opvang thuis- en daklozen - Initiatieven</i>	341
227	05.07.2007	E. De Wachter	<i>Adoptieprocedure - Wachtlijsten</i>	345
228	10.07.2007	M. Dillen	<i>Welzijn, Volksgezondheid en Gezin - Adviescommissie brandveiligheid</i>	349
229	10.07.2007	M. Dillen	<i>Voorzieningen bijzondere jeugdzorg - Brandveiligheidsnormering</i>	351
230	10.07.2007	M. Dillen	<i>Ouderen- en thuiszorgvoorzieningen - Brandveiligheidsnormen</i>	353
231	10.07.2007	P. Ceysens	<i>Centra voor blindengeleidehonden - Erkenningsnormen</i>	357
232	10.07.2007	S. Claes	<i>Maatschappelijk opbouwwerk - Meerjarenplannen</i>	359
233	19.07.2007	M. Dillen	<i>Geïntegreerde opvang verkeersslachtoffers - Initiatieven</i>	363
234	19.07.2007	M. Dillen	<i>Thuiszorgondersteuning - Initiatieven</i>	365
235	19.07.2007	M. Dillen	<i>Mensen met psychische problemen - Thuiszorgondersteuning</i>	371
236	19.07.2007	M. Dillen	<i>Mensen met psychische problemen - Thuiszorgondersteuning (2)</i>	375
237	19.07.2007	M. Dillen	<i>Mensen met psychische problemen - Activeringsbeleid</i>	379
238	19.07.2007	M. Dillen	<i>Pleegzorgvoorzieningen - Aantal plaatsingen</i>	381
239	26.07.2007	K. Martens	<i>Patiëntveiligheid - Bevoegdheden en beleidsinitiatieven</i>	383
241	02.08.2007	H. Stevens	<i>Doofblinden - Ondersteuning</i>	389
242	02.08.2007	J. Peumans	<i>Onroerende voorheffing - Gehandicaptten</i>	395
244	09.08.2007	V. Jans	<i>Centra voor geestelijke gezondheidszorg - Toewijzing extra personeel</i>	397
245	09.08.2007	V. Jans	<i>Gehandicaptensector - Zorguitbreiding en meerjarenplannen</i>	401
246	09.08.2007	V. Jans	<i>Callcenter kindermishandeling - Haalbaarheidsstudie</i>	405
247	30.08.2007	T. Merckx-Van Goeij	<i>Ondervoeding bij bejaarden - Maatregelen</i>	407
248	05.09.2007	V. Van der Borght	<i>Alternatieve financiering welzijnsvoorzieningen - Stand van zaken</i>	411
249	05.09.2007	T. Merckx-Van Goeij	<i>Jeugdhulpverlening - Bekendheid en toegankelijkheid</i>	415
250	05.09.2007	J. Schauvliege	<i>Kinderopvang - Stationsbuurten</i>	417
252	12.09.2007	C. Decaluwe	<i>Geestelijke gezondheidszorg - Federale therapeutische projecten</i>	419
253	12.09.2007	C. Decaluwe	<i>Samenwerking beleidsdomeinen Wonen-Welzijn - Resultaten</i>	427
254	12.09.2007	C. Decaluwe	<i>Decreet preventief gezondheidsbeleid - Stand uitvoering</i>	431
255	12.09.2007	C. Decaluwe	<i>Geestelijke gezondheidszorg - Outreachprojecten voor ouderen</i>	433
256	12.09.2007	C. Decaluwe	<i>Vertrouwenscentra kindermishandeling - Valorisatie directiefunctie</i>	437
257	12.09.2007	C. Decaluwe	<i>Begroting Kind en Gezin - "Projecten"</i>	439
258	12.09.2007	C. Decaluwe	<i>Kind en Gezin - Dienstverlening "kleuterschoolparticipatie"</i>	443
259	12.09.2007	C. Decaluwe	<i>Gehandicaptten - Projectsubsiëdiëring</i>	447
260	12.09.2007	C. Decaluwe	<i>Gehandicaptten - Project "persoonlijke toekomstplanning"</i>	451
261	12.09.2007	C. Decaluwe	<i>Bijzondere Jeugdbijstand - Multifunctionele centra</i>	455
262	12.09.2007	C. Decaluwe	<i>Expertisecentrum relaties en zwangerschap - Subsiëdiëring</i>	459

263	12.09.2007	C. Decaluwe	<i>Extern beleidsrelevant onderzoek - Opdrachten 2006-2007</i>	463
264	12.09.2007	R. Daems	<i>Kinderziekenhuis UZ Gent - Asbest</i>	465
266	12.09.2007	T. Dehaene	<i>Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering</i>	467
267	13.09.2007	V. Jans	<i>Vlaams Infrastructuurfonds - Wachtijd subsidieaanvragen</i>	469
268	13.09.2007	V. Jans	<i>Geestelijke gezondheidszorg - Proefproject zelfmoordpreventie</i>	473
269	13.09.2007	V. Van der Borgh	<i>Decreet eerstelijnsgezondheidszorg - Stand uitvoering</i>	475
274	20.09.2007	S. Claes	<i>Preventieve gezondheidszorg - Allochtonen</i>	477
275	20.09.2007	S. Claes	<i>Gehandicapten - Verbeterproject diagnostiek en indicatiestelling</i>	481
276	20.09.2007	V. Van der Borgh	<i>Zorgverzekering - Regularisaties</i>	483
278	20.09.2007	V. Van der Borgh	<i>Vlaamse Centrale Autoriteit voor adoptie - Beroepsprocedure</i>	487
279	20.09.2007	V. Van der Borgh	<i>Vlaamse Centrale Autoriteit voor adoptie - Kanaalonderzoek</i>	489
282	20.09.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Adoptiecurussen Kind en Gezin - Faciliteitengemeenten (3)</i>	491
283	20.09.2007	C. Decaluwe	<i>Kinderopvang - Stand van zaken - West-Vlaanderen</i>	493

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

122	20.06.2007	M. Demesmaeker	<i>St.-Eustachiuskerk Zichem - Restauratiedossier</i>	497
123	20.06.2007	A. De Ridder	<i>Bouwaanvragen gevel- en dakisolatie - Knelpunten</i>	499
124	21.06.2007	F. Peeters	<i>Strategisch project Turnhout - Voortzetting</i>	1267
125	22.06.2007	J. Sauwens	<i>De Lijn - Dotaties 2006</i>	1269
126	27.06.2007	C. Decaluwe	<i>Oosterweelproject - Netto contante waarde</i>	1271
127	04.07.2007	S. Sintobin	<i>Eperon d' Or Izegem - Restauratie en verbouwing</i>	503
128	04.07.2007	S. Sintobin	<i>Beschermde postgebouw Izegem - Instandhouding (2)</i>	505
129	04.07.2007	S. Sintobin	<i>Kapucijnenklooster Izegem - Bescherming</i>	507
130	04.07.2007	G. Van Linter	<i>Waterzuiveringsproject Meise - Opzet en impact</i>	509
131	04.07.2007	C. Decaluwe	<i>Windturbines - Aanvragen en vergunningen</i>	513
132	04.07.2007	L. Sannen	<i>Volkstuinen - Ruimtelijke situering</i>	517
133	04.07.2007	B. Van Malderen	<i>Vervallen wegtracés - Aanpassing gewestplannen</i>	1273
134	04.07.2007	B. Van Malderen	<i>Stallingen in agrarisch gebied - Omzendbrief</i>	521
135	05.07.2007	C. Decaluwe	<i>Bouwdossiers - Behandelingsduur</i>	523
136	05.07.2007	H. Stevens	<i>St.-Adriaansabdij Geraardsbergen - Toegankelijkheid</i>	527
137	06.07.2007	K. Martens	<i>Project Mijnerfgoed site Beringen - Stand van zaken</i>	531
138	10.07.2007	C. Decaluwe	<i>Planschadevorderingen - Stand van zaken</i>	533
139	19.07.2007	J. Sauwens	<i>Burchtruïne Kolmont (Tongeren) - Instandhouding en toegankelijkheid</i>	535
140	19.07.2007	J. Peumans	<i>Strategisch plan Albertknoop en leemzone Limburg - Stand van zaken</i>	537
141	26.07.2007	C. Decaluwe	<i>Participatiemaatschappij Vlaanderen - Raad van Bestuur</i>	541
142	02.08.2007	J. Peumans	<i>Leegstaande bedrijfsruimten - Inventarisatie en heffingen</i>	543
143	02.08.2007	J. Schauvliege	<i>Onbebouwde percelen - Stand van zaken</i>	563
144	02.08.2007	J. Sauwens	<i>Begroting - Conjunctuurprovisies</i>	569
145	02.08.2007	J. Peumans	<i>Beschermde kerk Sluizen - Restauratiedossiers</i>	571

146	02.08.2007	J. Peumans	Onroerende voorheffing - Gehandicapten	573
147	09.08.2007	T. Rombouts	Beschermde monumenten - Renovatiemogelijkheden	577
148	09.08.2007	E. Matthijs	Brownfieldconvenanten - Stand van zaken	581
149	17.08.2007	J. Schauvliege	Gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen - Bezwaarschriften.....	583
150	17.08.2007	J. Loones	Schotelantennes - Gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen.....	1277
151	05.09.2007	S. Poleyn	Project "Inventaris 1914-2014" - Opzet	595
152	05.09.2007	J. De Meyer	Bedrijventerreinen - Arrondissementen St.-Niklaas en Dendermonde	599
153	05.09.2007	M. Van den Eynde	Verbouwing gemeentehuis Niel - Vergunning - Dorpsgezicht.....	603
154	05.09.2007	J. Peumans	Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid	605
157	12.09.2007	T. Dehaene	Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering	607
158	12.09.2007	J. Schauvliege	Commissies ruimtelijke ordening - Vertegenwoordiging jeugdsector	609
159	12.09.2007	J. Schauvliege	Ruimtelijke planning - Participatie kinderen en jongeren.....	613

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

64	04.07.2007	C. Decaluwe	BLOSO - Erkenning reddersgetuigschriften	619
65	04.07.2007	G. Van Linter	Toepassing taalwetgeving Brussel - Synthesenota	625
66	04.07.2007	S. Claes	Sport, opvoeding en integratie - Beleid	627
67	05.07.2007	M. Dillen	Jeugdonderzoeksplatform - Kerntaken	631
68	05.07.2007	H. Stevens	Topsporthal Vlaanderen (Gent) - Staat van het gebouw	637
69	05.07.2007	G. Van Linter	Woonzorgzones Brussel - Stand van zaken.....	639
70	05.07.2007	G. Van Linter	Woonzorgzones Brussel - Stand van zaken (2)	643
71	06.07.2007	H. Schueremans	Gemeentelijke archieven - Stand van zaken.....	647
72	06.07.2007	H. Schueremans	Musea - Kunstwerken in bruikleen	651
73	06.07.2007	F. Dewinter	Na-tour-criterium Aalst - Subsidiëring.....	655
74	10.07.2007	J. Deckmyn	Gesubsidieerde vzw's - Politieke propaganda	659
75	10.07.2007	C. Decaluwe	NTGent - Subsidiëring	661
76	10.07.2007	C. Decaluwe	Projecten CultuurInvest - Selectiecriteria	665
77	19.07.2007	J. Verstreken	Nederlandstalige bioscoopfilms - Ondertiteling voor slechthorenden	671
78	19.07.2007	M. Dillen	CultuurInvest - Stand van zaken	673
79	19.07.2007	C. Decaluwe	"De Dolle Mol" Brussel - Subsidiëring.....	677
80	26.07.2007	E. Arckens	CultuurInvest - Opzet.....	681
81	26.07.2007	E. Arckens	Toepassing decreet lokaal cultuurbeleid - Stand van zaken	685
82	26.07.2007	E. Arckens	Vlaams-Nederlands Comité voor Taal en Cultuur - Voortzetting	689
83	26.07.2007	E. Arckens	Kunstensector - Subsidiëring	691
84	26.07.2007	E. Arckens	SMAK Gent - Subsidiëring onder het Kunstendecreet.....	695
85	26.07.2007	E. Arckens	Fonds voor Culturele Infrastructuur - Werking.....	697
86	26.07.2007	E. Arckens	Flagey - Gebouw en activiteiten	701
88	26.07.2007	E. Arckens	Flagey - Raden van bestuur.....	705
89	26.07.2007	E. Arckens	CultuurInvest - Doelgroepen	709

90	26.07.2007 E. Arckens	<i>Cultuurbeleid - Rol Participatiedecreet</i>	713
91	26.07.2007 E. Arckens	<i>Participatiefonds - Werking</i>	717
92	26.07.2007 E. Arckens	<i>Theater Arte Brussel - Subsidiëring</i>	721
93	26.07.2007 E. Arckens	<i>MUHKA Antwerpen - Depotruimte</i>	723
94	26.07.2007 E. Arckens	<i>NTGent en Toneelhuis - Financiële situatie</i>	725
95	02.08.2007 E. Arckens	<i>Culturele sector - Regeringscommissaris</i>	729
96	22.08.2007 S. Poleyn	<i>Jeugdkampen in Wallonië - Overleg</i>	731
97	05.09.2007 T. Merckx-Van Goey	<i>Jeugdhulpverlening - Kinder- en Jongerentelefoon</i>	735
98	05.09.2007 J. Peumans	<i>Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid</i>	739
99	10.09.2007 E. Arckens	<i>Filmproductie - Tax shelter</i>	741
100	10.09.2007 E. Arckens	<i>Boekenbeleid - Buitenlandse voorbeelden</i>	745
101	12.09.2007 S. Poleyn	<i>Vlaams Informatiepunt Jeugd - Beleidsplanning</i>	1281
102	12.09.2007 C. Van Eyken	<i>Theater Arte Brussel - Subsidiëring</i>	747
103	12.09.2007 T. Dehaene	<i>Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering</i>	749
105	19.09.2007 J. Loones	<i>Openbare bibliotheken - Lidgeld (2)</i>	751
106	19.09.2007 M. Hermans	<i>Promotie van beleidsthema's - Televisieprogramma's</i>	753

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

90	04.07.2007 B. Van Malderen	<i>Overheidsgebouwen - Leegstand</i>	759
91	04.07.2007 M. Smet	<i>Verspreiding "Tribune de Bruxelles" - Stand van zaken</i>	761
92	04.07.2007 M. Smet	<i>Gids voor buitenlandse studenten - Stand van zaken</i>	763
93	04.07.2007 M. Smet	<i>Verspreiding "Flanders Today" - Stand van zaken</i>	765
94	04.07.2007 M. Dillen	<i>Motie kinderreclame - Initiatieven</i>	767
95	04.07.2007 M. Dillen	<i>Samenwerking met Suriname - Initiatieven</i>	771
96	04.07.2007 M. Dillen	<i>Motie kabelinfrastructuur - Initiatieven</i>	773
97	04.07.2007 M. Dillen	<i>Hernieuwing Beneluxverdrag - Vlaamse positie</i>	777
98	04.07.2007 M. Dillen	<i>Motie buitenlands beleid - Initiatieven</i>	781
99	04.07.2007 M. Dillen	<i>Motie buitenlands beleid - Initiatieven</i>	787
100	05.07.2007 M. Dillen	<i>Regionale televisieomroepen - Ondersteuning</i>	791
102	10.07.2007 M. Dillen	<i>Vlaamse overheid - Vakantiejobs</i>	795
103	10.07.2007 C. Decaluwe	<i>VRT - Productiehuizen en auteursrechten</i>	797
104	19.07.2007 M. Dillen	<i>Resolutie agressie en geweld op televisie - Initiatieven</i>	801
105	19.07.2007 E. Van Rompuy	<i>Aankoop kastelen en domeinen - Vlaamse Rand</i>	805
106	19.07.2007 J. Schauvliege	<i>Lokaal e-governmentbeleid - Ondersteuning</i>	807
107	26.07.2007 M. Smet	<i>REGLEG - Kandidatuur voorzitterschap</i>	811
109	30.08.2007 L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sluiting ambassades - Inspraak gewesten</i>	813
110	05.09.2007 J. Peumans	<i>Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid</i>	815
111	11.09.2007 C. Decaluwe	<i>Interactieve televisie - Toegankelijkheid voor gehandicapten</i>	817
112	12.09.2007 T. Dehaene	<i>Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering</i>	819

113	12.09.2007	V. Jans	Toeristische sector - Steun aan ondernemers	821
114	12.09.2007	V. Jans	Promotiecampagne "Groen Vlaanderen" - Stand van zaken.....	825

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

397	03.04.2007	C. Van Eyken	Inhaalverbod vrachtwagens - Signalisatie	1287
476	30.05.2007	M. Hostekint	Heraanleg doortocht Avelgem - Rioleringswerken.....	1291
480	01.06.2007	T. Rombouts	Landbouw en natuur - Beheersovereenkomsten	1293
486	11.06.2007	J. Gabriels	Eikenprocessierups - Bestrijding	1297
487	13.06.2007	J. Penris	Seininrichtingen - Technische conformiteit	1303
489	13.06.2007	C. Decaluwe	E17 Rekkem-Menen - Bodemverontreiniging (2)	1305
493	14.06.2007	H. Schueremans	Steenpuinpaden in natuurreservaten en parken - Asbest.....	1309
500	20.06.2007	P. Huybrechts	Kleine Nete - Winterdijk	1313
501	21.06.2007	F. Peeters	Noord-Zuidverbinding Kempen - Stand van zaken.....	1315
502	22.06.2007	A. Hoebeke	Selectieve inzameling luierafval - Subsiëring.....	1319
503	22.06.2007	M. Van den Eynde	Woonboten - Ligplaatsen.....	1321
505	22.06.2007	S. Poleyn	Keurders brandstofinstallaties - Onverenigbaarheden.....	1327
506	22.06.2007	H. Schueremans	Waterzuivering - Vlaams-Brabant.....	1331
507	22.06.2007	H. Schueremans	Amerikaanse brulkikker - Maatregelen	1335

H. CREVITS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

504	22.06.2007	S. Poleyn	N8 Kortrijkstraat Zwevegem - Zebrapad.....	1325
509	22.06.2007	J. Peumans	Verbindingsweg Tongeren - Stand van zaken.....	1341
512	04.07.2007	C. Decaluwe	Gevaarlijke punten - Stand van zaken	831
513	04.07.2007	C. Decaluwe	Kruispunt N37 Tielt - Verkeersveiligheid	835
514	04.07.2007	C. Decaluwe	Toestand wegennet - Jaarrapport.....	837
515	04.07.2007	G. Van Linter	Waterzuiveringsproject Meise - Opzet en impact	841
518	04.07.2007	C. Decaluwe	Actieplan Groene Stroom - Stand van zaken	843
519	04.07.2007	C. Decaluwe	Verontreinigde gronden - Stand van zaken.....	845
520	04.07.2007	B. Van Malderen	Vervallen wegtracés - Aanpassing gewestplannen.....	849
521	04.07.2007	E. Robeyns	Heraanleg Zonneveldweg-Vloeiherkstraat Wellen - Stand van zaken.....	851
522	04.07.2007	E. De Wachter	Energieleveranciers - Afnemers met betalingsproblemen	853
523	04.07.2007	J. Peumans	N78 Maaseik-Riemst - Verkeersveiligheid.....	857
525	04.07.2007	M. Dillen	Resolutie milieu en gezondheid - Initiatieven	863
526	04.07.2007	M. Dillen	Resolutie milieu en gezondheid (2) - Initiatieven	869
528	04.07.2007	M. Dillen	Landschapsbeheerplan Brechtse Heide - Subsiëring	1343
530	04.07.2007	C. Decaluwe	Distributienetbeheer aardgas - Kwaliteitsrapportage.....	873
531	04.07.2007	C. Decaluwe	Distributienetbeheer elektriciteit - Kwaliteitsrapportage.....	877
532	04.07.2007	K. Callens	Wegverbinding Ieper-Veurne - Stand van zaken	881

533	04.07.2007	K. Callens	<i>Bruggen en sluizen - Bedieningstijden</i>	1347
534	05.07.2007	M. Dillen	<i>Milieu en gezondheid - Onderzoek</i>	1351
535	05.07.2007	C. Decaluwe	<i>Wegenwerken - Communicatie en afstemming</i>	883
536	05.07.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Scheldebrug Bornem - Kunstwerk</i>	1357
537	05.07.2007	K. Van Dijk	<i>Groenenhoek Berchem - Geluidsoverlast</i>	887
539	06.07.2007	M. Van den Eynde	<i>Stationsomgeving Lier - Ontsluiting</i>	889
540	06.07.2007	M. Van den Eynde	<i>Gewestwegen - Geluidsschermen</i>	891
541	06.07.2007	M. Van den Eynde	<i>Gemeentepark Boom - Waterkwaliteit vijver</i>	893
542	06.07.2007	M. Van den Eynde	<i>Eikenprocessierups - Bestrijding</i>	1359
543	06.07.2007	F. Koninckx	<i>Seininrichtingen - Technische conformiteit</i>	895
545	06.07.2007	C. Decaluwe	<i>Ontbossing en compensatie - Stand van zaken</i>	1363
546	06.07.2007	R. Daems	<i>Oosterweelverbinding - Alternatief tracé</i>	897
548	06.07.2007	A. De Ridder	<i>Kruispunt Leien-Mechelsesteenweg Antwerpen - Verkeersveiligheid</i>	901
549	06.07.2007	J. Peumans	<i>Circuit Terlamen Zolder - Milieuvergunning</i>	903
550	06.07.2007	S. Sintobin	<i>Dierenasielen - Steun</i>	907
552	06.07.2007	J. Deckmyn	<i>Onteigeningen Antwerpsesteenweg Gent - Informatie betrokkenen</i>	909
553	10.07.2007	M. Dillen	<i>Ontbossing en compensatie - Stand van zaken</i>	1365
554	10.07.2007	L. Sannen	<i>Paalkamperen - Stand van zaken</i>	911
555	10.07.2007	L. Sannen	<i>Snoekbaars - Duurzaam populatiebeheer</i>	1369
556	10.07.2007	C. Decaluwe	<i>Aardgasmeters - Afwijkingen</i>	913
558	19.07.2007	L. Sannen	<i>Ruilverkaveling Veldhoven-Kreiel - Stand van zaken</i>	915
559	19.07.2007	M. Dillen	<i>Kreukelpalen - Stand van zaken</i>	921
560	19.07.2007	M. Dillen	<i>Onbemande camera's langs gewestwegen - Stand van zaken</i>	1373
561	19.07.2007	M. Dillen	<i>Afvalstorten - Gezondheidsrisico's</i>	925
562	19.07.2007	M. Dillen	<i>Afvalstorten - Gezondheidsrisico's (2)</i>	1375
563	19.07.2007	M. Dillen	<i>Bruggen - Beschadigingen door vrachtwagens</i>	929
564	19.07.2007	M. Dillen	<i>Investeringsbeslissingen NMBS - Betrokkenheid</i>	931
567	19.07.2007	J. De Meyer	<i>Cadmiumvervuiling Kruibeke - Metingen en sanering</i>	1377
570	19.07.2007	J. Sauwens	<i>Burchtruïne Kolmont (Tongeren) - Instandhouding en toegankelijkheid</i>	933
571	19.07.2007	B. Caron	<i>Aansluitingstracé A24 Amiens-Rijsel - Stand van zaken</i>	935
573	19.07.2007	J. Peumans	<i>Delstoffenzone Leem Zuid-Limburg en ENA - Stand van zaken</i>	1381
574	26.07.2007	E. Matthijs	<i>Kleinschalige houtafvalverbranding - Milieu-impact</i>	1397
575	02.08.2007	E. Matthijs	<i>Individuele afvalwaterzuivering - Kwaliteit en beheer</i>	939
576	02.08.2007	J. Peumans	<i>Park & Ride-parkings - Stand van zaken</i>	1401
577	02.08.2007	J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Stand van zaken</i>	1405
580	09.08.2007	T. Rombouts	<i>Grondenbank - Bepaling venale waarde</i>	941
581	09.08.2007	T. Rombouts	<i>Mestdecreet - Arealen kwetsbare gebieden</i>	1411
582	09.08.2007	T. Rombouts	<i>Grondenruil - Actualisering ruilcoëfficiënt</i>	943
583	09.08.2007	T. Rombouts	<i>Motie knelpunten Mestbank - Initiatieven</i>	945
584	09.08.2007	E. Matthijs	<i>Landbouwfolie - Afvalverwerking</i>	951

585	09.08.2007	J. Schauvliege	<i>Wateroverlast Oostakker - Maatregelen</i>	953
586	09.08.2007	J. Schauvliege	<i>Asbestafval - Inzameling</i>	957
587	09.08.2007	J. Schauvliege	<i>Milieu-incidenten - Crisismanagement</i>	961
589	09.08.2007	E. Matthijs	<i>Mestverwerking - Uitvoeringsbesluiten</i>	965
590	17.08.2007	S. Demeulenaere	<i>Havenuitbreiding Zeebrugge - Zwankendamme</i>	1415
591	17.08.2007	S. Poleyn	<i>N8 Zwevegem - Tracé</i>	967
592	17.08.2007	S. Poleyn	<i>Heraanleg N391/N8 Zwevegem - Stand van zaken</i>	969
593	17.08.2007	T. Rombouts	<i>Systemen voor afvalwaterbehandeling - Subsidiëring</i>	971
595	17.08.2007	J. De Meyer	<i>Jacobskruiskruid - Bestrijding</i>	975
596	17.08.2007	M. Demesmaeker	<i>Strandwaterkwaliteit - Maatregelen</i>	979
597	17.08.2007	J. Peumans	<i>Stoepenplan Antwerpen - Stand van zaken</i>	1417
598	22.08.2007	E. Matthijs	<i>Strandwaterkwaliteit - Investerings</i>	985
599	22.08.2007	J. Peumans	<i>Schelde-Seineverbinding - Stand van zaken</i>	1421
600	22.08.2007	J. Sauwens	<i>N74 Limburg - Stand van zaken</i>	1427
601	05.09.2007	G. Van Linter	<i>Brusselse Ring - Heraanlegplannen</i>	1431
602	05.09.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kruispunt Ring-Aarschotsesteenweg Lier - Aanpassing signalisatie</i>	1433
603	05.09.2007	J. Loones	<i>Programma "Milieutoetsing voertuigenpark" - Stand van zaken</i>	1435
604	05.09.2007	V. Van der Borgh	<i>Dender - Opwaardering transportfunctie</i>	1437
609	11.09.2007	C. Decaluwe	<i>Kachtembrug Izegem - Renovatie</i>	991
611	11.09.2007	C. Decaluwe	<i>Fietspad N305 Meulebeke - Stand van zaken</i>	993
615	11.09.2007	C. Decaluwe	<i>Zonneboilersubsidies voor lokale besturen - Stand van zaken</i>	995
616	11.09.2007	C. Decaluwe	<i>Veiligheid zwembaden - Brevet "hoger redder"</i>	999
618	12.09.2007	R. Daems	<i>GSM-masten - Stralingseffecten op flora</i>	1439
624	13.09.2007	M. Demesmaeker	<i>E40 afrit Affligem - Verkeerssituatie</i>	1001
628	13.09.2007	J. Verfaillie	<i>Ringweg Diksmuide - Stand van zaken</i>	1003
630	13.09.2007	J. Verfaillie	<i>Heraanleg Dijk Adinkerke - Stand van zaken</i>	1005
631	13.09.2007	J. Verfaillie	<i>Lawaai en gezondheid - Permanente geluidsmetingen</i>	1007
633	13.09.2007	L. Sannen	<i>Jachtplannen - Digitalisering</i>	1443
634	18.09.2007	C. Van Eyken	<i>Herstelling brug R0 Wommel - Verzekering</i>	1009
658	20.09.2007	S. Gatz	<i>Brusselse Ring Jette - Bijkomende oprit</i>	1011

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

81	24.01.2007	E. Tack	<i>Gemeentelijk informatieblad Ronse - Neutraliteit</i>	1015
134	11.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Haviland - Taalgebruik</i>	1019
157	22.06.2007	C. Van Eyken	<i>Gemeentehuis Zemst - Spandoek</i>	1023
165	04.07.2007	J. Peumans	<i>Provinciegouverneur - Bezoldiging door private vennootschappen</i>	1027
166	05.07.2007	M. Dillen	<i>Woonbeleid - Gezinsondersteuning</i>	1029
167	05.07.2007	C. Decaluwe	<i>Sociale huisvesting - Brandveiligheid voor personen met beperkingen</i>	1033
174	19.07.2007	B. Martens	<i>Sociale woningbouw - Houtskeletbouw</i>	1035

175	19.07.2007	M. Demesmaeker	<i>Sociale woningen - Vervanging oude stookketels</i>	1039
177	09.08.2007	F. Dewinter	<i>Ekeren - Defusie</i>	1043
178	17.08.2007	J. Peumans	<i>Stoepenplan Antwerpen - Stand van zaken</i>	1045
179	05.09.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest - Voorstelling in gemeenschapscentra</i>	1049
180	05.09.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Personeelsadvertentie Kraainem - Taalgebruik</i>	1051
181	05.09.2007	J. Peumans	<i>Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid</i>	1053
182	06.09.2007	P. Ceysens	<i>Huwelijksvoltrekking door gemeenteraadsleden - Onderscheidingstekens</i>	1055
183	11.09.2007	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen - Bijdragen SHM's</i>	1057
184	11.09.2007	C. Decaluwe	<i>Sociale woningbouw - Opleveringen met vertraging</i>	1061
185	12.09.2007	T. Dehaene	<i>Levenslang wonen - Geselecteerde projecten</i>	1063
186	12.09.2007	T. Dehaene	<i>Vlabinvest - Stand van zaken</i>	1067
188	13.09.2007	C. Van Eyken	<i>OCMW-voorzitters faciliteitengemeenten - Benoeming (2)</i>	1069
189	13.09.2007	G. De Craemer	<i>Handboek Maatschappelijke Oriëntatie - Stand van zaken</i>	1071
190	13.09.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Elektronisch stemmen - Stand van zaken</i>	1073
194	18.09.2007	C. Decaluwe	<i>Woonwagenterreinen - Stand van zaken</i>	1075
195	19.09.2007	G. De Craemer	<i>Inburgeringsdag - Stand van zaken</i>	1081
196	19.09.2007	G. De Craemer	<i>Inburgering - Project diplomagelijkschakeling</i>	1085
197	19.09.2007	G. De Craemer	<i>Inburgering - Minderjarige anderstaligen</i>	1089
198	19.09.2007	G. De Craemer	<i>Inburgering - Secundair traject</i>	1093
201	20.09.2007	M. Van den Eynde	<i>CC De Markgraaf Hove - Taalgebruik</i>	1097

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

157	22.06.2007	J. Peumans	<i>De Lijn - Communicatiecampagnes</i>	1449
158	27.06.2007	C. Decaluwe	<i>Lijntaxi's - Evaluatie</i>	1101
160	04.07.2007	H. Stevens	<i>De Lijn - Nieuw bushalteconcept</i>	1105
161	04.07.2007	C. Decaluwe	<i>De Lijn - Alternatieve brandstoffen</i>	1109
163	04.07.2007	J. Peumans	<i>N78 Maaseik-Riemst - Verkeersveiligheid</i>	1111
165	05.07.2007	H. Stevens	<i>St.-Adriaansabdij Geraardsbergen - Toegankelijkheid</i>	1115
166	05.07.2007	M. Demesmaeker	<i>Pendelfonds - Stand van zaken</i>	1117
168	05.07.2007	M. Demesmaeker	<i>Belbusprojecten Vlaams-Brabant - Evaluatie</i>	1121
170	06.07.2007	E. Glorieux	<i>De Lijn - Openbaar vervoer bij smogalarm</i>	1127
173	19.07.2007	M. Dillen	<i>Onbemande camera's langs gewestwegen - Stand van zaken</i>	1129
174	19.07.2007	M. Dillen	<i>Mensen met psychische problemen - Sociale tewerkstelling</i>	1131
175	02.08.2007	J. Peumans	<i>Spartacusplan - Stelplaats Hasselt - Aanpassing spooroverwegen</i>	1133
176	02.08.2007	T. Merckx-Van Goeij	<i>Geïntegreerde opvang verkeersslachtoffers - Initiatieven</i>	1135
177	02.08.2007	J. Peumans	<i>Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken (2)</i>	1139
179	02.08.2007	J. Peumans	<i>Park & Ride-parkings - Stand van zaken</i>	1143
180	02.08.2007	J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Stand van zaken</i>	1145
181	09.08.2007	J. Peumans	<i>Astridplein Antwerpen - Knelpunten</i>	1149

184	17.08.2007 J. Peumans	<i>Stoepenplan Antwerpen - Stand van zaken</i>	1153
185	22.08.2007 S. Poleyn	<i>Tentoonstelling "Verkeersacademie" - Evaluatie</i>	1157
186	28.08.2007 S. Poleyn	<i>Pendelplan - Stand van zaken (2)</i>	1161
187	30.08.2007 A. De Ridder	<i>Verkeersopvoeding - Scholenproject bromfietsopleiding</i>	1167
188	05.09.2007 F. Koninckx	<i>De Lijn - Rechtstaande busreizigers naast de chauffeur</i>	1171
189	05.09.2007 G. Van Linter	<i>Brusselse Ring - Dossier zuidelijke doortrekking</i>	1173
190	05.09.2007 T. Dehaene	<i>De Lijn - Taalgebruik bestemmingsborden (2)</i>	1177
191	05.09.2007 J. Schauvliege	<i>Kinderopvang - Stationsbuurten</i>	1453
192	05.09.2007 J. Peumans	<i>Gerecycleerde materialen en producten - Vlaamse overheid</i>	1455
193	06.09.2007 M. Demesmaeker	<i>Buslijn 116 St.-Katharina-Lombeek - Bezettingsgraad</i>	1179
194	06.09.2007 M. Demesmaeker	<i>Extra buslijnen Pajottenland - Bezettingsgraad</i>	1181
195	06.09.2007 M. Demesmaeker	<i>Buslijn 625 Essene-Liedekerke-Pamel - Bezettingsgraad</i>	1183
196	12.09.2007 C. Decaluwe	<i>De Lijn - Rolstoelgebruikers</i>	1185
197	12.09.2007 J. Verfaillie	<i>Kusttram - Ongevallen</i>	1189
198	12.09.2007 J. Verfaillie	<i>N8 Veurne-Koksijde - Vrije busbaan</i>	1191
199	12.09.2007 J. Verfaillie	<i>Vrije busbanen - Stand van zaken</i>	1193
200	12.09.2007 T. Dehaene	<i>Jaarverslagen - Overzicht, kostprijs, informatisering</i>	1197
201	13.09.2007 J. Vrancken	<i>Spartacusplan - Kostprijsberekening</i>	1199
202	17.09.2007 J. Sauwens	<i>De Lijn - Vervoerbewijs 65+/PMH</i>	1209
205	18.09.2007 C. Decaluwe	<i>Basismobiliteit - Klachten</i>	1211
210	20.09.2007 A. De Ridder	<i>De Lijn - Vervoerbewijs 65+/PMH</i>	1213
212	20.09.2007 M. Van den Eynde	<i>De Lijn - Voorverkooppunten</i>	1215
213	20.09.2007 M. Van den Eynde	<i>Basismobiliteit - Stand van zaken</i>	1217

